Den uforbederlige bibliotekar
Niels Jensen

Ravnen

[Illustreret satirisk ugeblad udgivet af Socialdemokratiet].

Udkom 1876-77 og 1878-1921.

Skanningen er udført efter eksemplarer i privat eje.

Mere om tidsskriftet på Dansk Forfatterleksikon:

https://danskforfatterleksikon.dk/1850tit/0102/sknr102245.htm

---

Udarbejdet af Niels Jensen

16 Sider

10 Øre

RAVNEN

Nr. 1. Torsdag den 6. Januar. 1916.

Tegning af Storm-Nielsen

— Du, kan Du sige mig hvad Forskel der er paa Mændene ved Vestfronten og saa de dèr?
— Gu' ka' je' ej!
— Jo, ser Du, Mændene paa Vestfronten det er *tapre* Mænd, men de dèr er *feje* Mænd!

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.

ANDELS-ANSTALTEN TRYG

GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET

HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

MEDLEMS ANTAL over 200,000

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Gummilageret „Francais"
KØBENHAVN

16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Moderssprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkrav.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved **A. Mouritzen.**

Tilskære & Sy-Kursus

Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler,
Spadseredragter og
Underbeklædning.
Prospekt sendes.

Københ.s Tilskærer-Akademi,
Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris.
Fordelagtig Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Forlov-elses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,
til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes
Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

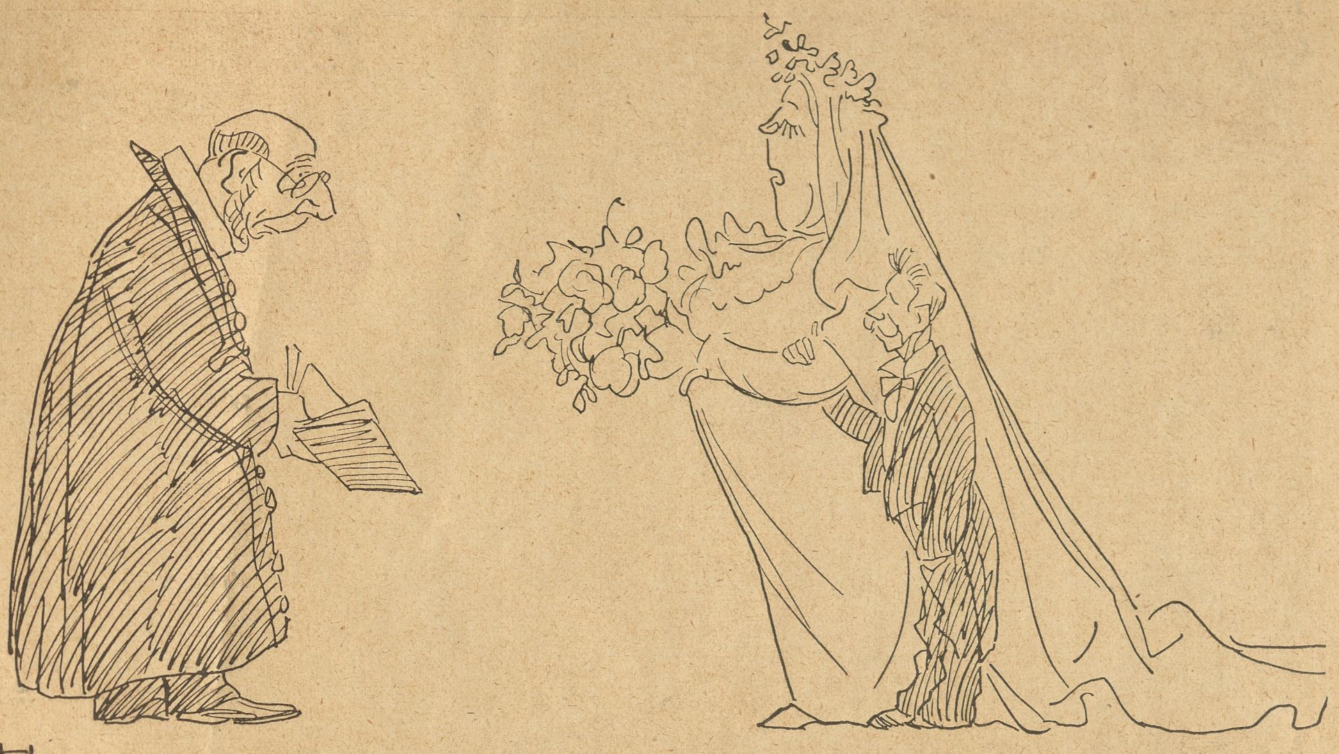

Tegning af Chr. Hoff.

Den meget nærsynede Præst: — Er det Bryllup eller er det Barnedaab?

Næb og Klør.

Mon jeg nu, da Julen er forbi, kunde faa Lov til at sige et Par Ord om den? Jeg synes den er væmmelig! Og jeg skal sige hvorfor: fordi den afgiver et Bevis for, at Menneskene er nogle Kæltringe. Dèr gaar de det hele Aar og piner og plager hverandre, men paa en eneste Dag tager de Kløerne til sig og føler Hjærtet.

Hæsligst er Bourgoisibladenes Fattigindsamlinger, og symbolsk i sin Nederdrægtighed „Berlingske Tidendes“ Kultønder. „Berlingske Tidende“ interesserer sig pludselig for, at Fattigfolk for noget i Kakkelovnen. Naar Julen er forbi, sættes Tønderne op paa Loftet sammen med Makulaturen — og saa kan Fattigfolk fryse ad Hedehusene til Resten af Aaret! Maatte disse Tønder samle gloende Kul paa dette Storborgerblads Hoved.

Men nu kommer Hovedsagen: Til „de Fattige i Julen“ er der indsamlet følgende — omtrentlige — Summer:

„Berlingske Tidende“	85.000 Kr.
„Nationaltidende“	90 000 „
„Politiken“	35 000 „
„Børnenes Kontor“	35.000 „
„Velgørenhedsforestillinger“	20 000 „
Lotterier	40 000 „
Andre Indsamlinger	30.000 „
Understøttelsesforeningen	30.000 „
Ialt	365.000 Kr.

Altsaa: For at de fattige en eneste Aften kan blive mættede og faa det lidt varmt, kræves der ca. 365.000 Kroner.

For at det samme smukke Resultat kan opnaas hver Dag i Aaret, kræves der altsaa pr. Aar ca. 133 Millioner Kroner! Og saa siger visse høje Herrer at der ingen Nød er — — —

Undskyld Ulejligheden.

Dr. Tyf.

Godt dækket.

Generalen kalder Løjtnant Petersen frem foran Fronten og komplimenterer ham, fordi han under Øvelsen havde formaaet ganske nøjagtig at angive Fjendens Tal.

Løjtnant Petersen: Ja, det var et Held! Lige op til de fjentlige Stillinger befandt sig en Bunke Køer, og jeg blandede mig imellem dem uden at blive observeret af Fjenden!

Trøst.

Ung smuk Dame til Betjenten.

— Kan De ikke tage den Karl, dér løber, for han vil kysse mig.

Betjenten: Bare rolig, Frøken, der kommer nok snart en til!

Forretningsmand.

En Mand betragtede den ny, flotte Brandstation og udbrød —: Det vil kræve mange og store Ildebrande, før en saadan Station betaler sig!

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Verden, som den er —

Tegning af Emil Poulsen.

Dansk Korn Snaps

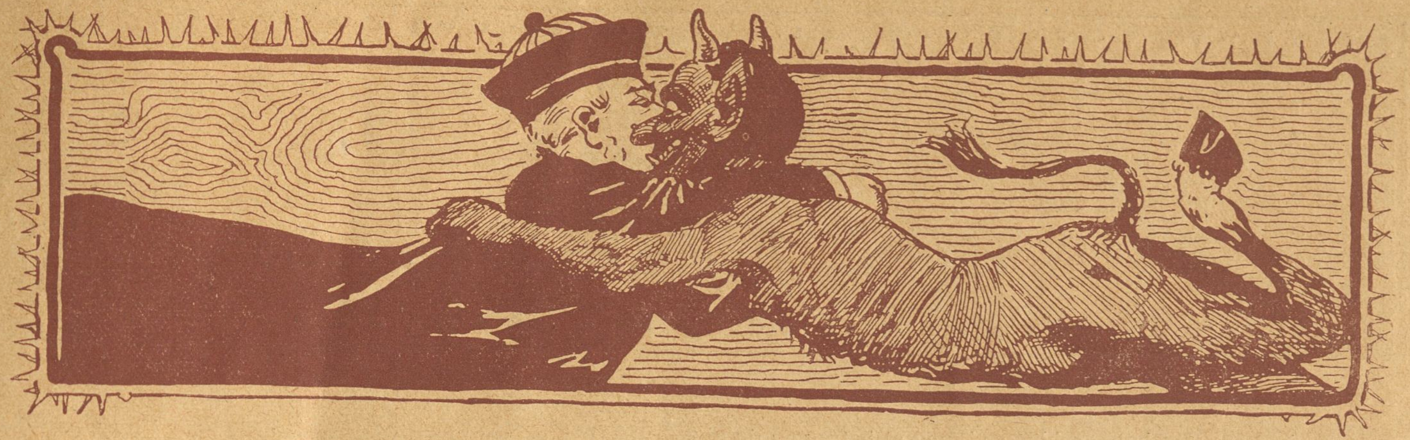

Død og Djævelskab ønsker hinanden glædeligt Nytaar!

Ingen Sommerhat!

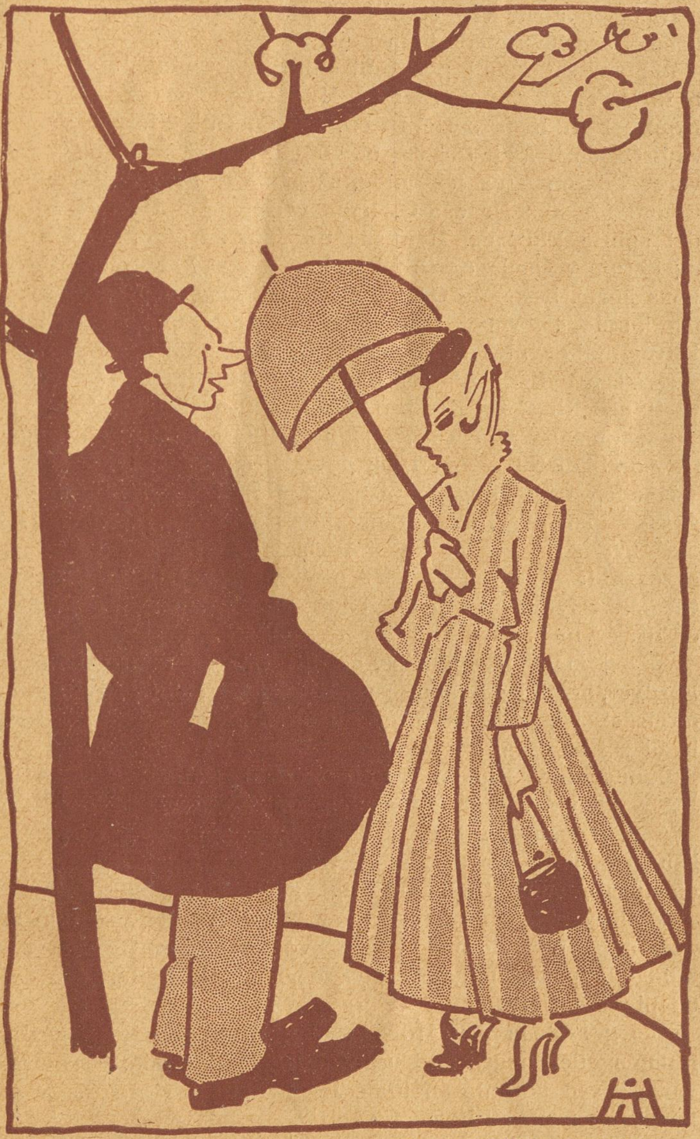

Tegning af Helgo Jørgensen.

— Har Frøknen haft en behagelig Sommer?
— Nej, man har jo ingen Sommer ha't.
— Ingen Sommerhat! Maaske jeg maa faa Lov til at forære Dem en?

„Skyggen".

En sandfærdig og paalidelig Vise, der i sammentrængt Form giver et rørende Kapitel af en Privatdetektivs indholdsrige Livsroman. Kvædes paa Tonen: »Konferensraad Wegener den brave«.

Fru Agnete var ung og smuk og buttet,
hendes Mand lidt til Aars — tæt ved halvtreds,
deres Ægteskab i Kærlighed blev sluttet,
og hun følte sig det første Aar tilfreds.
Ak, men saa blev paa een Gang Hr. Gemalen
mere kølig, med Kærtegn mere valen,
han forsvandt nu hver Aften et Par Timer,
og med Utroskab straks Fruen dette rimer!

Men for Sikkerhed at faa hun Assistance
søger snarlig hos en saakaldt Detektiv,
denne brave »Skygge« vejrer straks en Chance
for et Eventyr og for lidt Tidsfordriv.
Resultatet af hans Spioneren Dagen
efter han fortæller Fruen: hele Sagen
er kun den, at hendes Mand af gammel Vane
søger atter Stamkaféen »Den gyldne Svane«.

Dette trøsterige Svar med megen Varme
gemt i sine Øjne »Skyggen« Fruen gi'r,
helt beruset kaster hun sig i hans Arme,
og da først hun er der, længe der hun bli'r,
ler og græder, kysser ham med kærlig Iver
— sligt kan hændes den Slags »fine« Detektiver,
»Skyggen« blev hos hende længe — ja, og liden
Fru Agnete han besøgte ofte siden!

Saa en Aften Hr. Gemalen svagt begynder
at faa Mistanke til sin Ægteviv,
for Beviserne at faa for hendes Synder
rekvirerer ogsaa han en Detektiv.
Nogen Tid efter denne ham beretter,
Fruens Troskab er ren og uden Pletter;
Manden nyder atter Stamkaféens Hygge —
Detektiven det var netop Fruens »Skygge«!!

Per Bonde.

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

— Hvorfor? spurgte han og blev ved med at betragte mig med en forbavset Mine.

Jeg kaldte paa en Opvarter.

— Hør sagde jeg, det var jo Dem, der nylig tog mod vort Overtøj. Vær saa god at se efter i Lommerne paa denne Herres Overfrakke om der ikke ligger en Teaterkikkert og lad mig saa faa den.

Opvarteren gik straks efter Kikkerten.

Ralston rynkede Panden og saa misfornøjet ud. Men pludselig oplivedes hans Ansigt og han kiggede sig ogsaa omkring.

— Er det en smuk Dame? spurgte han.

— Der er en hel Mængde smukke Damer herinde, svarede jeg.

— Ja, men er det nu ogsaa passende at sidde og se paa dem gennem Kikkert? fortsatte han.

— Jeg kan ikke finde noget upassende deri, hvis man har Lyst dertil. Men jeg tænker ikke paa at gøre det. Det er noget, der er meget mere interessant end smukke Damer, jeg agter at betragte.

— Jeg synes, Du opfører dig saa mærkeligt i Aften, sagde han. Men hvad er da egentlig din Mening med det hele?

— Jeg vilde ønske jeg selv vidste det.

Tjeneren kom nu tilbage med Kikkerten. Jeg indstillede den, tørrede Glassene omhyggeligt af og bøjede mig frem.

Haanden befandt sig i samme Stilling, legende med Brødkrummerne paa Dugen.

Hurtigt og ubemærket rettede jeg Kikkerten mod Haanden eller snarere mod Ringen paa samme.

Der kunde ikke være nogen Tvivl om, at den var ganske Mage til den Ring, Italia nu ejede.

Det var samme hvide Sten med to Cirkler, den ene indenfor den anden, og indenfor disse de fire Ruder — ja, den lignede ganske Italias Ring!

Men en Ulighed opdagede jeg dog: paa Italias Ring var Malteserkorset anbragt i den øverste Rude tilhøjre, paa denne derimod i den nederste Rude tilvenstre.

Jeg lagde atter Kikkerten i Foderalet og bad Kellneren om at lægge den tilbage i min Vens Frakkelomme.

Derefter vendte jeg mig mod Ralston og sagde:

— Hør, Ralston, jeg har saa mærkelige Idéer i Aften, f. Eks. føler jeg mig ikke rigtig tilpas ved dette Bord. Jeg synes, at det kunde være mere hyggeligt at sidde ved et af de Borde derhenne. Kan vi ikke flytte derhen?

Jeg rejste mig, men Ralston blev siddende og saa gnaven ud.

— Hvad er det for Narrestreger, Fordyce, begyndte han.

Jeg bøjede mig frem mod ham og hviskede, for at de omkringstaaende Opvartere ikke skulde høre det:

— Det er en alvorlig Sag kære Ven. Dèr sidder en Mand, som jeg gerne vil iagttage lidt nøjere; og her kan jeg ikke se ham uden at bøje mig frem, hvilket jeg naturligvis ikke saa godt kan gøre. Ser Du, det er derfor jeg saa gerne vil bytte Plads.

— Ja, lad os saa gøre det! Hallo; Tjener! Vi synes ikke om dette Bord, men vil gerne flytte over til den anden Side.

Vi fik saa et andet Bord.

— Naa, hvad er det saa for mærkelige Sager, det drejer sig om? sagde Ralston, da vi havde sat os.

— Det er det, jeg vil forsøge at komme paa det rene med, svarede jeg.

Fra min nye Plads kunde jeg ugenert betragte Ringens Ejer.

Han sad alene ved et lille Bord, optaget af at spise og drikke. Jeg betragtede ham nøje.

Det var en Mand paa omtrent 60 Aar med hvidt Haar, hvidt Overskæg, og graableg Hudfarve, der stod i skarp Kontrast til hans sorte Dragt. I Knaphullet havde han et rødt Ordensbaand. Det var en statelig Mand med et destingveret Udseende og jeg antog, at han var Franskmand paa Grund af hans Ørnenæse, hans velformede Overskæg og det spidse Fipskæg. Han saa ud som en gammel Militær og derom vidnede ogsaa hans hurtige, vagtsomme Blik og hans korte, bestemte Ordrer til Opvarterne, som efter hvad jeg kunde se, viste ham ganske særlig Opmærksomhed. I hvert Fald syntes det at være en højtstaaende Personlighed.

Hvad betød vel Ringen paa hans Finger, der var Mage til Italias Ring? Og Kvadraterne indenfor Cirklerne.

Ralston talte. Om hvad? Jeg hørte det ikke. Det var noget fra vor Skoletid — om Dick og Jack og Tom . . . .

Manden med Ringen spiste og drak imidlertid. Jeg var ganske klar over, hvad han spiste og drak, men hvad vi nød, havde jeg næsten ingen Anelse om — jeg mindes svagt, at der blev lagt en Kotelet paa min Tallerken og at mit Glas blev fyldt, men jeg ved ikke om jeg spiste Koteletten og drak Vinen.

— Jeg maa virkelig sige, at Du er lidt underlig i Aften, Fordyce, hørte jeg Ralston sige. Du maa bestemt være bleven forelsket. Jeg tvivler om, at Du har hørt et eneste Ord af, hvad jeg har sagt.

Manden med Ringen var nu naaet til Kaffen og Likøren. Jeg vedblev at holde Øje med ham.

— Jeg er meget ked af det Ralston, sagde jeg, men jeg kan ikke gøre for det — ser Du, det er noget, der er mig magtpaaliggende. Undskyld mig — hvis Du vidste . . .

— Aa, vær Du bare rolig, kære Ven! Du behøver ikke at gøre mig Undskyldninger. Men hvorfor stirrer Du saa vedholdende paa den gamle Fyr derhenne? Er det ham Du udspionerer? Hvad?

— Jeg rystede paa Hovedet. Jeg vilde hverken fortælle Ralston eller nogen anden, hvad jeg tænkte paa. Forøvrigt var jeg ved at fatte en Plan. Jeg tænkte paa at forsøge at faa Manden med Ringen i Tale!

I de sidste 48 Timer havde mine Tanker næsten uafbrudt været syselsatte med Italia og hendes Anliggender — for mig var hun allerede Italia og ikke Miss Romatti.

Og jeg var ogsaa kommet til det Resultat, at disse Ringe

maatte være hemmelige Kendetegn for et eller andet Selskab, hvoraf hendes Fader havde været Medlem, og at det Hverv, han paa Dødslejet havde givet hende, var at søge at finde en Mand, der bar en Ring ligesom den, han selv havde baaret, og som nu var i hendes Værge samt at overlevere ham den Pakke, som bar det mystiske Tegn og muligen, nej sandsynligt, ogsaa de paa samme Maade mærkede Pengesedler.

— Nuvel — her var nu en Mand, som havde en saadan Ring — mon denne Mand var den rette?

Hvorfor skulde jeg ikke i et saadant Tilfælde baade i Italias Interesse og for at tilfredsstille mit eget Ønske om at være hende til Hjælp mage det saa, at de kom til at træffe hinanden under saadanne Omstændigheder, at hun var beskyttet mod enhver Fare?

Dette kunde sikkert ingenlunde anses som nogen upassende Indblanding i hendes Sager fra min Side. I hvert Tilfælde kunde jeg ikke udholde den Tanke, at hun skulde blive udsat for nogen Fare, selv om den var nok saa ubetydelig.

Alle disse Tanker gennemkrydsede min Hjerne. Ralston blev imidlertid ved med fra den anden Side af Bordet at tale om vore gamle Studenterminder, men jeg svarede kun mekanisk og med Enstavelsesord, medens jeg hele Tiden nøje iagttog Manden med Ringen; han nippede stadig til sin Kaffe, røg Cigaretter og betragtede med kynisk Ligegyldighed sine Omgivelser.

Tilsidst lod det dog til, at han vilde bryde op.

Med et Tegn kaldte han den paapasselige Opvarter hen til sig, betalte — at dømme efter Tjenerens dybe Buk maatte han have givet usædvanlig rigelige Drikkepenge — og iførte sig sin pelsbræmmede Overfrakke samt modtog sin Hat og Paraply af Tjeneren.

Han blev nu et Øjeblik staaende, medens han med næsten pedantisk Nøjagtighed trak et Par lysegraa Handsker paa. Tilsidst satte han sig dog i Bevægelse mod Udgangen, langsomt, famlende sig frem mellem Bordene.

Nu var Tiden inde for mig — nu eller aldrig. Et Øjebliks Tøven — og saa sprang jeg op.

— Ralston, sagde jeg, jeg maa tale med denne Mand. Vent . . . . jeg skal ikke blive længe borte!

Jeg skyndte mig mod Hovedindgangen. Der var en Mængde Mennesker, men den, jeg søgte, var ikke vanskelig at opdage, thi han var et Hoved højere end de øvrige.

Jeg fulgte efter ham, indtil vi var kommet ud af den værste Trængsel og befandt os ved Oxford Street. Der standsede han for at tænde en Cigar.

Jeg gik saa hen til ham og sagde med et Buk:

— Jeg beder om Undskyldning, fordi jeg som en Fremmed vover at bede Dem om et Øjebliks Samtale. Jeg har en ganske særlig Grund dertil.

Nu da jeg stod ham saa nær, kunde jeg tydelig se, at han havde et barskt Udtryk om Munden og kolde, staalgraa Øjne.

Da han tilsidst beærede mig med sin Opmærksomhed, saa jeg, hvorledes han mønstrede mig fra Hoved til Fod med sit gennemtrængende Blik.

— Ja . . . . De er ganske sikkert en Fremmed for mig, Sir, sagde han med en Stemme, der var lige saa kold som hans Øjne.

— Det er netop derfor, jeg beder Dem om Undskyldning, svarede jeg saa høfligt jeg kunde.

Atter tilkastede han mig et hurtigt Blik.

— De ønsker at tale med mig, sagde han.

— Ja . . . . med Deres Tilladelse.

Han saa sig omkring. Det var en Aften i April og Blæsten var bidende kold. Han vendte om og gik tilbage mod Frascatis Restaurant.

— De har jo hverken Hat eller Overfrakke paa, sagde han. Er det ikke bedst, at vi gaar tilbage til Restauranten?

Han førte mig hen til en rolig Krog, tog stiltiende en Stol og bød mig ogsaa tage Plads.

Hvem han end var, var han øjensynlig vant til at blive adlydt.

— Jeg frygter for, at det jeg har at sige Dem, Sir, vil forekomme Dem højst ejendommeligt. Men det er et Faktum, at jeg for en Stund siden ved et rent Tilfælde kom til at se, at De paa højre Haands tredje Finger bar en Ring, hvori der er indfattet en Sten af et ejendommeligt Udseende.

Jeg gav nøje Agt paa hans Ansigtsudtryk, da jeg sagde dette. Men dette forraadte ikke det mindste Glimt af Interesse eller Bevægelse. Hans Øjne var stadig fæstede paa mig og hans Øjenlaag dirrede ikke det mindste.

— Nuvel? sagde han.

— Jeg kender en Person, som har en lignende Ring, svarede jeg.

Endnu viste han ikke, at han nærede Spor af Interesse for, hvad jeg vilde fortælle, men han betragtede mig skarpt og forskende.

— Nuvel? gentog han.

— Denne Person er meget opsat paa at træffe en anden Person, som kendes paa, at han har en saadan Ring, sagde jeg.

— Fortsæt! udbrød han.

— Det faldt mig ind, fortsatte jeg, at De muligvis kunde være den eftersøgte Person.

Han betragtede mig tavst et Øjeblik.

— Har De af vedkommende Person faaet det Hverv paa en eller anden Maade at handle paa hans eller hendes Vegne? spurgte han. Tænk nøje efter — paa en eller anden Maade!

— Nej, svarede jeg, det har jeg ikke.

— Hvorledes kan De da vide, at den Person søger efter — lad os sige mig?

— Ved et Tilfælde.

— Og De ved ikke, hvad Sagen drejer sig om?

— Nej, svarede jeg, jeg ved kun, at en Person, for hvem jeg nærer stærk Interesse, er i Besiddelse af en Ring, som ligner den, De bærer, og at samme Person ønsker at træffe en anden Person, som jeg antager skal kendes paa, at han har Magen til nævnte Ring.

Et svagt Smil krusede hans Læber.

— Jasaa, De antager det blot, det vil sige, at ingen har sagt Dem det?

— Nej, svarede jeg, ingen har sagt mig det. Jeg har selv sluttet mig dertil.

— Og hvad agter De nu at gøre?

— Jo — hvad jeg allerede har omtalt. Hvis De er den Person, den anden Person ønsker at træffe, vilde jeg kunne føre Dem sammen — f. Eks. her.

Han sendte mig et ejendommeligt Blik — der laa baade Medlidenhed og Foragt deri, indbildte jeg mig.

— Det er meget venligt af Dem. Men jeg har Grund til at tro, at den Person, De hentyder til, er i Stand til selv at varetage sine Anliggender.

Jeg svarede ikke.

— Tillad mig at give Dem det Raad, fortsatte han, ikke at blande Dem i Sager, der ikke angaar Dem. Og dette er Tilfældet her.

Teoretisk set havde han Ret. Jeg havde jo ikke nogen Ret til at optræde som Mellemmand. Italia havde ikke givet mig noget saadant Hverv, og jeg vidste ikke engang, om hun vilde have givet mig noget.

Den Fremmede rejste sig og jeg fulgte hans Eksempel. Vi betragtede hinanden opmærksomt.

Saa trak han pludselig sin højre Handske af, strakte Haanden frem mod mig og sagde:

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Majoren: — Nykterhetsfrågans lösning, mina herrar! Den ene vill ha sprit, den andre bara vatten! Kompromissen heter grogg! Skål!

(»Strix«)

Krigsguden kræver stadig ny og unge Ofre.

(»Labour Leader«; England)

Hr. Ford er uheldig med sin Fredspræken i de engelske Skyttegrave.

(»Daily Mirror«)

— Søta, rara fru Johansson, låna mej tolv stycken brännvinsglas, för vi skulle ha julgransplundring (Plyndring af Juletræet) i kväll!

(»Søndags Nisse«)

Det frivillige »Entente-Brandkorps« kommer igen forsent!

(»Lustige Blätter«)

Rød = Indmad

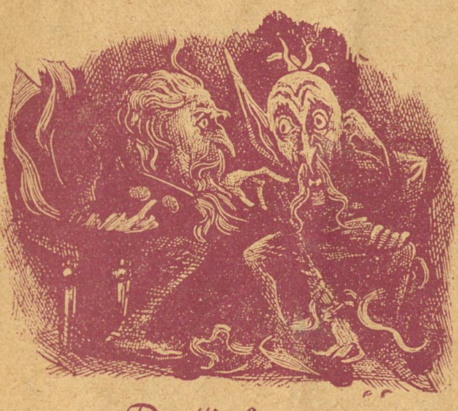

Dyrtidsloven.

Saa fik man, om ikke helt spoleret,
dog Dyrtidsloven grundig barberet.
Fuld af Stejlhed og hoven Trods
prækede Millionæren Hr. Foss.

Man hørte ham haansk ad Smaafolk spytte
og vende en skarnfyldt, stinkende Bøtte.
Naa — nu er det ikke Tid at slaas,
men vi skal venligst erindre Hr. Foss.

Vi tier og venter, engang i Sommer
Valgets og Regnskabets Time kommer.
Saa ved vi Smaafolk er Turen til os,
saa falder Fa'ers Hammer, Hr. Foss!

27/12. Man lamenterer over, at der er Mangel paa *Svinehoveder.* Det kan jeg ikke forstaa — forleden da jeg gik mig en Tur paa Strøget, mødte jeg hele syv. Men det forstaar sig, de var nu baade i Pels og høj Silkehat.

28/12. *Der klages i denne Tid svært over Assistent Engholm paa Nørrevoldgades Fattigkontor. Jeg tror, man gør Manden Uret, han handler sikkert i den bedste Mening. Han vil — ved Siden af at hjælpe de fattige — bøde lidt paa deres mangelfulde Opdragelse og give dem et Indblik i, hvordan man optræder og taler i de bedre, dannede Kredse.*

Ellen Holm Gottschalk gjorde nok Lykke paa det ny Teater i „Dunungen“, men hun er vel ogsaa en Kraft.
— Vist saa, men dog ingen Dunkraft!

Det engelske Gesandtskab vil paa ingen Maade tillade d'Herrer *Stauning* og *Hedebol* at foretage en Englandsrejse — ikke en Gang paa de engelske socialdemokratiske Foreningers Indbydelse. Overfor saa megen Vrangvilje fristes man uvilkaarlig til at sige: *Pas!*

Hans første Kærlighed.

De saas en Aften ved Hornbæk Strand,
og straks stod begge i luende Brand!
De skønneste Digte han til hende skrev,
hun kyssed ham vildt og i Skæggget rev
— radaradam bim—bam —
Aa Gud, hvor hun *elskede* ham!

En Dag, som han sad og malede Vers,
og klemte Musen paa kryds og paa tværs,
en rosenrød lille Epistel han fik —
han rev den til sig med straalende Blik
— radaradam bim—bamse —
der stod en læng're Klamamse.

»Ved Gud, jeg elsker Dig højt og hedt,
men se, en Poet er jo lovlig lidt —
og Fa'er er Velhaver, Rangsperson —
og lige nu har en vis Baron —«
— radaradam bim hamse —
tre Sider af samme Ramse.

Han slængte paa Sengen sin lange Krop
og tuded og gylped sin Kvide op —
En Dag eller to det rev og bed,
saa skrev han den elskede denne Besked:
— radaradam bim—bam —
»Gaa Fanden i Vold — *Madam!*«

O. E.

Freds-Ekspeditionen.

Der stævned imod os fra fjærne Land
en Skare, ledet af *Fredens Mand.*
Ombord man hørte Fredsluren gjalde,
og det var paa Nippet til, at de alle
lod Browningen knalde.

»Er i Copenhagen med Plads det smaat
all right« sa' *Ford* »vi bygge et Slot.«
Saa naaed de Norge, Sverrig og immer
so skreg und telegraphierte Fru Shwimmer,
og hun var s'gu schlimmer.

Omsider saa revned den Fredsballon.
»Oh God« sa' Ford »jeg gi'r en Million.
Med den ka' der skaltes, valtes og raves,
mig er' et s'gu ligefedt, hvad der laves
jeg rejser tilbaves!»

Den arresterede Tysker *Karl Schmidt* fastholder stadig, at han har købt de fra Juveler *Dragsted* røvede Smykker for en Slik af en omrejsende Handelsmand. Politiet stiller sig lidt tvivlende. Her foreligger aabenbart det. man kalder: *Røverkøb!*

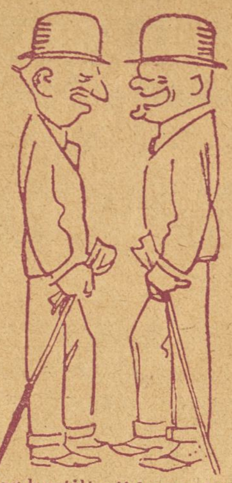

— Du, jeg bestilte ikke andet i Juledagene end at køre i Sporvogn og Automobil.
— Hvorfor gjorde Du det?
— Herregud, det var jo *Hjuledage.!*

Man er begyndt at interessere sig for en Fragtregulering, og der tales derom i videre og videre Kredse. Kun Rhederne vil ikke være med. „Hvorfor i Alverden skal Fragten reguleres“ siger de — „Den er s'gu regulær nok i Forvejen.“

Som bekendt arbejder de udlærte Lommetyve med tre Hænder, hvoraf den ene er udstoppet, og denne Haand hedder i Forbrydersproget Mellemhaanden.

Efter Forlydende agter vore Grosserere i Livsfornødenheder at udsende en Protest mod, at Tyvene benytter sig af Udtrykket »Mellemhaanden« — som Grossererne hidtil har haft Patent paa.

Københavnske Tjenere i Karikatur XXXXIX.

Carl Nielsen.
Kafé „Dronninggaard“

Folkets Hus, Jagtvej 69 ❊ Selskabslokalerne anbefales.

Tak!

Redaktionen sender gennem disse Linjer en Tak til alle de elskværdige Læsere, som allevegne fra har sendt os Jule- og Nytaarshilsener.

Tak for godt Samarbejde i 1915 og glæd os i det nye Aar med en fortsat Strøm af morsomme Bidrag!

Valdemar Larsen. Ja, vist er den haarrejsende!

Harry Hartmack. Den er kendt; maaske kan det dog passere.

V. P. Kolding. Ved Lejlighed.

G. A. H. Lad os se en Fortsættelse!

Kære Ravn! Her er en go' en!
En lille Dreng kommer ind til en Urtekræmmer og spørger: Hvormeget koster de Chokolader?
— 6 for 5 Øre, sagde Urtekræmmeren.
— 6 for 5 Øre! Det bliver 5 for 4 — 4 for 3 — 3 for 2 — 2 for 1 — og 1 for Ingenting. Maa jeg saa faa en!

Thorvald N.

Taaget.

Hun: Elskede Du mig ved første Øjekast?

Han: Nej, det kom først, da jeg havde pudset Brillerne!

Et udmærket Ur.

— Det er i Grunden et ganske udmærket Ur paa Kirken her, man kan se paa det, naar Præsten gaar op paa Prædikestolen.

??

Ja man kan selvfølgelig ogsaa se paa det til andre Tider.

S. H. Jørgensen.

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer·Huden
Alles Yndlingssæbe

Varelotteriet.

(Alm. dansk Vare og Industrilotteri)

4. Trækning finder Sted d. 12.—14. Januar.

Fornyelsen maa ske senest d. 10. Januar.

De ufornyede Lodder sælges d. 11. Januar.

Clichéer.

LIND HANSEN

Silkegade 4

TELEFON 6288

Forsamlingsbygningen Kløvermarksvej 3

Anbefaler sine Lokaler til Foreninger og Selskaber.

Hver Søndag Teaterforestilling og Bal.

Telefon, Amager 732. Ærbødigst
CARL ANDERSEN

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.

Enghavevej 40,

anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.

NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.

Søren Hansen.

Dampvaskeriet „Solvang"
Valdemarsvej. L.
Telf. 7346.

Nyt Selskabslokale

Mine smukt monterede Lokaler til mindre Foreninger, Selskaber og Klubber bringes i venlig Erindring.

Chr. O. Jensen,
Fhv. Frmd. f Kellnerf. f. Kbh. og Omegn.

Telf. 10424 **Vognmagergade 27,** Hj. af Landemærket. Telf. 10424

Herman Sørensen. Tak for Nytaarskortet. Vi haaber at kunne faa Plads til det.

Underkorporal A. Vi har hørt noget lignende før — men lad gaa!

Tivoli Variété.
Hver Aften:
Kl. 8—12.
Billet-Telefon 5667

Familjen Gullasch.

Tegning af Anton Hansen.

— Holder De af Ærter, Frk. Gullasch?
— Nej, dem kan jeg ikke lide; de ruller altid af Kniven!

Han vidste Besked.

Grosserer Jensen vilde overraske sin Kone med en Hat paa hendes Fødselsdag, og han gaar ind i en Modeforretning.

— Jeg skulde ha' en Damehat.

— Hvilken Facon ønsker De?

— Det er ligemeget.

— Hvilken Farve har De tænkt?

— Det er ogsaa det samme.

— Men Størrelsen?

— Ganske ligegyldigt — De skal bytte den i Morgen alligevel!

Børn.

Lille Theodor: Mor si'er, at Gud har skabt os.

Lille Andres: Jamen mig har han ikke skabt mere end en Alen — Resten har jeg selv vokset!

Retfærdighed.

To Bønder mødes paa Landevejen.

Den ene: Skal Du til Byen?

Den anden: Ja, jeg skal ind og se at faa fat i en rigtig Sagfører. Jeg skal sige Dig, han Eriksen har stævnet mig for Ærekrænkning.

Den ene: Naa, ja, der er to Sagførere i Byen. Den ene er Jeppesen og den anden er Ring. Ved man, at man er uskyldig, saa skal man gaa til Jeppesen, men har man Uret, saa er det bedst at gaa til Ring.

3 Minutters Pause.

Den anden: Sig mig, Du, hvor bor han Ring?

Av!

— Min Læge har forbudt mig at synge.

— Naa, han boer maaske i samme Hus som Du?

Logik.

A.: Tror Du, at mit Uhr vil staa, hvis jeg taber det paa Gulvet?

— Ja, det vil, Du. Tror Du maaske, at det vil fortsætte Farten gennem Gulvet?

Forsigtighed.

— Tror Deres Højhed ikke, at Arveprinsen gennem denne Amme fra Folkets Dyb kan blive ubehagelig paavirket i forkert Retning?

— Vær rolig, Fru Baronesse, jeg har givet Ordre til, at Tronfølgeren under ingen Omstændigheder maa lægges til *det venstre Bryst!*

Frieri.

Et Frieri i det nordlige Amerika formede sig saaledes:

Den vordende Svigermoder: Naa, men kan Du føde en Kone?

Svigersønnen: Tja, jeg faar altid saa megen Mad tilovers, naar jeg koger og steger, saa hvis jeg ikke faar en Kone, saa maa jeg ha' en Hund!

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Danske Velærværdigheder XI.

Tegning af Hp. Hansen.

Stiftsprovst Hoffmeyer, Frederiksberg Kirke.

Med vejrende Næse han ligger paa Lur
og snuser efter de fyldte Fade:
Til en Bispestol er det snart hans Tur —
aa Kors, hvor Folk saa paa »Berren« bli'r glade!

Fagmand.

Den berømte Detektiv: Hvad er det, har vi faaet en ny Kokkepige?

Fruen: Ja — hvor ved Du det fra?

Detektiven: Aa, jeg ser nogle ubekendte Fingeraftryk paa Suppetallerknen.

Forretningsmand.

En bleg ung Mand kommer styrtende ind i en Forretning og udbeder sig en Flaske Karbolsyre.

Forretningsmanden: *Det* kan De ikke faa her, vi har kun Isenkram — men vi har udmærkede *Revolvere, Strikker* og *Barberknive!*

Tvivl.

Præsten: Glæd Dig, Thorvald, thi hvor Du nu kommer hen, der er Fred og Hvile.

Thorvald: Ja, mon det? Jeg skal sige Pastoren, at jeg har hele mit Liv igennem maattet slide og slæbe, og naar jeg nu kommer i Himlen, saa er jeg sikker paa, at Sct. Peter siger til mig —: Hør Du, Thorvald, Du er jo ikke bange for at tage fat! Tag den Kost der og fej Stjernevejen ren!!

Derfor.

Den rare gamle Dame: Jasaa, saa De var virkelig i hele 5 Aar paa det samme Sted! Men hvorfor tog De da derfra?

Tiggeren: Jeg blev benaadet!

Fin Bog.

A. Hvad er det for en Bog, Du læser?

B. En fortræffelig Bog for Folk, der er meget ude at sejle. Er man nu ude paa Søen og falder overbord, saa slaar man bare op paa Pag. 82 — og dèr staar hvordan, man skal bære sig ad for ikke at drukne.

„Kollegiale Karikaturer“.

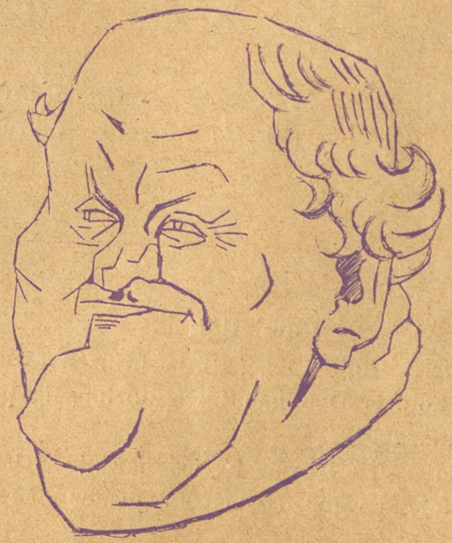

Tegning af Skuespiller Erik Lassen.

Chr. Schrøder.

Fra det mørke København.

Tegning af Aage Grønholdt

— Bare de snart vilde lukke op!

Pisket med Roser!

En engelsk Fortælling.

— Hvor længe har De været i dette Firma?

— Fire og fyrretyve Aar, næste Maaned, Hr. Jeg var seksten Aar, da gamle Hr. Malcolm antog mig som Kontorist.

Richard Burton sad i sin Kontorstol og polerede sine Negle.

Det var først anden Dag, han var Chef dér. For en Sum af mange tusinde Kroner havde han købt Firmaet Malcolm Baker og Co. og havde lige nu taget sin nye Ejendom i Besiddelse.

Firmaet gik endnu under Malcolm, Baker og Co.s Navn, men gamle Hr. Malcolm, som var Firmaets Grundlægger, og Hr. Baker, hans Kompagnon, var døde for længe siden, og »Co.« havde trukket sig tilbage med adskillige tusind Kroner til et landligt Gods.

— De er for gammel, sagde Burton kort. — Tredive Aar for gammel. Jeg vil have unge Mænd, ungt Blod. Hvis De kunde maskinskrive — saa kunde det endda have gaaet, men det kan De jo ikke, saa det er jo ingen Nytte at tale om det.

Den gamle Kontorist i den slidte, sorte Alpakkafrakke og med Pennen bag Øret stirrede paa ham.

— Jeg beder om Forladelse, Hr. Jeg maa vist have misforstaaet Dem.

Burton saa utaalmodig op.

— Jeg har ikke Brug for Dem længere her i Forretningen.

— Efter fire og fyrretyve Aars trofast Tjeneste! stammede den gamle Kontorist.

Burton slog Lommekniven sammen med et Smæld og stak den i Lommen paa sin hvide Vest.

— De blev vel betalt for Deres Trofasthed, antager jeg. Men jeg frabeder mig al Sentimentalitet. Jeg har ikke Brug for Dem — altsaa De kan gaa!

Charles Newcome tog op til sin gammeldags Krave med sin hvide, rynkede Haand, som om han var ved at kvæles af Mangel paa Luft.

— Hverken Hr. Malcolm eller Hr. Baker vilde have behandlet mig saadan, mumlede han. De var Gentlemen.

Burton ringede paa Klokken, som stod paa Skrivebordet, og Kassereren — en af de nye Funktionærer — kom øjeblikkelig ind.

— Betal denne Mand en Uges Løn, som han ikke har fortjent, og vis ham ud! sagde han kort.

Charles Newcome snøftede og fulgte den nye Kasserer ud i det ydre Kontor. Som i Drømme modtog han den lille Ugeløn. Saa gik han ind i sit Kontor, lukkede Pulten, rullede sin Alpakkajakke sammen, tog Hatten og Paraplyen under Armen og gik ud paa Gaden.

Det var først, da han stod ude paa Fortouget at han fattede, hvad der var sket. De mange Minder, som bandt Tiden fra han var en sekstenaarig Gut til han var treds Aar gammel sammen, var brudt for altid. Aldrig mere vilde han gaa op af Trapperne til Malcolm, Baker og Co.s Kontorer. Dørene var smældet i efter ham — for stedse.

Det begyndte at mørknes, medens han spadserede om i Gaderne.

Hvad skulde han gøre? Hvor skulde han gaa hen?

Hvorledes kunde han — en Mand i hans Alder — faa Beskæftigelse andet Sted?

Han var Ungkarl, gammel og venneløs, for han havde levet udelukkende for sit Arbejde. Hans eneste Slægtning — en Søster — ti Aar yngre end han — var død som Enke. Han havde været meget glad for hendes Datter, men han havde ikke været i Stand til at kunne hjælpe hende, og nu vidste han ikke, hvor hun opholdt sig, — en Slægtning af hendes Fader havde taget hende til sig.

Hans Værtinde vilde blive bedrøvet over hans Ulykke, men det hjalp ham kun lidt. Hvad skulde han gøre?

Han gik og stirrede trist ind i de oplyste Vinduer. Han forsøgte at tænke, forsøgte at lægge Planer, men hans Hjærne slog Klik — han var dødtræt.

Pludselig stødte nogen til ham.

Han saa op — saa en smilende Skikkelse indhyllet i Pelsværk staa foran sig.

— Onkel Charles! kender Du mig ikke?

— Mary, gispede han, Du vil vel ikke sige, at Du er Mary?

Hun lo stille og glad og tog hans Arm. Jo, Onkel Charles, det er Mary. Jeg husker Dig godt igen. Du har ikke forandret Dig Spor, Du kære gamle Onkel!

— Du maa komme med mig i Teatret, Onkel Charles. Jeg maa skynde mig, og i Aften maa Du soupere sammen med mig.

Charles kom først til sig selv, da han sad i en Teaterloge. Der var en hel Del elegante Damer og Herrer — næsten lige saa elegante som Hr. Malcolm, som for ham var højeste Grad af Elegance.

Saa gik Tæppet op, Spillet begyndte, pludselig bruste en Bifaldsstorm gennem Teatret, — en Dame var kommet ind paa Scenen — og til hans store Forbavselse saa han, at det var Mary — hans lille Niece Mary!

Han lænede sig tilbage i Stolen for rigtig at nyde det. Publikum var vildt begejstret, de vilde næppe lade Spillet fortsætte, saa ofte blev hun fremkaldt. Hvor herlig hun sang! Hvor smukt hun var klædt! Hvor yndig hun saa ud!

Og mere end en Gang saa han, at hun kiggede hen paa ham, — han rødmede af Stolthed og Glæde.

Da Forestillingen var forbi, kom der en Tjener for at hente ham fra Teaterlogen. Han ventede et Øjeblik i Vestibulen — til Mary kom.

— Nu kære Onkel — skal vi gaa hen og soupere, og Du maa fortælle mig, hvad Du syntes om Stykket — sagde hun og tog hans Arm.

Ved Døren til et Separat-Værelse standsede en Tjener dem med en vældig Buket røde Roser, og sagde noget til Mary, som Onkel Charles ikke forstod.

— Sig ham, at jeg har mødt en anden, som jeg meget hellere vil soupere sammen med.

Efter Maaltidet lænede Mary sig over Bordet.

— Nu, Onkel Charles, fortæl mig, hvordan Du har det. Hvad har Du taget Dig for i alle disse Aar?

Og den gamle Mand fortalte hende alt. Det kærlige Udtryk i Marys smukke Øjne gav ham Mod til det.

— Aa, tag Dig ikke det nær, kære Onkel, svarede Mary. — Du trænger til Hvile nu. Nu skal Du være hos mig og passe paa mig og ikke slide længere. Men jeg kunde have Lyst at vide, hvem det hjærteløse Uhyre er, som har behandlet Dig saa skammeligt.

— Det var Hr. Richard Burton, — svarede han.

— Hvad — udbrød hun — Richard Burton?

Han nikkede.

— Vel, raabte hun og sprang op. — Sid kun rolig, Onkel Charles, saa skal Du faa at se noget morsomt.

— Hør her, sagde hun til Tjeneren, som netop kom ind i Værelset.

— De kan sige til den Herre, som sendte disse Blomster, at jeg vil tage imod ham. Jeg har en lille Overraskelse til ham. Hun satte sig og tog Roserne op. Lidt efter aabnedes Døren og en Herre i et elegant Aftendress kom ind i Værelset med et tilfreds Smil om Læberne.

Onkel Charles saa op, og Skeen faldt ham ud af Haanden. Herren var Hr. Richard Burton.

— Hallo! Hvordan staar det til? sagde Mary — Jeg syntes, at jeg alligevel gerne vilde tale med Dem. De kender min Onkel, ikke sandt?

Burton smilede og saa paa den gamle Kontorist.

— Hr. Newcome! Jeg havde jo ingen Anelse om, at han var Deres Onkel, Frøken Burnelle. Meget interessant!

— Ja, jeg tænkte, det vilde interessere Dem, sagde Mary, og jeg har noget andet, som maaske ogsaa vil forbavse Dem lidt. Ser De disse Blomster, De sendte mig?

Han saa smilende paa dem og ventede at faa sin Belønning.

Mary tog Buketten, rejste sig og gik hen til ham og slog ham over Ansigtet med den.

— Nu skal De faa at vide, hvad jeg mener om Dem og Deres Blomster, udbrød hun. De viste denne gamle, hjælpeløse Herre Porten. De havde ikke længere Brug for ham. De tog intet Hensyn til hans Troskab og Stræbsomhed; han var en udkørt Maskine, og De kasserede den. De hjerteløse Uhyre!

Hr. Burton trak sig tilbage mod Døren, hans Ansigt var forrevet af Tornene i Rosenbuketten.

Hun kastede Resten af Roserne efter ham, da han flygtede ud gennem Døren. Saa gik hun hen til Onkelen, lagde Armene om hans Hals og Kinden, som var vaad af Taarer.

— Jeg græder bare, fordi jeg er saa lykkelig, sagde hun. Jeg vil aldrig tillade nogen at være hjærteløse mod Dig!

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Spis Middag

Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café

(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS

Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Sælg

Deres gamle Kobber, Messing, Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude (80 Øre pr. Kilo) samt gl. Papir til
JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende

H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON Nº 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager

12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

MÜLLERS HOTEL

(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Husk!

at Worning & Petersen, Vejle, er første og eneste Fabrikant af den berømte
Worning & Petersen's
XEROFORMSÆBE
Kun den Xeroformsæbe bør De bruge!

Arb. Ligkistemagasin.

4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

Ingen Prisforhøjelse.

Rom, Cognac, Portvin og Sherry

75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Calcium Carbid.

H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Tandlæge Edv. Møller,

Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Laurits Byrge,

Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

HERMAN JUST's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

„Danmarks" Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

S. JOHANNESSON'S

TELEFON 3684. TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrolleret Virksomhed.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Haukeli
Bedste Sylte- og Kogechokolade samt Kakao.

GENUINE LUNDs-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Osvald Jensen

Herolds Operaskole.

Kammersanger Herold er nu begyndt sin Operaskole, hvis mange Elever bestræber sig for at *ligne* deres store Forbillede.

Redigeret af AXEL WESSEL

16 Sider 10 Øre

RAVNEN

Nr. 2. Torsdag den 13. Januar. 1916.

Tegning af Anton Hansen

Konen: Du skal ogsaa *altid* rave Dig i Munden, hvergang vi er ude for at more os!

Bryggeriet Phønix

Telf. 3968 **Ølsorter** Telf. 3968

Se Prislisten i Socialdemokratens Mandagsnummer

Tilskære & Sy-Kursus

Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe, Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning. **Prospekt sendes.**

Københ.s Tilskærer-Akademi, Stormgade 16. Telf. Byen 4673.

H. MATZEN Reproduktionsanstalt, leverer de bedste Clicheer. Købmagergade 22, hj. af Silkegade. København K. Telefon Nr. 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Vadskeriet „Ventegodt“
Brønshøj L.
Tlf. Brønshøj 94 og 96
Lufttørring.

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
•FIONA• SKINDERGADE 27

Dampvaskeriet „Solvang“
Valdemarsvej. L.
Telf. 7346.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354. NYØSTERGADE 2.
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Danske Velærværdigheder XIII.

Tegning af Hp. Hansen.

Rasmussen, St. Johannes Stiftelsen.

Krudtet har Rasmussen ikke opfundet —
hvad skulde en Præst vel ogsaa dér?
Men Fattigfolks Hjærter har ofte han vundet,
og det er skam hundredfold mere værd.

Næb og Klør.

Maa jeg sige et Par Ord om et saa vanskeligt Emne som Laar? Jeg har nemlig været samtlige Forstadsteatre rundt, og hvert Sted kom der omtrent regelmæssigt hver 5. Minut opmarcherende et Dusin Laar. De samme stakkels Pigebørn troppede ustandseligt og paa de mest meningsløse Steder ind paa Scenen, iført brogede Kostumer, men bestandig med skinnende Trikotlaar.

Nu er jeg — selvfølgelig — en Beundrer af kvindelig Skønhed, men Synet af disse arme Menageridyr, som paa et Vink af en befalende Direktør eller Dressør stolper ind og paataget-smilende viser Ben — for en Betaling af Kr. 1,50 pr. Aften, fylder mig med en Blanding af Ækelhed og Medlidenhed.

Tusind Gange hellere Sene i et Laar end Laar paa en Scene.

Undskyld Ulejligheden.

Dr. Tyf.

Gaaet ud.

Damen, der kigger i Kaptejnens Album: Aa, hvad er det for en nydelig lille indisk Pige?

Kaptejnen: Aa, det er et Sværmeri, der forlængst er gaaet ud —.

Damen: Naa — en bengalsk Flamme —!

Mislykket.

Han (taler om sin Rival): Aa ja, Strøm er en meget dygtig ung Mand, og han ser ganske godt ud — men han er saa forfærdelig indbildsk!

Hun: Jamen tror De ikke, at De ogsaa vilde være indbildsk, hvis De var dygtig og saa godt ud —!

Kommer nok.

Hestehandleren: Naa, hvad synes De om Hesten?

Grossereren: Aa jo, naar bare den vilde holde Hovedet lidt højere.

Hestehandleren: Det kommer — saa snart De har betalt den!

Fy, Fy!

Han: Undskyld Frøken, maa jeg gøre Dem et Spørgsmaal? Jeg friede vel ikke til Dem i Gaar paa Ballet?

Hun: Nej, hvor kommer De paa det?

Han: Jo, jeg skal sige Dem, naar jeg saadan er lidt oprømt, saa begaar jeg ofte Dumheder, som jeg bitterlig maa angre bagefter!

Fra Sikringsstyrken.

Under de sidste Septembermanøvrer kører et Batteri i Skridt gennem en sydsjællandsk Landsby. En Bonde spørger Kaptajnen:

— Har De ikke en Sergent Andersen ved Deres Batteri, Hr. Kaptajn?

— Jo, han rider derhenne paa den graa Hest!

— Tak! Min Datter har nemlig faaet et Barn med ham!

— Et Barn?!..... Batteri — Trav!!!

Forlang altid Export DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

GID JEG VAR -

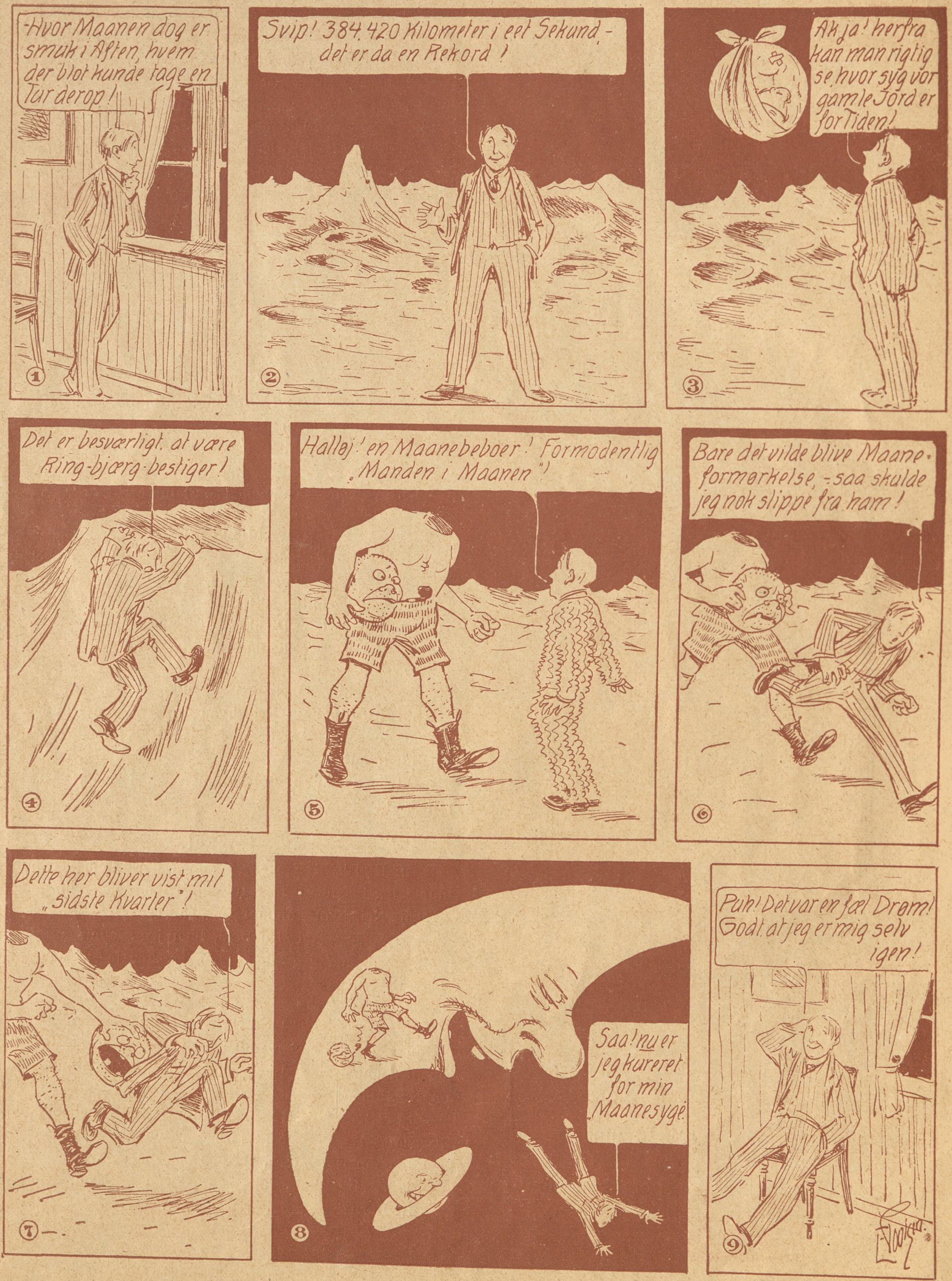

Tegning af Emil Poulsen.

Gummilageret
„Francais"
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Modersprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved A. Mouritzen.

Køb RAVNEN

SAMLEDE AKTIVER ca 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
MEDLEMS ANTAL over 200,000

— Danmarks fineste Taffelvand —
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.
Generaldepot: Ingerslevsgade 110. Telefon 9256.

Tegning af C. Henriksen.

— Hvad er det, Kam'rat, har Du faaet et Dillebefindende?!

Ugerevy.

(Mel: »Flyv, Fugl, flyv —«)

Ford.

Flyv, *Ford*, flyv Du kun rolig tilbage,
Fred være med Dig, dit Skind!
Langt over Havet nu lyder din Klage,
Krigen blev ej stillet ind.
Havde Du tænkt Dig, at Verden sig nejed,
straks naar Du fik din Fod paa Land?
Saa er din Hjærne lidt mislykket drejet
— lidt mér end Folks plejer van!

Røg.

Flyv, *Røg*, flyv over Husenes Tage.
Prisen den sti'r paa Tobak.
Jeg har en »Radekop« nu kun tilbage,
den vil jeg gi' *Reinhold Mac.*
Selv er jeg ked af Grossserernes Snakken,
og jeg skal nok holde Stand.
De kalde 20 Procent paa Tobakken
»lidt mer« end Folk plejer van!

Tyv.

Flyv, *Tyv*, flyv ej til Sveriges Lande,
der tar' de Tyve *en gros.*
Bliv kun i Danmark, for saa vil Du sande,
dér kan Du øge dit Bo!
Men Du maa huske, vi har denne her Lov,
hvorefter alle fængsles kan.
10 Gange sad jeg i Fængsel — det er dog
lidt mer end Folk plejer van!

Blod.

Flyv, *Krudt*, flyv over Lande og Stæder,
Pøj! hvor der lugter af Krudt!
Ak, hvor der før kun var festlige Glæder,
der bli'r der kæmpet og skudt. —
Blodtørst paa »Strøget« det har Omnibussen,
skaaner ej Kvinde, ej Mand.
Men *rigtig* blodtørstig er dog *With-Knudsen*
— *Langt mer* end Folk plejer van!

Per Plex.

AALBORG og A. BRØNDUM & SØN's
AKVAVITTER

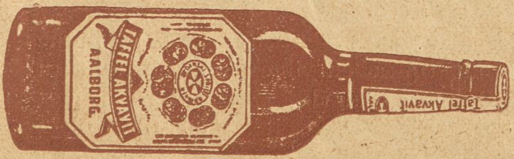

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

— Det paastaas, at den anden Ring ligner denne fuldstændigt — er det Tilfældet? Er de ganske ens?

Jeg bemærkede nu ligesom i Forvejen, at Ligheden ikke var fuldstændig.

Paa Italias Ring var Malteserkorset anbragt i den nederste Rude til højre, paa denne derimod i den nederste Rude til venstre.

— Nej, svarede jeg, de er ikke ganske ens.

— Og hvori bestaar Forskellen?

Men jeg havde imidlertid tænkt over Sagen og begyndte næsten at ønske, at jeg intet havde sagt.

— Jeg tror ikke, jeg vil sige mere, svarede jeg.

Han bukkede og tog atter Hansken paa.

— Det er meget klogt af Dem. Og lad mig give Dem det Raad: ikke at gaa længere i denne Sag.

Derefter fjernede han sig tavst.

Jeg vendte tilbage til Rolston, yderst nedstemt. Langtfra at have udrettet noget godt, havde jeg maaske voldt Skade.

Snart derefter forlod jeg Ralston og begav mig hjem.

En laset og snavset Fyr havde aabnet Døren for mig, da jeg forlod Kafeen, og nu da jég naaede mit Hus, saa' jeg ham atter. Hans Udseende og Opførsel irriterede mig og jeg sagde derfor:

— Fordømte Slyngel, hvorfor følger de efter mig paa denne Maade?

— Aa, gode Herre, vær ikke vred paa en fattig Stakkel, svarede han med virkelig eller godt spillet Angst. Jeg løb kun efter Dem, for at faa et Par Øre. Unge Herrer plejer at være saa flotte efter en god Middag.

Jeg gav ham en Shilling. Han spyttede paa den og fjernede sig derpaa.

Jeg traadte ind i Huset, grundende over, om man havde udspionerede mig. Som man ser var min Mistanke atter vaagnet.

V. KÆRLIGHED OG URO.

Der var en hel Mængde Mennesker, som sad og ventede i mit Modtagelsesværelse, og i de nærmeste to, tre Timer var jeg fuldt optaget. Det var kun et Par Minutter, nu og da, jeg kunde beskæftige mine Tanker med Aftenens Hændelser.

Havde jeg handlet rigtigt og klogt, da jeg tiltalte Manden med Ringen?

Nu var jeg næsten tilbøjelig til at tro, at det ikke havde været klogt. Mine Hensigter havde ganskevist være de bedste — saaledes som det ofte er Tilfældet med saadanne hastige Beslutninger — men jeg var ikke ganske sikker paa, at min Handlemaade ikke vilde faa ubehagelige Følger.

Hvorfor havde jeg ikke tænkt mig bedre om — jeg burde da have indset, at min Optræden vilde paadrage Italia en maaske ubehagelig Opmærksomhed.

Og denne unge Fyr, der var fulgt efter mig. Havde han gjort det paa Opfordring af en eller anden eller havde det kun været for at tigge?

Hvad der talte for det sidste var den Omstændighed, at Vejen havde været saa kort, kun omtrent 300 Meter. Jeg vidste, at Dagdrivere undertiden kan følge efter en Cab en betydelig længere Vej for at komme til at bære en Rejsendes Koffert og derved fortjene et Par Øre. Hvad denne Fyr angik, havde han sikkert hørt at jeg opgav Kusken Adressen og havde skyndt sig efter Vognen i fuldt Løb for at faa lidt.

Ved at høre Adressen havde han ganskevist ikke faaet mit Navn og min Stilling at vide. Men han kunde jo være kommet tilbage efter at jeg var gaaet ind og behøvede blot at studere Messingpladen paa min Dør for at kunne give Manden med Ringen Underretning om, at jeg virkelig var Doktor Fordyce og ikke en tilfældig Gæst.

Alt dette fremkaldte imidlertid den Overbevisning hos mig, at man udspionerede mig. Naa ja — dette var en Følge af min egen Dumhed, jeg burde ikke have tiltalt denne Mand.

I Stedet for at indtage en afventende Holdning havde jeg ubetænksomt kastet mig ind i Æventyret og derigennem maaske i Stedet for at beskytte Italia udsat hende for Ubehageligheder, ja maaske Farer!

Jeg følte mig urolig og ængstelig. Disse Følelser i Forbindelse med min vaagnende Kærlighed og en Fornemmelse af noget mystisk hvorimod jeg stod magtesløs, fremkaldte hos mig en højst ejendommelig Sjælstilstand.

Jeg imødesaa urofyldte Dage og søvnløse Nætter . . . .

Men paa den anden Side følte jeg idetmindste til en vis Grad en Støtte i min gamle, engelske Ærlighed og Pligtfølelse. Og vi befandt os Gud ske Lov i England og under Beskyttelse af dets Love!

Hvad der end maatte hænde, vilde jeg af al min Evne bistaa denne unge Pige, hvis Skønhed og Ynde havde betaget mig, og som havde saa stærk Brug for mit Mod og min Ridderlighed.

Selvom hun ikke havde givet mig nogen Ret dertil havde jeg i hvert Tilfælde den Ret, som enhver Mand har til at træde frem og forsvare en Kvinde, han ser truet af en Fare.

Disse Tanker styrkede mit Mod. Men det sank atter, da jeg erindrede mig de Ord, Manden med Ringen saa kolt og haanligt havde sagt til mig:

»Tillad mig at give Dem det Raad ikke at blande Dem i Sager, der ikke angaar Dem. Og dette er Tilfældet her«.

Men — ligemeget! Han vilde snart faa at se, om det kom mig ved eller ikke!

Naar en Mand elsker en Kvinde, vedkommer alt, der angaar hende, ogsaa ham!

I hvert Tilfælde var Italia nu i min Moders Varetægt og i mit Hus.

Da jeg var kommet ind i Dagligstuen, efter at min Konsultationstid var endt, var Italia allerede gaaet ind paa sit

Værelse. Jeg vidste, at min Moder paa bedste Maade havde sørget for sin Gæst, thi det plejede hun altid og særlig nu da hun nærede en dyb Sympati for den stakkels forladte unge Pige, som nylig havde fulgt sin Fader til Graven . . .

— Moder, sagde jeg efter en Stunds Forløb, du er den bedste Fortrolige og Raadgiver, som findes. Ved du, at jeg har haft et Æventyr eller hvad man nu skal kalde det. Men — jeg vil hellere fortælle dig det hele.

Jeg gjorde nu fuldstændig rede for alt, der var passeret. Hun hørte opmærksomt efter og sad derefter tavs en Stund inden hun svarede.

Tilsidst sagde hun:

— Ja, min Dreng, jeg tror næsten, at du har været lidt for rask i Vendingen. Du ved, at du er impulsiv af Naturen — i den Retning ligner du ganske din Fader. Du maa huske paa, at hvad hun end har at udføre, saa kommer det ikke os ved. Hun har sikkert ikke fortalt dig alt, hvad hun vilde have fortalt, hvis hun havde ment at have Ret dertil og formodentlig har hun af sin Fader faaet langt mere strenge og udførlige Instruktioner end du har Anelse om. Hun . . . .

— Ja, men Mor, naar hun siger, at hun vil forsøge at finde en Mand, hvis Navn hun ikke engang kender, saa kan man vel knapt forstaa, at hendes Instrukser er særlig klare, svarede jeg.

— Men hun har ikke sagt, hvor hun skal søge denne Mand. Ser du, Henry, du er gaaet ud fra den Antagelse, at hun maa gaa omkring og søge efter ham, medens hun anser sig for bundet af Løftet til Faderen og derfor samvittighedsfuldt fortier, hvor hun kan træffe ham, skønt hun maaske ved det. Og jeg tror, at hun ved det.

Det var uden Tvivl et klogt Resonnement.

— Du skal faa at se, forsatte min Moder, at hun en eller anden Dag kommer og siger, at hun skal besøge et Ærinde et eller anden Sted!

— Men det maa ikke ske! udbrød jeg. Man kan jo ikke vide, hvad hun vil blive udsat for i en for hende saa ukendt By, og særlig i en By som London!

— Nuvel — vi maa søge at beskytte hende saa meget vi formaar! Men jeg tror nok, at alt vil gaa i Orden. Og det er ikke værd at gøre sig Uro uden Grund. Husk, at Miss Romatti kun kan betragte os som Fremmede, der ganskevist har været hjælpsomme og deltagende overfor hende i hendes Sorg, men dog altid vil være Fremmede for hende, og at hun har Ret til at passe sine Anliggender, som hun selv finder for godt. Vi maa have Taalmodighed, saa faar vi at se, hvad hun vil gøre.

Men nu føjede det sig saa, at Miss Romatti i flere Dage blev ude af Stand til at foretage sig nogetsomhelst. Hendes Faders pludselige Død og alt, der hørte sammen dermed, havde angrebet hendes Helbred — hun fik Feber og maatte i nogle Dage holde sig inde paa sit Værelse, men det var let at se, at der ikke var nogen Fare paa Færde, men at hun snart vilde blive rask igen.

Hvad hun fremfor alt behøvede var Hvile, behageligt Selskab og Sympati.

Og alt dette blev hende tildelt i rigeste Maal.

Min Moder plejede hende som om hun havde været hendes eget Barn, og jeg glædede mig ved deres gensidige Hengivenhed, som voksede for hver Dag, der gik, ligesom min Kærlighed til Italia og Ønsket om at beskytte hende mod alt ondt.

Men i disse Dage indtraf der flere mystiske Tildragelser.

To Dage efter mit Sammentræf hos Frascati med Manden med Ringen modtog jeg i mit Konsultationsværelse en Mand, som jeg ikke havde set nogensinde før. Heri laa der i og for sig intet mærkværdigt eller usædvanligt; der indfandt sig nye Patienter hos mig hver Dag. Heller ikke hans Ydre var særlig ejendommeligt. Han var ordentlig klædt og hans Optræden var næsten en Gentlemans.

Men hvad jeg allerførst lagde Mærke til var, at han under Begyndelsen af vor Samtale uafbrudt og skarpt fikserede mig som om han rigtigt vilde indprente sig mine Træk, Farven paa mit Haar og mine Øjne, Formen paa min Næse, min Høide, Legemsfejl osv.

Jeg begyndte at tænke over, om jeg ikke havde været udsat for noget lignende før. Det forekom mig saaledes — og tilsidst mindedes jeg en fremragende Detektiv, med hvem jeg engang var truffet sammen.

En anden Ting, jeg lagde Mærke til, var at han slet ikke saa ud som om han behøvede at besøge en Læge. Han saa tværtimod ud som Sundheden selv, fuld af Liv og Kraft.

— Jeg lider af Søvnløshed, Doktor, sagde han. Kan De ikke give mig et eller andet Middel derimod?

Han saa imidlertid ikke ud som om hans Opgivelse var sand. Der var ikke dette trætte, udpinte og urolige Blik, dette lidende Udseende, som følger med Søvnløshed.

Jeg bad ham om at sidde ned og beskrive mig sin Tilstand. Havde han længe lidt af dette Onde? Nej — det havde ikke varet mere end en Uge eller saadan. Vidste han nogen Aarsag dertil? Nej, ingen anden end at han muligvis havde arbejdet for strængt i de sidste Dage. Hvad han var? Journalist. Ved en Morgen- eller Aftenavis. Ved en Aftenavis. Hvor længe han sad oppe og arbejdede? I Almindelighed sluttede han sit Arbejde Kl. 6, men ikke sjældent arbejdede han for egen Regning — han var ved at skrive paa en Roman — indtil Kl. 11. Han havde haft lignende Vanskeligheder flere Gange tidligere, men nu var det næsten ikke til at udholde mere for ham.

— Jamen, De ser jo slet ikke ud som om De led af Søvnløshed, sagde jeg og fikserede ham skarpt.

Han udholdt mit Blik uden at blinke.

— Om Morgenen ved Sekstiden er jeg i Almindelighed helt sløj, men naar jeg har taget mig en Spadseretur, faaet et Bad og indtaget en god Frokost, føler jeg mig mærkelig rask, hvor svær Natten end har været for mig. Jeg er forresten fuldstændig rask og ønsker kun at sove lidt mere. Men jeg afskyr Medicin.

Jeg kan virkelig ikke sige hvorfor — det var formodentlig rent instinktivt — men jeg følte Uvilje mod Manden. Jeg fik det Intryk, at han forsøgte at bilde mig en hel Del Usandheder ind — af hvilke en Del tilmed var ret grove.

Imidlertid gav jeg ham nogle Forskrifter ligesom om jeg troede paa hans Opgivelser, og bad ham om at komme igen om nogle Dage, hvilket han ogsaa lovede at gøre.

Da han rejste sig for at gaa, stak han Haanden i Lommen og trak 20 Shillings op, som han lagde paa Bordet med et høfligt Buk.

Jeg skød dem tilbage, idet jeg smilende sagde:

— Jeg er ikke Specialist, men en almindelig praktiserende Læge, for hvem et saadant Honorar er alt for højt. Vi kan opgøre vort Mellemværende, naar De kommer igen. Hvis De vil være saa god at opgive mig Deres Navn og Adresse skal jeg notere den i min Bog — jeg vil gerne kende mine Patienters Navne.

Han fremtog af sin Lommebog et Visitkort, hvorpaa der med elegant Tryk stod: Mr Herbert Stoucgrave, Gower Street 574, og lagde det med et nyt Buk foran mig paa Bordet.

Derpaa sagde han Farvel og gik.

Jeg sad en Stund og grundede over dette Besøg og havde en ubestemt Fornemmelse af, at det havde en Slags Sammenhæng med Manden, jeg havde truffet hos Frascatis, og paa en eller anden mystisk Maade med Italia.

Jeg fortalte imidlertid intet om denne lille Episode til min Moder. Min Mistanke var maaske aldeles ugrundet.

(Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

Drøm og Virkelighed.

Tysklands Drøm om, hvad »Juleenglen« vil bringe — og hvad den bragte! (»Daily Mirror«)

Nykteristen: — Den, som håller sig till nykterheten, han samlar pängar.
Ludde: — Ja, men hva te? («Strix»)

— Igen en ny Sejr?
— Nej, det er en ny Kjole! (»Fliegende Blätter«)

Mon 1916 kan slukke Verdensbranden? (»Illustrirte Zeitung«).

Under de »kødløse Dage« i Tyskland faar Katten Medlidenhed med sit Herskab og møder op paa Bordet med sine — Mus! («Simplicissimus«)

Rød Indmad

En Fædrelandsven.

Dr. With-Knudsen, den brave Mand,
saa højlig elsker sit Fædreland,
at gærne han kunde det æde —
snart med Pennen og snart med Ord
bliver han ved, hvor han slap i Fjor:
Af Glæde hver Dansker maa græde.

Han nævner sit Land med en Elskers Røst,
han trykker saa fast det til sit Bryst,
at næsten det maa sig forbløde —
og svigter den ædles Kræfter, nu vel,
saa faar han med Højres Bistand nok Held
til at *andre* os klemmer tildøde!

31/12. En lille Dreng ovre i Jylland havde forleden den Malør at faa en Enøre snuset op i Næsen, og siden har man ikke kunnet finde den eller faa den ud. Det kalder jeg en ufortjent Vanskæbne. Bemeldte Dreng kan hele sit Liv opføre sig saa pænt han vil — den Enøre faar han altid revet i Næsen!

1/1. En Deputation af Vegetarer har været hos Ford-Komiteen og udtalt, at de vegetariske Principper var det sikreste Grundlag for en varig Fred. Disse Ords Visdom er indlysende. Før hed det: uden Mad og Drikke duer Helten ikke, men hvis de krigsførende Hære bare et Par Maaneder har levet af en Kop Linsesuppe og en halv Nøddebøf daglig, saa forgaar Lysten til at bakse med Kanoner o. desl. dem nok!

Skattesnydere.

Saamangen Fyr, der har Penge tjent
ved Krigens og ved Mordgudens Luner,
Billetten løser stilfærdig og pænt
til andre Lande eller Kommuner.

Selvom hans Kuffert er fyldt med Top,
saa klarer han med Lethed vel Fragten.
Jeg spørger bare: Kan Slubbertens Krop
nu ogsaa holde ud til — Foragten!

— Du, ved Du hvorfor Hr. *Ford* skiftede Syn paa Krigen, da han kom hjem til New York?

— Nej — hvorfor?

— Jo, han havde været i Folketeatret og set »Fred paa Jorden«.

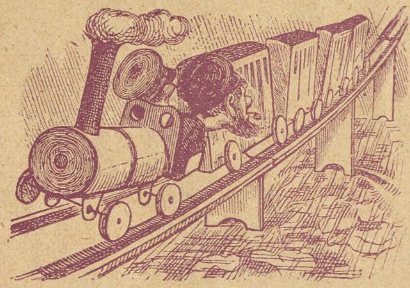

Sikken Ballade der er med Statsbanerne, sikken de kør og sikket et Materiale! Galt var det under *Ambt*, men da jeg saa, at *Alstrup* skulde være Jærnbanedirektør, saa tænkte jeg straks: Naa, det bliver en munter *Film*!

Op i Røg!

— De har vel hørt, at paa hver Cigar
er Prisen nu bleven forhøjet?
— Det er da Pokkers! Hver Glæde, man har
idag, er imorgen nok *røget!*
— Ja, sikkert De gi'r mig Ret, naar jeg si'r:
Den Adfærd, der vises af Obel
og Hirschsprung og andre Tobakskompagni'r,
den er i hvert Fald ej *nobel.*

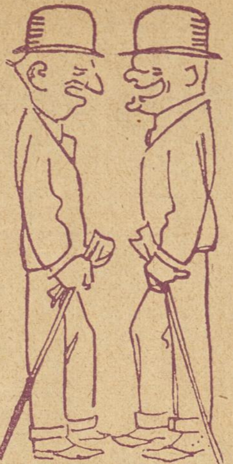

— Du, ham Bunch-Christensen, som Borgmester Lehmann har ansat, han er meget ung.

— Ja, meget yngre end Folk i Almindeligheden

Fra Bogmarkedet.

I en nær Fremtid vil der udkomme en Række opsigtsvækkende Værker, hvoraf følgende fremhæves: Afdøde Opsynskone ved d. off. Toiletter Fru *Jocumsen*: 1ste Bind af en Samling »Efterladte Papirer«.

Forstander *Tavsen*: Et Bind af »Sange fra Døvstummeinstitutet« (trykt paa det berømte hollandske *Hold-Bøtte*-Papir!)

Anker Kirkeby: »Smaa Øjeblikke«, *skade*fro Tanker ved Aarskiftet (sælges for *Spot*-pris!). — Et Par smaa nyttige Haandbøger fortjener ogsaa at nævnes: »Kunsten at knække Nødder« og »Vejledning i at fange Lopper« (Regler for Begyndere) og endvidere en spændende Detektivroman: »«Hullet«. — Nøgle-roman af *Tit-tit-Jensen!*

Københavnske Tjenere i Karikatur XXXXX.

Nielsen, „Bon Esperance"

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15	Stk.	10	Øre.
Monaco, oval, Kork	10	-	9	-
Sherrys No. 1	20	-	25	-

Kære Ravnen!
Maa jeg være den første til at gratulere Dig i det nye Aar og samtidig sende Dig en lille Vits.

d. 1.—1.—16

Jeg har en Broder, der er Købmand i en lille By nær København, han har en Bydreng, som bl. a. faar Kosten hos ham. Nytaarsaftens-Dag havde han været rundt i den lille By med Varer, til nævnte Brug kører han med en Vogn der er forspændt en lille Islænder.
Da Drengen kommer hjem hen ad Aften, spø'r min Bro'r ham om han vil have Aftensmad.
Drengen: Nej tak!
Købmanden: Hvorfor?
Drengen: Nej, for jeg har faaet saa mange Æbleskiver de forskellige Steder jeg har været.
Købmanden: Naa, ja saa kan jeg saa godt forstaa Du er mæt.
Drengen: Men jeg har givet Hesten dem alle sammen.
Tableau. J. E. P.

Ak! — de høje Hæle.

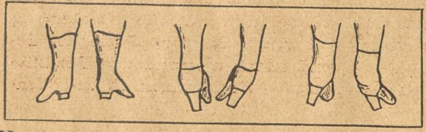

Husker Du, da de lave Hæle bestod?
Det var den Tid, da Damernes Gang
var gratiøs.
Men saa kom der en Stund, da hver
pjokket Tøs
skulde gaa med et opstyltet Skaft paa
sin Fod.
Hvad der forhen var smukt blev det
rædsomste Syn,
aah! de Hæle, de skamskænded'
fuldstændig Byen.
— Gud ske Lov, at det ikke er her,
hvor vi bor
men en hel anden By paa den syndige
Jord.
I kan gætte Jer frem — jeg fortier
dens Navn —
tys — — det begynder med »Kø«, og
det ender med »havn«.
Boysen.

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
IRIS
forfiner·forskönner·bevarer·Huden
Alles Yndlingssæbe

Herman Sørensen. Tak for det udmærkede Nytaarskort, som De ser gengivet her.

Tilgiftvisen.

Endskønt vi nu har Love,
at ingen Tilgift der maa gi'es
aaja aaja aaja, aa singsalia.
Retfærdigheden sove
og Tilgift gi'es i Massevis
aaja aaja aaja, aa singsalia.
At Loven ikke virker ret
det er jo dog for galt —
og derfor har jeg kaldt
nu alle til Gevalt
mod denne dumme Lov, hvori der
kun det halve staar —
og hør saa nu Eksempler paa, hvad
man i Tilgift faar.

Engang jeg skulde straffes
det var for næsten ingen Ting
og Vidner blev der skaffet
og det gik til med Hiv og Sving
Og en af dem fortalte Dit
og en fortalte Dat
men Enden blev da, at
jeg greb denne ene fat
og slaar ham en saa Solen, Maane,
Stjerner for ham staar —
et halvt Aar i Forbedring jeg i Tilgift
faar.

Se, jeg er knapt de fyrre
og dog jeg ganske skaldet er
og alle Nar skal gøre
Hr. Skallenberg jeg kaldet er
Men der er dog det gode her
at ingen jo formaar
at krumme blot et Haar
men et jeg ej forstaar:
at man blir skaldet, at det, at man
mister Haar for Haar
blir ogsaa kaldt en Tilgift man med
Aldren faar.
Søren Hansen.

Tak for Visen, Søren Hansen! Lidt »Tilgift« kan der jo nok falde af!

Lille Poul er ude at spadsere med sin Fader; da Faderen hilser paa en Herre han møder spørger Drengen:
— Fa'r, er den Mand Præst?«
Faderen: Næh, hvorfor tror Du det, min Dreng?
Poul: Jo, for han sagde i Gaar til en Dreng: »Jeg skal Fanden gale mig konfirmere dig.«

Du er nok bleven fint klippet idag.
— Ja — jeg bliver klippet det samme Sted, som Zahle.
— Hvor er det?
— I Hovedet!

Holm.

K. S. Rørholmsgade. Tak for det tilsendte, men et Par af dem (bl. a. den med Broschen) har været i »Ravnen«.

Peter G. Kannikestræde. Skal blive anvendt ved Lejlighed. Men Vittigheden er gammelkendt.

Anonym. Den med Etatsraaden har staaet i »Ravnen« fornylig, men under en lidt anden Form.

Nyt Selskabslokale
Mine smukt monterede Lokaler til mindre Foreninger, Selskaber og Klubber bringes i velvillig Erindring.
Chr. O. Jensen,
Fhv. Frmd. f Kellnerf. f. Kbh. og Omegn.
Telf. 10424 **Vognmagergade 27,** Hj. af Landemærket. Telf. 10424

Haukeli
bedste Sprit- og Kogeskolade samt Kakao.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,
til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes
Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

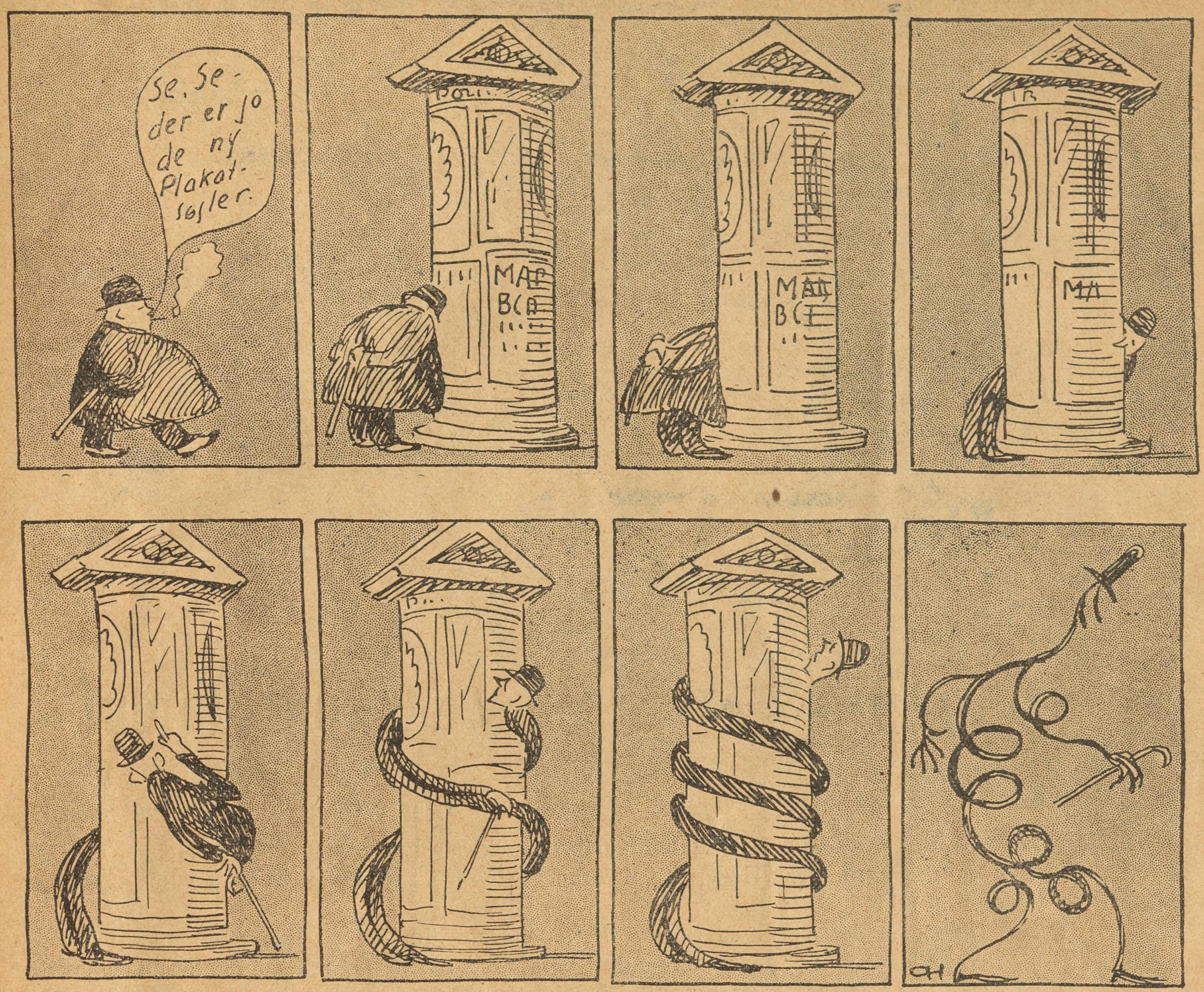

Tegning af Chr. Hoff.

Hr. Sørensen undersøger de ny Plakatsøjler!

Fuld af Toner.

Tre lystige Københavnere er kommen til Randers, paa hvis største Kafe de holder stort »Kalas« med Sang og Klang. Politimesteren sidder i Lokalet og sender omsider Tjeneren hen til det lystige Selskab med Anmodning om, at d'Hrr. skal stemme Tonen lidt ned. Anføreren, Handelsrejsende Sidelius, svarer:

— Vil De hilse Hr. Politimesteren og sige, at der findes ikke en Tone, ligefra Uroksens Brøl til Sirfuglens Kvidder, som vi ikke kan ta!

Misundelig.

Skuespilleren: Jeg misunder Dem, Jensen.

Opvarteren: Men hvorfor dog det?

Skuespilleren: Jo, *De* bliver kaldt frem saa ofte!

Sikkerhed.

Den ny Kasserer: Men for at De kan være fuldkommen tryg, saa vil jeg hermed give Dem mit Fotografi.

Principalen: Ja Tak, men har De ikke ogsaa et uden Skæg?

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE"

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

En køn Plante!

Afrikansk Rejse-Æventyr

Illustreret af *Helgo Jørgensen.*

Afrika er, navnlig i sit Mellemparti, det ækleste Land, jeg har truffet paa. Der er nok ganske kønt, men Heden og navnlig de mange Løver gør Opholdet der saa omtrent uudholdeligt.

Og saa er der det med Beværtningerne. Dem findes der Masser af midt i Ørkenen, og allevegne ser man lokkende Skilte med f. Eks. »En iskold Stjærne-Bajer 15 Øre!« Men selv i det mørke Afrika trives Svindlen frodigt. Gaar man nemlig hen til en saadan Beværtning og sætter sig ned og kalder paa Opvarteren — vips, saa forsvinder det Hele og viser sig i næste Øjeblik kun at være de saakaldte »Fata Morgana« eller Luftspejlinger, og de er ikke egentlig kvægende!

Med Hensyn til de Indfødte, saa har jeg ingenting og skal ha' sagt. Gaar man af Vejen for dem, saa risikerer man ikke at faa noget at æde, og nærmer man sig dem, saa bliver man i de fleste Tilfælde ædt. I Afrika gaar Menneskeæderiet nemlig svært i Svang, og det er ikke alene de Indfødte og Dyrene, som har den Smag, men ogsaa Planterne, hvad jeg nu skal berette om.

Jo, se, jeg var kommen bort fra min Karavane og maatte tilsidst æde min Kamel for ikke at dø af Sult. Det var en slem Mundfuld og jeg plagedes af onde Drømme. Hver Nat drømte jeg, at Kamelen stod foran mig med sine store sørgmodige Øjne, der sagde saadan noget som »Gør aldrig imod andre, hvad Du ikke vil have, at disse skal gøre mod Dig!«

Naa, tilsidst havde jeg ikke andet at leve af end en Stang Skægpomade og en Flaske Blæk. Efter 30 Dages Faste var jeg bleven det bare Skind og Ben og vilde kunne have tjent mange Penge ved at lade mig forevise i »Edderkoppen«. Men saa var det, at der en Dag pludselig viste sig en Løve. Nu ved enhver, at Løven er et ædelt Dyr, saalænge den bare ikke bliver stødt. Nu giver jeg mit Æresord paa, at jeg absolut ikke fornærmede denne Løve; jeg søgte bare at fordufte saa gesvindt som muligt, og det opfattede Løven straks som et Mistillidsvotum. Den knurrede og beredte sig paa et Spring — og saa var det, at jeg satte al Høflighed tilside og løb min Vej! Mens jeg stejlede afsted med Løven i Hælene paa mig, opdagede jeg foran mig en vældig, straalende Blomst, der lyste mig imøde. Jeg følte mig pludselig grebet og omfavnet og løftet til Vejrs — og saa blev alt Nat rundt om mig! Begriber De, hvad der var sket? En af Afrikas vældige kødædende Planter havde snappet mig væk lige for Næsen af Løven. Der sad jeg altsaa og kukkelurede i Maven paa Planten, hvis utrolige

Gemenhed nu havde afsløret sig paa en for mig højst ubehagelig Maade. En lille Lysstribe trængte ind i mit Mørke, og jeg tilbragte nu nogen Tid med at kaste et Blik tilbage paa mit æventyrlige Liv og jeg besluttede — ret naturlig — at gøre mit Testamente. Da det var besørget, sendte jeg Kafe »Blomsten«, hvor jeg i sin Tid var Stamgæst, en venlig Tanke og belavede mig saa smaat paa at dø. Blomstens Fordøjelsesorganer begyndte nemlig at fungere, og jeg blev hensynsløst rystet om, hejset op og sunket ned, og jeg havde det største Besvær med at holde

Jeg gør mit Testamente.

Balancen. Men saa skete der noget vidunderligt.

Pludseligt og uventet aabnede mit Fængsel sig paa vid Gab — jeg blev hevet til Vejrs . . . og blev saa smidt ud — i en stor Bue! Jeg hørte tydeligt Lyden af Menneskeæderblomstens Kæber, der smak sammen, og det forekom mig, at Planten sagde saadan noget som Føj!

Den var altsaa tydelig nok —:

Min udsultede Forfatning havde frelst mit Liv; jeg var jo det bare Skind og Ben, og da Blomsten altsaa ikke kunde fordøje mig, saa spyttede den mig simpelthen ud.

Hvo kan skildre min Glæde, da jeg i det samme opdagede — ikke Løven, der var stukket af, rimeligvis af Frygt for at dele min Skæbne — men min Karavane med dens Fører, Ibrahim i Spidsen!

Der blev stor Gensynsglæde, og efter at Ibrahim havde knust et Par Taarer, gav jeg mig til at skælde Planten ud med en Række Udtryk, der absolut ikke findes i »Blomstersproget«. Den var fræk nok til at vende sig om med alle Tegn paa Foragt — og saa drog jeg lettet og glad videre med Karavanen uden at opleve Æventyr, der kunde holde Maal med dette!

Münchhausen jun.

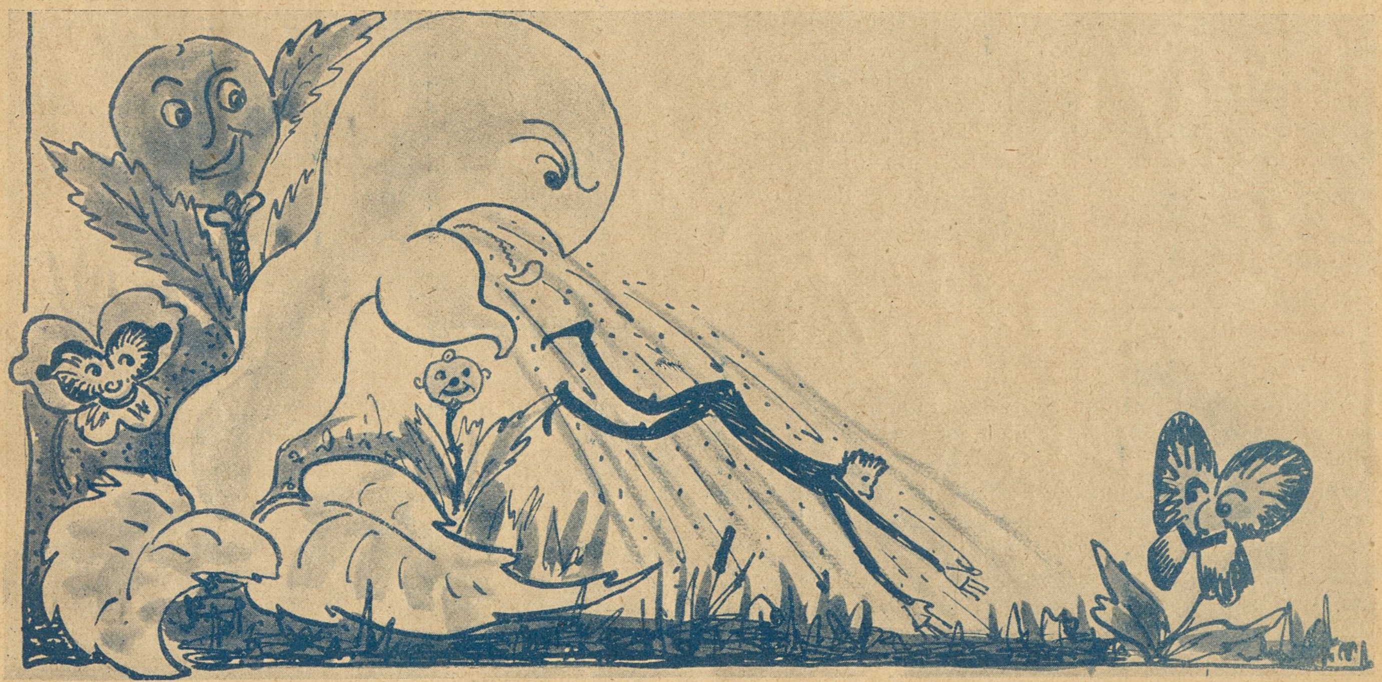

Nihilisten i Kupeen.

Oversat fra Russisk.

Det var Juleaften. Toget var overfyldt, man tog en Plads, hvor man bedst kunde faa den. For at fordrive Tiden gav Folk sig i Samtale, og Samtaleemnet blev den nye Jernbane. De fleste var glade over at have faaet den, og Præsten fortalte henrykt, at nu kunde han rejse frem og tilbage til Byen paa samme Dag og tjene ti Kroner ekstra ved at læse Messe derinde. En mente dog, at Hest og Vogn alligevel var bedre, saa var man mere sin egen Herre, og risikerede ikke at rejse sammen med hvemsomhelst, f. Eks. med Nihilister.

— Tal ikke om saadan noget, sagde en Købmand, De gør os jo bange til Natten.

Lidt efter lidt stilnede Samtalen af, og man slumrede ind. Alle vaagnede ved at Toget standsede — og da — — var Nihilisten kommen ind i Kupéen! Hvor kom han fra? Ingen vidste det. Hvornaar var han kommet ind? Der var ingen Tvivl om, at det var en typisk Nihilist. At sove mere var udelukket. Det var umuligt at skelne hans Ansigt, for han sad i Mørke. Præsten, som var den nysgerrigste, tog sig en Tur forbi hans Plads og fortalte hviskende til de andre, da han kom tilbage, at der var god Plads til Bomber i hans vie Frakkeærmer; og han opfordrede Officeren til at gaa hen og bede ham om at faa Ild af hans Cigar. Officeren gik. Nihilisten rakte ham ganske rolig sin Tændstikæske og saa til en anden Side. — Dog, i Lyset fra Tændstikken fik han et Indtryk af Manden. Han var af ubestemmelig Alder, havde mørke Briller, var grønlig i Ansigtet og havde en Plaid over Skuldrene. Da Officeren kom tilbage, sagde han, at Manden forekom ham at være vel distingveret og elegant klædt til at være Nihilist. Han havde endog Handsker paa; men ved Siden af ham stod en stor Kurvekuffert. Præsten var nu sikker i sin Sag, han havde en Gang paa Toldboden set en af de værste Forbrydere, og han havde ogsaa haft Handsker paa, og Præsten foreslog nu, at man skulde drikke en Snaps med Konduktøren og faa ham til at undersøge Nihilistkurven.

— Vi maa gaa forsigtig til Værks, sagde Købmanden.

— Ja vel, vi overvinder ham med Guds Ord, svarede Præsten og begyndte at synge en Salme.

Pludselig gav Toget et Stød, alle gjorde Korsets Tegn; Hjulene skreg mod Skinnerne; man var ved Stationen. Konduktøren kom ind og Præsten løb ud for at hente Snapsen. — Konduktøren rærmede sig Nihilisten og spurgte høflig:

— Ønsker De at overlevere Kurven til Bagagevognen?

Alle lyttede spændt og hørte nu for første Gang Mandens Stemme. Han svarede frækt nok — Jeg ønsker det ikke!

Konduktøren forklarede, at det ikke var tilladt at have saa stor Bagage i Kupéen.

— Det er godt, at det ikke er tilladt, svarede Nihilisten. Vil De give mig Kurven, da?

— Nej.

— Ja, men naar De nu selv indrømmer det?

— Nej.

Konduktøren, som mærkede, at der ikke var noget at gøre, sagde til de andre, at det var bedre at vente til man kom til Byen og kunde faa fat paa Politiet. — Alle ventede i stor Spænding. Endelig var man ved Byen. Paa Perronen stod Stationsforstanderen og Politiet, men nu vilde Nihilisten rømme, han tog sin Haandkuffert og gik mod Døren. Præsten stillede sig øjeblikkelig i Vejen for ham, og Stationsforstanderen og Politiet kom til.

— Er det Deres Kurv? spurgte Stationsforstanderen.

— Nej, lød Svaret.

— Hvad? Det gør ikke noget. Følg os. Nihilisten og alle de andre fulgte nu ind i Stationsforstanderens Kontor.

— Hvad er der i den? spurgte Forstanderen.

— Jeg ved det ikke, var Svaret. Men man brød sig ikke noget om det; Kurven blev aabnet — der laa en lyseblaa Damekjole.

I samme Øjeblik styrtede en Jøde hylende ind paa Kontoret og raabte — Det er min Kurv, det er min! Nihilisten kunde bekræfte det. Jøden og han var kommen ind sammen, og Jøden havde sat Kurven paa Bænken og lagt sig selv under Bænken.

— Og Billetten? spurgte man Jøden.

— Billetten?

— Jeg vidste ikke, hvor jeg skulde købe den, svarede Jøden.

Jøden blev holdt tilbage, og man bad Nihilisten vise sine Papirer frem. Han tog sit Visitkort frem og rakte Stationsforstanderen det. Forfjamsket og høflig bukkende viste denne ham ind i sit Privatkontor, og da Døren havde lukket sig bag ham, hviskede Forstanderen til de andre:

— Det er Justitsministeren!

Alle stod som forstenede.

— Det er den fordømte Præsts Skyld, sagde Officeren.

— Hvor er han? Han var forsvundet.

Og ude var Natten hvid og fuld af Stjerner, og Juleklokkerne ringede til Gudstjeneste.

Et ironisk Testamente.

Forleden døde i England en rig Bankmand, som efterlod sig et højst ejendommeligt Testamente, af hvilket vi gør følgende Uddrag:

Min Hovmester testamenterer jeg mit store Sølvbæger, som han kan smelte om til Medaljer. Han kan forære sig en, hvergang han gaar ædru i Seng!

Søster Ane skal have 5000 Kroner som en Erkendelse af den Dygtighed, hvormed hun hævede Tøffelregimentet op i den højere Kunstart.

Da min Hustru under vort ulykkelige tyveaarige Ægteskab har tilbragt sin meste Tid med at beundre sin egen Skønhed i Spejlet, i Stedet for at tage Hensyn til mig og berede mig en behagelig Tilværelse, saa efterlader jeg hende en aarlig Livrente paa 4000 Kroner paa det Vilkaar, at hun paa hvert Spejl, som hun i Fremtiden køber, anbringer et Fotografi af mig, der skal minde hende om, hvad hun forsømte, for blot at beundre sin egen Dejlighed. Og da jeg ved, at hun afskyer at gaa i Sørgedragt, testamenterer jeg hende ydermere Renterne af 40,000 Kroner, som aarlig skal udbetales hende, saa længe hun klæder sig i Sort og bærer Enkedragt. Dersom hun blot en eneste Dag undlader dette, tilfalder Renterne min Søster Mary, som min Hustru ikke kan taale.

4000 Kroner efterlader jeg til min Kusine Clara, som Bevis paa den Taknemlighed, jeg føler for hende, fordi hun afslog mit Tilbud, da jeg friede til hende!

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

„Danmarks" Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Jeg **vil**
vaskes med
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe

LAX

i alle Kvaliteter
Gaasebryst.
Oksetunger
etc. anbefales.

Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908.
Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.

Telefon 817 & 8231. Jacob B. Krøll,
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Tandlæge Edv. Møller,

Købmagergade 30, 2.

udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Holbergsgade 6

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Mælkeriet Enigheden.

Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

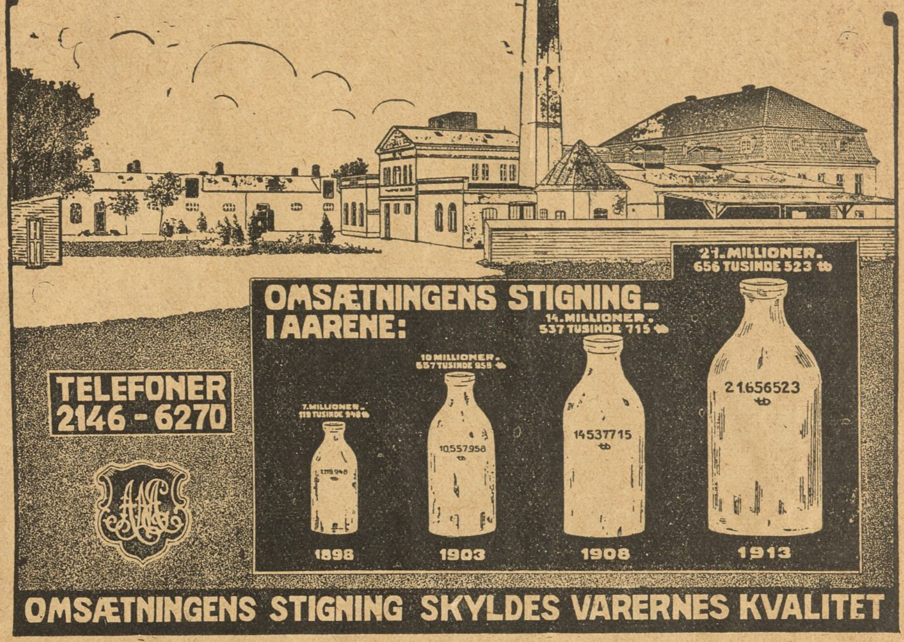

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

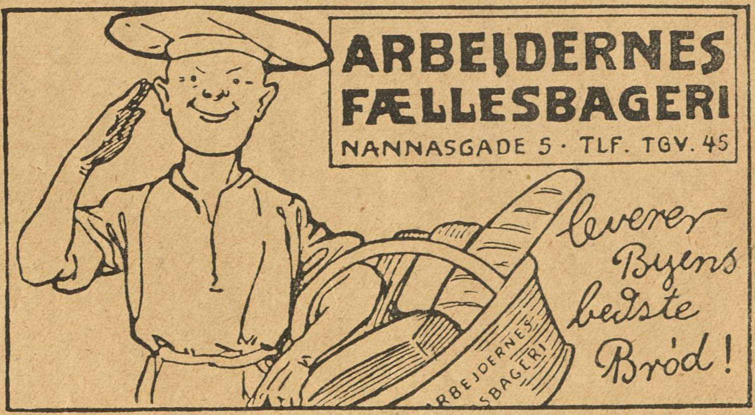

Ingen Prisforhøjelse.

Rom, Cognac, Portvin og Sherry

75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Osvald Jensen.

Biskop N. N., der var kendt for sin røde Næse, kommer en Dag paa Besøg i den lille Landsby, hvor han har virket som Præst. Her møder han gamle Rasmus Hansen.

Rasmus: Godaw, Hr. Pastor, huen haar do'et?

Biskoppen: Tak, godt. Men jeg er ellers ikke Pastor mere!

— Itte de! Æ do da bleven Provst?

— Nej heller ikke!

Rasmus staar lidt og betragter Højærværdighedens røde Næse. Saa udbryder han:

— Ja, der ser man — *den Brændevin! den Brændevin!*

Redigeret af AXEL WESSEL

16 Sider 10 Øre

RAVNEN

Nr. 3. Torsdag den 20. Januar. 1916.

Tegning af Georgia Jacobsen.

Denne unge bedaarende Kvinde
er min Kones bedste Veninde,
hver Dag ud og ind i Huset hun gaar.

Se, hvad sjældent om Ægtefolk meldes:
Jeg og Hustru om *alting* er fælles —
Og altsaa, Læser — Naa ja, De forstaar!

ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
MEDLEMS ANTAL over 200,000
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
Prøv
vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Gummilageret „Francais"
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Modersprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved **A. Mouritzen.**

Tilskære & Sy-Kursus
Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler,
Spadseredragter og
Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi,
Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Forlov-elses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,
til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

Tegning af Cl. Clemmensen.

— Jo, se, min Søn ha'de jo et dejligt Guldur med fra Amerika, og det viste han rundt paa Kroen. Men saa lige med et var det borte! Man søgte alle Vegne, men det var ikke til at finde. Da han saa kom hjem, saa laa det paa hans Bord.

— Hvordan kunde det gaa til?

— Jo, Uret gik 3 Timer for stærkt!

Næb og Klør.

Af alle Slags Mennesker er ingen saa modbydelige som de Fyre, der i fuldt Maal besidder alle Bohemens slette Egenskaber uden at eje en eneste af den ægte Bohemes gode Sider og Talenter. Disse Genikus snyder Gud og Hvermand, gider intet bestille og ser med Foragt ned paa flittige Medborgere, hvis Hæderlighed og Paapasselighed de ikke finder Ord haarde nok til at fordømme. Ved at vippe disse Mennesker ned, stiger deres egen Svinskhed nemlig noget i deres egne Øjne.

Jeg kender en af disse Fyre. Han var for nogen Tid siden i Berlin, hvor han ved Nattetid og i løftet Stemning gav en fattig Kone 20 Pf. for en Æske Tændstikker.

Da han kørte hjem, tænkte han hele Tiden paa den fattige Kone, han havde givet de 20 Pf. Og da han kom hjem, var han helt stolt over, at han havde hjulpet Berlins Fattige. — — —

Undskyld Ulejligheden.

Dr. Tyf.

Uretfærdighed.

— Hvorfor græder Du, min Dreng?

— Uh—hu— Læreren har været saa uretfærdig. — Jeg og en anden Dreng havde lavet lidt Sjov, og saa maatte vi sidde over, til vi havde skrevet vore Navne femhundrede Gange — og det var uretfærdigt, for han hedder bare Ek, men jeg hedder Schanchelmortensen med to ch'er!

Hvis, Saafremt —

Hvis do no døer — *om* do da døer — og do saa kommer i Himlen — *om* do da kommer der — og do saa ser min Svoger — *om* do da ser ham — saa hils ham fra mæ!

Kærlighed.

Hvad er Kærlighed?

Det er, naar en Elefant kalder sin Mage: »Min lille Turteldue«!

GID JEG VAR -

Tegning af Emil Poulsen.

To Fluer med et Smæk.

— Jeg har et Par ganske udmærkede Partier for Dem. En Enke med 30.000 Kroner og en fader- og moderløs ung Pige med 15,000 Kroner!

— Det er godt; saa gifter jeg mig med Enken og adopterer den faderløse Pige!

Blufærdig.

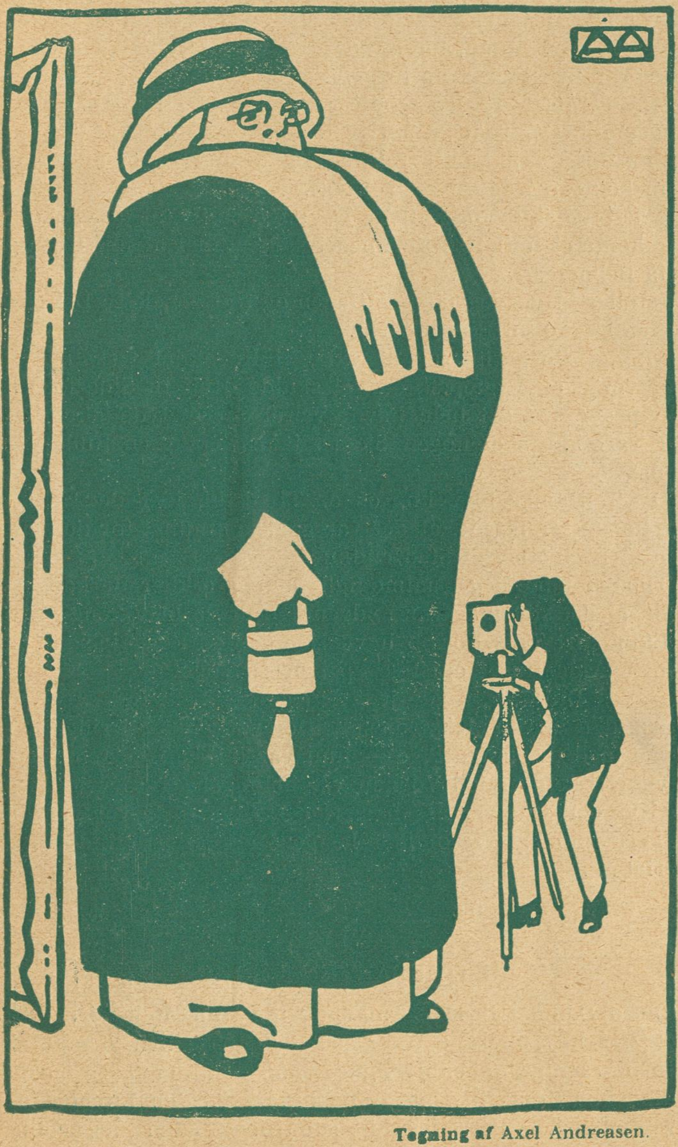

Tegning af Axel Andreasen.

— Hør lille Fotograf, nu maa De endelig la' vær' og sætte mig i Skabet!

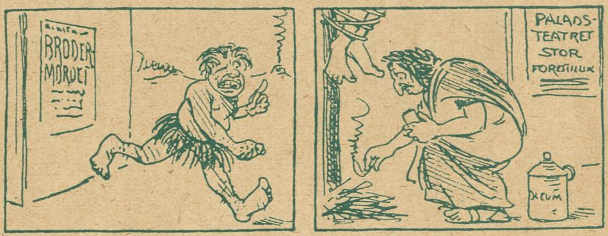

Mord og Biografer.

Henriques i Højesteretsskranken staar
og peger paa Samfundsbylden:
›Saa ofte en Morddaad der foregaar,
har Biograferne Skylden!‹ —

Selvfølgelig! Saadan véd man vel
har Mordere altid haft det:
Hvorledes man slaar sin Broder ihjel,
lærte Kain i Vimmelskaftet.

Og Nero, den Bøddel, det Udyr, hu,
den værste af alle Krabater,
han havde, det véd Historien nu,
sit private Paladsteater.

Og Christian den 2., der ofte lod
opføre et gyseligt Drama
og stopped sig selv til Halsen med Blod,
gik hver Dag i Kosmorama.

Og tænk, Ole Kollerød, grum og fæl,
der øvede Mørkets Bedrifter,
om ham er det oplyst, at han sæl'
leverte Filmsmanuskrifter!!

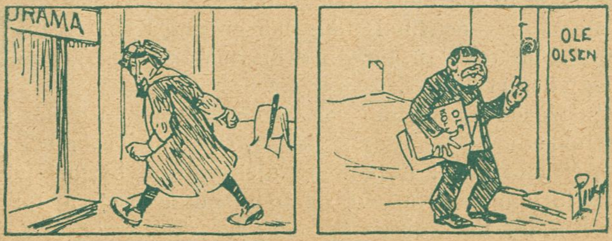

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

Men der fandtes en Maade, hvorpaa jeg kunde faa Vished i Sagen, og jeg besluttede at forsøge den.

Efter at min Modtagelsestid var forbi, skrev jeg en Recept paa et Sovemiddel til Herbert Stonegrave, tog Hat og Overfrakke paa og begav mig af Sted efter den opgivne Adresse Gøwer Street 574.

Huset lignede de andre Huse i samme Gade, det var meget pænt og respektabelt. I et af Vinduerne i nederste Etage saas et lille Skilt, hvorpaa der stod: »Værelser udlejes«.

Jeg ringede paa. Næsten umiddelbart derefter blev Døren aabnet af en lille, net Stuepige.

Jeg tog Recepten frem og gav den til Pigen, idet jeg sagde:

— Vil De være saa god at give dette til Mr. Stonegrave, hvis han er hjemme eller saasnart han kommer hjem, samt hilse fra Dr. Fordyse og sige, at han skal tage denne Medicin, naar han gaar i Seng.

Medens jeg sagde dette, gav jeg nøje Agt paa Pigens Ansigt.

Hun stirrede først paa Recepten og saa paa mig.

— Sagde De Mr. Stonegrave, Sir?

— Ja, han bor jo her, ikke sandt?

— Nej, her bor ingen Mr. Stonegrave!

Jeg traadte et Skridt tilbage og lod som om jeg betragtede Husets Ydre.

— Det er jo da Nr. 574?

— Jo, Herre, men her bor ingen med det Navn. Men maaske jeg skal forhøre mig hos Værtinden?

— Ja, Tak!

Værtinden kom ud, og jeg talte ogsaa med hende.

Hun forsikrede, at hun hverken for Øjeblikket havde eller nogensinde har haft en Lejer, som passede til den Beskrivelse, jeg gav af Manden, der havde besøgt mig om Morgenen.

Jeg følte mig meget pinligt berørt, da jeg vendte hjem, men fortalte heller ikke min Moder om dette Besøg. Det vilde vist heller ikke vare længe, før der skete flere mærkelige Ting.

Og saaledes gik det ogsaa.

Jeg var meget optaget af Patienter om Eftermiddagen, da jeg pludselig hørte Støj, Kvindestemmer og hurtige Trin i Korridoren.

Min Moder kom ind til mig i Modtagelsesværelset.

— Henry — kan Du ikke komme, bare et Øjeblik?

Jeg fulgte hende ind i Dagligstuen.

Udstrakt paa en Chaiselong laa en ung Kvinde, som at dømme efter Dragten lod til at have været paa Vej til en Middag eller et Teater.

Først troede jeg, at hun var besvimet, thi hun holdt Øjnene lukkede og jamrede sig sagte. Over hende bøjede en ældre, elegant klædt Kvinde sig, øjensynlig dybt fortvivlet.

Hun fortalte, at Kusken, da han skulde dreje af for et andet Køretøj, der kom imod dem, var stødt imod en Lygtepæl lige udenfor min Port, og at hun troede, at hendes Niece derved var kommet til Skade paa en eller anden Maade.

Jeg undersøgte den unge Pige omhyggeligt og kom efter nogle Øjeblikkes Forløb til det Resultat, at der ikke var det mindste i Vejen med hende, skønt hun klagede over voldsomme Smerter og iøvrigt spillede sin Rolle udmærket. Hjærtet slog regelmæssigt og roligt. Nogen ydre Skade kunde jeg heller ikke opdage, ikke engang den mindste Skramme.

Dette vakte min Mistanke, ja næsten min Harme. Men jeg besluttede at være diplomatisk og gav derfor den unge Pige nogle Draaber af den aller uskyldigste Art, bad hende ligge stille en Stund, forsikrede den ældre Kvinde, at ingen Fare var paa Færde og forlod Værelset.

Min Moder, som jeg mødte i Korridoren, bad jeg vende tilbage til Dagligstuen, blive der og give nøje Agt paa de to Kvinder. Jeg bad hende særlig at hindre, at nogen af dem kom op i den øverste Etage.

I dette Øjeblik forestillede jeg mig nemlig, at de egentlig var kommet for at se saa meget som muligt af mit Hus og dets Beboere.

Imidlertid gik jeg ud paa Gaden og traf der de to Damers Køretøj samt en Politibetjent.

Af den sidste fik jeg at vide, at Køretøjet virkelig var stødt mod en Lygtepæl, da det skulde dreje til Side for en Ekvipage. Men det hele havde været en Ubetydelighed, og der var ikke sket nogen Skade, ikke engang en Rude var knust.

De to Damer blev hos os en Timestid, idet den ældre uophørlig forsikrede, at det var ganske umuligt for den anden at begive sig af Sted endnu.

Tilsidst tabte jeg Taalmodigheden og erklærede kort og godt, at det slet ikke var nødvendigt, at de blev længere.

Efter kort Tids Forløb havde jeg da den Fornøjelse at se dem forlade Huset og stige op i deres Vogn.

— Ved Du Mo'r, sagde jeg, da jeg atter kom ind i Dagligstuen, det var kun Komediespil. Der var ikke det ringeste i Vejen med den unge Pige — hun var ligesaa rask som jeg. Ulykkestilfældet med Vognen var arrangeret i Forvejen. De to Kvinder var her af en særlig Aarsag — de var ganske sikkert Spioner! Vi kommer længere og længere ind i Mysteriet . . .

VI.

RESTAURANTEN I SOHO.

De to Damers Besøg fremkaldte hos min Moder den Tro, som hos mig allerede var gaaet over til Vished, nemlig at min uforsigtige Aabenhjertighed mod den Mand, jeg havde truffet hos Frascatis, havde paadraget mig en levende Interesse fra visse Personers Side; de troede sikkert, jeg kendte nogen, der havde en Ring ligesom den, denne Mand havde baaret.

Naar jeg lagde alt sammen, kom jeg til det Resultat, at Antoni Romatti havde været Medlem af et eller andet hemmeligt Selskab, hvis Kendetegn var den Figur, der var indgraveret paa Sedlerne, og at han var kommet til England for at fuldføre et særligt Hverv.

Da han saa pludselig havde følt Døden nærme sig, havde han forsøgt at overføre dette Hverv til sin Datter, idet han gav hende de allernødvendigste Instrukser, hvilket imidlertid syntes at have medført Konsekvenser, som hverken han eller hun havde kunnet forudse. Og for mig var denne sidste Omstændighed af afgørende Betydning.

Jeg havde intet at indvende imod — og kunde jo heller ikke have Ret dertil — at hun søgte at opfylde sin døende Faders Ønsker; men at hun derved skulde udsætte sig for nogen Fare, vilde jeg ikke tillade.

Jeg elskede hende — og vilde derfor for enhver Pris beskytte hende mod alt ondt!

Jeg var naturligvis forelsket i hende til op over Ørerne. Der findes Mennesker, som fornægter og gør Nar ad en »Kærlighed ved første Øjekast«; men dette viser blot en beklagelig Mangel paa Verdenserfaring. Thi det hænder hver Dag og hver Time paa Dagen, at Folk bliver forelskede i hinanden ved første Møde; og desuden er en saadan Kærlighed ofte stærkere og varigere end den, der opstaar lidt efter lidt.

Og hvem vilde vel ogsaa undvære en saadan Kærlighed. Hvis en Mand kom gaaende hen ad Gaden og traf en Bekendt, som sagde ham, at han paa næste Hjørne vilde møde en Kvinde, i hvilken han ved første Øjekast vilde blive forelsket, men at det var bedre for ham ikke at blive forelsket i hende — mon der saa er nogen, der tror, at dette vilde formaa ham til at vende om eller at lukke Øjnene til, naar han mødte hende? Der findes vel knapt en eneste Mand, som kunde bestaa en saadan Prøve!

Og ingen Mand, som træder ind i et fremmed Hus, kan være fuldstændig sikker paa, at han ikke i næste Øjeblik skal staa Ansigt til Ansigt med en Kvinde, efter hvem han synes, han altid har ledt, og som han aldrig siden kan glemme.

Og hvor kan vi vide, om ikke saadanne Møder, som ofte synes at bero paa et Tilfælde, er fremkaldte af en højere Magt, som holder vor Skæbnes Traade i sin Haand og fører os frem ligesom Marionetter paa Livets Scene!

Men nok om det — jeg var i hvert Tilfælde forelsket i Italia, og min Kærlighed tiltog i Styrke for hver Dag, der gik. Til hende sagde hverken min Moder eller jeg noget om de Æventyr, jeg lige har omtalt. Og det var jo heller ikke nødvendigt — vi var begge overbeviste om, at alt efterhaanden vilde blive klart for hende, uden at vi behøvede at gribe ind.

Ved min Moders ømme Omsorg blev Italia snart rask igen.

— Føler De Dem nu fuldstændig rask? spurgte jeg hende en Morgen, da hun første Gang efter sin Sygdom kom ned til Frokosten.

— Jo, fuldstændig, svarede hun smilende. Jeg har i Virkeligheden slet ikke været syg. Jeg har det godt nu. Jeg faar vel Lov til at gaa ud nu?

Jeg antog min højtideligste Stemme og rystede paa Hovedet.

— Nej, ikke for at udrette Ærinder. Dermed maa De vente endnu nogle Dage. Men De kan godt køre lidt ud i Dag. Min Moder vil ledsage Dem, det vil gøre Dem godt.

Hun blev øjensynlig glad ved disse mine Ord, men dog syntes jeg alligevel at spore et Glimt af Skuffelse i hendes Træk, og det saa' næsten ud som om hun var blevet tvunget til at opsætte noget, som hun helst havde villet udføre saa snart som muligt.

— Hvor De begge er gode imod mig, sagde hun. Og jeg, som bare er til Besvær!

Hun og jeg var alene i Dagligstuen; Frokosten var endt, min Moder var optaget andet Steds, og der var en Time til min Konsultationstid begyndte.

— Jeg kunde aldrig tro, at der fandtes saa gode Mennesker i Verden, fortsatte hun med Varme.

Jeg var lige ved at forraade mig og bekende min Kærlighed. Men heldigvis kom jeg til at tænke paa, at en saa pludselig Bekendelse ganske sikkert vilde gøre hende forbavset, ja maaske forskrækket, og at Tiden dertil endnu ikke var inde. Nej, nej — jeg maatte beherske mine Følelser. Og for at skjule min Kærlighed anslog jeg en lettere Tone.

— De maa være god og følge Deres Læges Forskrifter, sagde jeg i en skæmtende Tone. Lad mig gøre Dem fuldstændig rask — jeg bliver ikke tilfreds, før De er blevet rask og frisk som en Bondepige. De maa ikke gaa ud uden min Tilladelse.

— Men jeg maa snart være i Stand til at gaa ud — jeg har jo mit Hverv at udføre, sagde hun ængsteligt.

— Ja, svarede jeg alvorligt, det skal De nok faa Lov til. Men vent lidt — indtil vi har faaet talt nærmere derom. De har jo ikke været ude i flere Dage. Vi maa begynde med at køre lidt.

I den følgende Uge var min Moder og Italia daglig ude at køre sammen. Efter mit Ønske kørte de i de mest befærdede Parker. Jeg bad dem om særlig at undgaa alle ensomme og folketomme Steder.

Disse Køreture lod til at gøre Italia godt; hendes Kinder fik atter sin friske Farve og hun selv syntes at føle sig glad og fornøjet. Men undertiden, naar jeg ubemærket iagttog hende, lagde jeg Mærke til, at hun var meget tankefuld og hendes Øjne syntes ligesom drømmende at skue ud i det Fjærne.

I denne Uge indtraf intet usædvanligt, og de mystiske Besøg hørte op. Ogsaa under deres daglige Udflugter fik min Moder og Italia Lov til at være i Fred.

En Dag i Slutningen af denne Uge bad Italia under Frokosten min Moder om, naar de om Eftermiddagen kørte ud, at føre hende til en Guldsmed, for at hun kunde faa sin Ring forandret.

Da de senere kom tilbage, fortalte min Moder, at Italia absolut havde villet have, at Forandringen skulde iværksættes, medens han ventede, og uden at hun behøvede at tabe Ringen af Sigte. Efter at Forandringen var foretaget, havde hun sat Ringen paa højre Haands Langfinger, og dér saa jeg den ogsaa sidde, da vi noget senere spiste til Middag.

Noget i Italias Opførsel den Aften overbeviste mig om, at hun nu havde besluttet sig til at tage sig sammen for at udføre sit Hverv. Hendes Optræden havde et Præg af Fasthed og Beslutsomhed, som jeg ikke før havde opdaget hos hende, og som særlig tydelig viste sig i hendes Ansigtstræk. Hun følte sikkert, at Tiden til at handle nu var kommet...

Efter Middagen bad hun mig skænke sig nogle Minutter, og vi gik ud i Modtagelsesværelset, hvor jeg bød hende en bekvem Stol, hvori hun satte sig i sin sædvanlige Stilling med rank Ryg og Hænderne foldede i Skødet. Hun saa' paa mig og sagde saa:

— Nu er jeg fuldstændig rask igen. De ved, hvad jeg har at udføre, og nu ønsker jeg at udføre det. Maa jeg gøre det i Morgen?

— Alene?

— Ja, naturligvis!

Jeg stod lænet mod den aabne Kamin og saa ned paa hende. Uden Tvivl kunde hun i mine Øjne læse den Uro, jeg var opfyldt af.

— Det er meget pænt af Dem at være saa.... saa omhyggelig for mig, sagde hun, før jeg naaede at besvare hendes første Spørgsmaal; men i Virkeligheden er der slet intet at være bange for.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Frankrig, der mødes i et Kys med England:
— Evig Din! («Simplicissimus»)

»Hovedrengøring:
Tyskland renser den engelske Edderkop ud!
(»Fliegende Blätter«)

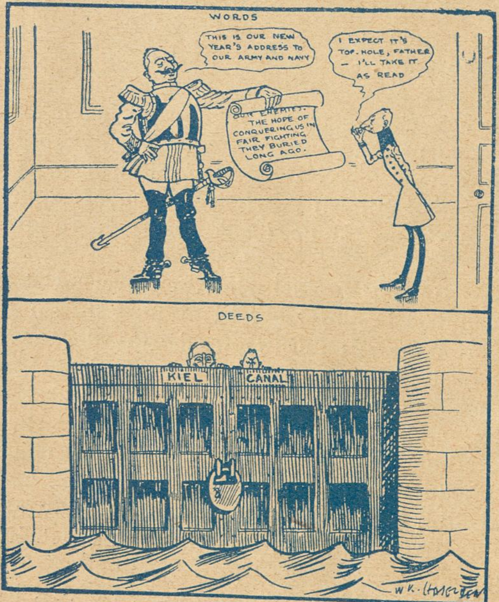

Englands Spot over Tyskland, der dækker sig bag Kielerkanalen. (»Daily Mirror«)

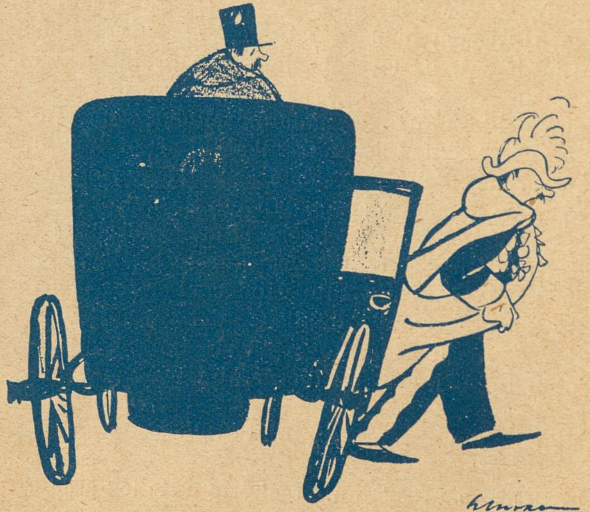

»Jag får drickspängar, den där får ordnar!«
(»Naggan«)

Redaktøren för Grodköpingsposten ropar till sin militäre medarbetare: Då va en förbaskadt bra artikel då här — skicka ett korsband till Hindenburg! (»Strix«)

Rød Indmad

Alle vi tre meddeler herved Offentligheden, at en Mængde Forfattere og Kunstnere saasom *Proessdorf, Anton Hansen, Chr. Hoff, Cl. Clemmensen, Sv. Ulrich, Emil Poulsen, Vilhelm Bergstrøm* og mange flere er travlt beskæftiget med at tegne og digte et „*Vinternumer*“, som kommer i næste Uge! Dette prægtige Værk kan man købe for den uhyre Sum af — 10 Øre!

Skatten.

Jeg bliver altid om Hjærtet tung,
naar jeg ser Hr. Moldes *Blanketter:*
Jeg kigger i Kasse, Lomme og Pung
og sukker bedrøvet: *Blankt æ' der!*

Vejrspaadomme.

Efterhaanden som Tiden gaar vil det blive Foraar, Luften vil blive mildere, der vil komme Blomster i Maj, og Isen vil være forsvunden i Juni. Juli bliver betydelig varmere end Januar, og det samme gælder August. I September er det allerede Høst. Bladene falder af Træerne, og de mørke Aftener indfinder sig. November bliver mørk, og December bliver som Følge deraf endnu mørkere. I denne Maaned falder Julen. Det bliver Nytaar den 1. Januar, og dermed slutter 1916.

Det var ganske interessant at læse Prof. *Fischers* Udtalelser i Borgerrepræsentationen om Sygeplejerskerne. Som bekendt *døde* Smedens Kat af Tak, og nu skal de nævnte Damer *leve* af Professorens Sympati — det bliver vistnok hip som hap.

Et Nytaarsbud!

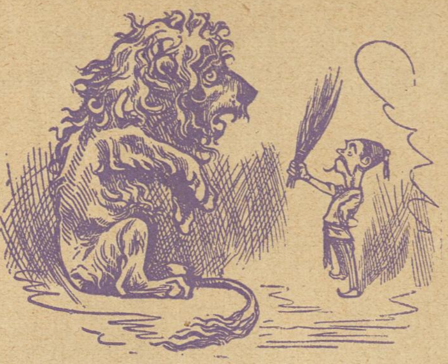

— Naar Du en anden Gang vil til Konstantinopel, saa vær saa god at benytte Ekspressen fra Berlin!

Højesteretssagfører Harboe vilde nok skaffe Officererne et Krigstillæg paa 50 pCt., fordi de i denne Tid maa lugte til lidt Krudtrøg. —

— Saa var det jo kedeligt, at Hof- og Stadsretten kun gav dem — Lamperøg!

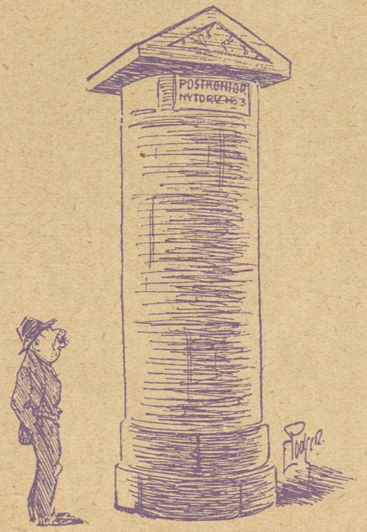

— Uh, hvem der var Plakatsøjle! Nu kan dit lykkelige Søm staa der og være plakatfuld hver evige Dag!

Henrykkelse paa Vestindien.

Uh, mig altid ønsket faa en Svingom i „Figaro“. Nu ka' mig faa den paa „Valkyrien“!

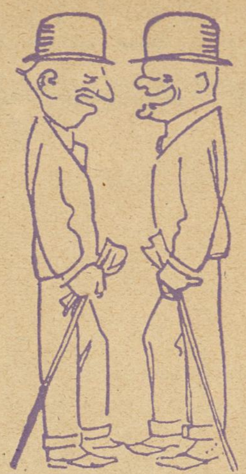

— Poul Sarauw fik nok Peder Fjelstrup dømt til at betale 407 Kr. for Bearbejdelserne af »Rubicon« og »Mr. Wu« Det var en kedelig en!

— Ja, men Fjelstrup har naturligvis troet, at Stykkerne var *frit* bearbejdede

$^{10}/_{1}$. Det har opskræmt en Del af vore Dyrevenner, at »Ellen« i Zoologisk Have efter Forlydende skal være utilpas og ikke saa lidt gnaven. Rygtet har overdrevet — bemeldte Dame befinder sig saa vel, som det under de nuværende Omstændigheder er muligt.

Københavnske Tjenere i Karikatur XXXXXI.

Klenger, Kafe „Runddelen“

Torsk!

Kristian: Hvorfor er der malet saadan en stor Torsk over jeres Dør, Peter?

Fiskerens Peter: Det er for at man kan se hvad min Far er!

Lauritz Thorsen.

Hermed en Vittighed med Tegning.

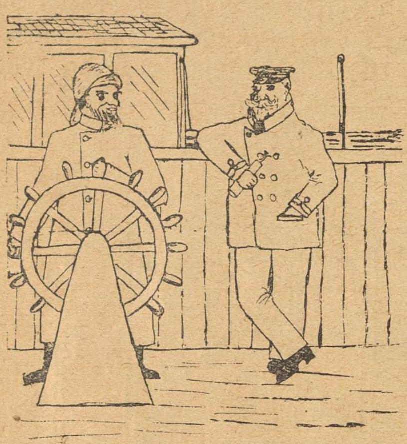

Kaptejnen: »Ved De nu, hvor Minerne ligger?«

Lodsen: »Næ.«

Kaptejnen: »Er der da ingen?«

Lodsen: »Jo.«

Kaptejnen: »Hvordan Fa'en kan De saa lodse Skibene igennem Minefeltet?«

Lodsen: »Jo, ser De: jeg ved hvor de ikke ligger!«

Ærb.:
V. L. P.

Gorm. Vi skal nok skaffe Plads til Deres Tegninger.

Edvin Hansen. Du kan godt begynde at glæde Dig!

Carl Almqvist. De er slemme! Men vi skal redde en af dem!

Kære Niels Skjoldborg. Nej, slige Tegninger honorerer vi ikke. Men De kan maaske faa Fornøjelse af at se en af dem optaget i »Ravnen«!

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer·Huden
Alles Yndlingssæbe

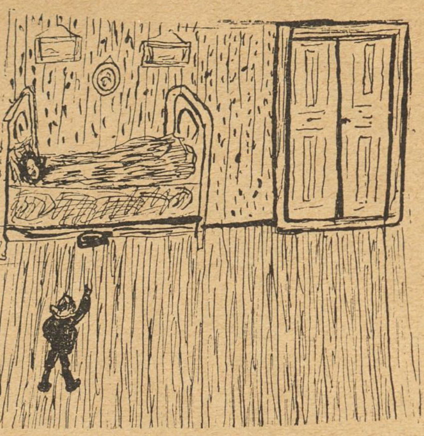

Madam Hansen ligger syg, da hendes lille Søn Jens kommer ind til hende. Under Sengen opdager han et Bækken. Da han ikke kender det, spørger han sin Mor: »Mor har du bagt.« »Nej hvor kan du tro det,« svarede Moderen. »Ja, men Kageformen staar jo under Sengen!«

K. F. Aalborg. Deres om Hammershøj mindende Kunstværk er i mange Henseender saa ypperligt, at det faar os til at bære over med Vittigheden, hvis Bagværk ikke rigtig smager os.

Ved Eksamen i en højere Pigeskole.

En Elev bliver eksamineret i Kong Frederik den 4, og har glemt at nævne, at han ophævede Vornedskabet.

Læreren: Kan du ikke nævne andet om denne Konge?

Eleven: Han ophævede Svangerskabet.

Læreren sender hende et forbavset og forarget Blik.

Eleven (forfjamsket): Næ-nej, han indførte det!

(Eksaminationen har virkelig fundet Sted.)

C. E.

Petersen og hans Kone spiser Middag: Boller i Sellerisauce.

Fruen: Er det ikke dejlige Boller, Frederik.

Herren: Storartede. De minder mig for Resten om mine Bukser. - Fruen: Saah, hvordan det?

Herren: Jo, for mine Bukser er ogsaa med Seler i.

Dampvaskeriet „Solvang"
Valdemarsvej. L.
Telf. 7346.

Nyt Selskabslokale
Mine smukt monterede Lokaler til mindre Foreninger, Selskaber og Klubber bringes i velvillig Erindring.
Chr. O. Jensen,
Fhv. Frmd. f. Kellnerf. f. Kbh. og Omegn.
Telf. 10424 Vognmagergade 27, Telf. 10424
Hj. af Landemærket.

Fra Skolen.

I Religionstimen høres Børnene i Dagens Pensum (Kong Saul). Drengen der er oppe kan ikke huske hvad Kongen hedder, hvorfor Læreren efter at have spurgt flere Gange siger: Han hed Kong Saul. Drengen: Ja, syntes jeg ikke nok det var noget med Spyt.

A. Brandt.

Kære Ravn! Jeg beder dig herved optage denne Vits i dit ærede Blad.

Det kom dertil alligevel.

Et Bud fra et større Klædelager kom forleden Dag ned til en Fragtmand i Vestergade og skulde aflevere en Pakke, som han havde under Armen, og tilligemed bar han paa et helt Stykke Klæde, som han havde paa Skulderen.

Fragtm.: (idet han troede, at Klædestykket skulde afleveres til ham): jeg modtager ikke noget, uden det er indpakket.

Budet rakte ham smilende Pakken. Hvor skal det Stykke Klæde da sendes hen?

Budet: til Esbjerg.

Fragtm.: aldeles umulig, som de har det der, kommer det aldrig i sine Dage til Esbjerg.

Budet: Jo det gør — det skal nemlig sendes ud til Skrædermester Esbjerg paa H. C. Ørstedsvej! Og dermed gik Budet smilende sin Vej.

C. Jessen Bud.
Estlandsgade.

Flere Indsendere: Vi beklager at maatte sige endnu en Gang, at Blyantstegninger kan ikke reproduceres.

Tivoli Variété.
Hver Aften:
Kl. 8—12.
Billet-Telefon 5667

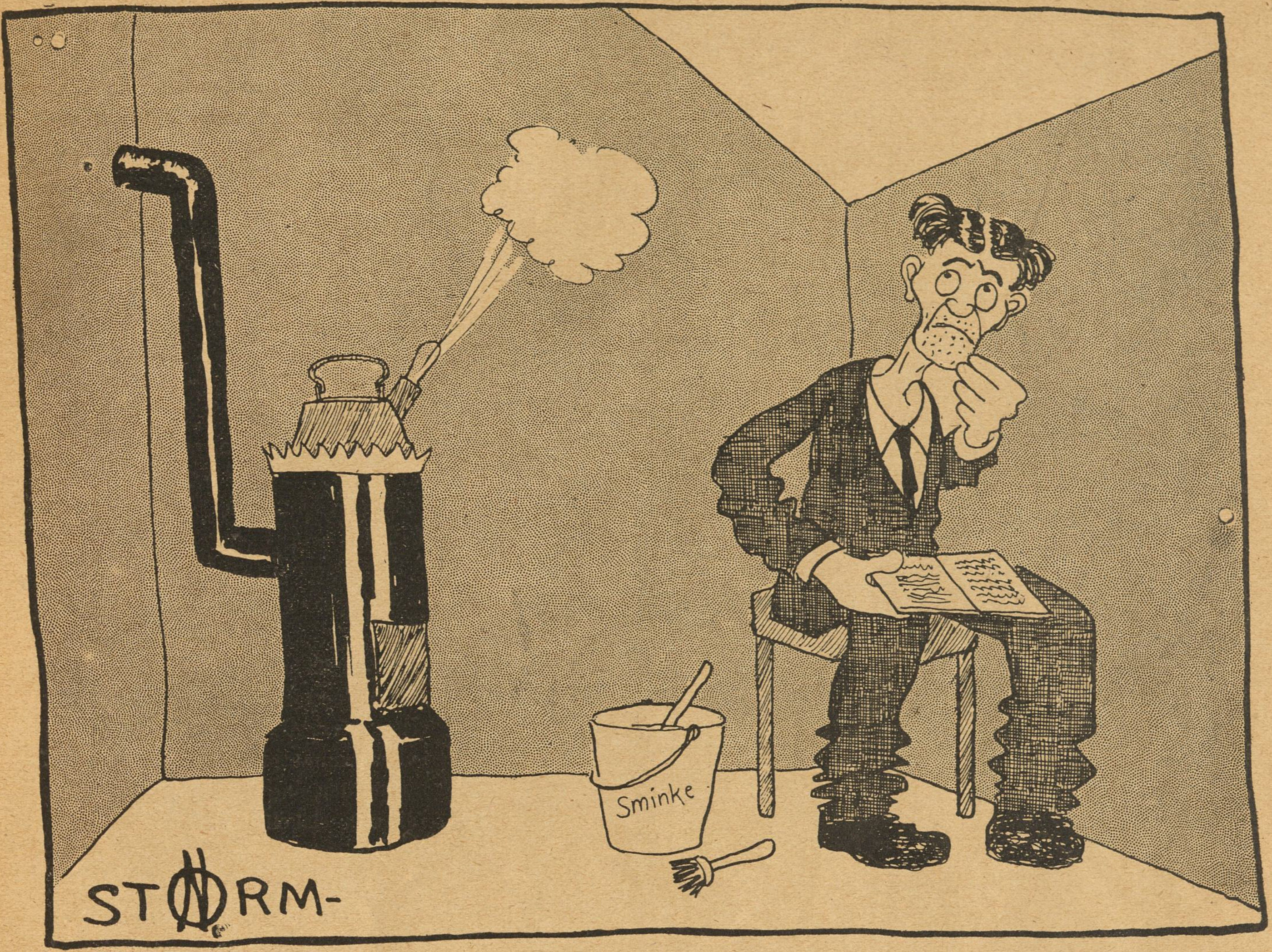

Tegning af Storm-Nielsen.

Fløjtekedlen!

Skuespilleren: Hvad i Alverden! Jeg tror, Publikum allerede piber — og jeg har ikke engang lært min Rolle endnu!

Trøst.

— Nej, Lejligheden ligger for nær ved Jærnbanestationen; jeg kan ikke holde det Bulder ud!

— Ja, men til Gengæld saa kan De sidde her paa Balkonen og se paa alle de Mennesker, der kommer for sent til Toget — og det er meget morsomt!

Fejltagelse.

Præsten er i Færd med at døbe Johansens lille Barn.

— Ingen ved, hvilken Skæbne dette Barn gaar i Møde! Maaske bliver han en Guds Stridsmand, maaske en mægtig Feltherre, en berømt Politiker eller Maler — —

Johansen: Undskyld mig — men det er en Pige!

Fra Sikringsstyrken.

Ved en Reservebataillon overværer Oberstløjtnanten en Time i Teori ved de forskellige Kompagnier. Han ønsker særlig at høre om Orientering i Terrænet, saavel ved Dag som ved Nat, og Mandskabet bliver derfor særlig spurgt om Jordens Stilling til Solen og til Maanen.

Efter Eksaminationen kalder Oberstløjtnanten Kaptajnerne hen til sig og siger:

— Ved 1. Kompagni drejer Jorden sig om Maanen, ved 2. Komp. drejer Solen sig om Jorden, ved 3. Komp. Maanen sig om Solen.... De kan for min Skyld ordne det som De vil, mine Herrer; jeg forlanger blot, at der læres det samme ved alle fire Kompagnier....

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Danske Velærværdigheder XIIII.

Kejser-Nielsen, Kultusminister.

Før gik kan hver Søndag paa *Stolen*,
saa kneb han en Plads sig i Solen.
For det er da noget, enhver ka' forstaa:
Taburetten er bedre at lave den paa!

Dansk Korn Snaps

Giftig.

— Jeg vilde hellere tage Gift end gifte mig med hende!

— Ja, ser Du, han tager hende ogsaa som Gift, men Medgiften er Modgift!

Matematik.

Læreren: Hvis din Fa'r tjener 4 Kroner om Dagen, hvormeget kommer han saa hjem med pr. Uge?

Drengen: 25 Bajere og tre Potter Brændevin!

Opdaget!

Digteren: Træffer jeg Redaktøren?

Sekretæren: Nej, han er ikke hjemme.

Digteren: Jeg saa ham dog komme lige nu. —

Sekretæren: Jo, men han saa Dem først!

Ak! Ak!

Konen skriver til sin Mand: »Jeg savner Dig bestandigt og inderligt og allevegne. Hver Aften, naar jeg kommer ind i Sovekammeret og ser din Natskjorte hænge der, saa tænker jeg: Ak, gid det var min elskelige Mand, som hængte dér!«

Faretri.

Tryllekunstneren: Og saa, mine Damer og Herrer, skal jeg tilsidst fremstille for Dem min kloge Hund »Alex«, der kan udregne de forsamlede Damers Alder. —

En lidt ældre Dame rejser sig for at gaa.

— Bare rolig, Frøken, — Alex kan ikke regne længere end til 25!

Kundskabstørst.

Den videbegærlige Dame: — Aa, Hr. Professor, hvordan ser egentlig en Regnbue ud paa Bagsiden?

Ved Atletbegravelsen.

Den afdøde Atlets Kamerat taler ved Graven:

— Vel var han stærk, min hedengangne Kamerat og Broder, en første Klasses Sværvægtsbryder. Men Døden var li'godt stærkere! Den fældede ham regulært med en halv Nelson og trykkede uimodstaaelig begge hans Skuldre mod Madratsen! Hvil i Fred!

»Tale, tænkt holdt paa Børsen i Anledning af Aarsskiftet.«

Tegning af Anton Hansen.

Alfred Horwitz i »Politiken«

»Mine Damer og Herrer! Den Følelse, der paa den sidste Dag i det Aar, der var Historiens grusomste og sørgeligste, først og fremmest vil trænge sig frem i enhver *dansk* Mands Bevidsthed — er *Taknemmelighed*.«

Da „Tolderne" fik en lang Næse.

Amerikansk Smuglerhistorie.

Tom Lister havde truffet Jefferson paa Hotel »Cecil« i London, Jefferson var Turist og havde under Samtalens Løb spurgt Tom, om han ikke havde Tid til at vise ham Byens Seværdigheder. Tom tog med Glæde imod Tilbudet; han havde nylig taget sin Afsked som Underofficer ved Kavalleriet og søgte nu en ny Plads.

Han viste Jefferson omkring i Byen, og de besøgte i en Tid af fjorten Dage mange Musæer og Teatre.

De fjorten Dage gik alt for hurtigt for Tom. Da de den sidste Aften sad og talte om alt, hvad de havde set og hørt, spurgte Tom Jefferson, om han nu virkelig skulde forlade London.

— Ja. jeg maa nu vende tilbage til New York, men bare jeg kunde faa en paalidelig Person med mig. Jeg trænger til en Hjælper.

— Kan De ikke bruge mig? spurgte Tom.

— Jo, men det er en farlig Tjeneste, svarede Jefferson og saa Tom ind i Øjnene. — Kom op til mig paa Hotellet i Morgen, saa kan vi tale om Sagen.

Paa aftalt Tid den følgende Morgen indfandt Tom Lister sig, og Overenskomsten gik straks efter i Orden.

— Jeg skal betale Dem to Hundrede Pund og fri Rejse, sagde Jefferson mod at De blot afleverer denne lille Pakke til Adressaten, som bor paa »Walldorf-Astoria«.

Tom bemærkede, at Postvæsenet jo var fuldkomment paalideligt og saa meget billigere.

— Pakken indeholder Diamanter til en Værdi af tyve Tusind Pund, sagde Jefferson.

— Javel, udbrød Tom, hvorfor saa ikke assurere Pakken og sende den med Posten?

— Nej, svarede Jefferson med et S nil, forstaar De ikke, at det gælder om at slippe for at betale Told af Diamanterne? Jeg har selv gjort Rejsen adskillige Gange, men nu har Detektiverne faaet opsporet mig!

— Jeg lover at paatage mig Rejsen, sagde Tom, men under disse Omstændigheder maa De betale mig fem Hundrede Pund Sterling.

— Det gaar jeg ind paa, svarede Jefferson. Vi maa tage af Sted med »Etruria« paa Søndag, og naar vi kommer til New York, gaar De direkte op til Hotellet og spørger efter Hr. Cowper. Ombord paa Skibet maa vi lade som om vi ikke kender hinanden.

Søndag Morgen mødtes de, og Tom Lister modtog den kostbare Pakke.

— Og her er desuden en lille Present til min Kompagnon, sagde Jefferson, et Sølvetui med nogle fine Cigarer, som jeg ved, han sætter stor Pris paa.

Nogle Timer senere gyngede de paa Atlanterhavet, og Tom begyndte at se sig om blandt Passagererne i Haab om at faa godt Rejseselskab.

Til sin store Tilfredsstillelse kom han ved Bordet til at sidde sammen med en ung, smuk Dame, glad og snakkesalig, og de blev meget snart intime Venner.

— Tom, sagde hun en Aften, da de nærmede sig New York, jeg har adskillige dyre Sager med, og jeg vilde gerne slippe for at betale Told for dem, men jeg bliver vel tvungen til at vise dem, eller hvad synes De?

— Saa daareagtig er De vel ikke, sagde Tom; gør som jeg. Jeg har mange dyrebare Diamanter med mig og dem gemmer jeg i min Lomme.

— Det er virkeligt umuligt, sagde den unge Dame smilende. Jeg kan da ikke stoppe mine Kufferter i Lommen!

Da Skibet nærmede sig Sandy Hook, begyndte Tom at føle sig nervøs. Snart laa det store Skib fortøjet ved Kajen. En Mængde Bybude kom ombord og Bagagen transporteredes til Toldkammeret.

Tom tilbød at hjælpe sin Veninde med Kufferterne, men pludselig forsvandt hun fra ham i Trængslen, og han maatte gaa uden at have sagt Farvel til hende.

Tom steg op i en Vogn og kørte til Hotel »Walldorf-Astoria«. Bag ham i en anden Vogn kørte — i lang Afstand — Jefferson.

Tom følte efter i sin Lomme. Jo, Gudskelov, Pakken var i god Forvaring — inden en halv Time skulde han have tjent fem Hundrede Pund!

Hotellets Vestibule var fuld af Mennesker, som kom og gik, og han saa sig først noget forvirret omkring i Millionærhotellets imponerende Hal. Saa henvendte han sig til en af de mange Tjenere og blev ført op til den Suite af Værelser, som Hr. Cowper beboede. Denne bød ham hjertelig velkommen.

— Jeg har faaet Telegram om Deres Ankomst, sagde Hr. Cowper — hvordan forløb Rejsen?

— Udmærket, svarede Tom Lister og sukkede ved Tanken om hans Veninde, der saa pludselig forsvandt fra ham, uden at han fik sagt Farvel. — Her er Pakken.

I det samme aabnedes Døren, og en Dame og en Herre traadte ind.

— Daisy! udbrød Tom forbavset, men tog sig i det og stammede forvirret — Frk. Willing!

— Ja, god Dag igen, Hr. Lister!

Derpaa vendte hun sig til sin Ledsager, pegede paa Tom og sagde roligt —:

Der er Manden!

— Og her er Kontrabandet, svarede hendes Ledsager og tog Pakken. — Denne Gang har vi narret Dem! fortsatte han med et triumferende Smil til Cowper.

Toldembedsmanden — thi en saadan var det — aabnede hastigt Pakken og undersøgte Stenene.

— Det var et godt Kup, sagde han. Det vil blive Dem en dyr Historie.

— Nu har De vel ikke mere her at gøre, udbrød Cowper harmfuldt, idet han vendte sig til Toldembedsmanden, og derfor beder jeg Dem være saa venlig at forsvinde!

Toldembedsmanden og Daisy Willing forlod Hotellet medtagende Ædelstenene.

Tom Lister stod som truffet af et Lyn.

— Jeg er bange for, De har været lidt uforsigtig, sagde Hr. Cowper.

— Jeg blev kendt med hende ombord, stammede Tom lidt forlegen.

— Hun er en af de aller dygtigste Detektiver. Men har De ikke en Cigar til mig?

Tom Lister rakte ham Etuiet, og Hr. Cowper undersøgte Cigarerne med Kendermine.

Her har De Betalingen! sagde en Stemme bagved, og da Tom vendte sig om, stod Jefferson midt i Stuen!

— Vil De virkelig betale mig? udbrød Tom forlegen. Det er egentlig mere, end jeg fortjener!

— Vist ikke nej, svarede Cowper, idet han brækkede en Cigar midt over.

En Mængde straalende Diamanter faldt ud af den. Tom stirrede paa dem, som om han var falden ned fra Maanen.

— Men Pakken da? spurgte han.

— Den indeholdt kun Glasstene, sagde Cowper. Dem kan Toldvæsenet gerne faa Lov at beholde —!

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Spis Middag

Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café

(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Sælg

Deres gamle Kobber, Messing, Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skrædderlapper, strikkede Uldklude (80 Øre pr. Kilo) samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
leverer
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
H. I. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON Nº 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Husk!

at Worning & Petersen, Vejle, er første og eneste Fabrikant af den berømte
Worning & Petersen's
XEROFORMSÆBE
Kun den Xeroformsæbe bør De bruge!

Arb. Ligkistemagasin.

4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

Ingen Prisforhøjelse.

Rom, Cognac, Portvin og Sherry

75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Tandlæge Edv. Møller,

Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Laurits Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

Calcium Carbid.

H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13**.
Største Udvalg.
Statskontrolleret Virksomhed.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

„Danmarks" Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Haukeli
bedste Spise- og Fogedsteds samt Kakes.

GENUINE
LUNDS-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Svend Ulrich.

— Jeg fryder mig over alle de Taarne, de bygger dernede!
— Taarne! Du er et Vrøvl, Jacobsen! Det er sgunte Taarne! Det er de høje Huse, Din Søn opfører for at skjule Jesuskirken!

Redigeret af AXEL WESSEL

16 Sider ❊ Vinter-Numer. ❊ 10 Øre

RAVNEN

Nr. 4. Torsdag den 27. Januar. 1916.

Tegning af Alfred Proessdorf

Et Bombardement under Krigen har bragt flere Slags Nyskud i Sproget.
Nu er det lykkes mig helt at forstaa, hvad en „*Fuldtræffer*“ er for noget!

Bryggeriet Phønix

Telf. 3968 **Ølsorter** Telf. 3968

Se Prislisten i Socialdemokratens Mandagsnummer

Tilskære & Sy-Kursus

Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe, Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.

Københ.s Tilskærer-Akademi, Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

H. MATZEN REPRODUKTIONSANSTALT leverer DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 22 H.J. AF SILKEGADE · KØBENHAVN K.
TELEFON No. 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. — Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

Carl Jacobsen & Co.
N. Farimagsg. 64.

Paa Afbetaling
Jakke-klædninger
fra Kr 45–75 Kr.

Vadskeriet „Ventegodt"
Brønshøj L.
Tlf. Brønshøj 94 og 96
Lufttørring.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Dampvaskeriet „Solvang"
Valdemarsvej. L.
Telf. 7346.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Sygepleje Artikler,
garanteret fineste Kvalitet, en gros Pris. Fordelagtig Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

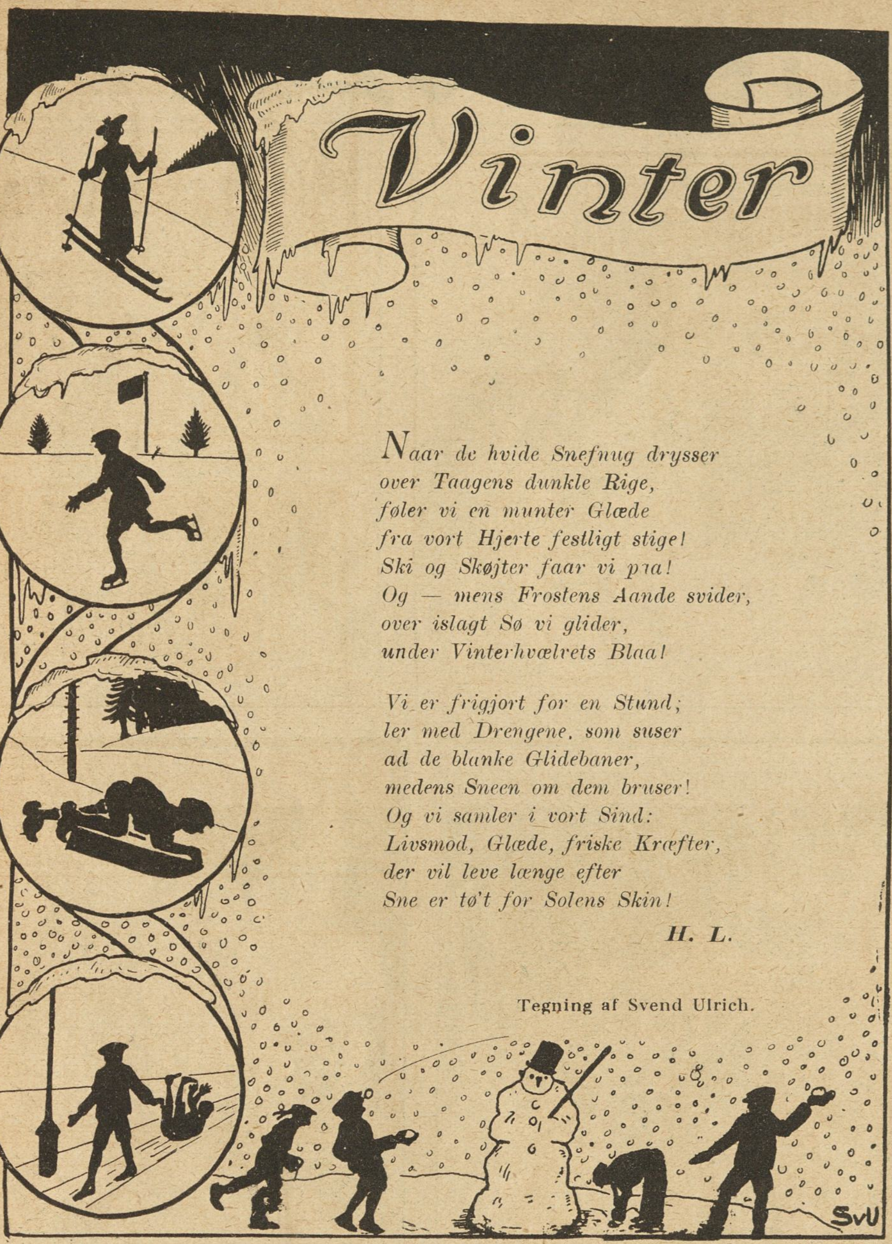

Tegning af Svend Ulrich.

Næb og Klør.

Jeg var forleden inde paa en „fin" Beværtning og drak en „The russe". Ved Opgøret viste det sig, at Teen kostede 35 Øre og Rommen 40 Øre. Romsnapsen bestod af et lille Likørglas med en Rom, der højst regnet har kostet Værten 1 Kr. Flasken — hans Fortjeneste paa dette Fingerbøl med Sprut er altsaa saa enorm, at **blodig** er et fedtet Udtryk for den.

Da jeg betalte, spurgte jeg Tjeneren, om han ikke generede sig en lille Smule paa Værtens Vegne, men den elskværdige tjenende Aand bad mig huske, at alting var bleven dyrere, og der var følgelig lagt stærkt paa samtlige Varer. Var det ikke sket, vilde Værtens Indtægt gaa ned!

Se, der har vi det. Værten — en hovedrig Mand — maa ikke se sine kolossale Indtægter gaa ned, mens alle hans Kunder (eller de fleste af dem) pænt maa dukke sig under Dyrtidens Tryk.

Saa var det ot jeg tænkte paa en „Publikumsforening" med et Medlemsantal paa 200,000 Damer og Herrer, der alle svor ikke at ville lade sig flaa af hensynsløse Millionærer, enten de nu var Restauratører, Flæskegrosserere eller Smøreksportører.

„Publikumsforeningen" — var det ikke en Ide.

Jeg vil gerne være Formand!

— Undskyld Ulejligheden.

Dr. Tyf.

Fra Sikringsstyrken.

Der er Optagelsesprøve til Korporalskolen. 244 1911 Cohn, der altid har næret høje Aspirationer, er oppe i Geografi.

— Hvor ligger Sumatra? spørger Kaptajnen.

Trykkende Tavshed.

— Det burde De dog som Kaffehandler vide! siger Kaptajnen bebrejdende.

— Jeg beder Hr. Kaptajnen undskylde, stammede Cohn ... men det er en Forretningshemmelighed ...

Kassemangel.

— Hvor kan det være, at Suffløren sidder aabent for alle Blikke og uden Kasse over sig?

— Det er fordi han har Benefice i Aften!

Det grønne —

Chefen (til sin Bogholder, der har været sygemeldt i otte Dage): Jeg ser Dem hver Aften paa Kaféen gaa og spille Billard!

Bogholderen —: Ja, min Øjenlæge har forbudt mig at arbejde et Stykke Tid endnu, men jeg skal gaa, hvor jeg har noget grønt for Øjnene!

Mistænkeligt Tegn.

Præsten, som møder Per Anders: Jeg skal ind og besøge Nils Peter; tror Du, han er hjemme?

Per Anders: Næ, de' tror a' ikke han æ, for je' saa, a han vaskede sæj i Morres!

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.
Monaco, oval, Kork	10 -	9 -
Sherrys No. 1	20 -	25 -

GID JEG VAR -

Tegning af Emil Poulsen.

Danske Velærværdigheder XV.

Tegning af Hp. Hansen.

Fibiger, Eliaskirken.

Trommer og Piber i hver en Gade,
det er nu hanses rette Talang:
»Væ's artig, væ's artig, her er Ballade —
Kristendom med Tju og med Bang!«

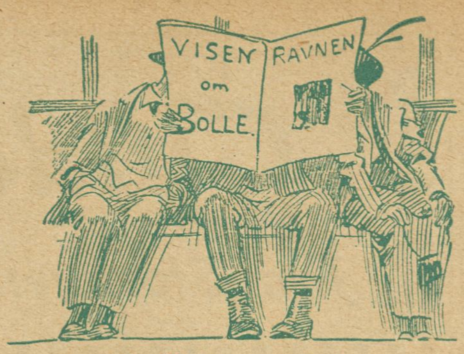

(Mel.: Vintren rasat ut —)

Se, der var engang en lille Bolle,
som var kold og haard som Vintersne;
aldrig kom den Lille ud at solde,
kolde Bolle kunde sjælden le!
Ferdinand var Slagter, en af de kække,
vældig rask i Slaget, morderlig flot;
Kærlighed han vilde hos hende vække —
æ og bæ og Bollemælk er godt!

Han begyndte ganske svagt at kure,
svang sin Økse med et Herre-Sving;
paa sit Snit han stadig monne lure,
Bollen bare lod som ingenting.
Ferdinand han tænkte: Mon hun vil smage?
satte Skægget op med Ba—juskinot,
Bolle holdt sin Rolle godt fjorten Dage —
æ og bæ og Bollemælk er godt!

Saa en Aften af de rigtig kolde
skulde Bolle købe Oksesteg.
Ferdinand begyndte straks at fjolle:
»Bolle, De er li'e naa'et for maj!«
Bolle havde svært ved kold sig at holde:
»Ferdinand, De taler temmelig raat!«
»Bolle, skal en Tur i Skoven vi jolle?«
æ og bæ og Bollemælk er godt!

Nu var Bolle ganske vist fra Snolde-
lev, men derfor ikke noget Fæ,
og da Ferdinand saa svang sin Tolle-
kniv, sa' Bolle: »Næ, la' vær' me' dæ!«
Saadan blev de Venner, Fer'nand og Bolle,
og i Bolles Hjærte dæmred' det smaat.
Næste Dag saa tog de til Kolle-Kolle —
æ og bæ og Bollemælk er godt!

I en lille Kro de spiste Suppe,
Suppen var der varme Boller paa.
Bolle følte sig ej mer som Puppe,
hendes kolde Hjærte maatte slaa!
Fer'nand svor ved Fanden og hanses Olde-
mor, at Bolle skulde faa sig et Slot;
lumskelig han tænkte: Dig skal jeg »skolde« —
æ og bæ og Bollemælk er godt!

Arm i Arm de vandred i den kolde
Skov, hvor endelig de fandt en Bænk.
Her faldt de i Søvn, og Skovens Trolde
øste Sne paa dem, og begge — tænk!
blev til Is og lignede tvende Knolde
— at de kunde volde Bolle den Spot!
Lad til Slut os alle Hænderne folde —
æ og bæ og Bollemælk er godt!

Peder Ravn.

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

I Paris var jeg jo ogsaa alene, men der hændte der mig aldrig noget ubehageligt.

— Det er slet ikke det samme, sagde jeg. Der havde De ikke noget saadant Hverv at udføre som det De har nu.

— Nej, svarede hun, det er sandt nok, men . . . .

— Hvad der gør mig urolig, fortsatte jeg, idet jeg med Vilje afbrød hende, er, at Deres nuværende Hverv synes mig at være forenet med en vis Fare for Dem selv. De agter at opsøge en for Dem ukendt Person, om hvis Opholdssted og Hensigter De ikke har mindste Kendskab . . . .

— Jo, jeg har, sagde hun, idet hun nu afbrød mig, jeg har i den sidste Uge tænkt over, om jeg uden at bryde mit Løfte til min Fader kunde lade Dem faa at vide, hvad det er, jeg har at udføre. Men jeg tror ikke jeg gør mig skyldig i Løftebrud, hvis jeg siger saa meget som er nødvendigt for at sætte Dem i Stand til at hjælpe mig og overbevise Dem om, at mit Foretagende ikke rummer nogen Fare.

— Derom, svarede jeg, kan De bedst dømme selv. Og jeg tror ikke, De vil bryde et givet Løfte!

— Nej, svarede hun, det vilde jeg ikke være i Stand til. Hvad jeg lovede min Fader, vil jeg aldrig røbe for nogen. Men som jeg lige sagde, har jeg tænkt meget over det Spørgsmaal om hvad jeg kan fortælle Dem angaaende denne Sag. Jeg ved jo, at De er urolig for min Skyld, og at det vilde gøre Dem bedrøvet, hvis . . . .

Det var kun med Møje jeg kunde afholde mig fra at røbe mine Følelser for hende, men maaske læste hun dem i mine Øjne, thi hun slog sine ned overfor mit glødende Blik. Men jeg genvandt dog atter min Ro og sagde:

— Det vilde baade volde min Moder og mig Sorg og Uro, hvis vi vidste, De vilde udsætte Dem for nogen Fare.

— Aa, De har begge været saa gode mod mig, at det er min Pligt at søge at glæde Dem saa meget, jeg formaar, svarede hun. Nuvel — mit Hverv er kun dette, at jeg skal overgive Pakken og Sedlerne, De saa, til en Mand, jeg skal kende paa, at han bærer en Ring ligesom denne, og som skal kende mig paa den jeg bærer. Jeg . . . . — Vent lidt, indskød jeg. Paa Deres Ring findes der jo et Malteserkors i den øverste Rude til højre ikke sandt?

Hun saa først paa mig og saa paa Ringen — som det syntes en Smule overrasket.

— Ja, svarede hun.

— Er den Ring, som bæres af Manden, som De skal træffe, ganske ligesom Deres Ring? spurgte jeg.

Atter syntes hun overrasket og kastede et hurtigt Blik fra mig til Ringen.

— Nej, svarede hun lidt usikkert, Korset paa hans Ring er ikke anbragt paa samme Sted som paa min, det sidder i nederste Rude til højre i Stedet for til venstre.

Nederste Rude til højre! Saa var Manden, jeg havde truffet hos Frascatis ikke den rette. Thi paa hans Ring sad det mystiske Kors i den nederste Rude til venstre. Der fandtes altsaa i London flere forskellige Personer med saadanne Ringe!

Jeg stod tavs en Stund, medens hun forskende betragtede mig. Derpaa sagde jeg:

— Jeg afbrød Dem. De skal kende Manden og han Dem paa, at De begge har en Ring, der er ganske ens, naar man undtager en ubetydelig Forskel. Den Sag er klar. Men naar og hvor kan De haabe at træffe ham?

— Jo, vent lidt, saa skal De bare høre, sagde hun. Jeg har ikke lovet min Fader ikke at omtale det jeg har fortalt Dem, alt gik i Virkeligheden saa hurtigt, at jeg ikke uden at indhente andres Raad kan udføre mit Hverv. Jeg ved saa lidt, ser De. Men — hvordan er det, findes der ikke i London en Bydel, som hedder Soho?

— Jo, det gør der, og det er ikke langt herfra.

— Det er udmærket! Et eller andet Sted i denne Bydel skal der findes en Kafé eller Restaurant, som indehaves af en Italiener ved Navn Romanengo.

— Det er meget muligt; der findes en hel Del af den Slags Lokaler i Soho, svarede jeg.

— Jeg skal gaa til Romanengos Restaurant mellem 6 og 8 om Aftenen og blive ved dermed, indtil jeg træffer Manden. Før eller senere vil han nok komme derhen.

— Men, indskød jeg, De tænker vel ikke paa at gaa alene til dette Sted! De skal vide, at det er et meget blandet Publikum, som ofte skændes og slaas, i Kafeerne i denne Bydel. De kan ikke gaa derhen Aften efter Aften for at vente paa en Dem ukendt Mand. Det er jo umuligt!

— Der findes ingen anden Udvej, svarede hun bestemt. Jeg maa gøre det.

— Og bære Pakken og Sedlerne frem og tilbage hver Aften! udbrød jeg. Og komme i et saadant Selskab!

Hun rystede paa Hovedet og svarede:

— Nej, jeg har selv tænkt over Sagen. Vi vil aftale en Maade hvorpaa jeg kan overgive ham Dem. Aa — hvor vil jeg blive glad, naar dette er vel overstaaet! Saa vil jeg takke Dem af hele mit Hjerte for al Deres Godhed mod mig, og saa har jeg kun at sige Farvel og vende tilbage til Klostret.

— Aa — saa langt er vi endnu ikke kommet, indskød jeg. Lad mig tænke mig om et Øjeblik. Jeg har en Ide! Hvad De egentlig ønsker, er jo kun at komme i Forbindelse med denne Mand?

— Javist!

— Nuvel — jeg har god Tid hver Aften mellem 6 og 8. Lad mig bære Ringen og opholde mig paa Restauranten indtil Manden viser sig!

— Aa — nej, nej! svarede hun, det gaar ikke an. Det er meget pænt og omsorgsfuldt af Dem, men ser De, jeg har højtideligt lovet min Fader selv at udføre mit Hverv. Jeg svor ved Krucifixet!

Jeg indsaa, at hendes Beslutning ikke stod til at ændre.

— Naa — saa ved jeg ogsaa, hvad jeg har at gøre: jeg maa gaa med Dem derhen! Jeg skal passe paa Dem, uden at min Nærværelse skal hindre Deres Møde med den mystiske Mand, naar han viser sig.

Hun betragtede mig lidt usikkert. Derpaa saa jeg et Udtryk af Lettelse i hendes Øjne, og hun sagde med et virkelig taknemligt Tonefald i Stemmen:

— Nej, jeg tror virkelig ikke, at Deres Nærværelse kan gøre noget, undtagen at jeg vil føle mig glad ved Tanken om, at De er der. Thi oprigtig talt har jeg været meget nervøs og urolig over at gaa derhen alene. Jeg kender jo ikke Stedet, ja ikke engang Bydelen og er bange for at være alene mellem saa mange Mennesker. Men vil det være behageligt og passende for Dem at komme derhen?

— For mig spiller det ingen Rolle, svarede jeg.

Aftenen derefter aflagde Italia og jeg vort første Besøg i Soho. Vi fandt uden Vanskelighed i en Sidegade Romanengos Restaurant, hvor der serveredes billige Middage.

Lokalet var opfyldt af en broget Samling Folk af begge Køn, der nærmest lignede Artister. Publikum, saa ud til at bestaa af Skuespillere, Musikere, Litterater og Malere, og over det hele laa et Præg af Bohéme, som mere mindede om Quartier latin end om London. Det var interessant at betragte alle de aparte Slips, Hatte og Kapper. Der var en øredøvende Larm derinde: alle talte, lo og skreg paa en Gang, medens Lyden af Glas, Knive og Gafler dannede ligesom Akkompagnementet dertil.

Vi fik et Bord i Nærheden af Indgangen, og Italia satte sig saaledes, at enhver, som gik ud eller ind straks kunde se hende. Sin Ring anbragte hun saa synligt som muligt: hun lod saaledes Haanden hvile længe ad Gangen paa Bordet eller legede med sit smukke Haar.

Mange Mennesker maatte have set Ringen de to Timer, vi opholdt os i Lokalet, men der skete intet, og ingen kom hen til os. Jeg opdagede ikke engang, at nogen lagde Mærke til os. Vi kom hjem uden at have opnaaet noget Resultat.

Næste Aften gik det paa samme Maade, ligesaa den tredie den fjerde, femte, sjette og syvende Aften medførte heller intet Resultat.

Der var altid samme Snakken og Støj og næsten samme Slags Gæster. Vi begyndte at genkende flere, der kom der daglig.

Endelig den ottende Dag indtraf der noget.

Jeg havde næsten uden at gøre mig noget Haab grublet over hvor lang Tid der vilde gaa paa denne Maade, om vi skulde vente her i Uger eller Maaneder. Tjeneren reserverede nu hver Aften et bestemt Bord for os.

Jeg saa mig omkring, men kunde ikke opdage noget som angav, at vi befandt os overfor noget betydningsfuldt. Alt var som sædvanlig.

Et pludseligt Udraab fra Italia rev mig ud af mine Tanker.

— Nej se!

Jeg vendte mig mod hende. Hun stirrede paa noget, der var faldet ud af Servietten, da hun viklede den op.

Ogsaa jeg stirrede derpaa.

Det var et forseglet Brev!

VII. BREVET OG DETS FØLGER.

Da jeg fandt Brevet, kastede jeg instinktsmæssig et hurtigt Blik omkring mig for at opdage om nogen iagttog os.

Rundt om os sad en Mængde Mennesker af begge Køn, men ikke en eneste af dem viste, saa vidt jeg kunde se, den ringeste Interesse for vor Gøren og Laden. De spiste og drak, snakkede og lo. Jeg kunde ikke opdage noget, som antydede, at vi blev iagttagne. Og — dog . . . .

Undertiden er man mere klarttænkende end sædvanlig. I samme Øjeblik jeg fik Øje paa Brevet, fløj en Tanke gennem min Hjærne.

Den, der havde lagt Brevet i Servietten maatte have vidst, at Italia regelmæssigt hver Aften indfandt sig her og satte sig paa samme Plads, og han maatte have lagt Brevet derhen lige før vi var kommet ind.

Det var altsaa klart, at vi blev iagttagne og at den som havde udspioneret os, ogsaa havde gemt Brevet i Servietten og maatte befinde sig i Nærheden.

Efter at jeg saaledes havde undersøgt mine Omgivelser, vendte jeg mig atter mod Italia.

Hun drejede langsomt Brevet mellem sine Hænder, medens hendes Ansigt udtrykte Overraskelse og en vis Uro.

— Hvorledes er dette kommet? spurgte hun, og hvad kan det være?

— Var det ikke bedst at aabne det straks? sagde jeg.

— Men jeg kan jo ikke vide, om det er til mig, svarede hun. Det er ikke adresseret!

— Men jeg er sikker paa, at De er overbevist om, at det er til Dem, sagde jeg. Det er klart, at den som har lagt Brevet her, ved, at De regelmæssigt kommer herhen og sidder paa samme Plads flere Aftner i Træk.

Hun saa' sig om med et uroligt Blik.

— Aa, jeg er saa bange, sagde hun med lav Stemme. Hvad kan dette Brev vel indeholde?

Men ganske pludselig fik hun det faste, beslutsomme Udtryk i sit Ansigt, som jeg kendte saa godt.

Hun tog en Bordkniv og skar Konvolutten op. Uden at ryste paa Hænderne trak hun Brevet frem og bredte det ud paa Bordet. Det var et temmeligt stort, maskinskrevet Ark, efter hvad jeg kunde se. Jeg opdagede ogsaa nederst paa Siden i Stedet for Underskrift samme mystiske Tegn som paa Ringen og Pakken.

Men Italia lagde straks sin Haand derover, idet hun bøjede sig frem over Bordet. Hendes Øjne fløj hurtigt over de lange lige Linier.

Medens hun læste, steg Farven efterhaanden op i hendes Kinder men forsvandt derefter atter, saa at hun tilsidst blev ganske bleg.

Pludselig greb hun atter Brevet, lagde det sammen og puttede det i Konvolutten, som hun stak i Lommen. Nu saa' jeg, at hendes Hænder rystede.

Derefter rejste hun sig fra Bordet med et megetsigende Blik til mig. Hendes Udseende undergik paa nogle faa Minutter en sælsom Forandring — et Udtryk af Frygt var atter kommet over hende.

— Lad os gaa herfra, sagde hun med lav Stemme. Jeg kan ikke spise — aa, lad os gaa straks!

Jeg rejste mig hurtigt.

I det samme kom Tjeneren med Suppen og blev meget forbavset da han saa at vi vilde gaa.

— Vi er nødt til at gaa med det samme, sagde jeg og lagde en Sølvmønt i hans Haand. Madame har det ikke godt. Hør, tillagde jeg, idet jeg trak ham lidt til Side, har De set nogen lægge et Brev eller en Billet her paa Bordet lige før vi kom herhen?

Han slog ud med Haanden og trak paa Skuldrene.

— Et Brev, en Billet her paa Bordet? Paa mit Bord? Det er umuligt, Herre — jeg ryddede dette Bord til Herskabet for en 2, 3 Timer siden, og jeg har ikke set noget Menneske ved dette Bord . . . .

Jeg indsaa, at jeg vilde gøre mig latterlig ved at gøre flere Spørgsmaal og desuden var Italia allerede naaet hen til Døren, hvorfor jeg skyndte mig efter hende.

Da vi var kommet ud paa Gaden, fandt vi en Cab, som hurtigt førte os hjem.

Italia sagde ikke et Ord under hele Køreturen. Jeg mærkede, at hun var et Bytte for en heftig Sindsbevægelse, og selv følte jeg mig smerteligt berørt ved Synet af hendes Uro. Det mystiske Brev gav ogsaa mig noget at tænke paa.

Da vi kom hjem, var min Moder gaaet ud, og jeg huskede at hun havde sagt, at hun skulde til Middag hos en gammel Veninde.

Jeg saa' paa Uret — Klokken var halv syv. Vi havde altsaa kun været hjemmefra i 3 Kvarter. Og nu var vi her igen — og hvad havde vi udrettet? (Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Hvorfor de gifte Englændere melder sig til Fanerne.

Hvorfor de ugifte ikke gør det!

(»Lustige Blätter«)

David og Goliat

Mr. Ford som David i Færd med at slynge et Automobil mod Krigens Goliat.

(»New York Times«)

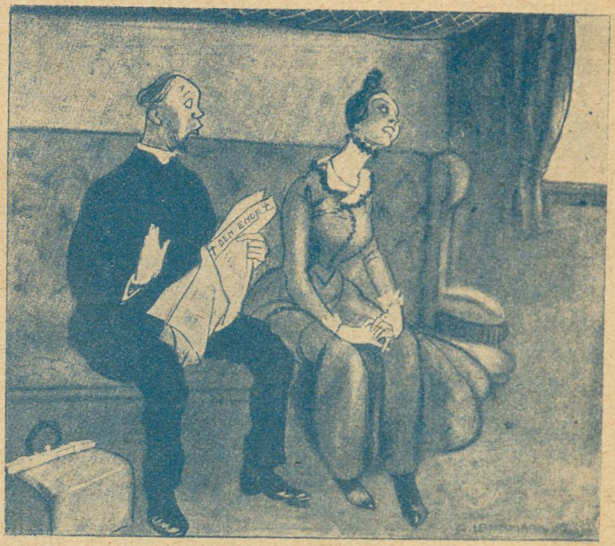

Pastorn på bröllopsresa.

Den unga frun. Vet du Remigius, nu tror jag vi snart komma till en tunnel.

Pastorn. A, Gud bevare dig kära Dorotea för sådana syndiga tankar!

(»Søndags Nisse«)

— Ja, men hvor har jag sett herrn förut?

— Det vet jag inte. Men den här gången kan ni se mig i ansiktet.

(»Strix«)

Tyskland beder England om Mælk til de smaa Børn — men »Børnene« hedder Granater, hvis Sprængladning kræver Fedtstof.

(»Daily Mirror«)

Rød Indmad

Vinter.

Nu kommer den Tid, hvor Dagen længes,
hvor Sneflokke hvirvler, og Kulden strænges,
nu blusser Skønjomfruens Kind —
mod Aften paa Gaden Skarerne trænges,
og Øjne sig borer i Øjne ind.

Vinter! — Ja, det skal Vorherre vide!
Hvordan ser det ud paa den anden Side?
Til Højbords er tærende Nød,
slet intet at brænde, slet intet at bide,
og Øjnene skinner af Sultens Glød.

Vinter histude! Se, Kulden lægger
sig fast omkring Hjærter, og Hadet rækker
Gemenhed Haanden som Ven!
Titusinder Armen mod Himlen strækker
og skriger: Ak, giv os Vaartid igen!

Is er Vand, der er bleven til en Kendsgerning. Man har Is paa mange Maader. Is til Underlag for Skøjteløbning, Is til Vafler og Is til Dessert, Is til feberhede Pander og til Afkøling af Champagne. Man har iskolde Karakterer, Mennesker, der er kølige fra Taaen til Issen, man har Isbrydere og Folk, der ikke bryder sig om Is. Is er en vanskelig Materie; man er aldrig sikker paa, om Isen er usikker, og man kan udmærket godt faa Ischias af at gaa for meget paa Glatis. Is kan faas saavel paa Apoteker som hos Konditorerne, men mærkelig nok aldrig hos Isenkræmmerne!

Sejrs-Tak.

I Hyklere! For sindssvag Snak!
At myrde Mænd og gi' Gud Tak!
Ti dog af Skam, spild ikke Ord
— Gud vil ej modta' Tak for Mord!

Robert Burns.

Først gav Ussing
Ludwigs en Lussing,
saa fik Ussing
Hykler-Stemplet,
men ingen jog dem
ud af Templet!

Marie Lassen.

Den største Kvinde her paa Pladsen
er hendes Naade *Marie Lassen.*
Har ondt hun faaet i sine Tænder,
et Bud derom hun *Ritzau* sender.
Hvis hun af Lændeværk forfølges,
den Nyhed skal ej Folket dølges.
Og har hun Kneb udi sin Mavse,
skal hele Landet deri smause.
Til sligt er ene det at si'e:
Bli' bare ved — la' rulle, Marie!
Hvis du ej var (her maa jeg snøfte)
hvem skulde saa vort Danmark *løfte?*

— Vist har Krigen sin mørke Side, udbrød Rhedernes Formand og tog sin tykke Tegnebog frem.
Han skulde betale »Krigsskat.«

Skuespiller Stribolt var forleden bedt til Middag, og pludselig opdagede Værtinden, at de var tretten til Bords. Da hun udtrykte sin Beklagelse, sagde Stribolt —: Bare rolig, Frue, jeg spiser for to, og saa er vi altsaa fjorten til Bords!

Bladene har meddelt at Nord. Filmskomp. har opfordret Bourgeoisiets Damer til at filme. Vi kan yderligere oplyse, at Ole Olsen ogsaa har indbudt en hel Række bekendte Mænd til at medvirke paa Lærredet, og at adskillige allerede har givet bekræftende Svar. Saaledes indstuderer man f. Ex. i disse Dage en bibelsk Film »Tolderen og Farisæerne« med Biskop Ludwigs og Stiftsprovst Ussing i Hovedrollerne. Rigsdagsmændene Piper og Wulff optræder i en grinagtig Farce kaldet »Kan vi ikke faa Henstand,« og Redaktør Nordentoft har overtaget et større Parti i en gribende patriotisk Film »Sandhedens Venner.« »Politiken«s samlede Redaktion medvirker i et Drama »Rovmorderne paa Banegaarden« eller »Det er Løgn det hele.« Endelig har I. C. Christensen lovet at paatage sig Titelrollen i en Eventyrfilm ved Navn »Reincke Fuchs.«

Paa Sct. Johannes Stiftelsen har man igen forvekslet to Lig.

Sct. Peder: Det er ogsaa Pokkers med de Forvekslinger af Lig dernede paa Jorden! Nu har jeg ladet to Sjæle slippe ind, som ellers skulde ha' været ad Helvede til!

»Kristeligt Dagblad« brugte slemme Ord,
og Hr. Redaktøren var saa grumme stor.
Men da han blev stævnet, hulkede Kræet:
»Ved Gud, om jeg mente et Kvidder mæ'et«.

Københavnske Tjenere i Karikatur XXXXXII.

Svendsen, „Central-Kafe" Frederiksberggade.

AALBORG og A. BRØNDUM & SØNS AKVAVITTER

— Sig mig min Ven, hvordan kan det dog være' at din Næse altid er saa rød?

— Det er selvfølgelig af Glæde over at jeg aldrig stikker den i andre Folks Sager.

A., Boulstrup. Tegningen skal blive benyttet.

Møller, Aarhus. Tak, naar der bliver Plads.

John Linnemann, Kolding. Lad os se paa Sagerne!

Arno M., Nørrebrogade. Ved Lejlighed.

Lokomotivfyrbøder Andersen. De skal nok faa Deres Tegning at se i »Ravnen«.

Kære »Ravnen«!

Kan Du bruge denne lille Vits, som er hørt i en Undervisningstime:

Læreren (til Eleven som hele Tiden sludrer om 18/2): Hvorfor gør Du ikke de 18/2 om til et helt Tal; hvis Du gaar ind i en Forretning be'r Du da ikke om 18/2 Cigarer. Hvad forlanger Du?

Eleven: 18 smaa Cigarer, Hr. Lærer.

K. T.

AGGERBECKS ÆGTE FINE ·IRIS· forfiner·forskönner·bevarer Huden Alles Yndlingssæbe

ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
SAMLEDE AKTIVER 20 Mill. Kr.
MEDLEMS ANTAL over 200,000
HOVEDKONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

— Danmarks fineste Taffelvand —
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.
Generaldepot: Ingerslevsgade 110. Telefon 9256.

RYG ODOR
Formrullet Brasil Cigar 5 Kr. 50 Øre pr. 100 Stk.
Haandrullet „ 7 Kr. „ „ „
CIGAR- & TOBAKSFABRIKEN DANMARK
Telefon 5621 · Grundl. 1888
Niels Hemmingsensgade 20 København

Haukeli
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

Nyt Selskabslokale
Mine smukt monterede Lokaler til mindre Foreninger, Selskaber og Klubber bringes i velvillig Erindring.
Chr. O. Jensen,
Fhv. Frmd. f. Kellnerf. f. Kbh. og Omegn.
Telf. 10424 Vognmagergade 27, Telf. 10424
Hj. af Landemærket.

Kære Ravn!

De bedes venligst modtage følgende Tegning.

Ærbødigst

Edvin Hansen, 11 Aar.

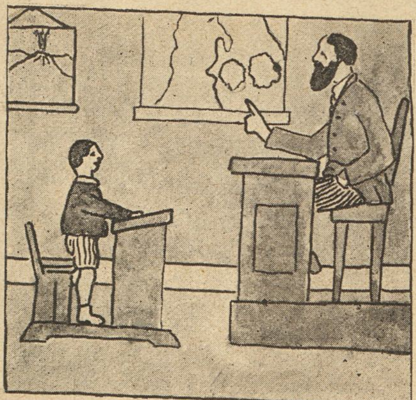

— Hvorfor slog Du Peter i Gaar?

— Jo, han sagde at min Mo'r var en meget pæn Kone men det var min Fa'r ikke!

Tak for Tegningen, lille Edvin. Den Lærer har det nemt — der synes kun at være en Elev i Klassen, og det er maaske derfor, at Lærer og Elev har Bukser af samme Tøj?

Gummilageret „Francais" KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Moderssprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi, Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved A. Mouritzen.

Jeg vil vaskes med Worning & Petersens Xeroform Sæbe

LAX i alle Kvaliteter
Gaasebryst. Oksetunger etc. anbefales.
Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908.
Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.
Telefon 817 & 8231. Jacob B. Krøll, Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

Tegning af Storm-Nielsen.

— Saa for Pokker! Nu er der En, der har glemt at lukke Laagen oppe ved Gyldenløvesgade!

H. P. (hænger paa'en).

Moses var en meget from Mand og dertil en meget dreven Mand, navnlig med Hensyn til Forretning. Han overtraadte ofte Moselovene, men forstod altid at klare den. Naar han holdt sin Forretning aaben om Lørdagen, spurgte Rabbineren, hvordan han turde det. Hvem, spurgte Moses, tjener Penge om Lørdagen? Jeg? Snak! Mit Personale tjener dem! Paa den store Forsoningsdag spiste han. Hvem spiser paa Forsoningsdagen? Jeg? Vrøvl! Min Mund spiser! Om Fredagen foretog han en Køretur. Hvem kørte, spurgte han? Jeg? Passiar! Min Vogn kørte!

Da denne fromme Mand døde kom han op til Himmeriges Port og da Sct. Peder saa ham, tog han ham i Kraven og sparkede ham ud mellem Skyerne.

— Hvor kan Du sparke en saa from Mand som mig bort? spurgte Moses.

— Hvem sparkede Dig ud? svarede Sct. Peder. Jeg? Snak! Det var min Fod!

Sparsommelig.

— Hvad det er — spiser Du Østers uden Citron?

— Ja, Du, — man maa spare i disse Tider!

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE"

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

Tegning af Cl. Clemmensen.

— Hva Fan' gik han osse hen og døde for, de Kvajho'de. Der var jo mer Brændevin endnu!

Bibelstærk.

Regimentspræsten møder 47 og giver sig i Snak med ham. Sluttelig spørger han 47, om han kan huske en Udtalelse fra Biblen, efter hvilken Soldaten skal elske og værne sine Overordnede.

47: Ja, det kan jeg rigtignok.

Præsten: Lad mig høre Ordlyden!

47: »Elsker Eders Fjender, velsigner dem, som forbander Eder, gør godt mod dem, som hader Eder og bed for dem, som forfølger Eder....«

Afgang!

Fromt Ønske.

Gamle Maren ligger meget syg af Sukkersyge, og hendes Naboerske Else kommer ind til hende med en Kande Sødsuppe.

Maren: Aa, Tak, Tak, men der er vel ikke kommet Sukker i?

Else: Jo, der er lidt i, men det kan da ikke skade?

Maren: Ak, saa maa jeg ikke ta' det for Dokteren!

Else: Asch! Spis Du det bare og bed Gud velsigne Maden og overlad saa til ham om, hvilket Middel han vil anvende til at kalde os heden!

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Tegning af Chr. Hoff

Dansk Vinter: Skøjteløberbanen er aaben.

Død Mands Hævn.

Peter Lambæk havde i tyve Aar ofret sig for sin Forretning og ganske glemt at gifte sig. Privat levede han et Liv nedsænket i Stilhed. Den eneste Støj, der var Udsigt til skulde knyttes til hans Person, var den, som fremkommer ved de bekendte tre Skovlfulde Jord paa Kisten.

Men omkring de femogfyrretyve Aar blev han syg og fik en Sygeplejerske i Huset. Det var en lille buttet en, tjenstvillig, evigt smilende, næsten underdanig. Hun forvænte ham, saa at han ikke mere kunde tænke sig at trisse alene om i Lejligheden og hygge om sig selv. Han bad hende blive Fru Lambæk, hvilket hun straks gik ind paa, hun var saa tjenstvillig.

De faa Bekendte, Lambæk havde, bifaldt Partiet, den lille Frue var noget af det rareste, aldrig sagde hun En imod. Den, som var varmest i sine Lykønskninger, var Lambæks Fætter Doktoren, en lille vindtør Oldtidsforsker, som i Fruen havde faaet en taalmodig Tilhørerinde. Han kunde ikke blive træt af, naar han var alene med Peter Lambæk at sige, at hans Kone var en rigtig lille Danekvinde. Peter Lambæk smilte med et Smil, der for hver Gang tog af i Varme og tilsidst blev ligefrem køligt, som hos en, der ved bedre Besked med Realiteten, men ikke siger noget.

Efter et Fjerdingaars Ægteskab var Peter Lambæk kommen til det for en Købmand beskæmmende Resultat, at han havde købt Varen, i dette Tilfælde en Kvinde, efter Prøver taget fra Overfladen. Han var ikke naaet under det milde Lag, som var et kunstigt frembragt Produkt af hendes Profession. Nu, men for sent, erfarede han, at der under Sødmen var Malurt.

Hun var ligefrem det diametralt modsatte af tjenstvillig, rar, underdanig og taalmodig. I mange Aar havde hun lagt Baand paa sig for at kunne begaa sig som Sygeplejerske. Først nu som den velhavende Peter Lambæks Kone kunde hun tillade sig at være, som hun virkelig var. Dog slap hun sig kun løs overfor Manden. Overfor Husets Venner bevarede hun sin milde sledske Maske. Og den tavse Peter Lambæk demaskerede hende ikke.

Til Peter Lambæks Ejendommeligheder hørte, at han ikke holdt af Forandringer. Han opbød derfor al sin Energi en Dag, da Fruen satte sig i Hovedet, at hans Skrivebord skulde flyttes hen i en anden Ende af Stuen.

»Jeg maa da ogsaa have en Smule Bestemmelsesret«, sagde han.

Hun afbrød ham bidsk: »I din Forretning, ja. Blot ikke i *mit* Hjem.«

Ude af sig selv søgte han efter et Skældsord at slynge hende i Hovedet, men hans Beholdning af den Slags var for ringe og af en alt for mild Kvalitet. Først langt om længe fik han sagt noget, et Ord, der kæmpede sig frem langt inde fra hans Bevidstheds Mørke.

»*Saxifraga apikulata*«, spyttede han.

»Hvad for en Smed«, udbrød Fruen forbavset. Selv var han lige saa forbavset og fattede først Ordenes Betydning efter et Minuts Pavse. Han gentog Ordene, og denne Gang blev Fruen i højeste Grad irriteret. Hvad var det dog for en Skændsel, han hæftede paa hende. Hun gik ham paa Klingen, men han vilde ikke ud med Betydningen. I Stedet for gentog han blot Besværgelsen.

Men nu blev Fruen harm; hun skældte og smældte, og da det ikke hjalp, faldt hun i en hysterisk Krampegraad. Fra den Dag maatte hun hyppigt høre Besværgelsen. Peter Lambæk havde opdaget, at han ejede et Vaaben.

En Dag efter lange Overvejelser betroede Fruen sig til Oldtidsforskeren. Det kneb for hende med at faa Ordene frem, ikke fordi hun ikke kunde dem, dertil havde hun hørt dem for tidt, men fordi man jo aldrig kunde vide, hvad det betød for en uhyre Sjofelhed. Oldtidsforskeren blev meget forstemt:

»Han skulde dog vel ikke være ved at blive — blive nervøs. Jeg vil dog føle ham paa Tænderne«.

Han gik til Peter Lambæk og begyndte straks at prøve hans Aandsevner. Der var ikke nogen Uorden at spore. Imidlertid kunde Fruen ikke holde sig borte fra den sidste Del af Eksaminationen, hun gik ind til de to Herrer. Peter Lambæk gik op og ned ad Gulvet, hvilket straks irriterede hende.

»Sæt dig dog ned«, sagde hun.

»Saxifraga apikulata«, svarede han.

»Der kan De selv se«, sagde Fruen med et hjærteskærende Suk.

»Men kære Fætter«, udbrød Oldtidsforskeren, »hvad betyder dog det, du der siger«.

»Det betyder mit Livs Ulykke«.

Mere vilde Peter Lambæk ikke ud med.

Da Fruen og Oldtidsforskeren var blevne alene, rystede Oldtidsforskeren paa Hovedet: »Jeg tror, vi maa søge Raad hos en Nervelæge. Vi kan gaa sammen derop«.

Nervelægen spurgte dem ud paa Kryds og tværs og grundede længe.

»Saxifraga apikulata« er, saavidt jeg ved, en Mosart«, sagde han endelig. Den forekommer ikke her i Landet. Har Deres Mand været ude at rejse i Fjældegne?«

Nej, Peter Lambæk havde aldrig været uden for København. Pludselig gik der et Lys op for Fruen: »Men han gaar hver Morgen gennem Botanisk Have«.

»Ser vi det«, sagde Professoren, »det maa De se at forhindre. Han maa ikke mindes om den Mosart«.

Et Aar senere blev Peter Lambæk syg og skulde dø.

»Sig mig saa, hvad saxifraga apikulata egentlig skal betyde«, spurgte Fruen indsmigrende.

Den Døende fik et fjendtligt Udtryk.

»Det er din Karakteristik«, mumlede han. Og det blev Peter Lambæks sidste Ord.

Der gik paany et Aar. Oldtidsforskeren skrev paa et stort Værk om Helleristninger, og han behøvede en at læse sine Resultater op for, og i den Henseende var Peter Lambæks Enke noget nær ideel. Han kom hver Dag og læste for hende, og hun vaagnede altid lige tidsnok til at rose. Oldtidsforskeren begyndte at tænke over, at det egentlig var nemmere, om han havde Tilhørerinden i Huset. Deres Sammenkomster voksede i Fortrolighed.

En Dag fortalte Enken, hvad hendes Mand havde sagt paa sit Dødsleje.

»Deres Karakteristik!« udbrød Oldtidsforskeren livfuldt. »Godt, lad os gaa hen i Botanisk Have og se, hvorledes saxifraga apikulata ser ud«.

Ved Hjælp af en botaniserende Student lykkedes det at finde Mosarten. Den stod mellem nogle store Sten, grøn og frisk og saa ud som en fin Pude med et silkeblødt Overtræk.

»Med denne Mosart sammenlignede Deres Mand Dem!« udbrød Oldtidsforskeren. »Og jeg maa give min Fætter Ret, De er som den venlige Pude, der kan give den trætte Mand Hvile«.

Nu var Erklæringen ved at komme, følte Enken. Som for at hente Inspiration bøjede Oldtidsforskeren sig ned og strøg Mosarten med det silkebløde Udseende.

»Av for Fanden!« udbrød han, »*den krasser jo!*«

»Om Forladelse«, tilføjede han forskrækket over sin Banden. Dette Uheld stoppede hans Erklæring.

Han gik hjem. Men i Stedet for at tænke over Helleristningerne, satte han sig til at spekulere over Fætterens mærkelige Sindssyge. Her var noget at tyde. Fætteren havde sammenlignet Konen med denne Mosart, som saa saa silkeblød ud, men i Virkeligheden var saa kras. Skulde der ligge en Sandhed til Grund. Ja, naar han rigtig tænkte efter, var der virkelig Træk, der bekræftedes.

I mange Dage ventede Enken forgæves, saa skrev hun et Kort til Oldtidsforskeren. Hun fik et Kort til Svar, hvorpaa der kun stod to Ord:

Saxifraga apikulata.

Da græd Enken. Saaledes hævnede hendes afdøde Mand sine sidste triste Aar.

Vilhelm Bergstrøm.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

„Danmarks" Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Holbergsgade 6

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

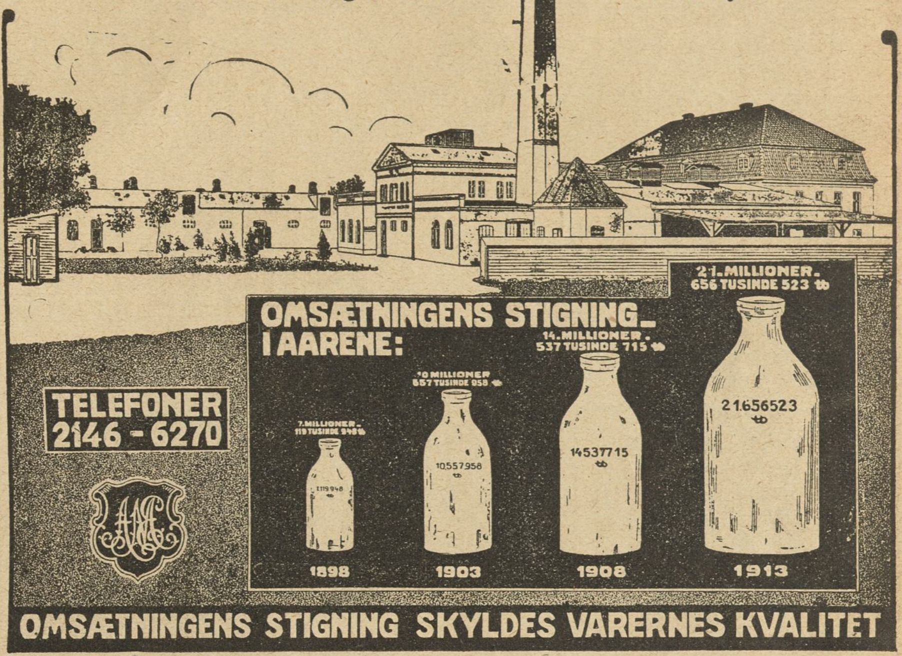

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

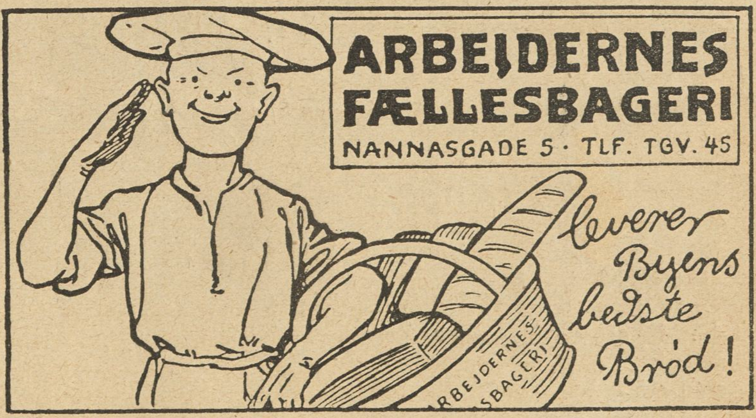

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Fru Marie Lassen kan ikke tale paa Grund af Forkølelse. (Ritzaus Bureau).

J. C.: Til Valg! Til Valg! *Din* Stemme kan gøre Udslaget!!

Tegning af Anton Hansen

Redigeret af **AXEL WESSEL**

16 Sider 10 Øre

RAVNEN

Nr. 5. Torsdag den 3. Februar. 1916.

Tegning af Osvald Jensen

— Tænk, Nelly, jeg har i det forløbne Aar sagt Nej til syv Herrer!

— Hvad havde de at sælge?

SAMLEDE AKTIVER ca 20 Mill. Kr

ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

MEDLEMS ANTAL over 200,000

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI

Prøv
vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Gummilageret
„Francais"
KØBENHAVN

16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Moderssprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved **A. Mouritzen.**

Tilskære & Sy-Kursus

Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler,
Spadseredragter og
Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi,
Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris.
Fordelagtig Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Forlovelses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,
til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

Næb og Klør.

J August 1914 blev der stillet en Skildvagt op paa Svineryggen udfor Københavns Vand- og Filterværk. Manden — og hans Lidelsesfæller — staar der endnu, og de er forsynede med et langt Gevær med paasat Bajonet.

Sommer og Vinter, Dag og Nat staar den arme Skildvagt her, og der er leveret ham et opretstaaende Hundehus, hvor han (efter fastslaaede Regler) kan faa Lov at dække sig af og til.

Denne Skildvagt er et levende Bevis paa militaristisk Sindssyge. Mandens Opgave er, at hindre Fjenden i at forgifte Københavns Drikkevand!

Maa jeg først tillade mig at bemærke, at „Fjenden" ved Gud ikke et Sekund har tænkt paa at forgifte Københavns Vand! Man bruger ikke Kommabaciller, naar man har 42 Ctm.-Mørsere. „Man" sender ikke en Spion op paa Svineryggen for at forplumre vort Vand, naar „man" kan ligge nede i Køge Bugt — eller ud for Rungsted — og pulverisere Hovedstaden.

Men dernæst: Hr. Københavns Kommandant! Jeg skal 10 Dage i Træk forgifte det omtalte Vand uden at nogen Moders Sjæl og navnlig ikke den ulykkelige Skildvagt skal faa den mindste Anelse derom.

Skal vi vædde?

Eller skal vi ikke simpelthen gaa i os selv og indse, at det er Menneskemisbrug (og administrativ Vigtigpeteri) at lade de arme Soldater staa der til Spot og Spe for al sund Fornuft.

Det er derfor, jeg raaber „Vagt i Gevær".

Vil Militærmyndighederne endelig anbringe en Vagt, saa lad ham blive stillet op udenfor „Vort Land"s Redaktion paa Vestergade, og lad ham dér — med paasat Bajonet — formene With-Knudsen Adgang, det vil baade Landet adskilligt mere.

— Undskyld Ulejligheden.

Dr. Tyf.

Danske Velærværdigheder XVI.

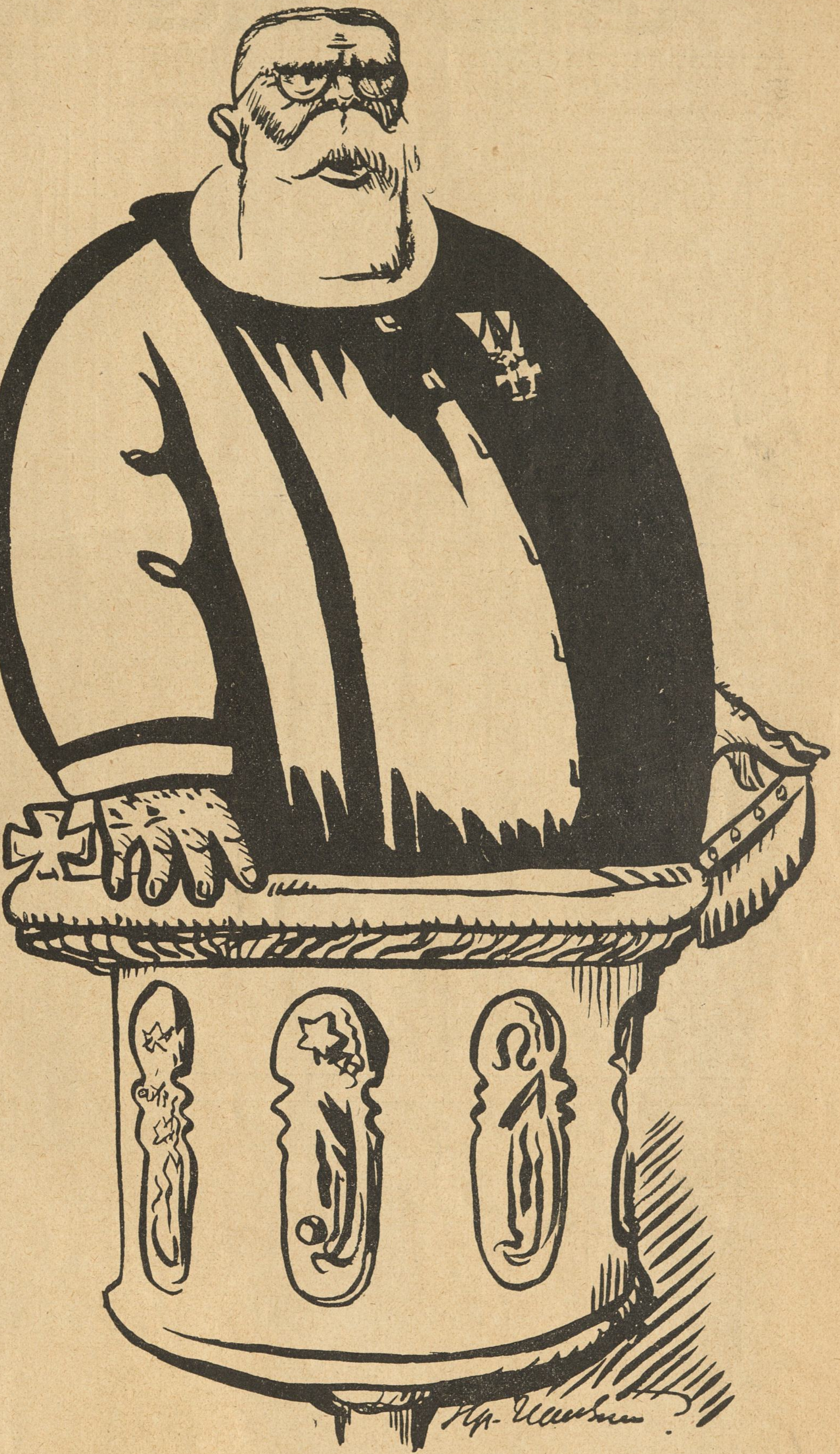

Steen, St. Andreaskirken.

Lad Navnet og Blikket Dem end'lig ej skræmme,
saa rar og saa kærlig der find's ikke en.
Det gamle Sprikvort vi derfor vil glemme
og siger for Fremtiden: *Blød* som en *Sten.*

GID JEG VAR -

Tegning af Emil Poulsen.

Hvor ved han det fra?

I en Pigeskole skulde Eleverne skrive en Stil om Korsettets Farlighed og dets skadelige Indvirkning paa Kvindelegemet. Læreren, Andersen, en bekendt Kvindehader, holdt et meget indgaaende og meget intimt Foredrag om Snørelivets Skadelighed, og derpaa skrev Pigerne deres Stile.

En af Eleverne havde bare skrvet: Hvor kan Andersen vide alt det?

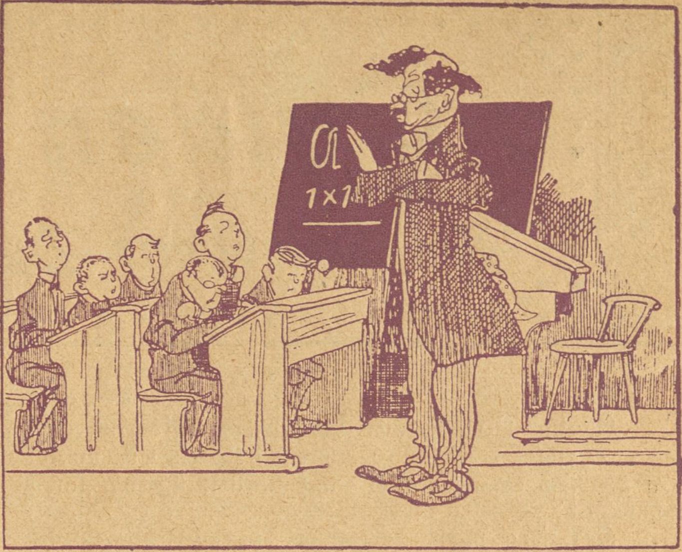

Læreren: Hvorfor siger man om En, der er bleven svært straffet, at han er en stakkels Synder?

Drengen: Fordi de *rigtige* Syndere aldrig bliver svært straffede!

Tegning af Jentsch.

Hvorledes Evropas Folk ønsker sig 1916.

Et Skriftemaal.

(Efter et Aars lykkeligt Ægteskab.)

Mads.

Min søde lille Kjesten, nu sidder vi saa rart,
nu skal du kende Livet, jeg har levet,
for at jeg som et Mandfolk har levet det er klart,
og ej jeg skjuler, hvad jeg har bedrevet:
Ja, jeg har elsket Piger, før jeg min Kjesten saa,
mit Hjerte er nu engang af de varme,
jeg faldt som sekstenaarig for Lises Øjne blaa,
og hvilet har jeg i Katrines Arme.

For Degnens Lisbeth kogte mit Blod en Tid lidt hedt,
naa, Herregud den Sag blev snart neddysset,
til Præstens Datter Sara jeg ogsaa kender lidt
og Smedens Juliane har jeg kysset,
Dorthea, Byens Skønhed, en Maanedstid sig holdt,
saa blussed hendes Hjerte ud i klar Ild,
mit Forhold til Laurine maa man nærmest kalde koldt,
men Sines fire Drenge er jeg Far til.

Men hør nu, søde Kjesten, min stolteste Bedrift:
du ved det lange Drog til *Søren* Maler,
som med vor Købmands yngste, skøn Tovelil blev gift,
og som af hende alle Vegne praler;
han skulde prale mindre — ja, jøsses hvor jeg ler,
naar han i Selskab brovter af Madammen,
han skulde bare vide, den stolte Kavaler,
hvad jeg og saa hans Kone har haft sammen.

Kjesten.

Mads, du har været ærlig, nuvel jeg har og Grund
at skrifte for dig aabent og fortroligt,
vor lille Poul, som sover i Vuggen sød og sund,
er *min* men ikke *din* — nej, tag det roligt!

Mads.

Saa skulde da den Onde — du mig bedraget har!

Kjesten.

Ak, Mads, du maa mig ikke vise Døren.

Mads.

Men sig mig saa for Dævlen, hvem er da Drengens Far?

Kjesten.

Aa, kære Mads, *det er jo netop Søren!*

Per Bonde.

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

Vi kom ind i Dagligstuen. Jeg lukkede Døren og vendte mig mod Italia, som var gaaet frem i Værelset og nu stod med den ene Haand støttet mod Bordet, ligesom for at holde sig oppe.

Hendes Ansigt havde et Udtryk af Angst, blandet med Beslutsomhed, og det saa ud som om hun forsøgte at staalsætte sig selv for at kunne sige eller gøre noget.

— Har De faaet kedelige Efterretninger? spurgte jeg venligt.

Hun lagde øjensynlig ikke Mærke til mit Spørgsmaal, som hun lod ubesvaret, men betragtede mig kun ufravendt med dyb Alvor.

Tilsidst sagde hun som det syntes med en vis Anstrængelse:

— Dr. Fordyce . . . . jeg maa forlade Dem!

— Forlade os! udbrød jeg. Forlade os . . . .!

— Ja . . . . jeg maa gøre det . . . . jeg burde aldrig være kommet til Dem! Men jeg stod jo saa alene og forladt og uden Venner. Og De var saa gode mod mig . . . . hvad skulde jeg gøre? Syg følte jeg mig ogsaa, og min Faders Instrukser var saa korte og ufuldstændige. Aa!

— Men hvorfor maa De forlade os? spurgte jeg. De er sikkert . . . .

— Ja . . . . jeg maa forlade Dem, svarede hun beslutsomt, og det lige med det samme. Bed mig ikke om at blive her længere — aa, gør det endelig ikke!

— Nej, jeg vil ikke gøre Dem imod paa nogen Maade, svarede jeg. Men vil De ikke sige mig Grunden til, at De maa forlade os og lade mig vide hvorhen De vil begive Dem. De vil vel ikke forlade os, min Moder og mig i Uro og Uvished om Deres Skæbne!

Hun vred sine Hænder og var øjensynlig meget ophidset.

— Jeg maa forlade Dem, gentog hun endnu en Gang, og jeg vil sige Dem hvorfor. Thi jeg kan ikke udholde den Tanke, at De vil anse mig for en utaknemlig Person, da jeg i Virkeligheden nærer den varmeste Taknemlighed og Hengivenhed for Dem! Jo . . . . jeg forlader Dem, fordi min Nærværelse her indeholder en Fare for Dem!

— Fare! For os?

— Ja . . . . netop for Dem — for Dem personlig.

Jeg stirrede paa hende, yderst forbavset.

— Lad mig tænke mig om et Øjeblik, sagde jeg, kun et Øjeblik.!

— Ja, svarede hun, lidt træt, men det forholder sig i hvert Tilfælde som jeg har sagt.

Med et dybt Suk satte hun sig i en Stol. En Stund gik jeg frem og tilbage i Værelset, grublende over, hvad jeg havde hørt. Men pludselig fattede jeg Meningen med hendes gaadefulde Ord. Jeg gik frem og stillede mig ved hendes Side.

— Jeg kan forstaa, sagde jeg, at det Brev, som De fik i Aften indeholder en eller anden Trudsel mod mig, formodentlig, fordi Brevskriveren tror, at jeg vil blande mig i Deres Sager og udforske Deres Hemmeligheder. Er det ikke saaledes? Hun saa op paa mig med et forbavset Blik.

— *Jo,* svarede hun.

Jeg lo.

— Tror De, at vi her i England lægger nogen Vægt paa et saadant Truselsbrev? spurgte jeg. Nej, vi bryder os slet ikke om saadanne Breve, men ler blot ad den Slags tarvelige Midler. Vi har en stærk Regering og et dygtigt Politi. Det ene med det andet bevirker, at vi føler os rolige, og forøvrigt kan vi jo ogsaa forsvare os selv. Vær derfor ikke urolig for min Skyld. Jeg kan forsikre Dem, at jeg ikke er det mindste angst.

— Men De ved ikke . . . . begyndte hun.

— Jo . . . jeg ved netop, hvad De vil sige . . . . at jeg ikke ved, hvilken Magt disse hemmelige Samfund besidder. Men ser De, her i England har de i Virkeligheden slet ingen Magt. Endnu en Gang maa jeg forsikre Dem, at jeg slet ikke bryder mig om saadanne anonyme Trusler. Men vil De ikke vise mig Brevet?

Hun rystede paa Hovedet. Jeg saa imidlertid, at mine sidste Ord til en vis Grad havde styrket hendes Mod, thi hun saa mere forbavset end forskrækket ud.

— Jeg ved ikke om jeg tør, svarede hun, og forøvrigt er det paa Italiensk, saa at De alligevel ikke kan forstaa det.

— Men De kan jo oversætte det for mig, svarede jeg. Og da det indeholder Trusler imod mig, kan jeg jo henvende mig til Politiet, for at faa Klarhed over Sagen.

Hun saa endnu mere forvirret ud end før.

— De kan vel idetmindste lade mig faa det omtalte Brev at se, sagde jeg.

Hun tog Konvolutten op af Lommen og trak det maskinskrevne Brev ud deraf. Hun rakte mig det tavst.

Da Lampen endnu ikke var tændt, gik jeg hen til Vinduet for at læse det. Jeg var særlig opsat paa at komme til at se paa Underskriften.

I Slutningen af Brevet saas i Stedet for Underskrift det velkendte mystiske Tegn, som dog ikke fuldstændig lignede dem, jeg havde set forinden.

De to Cirkler var her røde, medens derimod Kvadraterne og de Linier, der delte disse i fire Dele, var sorte. Malteserkorset saa jeg ikke i nogen af Ruderne, men i Stedet for var en Kejserkrone anbragt midt i Kvadraten, der hvor Linierne krydsede. Denne Krone var rød ligesom de to Cirkler.

Jeg gav Italia Brevet tilbage, idet jeg spurgte:

— Vil De ikke oversætte det for mig? Jeg tror ikke, at det indeholder nogen Hemmelighed. Thi det plejer Truselsbreve ikke at gøre!

— Nej, svarede hun, jeg tror heller ikke at det indeholder noget, der skal hemmeligholdes. Men hvis jeg oversætter det for Dem, vil De saa love mig ikke at søge at indvirke paa mig og lade mig gøre hvad det paabyder mig?

— Jo — hvis De er sikker paa, at De ikke derved udsætter Dem for nogen Fare!

Hun syntes ikke at lægge videre Vægt paa dette Forbehold, men bad mig om Papir og Pen, og satte sig ved mit Bord og skrev en Oversættelse af Brevet, som hun tavst rakte mig. Jeg læste det omhyggeligt igennem, det lød som følger:

»Den, som skriver dette til Dem, maa sige, at De ikke har handlet rigtigt ved at opsætte Udførelsen af det Hverv, Deres Fader paa sin Dødsseng betroede Dem. Ved denne Opsættelse har De sveget Deres Løfte til ham og dermed ogsaa den store Sag, han helligede hele sit Liv.

Det er muligt, at det var Deres Ungdom, Uerfarenhed og forladte Stilling, som fik Dem til at betro Dem til en Fremmed og tage Ophold i hans Hus samt lade ham følge Dem om Aftnerne, naar De søgte den Person, til hvem De havde et Budskab at bringe.

Hverken fra denne Person eller fra hans Venners Side har De noget at frygte saalænge De trofast udfører Deres Mission, og derfor burde De ikke have betroet Dem til nogen Fremmed.

Den Person, De agter at opsøge har flere Gange været i Deres Nærhed, men kan ikke give sig til Kende, naar De er i Selskab med en Fremmed.

De maa gøre det klart for Dem selv, at hvis De for Fremtiden modtager Hjælp af den Person, i hvis Hjem De for Øjeblikket opholder Dem, vil De kun udsætte ham for den største Fare og for ubehagelige Forviklinger. Vær forvisset herom!

Den som skriver dette, har i en lang Aarrække nydt Deres Faders uindskrænkede Fortrolighed i Sager, De ikke har noget Kendskab til. I hans Navn besværger jeg Dem....«

Her sluttede Oversættelsen og jeg fik ikke mere at vide. Jeg lagde Papiret, hvorpaa Italia havde nedskrevet Oversættelsen fra mig, og betragtede hende opdagende.

— Maa jeg ikke ogsaa faa Resten at vide?

— Jeg tør ikke oversætte mere, svarede hun.

— Jeg vil gøre Dem et Spørgsmaal, som jeg beder Dem besvare, hvis De vil skænke mig Ro i Sindet. Findes der ikke i Brevet nogen Forsikring om, at De vil forblive uskadt og ikke komme til at svæve i nogen Fare, hvis De retter Dem efter Brevskriverens Ønske?

— Nej, det findes der ikke, svarede hun. Men det behøves vel heller ikke efter hvad der allerede er sagt i den Del af Brevet, De allerede har læst. Se dér — læs det en Gang til! »Hverken fra denne Person eller fra hans Venners Side har De noget at frygte, saalænge De trofast udfører Deres Mission« .... staar der. Er det ikke nok? Nej — det er slet ikke for min egen Sikkerhed, jeg er urolig, men for Deres! Tænk, hvis jeg skulde udsætte Dem for Fare og ubehagelige Forviklinger.

Jeg saa' hurtigt op fra Papiret og mødte Italias Blik, der roligt hvilede paa mig.

I et Øjeblik forekom det mig som om Jorden var standset i sit Løb, som om Tiden stod stille, og vi to befandt os alene i hele Universet. Udenom os fandtes der intet!

Jeg nærmede mig hende og rørte ved hendes Haand. Og med en Stemme, som syntes at komme fra det Fjærne og som forekom mig selv som fremmed, hviskede jeg det ene Ord:

— »Italia!«

Farven kom og gik paa hendes Kinder — hun syntes at ville trække sig bort fra mig, men gjorde det ikke.

Jeg greb hendes Haand — hvorledes det gik til, ved jeg ikke, lige saalidt som jeg havde en Anelse om det var Timer, Dage eller Aar, der gik. For mig fandtes der hverken Tid eller Sted! Jeg hørte mig selv sige:

»Jeg elsker Dem!«

En Skælven gennemløb hele hendes Væsen — aa Gud, Hvorledes var det gaaet til? Hun laa i mine Arme, vore Læber mødtes ....

Og nu stod Verden stille — idetmindste mærkede vi ikke noget til den. I dette Øjeblik tænkte vi ikke paa noget udenom os — knapt paa os selv!

Det var hende, der først genvandt Fatningen.

Hun rev sig løs fra mine Arme, kastede sig ned i en Stol og begyndte at græde.

— Aa, hvorfor forglemte vi os selv! sagde hun. Vi maa jo dog fra hinanden. Vi har ikke været os selv mægtige, vi har været vanvittige — lad os glemme denne Stund! Jeg vilde jo kun fritage Dem for Farer og Lidelser — De husker vel Brevet; Farer og ubehagelige Forviklinger!

Hun tænkte paa Brevet.

Men hvad brød jeg mig om et Brev — om titusinde Breve! Jeg hverken hørte eller saa', jeg var fortryllet af Kærlighed!

Jeg faldt paa Knæ ved Siden af hende, lagde hendes Hoved mod min Skulder og kyssede hendes Taarer bort.

— Hør mig, min elskede, sagde jeg. Dette har forandret alt! Nu behøver du ikke længere at nære nogen Frygt!

Hun betragtede mig med et forbavset Blik og sagde:

— Jeg forstaar ikke — hvorfor er nu alt forandret?

Jeg lo muntert og hviskede:

— Fordi du nu skal være min Hustru. Vi maa gifte os straks — thi saa har jeg en lovmæssig Ret til at beskytte dig!

Hun flyttede sig ubevidst nærmere til mig og sukkede.

— Husk paa, sagde jeg, hvor ensom du er uden mig. Og tænk paa, hvor jeg vilde lide, hvis jeg vidste, at du stod alene. Hvis vi gifter os — helst allerede i Morgen — saa vil ingen kunne trænge sig ind imellem os. Jeg vil have Lovens Ret, en Englænders Ret til stedse og overalt at staa beskyttende ved din Side. Lad mig gøre dig til min Hustru, inden du fuldfører dit Hverv — som du saa kan fuldføre uden Fare. Sig at du vil det Italia!

Nogle Øjeblikke laa hun tavs i mine Arme.

Men tilsidst gjorde hun sig langsomt fri, lagde sine Hænder paa mine Skuldre og idet hun holdt mig i Armslængde foran sig, betragtede hun mig med sine store, alvorlige Øjne, som om hun vilde udgrunde mit Væsens Allerinderste.

Derpaa viste der sig pludselig paa hendes Læber et guddommeligt Smil, hun slog Armene om min Hals, bøjede sit Hoved ned mod mit Bryst og fremhviskede det ene Ord:

— Jo!

VIII. FJENDTLIGHEDER.

Italias Svar fyldte mig med en jublende Glæde.

Men paa samme Tid havde jeg en Følelse af, at det nu var nødvendigt at handle paa en Gang hurtigt og klogt.

Jeg maatte lægge mine Planer hurtigt, iværksætte dem og være paa min Post overfor uforudsete Hændelser.

— Hør paa mig, Italia, sagde jeg til hende, da jeg saaledes havde erklæret hende min Kærlighed, vi maa straks handle, og du maa love at adlyde mig. Allerede i Morgen maa vi gifte os — ikke her i London, men langt ude paa Landet, i en By, hvor jeg opholdt mig som Barn og hvor vi kan opholde os et Par Dage. Derefter vil vi atter vende tilbage hertil og du kan da træffe denne Mand. Og nu kan du vel fortælle mig hele Sandheden angaaende Brevet. Hvor og naar skal du møde ham?

Hun tog Brevet frem af Lommen og saa' det sidste Stykke igennem.

— Der er saa underlige Forskrifter heri, sagde hun, og de skræmmer mig. Aa, hvor jeg er glad over, at jeg nu kan fortælle dig det hele! Jeg skulde straks, allerede i Aften forlade Deres Hus, køre til Hotel Metropole, leje et Værelse dér og vente paa en Dame, der skulde give mig videre Instrukser. Hvor det er mystisk alt dette! Jeg har forsøgt at bære det med Ro, men i Virkeligheden var jeg meget urolig!

— Tænk ikke mere derpaa, sagde jeg beroligende. Du har nu mig ved din Side!

(Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

Bajonetangreb fra Luften.
(Engelsk Karrikatur.)

Sverige og England.
England: Smid ogsaa Skjorten!
(»Meggendorfer Blätter«)

Skandinavien.
Figurerne fra venstre til højre: Bjørn Bjørnson, Sven Hedin, Sigurd Ibsen. Som det ses, er der ingen *Dansker* repræsenteret i »Skandinavien«.
(»Lustige Blätter«.)

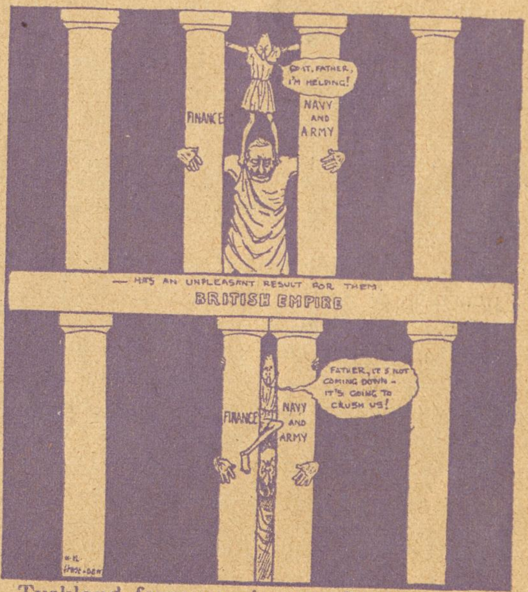

Tyskland forsøger sig som Samson.
(»Daily Mirror«)

— Hva fan tar du dej till? Sitter du på brånheta kamin?
— Vårmer opp frukosten. (»Strix«)

Rød = Indmad

Dyrtid, Strejker m. m.

Dyrtid i Landet og Sulteløn,
der rækkes af Rigmænds Naade —
at den Tilværelse ej findes skøn,
er stedse Højre en Gaade.

„Hver Arbejder her i Landet har
det fedt og godt, paa min Ære —
og saa vil de strejke til Februar,
det skulde de helst nu la'være!

Der bli'r ingen Dyrtidstillæg a',
naar vi drejer om for Kassen —
derfor sku' de Herrer heller ta'
og te sig lidt mere gelassen.“ —

Javel, havde I blot Magt som Agt,
saa ved vi, hvorledes det gik os,
saa blev os en Almisse hovent rakt,
og et Spark i noksagt vi fik os.

Hyl da kun op ved vort Strejkebud
og ævl om Tvang, hvis I vil' et —
I Herrer, der haled Forhandlingen ud,
I selv har tvunget os til'et!

Manden: Men kære Amanda, snør Dig dog ikke saa forfærdeligt. Du kan let gaa over paa Midten, og saa bliver jeg anklaget for Bigami!

Patenter.

Der er i disse Dage udtaget Patent paa følgende tre hver for sig mærkelige Opfindelser:

Nr. 318. Drivkraft-Motor til Barbermaskiner. Fra 1 til 4 Gyngehestes Kraft. Særlig egnet for Konfirmander og andre »Dun-unger.«

Nr. 319 Vækkeur for Piberøgere. Ufejlbarlig. Vækker saasnart Piben begynder at »snorke.«

Nr. 320. Hermetisk tillukkende Begplaster. Varemærke: 7 Segl. At paasætte enhver Mund. Prøveeksemplarer er bestilt af: Prof. Karl Larsen, Bjørn Bjørnson, Dr. With Knudsen, Fru Slott-Møller og Børsmand Schovelin.

24/1. „Erotik“ som Eftermiddagsforestilling paa Alexandra-Teatret blev ikke nogen større Succes. Det var nu ogsaa en underlig Ide af Teatret, det med Eftermiddagen — Erotikken ude paa „Berren“ plejer som bekendt at trives bedst om Aftenen.

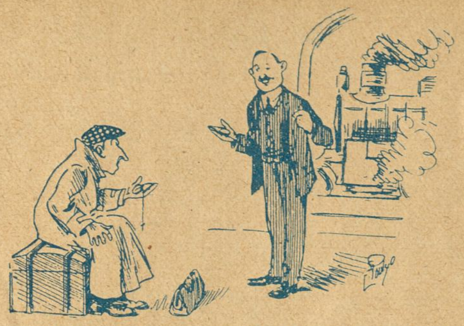

Jyllandstogene er nu i Almindelighed forsinkede ca. 3 Timer; før var det kun 2¾ Time.

— Næ, hvor jeg længes efter det Øjeblik, da de er forsinkede akurat 24 Timer!

I. C. Christensen har i den sidste Tid faret Sjælland rundt og fortalt, at den tilstundende Valgkampagne vil af Venstre — i Modsætning til Modstanderne — blive ført paa en sømmelig, hæderlig og anstændig Maade. Javel, sagde »Roskilde Dagblad,« nu begynder vi, bitte Børn, og saa serverede det straks — en dundrende Løgn.

— Hidtil har jeg ikke faaet andet end tort Brød, og i Dag faar de Ærter og Flæsk paa Sundholm!

— Der vankede nok godt med Blomster til »De gamle Drenge«, da de gik for 100 Gang!

— Ja, der kom Masser af Kranse til »Kisten«!

I den offentlige Politiret.

Assessor: Deres Navn?
Jens: Jens Jensen, Slavside.
Assessor: Født?
Jens: Jo, mange Tak!
Assessor: Hvor?
Jens: Paa et Hølæs ved en Fejltagelse, 17. i anden 69.
Assessor: Hvad er De?
Jens: Forretningsmand.
Assessor: Sidder De paa et Kontor?
Jens: Nej, paa en Vogn.
Assessor: Bannaner?
Jens: Sild.
Assessor: De har slaaet en Betjent en Skalle.
Jens: Ber onskylle.
Assessor: 50 Kroner.
Jens: Ja, det er jo Dyrtid paa Ky!
Assessor: Kan De betale?
Jens: Doli nok Husleje.
Assessor: Skal vi sone med det samme?
Jens: Jeg gaar i Løvegraven!
Afgang.

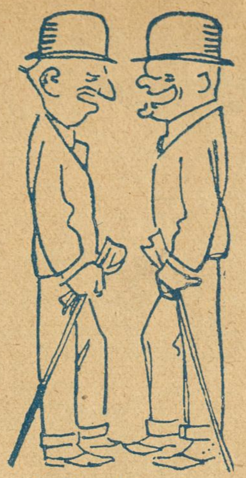

— Du, min Hund tog første Pris paa Katteudstillingen i Gaar. Kan Du tænke Dig det?

— Nej, jeg kan ikke!

— Jo, den aad Præmiekatten!

En Digter fik efter sin Død en Marmorurskive med sit Navnetræk anbragt paa sin Grav. Pengene indkom ved en Subskription.

Paa Mindestenen stod indhugget:

To Tusind kosted denne Skive,
Men Skjalden havde sikkert helst
De Penge ønsket sig i Live —
Saa var fra Hungersnød han
bleven frelst!

Vestindien.

»Nu laver de Sorte Badulje igen,
kan aldrig de Fyre dog holde Fred?« —
»Nej, ser du, de Øer, kære Ven,
dem er der en lille Hagemann ved.«

Københavnske Tjenere i Karikatur LIII

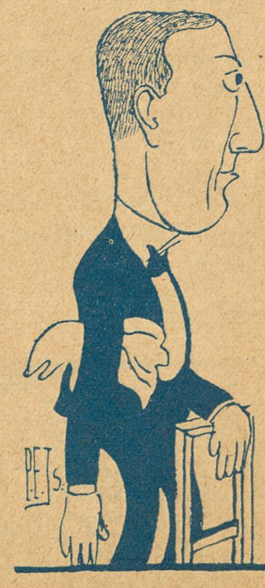

Larsen, »Alaska,« Købmagergade.

Varelotteriet.

(Alm. dansk Vare- og Industrilotteri)

5. Trækning finder Sted d. 9.—11. Februar.

Fornyelsen maa ske senest d. 7. Februar.

De ufornyede Lodder sælges d. 8. Februar.

Forsamlingsbygningen Kløvermarksvej 3

Anbefaler sine Lokaler til Foreninger og Selskaber.

Hver Søndag Teaterforestilling og Bal.

Telefon, Amager 732. Ærbødigst CARL ANDERSEN

Tjener JONAS i sin Yndlingsstilling. Christensens Kafe, Thorshavnsgade. Tegnet af Richard Christensen.

Ærede Hr. Christensen. Vi har tilladt os at udelade en Injurie, der vilde kunne bringe os ca. 4 Aar i Forbedringshuset!

E. Hansen, Aalborg. Det lille Kunstværk skal nok komme til Ære og Anseelse i »Ravnen« — men »Dyrtidstillæg«?!

V. J. P. A., Vølundsgade. Maaske. Helt friske er de jo ikke.

H. Lubich. Vittigheden er desværre gammel, men maaske den dejlige Tegning kan bringe denne triste Omstændighed i Forglemmelse!

Fr. Rasmussen: Maaske Ved Lejlighed, Honorar betales som Regel ikke for den Slags Smaating.

P. S. G., Hillerød. De har venligst sendt os et lille Skilderi, som De angiver skal forestille et Hovede. Omkring Øjet har De smurt lidt Blæk, og Teksten lyder: »Jeg synes Du har faaet dig et blaat Øje, Stoffer.« I Deres Skrivelse anmoder De om at faa Beløbet for Tegningen sendt ned til Dem.

Nuvel! Var det ikke bedre, at vi fik en hel Serie ligesaa fortræffelige Morsomheder, saasom: »Jeg synes Du har faaet en blodig Næse, Pedder.« »Jeg synes Du har faaet en paa Gummerne, Tovald.« »Jeg synes Du har faaet en Bule i Panden, Nikkelaj« o. s. v. o. s. v. — De skal se, adskillige Læsere vil dø af Grin.

Tænk over det, bedste Herre, og naar »Serien« er færdig, lejer vi en Flyttevogn til at transportere Beløbet til Hillerød.

H. Madsen, Randers. Vi skal ved Lejlighed tilfredsstille Deres Haab.

Else: Men Fader, hvorfor lugter Du altid til Østersen, førend Du spiser dem.

Faderen: Fordi jeg vil vide om de er raadne.

Else: Kan Du da ikke smage det?

Det noterer jeg, at Worning & Petersens

Xeroform Sæbe er den bedste.

Nyt Selskabslokale

Mine smukt monterede Lokaler til mindre Foreninger, Selskaber og Klubber bringes i velvillig Erindring.

Chr. O. Jensen,
Fhv. Frmd. f. Kellnerf. f. Kbh. og Omegn.

Telf. 10424 **Vognmagergade 37,** Landemærket 24. Telf. Byen 7534

Køb RAVNEN

AGGERBECKS ÆGTE FINE ·IRIS· forfiner·forskönner·bevarer·Huden· Alles Yndlingssæbe

Tivoli Variété.
Hver Aften:
Kl. 8—12.
Billet-Telefon 5667

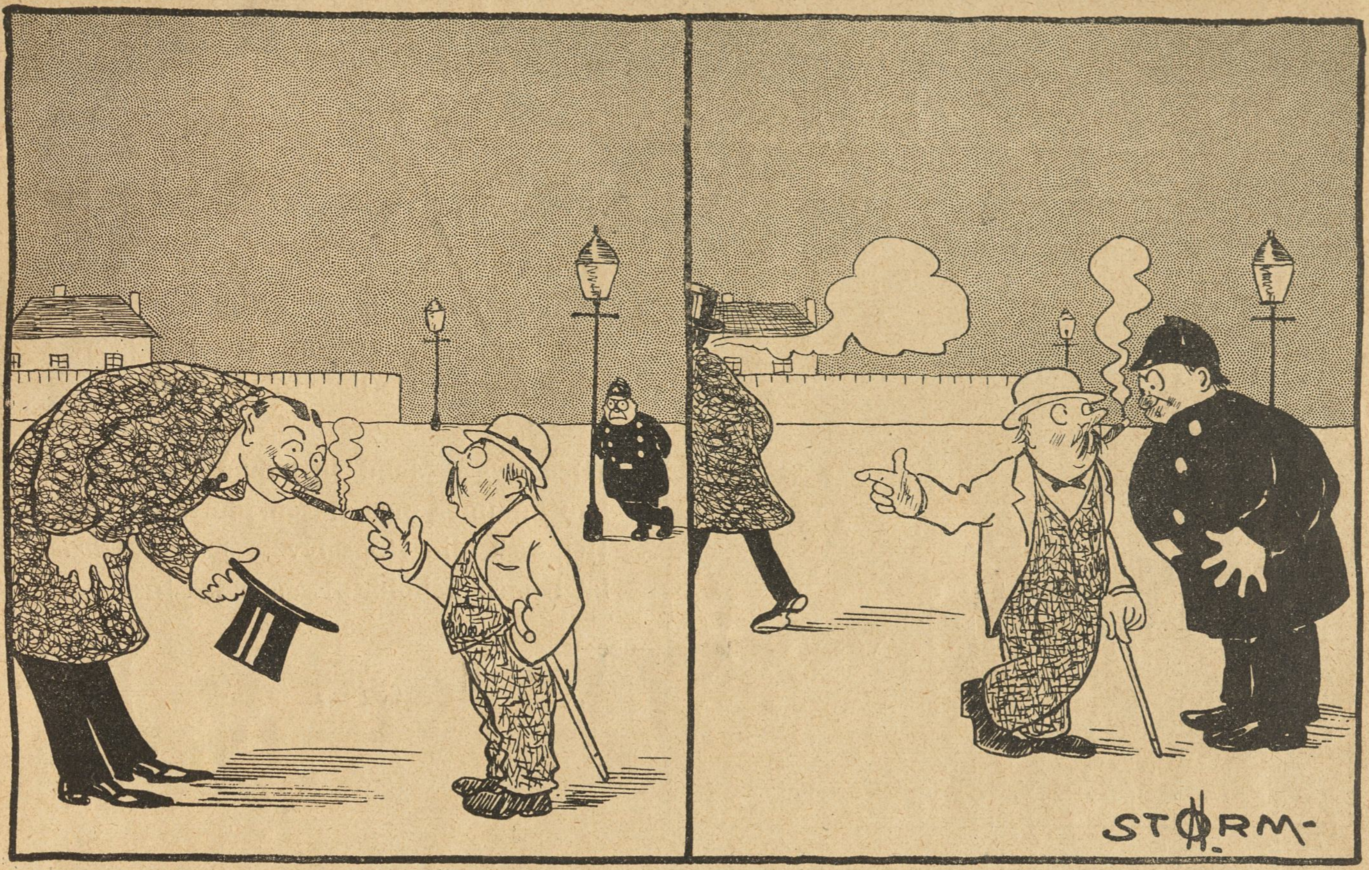

Tegning af Storm-Nielsen.

— Jeg maatte vel ikke be' om lidt Ild?
— Jo, værs'go!
— Mange Tak skal De ha'!

— Er det tilladt at tigge?
— Nej.
— Vil De saa anholde ham der! Han har bedt om Ild!

Alt er glemt!

Fru Professorinden er bortrejst. Professoren anvender sin Ensomhed til Fodture og Udflugter pr. Vogn og Skib, og Følgen bliver, at han glemmer Stok, Paraply, Overfrakker, Bøger m. m. dér, hvor han kommer hen. Stillingen bliver efterhaanden fortvivlet, og i sin Nød vil han skrive til sin Kone. Saa viser det sig, at han ogsaa har glemt hendes Adresse — hvorfor han i flere Blade averterer følgende:

Kære Emilie!
Kom tilbage! All er glemt!
Din Peter Poulus Poulsen.

Formeget.

— Skal du ikke hilse paa din gamle Kompagnon?

— Nej, vi skiltes jo, fordi han bedrog mig.

— Men Du bedrog jo ogsaa ham —!

— Ja, men just derfor maatte vi skilles — for to kunde det ikke strække!

Et Spørgsmaal.

Skoleinspektøren: Naa, Børn, lad mig nu se, om nogen af Jer kan rette et Spørgsmaal til mig, som jeg ikke kan besvare.

Efter nogle mislykkede Forsøg siger lille Ole:

— Naar De nu staar i en Mudderpøl til Halsen og nogen kaster en Sten mod deres Hoved, *vil De saa dukke under?*

Fra Skyttegravene.

— Jeg hører, at Du gik ud i Kugleregnen og reddede Johns!

— Jeg var sgu' nødt til det — han var den eneste af os, der havde Cigaretter.

Snild ung Mand.

Moderen: Du skal ogsaa lade Søster køre med Slæden, Peter.

Peter: Det faar hun ogsaa Lov til. Jeg kører ned ad Bakken og hun op ad den!

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

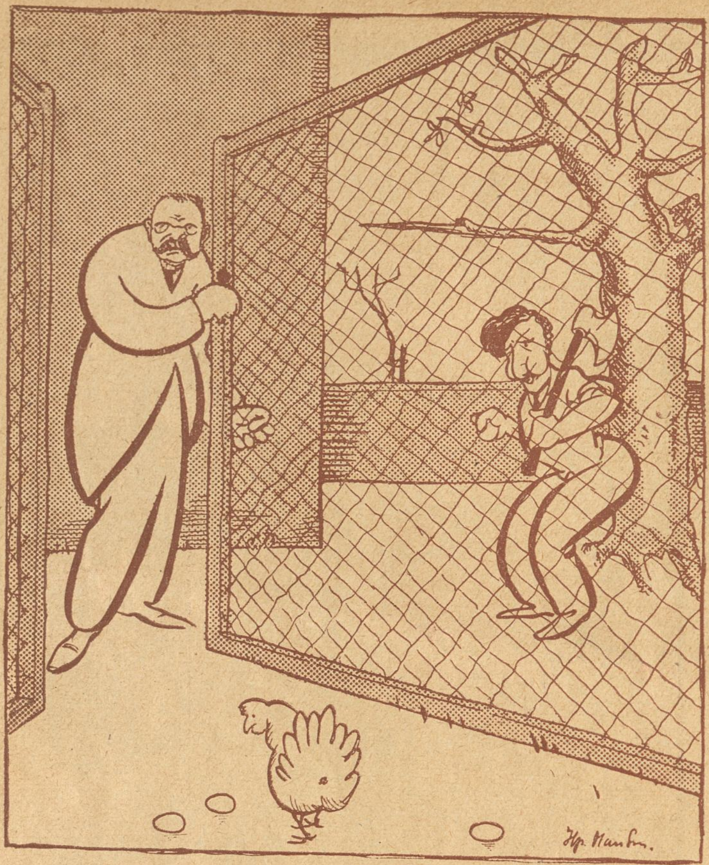

Hønen med Guldæggene.

Kluk kluk, siger Hønen, og Æg den lægger
af røde, pure, skinnende Guld.
Den rare *Neergaard* om Kræet dægger,
saa brav, saa kærlig, saa omsigtsfuld.

»Den stygge Mand vil kappe dit Ho'de,
han kommer med Øksen lumsk og fæl!
Hej, væk, din Hønsetyv — pak dig *Rode*,
la' Hønen beholde Æggene sæl'!«

Tegning af Hp. Hansen.

Medicin.

Lægen: Ja, Deres Hals er angreben. Har De aldrig forsøgt at gurgle den med Saltvand?

Patienten: Jo — jeg har to Gange været ved at drukne!

Han vil ikke æde det.

Officeren gør sin Ronde og spørger det middagsspisende Mandskab, om det har noget at klage over for Madens Vedkommende.

Nr. 32: Ja, jeg vilde gerne klage over Suppen!

Officeren: Hvad er der i Vejen med den?

Nr. 32: Der er baade Sand og Jord i den.

Officeren: Hør nu, 32, er De kommen her for at gøre Vrøvl eller for at tjene Fædrelandet?

Nr. 32: Jeg er kommen her for at tjene Fædrelandet, Hr. Kaptajn, *men ikke for at æde det!!*

En ond Drøm.

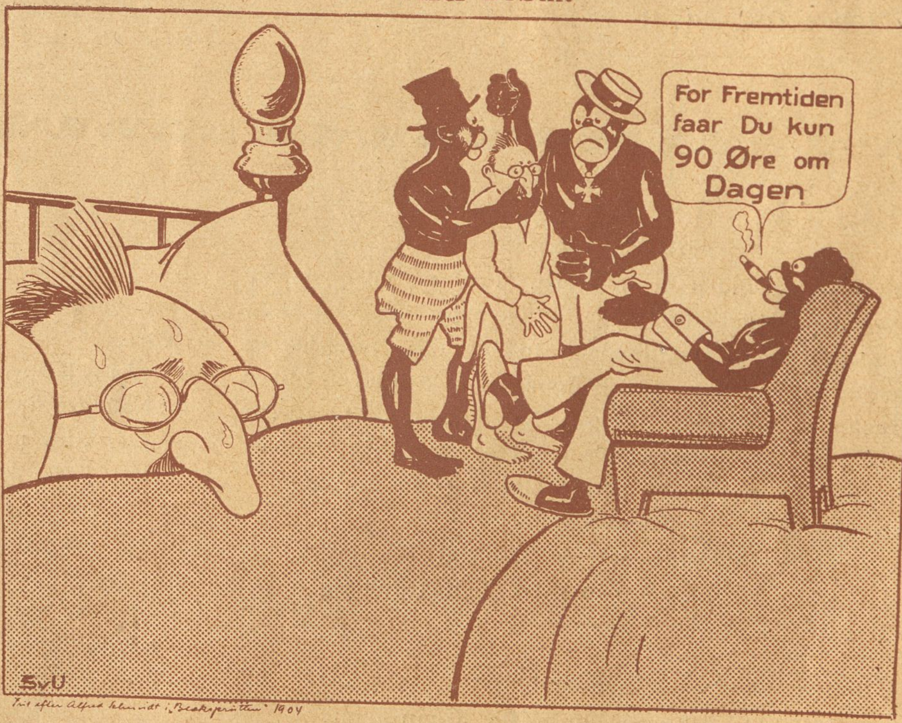

Tegning af Svend Ulrich.

Direktør Hagemann drømmer, at han bliver dømt til kun at tjene 90 Øre om Dagen!

Fra det mørke København.

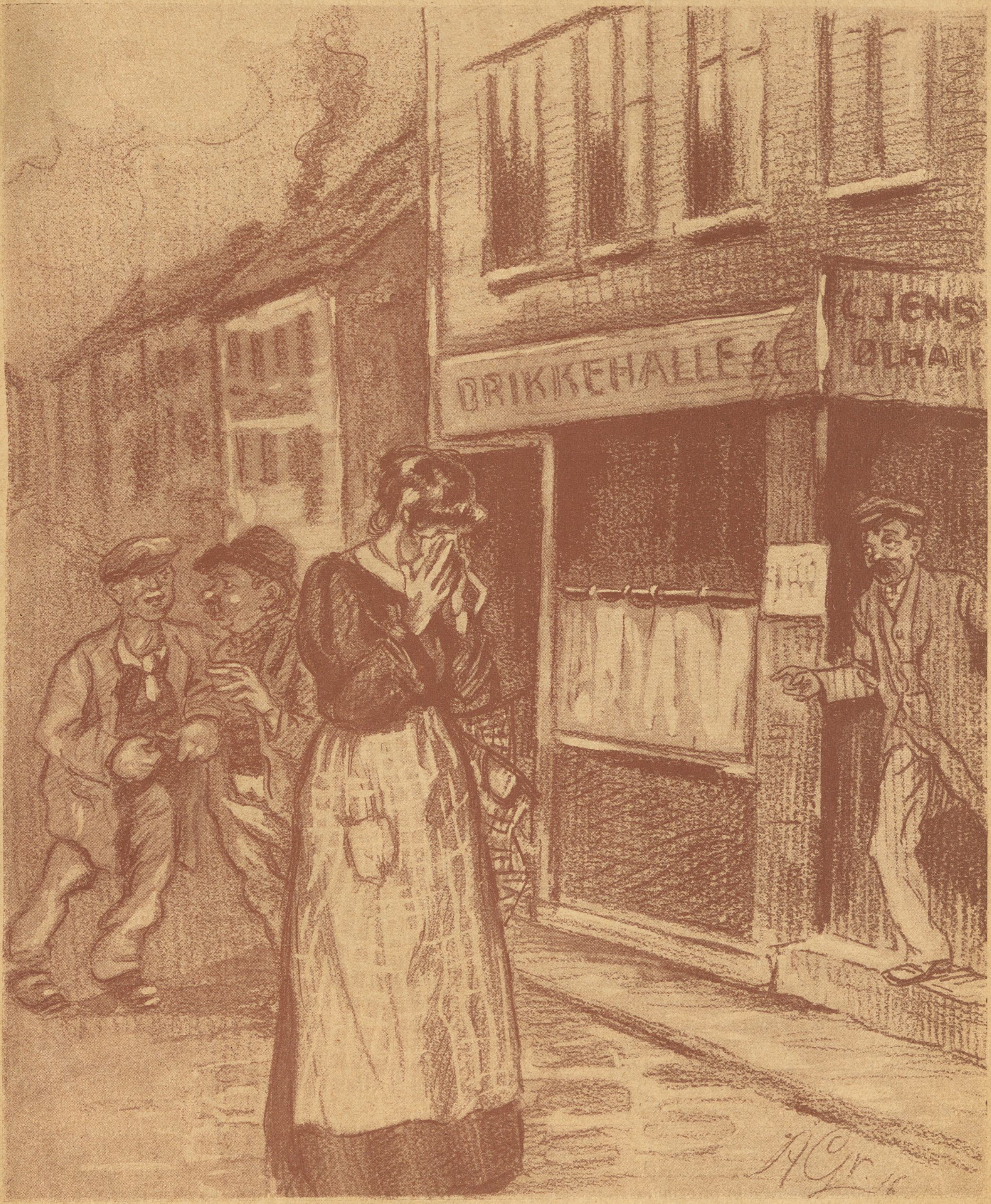

Tegning af Aage Grønholdt.

Hvor Lasten triumferer.

DEN NORMALE.

Han fødtes i Anno . . . ja, ærlig talt,
saa har jeg desværre Aarstallet glemt.
men en Ting ved jeg aldeles bestemt:
han kom til Verden særdeles normalt.
Hans første Barndom har jeg ikke set;
men man har mig sagt (og jeg tror det gerne),
man snart fandt Spor af den Normalitet,
der blev hans Væsens inderste Kerne.
Som Skoledreng gik det ham temmelig skidt.
Han læste kun lidt og lærte kun lidt,
fik derfor som oftest en banket Frakke;
men ganske normal var hans Appetit
til de ti Stykker Mad i hans Skolepakke.
Han naaede kun Artium, det blev alt.
Men siden hen formed hans Liv sig normalt;
og det er da derom, her skal berettes,
forhaabentlig uden at Læseren trættes. —
Da han nu ej kunde blive Student,
blev han siden i en Slags Lære sendt,
hvis Art jeg nu ikke bestemt kan erindre,
men dette betyder for Resten kun mindre.
Nu sværmed han for en vis Frøken Suhr,
hans Ømhed var af normal Temp'ratur,
og da han ikke var værre end Fanden,
saa blev det jo til, at de to fik hinanden,
da han havde vist hende passende Kur.
Saa fik han Mod til sig at etablere;
Eksportforretning, Firma: „N o r m a l"!
Omsætningen steg fra Kvartal til Kvartal,
kan selv en Normalmand forlange mere?
Nu var vor Helt kommet højt paa Straa,
n o r m a l, som han var det, fra Top til Taa.
Normalt var hans inderste Uldundertøj;
normal var hans Alvor, normal var hans Spøg,
normalt var han venlig, bedrøvet, glad...
N o r m a l b r ø d blev hurtig hans kæreste Mad.
To Flasker Afholdsøl nød han hvert Døgn,
(det selvsamme Kvantum Hellig som Søgn).
N o r m a l u r e t viste ham Døgnets Tid;
normal var hans Hvile, normal hans Flid.
Normalt stod han op præcis Klokken ni,
normalt gik han atter til Ro Klokken ti.
Normal var hans Tygning, hans Søvn, hans Læbe-
pomade, hans daglige Stolgang, hans Sæbe.
Normal var hans Slipse. Dertil han bar
Lorgnet med normale, tilslebne Glar.
Ja, selv hans Brokbaand var mærket: Normalt;
— men (det bør betones): alt var betalt!
Han var ikke Højremand, ej Socialist,
ej heller han holdt med de Liberale;
han var kun et: han var Specialist
i det vedtagne, evige, ægte „normale".
For at tale i Korthed: hans Ideal
var: bare n o r m a l, **normal**, **normal!** — —
Normalt skulde han blevet 100 Aar,
men Skæbnen var visere, om end lidt haard;
thi det blev desværre det saare fatale,
(og dette bør læses af alle „Normale")
at den af Normallivet haardt pinte Træl,
— han keded sig ganske stille ihjæl!

Frederik Skousbo.

Monolog paa et Redaktionskontor.

En Dame træder ind med en stor Manuskriptrulle under Armen.

— God Morgen! Jeg vilde gerne tale med Redaktøren. Hvad siger De? Er han ikke hjemme? Det var dog mærkværdigt. Naar tror De jeg kan træffe ham? Ikke førend om en Time? Naa, men hvem erstatter ham, medens han er væk? Hvad siger De? er D e hans Stedfortræder? Undskyld mig, men det har jeg lidt svært ved at tro! De ser jo saa ung og — undskyld, at jeg siger min Mening — saa uerfaren ud. Jeg har altid forestillet mig en Redaktør med graat Haar og Guldlorgnetter. Jeg formoder, De kun har den Bestilling at tage imod Besked, naar Redaktøren er optaget eller er ude. Naar var det, at De troede, han kunde være her? Om en Time? Det er en forfærdelig lang Tid at vente. Men maaske kan jeg fortælle mit Ærinde til Dem saalænge — jeg vil naturligvis tale med Redaktøren selv, naar han kommer.

Jo, ser De, jeg har her et aldeles udmærket Manuskript, som jeg vil have i Avisen. Det er en lang Roman, og jeg ønsker, at den skal begynde i Julenumret, saa at jeg kan faa Penge til at købe Julegaver for. Hvad siger De? Er Julenumret allerede i Trykken? Hvad vil det sige, at det er i Trykken? Jasaa — det er allerede færdigt? Det er da ikke muligt — der er jo en hel Maaned til Jul. Naa, men saa kan De jo stryge noget af det andet og sætte mit ind i Stedet!

Jeg vil særlig henlede Opmærksomheden paa, at hvert Kapitel slutter dér, hvor det er mest spændende, og jeg kan garantere, at Deres Læsere vil synes om den. Desuden er det en meget lang Roman — jeg antager, at den kan holde ud i henved to Aar, men naturligvis kan jeg gøre den endnu længere, dersom Læserne ønsker det. Det er meget let at fortsætte en Fortælling; Vanskeligheden ligger i at finde en god Begyndelse, og det er meget muligt, at jeg kommer til at gøre Slutningen om. Jeg har ikke fundet mindre end seks forskellige Slutninger, og en af dem vil sikkert gøre en kolossal Effekt. Min Mand siger, at Foranderlighed er min stærkeste Side!

Siger De, at de fleste Forfattere som Regel har planlagt Slutningen, inden de begynder at nedskrive en Fortælling? Ja, det er meget muligt, at andre Forfattere gør saaledes, men det gør j e g nu ikke!

Er De aldeles sikker paa, at Redaktøren kunde være her om en Time? Det forekommer mig, at jeg har ventet i over to Timer. Men Tiden er jo altid saa lang, naar man skal sidde stille uden at foretage sig andet end at tænke.

Siger De, at jeg skal give Dem mit Manuskript, saa skal De give Redaktøren det? Nej, min unge Ven, det kunde aldrig falde mig ind. Det var dog det sidste, jeg vilde gøre. Jeg har haft saadant et stort Arbejde med det, saa jeg vil virkelig ikke risikere, at det bliver borte. Der er ogsaa en hel Del, jeg vilde tale med Redaktøren om angaaende mit Manuskript, og derfor kan jeg ikke betro det til nogen anden. —

Men nu kan jeg virkelig ikke vente længere. Hils Redaktøren fra mig og sig, at jeg har været her. Nu gaar jeg med mit Manuskript hen til en anden Redaktør, som opholder sig paa sit Kontor og selv besørger sit Arbejde! God Morgen!

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✲ Selskabslokalerne anbefales.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefo… Palæ 2056.

Sælg
Deres gamle Kobber, Messing, Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skrædderlapper, strikkede Uldklude (80 Øre pr. Kilo) samt gl. Papir til
JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al.** — **Billig Pris og ringe Udbetaling.** — **Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Guthmann
Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

Ingen Prisf…rhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Laurits Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

„Danmarks" Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON's** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrolleret Virksomhed.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørd… fra Kælderen.

Yale Laase & Nøgler
Ny Østergade 2.

GENUINE
LUNDs-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Haukeli
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN

Frit efter den russiske Maler Repins Billede: »Kosakkerne besvarer Tyrkernes Forslag«.

Tegning af Anton Hansen.

„De forenede — Dansk Russisk — Øst-Assiatere“ besvarer Regeringens Fragtskatsforslag.

Redigeret af AXEL WESSEL

16 Sider 10 Øre

RAVNEN

Nr. 6. Torsdag den 10. Februar. 1916.

Tegning af Emil Poulsen.

Alliance —?

Bryggeriet Phønix

Telf. 3968 **Ølsorter** Telf. 3968

Se Prislisten i Socialdemokratens Mandagsnummer

Tilskære & Sy-Kursus

Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler. Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.

Københ.s Tilskærer-Akademi,
Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
leverer
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
H. I. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON № 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer Dekartering af Dame- og Herrestoffer

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

Vadskeriet „Ventegodt"
Brønshøj L.
Tlf. Brønshøj 94 og 96
Lufttørring.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Byggegrunde.

Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al. — Billig Pris og ringe Udbetaling. — Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Guthmann Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

HANSONS STEMPELFABRIK NYØSTERGADE 2.
TF. 354 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

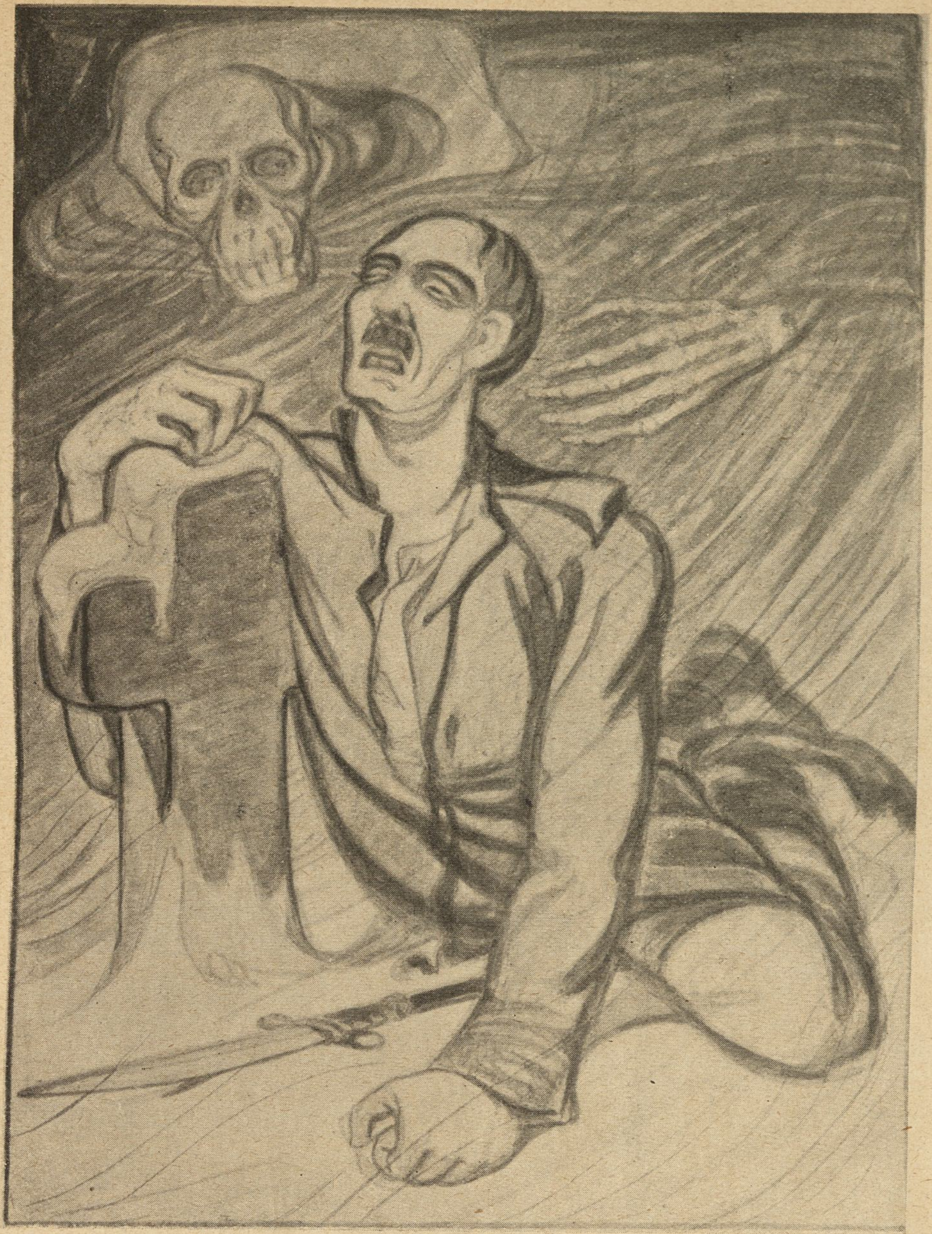

Separat-Fred.

Tegning af P. V. Hansen.

Gud —

Jeg lærte i min Barndom,
at *Gud* var stor og evig god,
at alle vore Synder
han toed' bort i Lammets Blod.
Af alle favre Æventyr
det favrest var og fint og skønt —
Nu findes intet Æventyr —
og intet Haab er grønt.

Jeg troed i min Ungdom,
var *Gud* end barsk som Staalets Sang.
Det gjaldt at kæmpe ærligt,
saa vandt man frem en Gang —
Af alle dybe Æventyr,
det passed mindst, var mest omsonst.
Det rigtige Æventyr:
er Løgnen bringer Gunst.

Jeg lærte i min Ungdom,
at *Gud* gir Glæden helt til den,
der svor de dyrest Eder
og gik sin Vej igen,
der tog det som et Æventyr,
hvad der var favrest, fint og stort
og drog mod andre Æventyr
og syntes alt var ærligt gjort.

Nu ved jeg i min Manddom,
at *Gud* er ikke ond, ej god.
Han smiler af vort Hjertets Saar —
som af uskyldigt udøst Blod.
Og det er dumme Æventyr,
der skyldes Daarers tomme Pjat...
Ak, alle favre Æventyr,
de har mit Liv forladt.

Harald Raage.

Næb og Klør.

Hvem skulde tro, at Verdenskrigens barbariske Rædsler og bundløse menneskelige Elendighed kunde overtrumfes? De kriges, disse vilde, blodsprængte Mennesker, og de gør alt for at sulte hverandre ihjæl.

Nuvel. I denne Rædsel er der Metode. Vanviddets ganske vist, som der maa være, naar Folkeslagene ophæver alle Love. Men i det lille fredelige Land, Danmark, der har Overflod af Gods og Guld til hver Mands Nødtørft, er der udbrudt en Krig, der er mere skummel end Døden.

Fra Kapitalisternes Gulddynger lyder Skrig. Arbejderne vil pille lidt ved Beholdningen, og det taales naturligvis ikke — „thi intet Dyr er frygteligere end en Rigmand, der røres paa sin Pengepung".

Og hvad sker —? Der sker det, at den Forholdsregel, som de krigsførende, vanvittige evropæiske Nationer dog med nogen Blufærdighed eller dog ganske sikkert med nogen Tøven iværksætter, nemlig Udsultning af store Befolkningslag, ganske koldblodigt anvendes overfor tusinder af Arbejdere og deres Hustruer og Børn, som — nu da Guldet vælter ind i Landet — har vovet at kræve et Par Skilling mer for mange Timers haardt Slid.

Hvilken kæmpemæssig Raahed og hvilket bundløst Hykleri! Medens Hindenburg lader uddele lidt Mad og lidt Hjælp til slagne Polakker og andre ulykkeligt krigsramte, som ikke kommer ham det fjærneste ved, saa smider vi vore arbejdende Landsmænd paa Gaden og lader dem sulte som de bedst kan.

Til Lykke, Hr. Hauberg!

— Undskyld Ulejligheden.

Dr. Tyf.

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

GID JEG VAR -

Tegning af Emil Poulsen

Clichéer.
LIND HANSEN
Silkegade 4
TELEFON 6288

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.
Søren Hansen.

Køb RAVNEN

Gummilageret „Francais"
Køb friske kontroll. Varer
pr. Opkrav eller for Frimærker
Lille Kongensg. 16
A. Mouritzen

Livets Love og Samfundets Udvikling
eller Manden skabt af Kvinden.
Bør læses af enhver ung Mand og Kvinde. Bestem selv Barnets Køn og deres Antal. 3. Oplag. Bogen faas à 50 Øre Pilestræde 45. Palsbech.

Højt oppe!

Sct. Peder: De Flyvere bliver mig snart lidt for nærgaaende! Vi maa ha' Englene anbragt i bombesikre Rum!

Millionærens Klagesang.

Mel.: »Brat af Slaget rammet —«

Ak, jeg kunde græde,
naar jeg tænker paa
al den søde Glæde,
som skal fra mig gaa!
Gid et Ord der fandtes
som et Tordenvejr —
han sku' faa det, *Brandes*,
fra en Mil'jonær!

Jeg er ej begavet,
klog ej heller, men
Gullasch har jeg lavet,
som man *laver den.*
Guld paa den der spandtes,
Rigdom høsted' jeg —
nu vil denne *Brandes*
hugge den fra mig!

Jeg har købt mig Biler
og en Villa lun,
dér fornøjet hviler
jeg paa Edderdun.
Men hver Nat jeg pantes
i en hæslig Drøm,
af den herre *Brandes*,
det Ministersøm!

Ak, jeg kunde græde
for min Skæbne fæl —
sæt jeg nu maa æde
al min Gullasch sæl!
— Jeg har laant min Tantes
gamle Redekam;
den skal sendes *Brandes*
— velbekomme ham!

Per Plex.

AALBORG og A. BRØNDUM & SØN'S AKVAVITTER

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

— Men hør, sagde hun, i Slutningen af Brevet staar der, at det ikke vil være gavnligt for mig at handle i Strid med mine Instrukser, da alle mine Bevægelser bliver bevogtede og intet, jeg foretager mig, kan undgaa deres Opmærksomhed. Hvad kan dette betyde?

— Jo, at disse Mennesker, hvem de saa end er, udspionerer os, svarede jeg. Antagelig har de gjort dette lige siden de opdagede, at du opholdt dig i mit Hus. De er uden Tvivl fulgt efter os en Aften for at opdage din Bopæl. Men bryd dig ikke derom: naar du er blevet min Hustru, er der ingen Fare mere, de vil da ikke vove at forurolige eller forfølge dig, thi ser du, Italia, her i England er Loven almægtig.

— Men, indskød hun, hvis vi gifter os, hvor skal jeg saa kunne fuldføre mit Hverv?

— Du kan være ganske sikker paa, svarede jeg, at disse Mennesker ikke vil slippe dig af Syne. Naar de faar at vide, at vi er gifte — og jeg skal nok mage det saa, at de ikke længe svæver i Uvidenhed herom — vil de sandsynligvis skrive et høfligt Brev og bede om et Møde, og det kan du ogsaa gerne bevillige under det udtrykkelige Forbehold, at det finder Sted i min Nærværelse. Og du kan være fuldkommen overbevist om, at jeg ikke skal undlade noget, som kan beskytte dig under Fuldførelsen af dit Hverv. Jeg kan ikke lade være med at tro — i Særdeleshed efter at jeg har hørt Slutningen af Brevet — at du trues af en eller anden Fare, og at vi saa snart som muligt maa søge at undgaa den.

— Jeg vil gøre, hvad du raader mig til, sagde hun. Jeg har jo virkelig gjort, hvad jeg har kunnet for at opfylde min Faders Vilje, og det er ikke min Skyld, at Manden ikke traf mig. Det kan ikke have været min Faders Ønske, at jeg skulde gaa ud blandt fremmede Mennesker, i en fremmed By, uden en eneste Ven og uden Beskyttelse. Og for hver Dag, der gik, blev jeg mere og mere urolig og bange for alt det mystiske, der omgav mig. Jeg sagde intet derom til dig, og jeg gjorde mig Umage for ikke at vise det — men du aner ikke, hvor ked jeg var af at gaa til Romanengos Restaurant hver Dag — og det skønt du var med — og sidde dér og vente, vente, vente i Haab om, at Manden skulde indfinde sig! Men nu — aa, nu vil jeg gerne gøre alt, hvad du vil, nu da jeg ved, at du elsker mig!

— Det første jeg vil bede dig om at gøre, sagde jeg og kyssede hende, er at du nu maa spise og gaa i Seng og sove saa godt, du kan, thi i Morgen maa du være tidligt oppe.

Da vi havde haft til Hensigt at spise ude denne Aften, men dette ikke blev til noget, maatte Italia og jeg lade os nøje med lidt kold Mad hjemme. Jeg formaaede hende dog til at drikke et Glas Vin, inden hun gik op paa sit Værelse, og lovede at sende min Moder op til hende, saasnart hun kom hjem.

Jeg bad hende ogsaa om ikke at lade nogen anden end min Moder komme ind, hvilket jo kunde synes at være en overdreven Forsigtighedsregel, men som jeg alligevel i min daværende Sindsstemning ikke vovede at undlade.

Min Moder, som var budt til Middag hos en Veninde, der boede i Nærheden af os, vendte hjem næsten lige efter at Italia havde forladt Værelset.

Vi gik ind i Dagligstuen sammen og jeg fortalte hende om alt der var hændet, ligesaavel som om hvad jeg agtede at gøre.

Som man kunde vente af en Kvinde med hendes Forstand og Takt, hørte hun paa mig uden at gøre Bemærkninger eller Spørgsmaal — hun viste ikke engang noget Tegn paa Overraskelse, hvis hun da følte nogen saadan.

— Naa, Mo'r, sagde jeg, da jeg havde sluttet min Beretning, hvad siger du saa om dette?

Hun tav en Stund og svarede derpaa:

— Jo, min Dreng, skønt jeg tror, at 99 af 100 vilde have kaldet din Handlemaade forhastet, ja taabelig og paastaa, at du vilde komme til at angre den og det meget snart, saa gør jeg ingen af Delene!

— Tak, Mo'r!

— Ser du, fortsatte hun, jeg gør det ikke, thi jeg kender dig bedre end disse 99. Og Spørgsmaalet er, om du i dette Tilfælde kunde have handlet anderledes. Men det er jo paa en Maade en fortvivlet Udvej.

— Ja, Mo'r, fortvivlede Forhold kræver fortvivlede Udveje, svarede jeg. Og for mig staar dette som den eneste Løsning, der er mulig under de forhaandenværende Omstændigheder. Ser du, Mor, jeg elsker Italia saa dybt og inderligt, som en Mand kan elske en Kvinde — med hele min Sjæl! Og da jeg nu engang nærer denne Følelse og ved, at den bliver besvaret, hvad andet kan jeg saa vel gøre end opbyde hele min Evne for at beskytte hende mod alt ondt! Tænk paa, hvorledes jeg vilde føle mig til Mode, naar jeg vidste, hun svævede i Fare — selv om denne ikke var af den alvorligste Slags — og at hun stod ganske alene uden Beskyttelse! Men naar hun er blevet min Hustru og bærer mit Navn, er hun udenfor al Fare, hun staar da baade under Lovens og min Beskyttelse. Jeg vilde ikke kunne spise, sove eller leve, hvis jeg vidste, at hun truedes af noget ondt.

Min Moder kom hen til mig og kyssede mig.

— Du ligner fuldstændig din Fader, du er lige saa romantisk som han var i din Alder, min Dreng, sagde hun med Taarer i Øjnene og et mildt Smil paa sine Læber. Men vil du ikke sige din gamle Moder, hvad hun nu har at gøre?

— For Øjeblikket ikke andet, lille Mo'r, end at gaa op til Italia og blive hos hende, indtil hun er faldet i Søvn, og saa selv gaa hen og lægge Dig, Klokken er nu knapt 8, men hvor meget er der ikke sket siden Klokken 6! Dog vi maa nu se at komme til Ro saa snart som muligt, thi vi maa være oppe igen før Klokken 4 i Morgen tidlig, da vi skal rejse herfra ved 4½ Tiden.

Hun sukkede samtykkende, sagde Godnat og gik. Jeg vidste, at hun vilde gøre, hvad jeg havde bedt hende om — og følte mig rolig for Italia, idetmindste for denne Nat,

samt haabede det bedste for Fremtiden. — Jasaa — man vilde have, at hun skulde begive sig til Hotel Metropole!

Jeg knyttede mine Hænder ved Tanken om, at hun skulde befinde sig alene, uden Venner og uden min Beskyttelse! Men nu havde jeg Gud ske Lov holdt hende i mine Arme og aldrig skulde de faa hende i deres Magt!

Klokken slog 8 og dette erindrede mig om min Konsultation. Jeg besluttede imidlertid at opsætte den nogle Minutter, medens jeg skrev et Par Breve.

Det ene var til en Læge, der boede i Nærheden og som ikke havde nogen stor Praksis og derfor ganske sikkert var villig til for nogle Dage eller Uger at overtage min og derved skaffe sig en lille Ekstraindtægt.

Jeg bad ham komme hen til mig, om muligt straks.

Det andet Brev var til en Privatdetektiv, hvis Hjælp jeg en Gang før havde brugt.

Jeg bad ham om før Midnat at sende mig to Mænd, paa hvis Klogskab, Mod, Aarvaagenhed og Raadsnarhed jeg fuldtud kunde stole.

Efter at jeg havde afsendt disse Breve, gik jeg ind til mine Patienter, som sad taalmodigt og ventede.

Saavidt jeg kunde se, var der intet særligt at lægge Mærke til. Senere erindrede jeg dog, at jeg blandt dem opdagede en eller to Fremmede, uden at jeg imidlertid af deres ydre Optræden kunde finde noget mistænkeligt.

Men ikke desto mindre havde en af dem, som denne Aften havde indfundet sig i mit Modtagelsesværelse, medbragt en Paamindelse fra dem, som benyttede det hemmelighedsfulde Tegn.

Hillsford, som jeg ønskede at faa til Vikar, kom ved Halvnitiden, og Klokken 10 var Konsultationen færdig.

Jeg havde laaset Yderdøren og skulde netop til at slukke Gassen i Venteværelset, da jeg opdagede en firkantet Konvolut, som ved Hjælp af en Knappenaal var gjort fast til Døren til et Skab i Værelset.

Jeg tog den ned og rev den op. Den indeholdt et Ark, i hvis nederste Hjørne saas samme Tegn, som stod under Italias Brev.

Det var samme røde Kors, som lyste imod mig i Skæret af Gasblusset. Ligesom Italias var ogsaa dette maskinskrevet, kort og gaadefuldt.

Dets Indhold var som følger:

»Den som skriver disse Linier, beder og raader Dem indtrængende til, hvis De nærer virkelig Venskab for den unge Dame, som nu opholder sig hos Dem og hvis De vil befordre hendes Vel og bidrage til hendes fremtidige Lykke, ikke paa nogen Maade at blande Dem i hendes Anliggender.

En saadan Indblanding kan nemlig kun medføre Ubehag for hende og udsætte Dem selv for Fare.

Det er absolut nødvendigt baade for hendes Sikkerhed og for Befordringen af de vigtige Anliggender, som er blevet hende betroede, at hun forlader Deres Hjem i Aften i Overensstemmelse med de Instrukser, som blev givet hende i det Brev, hun allerede har modtaget.

Jeg beder Dem om at vise Dem som Gentleman ved at raade den nævnte unge Dame til nøje at rette sig efter de Instrukser, som er givet hende, og haaber, at De baade for hendes og Deres egen Skyld strængt afholder Dem fra al videre Indblanding i hendes Anliggender.

Thi De kan nemlig hverken nu eller for Fremtiden faa Lov til at have noget med hende selv eller hendes Anliggender at gøre.

Hvis hun undlader at følge de Instrukser eller De ikke afholder Dem fra videre Indblanding i Sager, med hvilke De ikke har noget at gøre, kan det kun paadrage Fjendskab med en Magt, med hvem De ikke er i Stand til at kæmpe.«

To Gange gennemlæste jeg denne Skrivelse, i hvilken der var saa stor Alvor, at jeg et Øjeblik grundede over, om det ikke kunde indeholde nogen Sandhed.

Men opgive Italia? Og dette nu, da jeg var sikker paa hendes Kærlighed? Nej — ikke for alt i Verden! Og hvad Fjendskabet angik, saa fik vi vel at se hvem der var i Stand til at kæmpe ihærdigst.

24 Timer til — og jeg vilde have Loven paa min Side!

Jeg puttede Brevet i min Tegnebog, ordnede alt i Modtagelsesværelset og gik derpaa ind til Hillsford, som ventede paa mig i Dagligstuen.

Ved et Glas Whisky og Sodavand fortalte jeg ham, hvad jeg ansaa for nødvendigt, og om han kunde komme og blive her, medens jeg var borte.

Han svarede, at det kunde han godt, og gik efter en Stunds Forløb hjem til sig selv for at hente, hvad han behøvede, men lovede at være tilbage inden en halv Time.

Under Hillsfords Fraværelse ankom de to Privatdetektiver. Deres Udseende var saadan som jeg ønskede det: de var begge midaldrende, stærktbyggede Mænd, der paa en Gang saa intelligente og tillidsvækkende ud.

Jeg førte dem ind i Dagligstuen, bød dem en Cigar og et Glas Whisky og talte en Stund med dem. De havde begge haft Ansættelse ved Opdagelsespolitiet, hvor de var avanceret, den ene til Inspektør og den anden til Sergeant.

I et Brev, de bragte mig, forklarede deres Chef, at jeg kunde stole fuldkomment paa dem.

Jeg fortalte dem nu hvad jeg ønskede de skulde gøre, hvilket slet ikke frembød nogen Vanskelighed, men kun bestod i at følge min Moder og en ung Dame til Saxonstoive, en By i Nottinghamshire. De skulde tage fra Kings-Gross Stationen med Toget, som afgik et Kvarter over fem. Til Stationen skulde de køre i samme Vogn som de to Damer, som de ikke maatte lade ude af Syne et eneste Øjeblik. De maatte reservere en første Klasses Kupe for de to Damer og sig selv og passe paa, at ingen andre kom ind i den. Ved Bedford skulde de stige ud af Toget og køre til Hotellet i Sasonstowe, hvor de paa det omhyggeligste skulde beskytte og vaage over min Moder og hendes Ledsagerske, og vente paa mig, der først ankom senere paa Dagen.

Derimod fortalte jeg dem ikke, at jeg vilde medbringe en særlig Bevilling til Indgaaelse af Ægteskab; jeg syntes, at det var unødvendigt at omtale dette.

Hvad jeg fremfor alt vilde indskærpe dem, var, at det var nødvendigt paa det omhyggeligste at vaage over de to Damer, jeg stillede under deres Beskyttelse. Jeg sagde dem derfor, at disse svævede i Fare, men at jeg ikke med Bestemthed kunde sige, hvori denne Fare bestod.

De to Mænd lovede paa det nøjagtigste at følge mine Instrukser, og jeg tror ikke, at de frygtede nogen egentlig Fare ved Fuldbyrdelsen af deres Hverv.

Da de mærkede, at jeg ikke nærmere vilde angive, hvorfra Faren var at vente eller hvori den bestod, syntes de at drage den Slutning, at jeg foruroligede mig uden Grund.

— Jeg antager, at den unge Dame er Hovedpersonen? sagde den ældste af de to Mænd.

— Ja — det er hun, svarede jeg.

— Maaske frygter De for, at hendes Venner vil forsøge at bortføre hende? spurgte han derpaa med et megetsigende Blik.

— Hun har ingen andre Venner i Verden — eller idetmindste i England, end min Moder og mig, svarede jeg. Men det er muligt, at nogen vil gøre Forsøg paa at tale med hende. Det er et meget ejendommeligt Tilfælde, og jeg kan ikke sige Dem mere derom, men jeg lægger Dem paa Hjerte at være yderst vagtsomme. Jeg bliver ikke rolig, før jeg træffer sammen med Dem igen!

Den ældste af de to Mænd nippede til sin Whisky med en rolig og selvtillidsfuld Mine og sagde:

— Jeg tror ikke, at De har nogen egentlig Anledning til Uro, Sir. Nu for Tiden er det meget sjældent, at den Slags Ting sker. Vi skal nok føre Damerne sikkert til Bestemmelsesstedet, det lover jeg. Men udsættes De ikke selv for Fare?

(Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

Den italienske Konge: Nu rejser Nikita til Lyon — den lykkelige! (»Ulk«)

Tyskland mæsker sig gennem de Nevtrale. (»Daily Mirror«)

Englænderen: Tja. jeg bliver jo »bombarderet« saavel hjemme som ved Fronten! (»Meggendorfer Blätter«)

Ak, bare de nu ikke tager dig fra mig og bruger dig til »Krigshund«. (»Simplicissimus«)

Sångaren: Min hela rikdom är min sång.
Tilhøreren: De å min själ synd om stackarn (Staklen). (»Strix«)

Rød = Indmad

Nemesis!

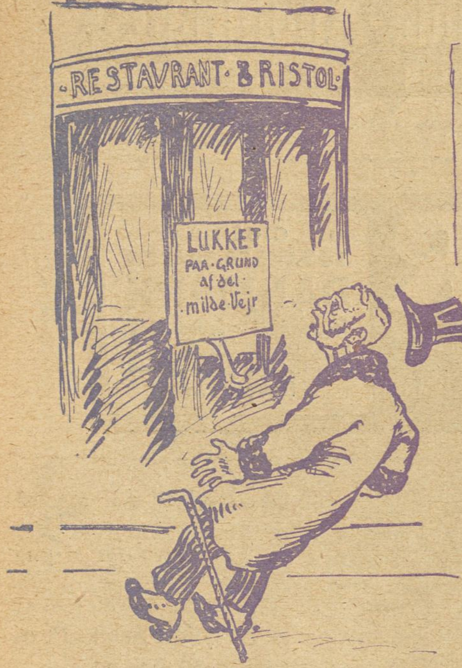

N. P. Jensen forfærdes ved at se Hotel »Bristol« lukket!

Haubergs Lockout-Trusler.

„Ulykken og Sorgen og Skaden
dem blæser vi Storherrer paa!
Kan ej efter vort Sind det gaa,
saa sætter vi Rakket paa Gaden!
Den Mægling er os for kunstig,
den smager os lidt for flovt —
til en knaldende grov Lockout
er Tiden nu netop gunstig.“ — —
Vi vover et stille: „Hov, Hauberg!“
For tænk, om det hele gik galt,
saa var det dog grumme fatalt,
hvis Storherren stod som en Flovberg!

Fra Snobpressen.

Hoffet:
Hds. Majestæt Dronningen, hvis Helbredstilstand ikke i flere Aar har givet Anledning til nogen Bekymring, befinder sig ogsaa i Dag fuldstændig vel.

Undervandsbaaden eller „Den moderne Søslange.“

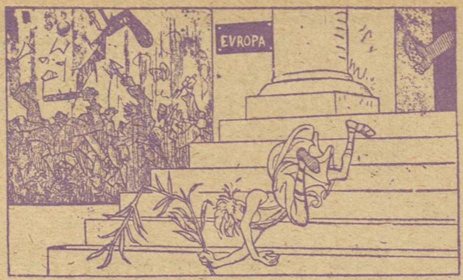

Freden har paany forsøgt sig, men den blev ikke godt modtaget.

„Børsen“s Green.

Min Statistik skal nok staa fast,
jeg Tallene la'r tale!
Hvem ser ved første Øjekast,
at Tallene er gale?
Og la'r lidt skævt jeg Rullen gaa,
skal derfor jeg fordømmes?
Husk, Redaktionen passes maa,
Butikken ej forsømmes!

Provinsianeren: Der er mange Mennesker paa Gaden i Dag, og især her foran Raadhuset — er det en Mindedag?

Københavneren: Næh — det er en *Mærke*-dag!

$^{28}/_{1}$ Nu skal Aalborg ha' sig en Fødselsstiftelse. Forslag herom blev i Gaar indbragt i Byraadet af Fru Stork.

$^{1}/_{2}$. Ovre i Vig er en Afholdsvært, der i 25 Aar ikke har ladet sig klippe, paa Bekostning af Egnens Befolkning bleven befriet for Manken. Naa, jeg tænker, der er ingen Skade sket — bemeldte Vært har i de 25 Aar nok forstaaet at klippe Folk saa forsvarlig, at det kan gaa lige o-p op.

— Det er dog ganske meningsløst, at Aktieselskaberne skal offentliggøre deres Indtægter. Hvorfor skal de Fattige ha' Besked om, hvor rige vi er — vi gir' jo Fanden i, hvor fattige de er!

Berlingske.

Naar »Tante« Valgene tænker paa,
saa banker Hjærtet ømt for »de smaa«,
og »Tante« bli'r, oh, saa folkelig!
Men trænges der saa til en anden Snak,
saa er (Vorherre ske Lov og Tak)
den Kærlighed let bortfortolkelig.

$^{2}/_{2}$. Det kan nu ikke længere med Sandhed siges, at man i Tyskland er saa forhippet paa at komme i Forbindelse med de danske Gullaschhertuger. Tyskerne er tvertimod i den sidste Tid bleven meget tilbageholdende overfor de noble Herrer.

Københavnske Tjenere i Karikatur LIIII.

Wohr, Kafe Beech-Olsen.

Tjener i Karikatur.

Da Manuskriptet er bortkommet, ser vi os desværre ikke i Stand til at oplyse vore Læsere om, hvem ovenstaaende Tjener er; men maaske den ærede Indsender vil meddele os det.

Korporal Hansen. Tak for »Lockout-Herren«, men Tegningen er altfor kæmpemæssig lang og kan af den Grund ikke benyttes.

N. O. Jochumsen. De har kun opgivet Bynavn i Deres Skrivelse, og vi har derfor ikke villet sende Dem Svar pr. Brev, skønt de har vedlagt Svarporto. Deres lille Digt kan godt optages i nærværende Rubrik, men vi honorerer sjældent den Slags Smaating.

Julius Pedersen, Islands Brygge. Haaber at faa Plads til deres Værker.

V. Chr., Frederikshavn. De skal faa Fornøjelsen af at debutere i »Ravnen«.

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer Huden
Alles Yndlingssæbe

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN
TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
MEDLEMS ANTAL over 200,000

— Danmarks fineste Taffelvand —
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.

Generaldepot: Ingerslevsgade 110. Telefon 9256.

RYG
ODOR
Formrullet
Brasil Cigar 5 Kr. 50 Øre pr. 100 Stk.
Haandrullet „ „ 7 Kr. „ „ „
CIGAR- & TOBAKSFABRIKEN
DANMARK
Telefon 5621 · Grundl. 1888
Niels Hemmingsensgade 20
København

Haukeli
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

Nyt Selskabslokale
Mine smukt monterede Lokaler til mindre Foreninger, Selskaber og Klubber bringes i velvillig Erindring.
Chr. O. Jensen,
Fhv. Frmd. f. Kellnerf. f. Kbh. og Omegn.
Telf. 10424 Vognmagergade 37, Telf. Byen 7534
Landemærket 24.

Steen og *Green* (»Børsen«s Redaktører) forfølger *Rode*.

Tegning af Nr. 76, *Christensen*, Frederikshavn.

Svend Herman. Blyantstegninger kan ikke bruges.

Maanen er hvid
og blændende hvid Hud faar enhver, der daglig bruger
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faaes overalt à 30 Øre Stk.

LAX
i alle Kvaliteter
Gaasebryst.
Oksetunger
etc. anbefales.
Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1906.
Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1906.
Telefon 817 & 8231. Jacob B. Krøll,
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,
til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

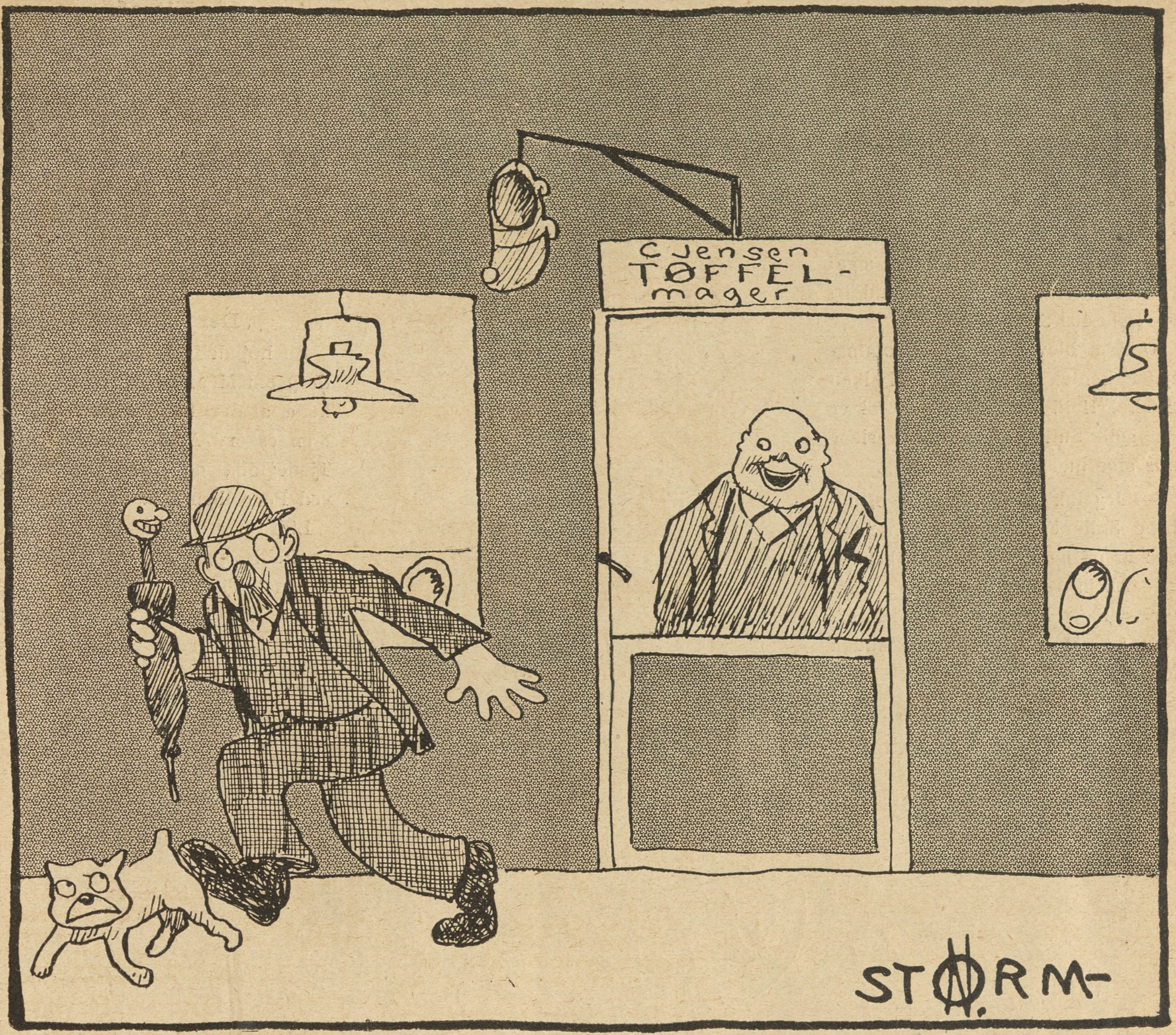

Tegning af Storm-Nielsen.

En, der er bange for at komme *under Tøflen!*

Jernbanevid.

En Passager er ved at fortvivle og klager til Konduktøren. Denne bliver lidt indigneret og siger: — Jeg har nu rejst paa denne Linie i otte Aar. — —

Passageren: Virkelig! Ved hvilken Station steg De paa?

Nok saa nyttig.

Herren: Har De aldrig ønsket Dem en Søn ogsaa?

Fruen (Moder til seks ugifte Døttre): Naa—aa, naar jeg skal være ærlig, saa vilde jeg være mest glad for en Svigersøn!

Lun Fyr.

Ægteskabsmægleren til Præsten: Jeg har en lille, flink og rar Pige at foreslaa Pastoren. Hun er hjærtensgod og varmt troende, men noget jordisk Gods ejer hun ikke.....

Præsten: Naa — ja — men har De ikke en rig og gudløs Kvinde, som jeg kan omvende til Herren —?

Bare —

Tjeneren: Der skal Du se et Par dejlige Bukser, jeg har faaet af Præsten! Bare jeg nu havde hans Mave til at fylde dem ud med!

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE"

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

Det samme paa en anden Maade.

En Sultan drømte, at alle hans Tænder faldt ud af Munden. Han lod en Drømmetyder hente, og denne udbrød: Ak, hvilken Ulykke! Enhver Tand betyder Tabet af en af dine Nærmeste!

— Hvad vover din Hund at sige! raabte Sultanen — før ham ud og giv ham 100 Stokkeprygl.

Derpaa blev en anden Drømmetyder hentet, han sagde: Hvilken Lykke! Held og Velsignelse følger vor ædle Sultan — han vil overleve alle sine nærmeste!

— Jeg takker dig, min Ven, udbrød Sultanen — gaa til min Skatmester og hent 100 Guldstykker!

— Ak ja, raabte den første Drømmetyder — han sagde det samme som jeg, men bare paa en anden Maade!

„Kollegiale Karikaturer".

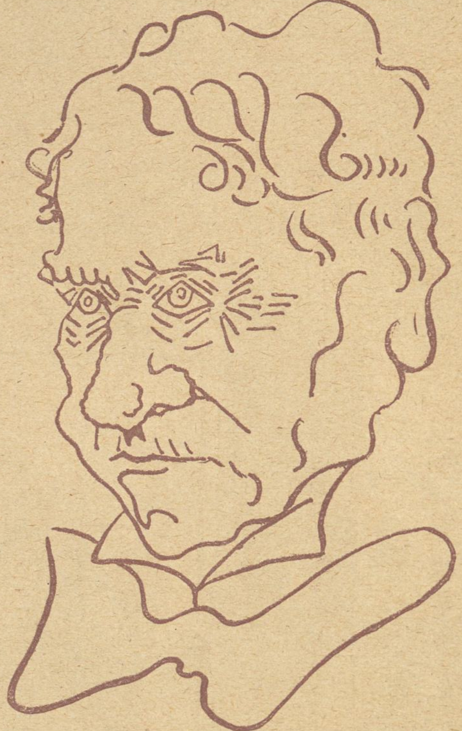

Tegning af Skuespiller Erik Lassen.
Hellemann.

Filosofi.

En Filosof sagde en Gang i et Selskab: Der er tre Ting jeg forundrer mig over, nemlig at Børnene river Frugten af Træerne, inden den er moden, at Mændene dræber hverandre i Stedet for at vente til de skal dø — og at de unge Mænd løber efter Pigerne, thi hvis de blev hjemme, kom Pigerne nok til dem!

Der er Forskel.

En højadelig Dame holdt et Foredrag om Menneskeracer og bemærkede, at der fandtes kun tre Slags Mennesker: Adel, Mellemstand og Tjenerfolk, og disse var at ligne ved Porcellæn, Tin og Lertøj.

Lidt efter befalede hun Tjeneren at kalde paa Ammen og Barnet, hvorpaa Tjeneren gik ud paa Trappen og raabte: Hej, du gamle Jydepotte, kom ned med den lille Porcellænskop!

Samarbejde!

Hauberg: Nu er jeg parat til at lukke dem ud!
N. P. Jensen: Udmærket — jeg har lukket af!

Tegning af Hp. Hansen.

Dagligt Liv paa Nordisk Filmsfabrik.

Tegning af Chr. Hoff.

Flere hundrede højtstaaende Damer har mældt sig til Filmstjeneste.
Dagspressen.

1. Ole Olsen modtager Besøg af en mystisk, tilsløret Dame, der ønsker at filme.
2. Stiftsdamerne fra Vallø aflægger Prøve for Generaldirektøren.
3. En yngre Komtesse mælder sig.
4. Direktøren modtager et Brev med Krone.
5. En Admiralinde med Hund.

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102 ...... 15 Stk. 10 Øre.
Monaco, oval, Kork .... 10 - 9 -
Sherrys No. 1 .... 20 - 25 -

Tre Gange advaret!

Oversat fra Russisk.

— Gud naade os! Der har jo »Den røde Haand« sat sit Mærke! raabte min Ven Alex, da han sammen med mig kom ind i mit Værelse.

Jeg saa hen paa Tapetet — meget rigtigt var der et Aftryk af en Haand, der kunde se ud til at have været dyppet i Blod.

— Hvad kan det betyde? spurgte jeg urolig.

— Det betyder, at Du er en mærket Mand, svarede han alvorligt. Har Du aldrig hørt Tale om en hemmelig Forening, der kalder sig »Den røde Haand« og som udelukkende bestaar af yderliggaaende Nihilister? Du har paa en eller anden Maade vakt deres Mistanke og skal nu bøde med dit Liv. Tre Gange skal Du se dette Tegn, inden de udfører deres Hævn, men saa ved Du ogsaa, hvad det gælder.

Jeg var Attache ved det engelske Gesandtskab i Petersborg og havde tilfældigt opdaget nogle Anslag, som gjaldt Zarens Liv. Jeg beholdt det ikke for mig selv, men underrettede en højtstaaende Embedsmand derom, men da det skete mundtlig, forstaar jeg ikke, hvorledes Hemmeligheden er kommen ud. Jeg kan ikke nægte, at jeg følte mig ilde til Mode, men jeg beroligede mig med den Tanke, at der ikke for Øjeblikket var nogen Fare for mit Liv.

Alle mine Venner raadede mig dog til at vende tilbage til England, hvorfra jeg lige havde faaet Tilbud om en Stilling, som i mange Henseender var at foretrække frem for den, jeg nu havde, men som jeg ikke havde taget imod, fordi jeg ikke vilde forlade Rusland. Jeg lovede at tage Sagen i Overvejelse, men kom dog ikke til noget Resultat.

Ti Dage efter denne Begivenhed tilbød en af mine Bekendte mig en Plads i sin Loge i Operaen, hvilket Tilbud jeg med Glæde modtog. Der var udsolgt Hus og tillige en forfærdelig Varme derinde, hvorfor jeg i en Mellemakt gik ud i Foyeren for at svale mig lidt af og for at faa en Passiar med min Ven Alex, som ogsaa var i Teatret.

Det var meget svært i den store Trængsel at faa noget at drikke ved Buffeten, men det lykkedes dog i sidste Øjeblik. Idet jeg skulde føre Glasset til Munden, var der en Herre, der skubbede til min Arm, saa at jeg spildte det meste af Glassets Indhold ned over mine Klæder. Han gjorde mange Undskyldninger og forsvandt derpaa, medens jeg gik over i en Krog for at tørre mig af med mit Lommetørklæde. Men da jeg tog det op, saa jeg til min Forskrækkelse, at det var overstænket med røde Pletter, og da jeg nærmere saa efter, opdagede jeg Aftrykket af en rød Haand! Jeg var nær ved at svimle og kunde kun med stor Anstrengelse gaa tilbage til min Loge.

— Hvad gaar der af Dig? Du ser jo ud som et Spøgelse! raabte Alex, som fik Øje paa mig og nu kom hen til mig.

— Jeg har faaet Tegnet for anden Gang! hviskede jeg.

— Ja, der er kun et at gøre — at rejse, sagde han resolut. Du maa forlade Petersborg, og det hurtigst muligt!

Jeg indsaa, at han havde Ret, og da jeg kom hjem, skrev jeg straks til England, at jeg modtog Stillingen.

Det var nu blot om at komme væk saa hurtigt og ubemærket som muligt. Til min store Glæde lovede Alex at gøre mig Rejseselskab, da han saa længe havde ønsket at komme en Tur til England.

Nu var Afrejsens Time kommen. Vi stod paa Stationen, og en Avissælger trængte sig frem til mig for at tilbyde sine Aviser. Jeg købte en og stoppede den ned i min Lomme, hvorpaa vi skyndsomst begav os til Toget. Vi var saa heldige at faa en Kupe for os selv, og snart var vi paa Vej mod Grænsen.

Til at begynde med talte vi om den Fare, vi nu troede, jeg havde undgaaet, men pludselig fik Alex Lyst til at se, hvad der stod i Avisen. Jeg rakte ham Bladet, men i samme Øjeblik han aabnede det, faldt det ud af hans Haand, medens han bleg og forskrækket stirrede paa mig.

Jeg tog Avisen op, men tabte den af Forfærdelse, thi midt paa første Side saa jeg »Den røde Haand«.

Det var det tredie Varsel, og jeg var saaledes ikke sikker et Øjeblik længere.

Lidt efter spurgte Alex om jeg var bevæbnet, og da jeg svarede ja, sagde han, at vi maatte være paa Vagt, indtil vi havde passeret Grænsen og lægge Mærke til enhver, der nærmede sig vor Kupe. Rejsen var lang og trættende, og efterhaanden som det blev mørkt, blev vi trætte og søvnige. Alex satte sig til Rette i sit Hjørne, slog Pelskraven op om Ørene, men turde ikke andet end holde sig vaagen.

Medens jeg sad der, tænkte jeg paa, hvor vanskeligt det egentlig maatte være for en Fremmed at skelne imellem os, som vi nu saa ud med nedsmøgede Pelshuer og opslaaede Kraver. Det var allerede mørkt, men for om muligt at opdage, hvor vi befandt os, forsøgte jeg at se ud gennem Vinduet. I det samme syntes jeg at se Ansigtet af en Mand, som stod udenfor, men som straks forsvandt ved Synet af mig. Jeg tog Revolveren op, trak Vinduet ned og spejdede til alle Sider, men jeg kunde ingen Ting opdage. Toget gik med stærk Fart, og det blæste saa voldsomt, at jeg var ved at tabe min Hue.

— Aa, hvor Du skræmmede mig, sagde Alex, som vaagnede op af en lille Slummer. Hvorfor stirrer Du ud?

Jeg fortalte, hvad jeg havde set, men Alex troede, at det var mit eget Ansigt, jeg havde set spejle sig i Glasset.

— Nej, svarede jeg alvorligt, jeg saa et Ansigt med lyst Fuldskæg, og jeg er jo mørk og har kun Mustacher.

Alex foreslog, at vi skulde bytte Plads for at han kunne anstille et Forsøg, og Resultatet blev, at han efter et Øjeblik maatte give mig Ret.

— Jeg synes ikke om dette her, sagde han. Vi maa passe godt paa Vinduet.

Vi byttede ikke Pladserne om, men blev siddende, hver med sin Revolver i Haanden. Vi skiftedes til at holde Øje med Vinduet, men Alex var ikke saa paapasselig, han vendte sig hvert Øjeblik om for at tale med mig.

Da saa jeg noget bevæge sig ved Vinduet, hvor Alex sad, og da jeg bøjede mig længere frem, opdagede jeg et Ansigt og en Haand, som rettede en Revolver mod min Vens Hoved.

— For Guds Skyld, buk Dig ned! raabte jeg, og i samme Nu fløj en Kugle gennem Ruden og strakte Alex til Gulvet.

Jeg affyrede øjeblikkelig min Revolver og sprang hen til Vinduet, hvor jeg saa en Mand gaa langs Trinbrædtet mod den bageste Del af Toget. Jeg sendte et Skud efter ham, men traf ham ikke, hvorpaa jeg henledte hele min Opmærksomhed paa min Ven.

Toget blev imidlertid standset, men den omhyggeligste Undersøgelse gav intet Resultat. Morderen maatte enten have været ene i en Kupe eller staa i Forbindelse med Personalet, for ingen havde set noget mistænkeligt.

Min Ven var lykkeligvis ikke død, som jeg først frygtede, men hans Ansigt vil for stedse være vansiret.

»Røde Haand«s Forbund fik sikkert aldrig opdaget Fejltagelsen men gik vel i den Tro, at jeg ikke mere var blandt de Levendes Tal. Morderen slap kun ved et Held, thi min Kugle var gaaet gennem Pullen paa hans Hat, som senere blev fundet paa Baneterrænet.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

☛ Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales. ☚

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Holbergsgade 6

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

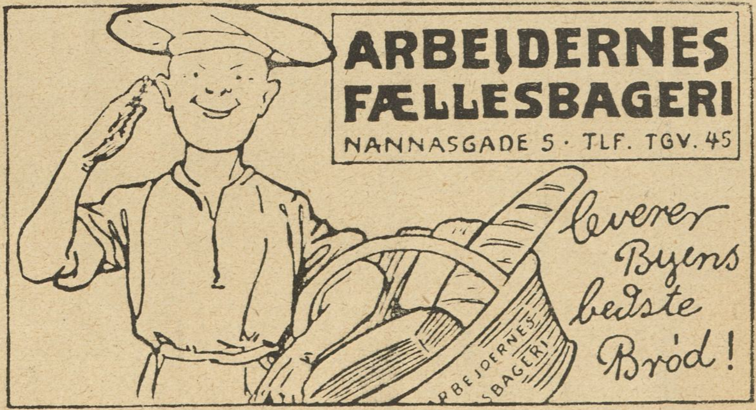

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN

Fred paa Jorden!

Tegning af P. V. Hansen.

Socialismen knuser Militarismen.

Redigeret af AXEL WESSEL

16 Sider 10 Øre

RAVNEN

Nr. 7. Torsdag den 17. Februar. 1916.

Tegning af Anton Hansen

Og alt var Kaos, lede, fed og smilen- kant!

men ud af det store Virvar rul- de, Moses Meyer — Kanonfabri-

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.

ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

MEDLEMS ANTAL over 200,000

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
Prøv
vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

FORLANG OVERALT
ARBEJDERNES BRYGGERI „STJERNEN"s ØLSORTER OG MINERALVANDE!

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Teknisk. Kirurgisk.
Gummilageret „Francais"
Køb friske kontroll. Varer pr. Opkrav eller for Frimærker
Lille Kongensg. 16
A. Mouritzen

Tilskære & Sy-Kursus
Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi, Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø

Forlov-elses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Køb RAVNEN

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Maaneskin —

Det var Maaneskin — og Aftnen
var som skabt til kælen Skæmten.
— Langsomt gik vi rundt i Haven,
Jeg var sytten, hun var femten.

Vi var begge lidt forlegne
(thi jeg kunde — sandt at sige —
endnu ikke konversere
en forelsket lille Pige —).

Men jeg kunde drømme, længes,
skælve under Stemningspresset.
— Der var Dugg i alle Blomster,
der løb Skygger over Græsset.

Smaa nervøse Fugle klynked
(drømte de om lumske Katte?)
Maanen var en guldbeklistret
fornem Jubilæumsplatte.

Jeg var sytten, hun var femten.
— — Og vi standsede ved Laagen
ud til maaneblege Marker
(Jeg nervøs og hun aarvaagen).

Om jeg bare turde lægge
Armen rundt om hendes Bælte — —!
— Ja — — jeg turde — — hvis blot denne
Klump i Struben vilde smælte!

— — — —

Kunde jeg — i disse tunge,
kolde, blege Vinterdage —
kalde denne unge Times
angste Raadvildhed tilbage.

Hver Triumf, som jeg har samlet
(som en flittig Bi til Kuben)
gad jeg bytte bort for denne
Maaneaftens Klump i Struben.

— — Det er Maaneskin i Aften
(selv om Taagerne har gemt den).
— — — Ak, det er saa længe siden
jeg var sytten, hun var femten!

Thorkil Barfod.

Næb og Klør.

En af Aarsagerne til, at vort Samfund er saa gennemraaddent, skyldes den Ryggesløshed, hvormed vi omgaas Laan. Man straffer Tyven, saavel ham, der stjæler af Nød som ham, der stjæler fordi han ikke kan lade være. Hvilken Taabelighed! Man kunde lige saa godt — og med samme Resultat — straffe ham, der faar Tuberkler. Giv Nød-Tyven gunstige Livsvilkaar og anbring Vane-Tyven i et Opdragelseshjem. Naar der saaledes ikke mere eksisterer Straf for Tyveri, indfør da en ny og streng for Slynglen, der stjæler pr. Laan f. Eks. under Venskabs Maske, hvad der gør Laan-Tyveriet uendeligt mere gement end Tyveriet af et Par Bukser, som Tyven maa eje for at kunne eksistere. Naar først det Slapsvanseri, der florerer under Mærket Privat-Laan er udryddet og Menneskeheden faar den Rygrad indlagt, at det er Ens første Pligt at betale, hvad man skylder, saa er meget vundet!
— Undskyld Ulejligheden. **Dr. Tyf.**

Danske Velærværdigheder XVII.

Tegning af Hp. Hansen.

Biskop Ludwigs, Aalborg.

Den fine Silkekjole fik *Ludwigs* dog paa,
trods Fakultetets Grynt og trods Missionens Hvæsen.
Nu give blot Vorherre, han *altid* maa staa
de kære søde Sjæle som Sennep udi Næsen!

GID JEG VAR-

Tegning af Emil Poulsen.

SALMONSENS KONVERSATIONS LEKSIKON
2. UDGAVE.
SUBSKRIPTION MODTAGES I ALLE BOGLADER
C. 20 BIND. 2 BIND AARLIGT.
I BIND À 10 KR. — I SHIRT. 12 KR. — I SKIND 14 KR. — I HÆFT. 50 ØRE
VÆRKET KAN FAAS PAA RATEBETALING
J. H. SCHULTZ FORLAG

Det noterer jeg, at Worning & Petersens
Xeroform Sæbe
er den bedste.

Nyt Selskabslokale
Mine smukt monterede Lokaler til mindre Foreninger, Selskaber og Klubber bringes i velvillig Erindring.
Chr. O. Jensen,
Fhv. Frmd. f. Kellnerf. f. Kbh. og Omegn.
Telf. 10424 Vognmagergade 37, Landemærket 24. Telf. Byen 7534

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

Lock-out!

(»Spind, spind, Datter min«).

1

Spind, spind, spind Datter min,
nu Nøden kommer til os ind.
Kul og Mad er sluppet op,
Faders Mester har sagt Stop!

2

Spind, spind, spind Datter min,
ak, Fader er saa bleg om Kind.
Hvorfra skal vi Penge faa?
Snart vi maa paa Gaden gaa!

3

Spind, spind, alt hvad du kan,
i Morgen er Du lyst i Ban!
Store Mænd de skaaner ej
Arbejdsfolkets Næringsvej.

4

Guld! Guld! de samler ind
hver Time paa *dit* rappe Spind.
Men vil du ha' mer' i Løn,
svarer de med Haan din Bøn!

5

Spind, spind, spind Datter min,
vi trænger haardt til Medicin,
selv er Du saa bleg og træt,
kan dig næppe spise mæt.

6

Spind, spind, o, Død, din Tén,
thi Nøden gav os større Mén.
Himlens Port sig aabne vil
— Rigmands Pung er lukket til!

Dansk Korn Snaps

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

Jeg tænkte mig om et Øjeblik.

— Jo — det kan godt være — til en vis Grad, indrømmede jeg, men jeg er ikke bange!

— Det var nok bedst, om De fulgte med os, Sir, indskød den yngste af Mændene, saa kunde vi ogsaa beskytte Dem.

Men dette passede ikke med i mine Planer. Jeg ønskede fremfor alt at faa Italia bort fra London. For mig selv nærede jeg ingen Uro — den gjaldt kun hende. Og jeg haabede at kunne overliste mine Modstandere.

Denne Nat gik jeg ikke i Seng. Mine to Mænd strakte sig ud paa hver sin Sofa. Hellsford og jeg sad oppe og talte sammen en Stund, indtil ogsaa han lagde sig til Ro.

Selv blev jeg siddende i mit Modtagelsesværelse, hvor jeg ordnede nogle Papirer og opsatte en Liste med Oplysninger for min Vikar.

Medens jeg var sysselsat hermed, var mine Tanker optagne af en Mængde andre Ting — fremfor alt af det Faktum, at Italia elskede mig!

En Tid lang efter at jeg var færdig med mit Arbejde sad jeg og tænkte roligt og alvorligt over min Stilling, og jeg kom til det Resultat, at jeg i alle Henseender handlede rigtigt, naar jeg skænkede mit Navn til den Kvinde, jeg elskede, og derved gav hende den Beskyttelse, hun behøvede nu, da hun syntes at være i Fare. Naar hun først var min Hustru, kunde jeg stille mig selv mellem hende og alt ondt, hvad jeg derimod ikke kunde nu.

Klokken fire vækkede jeg min Moder og Italia.

Da de var kommet ned, var alt i Orden til deres Afrejse, De to Detektiver havde spist Frokost, og en Vogn holdt udenfor Gadedøren.

I sidste Øjeblik besluttede jeg at følge dem til Stationen; det nyttede jo heller ikke noget at gaa i Seng.

Ikke en levende Sjæl saas paa Gaden, da vi begav os af Sted. Heller ikke paa Stationen kunde jeg opdage noget mistænkeligt, og jeg lykønskede mig selv i mit stille Sind til, at det var lykkedes os at komme ubemærket af Sted.

Jeg lovede at være hos dem Kl. tre om Eftermiddagen og gav min Moder Instrukser angaaende hvad hun havde at gøre, naar de kom til Saxonstowe. Og saa gik Toget...

Jeg gik hjem, tog Bad, skiftede Klæder og indtog noget senere min Frokost sammen med Hillsford.

Posten kom — der var adskillige Breve, men ingen af Vigtighed. Og da der ikke var mere at gøre hjemme, begav jeg mig af Sted for at skaffe Vielsesbrevet.

Netop som jeg aabnede Porten rullede en Vogn frem foran den og en Kvinde, iført en Nonnes sorte Dragt, traadte ind. Hun standsede og betragtede forskende først Huset og saa mig.

IX. PRIORINDEN.

Da jeg saa Nonnen stige ud af Køretøjet og forskende betragte Huset, forstod jeg straks at dette paa en eller anden Maade havde med Italia at gøre.

Og idetsamme opstod den Tanke hos mig, at det var umuligt for mig at vide om hun virkelig var, hvad hun saa ud til at være. Hele hendes ydre Fremtræden var en Nonnes eller en barmhjertig Søsters — hun syntes i hvert Tilfælde at tilhøre et eller andet religiøst Ordens Samfund — den lange sorte Kappe, Hatten, det tunge paa Bæltet nedhængende Baand, alt vidnede herom.

Men det kunde ogsaa være en forklædt Person: det var jo almindeligt, at Folk paa Maskerader optraadte som Nonne, Munk eller Præst. Og jeg var blevet narret, to Gange, narret...

Inden Nonnen var gaaet over Gaden, var jeg kommet til det Resultat, at det var en ny Spion. Maaske var dette en urimelig Tanke; men min Mistænksomhed var saa stærk, og dette var maaske heller ikke saa underligt saaledes som Sagerne stod.

Langsomt kom Nonnen op ad Trappen, idet hun betragtede mig med spørgende, lidt urolige Blikke.

Hun var lille og spæd af Vækst, saavidt jeg kunde se; hendes Ansigt var ikke smukt, men ret behageligt; Udtrykket i hendes Øjne var alvorligt og hendes Blik aabent og ærligt.

En Spion kunde sikkert ikke se ud som denne Kvinde. — Men alligevel var jeg i Tvivl og kunde ikke frigøre mig for min Mistanke.

— Doktor Fordyce, sagde hun spørgende og med et Barns frygtsomme Udtryk.

Jeg løftede paa Hatten og bukkede tavs.

— Maa jeg faa Lov til at tale et Par Ord med Dem? spurgte hun.

Hun talte med en fremmed Accent, der lignede Italias lidt.

Jeg ledsagede hende ind i Dagligstuen, satte en Stol frem for hende og lukkede Døren.

Hun satte sig imidlertid ikke straks, men stod stille og saa forskende paa mig.

— Hvad ønsker De? spurgte jeg.

Hun syntes at tøve — det var klart, at hun ikke var sikker paa, hvad hun burde sige.

— Maaske, sagde hun tilsidst, burde jeg begynde med at fortælle Dem, hvem jeg er. Jo — jeg er Priorinde i Klostret Sacre Coer i Nærheden af Genéve.

Jeg bukkede og følte mig slet ikke overrasket ved denne Underretning. Hvis denne Kvinde, saaledes som jeg havde Mistanke om, var sendt af de mystiske Personer, der ønskede at faa Italia i deres Magt, optraadte hun netop i den Skikkelse, jeg havde ventet.

Dette viste tydeligt, at der i London fandtes nogen, som kendte adskilligt til Italias foregaaende Liv.

Da jeg tav, fortsatte hun:

— Det var i vor Skole Italia Romatti voksede op og fik sin Opdragelse.

Jeg bukkede atter.

Hun syntes at blive noget forbavset og bragt ud af Fatning ved min stadige Tavshed.

Men jeg var besluttet paa ikke at sige noget, før hun havde sagt mig sit Ærende. Jeg vilde vide, hvorfor hun var kommet.

— De kender jo Italia Romatti? spurgte hun pludselig.

— Ja, jeg har den Ære, svarede jeg, glad over at komme til selve Sagen.

— Og bor hun i Deres Hjem? fortsatte hun.

— Dette er et Spørgsmaal, som jeg ikke agter at besvare før jeg faar at vide, hvad Deres Ærinde drejer sig om, svarede jeg bestemt.

Hun sukkede træt og kastede et hurtigt Blik paa Stolen, jeg havde sat frem for hende.

— Maa jeg have Lov til at sætte mig lidt? spurgte hun med svag Stemme. Jeg har haft en lang, trættende Rejse fra Genève og kom hertil i Aftes. Siden har der været saa meget, der har foruroliget og forstyrret mig. Og for den, der er vant til vort stille Liv, er det trættende. Ja — jeg føler mig virkelig ganske udmattet . . .

Hun satte sig og saa virkelig ogsaa saa træt ud, at jeg skyndte mig at byde hende nogle Forfriskninger. Men hun vægrede sig ved at smage dem, idet hun sagde, at hun allerede havde drukket Kaffe.

Hun syntes at tænke sig om et Ø:eblik, og jeg ventede i Tavshed paa, hvad hun vilde sige.

Tilsidst saa hun op og betragtede mig med et fast Blik. Hendes Øjne saa saa ærlige ud, at jeg begyndte at fatte Tillid til hende.

— Jeg befinder mig i en meget pinlig Stilling, min Herre, sagde hun, og jeg maa betro mig til Dem, da De er det eneste Menneske i London, jeg kan tale med angaaende denne Sag. Jeg maa kunne stole fuldstændig paa Dem.

— Alt hvad De siger mig . . . . begyndte jeg.

Hun gjorde en afværgende Bevægelse med Haanden, som om hun ikke behøvede Forsikringer.

— Sagen er den, fortsatte hun, at jeg, som jeg allerede har sagt er Priorinde i Nonneklostret Sacre Coer i Nærheden af Genève, hvor Ilalia er vokset op og har faaet sin Opdragelse. Hun forlod os for forholdsvis kort Tid siden. Nu og da har hun senere skrevet til mig fra Paris, medens hun boede der sammen med sin Fader . . .

Nu begyndte der at gaa et Lys op for mig.

— Undskyld, indskød jdg, maa jeg have Lov til at sige et Par Ord inden De fortsætter. Har De maaske tilfældigvis disse Breve hos Dem?

Hun syntes at blive lidt overrasket ved dette Spørgsmaal, men trak derpaa en lille Pakke frem fra sin Kappe og svarede:

— Jo — jeg tog dem med, da jeg tiltraadte Rejsen hertil. Her er de.

Hun lagde tre, fire Breve frem paa Bordet og viste mig dem. Jeg undersøgte nøje Adresserne, Frimærkerne og Stemplerne og fandt, at alt utvivlsomt var ægte.

Og nu indsaa jeg, at her var en Person, af hvem jeg idetmindste kunde faa nogen Underretning om de mystiske Forhold, der omgav den Kvinde, jeg elskede.

— Jeg takker Dem, sagde jeg, og beder Dem om Undskyldning, fordi jeg afbrød Dem. Disse Breve har oplyst mig om adskilligt. Vil De være saa god at fortsætte.

— Nuvel, min Herre — efter at jeg modtog dette sidste Brev fra Italia – dette, som De ser er dateret i Paris for omtrent fem Uger siden — har jeg ikke faaet nogen Efterretning om hende, førend jeg for tre Dage siden modtog et Brev, der meddelte, at hun befandt sig i London og svævede i stor Fare, samt at jeg maatte skynde mig hertil for at hjælpe hende. Og dette er Anledningen til min Nærværelse.

Jeg stirrede paa hende, yderst forbavset.

— Har De fra Italia modtaget et Brev af dette Indhold? udbrød jeg.

— Aa nej — ikke fra hende selv, svarede hun straks, men fra en anden Person.

— Jasaa, sagde jeg, tør jeg spørge hvilken?

Hun viste Tegn paa den største Uro — næsten Forfærdelse — og jeg var ganske sikker paa, at hun i sit stille Sind udkæmpede en haard Strid om, hvorvidt hun skulde fortælle noget eller ikke. Hun pillede nervøst ved Brevene, som laa mellem os og Bordet; hendes Øjenbyn var sammentrukne, som om hun var hensunken i dybe Tanker.

Men tilsidst klarede hendes Ansigt op og hun betragtede mig med et alvorligt, men frimodigt Blik.

— Naa — jeg maa vel vise Dem endnu mere Tillid, min Herre, sagde hun. Jeg burde egentlig ikke fortælle Dem det, men som Omstændighederne nu foreligger, kan jeg ikke andet. Og jeg er jo heller ikke bundet af nogen Ed, ja ikke engang af et Løfte — De maa vide, at Italia blev sat i vor Skole i 5 Aars Alderen, da hendes Fader Professor Romatti opholdt sig i Genève som Sproglærer. Han sagde mig, at han ikke selv var Katolik, men ønskede, at hans Datter skulde opdrages til en sand Kristen . . . .

— Italia er altsaa ikke Katolik? spurgte jeg.

— Nej, ikke af Bekendelse, men hun har faaet Undervisning i den kristne Troslære, svarede hun. Vi har mange Børn hos os, hvis Forældre har betroet os dem paa saadanne Vilkaar.

— Jeg beder Dem fortsætte, sagde jeg.

— Professor Romatti lagde øjensynlig særlig Vægt paa sin Datters Opdragelse. Hun anbragtes blandt vore fineste Elever, d. v. s. blandt dem, for hvem der betaltes mest. Han selv syntes at være en Mand i smaa Kaar, men i de Aar Italia opholdt sig hos os, blev der givet større Summer ud for hendes Regning end for nogen anden af vore Elever. Og det skønt der hos os opholder sig mange rige, unge Piger.

Hun tav for et Øjeblik og syntes at tænke paa, hvad hun skulde sige.

Tilsidst sagde hun:

— Da Professor Romatti tog sin Datter fra os, bad han mig om en privat Samtale. Under denne viste han mig et Papir, som var forsynet med et ejendommeligt Tegn, jeg aldrig har set før. Det bestod af to røde Cirkler, der omsluttede en Kvadrat. Denne var tegnet i sort og delt i 4 lige store Dele ved to Linier, som vinkelret krydsede hinanden. Netop der hvor de skar hinanden fandtes et rødt Kors. Professor Romatti bad mig om nøje at betragte og indprente mig dette Tegn, og jeg lovede ikke at glemme dets Udseende. Han sagde derpaa: Jeg beder Dem, som jeg véd nærer Hengivenhed for Italia, om at De, hvis hun engang sender Bud til Dem om at hun trænger til Deres Hjælp, og at Budet viser dette Tegn, straks skynder Dem afsted til hende. Og han tilføjede, at jeg nok skulde faa rigelig Belønning, hvis jeg gjorde det, da Barnet havde rige og mægtige Venner.

— Dette, tænkte jeg ved mig selv, syntes mig at blive mere og mere mystisk og interessant.

— Han betroede mig ganske vist ikke dette som nogen Hemmelighed, fortsatte Nonnen, men jeg er overbevist om, at han mente, det skulde være det. Naa — jeg gav Løfte herom, og siden den Tid har jeg mere end én Gang tænkt over, hvornaar jeg mon kom til at indfri det. Og for tre Dage siden kom det ventede Budskab. Saaledes som jeg allerede har sagt, modtog jeg et Brev, som underrettede mig om, at Italia befandt sig i London, svævende i stor Fare, og at jeg straks maatte skynde mig af Sted til hende. Brevet indeholdt ogsaa en betydelig Pengesum til mine Rejseomkostninger — meget mere end nødvendigt, og var undertegnet med det mystiske Mærke, jeg nylig har beskrevet. Jeg mente derfor jeg var nødt til at holde mit Løfte.

— Jeg kan tænke mig, indskød jeg, at Brevet ogsaa indeholdt visse Instrukser. Hvor i London skulde De f. Eks. træffe Miss Romatti?

(Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

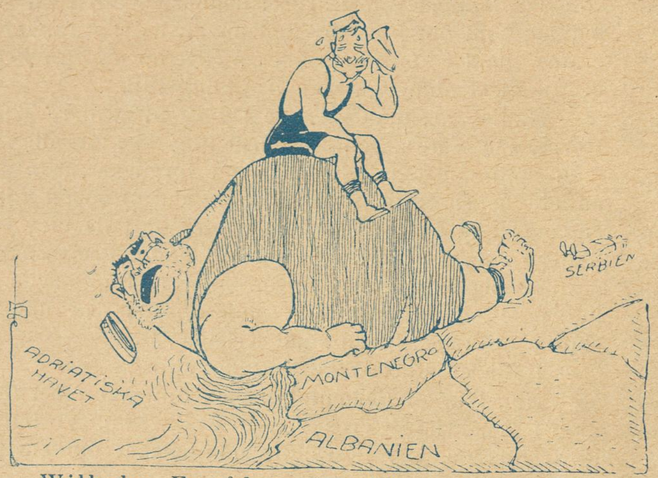

Wilhelm. En sådan seger till och jag är förlorad! (fortabt) (»Søndags-Nisse«)

Den engelske Blæksprutte og den nevtrale Skibsfart. (»Meggendorfer Blätter«)

— Er din Far i Fangenskab?
— Ja, men kun i to Maaneder.

(»Simplicissimus«)

»Kolumbus Æg.«

Nikita: Det hele er lige til — vi skal bare bede om Fred! (»Lustige Blätter«.)

Løven til Lyon.

— Hvorfor spærres Nikita inde. Er han saa vild?
— Nej, han er for fredelig!

(»Ulk«)

Rød Indmad

Slubberter.

Vil De kende en Slubbert i Renkultur,
for hvem kun egen Berigelse vejer,
en jammerlig Ka'l, hvis Hjerte ej du'r —
saa tag en af Krigstidens ækle „Hajer".

En durkdreven Fyr med Sans for Geschæft,
der plyndrer de fattiges sidste Laser
og bagefter fylder sin skidne Kæft
med hyklerisk Løgn og med fede Fraser.

En usselig Slyngel af værste Art —
„Mig selv, mig selv, og slet ikke andet!"
Og skal han af Landsnøden bære sin Part,
saa vræler han op: „Jeg forlader Landet!"

Piskes herfra, det skulde slig Fyr,
hans Aande den rene Luft forpester.
Vort Land er for godt til skabede Dyr —
Rejs Fanden i Vold, til din Herre og
Mester.

Dampskibsrhederne kan være glade for, at de ikke lever i Middelalderen. Hvis de i den Tidsalder havde modsat sig Beskatning, var Svaret bleven Kagstrygning.

— Nu stryger de Kagen!

En snedig Herre.

Gribes »Vort Land« i en Dumhed,
saa dækkes den ikke med Stumhed,
men Jacobsen skriger: »Aa Herregud,
Folks Ondskab kan ingen beskrive,
det kan da enhver begrive:
Der er barestens faldet no'en
Linier ud!«

»Fredsgudinden« i Fare!

Læge-Dom!

Lægen hos Etatsraadinden: »Let Knurren i Maven og Tørhed paa Tungen. Hm! Etatsraadinden er stærkt nervøs og trænger til ubetinget Ro. Jeg maa tilraade et Rekreationsophold paa Holmenkolle Sanatorium!«

Lægen hos Fabriksarbejderen: »Forstuvet Haanden under Deres Arbejde, siger De. De simulerer jo! Naar De ikke kan arbejde, kan De blive afskediget! Farvel!

5/2. Der har længe været snakket om Slagtermester Wagners Pølsefabrikation. Nogle sagde, Pølserne smagte af ingenting, og andre, at de smagte af alt for meget. Sagen kom for Retten, og Wagner vedtog en Bøde paa 1000 Kr. Anklagerne mod den noble Herre har altsaa ikke været det bare — Pølsesnak.

Forretning er Forretning — og saa iøvrigt godt med *Noter!*

7/2. Doktorerne Hindhede og Olsen diskuterer ivrigt Spørgsmaalet om, hvorvidt Kartofler er gavnlig Ernæring eller ikke. Sagen lader til at interessere adskillige. Jeg kender dog ikke saa faa Fattigfolk, hvem det vilde interessere uligemere, om en af de to lærde Herrer kunde anvise dem et Middel til overhovedet at faa fat paa en ordentlig Portion af de omdisputerede Rodfrugter.

4000 Pd. Kobber er blevet beslaglagt, da de blev fundet i en Ladning svensk Hvidkaal. Dér blev Tyskerne brændt af for »Fyldt Hvidkaal«!

Nu skal De bare høre! Næste Gang udkommer »Ravnen« som »Skuddags-Numer« med de mest straalende Bidrag fra en Række unge Kunstnere og Forfattere, som behandler Emnet: »Naar Damerne frier«!

De maa nødvendigvis forudbestille dette enestaaende 10-Øres Numer, som der vil staa Kamp om!!

Fransk.

Andersen og Petersen rejste til Paris og morede sig (det var før Krigen.) Andersen kom hjem en Morgen stærkt overforfrisket, faldt, slog Hovedet mod Sengekanten og døde. Petersen besluttede at underrette Arvingerne om Dødsfaldet, og for at gøre det saa kort, men navnlig saa billigt som muligt, telegraferede han:

»Andersen 52.
Petersen.«

Paa Fransk udtales nemlig 52 —: »Sengkant dø!«

Resultatet af den engelske Blokades Stramning har allerede vist sig. I den beslaglagte Post fra Amerika var der et Brev til et dansk Handelshus. Det blev tilbageholdt og Aarsagen var den, at det indeholdt for mange „Gaase-øjne"!

8/2. To durkdrevne Grosserere er bleven idømt hver 14 Dages Fængsel. De vilde udføre Pudsecreme, men ved nøjere Eftersyn viste den sig at indeholde lovlig (eller rettere: ulovlig) meget Benzin. Det var altsaa nærmest en pudsig Creme.

Vendsyssel Tidende.

Hallo, hallo! Entré for enhver!
De nyeste Kunststykker ser De her!
Forvandlingsnumre præsenteres
især!
Her trylles under Musik og Halløj
en Løgnehistorie om til en »Spøg«!

Københavnske Tjenere i Karikatur LV.

Hansen, Kafe à Porta, Købmagergade.

Hs. Velskabthed Gullashbaron
L. von FLÆSKESVÆR
født Petersen (fattig og skaldet).

For et Par Aar tilbage,
saa vi ham morgenduelig og kvik,
med sin Trækkevogn til Torvet drage,
og hente Forsyning til sin Høkerbutik.

Butikken var paa Frederiksberg,
i et Kvarter hvor Fattigfolk boer;
der solgtes mest Affald og Grisetær
og Fortjenesten derpaa var vel ikke stor.

Saa udbrød den europæiske Krig
og Gullashexporten tog Fart, —
mangen Høker tjente sig rig
ved at lave Gullash og være »smart«. —

Petersen lukked' Butiken, og tog ogsaa fat
paa Gullashfabrikationen;
han lavede Gullash Dag og Nat,
assisteret af Sønnen og Konen. —

Han lavede Gullash uafladelig,
og tjente hurtig en halv Million,
»Arbejde adler« og han er nu adelig
en rigtig velspækket »Gullashbaron«.

Paa Børsen han da hurtig kom,
og er nok nu mer' end Millionær,
det drømte han vist ikke om,
da han var Høker paa Frederiksberg.

Gorm.

Willy L. Aalborg. Det var oprigtig talt kun spøgefuldt men nu skal De faa tilsendt Honorar!

H. Jørgensen. Den ene af de tilsendte Tegninger skal blive benyttet. Almindeligvis honorerer vi ikke den Slags Bagateller.

Af Jord —

I Synagogen havde en Jøde under Rabbinerens Tale hulket og grædt paa det ynkeligste. Næste Dag mødte han en Bekendt, der spurgte, hvad det var, der havde gjort saa voldsomt et Indtryk paa ham.

»Jeg blev saa bedrøvet, Moses, da der blev sunget: Af Jord er du kommet, og til Jord skal du blive.«

— »Var det noget at græde for«, indvendte den anden, »havde du været af Guld og saa skulde blive til Støv, ja, saa havde du tabt 100 Procent, og saa havde du haft Grund til at græde, men nu er du af Støv og bliver til Støv, saa hverken vinder eller taber du noget.«

V. A.

Fra Militærlivet.

Sergenten spørger en Rekrut, der er usædvanlig tynd.

»Hvad er De dog i det civile Liv, Menneske, De er jo radmager!«

Rekrutten: »Næh, jeg er Stolemager!«

Trold.

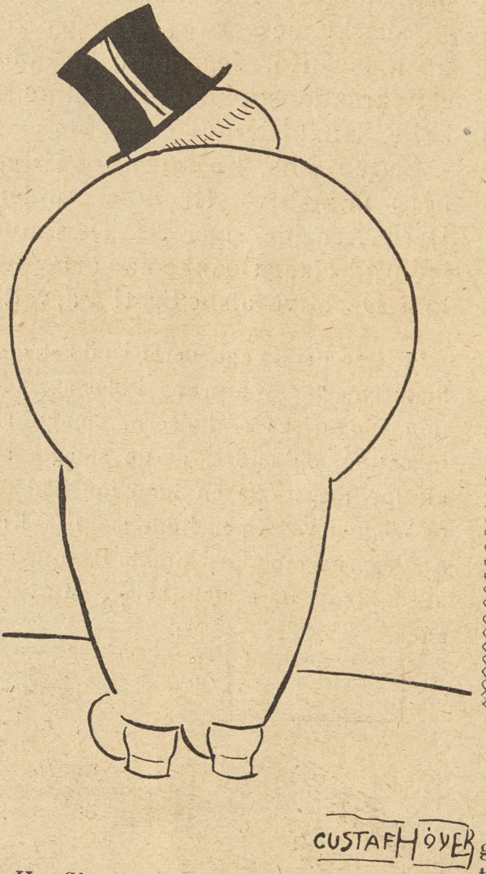

Hr. Skuespiller G. H. Vi takker for den fortræffelige, dejlig ondskabsfulde Illustration til Dansk Blod, og vi vil gerne have mere af samme Tønde.

Kære Ravn!

Kan du bruge denne lille Vits:

Ude paa Landet levede der en gammel Pige, som gik under Navnet: »Gamle Karen«. Hun var hvad Folk kalder lidt »smaatosset«. For Morskabs Skyld spurgte Karlene hende undertiden om, hvad hun helst vilde undvære, Øjnene eller hendes Briller. Saa svarede Karen: »Ja, ska' a' unvær' jen' aa' Dilen, saa ska' de' vær' Yvnen. For a' ka' si' en bett' Smul' mæ' æ' Briller. Men a' ka' slet it' se mæ æ Yvn.«

K. F. Aalborg.

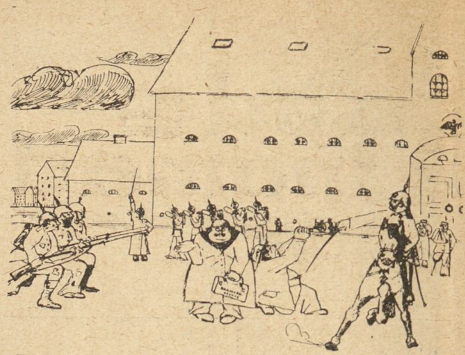

De danske Gullashmænds Anholdelse i Tyskland.

Mera Ståkit.

En svensk Grosserer var en Aften kommen paa »Glatis« her i Byen. Han havde allerede en respektabel »Pleureuse« paa, dengang han i »Glideflugt« landede i en Café nær Grænsen — Takstgrænsen i Hellerup.

— Överkellner: Sprit — mycket mera Sprit.

Han drikker det ankomne. —

— Överkellner — Sprit — Sprit — mycket mera Sprit — din Fån. —

Klokken 1, da Caféen lukkes, sjadsker han af stadig raabende — Överkellner — Sprit.

For at holde Balancen sætter han Hænderne paa Husene, da disse stopper op, griber han hastig Villahavens Stakit — men ogsaa dette har en Ende og da han naar den, raaber han: Överkellner — mycket mera Ståkit. — —

J. Rasmussen.

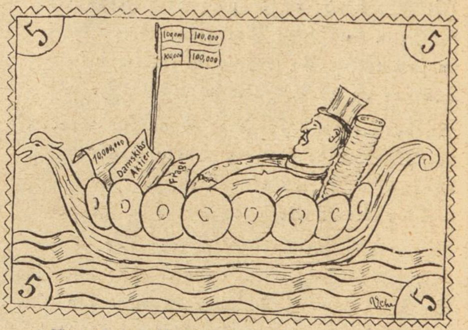

Forslag til et »Dyrtidsmærke«.
Tegnet af Christensen.

A. P. Esbjerg. De tilsendte Tegninger er for ubetydelige og saa er de tegnede med Blaat — det eneste paa Jorden de *ikke* maa være tegnede med.

H. Nansensgade 20. Skal nok blive benyttet.

Typos, Silkeborg. Absolut for uappetitlig.

Tivoli Variété.
Hver Aften:
Kl. 8—12.
Billet-Telefon 5667

Han fik sin Vilje.

I en By i England hændte det en Gang, at en Mand var blevet anklaget for overlagt Mord, og der var ikke megen Sandsynlighed for at han kunde undgaa at blive hængt, men hans Venner vilde dog prøve, om de ikke kunde faa nedsat hans Straf til 10 Aars Fængsel. De fik derfor fat paa en af Jurymens Medlemmer, en fordrukken Englænder, og sagde til ham: »Vi vil give Dem 1000 £, hvis De, naar Kendelsen bliver afgivet, haardnakket holder fast ved, at Anklagede skal have 10 Aars Fængsel«. Vennerne ventede nu spændt paa Dommens Afgørelse, og da Juryens Kendelse blev oplæst, lød den ogsaa paa de 10 Aar.

Englænderen kom nu for at hente sine Penge, og da han havde faaet dem sagde han: »Det var rigtignok ogsaa ærligt fortjent, for skønt at alle de andre vilde frikende ham, saa raabte jeg hele Tiden paa de 10 Aar og slog i Bordet, men jeg fik da ogsaa min Vilje tilsidst!«

Tegning af Storm-Nielsen.

Hvorledes Karoline Mikkelsen værner om sin Mands Minde og — Vaner.

Smagfuld.

— Jeg maa sige, at din nydelige Kone klæder sig med megen Smag.

— Saa maa det være derfor, at hendes Mad *ingen Smag* har!

Venneraad.

Gulaschgrossereren: Naar jeg gaar i min Grav, skal det være som en ærlig Mand.

Vennen: Aa ja saamænd. Men saa skal Du dog ikke lægge Dig til at dø netop i disse Dage!

Det sidste Par.

— Er De nu ogsaa sikker paa, at De virkelig har vist mig alle de Herrestrømper, De har i Forretningen? spurgte Fru Andersen efter at have vendt op og ned paa hele Trikotagehandelen.

— Jeg forsikrer Fruen, at jeg har vist Dem hvert eneste Par, svarede den sveddryppende Ekspedient.

— Er det virkelig sandt, at her ikke findes flere? gentog hun og bøjede sig frem over Disken.

— Ja, Frue, De har set dem alle — undtagen det Par, jeg har paa!

Mellem Venner.

Studenten, der faar Besøg af en Ven, beklager, at der kun er elleve Grader i Værelset.

— Naa, svarer Vennen, det er naturligvis i dit Selskab, at det er sunket saa dybt!

Den gamle Høne.

En Mand havde anskaffet et lille Landhus og var meget interesseret i Hønseavl. Han anskaffede sig adskillige Høns med Garanti for deres fremragende Evner til at lægge Æg, men Dag efter Dag kom han tomhændet hjem fra Hønseriet. I December havde han opgivet alt Haab, men til sin store Glæde opdagede han Julemorgen fire store Æg i Reden. Triumferende ilede han hjem til sin skeptiske Kone, men da han skulde til at vise hende Æggene, opdagede han, at der paa hver af dem var skrevet med en for ham velkendt Haandskrift —: »Glædelig Jul fra Din gamle Høne!«

En Vandkunstner.

A.: Tænk, der er en Sultekunstner, som har levet paa Vand alene i 45 Dage!

B.: Er det noget. Min Onkel har levet i to Aar paa Vand alene.

A.: Hvordan det?

B.: Han var Skipper!

Af en dansk Stil.

— Den unge Pige sad ved Aaens Bred og malkede en Ko, men nede i Vandet saa det omvendt ud. — —

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Barnerovet. Spændende, oprivende og

Skurken Mattu — han spilles af Mantzius —
sidder en Aften i Landsbyen Kantius,
nyder med Anstand sit Glas Absinth,
da kommer en Kone forbi fra Korinth,
ung og smuk, hun hedder Lolette,
med sig har hun sin Datter Janette.
Skurken faar Lyst til at røve Barnet,
fanger saa snart Lolette i Garnet,
Garnet bestaar af Ømhed og Smiger;
Konen hun er som Koner og Piger
ikke i Stand til at modstaa kønne
Ord, og snart kan han kysse den skønne;
byder saa flittig sin »Kæreste« Kruset,
til under Bordet hun synker beruset.
Skurken tar Barnet, binder det fast
paa Sadelknappen og rider i Hast
bort imod Nord. Paa en Ødemark
styrter hans Hest, han gi'r den et Spark,
vandrer saa videre stadig mod Nord.
Sneen fyger, udsletter hans Spor.
Barnet bærer han under sin Kappe,
Henimod Daggry hører han rappe
Fodtrin bag sig, standser forskrækket,
aner Faren og faar sig dækket
bag et Gærde, — i vild Galop
suser forbi en jagende Trop
vrede Gendarmer; men Skurken ler,
da han først sig i Sikkerhed ser;
graver saa skyndsomst en magelig Hule.
Fjorten Dage han maa sig skjule,
men den femtende Dag han øjner
Folk i det fjerne. En fed Zigøjner
køber hans Barn for tusinde Daler,
som han i Guld kontant betaler.
Stakkels Janette, i onde Hænder
kom Du — og første Afdeling ender.

II AFDELING.

Aaret efter — nu er vi i Danmark —
flakker omkring paa Hedens Sandmark
hjemløs en Flok Zigøjnere, Mænd
med flammende Øjne og Dolk ved Lænd,
hæslige, snavsede, rovgridske Kvinder,
blandt dem vor stakkels Janette vi finder,
mishandlet bli'r hun af store og smaa,
skønt nylig den tredje Sommer hun saa.
Truppen drager til Marked i Skals,
derfra til Viborg og Skive og Hals,
her bli'r den udvist af Øvrigheden,
gaar saa ombord i Damperen »Freden«,
stævner med flyvende Medbør mod Tromsø.
Aldrig saasnart er man kommen i rum Sø,
før der sig rejser en Storm saa uhyrlig,
at Damperen boltrer sig ganske ustyrlig,

mister sin Kurs, sin Mast og sit Ror,
driver omkring i et Aar, og man tror
rent sig fortabt. Da øjner man Land,
Skibet kastes en Morgen paa Strand,
ak, paa en skrækkelig Sydhavsø
befolket af Vilde! Og nu maa man dø;
Besætningen slagtes; de Vilde sig glæder
over det sjældne Bytte og æder
Mand efter Mand. Zigøjnertruppen
koges — de Vilde danser om Suppen
til den blege fantastiske Maanes
natlige Skær. Janette skaanes
af følgende Aarsag: Høvdingens Datter
rørende Kærlighed til hende fatter,
tar sig saa moderlig ømt af den lille
og snart bli'r Janette vild med de Vilde.

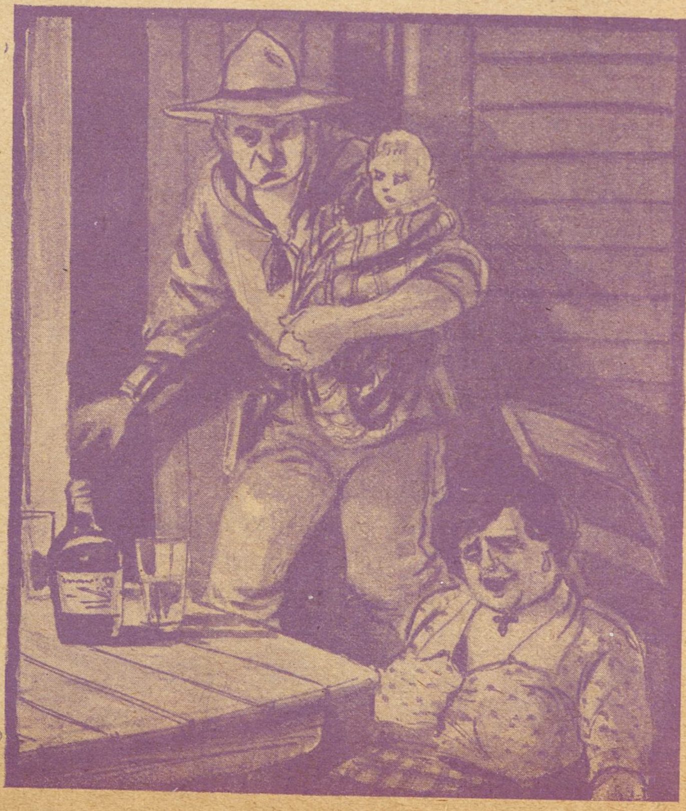

rædselsvækkende Sensationsfilm i 3 Afdelinger.

III AFDELING.

Alt imens flakker om i Verden
Barnets Mo'r. Man vil fatte Smærten,
Stakkelen følte, da efter sin Rus
atter hun vaagned i Skurkens Hus,
fandt det tomt og Barnet borte!
Ud hun sig skyndte i Natten den sorte,
kaldte paa Barnet, skreg som en gal
skreg ud i Natten sin rædsomme Kval,
kaldte forgæves. Paa Afsindets Rand
drog hun afsted fra Land og til Land,
flakked omkring i Syd og Nord,
søgte sit Barn overalt paa Jord,
søgte i hver en larmende Storby,
søgte i hver en Flække og Fjordby,
søgte ved Rhinen ved Don og ved Dnjepper,
søgte i Skove, paa Heder og Stepper,
søgte fra Japan og til Sahara,
ja, fra Alaska og til Niagara.
søgte og søgte i elleve Aar,
saa ombord i en Damper hun gaar.
Damperen sætter sin Kurs mod New Zeeland,
Moderen tænker, at der hun maaske kan
finde et Spor af sit Barn. Men en Nat,
hun vandrer paa Dækket, synes hun at
høre en Lyd som et Barn, der kalder,
øjner en Ø, og ind det falder
stakkels Lolette, at maaske derinde
sit elskede eneste Barn hun kan finde,
løser en Baad og firer den ned,
ror saa ubemærket af Sted,
lander henimod Morgengry
paa de Vildes Ø. Hun hører Gny
af Vaaben, ændser det ikke, gaar
dristig i Land, og snart hun staar

omringet af Vilde, der væbnet med Lanser
hujer og skraaler og synger og danser,
binder Lolette og fører hende
bort til Høvdingen. Ingensinde
en Steg er kommen ham mere tilpas,
netop i Dag er der stort Kalas:
Sønnen Prins Tutu, den fuglelette,
holder sit Bryllup med Janette.
Forlængst har hun lært de Vildes Sæder,
er bleven den yndigste Menneskeæder. —
Hvor skulde hun nu sin Moder kende?
Filmen, den faar en vemodig Ende:
Hen under Nat ved et veldækket Bord
Janette æder sin egen Mor!

Per Bonde.

Illustreret af Osvald Jensen

Kvindetroskab.

Det er vel ungefær saadan omkring halvsyvende Aar siden, at salig Burmejster døde, og jeg blev Enke.

Jeg ved ikke, hvordan han gik og tossede og faldt i en Bananskræl inde i Frederiksborggade; men vist er det, at de samlede ham op i Ambulancen og jollede paa Komunen med ham. Der saa de ligestraks, at han havde knukket sit ene Ben; men saa stødte der Dilerium til, og saa puttede de ham i Gummicellerne paa sjette, der døde han — Skroget — og saa var han færdig med at se godt ud.

Ak ja — Vorherre er en god Mand — saa havde jeg da én mindre at forsørge.

Ved De hvad — jeg har tænkt saa tidt over det — Der hviler i Grunden en forfærdelig Bunke paa os Kvinder. Mændene har deres Professjon og deres Politik og deres Værtshus at tænke paa, men vi Kvinder maa slide og slæbe for ikke at Hjemmet og Ungerne skal drone i det bare Skidt, og om det saa var det sidste Ord, jeg skulde sige, saa er det bare hos Kvinderne, man finder den rigtige, ægte Hjertetroskab.

Som nu min Søsterdatter Nikoline. Nu ligger hun ude paa Øresund med Tuberkler — og det kan godt være, at hun aldrig kommer sig, men dør hun, kan De forlade Dem paa, at det er af et knust Hjerte. Tuberklerne har bare hjulpet til — det Skab.

Jeg ved ikke, om De har kendt Maskinarbejder Tjalmar Hansen ude paa Atlask? — Naa ikke — ja ham var hun altsaa bleven forlovet med, og de elskede hverandre saa ganske ubeskrivelig, og der var ikke til at nære sig, hvor de var. Det var saa hedt og saa fedt imellem dem. De ved nok dette med Nyforlovede — og alle vi andre var det bare Luft for dem.

Men saa skete det, hverken værre eller bedre, end de kom til Maskerade i den broderlige, arbejdsløse Hjælpeforening, og det gik storartet hele Natten, men hen ad Morningen til kommer Tjalmar ind i et af Kabinetterne, og der sad da Nikoline paa Skødet af en Ridder og kyssede ham én - to - fire Gange.

Ja Gudbevares — det var forfærdelig forkert af Nikoline, det ved jeg nok, men det var i Grunden bare Pjank det hele.

Men Tjalmar tog det nu ikke paa den Maade. Han kylede sin Ring lige i Hovedet paa hende, og saa mulede han Ridderen, saa de maatte bære ham ned i en Drosche.

Og Nikoline — nej jeg glemmer det aldrig — hun sad hjemme hos mig og var saa hvid i sit Ansigt som et kalket Lagen, og da det blev Aften igen, stak hun af uden at sige et Kvæk, og jeg troede, ved Gud, at hun havde dronet sig.

Det havde hun nu alligevel ikke. Hun var i bare Fortvivlelse rendt ud i Flora Salen og havde danset som en forrykt den hele lange Nat, og hun kom saamæn ikke hjem førend om Morningen.

Naa, efterhaanden satte Sorgen sig lidt, men hun var ligegodt bleven en hel anden end før.

Saa en Dag talte jeg med ham Grønthandler Olsen henne paa Hjørnet — det er saadan en munter Mand — og jeg fortalte ham det hele, lige som det var, og spurgte, om han ikke vilde opmuntre Nikoline en lille Smule.

Det vilde han forfærdelig gerne, og saa kom han til hende, og hun kom til ham, og det livede da ogsaa gevaltig op paa Pigebarnet.

Men saa var det jo, at hun fik den Dreng med ham — det var ved Gud den yndigste Unge, man kunde se for sine Øjne — og Olsen maatte da betale 12 Kroner om Maaneden i Børnepenge, men det havde Skindet daarlig Raad til, for han sad kun smaat i det i Forvejen.

Det gjorde mig skam saa ondt for ham, for han havde virkelig ofret sig meget for Nikoline.

Efter den Historie trak han sig helt tilbage, og jeg sagde lige rent ud til ham, at det kunde han aldrig være bekendt, men Olsen mente, at nu maatte det være slut, for ellers var han bange for, at det løb alt for højt op.

Nikoline lod som ingenting. »Lad ham bare gaa — Moster Burmejster« — sagde hun — »Jeg bærer Tjalmar i mit inderste Hjerte, og jeg blæser alle disse andre falske Mandfolk en lang Marsch.«

Nu maa De vide, at der boede en Kurvemager Nielsen i Butikken lige ved Siden af Olsen, og De kan tro, at han tog Bladet fra Munden og skældte den arme Grønthandler rigtig godt ud. Og saa trøstede han Pigebarnet paa bedste Maade, og han gik baade i Svanholm og i Tivoli med hende, og hun var ham da ogsaa morderlig taknemlig.

Men saa var det, at det gik saa rædsomt uheldigt for dem, at Nikoline fik Tvillinger — aa et Par dejlige nuttede Drenge, forsikrer jeg Dem — og nu var det Kurvemagerens Tur at betale.

Han var desværre heller ikke Miljonær, og det holdt haardt for ham at skaffe de mange Penge. Men saa havde han en hel Bunke Kurvevugger paa Lager, og dem betalte han Nikoline med.

Efterhaanden fik hun samlet saadan en 18-20 Stykker sammen, og da hun alle Tider har haft saadan en god Hittenpaa, saa lejede hun en Lejlighed ude paa Østerbro og oprettede en Vuggestue, og hun havde da sine egne tre at begynde med, men det varede ikke ret længe, inden der kom flere — og der var saamænd mange af Østerbros unge uskyldige Piger, der havde faaet et Barn, som var glade for Nikolines Vuggestue.

Der var saa propert, som der var blæst derude, og hun passede de arme Unger storartet. Jeg har selv set hende sidde i Timevis og tygge Halvskillings Krydder og putte i Munden paa dem, og lidt Mælk fik de da ogsaa, skønt Vorherre ved, at det — ligesom alt andet — er bleven forfærdelig dyrt i disse Krigstider.

Saa var det, at han — Rigsdagsmanden, Frederiksen — tror jeg nok det var, han hed — kom til at bo hos hende, og hun passede ham lige saa nydeligt som Børnene og sørgede for alle hans Fornødenheder, og vil De tænke Dem, han skaffede hende 300 Kroner om Aaret paa Finansloven.

Nu kan De tro, at Nikoline var ovenpaa. Hun kunde ligefrem lægge Penge op, og baade Børnene og Rigsdagsmanden blev tykke og fede, saadan sørgede hun for dem, men jeg tror dog nok, at hun holdt mest af Rigsdagsmanden.

Sikken en Fremtid der laa for hende; men — ak ja — hvad er vi Mennesker. — En skønne Dag fik hun Blodspytning. Det var Tuberklerne. Færdig kære. Hele Gesjæften istykker, og nu har hun i otte Uger ligget hos Doktor Würtzen ude paa Øresund, og hvis ikke det bliver til noget — ja, saa dør hun — det — det Skind — og som jeg sagde Dem før, bliver Dødsaarsagen et knust Hjerte i Forbindelse med Tuberkler, og Tjalmar skal nok faa at vide, at hun var ham tro til det sidste.

Hilarius.

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Sælg
Deres gamle Kobber, Messing, Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude (80 Øre pr. Kilo) samt gl. Papir til
JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende

A/S H. MATZEN
Reproduktionsanstalt
leverer
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
H. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON No. 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al. — Billig Pris og ringe Udbetaling. — Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Guthmann Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Laurits Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

„Danmarks" Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON's** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrolleret Virksomhed.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

GENUINE
LUND's-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Haukeli
bedste Sylte- og Kogechokolade samt Kakao.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Firmaet Illum har i en af Linje 1's Vogne anbragt 20 Malerier af unge Kunstnere. Denne vandrende Udstilling skal reklamere for unge Kunstneres Arbejder.
(Dagspressen).

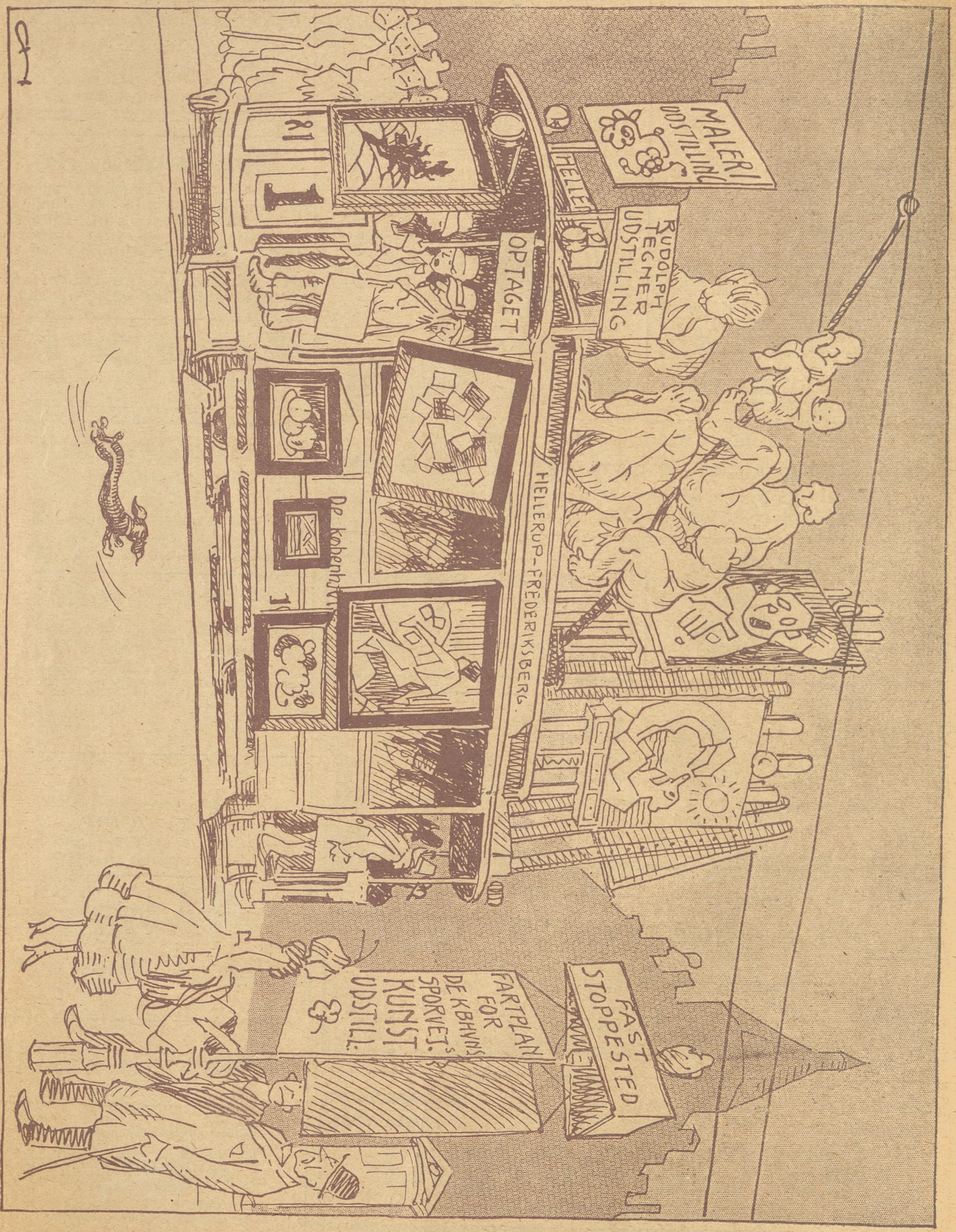

Tegning af Chr. Hoff.

Det kan efterhaanden blive morsomt!

Redigeret af AXEL WESSEL

16 Sider ✱ Skuddag-Nummer ✱ 10 Øre

RAVNEN

Nr. 8. Torsdag den 24. Februar. 1916.

Tegning af P. V. Hansen.

Situationens Herre — for en Dag.

Bryggeriet Phønix

Telf. 3968 **Ølsorter** Telf. 3968

Se Prislisten i Socialdemokratens Mandagsnummer

Tilskære & Sy-Kursus

Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler,
Spadseredragter og
Underbeklædning.
Prospekt sendes.

Københ.s Tilskærer-Akademi,
Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

W. Bähncke & Co.

Assurance.

Niels Juelsgade 3.

Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST'S

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
FIONA · SKINDERGADE 27

Byggegrunde.

Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al.** — **Billig Pris og ringe Udbetaling.** — **Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Guthmann Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Calcium Carbid.

H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø

HANSONS STEMPELFABRIK

TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri

Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

N. J. Baltzer's Eftflg.

J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Et Fejltrin. Tegning af Alfred Proessdorf.

Ja, Freden har Nød paa vor blodige Jord,
dens Vej er saa haard og stejl,
og tidt maa den sige de bedende Ord:
»Aa, undskyld, jeg traadte nok fejl!«

Næb og Kløer.

Jeg sad forleden i en af de smaa Havnefærger og traf ombord et af mine flygtige Bekendtskaber.

Da vi passerede Kongeskibet „Dannebrog“, sagde „Bekendtskabet“: Det er sgu' en Skandale, at Landet ikke har Raad til at holde et bedre Skib til sin Konge end den gamle Skude!

Det stivnede i mig, da han sagde dette, thi Manden maa anses for baade ganske dygtig og intelligent. Men han kløede altsaa efter at faa Lov til at give Penge ud til et nyt, stort og flot „Kongeskib“!

Føres hans Tanke videre, naar den hen til, at vi maa have store Slotte med mægtige Sale og Guldservice, for at vi paa en pæn Maade kan modtage Kong Dit eller Kong Dat, naar han gør os den Ære at spise til Middag hos „os“.

At vi, der skal betale baade Slottet og Guldservicet, bliver gennet bort af ridende Betjentes Hesterumper for at give Plads for de høje Herskaber og Gæster, er en Side af Sagen. En anden og vigtigere er den, at vi kan godt være bekendt, at tusinde af Landsmænd og Medborgere sulter og boer i usle Rønner — men at Kongen har et saa lille Skib, det kan vi „sgutte“ være bekendt!

Og saadan tænker umaadelig mange Mennesker — og hvornaar bliver de klogere?

Ikke i Morgen Formiddag.

Undskyld Ulejligheden!

Dr. Tyf.

Sikker i sin Sag.

En Negertjenestepige kom forleden ind til sit Herskab, der beboede et stort Hus i Sydamerika. — Mig vil gærne, sagde den sorte Pige, have fri paa næste Lørdag for at komme til min Kærestes Begravelse.

— Men Du forbarmende! raabte Fruen, der troede Pigen var bleven gal, intet Menneske kan dog forud vide, hvornaar han skal begraves.

— Jo, det kan mig, svarede Pigen, for min Kæreste skal hænges paa Lørdag!

Fra Krigsskuepladsen.

Rekrutteringsofficeren (til en Arbejder, der kommer forbi) — Vil De ikke kæmpe for Deres Fædreland?

Arbejderen: Nej, det vil jeg ikke!

Officeren. Jamen, tænk — hvis alle sagde saadan!

Arbejderen: Ja, saa antager jeg ikke, at der blev nogen Krig!

* * *

En engelsk Minister holdt forleden et Møde og holdt et glødende Foredrag om Hvervningens Nødvendighed i »Kampen for Fædrelandet.« Da rejste en Arbejder sig op og sagde: — Jeg er i alle Henseender »kampdygtig«, og hvis jeg nu gaar til Fronten og kæmper for »vort Land«, kan saa Ministeren love mig et Stykke af »vort Land«, hvis jeg kommer levende tilbage—?

Det kunde Ministeren ikke!

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.
Monaco, oval, Kork	10 -	9 -
Sherrys No. 1	20 -	25 -

Tegning af Chr. Hoff

Tidlig Morgen paa Skuddagen udenfor en populær Skuespillers Bopæl.

Siden Januar 1916 har „Ravnen" faaet 500 nye Abonnenter.
Ogsaa De bør tegne Dem som Abonnent paa Danmarks morsomste Ugeblad!

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

SAMLEDE AKTIVER ca 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
MEDLEMS ANTAL OVER 200,000

„Kollegiale Karikaturer".

Tegning af Skuespiller Erik Lassen.

Dr. Mantzius.

Skuddag-Vise.

(Mel.: »Der bo'de en Klokker« af Oprt. »Vi filmer —«).

Jeg laa som jeg plejer og røg min Cigar
en Morgen sidst i Februar
og tænkte s'gu mindst paa, at Skuddag det var
— saa meget i Ho'det man har,
Da kom min Værtinde, en Enkefru Nord
og Mor til en vanartet Dreng,
med Kaffen, den satte hun hen paa mit Bord
og satte sig selv paa en Stol ved min Seng:
»Hansen, Hansen,
har De tænkt paa at faa Dem et Hjem?
Ja, søde Hansen, Hansen,
var jeg ikke en Kone for Dem,
aa hva?«

Jeg svared' maaske noget uhøfligt Nej
og skyndte mig til min Butik,
der havde jeg dengang en Pige, lidt bleg
men med et betagende Blik.
Imellem os var hverken Smil eller Pjank,
hun passed' sin Dont uden Snak
— da den Dag hun saa mig, helt sammen hun sank,
den Stakkel, og hviskede rødmende: »Ak,
Hansen, Hansen,
det er Skuddag, og nu skal det frem:
ja, søde Hansen, Hansen,
var jeg ikke en Kone for Dem,
aa hvad?«

Og Dagen igennem jeg havde et Rend
af Piger fra Øst og fra Vest;
en halvgammel Frøken, som kendte til Mænd
fra før, havde med sig en Præst.
Smaa »Engle«, som loved mig Lykke og Fryd,
og »Hejrer« med glødende Ord,
berusende Ungdom og aldrende Dyd,
alt i et besnærende smægtende Kor:
»Hansen, Hansen,
har De tænkt paa at faa Dem et Hjem?
Ja, søde Hansen, Hansen,
var jeg ikke en Kone for Dem,
aa hvad?«

Om Aftenen søgte et Fristed jeg i
Teatret, Balkon Loge to;
en Dame fik Plads ved min Side, lidt fri
og utvungen til mig hun lo.
Enhver vil forstaa, at jeg blev lidt distræ
og misted mit gode Humør;
da Lyset blev slukket, hun sad paa mit Knæ
og hvisked' og kyssed' mig kogende ør;
»Hansen, Hansen,
De er yndig og dejlig og nem,
ja, søde Hansen, Hansen,
var jeg ikke en Kone for Dem,
aa hvad?«

I Desperation her jeg svared et Ord,
som siden jeg bittert fortrød,
for nu er til elleve Unger hun Mor
og lænket til mig til min Død!
Min Kone gaar — mellem os — ofte lidt vidt,
forivrer sig Gang efter Gang:
den Stemme, der hvisked' hin Skuddag saa blidt,
den ændred betænkelig hurtig sin Klang:
»Hansen, Hansen,
naa, saa Du vil i Klubben min Dreng;
nej, gode Hansen, Hansen,
det er bedre Du rubber i Seng,
men straks!«

Per Bonde.

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

— Jeg skulde begive mig til Hotel Metropole straks efter min Ankomst hertil — Klokken 9 i Gaar Aftes. Hvis Italia ikke havde indfundet sig der til Klokken 12, skulde jeg blive der og vente paa yderligere Meddelelser næste Morgen. I Morges modtog jeg ogsaa et nyt Brev, forsynet med samme Tegn, og hvori der stod, at Afsenderen vidste, at jeg ikke havde truffet Italia, samt at jeg burde begive mig til Deres Hus, hvor hun skulde befinde sig. Jeg burde paa enhver Maade forsøge at træffe hende og overtale hende til for hendes egen Skyld at følge mig. Brevet indeholdt til Slut nogle hemmelige Instrukser, jeg ikke tør omtale.

— Og de vedrørte formodentlig hendes Fremtid, sagde jeg tørt. Jeg tror, jeg kan gætte deres Indhold — de angav sandsynligvis Stedet, hvorhen De skulde føre hende, naar De sammen med hende havde forladt mit Hus!

Hendes Tavshed viste, at jeg havde gættet rigtigt.

— Jeg har fortalt Dem alt, jeg har Ret til at fortælle, sagde hun. Der er dog en Ting, jeg haaber at slippe for at fortælle. Aa — hvorfor skulde jeg faa et saa vanskeligt Hverv, jeg som ellers lever saa stille og tilbagetrukket? Det er mærkeligt!

— Ja, der er meget mærkeligt ved denne Sag, sagde jeg. Men jeg tror, jeg kan befri Dem idetmindste for Vanskeligheden med at fremføre Deres Budskab for mig, thi jeg gætter, hvad det drejer sig om. Hvis jeg vægrer mig ved at lade Italia forlade dette Hus, vil jeg udsætte mig for stor Fare, maaske sætte Livet paa Spil!

Hun bøjede tavs sit Hoved.

— Nuvel, sagde jeg, saa ved vi jo, hvad vi har at holde os til. Hvadenten Italia følger Dem eller ikke, naar De forlader mig, antager jeg, at De kommer i Berøring med disse Mennesker, hvem de saa end er?

Med et fortvivlet og hjælpeløst Udtryk i sit Ansigt svarede hun:

— Hvad skal jeg dog gøre? Jeg er jo saa godt som drevet ind i alt dette, jeg stakkels, hjælpeløse Kvinde. Hvad jeg hidindtil har gjort og hvad jeg yderligere kommer til at foretage mig i denne Sag er helt og holdent for Barnets Skyld og for at opfylde det Løfte, jeg har givet hendes Fader.

— Jeg er overbevist om, at De er en god Kvinde og at De holder af Italia, sagde jeg, og derfor vil jeg fortælle Dem hele Sandheden i denne Sag, forsaavidt mig selv angaar. Jeg blev en Nat af Italia, som jeg da aldrig før havde set, hentet til hendes Fader, der laa for Døden i et uhyggeligt Hotel garni her i Nærheden. Han døde pludselig i vor Nærværelse. Forinden betroede han hende to Pakker, som hun skulde overgive til en Mand, hun skulde kende paa, at han bar en Ring, forsynet med samme Tegn, som den han selv bar. Hun stod ganske alene i Verden og bad mig kun om nogle Raad. Jeg og min Moder, som bor sammen med mig her i Huset, besøgte Italia for at se til hende — vi var hendes eneste Venner i denne sørgelige Tid. Efter Begravelsen tog min Moder hende med hjem og her fik hun af min Moder al den Omsorg, hun trængte til. En Tid var hun syg. Da hun atter var blevet rask, forsøgte hun af al Evne at fuldføre sit Hverv. Hun og jeg besøgte hver Dag sammen det bestemte Mødested, men skønt vi var der 8 Dage i Træk, var der ingen, som nærmede sig os, antagelig fordi jeg ledsagede Italia. At jeg beskyttede hende, er det eneste, jeg har forbrudt overfor disse Mennesker. Men hvorledes skulde jeg have kunnet lade en ung Pige, der er fuldstændig ukendt med London og dets Forhold begive sig alene og uden Beskyttelse til Restauranten i Soho? Det var imidlertid netop dette de vilde have, hun skulde gøre, og da hun ikke gjorde det, forsøgte de ved Trusler at formaa mig til at indvirke paa hende.

Til at begynde med havde jeg talt med Varme, men nu fortsatte jeg fuldkomment rolig:

— Jeg forstaar, at De ganske uden Skyld er bleven tvunget til at optræde som Bud for disse Mennesker. Af en eller anden dunkel Aarsag vover de ikke selv at optræde aabenlyst — de er, tænker jeg mig, Medlemmer af et eller andet hemmeligt Samfund, som Italias Fader ogsaa tilhørte. Og eftersom De staar i Forbindelse med dem, beder jeg Dem fremføre en Hilsen til dem fra mig angaaende Italia og mig. Sig dem, at min Moder og Italia ikke længere er her i London, men i Morges har forladt Byen og begivet sig ud paa Landet. De er der under sikker Beskyttelse og behøver ikke at være bange for at blive foruroligede eller forulempede. Ved deres Hjemkomst om fem Dage vil Italia til den, som kan fremvise behørig Fuldmagt, overgive de Pakker, hun har modtaget af sin Fader. Sig dem endvidere, at hverken Italia eller jeg har nogen Anelse om hvad Pakkerne indeholder og hvem de med Rette tilhører og heller ikke ønsker at vide nogen af Delene. Og De kan gerne tilføje, at der her i England findes Lov og Ret og at vi deri har en Hjælp, naar vi ikke selv kan forsvare os.

I de følgende Dage tænkte jeg ofte paa, hvor naiv jeg var, da jeg forsøgte at overbevise Nonnen om disse Ting. Hvis jeg blot havde vidst....!

Hun hørte nøje og opmærksomt efter hvad jeg sagde og nikkede gentagende Gange forstaaende. Da jeg tav, rejste vi os begge op.

— Jeg skal bringe Deres Budskab videre, min Herre, svarede hun. Hvorledes det skal gaa til, ved jeg ganske vist ikke nu, men faar det nok snart at vide. Maa jeg have Lov til at gøre Dem et Spørgsmaal?

Jeg bøjede samtykkende Hovedet.

— De elsker Italia Romatti? sagde hun med et svagt Smil.

— Det er noget, jeg ikke er bange for at tilstaa hvemsomhelst! svarede jeg.

— Og hun?

Jeg besvarede ikke dette Spørgsmaal, men saà kun paa hende.

Hun lo — næsten alt for meget for en Nonne, syntes jeg.

— Naaja, sagde hun, De traf hende jo ogsaa under sær-

lig romantiske Omstændigheder. Jeg selv — ja jeg har ikke altid været Nonne, forstaar De, men har ogsaa været ung...! Og De tænker vel paa at gifte Dem med hende?

— Ja, jeg tænker paa at gifte mig med hende, det kan De ogsaa fortælle disse mystiske Personer, og sige dem, at hun da kommer til at staa under sin Ægtemands Beskyttelse — hvilket i England virkelig har noget at betyde!

Hun lo paany og sagde:

— De Englændere har høje Tanker om sig selv og er desuden undertiden meget impulsive i deres Handlemaade. Kan jeg komme til at træffe Italia, naar hun kommer tilbage hertil?

Jeg troede næsten — af hendes Tone at dømme — at hun skæmtede lidt med mig. Men jeg havde travlt og svarede blot, at hvis hun var i Londen i Slutningen af Ugen, vilde Italia uden Tvivl blive glad ved at se hende.

Og saa tog vi venlig Afsked med hinanden, og hun steg op i sin Vogn igen.

Da jeg saa paa mit Ur, var Klokken snart 11 — hun havde opholdt mig 3 Kvarter. Og dette afstedkom en lille Forskydning i mine Planer. For at fordrive Tiden vilde jeg være gaaet hen og hentet Vielsesbrevet, men nu maatte jeg for at naa derhen i rette Tid, tage en Vogn.

Og medens Nonnen kørte af Sted til sit Hotel, kørte jeg hen for at skaffe det Dokument, som muliggjorde min Forening med Italia!

X. HVEM ER DE?

Da min Vogn svingede om Hjørnet, kom jeg til at kaste et Blik ud af det venstre Vindu og fik da Øje paa en høj, velklædt Mand, som med sin Stok gjorde Tegn til en ledig Cab, som kom kørende paa den anden Side af Gaden. Kusken drejede Køretøjet saa hurtigt omkring, at Hestens Snude rørte ved Hjulet paa mit Køretøj.

Hverken Mandens Udseende eller Optræden var egnet til at indgive mig den Tanke, at han kunde have noget med mig at gøre, og alligevel — saa mistænksom var jeg blevet i den sidste Tid! — kom jeg pludselig paa den Tanke, at han vilde udspionere mig.

Omtrent 50 Meter længere henne i Gaden — Southampton-Row — løftede jeg Gardinet paa den lille Rude paa Vognens Bagside og kastede et Blik ud paa Gaden.

Jeg saa da, at den anden Cab kom efter os, og i den sad den Mand, jeg havde set vinke ad den. Han læste i en Avis.

Jeg betragtede ham nøje, inden jeg atter trak Gardinet for.

Det var en statelig velvoksen Mand med et blondt spidst Hageskæg. Efter hans skinnende høje Silkehat og Snittet paa hans Klæder at dømme var han en velstaaende Forretningsmand.

Idet jeg trak Gardinet for, tænkte jeg ved mig selv, at jeg var en Dumrian, naar jeg kunde tro, at han forfulgte mig.

Imidlertid opdagede jeg, da jeg atter kastede et Blik ud gennem Ruden, at det andet Køretøj stadig fulgte lige efter os. Jeg saa det endnu, da vi passerede Jernbanebroen ved Sudgate. Men da jeg lidt efter steg ud af min Vogn, kunde jeg hverken opdage Manden med det lyse Skæg eller Vognen.

Efter at jeg havde indleveret min Ansøgning om Vielsesbrevet, fandt jeg, at jeg næsten havde en Time endnu til min Raadighed. Og for at fordrive Tiden gik jeg derfor hen til Telegrafstationen ved Sudgate Cirkus og afsendte et Telegram til den ældste af de to Privatdetektiver, der havde fulgt min Moder og Italia til Saxonstowe.

Klokken var nu over ti og de maatte altsaa allerede være kommet dertil, men jeg ønskede at faa at vide, om de havde bemærket noget mistænkeligt under Rejsen eller efter deres Ankomst. Jeg bad derfor om at faa Telegramsvar til Kings Cross-Stationen.

Der var en hel Mængde Mennesker inde i Stationslokalet, og da jeg kom hen til den Del af Kontoret, hvor man skulde indlevere Telegrammer, var der allerede to eller tre Personer før mig, som ventede paa at blive ekspederede.

Jeg trængte mig frem mellem dem og lagde mit Telegram paa Disken sammen med Portoen. Adskillige andre begyndte nu at følge mit Eksempel og trænge paa bagfra.

Jeg vendte mig da hurtigt om og stod Ansigt til Ansigt med Manden med det lyse Skæg. Han stod og saa' over min Skulder paa Telegrammet, som laa foran mig, og jeg havde kunnet sværge paa, at han havde læst det.

Nervøs og urolig som jeg var, kunde jeg ikke beherske mig, men spurgte heftigt, idet jeg saa' skarpt paa ham:

— Hvad er Meningen, min Herre, med at De paa denne Maade staar og læser mit Telegram?

Manden for sammen, rødmede og saa' paa mig som om han pludselig var blevet vækket af en Drøm.

— Jeg — jeg har ikke læst Deres Telegram, sagde han harmfuldt. Jeg er saa optaget af mine egne Sager, saa at jeg kan forsikre Dem at jeg, selv om mine Øjne maaske syntes at have været fæstede paa Deres Telegram, ikke har læst det!

Et Par af de omkringstaaende begyndte at le. Jeg mærkede, hvorledes jeg rødmede.

— Saa maa jeg bede Dem undskylde, sagde jeg.

Han sendte mig et forskende Blik og bukkede tavst. Jeg afleverede Telegrammet og skyndte mig ud.

Havde Manden talt Sandhed eller ikke? Hvis han udspionerede mig, kunde han jo være saa snu at lade som om han var forbavset og harmfuld, da han pludselig fandt sig opdaget. At han havde haft Lejlighed til at læse hele Telegrammet, var klart.

Jeg gik nu hen og hentede Vielsesbrevet, som jeg puttede i Brystlommen paa min Frakke. Og efter at have indtaget min Frokost paa Holborn Restaurant, kørte jeg Klokken 2 — altsaa i god Tid — til Kings Cross-Stationen for at begive mig mod Nord med Toget, som skulde afgaa Klokken 2.20. Først forhørte jeg mig dog om der var kommet noget Telegram til mig.

Dette var Tilfældet: jeg rev det op og læste følgende:

»Lykkelig ankomne, men nærer stærk Mistanke om, at vi er blevet udspionerede lige siden vi forlod Deres Hus. I Øjeblikket ingen Anledning til Uro for Damernes Sikkerhed.«

Dette var jo ikke beroligende.

Jeg havde valgt Saxonstowe som Tilflugtssted af to Grunde. Den ene var, at Byen var mit Fødested og at dens Præst, Arthur Maynord, var en af mine bedste Venner; den anden — der var mere prosaisk — var, at det var et roligt og stille Sted, fjærnt fra Alfarvej.

Naar min Moder og Italia ogsaa blev udspioneret dèr, var det klart, at de Personer, der vilde have Italia i deres Vold, ikke skyede nogen Bekostning med Hensyn til at anvende Detektiver.

Men hvorledes havde de baaret sig ad med at udspionere os saa tidligt om Morgenen? Jeg var ganske sikker paa, at ingen havde set os, da vi steg op i Vognen. Og alle Gader i Nærheden havde været ganske mennesketomme — det eneste Menneske, jeg saa' før vi passerede Russel Square, var en enlig Cyklist i graat Tøj og med Randsel paa Ryggen, der for forbi os opad Woburn Place. Som allerede sagt, saas der heller intet mistænkeligt ved Kings Cross-Stationen.

Var jeg selv blevet udspioneret? Jeg lo bittert af min absolutte Hjælpeløshed, thi jeg kunde ikke besvare dette Spørgsmaal. I de 8 Aftner, Italia og jeg havde tilbragt i Restauranten i Sobo, havde jo Hundreder af Mennesker kunnet studere mit Udseende, uden at jeg engang havde haft nogen Anelse derom.

(Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

England: Holdt! Hvem der?
— En Nevtral!
England: Bevis det! (»Punch«. London.)

Ludvig mærker, at der er en Sten i Brødet og bliver rasende paa Bageren.
Thorvald: — Dä hade du väl kunnat sett!
Ludvig: Sett?!
Thorvald: Hva har du ögontänderna (Øjentænderne) till? (»Strix.«)

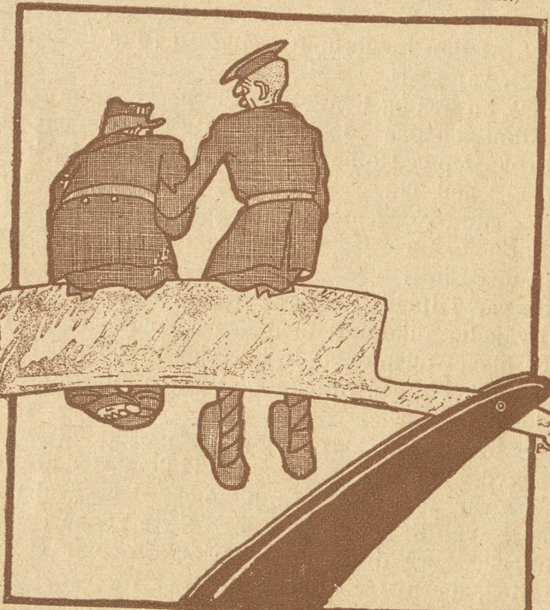

Saloniki: — Vi holder den vist ikke længe ud her! (»Ulk«)

Skytsenglen —

Den riges og den fattiges.
(»Simplicissimus« — før Krigen.)

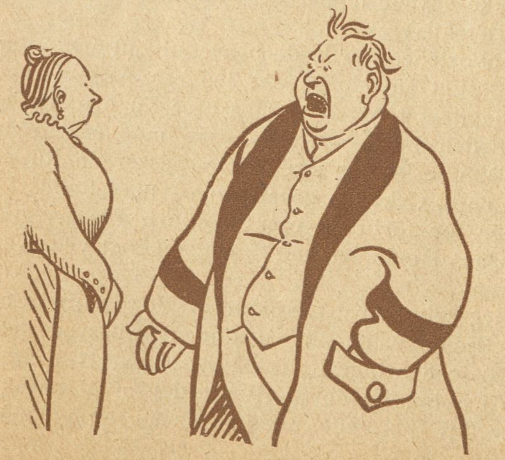

Strömbom: — Då å precis, som om människorna riktigt hade föresatt sej att förgöra hvarandra i år! Först har vi kriget — å så sätter du, ditt dumma nöt, skurbaljan midt i trappan så att ja ska bryta armar å ben å mej! (»Strix.«)

Rød Indmad

Tegning af Georg Larsen.

To Par, der har klaret »Skuddagen« med Glans!

Skudt ned.

Med Silkehat og Lapsestok
og med mit vante Sejersblink i Øjet
jeg styred mod den Pigeflok,
som flirted kælent op og ned ad Strøget.
„Jeg ved, jeg er til Hersker skabt,
det hjælper ej, I snærrer og I bjæffer!
For mig maa alle gi' fortabt,
hvert Blik fra mig, forstaar I, er en Træffer!"
Men ak, jeg flovt bekende maa,
idag mig nytted ikke min Courage:
Mod Havnen lod jeg Skuden stao,
med søndret Ror og splintret Takkelage.
Idag de kære Piger vandt,
idag jeg laa som overvunden krybende.
Og Grunden først for sent jeg fandt:
Jeg glemte, at vi skrev den fir' og tyvende!

[14]/2. Nu begynder jeg at forstaa, hvorfor flere af vore Kapitalister tænker paa at forlade Landet og bosætte sig andetsteds. Det er skam ikke fordi Skatterne her er for høje, nej Grunden er simpelt hen den, at der her ikke er Fortjeneste nok at indvinde. Saaledes læser jeg idag, at Nielsen og Winthers Maskinfabrik iaar kun giver 70 Procent i Udbytte. Nu be'r jeg Dem betænke, kære Læser — kun 70 Procent!

Reform.

Retsreformen den kære
er end'lig saa smaat i Gang.
Nu bli'r der maaske til at være
for Smaafolk i Dannevang.

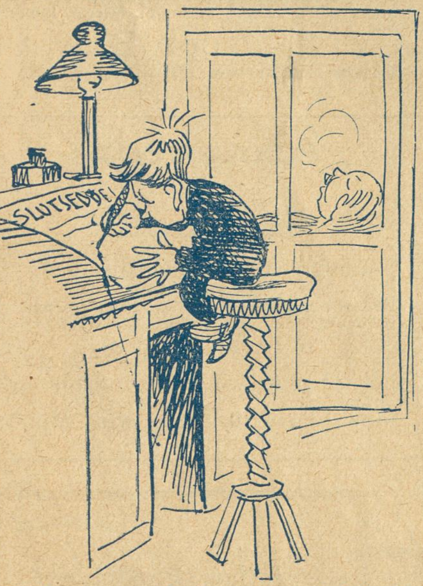

Kaffegrosserer Madsen, der omladede Varerne til Tyskland, undskyldte sig med, »at der jo i en stor Forretning kan ske saameget, som Chefen ikke ved« —

[15]/2. Kommunen er skam ikke helt tabt bag af en Vogn: nu tænker den saa smaat paa at blive sin egen Vognmand. Det var ogsaa paa Tide — de to Vognmandsforeninger havde i de sidste Aar faaet Kommunen kælt op at køre.

Ella Ungermann: Folk besvimer jo som Fluer — jeg kan ikke bevare min Kærlighed til »Fædrelandet!«

Direktør Johns. Nielsen: Tys! Tys! Sit Fædreland skylder man alt, hvad man kan udrette!

Utroligt —!

Kongen og Dronningen overværede i Aftes Forestillingen i Nørrebros Teater.

*

Kammersanger Herold har indmældt sig i Bagersvendenes Sangforening.

*

Kontorchef Schovelin gav i Gaar to fattige Børn en Krone hver, for at de kunde spise sig mætte.

*

I Søndags spadserede Grev Brockenhuus-Schack paa Strøget, rygende en Cigar med Papircigarrør (Utroligt!)

*

Fru Papirhandler Levison viste sig i Gaar i Bredgade, klædt paa ganske som et almindeligt Menneske.

Venstre i Opløsning.

Venstre stræber og aser
for Enighed at bevare.
I. C. mod Neergaard raser,
men sidder snart paa den bare.
Skal vi ha' Valg eller ikke?
Her maatte man Striden glemme
og enes med fromme Blikke
om — pænt at la' vær' at stemme!

[18]/2. Nu kan Vognmændene sætte deres Køretøjer i Skur og lade dem trække Skimmel.

— Ja, foreløbig bliver der ikke noget af at lade en Skimmel trække Vogn!

Københavnske Tjenere i Karikatur LVI.

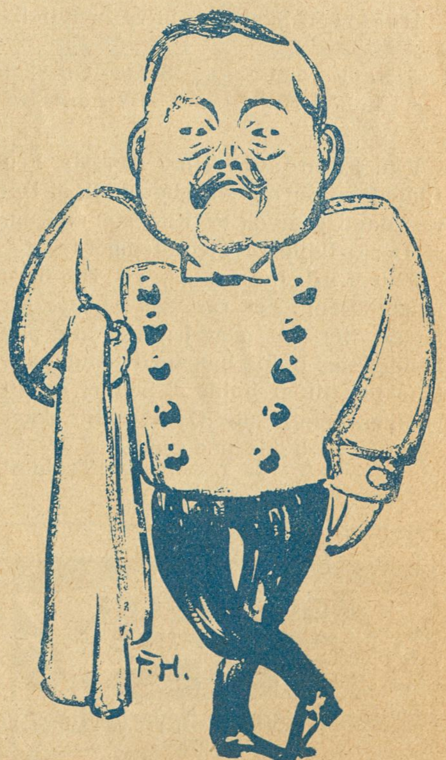

Poulsen. Kløvermarksvejens Forsamlingshus.

V. J. P. A., Vølundsgade. De skulde med Fornøjelse have faaet et endog stort Honorar for de to Vittigheder — hvis De selv havde lavet dem! Men de er desværre velkendte.

Kære 13aarige Alfred K. Det er muligt, at vi kan skaffe Plads for Din lille Morsomhed, men det bliver ikke »paa Torsdag«.

Gullaschgrossereren: I den Tid De ikke kører for mig og min Hustru, kan De staa i Porten, saa Folk kan se vi holder Bil.

Haatveit. Skal nok blive benyttet.

Albert Andersen, 13 Aar. Du skal faa Dine Værker ai se i »Ravnen«.

Fru Frandsen: Hør, kæreste Fru Ludvigsen, er det virkelig sandt, at Deres Mand gaar og er Kæreste med en af Deres tidligere Tjenestepiger?

Fru Ludvigsen: Ja, vil De bare tænke Dem, det var den sidste, jeg havde. Ser De, naar jeg skændte paa hende, saa holdt han med hende, saa kom han til at holde a' hende, og nu »holder« han hende. Og hun bli'r skam nok ved at holde paa ham!

Trold.

AGGERBECKS ÆGTE FINE IRIS forfiner·forskönner·bevarer Huden Alles Yndlingssæbe

Varelotteriet.

(Alm. dansk Vare- og Industrilotteri)

6. Trækning finder Sted d. 7.—18. Marts.

Fornyelsen maa ske senest d. 4. Marts.

De ufornyede Lodder sælges d. 6. Marts.

— Danmarks fineste Taffelvand —
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.
Generaldepot: Ingerslevsgade 110. Telefon 9256.

RYG ODOR
Formrullet
Brasil Cigar 5 Kr. 50 Øre pr. 100 Stk.
Haandrullet „ „ 7 Kr. „ „ „
CIGAR- & TOBAKSFABRIKEN DANMARK
Telefon 5621 · Grundl. 1888
Niels Hemmingsensgade 20
København

Teknisk. Kirurgisk.
Gummilageret „Français"
Køb friske kontroll. Varer pr. Opkrav eller for Frimærker
Lille Kongensg. 16
A. Mouritzen

Haukeli, bedste Spise- og Kagechokolade samt Kakao.

Nyt Selskabslokale
Mine smukt monterede Lokaler til mindre Foreninger, Selskaber og Klubber bringes i velvillig Erindring.
Chr. O. Jensen,
Fhv. Frmd. f. Kellnerf. f. Kbh. og Omegn.
Telf. 10424 **Vognmagergade 37,** Landemærket 24. Telf. Byen 7534

Redaktør *Axel Wessel* træffes paa »Ravnen«s Redaktionskontor, Nørre Farimagsgade 49, 2. Sal, Mandag, Tirsdag, Onsdag og Lørdag Eftermiddag fra Kl. 2—4 og Fredag Aften fra Kl. 7—9.

»Ravnen«s Telefoner: 1189—7604.

Maanen er hvid og blændende hvid Hud faar enhver, der daglig bruger Worning & Petersens **Xeroform Sæbe.**
Faaes overalt à 30 Øre Stk.

LAX i alle Kvaliteter
Gaasebryst. Oksetunger etc. anbefales.
Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908.
Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1906.
Telefon 817 & 8231. Jacob B. Krøll,
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Annoncer til Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,
til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

Tegning af Storm-Nielsen

Dykkeren i Fare eller Skuddag under Vandskorpen!

Hansens Bryllupsrejse.

Hansen og hans unge Kone tog med 1. Klasse til Hamborg, købte et Automobil og rejste med det til Berlin. Da de havde været dér i 8 Dage, var det forbi med Benzinen, Medgiften og Kærligheden — og saa tog de hjem.

Ærlig Mand.

Værten: Nu har De boet her i fem Maaneder uden at betale Husleje. Nu maa De flytte, Hr. Olsen.

Olsen: Flytte? Uden at have betalt min Husleje? Aldrig i Verden! Aldrig i Verden! Det er en Fornærmelse at tro mig i Stand til en saadan Handling!!

Sviende.

Manden: Jeg tror, jeg vil mælde mig ind i en Ligbrændingsforening.

Konen: Pyt — Du, der er bange for selv den mindste Brandvabel!!

Det ene fornødne.

Dommeren: Læg nu Haanden paa Biblen og fremsig Eden.

Vidnet: Jamen jeg tror ikke paa Gud.

Dommeren: Det har ikke noget at betyde, naar blot De tror paa — Tugthuset!

Hendes Overmand.

Poul: Far, hvad er Ekko for noget?

Faderen: Ekko, min Dreng, er det eneste i hele Verden som ikke lader din Mor beholde det sidste Ord!

Strafferet.

Faderen: Naa, min Dreng, kan Du saa sige mig, hvorfor jeg har straffet Dig?

Drengen: Ja, der har vi det! Først klør Du mig, og saa ved Du ikke en Gang, hvorfor Du har gjort det!!

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE"

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

Tegning af Svend Ulrich.

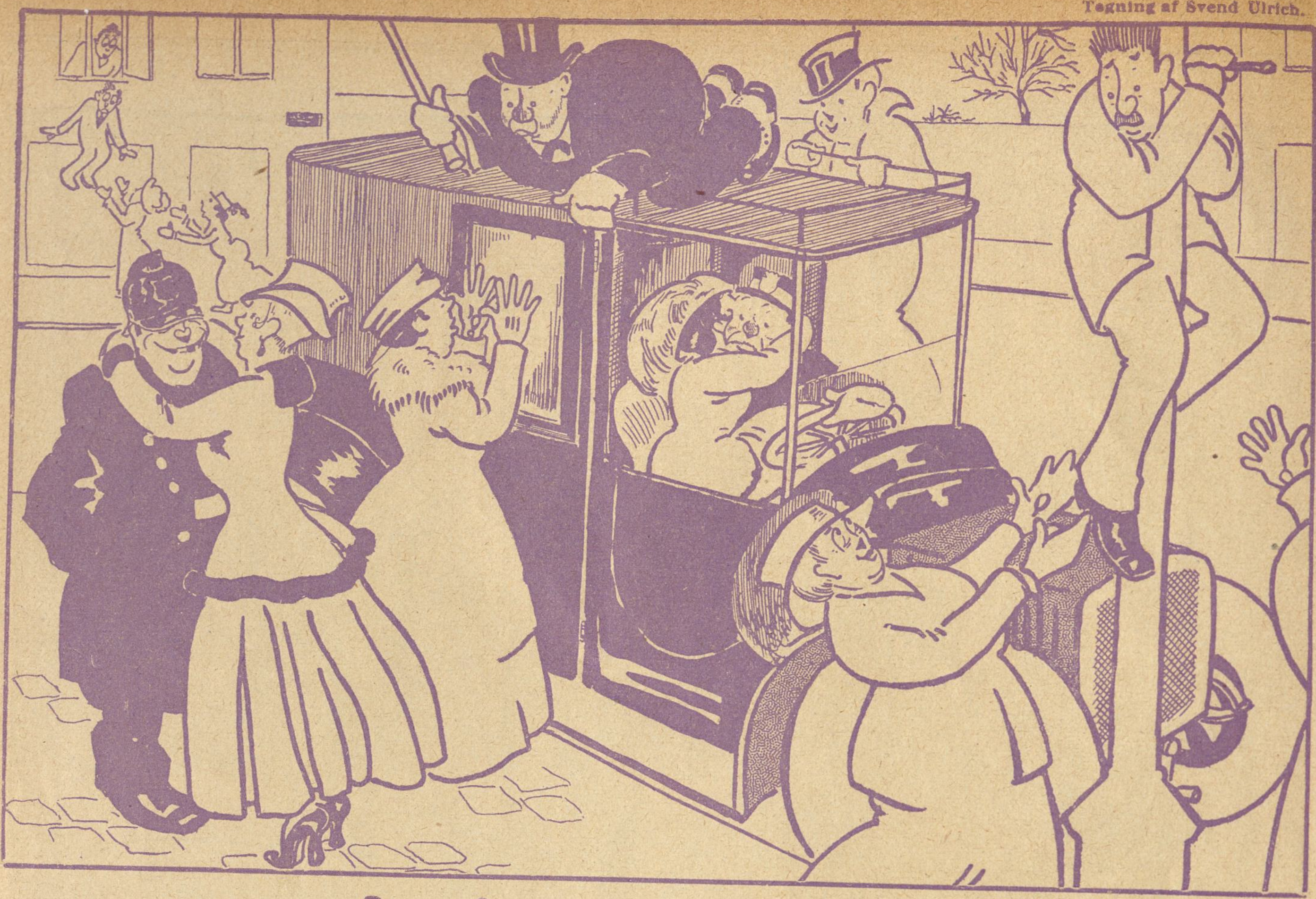

Scene fra Skuddagen paa Strøget.

Fineste, mest **Udendørs-** virkningsfulde **Reklame.**

A/s Kjøbenhavns Plakatsøjler.

Skindergade 41

Telefon: C. 850.

Tegning af Emil Poulsen

Fredsenglen frier til Krigsguden.

Hvordan Peter Konradsen fik Gagepaalæg.

Peter Konradsen, velbestaltet Kontorist hos Grosserer Christen Holm & Co., vaagnede en Morgen med den mest infernalske Hovedpine og de frygteligste Plager omkring Mellemgulvet, altsammen de sørgelige Følger af et Hav af Whiskysjusser, som han den foregaaende Aften havde sat til Livs. Han prøvede at løfte Hovedet fra Puden, men det faldt tilbage, tungt som en Meteorsten.

Peter Konradsen var lige ved at sove stille hen fra sine Kvaler, da hans Værtinde kom ind med den sædvanlige, saakaldte Morgenkaffe.

»Nu er det vist paa Tiden De kommer op Hr. Konradsen, hvis De skal være paa Kontoret til Klokken 9, — den er allerede halv,« sagde hun.

»Jeg kan ikke, — jeg kan ikke,« stønnede Konradsen, — »jeg er saa forfærdelig syg.«

»Aah Herre Gud, er det det sædvanlige Onde, der er kommet igen?« sagde Værtinden medlidende.

»Spring ned til Cigarhandleren og telefoner til Kontoret, at jeg er syg, — meget syg, — kan ikke komme paa Kontoret i Dag!« sagde Konradsen og vendte sig om mod Væggen og faldt i Søvn igen.

Værtinden telefonerede til Kontoret.

»Han bliver meget let syg, den gode Konradsen,« sagde Grosserer Christen Holm for sig selv, — »jeg er skam bange for, at han ikke bliver gammel — det vil sige, her hos mig,« tilføjede han.

Hen paa Eftermiddagen saadan omkring ved Firetiden, vaagnede Konradsen imidlertid, og følte sig forholdsvis smærtefri, og han begyndte at nære en brændende Længsel efter salt Sild og iskolde Snapse. En Times Tid senere sneg han sig fra sit Logi hen til sin sædvanlige Stamkafé, og der rekreerede han sig fuldstændigt i Selskab med en god Ven.

* * *

»Gud ved, om jeg ikke skulde gaa hen og se, hvordan det staar til med den kære Konradsen?« tænkte Grosserer Christen Holm, — durkdreven som han var, — da han ved Nitiden om Aftenen forlod sit Kontor.

Og han styrede sine Skridt til Konradsens lille Bopæl, og Værtinden slap ham ind, da han fortalte, at han var en intim Ven af den syge Yngling. — Men Værelset var jo tomt.

»Han er maaske gaaet paa Kontoret,« sagde Grossereren med fin Ironi. — »Naa, jeg kan jo sætte mig til Ro og vente lidt paa ham!«

Og Grossereren ventede. Han ventede en Time, og han ventede to. Og han begyndte at blive søvnig. Men nu var det blevet en fiks Idé hos ham, at han ikke vilde gaa, før han havde hilst paa »Patienten«.

»Han maa jo snart komme,« tænkte han stadig. Og nu vilde han ikke gaa Glip af det effektfulde Øjeblik, da Konradsen aabnede Døren til sit Værelse og mødte sin Principals Øjne, strænge, frygtindgydende og sønderknusende. Men Konradsen kom ikke, og Holm blev mere og mere søvnig. Og saa lagde han sig paa Konradsens Seng, og lidt efter faldt hans strænge, frygtindgydende og sønderknusende Øjne til, og Grosserer Holm sank hen i en blid men fast Dvale.

Endelig kom Konradsen. Lampen brændte naturligvis endnu, og ved dens klare Lys opdagede han straks Principalen, der sov sødeligt. Først troede han, det var en uhyggelig Hallucination. Men efter at han havde sat sig paa Grossererens blankpolerede Cylinder og mærket, at den ikke var det bare Luft, gik det ogsaa op for ham, at Grosseren i Sengen ogsaa var rigtig nok.

Saa spekulerede han først lidt paa at vække Principalen, men Idéen var ham alligevel imod, og aldeles fortvivlet slog han sig ned paa Stolen ved Siden af Sengen og stirrede dystert paa den sovende, indtil han ogsaa selv faldt hen og lod sin Snorken blande sig med Hr. Holms.

Saaledes fandt Værtinden dem, da hun kom ind om Morgenen. De vaagnede, da hun af Rædsel kladskede sine Hænder sammen.

»Gud Fader fri og bevare mig vel, — hvad vil min Kone dog sige?« udbrød Grosserer Holm aldeles forfærdet.

»Ja, det gad jeg ogsaa nok vide,« sagde Konradsen, »for denne her lille Historie, den tror hun jo ikke paa.«

»Konradsen, — De maa være syg, dødssyg, — og jeg har vaaget ved Deres Sygeleje hele Natten,« sagde Holm fortvivlet. »Er vi enige om det?«

»Ja,« sagde Konradsen lidt betænkelig, »men saa megen Omhu ofrer man da ikke paa en Mand, der kun har 150 Kroner om Maaneden.«

»Godt, De skal faa 200 i Fremtiden! Er vi saa enige?«

Og saa var de enige. Grosserer Holm gik sin Vej med bøjet Hoved og tung om Hjærtet, og Konradsen indtog med et fornøjet Smil hans Plads i Sengen og sov snart efter de retfærdiges Søvn.

Orla Bock.

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Holbergsgade 6

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

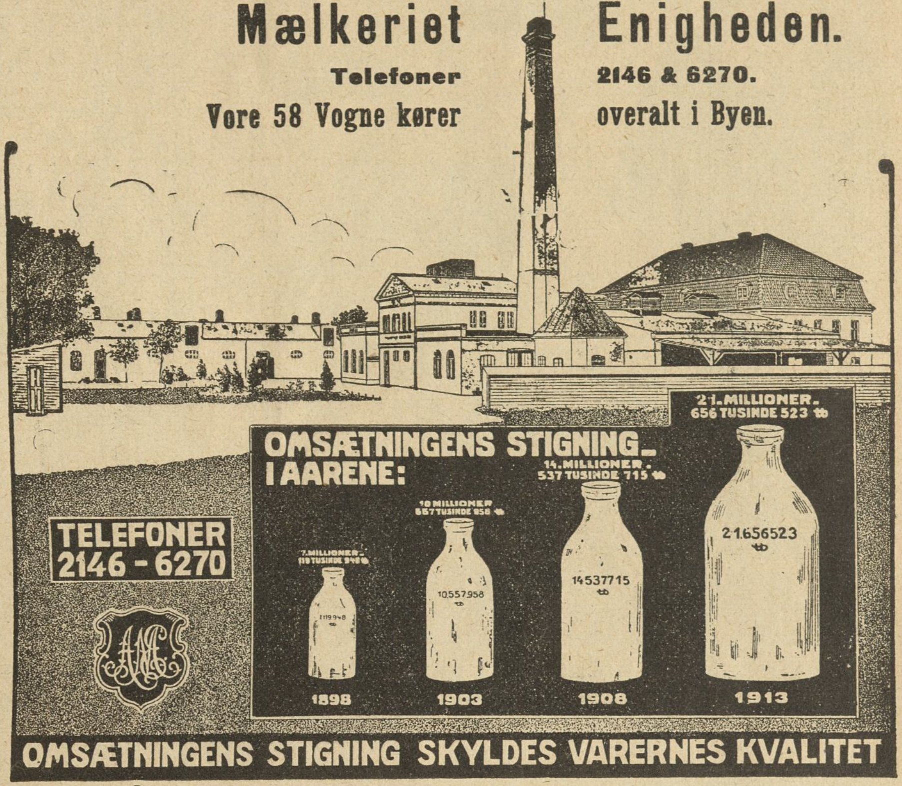

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

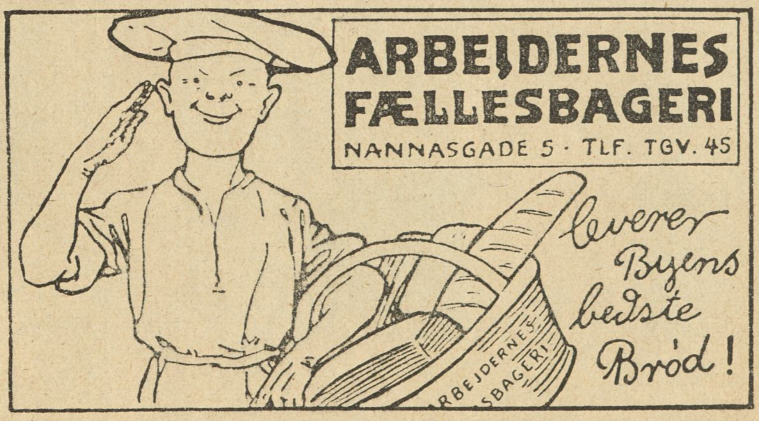

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Tegninger af Hp. Hansen.

Skuddag bag Rigsdagens Kulisser.

— Til Kamp! Til Kamp! Klaus! Grundloven skal ikke ligge og visne i Sølvskrinet!

— Hvi flyr Du, Josef Neergaard? Du har jo dog intet andet Valg — end mig!

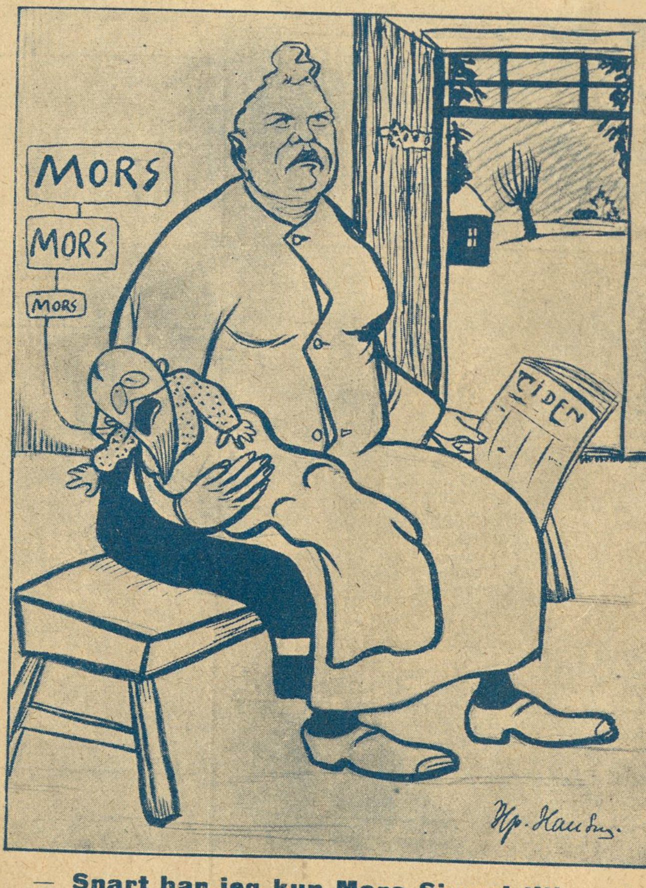

— Snart har jeg kun Mors Sigurd tilbage! O, lad mig aldrig miste ham!

Redigeret af AXEL WESSEL

16 Sider 10 Øre

RAVNEN

Nr. 9. Torsdag den 2. Marts. 1916.

Tegning af Alfred Proessdorf.

Bare jeg nu vidste, hvordan man staver til Madelaine — jeg sagde til ham, at jeg hed saadan!

ANDELS-ANSTALTEN TRYG
SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
MEDLEMS ANTAL over 200,000
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
Prøv vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Teknisk. Kirurgisk.
Gummilageret „Français"
Køb friske kontroll. Varer pr. Opkrav eller for Frimærker
Lille Kongensg. 16
A. Mouritzen

Tilskære & Sy-Kursus
Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi, Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris.
Fordelagtig Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø

Forlov-elses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Køb RAVNEN

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

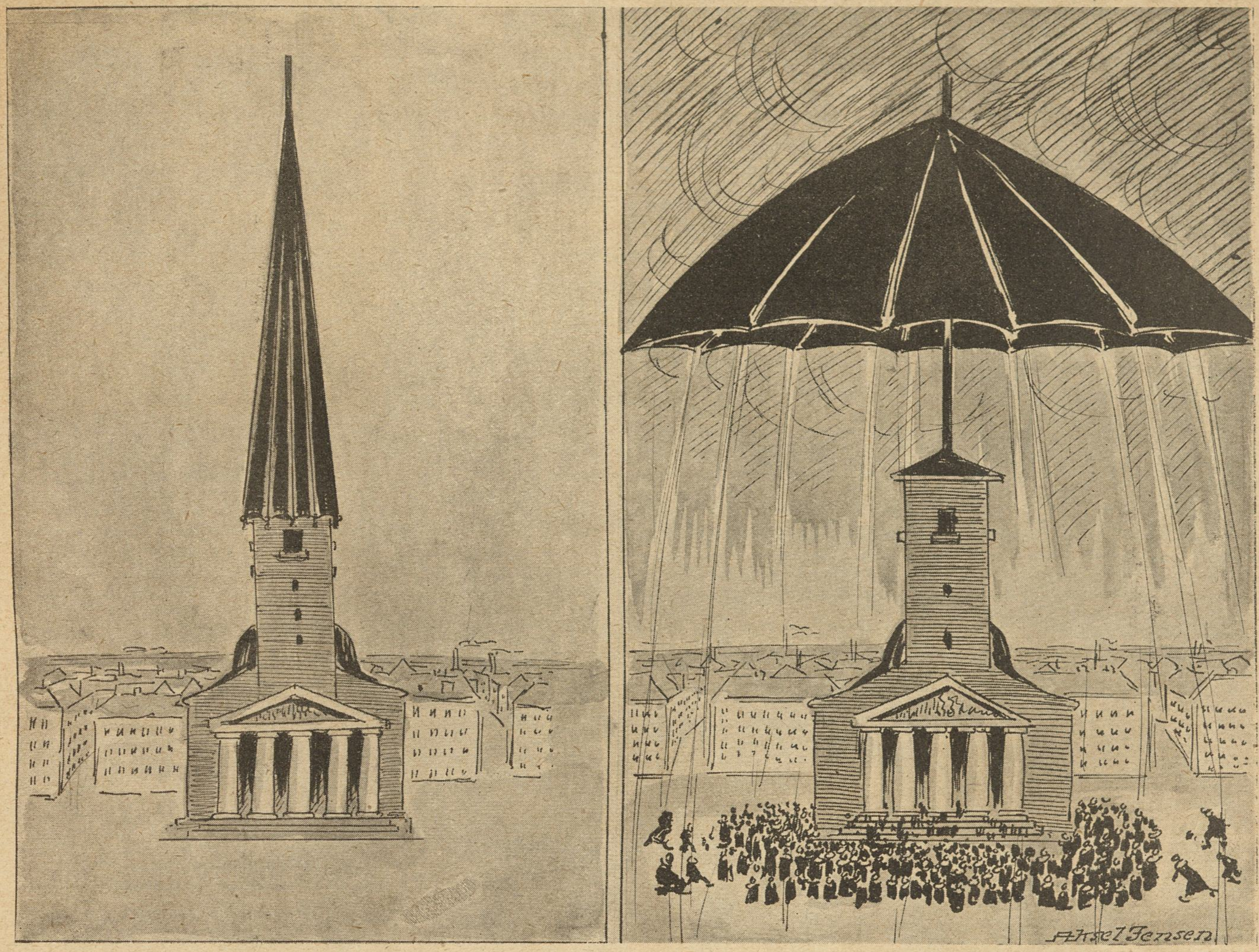

Tegning af Axel Jensen.

Forslag til et nyt Spir — der kan tjene som Beskyttelse for de betrængte Præster.

Næb og Klør.

Tak, du lille, kære Krig! Jeg har nok hørt saamange Mennesker skælde dig ud, og selv har jeg brugt slemme Ukvemsord om dig — men nu ber jeg dig om Forladelse og takker dig. Og ved du hvorfor? Jo, fordi du har bortryddet saamegen Raaddenskab og lukket Menneskehedens Ojne op for Socialismens Berettigelse og Værd!

Se, hvor de overalt indfører socialistiske Reformer, disse forbryderiske, væmmelige socialistiske Tanker om at lade Staten overtage Produktionen, fordele Mad og Midler og forhindre kapitalistisk Rovdrift.

Men min Tak fødtes først forleden, da jeg saa et Kulkompagni — der ved Krigens Begyndelse skruede Priserne paa det nødvendige Varmemiddel op i en sjofel Højde — noterer sig med en Fortjeneste af 3 Millioner Kroner!

„Kollegiale Karikaturer“.

Tegning af Skuespiller Erik Lassen

Holger Hofman.

... Jeg har kun hørt et eneste brugelig Argument mod Solialismen (et Argument, som forresten ikke er andet end et Fugleskræmsel!) og det var det, at det private Initiativ vilde blive lammet eller dog kuet under den socialistiske Stat. Dette „private Initiativ“ maatte man ved Gud da ikke røre ved, saa vilde jo alt „Storsyn“ og „Fremdrift“ forsvinde.

Javel ja. Hvis det er privat Initiativ, at en Bunke Slyngler under Raab og Skrig om „vanskelige Tider“ skruer Kulpriserne op — med det Resultat, at det frysende Fattigfolk maa erlægge 3 Millioner Kr. i Overskud i Kulslynglernes Aktiekasse — ja, min Salighed skal saa „det private Initiativ“ slaas ned!

Og det med Appel!

Undskyld Ulejligheden'

Dr. Tyf.

GID JEG VAR-

Tegning af Emil Poulsen.

SALMONSENS KONVERSATIONS LEKSIKON
2. UDGAVE.
SUBSKRIPTION MODTAGES I ALLE BOGLADER
c. 20 BIND. 2 BIND AARLIGT.
I BIND À 10 KR
I SHIRT. 12 KR
I SKIND 14 KR
I HÆFT. 50 ØRE
VÆRKET KAN FAAS PAA RATEBETALING
J. H. SCHULTZ·FORLAG

Det noterer jeg, at Worning & Petersens
Xeroform Sæbe
er den bedste.
faaes overalt à 30 Øre pr. Stk.

Nyt Selskabslokale
Mine smukt monterede Lokaler til mindre Foreninger, Selskaber og Klubber bringes i velvillig Erindring.
Chr. O. Jensen,
Fhv. Frmd. f. Kellnerf. f. Kbh. og Omegn.
Telf. 10424 **Vognmagergade 37,** Landemærket 24. Telf. Byen 7534

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

Socialt Billede.

Tegning af Koch.

— Det er Fan'e'me' det magreste Kyd, jeg nogensinde har hat hængende!

Pot og Pande.

(Mel: »Dannevang ved grønne Bred«.)

Dannevang — du Flæskebørs
duftende af Gullasch-Masser!
Overalt i Landet hør's
Klang af Pengekasser!
Jobber sveder — spreder frækt
Snyderier over Lande.
Landet er nu — med Respekt! —
lutter Pot og Pande!

Dannemand — du store Job,
Dagen lang du Penge tæller,
paa din Lykkes høje Top
gør du Frikadeller.
Dellemad og Knokkelfedt
skal med øvet Haand du blande
— ej forgæves har du svedt
over Pot og Pande!

»Danne-Værk« jeg kalde maa
al din Flid og al din Stræben,
sødt du Fattigfolk kan flaa
med et Smil paa Læben.
Hvis paa Børsen en Fidus
du kan faa — og andre »brænde«,
bli'r du med Merkurius
lutter Pot og Pande!

Dannevang — hvor er du fuld
af de væmmeligste Jobber!
Hør et Skraal paa Sølv og Guld,
Fedt og Flæsk og Kobber!
Højremænd, som før med Grin
gærne saa de Tyske strande....
ses en Tjans — saa med Berlin
er de Pot og Pande!

Peter Ravn.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

Der kunde meget godt være et helt Dusin af dem her paa Perronen, blandt alle dem, jeg maatte trænge mig frem mellem, for at komme til Billethullet.

En Mand, som er kendt af Hundreder af Mennesker, af hvilke han selv ikke kender en eneste, har meget ringe Udsigt til at kunne undgaa at blive iagttaget eller til at optræde Inkognito. Det hænder ofte, at man bliver mest iagttaget, naar man tror, at man ikke bliver det.

Da jeg vidste, at jeg, hvis jeg tog med det Tog, jeg agtede at rejse med, vilde blive nødt til at skifte Tog i Grantham, købte jeg kun Billet til denne By, hvor jeg vilde faa tilstrækkelig Tid til at løse ny Billet.

Jeg udvalgte mig en første Klasses Rygekupé, hvor fire Pladser allerede var optagne, og efter at jeg havde købt mig et Par Aviser, slog jeg mig ned der.

Medens jeg ventede paa Togets Afgang, indtraf intet som forekom mig mistænkeligt. Alt var som det plejede at være paa en større Jernbanestation ved et Eksprestogs Afgang.

Rejsende af begge Køn kom og kiggede ind gennem Kupedøren for at se om der var Plads og skyndte sig videre, da de saa, at der ikke var nogen. Hver eneste af dem kunde meget vel have været Spion eller Detektiv, men jeg saa' ingen af dem kaste mere end et ganske flygtigt Blik paa mig — hvilket jo ogsaa kan være tilstrækkeligt, naar man kender den omtalte Person.

Toget satte sig i Gang, og dermed var saa godt som det sidste Skridt taget.

Om tre, fire Timer vilde jeg være hos Italia, og saa....

Rejsen mellem Kings Cross og Grantham gaar meget hurtigt. Men der gives Tilfælde, hvor selv det hurtigste Tog synes at krybe frem. Og dette var Tilfældet nu.

Men vi naaede dog frem til Grantham i rette Tid og kort Tid derefter befandt jeg mig paa det andet Tog, som gik til Retford. Jeg røg og følte mig endnu mere utaalmodig, men endelig naaede vi til Retford. —

Nu var der kun tilbage at køre nogle faa Mil gennem en øde Egn. Jeg kendte Retford og vidste, hvor jeg kunde faa Hest og Vogn og en paalidelig Kusk.

Inden et Kvarter var jeg ogsaa paa Vej til Saxonstowe.

Paa hele Vejen til Saxonstowe holdt jeg skarpt Udkig efter, om nogen fulgte efter mig. Men jeg kunde ikke opdage nogen. Hverken i Byen — som jeg havde set hundrede Gange før — eller paa Landevejen viste der sig noget bemærkelsesværdigt.

Og alligevel havde jeg en Følelse af, at jeg blev bevogtet. Jeg søgte at ryste den af mig, idet jeg sagde til mig selv, at jeg var nervøs og overanstrængt og var vred paa mig selv, fordi jeg gav efter for en saadan Mistanke. Men det hjalp dog ikke.

Klokken var halv seks, da jeg fik Øje paa Kirketaarnet i Saxonstove. Ved Synet heraf gik en Skælven gennem mig — det var jo der, jeg haabede at blive viet til den Kvinde, jeg elskede!

Den gamle Kirke havde ogsaa Betydning for mig paa en anden Maade: mine Forældre var blevet gift dèr, og under de gamle Træer paa Kirkegaarden hvilede min Fader. Det graa Spir, som hævede sig mod den blaa Himmel, indgød mig Mod, og den stille Fred her føltes nu dobbelt velgørende efter det brusende og larmende Liv i London. Det var som at komme til et virkeligt Arkadien, hvor intet ondt kunde ramme Italia eller mig.

Endnu en Bøjning af Vejen, og vi var kommet til Saxonstowe, en ejendommelig og malerisk By.

Udenfor Kroen stod der en af mine Detektiver, Mr. Hebblethwaite og røg en Cigar.

Saasnart han fik Øje paa mig, kastede han den og skyndte sig henimod mig. Uden Tvivl saa han det spørgende Udtryk i mit Ansigt.

— Ja — endnu gaar alt godt, sagde han med lav Stemme. De to Damer er paa Deres Værelse, og Wilson passer paa Døren, saa at ingen kan komme derind uden at han ser det. Men jeg tænkte mig nok, at De vilde komme paa denne Tid, og derfor har jeg holdt Udkig for at komme til at tale med Dem om det, der stod i mit Telegram.

— Ja ja, svarede jeg, lad os saa gaa lidt henad Vejen.

Efter at jeg havde betalt Kusken, gik Detektiven og jeg henad Vejen, som strakte sig fra Kroen til Skoven.

Her fandtes hverken Hække, Gærde eller noget andet, bag hvilke Personer, der vilde lytte, kunde skjule sig, og ingen vilde uden at blive opdaget kunne nærme sig os i 100 Meters Afstand.

— Naa, spurgte jeg, efter at vi var naaet et Stykke fremad, hvad var Meningen med Deres Telegram?

— Netop hvad der stod i det. Jeg tror, at man fulgte efter os paa Rejsen, svarede han.

— Har De set nogen eller noget, der kunde indgive Dem den Tanke? spurgte jeg. Som De nok husker, var vi enige om, at der ikke havde vist sig noget mistænkeligt før Deres Afrejse.

— Ja, jeg husker det, svarede han med en Blinken, men jeg tror alligevel, at der var noget. De erindrer vel, at vi paa Vejen til Stationen saa' en Mand med Ransel paa Ryggen køre forbi os paa Cykel.

— Ja, svarede jeg, det erindrer jeg meget godt.

— Han er her....

— Her i Saxonstowe?

Detektiven nikkede.

— Ja, netop her i Saxonstowe. I detmindste var han her i Middags — siden har jeg ikke set ham.

Jeg svarede ikke straks herpaa, men efter en Stunds Forløb sagde jeg:

— Men det kan jo være tilfældigt.

— Maaske, sagde Detektiven tørt, men jeg tror det ikke. Da De købte Billet ved Kings Cross-Stationen, saa' De ham ikke. Men det var jo den nemmeste Sag af Verden for ham at skaffe sig Billet et andet Sted, da han jo vidste med

hvilket Tog, De vilde køre. Men hvorom alting er — han var her ved Kroen, omtrent 10 Minutter senere end vi kom han kørende som en almindelig Cyklist.

— Hvad han jo ogsaa kan være, indskød jeg.

Detektiven rystede paa Hovedet.

— Nej, sagde han, jeg vil vædde paa, at han er fulgt efter os lige fra Deres Hus. Antagelig har han lejet et eller flere Værelser lige overfor Dem for at kunne holde Udkig med Deres Port hele Natten, og saasnart han saa', at vi begav os af Sted, satte han sig paa sin Cykel og fulgte efter os.

— Hvis dette er rigtigt, hvorfor kørte han saa forbi os i Stedet for at følge efter os?

Detektiven lo.

— Jo, det skal jeg sige Dem, Sir. Hvis han var fulgt efter os, kunde han være blevet opdaget, da vi, saaledes som man plejer at gøre, naar man bliver forfulgt, kiggede ud gennem Ruden i Vognens Bagside. Derfor kørte han forbi os og skjulte sig for at opdage, til hvilken Station vi begav os; paa den Maade blev han klar over, at vi valgte Kings Cross.

— Ja, dette kan nok være rigtigt, sagde jeg. Men som De ved, iagttog vi vore Medpassagerer meget nøje, og hvor kunde da denne Mand med sin Cykel undgaa vor Opmærksomhed?

Atter smilede Detektiven.

— Ja Sir, sagde han, det er netop det. Cyklen spiller en stor Rolle. Lagde De Mærke til, hvorledes den, der kom forbi os i Russel Street saa ud? Det gjorde jeg, den var sortmalet. Men den, han benyttede her, var grøn. Hvad betyder dette? Jo, ganske simpelt, at han har ladet den første blive tilbage paa Kings Cross Stationen og har lejet en anden, da han kom til Redford. Og Grunden hertil har uden Tvivl været den, at den første havde kunnet røbe ham, da han søgte at udforske, hvor vi steg af Toget.

XI. DEN STØRSTE OVERRASKELSE

Jeg var ikke forberedt paa saadanne Ræsonnementer og maatte derfor have stirret paa Detektiven som om jeg slet ikke havde forstaaet ham.

— De er altsaa overbevist om Rigtigheden af Deres Antagelse? spurgte jeg.

— Absolut, Sir. Og jeg er sikker paa, at han, saasnart han var blevet klar over, med hvilket Tog vi vilde tage, indleverede sin Cykel i Garderoben, købte Billet til en eller anden By paa denne Linje og kom med i sidste Øjeblik. Han holdt skarpt Udkig ved hver Station indtil vi skiftede Tog i Retford og der maa han saa paa engang have gjort sig Umage for ikke at blive set af os og for at opdage, hvorhen vi agtede at tage. Saa lejede han en Cykel og fulgte efter os. Da han kom hertil, lod han som om han var en udmattet og tørstig Rejsende. Han gik derfor ned i Baren og bad om et Glas Øl. Naturligvis lod jeg som om jeg ikke lagde Mærke til ham, men gik straks gennem Haven ud paa Gaden. Her havde han stillet Cyklen fra sig mod en Mur. Cyklen var grøn og ikke sort, og Mærket paa den viste, at den tilhørte nogen i Retford. Det er alligevel mærkeligt, sluttede Detektiven glad, hvad lidt Iagttagelsesevne og Eftertanke kan udrette.

— Og hvad skete der saa? spurgte jeg.

— Netop hvad jeg havde ventet, svarede Detektiven. Han drak sit Øl og begav sig af Sted, idet han kiggede til alle Sider saaledes som Turister plejer at gøre, talte nogle Ord med Karlen og spurgte tilsidst, hvor Telegrafstationen laa. Denne ligger lige her i Nærheden, fortsatte Detektiven, idet han pegede paa en Bygning lige ved Kroen. Han gik derhen, langsomt og mageligt som den, der har Tid nok. Naturligvis gik han ind og telegraferede til dem, hvis Hverv han har at udføre, at vi var her.

— Har De set ham siden?

— Nej, ikke siden i Middags, svarede han, men De kan være overbevist om, at han ikke er langt borte. Og han taber os næppe af Syne.

— Jeg gad vide, hvad alt dette skal betyde, sagde jeg mere til mig selv end til Detektiven.

Han hostede let.

— Ja, jeg ved naturligvis ikke, hvad det drejer sig om, sagde han i en Tone som hos en Mand, der vil vise, hvor gerne han ønsker, at man skal vise ham Fortrolighed. Men jeg vil raade Dem til, hvis der er noget De tænker paa at iværksætte, saa at gøre det snart.

— Ja, svarede jeg, det er uden Tvivl et klogt Raad. Nuvel følg med mig til Kroen, jeg vil kigge derned et Par Minutter, og saa gaa til Præsten. Medens jeg er borte maa De saa se efter Damerne.

— Undskyld, Sir, sagde min Ledsager, da vi var gaaet nogle Meter frem mod Kroen, tillad mig at spørge, om det er Slægtninge af den unge Dame, der ventes, thi i saa Fald . . .

— Den unge Dame har ingen Slægtninge, svarede jeg kort. Dette er et meget ejendommeligt Tilfælde, ser De, Mr. Heblethwaite; men for Øjeblikket kan jeg ikke fortælle Dem mere. Hun trues af en Fare, og det er derfor jeg har bedt Dem om at passe paa.

Han forsikrede mig gentagne Gange om sin egen og sin Kammerats Beredvillighed til at gøre alt, hvad jeg ønskede, og vi skyndte os nu hen til Kroen.

Jeg opsøgte min Moder og Italia, som jeg fandt siddende i et Værelse, hvis Dør stod aaben, og som fra Krostuen bevogtedes af den anden Detektiv Wilson.

De blev glade ved at gense mig, og hos ingen af dem kunde jeg opdage noget af den Uro, jeg selv led under.

Min Moder begyndte tilmed smilende at fortælle, hvilke Planer hun og Heblethwaite havde lagt paa Vejen mellem Retford og Saxonstowe.

— Vi blev enige om, at Italia og jeg, naar vi var kommet til Broen, skulde køre videre alene, medens Mr. Heblethwaite og hans Kammerat skulde komme efter til Fods, saa at det ikke skulde se ud som om vi havde noget med hinanden at gøre. Vi har heller ikke talt med dem siden vor Ankomst, men jeg er sikker paa, at de vaager omhyggeligt over os. Det er jo ligesom om vi befandt os i Belejringstilstand; men vi er ikke i mindste Maade blevet foruroligede.

— Jeg er overbevist om, at de to Mænd gør deres Bedste, sagde jeg muntert. Men, lille Mo'r, sendte Du Bud til Maynard saasnart du kom hertil?

— Ja, Henry, det gjorde jeg — eller snarere, det kunde jeg ikke gøre. Thi da jeg spurgte efter ham hos Værtinden her, fik jeg at vide, at han befandt sig paa Rejse — paa Fastlandet sammen med sin Hustru. Men han har en Vikar, en Mr. Meredith.

— Da maa jeg træffe Mr. Meredith, sagde jeg. Jeg gaar derover nu. Men først vil jeg sige nogle Ord til Italia.

Min Moder forlod os.

Jeg greb Italias Haand, trak hende ned til mig og saa hende længe og dybt ind i Øjnene.

Hun besvarede mit Blik med sin sædvanlige Frimodighed — i hendes Øjne kunde jeg læse som i en aaben Bog.

— Er du ikke bange for at gifte dig med mig, Italia? spurgte jeg

— Nej, svarede hun, jeg elsker Dig og stoler paa Dig!

— Af hele dit Hjerte?

— Ja, og af hele min Sjæl, svarede hun.

Aldrig har jeg elsket og beundret hende som i denne Stund! Hun var Idealet af en Kvinde — ikke blot af ydre — men endnu mere ved sine indre Egenskaber.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Tvangsudskrivningen af *ugifte* Englændere har gjort mange gamle Piger lykkelige!

(»Meggendorfer Blätter«)

— Mamma! Får jag gå in och se på den tjocka (tykke) damen?

(»Søndags-Nisse«)

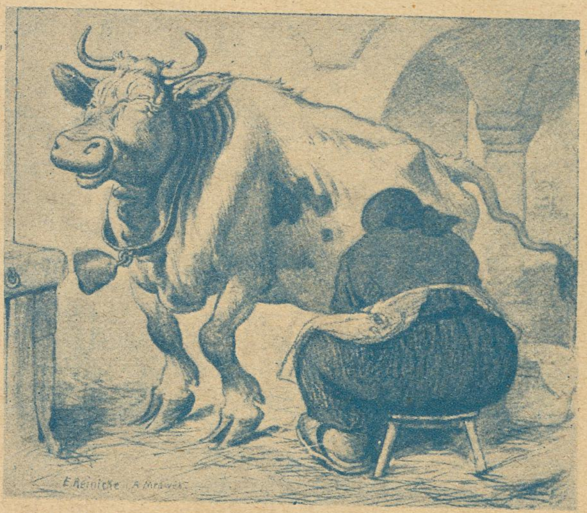

Den kildne Ko!

(»Fliegende Blätter«)

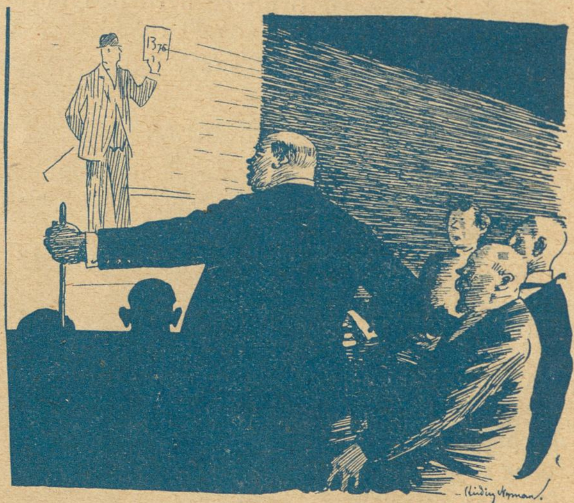

Agent i Klædevarer, Pettersen, anvender smukke Lysbilleder paa sine Rejser i Provinserne.

— Ja, ser De, mine Venner, nu skulde »Kærligheden« komme, men den er gaaet i Stykker, og vi betragter saa i Stedet Firmaets Chef, Hr. Andersen, iført et udmærket Cheviotkostyme til 13 Kr. 75 Øre!

(»Strix«)

Folkskollärare Rothbom og Rothboms syster vandra hemåt efter att ha begraft sin far:

— Du Hilda, vad tog Vetterlund för att han rakade (barberede) liket?

— Sjuttiofem öre!

— De' va' mycke de'!

— Ja, det tyckte jag också, därför lät jag honom också skära liktornana för samma pris.

— Skar han dom på dej?

— Nä, på liket.

(»Kurre«)

Rød Indmad

Vi tre høje Hatte paa Rad — lyver ikke! Næste Gang udkommer »Ravnen« med det smukkeste og eleganteste Karnevals-Numer, der endnu er præsteret! Men bestil nu denne pragtfulde Fornøjelse i Tide (10 Øre, Kære!), for De kan stole paa, at der bliver Kapløb om at se »Det store Gullasch-Karneval« — i flere Farver!

Østers.

»Hovedstaden sukker under Mangel paa Østers.« »Berlingske Tidende.«

Der lyder et Suk, en klagende Jammer
— af Fattigfolk vel, hvem Dyrtiden rammer
med hele Fortvivlelsens haabløse Nød,
af Mødre velsagtens, der sætter for Brød
de sidste Klude i Pant hos en Jøde —
ak nej, de Folk, hvis klagende Røsters
Fortvivlelse slaar som et Smask dig i Møde,
er fede Gourmander, der sukker af Mangel
paa Østers!

Men ser man, hvorledes i Adelskredse
saavel som blandt Gullaschbaronernes Snese
sig Dumheden mægtig og fedladen kror,
mens slimede Snobber ved Hove sig snor,
og Levemænd søler sig i sine Lysters
Umættelighed — da man protesterer.
Ja, undskyld d'Herrer, vi dementerer:
Er der noget, vi ikke mangler i Danmark,
saa er det Østers! P. B.

Kul.

Aktionæren: 45 pCt. for det forløbne Aar er jo anstændigt, men det bekymrer hvorledes tegner det sig for det kommende?

Kuldirektøren: Kære, vær ved godt Mod! Selvfølgelig — det kedeligste, der kunde ske, var sgu om det Rak tilsidst foretrak at fryse?

Nu ta'r de fat!

Højre har holdt med Brask og Bram
et storslaaet Landsraadsmøde.
Der lød baade Brægen og Hundeglam,
og Kinderne saa man gløde.

Der førte Dumhed det store Ord,
og Frækhed med hellig Maske
favned' Hykleri som sin Bro'r,
to Gutter, flinke og raske.

Man fejrede Piper, Just-Lund og Frijs,
og navnlig Brødrene Hansen.
Men Oberst Jensen peb som en Gris
og rendte sin Vej fra Dansen. —

Det første Møde, de første Tæ'sk,
den første gabende Revne,
de store Ord og det fede Flæsk —
og den straalende Mangel paa Evne!

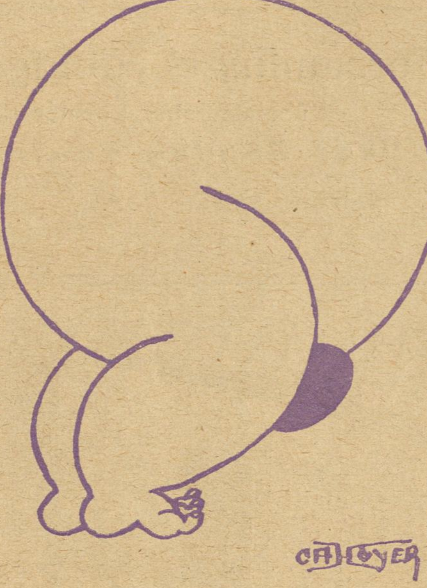

Dansk Blod.
Fru Gullasch gør Morgengymnastik.

Studiet af Forslaget til en ny Sporvejsordning har fyldt mig med Glæde. Jeg har kun et Par Tilføjelser at bringe i Erindring. Det kunde saaledes være rart, om der blev indrettet en Linje for ældre Joner ad Jagtvejen, for Fattigfolk ad Nøjsomhedsvej, for Gullaschbaroner ad Amerikavej og for det konservative Folkeparti ud til Rahbeks Allé. Højvise Hr. Direktør Nørregaard — tænk lidt over mine Forslag, hva'?

24/2. Skotøjsfabrikanterne vil nu forhøje Priserne og har givet Varsel herom til Ministeriet. Aarsagen skal være den, at Huderne er blevne dyrere.

— Ja, naturligvis vil d'Herr. helst benytte Lejligheden til at sætte Priserne i Vejret, og den med Huderne er vist bare *en Skin-manøvre!*

Overdjævlen: Er det en Kulgrosserer — nej, lad ham komme ind i Fryserummet!

Et Junkersuk.

Saa for Saten! I dette Aar
Slavepolakker vi ikke faar,
slet ingen udenlandske!
Tænk, mon det virkelig saa vidt gaar,
at vi maa bruge danske?

Man kan nok ikke sige om „Pengene eller Livet", at det besidder nogen større litterær Værdi; det er med Stykket, som med Bankerne: Værdien ligger i Boksene!

Der lyves —!

»De danske Arbejdere driver —«
Saadan brøler baade Godskesen og Becker.
Det samme hele Højrepressen skriver,
og Snedkermester Smith det samme kvækker.

Skrøner, selv de mest forfløjne,
dem ler vi ad, for tit har vi hørt dem.
Men kommer de Kumpaner med Løgne,
saa slaar vi haardt igen og grundig klør dem.

Københavnske Tjenere i Karikatur LVII.

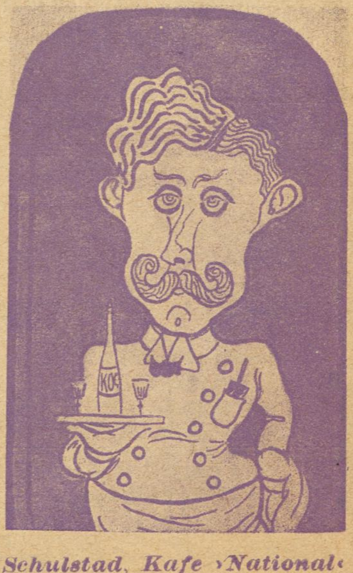

Schulstad, Kafe »National«

Kristian Larsen, Rantzausgade. »Harerne« skal komme i »Ravnen«.

E. Hansen, Aalborg. Vi skal se at skaffe Plads til Deres lille Tegning — men Honorar?!

NIKKELEJ.

En Aften jeg i Flora var til Bal
traf jeg en vældig flot Kal
han sa' at han hed Nikkelej
og at han syntes vældig godt om mig.
Vi fulgtes saa ad sammen hjem
om Morg'nen sa' jeg til ham kom igen
for nu elskede jeg Nikkelej
og Nikkelej elskede osse mig.

Men av, nu ska' jeg en lille Tulle ha'
den er jeg nu inte stolt a'
for saa kan jeg jo ikke gaa paa Trala,
men Nikkelej si'er skidt, la rulle,
naar Du faar lille Tulle
gifter jeg mig med Dig.
For Nikkelej elsker mig
og jeg elsker osse Nikkelej.

Tju—Bang og Salmesang
gaar det med hele Dagen lang,
for Nikkelej har en væmlig Hang
til at pimpe den Dagen lang,
men kommer han hjem altfor fuld af Sprut,
ta'r jeg Kosten og si'er herut.
Men jeg elsker nu alligevel Nikkelej
for Nikkelej elsker mig.

Johanne Marquardsen.

Kære Ravn!

Jeg beder dig herved optage denne Vits i dit ærede Blad.

Rigtig svaret.

En Kone med meget store Ben kom engang med sin lille Dreng ind hos en Skomager paa Landet (som havde et ualmindeligt stort Hoved) for at bestille sig et Par pæne Støvler.

Skomageren udbrød: Det er ikke saa let at sy pæne Støvler til saa store Ben.

Konen: Ja, nogen har det i Benene, og andre har det i Hovedet, og dermed gik Konen sin Vej.

Frantz Jessen,
Estlangsgade.

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
IRIS
forfiner·forskönner·bevarer Huden
Allesyndlingssæbe

Clichéer.
LIND HANSEN
Silkegade 4
TELEFON 6288

Tlf. 2589. Folkets Hus Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.
Søren Hansen.

Forsamlingsbygningen Kløvermarksvej 3
Anbefaler sine Lokaler til Foreninger og Selskaber.
Hver Søndag Teaterforestilling og Bal.
Telefon, Amager 732.
Ærbødigst
CARL ANDERSEN

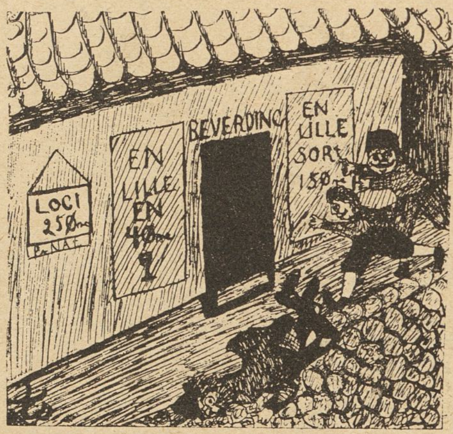

— Hva' er det, der ligger der?

— Dit Fjols, ka' Du ikke forstaa, at det er Restauratørens Skilt, der er faldet ned!

K. Poulsen, Odense. Ja, den har De skilt Dem godt fra!

G. H. Tak for tilsendte. Fru Gullash hører hjemme »paa den anden Side« og skal komme der — de to andre er »født« til denne Afdeling!

Magda Broberg. Tak for de flinke Tegninger, som vi nok skal faa anbragt i Bladet. Bemærkningen om, at Du ikke havde noget Tusch, men at Tegningerne vil blive sorte, naar vi udsætter dem for Ammoniakdampe, skal blive taget under Overvejelse, saasnart vi har talt med en Læge om det.

H. H. Ved Lejlighed.

E. M. Schønbergsgade. Den Slags »Vittigheder« kan De glæde Deres private Venner med. Papirkurv.

THOMSENS MAGASINER
Moderne Frakker
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

Tivoli Variété.
Hver Aften:
Kl. 8—12.
Billet-Telefon 5667

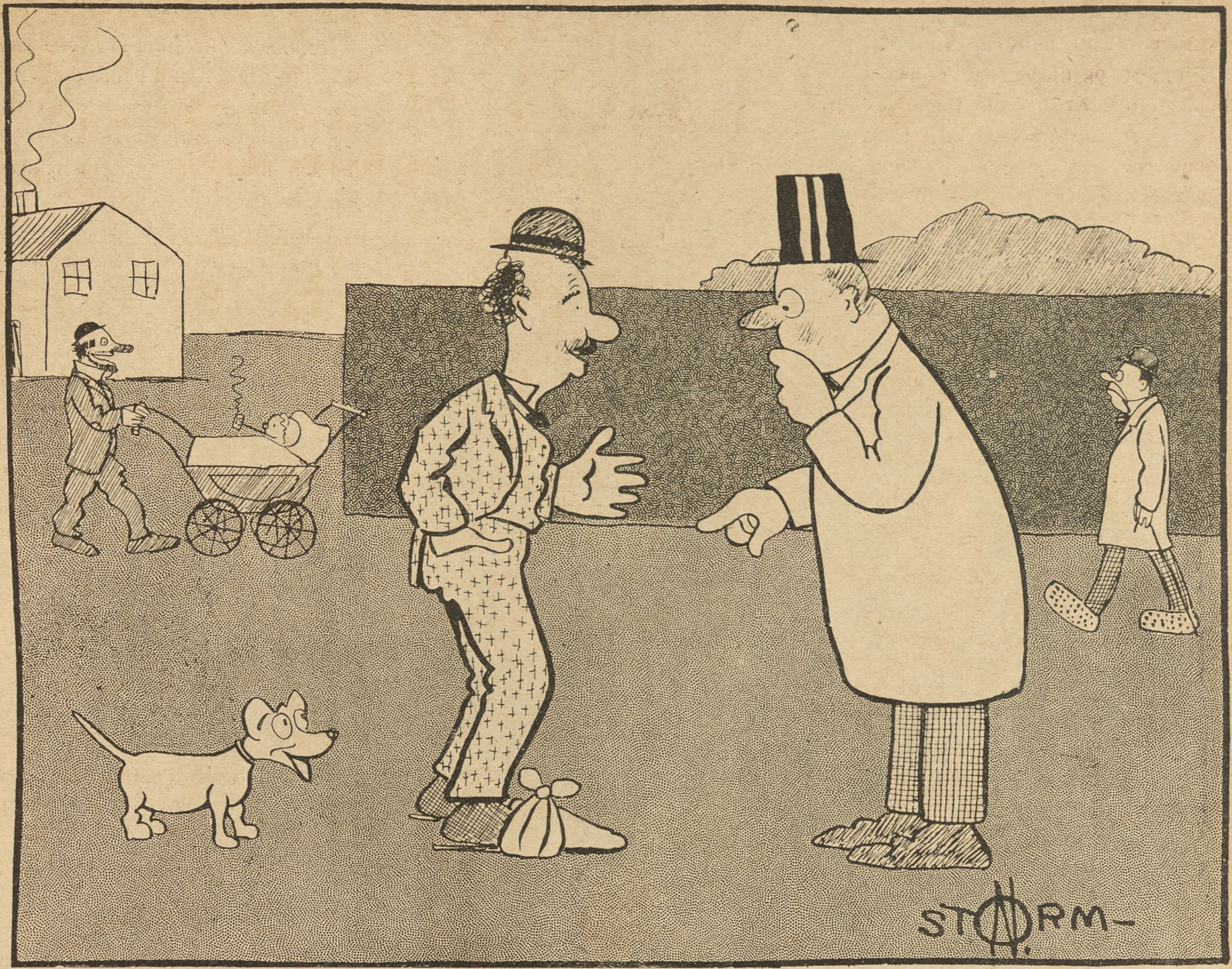

Tegning af Storm-Nielsen.

— Er Du bleven kørt over paa din højre Fod, siden Du er forbunden og gaar med Tøfler?

— Ikke Spor! Men mine Støvler er til Skomageren — altsaa!

Fra Sikringsstyrken.

Adolfsen ligger inde og har »pjækket« den nogle Gange, hvorfor hans Kaptajn har et godt Øje til ham. Forleden kom Adolfsen til Kaptajnen og bad om Permision i 3 Dage, da han skulde gifte sig.

Kaptajnen: Gifte Dem! De vil da ikke bilde mig ind, at der er Nogen, der vil ha' Dem! Naa, stik nu a' med Dem, og saa har De at vise mig Vielsesattesten, naar De kommer tilbage!

Tre Dage efter møder Adolfsen i Lejren med alle Tegn paa, at han har været paa »Turné«.

Kaptajnen: Naa, hvor er Vielsesattesten?

Adolfsen: Det gik, som Kaptajnen sagde — hun vilde ikke ha' mig!!

Prisforhøjelse.

Kunden: Det er snart ikke til at betale hverken Kød, Ost eller Smør.

Grossereren: Det kommer af, at det Kraftfoder, vi giver Kreaturerne, er gaaet op i dobbelt Pris.

Kunden: Jamen, sig mig, Harerne, som ikke faar noget af Deres Kraftfoder, hvorfor er de blevne saa skammeligt dyre?

Grossereren: Det maa være, fordi Ammunitionen er steget saa stærkt!

Ikke med.

Læreren: Karl, Du følger vel med?

Karl (»i Tanker«) — Hvorhen?

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Mistænkeligt.

— Han sa', at han var Søn af en Millionær, og nu ved jeg, at han arbejder for 30 Kroner om Ugen.

— Det ser mistænkeligt ud! En Millionærsøn kan næppe drive det til mere end 15 Kr. om Ugen!

Pædagogik.

Faderen, der er paa Restauration med sin lille Datter, benytter altid Lejligheden til at belære hende. — Ser Du, Betty, disse smaa Sardiner her bliver ofte slugt af de store Fisk.

Betty (i dybeste Forundring): Ja, men Far, hvordan faar de Daasen lukket op?

Hvorfor—Fordi.

— Min Mand sagde i Dag, at han holdt mere af sin Pibe end af mig.

— Hvad mente han med det?

— Jo, han sagde, at naar Piben blev ham for ubehagelig, saa kunde han da skrue Mundstykket af!

Snedig.

Faderen (der er blevet velsignet med Tvillinger): — I Dag behøver Du ikke at gaa i Skole, lille Frederik, thi i Morgen kan Du sige til Læreren, at Du har faaet to smaa Brødre.

Frederik: Jamen Far, var det ikke bedre, at jeg i Morgen si'r, at jeg har faaet en Bror, og en Gang i næste Uge siger, at jeg har faaet en til!

Danske Velærværdigheder XVIII

Tegning af Hp. Hansen.

P. M. Larsen, Marmorkirken.

Vor Frue Kirke! Det hænder tit,
man har svært ved som Brødre at
elske hinanden.
Og Tred've Tusind! Man fristes blidt
til at sukke i Løndom: Saa gid
osse Fanden —!

Undskyldt!

Johansen har faaet sin Ven Adamsen ind i en Afholdsforening, men efter 14 Dages Forløb brød Adamsen paa det hæftigste sit Løfte. Johansen møder sin Ven og spørger ham, hvordan det gik til.

Adamsen: Jeg var saa fuld, at jeg ikke vidste, hvad jeg gjorde!

Lige for lige.

Lægen kommer ind til Skomageren med et Par Støvler, som skulde repareres. Da Skomageren har undersøgt Støvlerne, erklærer han, at de ikke er nogen Reparation værd. Vel! svarede Lægen, saa vil jeg naturligvis ikke ha' noget gjort ved dem.

— Det er to Kroner, sagde Skomageren.

— To Kroner — for hvad?

— Jo, da jeg for en Maaned siden var oppe hos Dem for at faa et Middel mod Gigt, svarede De, at der ikke var noget at gøre ved det — og det tog De to Kroner for!

Koldblodig.

— Din Mand sagde i Gaar, at han var færdig at gaa ud af sit gode Skind, naar han tænkte paa dine Toiletteregninger.

— Bare han vilde, saa kunde jeg faa en ny Haandtaske af Skindet — Krokodilleskind er jo ikke moderne længer!

Tegninger af Emil Poulsen.

I mine unge Dage var det en yndet Fornøjelse at flytte Skilte.

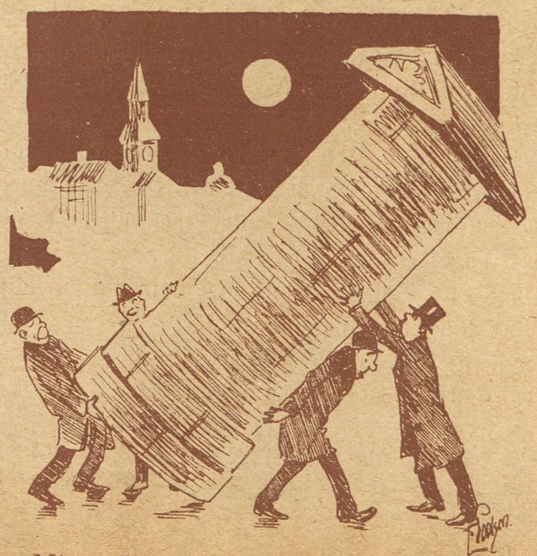

Mine Børn faar jo en Del mere Besvær, naar de skal til at flytte Plakatsøjler!

Patrioten.

Tegninger af Anton Hansen.

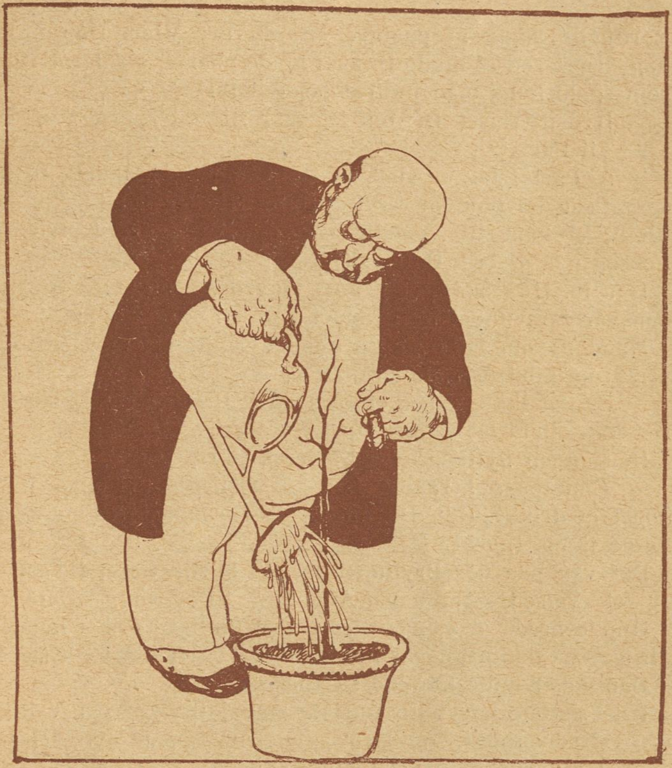

Et Krigstræ gøder man godt med sin Næstes Blod.

Jo mere Blod, jo bedre Frugt.

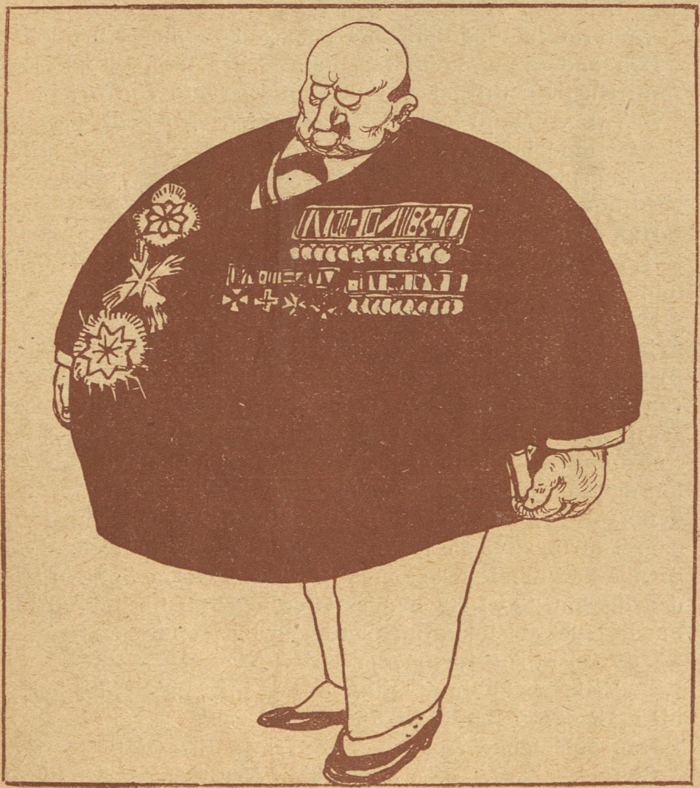

Dertil vil Du blive agtet og æret —

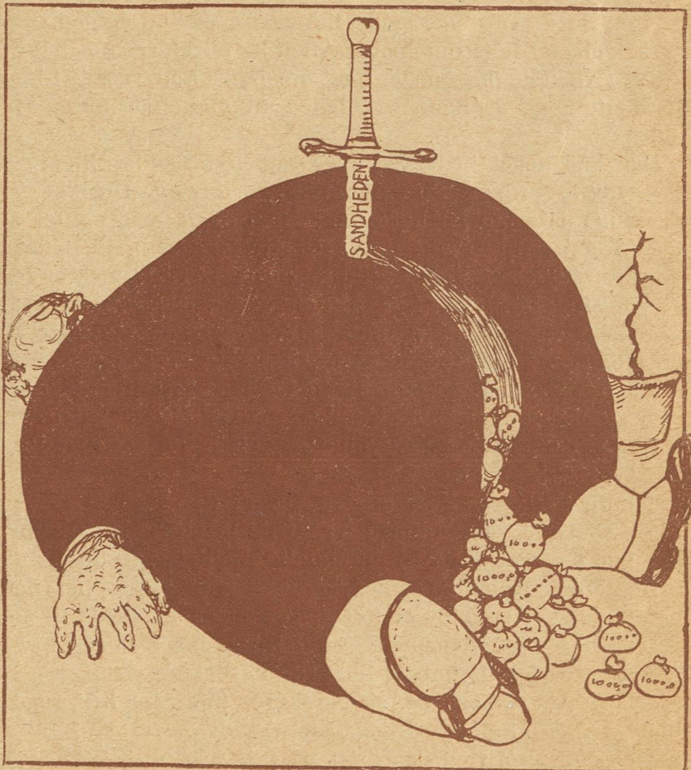

men Sandheden vil dræbe dig!

Dansk Korn Snaps

Kvindekenderen.

— Jo, ser Du, din Mand var nok god paa sin Maade, men han *forstod ikke Kvinderne* . . . I, fortryllende, lunefulde Væsner . . . Det skal være en Kunstner som jeg, der kan forstaa dem!

Han lænede sig tilbage og betragtede med Velbehag Cigarretrøgens lette blaa Ringe.

Han havde, hvad man kalder et smukt Ansigt. Trækkene var fine og regelmæssige, Øjnene var mørke og drømmende, men der laa et Træk af næsten kvindelig Veghed over hans Ansigt. De smalle, hvide Hænder legede nervøst med en rød Nellike, som han havde taget af Vasen paa Bordet.

Hun sad paa den anden Side af det elegante lille Middagsbord. De var ganske ene i den store Hotelspisesal. Et italiensk Orkester spillede halvt gemt bag en Gruppe af Palmer.

Hun sad med det lyse Hoved bøjet og stirrede ned paa Dugen. Hun var bleg og saa noget træt ud.

Han bøjede sig over Bordet og klappede hendes Haand.

— Ingrid, Du er saa bleg. Vil du ikke have noget at drikke? Champagne . . . ah, vi maa have Champagne i Aften, Kæreste . . . ikke sandt?

Hun rystede paa Hovedet.

— Vand, sagde hun til Tjeneren.

— Ingrid!

Hun saa op.

Han rynkede Øjenbrynene.

— Du ser saa kedelig ud i Aften. Du ligner ikke Dig selv. Jeg maa næsten tro, at Du angrer . . . fortryder, at Du fulgte mig og ikke blev hos den Mand, som forsømte Dig uforsvarligt . . . en Mand, som ikke fortjente at eje en saa fortryllende Kvinde som Du . . . som ikke var Din Kærlighed værd . . .

Hun gjorde en afværgende Bevægelse med Haanden.

— Ivan, tal ikke om ham i Aften — tal aldrig om ham . . . Jeg vil ikke høre noget ondt om ham. Lad være, at han forsømte mig, at hans Kærlighed til mig døde for længe siden — —

Der var noget bedrøvet over Tonen i hendes Stemme.

— Ingrid — hans Røst blev mild — forstaar Du ikke, at det piner mig blot at høre hans Navn? Jeg længes efter at tage Dig herfra — ud i nye Omgivelser . . . til Sydens Solskin. Jeg skal elske Dig, som Du er værd at elskes. Jeg er Kunstner . . . jeg kan rejse, hvor jeg vil . . . jeg skal vise Dig hele den store smukke Verden. Han . . . han er en Filister . . . en levende Arbejdsmaskine . . . et Urværk, bunden ved sin Kotorstol. Hvad forstaar saadanne Mennesker ved Livet . . . hvad forstaar de ved Kærligheden . .

Hans Stemme sagtnede pludselig, han rejste sig op og hviskede hæst mellem Læberne:

— Min Gud, nu bliver der en Scene!

En ny Gæst var kommen og havde taget Plads ved Bordet lige tæt ved. Det var en statelig middelaldrende Mand.

Den unge Kvinde vendte sig halvt om og saa paa den nyankomne. Hun blev endnu blegere, men hviskede til sin Kavaller: — Sæt Dem ned — her bliver ingen Scener!

Herren ved Nabobordet bukkede høfligt for dem.

— Jeg var sikker paa, at jeg skulde finde Jer her, sagde han i en almindelig »Selskabstone« Jeg hører, at I tager med Ekspressen Syd paa i Aften?

Der blev Tavshed — en Tavshed, som ingen af de andre syntes at ville bryde.

Hun holdt Øjnene som forud sænkede, mens hendes Bordfælle søgte at paatage en uberørt Mine. Han havde dog svært ved at møde Blikket af de skarpe staalgraa Øjne, som søgte hans med indtrængende Styrke.

— Hvortil rejser De, om jeg faar Lov at spørge?

— Til Paris!

— A, Paris! Jeg er glad, at De ikke valgte Italien, Ingrid og jeg var der paa vor Brylluprejse. Husker Du Ingrid, den Aften, vi kom til Venedig? Mindes Du vore fortvivlede Forsøg paa at tale Italiensk?

Han lo. Hun sad stadig med Hovedet bøjet, men Blegheden var forsvundet og i Stedet kom en svag Rødme.

Manden, som sad over for hende, vendte sig med en usikker Mine mod den anden.

— Er det ikke bedre, at De sætter Dem ved vort Bord? Det kan ellers let vække Opsigt.

Den anden flyttede over til deres Bord.

— Champagne! raabte han til Tjeneren. Vi maa have noget at drikke. Kan Du huske, da Du smagte Champagne første Gang, Ingrid?

Det var paa vor Bryllupsrejse. Vi havde været i Teatret og set »Valsedrømme« den Aften . . . Det var i Wien.

Hun svarede ikke, men der laa et pinligt Træk i hendes Ansigt — Champagnen kom og Tjeneren fyldte i Glassene.

Den sidstkomne hævede sit Glas.

I det samme begyndte Musikken at spille. Det var Valsen af »Valsedrømme«, som i et sagte Brus naaede deres Øren.

— Jeg drikker for svundne lykkelige Tider, sagde han højt — for lyse lykkelige Minder, som ingen Mand kan røve fra mig!

Den yngre Mand rejste sig hæftigt op.

— Lad os i Himlens Navn faa en Ende paa den Komedie, udbrød han hæftigt. Ser De ikke, at De plager hende —?

Den anden saa koldt paa ham — Jeg tror, De kan sige »min Hustru«, thi det er hun endnu — *min Hustru!*

Den yngre Mand ignorerede hans Ord og bøjede sig over Bordet mod hende.

— Ingrid — Du er træt, sagde han ømt, jeg skal gaa og bestille et Værelse til Dig!

Hun nikkede ja, og han gik.

Hun løftede Hovedet og mødte sin Mands Øjne — Øjne, fulde af Kærlighed og Ømhed.

Det var, som en Taage faldt fra hendes Øjne. Hun saa, hvor han elskede hende, den Mand, fra hvem hun vilde flygte, medens hun troede hans Kærlighnd død. De havde været for stolte begge to, og saa var deres Kærlighed frosset til Is. Hun havde været for stolt til at blive hos en Mand, som hun troede ikke elskede hende, og han havde i Vrede følt det, som hun gled fra ham. Saa var den anden — Kunstneren — kommen, og hun følte sig en Tid lang draget og daaret af hans elegante Væsen, og hendes Hjærte bankede, da han bad hende drage med til Sydens varme Sol. Nu faldt der ligesom Skæl fra hendes Øjne, og hun forstod, at hun havde ladet sig lokke ud paa en farlig Vej.

Hun rejste sig hurtigt op.

— Erik, sagde hun stille — tag mig med Dig hjem — hjem til os; vi har gjort hinanden Uret . . . .

Han bød hende Armen — Kom, min Elskede!

Lidt efter kom »den anden« tilbage — og fandt Bordet tomt.

. . . . Han, Kunstneren, der forstod Kvinderne, stod længe og stirrede frem for sig . . . . . .

Folkets Hus, Jagtvej 69 ❊ Selskabslokalerne anbefales.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 81, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Sælg
Deres gamle Kobber, Messing, Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude (80 Øre pr. Kilo) samt gl. Papir til
JOH P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Byggegrunde.
Ved Emdrup — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i Parceller paa ca. 1500 Al. — Billig Pris og ringe Udbetaling. — Vej med Kloak, Vand og Gas.
Overretssagfører Axel Guthmann
Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Laurits Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

„Danmarks" Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: Højbroplads 13.
Største Udvalg.
Statskontrolleret Virksomhed.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

GENUINE
LUND's-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Haukeli
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN

Tegning af P. V. Hansen.

Arbejdsgiveren: — **Lønforhøjelse! Hvor frækt at komme med et saadant Forlangende i disse dyre Tider!**

16 Sider
KARNEVALS-NUMER
10 Øre

RAVNEN

Nr. 10. Torsdag den 9 Marts. 1916.

Tegning af Alfred Proessdorf.

Han faar det vist for varmt, men husker vel i Tide
sit store Held —: Han har en „Køler“ ved sin Side!

Bryggeriet Phønix

Telf. 3968 **Ølsorter** Telf. 3968

Se Prislisten i Socialdemokratens Mandagsnummer

Tilskære & Sy-Kursus

Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi,
Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
leverer
DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
H.J. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON No 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Carl Jacobsen & Co.
N. Farimagsg. 64.
Paa Afbetaling
Jakke-klædninger
fra Kr. 45–75 Kr.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Vadskeriet „Ventegodt"
Brønshøj L.
Tlf. Brønshøj 94 og 96
Lufttørring.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al. — Billig Pris og ringe Udbetaling. — Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Guthmann
Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø

HANSONS STEMPELFABRIK NYØSTERGADE 2.
TF. 354. MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

KARNEVAL

Tegning af Georgia Jacobsen.

I Flitter og Glans gaar Prins Karnevals Dans —
— En Hedning, en Friskfyr, en Spotter,
der bærer al Glæde i oprakt Haand
og spreder den gavmildt til Frøkner af Aand
og til Nætternes blege Koketter!

Han bød mig, Prins Karneval, være hans Gæst,
han loved mig Glemsel og Lykke,
han loved at række mig det Instrument,
hvorpaa jeg — mod Dagen og Sorgerne vendt —
turde blæse Alverden et Stykke!

Og det var en straalende Karnevalsnat,
jeg traf to hedenske Øjne,
hvor Længslerne leged og lokked og lo
og fristed mig til for en Nat at tro
paa de hidsigste Løfter og Løgne!

Og hun, der ejed de Øjnes Hav,
hvor Længslerne leged og lokked,
hun blev mig Symbolet paa Glædernes Fest,
hvor alle kan naa, hvad der tykkes dem bedst —
— selv den, der ved Dag er forstokket!

Og gav hun sig hen i en svimlende Dans,
saa aabned hun Læbernes Bæger,
fyldt med den Kyssenes blødende Vin,
der hidser, beruser som Duft af Jasmin —
men Hjærterne dybt vederkvæger!

Jeg ved ikke mer, hvor vi fandt derhen
til den luneste Krog af alle.
Dér blev til Kokotte min Frøken af Aand,
dér gav hun mig Vinen med egen Haand —
— min Blomst lod sit Kronblad falde!

Da saa jeg Prins Karneval svinge sin Brix,
da bruste det muntre Orkester,
da glemte jeg Dagen, dens Slid og dens Larm,
da favned jeg, festlig og stolt, i min Arm
en Dronning fra Februars Fester!

Hvis nogen skal møde en Skulder engang
med Spor af hungrige Tænder,
da er han af Glæderne ikke forladt,
da er det min Blomst fra den Karnevalsnat,
han holder i sine Hænder!

Thorkil Barfod.

Tegning af Georg Larsen.

Hun: Skal jeg sige Dig, hvad jeg hedder?
Han: Næ — hellere, hvor Du bor!

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Tegning af Chr. Hoff

Gennemskuede Masker.

Hver Torsdag det lyder i Køb-en-havn:
Glem end'lig ikke og Køb-en-Ravn!

Næsvis!

A. og B. betragter en Herre med en usædvanlig stor krum Næse.

A.: — Du Kristian! den Snabel burde vises frem for Penge!

Ham med Næsen: — Saa vær Du glad for, at Du kan faa Lov at se den gratis!

Under Nulpunktet!

Forvalteren er paa en Spaseretur, en meget kold Vinterdag, kommen til Jesper Husmand, (bekendt for at være lidt indskrænket,) han finder denne udenfor sin Bolig i Færd med bearbejde et Termometer og spørger:

— Hvad er det Du gør ved Termometret, Jesper?

Jesper: — A' gni'er 'en me' Terpinsalle. — Det si'r vor Dovtor er saa godt mod Frost!

Udmærket.

— Da De solgte mig Hunden, forsikrede De, at den var udmærket for Rotterne. Men bare den ser en Rotte, flygter den —?

— Ja, men er det ikke udmærket for Rotterne?

Artig!

Damen: Har Løjtnanten lagt Mærke til, at mine Øjne ikke er ens?

Løjtnant: Naturligvis — det ene er smukkere end det andet.

Tegning af Helgo Jørgensen

Forspillet til Kunstnerkarnevallet.

Tegning af Erik Lassen.

Moderne Narre-Streger!

Karnevals-Vise.

(Mel: »Jeg vil ha' rus —«)

I Nat skal jeg paany til Karneval,
og det bli'r notabene af de fine!
De skal faa se mig i den store Sal,
hvor jeg med »Tjæp« skal svinge Caroline!
Det er det tyvende i dette Aar,
og immer glad nu paa en frisk jeg gaar.
Jeg elsker Knald og Fest og muntre Baller,
men søger først og fremmest Karnevaller.

Se, første Gang var jeg klædt ud som Smed,
og hele Natten knalded Faers Hammer.
Den anden Gang var jeg en gammel Ged!
(de »Horn«, jeg har, fra Florasalen stammer!)
Den næste Gang var jeg en Konge-Ørn,
som henad Natten blev en vældig Bjørn!
Jeg husker Tju og Bang og et Par Skaller,
jeg søger kun de bedre Karnevaller!

Saa har jeg været Klown og Munk og »Dunk«,
en Nat som Kat jeg maatte gaa og »hvæse«,
og jeg har været Ridder fin og prunk,
og jeg har »skaaret den« blot med »en Næse«.
Og jeg har vakt Panik en Gang som Degn,
lidt *I. C.* blandet med lidt Scheiberlein,
og det er mig, der gaar omkring og skralder,
hver Gang de Vognmænd holder Karnevaller!

Se, denne Gang skal jeg ha' Mave paa
og »Diamanter« paa hveranden Finger.
Min høje Hat skal sidde lidt paa skraa,
med »Guld« i Lommen stadigvæk jeg ringer.
Jeg skal i Aften altsaa spille *Nar*,
Figuren staar Dem vistnok alle klar:
for jeg skal med dèr hvor Champagnen knalder
paa et af Byens — *Gullasch-Karnevaller!*

Peder Ravn.

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

Jeg følte, at jeg havde faaet den største Skat, en Mand kan faa, og skønt jeg ikke ansaa mig, for værdig til den, lovede jeg dog i mit Hjerte at forsøge paa, saa godt jeg kunde, at gøre mig fortjent til denne Lykke!

Da vi nu stod der Haand i Haand, vidste jeg ikke, om jeg burde fortælle hende Dagens Oplevelser og særlig om Nonnens Besøg, eller om jeg ikke skulde gøre det.

Paa den ene Side syntes jeg ikke, at jeg burde skjule noget for hende, men paa den anden Side vilde det tage Tid at fortælle det og maaske forurolige hende.

Naar vi vel var blevet gifte og hun saaledes stod under min og Lovens Beskyttelse, skulde jeg nok befri hende for al Uro! Nej — ikke nu, men senere vilde jeg fortælle hende det, hvis det blev nødvendigt.

Jeg kyssede hendes Hænder, Øjne og Mund og førte derefter min Moder tilbage til hende.

Efter at jeg havde vekslet et Par Ord med Mr. Hebblethwarte, som stod og lod som om han beundrede Blomsterne i Haven, begav jeg mig paa Vej til Præstegaarden.

Jeg var ked af, at min gamle Ven Maynord ikke var hjemme, thi jeg ønskede ikke alene, at det skulde være ham der forrettede Vielsen, men ogsaa hans Deltagelse og Interesse.

Han var netop den Ven, jeg trængte til, en Mand, som jeg kunde skænke min Fortrolighed og hos hvem jeg kunde finde Forstaaelse og Hjælp med Raad og Daad.

Jeg blev derfor meget nedslaaet, da jeg fik at vide, at jeg maatte undvære hans Hjælp, paa hvilken jeg med stor Sikkerhed havde regnet, thi jeg havde aldrig drømt om, at han ikke skulde være hjemme, netop i dette kritiske Øjeblik.

Var det mon et Varsel om kommende Uheld?

Præstegaarden laa omtrent 100 Meter fra Kroen og jeg naaede derfor snart derhen. Jeg traadte ind i Arthur Maynards Arbejdsværelse, som jeg kendte lige saa godt som mit eget. Men hvor fremmed forekommer et Værelse en dog ikke, naar man ikke træffer den Person, som har sat sit Præg derpaa!

Her gensaa jeg Maynards Bøger og hans Malerier, der stod hans Skrivebord med alle Papirerne, der hans Lænestol, der hang hans Piber og der den ejendommelige gamle Tobakspung, jeg havde fundet hos en Antikvitetshandler i London og sendt ham som Fødselsdagsgave.

Men selv var han der ikke, og Værelset forekom mig fremmed, hvor velkendt det end var.

Jeg maatte vente nogle Minuuiter før Døren blev aabnet og Præsten traadte ind.

Det var en høj Mand omkring de 35 – 40 Aar med et asketisk, alvorligt Ansigt, skarpe, gennemtrængende Øjne og en Mund, der naar den var lukket, saa ud som om den ikke kunde aabnes.

Han gjorde Indtryk af at være en rolig, men ogsaa noget kold Natur — en Kirkens Tjener, der mindede om en Dommer.

Da han kom ind i Værelset, holdt han mit Visitkort i Haanden.

Vi bukkede begge og han bad mig tage Plads i en Stol medens han selv slog sig ned ved Maynards Skrivebord, idet han betragtede mig med en Opmærksomhed, som jeg fandt større end nødvendigt.

— Jeg er ked af, at jeg har ladet Dem vente, Dr. Fordyce, begyndte han. Men jeg var optaget af vigtige Forretninger, da De kom — og jeg kunde ikke straks afbryde dem.

— Og jeg er ked af, at min Ven Maynard ikke er hjemme, Mr. Meredill, svarede jeg.

— Jasaa, Maynard er Deres Ven?

— En af mine bedste Venner. Jeg er født her i Byen, mine Forældre blev viede her i Kirken — jeg tror man kan se min Faders Grav fra Maynards Dagligstue.

Han nikkede.

— Ja, sagde han, jeg tænkte netop, da jeg fik Deres Visitkort at se, om De ikke var en Slægtning til den Dr. Fordyce, der ligger begravet her paa Kirkegaarden — Men Maynard er for Øjeblikket paa Rejse og jeg er hans Vikar. Er der noget, hvormed jeg kan tjene Dem?

— Ja, Mr. Meredith, jeg ønsker ved Hjælp af et Vielsesbrev at blive viet til en Dame, som for Øjeblikket sammen med min Moder opholder sig ovre paa Kroen, svarede jeg kort, idet jeg gik lige løs paa Sagen. Jeg havde helst ønsket, at Ceremonien blev forrettet af min Ven Maynard, men da han ikke er hjemme og Sagen ikke kan opsættes, vilde jeg være Dem meget forbunden, hvis De vil forrette den i hans Sted.

Han betragtede mig opmærksomt uden at lægge nogen Overraskelse eller Forundring for Dagen.

— Har De Vielsesbrevet med Dem, Dr. Fordyce? spurgte han.

Jeg tog Dokumentet op af Lommen og rakte ham det.

Han læste det nøje flere Gange igennem. Tilsidst lagde han det omhyggeligt sammen og rakte mig det med en Bevægelse som om han gav noget uden Værdi fra sig.

— Ja — Dr. Fordyce, dette er godt nok, sagde han, men jeg kan alligevel ikke forrette Vielsen!

Jeg stirrede paa ham i højeste Grad forbavset.

— Kan De ikke forrette Vielsen? Paastaar De maaske, at dette Dokument ikke er i Orden?

— Jo — det ser ud til at være oprettet i fuldkomment lovlige Former. Men jeg kan alligevel ikke gøre, hvad De ønsker. Og hvis Hr. Maynard selv var her, havde han heller ikke kunnet det.

Jeg formoder, at jeg rynkede Øjenbrynene lidt ved disse Ord. Og jeg stirrede paa ham med aaben Mund.

Uden Tvivl lagde han Mærke til min Overraskelse og Forbavselse, thi han fortsatte straks:

— Jeg er meget ked af det, men jeg har virkelig intet Valg. Og det er vistnok derfor bedst, at jeg forklarer Dem det hele. Det forholder sig saaledes. Klokken fire i Eftermiddags modtog jeg et udførligt Telegram vedrørende denne Sag.

— Gjorde De? udbrød jeg.

(Fortsættes.)

A/S Dansk Folkeforsikringsanstalt

(Anerkendt og kontrolleret af Staten)

Ingen Lægeunder-søgelse

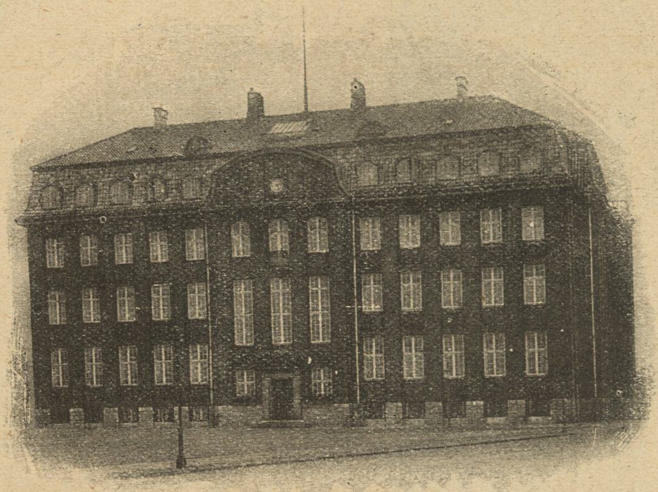

Præmien opkræves hver Uge

Anstaltens Ejendom:
13 Anker Heegaardsgade 13, København B.

I Januar 1916 havde Anstalten en ikraftværende Forsikringsbestand til en Forsikringssum af over

62 Millioner Kroner

Samlet Formue ca.

14 Millioner Kroner

Udbetalt

Bonus ca. Kr. 620,000

i Aaret 1915

Landets ældste og største Folkeforsikringsselskab.

EUROPAS SMILEBAAND

(»Lustige Blätter«.)

Sten-Djævlen paa Notre Damekirken i Paris: Vores Karneval saa før noget anderledes ud!

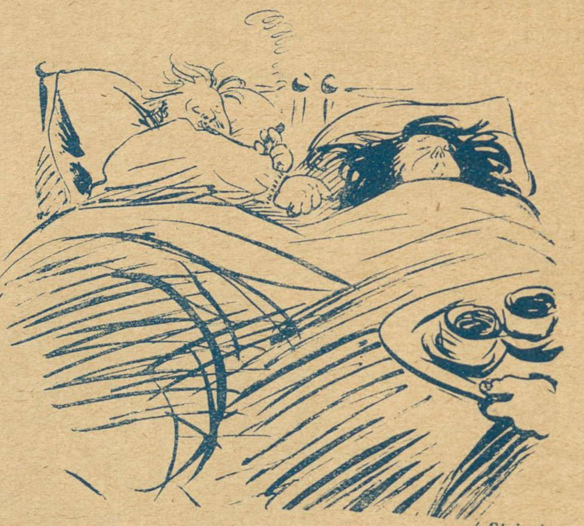

(»Strix«)

Grosshandlar Antonsons jungfru kommer som vanlig in till herskapet med Morgonkaffe. Men vid detta speciella tillfälle säger Antonson: — I dag behöfs bara en kopp, — för hon å dö.

Samtidigt pekar han på henne, hvilket framgår af teckningen.

Fred — ikke Fred — Fred — ikke Fred — Fred — —!

(»Simplicissimus«)

(»Meggendorfer Blätter«)

Tvivl. »Jeg vilde gærne males her i Haven i mit ny Automobilkostyme, men skal jeg nu henvende mig til en Landskabs-, en Portræt- eller en Dyremaler?«

Sparsamma Bergvall, som första gången bjuder sin fästmö på middag:
— Älskade Emeli, ta något gott — ta något för en och tjugufem!

(»Søndags-Nisse«)

AALBORG og A. BRØNDUM & SØN's
AKVAVITTER

Rød Indmad

Flammedans.

Karnevalsguden spænder sin Bue,
sigter, og Pilene flyver og rammer —
Øjne i Glød og Kinder i Lue,
sitrende Hjærter i lysende Flammer!

Feberhedt Hænder knuger om Hænder,
Elfenbens Skuldre vuggende brammer —
Guder! Hvor vildt dog din Læbe brænder,
Nelly, du dejligste af mine Flammer!

Cello, Obo, Violiner og Fløjter,
Hør Instrumenterne æggende stammer!
Ærbare Ungmøer og strøgkendte Tøjter,
Alt hvirvles rundt i Livslystens Flammer.

Kloden slaar Volter, springer og danser,
Krigsorkestret hyler og glammer,
hidser de sluknende Rester af Sanser —
Hopla — en Verden i bragende Flammer!

Oscar Elholm.

Serpentiner.

Store Partier af Lyng gaar nu til Tyskland, hvor det efter Sigende benyttes til Fabrikation af Te.

— Paastanden lyder som en Finte; det bliver vist i al Fald næppe nogen fin Te!

Jeg ser i Bulletin'erne, at Tyskerne har stormet »Peberhøjen« — mon Tropperne til det Stykke Arbejde har betjent sig af »Peber-Bøsser.?«

Plantagebranden paa St. Croix er nu slukket, men Brandens Aarsag staar endnu hen i det uvisse.

— Maaske den kan sættes i Forbindelse med Planen om Øernes Salg til Amerika: den røg som bekendt i Lyset!

— At gaa paa Karneval, som Deltager, bliver betydelig dyrere end at være Tilskuer.

— Aah, det bliver vel ikke saa meget?

— Altid et Par Kroner mere pr. Næse!

— Du, min Svigermoder bliver hjemme — ved sit Strikketøj, — hun tør ikke tage med paa Karneval. —

— Hvorfor ikke?

— Hun er bange for at tabe en Maske!

Af Kapitalisternes Katekismus.

Strejker! Alene *Ordet* er nok!
Strejker ødelægger Landet
og er af Himlen forbandet!
Men Strejke af Majsimportørernes Flok,
Gudbevares, *det* bli'r *s'gu* noget andet!

Kunsten at spare.

Det kan i disse Dyrtider være paa sin Plads at give et Par Vink om, hvorledes man kan spare paa enkelte vigtige Omraader.

Mad: Man tager et Par Højreblade, og ved Læsningen om de politiske Spørgsmaal faar man snart leveret et Par fede »Ænder«, som det overlades til Læserne selv at gøre Kaal paa. Man er saaledes godt hjulpet for denne Dag.

Drikke: At stærke Drikke gør Folk skøre, er en kendt Sag. Man bør derfor ombytte stærke Vine som f. Eks. Rüdesheimer og Rødvin med de lettere og billigere Mærker: Pumpenheimer og Gaasevin.

Brændsel: »Billig Ildebrændsel« har jo længe været Dagens brændende Spørgsmaal, og man løser det bedst paa følgende Maade: Man anskaffer sig en Prisliste over Kul, Koks og Brænde, og ved at studere denne vil man hurtig — ved Tanken om at skulle betale disse Priser — komme til at svede. Ved samtidig at efterse sin Beholdning af Kontanter vil man snart blive hed om Ørerne! — Man har altsaa paa denne Maade opnaaet en god Varme paa en billig Maade.

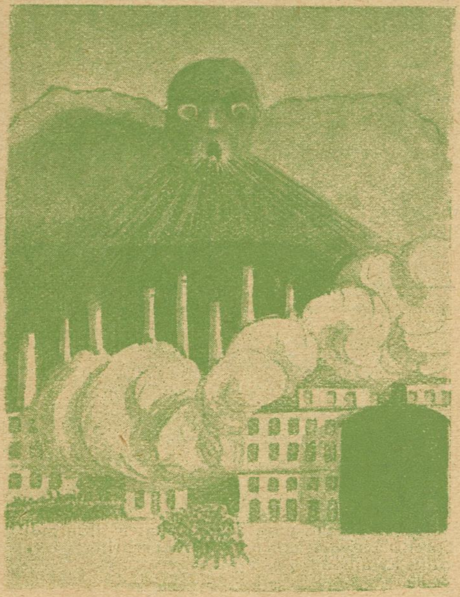

Det bortskræmte Lockout-Spøgelse.

— Hvad Forskel er der paa Direktør *Gammeltoft* og almindelige dødelige Mennesker?

— Pas, kære!

— Jo, ser Du, *vi* sætter i høj Grad Pris paa Sukker, men *han* sætter *for høj* Pris paa det — eller *vilde* i hvert Fald gærne.

20/2. Den er grulig gal med Kommunens Koksdirektion. Den 14 Februar bestilte min Ven Petersen en ny Beholdning, den 17 slap hans sidste Stykker op, den 18 rensede han sin Kakkelovn og satte sig til at vente. Saa i Dag arriverede Koksene, men stakkels Petersen fik ingen Glæde af dem — han var nemlig i Mellemtiden frosset ihjel.

Tante Berlingske: Alt det Fjas og alt det Gøgl, er det noget i saadanne Krigstider — havde det endda været i min Tesalon, at du dansede Tango — —!

Vestindien.

Negrenes Lønkamp med Sejer er endt,
skønt i Bordet der for dem blev dunket.
Negrene steg en firti Procent —
men hvor dybt er Hr. Hagemann sunket!

Den sparkende Løjtnant.

Bevares, for Helte der gi's i vor Hær!
Det er Fyre, der rigtig kan klodse!
De fægter med Bøsse, Pistol og med Sværd,
og *Støvlerne* bruger de osse.

Vi ler ad saadan en brovtende Knark
og ad Militarismens Færden.
Engang vil alt det Bras med et *Spark*
blive rask ekspedert ud af Verden!

I Gaar kom Stribolt op paa Raadhuset og vilde have Dyrtidsmærker. Han paastod, at der var saa mange, han maatte underholde!

Københavnske Tjenere i Karikatur LVIII.

Mogensen. Odd-Fellow-Palæet.

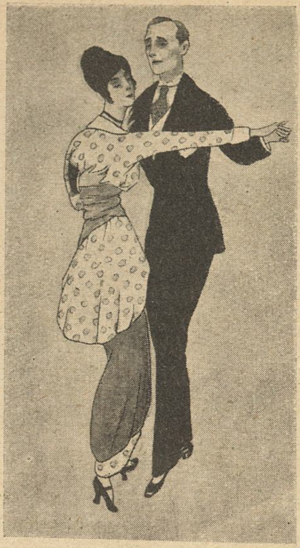

Tegning af C. Larsen.

— I Vinter ser man Dem, imod Sædvane, meget sammen med Deres Mand.
— Ganske rigtigt, vi ere nemlig skilte!

N. Søderberg. Vi skal nok ved Lejlighed faa Deres — temmelig store — Tegning anbragt.

Aa. K. Løgstør. Den ene skal blive offentliggjort, men den er for ubetydelig til at kunne honoreres.

»MASKE VÆRK«
Tegning af Oluf Olsen.

AGGERBECKS ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer·Huden·
Alles Yndlingssæbe

—Danmarks fineste Taffelvand—
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.
Generaldepot: Ingerslevsgade 110. Telefon 9256.

RYG
ODOR
Formrullet
Brasil Cigar 5 Kr. 50 Øre pr. 100 Stk.
Haandrullet „ „ 7 Kr. „ „ „
CIGAR- & TOBAKSFABRIKEN
DANMARK
Telefon 5621 · Grundl 1888
Niels Hemmingsensgade 20
København

Teknisk. Kirurgisk.
Gummilageret „Francais"
Køb friske kontroll. Varer pr. Opkrav eller for Frimærker
Lille Kongensg. 16
A. Mouritzen

Haukeli
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

Nyt Selskabslokale
Mine smukt monterede Lokaler til mindre Foreninger, Selskaber og Klubber bringes i velvillig Erindring.
Chr. O. Jensen,
Fhv. Frmd. f. Kellnerf. f. Kbh. og Omegn.
Telf. 10424 Vognmagergade 37, Telf.
Landemærket 24. Byen 7534

»TANGO«
Tegning af C. J.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

Den er for tyk —!

Tegning af Storm-Nielsen.

Den lille Mand: Undskyld, Frøken, hvor bor De?
Damen: I *Smallegade.*
Manden: — *Umuligt — — —!*

Hjemme.

A: Din Kone er jo en meget intelligent Kvinde?

B: Ja, hun er hjemme i Kunst, Musik og Literatur . . . . men ellers er hun aldrig hjemme!

Forfejlet Trøst.

Fiskerkone Jochumsen laa paa sit yderste og ved hendes Seng stod hendes ikke helt ædru Mand og trøstede hende med den Bemærkning, at engang skal vi jo alle dø! Da rejste Madam Jochumsen sig op og raabte —: Det er jo netop det gale ved det. dit Aalehoved! Hvis vi skulde dø ti Gange, saa skulde jeg saamænd ikke bryde mig om denne ene Gang!

Strænge Tider!

A: Efter at Wienerbrødet er blevet mindre behøver Bagerne ikke mere at lægge Brødet uden for Dørene hos Folk om Morgenen.

B: Saa?

A: Nej! Bagerne kan jo putte det ind gennem Nøglehullet i Døren!

For sent.

— Da Du friede til Frk. Jacobsen, sagde Du saa til hende, at Du ikke var hende værdig!

— Nej, det gjorde jeg ikke. Jeg skulde lige til at sige det til hende — men saa sagde hun det!

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE"

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

Tegning af Hp. Hansen.

— Op med Hovedet, Peddersen! Det gælder om at virke dekorativt!

En Kærlighedshistorie.

Der var for Aar tilbage
en fæstningsgal Militær,
som virkelig havde faaet
et lille Pigebarn kær.

Saa retted han paa sin Snurbart,
sin Sabel om Livet bandt.
Og med sine raslende Sporer
han kom — og saa — og vandt.

Blandt Anlægets lyse Stammer
de mødtes hver Aftenstund.
Hun tog hans dyreste Løfter,
han tog hendes Kirsebærmund.

Han tog hendes ømmeste Tanker,
hun tog hans Kærlighedshu:
Og dersom de ikke er gifte,
saa kysses de sikkert endnu . . . .

Frederik Skousbo.

Beskidt.

Paa et Fartøj i Havnen sidder en Del Søfolk og passiarer om dit og dat. Tilsidst falder Talen paa en Kollega, hvis utrolige Snavsethed længe har gjort ham til en Fabel for alle. Man snakker frem og tilbage og nævner adskillige andre Eksempler paa manglende Renlighedssans. Saa tager Styrmanden Ordet og siger:

»Hør nu her, Gutter — I ved slets inte, hvad *beskidt* er, men nu skal *jeg* sige jer det. Ser I, Peter Kip, som jeg sejlede med nogle Aar paa Island — *han* var beskidt. Tilsidst syntes Kaptajnen, det var for galt, og da vi saa en Dag kom til Bergen, saa gik han i Land og tog Peter med hen paa en Badeanstalt. Der lod han to Mænner ta' fat med varmt Vand og Sæbe, og de gned saa løs paa Peters Krop, alt hvad Næverne orkede. De skurede og skurede, og da der saa var gaaet saadan en lille halv Times Tid, saa kom der endelig — *en Uldtrøje tilsyne.* »Ser I, *det* var at være beskidt, var'et!«

Tegning af Emil Poulsen.

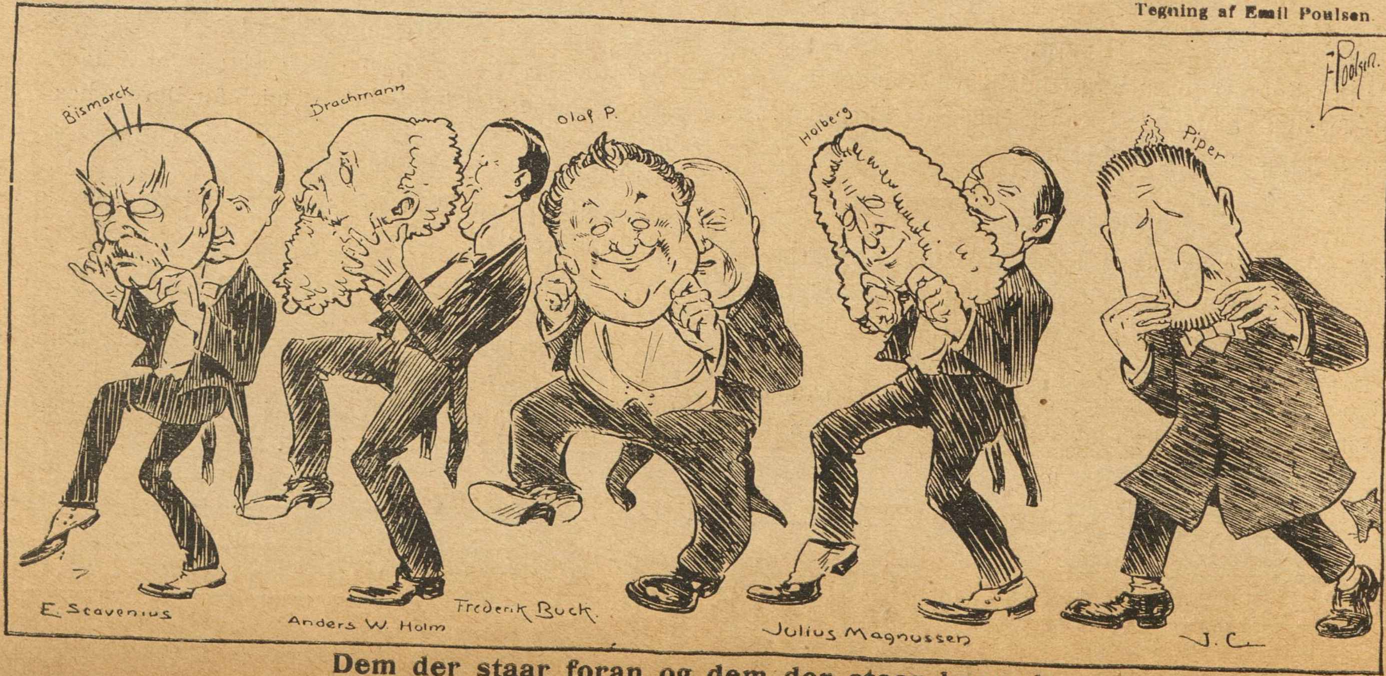

Dem der staar foran og dem der staar bagved.

Leverandør til Militarismen.

Tegning af P. V. Hansen.

Jeg har endnu en Del Masker, som ikke har været i Brug!

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.
Monaco, oval, Kork	10	9
Sherrys No. 1	20	25

DE STUMME LØGNE.

Uden at være uretfærdig kunde man tale om Frede Nielsens Dumhed og anmassende Opblæsthed. Disse uheldige Egenskaber blev imidlertid stillet fuldkommen i Skyggen af det fabelagtige Held, han viste sig at være i Besiddelse af, da Verdenskrigen brød ud. Han, den lille Boghandlerkommis, gjorde paa en eller anden ubegribelig Maade et Kup og optraadte pludselig med Kontor, Telefon, Bogholderi, Skrivemaskine med tilhørende Dame, som han erobrede fra Principalen. Det var en lille, fiks, smidig en af den Type, der er som skabt for de moderne Niggerdanse, tilsyneladende blussende og ubetænksomme, men i Virkeligheden saare kuldslaaede og beregnende. Forøvrigt var hun duelig paa Kontoret og langt fra kedelig at spise til Aften med. Om Søndagen turede Frede Nielsen med hende i Bil rundt paa Landevejene. Efterhaanden befæstede hun sin Stilling, men da det gik op for Frede Nielsen, at hun stilede mod Ægteskab sagde han hende med rene Ord, at en Mand paa en halv Million var en Dame af det højere Selskab værd, saa de Tanker maatte hun slaa sig af Hovedet. Men dertil var Yelva Svendsen aldeles ikke til Sinds. Mindst 27 Gange ordnede hun sit Haar foran Toiletkompagniets lille Skabsspejl, men den 28. Gang havde hun Ideen. Hun vilde appellere til Snobben i ham og spille højt Spil.

En Formiddag mødte hun paa Kontoret i sin fineste Stads, diskret sminket og med sit allermest pikante Udtryk. Frede Nielsen maatte undskylde, men hun maatte absolut have et Par Timer fri. Hvor hun skulde hen? Nej, det vilde hun ikke udtale sig om.

Skønt der laa et Par betydelige Ordre der skulde ekspederes, satte Frede Nielsen sig alligevel til at tænke over, hvor hun dog skulde hen, og den Mulighed, at hun maaske havde noget Pjank for, berørte ham ubehageligt. Da hun kom igen, tilsyneladende oprømt, spurgte han efter en lang, tung Pause:

»Naa, Du lille, hvor har Du saa været henne?«

»Siger det ikke, siger det ikke,« kvidrede hun.

Frede Nielsen dukkede fornærmet ned i sine Papirer, mens Yelva satte sig med Overtøjet paa og gjorde ikke Mine til at gaa i Gang med Arbejdet. Der maatte være hændt hende noget usædvanligt.

»Saa Du i Bladene i Gaar, at Ole Olsen søgte Filmskuespillerinder mellem Bourgeoisiets Damer,« henkastede Yelva med paatagen Ligegyldighed.

»Ha ha, saa det er der, Du har været,« sagde han grinende. »Naa, hvilken Skæbne fik saa min lille Bourgeoisipige?«

»Siger del ikke, siger det ikke,« kvidrede hun.

Frede Nielsen saa paa hende med opspærrede Øjne. Skulde hun virkelig til Filmen? Jo længere han saa paa hendes kvikke, morsomme Ansigt, des mindre usandsynligt forekom det ham. Hun steg i hans Agtelse. Og Yelva benyttede sig straks af sin Overlegenhed.

»Du kan altsaa forstaa,« sagde hun og strøg sine Handsker glatte, »at jeg ikke længere kan være Dig til Nytte her paa Kontoret. Farvel Frede og Tak for den Tid.«

Frede Nielsen rejste sig forvirret. Pludselig huskede Yelva paa nogle Sager, hun havde glemt i Pulten. Hun søgte og gav sig god Tid.

»Hør Yelva!« udbrød han. »Er det Din Mening at afbryde al Forbindelse med mig. Det synes jeg ikke, at Du skulde. Husk alle de elegante Selskabsrober, Du skal bruge. Lad mig hjælpe Dig med dem, jeg har jo Penge nok.«

»Du er alligevel sød Frede. Naar jeg sagde Farvel til Dig, var det egentlig nærmest, fordi Du i den senere Tid har behandlet mig som en lille, halvt uvedkommende Butikspige, og det kan jeg under de *nuværende* Forhold ikke finde mig i.«

Det forstod Frede Nielsen saa godt, og han indrettede øjeblikkelig sin Opførsel efter sin nye Forstaaelse. Yelva fik en standsmæssig Lejlighed ude i Frederiksberg Alle, og hver Aften kørte Frede Nielsen hende i Bil til et af de store Biografteatre, hvor hun studerede de berømte Skuespillerinder. Frede Nielsen sad beundrende ved hendes Side og skimtede, hvorledes hun i Mørket gjorde Billedernes anstandsfulde Bevægelser efter, mens hendes Ansigt var som et Spejl for de Sindsbevægelser, der udtryktes. Og Studiet satte Frugt. Yelva blev mere og mere en Dame i hele sin Adfærd. Hun lo aldrig mere sin gamle Kildrelatter, og hun klædte sig yderst smagfuldt. Frede Nielsen følte sig ligefrem stolt ved at optræde sammen med hende.

Med Hensyn til hendes Skuespillerindevirksomhed var hun stadig lige mystisk. Saa snart Frede Nielsen kom ind paa det Emne, var hun tavs. Denne Stumhed gjorde hende dobbelt indtagende, syntes Frede Nielsen.

Det hændte, naar de var sammen, at hun pludselig skulde afsted: »Du undskylder,« sagde hun, »jeg skal til Prøve.«

»Hvad Slags Rolle skal Du spille?« spurgte han.

»Siger det ikké,« sagde hun med et fint Smil, der klædte hende henrivende og fik Frede Nielsen til at skele forelsket.

Der gik en Maanedstid.

»I Aften skal Du se en Film, som ganske sikkert vil interessere Dig,« sagde hun.

Han tænkte, at nu fik han hende endelig at se i en Rolle, men han spurgte ikke om noget, det var han vænnet af med. Fuld af Spænding kiggede han om Aftenen paa Billederne. I det første Stykke fandt han ikke noget mistænkeligt, men da første Billede af det andet Stykke blev forevist, og man saa et Par unge Piger i Samtale, lænede Yelva sig ind til ham og hviskede, om han ikke syntes, at hun havde nogen Lighed med Pigen til højre. Der faldt som et Skæl fra hans Øjne. Pigen til højre var utvivlsomt Yelva, som Maskeringen gjorde halvt ukendelig.

Da han bilede Yelva hjem, var han saa duperet, at han anholdt om hendes Haand og fik den. Næste Dag stod der i Bladene: Grosserer Frede Nielsen har indgaaet Forlovelse med Filmskuespillerinde Yelva Svendsen. Det lød jo ligefrem mondænt, syntes Frede Nielsen. En Maaned senere kom en lignende Notits, denne Gang om Ægteskab.

Saa havde da Yelva naaet sit Maal at komme i fast Besiddelse af den halve Million, som forresten i Mellemtiden yderligere havde formeret sig. Fra det Øjeblik interesserede hun sig ikke mere for Filmen. Som hendes Ægtemand krævede Nielsen hende til Regnskab for, hvad der var passeret i hendes Kunstnerperiode, men hun afviste ham haanligt, af hvilken Grund der i Frede Nielsen opstod visse Tvivl. Naa, han havde ikke Tid til at rumstere med hendes Sager, der var fuldt op at gøre paa Kontoret, og efterhaanden glemte han deres Mellemværende.

Men en Dag, da han var med Kone til Middag hos en Forretningsforbindelse. traf han sammen med en Instruktør fra Nordisk Film Kompagni. Ved Cigaren fortalte han Instruktøren, at hans Kone havde optraadt hos Ole Olsen og spurgte, om han ikke havde set hende der. Instruktøren nægtede paa det bestemteste, at den Dame overhovedet nogensinde havde sat sine Ben i Optagelsesteatret, der maatte foreligge en Fejltagelse.

Mørk som en Tordensky opsøgte Frede Nielsen Konen og trak hende afsides.

»Det er jo Løgn, at Du nogensinde har optraadt hos Ole Olsen,« sagde han.

»Det har jeg aldrig nævnt et Ord om,« svarede Yelva.

»Men Du har ladet mig forstaa det.«

»Jeg kan ikke gøre for, at Din Forstaaelse er i Uorden.«

»Tir mig ikke. Har Du ikke sagt, at Du skulde til Prøver?«

»Det skulde jeg virkelig ogsaa. Til Prøve hos Dameskrædderinden.«

»Aa, det er til at blive rasende over. Der inviterer Du mig hen for at se Dig i levende Billeder. Sagde Du maaske ikke det var Dig?«

»Jeg talte kun om Lighed. Du er en Fæpande.«

»Ja, det er jeg. Men Du er en Løgnerske.«

»Jeg har ikke sagt *en* Løgn.«

»Nej, men Du har stukket en hel Serie stumme Løgne.«

Dermed gik Frede Nielsen atter ind til Instruktøren. Lidt efter kom Fruen til og fortalte smilende, at hun havde drillet sin Mand med Filmen. Instruktøren betragtede hende nøje, saa sagde han: »De har et aldeles ypperligt Filmydre. Vil De have Spøgen gjort om til Alvor, saa skal jeg sørge for, at De bliver engageret.«

Yelva saa triumferende paa sin Mand og svarede ja.

Da de kom hjem om Aftenen var Frede Nielsen endnu mut. Men paa en Gang klarede han op, og han sagde anerkendende:

»Du er alligevel et morderligt smart Kvindfolk, Yelva.«

Vilhelm Bergstrøm.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Maanen er hvid
og blændende hvid Hud faar enhver, der daglig bruger
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faaes overalt à 30 Øre Stk.

LAX
i alle Kvaliteter
Gaasebryst. Oksetunger
etc. anbefales.
Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908.
Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.
Telefon 817 & 8231. Jacob B. Krøll,
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181

Holbergsgade 6

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Tlf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

SAMLEDE AKTIVER 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN **TRYG**
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVEDKONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
MEDLEMSANTAL over 200,000

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

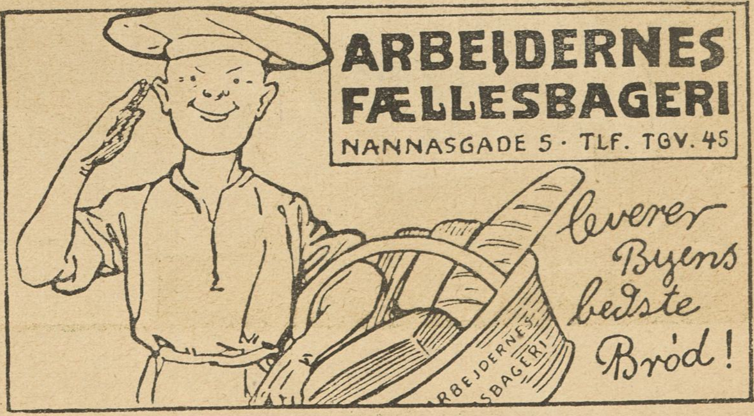

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Osvald Jensen

Fra det store Gullaschkarneval.

Redigeret af AXEL WESSEL

Er De tilfreds med dette Numer, saa køb det næste!

16 Sider

10 Øre

RAVNEN

Nr. 11. Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 16. Marts. 1916.

Tegning af Aage Grønholdt.

Smuk er Damen, fin er Kjolen, i Haanden har hun Martsviolen.
Som dér hun sidder flot i Stolen, mangler der dog noget — Solen!

ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
MEDLEMS ANTAL ca. 200,000
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
Prøv vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Teknisk. Kirurgisk.

Gummilageret „Français"
Køb friske kontroll. Varer pr. Opkrav eller for Frimærker
Lille Kongensg. 16
A. Mouritzen

Tilskære & Sy-Kursus
Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi,
Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø

Forlov-elses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Køb RAVNEN

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Københavns Kul-Koks-Kaffe-Kakao- og Kobber-Kompagni

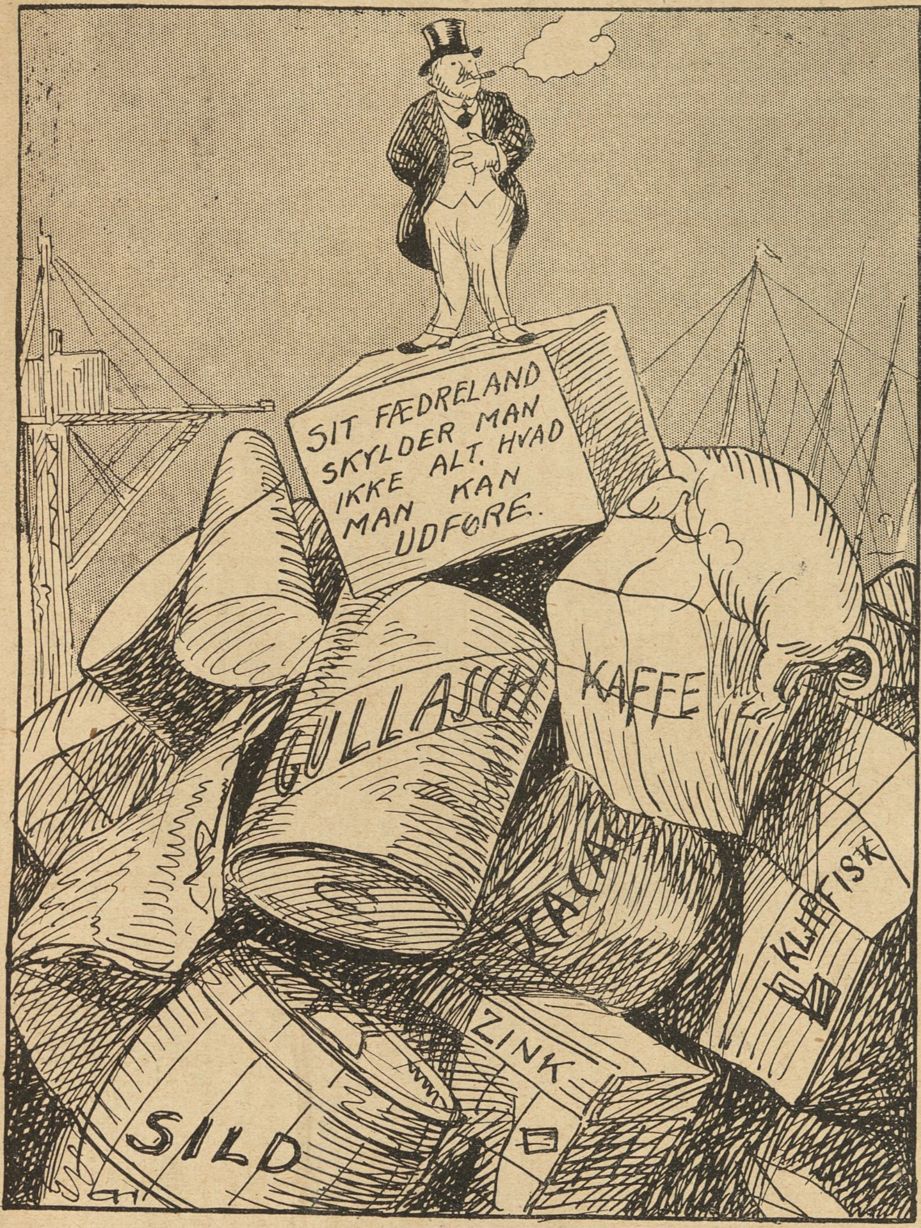

Tegning af Chr. Hoff

Sit Fædreland skylder man da ikke alt, hvad man kan *udføre!*

Japansk Reklame.

Japanske Forretningsmænd betjener sig i deres Reklame af et overordentlig blomstrende Sprog. Her et Par Prøver:

Eddikebryggeren: »Vor udmærkede Eddike, som forefindes til forskellige Priser, er surere end den mest indædt arrige Svigermoders Galde!«

Modehandleren: »Det hos os arbejdende Personale er elskværdig og forekommende som en Fader, der bortgifter sine Døtre uden at kunne give dem nogen Medgift!«

Næb og Klør.

Jeg faar ikke Ro, før jeg faar sagt et Par alvorlige Ord om Folks Overtro. Tre Fjerdedelen af Menneskeheden gaar rundt i en vanvittig Rædsel for de latterligste Intetsigenheder.

Man maa ikke træde paa et Kloakbrædt paa Gaden — det betyder Død og Ødelæggelse. Den, der først træder paa det Sted, hvor en Ligvogn har kørt, kan godt pakke sammen. At komme frisk Kaffe i en Kop, der ikke er tømt, betyder Fattigdom, at komme Kaffe i Koppen før Sukkeret bevirker, at man bliver ugift hele sit Liv. At begynde noget paa en skikkelig Mandag er oplagt Uheld, og at sidde tretten til Bords har tilfølge, at en af de tretten skal dø inden Aarets Udgang — „ved Gud, jeg havde selv en Tante paa 85, der sad ved saadan et Bord og hun fik Lungebetændelse kort Tid efter og døde virkelig, for jeg var selv med til at begrave hende!" — —

Hvis det nu var Spøg altsammen — ja, saa var det ikke Omtalen værd, men den sørgelige Sandhed er, at noget saa latterligt som tretten til Bords kan fylde et ellers normalt Menneske med generende Nervøsitet, og ingen — allermindst en Teaterdirektør — vover at sætte noget ind paa en Mandag!

Skal vi ikke lade de Vilde paa Hebriderne eller i Ildlandet have Patent paa den Slags Daarskaber? Fornuftige Mennesker burde dog skamme sig for at lade deres Børn blive smittede af slig daarekisteagtig Nonsens som, at der er „Uheld" ved Tallet 13. Det er et i alle Henseender lige saa fortræffeligt Tal som 99 eller 2 1/2.

Overtro er nemlig farlig og smitsom. Hvis det kom ud, at det betød Lykke ikke at se paa en Ildebrand, kunde Kristiansborg godt brænde en Gang til, uden at et eneste Menneske saa paa det!

Saa stor Magt kan Overtro have! Og saa maa De naturligvis iøvrigt sørge for, at en ældre og en yngre spiller sammen i Lotteriet. Saa vinder De nemlig den store Gevinst.

I Øjet.

Undskyld Ulejligheden!

Dr. Tyf.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

GID JEG VAR-

Tegning af Emil Poulsen.

SALMONSENS KONVERSATIONS LEKSIKON
2. UDGAVE.
I BIND À 10 KR — I SHIRT. 12 KR — I SKIND 14 KR — I HÆFT. 50 ØRE
SUBSKRIPTION MODTAGES I ALLE BOGLADER
C. 20 BIND. 2 BIND AARLIGT.
VÆRKET KAN FAAS PAA RATEBETALING
J. H. SCHULTZ·FORLAG

Det noterer jeg, at
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe
er den bedste.
faaes overa'l à 30 Øre
pr. Stk.

Nyt Selskabslokale
Mine smukt monterede Lokaler til mindre Foreninger, Selskaber og Klubber bringes i velvillig Erindring.
Chr. O. Jensen,
Fhv. Frmd. f Kellnerf. f. Kbh. og Omegn.
Telf. 10424 **Vognmagergade 37,** Landemærket 24. Telf. Byen 7534

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

„Kollegiale Karikaturer".

Tegning af Skuespiller Erik Lassen

Gunnar Helsengreen.

Vise om Knud Rasmussens Grønlandsfærd.

(Mel: Den glade Kobbersmed.)

Nu vil et Kvad jeg synge om
den gæve Rasmussen
De ved, ham som Grønland
besøge vil igen.
Tak, kære Knud, Du er ved Gud
en sjælden tapper Svend —
hvor kan Du holde ud
at gaa paa den Galej igen?
Sidst da kom han hjem
med en knækket Hvalrostand,
en Pingvin og fem
Potter ægte Levertran,
og han fandt præcis
17 — 18 Tønder Is,
som til vor store Tort
inte stod paa noget Kort.

Men Spøg tilside — vi maa ha'
lidt flere Grønlandskort,
endnu er om Grønland
der Tvivl, og den maa bort.
Der ligger mange Bunker Sne,
som ingen kender til —
at skaffe os den Sne at se
er det, som Knud nu vil.
Han vil maale op
hver en Tap og hver en Top,
hver en Revne skal
ha' sit Mærke, Navn og Tal.
Faar vi Isen bort,
skal vi værne hvad er vort —:
saa skal vi — hvilken Sport —!
bygge Grønlands første Fort!

Peder Ravn.

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

— Ja, svarede han roligt. Her er det, det er adresseret til Præsten i Saxonstowe, pr. Retford, eller til hans Vikar og det er underskrevet af Mr. Servell, af Firmaet Levin og Servell, et Advokatfirma i London, der er kendt over hele Verden for dets Dygtighed til at finde ud af selv de mest indviklede Sager. Telegrammet underretter mig om, at Dr. Henry Fordyce og Miss Italia Romatti antagelig vil indfinde sig hos mig, forsynede med en Bevilling til at indgaa Ægteskab, som de i Morges tidligt har faaet i London. Jeg advares imidlertid paa det bestemteste mod at efterkomme deres Begæring om straks at blive viede — og det af en Grund vedkommende ikke har Ret til at aabenbare. Og tilsidst indeholder Telegrammet en Meddelelse om, at den unge Piges Slægtninge og rette Beskyttere er paa Vej fra London til Saxonstowe, hvor de vil ankomme i Aften. Har De forstaaet mig, Dr. Fordyce?

Jeg stirrede kun paa ham — og udbrød tilsidst:

— Slægtninge og Beskyttere? siger De — men Miss Romatti har jo ingen. Det maa jo være et eller andet djævelsk Komplot!

Han gjorde en afværgende Bevægelse med Haanden.

— Dr. Fordyce, sagde han, bliv ikke ophidset. Jeg forstaar fuldkomment Deres Følelser, men tro mig der er ikke den mindste Tvivl om, at Telegrammet er ægte, og hvis jeg havde Ret til at aabenbare Dem de Grunde, der er fremførte overfor mig, til at jeg ikke maa forrette Vielsen, vilde De blive ikke alene forbavset, men ogsaa fuldstændig overrasket — hvilket jeg ogsaa formoder, at De bliver, naar De faar Sandheden at høre af de Personer, som er paa Vej hertil.

— Det er bare Kunster, altsammen, udbrød jeg . . . .

Atter løftede han Haanden.

— Jeg kan sige Dem, sagde han roligt, at Politimesteren her, Hr. Herbert har modtaget et Telegram af samme Indhold som mit og paa samme Tid. Han og jeg drøftede netop Sagen, da De kom. Han er i Værelset ved Siden af.

Denne Underretning beroligede mig noget. Den omtalte Mand var ogsaa en god Ven af mig — vi havde kendt hinanden lige fra Barndommen og under mine aarlige Besøg i Saxonstowe havde vi ofte været hele Dage ude at fiske sammen.

Af ham maatte jeg kunne faa noget bestemt at vide — disse stadige Antydninger var ved at gøre mig gal!

— Mr. Herbert er en gammel Ven af mig, sagde jeg, kan jeg ikke komme til at tale med ham, Mr. Meredith.

Mr. Meredith bukkede, forlod Værelset og kom snart efter tilbage fulgt af min gamle Ven, hvis store, stærke Skikkelse, røde Kinder og blaa Øjne virkede paa mig som et nervestyrkende Middel.

Vi rystede hjærteligt hinandens Haand.

— Mr. Meredith har fortalt mig om disse mystiske Telegrammer, Mr. Herbert, sagde jeg. Jeg vilde gerne forvisse mig om, at De ogsaa er overbevist om deres Ægthed?

— Ja fuldkomment, Mr. Henry, svarede han, der kan ikke være nogen Tvivl derom. Men De maa slaa Dem til Taals indtil disse Herrer kommer hertil, De vil saa faa det hele at vide. Og den unge Dame, Mr. Henry, har hun det godt — og er hun i gode Hænder?

— Hun er sammen med min Moder, svarede jeg.

Han nikkede fornøjet og drog et Lettelsens Suk.

— Deres Moder er en god Kvinde, Mr. Henry, en virkelig god Kvinde, sagde han, ja, det er godt. Ja — ja — disse smaa Mysterier . . . .

Hans velvillige Ord afbrødes af Støjen af en Vogn, der kom henad Vejen, og vi vendte os alle mod Vinduet.

En lukket Vogn, trukket af Par kraftige Heste kom i fuld Fart kørende frem mod Porten.

Jeg stillede mig hen ved Vinduet og saa' ud. Hvem kunde mon disse Mennesker være?

Vogndøren aabnedes.

Først steg den store Londoneradvokat, Sir Fransis Servell, som havde underskrevet Telegrammet, ud af Vognen. Jeg havde aldrig set ham selv, men genkendte ham dog efter Portrætter af ham, der ofte fandtes i Bladene.

Efter ham fulgte — Manden jeg havde truffet paa Frascatis Restaurant!

Derpaa kom en høj, elegant klædt, tæt tilsløret Dame.

Og tilsidst Nonnen, som havde besøgt mig i mit Hjem og som havde sagt, at hun var Priorinde i Klostret Sacre Coeur.

De gik allesammen ind i Huset, jeg hørte Stemmer i Forstuen, Døre aabnedes og lukkedes, og saa blev alt stille igen.

Efter en Stunds Forløb aabnedes Døren til Værelset, hvori jeg befandt mig, og i næste Øjeblik stod jeg Ansigt til Ansigt med Mr. Francis Servell — den Mand, som sagdes at sidde inde med det halve Europas Hemmeligheder.

— Dr. Fordyce?

Jeg bukkede.

— Jeg formoder, at De kender mig, sagde han, idet han nævnede sit Navn. Skal vi ikke sætte os!

Vi satte os overfor hinanden og han betragtede mig et Øjeblik forskende. Saa nikkede han.

— Ja, sagde han, jeg er ganske klar over, at De ikke har slette Hensigter i denne Sag — det er som jeg nok tænkte mig. Og nu haaber jeg, at De er en Mand, der modigt formaar at bære, hvad jeg nu har at fortælle Dem. De havde til Hensigt at gifte Dem med den unge Pige, som De kender under Navnet Italia Romatti?

Jeg nikkede, thi jeg formaaede ikke at tale. Hvad — hvad vilde der komme?

— Dr. Fordyce — jeg maa sige Dem Sandheden. Det kan synes Dem romantinsk, men det er dog sandt. Den unge Kvinde, som De har lært at kende under Navnet Italia Romatti, *er i Virkeligheden den legitime Herkerinde over Kongeriet Moutalba*, og som saadan blev hun i Gaar udraabt i sin Hovedstad, efter at den Konge, som i 18 Aar har baaret Landets Krone, er afsat. *Hun er ikke nogen fattig, italiensk Pige, men en Dronning!*

XII HEMMELIGHEDEN

Naar jeg ser tilbage paa denne Stund og forsøger at erindre mig, hvad jeg tænkte og følte, da jeg fik denne betydningsfulde Underretning, staar det klart for mig, at alle mine Forsøg i saa Henseende er uden Resultat.

Jeg følte mig som den maa gøre, der efter store Anstrængelser for at naa Toppen af et højt Bjerg, hvorfra han venter at se Solopgangen i hele dens Pragt — netop da han endnu kun har et Skridt at tage for at komme op i det straalende Lys og se Haabets og Glædens Land for sig — pludselig føler sig grebet af en mægtig Haand og slynget ned i en Afgrund af Mørke og Fortvivlelse.

Italia Dronning!

Og jeg?

Hvis nogen havde befundet sig i mit Sted, vilde han snart være bleven klar over, at endnu i vore Dage gør Adskillelse mellem høj og lav sig gældende paa den mest brutale Maade.

Disse to Ord: »en Dronning« havde ligesom et skarpslebet Sværd overskaaret det Baand, som forenede en Mand og en Kvinde, og havde gjort det paa en Maade, som ikke lod noget Haab om Genforening tilbage.

Jeg tror — men herom har jeg kun en svag og utydelig Erindring — at jeg en Tid lang sad stille og stirrede paa Sir Francis Servell.

Han betragtede mig alvorligt — tilsidst lagde han sin Haand paa min Arm og sagde venligt:

— Se saa, Dr. Fordyce, forsøg at være stærk og tage Sagen roligt.

Jeg rejste mig og gik lidt op og ned ad Gulvet, men satte mig straks efter og begyndte at tale. Og min Stemme forekom mig selv fremmed og syntes at komme langt borte fra; om den ogsaa lød mærkelig for Sir Servells Øre, ved jeg ikke.

— Sir Francis, sagde jeg, om denne unge Kvinde saaledes som De siger, er Dronning eller ej, er en Sag, jeg ikke kender til, det eneste jeg ved er, at hun er den Kvinde, jeg elsker. Jeg elsker hende ærligt og oprigtigt, og hun elsker ogsaa mig. Jeg haaber, at vi maa blive lykkelige med hinanden. Da jeg traf hende, var hun uden Hjem og Beskyttelse; jeg gjorde, hvad jeg kunde for at hjælpe og værne hende. Vi besluttede os til dette hastige Giftermaal, da det syntes os den bedste Maade at komme ud af alle Vanskeligheder. Hun lod til at være omgiven af mystiske Forhold og truedes af en eller anden Fare, hvis Art vi dog ikke kendte. Jeg vilde derfor stille hende under en Ægtefælles Beskyttelse. Og indtil min sidste Stund vil jeg føle ved mig selv, at jeg har handlet som en Mand maa handle, naar hans Elskede svæver i Fare.

Han bøjede værdigt Hovedet.

— Heri giver jeg Dem fulkommen Ret! sagde han.

— Men hør, sagde jeg, kan De bevise mig, at alt dette, som jeg nu har faaet at høre, er sandt?

— Forsaavidt man kan sige noget med Sikkerhed, Dr. Fordyce, svarede han, er jeg overbevist om, at dette er sandt. Jeg har ikke den aller ringeste Anledning til at tro andet end at denne unge Dame er Dronningen af Moutalba.

Jeg bøjede tavst Hovedet.

Jeg vil nu give Dem Forklaring paa adskillige Ting, der maa have forekommet Dem meget ejendommelige. Og jeg gør det i Overensstemmelse med rette vedkommendes Ønsker. Til at begynde med vil jeg fortælle Dem, at jeg først fik at gøre med denne Sag i Morges. Paa Rejsen hertil fik jeg af de Personer, der nu befinder sig i Værelset ved Siden af, og om hvilke jeg snart skal fortælle Dem mere, Oplysning om en hel Mængde Fakta og Forhold. Hvis man havde henvendt sig til mig et Par Uger tidligere, havde al denne Uro og Hemmelighed været undgaaet. Men som De ved, Dr. Fordyce, ser man anderledes paa Forholdene paa Kontinentet end her hos os, og naar det drejer sig om hemmelige Komplotter, kan det vanskelig undgaas at visse Forhold kommer til at staa i et mystisk Skær.

— Ja, alt dette forekommer idetmindste mig meget mystisk, udbrød jeg.

— Men jeg vil forklare Dem det, sagde Sir Francis. Forsøg for en Stund at glemme Deres egen Uro, Dr. Fordyce, og hør nøje efter hvad jeg har at sige. De ved naturligvis, at Kongeriet Moutalba er en af de mindste Stater i Sydøst-Europa og at dets Historie i de sidste 5 Aarhundreder for største Delen har været opfyldt af Strid og Uroligheder. Folket er stolt, overmodigt og vanskeligt at regere, særlig Bybefolkningen, der elsker Intriger, Sammensværgelser og Oprør; og oppe i Bjærgegnene hersker der fuldstændig Lovløshed og stadige Slægtsfejder. Men jeg vil forbigaa Moutalbas ældre Historie og kun opholde mig ved noget, der indtraf for 18 Aar siden. Det er nemlig dette, der har fremkaldt de Forhold, hvori vi nu er indblandede. Nuvel — for 18 Aar siden indehavdes Moutalbas Trone af Alexander VI, den nuværende Dronnings Fader. Alexander havde to Brødre Prinserne Alexis og Mikael. Prins Alexis var hadefuld og intrigant og dannede blandt andet en væbnet Sammensværgelse mod sin Broder, Kongen, og spredte Misfornøjelse blandt Folket. En Nat brød Alexis og hans Sammensvorne ind i det kongelige Palads og myrdede Kongen og Dronningen og — som de troede — ogsaa deres spæde Datter, som ved Faderens Død var Arving til Tronen. Men med Hensyn til Barnet mislykkedes Planen. En af Hoffets Folk havde i sidste Øjeblik faaet Nys om Sammensværgelsen, ganske vist for sent til at advare Kongen og Dronningen, men ikke for sent til at redde den lille Prinsese, der først førtes til et sikkert Sted i Landet og senere over Grænsen til Italien. Denne Mand var Antonio Romatti, ved hvis Dødsleje vi ved, at De var nærværende, og som egentlig bar et andet Navn.

Jeg nikkede.

Sir Francis fortsatte, idet han nøje betragtede sine hvide, spidse Fingre og velplejede Negle:

— Naa — Alexis besteg Mautalbas Trone, og den yngre Broder, Prins Mikael flygtede ud af Landet — ikke et Øjeblik for tidligt. De af den myrdede Konges Ministre og tro Tjenere, der ikke havde delt hans Skæbne, tog ogsaa Flugten. Blandt disse befandt sig en Mand, der i flere Aar havde været Kongens Premierminister og tro Raadgiver, Grev Nikolaus Varetza. Ham kender De allerede, Dr. Fordyce.

— Jeg . . . .

— De traf ham en Aften i Frascatis Restaurant.

— Saa er han her sammen med Dem, Sir Francis!

— Ja — og ogsaa hans Hustru, Grevinden. De gik, sammen med flere andre i Landflygtighed. Prins Mikael døde efter et Par Aars Forløb. De øvrige, som var sluppen bort, levede deres Liv som Landflygtige i fremmede Byer under mere eller mindre gode Kaar. Paa Landflygtiges sædvanlige Vis begyndte de at konspirere. Romatti — det er bedst vedblivende at kalde ham saaledes — lod dem, særlig Grev Varetza vide, at den myrdede Konges Datter endnu var i Live og under hans Varetægt. Da dette blev kendt og behørig bestyrket, dannedes et hemmeligt Forbund, besjælet af det dødeligste Had til Alexis, og med den Opgave at sætte Alexanders Barn paa Faderens Trone. Dette Forbund øvede sin Virksomhed paa den mest hemmelighedsfulde Maade, da Alexis, som var yderst mistænksom og frygtede for ikke længe at faa Lov til at være i Besiddelse af Magten, havde Agenter og Spioner overalt i Europa. Var det blevet kendt, at Prinsesse Olga levede . . . .

— Olga, Olga? udbrød jeg.

— Ja, den unge Dronnings Navn er Olga, svarede han med et venligt Smil. De har kendt Hendes Majestæt under Navnet Italia Romatti!

(Foresættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Den rige Gaardejer, i sin Hjemstads frireligiøse Forsamling højt ansete Broder Svensson har geraadet udi Synd og har faaet et Barn med sin Husholderske. Der bliver stor Opstandelse i Broderkredsen, men Svensson angrer sin Synd og finder Tilgivelse. Brødrene spørger nu, om han ikke vil gifte sig med Husholdersken, hvortil Svensson dybt bedrøvet svarer:
— Ja, jag hade nog tänkt mig det, men — — — se — — — hon är icke troende. (»Strix«)

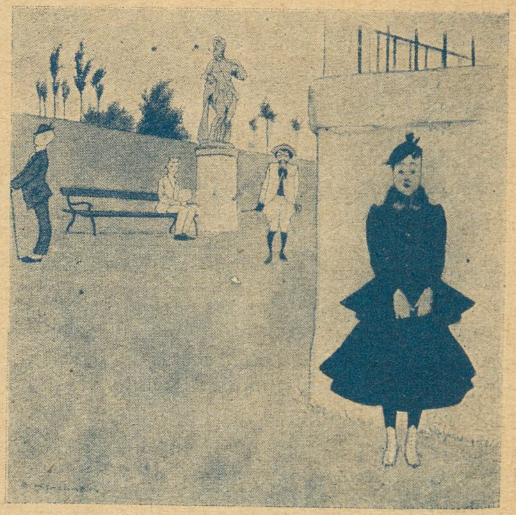

Den unge Pige: Hvad skal jeg nu gøre? Jeg har sat Studenten Stævne her ved Statuen Kl. 2, Maleren Kl. 3 og Kommisen Kl. 4 — og nu er de der alle tre Klokken 2! (»Fliegende Blätter«)

Hvis dengang var nu!

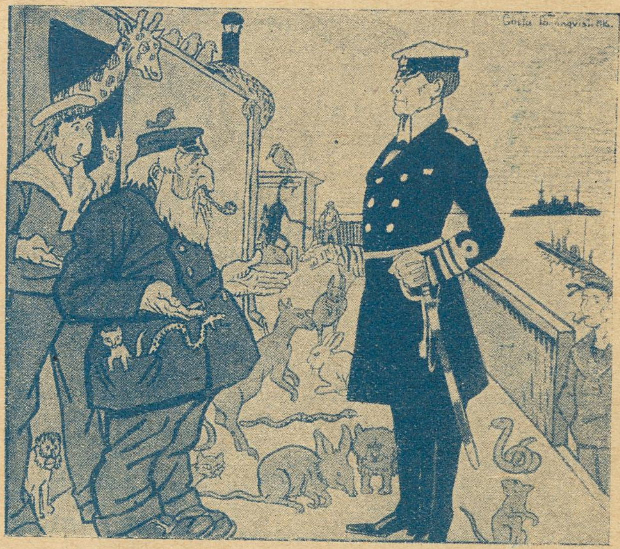

Den engelske kaptenen till gubben Noak:
— Den här gången får ni ge fan i Ararat och gå med in till Kirkwall i stället! (»Søndags-Nisse«)

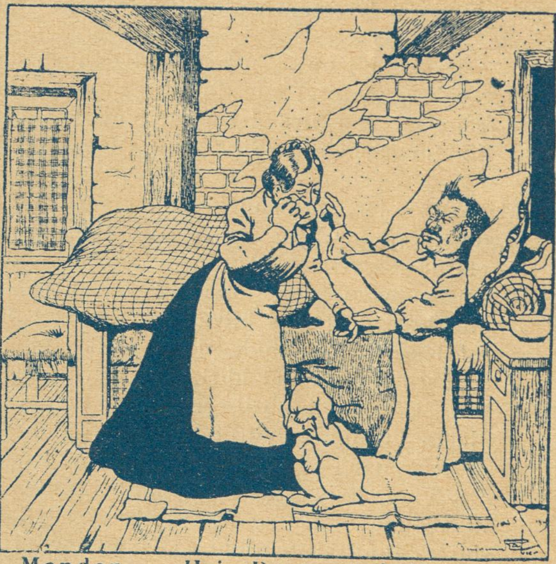

Manden: — Hvis Du nogensinde gifter Dig igen . . . saa tag en Murer . . . Her er saa rædsomt forfaldent. (»Le Pele Mele.«)

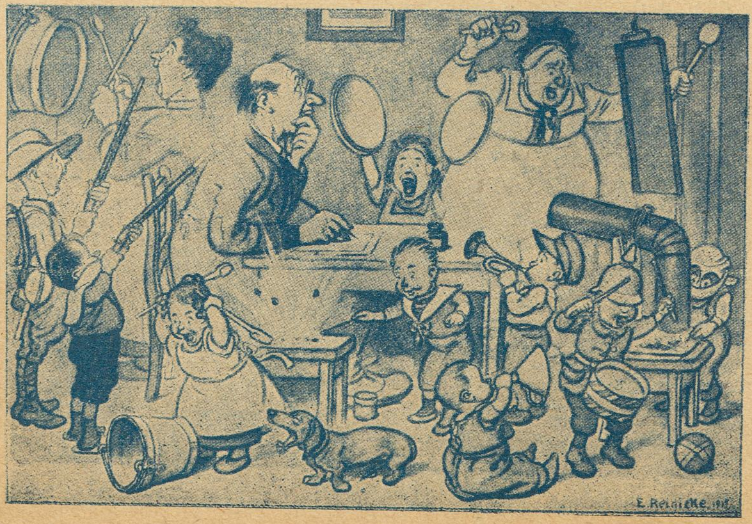

— Hvad er det dog for en Støj inde hos Naboen?
— Det er Manden, der digter om Slagtummelen!
(»Fliegende Blätter.«)

Rød = Indmad

Maa je' be' om Ordet?

Sevres!

Vel mødt i Synagogen med Stænk i Bulehatten — der er gevaltig Nik paa Kvajtorvet! Naar je' inte er dukket noet før op i Synskresen saa er 'et fordi je' har vaaren nederdrægtig uforskammet angreben a' *lombargo vagabundus* der fan' me' inte er til at putte i Næsen naar den sitter i Ryggen og plager Livet u' a' Sjælen paa en, altsaa. Vis den Hære der paa første Række nu ku' indskrænke sit Grineri lidt moderat saa sku' han ha' Tak aa je' ku' saa komme te' at berøre Afteningens Spøsmaal: Dannelsen af det folkekonservative Pati som a' je' altsaa har den Ære a' være Medlem a! — Ja, der æ inte no'et a' grine a' og vis a' de' er længe siden a' deres Næse har blødt, saa ska' je' gærne ekspedere Dem — nu har je' altsaa svaret Dem!

For de' er store Ting der er intruffen i højre Sving siden a' vi smed Obbest N. P. Jensen den gamle Messinghøne u! Vi er *folkelige* æ vi, parate te' aa ta' vos a' Folkets Sag, opdrave dem til a' se sunt og fornuftig paa Sagen altsaa med faste Batteri og syvaarig Tjenestetid for Knoldesparker som ve' udgyje deres tykke Bondeblod for Kongen og Fædrelandet. Vi vil ta' vos af de fattige i Riget aa sie te' dem at de' kraft rive mæ inte ka' nytte de kommer hær aa ve' tømme Kaffegrossernes surt erhvervede aa med saa stor Risseko anskaffede Monny her, altsaa. Træk Været, Besteborger —

De maa ta' mod Resonnemance aa bije i de' sure Krisbrød naar De altsaa ikke har Raad til at køve Lavkage . . . .

Nu ve' je' altaa igen tilla' mig at spørre den Hære der paa første Række om han ve paa Bispebjær eller Vestre, for je' ska' sgu nok finde hans Familjegravsted, naar je' først har lukket Monden paa ham. Hær er vel Tallefrihed i Synagogen i Aften, mig ska' han ikke smie Galosjer i Hodet paa, det vil je' be' ham indtrængende om! Og saa forøvrig ve' je' bare bemærke at mens de' gaar got mæ' den folkelige Konsevatisme som har min Agtelse mæ' Haar paa saa ve' je' be' dem om at støtte Pastor Nordentofte i hanses Bestræbelser paa at holde »Hovedstaden« ren for tyske Narrestreger. Har De en lille rask Løgnehistorie der ka' sætte ont Blo i Berlin saa kom føst op mæ'en paa »Vort Land« og ve' *de* inte ha 'en, saa gaa de te' Nordentofte — han ka' faa en Elefant til a' skifte Farve, og han gørret i san' hellig Enfol for Fædrelandets aa Sandhedens Skyl' te' vort fælles bedste.

Sevres!

Da Manden dér stadigvæk sitter og griner over hele Huset saa skal je' skrænke mig ind aa be dem med mig skrige et rigtig hjærtelig Hurra for de konsevative Folkepartis Trivsel og Opkomst i de tusind smaa Hjem hvor de trænger til Trøstens Ord og Fornuftgrunden nu i Dyrtiden altsaa.

En — to — tre, hip som hap — det leve! Vov! Vov!

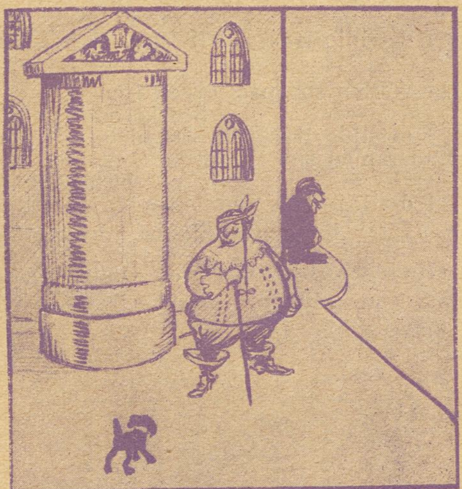

Chr. d. 4: Guds Dross! Jeg ser, at mit Rundetaarn har faaet en Lille — den har jeg intet Ansvar for!

Hr. *Godskesen* kom med Vaar og med Digt,
Ikke en Stavelse tog han i sig.
Og Højre rendte fejgt fra sin Pligt —
Forleden Partiet maatte gi' sig.

Naa, det var jo *morsomt*, at tilsidst
De arbejdsløse ku' vinde Spillet.
De kæmped ærligt! Men hvor er det *trist*,
At der er Folk, som skal *piskes* til 'et!

Kaptajn Død: Saa fortsætter vi Undervandskrigen med ny Kræfter!

Guldstrømmen.

Snart kommer Vaaren med al sin Magt,
i al sin Skønhed, i al sin Pragt.
Den mildner Vintrens Nød og Fortræd —
ak, kunde den optø Hjerterne med!

Der gaar alt nu gennem Danmarks Land
en gylden Strøm over al Forstand.
Se, Guldet vælter ind som en Flod —
det Syn kan nok give Haab og Mod.

Du rækker de krogede Hænder ud:
Den Herlighed har vel til alle Gud?
Dit Fæ! Den naar kun den lille Flok,
der forud havde langt mere end nok!

Grundtvig!

17/3. Min Doktor fortalte mig igaar, at han om kort Tid agtede at udgive en lille Bog, som han vilde kalde »Grundig Vejledning i Behandlingen af Aandssvage.« — »*Grundig*« raabte jeg forfærdet »*Grundig!* Er De gal, Mand? Det lyder jo — sørg for at faa en anden Titel paa Bogen — *Grundig!* — Du gode Gud — det bliver forbudt — i hvert Fald i Aarhus!«

Københavnske Tjenere i Karikatur LIX.

Pramel*, *Cafe Jarmerstaarn

I. Madsen. N. Jernbanestation. Tak for den lille nette Tegning, men det er nu alligevel ikke den Slags, man gir' Sedler for!

V. A. K. Skydebanegade. Vi haaber at faa Plads til Deres Digt.

Gorm. Ganske kvikt, men endnu er De dog ikke moden til at komme over paa en af de »rigtige« Sider.

Det er dog en farlig Blæst du laver, Mutter.

Tegning af John Simonsen, Kolding.

Charles Levinson. Uha! Papirkurv!

H. Marcussen. Vi skal nok optage Deres lille Spøg.

Kære Ravn!

Vær saa sød, at optage følgende:

En københavnsk Gadedreng staar ved et Gadehjørne, fuldt optaget af at smøge sig en Cigaret, af den ægte Contrabando. da kommer der en ældre Herre hen til ham og siger:

— Hør, min Dreng, ved Du hvad Du bliver, hvis Du ikke holder op med at ryge Cigaretter?

— Ja, svarede Drengen rask, jeg bliver generet af saadan en gammel graaskægget Abekat, og dermed stak han i Løb.

Med Agtelse.
Bob. Kross. Falkeøje.

Max Sørensen, Jægersborggade. Vittigheden er gammelkendt og røg derfor i Papirkurven, trækkende Tegningen med sig.

BLANDT RUINERNE.

Sandelig, bedre havde jeg ikke gjort det.

Kære Leonard!

Vi lader Napoleons Kompliment gaa videre!

»Hafnia«, Aalborg. At lave »Smaadyr« om til »Toddyer« er ikke rigtig grinagtigt, og vi lod — omend med blødende Hjærte — den herlige Tegning gaa i Papirkurven efter først at have kæmmet den — Tegningen — grundigt.

Kære Ravn!

Optag følgende i dit ærede Blad.

Det lille Hus ved Stranden.

Min Bedstemoder sang saa tit en lille Sang.
Om det lille Hus ved Stranden.
Det lød saa volsomt godt,
skønt hun af Naturen ingen Tænder havde faaet.
I det lille Hus ved Stranden.

Sidste Sommerferie tog, jeg mig et flygtigt Bo.
I det lille Hus ved Stranden
tilsidst saa var vi 18 skøndt der kun var Plads til 2.
I det lille Hus ved Stranden.

Og Værten sov paa Taget, i en Storkerede rund.
I det lille Hus ved Stranden.
Madammen sov i Gaarden i et lille bitte Huld.
I det lille Hus ved Stranden.

Ærbødigst, Sigurd Sørensson

Kære Sigurd. Tak for Digtet. Det lød saa »volsomt« godt — som der staar i første Vers.

Hvad Fa'en har Du anskaffet Dig den Knippel til?
Den er til at betale Husleje med.

En Mand kom ind til en Barber, som gerne vilde tale til Kunderne om Gud, men vidste ikke hvad han skulde sige. Imedens han nu staar og sæber Manden, tænker han paa, hvad han skal sige, og ligeledes da han staar og sliber Kniven. Da han nu kommer hen til Manden, siger han til ham. Er de rede til at dø? Hjælp! raaber Manden og springer ud af Døren.

Osvald Jensen 13 Aar.
Aarhusgade.

Mel.: Gorm den gamle sad i Hallen.

Spiritistisk Samfund udgir
nu en Bog som jeg ved Gud sir
ingen Men'sker finder Mage
til i sine Levedage.
Aander gennem Medier
skriver smaa Komedier
Vers og mange gode Ting
ogsaa lidt med Hiv og Sving.

Tordenskjold i Bogen møder
med et Fredsdigte der gløder
af et Had til Krudt, Kanoner
Militær og saa Patroner,
hvem skulde tro om denne Svend
at han nu som Aand gaar hen
og skriver Krigen skal bort
han er lige til Mr. Fordt.

Se her møder op en Herre
selve Christian den fjerde
med et Digt hvori han skriver
alt det skønne ned vi river.
Ikke Spor af Smag vi har
der over er han skam klar
og han siger vi godt kan
døbe Byen til Marstrand.

Ejgil Nielsen.

Tivoli Variété.
Hver Aften:
Kl. 8—12.
Billet-Telefon 5667

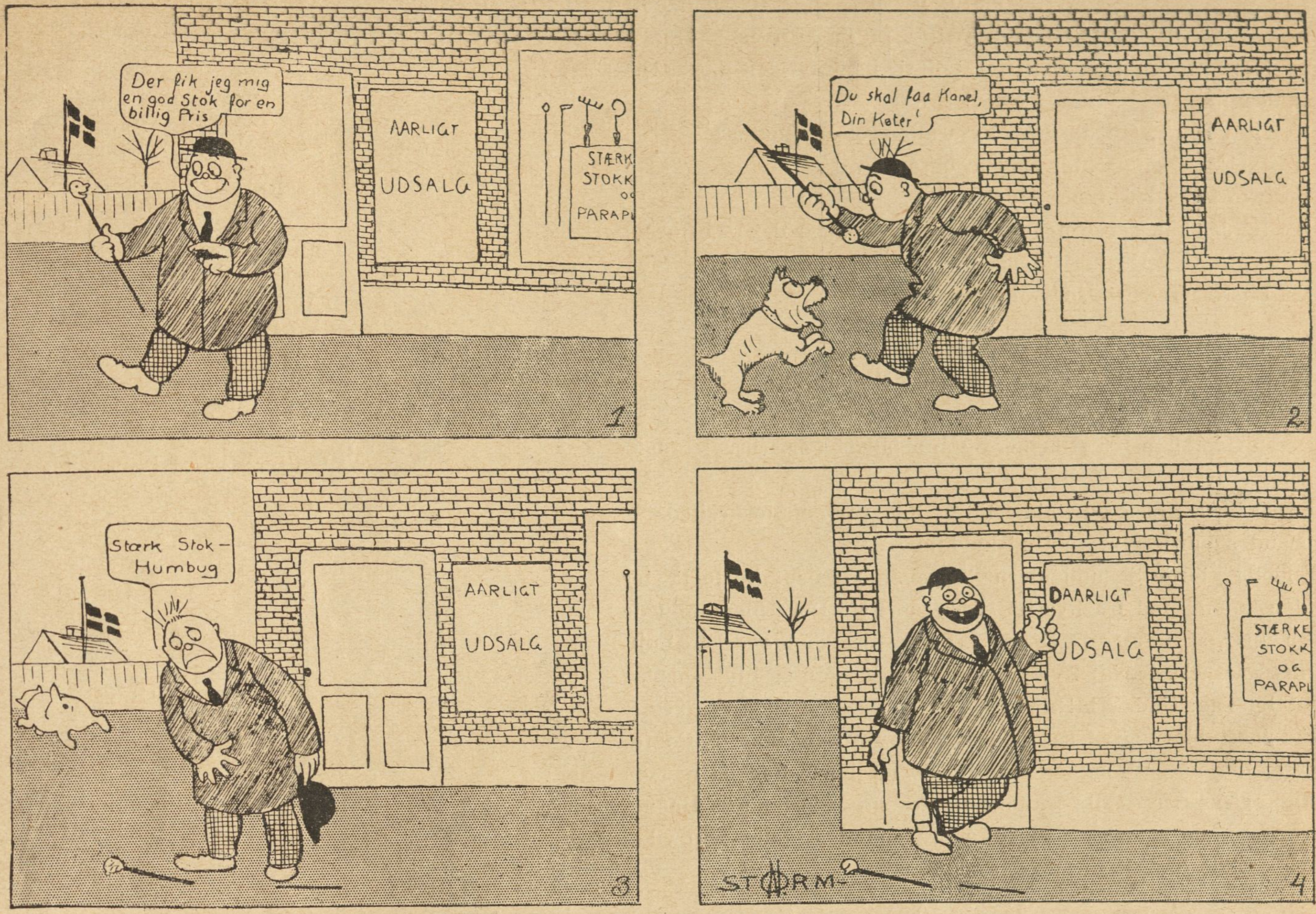

Tegning af Storm-Nielsen.

Aarligt Udsalg og Daarligt Udsalg!

En Kunstkender.

Maleren (paa Politistationen): Jeg kommer for at anmælde et Tyveri, der er sket hjemme hos mig.

Assistenten: Hvad er der stjaalet?

Maleren: Femten Malerirammer.

Assistenten: Ingen af Malerierne?

Maleren: Nej.

Assistenten: Naa, Fyren har altsaa været Kunstkender!

Ukyndighed.

Jens Anders har faaet et Insekt i Øret og møder op hos Doktoren. Denne sprøjter Olie ind i Øret, men opnaar intet Resultat.

— Den sidder nok langt inde, siger Doktoren.

— Ja, se den er nu ikke i det Øre, men i det andet, svarer Jens Anders, men jeg troede, at De vilde sprøjte tværs gennem Hovedet . . . En anden begriber jo ingen Ting af den Slags!

Et Valg.

Indehaversken af et Annoncebureau tog paa »Skuddagen« sin Agent afsides og sagde til ham:

— I det halve Aar, De har arbejdet for min Forretning, har jeg lært at sætte megen Pris paa Dem. Nu vil jeg tillade mig at spørge Dem: Vil De binde Dem ved Kontrakt for flere Aar, eller vil De gifte Dem med mig?

Agenten svarede —: Jeg vil ikke binde mig for et længere Tidsrum — saa vil jeg hellere gifte mig!

Bid!

Løjtnanten mærker, at hans Borddame ikke har noget Brød til Maden. Han rækker hende sin Brødtallerken og siger:

— Tillader De, Frøken Else, at jeg deler mit Brød med Dem?

Frøken Else (dybt rødmende): O, vil De ikke være saa god at spørge min Fa'r ad?

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Vi skal alle leve!

Mads Skou ligger syg, men han vil ingen Læge have. En Slægtning faar dog en Doktor sendt ind til ham, og den næste Dag kommer en Ven paa Besøg hos den Syge.

Vennen: Naa, Du fik dog altsaa alligevel en Doktor?

Mads: Ja — en Doktor skal jo ogsaa leve!

Vennen: Fik Du nogen Medicin?

Mads: Ja, han skrev noget Bras op, som staar der paa Bordet.

Vennen: Har Du taget det?

Mads: Nej Tak — *Jeg skal ogsaa leve!*

Kamphaner.

To østrigske Løjtnanter var kommen i Klammeri og udfordrede hinanden til Duel.

Deres Oberst forbød Duellen og anbefalede Parterne at indgaa Forlig.

Begge Parter paastod imidlertid at han var den forurettede — den anden burde give en Undskyldning.

Endelig gjorde Sekundanterne følgende Forslag: De to Parter skulde komme ind fra hver sit Værelse, hvis Døre blev aabnede af en upartisk Kamerat. Under Trommeslag skulde de to Løjtnanter gaa seks Skridt frem, række Hænderne mod hinanden og samtidig sige: Undskyld!

Forslaget blev ogsaa sat i Værk, men det kom ikke til Forsoning — den ene af Løjtnanterne havde for korte Ben og naaede ikke langt nok frem til at kunne trykke sin Modstanders Haand. Og hellere end at gøre et Skridt mere end den anden, saa vilde han — sagde han — foretrække at slaas!

Uheld.

— Hvad er der i Vejen med Dig?

— Der er det, at jeg ligger vaagen om Nætterne for at tænke paa alt det Arbejde, jeg skal udføre — og om Dagen sover jeg!

Fy! Fy!

— Kristeligt Dagblad indeholdt forleden følgende Meddelelse under Rubriken »Møder«.

> K. F. u. M. Hovedforeningen. Kl. 8½: Pastor Ludwigs: I Kveld blev der banket paa Helvedes Port. *Damer har Adgang.*

„Urania"
Danmarks bedste Cycle
Spillende let Løb
Direkt. fra Fabrik

Nye Cycler med Frihjul til Fabrikspris — Kr. 85,00.
5 Aars Garanti. - Kulante Betalingsvilkaar.
Største Udvalg i Dæk, Slanger og Tilbehør til billigste Priser.
Fabriksuds., Gl. Kongevej 1E.
Ingen Filialer.
NB. Altid ca. 100 Cycler færdigmonteret paa Lager.

Den gaadefulde Kat.

Petersen havde en mærkværdig Kat, som ikke var nem at blive klog paa. Var det godt Vejr, krøb den altid op paa Taget ved Siden af Skorstenen og var det daarligt Vejr, krøb den ned i Kælderen. Saa døde Katten og blev opduceret. Derved viste det sig, at Katten havde slugt et *Barometer!*

Danske Velærværdigheder XIX

Tegning af Hp. Hansen

Biskop Sørensen, Aarhus.

Sikket Held, man til Bispevalg ikke er naaet!
I saa Fald var den jo temmmelig gnaven,
for saa havde Sørensen *ingen* Stemmer faaet —
den Tanke kan nok gi' lidt Kneb i Maven!

Dansk Korn Snaps

Tegning af Hp. Hansen.

Fred paa Jorden —?

Scavenius: Nu skal jeg holde Øje med Slotspladsen, saa d'Hrr. kan komme til at se Vagtparaden.

Paa Jagt efter Morderen.

Enestaaende nervepirrende Film af Per Bonde.

Det er Nat, og i sit Kammer
sover Miljonæren Hammer
trygt, da pludselig en Rude
knuses, og man hører ude
Stormen tude træt og hæs,
øjner et Forbryderfjæs,
skimter svagt en Lygtes Flammen,
ser en Haand, der Vinduesrammen
aabner, ser to Øjne lyne
pengegriske, og til Syne
kommer nu lidt efter lidt
en Person. Med lette Skridt
han sig nærmer Sengen, hæver
sine knokkelstærke Næver,
med et Øksehug han kløver
Miljonærens Hjerne, røver
saa det fulde Pengeskrin
under Puden. Med et Grin
lister snigende som Katten
han sig atter ud i Natten.

Det er Morgen. Politiet
allarmeres; det er gi'et,
at de straks tar fat paa Sagen
og arbejder hele Dagen,
snuser rundt, fotograferer,
spekulerer, arresterer —
alt til ingen Verdens Nytte,
Skurken skal sit Skind nok hytte.
Men Privatdetektiv Mejer
han er mere snu og plejer
aldrig at gi' tabt, han vinder
altid Spillet, og han finder
snart et Spor — et Spor, der ender
i en Kælderhals, han kender
som en ren Forbryderhule.

Aften i Kafé »Den gule
Ulv« i Aabenraa. Blandt flere
lyssky Eksistenser, mere
fuld end ædru, ser vi atter
Morderen. En hæslig Latter
lyder, medens han beretter
Nattens Daad, og Værten sætter
flere Flasker ind paa Bordet.
Da paa een Gang bliver Ordet
siddende i Halsën paa ham,
og man hurtig vil forstaa ham:
Med et Tordenbrag gaar Døren
op for Mejer, ak, men førend
han faar Tid igennem Taagen
af Tobak at skimte nogen,
lyder der en haanlig Hvæsen,
Skurken stikker af for Næsen
af ham gennem Gulvets Lem!

Denne Vej var ganske nem;
i en Baggaard ud han slipper,
æntrer som paa vilde Klipper
over Plankeværker, mærker
sig forfulgt og han forstærker
Flugten, kryber fjorten Alen
paa en Tøjsnor, gaar paa Halen
ned, da Snoren brast, med rappe
Fødder han en Køkkentrappe
nu bestiger, paa et Tag
naar han op, men ser saa bag
sig den ufortrødne Mejer,
styrter vildt af Sted — man leger
en Tagfat fra Tag til Tag,
Skurken har et djævelsk Jag,
men vor tapre Detektiv
skælver ikke for sit Liv,
er ham stadigvæk i Hælen,
indtil Skurken med en Vrælen
snubler, styrter ned, faar fat
paa en Flagstang, som en Kat
naar han Gaden. Der han hugger,
uden nogen Mors Sjæl mukker,
fra en Ølvogn sig en Hest,
jager saa af Sted mod Vest
ud paa Landet. Men i Bil
suser Mejer otte Mil
efter ham og naar ham ved
Lille Skjensveds Baneled.

Ak, men Skurken han er snu
og slet ej fortabt endnu,
gir sig ej det mindste Pust:
Paa Stationen holder just
en Rangermaskine, snart
springer han derop, i Fart
sætter han Maskinen, ruller
med et Allerhelveds Bulder
bort mod Syd. Men uden Hvilen
Detektiven snart i Bilen
følger efter, naar forbi ham,
tænker jeg skal Dælen gi' ham,
naar en Bro, hvor Skurken over
skal, og her ham Mejer lover
Død og Djævel, finder lidt
særlig kraftig Dynamit
i en Bukselomme, sprænger
Broen af; dens Rester hænger
over stejle Afgrundsrande,
under hvilke Susaas Vande
larmer vildt. — Et voldsomt Brag
ja, som selve Dommedag,
og Maskinen gaar i Aaen!
Skurken derved knuser Taaen,
brækker et Par Fingre, ømmer
sig en Smule gnaven, svømmer
som en Sælhund ind i Land,
løber, som man løbe kan,
naar En selve Fanden jager,
over Mark og Eng, opdager
til sit Held en Flyver, som
netop lander; ser sig om,
gi'r saa Flyveren i Ho'det
sligt et Næveslag, at Blodet
styrter ham af Mund og Næse,
anser ikke Staklens hæse
Raab om Hjælp — nej, Skurken sætter
i Maskinen sig og letter,
medens Mejer staar betuttet.

Snart han faar sig dog besluttet
til at følge Skurken, ringer
fra en Bondegaard og svinger
sig af Sted en Time efter
paa en Bleriot, hvis Kræfter
nok staar Maal med Skurkens vel
længst forældede Model.

Nu mod Syd igennem Skyer,
over Dale, Bjerge, Byer
flyver man en Dag, en Nat,
ak, da standser Skurken brat:
som han over Indien svæver.
Motoren bli'r tør og kræver
Brændsel. Intet Raad han ved,
foretrækker at gaa ned.
Men i herlig Glideflugt
lander ved hans Side smukt
Mejer — gode Raad er dyre!
Han i ilsom Flugt maa styre
sine Skridt mod Djunglekrattet,
der han synker om udmattet,
— kun et Øjeblik, saa sniger
han sig videre. En Tiger
pludselig ham møder, stirrer
med to Øjne, der forvirrer
Skurken, saa han ganske bleg er;
bag ham rasler Krattet: Mejer
er paa Sporet: Død foran sig
Døden bag sig! knap han kan sig
faa bestemt, men maa dog vælge,
han sit Liv til een maa sælge!
Og her vinder Helten Mejer
vel sin allerstørste Sejer:
Skurken tøver et Minut,
kaster sig saa resolut
ned for — Tigeren, som flaar ham,
æder op med Hud og Haar ham,
medens Mejer stolt kan vende
hjem til Ros og Hæder. —

ENDE!

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Sælg
Deres gamle Kobber, Messing, Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude (80 Øre pr. Kilo) samt gl. Papir til
JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

H. MATZEN
Reproduktionsanstalt
leverer
DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
H. I. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON No 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Byggegrunde.
Ved Emdrup — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i Parceller paa ca. 1500 Al. — Billig Pris og ringe Udbetaling. — Vej med Kloak, Vand og Gas.
Overretssagfører Axel Guthmann
Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

„Danmarks" Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON's** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: Højbroplads 13.
Største Udvalg.
Statskontrolleret Virksomhed.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Yale Laase & Nøgler
Ny Østergade 2.

GENUINE
LUND's-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Haukeli
Spise- og Kogechokolade samt Kakao

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN

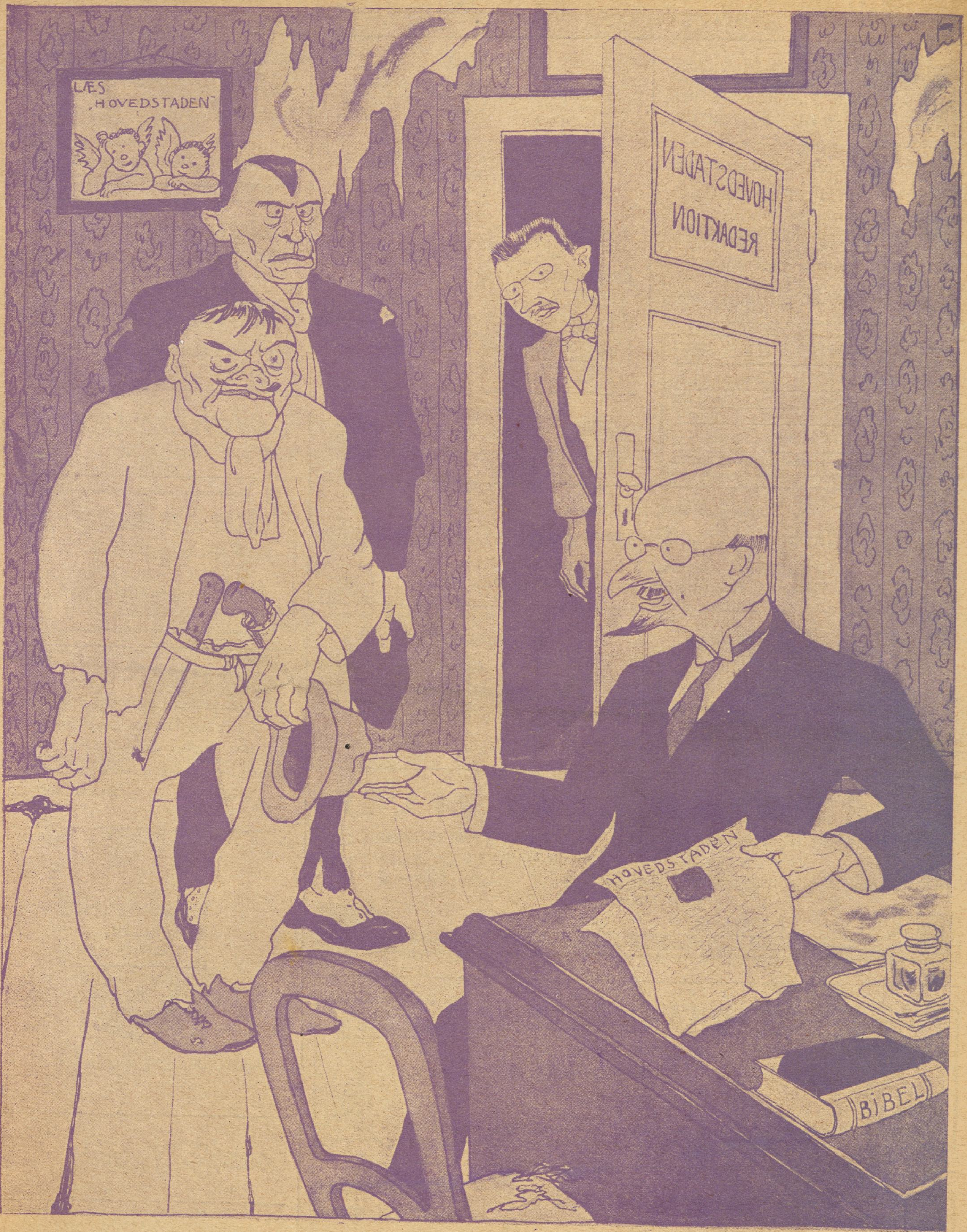

Tegning af Anton Hansen

— Hr. Redaktør! Der er to Herrer med en go' Historie til os!

C.W.OBEL'S Normal-, Kentucky- og Smal-Skraa
i imprægnerede Æsker 10 Øre.

16 Sider
10 Øre

RAVNEN

Nr. 12. Redigeret af AXEL WESSEL ✲ Torsdag den 23. Marts. 1916.

Tegning af Osvald Jensen

Under Opførelsen af „Pengene eller Livet" havde Publikum Adgang til Kasinos Kulisser. (Dagspressen.)

Bryggeriet Phønix

Telf. 3968 **Ølsorter** Telf. 3968

Se Prislisten i Socialdemokratens Mandagsnummer

Tilskære & Sy-Kursus

Tilskæring af Dame- og Herregarderobe, Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.

Prospekt sendes.

Københ.s Tilskærer-Akademi,
Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
Leverer
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
H. I. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON № 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Carl Jacobsen & Co.
N. Farimagsg. 64.

Paa Afbetaling
Jakke-klædninger
fra Kr 45-75 Kr.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

Vadskeriet „Ventegodt"
Brønshøj L.
Tlf. Brønshøj 94 og 96
Lufttørring.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR KOLDBARNED
•FIONA• SKINDERGADE 27

Byggegrunde.

Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al.** — **Billig Pris og ringe Udbetaling.** — **Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Guthmann
Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Kirkeklokkerne.

Hør Fader!
Hør, — Klokkerne ringer!
Hvad ringer de Klokker os til? —
De ringer til Samling om Freden,
til Bøn og til Orgelspil.
Til Troen paa Livet og Lykken —
den fattigste Sjæl, der vil,
de kalder til Solen fra Skyggen. —
— — —
Det kalder de Klokker os til.

Hør Fader!
Hør, — Klokkerne ringer.
Hvor ringer de Klokker os hen?
Ringer de, Fader, til Freden
og Bønnen i Kirken igen.
Nej Barn, nu kalder dens Toner
til Mord under Hadets Spil
til Spot mod den gode Forsoner
— — —
Det kalder de Klokker os til.

Aah, Barn,
Lad dog være at spørge!
Hvor godt, at Du ikke forstaar!
At Livets løgnagtige Tunger
endnu ej dit Øre naar —
Selv Kirkens Klokker, Du Lille,
det skal Du forstaa en Gang,
har »Kræmmerne« stemt til at spille
i falsk og i tvetunget Klang.

Viggo Afzelius.

Nu gaar det løs.

Sportsbetragtninger for Aaret 1916.

Saasnart den første Krokus stikker sine hvid-blaa Følehorn op af den frosne Jordbund, vaagner den danske Sportsmand til Daad. Længe forinden har ganske vist Bokserne afleveret deres aarlige Kvantum Næseblod rundt omkring paa de dertil indrettede Scener — Kasinos ikke undtagen — men disse smaa hyggelige Omgange hører jo nærmest hjemme under Familjelivet inden fire Vægge. Det er først naar vi nærmer os April, at der bliver Gang i Hesteskoene og Fodboldstøvlerne. »Ravnen«s Sportsreferent skal hermed have den Fornøjelse at give Læserne en kort Oversigt over den kommende Sæsons sportslige Friluftsglæder.

Vi begynder med Cykleløbene, som i Aar paa Grund af Gummimangel og Indførselsforbud paa Pedaler vil foregaa paa den gammeldags Maner, pr. højhalsede Væltepetere med Bivogn. Verdensmesterskabet vil blive henlagt til den indre By, hvor Banen bliver lagt med tre Omgange rundt om samtlige Plakatsøjler. Løbene afsluttes paa Vandkunsten, hvis Politiet ikke, som det plejer, vil forbyde Opløbet.

En særlig Interesse knytter der sig til Galopløbene ved Klampenborg. Man vil i Aar ikke holde sig til de slankhalsede Heste alene; der vil ogsaa blive arrangeret Giraf-, Bjørne- og Elefantvæddeløb, medens derimod Væddeløb for Æsler udgaar af Hensyn til mulige Misforstaaelser. Hovedløbet bliver Forhindringsløb gennem Pigtraad for vore militære Spidser. Første Præmie: en Feltkanon, som Vinderen kan affyre, naar han har Lyst.

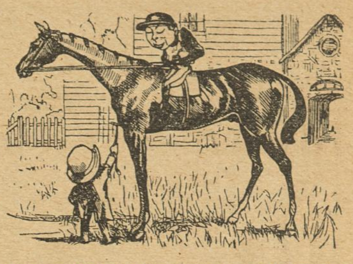

Selvfølgelig vil Traverbanen ikke ligge paa den lade Side, men tværtimod stramme sig voldsomt an. Hosstaaende Billede viser en gammel Traver, som Selskabet venter sig en Del af. Den har faaet Navneforandring fra »Rosamunde« til »Gullasch I«, og Fidusen er den, at Travselskabet venter en vældig Bunke »Gullasch« udenfor Snoren i Aar. Adskillige Tusind Daaser Leverpostej og andet lignende (hvis man nogensinde har set noget lignende!) vil sikkert gaa igennem Totalisatorens Hakkelsemaskine.

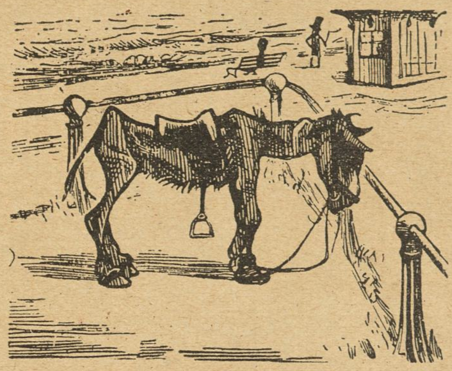

Hvad Fodboldkampene angaar, saa ser det ud som der skal komme uheldsvanger Stilstand i Sparkene. Klubberne kan jo ikke leve højt paa at mule Svenskerne og Nordmændene hele Sæsonen igennem, og man har derfor udregnet noget Nyt. Sæsonens Klou bliver en spændende Kamp mellem Fodboldholdet fra »Alderdomshjemmet« og

Boldklubben af Syttenhundred Hvidkaal.

I denne interessante Kamp vil gamle Kragelund blive Dommer, og der gives kun Adgang for Tilskuere under 6 Aar. Der indlægges Musik i Bolden.

At »Ravnen«s Læsere vil faa Referater af alle disse spændende Sportsbegivenheder, er en Selvfølge, og at Referaterne bliver gode, derfor garanterer Deres ærbødige

Sportsreferent.

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

GID JEG VAR-

Tegning af Emil Poulsen.

— Danmarks fineste Taffelvand —
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.
Generaldepot: Ingerslevsgade 110. Telefon 9256.

Teknisk. Kirurgisk.
Gummilageret „Francais"
Køb friske kontroll. Varer pr. Opkrav eller for Frimærker
Lille Kongensg. 16
A. Mouritzen

RYG ODOR
Formrullet
Brasil Cigar 5 Kr. 50 Øre pr. 100 Stk.
Haandrullet „ „ 7 Kr. „ „ „
CIGAR- & TOBAKSFABRIKEN DANMARK
Telefon 5621 · Grundl. 1888
Niels Hemmingsensgade 20
København

~ Køb RAVNEN ~

Tegning af H. Jentzs.

Diplomaten: Naturligvis er jeg en Tilhænger af Freden. Kun under fredelige Forhold kan Folket vokse sig stærkt — til den næste Krig!

Foraarsmoden 1916

(Mel: »Gorm den gamle sad i Hallen«)

Nu en lille Sang om Moden,
som vel nok kan kaldes Roden
til det blødeste i Verden,
ja for *gal* — ved Grød det er den!
Jeg var i et Varehus,
hvor jeg saa det bare Brus
af det allernyeste,
sindsfortosset spyeste.

En var klædt i Paddehatte,
dog kun lidt hun ha'de a' de'.
(Lidt men godt, saa er Parolen.
nu for Hat og Liv og Kjolen.)
En var klædt i Spindelvæv,
en hun lignede en Ræv,
dejlige var Slørene,
mildest talt forførene.

Jeg saa Pi'r med Lammehaler,
to, der ligned' tamme Hvaler,
en med Krinoline sejled
rundt i Rummet foran Spejlet.
En var Søren ta' me' smuk
med en øndig Mameluk,
en af Modeaberne
ligned sgu Skyskraberne.

Moden er et sælsomt Væsen:
kræver den en Byld paa Næsen,
vel, saa skaffer man sig Bylder —
den Slags Ting sig selv man skylder.
— Skal min Kone være flot,
ved jeg nu, hvad der er godt,
hun skal ha' min Redingote
— man er dante Idiot!

Per Plex.

AALBORG og A. BRØNDUM & SØN's AKVAVITTER

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

Italia Romatti, Italia Romatti — dette Navn lød uophørligt i mine Øren. Italia — ak, der havde aldrig været nogen Italia, til! Det havde blot været en Drøm — hun var død for mig!

— Sesaa, sesaa, sagde Sir Francis, der opdagede min Tankefuldhed, tænk ikke paa det nu, Dr. Fordyce, men hør hvad jeg endnu har at sige. Nuvel, dette hemmelige Forbund havde, som jeg nylig har nævnt, til Formaal at afsætte Alexander og udraabe den unge Prinsesse til regerende Dronning. Fem Mand var Forbundets Ledere, blandt andre Grev Varetza, der var den fornemste, og Antonio Romatti. Disse fem havde et særligt Kendetegn indgraveret i deres Signetringe, at De kender det.

— Kun altfor godt, indskød jeg.

— Disse fem var Forbundets Ledere, der kontrollerede det hele og paa enhver Maade var virksomme; de udsaaede Misfornøjelse blandt Indbyggerne i Moutalba og bearbejdede gennem Pressen den almindelige Mening i Europa, skaffede Penge og havde kort sagt altid deres Formaal for Øje. — Den unge Prinsesse havde de indtil videre anbragt i Klostret Sacre Coeur i Omegnen af Genève; hverken hun selv eller Søstrene i Klostret havde nogen Anelse om, hvem hun i Virkeligheden var.

— Hvis Moutalba er et saadant Land, som De har beskrevet, Sir Francis, kunde jeg ikke lade være med at sige, havde det været bedre for hende, om hun vedblivende havde faaet Lov til at svæve i Uvidenhed om sine Krav paa dets Krone.

Han gjorde en afværgende Bevægelse med Haanden, idet han svarede:

— Dette er et Spørgsmaal, det ikke tilkommer os at bedømme. Imidlertid blev det for nogle Uger siden indenfor Forbundet bekendt, at den afgørende Time var kommet. De fire Ledere skyndte sig til London, hvor Grev Varetza, allerede havde boet i to Aar. Hver af dem medførte en Rapport og de Penge, han havde kunnet indsamle for den gode Sag. Uheldigvis døde Romatti inden han havde haft Lejlighed til at træffe sammen med de andre — deres Møder maatte altid foregaa i dybeste Hemmelighed, for at undgaa Alexis' Spioner. Det var gennem Dem, de først fik Nys om, at Romatti var død, nemlig paa Frascatis Restaurant, da De talte med Grev Varetza. Denne Meddelelse i Forbindelse med, Efterretningen om, at den unge Prinsesse befandt sig hos Fremmede, som desuden jo sad inde med vigtige Papirer og en større Pengesum, tilhørende Forbundet, gjorde de øvrige Ledere ganske ude af sig selv. De skaffede sig snart Kundskab om, hvornaar Romatti var død, hvor han var blevet begravet, samt at Prinsessen — hans foregivne Datter — opholdt sig i Deres Hus. Og nu, Dr. Fordyce, ønsker De vel, at jeg skal forklare Dem de sidste Ugers mystiske Tildragelser.

— Ja, jeg erkender, svarede jeg, at det virkelig forekommer mig meget mystisk altsammen.

— Hvis disse Mennesker straks var kommet til mig, vilde jeg have sagt til dem: lad mig gaa til Dr. Fordyce og sige, ham alt. Men de er fremmede, ser De, og de spiller højt og æventyrligt Spil. Og omgivne af Spioner er de paa alle Sider — særlig Grev Varetza. De vidste, at Prinsessen var ung, uskyldig og ukendt med sin Stilling; de opdagede snart, da de saa dem sammen, at hun stod paa fortrolig Fod med Dem og frygtede for, at De ved at undersøge Romattis Papirer skulde komme i Besiddelse af Hemmeligheden. Desuden havde Begivenhederne i Moutalba udviklet sig saaledes, at en Krise var nær forestaaende. Det blev nødvendigt for dem at fjærne Prinsessen fra Deres Hus og lade hende faa Kundskab om sin Stilling — men De umuliggjorde dette. Og disse Mennesker, som ikke forstaar den engelske Buldogsnatur, som hos Dem, Dr. Fordyce, har faaet saa smukt Udtryk, begyndte saaledes som det er Skik hos dem, at anvende Trusler mod Dem og at udspionere Dem. Men indser De ikke, i hvilken yderst fortvivlet Stilling de selv befandt sig? Den unge Dame kunde jo hvilket som helst Øjeblik overgive Dem Papirerne, hvis Indhold, dersom det blev kendt af Alexis Spioner, vilde være et »Giv Agt«, der vilde tilintegøre Planer, der omhyggeligt var forberedte og udarbejdet gennem mange Aar. De forstaar jo nok?

— Ja!

— Nuvel. I deres Nød sendte de Bud efter Forstanderinden paa Sacre Coeur, og hun skyndte sig hertil. — De havde Besøg af hende i Morges. Hun fortalte Grev Varetza, at De var en Gentleman, selv om De ogsaa var lidt heftig og tilbøjelig til at gaa egne Vegne. Men hun fortalte ogsaa, at De var forelsket i Prinsessen, og at Deres Kærlighed blev besvaret. Imidlertid kom Efterretningen om, at Alexis allerede *var* afsat, og saa fik de endvidere at vide, at Prinsessen var blevet ført hertil, mens det fra anden Side meddeltes, at De havde været i Magistraten. Stillingen var fortvivlet. Da opsøgte Grev Varetza mig, fortalte i Korthed, hvorledes Sagerne stod — og Resten ved De!

Ja — jeg vidste nu alt. Men den Kvinde, jeg elskede, vidste intet! Hun havde ønsket at blive min Hustru — men vilde nu i Stedet for blive Dronning!

Sir Francis trak et Telegram op af sin Lomme og rakte mig det.

— Af dette kan De se, hvor meget man i Moutalba længes efter den unge Dronning.

Jeg gennemlæste Telegrammet, der var afsendt fra Wien samme Dag, det lød saaledes:

»Fra Albanelle, Moutalbas Hovedstad, meddeles det, at den afsatte Konge, Alexis den tredje, i Nat er blevet myrdet i det Hus, han havde taget sin Tilflugt til.

Den unge Dronning Olga VIIs Proklamation, er overalt bleven modtaget med den største Glæde. Hendes Majestæt vil om kort Tid ankomme til Albanelle, fulgt af Grev Nikolaus Varetza, hendes afdøde Faders tro Premierminister, der som bekendt faldt som Offer for den Sammensværgelse, der organiseredes af den nu afsatte og myrdede Alexis.«

Jeg lagde Telegrammet fra mig. For mit indre Syn fremtraadte to Billeder.

Det ene viste mig en ung Kvinde, min elskede Hustru, som Herskerinde over sin Ægtefælles Hjærte og Hjem, levende et roligt, lykkeligt Liv, beskyttet mod alt ondt saa vidt som det kan afværges af en Mand. Det andet var en ung Kvinde, siddende paa en Trone, som hun ikke ønskede at bestige, bærende et Septer, hun ugerne havde modtaget, og regerende over et Folk, hvis Historie var skrevet i Blod.

Og ganske uvilkaarlig udbrød jeg:

— Gud give, hun hellere var død, end at hun skal rammes af en saadan Skæbne!

Sir Francis klappede mig paa Skulderen, idet han venligt sagde:

— Se saa, se saa, Dr. Fordyce, jeg kan meget godt forstaa, hvad De maa føle. Men ingen af os, hverken Mand eller Kvinde kan, som De ved, undrage os de Forpligtelser, som vor Byrd paalægger os, og enhver maa søge at udfylde den Plads han tilkommer. Og det er ikke Deres Skyld, at De elsker en Kvinde, hvis Liv af Skæbnen er lagt i en hel anden Retning end Deres egen.

Jeg lo bittert.

— Ved De Sir Francis, sagde jeg, at jeg har meget svært ved at forestille mig, at den stakkels Pige, som en Aften kom til min Dør, iført en tarvelig, sort Dragt ensom og uden Venner, er en Dronning. Men — De kan stole paa mig!

— Det er godt, det er godt, svarede han, idet han trykkede min Arm. Men kom nu med og lad os hilse paa Grev Varetza.

Med disse Ord førte han mig ind i Maynards Dagligstue; jeg kunde ikke lade være med at tænke paa, hvad den virkelige Vært — den bortrejste Præst — vel vilde have sagt, hvis han vidste, hvilket mærkeligt Drama, der udspilledes i hans Hus.

Da vi traadte ind i Stuen, stod den Mand, jeg havde truffet hos Frascatis, i Nærheden af Vinduet og betragtede et gammelt smukt Skab.

Hos ham sad en Dame, som jeg ikke før havde set, og ved Siden af hende Nonnen, som havde besøgt mig.

Hun saa hurtigt op paa mig ved vor Indtræden, derpaa rejste hun sig og kom imod mig, idet hun venligt trykkede min Haand — jeg saa Spor af Taarer i hendes Øjne.

— Jeg har fortalt Dr. Fordyce alt, sagde Sir Francis, idet han vendte sig mod Grev Varetza, og han har optaget mine Ord saaledes som jeg forsikrede Dem, at han vilde gøre!

Grev Varetza strakte sin Haand frem.

— Min Herre, sagde han, jeg beder Dem oprigtigt om Undskyldning for al den Uro og alle de Ubehageligheder jeg og mine Venner har foraarsaget Dem. De ved nu Grunden! Men paa samme Tid vil jeg takke Dem for de store Tjenester De har gjort vor Herskerinde. Gud bevare hende!

Han sagde ikke et Ord om, at jeg var flygtet med hans Dronning og havde staaet i Begreb med at gifte mig med hende.

Listige, gamle Diplomat — et Blik paa Sir Francis Servells Ansigt havde været nok til at overbevise ham om, at han kunde være rolig; den engelske Doktors Indblanden vilde ikke komme til at medføre Forviklinger.

— Hendes Majestæt maa nu underrettes om det virkelige Forhold, sagde Grev Varetza. Vilde De ikke være saa god at føre os til hende?

— Grev Varetza, svarede jeg ved en pludselig Indskydelse, maa jeg have Lov til at bede Dem om noget! Hendes Majestæt kender Dem jo ikke endnu. Naar Tiden kommer, vil hun uden Tvivl baade lære Dem at kende og sætte Pris paa Dem. Men hvis De altfor pludselig bringer hende disse Nyheder, vil De blot skræmme hende. Mig kender hun derimod allerede som en tro og prøvet Tjener. Tillad derfor mig og denne Dame — hendes tidligere Lærerinde — at forberede hende paa Deres Ankomst.

— Det er et godt Raad, indskød Sir Francis.

Grev Varetza tøvede et Øjeblik og bøjede derefeter samtykkende Hovedet.

Jeg vendte mig mod Nonnen, og sammen forlod vi Huset, for at opsøge den Kvinde, jeg elskede og som besvarede min Kærlighed, og nu sad og ventede paa mig med sit unge, varme Hjerte, opfyldt af Længsel og Haab.

Og nu var hun Dronning! Ingen af Alpernes højeste, utilgængeligste Toppe syntes mig i denne Stund mere umulig at naa op til end hun!

XIII HENDES MAJESTÆT, DRONNINGEN

Baade Nonnen og jeg var til at begynde med tavse, da vi gik fra Præstegaarden til Kroen.

Hvad mig angaar, saa lagde jeg, saaledes som det saa ofte er Tilfældet under store Kriser i Livet, nøje Mærke til alt omkring mig.

Det var en dejlig Foraarsaften, saaledes som man kun faar den at se i engelske Landsbyer.

Min Ledsagerske sukkede.

Da jeg betragtede hende, opdagede jeg, at hun saa sig omkring.

Hvor her er smukt og fredeligt, sagde hun. Jeg har ofte hørt tale om. hvor smukke de engelske Smaabyer er. Nu da jeg med egne Øjne har set det, nærer jeg i mit Hjærte det Ønske, at det kære Barn i Fremtiden blot maa faa det halvt saa fredeligt!

— Jeg deler dette Deres Ønske af fuldeste Hjærte, svarede jeg, og det var Skæbnens Ironi, at alt dette skulde ramme hende saa plupseligt, og hun længes sikkert ikke efter at blive Dronning!

Hun sendte mig et hurtigt, gaadefuldt Blik.

— Det er Synd for Dem, sagde hun. Det er nok ikke saa rart for Dem at vide, at hun er Dronning!

— Jeg havde hellere set, at hun havde været en Tiggerske! udbrød jeg. Eller at hun var død! Thi hvad er det vel hun gaar imøde? Intriger, Oprør — maaske Mord! Tror De, at dette Folk, der antagelig er det uroligste og vanskeligste af alle Europas Nationer, for Fremtiden vil blive lettere at regere end det hidtil har været?

— En Kvinde kan maaske faa Magt over dem svarede hun mildt.

Jeg svarede ikke derpaa, thi vi var naaet til Kroen.

Wilson opholdt sig ude i Gaarden, en næsten umærkelig Blinken viste, at han havde bemærket vor Ankomst.

Da vi var kommet ned i Forstuen, saa jeg, at Habblethwaite sad paa Post i Krostuen, hvorfra han kunde passe paa Døren til Damernes Værelse. Han betragtede forskende min Ledsagerske, men lod ellers som ingenting.

Værtinden kom hen til os, da hun fik Øje paa Nonnen, og anviste hende efter min Begæring et særligt Værelse.

Jeg lovede at komme ind til hende om kort Tid og gik ind til min Moder og Italia.

Thi trods alt var hun stadig Italia for mig — Italia!

Jeg aabnede Døren. Den Stilling, hvori jeg fandt dem, gjorde et meget stærkt Indtryk paa mig.

Min Moder sad i en lav Stol i Nærheden af Vinduet. Ved hendes Fødder sad Italia med den ene Arm støttet mod hendes Knæ, medens min Moder havde slaaet Armen om Italias Hals.

Det var en Stilling, der tydeligt var Tegn paa den inderligste Kærlighed og Tillid, en Moders og Datters varme, rene Kærlighed. Ved dette rørende Syn glemte jeg et Øjeblik mit Hverv, glemte Virkeligheden og stod stum og betragtede disse to Væsner, som jeg elskede højere end alt andet i Verden, med en øm Søns og en Elskers Henrykkelse —!

Men saa kom jeg pludselig i Tanker om mit Ærinde.

Saasnart Italia fik Øje paa mig, opdagede hun straks det bekymrede Udtryk i mit Ansigt.

(Foresættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Tyrkiet trækker Tænderne ud paa John Bull!
(»Der wahre Jacob«)

Fästmön: — Sej mej uppriktigt, Gustaf, du har ju kysst den där flickan, (Pige) som du hälsade på?

Han: — Ja då, min älskning, hundratals gånger!

— Tyskarna ha sänkt det fyrtionde svenska fartyget (det 24de Fartøj) utanför Falsterbo på svenskt vatten!

Svea: Ska ni komma och störa mej med sådana bagateller, när ni ser, att jag är sysselsatt med att räkna ut hur många postpaket (Postpakker) engelsmännen lagt beslag på sista veckan? (Uge)
(»Søndags-Nisse«)

Han: Av — dér sagde jeg vist en Dumhed!
(»Strix«)

Mangen lille tysk Hund maa i disse kødløse Dage selv søge sin Føde.
(»Simplicissimus«)

Rød Indmad

Rigtig Adresse.

„Vil De kende den s'ørste og vigtigste Mand
i dette lille elendige Land?
Nuvel, jeg til Tjeneste gerne staar:
Adressen er Svejstrup Østergaard.

Skal De noget ha' klaret, min kære Gesandt,
saa bryd Dem ej om Regeringens Fjant!
Hos mig De Orden paa Sagerne faar:
Adressen er Svejstrup Østergaard." —

Javel, og vil nogen vide, hvordan
man rigtig tilgavns kan skade sit Land,
naar Verdensbranden vor Grænse naar:
Adressen er Svejstrup Østergaard.

Og skulde nogen tilfældigvis ha'
tilovers en kraftig Portion Dada,
en Tamp, der rigtig svi'r, hvor den slaar:
Adressen er Svejstrup Østergaard.

Boulevardbanen.

Jeg havde tænkt, paa dette Sted at skrive noget rigtig morsomt om Boulevardbanen — om den vedtagne Dampdrift, der kvæler Passagererne i Røg, om den forønskede elektriske Drift, der helt vil tømme Pengekassen, om lukkede Tunneler og om Tunneler med Hul i o. s. v. Men saa gav jeg mig til at gennemlæse alt, hvad der er skrevet og talt om bemeldte Emne, og saa opgav jeg Evret. Noget mere grinagtigt end hvad de sagkyndige her havde præsteret, indsaa jeg, at jeg ikke kunde levere.

I. C. Odin:

Klaus, lille Ravn,
hvor er dine Brødre,
den store Ravneflok?
jeg lider under dette Savn
og frygter saa saare
Venstres store Ragnarok!

Krigs-Dagbog
fra et nevtralt Land.

Mandag. Kapitalisterne har idag, ved at forhøje Priserne paa Levnedsmidler, foretaget et nyt Plyndringstog mod Folkets Lommer,

Tirsdag. Skrædderne har, som Følge af Dyrtiden, forlangt Lønforhøjelse og vil bl. a. have mere for at reparere Lommer.

Onsdag. Kapitalisterne vil ikke aabne Lommen — og Skrædderne afgiver Strejkevarsel.

Torsdag. De forenede Kapitalister truer med at udføre en Række Brød-og Kødløse-Dage (ikke for dem selv,) men for — Cementarbejderne!

Fredag. Højre-Pressen raser. — Forligsmanden indkalder til Møde.

Lørdag. Skrædderne, som vilde have 1 Øre mere i Timen, faar ½. Samtidig forhøjer Kapitalisterne deres Arbejdsprodukt med 100 p. Ct. efter Tyve-Parolen: Hvad man ikke har i den ene Lomme — tager man af den anden!

Søndag. Lockouten for Cementarbejderne hæves. — Højre-Pressen jubler! — — Lad os takke Vorherre!

— Men du forbarmende! Kalder Du det for Kongens Klæder?
— Ja, de gav mig hans aflagte!

Uroen i Arbejderverd'nen saa Skam
ta'r til, siger Højres Presse.
Uh ja, hvor fælt! Thi fromme som Lam
og stille uden al Brask og Bram
er jo Arbejdsgiverne stedse?

Man faar ingenting for ingenting — alt skal betales, det er Livets Gang. Og jo mere nødvendigt noget er, des højere er ogsaa Prisen. Der er nu f. Eks. Varmen, den kan ikke betales dyrt nok — mener i alt Fald Gasværkerne.

— *Hvorfor har Prins Aage saa stor Interesse for Boksning.*
— *Som Officer ved Garden interessere det ham naturligvis at se Paraden!*

Negerpigens Indbrud hos Olfert Jespersen har inspireret Komponisten til en Juvelarie, udsat for de sorte Tangenter!

— Ved Du, hvad der er værre end en Jul uden Bil?
— Nix!
En Bil uden Hjul!

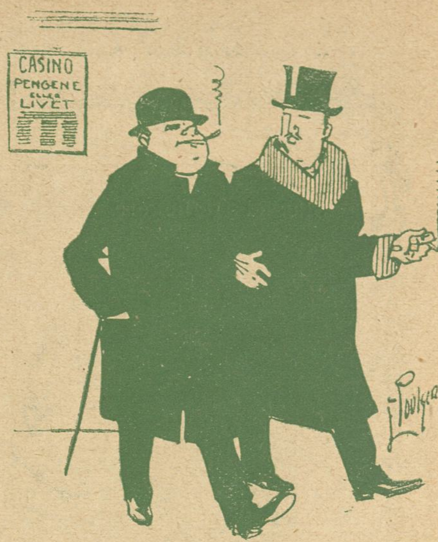

— Jeg var i Casino forleden og saa »Pengene eller Livet«. —
— Naa, hvilken af de 14 Afdelinger syntes du saa bedst om!
— Absolut »Box-Afdelingen«!

De vældige Kaffeboder,
hos hvem skal i Havn de naa?
Hvis med det Spørgsmaal du møder,
da lyder Svaret som saa:

Grosserer-Societetet
skal ha' dem begribeligvis!
Thi Fattigfolk — alle ve' det —
i Dannemark ej der gi's.

Kullissesnak.

»De gamle Drenge« var forleden ude efter »Eventyret« sammen med »Betty« og »Marie Odile«. Da »Reservebaronen« kom til, var det forbi med de »Moderate Løjer« og det lød snart »Pengene eller Livet«. Under et vældigt »Hulter til Bulter« kom Politiet og ryddede Bulen, og saa blev der »Fred paa Jorden«. Heldigvis var jeg ikke med. Jeg var »Manden, der blev hjemme.«

Københavnske Tjenere i Karikatur LX.

Meyer, Grandjeans Kafe.

Stakkels Italienere.

Løjtnanten: Frøken, De ved nok, at Italienerne før Krigen hed Romaner, men tænk, nu under Krigen er de blevet »Knaldromaner«.

Vedlagte Udklip er en Annonce fra »Morsø Folkeblad« som jeg formoder Ravnens Redaktion kan benytte paa passende Maade.

Ærb. Chr. H.

INDBYDELSE.

Alle, der har haft Hopper ved min Hingst 1915 og alle, der plejer at besøge mig paa min Fødselsdag, indbydes herved med Damer til et lille privat Gilde i Vils Kro Tirsdag den 7. Marts, Eftermiddag Kl. 5. De, der har købt en Hoppe, som er bedækket ved min Hingst, indbydes herved. Vejerslev, den 3. Marts 1916.
Poul Kr. Pedersen.

Kære Chr. H. Vi ved ikke rigtig, hvorledes vi paa en passende Maade skal kunne benytte en saa upassende Indbydelse.

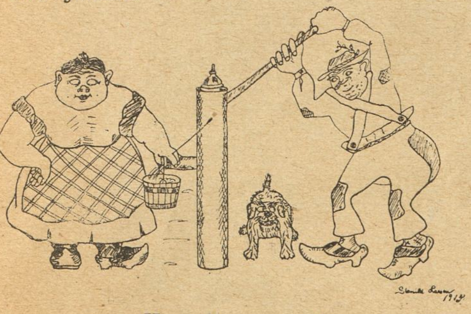

Haardt pumpet.
Tegning af Stenild Larsen.

AGGERBECKS ÆGTE FINE IRIS forfiner·forskönner·bevarer Huden Alles Yndlingssæbe

Hunde-hm-hm.

Lad os dog endlig blive fri
for al det Hundesvineri
den lille fine P. med N.
ej taaler disse Hunde-Hm.

Han har rejst i saa mange Byer,
som der paa Himlen vist er Skyer,
og alle Steder Hundeglam
betragtes som en evig Skam.

Men her i vores skønne By
som for saa meget jo har Ry,
her løfter hver en uhumsk Køter
sit Ben, selv op ad vore Støtter.

Lad gaa en ægte Muffehund,
som bæres af en fornem Hun,
i Muffen har den jo sin Plads
der sidder den saa kønt paa Das.

Men disse gamle Gimpe Gumper
som rundt i Fjederstøvler humper
med deres møgbeskidte Køtre
til Skam for Landets fine Døtre.

Se, de skal rent ud sagt torteres
og deres ækle Kræ spoleres
imedens Pøblen Hurra skriger
og vifter til de unge Piger.

Men derfor hver en Hundeven
ej letter Hat for P. med N.
men ønsker ham en vældig Bombe
samt alt hans noksagt Gimpe-Gumpe.

Harald Rasmussen.

GULLASCH!

Den unge Sportsmand og Gullaschhader er en Dag kommet ud i en gevaldig Storm, da han kommer gennem Strøget falder der pludselig en Rude ned bag ham. Han siger:

— Der var jeg nær blevet hakket til Gullasch.

En sværrygget Herre, Gullaschgrosserer, grynter: Ska' Du sjenere mit Fav, din Skvaderabe!

Erik Nielsen.

Erik Nielsen. Tak for Gullaschgrossereren. Det kalder vi en Herre — med Haar paa!

Nr. 661, Faaborg (16 B. 3. Komp.) Tak for det lille Udklip, som dog næppe vil more Publikum i samme Grad, som det ret naturligt har moret Dem.

M. B., Randers. Man maa ikke levere Tegninger, der er udførte med rødt Blæk. Papirkurv — om igen!

H. v. Seydewitz. Deres Tegning skal nok blive benyttet — men Vittigheden er rigtignok kendt.

Haukeli
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

Nyt Selskabslokale
Mine smukt monterede Lokaler til mindre Foreninger, Selskaber og Klubber bringes i velvillig Erindring.
Chr. O. Jensen,
Fhv. Frmd. f Kellnerf. f. Kbh. og Omegn.
Telf. 10424 Vognmagergade 37, Landemærket 24. Telf. Byen 7534

THOMSENS MAGASINER
Paletots & Ulsters
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SIOTSGADE 3
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

Dyrtid.

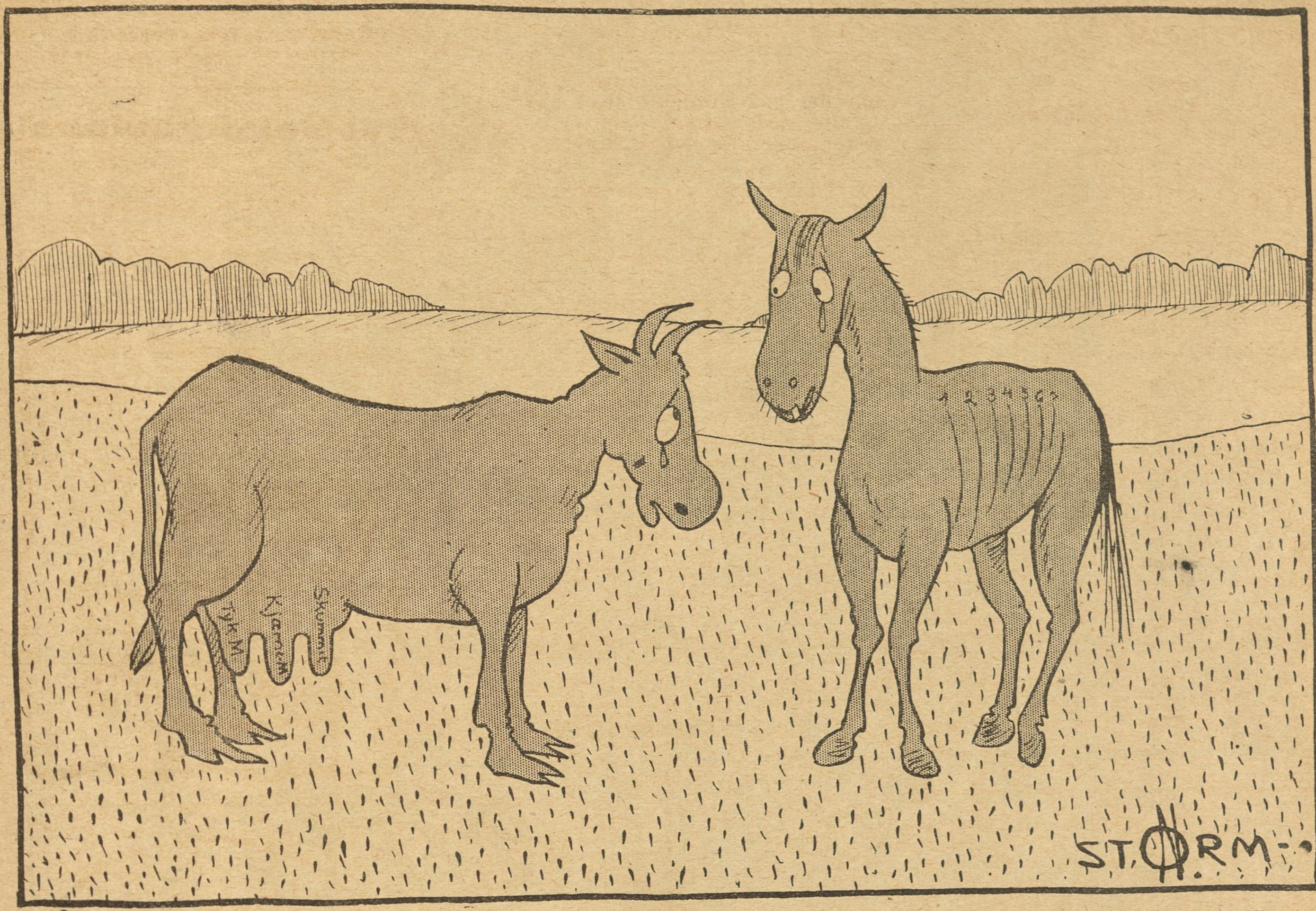

Tegning af Storm-Nielsen.

Hesten: Det er rædsomt sløjt med Foderstofferne! Mon man ikke kunde faa Plads i Cirkus som „tænkende Hest“?

Koen: Ja, jeg har tænkt paa at mælde mig som „Bu-taler“!

Kærlighedsprøven.

Der var en Gang en Mand, som var elsket af to Kvinder, og han syntes godt om dem begge.

En Dag satte han dem Stævne paa to forskellige Steder — og udeblev fra begge Møderne.

Den følgende Dag mødte han den ene Kvinde og spurgte hende, hvad hun tænkte, da hun ventede ham forgæves.

— At Du var bleven mig utro, svarede hun.

Noget senere mødte Manden den anden Kvinde og gav hende det samme Spørgsmaal. Hun svarede:

— Aa, jeg var saa bange for, at Du var bleven kørt over af én Vogn eller var bleven syg!

Hende giftede han sig med.

Hm! Hm!

En Mand kommer ud fra sit Værelse paa et lille Hotel og siger til Pigen: — Vil De være saa god at sige mig, hvor Toilettet er?

Pigen: Ikke denne Gang — men næste Gang.

Herren ser yderst forbavset paa Pigen.

Pigen tilføjer: Og saa ligefrem!

Solgt.

Et Kærestepar standser paa Maleriudstillingen foran et Billede og han siger: — Hvad mon det Billede forestiller?

Hun: Kan Du ikke se, at han har friet og faaet Ja!

Han: Naa — er det derfor der staar »Solgt« paa Maleriet!?

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE“

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

Mistænkeligt.

— Hvorfor blev Andersen ekskluderet af Afholdsforeningen?

— Fordi han havde købt sig en Lommekniv med en Proptrækker i!

Afvist.

Han: Hvis De ikke vil ha' mig, saa hænger jeg mig.

Hun: Saa maa De være saa god at gøre det et andet Sted, for Far har sagt, at han ikke vil have Dem hængende her!

Paa Ærens Mark.

Tegning af O. Hartig

— Giv mig lidt Vand! Mit Jernkors for en Draabe!

Brændt af.

— Fik De den Tokrone igen, som Deres lille Søn fik i Halsen.

— Nej, den beholdt Doktoren for at tage den ud!

Galt Husnummer.

— Du, Olsen, det er væmmeligt, at jeg altid ser dobbelt, naar jeg er fuld. Du ved, at jeg boer her i Nummer 7, men naar jeg er fuld, gaar jeg altid op i Nummer 14!

Hundekrig.

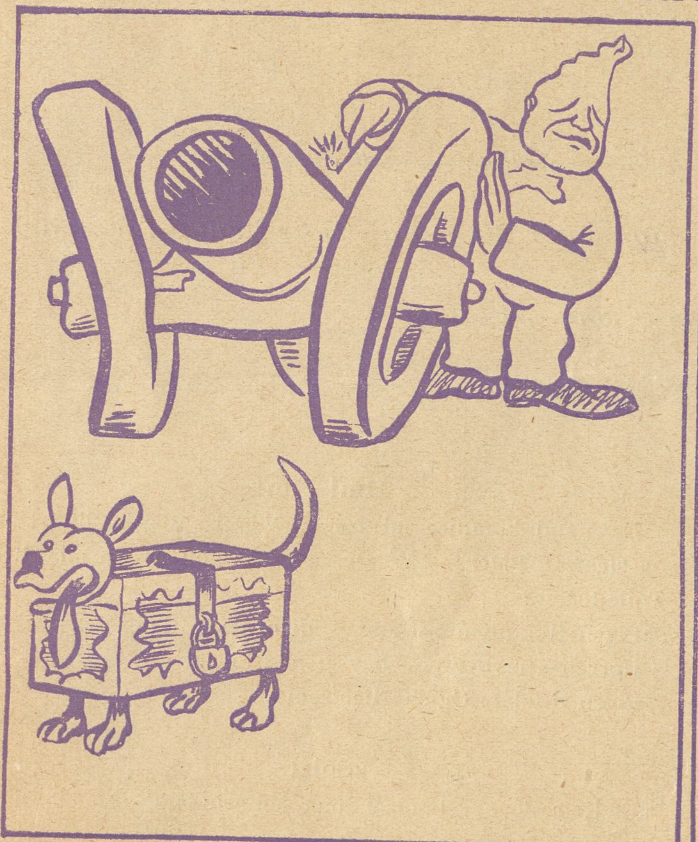

I. C. for Tiden er gnaven. En af Grundene er den, at han ser Grundloven gaa i Hundene.

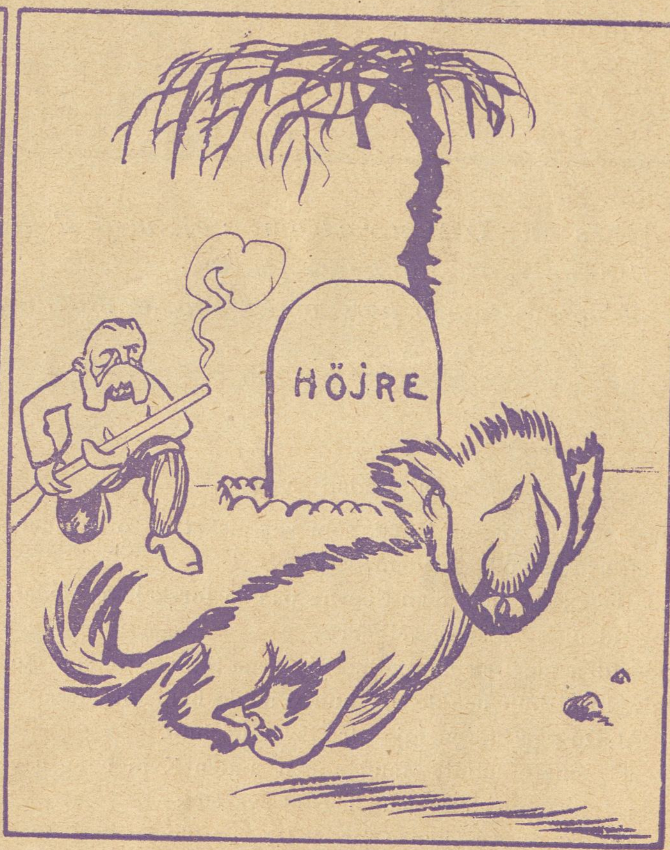

Tegning af Hp. Hansen

N. P. Jensen har et farligt Kisse-Kattejag med at gi' det gamle Højre det glatte Lag.

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102 ...... 15 Stk. 10 Øre.
Monaco, oval, Kork .... 10 - 9 -
Sherrys No. 1 .... 20 - 25 -

Anders Nielsen, Svejstrup Østergaard.

Kraftfoder.

Student A. og Student B staar og betragter Gaardmand Lars Olsen og hans Svin.

A. (vigtig): Jeg synes, Deres Svin er noget magre; De skulde give dem lidt mere Kraftfoder. —

Lars Olsen: Det har vi saa lidt af; men jeg har tænkt paa at give dem Studenter. — dem skal der jo være saa mange af, at man kan fodre Svin med dem!

Overlegen.

Landboeren (til en Gullaschbaron han møder paa Gaden): Undskyld, De ved vel ikke, hvor Hovedbanegaarden er?

Baronen: Jo! (Fortsætter sin Gang).

Tegning af Anton Hansen

Efter Forlydende agter Svinene nu at henvende sig *direkte* til den engelske Gesandt.

Limpind.

Drengen: Er det her, De søger en rask Dreng.

Købmanden: Ja, det er.

Drengen: Hvad skal jeg udrette?

Købm.: Jeg har opfundet et nyt »Fluepapir«, og nu skal Du fange en hel Mængde Fluer og klistre dem paa Papiret, som Du saa lægger ned i Vinduet!

Stukket!

Sagføreren: Ham Judas, tilhørte han ikke Præstestanden og var dog en stor Røver?

Præsten: Jo, han var en brav Karl, saalænge han holdt sig til sin Stand, men da han begyndte at gøre Forretninger, saa tog Fanden ham!

Tegning af Emil Poulsen

Det tyske Øl med russisk Brændevin, engelsk Whisky og fransk Champagne har sammen med »Italiens Draaber« ligget i deliristisk Kampagne. Og dette Kor, som i Blod sig tilsvine, strammes nu op med Portugals Oportovine!

LITERATEN.

Rent tilfældigt sad vi ved samme Bord paa Caféen, og rent tilfældigt kom vi i Passiar.

Han var fed og bred, lige paa Grænsen af det lurvede, og med sit bevægelige, glatragede Ansigt gjorde han Indtryk af at være Skuespiller. Jeg bød ham en Genstand.

»Tak den som byder. — Aa Hr. Tjener! Den Herre bestilte to halve Kaffer, men med Rom — kære — med Rom; det ved man da hvad er. Cognacen er det rene Humbug, Sprit, eller hvad De vil — kære, men Rommen er der dog immer noget af det rene Væsen i . . . .

Om jeg er Skuespiller? — Næh det er jeg ikke, skønt jeg tør sige, jeg har ikke saa lidt dramatisk Nerve. De har maaske lagt Mærke til min Gestikulation — hva? Eller min Maade saadan at sidde ved et Bord. — Joh, dramatisk Nerve har jeg sgu; men i Virkeligheden har jeg, mærkværdig nok forresten, aldrig produceret mig paa de skraa Brædder. — Næh jeg er Literat — forstaar De — Digter, Forfatter om De vil, og jeg tør nok sige, at nogle af mine Ting er i Tidens Løb bleven Folkets Eje.

Hvilke — spørger De. Ja — lad mig nu se. Kender De maaske mit Sørgekvad ved Hans Majestæt Kong Kristian den niendes dødelige Afgang? Naa ikke, det var dog ellers svært ude mellem Folk. dengang; men jeg har selvfølgelig en hel Del mere — spørg bare de andre Medlemmer af Forfatterforeningen, saa skal De høre . . . .

Ja selvfølgelig er jeg i Forfatterforeningen — selvfølgelig — og jeg er en god Kollega, kan De tro; men den Slags har ogsaa sine Ubehageligheder. Der har de givet mig en Kollekt at rende rundt med. Den er til Fordel for den unge Forfatter Herman Jambe — ork Gud jeg kender ham. Et Geni — forstaar De — et fænomenalt Geni forsikrer jeg Dem. Hans sidste Bog »Skyggerne i Mørket« er lige rent ud omvæltende . . . .

Hvad — har De ikke hørt det Navn før? Det var sgu da mærkeligt, og han kommer endda ud paa Gyldendal. Naa, daarlig er Skroget — Nyrehistorie forstaar De — og det ser mehget sort ud for Familien . . . .

Ja gu er han gift. Det vil sige gift og gift — det er lige, som man tager det. Det er et Samvittighedsægteskab, en fri Forbindelse — kære — men der er da ligegodt tre Børn; ork Gud ja, de velsignede Børn — gid Fanden havde dem.

Naa jeg var da deroppe forleden. Sikken en Ynk. Spindelvæv ved Loftet. Tapetet i Laser. Konen i den ene Seng med Gigtfeber, Jambe paa den anden Sofa med Tuberkler . . . . Javist, javist, Nyrer mener jeg naturligvis, og alle fire Børn angrebne af Difteritis . . . .

Hvaba? — Var det kun tre Børn? javist — javel, det ved jeg sgu nok. Den fjerde er nemlig en, de har taget til dem efter et lille Uheld for Fru Jambes Kusine — forstaar De — Herregud det kan jo ske for de bedste Familier. Naa — han laa altsaa i Sengen . . . .

Hva'? — Var det Konen der laa i Sengen? — Aa kære lad os dog nu bare ikke hænge os i Bagateller. Sagen er at jeg selv personligt har overbevist mig om Familiens Trang og Værdighed, og jeg vil tillade mig at tegne Dem for et Bidrag paa — skal vi sige — fem Kroner?

Er det for meget? — Gudbevares min Herre, jeg kender ikke Deres økonomiske Omstændigheder; men De ser dog nok ud til at være god for tre Kroner . . . . ikke. . . . to Kroner da? . . . . Herregud saa lad os sige en Krone. Tak — ja mange Bække smaa — og saa videre.

Hvor Pokker er Listen dog henne? Jeg synes saa bestemt, jeg stak den her i Brystlommen. Skulde jeg maaske i Tanker have lagt den i Yderlommen — næh.

Nu skal De se, jeg har skam ladet den ligge hjemme paa mit Skrivebord, ja saa maa De virkelig undskylde. Jeg river et Hjørne af Avisen her og giver Dem en foreløbig Kvittering. Det egentlige Regnskab vil i sin Tid blive offentliggjort i Berlingeren. Vær saa god . . . . vil De have mit Navn under — mit Navn hm — hvad er egentlig et Navn? — En Etikette — kære — en Etikette der ikke i nogen Maade giver Begreb om, hvad der ligger bag ved. — Aha! Undskyld jeg nedskriver disse Ord med det samme. Det var en sublim Tanke.

Hvad er det Klokken slaar? — Tre — min Salighed! Ja saa maa jeg desværre bryde op. Min Forlægger venter . . . . . .

Hvaba? — Vilde De gerne høre et Vers af mit Sørgekvad? Naa ja — jeg har rigtignok forbandet daarlig Tid, men enfin.

O Fædreland hvad har du tabt, din gamle Konge sover.
Et Liv saa rigt — til Arbejd skabt, henskylled Tidens Vover.
O Fædreland hvad har du tabt, din gamle Konge sover.

Hvad siger De?! — Er det digtet førend jeg blev født? — Min Herre! — Ved De, at De beskylder mig for at være en Løgner? — Naa jeg tilgiver Dem. Jeg sagde Dem før, at jeg var Literat — Digter om De vil. Nuvel der kan gives Tilfælde hvor Fantasien kan løbe af mig — jeg indrømmer det.

»Saa er Historien om Herman Jambe vel ogsaa en Fantasi?«

— Selvfølgelig. —

Og Døren faldt til efter Literaten.

Hilarius.

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

ANDELS-ANSTALTEN TRYG
SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
MEDLEMS ANTAL over 200,000
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVEDKONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

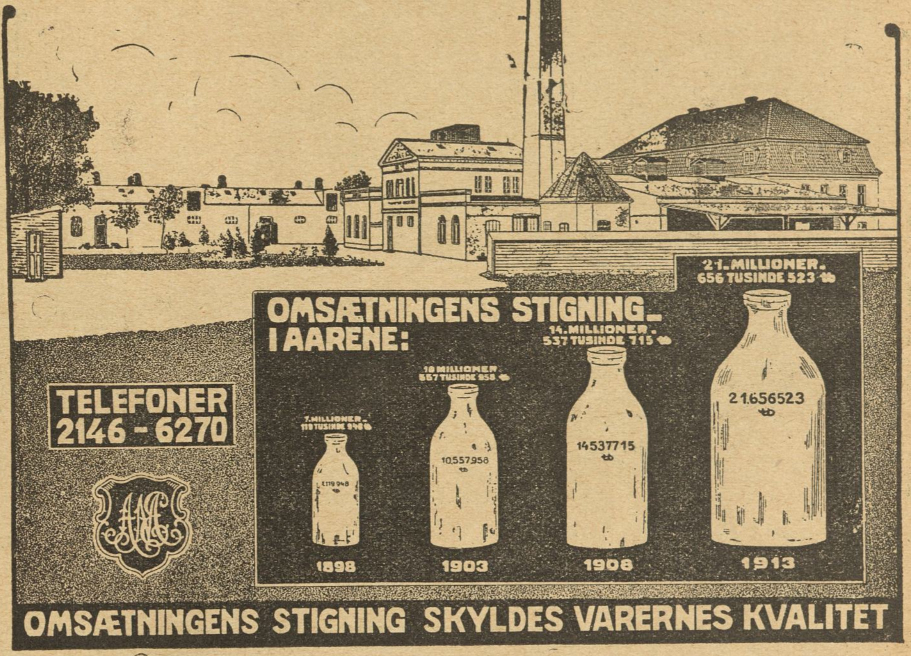

Maanen er hvid
og blændende hvid Hud faar enhver, der daglig bruger
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faaes overalt à 30 Øre Stk.

LAX i alle Kvaliteter
Gaasebryst. Oksetunger etc. anbefales.
Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908.
Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.
Telefon 817 & 8231. Jacob B. Krøll,
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Holbergsgade 6

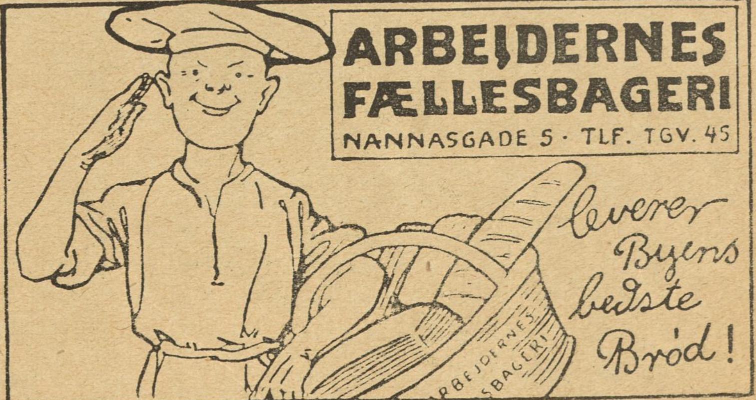

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN

Død-Mands-Højen.

Tegninger af Anton Hansen

1.) Fremad! Frem alle Mand!

2.) Endnu et Kompagni frem, saa har vi en Høj!

3.) Og nu Kanonerne op paa Højen!

4.) Glæde over Sejren — — —

16 Sider

10 Øre

RAVNEN

Nr. 13. Redigeret af AXEL WESSEL ☼ Torsdag den 30. Marts. 1916.

Tegning af P. V. Hansen

Profitdjævelen: Jeg protesterer imod, at I standser Guldstrømmen!

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVEDKONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
MEDLEMSANTAL over 200,000

ÅRBEJDERNES FÆLLESBAGERI

Prøv
vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Forlov- elses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

Sygepleje Artikler,
garanteret fineste Kvalitet, en gros Pris.
Fordelagtig Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Teknisk. Kirurgisk.
Gummilageret „Francais"
Køb friske kontroll. Varer pr. Opkrav eller for Frimærker
Lille Kongensg. 16
A. Mouritzen

Tilskære & Sy-Kursus

Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.

Københ.s Tilskærer-Akademi,
Stormgade 16. Telf. Byen 4671.

N J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. Chr. Jensen.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. Joh. Olsen

THOMSENS MAGASINER
Jaquetbabitter
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 · CHRISTIANSHAVNS TORV 6

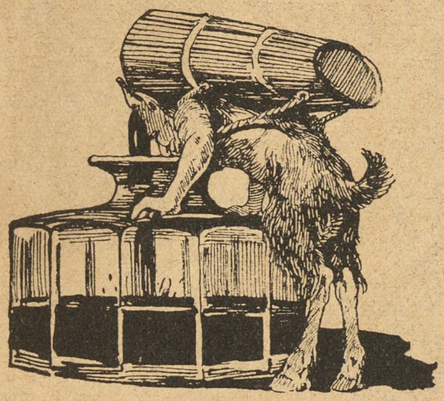

Folkets Yndling.

Se ham paa Hesten der, den stolte, slanke,
med stærkt kuperet Svans og flettet Manke:
hvor tryg og selvbevidst i Ridedragten,
som ene den, der ved sig født til Magten,
han sidder paa den veldresserte Ganger,
som hvert et Vink fra Tøjlens Liner fanger.
Ja, se paa ham, det bedste, som Du kan,
thi her Du ser vort Lands berømte Mand!
Hans skarpe, ganske glatte Kontrafej
staar i hvert Postkort-Udsalg paa din Vej.
Hver Dag sig Bladene forsigtig tager
af selv hans aller mest intime Sager.
Hans Aarsindtægt er dertil ganske knusende;
man mumler noget om: Tohundredtusinde! —
Hvem er da denne saa omtalte Mand,
hvis Liv enhver paa sine Fingre kan,
mens han deroppe fra den høje Ganger
tilfreds med Blikket Mængdens Øjne fanger . . .
Har han med Ord og Pen vist Livet Vej,
mod store Vidders Udsynstop? — Ak nej! —
Har han da ladet Verdenstørsten drikke
af nye Kilders Væld? — Aldeles ikke! —
Har han da skaffet Brød til sultne Munde,
ved filantropisk Værk? — Nej, ingenlunde! —
Har han som Samfundsfører, djærv og stejl,
bekæmpet Uret? — Nej, De tager fejl! —
Maaske har han da gjort de Syge sunde,
ved Lægens Kunst? Nej atter: ingenlunde! —
Har som en Helt han ofret Liv og Blod
for Tro og selvtænkt Mening? — Tvertimod! —
. . . Nej, denne Mand, som kan med Rette sige,
at han er en af Landets lykkelige,
en Kejser mellem andre Potentater,
— er: *første Elsker ved vort Filmsteater!* —

Frederik Skousbo.

Danske Velærværdigheder XX

Tegning af Hp. Hansen.

Uffe Birkedal.

Han holder med *Olfert*: Gaa i Sæk og Aske!
Det er bare Præster, der har Lov at gaa med Maske.

Tegning af Svend Ulrich.

„Urania“
Danmarks bedste Cycle
Nye Cycler med Frihjul til Fabrikspris — Kr. 85,00.
5 Aars Garanti. Kulante Betalingsvilkaar. Største Udvalg i Dæk, Slanger og Tilbehør til billigste Priser.

Spillende let Løb

Direkt. fra Fabrik

Fabriksudsalg
Gl. Kongevej 1 E
Ingen Filialer.
NB. Altid ca. 100 Cycler færdig-monteret paa Lager.

De samvirkende Brugsforeninger

for

København og Omegn

Vesterbro — Stefan — Godthaab — Østerbro — Sundby — Blaagaard — Valby — Frederiksholm — St. Paul — Byggeforeningernes — Christianshavn — Lygten — Godsbanekvarterets — Hellerup — Ordrup — Brønshøj — Strandvejskvarteret — Skodsborg — Glostrup — Vigerslev — Holte — Vanløse.

Omsætning 1915 — 3½ Million Kr.

er hjemkommen for Sæsonen **1916.**

Priser fra Kr. 78,00 til Kr. 135,00.

Besøg Brugsforeningernes store Prøvelagre

i Manufaktur, Isenkram, Fodtøj, elektr. Artikler samt Herre-, Dame- og Børne-Konfektion.

Rekvisitioner til Prøvelagrene udleveres i samtlige Brugsforeningers Udsalg.

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

Hun sprang op med et heftigt Udbrud og kom imod mig med udstrakte Hænder.

— Hvad er der sket? Det er sikkert en Ulykke! Se paa hans Øjne — sig hvad det er!

Jeg greb hendes Hænder og førte hende tilbage til min Moder, som nu ogsaa havde rejst sig og stod og stirrede ængstelig paa mig.

— Ja, hvad er der, Henry, spurgte hun, er der sket noget — noget sørgeligt — Du ser saa ængstelig ud!

— Vær ikke urolig, sagde jeg beroligende, idet jeg greb Italias Hænder. Det er bare, det er kun, at jeg lige har faaet visse Meddelelser — angaaende Dig!

— Angaaende mig? Men hvorfor ser Du saa underlig paa mig?

— Ser jeg saa underlig paa dig? Jeg vidste ikke . . . .

— Det forekommer mig som om jeg pludseligt er bleven langt, langt bort . . . . jeg føler mig saa ængstelig til Mode!

Hun vendte sig nu ogsaa mod Moder med urolige Blikke:

— Aa, Mo'er, faa ham til at tale!

Da drog jeg hende, overvældet af mine Følelser, ind til mig og kyssede hende ømt.

Hvad betød det vel for mig, at hun var Dronning og jeg en stakkels, ubetydelig Person. Hun var mit Hjertes Elskede.

Farven vendte tilbage i hendes Kinder og hendes Øjne straalede. Smilende løsnede hun sig af mine Arme.

— Fortæl mig, hvad det er, sagde hun.

— Jo, jeg har Nyheder til dig! udbrød jeg. Jeg har truffet en gammel Ven af dig, en kær Ven.

— En gammel Ven? af mig? En kær Ven? Det maa være din Spøg?

— Nej, jeg forsikrer dig, at det ikke er Spøg!

— Men jeg har ingen gamle Venner, ingen kære Venner — andre end — men det er jo umuligt! Hvorfor, hvorfor vil Du ikke forklare Dig nærmere?

Hun foldede Hænderne og hendes store, straalende Øjne syntes at ville se lige igennem mig.

— Vilde Du ikke synes om at træffe nogle af dine gamle Venner fra Klostret?

Hendes store Øjne fik et barnligt Udtryk og Rødmen paa hendes Kinder blev stærkere og hun saa spørgende fra den ene til den anden.

Jeg forstod saa vel, hvad hun tænkte — for hende laa Klostret uendelig langt borte!

— For Guds Skyld, Henry, sagde nu min Moder, fortæl det stakkels Barn, hvad Du har at fortælle uden alle disse Omsvøb! Hvad er det?

Jeg greb Italias Hænder og trykkede dem.

— Priorinden i Sacre Coeur er kommet for at hilse paa dig og bringe dig et Budskab, Du modigt maa høre paa!

— Er det da daarlige Nyheder, Henry? udbrød min Moder,

Jeg sendte hende et megetsigende Blik og vendte mig derpaa atter mod Italia.

— Det er uventede Nyheder, svarede jeg. Italia maa være modig og stærk!

Hun betragtede mig med en tvivlraadig Mine. Hendes Kinder blegnede, hendes Hænder skælvede i mine, men hendes Blik var fast.

— Er Søster Angélique her — med Bud til mig? Hvem skulde vel sende mig et saadant? Jeg kender jo ingen!

Jeg vendte mig mod min Moder og sagde:

— Mo'r, Priorinden er i Værelset her ved Siden af. Vil Du være saa god at kalde hende herind!

Hun forlod straks Værelset.

Og uden at skænke den dybe Kløft, som skilte os, en Tanke, sluttede jeg endnu en Gang Italia i mine Arme og kyssede hende lidenskabeligt.

— Italia, min Elskede, husk at jeg tilbeder dig og er din trofaste Ven til min sidste Stund!

Hun kastede Hovedet tilbage og betragtede mig forskende med sine kloge Øjne — som om hun vilde gennemskue mit Inderste.

— Tilbeder — tro Ven — hvad mener Du? Der er kommet noget imellem os!

I dette Øjeblik aabnedes Døren — Søster Angélique stod paa Tærsklen og min Moder bagved hende.

Italia saa vedblivende paa mig og gentog bedende:

— Aa — sig mig, hvad der er Tale om!

Hun mærkede, at jeg saa mod Døren, og idet hun stadig holdt min Haand i sin, drejede hun Hovedet og opdagede da den lille Nonnes mørke Skikkelse.

Hun skiftede hurtigt Farve og med et Udraab af barnlig Glæde sprang hun fra mig, slog Armene om Nonnens Hals og bedækkede hendes Ansigt med Kys.

Min Moder og jeg trak os tilbage til Vinduet. De lo og græd skiftevis, som Kvinder plejer at gøre.

Under andre Forhold vilde det have glædet mit Hjerte at se dem — men som det nu var, følte jeg mig fortvivlet.

Min Moder rørte ved min Arm.

Jeg vendte mig mod hende og med en Moders skarpe Øjne, bemærkede hun straks det forandrede Udtryk i mit Ansigt.

— Hvorledes forholder det sig Henry? hviskede hun. Er der nogen Fare paa Færde for hende — og for dig selv?

— Hvorledes Fremtiden vil blive for hende, er mere end jeg kan sige. Og hvad mig selv angaar, saa er alle mine Forhaabninger angaaende hende bristede — jeg har mistet hende!

— Mistet hende?

— Ja — ligesom om hun var død. Vent lidt, Mo'r, saa skal Du faa alt at vide!

Vi stod ved hinandens Side og saa ud over Haven, hvor Wilson roligt og flegmatisk gik og røg Cigar mellem Blomsterrabatterne.

— Dr. Fordyce?

Vi vendte os om og saa Nonnen og Italia sidde sammen, Nonnen med sin tidligere Elevs Haand i sin og Italia betragtende hende med spørgende Blikke.

Nonnen saa paa mig.

— Skal vi ikke nu fremføre vort Ærinde, Sir? sagde hun.

— Det er vist bedre, at De gør det, svarede jeg.

Italias store Øjne gled fra den ene til den anden.

— Hvor det er mystisk, altsammen! udbrød hun. Søster Angélique — fortæl mig hvad det betyder!

Nonnen klappede den lille Haand, som laa i hendes, saa mildt og ømt, som var det et sygt Barn, hun kærtegnede.

— Mit Barn, sagde hun mildt, vi lærte jer i Klostret, at Pligten gaar fremfor alt i Verden, hvis man vil være et godt Menneske. Og nu maa vi underrette Dig om, at en meget stor og betydningsfuld Pligt er lagt paa dine Skuldre! Vil Du være stærk og forsøge at opfylde den?

Italia vendte sig fra Nonnen og til mig og betragtede forskende mit Ansigt. Derpaa vendte hun sig atter mod Nonnen.

— Og han, sagde hun, skal det skille . . . .?

— Han — den Mand, som elsker dig, beder dig gøre din Pligt! svarede Nonnen med klar Stemme, en Stemme, der lød forunderlig stærk og fast. Forholder det sig ikke saaledes, Sir?

Hun saa paa mig med et Blik, der havde kunnet betvinge selv det mest rasende Menneske.

Jeg bøjede tavs mit Hoved, da jeg ikke var sikker paa at kunne beherske min Stemme, og greb Italias Haand og kyssede den.

Jeg var ikke hendes Undergivne, men det var dog en Hyldest. Imidlertid saa jeg hende blegne. Hendes Blik slap mig og fæstede sig atter paa Nonnen.

— Mit Barn, sagde denne, nogle af os her i Verden er af Skæbnen, ikke efter eget Valg, kaldede og bestemte til i et vist Øjeblik at paatage sig Pligter, om hvilke de aldrig har kunnet drømme. Et saadant Øjeblik er nu kommet for dig. Og den Højsindethed, der allerede som Barn kunde spores hos dig, maa nu fremtræde fuldudviklet for at svare til de Krav, der nu stilles til dig i dette Øjeblik.

Italia blev om muligt endnu blegere og hendes Blik endnu dybere.

— Jeg har allerede sagt dig, mit Barn, fortsatte Nonnen at det Mørke, som hidtil har omgivet dig, nu er begyndt at spredes. Du kan ikke huske din Moder og forøvrigt ingen af dine Forældre, thi den Mand, som Du troede var din Fader . . . .

— Troede? Var han ikke min Fader?

Der sporedes ikke nogen Smerte i hendes Stemme, men kun Forbavselse. Denne Meddelelse syntes ikke at volde hende Sorg.

— Nej, han var ikke din Fader. Begge dine Forældre døde i din tidligste Barndom.

— Men hvem var de da? Og hvem er jeg selv?

Jeg saa Nonnen trække Vejret dybt ligesom for at samle Kræfter for at udtale, hvad hun havde at berette.

— Mit Barn, Du har hørt Tale om Moutalba — Du husker det nok fra Geografitimerne?

— Moutalba? Javist. Det er et af de mindste Kongeriger i Europa og ligger paa Balkan; det er meget bjergrigt. Indbyggerne er et stolt, hovmodigt, uroligt og krigersk Folk. Men hvad har vi med Moutalba at gøre, Søster Angélique?

Nonnen trykkede sin Elevs Haand.

— Mit Barn — hør Sandheden, og vær stærk. Din Fader var Alexander VI, Konge af Moutalba og din Moder Dronning Helena. De blev begge for 18 Aar siden myrdede af nogle Sammensvorne, men Du, deres eneste Barn, blev reddet af din Faders tro Tjener — den Mand, vi kendte som Antonio Romatti.

Jeg hørte, at min Moder, der stod bagved mig, snappede efter Vejret.

Min Moder, Nonnen og jeg, betragtede med spændt Opmærksomhed den unge Piges Ansigt, som ved Nonnens Ord havde mistet hvert Spor af Farve, medens hendes Øjne stirrede ud i det Fjærne som om de vilde gennemtrænge Fortidens Mørke.

En Stund gik i dyb Tavshed — alle var grebne af Øjeblikkets Betydning! Hvad tænkte Italia — hvad vilde hun sige og gøre?

Hun løftede sin frie Haand op til Panden og strøg en Haarlok, der var faldet ned, bort. Derpaa rejste, hun sig pludseligt og betragtede os vekselvis. Særlig saa hun paa den lille Nonnes ængstelige, urolige Ansigt.

Med rynket Pande og næsten gysende sagde hun derpaa med en dump Stemme, der lød som om den kom fra Dybet af hendes Hjerte:

— Min Fader . . . . min Moder, Konge . . . . Dronning . . . . deres eneste Barn . . . . Hvem og hvad er saa jeg?

Nonnen trykkede hendes Haand;

— Mit Barn, det er Guds Vilje! Du er Dronning af Moutalba. Gud bevare og velsigne dig!

Italia betragtede den lille sortklædte Kvinde med et forbavset Udtryk i sit Ansigt, der straks efter overgødes af en glødende Rødme. Hun slog sine unge, stærke Arme om Nonnens Hals og kyssede hende idet hun sagde:

— Søster Angélique, er dette sandt?

— Ja, mit Barn!

Hun slap nu Nonnen, foldede sine Hænder, lod sit Hoved synke ned mod Brystet og stirrede frem for sig med en træt og dyster Mine. Hendes Bryst hævede og sænkede sig under Indtrykket af de stormende Følelser, der opfyldte hende: det forekom mig som om hun under andre Omstændigheder vilde have bristet i heftig Graad.

Med forsagt Stemme sagde Nonnen tilsidst:

— Mit Barn, her udenfor venter en Mand, som har helliget din Fader hele sit Liv, og som trofast har vaaget over dig og ført dig til din Faders Trone — det er Grev Varetza!

Italia saa ikke op og hvad hun svarede, kunde næppe høres.

Paa et Tegn af Søster Angélique gik jeg stille hen og aabnede Døren til Værelset ved Siden af.

Grev Varetza, hans Hustru og Sir Francis Servell ventede derinde.

Jeg gav dem et Tegn til at træde ind og hviskede, da de gik forbi mig, de tre Ord:

— Hun ved alt!

Da den gamle Mand traadte ind, løftede hun Hovedet og betragtede ham forskende.

Og da han faldt paa Knæ og lagde sin Haand i hendes var hun en fuldendt Dronning. Og hvilke Fraser han end havde haft til Hensigt at sige saa var de glemte, da han saa hende, og han sagde kun de ligefremme Ord:

— Jeg har været deres Faders tro Tjener, og ofte har jeg sørget over, at jeg ikke er kommen til at dø sammen med ham. Men nu takker jeg Gud, fordi jeg lever og kan tjene hans Datter. Gud velsigne og bevare Deres Majestæt!

Følte hun mon, da hun stod dèr, at Skæbnen helt havde forandret hendes Stilling? Følte hun sig mon ensom i denne Stund? Det er umuligt at vide. Men hun lignede i hvert Tilfælde en Dronning!

XIV. DET EVIGT KVINDELIGE

Nu var det sagt. Hun vidste nu, at hun ikke var en stakkels ensom, italiensk Pige, der stod i Begreb med at indgaa et, — som Verden i sin Uvidenhed vilde kalde det — uforstandigt Ægteskab med en engelsk Læge af Middelklassen.

Paa et Øjeblik var Italia og jeg ved Skæbnens Magt saa adskilte som om vi befandt os ved hver sin Ende af Jorden.

Jeg betragtede hende, medens hun stod og lyttede til den gamle Statsmand, der nu havde rejst sig og stod og talte alvorligt med hende paa Italiensk.

Saa gik jeg ud af Værelset og lukkede Døren efter mig.

Hobblethwaite befandt sig stadigt paa sin Post i Krostuen. Jeg vinkede ham hen til mig og vi gik ud i Haven sammen.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

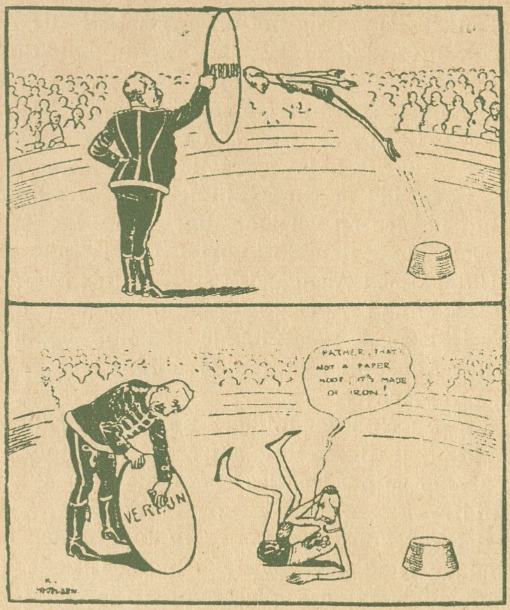

Slaget mod Verdun gik ikke igennem
(»Daily Mirror«)

Det erfarne Spanien: Englænderne siger, at de vil rømme Calais — men jeg kender dem!
(»Ulk«)

›Ni ska inte vara ledsen (ked af det), jag ska dansa för er vid nästa välgörenhets bal?‹
(»Naggan«)

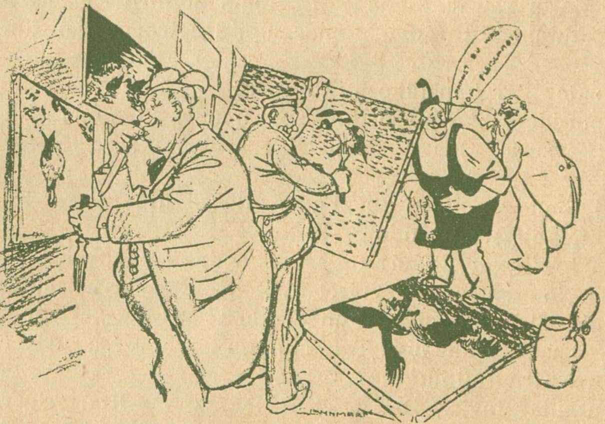

Det udhungrede Tyskland.
Hvorfor Englænderne i den første Forskrækkelse ikke vilde tillade, at Bruns Liljefors Malerier blev eksporterede til Tyskland.
(»Naggan«)

Ogsaa Krigsjobberne har deres Sorger — f. Eks. naar der ikke er Plads til flere Diamanter paa Fingrene.
(»Simplicissimus«)

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Rød Indmad

At De ved det —: Næste Numer af »Ravnen« bliver en pragtfuld Indledning af April Kvartal, elegante Tegninger i Flerfarvetryk, ny interessante Billedserier — og en (meget let) Præmiekonkurrence med Præmier paa 200 Kroner!

Tegn Dem nu som Abonnent paa Danmarks morsomste og interessanteste Vittighedsblad! 10 sølle Ører om Ugen!!

Gurre.

Den græske Prins i sin Vælde og Magt
vil være alene om Gurre,
alene om Søens og Skovens Pragt,
hvor »de vilde Skovduer kurre«.

Naar saadan en Herre har Penge nok,
hvad hjælper det saa at knurre?
Den danske Befolknings store Flok
kan staa udenfor og murre!

Snedkermester og Borgerrepræsentant Carl Schmidt er i den sidste Tid kommet i Folkemunde. Der er mange, der finder hans Handelsaffærer mindre tiltalende, men man tager fejl. Hans Forretninger er tværtimod noble, fine, gentlemansmæssige i højeste Grad, kort sagt: Kaviar for den gemene Hob.

18/8. Man forhandlede igaar om Dyrtidshjælpen i Folketinget. Alle var enige om, at den er ganske nødvendig, men hvor skal man tage Pengene fra? Professor Ellinger fandt her som saa ofte før en genial Udvej: At forhøje Statbanernes Takster. Dette maa siges at være en rentud ideal Løsning af Spørgsmaalet, for det er jo som bekendt kun Velhavere, der kører paa Jærnbane, og altsaa kun Velhavere, der maa af med deres Overflod.

Manden bag Kanonen!

Barberernes Mestre forleden Da'
vilde ta' Svendene ved Næsen
og tørre den ganske gevaldig a' —
med Midlerne var man ikke kræsen.

Men Svendene mødte muntre i Sind
under Feltraabet: Mester, forsvar dig!
Og naada, hvor Mestrene blev sæbet ind
og blev klippet og børstet — og skar sig.

19/8. Højres Arbejder (!) og Vælgerforening har skiftet Navn. Trods alle Oberst Jensens mange Tankestreger og Spørgsmaalstegn blev der ikke det mindste Komma tilbage af det gamle, man satte forsvarlig Punktum for Fortiden. Det eneste, man ikke fik udryddet, var det lille fikse Udraabstegn.

Bevar's hvor der tjenes Penge, aa Gud!
Den Krig har til Tusinder Rigmænd Bud.
Kun ét er de kære Herrer ked a':
At naar man vil smugle lidt Fedt af Landet ud,
saa er det ikke noget, man bli'r fed a'.

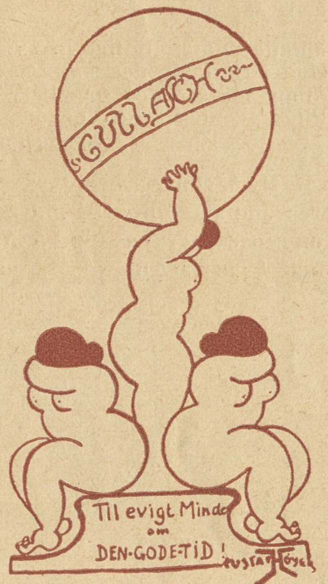

Udkast til et Mindesmærke, rejst af Gullaschbaroner og Flæskegrosserere. Tænkt opstillet udenfor Flæskebørsen.

Utroligt —!

I Søndags sad fire elegante Herrer og spillede »66« i Wivels Restaurant.

*

Der gaar Rygter om, at Skuespiller Buch er bleven Afholdsmand, og at Forfatteren Johannes Dam har faaet *fast* Ansættelse som Skriver under Magistraten.

*

Efter Forlydende vil saavel Nationalbanken som Landmandsbanken give Publikum Adgang til at bese Bankernes Guldbeholdning.

*

Professor Rovsing bliver maskinklippet i Morgen.

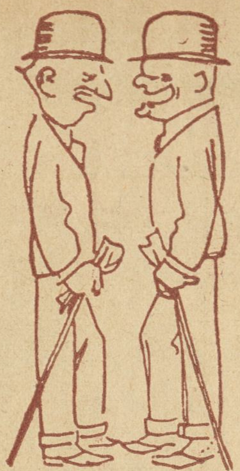

— Vil Du tro, at saavel Stribolt som den danske Ballet har den samme Genstand at takke for deres respektive Popularitet —?

— Hvad er det for noget Sludder?

— Jo! — Stribolt er blevet populær ved hans Spæk, og det er ogsaa Hans Beck, som Balletten kan takke for sit Ry!

Epigram.

„Ak, der er ingen Stadighed i Mandfolk," udbrød den fjortenaarige Amalie fortørnet, da hun blev opsagt af sin sjette Kærest', Thorvald, Bydreng hos Urtekræmmeren paa Hjørnet.

En »Sønderbroer«

— »Manden, der blev hjemme« (Jespersen hedder han forresten) ser man ikke mere, hvorfor mon?

— Der kom »Tvillinger«

— Uh — »Jespersens Drama«!

Københavnske Tjenere i Karikatur LXI.

Juul, Kafe „Premiere."

Dansk Korn Snaps

Søjler de byggede til Plakater,
Forretningsbrug og for Teater,
de mente, at der en Masse kom,
men Søjlen den stod stadig tom,
den vidste intet, blev indolent
og troede tilsidst, den var Monument.

Men pludselig en Dag saa kom
en sød Plakat, saa bly og from,
den var saa lille, saa bly og bleg,
men Søjlen næsten af Glæde skreg:
hvor er jeg glad, du lille Plakat,
nu Mælk paa Brystet jeg har Kamerat.

Svend Baré.

J. C. F., Aalborg. Tak for Henvendelsen, men Historien egner sig fortrinsvis for Soldater!

W. Bach. Tordenskjold. Den ene af dem skal blive benyttet. Naar den staar i »Ravnen«, kan De hente en 2-Krone.

56, Gentofte. Den gik alligevel i Papirkurven. Tegninger udførte med Blyant og Rødkridt kan ikke benyttes.

Hans Madsen, Randers. Den lille Ubetydelighed haaber vi at faa anbragt i den store »Syndflod«, men den opfordrer ikke til noget større Honorar!

AGGERBECKS ÆGTE FINE ·IRIS· forfiner·forskönner·bevarer·Huden· Alles Yndlingssæbe

Th. Jensens avt.

skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57. Telefon Nora 2677 y.

AMORS PIL.

Under Bøgens grønne Grene,
sad en Aftenstund saa silde.
Ene to, og talte sammen,
dette Amor høre vilde.

Elsked' Pige, siger han.
Du er Kvinde, jeg er Mand.
Dette Amor kunde høre,
og han lagde Pilen an.

Afskedsstunden kommer snart
ud i Verden vil jeg fare,
Amors Pil fløj af sin Streng.
kære tag jer nu i vare —

Munde mødes, Løfter loves
Ømt i Ømt forener sig,
Amor smiler, bort han iler,
Pilen gik den rette Vej.

Aage Nielsen,

Aage N. Aarhus.
Deres smukke lille Digt, der viser, at Amor ogsaa er paa Spil i Aarhus, vil sikkert gøre sig nu ved Foraarstid.

Hr. Tøndesen har lige læst i Avisen, at de internerede Englænderes Æresord, om ikke at gøre noget Flugtforsøg var udløbet den og den Dato ved et bestemt Klokkeslet . . . Da møder han sin Ven Hr. Tychsen som siger:

— Godt, jeg mødte Dig. Kan jeg faa de tyve Kroner, Du skylder mig og som Du har givet mig dit Æresord paa jeg straks skulde faa igen.

Tøndesen: At Du ved det, fra i Morgen Kl. 12 er mit Æresord udløbet.

Arno M.

Barberen: Skal det være lidt Sprit?
Kunden: At De kan nænne at fraadse saadan med alt det dejlige Spiritus.

Det noterer jeg, at
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe
er den bedste.

Nyt Selskabslokale
Mine smukt monterede Lokaler til mindre Foreninger, Selskaber og Klubber bringes i velvillig Erindring.
Chr. O. Jensen,
Fhv. Frmd. f. Kellnerf. f. Kbh. og Omegn.
Telf. 10424 **Vognmagergade 37,** Landemærket 24. Telf. Byen 7534

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13. København F.

Tivoli Variété.
Hver Aften:
Kl. 8—12.
Billet-Telefon 5667

Tegning af Storm-Nielsen.

— ***Hvorfor har Du dog købt alt det Spiritus nu, da Du skal ud at rejse?***
— ***De' er for at je' ka' faa Hjemvé!***

Hævn.

Paa en lille Jærnbanestation, der i Sommerferien modtager Besøg af adskillige Udlændinge, har den yngste Ekspedient stort Besvær med at klare sig i Sprog, og han maa ofte søge Assistance hos sin ældre Kollega, der ikke undlader at haane den unge Mand for hans mangelfulde Sprogkundskaber. Men en Dag faar den unge Mand en lille Hævn. Han henter den ældre Kollega til en ret almindelig udseende Herre, som den sprogkyndige forgæves tiltaler baade paa Fransk, Tysk og Engelsk. Den fremmede ryster bare paa Hovedet, og Assistenten udbryder:

— Næ, han maa være Russer.

— Nej, han er ikke, svarer den unge Ekspedient — han er døvstum!

Ur paa.

Viggo har faaet et Ur af sin Fader og er selvfølgelig uhyre vigtig. Paa sin første Spadseretur med Uret paa møder han en gammel Herre og spørger ham om, hvad Klokken er. Herren ser paa sit Ur og siger:

— Halv elleve.

Viggo tager overlegent sit Ur frem, nikker og siger:

— Stemmer!

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Aabent Brev
til
Alle „Ravnen“s Læsere!

Som det sikkert er alle vore mange tusinde Læsere bekendt, afholdtes der i »Ravnen«s Julenummer ifjor en Gættekonkurrence, til hvilken der var udsat **50 Præmier** af forskellig Art.

Vi konstaterede den Gang, hvilken mægtig interesseret Læsekreds »Ravnen« har, idet der indsendtes flere tusinde Løsninger, og har derfor besluttet at arrangere en

NY KONKURRENCE

I Numret den 6. April vil vi paa **femte Side** paabegynde en Annonceserie, som fortsættes hver 3die Uge og slutter den 7. December. Serien vil i dette Tidsrum være optaget 13 Gange, og der vil i denne Annonceserie hver Gang **mangle et Bogstav**. Disse Bogstaver vil ved at blive sat efter hverandre i den Rækkefølge de fremkommer danne **3 Ord**.

Disse 3 Ord kan senest den 16. December indsendes til vor Ekspedition: **N. Farimagsgade 49 St.** hvor der i December Maaned vil blive foretaget Lodtrækning blandt alle Indsendere af rigtige Løsninger, og følgende Gevinster bliver derefter fordelte:

1ste Præmie:	1	Anvisning	paa	**100 Kr.**
2den »	1	»	»	**50** »
3die »	1	»	»	**25** »
4de »	1	»	»	**15** »
5te »	1	»	»	**10** »

Ialt Præmier til Værdi 200 Kr.

Disse Anvisninger udstedes paa en eller flere af Konkurrencens Annoncører fuldstændig efter

Vinderens eget Ønske

og vil sikkert blive en kærkommen Julegave for de lykkelige Vindere.

Enhver Køber

af »Ravnen« kan deltage! Der fordres ikke Forevisning af Kvartalskvittering!

Enhver Ugeabonnent kan deltage.

Bestil derfor Bladet nu og følg med fra Begyndelsen, ellers risikerer De, at det stærkt forøgede Oplag, ligesom de fleste tidligere Numre i Aar, er udsolgte.

Bladet kan bestilles hos Budene ved alle de socialdemokratiske Blade i hele Landet, samt paa ethvert af vore Bladkontorer og faas tillige hos enhver Forhandler overalt i Landet.

FØLG MED STRAKS

Ærbødigst

»Ravnen«s Ekspedition.

Jura.

Gæstgiver Andersen er en Aften, da hans Lokale skulde rømmes, kommen til at skyde en Karl en Kugle i Kroppen. Politimesteren er ankommen, og Andersen er nervøs. Han gaar til sin Broder Hestehandleren, som er forfaren i praktisk Jura, og spørger ham om Raad.

Hestehandleren: Var der Nogen, som saa det?

Gæstgiveren: Ja, en.

Hestehandleren: Saa skyd ham ogsaa!

Kødnød.

Kunden: Det Kalvekød, De sendte i Gaar, egnede sig udmærket til at forsaale Støvler med.

Slagteren: Det skulde De ha' gjort; Læderet er saa dyrt for Tiden.

Kunden: Jeg forsøgte det ogsaa, men Pløkkerne kunde ikke gaa igennem!

I Snedkerværkstedet.

Mesteren: Spar nu bare ikke paa Limen, Jensen.

Svenden: Næh, det gør jeg heller ikke, Mester, jeg har nylig væltet hele Limpotten!

„Kollegiale Karikaturer“.

Tegning af Skuespiller Erik Lassen.

Sven Aggerholm.

Straks i April paabegyndes en morsom Børneserie: „Snip, Snap og Snude“.

„Ravnen"s Lynfotograf har ved Nattetid aflagt Besøg hos en Række Berømtheder for at „tage dem paa Sengen".

Tegning af Emil Poulsen.

Her foreligger Resultatet!

Det lykkelige Falskneri.

Iris Miller havde den kolde og mørke Kupe i en af Londons Undergrundsbaner helt for sig selv.

— Livet er haardt, hviskede den misfornøjede, skuffede lille Skuespillerinde hen for sig, — ja haardt og tungt!

Saa tænkte hun paa den tarvelige klædte Pige, der med sin Noderulle under Armen lige var steget ud af Kupeen ved sidste Stoppested; hun skulde sikkert af Sted til en Prøve.

— Lykkelige Pige, hun har faaet Engagement! tænkte Iris. Hvor længe skal jeg rejse her frem og tilbage fra den frygtelige Forstad til Teaterkontoret, før jeg har Haab om at faa nogen Beskæftigelse? Men hun vilde ikke opgive det, selv om det betød, at hun maatte forlade Hjemmet og sælge alle sine Ejendele for at faa Mad og Bolig nærmere Hjertet af Teaterverdenen — til hendes store Chance kom. For den vilde, den maatte komme!

— Det maa lykkes mig tilsidst, hviskede hun hen for sig, medens Toget rullede af Sted. Hvis jeg bare kunde blive introduceret hos nogen. Hvis jeg bare kendte nogen. Men det gør jeg jo ikke. Hvad hjælper det saa at ønske?

Da fik hun pludselig Øje paa et lille, hvidt Kort, der stak frem mellem Plydssædet og Ryggen paa den modsatte Bænk. Først saa hun ligegyldigt paa det, men lidt efter lidt kom Nysgerrigheden op i hende, og hun rejste sig og tog det op. Det var fra Operateatrets Kontor og dateret med Gaarsdagens Dato. — Der stod bare:

— Vær saa venlig at indfinde Dem paa Operateatrets Kontor i Morgen Kl. 3,30, med en Sang og bring dette Kort med Dem.

Derpaa fulgte en Underskrift: A. Findell og Adressen.

— I Morgen, Torsdag Klokken halv fire — det var jo i Dag! Hun maa have mistet det, tænkte Iris, da hun aabnede sin Taske. Nu er hun gaaet til Prøve paa et andet Teater.

Hun vendte Kortet og saa, at det var adresseret til Miss Pearl Yorke i en Gade ikke langt fra hendes Hjem.

— Dette er jo ikke til nogen Nytte for hende nu, tænkte Iris. Jeg er sikker paa, at hun har faaet en anden Beskæftigelse, saa jeg kan bare kaste Kortet bort. Men hendes Arm standsede halvvejs til Vinduet, og hun satte sig ned, grebet af en Tanke.

— Hvorfor skulde ikke jeg gaa? spurgte hun sig selv. Det kan maaske blive min Lykke, og det vil ikke skade hende. Hvis hun tilfældigvis har været der før, vil jeg tilstaa Sandheden, men saa vil de maaske ikke en Gang prøve mig? Har hun ikke været der før, vil jeg benytte Chancen, og hvis jeg bliver antaget, vil jeg senere forklare, hvorledes jeg fik Kortet. Ja, hvorfor ikke? Alt er tilladt Kærlighed og Teaterverdenen!

Toget standsede, hun forlod Kupeen med det dyrebare Kort i Haanden.

Hun gik ind i en Musikforretning og brugte en Del af sin lille Pengebeholdning til Noderne til en Sang, hun særlig holdt af — den hed »Stjerneland« og var af en ung Komponist.

Da hun havde drukket Kaffe paa en Restauration, gik hun efter Adressen og standsede udenfor en stor Bygning i Viktoriagade.

— Operateatrets Kontor, fjerde Etage, læste hun i Porten. Saa begyndte hun at gaa op af Trapperne. Hun rystede af Sindsbevægelse. Hvordan vilde det gaa?

Da hun var kommen halvvejs op af Trapperne, hørte hun raske Fodtrin bag sig og en nynnende Stemme. Der kom en Herre — en ung Herre med en Musikmappe under Armen.

Iris standsede og lænede sig mod Væggen. Hun følte, at han saa paa hende. Hun sitrede; tvunget af et uforklarligt Instinkt, saa paa ham og saa lige ind i to klare, graa Øjne.

— Jeg vil ikke gaa forbi Dem paa Trappen, sagde han — det betyder Ulykke!

Iris studsede.

— Ulykke, gentog hun. Da maa De være saa venlig ikke at gøre det — jeg trænger til Lykke.

Han saa paa hende og gik tilbage.

— Jeg vil ikke være den, som tager Lykken fra Dem, sagde han og smilte venlig. — Gaa videre, naar De har hvilt Dem lidt. Jeg er vant til disse Trapper. Jeg bliver ikke saa let træt af dem.

— Jeg skal til Operateatrets Kontor, sagde hun, er det højere oppe?

— Fjerde Etage, sagde han. Jeg skal ogsaa derop. Jeg arbejder der.

— Er De ansat paa Kontoret? spurgte hun ligefremt.

Han syntes godt om hendes Ligefremhed. Den klædte hende.

— Nej, ikke lige det; men jeg arbejder for Teatret.

Hun begyndte at gaa op ad Trapperne igen, og han fulgte hende. Han havde ondt af hende, hun saa saa sød og trist ud, og hun »trængte til Lykke«.

Da gled pludselig Sangen, som hun havde holdt under Armen, ned paa Trappen og rullede fra Trin til Trin til den standsede ved hans Fødder. Han tog den op.

— »Stjerneland«! raabte han og saa paa Sangen. Hvor morsomt! »Stjerneland« af Erik Marsh. Hvor forunderligt!

Hun tog den forvirret fra ham.

— Forunderligt? Kender De Erik Marsh? Dette er den smukkeste Sang, jeg kender. Jeg vil synge den, hvis De vil lade mig gøre det, og maaske vil det hjælpe mig til at faa Engagement.

Den graaøjede Mand saa paa hende.

— Hvis De synger saa smukt som De taler, sagde han, saa er jeg sikker paa, at De faar Engagement.

De var nu standset udenfor en stor Dør, hvorpaa der stod: »Operateatrets Kontor«, og han aabnede den.

— Nu er De her, sagde han. Her maa jeg overgive Dem til Deres Skæbne. Til Lykke!

Han forlod hende i det ydre Kontor og forsvandt gennem en Dør, hvorpaa der stod »Privat«.

Iris saa sig omkring. Hun blev pludselig grebet af en ubestemmelig Frygt. Der sad tre unge Piger, og ved Skrivebordet sad en ældre Dame.

— Hvad ønsker De? spurgte denne, henvendt til Iris.

— Jeg vilde gerne træffe Mr. Findell, svarede hun.

— Engagement? spurgte Damen.

Iris trak Kortet frem.

— Ja, sagde hun modig.

Det var jo hendes Chance. Damen tog Kortet og forsvandt gennem Døren, som var mærket »Privat«.

En Klokke ringede stærkt. — Kontordamen kom ind, saa mistænksomt paa Iris og sagde:

— Mr. Findell siger, at han ikke forstaar dette. Miss Yorke skrev i Dag til Morgen, at hun havde taget et andet Engagement. Han vilde gerne vide hvorledes dette hænger sammen.

Iris blev rød af Skam og Skræk.

Saa var det altsaa til ingen Nytte alligevel. Hun følte hvorledes Graaden kom op, og hendes Øjne sløredes af Taarer.

— Jeg — jeg skal forklare det — begyndte hun, da en Herrestemme afbrød hende.

— Jeg troede De var bleven træt af at vente!

Og i Døraabningen stod den høje Herre, som ikke vilde gaa forbi hende paa Trappen.

Iris vendte sig mod ham.

— Aa, er De Mr. Findell? begyndte hun.

Han rystede paa Hovedet.

— Nej, det er jeg ikke — men hvis jeg kan hjælpe Dem —?

— Ja, De kan, sagde Iris. Bed dem prøve mig. Lad mig synge »Stjerneland«. Giv mig en Chance, og siden skal jeg forklare det hele.

Han smilte.

— Naturligvis skal De synge »Stjerneland«. Jeg har ventet blot for at høre Dem synge den. Værsaagod, kom ind her.

Han holdt Døren aaben for hende og tog intet Hensyn til Kontordamens Protester.

Iris gik modig ind paa Kontoret, mærket »Privat«.

En ældre Herre med et gemytligt Ansigt rejste sig fra en dyb Stol.

— Denne unge Dame, begyndte den graaøjede Herre, vil synge »Stjerneland« for os og ønsker at forklare noget for os senere.

»Stjerneland«? gentog den anden Herre med et Smil. Det var et mærkeligt Træf.

Medens han talte, vendte han sig mod den yngre Herre, men Ejeren af de graa Øjne saa advarende paa ham og satte sig ved Pianoet i et Hjørne af Værelset.

— Vel, lo den ældre Herre. Syng »Stjerneland«, Frøken; han vil spille for Dem!

Iris begyndte straks at rulle Noderne op, men til hendes store Forbavselse, spillede allerede den graaøjede Herre Forspillet til Sangen, og han spillede hele Sangen glimrende uden at se paa Noderne, medens Iris sang den Sang, hun elskede, sikkert og smukt.

Da hun var færdig, vendte hun sig til Herren ved Pianoet og spurgte:

— Hvorfra kender De »Stjerneland«?

Han saa paa hende med et smilende Udtryk i sine Øjne. Men det var den ældre Herre, som sagde:

— Han kender den meget godt, Frøken, han har nemlig selv skrevet Musikken til den. Han er Erik Marsh. Vidste De ikke det?

Der var meget, Iris Miller ikke vidste. Heller ikke, at Erik Marsh var Komponisten af en ny Opera, som snart skulde opføres, og at der var et Parti i den, som lige passede til hende . . . men alt det skete først senere . . . og Iris Miller sang Partiet som Fru Iris Marsh . . . saa det var jo et godt Parti. . . .

Folkets Hus, Jagtvej 69 ❊ Selskabslokalerne anbefales.

Spis Middag

Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café

(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Sælg

Deres gamle Kobber, Messing, Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skrædderlapper, strikkede Uldklude (80 Øre pr. Kilo) samt gl. Papir til
JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
Leverer DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 22 H. I AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON Nr. 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

MULLERS HOTEL

(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Byggegrunde.

Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al.** — **Billig Pris og ringe Udbetaling. — Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Guthmann
Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

„Danmarks" Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Tandlæge Edv. Møller,

Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

HERMAN JUST'S

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Haukeli
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

TEL. 3684. 3349

S. JOHANNESSON'S

TEL. 3684. 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, Fedevarer, Konserves. samt Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

SALMONSENS KONVERSATIONS LEKSIKON
2. UDGAVE.
I BIND 10 KR
I SHIRT. 12 KR
I SKIND 14 KR
I HÆFT. 50 ØRE
SUBSKRIPTION MODTAGES I ALLE BOGLADER
C. 20 BIND. 2 BIND AARLIGT.
VÆRKET KAN FAAS PAA RATEBETALING
J. H. SCHULTZ FORLAG

GENUINE
LUND'S-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Anton Hansen

Sct. Peder: Saa! Der er igen en af disse Flyvere! Nu havde jeg lige repareret Porten efter den sidste!

C.W.OBEL'S Normal-, Kentucky- og Smal-Skraa i imprægnerede Æsker 10 Øre.

16 Sider ※ FORAARSNUMER ※ 10 Øre

RAVNEN

Nr. 14. Redigeret af AXEL WESSEL. ※ Torsdag den 6. April. 1916

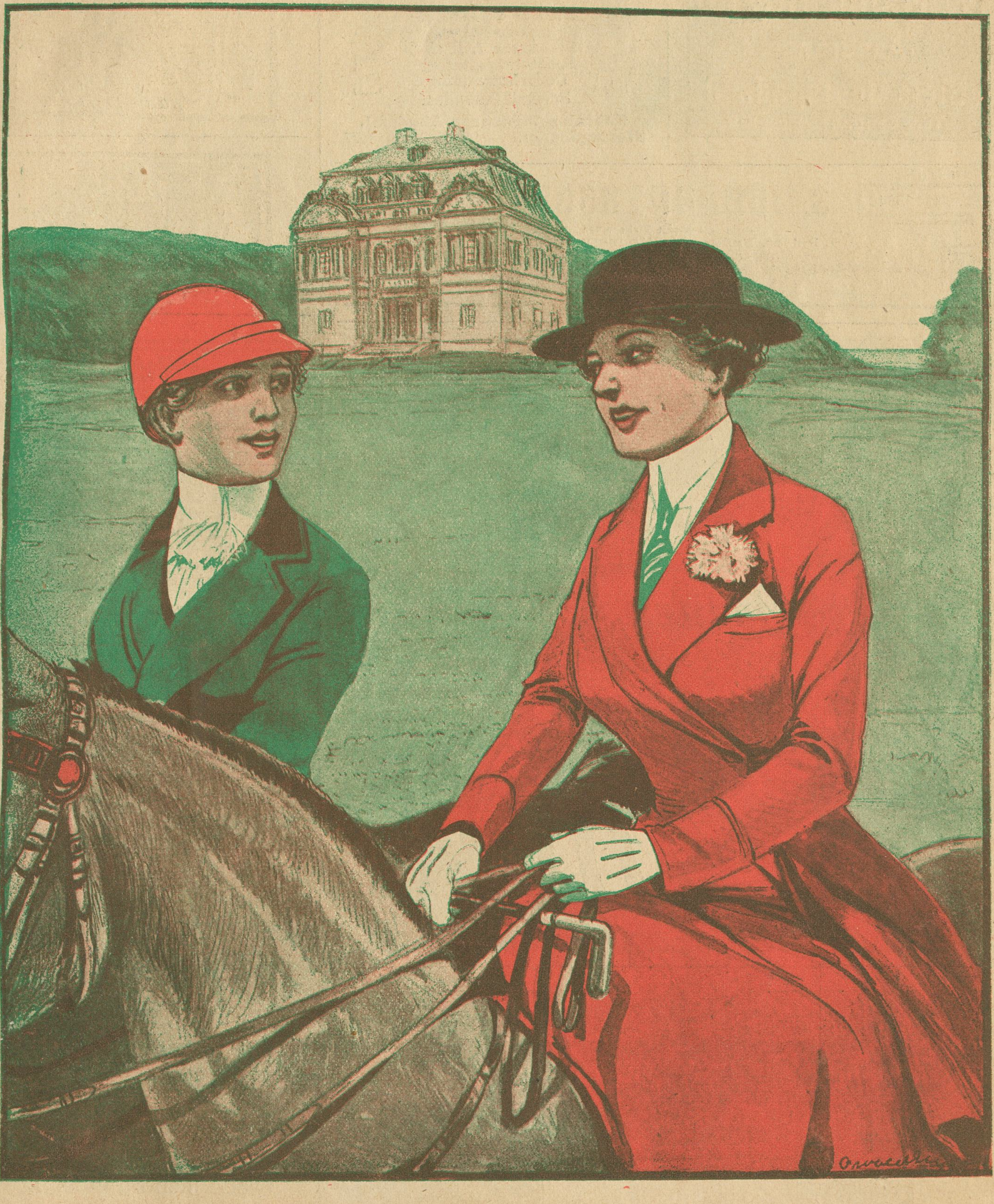

Tegning af Osvald Jensen

Her ser De Frøknerne Nathan fare afsted pr. Hest saa pilsnar.
Bare jeg vidste, hvem de Nathaner nu skal gøre til Aprilsnar!

Bryggeriet Phønix

Telf. 3968 **Ølsorter** Telf. 3968

Se Prislisten i Socialdemokratens Mandagsnummer

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Tilskære & Sy-Kursus

Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe, Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi, Stormgade 16. Telf. Byen 4671.

TEL. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684. 3349

Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, Fedevarer, Konserves. samt Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Grundlagt 1850 Grundlagt 1850

A/s De danske Vin- & Konservesfabrikker

I·D·BEAUVAIS
M·RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR

KONSERVES · FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

Carl Jacobsen & Co.
N. Farimagsg. 64.
Paa Afbetaling
Jakke-klædninger
fra Kr. 45–75 Kr.

Vadskeriet „Ventegodt"
Brønshøj L.
Tlf. Brønshøj 94 og 96
Lufttørring.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Byggegrunde.

Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al.** — **Billig Pris og ringe Udbetaling.** — **Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Guthmann
Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Calcium Carbid.

H. Gabe, Monradsvej 13. København F.

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

HERMAN JUST's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.

J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Foraar i Kolonihaven.

Tegning af Chr. Bogø.

Hr. Vinter er bleven lidt slemt bedaget
og vakler af Sted og stanser iblandt,
til Solen hans Øje er ikke vant,
Jævndøgn løb fra ham, Livet er Tant —
hvorfor ikke tilstaa: han tabte Slaget!
spirende Knopper og Bogfinkesang — —
han ser sig tilbage endnu en Gang — —
naa Tak, Kolonihaven hejsede Flaget!

Saa er det da Foraar, i Luften det ligger,
det titter fra Jorden saa listelig frem,
det banker paa Døren i Tusinde Hjem,
slaa Streg over Mismod, la'er Sorg gaa af Glem,
det smiler og synger, det vejer og nikker,
Spaden faar Hastværk og gaar fra sit Hi,
Riven slaar Følge, en Vinter forbi!
Hurra, Kolonihaven kalder og kvikker!

En Stump af et Paradis dér, hvor det gælder
at dyrke sin Dag i Ansigtets Sved,
en Hvile for den, der bag Murene sled,
en Samlivets Glæde, til Solen gaar ned,
og Mørket sit Eventyr Barnet fortæller;
nu er det Foraar, spørg Knopperne ad,
Børnene leger, mit Hjærte er glad,
i Smaafolkets Haver Flagene smælder.

A. C. Meyer.

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE"

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

Tegning af Bent Cramer.

Tilskuerne *bagved* Paraplyen forgæves kigger; de faar kun lange Næser.
Det smukke Syn er forbeholdt den lykkelige. der staar *foran* — »Ravnen«s Læser!

Mød mig Ansigt til Ansigt, De træffer da en virkelig god Skræder. Vejen er ej for lang.

Smukke Skuldre. Kraven passer fint i Halsen. Kraver, som ej passer, kan jeg kurere.

Carl Bergstrøm, Ø. Fasanvej 66. Telf. Taga 236 v.

Udstyrs- og Fjerlageret.
Specialitet:
Barnesenge.
Nørrebrogade 25,
Hj. af Blaagaardsgade.
Tlf. 553.

Altid Nyheder paa Plader og Valser.

Fonografer, Grammofoner samt Musikinstrumenter og Strenge billigst.

Dybbølsgade 53, Telefon: Vester 3007.

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arblsh.
olm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

AKTIESELSKABET
H. MATZEN
CLICHÉER
HURTIGST BEDST BILLIGST
22 KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
TELEFON 7057 • KØBENHAVN • TELEGR.ADR: CLICHÉMATZEN

Ølpriserne nedsatte

Paa Grund af Dyrtiden er Priserne nedsatte paa vore Skibs- og Hvidtølsorter

Prima Skibs- eller Hvidtøl 9 Øre pr. Fl.
Skibs- eller Hvidtøl Nr. 1 8 — —
Skibs- eller Hvidtøl Nr. 2 6 — —
Bringes overalt i København.
Bryggeriet „Phønix“
Langgade 75.
Ring til Central 3968.

Vil De holde her

jeg skal nemlig op i Kafe København, i hvis hyggelige Lokaler man spiser og drikker godt til rimelige Priser. Her er stort uden- og indenlandsk Bladhold, samt 2 nye 1. Klasses Billarder.
Husk 13, Vesterbrogade 13 Mezzaninen
Kolling Møller.

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799 x

FORLOV DEM IKKE

Elektr. Drift. Telf. Nora 1799 x

før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe, 14 Karat fra 6 Kr., 18 Karat fra 8 Kr.
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

Billard Salon
Eleganteste i København
Købmagergade 63-65
Lindberg Larsen
Telf. 1962

Spar reelt 25 %
Fine blaa Serges- og kulørte Habitter, har været benyttet som Rejseprøver, sælges for godt halv Pris. Bestillinger efter Maal, med Prøve, udf. paa faa Dage.
Direkte Import af engelske Dame- og Herre-Regnfrakker.
Københavns Beklædnings-Magasin, Skindergade 6. Indg. i Porten. Ingen Butik.
Aaben fra 10—5. Telf. Byen 1988 y.

Adler
Skrivemaskiner
benyttes af alle Fagforeninger
Forlang Katalog
Telefoner: 9682-11682

Fra 1 April
er
Traverbanens Restaurant
daglig aaben
Ludvig Jensen.

Carl Jacobsen Vinhandel
Eneforhandler af Prévot Cognac
Kontor Østbanegade 3.
Telefon 4072.
Lagre Østerbrogade 4 og Bergensgade 1.

Clichéer.
LIND HANSEN
Købmagergade Nr. 9 (Elevator)
TELEFON 6288

Husqvarna
berømte Symaskiner.
Leveret til Regeringens Syværksteder, De kommunale Fortsættelseskursus i København og Frederiksberg, Dansk Skræderforbunds samtlige Centralværkst., Skræddermestr. Fagskole, Samtl. Teatres Skræddersale, Landets største Syskoler og Systuer samt 35.000 danske Familier.
Det svenske Staal er bedst!
Holmens Kanal 3
København K.
Telefon: Centr. 1876.

Præmieopgave!

Ovenstaaende Annoncer vil fremkomme 13 Gange, og hver Gang mangler der i en af Annoncerne et Bogstav. Disse 13 Bogstaver danner tilsammen 3 Ord. Indsend disse 3 Ord til »Ravnen« og De kan vinde Præmieanvisninger paa ***100 — 50 — 25 — 15 og 10 Kr.****, som udstedes paa en eller flere af ovenstaaende Annoncører efter Vinderens Ønske.*

Enhver Køber af »Ravnen« kan deltage! Følg med straks!

Ufejlbarlige Foraarstegn.

Liden Vise at synge paa Melodien: »Der er et Land, dets Sted er højt mod Norden«.

Saasnart en Stær begynder paa at fløjte
fra Pinden ved mit lille Vindevær,
saa fly'r min Stemning hurtig til en Højde,
som ikke naas af alle og enhver.
Hvis nu min Tud faar mange røde Knopper,
og falder Prisen stærkt paa Lammestejn,
mensvæmmeligt det i Galoschen svupper,
saa er det fire sikre Foraarstegn!

Og faar jeg Øje paa en rød Radisse,
saa er jeg straks i selve Pa-*radis,*
saa kan jeg kysse Gadens værste Bisse
(en Pige hellere — naturligvis!)
Og vil min Hund paa Vejen ud og stejle,
mens Solens Skin forvandlet bli'r til Regn,
hvis »Reaumur« er stigende i Vejle,
saa er det klare, sikre Foraarstegn!

Hvis Tivoli hár Maler ved Stakittet,
og Torskens Bukser bliver faa og smaa,
og hvis Alléenberg paany blir' hvidtet,
og Lærken lader sine Triller slaa,
og hvis dit Blik ved Aftenstider støder
i Cirkus paa Cyklistfamiljen Klejn,
og har din Søn syv, otte Stævnemøder,
saa er det første Klasses Foraarstegn!

Peder Ravn.

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

— Ja nu behøver De ikke at blive her længere, sagde jeg, thi Sagen er nu klar.

Han modtog Meddelelsen med virkelig eller velspillet Ligegyldighed og gjorde mig ingen Spørgsmaal.

— Det er godt, Sir, sagde han kun. Jeg haaber, De har været tilfreds med os.

— Fuldkomment, svarede jeg. Vender De hjem med Nattoget?

— Ja, det kan godt passe. Wilson og jeg skal have noget at spise og saa sørge for Befordring til Redford.

Jeg gav ham en Sum Penge til Udredelse af disse Udgifter og gik saa selv hen til en stille uforstyrret Krog i Haven. Efter nogle Minutters Forløb kom ogsaa min Moder derhen og satte sig hos mig. Hun lagde sin Haand i min og vi sad tavse en Stund. Tilsidst sagde hun:

— Henry, der er vel ingen Tvivl om, at alt dette er sandt?

— Jeg tror ikke, at der er nogen Tvivl derom, Mo'r, svarede jeg. Sir Francis Servell fortalte mig alt — idetmindste alt, hvad der var nødvendigt — under en Samtale, vi havde i Præstegaarden. Nej, jeg tror ikke, at der er nogen Tvivl derom.

Vi sad atter tavse.

— Stakkels Barn! sagde min Moder tilsidst. Stakkels, stakkels Barn!

— Ja, svarede jeg, jeg tror næsten, at det havde været bedre om hun var død! Et saadant Land og et saadant Folk! Hun vil kun blive en Boldt i Menneskenes Hænder.

— Ja, jeg ved ikke, sagde min Moder med et Udtryk i Stemmen, som Kvinder plejer at anvende, naar de vil antyde, at de kender til adskilligt mere end de vil sige, — jeg ved ikke, Henry. Hun har Karakter og er nok ikke saa let at lede.

Jeg lo.

— Jeg ved, at Du har meget høje Tanker om dit eget Køns Magt, sagde jeg, men hvad formaar en uerfaren ung Pige, næsten et Barn, at udrette mod gamle, slebne Diplomater som Grev Varitza og hans Fæller, der er trænede i alle politiske Intriger og som har den Erfarenhed 20 Aars Konspireren har givet dem? De vil sikkert kun ophøje hende paa Tronen for siden selv at regere — i hendes Navn!

— Ja, vi faar at se, sagde hun med et gaadefuldt Udtryk. Men dette kan vi lade Fremtiden om. Nu tænker jeg paa Dig, min Dreng, og paa dine bristede Forhaabninger.

— Tal ikke derom, Mo'r! Det nytter jo ikke! Det maa have været Skæbnens Vilje. Den kan man jo ikke undgaa eller forandre. Hvorledes kunde jeg vide, at hun var Dronning af Moutalba?

— Men hun er i hvert Tilfælde Kvinde, Henry.

— Men ikke bestemt for mig . . . . Hør, Mo'r, jeg kan ikke sidde her uvirksom længere. Jeg maa ud i Skoven og vandre omkring alene. Om en Time eller saa kommer jeg tilbage til Dig. Vi maa blive her i Nat, jeg kan tænke mig, at Du er træt. I Morgen vender vi tilbage til vort gamle Liv i London. Vi maa søge at glemme og — atter blive lykkelige!

Jeg bøjede mig frem og kyssede hende. Da jeg forlod hende, saa jeg, at hun tørrede Taarerne af Kinderne. Jeg havde, for at berolige hende, sagt, at vi vilde forsøge at glemme, men jeg vidste, at disse Ord ikke indeholdt nogen alvorlig Mening. Thi jeg idetmindste vilde aldrig kunne glemme!

Jeg gik mig en lang Spaseretur ude i Skoven, hensunken i dybe Tanker.

Det havde været en af mine Drømme lige fra jeg traf Italia engang at kunne føre hende til dette Sted og vise hende de Steder, jeg havde elsket som Barn.

Og denne Drøm havde jo nær gaaet i Opfyldelse — dette var ikke den mindst pinlige af alle de Tanker, der den Aften krydsedes i min Hjerne!

Der findes vist ingen, der synes om at Lykkens Bæger rykkes bort fra Læberne af ham, netop som han staar i Begreb med at smage paa det.

Jeg forsøgte imidlertid at glemme mig selv og kun tænke paa hende, den Kvinde jeg elskede.

Jeg søgte i min Erindring at genopfriske alt, jeg havde læst og hørt fortælle om Moutalba og dets Folk. Jeg erindrede mig Mordet paa Alexander VI og hans Gemalinde, der havde fyldt hele Europa med Afsky. Den Dag, man havde valgt til Udførelsen af den uhyggelige Gerning — der var anstiftet af en Broder! — havde været en Festdag, hvor hele Befolkningen havde været ude paa Albanellas Gader og moret sig. Selv Vagterne ved Paladset havde, forladt deres Poster og deltaget i Forlystelserne, hvorved Vejen stod aaben for de Sammensvorne. Kongen og Dronningen var blevet myrdede i deres egne Værelser og flere Hoffolk sammen med dem. Paa de fleste af Europas Nationer havde det gjort et uhyggeligt Indtryk, at Ophavsmanden til Gerningen, Brodermorderen Alexis, af Folket blev modtaget med Begejstring og almindeligt Bifald. Han havde besteget Tronen med Hænderne plettede af sin Broders Blod, og Indbyggerne havde hyldet ham. Og nu var denne Alexis ogsaa blevet afsat og myrdet, og den Kvinde, jeg elskede, var blevet kaldet til at bestige den Trone, hvorfra begge Brødrene var blevet styrtede paa en saa voldsom Maade. Var det ikke højst sandsynligt, at hun vilde blive ramt af samme Skæbne?

Det var allerede mørkt, da jeg vendte tilbage til Kroen.

Jeg aabnede Døren til mit Værelse, idet jeg grublede over, hvad der vilde møde mit Blik. Min Moder sad der — men alene.

Jeg gik hen til hende med et Spørgsmaal i mit Blik.

Hun forstod mig og sagde til Svar:

— De er taget af Sted, min Dreng!

— Ja, de maatte nødvendigvis vende tillbage til Byen allerede i Aften. Men her er noget jeg skulde give Dig fra hende.

Hun rakte mig et Brev, der var adresseret til »Henry.«

Jeg rev det op og trak et Papir frem, hvorpaa der var skrevet følgende Linjer:

»Min elskede! Jeg kan ikke blive for at tage Afsked med Dig, thi man siger, at der er vigtige Anliggender, der fordrer min Nærværelse i London, og som straks maa besørges. Men jeg vil i hvert Fald lade Dig vide, at den betydningsfulde Pligt som er bleven mig paalagt, ikke kan eller skal medføre nogen Forandring i det Faktum, at jeg nu og altid er

Din Italia.«

Jeg indrømmer, at jeg lo, da jeg læste det igennem. Maaske var det dels af Glæde over den Kærlighed, man læste i Linjerne, men mest var det af den barnlige Inkonsekvens i det hun havde skrevet. Stakkels Barn! Hvilke Udsigter havde hun vel til at følge sit Hjertes Valg!

Min Moder der havde betragtet mig sagde nu:

— Hvad er det, Henry? Hvorfor ler Du? Er der noget morsomt i Dronning Olgas Brev?

— Dronning Olga? Hvor den Fråse let kommer over dine Læber, Mo'r! Du har ikke haft vanskeligt ved at lære den Lektie.

— Vær nu ikke dum, min Dreng! Det er bedst at kalde Personer og Ting ved deres rette Navn. Men jeg spurgte, hvorfor Du ler.

Som Svar rakte jeg hende Italias Brev. Hun satte Brillerne paa, læste det to, tre Gange igennem, nikkede og gav mig det saa tilbage.

— Jovist, udbrød hun, jeg sagde Dig jo, Henry, at hun er i Besiddelse af fast Karakter! Og jeg siger Dig ogsaa, glem ikke, at hun er Kvinde ligesaavel som Dronning.

Jeg lo atter, men svarede ikke.

Inden vi skiltes for at gaa til Ro, tog jeg Vielsesbrevet op af Lommen og skulde lige til at rive det itu og kaste Stykkerne ind i Ilden, da min Moder hindrede mig deri.

— Hvad er det dog Du gør, Henry? udbrød hun.

— Brænder noget, som jeg ikke faar Brug for Mor, svarede jeg.

Hun tog Papiret ud af min Haand, idet hun sagde:

— Man kan aldrig vide om en Ting ikke kan komme til Anvendelse en Gang. Lad mig gemme det!

Dagen efter vendte vi tilbage til London. Hvad der var hændt i de to sidste Døgn var som en ond Drøm.

Vort Liv gik nu atter i sin sædvanlige Gænge med Arbejde, Maaltider, Hvile og Samtaler. Som efter en tavs Overenskomst talte vi ikke mere om Italia.

Jeg ledte ivrigt efter Meddelelser i Aviserne om hende og Begivenhederne i Moutalba. I Albanella var der dannet en provisorisk Regering i Dronning Olga VIIs Navn, Forholdene var blevet roligere og Folket længtes heftigt efter at hylde deres unge Herskerinde. Tredjedagen efter vor Ankomst til London begyndte et og andet om Dronning Olga at staa i Londonnerpressen. Hun befandt sig i London, paa Claridges Hotell, i Selskab med Grev Nikolas Varitza, med hendes afdøde Faders betroede Minister, og hans Hustru. Hun havde haft en meget romantisk Skæbne, var smuk, ja henrivende, hun vilde blive forgudet af sine nye Undersaatter, til hvilke hun nu snart vilde begive sig o. s. v.

Men jeg modtog ikke en Linje fra hende, og jeg havde heller ikke ventet det. Portene til hendes gyldne Fængsel havde allerede lukket sig bag ved hende!

Paa den femte Dag efter vor Hjemkomst modtog jeg et Brev fra Sir Francis Servell, hvori han spurgte, om jeg havde Tid at aflægge et Besøg i Dagens Løb. Allerede samme Morgen begav jeg mig af Sted til hans Kontor og var i stor Spænding inden jeg naaede derhen.

Sir Francis Servell modtog mig i sit Privatkontor, trykkede min Haand hjerteligt, bad mig tage Plads ved Siden af sig og betragtede mig med et ejendommeligt Udtryk i Ansigtet.

— Ja, Dr. Fordyce, De har uden Tvivl set i Aviserne, at Hendes Majestæt Dronning Olga bor paa Claridges Hotel sammen med Grev og Grevinde Varitza.?

Jeg bøjede Hovedet.

— Grev Varitza er meget opsat paa, at Hendes Majestæt saa hurtigt saa muligt forlader London og begiver sig til Albanella, fortsatte han.

Jeg nikkede paany.

Han sad og legede med en Papirkurv, han havde taget fra Bordet.

— Hendes Majestæt, fortsatte han, lader til at være en ung Kvinde af usædvanlig Karakterfasthed, Dr. Fordyce. Hun hører aabenbart ikke til den Slags Regenter, der lader sig nøje med, uden Indvendinger, at give sig i sin Premierministers Vold. Med andre Ord: Dronning Olga har allerede vist at hun vil gaa sine egne Veje.

Endnu havde jeg ikke hørt noget, der krævede Svar fra min Side. Jeg tænkte blot for mig selv, at hvis min Moder havde hørt Sir Francis, vilde hun triumferende have vendt sig mod mig med Ordene: »se — hvad sagde jeg!«

— En vis Meningsforskel er allerede opstaaet mellem Dronningen og Grev Varitza, fortsatte Sir Francis, og det kommer an paa Dem, Dr. Fordyce. Hendes Majestæt synes at tro, at Kærligheden er den stærkeste af alle Magter.

Han betragtede mig med et saa ejendommeligt og komisk Udtryk, at jeg ikke kunde lade være med at le, men jeg sagde intet.

— Hun kan ikke se nogen Grund til, at hun ikke skulde kunne gifte sig med Dem. Er det ikke mærkeligt! Jeg er overbevist om, at De som en Mand med Verdenserfaring vil forstaa det og tillige indse i hvilken ubehagelig Stilling Grev Varitza befinder sig. Det er nok ikke saa let at lede en ung Suveræn, som er saa meget Kvinde som Dronningen af Moutalba synes at være. Eller hvad mener De, Dr. Fordyce.?

— At jeg gerne vilde vide, hvorfor Sir Francis Servell fik det Hverv at tale med Dr. Fordyce, svarede jeg, idet jeg betragtede ham skarpt.

Han skar en Grimace.

— Jo, fordi Sir Francis Servell for sine Synders Skyld ofte faar det Hverv at ordne Sager for andre, der ikke selv er i Stand dertil. Men — jeg vil være oprigtig mod Dem. Dronning Olga vægrer sig ganske bestemt ved at forlade London før Grev Varitza paa Æresord har lovet hende, at hun maa gifte sig med Dem. Han har drøftet Sagen med hende, han har forsøgt paa alle mulige Maader at overtale hende, men forgæves. Hun er haard som en Diamant. Jeg ved ikke om De ved, at Regeringsformen i Moutalba er absolut Enevælde?

— Jo, jeg har hørt det.

— Det ved ogsaa den unge Dronning. Jeg var i Gaar Vidne til en Samtale mellem hende og Grev Varitza, hvori dette Emne grundig debatteredes. Det var yderst interessant. »Er jeg ikke enevældig Hersker over mit Land?« spurgte hun, »og kan jeg ikke gøre, hvad jeg behager?«

(Fortsættes).

Something for **Gentlemen. Dygtig Skræder** og
Tilskærer fra Chicago & New Yorks fineste Affairs søger Kunder, som vil have Tøjet syt fint men til moderat Pris og dog bliver første Klasses.

Smukke fikse Skuldre. Kraven slutter godt til Halsen.

Kraver som ikke passer, kurerer vi. Amerikansk Opslag paa Benkl. Stof paa Lager men har De Stof syr vi det. Vi reparerer, renser, presser, moderniserer saa det kan ses Tøjet har været hos en Skræder.

Carl Bergstrøm Skræder & Tilsk. Ø. Fasanvej 66.

Telefon: Taga 236 v.

Øster Fasanvej 66 er ikke Centrum men Vejen er aldrig lang til en god Skræder Linie 13 og Fuglebakkevognen gaar til Døren 5 Min. Vej fra Nørrebrog. ad Hillerødg. for Lyngbyg. Ringer De til Taga 236 v. kommer jeg personlig efter 8 el. Sønd. **Klip ud.**

Se Annoncen: Gættekonkurrencen med mig Ansigt til Ansigt.

EUROPAS SMILEBAAND

Pikkelhuen gør Ulykker!

(»Le Pele Mele.«)

— Hvad staar Du og laver, Fatter?
— Jeg udvinder Gødning af Luften!

(»Ulk.«)

Næsten for hensynsfuld

Damen (i zoologisk Have): — Hvor gammel er Hunkrokodillen egenlig?

Dyrepasseren (sagte): — Femogfirs

(»Fliegende Blätter«)

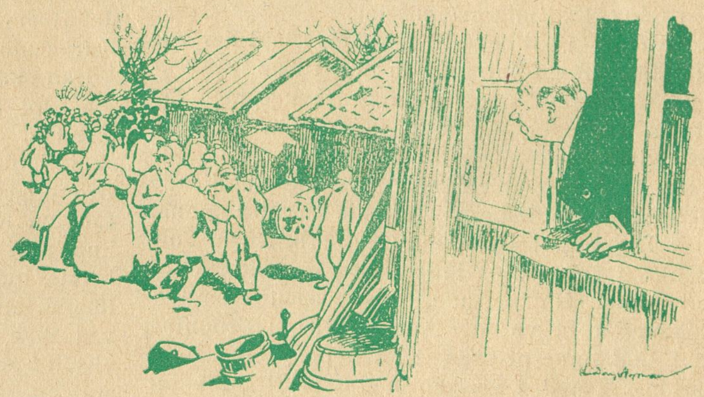

Der skal være stor Bondeauktion, og Deltagerne begynder at fylde godt op. Auktionsholderen har fra Vinduet holdt Øje med Publikum'et og raaber omsider til sin Skriver:

— Nu börjar (begynder) vi, Josef! Nu ä bönnera (Bønderne) så fulla, så vi kan sälja stöfla (Støvler) styckvis!

(»Strix«)

Nu skal I bare se — det er en Flyvebombe, Far har haft med fra Fronten!

(»Simplicissimus«)

„Urania“
Danmarks bedste Cycle
Nye Cycler med Frihjul til Fabrikspris — Kr. 85,00.
5 Aars Garanti. Kulante Betalingsvilkaar. Største Udvalg i Dæk, Slanger og Tilbehør til billigste Priser.

Spillende let Løb

Direkt. fra Fabrik

Fabriksudsalg
Gl. Kongevej 1 E
Ingen Filialer.
NB. Altid ca. 100 Cycler færdigmonteret paa Lager

Rød Indmad

— Kan Du se, at der ligger en 10 Øre paa Sofaen?
— Ja, det er da ikke til nogen *Skade.*
— Næ — det er til en »*Ravn!*«

Huslejen.

„Alting stiger i denne Tid —
Hvorfor sku' saa vi ikke osse
(tænker Jurckmann med Kløgt og Vid)
lægge paa, saa det rigtig ka' klodse.

Bolignød i den ganske By,
det fremmer kun vor Interesse.
Altsaa lad os uden al Sky
Citronen ordentlig presse." —

Sejerssikker svinger sin Hat
den velædle Grundejerklike.
Men vent, det kunde jo tænkes, at
der blev sagt: Saadan — lejer vi ikke!

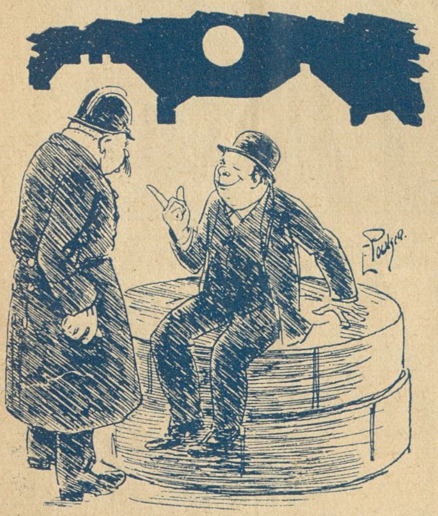

Betjenten: Nu har De siddet der paa Plakatsøjlens Fodstykke i 3 Timer. Hvorfor staar De ikke op og gaar videre?
Manden: Nej, for saalænge som a' je' sidder her, saa blir' den da ikke højere, ved je'!

„Indkaldte" Foraarstanker. Tegning af Svend Merrild.

Uh, gid Fanden ha'de det Hundeliv!
Det er, sla' mig, en værre Tidsfordriv,
dette hersens Soldatervæsen!
Ork Gud, hvem der sad nu, mæt og tilfreds,
og fik sig en Puns og en Seksogtreds
i Sanderup hos Anders Pæ'sen! —

Jeg gad vidst, om Husbonds sorte Ko
mon har kælvet — og om Sofie er tro,
eller render med Søren Madsen?
Er der Ugler i Mosen, min rare Ven,
og slipper jeg levendes hjem igen —
saa vanker der Fa'n'me paa Kassen!

Maleren: Hva' Fanden er det, De staar og glor paa?
Manden: *Ja, de' maa De kraft smadre mig nok spørge om!*

Fra Frederiksberg.

Damerne Bøggild og Ankersted
og saa den gæve Hr. Sørensen med,
de finder det frækt, uforskammet flot,
at der gøres fattige Smaabørn lidt godt.

Dér fik vi at se, hvad det er, de kan li'
i Højres det nye Folke(!)parti.
Aa føj for en Skændsel at gaa i Spænd
med saadanne Kvinder og saadanne Mænd!

25/3. Ved Kjerulf - Affæren fik man at vide, hvad der kunde komme i Frikasse'en, og ved Slagter Wagners Sag oplystes man om, hvad der var i Pølserne. For kort Tid siden saa man, at der var Sand i Kaffen, og nu igaar gik der Gullasch i Cicorien. Det bliver efterhaanden en nydelig Anretning, de Herrer Kapitalister byder Befolkningen!

Kasse — mat.

— Det kan nok være, Postmester Rohlfs ude paa Østerbro fik sig en ordentlig en paa Kassen.
— Ja, det var jo en pæn lille Postopkrævning, Revisionen mødte med hos ham.

Danske Barberere i Karikatur.

Heinze, Studiestræde 32.

Varelotteriet.

(Almindeligt dansk Vare- og Industrilotteri)

Det nye Lodsalg er begyndt.

118,000 Lodder. 75,000 Gevinster.

Lodsedler faas à 1 Krone

hos Kollektørerne og i **Hovedkollektionen, Vestre Boulevard 26,** lige overfor Raadhushaven.

Paa 1 Lod kan vindes **2** Gevinster
i samme Trækning.

FEJL BEHANDLING.

Veninden: Hvor Du ser daarlig ud, er Du ikke rask?

Fru A.: Nej jeg har det ikke godt.

Veninden: Men din Mand er jo Læge, Kære, behandler han dig da ikke?

Fru A. (tøvende): Jo, men daarligt!

J. M. A., Svendborg.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.
Koncert
hver Sommereftermiddag.

Nyt Selskabslokale

Mine smukt monterede Lokaler til mindre Foreninger, Selskaber og Klubber bringes i velvillig Erindring.

Chr. O. Jensen,
Fhv. Frmd. f. Kellnerf. f. Kbh. og Omegn.
Telf. 10424 **Vognmagergade 37,** Landemærket 24. Telf. Byen 7534

Landbrugslotteriet

bortspiller halvaarlig 25000 Gevinster til
— Værdi 1 Million 132,670 Kr. —
Trækkes den 12. og 13. April.
1/1 Lod Kr. 1,20. 1/2 Lod 70 Øre.

— Danmarks fineste Taffelvand —
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.

Generaldepot: Ingerslevsgade 110. Telefon 9256.

THOMSENS MAGASINER
Jakkehabitter
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 • SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 • KRISTHAVNS TORV 6

RYG
ODOR
Formrullet
Brasil Cigar 5 Kr. 50 Øre pr. 100 Stk.
Haandrullet „ 7 Kr. „ „ „
CIGAR- & TOBAKSFABRIKEN
DANMARK
Telefon 5621 · Grundl. 1888
Niels Hemmingsensgade 20
København

Th Jensens avt.

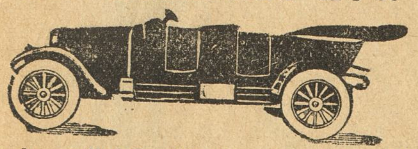

skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57. Telefon Nora 2677 y.

Teknisk. Kirurgisk.

Gummilageret „Francais"
Køb friske kontroll. Varer pr. Opkrav eller for Frimærker
Lille Kongensg. 16
A. Mouritzen

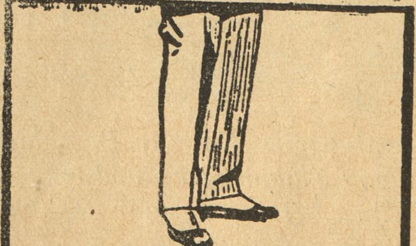

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer Huden
Alles Yndlingssæbe

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

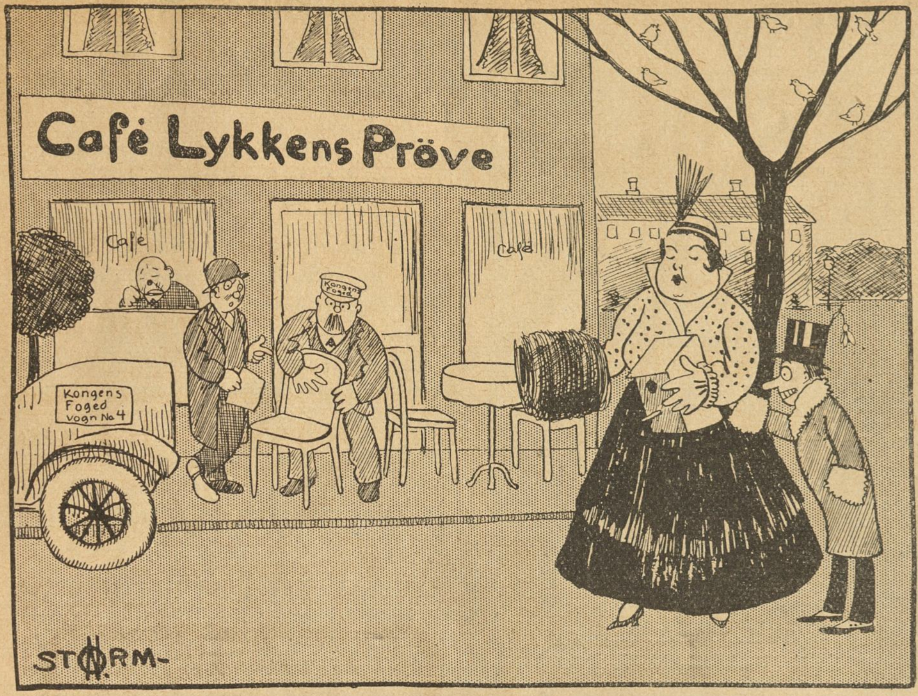

Tegning af Storm-Nielsen.

— Oh, Sofus, hvor er det dog dejligt nu om Foraaret, naar Kaféerne flytter ud paa Fortovet!

Fra Sikringsstyrken.

37: Hvor kan det være, at Du skal i Spjældet, 68?

68: Det er bare fordi jeg hørte forkert. Der blev givet Ordre til at møde med fuld Oppakning, og jeg mødte fuld uden Oppakning!

Vand-vid.

I en mindre By paa Landet var Drikkevandet meget berygtet for sin Slethed, og en Handelsrejsende fik ved Ankomsten til Hotellet af en Bekendt det Raad at drikke Sodavand fremfor Kommunevand. Den Handelsrejsende besluttede at lade Vandet undersøge og sendte en Prøve til Apotekeren. Den næste Dag kom Hotelkarlen hen til den Handelsrejsende og hviskede hemmelighedsfuldt til ham:

— Jeg skulde hilse Grossereren fra Apotekeren og sige, at Grossereren hverken har Æggehvide eller Sukker!

Opdaget.

Tjeneren (fortroligt): Sig mig, hvordan fandt de Bøffen?

Gæsten: Jo, jeg løftede Kartoflerne op, og saa laa den der!

Foraarsdigt.

Jeg vil ikke synge om den lille Vintergæk,
der i sin grønne Kutte staar saa ene.
Jeg vil ikke synge om den viltre Foraarsbæk,
der sprudler over mossede Stene.

Jeg vil ikke synge om den blaanende Viol,
der staar og titter op mod Foraarsskyen.
Jeg vil ikke synge om den skurede Sol,
der drysser sin Guldglans over Byen.

Jeg vil ikke synge om det dunede Løv,
eller om de første, buttede Radiser.
og ikke om det allerførste, fine Foraarsstøv,
og Vandvognsbruset over Torvets Fliser.

Jeg vil ikke synge om den allerførste Stær,
for den maa jeg inderlig beklage.
Jeg vil ikke synge om min egen Hjærtenskær,
for Krindfolk kan jeg ikke fordrage.

Jeg vil ikke synge som det hele Digterkor,
jeg vil slet ikke følge med Parolen.
Jeg lægger mig kun ud, hvor det første Grønne gror,
og strækker min dovne Krop i Solen! —

Frederik Skousbo.

Tegning af Oluf Nielsen

— Hør, lille Karen, har De nogensinde kendt et Hjerte og haft det rigtigt kært, og det saa ikke har tilhørt Dem?
— Ja — mit eget!

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Vaar og Høst.

Tegning af Alfred Proessdorf.

Rundt i Græsset Blomster ler,
og den lille Fyr fornøjet
sidder over Skatten bøjet —
men da han fra Jorden ser,
fylder Gru og Rædsel Øjet.

»Hvem er Du, som trænger ind
i min Haves stille Gange,
svøbt i Sørgeklæder lange?
Du er ond, har Svig i Sind —
gaa din Vej, du gør mig bange.«

»Vel, jeg vandrer bort igen.
Dog — engang naar Mørket falder,
og naar Vinterstormen gjalder,
husk da paa, jeg er din Ven —
Jeg skal komme, naar du kalder.«

Oscar Elholm.

Guldregn.

Anerkendelse er en sjælden Plante, som for det meste gror paa Grave.

*

Der er vist intet saa ærgerligt som et godt Svar, man først finder paa — bagefter!

*

To Brødre, hvoraf den ene var Afholdsmand, den anden Dranker, fulgtes ad paa en Afholdsagitationsrejse, og de klarede sig udmærket.

Den ene prækede mod Fylderi, og den anden leverede det afskrækkende Eksempel.

*

En gerrig Mand giftede sig med sin Kokkepige. Hun sparer mig en Kone, sagde han, og desuden slipper jeg for at betale Pigeløn!

*

Højdepunktet af Snerperi præsterede en gammel Grevinde, da hendes Præst gjorde hende opmærksom paa, at hun stod med det ene Ben paa Jorden og det andet i Himlen. „Det var en højst uanstændig Stilling", sagde Grevinden.

*

At sidde er bedre end at gaa, at ligge er bedre end at sidde og at sove er det allerbedste!

*

Jeg skal ingen Chauffør ha', der piller Næsen, mens han styrer Automobilet!

*

En Pessimist (Sortseer) er et Menneske, der er søsyg paa hele Livsrejsen.

*

Min Kone er tro som Guld, sagde en Mand. Konen var flygtet tre Gange — og hver Gang vendt tilbage igen.

*

Der hører to Personer til et Melodrama og tre til en Tragedie. Til at spille Komedie behøves der kun en Person.

*

Jeg vil ikke haabe, at det gaar med Dig som med Sørens Gris. De rykkede Ørene af den, for at faa den til Truget — og Halen af den for at faa den derfra igen!

*

De baade varmer og pynter, sagde Konen, da hun satte sine forlorne Tænder i Munden.

*

Hvis jeg lever og beholder Helsen, saa kommer jeg ogsaa her, sagde Manden, da han gik over Kirkegaarden.

*

Lad nu bare Dyrtid og Hungersnød komme, sagde Kællingen. Hun havde tre Sild i Lommen og et Landbrød under Armen.

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.
Monaco, oval, Kork	10 -	9 -
Sherrys No. 1	20 -	25 -

Tegning af Emil Poulsen.

Haveportneren lukker op for Foraaret 1916.

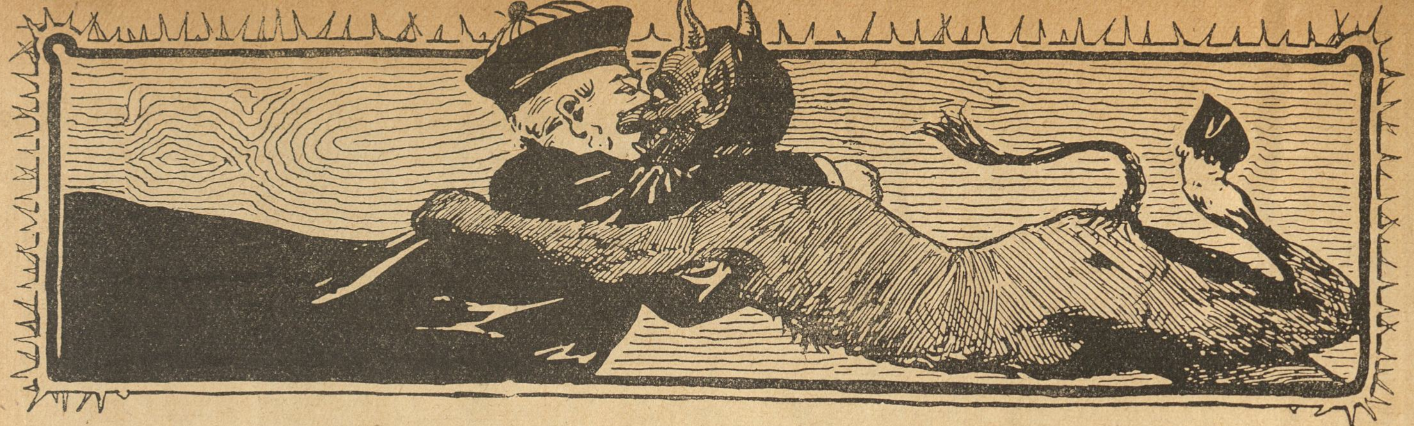

En mærkelig Sild.

Jeg traf ham paa en Beværtning i Nyhavn. — Et gemytligt, forslagent Ansigt, med et Par spillende Øjne, der var fulde af Gavtyvestreger.

Selv fortalte han, at han var Sømand; men der var rigtignok en af hans Kammerater der grinende betroede mig, at han er Brødkusk, og aldrig havde sejlet andet end med en Bagervogn, midt i Københavns Gader.

Det kan nu ogsaa blot være komplet ligegyldigt, — Manden elskede at fortælle om sine Rejser, og alle de vidunderlige Oplevelser han havde haft paa samme Rejser, og selv om det er en Løgn alt sammen — hvad jeg nok tror det var — saa løj Manden virkelig med afgjort Talent; han var morsom at høre paa, og det er for mig det afgørende.

»Jeg opholdt mig en Gang i Teksas,« fortalte han mig saaledes en Dag, da vi stod og legede med et Par Pilsnere, — »og da kom jeg en Maarenstund ind paa en lille Beværtning. Li'som jeg har sat mig, kommer der en Spanier ind, og han bestilte sig en stegt Sild. — Den fik han saa, og han fik den serveret med syltede Blommer til. — For jeg ska' nemlig sige Dem, at i Teksas der er de' ikke fint a' spise Ka'tofler, — der faar man altid serveret med syltede Blommer, — og de' smaver osse ganske dajlig!

Saa sitter Spanieren al'saa og ska' lige te' og gaa om Bord i sin Sild, og saa kommer der lige i de' samme en Amerikaner ind. De' var en a' disse rigtige Amerikanere, — Jankier, de kalder dem, — ikke te' og sla' ud a' Fodslav, — rolig og behersket, altid stille, — ikke te' og rokke ud a' Flækken!

Amerikaneren han sitter sig ve' samme Bord som Spanieren, og Spaniolen han ha'de jo lige faaet pillet Rygraden ud a' Silden, og faaet den paa Gaflen og skulde al'saa te' og putte den i Ansigtet.

Amerikaneren han gloede li'saa lækkersulten paa Silden, og saa siger han:

— Ja, saatten en er dajlig! Jeg har væ't i Øjropa i flere Aar, og ovre i Italien der kunde vi gaa og plukke dem ner a' Træerne!

Spanieren han la' jo Silden li'saa stille, og fik ikke puttet den i Fjæset, og saa sa' han hel arrig:

— De' er jo Løgn i din Hals!

— Løgn! — sa'e Amerikaneren ganske rolig. — Nej, Gu' er de' ej nej Løgn, — ovre i Italien, der har jeg plukket mange Hundrede a' den Slags Kammerater ner a' Træerne og ædt dem raa!

— Naa, saa Du tror Du ka' sitte her og gøre Grin me mig og min Sild! — siger saa Spanieren og skar Tænder. Og saa tog han sin Revolver op a' Lommen og la' den foran sig paa Bordet.

— De' er vist bedst a' vi to gaar ud i Haven og veksler et Par Skod, saa man kan se hvem a' vos to de' er, der lyver! — sa'e han saa.

— Ja, de' ka' vi jo godt — sa'e Amerikaneren, stadig væk lige rolig, — men jeg er jo fremmed her paa Stedet, saa jeg kommer derfor te' og bede den Herre der om og være min Sekundant!

Den Herre, de' var altsaa mig; og saa blev jeg Sekundant for Amerikaneren og Værten han blev Sekundant for Spanieren, og vi gik ud i Haven.

Amerikaneren, han var jo den udfordrede Part, saa han ha'de al'saa Lov og skyde først. Han skød — og han bommede! Men saa skød Spanieren og han skød storartig! Han ramte Amerikaneren lige i Hjærtet, saa han faldt li'som en Stud, der blev sla'et for Panden.

Saa gik Spanieren hen og sparkede te' han, og saa sa' han:

— Se saa min Ven, nu render Du vel ikke rundt mere og fortæller a' Du ka' plukke Sild ner a' Træerne i Italien!

Men saa rejste Liget sig op paa Albuen, og sa' ganske rolig, uden Spor a' Fornærmelse:

— Sild! — Hvem Fanden har talt om Sild? — *Det var jo Blommerne jeg mente!*

Og saa faldt han om og var rigtig død! Som en Sild!

Orla Bock.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ❊ Selskabslokalerne anbefales.

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

„Danmarks" Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Maanen er hvid
og blændende hvid Hud faar enhver, der daglig bruger
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faaes overalt à 30 Øre Stk.

LAX i alle Kvaliteter
Gaasebryst. Oksetunger etc. anbefales.
Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908.
Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.
Telefon 817 & 8231. **Jacob B. Krøll,**
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

A/S H. MATZEN Reproduktionsanstalt leverer de bedste Clicheer
Købmagergade 22 H. I AF Silkegade · København K · Telefon Nr. 7057.
Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Haukeli, bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr. — ANDELS-ANSTALTEN **TRYG** — GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET — HOVEDKONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K — MEDLEMSANTAL over 200,000

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

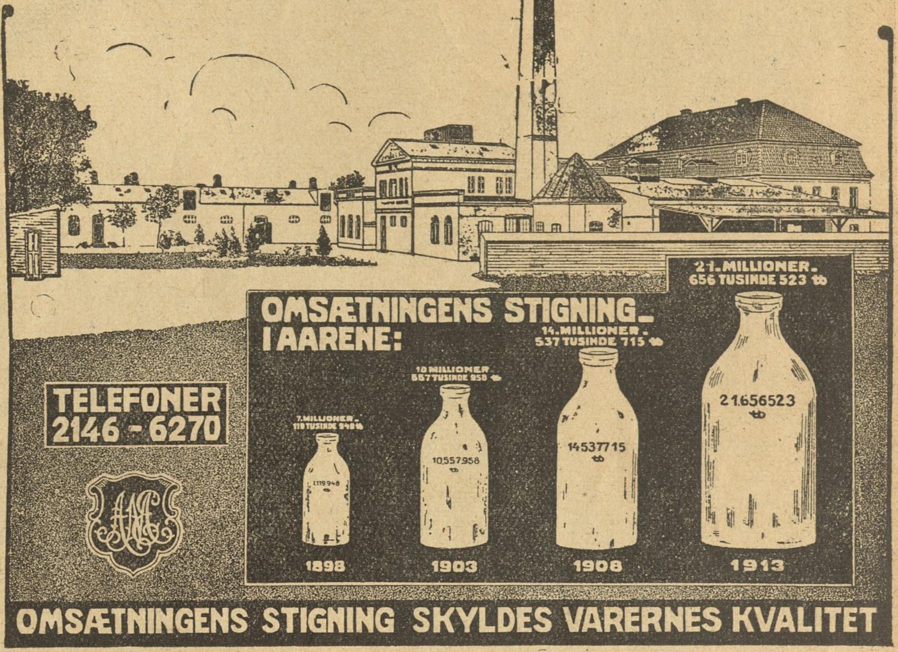

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
NANNASGADE 5 · TLF. TGV. 45

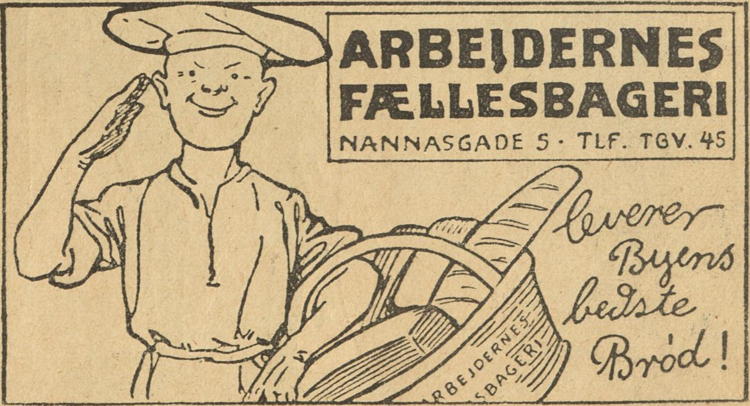

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Tel Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Sandheden om Kongemagten.

Tegning af Anton Hansen

Hvem bærer Kronen —?

16 Sider 10 Øre

RAVNEN

Nr. 15. Redigeret af AXEL WESSEL. ☼ Torsdag den 13. April. 1916.

Tegning af Emil Poulsen

Drengen: De kan godt køre, Jensen, jeg *gaar* hjem i Dag!

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.

ANDELS-ANSTALTEN TRYG

GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET

HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

MEDLEMS ANTAL over 200,000

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI

Prøv vort udmærkede **Sødmælks Franskbrød.** Pris **10 Øre.** Faas hos vore Forhandlere.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden, 2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

Forlov-elses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Teknisk. Kirurgisk.

Tilskære & Sy-Kursus
Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe, Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi, Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

THOMSENS MAGASINER
Moderne Frakker
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3 ·
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

Forsamlingsbygningen
Helsingør
(Helsingør Folketeater)
anbefaler sine hyggelige
Restaurations- og Selskabslokaler.

Tegning af P. V. Hansen.

Foraarets Offensiv: Krigsdjævelen flygter!

Næb og Klør.

Hattebaand. Her er Tale om de Hattebaand, som Drengene har paa deres Huer. Om der kan siges noget om dem? Ikke saa lidt. De er nemlig mærkede af Kortsynethed, gammel Slendrian og den ubyggeligste Konservatisme!

Dér gaar vore Drenge — og sommetider Pigerne med — om med en Slags Etikette paa et særlig iøjenfaldende Sted. Og hvad staar der saa paa disse Etiketter? Intet mindre end Navnene enten paa de modbydeligste Mordmaskiner — „Sværdfisken", „Vandhunden", „Søulven" o. s. v. — eller Navnene paa Landets mest blodbestænkte Krigere — „Tordenskjold", „Niels Juul" o. s. v.

Det er ganske simpelt gammelt Barbari, naar man lader sine smaa Børn bære et saadant „Stempel" paa deres Pande, og kald det ikke en ubetydelig Reform, naar vi kræver disse blodbetyngede Minder fjærnede fra vore Børns Hattebaand — og Fantasi! Hvormeget smukkere var det ikke om Baandene var mærkede „Fred paa Jorden" eller „Ned med Vaabnene" eller Navnene paa Fredens Foregangsmænd som P. Knudsen, Hørdum eller — Børnevennen P. Sabroes Navn?

Smiler De? Forhaabentlig ikke! Vi er vel nu omsider paa det rene med, at det „fine" er gaaet af Krigen og dens Gemenhed; og hvis noget paa denne Jord er fint (fint i Forstaaelsen: ædelt og godt) saa er det Socialismen og dens Forkæmpere.

Dem kan De ganske rolig tage baade Hatten og Hattebaandene af for!

Undskyld Ulejligheden!

Dr. Tyf.

Kæmpe-Grøden.

Dernede fra Hamborg kom lille Cohn,
og gjorde en Rejse til Nordens Athen;
og fôr rundt, som skudt ud af en lille Kanon,
for paa billigste Maade grundig at se'en.

Men saadan det gik for den lille Cohn,
da han havde fartet fra 8—3:
at sulten var hele den lille Person,
da han søgte ind paa en Spise-Kafé.

Og dér sad da altsaa den lille Cohn,
og saa nærmest ud, som han noget fortrød,
imens han saa paa den *lille* Portion:
›Und sodan en kalter di' *Riesen*-Grööd!‹

F. Skousbo.

Feinsmækker.

Den ældre Dame: Hør, min lille Dreng, Du skal faa 25 Øre, hvis Du vil fange min Hund dér.

Drengen: Næ, saa vil jeg hellere staa og grine, mens De løber efter Hunden!

Tyst og stille —!

— Jeg vil gærne leje Værelset her, men sig mig, hvordan er det med dem ovenpaa, er det stille Folk?

Værtinden: Ja, det skal jeg love for. Der boer to Damer, den ene er Døvstummelærerinde og den anden er Barfodsdanserinde!

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

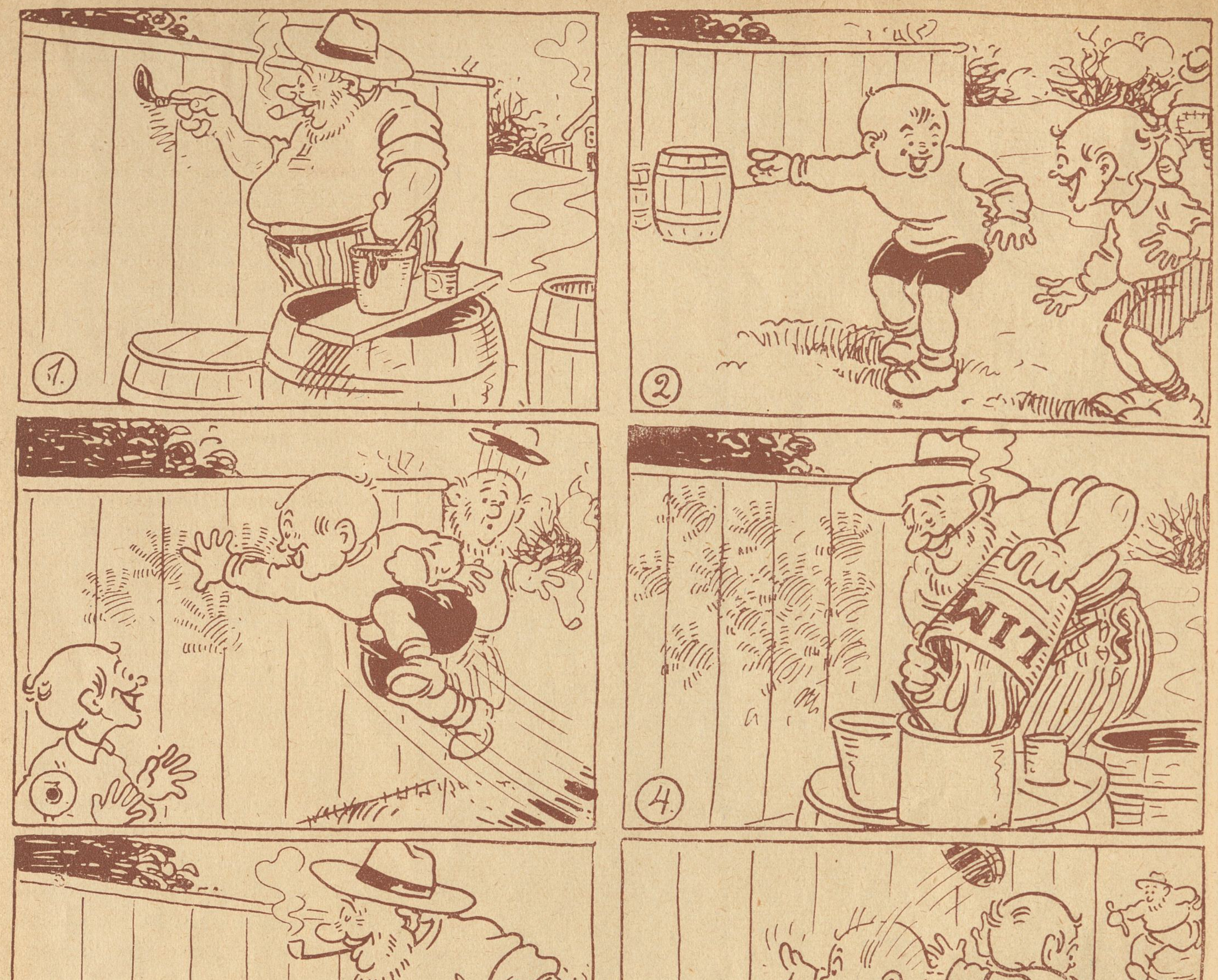

Tegning af Chr. Hviid.

Hvorledes „Nille“ og „Nolle“ gik paa Limpinden!

Clichéer.
LIND HANSEN
Købmagergade 9 (Elevator)
TELEFON 6288

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.
Koncert
hver Sommereftermiddag.

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.
Søren Hansen.

Holbergsgade 6

Forsamlingsbygningen Kløvermarksvej 3
Anbefaler sine Lokaler til Foreninger og Selskaber.
Hver Søndag Teaterforestilling og Bal.
Telefon, Amager 732. Ærbødigst
CARL ANDERSEN

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13. København F.

„Kollegiale Karikaturer".

Tegning af Skuespiller Erik Lassen.

Emil Wulff.

Rød Plakat.

Mel.: Ud i Kampen de Riddersmænd drage.

Udi Templet, hvor Holberg har virket
og hvor »Betty« for Tiden gi'r Kur,
har en Uge i Træk jeg mig ærget
over Svaghed hos Herrer og Fru'r.
Dagene rinde, Stykkerne svinde,
Musen er træt af at spinde.

Spindesiden er ganske af Lave,
intet Stykke med Damer kan gaa,
nogle ligger i dereses Grave,
og Balletten er syg i sin Taa.
Adam i Finland hvile sit Sind kan,
Reumert har ondt i sin Kindtand.

Ak, Hr. Jerndorff maa drikke Miksture,
og Fru Block maa sig støtte ved Stok,
og Jørn-Nielsen skal gennemgaa Kure,
som kan dræbe en hel Faareflok.
Tære paa Kassen gør Hr. Carl Madsen,
Nissen er muggen i Bassen.

End Johannes sig holder i Live,
nu da Muslingerne er forbi,
men Fru Lendrop er stadigvæk Skive
for en Syge, hun ej bliver fri.
Jammer og Ynken — nu skal til München
Johanne Brun med sin »Syngen«.

Der er Masser af røde Plakater,
og en Masse af Kunst gaar i Vask,
ak, om blot de ved dette Teater
havde Mantzius — han er sgu rask!
— — — —
Før gjorde Beter en Apoteker,
nu tjener Benzon Moneter!

Peder Ravn.

Dansk Korn Snaps
INDR. VARE MÆRKE.

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

— Deres Majestæt har ganske Ret, svarede Grev Varitza.

— Hvorfor skulde jeg saa ikke kunne gifte mig med den Mand jeg elsker, og hvem jeg har skænket min Tro?

— Den Mand, for hvem Deres Majestæt nærer denne lille Svaghed, begyndte Grev Varitza, men hun fik ham til at tie ved at sende ham et Blik, der næsten indgød den gamle Diplomat Skræk.

— Jeg sagde den Mand, jeg elsker, sagde hun med stærkt Eftertryk.

— Jamen han er jo ikke engang af adelig Byrd, indvendte Greven.

— Men De siger jo, at jeg som Dronning har Ret til at gøre, hvad jeg vil. I saa Fald kan jeg jo gifte mig med en Bonde, om jeg lyster.

— Men det vil Deres Majestæts Undersaatter ikke synes om. Og det strider ogsaa mod den evropæiske Fyrsteret.

— Fyrsteret . . . . hvad Rolle spiller det i et uindskrænket Monarki? Mine Undersaatter maa synes derom, hvad de vil. Hun rynkede Panden — hun kan gøre det, Dr. Fordyce.

— Jeg gør som jeg selv finder for godt.

— Hvis denne Mand idetmindste tilhørte den engelske Højadel, saa kunde det maaske . . . . sagde Greven.

— Jeg vil gøre ham til min Prinsgemal! svarede hun.

— Naar jeg er enevældig Dronning i mit Rige, kan jeg ophøje hvem jeg vil i fyrstelig Stand. Og naar jeg har arvet en Trone, vil jeg regere efter min egen Vilje, og den maa mine Undersaatter rette sig efter.

Jeg var næsten glad ved, at min Moder ikke var til Stede og hørte disse Ord. Hun vilde i saa Fald uden Tvivl endnu en Gang have sagt til mig: »Hvad sagde jeg, Henry?«

Men jeg kunde knapt tro mine egne Øren. Havde Italia, som altid havde været saa mild og blid, allerede antaget en Selvherskers Maade at være paa?

Jeg var stolt og lykkelig over, at hun holdt fast ved sin Kærlighed til mig — men hvad Udsigt var der vel for hende til at holde Stand mod Statsinteresser, Tradition, Bureaukrati og Standsfordomme?

Jeg formoder, at Sir Francis Serwell læste mine Tanker paa mit Ansigt.

— Mellem os sagt, Dr. Fordyce, sagde han, tror jeg, at Dronning Olga vil vise en Kraft og Viljestyrke, som ikke blot vil overraske Grev Varitza og hans Kolleger, men rent ud sagt bringe dem ud af Fatning. I en Henseende har hun afgjort Fordelene paa sin Side: hun er saa smuk, at hun straks første Gang hun viser sig vil vinde alles Hjerter. Og jeg er overbevist om, at hun vil gøre sin Regering bemærkelsesværdig. Men i et eneste Punkt er hun ganske ubøjelig: hun vægrer sig som sagt absolut ved at forlade London, før det er blevet afgjort, at hun kan gifte sig med Dem. Men dette er — det maa De kunne indse, en absolut Umulighed — for hendes egen Skyld.

— Hvad forlanger De da af mig, Sir Francis? spurgte jeg.

— Det er et fortvivlet Middel, svarede han med et Suk.

— Eller om ikke fortvivlet, saa idetmindste det sidste, der kan gribes til, fortsatte han: Hvis De elsker denne unge Kvinde, saa inderligt som jeg tror, De gør, kan De nok overbevise hende om, at Kærligheden i dette Tilfælde maa vige for Pligten — Pligten mod hendes Folk. Og bed hende vise sin Kærlighed til Dem ved at begive sig til sit Rige, styre det viist og klogt og med Taalmodighed og Taknemlighed opfylde den høje Bestemmelse, Himlen har paalagt hende. Vil De gøre dette?

— Det er et tungt Hverv, De paalægger mig, Sir Francis, sagde jeg efter nogle Øjeblikkes Tavshed, og jeg er daarligt rustet til at udfør det.

— Men De vil forsøge?

— Ja, svarede jeg, jeg vil forsøge — for hendes Skyld.

— Saa tager jeg med Dem til Hendes Majestæt i Eftermiddag, sagde han og trykkede min Haand. Og husk, Dr. Fordyce, at ligesaavel som De er en Mand, saa er hun en Kvinde — og i meget høj Grad Kvinde — paa samme Tid som hun er Dronning.

XV. HVAD KVINDEN VIL . . . .

Ved Ankomsten til Claridges Hotel om Eftermiddagen saa jeg straks, at Dronning Olga af Moutalba eller de som tog sig af hendes Anliggender havde valgt et pragtfuld Opholdssted for hende i dette fashionable Hotel,

En Suite af de mest luksuriøst udstyrede Værelser var forbeholdt Hendes Majestæt og hendes Følge, og da Sir Francis Serwell og jeg bad om Fortræde fandt vi, at hun allerede var omgivet af en Slags Hofetikette. Ligesom ved Hoffet i Almindelighed var vi nødt til først at melde os hos Hofceremonimesteren.

Grev Varitza modtog os i et lille Værelse, som øjensynligt var hans Arbejdsværelse. Han sad ved et stort Skrivebord fuldt af Papirer og Dokumenter, som saa meget imponerende ud; ved et andet mindre Bord sad en Sekretær og skrev meget ivrigt.

Ved vor Indtræden fjærnede Sekretæren sig og Greven gik straks over til mine — eller rettere sagt — sine egne Anliggender. Thi for mig havde han ingen anden Interesse end at benytte mig som Redskab. Jeg var ganske vist ikke fuldkommen sikker paa det dengang, men jeg gættede det og havde en instinktiv Fornemmelse deraf.

Han modtog mig imidlertid meget forkommende og bad mig tage Plads ved Siden af sig. Da jeg betragtede ham nærmere opdagede jeg, at de sidste fem Dages Begivenheder havde efterladt tydelige Spor — han var blevet betydelig ældet, saa urolig og adspredt ud, syntes træt og nedbøjet af det Ansvar der hvilede paa ham. Om Munden og Øjnene havde der dannet sig Rynker, det vidnede om søvnløse Nætter. Greven havde uden Tvivl fundet, at det alligevel ikke var bar Fornøjelse at have Magten. Jeg følte en Slags Skadefryd ved Tanken om, at Italia med sin barnlige Vilje beherskede denne graanende Statsmand, der var en Mester i alt, hvad der hed Intriger og Komplotter. Jeg var nær ved at briste i Latter,

— Sir Francis Serwell har sagt mig, at De er saa elskværdig og klog at gaa ind paa det Forslag, han har gjort Dem for min Regning, sagde Grev Varitza, idet han betragtede mig med et Blik, som vilde have været skarpt, hvis det havde været mindre træt. Jeg er Dem taknemlig derfor, og de, som har at sørge for mit Lands Lykke og sande Vel, vil ogsaa være Dem taknemlig. Og jeg føler mig overbevist om, at dette er den eneste Udvej til at komme over Vanskelighederne. Det var ganske naturligt, mener jeg, at Hendes Majestæt, der var uvidende om sin Rang og uden Venner i et fremmed Land, sluttede sig til Dem, og jo mere hun følte sig afhængig af Dem, jo mere viste hun Dem sin Tillid og — sin Ømhed. Men naturligvis indser De som klog og fuldstændig Mand, at en saadan Følelse ikke kan faa Lov til at udvikle sig videre. Fyrster er ikke som andre Mennesker — de maa fornægte sig selv for deres Folks Skyld. Uheldigvis — han sukkede dybt og kastede et fortvivlet Blik til Sir Francis — uheldigvis er det ikke saa let, naar Regenten er en Kvinde, at tillempe denne filosofiske eller snarere politiske Sandhed. En Konge kan gøre alt, hvad han vil, men en Dronning burde ikke gøre andet end hvad hendes Ministre raader hende til.

Jeg lo, og han betragtede mig spørgende.

Jeg kom bare til at tænke paa vor egen Dronning Elisabeths Historie, skyndte jeg mig at sige.

Han syntes imidlertid ikke at være rigtig fornøjet med mine Ord, men svarede:

— De maa huske paa, at England ikke er Moutalba. Forøvrigt véd jeg meget godt, at baade Dronning Elisabeth og adskillige andre af Deres Regenter har behandlet deres Folk paa en meget vilkaarlig Maade.

Han vendte sit Blik fra mig til Sir Francis Serwell, og det mærkedes tydeligt, at han ikke fandt dette Samtaleemne behageligt.

— Jeg tror, det var det bedste, vi søgte at forstaa hinanden fuldtud, sagde han. Tager jeg fejl, naar jeg antager, at Deres Kærlighed til denne høje Dame er af den ædle Art, at De er villig til at ofre Dem selv og benytte Deres Indflydelse til at formaa hende til at finde sig i den Skæbne, Himlen har bestemt for hende?

— De kan nok forstaa, Hr. Greve, at mit første og sidste Ord til denne Dame — og det, hvad enten hun er Dronning eller Bondepige — eftersom hun jo er den Kvinde, til hvem jeg er knyttet med Kærlighedens Baand, bliver en Opfordring til hende om at handle saaledes som hendes Samvittighed byder. Vær overbevist derom!

Han sendte mig et forstaaende Blik, hvori der dog stadig sporedes en Smule Uro.

— Jeg forstaar Dem, svarede han. Men — Hendes Majestæt er en ung Kvinde af stor Karakterstyrke. Hun synes at være tilbøjelig til at gaa sine egne Vegne. Jeg finder hos hende megen Lighed med hendes Fader, min tidligere Herre, Alexander VI. Han var ogsaa en kraftig, noget herskesyg Natur. Men han kom allerede i sine unge Aar under min Indflydelse.

— Hendes Majestæt er ogsaa meget ung, bemærkede jeg lidt ironisk.

— Hendes Majestæt, svarede han med et hurtigt Sideblik til Sir Francis, er Kvinde, og dertil en elskende Kvinde. Derfor er hun vanskelig at faa Indflydelse over.

Sir Francis hostede kort.

— Den eneste, sagde han bestemt, som kan udøve nogen Indflydelse paa en elskende Kvinde, er den hun elsker.

Der opstod en lang Pavse. Jeg kunde ikke lade være med at finde noget humoristisk i Situationen.

— Jeg er overbevist om, Sir, sagde Grev Varitza omsider, at De tilfulde indser Betydningen af det Hverv, der betroes Dem. De ved jo, hvad De har at gøre?

— Jeg antager det, svarede jeg. Jeg maa jo ophøre med at være Elsker og i Stedet for blive Formynder. Jeg skal prædike Filosofi i Stedet for Kærlighed, Pligtopfyldelse i Stedet for Sværmeri.

— De spøger vel ikke? spurgte han, øjensynlig ikke ganske sikker.

— Tværtimod, Sir, jeg har aldrig været mere alvorlig. Og jeg har paataget mig Hvervet, netop fordi jeg elsker denne Kvinde. Jeg skal gøre mit Bedste. Men en Ting kan jeg ikke svare for . . . .

— Hvad er det? spurgte han uroligt.

— Jo — hvorledes nævnte unge Dame selv vil handle. Thi hvad jeg end maa sige, saa vil hun som Kvinde og — tilmed som De selv siger — som elskende Kvinde, have sine egne Tanker angaaende alle disse Spørgsmaal, og Deres egen store, rige Erfaring angaaende den menneskelige Natur maa have lært Dem, at en Kvinde i visse Tilfælde ikke lader sig paavirke af nogen — ikke engang af den, hun elsker. Derfor maa De, hvis min Mission mislykkes, ikke dadle mig.

Han hørte paa mig med stor Opmærksomhed. Da jeg tav, rejste han sig og trykkede min Haand.

— Jeg forstaar Dem fuldkomment, sagde han. Gaa nu til Hendes Majestæt og gør Deres Bedste — mere kan ingen forlange! Jeg vilde ønske, at hun havde været en ung Mand.

Han gav mig et Tegn til at følge med.

Vi gik gennem et Par Værelser og standsede udenfor en Dør, ved hvilken en statelig Lakaj i et ejendommeligt, halvt orientalsk Livré holdt Vagt. Paa et Tegn af Greven aabnede han Døren, hvorpaa Greven bukkende og smilende bad mig træde indenfor; jeg adlød — og Døren lukkedes bag ved mig.

Hvis jeg skal sige Sandheden, saa glemte jeg mit Ærinde i samme Øjeblik som jeg fik Italia at se! Hun var alene og sad og skrev ved en Sekretær; saasnart hun fik Øje paa mig, sprang hun op med et lille Udraab af glad Overraskelse og i næste Øjeblik laa vi i hinandens Arme.

Hvilken Magt har vel den høje Filosofi over den blindtfremstormende lille Gud?

Jeg greb hendes Hænder og holdt hende et Stykke fra mig, idet jeg betragtede hende nøje.

Med glødende Kinder og sænkede Øjenlaag udholdt hun denne Undersøgelse; derpaa besvarede hun mit Blik, halvt sky, halvt lidt trodsigt.

— Aldrig har jeg set Dig saa smuk! udbrød jeg.

Det var jo en god Begyndelse! Jeg var kommet for at optræde som Filosof, og nu var jeg midt i en brændende Kærlighedserklæring!

— Det kommer af, at Du aldrig før har set mig saa fint klædt, svarede hun med ægte kvindelig Koketteri. Synes Du om mig? Eller syntes Du bedre om mig i min gamle, sorte Dragt?

— Du er i Sandhed en Dronning! udbrød jeg, idet jeg bøjede mig frem og kyssede hendes Haand.

Hun lagde sin Haand paa mit Hoved og legede med mit Haar.

— Jeg vilde hellere kun have været dit Hjertes Dronning end Dronning over alle Verdens Nationer. Det véd Du — min egen!

Dette sidste Ord gengav mig min Fatning.

Jeg greb hendes Haand — nej, det gjorde jeg ikke, thi jeg havde ikke givet Slip paa den —, førte hende hen til en Sofa og satte mig ved Siden af hende. Og jeg tror næsten, at jeg havde min Arm om hendes Liv nnder hele vor Samtale, hvor Pauserne dannedes af Kys!

— Nej — dette er for galt, sagde jeg alvorligt. Ved Du, hvorfor jeg er kommet herhen?

— For at sige, at Du elsker mig!

— Nej, vist ikke.

— Nej?

— Nej!

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

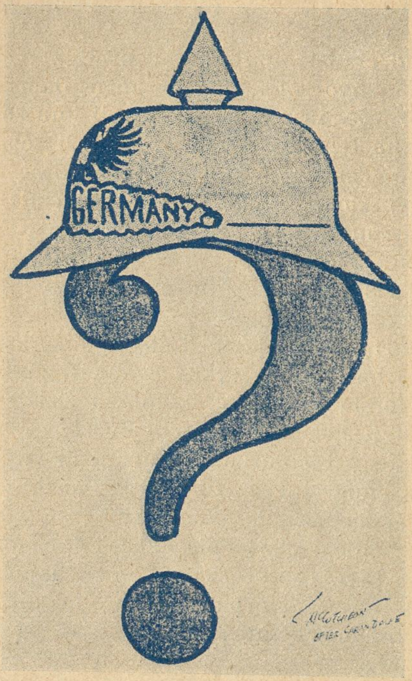

Hvad vil Tyskland?
(»New York Sun«)

Den engelske Løve har faaet en Torn (Pikkelhue) i Foden og Wilson (Androkles) vil tage den ud.
(»Simplicissimus«)

Min Flaade *over* alt og *under* alt!
(»Argus«, Petrograd)

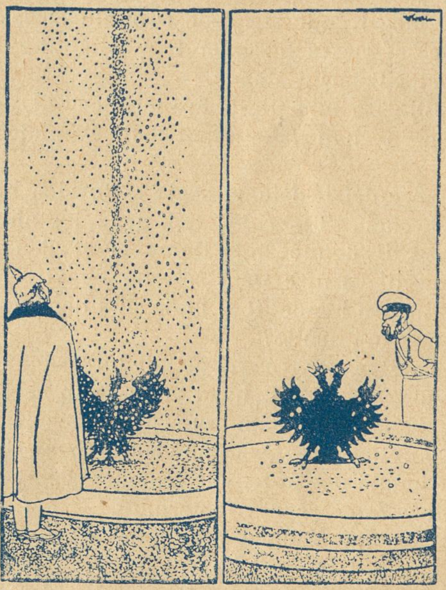

Den tyske og den russiske Penge-Fontæne.
(»Argus« Petrograd)

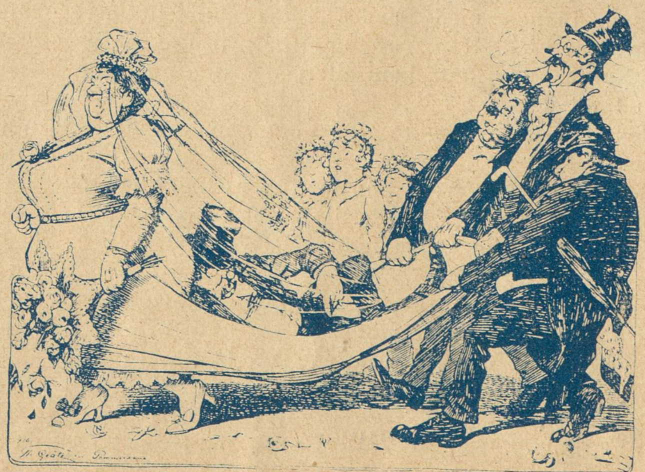

Paa Hjemvejen fra Bryllupsgildet.
(»Fliegende Blätter«)

„Urania“
Danmarks bedste Cycle
Nye Cycler med Frihjul til Fabrikspris — Kr. 85,00.
5 Aars Garanti. Kulante Betalingsvilkaar. Største Udvalg i Dæk, Slanger og Tilbehør til billigste Priser.

Spillende let Løb

Direkt. fra Fabrik

Fabriksudsalg
Gl. Kongevej 1 E.
Ingen Filialer.
NB. Altid ca. 100 Cycler færdigmonteret paa Lager.

Rød Indmad

Fruen: Men Gud Bolette hvor De sveder!

Rengøringskonen: Aark jo, jeg skal sige Fruen, det W. C. ta'r saadan paa Kræfterne!

De smaa morer sig.

Sikken en Sejr for Højre, hva'?
Amtsraadloven den fik de stemt ned!
Piper hopped og raabte Hurra,
Godskesen straalte af Salighed.

Skraal og dans kun, det er saa sundt,
og ingen Kat det volder Fortræd,
Slige Løjer er Højre vel undt:
No'et skal jo Børnene more sig med!

— Støtte mig til en Skamstøtte — hik — gu' ve' je' ej — saa hellere ligge i Rendestenen!

Mine Damer og Herrer! Næste Gang slaar vi alle Rekorder og møder med et Paaskenumer, der siger baade Sparto og Klørni til alt, hvad vi hidtil har præsteret!

Er det sandt, at De ikke er Abonnent endnu? Se Paaskenumeret — og bliv det!!!

— Det var dog en skrækkelig lille Elefantunge, de har faaet i Zoologisk Have.

— Ja, det er nærmest en Elefant, der er gjort til en Myg!

— Du, det er jo en Bastard, Ellen har faaet.

— Hvordan det!

— Jo, den er Elefant i Forkroppen og Lam i Bagkroppen!

Selvfølgelig.

»Konflikt paa Konflikt« si'r Højres Aviser,
og Arbejdsgivernes Færd de priser,
mens Arbejderfolket de rakker ned.
Hver Snedkermester bær' Fredens Stempel,
og Teglværksejerne er pr. Eksempel
den pureste fromme Fordragelighed!

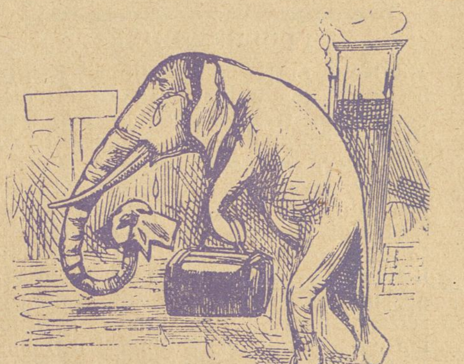

Chang: Føj hvor han narrede mig, den Dreyer! Skal jeg nu gaa til Sønderbros Teater for at se »Tvillinger!«

Af lille Foss' Stilebog.

Vistnok er Krigen ond og fæl,
men Kapitalismen er Freden sel',
og vædsker og stinker nu Verdensbylden,
saa bærer Socialismen Skylden.

Ned det er jo op, og op det er ned,
og Sludder og Vrøvl i al Evighed! —
Kan man med Billighed mere forlange?
Foss skal ha' ug. med Kryds og Slange!

— Nu har nok »Vore Damer« faaet sig en Konkurrent.

— Naa, Du mener »Vore Herrer«?

— Nej, jeg mener »Vore Dam'er«.

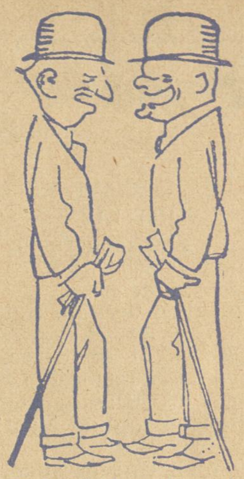

— Det er dog kolossalt med de mange Zeppelinere over England. Hvad skal man nu kalde det?

— Et Slag i Luften!

Flaskemanglen.

Mangel paa Flasker — det er galt!
Mangel paa Flaskens Indhold — er værre!
Mangel paa Mønt — det er yderst fatalt!
Men Mangel paa Tørst — ak, du kære Vorherre!

3/4. Sikken et Guds Held, at Bagerstrejken ikke blev til noget, saa Mestrene slap for at tage fat. Det maa jo ogsaa være en nederdrægtig Tanke for saadan en Storhertug selv at skulle slide for Brødet.

Danske Barberere i Karikatur.

F. W. Nielsen, Østerbrogade 36.

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.	
Monaco, oval, Kork	10	9	
Sherrys No. 1	20	25	

VORT LIV —

Vort Liv er kun hernede,
ved Døden alting Slut,
Fanden skulde bede,
slaa Gækken løs min Gut.

Tilfredsstil Du din Higen,
kast Ved paa Længslers Baal,
fryd Dig ved Glas og Pigen,
nyd Glæden topfuld Maal!

Hvorfor vil Du dog slide,
i Trældom, Dag for Dag,
tidt døje Kval og Kvide,
i et bestandig Jag. —

Tag som saa mange andre
fra Næsten Sul og Brød,
saa kort Du her skal vandre,
alt er glemt, naar Du er død.

Saa si'r de Patrioter,
med Penge-Sækken fuld,
os de kalde Idioter,
de stabler Guld paa Guld.

Brug dine Arbejdsnæver,
tag Guldet selv i Magt,
om end de Herrer flæber,
med Djævlen slutter Pagt.

De kan Dig ikke rokke,
naar selv Du ej det vil,
de kan Dig ikke blokke,
la' Du dem ej faa Lov dertil.

Tag selv, naar ej de give
vil af Overflodet ud,
hvorfor bestandig blive,
en Træl, paa deres Bud!

V. A. K.

Barnevognsarbejder K. Tak for Deres Venlighed! Hvad Vittigheden angaar, saa er den morsom, men et Nummer for højj!

Otto R., Ravnsborg Tværgade. »Hajen« skal blive anvendt.

E. R. (trofast Holder). Alle »Søjle-Tegningerne« — der er ca. 80 — kommer frem efter Tur, og det bliver nok Deres en Gang.

V. Th. Deres Tjener-Karikatur vil blive benyttet.

AGGERBECKS ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer Huden
Alles Yndlingssæbe

Grundlagt 1850 Grundlagt 1850
A/s De danske Vin- & Konservesfabrikker
I·D·BEAUVAIS
M·RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR
KONSERVES · FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

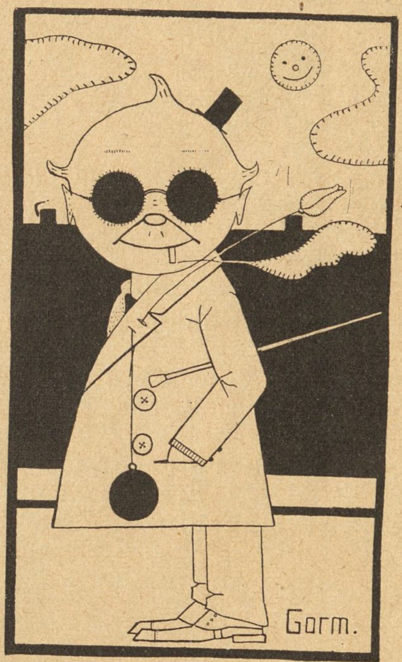

FUGLEKVIDDER.

Mit Navn er Høg, min Bopæl Fuglebakken, jeg holder »Ravnen«; men tænk Dem, Hr. Lærke har helt taget Pippet fra mig, jeg har den graa Stær, han siger, det er en gammel Skade, og har givet mig disse sorte Briller paa min Ørnenæse, nu ligner jeg et Uglehovede og ser sort paa Livet; — for mig er den dejlige Sol-sort, min Kæreste, Frk. Trane paa Duevej kalder mig et Fugleskræmsel, saa jeg er ret en Spurv i Tranedans; maa jeg faa en Svalebajer, Kellner Fuglsang, og en Vals af Kragelund, ellers faar jeg Pip.

M. B, Randers. Den ene vil blive benyttet ved Lejlighed.

E. J., Storgade, Stege. Vi skal nok tage os af — noget af det.

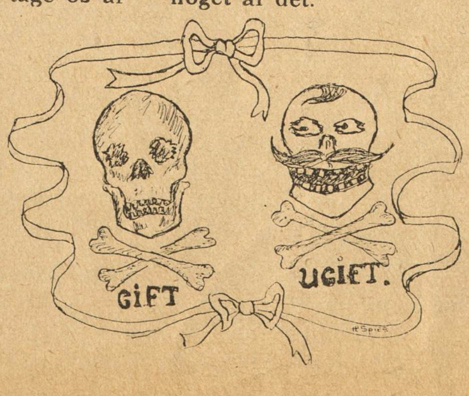

Livets Love og Samfundets Udvikling
eller Manden skabt af Kvinden.
Bør læses af enhver ung Mand og Kvinde. Bestem selv Barnets Køn og deres Antal. 3. Oplag. Bogen faas à 50 Øre Pilestræde 45. Palsbech.

Det noterer jeg, at
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe
er den bedste.
faaes overalt à 37 Øre pr. Stk.

Nyt Selskabslokale
Mine smukt monterede Lokaler til mindre Foreninger, Selskaber og Klubber bringes i velvillig Erindring.
Chr. O. Jensen,
Fhv. Frmd. f. Kellnerf. f. Kbh. og Omegn.
Telf. 10424 Vognmagergade 37, Telf. Byen 7534
Landemærket 24.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Tivoli Variété.
Hver Aften:
Kl. 8—12.
Billet-Telefon 5667

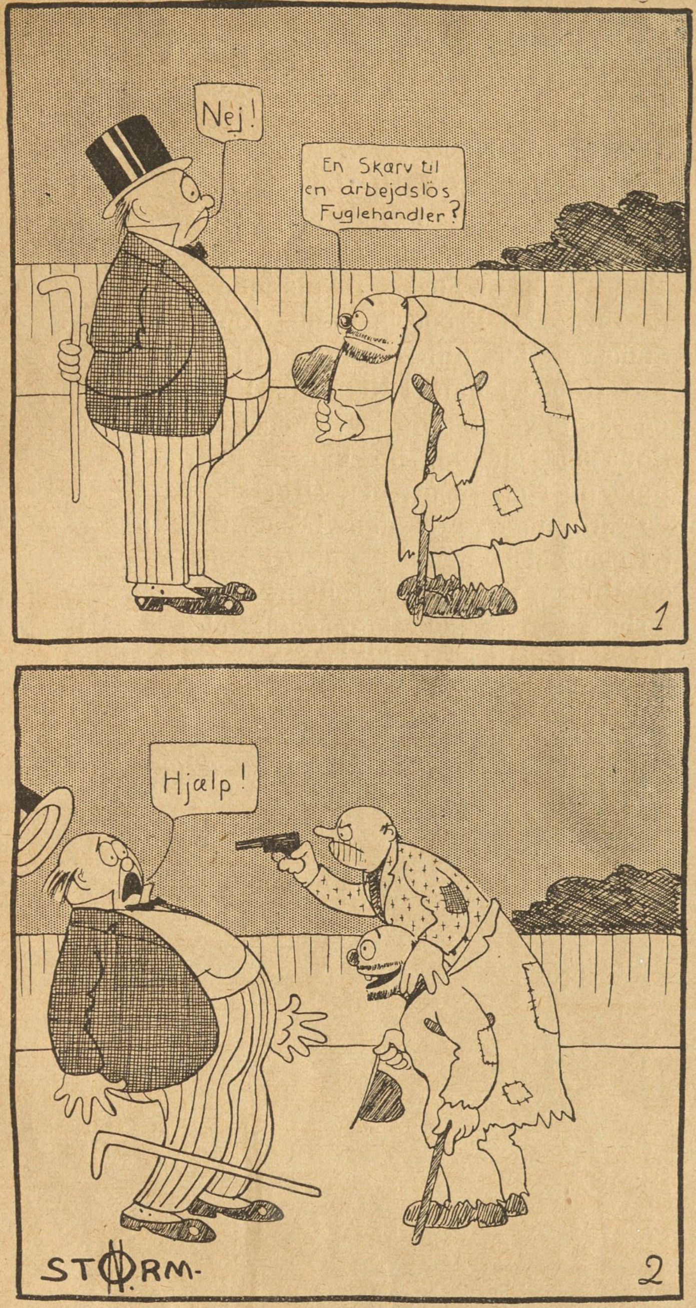

Tegning af Storm-Nielsen

Dobbeltgængeren!

Regnemester.

En »spads Fyr« kørte med en Ven i Toget til Springforbi. Ved Eremitagesletten stod en Mængde Dyr, og Spadsmageren sagde:

— Der staar 39 Dyr.

— Hvor kan Du dog tælle dem saa hurtigt?

— Jo, ser Du, jeg tæller Benene og dividerer med 4!

Mærkværdigt.

Præsten (i Skolen): Kan nogen af Jer sige mig noget mærkværdigt om Hønsene?

Dreng: Hvordan de smaa Kyllinger kommer ud af Æggene.

Præst: Rigtig. Kan nogen sige mig noget endnu mærkværdigere?

Pige: Hvordan de smaa Kyllinger kommer ind i Æggene!

Godt gift.

Vennen: Naa, hvordan er det at være gift?

Den Nygifte (som har faaet en rig Kone): Uh, det er, som det var den første i Maaneden hveranden Dag!

Afsvalende.

— Hr. Smith, sagde den yngre Mand, jeg har gjort trofast Kur til Deres Datter i femten Aar.

— Ja, jeg ved det. Hvad er det, De ønsker?

— At ægte hende!

— Det var svært! Jeg troede, De nu kom for at gøre Fordring paa Pension!

Sidste Nyt.

Hans: Hvorfor kommer alle disse Damer?

Minna: De skal ind til Mor og se den Lille.

Hans: Der er jo saa mange andre Smaa.

Minna: Ja, men vores er ganske ny, og de vil vel se den sidste ny Mode!

?

— Har De læst mit Skuespil?

— Ja, jeg har.

— Naa, hvad synes De om det?

— Jeg forsikrer Dem, at jeg lagde det fra mig med den største Fornøjelse!

Hvad han fik.

— I Gaar lavede min Kone Middagsmad for første Gang.

— Naa, hvad fik Du saa?

— Mavepine!

Formeget—forlidt.

»Tre formeget« og »tre forlidt« er Vejen til Undergang. Nemlig: naar man taler for meget og tænker for lidt — naar man lover for meget og holder for lidt, og — naar man giver for meget ud og har for lidt!

Udsalg.

Ekspedient: Dette Tøj koster 6 Kr. Meteren.

Kunden: Nej. det er for dyrt, det vil jeg ikke give!

Ekspedient: Jamen under Udsalget koster det kun 5 Kr. 98 Øre.

Kunden: Naa — ja, saa giv mig syv Meter!

DFB Ikke alene Afholdsfolk men alle, der ønsker ekstraktrigt og skattefrit Øl, forlanger DFB
De forenede Bryggeriers **Krone Lagerøl** og **Krone Pilsner**

Skomagerens Kærlighed

Skomager Nielsens Hjærte er frit,
han har aldrig haft synderlig Appetit
paa Pigebørn — sidder trygt i sin Kælder
og flikker fra Morgen, til Dagen hælder.
Saa sker det engang, den lille Susanne,
der tjener hos Brændevinsbrænder Kanne
paa tredje Sal, forklædt som Aurora
til »Kunstnerkarneval« skal i Flora
og desaarsag et Par Sko behøver
af røden Silke. Og Nielsen prøver
og prøver og prøver, alt mens hans Tanker
bli'r varme og hede, og Hjertet banker:
det var dog Satans til Pusselanker!
Aa, se hvilket Smalben, og se hvor lækker
en Fod! — Det Bentøj i ham vækker
en Følelse, han den selv forklarer
som Kærlighed. Denne Følelse varer
i Dage og Nætter. Han kan ikke sove:
Aa vidste han — turde han — skulde han vove?
En skønne Dag vover han, fri'r pr. Brev
til Pigen; i dette saalunde han skrev:
»Susanne jeg elsker Dem! Hvis De gengælder
»min Kærlighed kom saa, naar Uhret melder
»otte i Aften — jeg Timerne tæller
»og venter i Herskabets Brændekælder,
»hvor ofte jeg hørte Dem Brænde kløve
»og ønsked af Hjertet mens Taarerne flød,
»at jeg var Brændet, der fik en Død
»saa skøn! De maa mig ikke bedrøve;
»aa kom! og knus mig ikke! En Hilsen
»fra Deres til Døden *Petræus Nielsen*«.

Susanne slaar op en skraldende Latter
og læser saa Brevet atter og atter,
derpaa hun farer ind til Sofie,
Sofie er Naboens Tjenestepi'e,
fed og uformelig, ækel og tandløs,
men, som det viser sig, ikke forstandløs.
Hende den drevne Susanne faar sendt
i Brændekæld'ren paa Tiden omtrent,
da Skomager Nielsen indfinder sig spændt
paa Svar. I Kælderen Mørket ruger,
Nielsen venter, han synes i Uger,
da hører han Trin, og Døren gaar op,
han gir' af Glæde en halv Snes Hop,
han frier, faar Ja og føler en Mund
mod sin — o tifold salige Stund!

Men ak, da Nielsen ved Lygtens Skær
paa Gaden ser sin Hjertenskær
en Time senere, gir han et Vræl:
den Overraskelse var ham for fæl!
Han styrter af Sted som pinende gal
og springer i Frederiksholms Kanal.
Sofie er efter, hun lynsnart forfølger
paa Hovedet ham i Kanalens Bølger,
og skønt vor Skomager tappert sig værger,
Sofie faar fat omkring ham og bjerger
ham op i en Baad; den river sig løs
og Strømmen fører dem begge til Søs;
i Køgebugt støder den pludselig paa
en Mine og springer i Luften! Man maa
forbavses over vor Skomagers Held:
han slap med en Dukkert, og samme Kveld
han efter en Svømmetur paa nogle Mil

eller Stævnemødet i Brændekælderen.
Kæmpe Succes-Film i flere Afdelinger.

naar ind til Land. Han tar' sig et Hvil
i en ensom Kro; en Bøf og en »Stjerne«
ham vederkvæger, hans hamrende Hjerne
falder til Ro, han grynter tilfreds
og begynder just paa en Seksogtreds
med Værten, da Døren gaar op, og vaad
som en druknet Mus Sofie med Graad
paa Kinden indtræder uindbuden.
Men Nielsen er væk! igennem Ruden
han flygtede skyndsomt. Den halve Nat
han løber af Sted, saa synker han mat
omkuld i en Høstak og sover ind,
men vaagner øg føler imod sin Kind
to fugtige Læber og mærker en Arm
omkring sin Hals, en bølgende Barm
imod sit Bryst: Sofie; — Paany
han tager Flugten, og Holbæk By
han naar i den aarle Morgenstund.
Paa Hotel »Løven« han faar en Blund
paa ti Minutter, saa pusler det ved
hans Dør, og Stakkelen ved Besked!
Af Sted igen som en jaget Hjort,
og Roskilde naar han ved Middagstid. Haardt
det holdt, thi Dagen var smeltende hed,
og Nielsen puster og driver af Sved.
Ved Fjorden staar et Par Badehuse,
han lejer det ene. Herr Konsul Kruse
tager sit daglige Bad fra det andet,
og snart er vor Skomager ogsaa i Vandet.
Da — Himmel og Afgrund! ak, mon han drømmer?
nej vist, den Samling Fedt, som svømmer
imod ham er »Fie« og ingen anden!
Da er det, som Nielsen gaar fra Forstanden,
han farer op i et Badehus, men
desværre i Konsulens, thi vor Ven
sanser nu intet, han griber en Skjorte,
faar den paa Kroppen — og er saa borte
med Resten af Tøjet paa sine Arme.

Konsulen bander og fnyser af Harme,
følger i Svømmebukser efter,
raabende: »Stop ham!« af alle Kræfter
ned gennem Byen! Borgerne stimer
sammen i Hobe — en Jomfru besvimer!
Men paa Torvet en kæmpestærk Panser
endelig Skomager Nielsen standser,
fører ham i Triumf til Arresten!

Nielsen er ene og føler sig næsten
glad. *Her* maa han for Pokker faa Fred
for »Fies« plagende Kærlighed,
der voldte ham al den Skam og Tort!
— Da aabnes Døren for snart efter haardt
at smækkes i, og en varmblodig Kvinde
kaster sig om hans Hals — det er *hende*,
Sofie! — Da brast der noget i Nielsen,
det var som sendte sin sidste Hilsen
han Verden i et jammerfuldt Brøl!

— Han kom ej mere paa rette Køl.
Man kan sig med Snildhed og Hurtighed væbne,
ak, *aldrig man løber dog fra sin Skæbne!*
det følte Nielsen — tænker jeg næsten —
thi Ugen efter han gik til Præsten,
bestilte Lysning og lod sig vie
i stille Resignation — *til Sofie!*

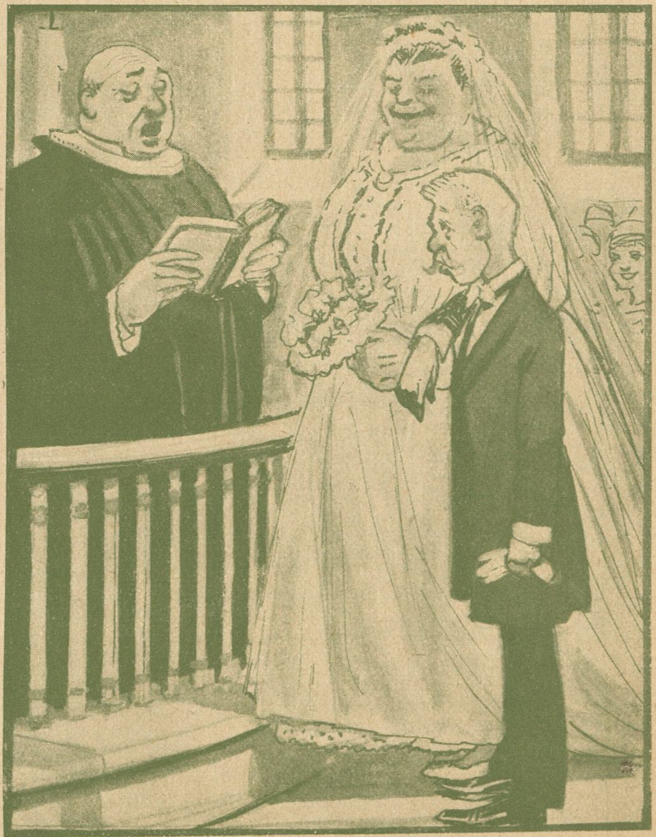

Per Bonde.

Illustreret af Osvald Jensen.

Et sælsomt Middagsselskab.

Han var en sirlig gammel Herre med et besynderligt Blik og en let elastisk Gang. Jeg troede først, at han var en forhenværende Præsident for Republiken, men opdagede senere, at jeg havde taget fejl.

Jeg havde lært ham at kende udenfor Kiosken, hvor han hver Morgen købte sine Aviser, medens jeg betragtede de smukke Damer fra Teatrenes eller Sportens Verden, som prydede første Side i de illustrerede Blade. Den gamle Herre kom gerne med nogle Bemærkninger angaaende Vejret, og vi talte lidt om, hvad der skulde ske i Dagens Løb. Jeg hilste høfligt, han førte Haanden til Hatten, og saa skiltes vi.

Jeg blev derfor højst forbavset en Morgen, da han, efter at vi havde taget Afsked med hinanden, kom tilbage til mig og sagde:

— Har De ikke Lyst til at spise Middag hos mig paa Lørdag?

Det kom lidt overraskende, men mine økonomiske Omstændigheder gjorde Indbydelsen meget velkommen, hvorfor jeg straks svarede:

— Det skal blive mig en stor Fornøjelse!

— Afgjort altsaa. Præcis halv otte paa Lørdag.

— Jeg takker? Men da jeg ikke har Æren at kende Deres Navn.....

— Aa, det er jo sandt!

Han tog sin Tegnebog frem og rakte mig sit Kort. Navnet var ganske almindeligt, for Øjeblikket husker jeg ikke, hvilken Gade han boede i.

Men nok derom — Lørdag Middag indfandt jeg mig hos ham til aftalt Tid. Jeg mærkede straks, da jeg traadte ind ad Døren hos min Vært, at det var et fint Hus, jeg kom ind i.

Jeg førtes ind i et Kabinet med antikke Møbler, dyrebare Malerier og sjældne Kunstsager. Den gamle Herre var alene derinde. Han modtog mig meget venligt.

— De er præcis, sagde han, og det synes jeg om. Punktlighed lægger man desværre alt for lidt Vægt paa i vore Dage. — Kan De se, at jeg fik Ret, da jeg sagde, at vi skulde faa Regn i Eftermiddag"

Uden nogen som helst Anledning spurgte min Vært derpaa:

— Ved De, hvorfor man spiser kedeligt i Paris?

— Nej.

— Jo, fordi man altid spiser i den samme Kreds.

— Jasaa.

— Naar en Herre byder en Ven til Middag, paa en Restauration, tror han, at han gjør det særlig godt ved at lade Vennen bestemme Menuen efter sin egen Smag.

— Det mener jeg ogsaa.

— Tværtimod, — sagde min Vært. — Det skulde vel være mere høfligt mod Gæsten at lade ham bestemme, med hvilke Personer han ønskede at være sammen. Ikke sandt?

— Jo vist, det maa da være Højden af Gæstfrihed.

— Lad os nu ikke tale mere om det — sagde min Vært. Jeg spørger Dem ikke: Hvad De vil have til Middag? Men jeg spørger: Hvem ønsker De at spise sammen med? Her er Fortegnelsen.

Den gamle Herre rakte mig et Slags Register, indbundet som de Vinlister, der findes paa de større Restaurationer. Men i Stedet for at læse Navnene paa Vinene: Bourgogne, Bordeaux, Champagne, Rinskvine — læste jeg en Mængde Titler: Ministre, Generaler, Videnskabsmænd osv.

Da jeg helt raadvild gav mig til at blade i Heftet, rykkede Herren det hastigt ud af min Haand.

— Det er uvant for Dem. Jeg skal hjælpe Dem. Om vi skulde begynde med Chefen for Teatret francais, Jules Claretie? Har De Lyst til at spise Middag sammen med Jules Claretie?

— Jeg vilde da ikke ønske noget højere!

Naar man som jeg føler et hemmeligt Haab om at faa at se et Verdensdrama opført, hvortil jeg længe har haft Ideen klar, griber man med Glæde det Tilbud at blive præsenteret for Teatret francais elskværdige Direktør!

— Godt — sagde min Vært, — hvad synes De om Flyveren Wilbur Wright?

— Jeg vilde blive henrykt ved at træffe ham. Men jeg troede ikke, at han var i Frankrig nu.

— Bryd Dem ikke om det! Lad os gaa videre.

Min Vært lod nu Pegefingeren hastigt glide ned langs Siderne, idet han mumlede nogle Navne for sig selv. Da han kom til Navnet Rodin, saa han op og spurgte:

— Hvad siger De om Rodin?

— Rodin, den berømte Billedhugger?

— Ja.

— Men kan det tænkes at.. ..

— Naturligvis!

— Nej, nu bliver det for interessant!

— Kunstnerinder..... Synes De om Kunstnerinder?

— Om jeg synes om Kunstnerinder!

— Lad os se, vi kunde jo invitere Sarah Bernhard — Signora Duse — Miss Isadora Duncan.

— Ja, men.....

— Afbryd mig ikke! En, to, tre, godt, en, to, tre.... det bliver seks....., otte med os. Altsaa mangler der fire. Jeg holder nemlig altid paa, at vi skal være tolv. Desuden er der ogsaa dækket til tolv. Hvilke foreslaar De?

— Det er vanskeligt.....

— Vil De overlade det til mig?

— Med største Fornøjelse.

— Da kunde vi jo vælge nogle blandt de kronede Hoveder. Vi tager den tyske Kejser, Dronningen af Holland, Præsident Roosevelt og Enkekejserinden af Kina.

Den gamle Herre kastede ligegyldigt Heftet paa Bordet og vendte sig til en Tjener, som jeg hidtil ikke havde lagt Mærke til, og denne skrev Navnene op i en lille Bog.

— Har De forstaaet, Firmin?

Tjeneren bukkede og gik.

— Vil De virkelig bilde mig ind, Hr. Durand, at De i Aften har i Sinde at sætte mig til Bords med de Personer, De her har nævnt? Manden saa paa mig uden at svare, men hans Øjne havde et mystisk Udtryk. Firmin slog Dørene op til Spisesalen og raabte:

— Der er serveret!

Omkring et pragtfuldt dækket Bord sad allerede ti Personer. Jeg genkendte straks adskillige Berømtheder, af hvilke jeg havde set Fotografier. Min Vært blinkede triumferende til mig og bad mig tage Plads lige over for ham.

Min Forbauselse naaede nu sit Højdepunkt, men jeg tvang mig til at skjule den og tog Plads ved det elegante Bord. En hurtig Præsentation fandt Sted, og de berømte Gæster besvarede min Hilsen med en let Hovedbøjning.

Bag hver Stol stod en Tjener i Galladragt.

— Hvad er det for en Maner! udbrød min Vært med en Røst, der skælvede af Forbitrelse — De har jo placeret Isadora Duncan paa min højre Side og Enkekejserinden af Kina paa min venstre, Firmin!

Firmin gjorde et Tegn til de to Tjenere, der stod bag ved de nævnte Damers Stole, og de flyttede Stolene med Damerne paa, uden at disse forundredes det mindste. Fra dette Øjeblik besluttede jeg ikke at blive forbauset, hvad der end vilde ske!

— Jeg formoder, at De har lagt Mærke til, at Personerne her ved Bordet er Voksfigurer? — sagde min Vært nu.

Det var Løsningen paa Gaaden!

Hvor kunde jeg være saa forblindet, at jeg ikke straks havde set det! Det lykkedes mig at skjule min Forvirring, og jeg svarede helt frækt:

— Naturligvis!

— Jeg har en ganske prægtig Samling Voksfigurer, og jeg kan saaledes arrangere smaa Selskaber efter min egen og mine Venners Smag, og over disse Selskaber hviler en særegen Charme, som man ikke finder i andres.

— Jeg bruger ikke at invitere mange Gæster, og ofte er vi kun fire, men en Gang om Aaret, paa min Fødselsdag, gjør jeg stor Middag, og saa er alle mine Figurer Deltagere. Jeg sætter mig aldrig alene til Bords, jeg kan nu en Gang ikke fordrage Ensomheden. I Morges drak jeg Chocolade i Selskab med Filosofen Ernest Renan, og min Frokost indtog jeg i Selskab med Kejser Napoleon og Republikens Præsident. Det var interessant at se disse Kontraster mødes!!

— Unægtelig. Men synes De ikke, at det i Længden bliver trist at indtage sine Maaltider i Selskab med Voksfigurer?

— Trist? Synes De ikke, at de store Middage, dèr hvor alt gaar saa tvunget og ceremonielt til, er kedeligere? Ingen af Gæsterne vover at sige sin oprigtige Mening, og Samtalen bliver derfor gerne en Blanding af daglige Platheder. Mine Gæster derimod er fri for al Tvang og taler, som det falder dem ind eller som det falder mig ind, takket være de fortræffelige Fonografer, jeg forsyner dem med. Nu skal De faa at høre!

Paa et Tegn af Herren i Huset bøjede Tjenerne sig ned over Voksfigurerne, og øjeblikkelig hørtes Tale og Latter fra alle Sider.

Pludselig saa jeg Mr. Roosevelt rejse sig, sandsynligvis fordi Tjeneren ikke passede Mekanismen ordentlig. Glasset i hans Pincenéz lynede. Han pegede paa mig og raabte:

— Dér, dér! En Hippotaurus. En Rihnoceros! En Flodhest! Mit Gevær, mit Gevær!

Saa fulgte en amerikansk Ed, som det er mig umuligt at gengive. I næste Øjeblik saa jeg den uforfærdede og berømte Jæger svinge et Gevær, hvis Løb efter min Beregning maalte seks Fod.

Han løftede Geværet og sigtede paa mig. Mundingen naaede bogstavelig ind i Øjet paa mig.

Jeg rykkede hastigt tilbage, og saa hørtes et kraftigt Brag.

Ved Braget forsvandt alt, Spisesalen, den gamle Herre og det underlige Selskab — og jeg vaagnede.

Jeg laa i min Seng og Vækkeuret paa mit Natbord rin-

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Sælg
Deres gamle Kobber, Messing, Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude (80 Øre pr. Kilo) samt gl. Papir til
JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al.** — **Billig Pris og ringe Udbetaling.** — **Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Guthmann
Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Haukeli
bedste Sylte- og Kogechokolade samt Kakao.

TEL. 3684. 3349
S. JOHANNESSON'S
TEL. 3684. 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, **Fedevarer**, Konserves. samt Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

GENUINE
LUNDS-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Anton Hansen.

Sandheden om Statskirken.

C.W.OBELS Normal-, Kentucky- og Smal-Skraa i imprægnerede Æsker 10 Øre.

16 Sider ✻ PAASKE-NUMER ✻ 10 Øre

RAVNEN

Nr. 16 Redigeret af AXEL WESSEL ✻ Torsdag den 20 April. 1916

Tegning af Sven Brasch

Se den vakre Glut med Sang og Lut og Ben som ranke, skønne slanke Pinjer!
For nu at blive i den skønne Harmoni, jeg digter disse meget *lange Linjer!*

Bryggeriet Phønix
Telf. 3968 **Ølsorter** Telf. 3968
Se Prislisten i Socialdemokraten

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Tilskære & Sy-Kursus
Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi, Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

Carl Jacobsen & Co.
N. Farimagsg. 64.
Paa Afbetaling
Jakke-klædninger
fra Kr. 45-75 Kr.

TEL. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684. 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, Fedevarer, Konserves. samt Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Vadskeriet „Ventegodt"
Brønshøj L.
Tlf. Brønshøj 96 og 96
Lufttørring.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
•FIONA• SKINDERGADE 27

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 • NYØSTERGADE 2
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13. København F.

Livets Love og Samfundets Udvikling
eller Manden skabt af Kvinden.
Bør læses af enhver ung Mand og Kvinde. Bestem selv Barnets Køn og deres Antal. 3. Oplag. Bogen faas à 50 Øre Pilestræde 45. Palsbech.

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al. — Billig Pris og ringe Udbetaling. — Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Guthmann Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

HERMAN JUST'S
Parlserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 v. — Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Grundlagt 1850 Grundlagt 1850
A/S De danske Vin- & Konservesfabrikker
I • D • BEAUVAIS
M • RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR
KONSERVES • FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

Tegning af Emil Poulsen

Den første Vintergæk.

Paaskelillier.

Du var saa ung, Du var saa slank
den Paaskedag, det Herrens
Aar —
hvor Liv stod op af Døde —
saa uberørt — saa gyldenfin —
som første Høst af Vin —
fra Rhin,
en Lilliestængel sart og rank,
— De Blomstre guldtungt gløde.

Du dufted' sødt paa Skovens Vej.
Dit Haar var gult, de Øjne blaa
i Paaske-Morgenrøde. —
Jeg ranede din Krones Guld,
din Læbes Kalk saa underfuld —
— vidunderfuld.
Din Ryg og Midie blomstersvaj
i vore Hjerters Møde.

Jeg nød den første skære Duft,
da Du brød Vintrens Is og Sne
med solvarms-gyldne Blade.
Jeg jubled om et Paradis.
Det blev mit lille Livs Forlis
— for aldrig vis —
Jeg taalte ej den lune Luft,
der dvæler om dit Stade. —

Jeg tog den første skære Blomst
den Paaskedag, det Herrens Aar,
hvor Liv stod op af Døde. —
— Men — efter mig hver daglig Dag
for Dig det blev en enkelt Sag
— naar til Behag —
Du gav Dig tidt — og tidt omsonst
— Du glemte helt vort Møde.

Moral:
For — alle Paaskelillier, Du møder
paa din Vej
med gyldent Haar og Øjne blaa
og Ryg og Midie svaj —
for dem skal kønt Du bukke —
de vil, Du skal dem plukke. —
Men Du skal ikke sukke,
hvis Du dem ikke kan forstaa —
— — —
Det er en mærklig Jord, som vi
alle blomstrer paa.

Harald Raage.

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

For at gøre Grin med de gamle »Stødere« har Peter Piccolo lagt Æg til »Pyramiden« i Stedet for Baller, og Følgen blev —

en forfærdelig Paaskeæggekage!

Tegning af Osvald Jensen

„Urania“

Danmarks bedste Cycle

Nye Cycler med Frihjul til Fabrikspris — Kr. 85,00.

5 Aars Garanti. Kulante Betalingsvilkaar. Største Udvalg i Dæk, Slanger og Tilbehør til billigste Priser.

Spillende let Løb

Direkt. fra Fabrik

Fabriksudsalg
Gl. Kongevej 1 E

Ingen Filialer.
NB. Altid ca. 100 Cycler færdigmonteret paa Lager.

FÆRDIGE HERRE KLÆDER

„THE KNICKERBOCKER" Kr. 38

„THE WESTMINSTER" ...... Kr. 48

„THE LONG ISLAND" ...... Kr. 58

„THE MAYFAIR" .... Kr. 68

FORLANG KATALOG OG PRØVER TILSENDT

NAVNET ANGIVER FACON OG UDSTYR

Engelsk Smag
Engelsk Soliditet

English House

Frederiksborggade 18

Frederiksberggade 2.

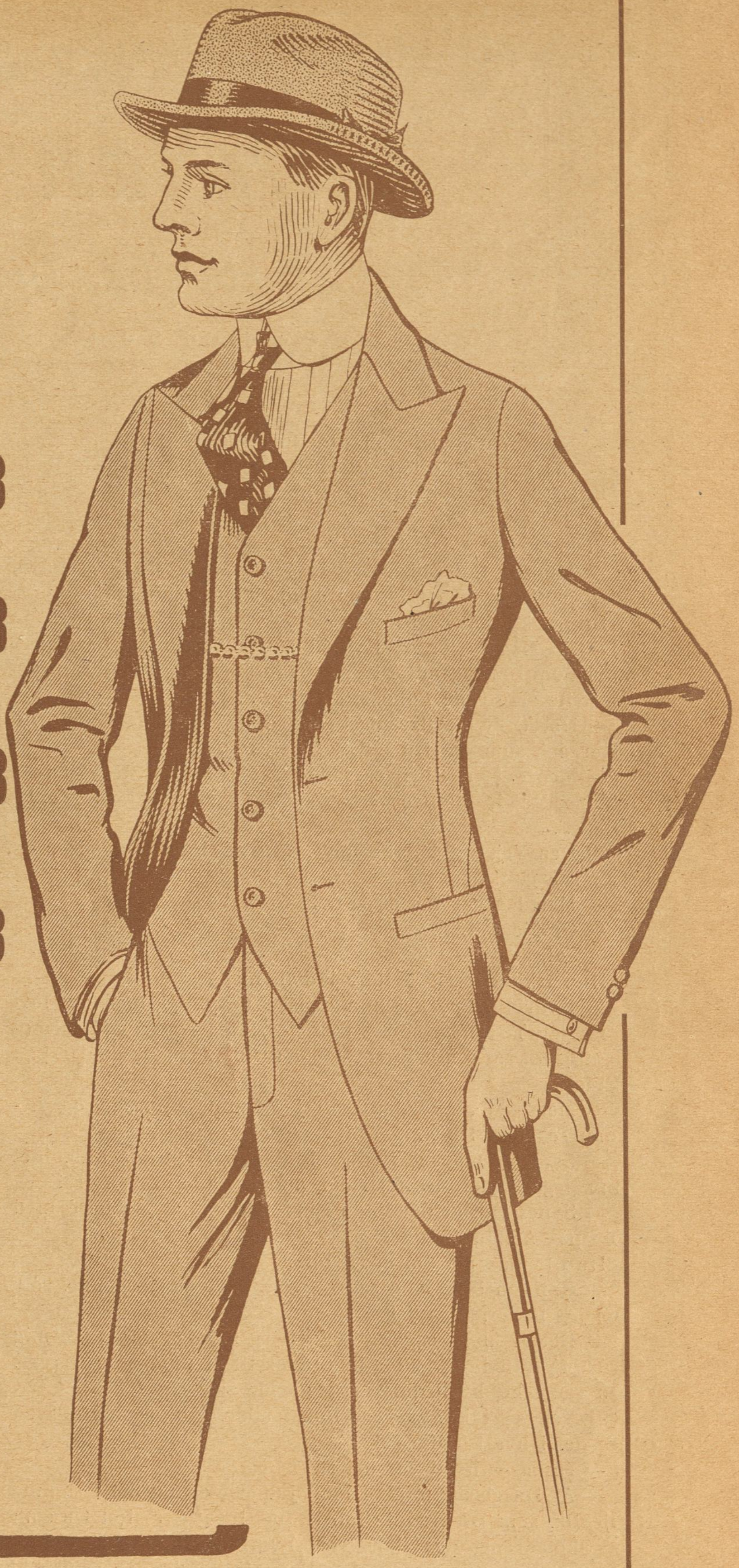

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

— Naa, men hvorfor gjorde Du det saa?
— Det var, sagde jeg alvorligt, ved et Tilfælde.
— Det er altsaa ganske tilfældigt, Du har lagt Armen om mit Liv?
Vi brast begge i Latter.
— Alvorlig talt, sagde jeg, er jeg kommet herhen, fordi man har bebrejdet mig, at Du ikke gjorde din Pligt.
Hun sukkede.
— En Mand eller en Kvinde, som af Skæbnen har faaet anvist en fremragende Plads i Samfundet, burde altid huske at sætte sine egne Følelser til Side . . . .
— Har Grev Varitza lært Dig dette? spurgte hun. Du siger det, som om Du havde lært det udenad.
— Men det er alligevel sandt, svarede jeg. Jeg vil paa enhver Maade forsøge at give Dig et godt Raad, indprente Dig . . .
— Den Vej, jeg har at følge, afbrød hun mig. Naa — vær saa god!
— Men Du gør det saa svært for mig.
— Gør jeg?
— Ja!
Hun trykkede sig tættere ind til mig.
— Hvorfor? spurgte hun ganske uskyldigt med det forføreriske Tonefald, som vor fælles Stammoder Eva formodentlig har anvendt for at formaa Adam til at smage paa Æblet.
— Men — jo, hvordan skal jeg kunne optræde og ræsonnere, naar Du . . .
— Skal jeg maaske flytte mig derhen? spurgte hun, idet hun pegede paa en Stol i den anden Ende af Værelset.
— Synes Du, at det vilde være bedre, om jeg talte med Dig paa Afstand?
Hun tænkte sig om et Øjeblik.
— Kan Du ikke lade som om jeg sidder derhenne, selv om jeg bliver, hvor jeg er?
— Det er klart, sagde jeg, idet jeg forsøgte at tænke mig i denne Situation, at jeg ikke duer til at udføre mit Hverv. Du ved ikke, hvad det var, jeg vilde sige Dig!
— Ved jeg ikke? svarede hun leende. Jo — men nu ved jeg det i hvert Tilfælde!
— Jasaa — hvad var det saa?
— At Du elsker mig! Dine Øjne sagde mig det i samme Øjeblik, som Du traadte ind i Stuen! Og der stod Du som en Skoledreng, der ikke ved, hvorledes han skal opføre sig, naar han staar overfor Dronning Olga af Moutalba! Tossede Dreng! Som om Moutalba kunde veje op mod Dig!
Jeg begyndte at forstaa, at mit Hverv var langt sværere, end jeg nogen Sinde havde kunnet forestille mig. Jeg begyndte ogsaa at forstaa, hvorfor Grev Varitza havde set saa urolig ud. Jeg ansporede mig selv til et sidste Forsøg.
— Ved Du, at Du volder dine Raadgivere store Bekymringer, særlig Grev Varitza? spurgte jeg. Det er nødvendigt, at Du saa hurtigt som muligt begiver Dig til Albonella og griber Regeringens Tøjler.
— Aa — tal ikke, som om Du sad og skrev Avisartikler, sagde hun. Det er nu fem lange Dage siden jeg har hørt din Stemme, og saa begynder Du straks, vi mødes, at tale paa samme Maade som Grev Varitza!
Det blev under saadanne Omstændigheder aldeles nødvendigt helt og holdent at suspendere al Filosoferen, i det mindste i de første Minutter.
Men efter en Stunds Forløb lykkedes det mig atter at vinde Gehør, og jeg sagde:
— Man paastaar, at Du ikke vil give Slip paa mig . . .
— Det vil jeg heller ikke.
— Tænk Dig om og lad os roligt drøfte Sygen. Du er Dronning og nedstammer fra en Fyrsteslægt, medens jeg . . .
Hun lagde sin Haand over min Mund.
— Naar jeg er Dronning, kan jeg gøre, hvad jeg har Lyst til. Ved Du forøvrigt ikke, at jeg er enevældig i mit Rige? Ser Du — jeg har tænkt meget og lært meget i disse fem Dage. Jeg har lagt mine Planer. Jeg vil ikke lade mit Land og mit Folk forblive i samme Tilstand som det nu er. Og jeg stoler derved fuldkomment paa mig selv, paa min egen Kraft og min . . .
— Skønhed, afbrød jeg hende ivrigt.
— Naaja, ogsaa derpaa. Men jeg mente navnlig min Klogskab og Evne til at vinde mit Folk. Jeg vil tjene mit Folk, men jeg vil ikke lade det bestemme, til hvem jeg skal give min Haand.
Det lod til, at vi var kommen til en afgørende Vending i vor Samtale. Men min Arm laa vedblivende om den kongelige Midie og hendes Hoved hvilede ømt mod min Skulder.
— Dit Folk har uden Tvivl Ret til at bestemme, at Du skal gifte Dig med en jævnbyrdig. Den, som har kongeligt Blod i sine Aarer, maa ikke ægte en Plebejer!
— Jeg har hørt om tidligere Tilfælde, svarede hun. Visse af vore Dronninger, særlig dem, der har baaret mit Navn, har giftet sig med ganske almindelige Adelsmænd, der ikke har været det mindste fornemmere end jeres engelske Landjunkere. Forresten vil jeg gøre Dig til Adelsmand.
— Men jeg er jo Englænder.
— Du kan blive Moutalbaner.
— Men sæt, at jeg ikke vil være det!
Hun løftede Hovedet og betragtede mig med Forbavselse.
— Ikke en Gang for min Skyld? Og jeg — jeg vilde gerne ofre min Krone for Dig.
Endnu en Gang blev det nødvendigt at tilsidesætte Logikken.
— Tænk nu, fortsatte hun, efter at jeg havde kysset et Par Taarer bort fra hendes Øjne, hvis Du forlader mig nu, hvem har jeg saa? Søster Angelique kan ikke blive hos mig. Grev Varitza betragter mig kun som den Person, der har Kongemagten inde; han troede nok, at han i mig vilde finde en Kvinde, blød som Voks, som han kunde danne ganske efter sit Forgodtbefindende. Han opregner en Masse Ting, jeg maa gøre, men det synes jeg ikke om. Jeg

er Dronning og vil være Dronning. Og saa er der Grevinden — hun mener det godt, men jeg kan ikke med hende. De andre Damer og Herrer i mit Følge, som Greven har ført hertil, kender jeg slet ikke; hvorledes skulde jeg kunne det? Kan Du udholde den Tanke at lade mig være alene i dette vilde, fremmede Land?

Ja — kunde jeg udholde den Tanke? Hvorledes havde jeg kunnet udholde den i disse fem Dage?

— Men hvad er der da at gøre? spurgte jeg hjælpeløst.

— Jeg rejser ikke til Moutalba uden Dig, svarede hun bestemt. De kan ikke tvinge mig dertil.

— Men vil min Nærværelse ikke fremkalde Mistro og Strid blandt dine Undersaatter? spurgte jeg. De vil sikkert ikke synes om, at der i dit Selskab findes en Englænder, der tydelig nok staar i stor Gunst hos Dig og kan øve en vis Indflydelse paa dine Beslutninger.

— Jeg rejser ikke uden Dig, gentog hun. Tror Du, at der findes noget i Verden som kan erstatte Dig?

Jeg maatte altsaa give tabt, give uhjælpelig tabt!

— I saa Fald, sagde jeg, følger jeg med Dig for at hjælpe Dig med hvad jeg kan. Men hvordan skal det gaa til? Hvad skal vi gøre? Og hvorledes skal vi forklare Sagen? Jeg føler mig ganske ude af Stand til at finde ud af alt dette!

— Vi vil lade Varitza tænke over Sagen, svarede hun. Han er tilstrækkelig erfaren i alle Slags Intriger og Rænker, derpaa er jeg overbevist. Han maa løse dette Problem. Vil Du ringe?

Kammertjeneren i det orientalske Livre traadte ind, dybt bukkende.

— Kald Grev Varitza her ind!

Kvinder har øjensynlig let ved at sætte sig ind i nye, usædvanlige Forhold. Hun var Dronning — naar hun fandt det for godt.

Grev Varitza traadte ind. Da han rettede sig i Vejret efter sit dybe Buk, søgte hans Blik straks mit.

Uden Tvivl lagde han da straks Mærke til, hvor ynkeligt min Mission var mislykket.

XVI. DRONNINGENS VEJ.

I kritiske Øjeblikke tænker man i Almindelighed meget hurtigt. Hvad man i saadanne Tilfælde beslutter er vel undertiden galt; men næsten lige saa ofte viser det sig at have været det eneste rette.

Jeg vidste ikke, om den Beslutning jeg havde taget i denne kritiske Stilling, var klog eller uklog, men i hvert Tilfælde var jeg fast bestemt paa at blive staaende derved.

Paa en gammel, listig Diplomats Begæring havde jeg indladt mig paa et Foretagende, til hvis Udførelse jeg ikke havde været tilstrækkelig udrustet, og det var mislykkedes for mig.

Men nu — hvad der end maatte blive Følgen, vilde jeg holde fast ved min Kærlighed. Dette i det mindste stod klart for mig. Jeg syntes, det gjorde mig ondt for Grev Varitza. Det ængstelige Udtryk i hans i Forvejen saa trætte Ansigt traadte mere frem end tidligere og han betragtede sin unge Herskerinde med urolige Blikke.

Hun paa sin Side saa paa ham med et Smil, fuldt af Godhed og mild Overbærenhed — hun kunde ikke have betragtet ham med mere Velvilje, hvis han havde været hendes særlige Favorit, der havde udført en eller anden stor og betydningsfuld politisk Handling.

Og jeg antager, at Greven, som var usædvanlig skarpsindig, lagde Mærke til, at hans kongelige Herskerinde gjorde sig Umage for at være elskværdig imod ham, fordi hun ønskede, at han ogsaa skulde være det mod hende.

Hun førte ham til en Stol, anviste mig en anden og satte sig derefter selv mellem os i sin Yndlingsstilling med Hænderne i Skødet.

Hun tilkastede Greven endnu et naadigt Blik — det var næsten tilgivende.

— Grev Varitza, sagde hun, jeg ved, at De er min tro Tjener, ligesom De tidligere var min Faders. Men der er mange Ting, vi maa have Klarhed paa. Thi ser De, jeg er ikke nogen medgørlig ung Pige, De kan forme ligesom Voks, men en ung Kvinde, der til en vis Grad er opdraget i Modgangens Skole,

Greven bukkede.

— Ingen, som har haft den mindste Berøring med Deres Majestæt, nærer nogen Tvivl om Deres Majestæts faste Karakter, sagde han.

— Maaske, sagde hun, har mine forandrede Livsvilkaar bidraget til at forøge min Karakterstyrke. Men hvad jeg ønsker, at De, Greve, skal vide og forstaa, det er, at jeg visselig kender min Stilling og de Pligter, den paalægger mig; men at jeg paa den anden Side mener, at jeg har visse private Rettigheder, der er uden Forbindelse med Pligterne. Og en af disse private Rettigheder er Retten til selv at vælge min Ægtefælle.

Grev Varitza slog ud med Hænderne og hævede Øjenbrynene.

— Ja — indenfor visse bestemte Grænser, Deres Majestæt .... begyndte han.

— Jeg har set efter i vort Folks Historie, sagde hun, og der fundet, at adskillige af mine Forgængere, særlig de kvindelige, har valgt deres Ægtefælle af den lavere Adel.

Grev Varitza betragtede mig med et lidt mistroisk og spørgende Udtryk i Ansigtet.

— Men dog altid blandt Adelen, svarede han med stærkt Eftertryk.

Hun sukkede.

— Jeg elsker denne Mand, sagde hun, idet hun vendte sig mod mig med et Blik, der havde kunnet faa en Mand til at gaa i Døden for hende. Og hvis ikke denne pludselige Forandring i mine Livsforhold havde indtruffet, vilde jeg nu have været hans Hustru. Men ikke en Gang en Trone kan faa en Kvinde til at glemme noget saadant.

Der var Taarer i hendes Øjne. Og ogsaa den gamle Statsmands Blik syntes mig at have en fugtig Glans.

— Deres Majestæt, stammede han, jeg — jeg føler den dybeste Deltagelse for Dem, saa vel som for denne Herre .... men .... men hvad skal jeg gøre?

— De kan hjælpe mig, svarede hun. De, som er saa klog og har set saa meget af Verden og som er i Besiddelse af saa megen Statsmandsvisdom; aa, Grev Varitza, De kan sikkert udrette meget, hvis De vil. Nuvel — lad os slaa os sammen og udtænke en Plan, der ordner Sagen paa en diplomatisk Maade. Som jeg allerede har sagt, er det samme sket flere Gange tidligere ....

Grev Varitza strøg sig med Haanden over Panden. Jeg kunde ikke afgøre, om det var af Træthed eller for at samle Tankerne.

— Det er ganske sandt, at der, som Deres Majestæt behagede at bemærke, har været lignende Tilfælde før, sagde han meget langsomt. Jeg vilde kunne opregne adskillige saadanne. I Deres Slægt har man ikke lige saa strængt som i adskillige andre Kongefamilier holdt paa Reglen, at den, som har kongeligt Blod i sine Aarer, kun maa ægte en jævnbyrdig. Saaledes som Deres Majestæt har behaget at erindre, har adskillige af Moutalbas Dronninger valgt deres Gemal blandt Landets Adelsmænd, og hvad Kongerne angaar, maa jeg bekende, at flere af dem har været meget fordomsfri angaaende de Kvinder, de tog til Ægte. Deres Majestæts Farfar, Alexander V, formælede sig med en Dame, som — for at sige Sandheden — ved Hoffet havde indtaget den fordomsløse Stilling som hans Moders Kammerjomfru.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

»Tykke-Bertha« (42½ cm Mørseren) gratulerer Hindenburg paa hans Fødselsdag.

(»Lustige Blätter«)

— Se paa hende der, Drenge. Hun har flere Fjer paa Hatten, end vi har i vore Senge!

(»Reggen«)

— Mamma, hvarför slår den där farbrorn tanten så väldigt med käppen? Är han ond på henne?

— Han slår henne inte, han är kapellmästarn, som slår takten!

— Hvarför skriker hon då, mamma?

(»Strix«)

Krigens egentlige Ophavsmand (Bismarck).

(»New York Sun«)

Foraarets Hattemode.

(»Søndags-Nisse«)

Rød Indmad

*Se, Hønen støtter med Paaskeæg
vores stakkels, betrængte Landbrug.
Men Byens Smaamand kan tygge sit Skæg
og stille sin Sult ved et Vandtrug.*

Opstandelse.

Hylende fjæler sig Vinterens Blæst,
Solen vinder nu Sejre paa Sejre.
Rundt i Naturen Opstandelsens Fest
alt og alle ser man at fejre.

Knopperne brister, hver Spire ta'r Fart.
Dagsskæret rødmer i Horisonten.
Ak, jeg tog fejl, nu ser jeg det klart:
Paaske fejrer man ude ved Fronten.

Paaskeæg flyver i Luften rundt:
Kugler, Bomber og Gasgranater.
Strøet paa Markerne, Bundt ved Bundt,
ligger som Paaskelam dræbte Soldater

Buskene hænger med blodrøde Bær,
Luften bølger og sitrer af Brande —
Jo, jeg skal love for, at der er
vældig Opstandelse uden om Lande.

Oscar Elholm.

Stadigvæk man ser den Smaa
lancere de nyeste Hatte-Moder,
mens de, der betaler, omkring
maa gaa
letted' for Mønt, — og med matte
Ho'der!

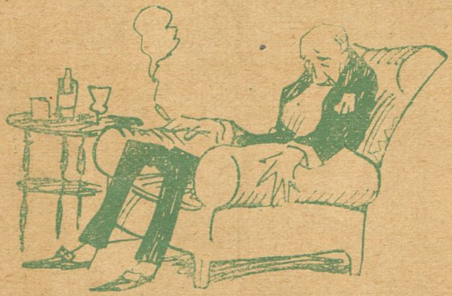

Betinget Medfølelse.

Dyrtid her og Dyrtid der, det er forfærdeligt — — — — — — Hik! — i Længden at høre paa!

Hva' fornoget? Om jeg vil lade Rottehullerne i Deres Stue tilstoppe, fordi Rotterne bider Deres Unger om Natten? Det kan der ikke være Tale om; tror De mit Hus er en filantropisk Mønsteranstalt? Smør De Ungerne ind med Rottegift om Aftenen, saa skal Rotterne s'gu nok lade dem ligge i Fred! Farvel Madam Andersen!

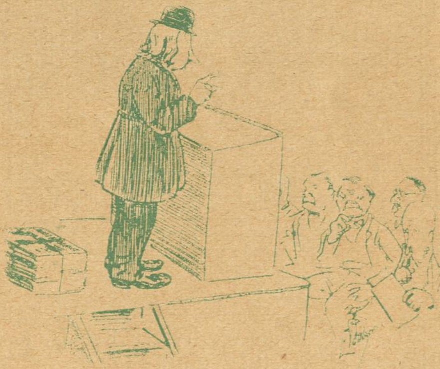

Jeg havde i nogle Dage savnet Filosofen fra Magsstræde, der ellers altid passer sin Forretning paa Strøget — men saa slog det mig pludselig: Han er naturligvis til den filosofiske Professor-Konkurrence!

— For min Skyld maa de gærne afskaffe de Par Helligdage, vi har, men om Hverdagene vil jeg i det mindste ha' min Frihed.

Epigram.

›Aa go'e Herre, gi en lille Skærv,
nu er der atter lagt paa Brændevinen,‹
bad Tiggeren en ældre pelsklædt Herre.
Sig denne korsed' over Tidernes
Fordærv
og Karakterløsheden i de lave Klasser,
hvor Folk i store sørgelige Masser
gaar rent til Bunds i Umoral og Laster.
— Det var en Vinteraften, det var
silde.
og Herren kom just fra Champagnegilde
hos Rosa Petersen, hans Elskerinde!

Danske Barberere i Karikatur.

Frederiksen, Pilestræde 42.

—Danmarks fineste Taffelvand—
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.

Generaldepot: Ingerslevsgade 110. Telefon 9256.

RYG ODOR
Formrullet
Brasil Cigar 5 Kr. 50 Øre pr. 100 Stk.
Haandrullet „ „ 7 Kr. „ „ „
CIGAR- & TOBAKSFABRIKEN DANMARK
Telefon 5621 · Grundl. 1888
Niels Hemmingsensgade 20
København

Du, Sørensen, har Du hørt, at min Kone spiller i Lotteriet?

Næ—æ, værkelig, det var da morsomt, vinder hun noget?

Niks, det gør hun ikke, for hver Gang hun tror hun faar den store, saa faar hun en Lille.

Hans Madsen,
Randers.

Jenny A. Ved Lejlighed.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.
Koncert
hver Sommereftermiddag.

Teknisk. Kirurgisk.
Gummilageret „Francais"
Køb friske kontroll. Varer pr. Opkrav eller for Frimærker
Lille Kongensg. 16
A. Mouritzen

Cascalin

Tabletter mildt
Cascalin Piller B stærkere virkende fortrinligt og billigt Afføringsmiddel.
Anvendes paa mange danske Hospitaler og af mange danske Læger. Faas paa Apotekerne.
Løvens kemiske Fabrik,
Amagertorv 33.

GAADE.

Hvem kan gætte, hvilke fire Dage i Bogstavet »d« ikke findes i?

Igaar og iforgaars, imorgen og iovermorgen.

E. Albrechtsen. Tegninger udførte med blaat Blæk kan ikke bruges. Kun med sort!

Eigil Nielsen. Vi skal se, om vi kan redde et Par Vers.

AGGERBECKS ÆGTE FINE ·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer·Huden
Alles Yndlingssæbe

Holbergsgade 6

Nyt Selskabslokale
Mine smukt monterede Lokaler til mindre Foreninger, Selskaber og Klubber bringes i velvillig Erindring.
Chr. O. Jensen,
Fhv. Frmd. f. Kellnerf. f. Kbh. og Omegn.
Telf. 10424 Vognmagergade 37, Landemærket 24. Telf. Byen 7534

SOCIAL-DEMOKRATEN
Snedkermester Ferd. Olsen
Studiestræde 17
Stilfulde Møbler
Afbetaling

THOMSENS MAGASINER
Fixe Kjoler.
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

Tegning af Storm-Nielsen.

— Men Mortensen dog, hvorfor har Du sat alle dine Malerbøtter ind til Hønsene?

— Jo, jeg vil ha', at de skal lægge farvede Æg nu til Paasken!

Hvorfra han vidste det.

Læreren har holdt Foredrag om Hygieine og spørger tilsidst en lille Dreng:

— Hvad bør Du gøre for at holde dine Tænder friske?

— Børste dem.

— Og hvornaar skal Du børste dem?

— Morgen, Middag og Aften.

— Med hvad børster Du dem?

— Med en Tandbørste.

— Det er godt, min lille Ven. Har Du en fin Tandbørste?

— Nej.

— Har din Far og Mor hver en Tandbørste?

— Nej.

— Men hvorfra ved Du da, at man skal bruge Tandbørste til sine Tænder?

— Jo, for Far sælger saadanne nogle i Butiken!

Sandsynligvis.

Frk. B. Synes De om italiensk Musik, Hr. Holm?

Hr. H. Jeg tror det, for jeg synes i hvert Fald godt om italiensk Salat!

Saa kommer de!

Maja i Hillebo var bleven velsignet med en lille Verdensborger, men Ulykken var, at Faderen syntes at ville unddrage sig sine Forpligtelser.

Saa sker det hverken værre eller bedre, end at Maja faar en amerikansk Arv paa nogle Tusind Kroner, og Dagen efter at dette bliver bekendt, sagde Maja til sine Omgivelser:

— Ja, før var det umuligt at faa en Far til Ungen, men nu kommer de i dusinvis!

Forskrækket.

Fruen: Hvad, siger De op, Anna, vil De ikke være her længere?

Husassistenten: Nej, jeg vil ikke. De og Deres Mand skændes altid saa forfærdeligt, naar min Kæreste er her, og hver Gang udsætter han saa vort Bryllup i et Fjerdingaar!

Dyrtid.

Den nærsynede Dame: Hvad, sælger De ogsaa Krakmandler her?

Bageren: Nej, det er Franskbrød!

Tegning af Helgo Jørgensen.

Skuespilleren: Jeg har igaar ved at agere Dykker paadraget mig Gigt, og jeg vil derfor bede Hr. Generaldirektøren i Dag at lade mig forestille Liget i Ligbrændingsscenen!

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE"

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

Tegning af Chr. Hoff.

Pensionatsværtinden (til den nye Logerende, der er i Færd med at hænge et Billede op):

— Gud, Hr. Møller, hvor Deres Fa'r dog er en pæn Herre!

Mesterskytte.

— Naa, Madsen, er her saa noget at gaa paa Jagt efter her i Omegnen?

— Ja, her var jo for nogen Tid siden en Raadyrfamilje, som holdt til her, men saa kom min Bror, som er Jæger, hertil, og han gik saa og skød efter dem hele Høsten, men saa tilsidst tog de herfra og gik andetsteds hen!

Beslaglagt.

En Mand kom ind paa en Kro og forlangte sig en Kop Kaffe og bad samtidig Værten om at maatte se hans Cikorie og anden Kaffetilsætning. Værten var godmodig nok til at vise Gæsten sit Lager, hvorpaa Gæsten sagde —: Vil De saa lave mig en Kop Kaffe. — Tilsætningen puttede han i Lommen.

Fra Sikringsstyrken.

Kaptajnen ser en Menig gaa forbi med Pibe i Munden og uden at gøre Honnør.

— Ved De ikke, 17, at De skal hilse paa en Officer?

Nr. 17: Javel, Hr. Kaptajn, men vi har lært, at vi aldrig skal hilse med Pibe i Munden!

*

Nr. 23 skriver til en Velgører: — »Hjertelig Tak for Deres Sending. De aner ikke, hvor jeg befinder mig vel i Deres ærede Underbukser!«

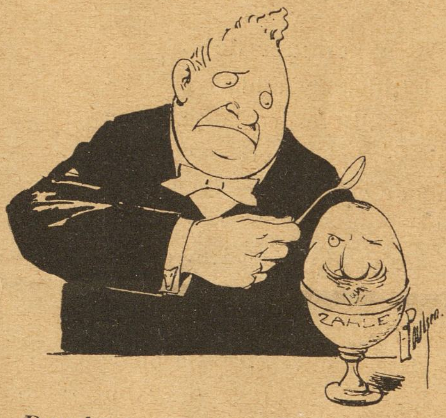

Paaskeæg og Paaskeskæg,
Salt og Brød og Æggebæger,
Rævesmil og Degnepræk
I. C. vedervæger.
Dag og Nat han lytter mild
til Ærgerrighedens Kalden —
han bestandig give vil
Zahle en paa Skallen!

Doktor Kiv og Doktor Nid
immervæk den kække præger,
og han modta'r hver en Tid
Raad fra begge Læger.
Gift og Galde, ram og stram,
faar han i sit Drikkebæger —
Politik det er for ham
som at knække Tæger!

P. R.

De forenede Bryggeriers Central Hvidtøl og Skibsøl
forlanges udtrykkeligt - fordi det er bedst.

Tegning af Anton Hansen.

— De deltager ikke i Verdenskrigen, Fru Kolera?
— Nej Tak, jeg kan virkelig ikke konkurrere med disse moderne Kanoner!

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102 ...... 15 Stk. 10 Øre.
Monaco, oval, Kork .... 10 - 9 -
Sherrys No. 1 .... 20 - 25 -

Det mystiske Brøl.

Der gik mange vidunderlige Historier om Kunstmaler Bremer, og allesammen begyndte de paa følgende Maade: Saa sad vi altsaa henne paa Vinstuen og snakkede og blev lidt fulde. I og for sig er der ikke det mindste i Vejen for, at den Historie, som nu skal fortælles, indledes paa samme Maade. Det er imidlertid Frygten for den brede, til Tider noget trættende Veltalenhed, som den sædvanlige Begyndelse indbyder til, der faar os til at gaa løs paa Historien med skarpe Vaaben.

Altsaa Bremer kommer en Dag ned fra Atelieret og møder paa nederste Trappeafsats Værten, en stor martialsk Slagtermester med et mægtigt Gyngeskæg under Næsen. Da Bremer har betalt sin Husleje til rette Tid og saaledes ikke føler sig brødbetynget, skrider han forbi Værten med en frejdig Hilsen.

»Hør,« udbryder Værten, »jeg maa s'gu tale et Par Ord med Dem Højstærede. Kom lidt nærmere til Lyset og lad mig se paa Dem.«

»Vil De ikke ogsaa maale mig efter Bertillons System«, siger Maleren leende.

Værten stikker Hovedet helt hen i Ansigtet paa ham og siger i en sagte men betydningsfuld Tone:

»Er den gal?«

»Hvad for noget! Om jeg er gal?

— Ja jeg mener, om der begynder at komme Pift i Fløjtekedlen.«

»Det var dog et besynderligt Spørgsmaal. Om der er Pift i Fløjtekedlen? Næ. Jeg har ikke over til Kaffen i Øjeblikket.«

»Hvem Fa'en taler om Kaffe,« sagde Værten ærgerlig. »Naa kort og godt. Fru Petersen neden under Dem har klaget over Dem. De skal have lavet et ligefremt djævelsk Spektakkel forleden Nat, da De kom hjem, det var som Huset rystede. Men ikke nok med det, De udstødte Brøl som en Ko, og den Spøg med at brøle skal De efter hendes Sigende have drevet i flere Dage. Hun skrev til mig, at hun formodede, at De havde faaet Dilirium.«

»Dilirium« udbrød Maleren indigneret, »Ser jeg ud til det?«

»Naa ja. De har da en pæn rød Næse.«

»Det har De sgu ogsaa.«

»Indrømmet. Jeg har heller ikke noget imod at Folk drikker sig et Bæger, naar bare de ikke genere andre af den Grund. Men De har generet Fru Petersen og forspildt hendes Nattesøvn, og nu truer hun med at flytte. Det kan jeg ikke være tjent med. Saa enten maa De flytte eller ogsaa — maa De mælde Dem ind i en Afholdsforening.«

»Det er haarde Betingelser.«

»Ikke naar De gaar og simulerer Ko. Ja, hvis De vilde nøjes med at gaa paa fire og bilde Dem ind, at De havde Horn saa for mig gerne. Men naar De ogsaa bruger Brølet, saa maa jeg s'gu skride ind.«

De skiltes nede i Porten. Maleren for ned ad Gaden i et uopsætligt Ærinde, men Bevistheden om, at Værten var kommen ind fra sit Landsted og gik og spøgede rundt i Ejendommen, var ham aabenbart i højeste Grad ubehagelig. Han ligefrem dirrede af Nervøsitet under Samtalen med en Køber, som havde sat ham Stævne. Saa snart som muligt brød han op, og paa Hjemvejen var han inde i en Gaard, hvorfra han kom ud med en rund Sæk under Armen. Han tog Trappen i Firespring og laasede Døren efter sig. Udmattet kastede han Sækken ned paa Køkkengulvet. Det lød, som som om der var Halm i den.

Pludseligt hørtes et langt sørgmodigt Kobrøl, som man kan høre det paa Engene en Sommeraften. Maleren blev helt kridhvid af Sindsbevægelse og fôr ind i Atelieret. *Koen stod, hvor han havde forladt den, henne under det store Vindue.* Den løftede allerede Hovedet til et nyt Brøl. Da greb Maleren i sin Fortvivlelse Kitlen, som hang paa Staffeliet og vilde forsøge at kneble Koen. »Vent bare, jeg skal lave Bøf af Dig,« stønnede han. Skønt Koen ikke havde faaet noget at æde i flere Dage, syntes den alligevel ikke, at Kitlen kunde gøre det for Føde. Ved et Kast med Hovedet befriede den sig for Kitlen, men samtidig jog den Hornene gennem et Par Ruder. Da Glasset raslede ned over den, blev den skræmt og gjorde et Hop til Siden saa det dundrede ned gennem Huset. Maleren svedte Angstens Sved. Han sprang ud efter Sækken, i hvilken der var Hø. Koen kunde aabenbart kun tages med det gode.

»Saa, saa, lille Ko,« sagde han sledsk og spredte Høet paa Divanen, »æd nu.« Samtidig forbandede han med ikke mindre end syv hule Helveder den Karl, som under svigagtigt Foregivende havde skaffet ham en saadan Pensionær paa Halsen.

For at forklare Tilfældet til Bunds bliver vi vist alligevel nødt til at tage vor Tilflugt til det faste Sprogsæt: Vi sad altsaa henne paa Vinstuen og snakkede og blev lidt fulde. Vi, det var Bremer og en vis Tommer, sammen med hvem Bremer engang i Ungdommens Dage havde gaaet paa Malerskole. Tommer viste sig imidlertid hurtigt ikke at være Kunstner, derimod var han ulykkeligvis belastet med den saakaldte Kunstnernatur. Han blev Markedsgøgler. Han kom lige fra en Tourne i Provinsen, da Bremer traf ham, og havde ikke desto mindre ikke en Øre i Lommen. Spillet op, drukket op. Nu bad han i en ynkelig Tone Bremer for gammelt Kameratskabs Skyld at huse ham en Nat med samt hans fembenede Ko. Bremer viste straks sit brave Sindelag og var rede, for de sad som sagt henne paa Vinstuen og snakkede og var ikke saa lidt fulde.

»Du gamle Svinger!« udbrød Bremer og dunkede Tommer henrykt i Nakken. »Jeg faar en Ide. Vi laver s'gu Karneval oppe paa Atelieret i Morgen Aften, israelitisk Abefest med Dans omkring Guldkalven, jeg broncerer Koens Horn. Og for at gøre det rigtig naturtro, saa indbyder jeg et Par rigtige Jøder med Næse, Du ved.«

Bremer glemte at tage i Betragtning, at en Ko ikke just er indrettet til at spadsere op paa fjerde Sal ad en Trappe med Linoleum paa Trinene. Men den Slags Glemsomhed hævner sig. I den Time, det varede, at faa Koen op paa Kvisten, maatte Bremer slide lige saa meget i det, som han ellers plejede i et helt Aar. Han blev ganske radbrækket af Foretagendet og ædru. Satans ogsaa, at Koen paa tredje Sal var smuttet fra dem og tumlet ned ad en halv Snes Trin mod Fru Petersens Dør; og Vorherre bevare ham for et Brøl, den havde opløftet. Næste Morgen var Tommer gaaet ud for at fouragere, og siden havde han ikke vist sig. I to Dage havde Bremer været alene med Koen.

Mens Koen som en Vild gik løs paa det Maaltid, som Maleren omsider havde følt sig foranlediget til at bringe den, bankede det haardt paa Entredøren.

Endelig, tænkte Maleren, det er Tommer.

Men det var ikke Tommer, det var Værten, der stod derude rød og ophidset.

»Nu brølte De s'gu,« sagde han. »Jeg hørte det med mine egne Øren. Det skal De lade være med. Ellers henter jeg s'gu den blaa Vogn.«

»Vil De ikke være saa god at komme indenfor et Øjeblik,« sagde Maleren beslutsomt.

Da Værten fik Øje paa Koen virrede han med Hovedet, som om han vilde ryste en Hallucination af sig,

»Men hvad i Allandsens!« udbrød han forvildet. »Næ, nu har jeg set det med. Er De gal. Staar der ikke i Kontrakten, at De ikke maa holde Husdyr. Vil De øjeblikkelig flytte.«

Pludselig kom Slagtermesteren op i ham, og han undersøgte interesseret Dyret. Det var et elendigt lille Skidt, magert og vissent. Det vilde aldeles ikke have haft nogen Eksistensberettigelse i denne Verden, hvis det ikke mellem Forbenene havde haft et femte Ben hængende og dingle.

»Er der et sjette Ben inden i den Sæk, som De har hængt bag i?« spurgte Værten nysgerrig og synlig formildet.

»Nej,« svarede Maleren. »Sækken er, om jeg saa maa sige, dens W. C., som den bærer med sig.«

Værten lo.

»Ja, De er sgu en net Herre. Med Forlov, hvad bruger De Dyret til. Mælk kan den jo ikke give. Men den er maaske til Pynt, siden De har forgyldt Hornene?«

»Jeg bruger den til Model. Men nu er jeg forresten færdig med den. Og den skulde netop have været ud af Huset.«

»Hør sig mig, er det Deres?«

»Ja,« svarede Maleren nølende.

Værten tænkte sig om.

»Vil De sælge den?« spurgte han. »Jeg skal sige Dem, om kort Tid skal jeg give den aarlige Middag ude paa Landstedet for mine gamle Kolleger, og saa plejer jeg altid at have en eller anden Overraskelse til dem. Denne her vilde være probat.«

Kort efter var Salget i Orden. Maleren slog derved to Fluer med et Smæk; for det første blev han af med Dyret, for det andet blev han fri for at flytte.

I dette Øjeblik traadte Tommer ind.

»Sælger Du min Ko?« sagde han vredt.

Maleren rakte ham de to Hundrede Kroner, han havde faaet for Antikviteten. Det var mange Penge, og Tommer tav. I to Dage havde han sviret med nogle Kammesjuker, han havde truffet; nu trængte han til lidt borgerligt Velvære.

»Skidt,« sagde han.

Derpaa gik Værten, Maleren og Tommer hen paa Vinstuen og drak Lidkøb.

»Skaal, Hr. Bremer,« sagde Værten. »Jeg udtaler et stille Haab om, at De ikke anskaffer Dem en Elefant til Husdyr.«

Vilhelm Bergstrøm.

☛ Folkets Hus, Jagtvej 69 ❊ Selskabslokalerne anbefales. ☚

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

„Danmarks" Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Maanen er hvid
og blændende hvid Hud faar enhver, der daglig bruger
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faaes overalt à 32 Øre Stk.

LAX i alle Kvaliteter
Gaasebryst.
Oksetunger
etc. anbefales.
Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908.
Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.
Telefon 817 & 8231. **Jacob B. Krøll,**
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

J. H. Matzen
Reproduktionsanstalt
Leverer de bedste Clicheer
Købmagergade 22
H.J. af Silkegade
København K.
Telefon Nr. 7057.
Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Haukeli
bedste Sylte- og Kogeshokolade samt Kakao.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

ANDELS-ANSTALTEN **TRYG**
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT STATSKONTROLLERET
SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
MEDLEMS ANTAL over 200,000
HOVEDKONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
NANNASGADE 5 · TLF. TGV. 45

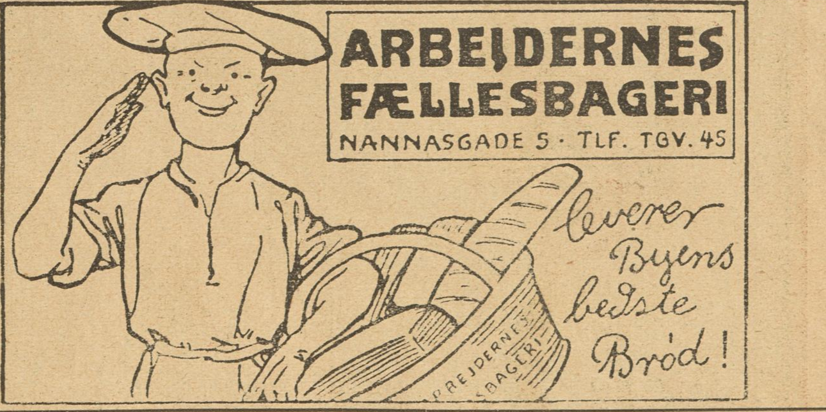

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN

Tegning af Hp. Hansen.

Verdenskrigens store Navne i Karikatur.

16 Sider

10 Øre

RAVNEN

Nr. 17. Redigeret af AXEL WESSEL. ❊ Torsdag den 27. April. 1916.

Rigsdagen har faaet Ferie, og nu gælder det om at benytte *Tiden* til — Landets bedste.

Frit efter Rodin. Tegning af Hp. Hansen

Grubleren.

SAMLEDE AKTIVER 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
MEDLEMS ANTAL over 200,000

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
Prøv vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

FORLANG OVERALT
ARBEJDERNES BRYGGERI „STJERNEN"s ØLSORTER OG MINERALVANDE!

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Forlov-elses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Tilskære & Sy-Kursus
Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi,
Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

THOMSENS MAGASINER
1 Kl. Dameskræderi

Nikolajgade 13
Kristianshavns Torv 6
Ryesgade 128
Slotsgade 3
AFBETALING

Forsamlingsbygningen
Helsingør
(Helsingør Folketeater)
anbefaler sine hyggelige
Restaurations- og Selskabslokaler.

Tegning af Hp. Hansen.

Folketingsmand, *Pastor Povlsen.*

Højstærede Tegner, *det* manglede blot!
Povlsen!! Saa skulde Fanden Dem flytte!
Om *ham* ved jeg hverken ondt eller godt —
og *ergo* holder jeg pænt min Bøtte!

Næb og Klør.

Krig. Vi fordømmer den jo allesammen i de stærkeste Udtryk, og vor Væmmelse kender ingen Grænser — men er Du helt sikker paa Dig selv?

Jeg saa det forleden Nat i Korsgade udenfor en Beværtning. To Mænd laa i en vilter Bylt og sloges i Rendestenen. To virkelige voksne og pænt paaklædte Mænd. Deres Rasen var afskyelig, deres Sjæl edderforgiftet, deres eneste Tanke den: at bearbejde Modstanderens Ansigt og Krop paa det gyseligste. Rundt om stod Tilskuere, og der var Kvinder iblandt. Et Par af de sidste stod og gloede som Hinder, der overværer Hanhjortenes Kamp paa Liv og Død. De var maaske Gevinster.

Denne Verdenskrig i en Rendesten er oprunden af en Bagatel — vel sagtens af det lille danske Ord „Idiot“, som alle til enhver Tid har paa Læben, og som har kostet mangen Mand f. Eks. et knust Øje — hvem lever efter den Læresætning, at det bedste Bevis paa Overlegenhed er at bære over med en Uforskammethed? Men den viltre Bylt dér forklarede mig Raseriet i Champagne og ved Verdun — Rendestenschampagne! Og jeg kom i Tanke om — hvor kan det være, at Samfundets Fredsskikkelser ikke paa langt nær kan maale sig med Krigerne, og ikke paa langt nær har den samme stærke Indflydelse paa Menneskeheden som Blodhundene? Hvor er Fredens Bismarck, Fredens Napoleon?

Spørg dit Hjærtes Dyb, naar Du udtaler Dig om Verdenskrigens Gebrækkelighed!

Undskyld Ulejligheden! Dr Tyf.

Principfast,

Hr. Hansen: Her har Du 100 Kroner, som jeg vandt i Aftes i Kortspil. Nu kan Du købe Dig den Kjole, Du saalænge har ønsket.

Fru Hansen: Det er med stor Overvindelse, at jeg rører ved Penge, som Du har erhvervet paa den Maade. Saasnart Du har vundet saa meget, at Du kan købe mig en tilsvarende Hat, maa Du love mig ikke oftere at røre ved Kort!

Sort.

Den lille Pige har lige set en Negerdame paa Gaden, og efter at have spekuleret lidt paa dette Syn, siger hun til sin Mor:
— Mor, hvad gør en Negerdame, naar hun har Sorg?

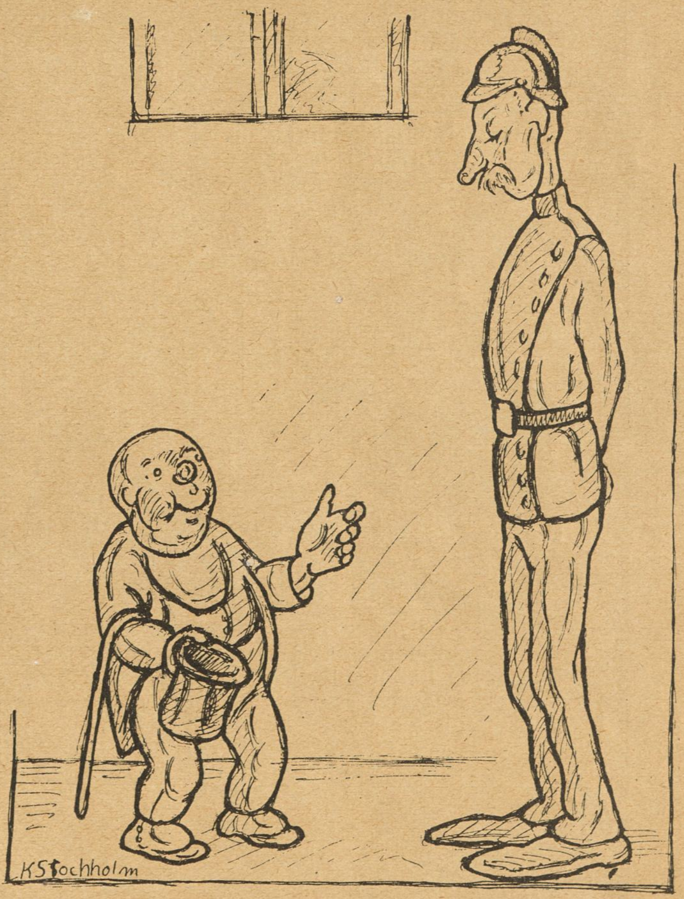

Tegning af K. Stochholm.

Go'e Hr. Betjent, vil De ikke lige kigge ind af Vinduet og se, om min Kone er oppe?

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

(Fortsættes).

Tegning af Axel Jensen.

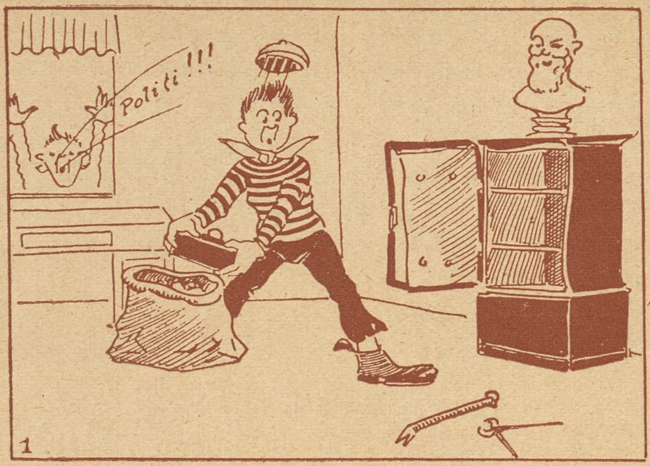

Her ser De Tyven Snude, fuld af Energi
— Uha, uha, nu lyder Raabet: Politi!

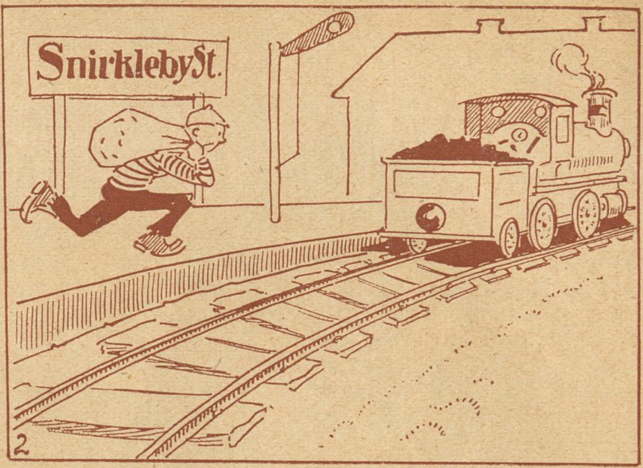

Et Lok'motiv med Kul og Damp og Fut,
dér maa han Redning finde — absolut.

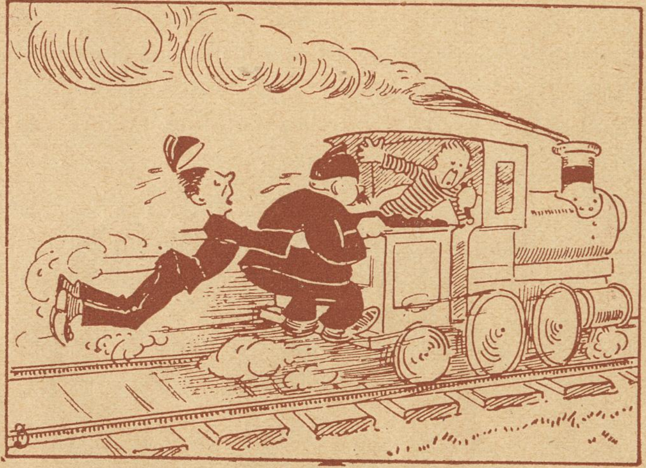

Og Snude godt er kommen op at køre,
nu Snip og Snap vil ogsaa Turen gøre.

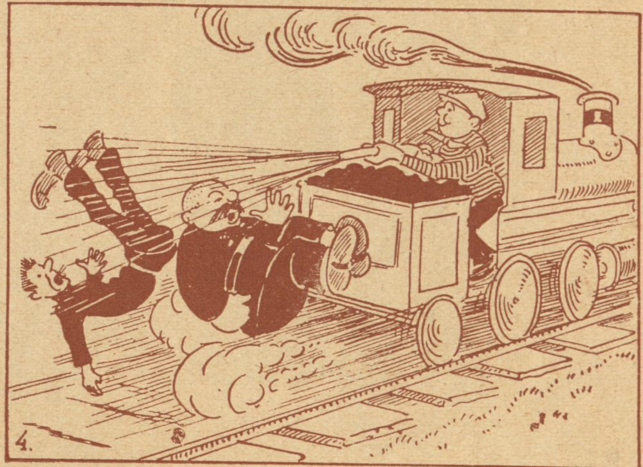

Her Snude raaber: Pak jer, Knolde!
Jeg er vel Mand for Jer »at skolde«!

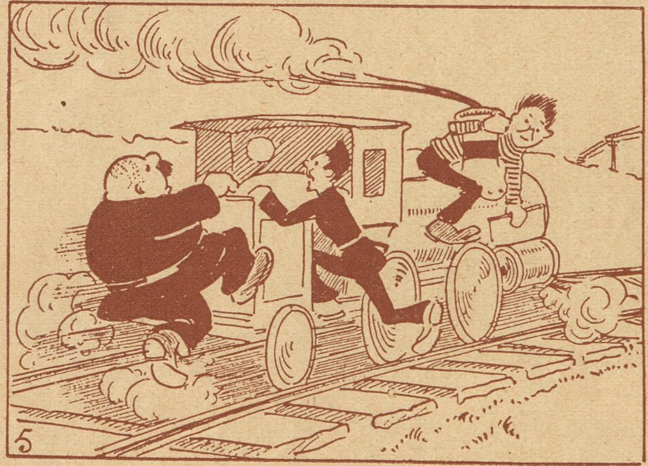

Men Snip og Snap de la'r sig ikke stopppe,
for ogsaa de har nemlig Dampen oppe.

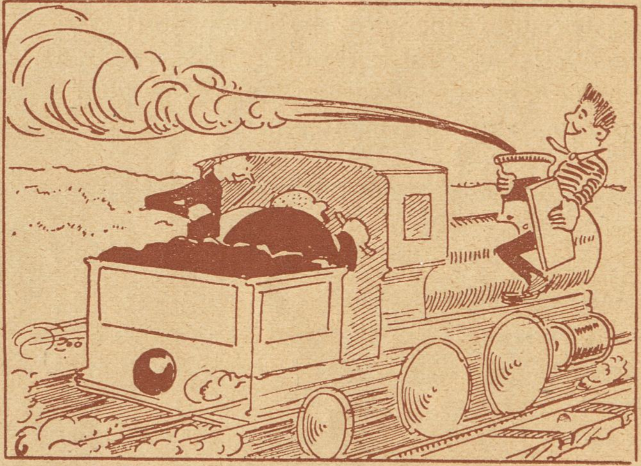

Mens Snip og Snap ta'r ved Maskinen fat,
saa finder Snude sig et dejligt Brædt.

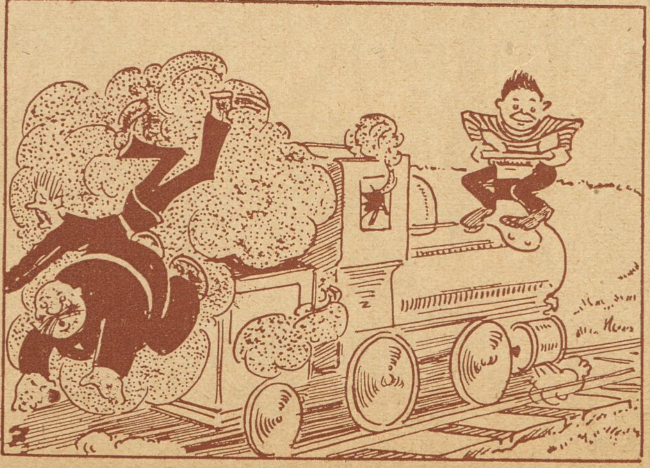

Med det han lukker Røgen inde,
og saa maa Snip og Snap forsvinde!

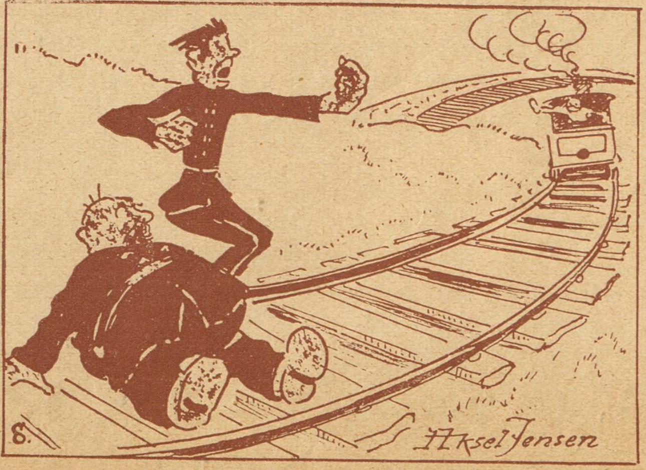

I første Omgang Snude skulde sejre,
han raaber: Nu Farvel de Herrer Skorstensfejre!

Mød mig Ansigt til Ansigt, De træffer da en virkelig god Skræder. Vejen er ej for lang.

Smukke Skuldre. Kraven passer fint i Halsen. Kraver, som ej passer, kan jeg kurere.

Carl Bergstrøm, Ø. Fasanvej 66. Telf. Taga 236 v.

Udstyrs- og Fjerlageret.
Specialitet:
Barnesenge.
Nørrebrogade 25,
Hj. af Blaagaardsgade.
Tlf. 553.

Altid Nyheder paa Plader og Valser.

Fonografer, Grammofoner samt Musikinstrumenter og Strenge billigst.
Dybbølsgade 53, Telefon: Vester 3007.

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

AKTIESELSKABET
H. MATZEN
CLICHÉER
HURTIGST BEDST BILLIGST
22 KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
TELEFON 7057 • KØBENHAVN • TELEGR.ADR. CLICHÉMATZEN

Ølpriserne nedsatte
Paa Grund af Dyrtiden er Priserne nedsatte paa vore Skibs- og Hvidtølsorter
Prima Skibs- eller Hvidtøl 9 Øre pr. Fl.
Skibs- eller Hvidtøl Nr. 1 8 — —
Skibs- eller Hvidtøl Nr. 2 6 — —
Bringes overalt i København.
Bryggeriet „Phønix“
Langgade 75.
Ring til Central 3968.

Vil De holde her
jeg skal nemlig op i Kafe København, i hvis hyggelige Lokaler man spiser og drikker godt til rimelige Priser. Her er stort uden- og indenlandsk Bladhold, samt 2 nye 1. Klasses Billarder.
Husk 13, Vesterbrogade 13 Mezzaninen
Kolling Møller.

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799 x

Elektr. Drift. Telf. Nora 1799 x
FORLOV DEM IKKE
før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe, 14 Karat fra 6 Kr., 18 Karat fra 8 Kr.
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

Billard Sal n
Eleganteste i København
Købmagergade 63-65
Lindberg Larsen
Telf. 1962

Spar reelt 25 %
Fine blaa Serges- og kulørte Habitter, har været benyttet som Rejseprøver, sælges for godt halv Pris. Bestillinger efter Maal, med Prøve, udf. paa faa Dage.
Direkte Import af engelske Dame- og Herre-Regnfrakker.
Københavns Beklædnings-Magasin, Skindergade 6. Indg. i Porten. Ingen Butik.
Aaben fra 10—5. Telf. Byen 1988 y.

Adler
Skrivemaskiner
benyttes af alle Fagforeninger
Forlang Katalog
Telefoner: 9682-11682

Fra 1 April
er
Traverbanens Restaurant
daglig aaben
Ludvig Jensen.

Carl Jacobsen Vinhandel
Eneforhandler af Prévot Cognac
Kontor Østbanegade 3.
Telefon 4072.
Lagre Østerbrogade 4 og Bergensgade 1.

Clichéer.
LIND HANSEN
Købmagergade Nr. 9 (Elevator)
TELEFON 6288

Præmieopgave!

Ovenstaaende Annoncer vil fremkomme 13 Gange, og hver Gang mangler der i en af Annoncerne et Bogstav. Disse 13 Bogstaver danner tilsammen 3 Ord. Indsend disse 3 Ord til »Ravnen« og De kan vinde

Husqvarna
berømte Symaskiner.
Leveret til Regeringens Syværksteder. De kommunale Fortsættelseskursus i København og Frederiksberg, Dansk Skræderforbunds samtlige Centralværkst., Skrædermestr. Fagskole. Samtl. Teatres Skrædersale, Landets største Syskoler og Systuer samt 35,000 danske Familier.
Det svenske Staal er bedst!
Holmens Kanal 3
København K.
Telefon: Centr. 1876.

*Præmieanvisninger paa **100 — 50 — 25 — 15 og 10 Kr.**, som udstedes paa en eller flere af ovenstaaende Annoncører efter Vinderens Ønske.*

Enhver Køber af »Ravnen« kan deltage! Følg med straks!

William Shakespeare.

I Anledning af 300-Aars Dagen for hans Død. Tilegnet Festkomitéen i Helsingør.

Naar William Shakespeare fødtes ved man ikke saa bestemt,
og regne ud, hvem der var Fa'rn, er heller ikke nemt,
men Knægten blev fra lille ganske gruelig forsømt,
knap sytten Aar som Hjerteknuser var han vidt berømt,
indtil Familjen, der sig følte noget utilfreds
med hans Bedrifter, fik ham smedet til en Mø paa treds.

Men William, der endnu dengang var noget af en Flab,
var ikke skabt for Tøffel, Kvindepræk og Ægteskab.
Nej han stak af fra Konen, og et Sted paa Sjællands Kyst
han landed og tog Sommerophold paa Marienlyst;
her fik han straks en Sjance som Forfatter af Revy'n,
og han blev hurtig kendt af selv det mindste Barn i By'n.

En Dag, han gaar og trisser om, han staar ved Hamlets Grav,
der falder han i Tanker hen, men pluds'lig faar han Jav,
han farer hjem og griber Pergament og Gaasefjer
og skriver saa et mægtigt Drama ned paa tre Kvarter
om Hamlet, denne Prins, der vistnok ej var helt normal;
en Maaned efter fik han Værket ud hos Gyldendal.

Han ødslet Honoraret bort til Drik og Spil og Pi'r,
og i en mægtig Kæfert skrev han »Macbeth« og »Kong Lear«;
men til en Digters Vaner ingen Penge kan forslaa,
med Forskud gamle Hegel stadig ham forstrække maa,
og der kom gode gyldne Tider nu for Helsingør,
hvor Shakespeare snart blev ansat som Teaterdirektør.

Til hans Teater, hvis jeg da'nte husker rent forkert,
blev første Gang vor kære Oda Nielsen engagert,
og Dagmar Heinemann nok viste sine første Spjæt
her i en kaad og overgiven Eventyr-Ballet,
saa fjerde Kristian af Fryd betaget sad og nøs.
»Guds Dros, mød mig i Aften Klokken elve, kære Tøs!«

Og saa blev Shakespeare Ridder og berømt i Øst og Vest,
en Maanedstid optraadte han paa Sønderbro som Gæst,
ja, det er rent utroligt, hvad Hr. William fik bestilt;
tænk, han blev otte Gange gift og li'saa ofte skilt!
Og da han døde, mæt af Dage, han med Pomp og Pragt
begravet blev — men ingen ved, hvor man hans Lig har lagt.

Per Bonde.

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

Dronningen klappede i Hænderne og lo muntert.

— Nuvel .... hvis min Farfar har kunnet ægte sin Moders Kammerjomfru, maa vel hans Sønnedatter kunne gifte sig med en Læge! udbrød hun. Aa, hvor jeg er glad over, at De fortalte mig dette, Grev Varitza! Det forsimpler jo Sagen meget betydeligt.

Greven strøg sig paany med Haanden over Panden og sad tavs en Stund. Derpaa saa han op paa sin kongelige Herskerinde med en Frimodighed, der vakte min Beundring.

— Deres Majestæt, sagde han, vil De tillade mig at sige alt, hvad jeg har paa Hjerte?

— Det er netop det, jeg ønsker, svarede hun.

— Jeg er Statsmand, og har været det hele mit Liv, som jeg har helliget Deres Families Velfærd. Politik er det eneste, jeg forstaar mig paa. Derfor har jeg naturligvis ogsaa stor Tilbøjelighed til at se Tingene fra et politisk Standpunkt. Og jeg maa bekende, at jeg for mig selv har lagt en Plan, som paa samme Tid vil befordre Deres Majestæts sande Bedste og samtidig skænke Moutalbe og dets Folk Lykke.

Italia satte sig opret i Stolen med Øjenbrynene trukket i Vejret paa den Maade, jeg saa godt kendte, og med et Udtryk af spændt Opmærksomhed i Ansigtet.

— Jasaa, sagde hun med et vist Eftertryk, naa — det anede jeg! Ser De, Grev Varitza, jeg er ikke dum! Og hvem er det, De tænker at hædre med min Haand, om jeg tør spørge?

— Deres Majestæts Fætter, Prins Konstantin af Moutalba, Deres Majestæts eneste Slægtning og Arvtager.

— Prins Konstantin? Jeg har aldrig hørt Tale om ham, og De har heller ikke talt om ham i disse Dage.

— Nej, Deres Majestæt, jeg har ikke fundet Tidspunktet belejligt. Prinsen er eneste Søn af Deres Majestæts Onkel, Prins Mikael af Moutalba, der døde i Landflygtighed.

— Det lader til, at alle af vor Slægt maa leve eller dø i Landflygtighed. Men hør, sig mig, hvad foretager Prins Konstantin sig nu?

Jeg fandt det passende at blande mig i Samtalen og sagde derfor med et Buk:

— Prins Konstantin er af hele Europa kendt som en af Samtidens bedste Skytter — af tamme Duer. Han færdes meget ofte paa den halvrunde grønne Plæne foran Kasinoet i Monte Carlo, og man paastaar, at Hans Højhed aldrig rammer galt.

Grev Varitza beærede mig med et ubestemt Blik.

— Hans Højhed Prins Konstantin af Moutalba helliger sig de Fornøjelser, der passer for hans Stand og Rang.

— Ja sikkert, Hr. Greve, indskød jeg. Jeg vilde netop give Hendes Majestæt en Forestilling om den fremragende Dygtighed, Hans Højhed har opnaaet. Thi Dueskydning fordrer nemlig ....

— Jeg vil ikke vide noget af Mennesker, der skyder paa tamme Duer, sagde Hendes Majestæt lidt skarpt. Det undrer mig, at De vover at fortælle mig saadanne Ting, og hun sendte mig et Blik, der fik mig til nøje at betragte Foret i min Hat.

Hun vendte sig derpaa mod Ministeren:

— Nuvel, Grev Varitza, jeg dadler Dem ikke, fordi De er fremkommet med dette Forslag. Thi jeg antager — her sukkede hun dybt — at for Statsmænd og Politikere er en Dronnings Hjerte kun en passende Indsats i Spillet.

— Nej, jeg forsikrer, Deres Majestæt ....

— Naa — det er en Sag, som nøje maa overvejes. I hvert Tilfælde haaber jeg,at Prins Konstantin ikke kender dette Forslag.

Grev Varitza saa brødebetynget ud.

— Ja — ganske vist har der fundet en Del forberedende Forhandlinger Sted — men de har ikke antaget bestemte Former endnu — de har været ganske ubestemte ....

Italia stampede utaalmodigt i Gulvet og hendes Øjne lynede.

— Hvorledes! udbrød hun. Det har De vovet at gøre! Uden at spørge mig! Saa hør da, Grev Varitza! Husk, at jeg selv har valgt denne Mand til min Ægtefælle og vil gifte mig med ham. De har blot at rette Dem derefter og træffe de rette Arrangementer. Og hellere end at opgive ham, vil jeg frasige mig Kronen — denne Prins, vi før omtalte, kan saa blive Konge og skyde tamme Duer i de kongelige Haver.

Grev Varitza bukkede sukkende.

— Jeg er Deres Majestæts tro Tjener og skal gøre mit Bedste for at adlyde Deres Majestæts Befalinger i alt. Vil Deres Majestæt tillade mig at raadføre mig med den store engelske Jurist, Sir Francis Sewell, der allerede har gjort Deres Majestæt saa store Tjenester, og i den Anledning føre ham herind til Deres Majestæt?

Hun bøjede Hovedet samtykkende og Greven forlod Værelset.

Da han havde lukket Døren efter sig, sprang hun op fra sin Stol, klappede i Hænderne og lo som en lille Pige, der har faaet sin Vilje.

— Jeg skal vise dem, om jeg er Dronning eller ikke! udbrød hun. Er jeg ikke en beslutsom Regent?

— Jo — Du er saa beslutsom, Italia mia, svarede jeg i samme fortrolige Tone som under vor tidligere Samtale, at jeg næsten er lidt bange for Dig! Du aabenbarer Egenskaber og Karaktertræk, jeg ikke tidligere har opdaget hos Dig! Du er som forvandlet ....

— Nej, nej, nej, sagde hun og lagde Hænderne over min Mund. Aa nej — ikke forvandlet i Forholdet til Dig! Det er blot overfor disse Mennesker jeg maa holde fast paa mine Rettigheder. For Dig er jeg jo den samme som før, ikke sandt?

Jeg sagde det, hun ønskede — og vi havde knapt sluttet vort Opgør, før Varitza kom tilbage med Sir Francis.

Den store Mand sendte mig et spøgefuldt, megetsigende Blik.

Vi satte os alle.

— Deres Majestæt, jeg har meddelt Sir Francis Sewell hvad det er, der nu skal være Genstand for Drøftelse. Han anser det for absolut nødvendigt, at Deres Majestæt umiddelbart begiver sig til Moutalba, men mener tillige, at Deres Majestæts Raadgivere ikke bør stille sig afvisende overfor de Følelser, Deres Majestæt nærer overfor denne Mand.

— Vel at mærke paa en klog og diplomatisk Maade, indskød Sir Francis.

Hun sendte ham et forskende Blik og sagde lidt utaalmodigt:

— Hvis De bare vilde udtrykke Dem lidt tydeligere!

— Det er jo i Almindelighed — men ikke altid — bedre at udføre Ting i Ro og Mag end i Hast, sagde han, og i dette særlige Tilfælde tilraader jeg ganske bestemt en forsigtig og klog Fremgangsmaade. Hendes Majestæt Dronningen af Moutalba har tilbragt sit Liv i Landflygtighed — til Dels i England. Det er derfor ganske naturligt, at hun har faaet en vis Forkærlighed for alt Engelsk, hvad man ikke kan dadle hende for. Hun ønsker at følges til sit Land af sine engelske Tjenere, blandt andre af sin engelske Læge Dr. Fordyce, til hvem hun har den største Tillid. Følgelig tilhører Dr. Fordyce Hendes Majestæts personlige Omgivelser.

Hendes Majestæt lo.

— Det er ikke noget usædvanligt, fortsatte Sir Francis, at Læger, som er nær knyttede til deres Suveræners Person staar meget højt i deres Yndest. Jeg har tilmed en dunkel Erindring om, at jeg har hørt Tale om en Dronning, som gik saa vidt, at hun giftede sig med sin Læge. I hvert Tilfælde findes der ingen Grund til, at Dronningen i længere Tid skulde vente med at give Dr. Fordyce noget tydeligt Bevis paa sit Yndest. Hun kan naar som helst ophøje ham i adelig Stand.

Grev Varitza nikkede.

— Hvis Doktoren blot var Adelsmand i sit eget Land, sukkede han. Mit Folk er saa stolt.

Sir Francis smilede uudgrundeligt.

— Den Vanskelighed tror jeg er let at afhjælpe, sagde han tørt. Undskyld, Dr. Fordyce, har De nogle Titler?

— Jeg er Doktor i Medicin og Magister i Kirurgi ved Universitetet i Oxford samt Medlem af det kongelige videnskabelige Lægeraad.

— Naa — det lyder jo godt. Han kan altsaa, Hr. Greve, lægge disse mystiske Bogstaver til sit Navn: D. M. — M. K. — M. K. V. L. — Tror De ikke, at dette vil imponere Deres Landsmænd? Men sig mig, Dr. Fordyce, har De ikke et eller andet Familievaaben?

— Jo, jeg tror, at jeg efter min Faders Død har Ret dertil, skønt jeg ikke har brudt mig om at benytte mig deraf.

— Kald Dem da for Ridder paa alle Regninger, Kvitteringer og andre Papirer, De underskriver, fortsatte Sir Francis lunt. Se saa, nu er jeg altsaa et godt Stykke paa Vej. Og jeg tager vist meget fejl, om De ikke, ligesom de fleste andre, kan regne Dem i Slægt med en eller anden Greve, Baron eller i det mindste Adelsmand. Hvorledes forholder det sig dermed, Hr. Doktor?

— Jo, en af mine Onkler var virkelig Baronet, udnævnt dertil paa Grund af den Formue, han har skabt sig ved at brygge Øl, og en anden er Parlamentsmedlem. Min Moder er Kusine til Viscount Orchordleigh . . . .

— Fortræffeligt! Som De hører, Grev Varitza, har denne Gentleman meget fine Forbindelser. Han har ikke alene opnaaet Titler ved vort ældste Universitet, men han er ogsaa beslægtet med Grever, Baroner og Parlamentsmedlemmer. Som Følge af den Beskedenhed, der kendetegner alle Englænder, og som forbyder os at gøre Væsen af os selv og fremhæve vore egne Fortjenester, kan det undskyldes Dem, Hr. Greve, at De ikke kendte disse Forhold. Men jeg antager ikke, at der, hvis Dr. Fordyce optræder med Værdighed og Klogskab ved Dronning Olgas Hof, er noget til Hinder for, at Dronningen ved en eller anden passende Lejlighed ophøjer ham i Moutalbas Adel.

Grev Varitza bukkede.

— Hvis Hendes Majestæt ønsker det saa, svarede han.

Dronningen rejste sig. Og idet hun nikkede til Sir Francis og sin Minister, sagde hun:

— Jeg takker Dem, Sir Francis, for Deres fortræffelige Raad! Det er godt, at der findes Folk, som vil hjælpe en Kvinde til at gaa sine egne Veje, selv om hun ogsaa er Dronning.

Hun bøjede atter Hovedet og de to ældre Mænd forlod Værelset. Jeg blev derimod tilbage, paa et Tegn af hende.

Hun betragtede mig alvorligt.

— Vil Du følge mig til Albanetta? spurgte hun.

— Ja, derhen eller hvorhen Du ønsker det, svarede jeg.

Hun kom hen til mig, lagde sine Hænder paa mine Skuldre og kyssede mig meget højtideligt.

— Jeg vil føle mig meget tryggere, naar jeg har Dig i min Nærhed, fortsatte hun. Men gaa nu og kom tilbage i Morgen.

Jeg traf Sir Francis og Grev Varitza i dennes Kabinet.

Ministeren betragtede mig med Blikke, hvori stridende Følelser afspejlede sig. Selv følte jeg mig ganske rolig og mødte smilende hans Blik.

— Jeg vil bare sige Dem, Grev Varitza, at jeg har gjort mit Bedste. Men jeg var ikke tilstrækkelig rustet, og De udsatte mig for Ilden fra et meget kraftigt Batteri.

— Jeg dadler Dem ingenlunde, min Herre, svarede han. Dette er et meget ejendommeligt Tilfælde. Jeg ønsker endnu en Gang, at Hendes Majestæt var en ung Mand.

Sir Francis og jeg kørte sammen derfra. Da jeg skulde stige ud af Køretøjet og tage Afsked med ham, bøjede han sig pludseligt frem mod mig og sagde fortroligt:

— Jeg formoder, at De ved, hvad De i Virkeligheden udsætter Dem for.

— Maaske ikke! svarede jeg.

— Deres Liv bliver ikke mange Øre værd, naar De kommer til Moutalba, sagde han.

— Naa — men hendes da? spugte jeg, idet jeg pegede i den Retning, hvorfra vi var kommet.

Han nikkede forstaaende, smilede og kørte videre.

I dybe Tanker vendte jeg hjem. I Dagligstuen traf jeg min Moder i Færd med at drikke The.

— Mo'r, sagde jeg, idet jeg nippede til min Kop, jeg tænker paa at rejse til Moutalba.

— Vil Du ikke have en Skive ristet Brød, medens det er varmt? spurgte hun. Ja-saa — til Moutalba — naa-ja, det er jo netop, hvad jeg vidste, Du vilde gøre.

XVII. ALBONETTA.

Min Moders Svar var ganske som jeg havde ventet det og beredte mig derfor ingen Overraskelse. Hendes næste Bemærkning vakte derimod ikke saa lidt Forbavselse og Uro i min Sjæl.

— Du begiver Dig altsaa til Albonetta — ganske som jeg antog, Du vilde gøre. Naturligvis følger jeg med Dig. Jeg har bare ventet herpaa og derfor allerede truffet mine Forberedelser.

— Kære Mo'r, kan dette virkelig være dit Alvor? udbrød jeg. Har Du tænkt paa, hvad det betyder?

— Maaske mere end Du, min Dreng, svarede hun. Og jeg indser meget vel, at en ung Kvinde med Olgas — eller Italias — Temperament, hun maa være Dronning eller ej, ikke uden Modstand lader sig skille fra den Mand, hun elsker, og med hvem hun netop stod i Begreb med at gifte sig, samt at hun naturligvis vil gaa sine egne Veje og have Dig ved sin Side. Hvad mig angaar, saa er jeg, som Du ser, glad ved at rejse, og Hendes Majestæt vil nok en Tid modtage mig som Gæst. (Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Tyskland har faaet sin fjerde velskabte »Guldunge«

(»Lustige Blätter«.)

Japan har en god Appetit!

(»Matyas Diak«, Ungarn)

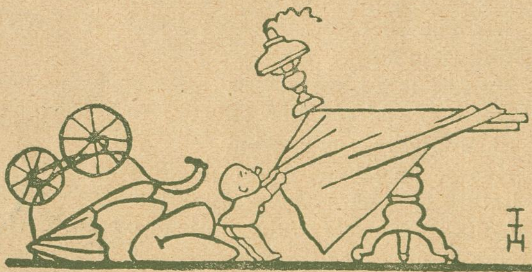

Far er i Krig og Mor i Biografteater.

(»Simplicissimus«)

Gullaschbaronen (til Guldsmeden): Vil De tage Maal af en Guldkæde til mig!

(»Fliegende Blätter.«)

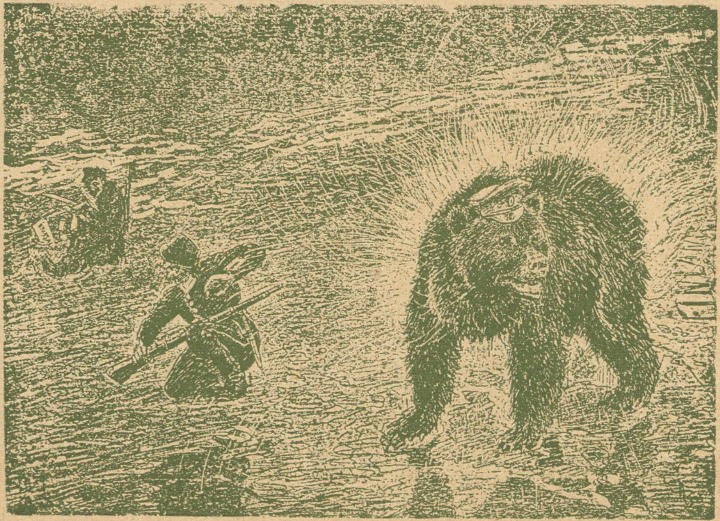

Svenskeren: Hov, Du, Nordmand! Er Du vaagen. Nu er Bjørnen (Rusland) svømmet i Land paa Ålandsøerne og staar og smider Vand paa mig!

Nordmanden: Ja, hold Du bare Øjnene med ham og bryd Dig ikke om mig, saa holder Du Dig i hvert Fald tør bag Ørene!

(»Korsaren« Norge).

Dansk Korn Snaps

Rød Indmad

Flyttedag.

Alt muggent Skrammel, hver skiden Bøtte
idag med et Spark vi rask vil flytte,
alt surt og gammelt skal fejes afsted.
Og Krigen især vil paa Port vi køre —
ret længe endnu det skal os ej røre,
om Pengedjævlen flytter med.

Med nyskabt Grundlov og Retsreformer
snart Dumheds og Hovmods Borg vi stormer
og bygger Folkets Hus i dens Sted.
Hej, rap jer, Godtfolk — nu skal I flytte,
og tro blot ej, det en Døjt kan nytte,
om ogsaa Mikkel han flytter med.

Hver Haand, der grisk efter Guldet rækker,
hver Madfordyrer, Lejepaalægger,
der, hvor I kan, vil gøre Fortræd —
det hjælper jer ej, jert snedige Væsen,
I naar kun at faa et Rap over Næsen,
for se Ministeriet flytter med!

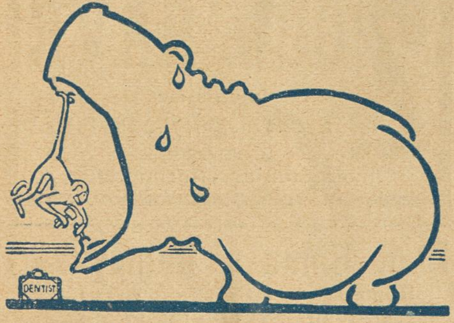

Aben som Tandlæge

Menu.

Ved Rhederiforeningens Stiftelsesfest d. 16 Maj 1919 paa den kgl. Skydebane.

Gule Ærter	Snaps
Stegt Sild	Pilsnerøl
Hakkebøf	Kommunevand
Smørkage (uden Smør)	Hindbærlikør

The med Rom.

Hvis Krigen og Dyrtiden vedvarer endnu i 1919, vil en fin Middag komme til at se saadan ud. Hvorledes den fattige Mands Middag vil komme til at se ud, har vi ikke haft nødig at skildre, den bliver nemlig til det bare — Ingenting.

Foraarsudstillingerne.

I Grønningen maler de blaat-hvidt-rødt,
violet-sort-graat og zinnober.
Min Hjærne krummed sig stille-blødt,
og er endnu ikke helt sober.

Charlottenborg, det er mere solidt.
Dér maler de agtbare u. C.
Men ak, hvor kedeligt-dumt-flovt-skidt!
Der er ikke en en'ste til u. g.

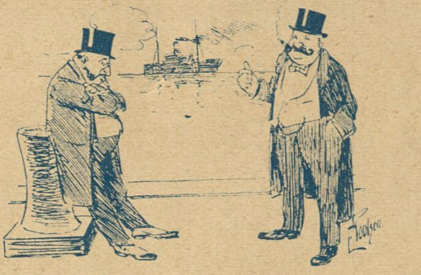

1ste Damskibsaktionær: Hvorfor ser Du saa ked a'et ud — vore Skibe gaar jo som sædvanligt.

2den do.: Aa, jeg er saa rædsom bange for, at de skal synke.

1ste: Skibene?

2den: Skibene — næ, Aktierne!

Saa, nu forhøjer Tandlægerne minsandten ogsaa Priserne! Ligner det nu Noget?

— Ja, det ligner da netop Tandlægerne: Bare trække op!

— Jamen saa Øllet da; nu lægger de 3 Øre paa Flasken, hvad skal man sige til det?

— Ja, jeg skal ikke trække fler' op!

Sagt op.

Min Vært la' paa Lejen. Med bistert Blik
en Opsigelse jeg til Manden skrev.
Jeg arme Stakkel! Idag jeg fik
et Brev, hvori selv jeg opsagt blev.

Amanda, som nu i et Aar var tro,
fortalte mig, at hun har skiftet Sind,
og at hendes Hjerte har skiftet Bo
og er flyttet til Løjtnant Petersen ind!

Før var han ikke nær saa sej,
men mere beskeden og bly;
for før stak han Næsen i Leverpostej,
nu stikker han den i Sky!

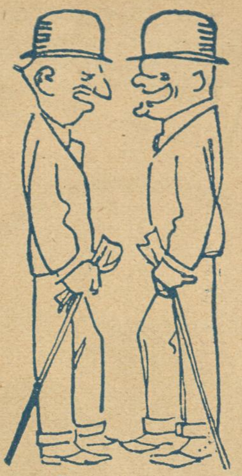

— Mener Du, at Lemvigh-Müllers Plan om Urene har nogen Chance for at blive gennemført?

— Absolut! Det er kun et Tidsspørgsmaal!

Fremskridt!

Grosserer Lemvigh-Müller er saa stolt af sin Ide med at rykke Tiden en Time frem. Jeg maa sige, jeg forstaar ikke Mandens Glæde over sig selv; jeg synes, han tager saa smaat paa Tingene. Naar jeg kaster Blikket ud over Europa finder jeg, der var mere Mening i at se at faa Tiden rykket et helt Aarhundrede frem.

Danske Barberere i Karikatur.

T. Hansen, Toldbodvej 48.

Studie fra et Nøglehul

Frk. Magrethe S. Det er stygt at kigge igennem Nøglehuller, men naar Resultatet er saa kønt som det foreliggende, skal vi tilgive Dem!

Jul. Christiansen. Vi skal nok skaffe Plads i hvert Fald til den ene Tegning. Noget større Honorar gives selvfølgelig ikke for Bagateller.

K. Schrader. Se ovenfor.

RAVNEN.

Ravn, vil ej du komme,
henter jeg sku dig,
undvære dig, min Blomme,
jeg vil en Torsdag ej.

En Torsdag ej at lytte
til din Ravne-Røst,
da vilde bort jo flytte
Glæden fra mit Bryst.

En Torsdag ej at favne
dig min Ravn, min Skat,
da vilde før jeg savne
Søvn en Torsdag Nat!

V. A. Klestrup.

Ærede Hr. Klestrup! De er altfor artig, derfor har vi nøjedes med 3 Vers af Deres lange Hyldningsdigt.

AGGERBECKS ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer·Huden
Allesyndlingssæbe

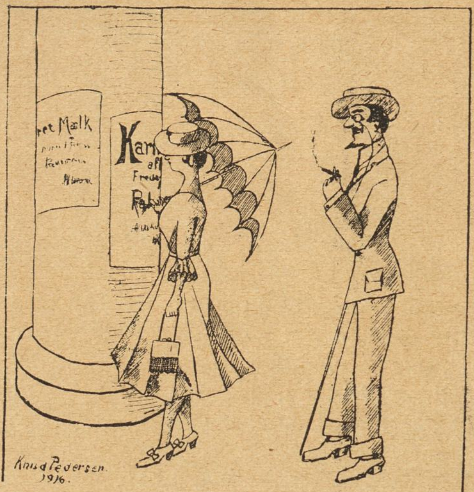

— Folk er saa utilfredse med de nye Plakatsøjler. Jeg synes de er rigtig smukke, bare man ser dem i de rette Omgivelser.

VALDE.

Hist i Kroen indelukt
sidder Valde nok saa smukt,
Flasken har han paa sit Skød,
ja, saa har det ingen Nød.
Se, hvor ømt han nu den klapper
med de store, brede Labber.

En Nat i en vældig Rus
brød han ind i Grevens Hus,
dirked Skuffen op med Flid,
fik dog intet for sit Slid.
En Betjent tog ham i Ryggen,
Valde maatte nu i Skyggen.

Se, nu sidder Valde smukt
godt i Fængsel indelukt.
Krukken har han paa sit Skød,
og deri er Vand og Brød.
Valde haardt paa Krukken tager,
som dens Indhold ej ham smager.

Aage Nielsen.

ET SYGEBESØG.

Doktoren har anordnet Patienten et Bouillonlavement og spørger ved sit næste Besøg Konen:

— Naa, min gode Kone, hvorledes gik det saa?

— Jov tak, Hr. Dowter, med Suppen gik det møj godt, men med Bollerne aa Rydderne, de var et Mas.

S. P., Guldbergsgade. Ak, de er gamle og kendte allesammen!

Th. Jensens avt.

skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57. Telefon Nora 2677 y.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13. København F.

Det noterer jeg, at
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe
er den bedste.
faaes overalt à 32 Øre pr. Stk.

Nyt Selskabslokale
Mine smukt monterede Lokaler til mindre Foreninger, Selskaber og Klubber bringes i velvillig Erindring.
Chr. O. Jensen,
Fhv. Frmd. f. Kellnerf. f. Kbh. og Omegn.
Telf. 10424 **Vognmagergade 37,** Telf.
Landemærket 24. Byen 7534

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.
Koncert
hver Sommereftermiddag.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Tivoli Variété.
Hver Aften:
Kl. 8—12.
Billet-Telefon 5667

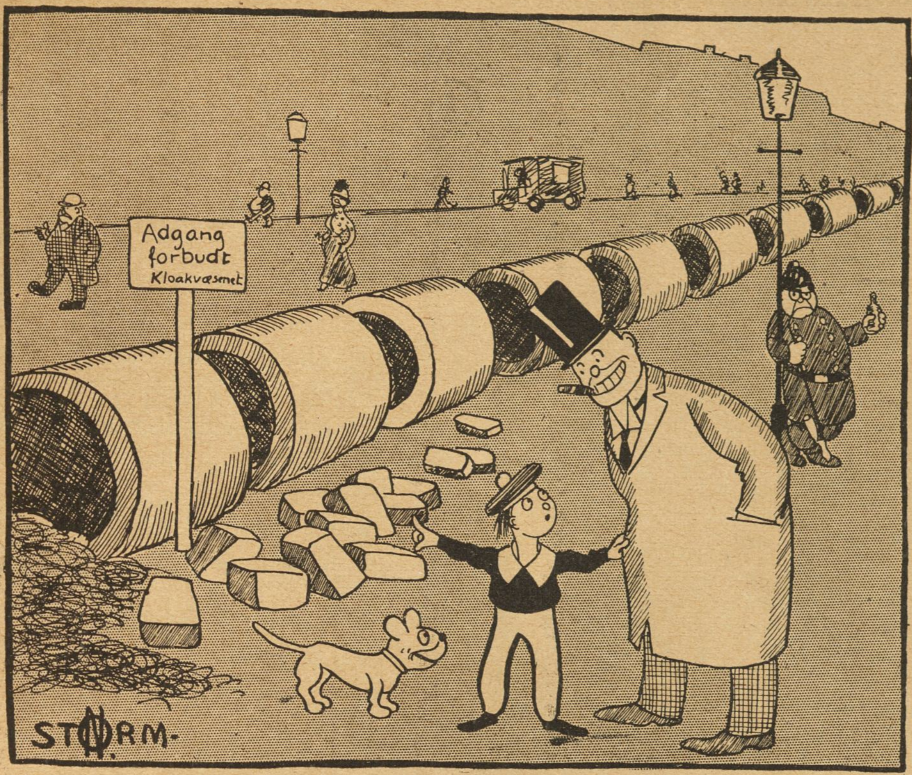

Tegning af Storm-Nielsen.

— Næ, Fa'r, se — sikken vældig Plakatsøjle, de skal bygge her!

Rask Kusk.

Tom Pat var en ren Djævel til at køre et Par Heste, og naar han havde fire for, var det rent galt. Forleden kom Tom jagende gennem Hovedgaden og op foran Gæstgiveriet ved Torvet. Her styrtede den ene af de fire Heste død til Jorden.

— Det kom da overraskende for Dig, Tom, sagde Gæstgiveren.

— Næ, aldeles ikke, svarede Tom. Hesten døde paa den store Bakke fire Mil fra Byen her, men jeg vilde ikke la' den falde, før jeg naaede en Holdeplads!

Med bart.

Ved et Selskab kom en ung, vittig Sagfører til at sidde ved Siden af den stærkt nedringede Generalkonsulinde N., og Sagføreren anvendte ustandselig de stærkeste Smigrerier overfor Damen: »Bedaarende Fru Generalkonsulinde«, »skønne Frue« indtil Damen udbrød:

— Kære Hr. Sagfører, lad mig slippe for »Generalkonsulinde«, kald mig bare Fru N.

— Gærne, nydelige *bare* Fru N.!

Fra Sikringsstyrken.

Nr. 38, Olsen, kan ikke knibe det venstre Øje sammen, naar han skal sigte og skyde, og Løjtnanten skælder ud og anbefaler sluttelig 38 at øve sig i at knibe det venstre Øje til, mens han har Orlov. Da der igen er Skydeøvelse, spørger Løjtnanten 38, om han saa har øvet sig.

— Javel, svarer 38 — hver Nat!

Godt Raad.

Lise (til Landsbyens kendte »Don Juan): — Jeg vil give Dig et godt Raad, Johan, Du skal aldrig tage en Pige, som frier selv — tag saa hellere mig!

Ungdomskærlighed.

Anna. Hvad er det for tørrede Blomster, der ligger her i Bogen?

Marie: Aa, det er Minder om min første og eneste Ungdomskærlighed. Vi læste »Frithiofs Saga« sammen og plukkede Forglemmigejer.

Anna: Jamen dette her er da Violer —!

Marie: Naa—ja, saa har det været en anden Ungdomskærlighed!

Professor Tankeløs.

Professoren var paa en Ottedages Tur sydpaa og hans Husholderske havde lagt seks Manchetskjorter i hans Koffert. Da han kom hjem fra Rejsen, kunde hun ikke finde Skjorterne, og Professoren kunde ikke begribe, hvor han havde gjort af dem. Men da han klædte sig om, opdagede han, at han havde — syv Skjorter paa. — Naa, raabte han — var det derfor, at der var saa varmt dernede!

Dyrtid.

Værten: Naa, vil De ha' Lejligheden?

Manden: Ja — paa den Betingelse, at De murer det fjerde Vindue til, for jeg har nemlig kun Gardiner til tre Fag!

Stort Abonnement.

En Redaktør i Amerika truede i sit Blad med at offentliggøre Navnet paa en vis ung Mand, som forleden var bleven overrasket i en øm Situation med en af Byens unge Damer i Parken — dersom han ikke betalte sit Abonnement paa Bladet. Den næste Dag mødte 59 unge Mænd og betalte — flere af dem et helt Aar i Forskud.

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102 ...... 15 Stk. 10 Øre.
Monaco, oval, Kork .... 10 - 9 -
Sherrys No. 1 .... 20 - 25 -

„Kollegiale Karikaturer“.

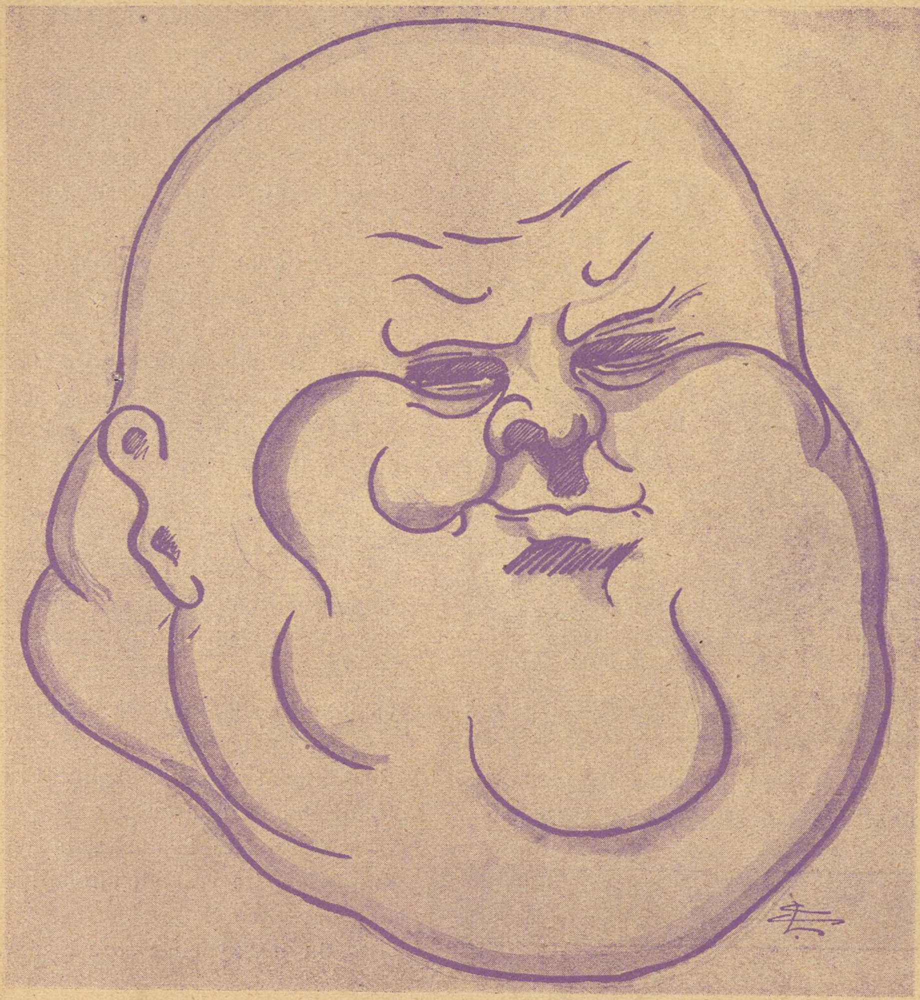

Tegning af Skuespiller Erik Lassen.

Oscar Stribolt.

Ikke med.

Godsejeren møder en af sine Husmænd, en meget gammel Mand, og siger nedladende:

— Naa, Peter, hvad mener Du om Krigen?

— Hvilken Krig?

— Du følger nok ikke med Tiden, Peter!

— Næ, jeg skal sige Godsejeren, at naar man hverken har Aviser eller Almanak eller Ur —

— Et Ur har Du da?

— Ja, saamænd; jeg fik jo et Par Messingure af min Søn engang, men det ene gaar for sagte og det andet gaar for stærkt, og hvilket et af dem skal man nu tro paa?

Sjov Fætter.

— Du, ham Løjtnant Rosenknop han er en meget sjov Fætter. Han griner altid tre Gange af en Vittighed — første Gang, naar han hører den, anden Gang, naar den bliver forklaret, og tredje Gang, naar han forstaar den!

Pareret.

A. — Kan Du undvære en Tikrone?

B. — Det er lidt svært, men jeg bliver nødt til det, eftersom jeg ingen har!

Ensformigt.

Gamle Jansen er for første Gang kommen i Besøg hos sin velhavende Svigersøn i Hovedstaden og bliver Deltager i en fin Middag. Da Champagnen kom frem, tømte Jansen sit Glas til Bunden, og Tjeneren skænkede straks et nyt, som Jansen lod gaa samme Vej. Da denne Manøvre var foregaaet adskillige Gange, vendte Jansen sig til sin Bordfælle og hviskede: Hør, hvornaar mon Kognak'en kommer frem, for dette her Mineralvand bliver s'gu noget ensformigt i Længden!

Stort Stykke Arbejde.

A. — Tænk, jeg har i Nat drømt om alle mine Kreditorer.

B. — Det er da umuligt!

A. — Næ, det er det ikke, for jeg gik usædvanlig tidlig i Seng!

Tegning af K. Stochholm.

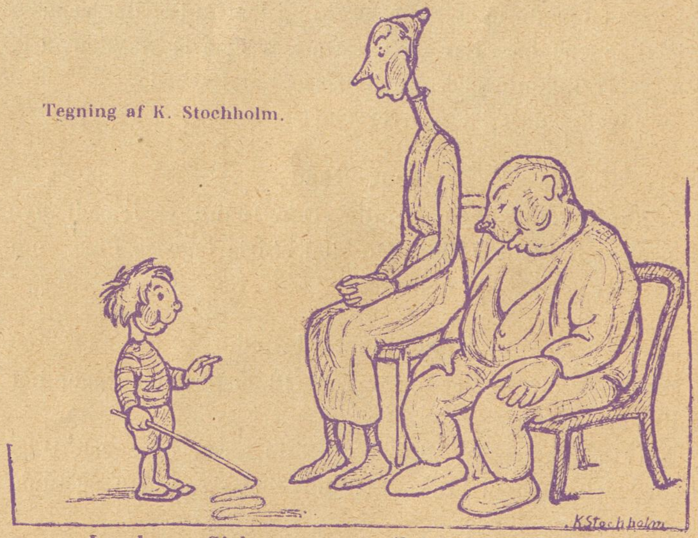

— Jeg leger Cirkus, og nu vil jeg gærne spørge, om Onkel ikke vil være Gris og Tante Giraf?

„Urania“
Danmarks bedste Cycle
Nye Cycler med Frihjul
til Fabrikspris — Kr. 85,00.
5 Aars Garanti. Kulante Betalingsvilkaar.
Største Udvalg i Dæk, Slanger og Tilbehør
til billigste Priser.

Spillende let Løb

Direkt. fra Fabrik

Fabriksudsalg
Gl. Kongevej 1 E
Ingen Filialer.
NB. Altid ca. 100 Cycler færdigmonteret paa Lager.

Sandheden om Ægteskabet.

Tegning af Anton Hansen.

— Var jeg en fattig Greve og Du en rig Grossererdatter, saa kunde jeg leve af Dig, uden at Politiet blandede sig i det!

Dommer og — Menneske!

De er erklæret skyldig, Alice Jørgensen, sagde Dommeren Smith. De har modtaget Armbaandet, skønt De vidste, at det var stjaalet. Deres Dom bliver to Aars Strafarbejde.

Alice udstødte et Skrig af Fortvivlelse, gemte Ansigtet ned i Skødet og græd.

Dommeren rejste sig og gik ud for at spise Frokost.

Det varede henved en Time inden Forhørene var afsluttede, og Dommeren Smith kunde atter tage ind til Hovedstaden. Han bestemte sig for at rejse alene, da hans Kollega endnu ikke var færdig, og han brød sig ikke om sin Sekretærs Selskab. Han kom ind i en Kupe, hvor der sad to unge Mænd; de kunde se ud til at være Handelsrejsende. Smith satte sig stille hen i en Krog og begyndte at læse, medens han hørte efter, hvad de to talte om. Det lykkedes ham snart at høre at det var angaaende Forretninger.

— Vi leverer for Tiden mange smukke Ringe, en hel ny Slags, sagde den ene af dem. Damerne holder mest af Ringe, der har en ejendommelig Form — meget elegant! Har De Lyst til at se dem?

Den anden nikkede bifaldende, hvorpaa den først Talende tog en Taske ned fra Hylden, aabnede den og tog nogle Pakker og Æsker op og stillede dem fra sig.

— Her skal De faa at se noget rigtigt smukt — en Ring til 500 Kr. Hvad synes De om den?

— Den ser net ud, sagde den anden. Hvormeget er en gros-Prisen?

— 200 Kr.

— Det er for meget, sagde den anden og rystede paa Hovedet.

Smith stirrede paa Ringen; Stenens Storhed og Glans betog ham. Han havde meget lidt Forstand paa Diamanter, og han kom pludselig i Tanker om, at han en Gang havde lovet sin Kone en Ring med kostbare Diamanter.

— Maa jeg se Ringen?

— Med Fornøjelse, Hr., svarede den Handelsrejsende og rakte ham Ringen.

Dommeren undersøgte den nøje, skar i Vinduesglasset med den, beundrede det fine Arbejde og sagde tilsidst:

— Jeg vil give 200 Kr. det var jo Prisen.

— Nej, svarede den anden smaaleende, det var en gros Prisen. De er vel ikke Forretningsmand, Hr?

— Nej, ganske vist ikke, men jeg kunde ønske at være det; en saadan Fortjeneste er altfor fristende. Det kan vel for Resten være Dem lige meget til hvem De sælger Ringen, blot De faar Deres Penge. Jeg betaler kontant, sluttede Dommeren, som gerne vilde have Ringen til Indkøbspris.

— Naar De saa gerne vil have Ringen, saa lad den gaa for 225 Kr., sagde den Handelsrejsende.

Handelen blev afsluttet.

Der blev Glæde og Beundring, da Smith forærede sin Kone Ringen. — — —

En Aften sad Smith efter indtagen Middag alene i sit Arbejdsværelse,da man overrakte ham to Visitkort.

— Oberst Kjær — nej, virkelig! udbrød Dommeren. Lad ham komme ind, Thomas — og saa Hr. — hvem er det der? Ah, Hr. Samuelsen..... Jo, lad ham ogsaa komme ind!

Kjær var Hovedstadens Politiinspektør, og Smith kunde ikke forstaa, hvad der foraarsagede ham Æren af hans Besøg.

Kjær syntes selv at være noget forlegen, hostede og saa tvivlraadig ud, men efter en lille Pause, gik han lige til Sagen og bad om faa Lov at se Fru Smiths Ring. Dommeren blev meget forbavset, men sagde ingen Ting. Juvelskrinet blev hentet og dets Indhold undersøgt.

— Her er en af dem, udbrød Hr. Samuelsen ivrigt og tog Fruens nye Diamantring op. Det er virkelig en af dem, det tør jeg sværge paa! Vort hemmelige Mærke og Nummer findes der, som De selv kan se, min Herre — Y. S. 239.

— Men det kan ikke være Deres, udbrød Dommeren, jeg købte den jo selv af en Mand, som ....

Her standsede han pludselig, da han mærkede at Inspektøren nysgerrigt betragtede ham. Han vilde ikke have, at det skulde blive bekendt ude, at han, Medlem af Landets højeste Domstol, Ridder og Geheimeraad, købte Juveler i en Jernbanekupe af en simpel Rejsende.

— Den blev stjaalet fra min Forretning i Marts Maaned, Hr. Dommer, og den har en Værdi af 1000 Kr., sagde Hr. Samuelsen.

— Tusinde Kroner og jeg gav kun.....

Atter standsede Smith midt i sin Tale. Han kunde naturligvis ikke lade hele Verden vide, at han havde købt stjaalet Gods til en Fjerdedel af Værdien! Det var jo akkurat det samme som at have deltaget i Røveriet. Den kolde Sved brød frem paa hans Pande, og for at skjule sin Uro, bøjede sig ned som for at undersøge Ringen nærmere. Ja, jeg købte Ringen af en Person, som jeg kun kunde have den bedste Tiltro til. Men da min Kone sætter stor Pris paa Ringen, og da den i Virkeligheden tilhører Dem Hr. Samuelsen, er jeg villig til at betale for den. Hvor meget?

— Ja under disse Omstændigheder kan vi sige 800 Kr.

Dommeren skrev en Veksel. Og de Herrer tog Afsked.

Han blev pludselig greben af en Tanke. Det var kun faa Uger siden, han havde dømt en ung Pige til Fængselsstraf, under ganske de samme Forhold!

Tanken om den unge Pige plagede ham hele Natten. Beviserne mod hende havde været ganske svage. Hun var Danserinde paa en Varité og som saadan havde hun af og til Chancer for at faa dyrebare Gaver. En eller anden kunde jo have købt Armbaandet af Tyven og siden foræret hende det.

Den følgende Dag fik Dommeren mærkværdigt nok et Brev fra Alices Moder, hvori denne bad Dommeren om en Formildelse af Datterens Straffetid, Moderen forklarede, at Alice var kommet i daarligt Selskab. Hun havde faaet Armbaandet som Gave, og det var umuligt for hende at vide, at det var stjaalet.

Dette Brev, som saa at sige var en Pendant til hans egne urolige Tanker, tvang Smith til at besøge Justitsministeren. Kort Tid efter var Alice Jørgensen paa fri Fod.

*

Hr. Smith og Frue spadserede en Dag paa en af Hovedstadens Gader, da Fruen mærkede. at hendes Mands Øjne stadig var henvendte paa en Vogn, der kørte et Stykke fra dem.

— Hvad stirrer Du saadan efter? spurgte hun.

Men Smith svarede ikke — thi i Vognen sad Alice ved Siden af den Handelsrejsende, af hvem han havde købt Ringen.

..... Vi har vist været lige gode! lød det dybt inde i Dommerens Sjæl!

De forenede Bryggeriers EXPORT DOBBELT-ØL kendes paa det røde Dobbeltsegl

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

Cascalin
Tabletter mildt
Cascalin Piller B stærkere virkende fortrinligt og billigt Afføringsmiddel.
Anvendes paa mange danske Hospitaler og af mange danske Læger. Faas paa Apotekerne.
Løvens kemiske Fabrik, Amagertorv 33.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Byggegrunde.
Ved Emdrup — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i Parceller paa ca. 1500 Al. — Billig Pris og ringe Udbetaling. — Vej med Kloak, Vand og Gas.
Overretssagfører Axel Guthmann Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

„Danmarks" Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Haukeli
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

TEL. 3684. 3349 — TEL. 3684. 3349
S. JOHANNESSON'S
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, Fedevarer, Konserves. samt Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Grundlagt 1850 — Grundlagt 1850
A/S De danske Vin- & Konservesfabrikker
I · D · BEAUVAIS
M · RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR
KONSERVES · FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

SALMONSENS KONVERSATIONS LEKSIKON
2. UDGAVE.
SUBSKRIPTION MODTAGES I ALLE BOGLADER
1 BIND À 10 KR.
1 SHIRT. 12 KR.
1 SKIND 14 KR.
1 HÆFTE 50 ØRE
C. 20 BIND. 2 BIND AARLIGT.
VÆRKET KAN FAAS PAA RATEBETALING
J. H. SCHULTZ·FORLAG

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Emil Poulsen.

C.W.OBELS Normal-, Kentucky- og Smal-Skraa i imprægnerede Æsker **10 Øre.**

16 Sider

10 Øre

RAVNEN

Nr. 18. Redigeret af AXEL WESSEL. ※ Torsdag den 4. Maj. 1916.

Tegning af Bent Cramer.

Javist er Foraaret farligt —: Luften *bider*, Blæsten *river*, Knopperne *skyder*, Solen *stikker*, Lærkerne *slaar*, og Pigernes Øjne *torpederer* — endda uden saa meget som et Sekunds Varsel!

Bryggeriet Phønix

Telf. 3968 **Ølsorter** Telf. 3968

Se Prislisten i Socialdemokraten

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Tilskære & Sy-Kursus
Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi, Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

Vadskeriet „Ventegodt"
Brønshøj L.
Tlf. Brønshøj 94 og 96
Lufttørring.

TEL. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684. 3349

Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, **Fedevarer**, Konserves. samt Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354· NYØSTERGADE 2.
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al.** — **Billig Pris og ringe Udbetaling.** — **Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Guthmann Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 v. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Møbler
Sengeudstyr-Kredit fra 4 Kr. mdl.
CHRISTOFFER LARSEN
73 Godthaabsvej 73.

Køb RAVNEN

Cirkus er kommen!

Tegning af Anton Hansen

Hver Løve lystrer, adræt og flink,
Betvingerskens Blikke og mindste Vink,
de hopper og springer og bukker.
De Løver, der sidder i første Parket,
forfatter i Tanken en Elskovsbillet
og af pure Misundelse sukker.

Hold inde med al jer forlibte Snak,
med »Gid hun var min« og »Himmel!« og »Ak«,
fortryde I vil jeres Smidsken.
For se, under Tøflen, det kunde gaa an,
det er jo hveranden Ægtemand —
men tænk jer, uha, under Pisken!!

Spejlet.

Dommeren: Man kan ligefrem se Kæltringen i deres Øjne!

Arrestanten: Herregud, saa havde min sali' Mor dog Ret — hun sagde altid, at mine Øjne var som et Spejl!

Fint Øre.

Fruen: Var den Tigger virkelig døvstum?

Pigen: Det tror jeg ikke, for da Deres Datter begyndte at synge, saa løb han sin Vej.

„Urania“
Danmarks bedste Cycle
Nye Cycler med Frihjul til Fabrikspris — Kr. 85,00.
5 Aars Garanti. Kulante Betalingsvilkaar.
Største Udvalg i Dæk, Slanger og Tilbehør til billigste Priser.

Spillende let Løb

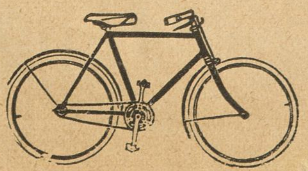

Direkt. fra Fabrik

Fabriksudsalg
Gl. Kongevej 1 E
Ingen Filialer.
NB. Altid ca. 100 Cycler færdigmonteret paa Lager.

Fortsættes).

Tegning af Axel Jensen

Her laver Snude »Løkke« bag et Plankeværk,

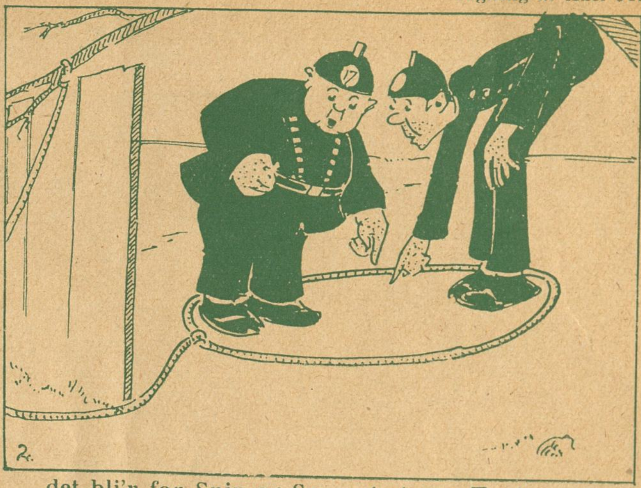

det bli'r for Snip og Snap et større Tankeværk.

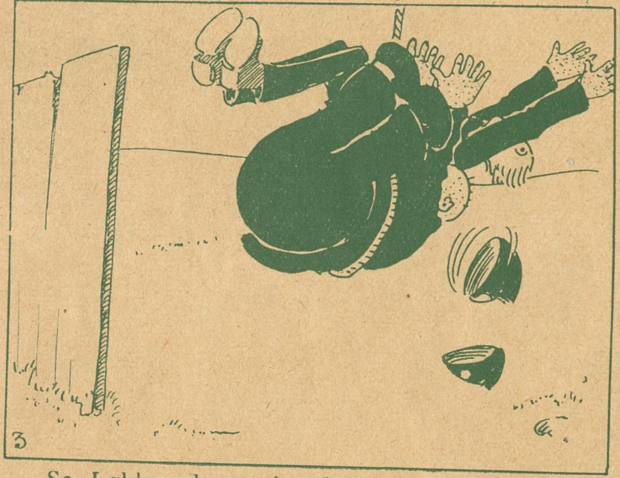

Se, Løkken den er bundet fast til Træet,

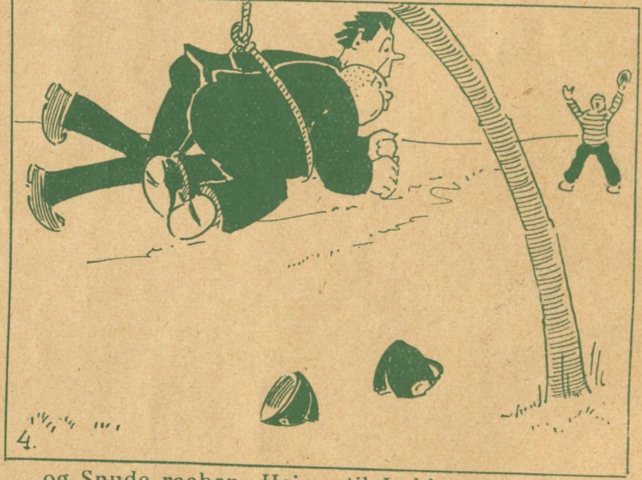

og Snude raaber »Hej – til Lykke mæ'et!«

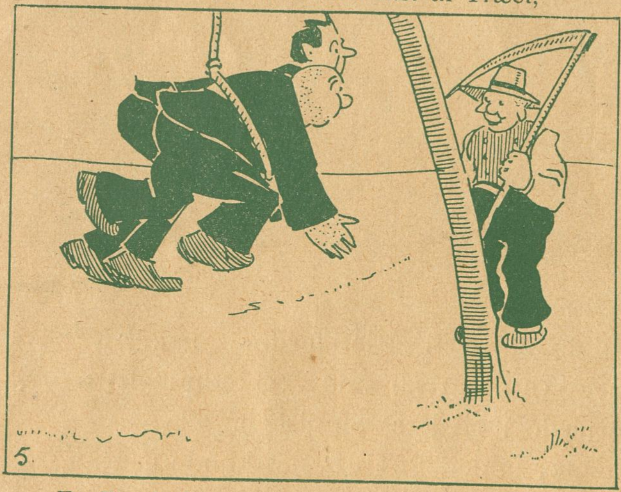

En Bonde kommer med sin Le

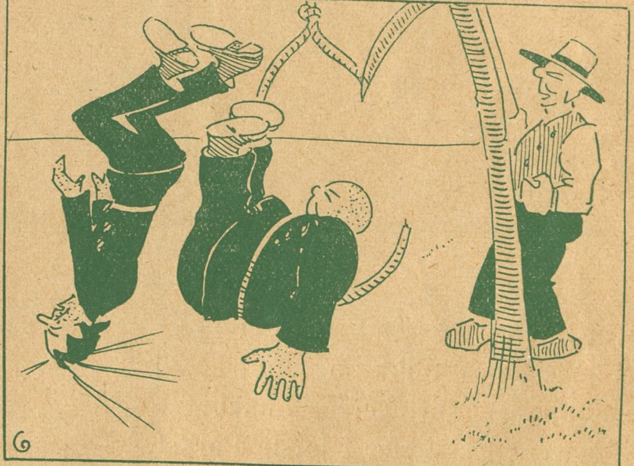

og hjælper dem, som Du kan se.

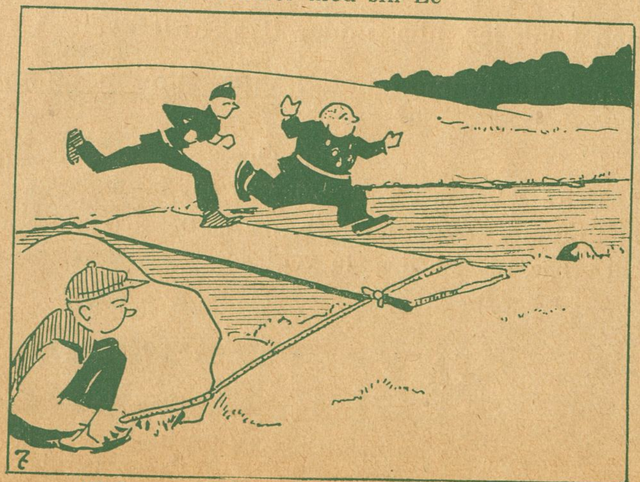

›Vi fanger ham, det kan ej være andet‹

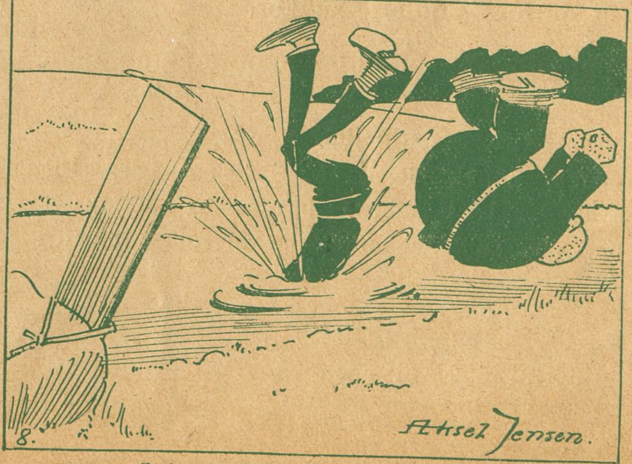

– men Snip og Snap maa atter gaa i Vandet!

Varelotteriet.

(Alm. dansk Vare- og Industrilotteri)

2. Trækning finder Sted d. 10.—11. Maj.

Fornyelsen maa ske senest d. 8. Maj.

De ufornyede Lodder sælges d. 9. Maj.

Forsamlingsbygningen Kløvermarksvej 3

Anbefaler sine Lokaler til Foreninger og Selskaber.

Hver Søndag Teaterforestilling og Bal.

Telefon, Amager 732. Ærbødigst CARL ANDERSEN

—Danmarks fineste Taffelvand—
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1Kl. Forretning. Telf. 390. Aarhus.

Generaldepot: Ingerslevsgade 110. Telefon 9256.

Tivoli.

Sommersæson fra 12. Maj til 20. September 1916.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v. Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Th. Jensens avt.

skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57. Telefon Nora 2677 y.

„Kollegiale Karikaturer“.

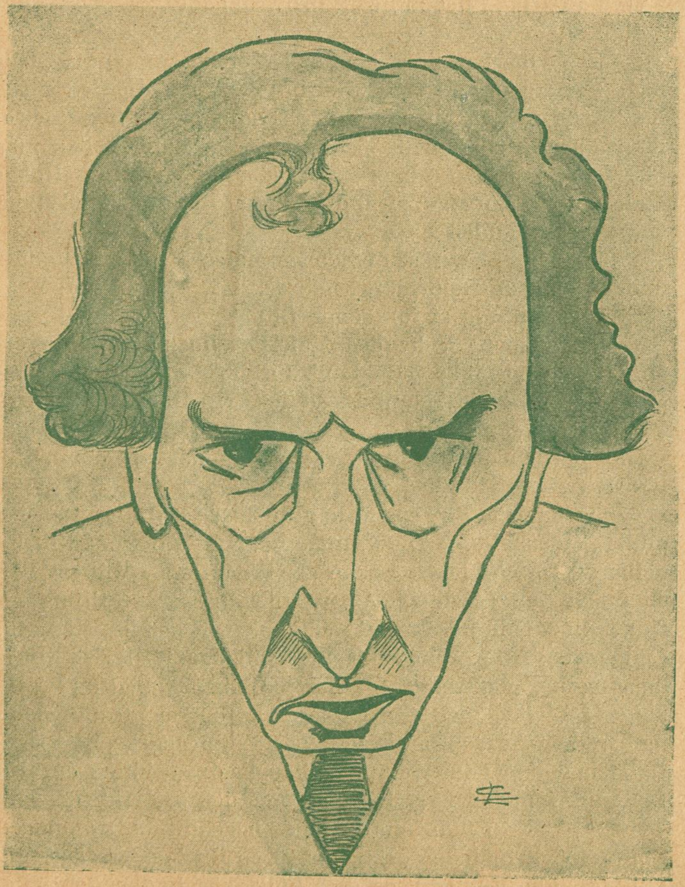

Tegning af Skuespiller Erik Lassen.

Jacob Texiere.

Folkevise.

Mel.: För det gjorde Mamma, när Mamma var Flicka.

Jensine var nitten og dejlig som Solen,
ja, frisk som den gryende Vaar,
og Kinden var rosenrød, snehvid var Kjolen
og bølgende gult hendes Haar,
mens Øjnene lyste af Uskyld og Spørgen
— og Dagen igennem hun tænkte paa Jørgen.

Men Jørgen var Alvorsmand, tavs og lidt langsom
i Gerning saavel som i Ord,
skønt Hjertet var fuldt af en Kærlighedstrang, som
sig voksed' umættelig stor;
thi gik han omkring med en lidende Mine
og sukkede Dagen igennem: Jensine.

De saa paa hinanden en Sommer — den næste
de saa paa hinanden igen;
de talte ej sammen, men tænkte det bedste,
og saadan gled Dagene hen.
Jensine ham sendte de kærligste Blikke,
men Jørgen blot sukked' og friede ikke.

Saa kom der til Byen en kæk og forvoven
Student — ak, ja saadan det gaar;
en Dag han Jensine fik med sig i Skoven,
at snakke Studenter forstaar.
Da Fyren just ikke var af de honnette,
saa kan man vel sagtens til Resten sig gætte.

— Omsider bli'r Jørgen da ked af at sukke
og faar sig besluttet til Daad;
ja, nu vil han tale og fri — ved en Vugge
han finder Jensine i Graad;
da vakler han, og i hans Hjerte det brister,
og uden et Ord atter hjemad han lister.

Naar Frugten er moden, saa skal man den plukke,
og har man en Pigelil kær,
da handle man skal, ikke klage og sukke
og ej være mut eller tvær.
— Vor Jørgen sig hængte. I Storstadens Gyder
nu Hvermand Jensine sin Kærlighed byder.

Per Bonde.

♥ ♥ ♥

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

— Nej, derom er jeg fuldstændig overbevist, svarede jeg begejstret. Men dette er et meget vigtigt Spørgsmaal og jeg vil tale med hende derom, naar jeg næste Gang træffer hende.

Saaledes skete det, at da Dronning Olga af Moutalba nogle Dage senere forlod London, befandt min Moder og jeg os i hendes Følge.

Efter hvad Aviserne havde at berette, var jeg Hendes Majestæts Livlæge og min Moder en nær Veninde af den unge Dronning. Disse Opgivelser var, efter hvad jeg antager, inspirerede af Grev Varitza; hvis han følte sig tilfreds dermed, kunde jeg ogsaa være glad, da jeg ikke ønskede noget højere end at Italia ikke maatte komme til sit Rige og tiltræde sin nye Stilling alene og uden Venner.

Og ejendommeligt nok følte jeg nu efter at dette var blevet tilfredsstillende ordnet, hverken Uro eller Frygt; det forekom mig tværtimod som om det altsammen var Skæbnens og Forsynets Værk.

Jeg følte Tillid til mig selv og min lykkelige Stjerne og var fast besluttet paa — ske hvad der vilde — at holde ud til det sidste.

Og for ikke at behøve at føle nogen Uro for min Moder, havde jeg før vor Afrejse fra England hos vedkommende Øvrigheder skaffet Papirer og Dokumenter, som i Tilfælde af Forviklinger skulde beskytte hende mod Farer og Ubehageligheder. Desuden var hun ikke en Kvinde, der ved at blande sig i politiske Anliggender kunde gøre sig mistænkt og saalænge hun blot spillede Rollen som Veninde og Gæst, syntes hendes Nærværelse mig ikke at være egnet til at fremkalde Misfornøjelse hos Moutalbas Folk.

Derimod var det ikke vanskeligt at se, at min Nærværelse og den Stilling, jeg indtog, voldte Grev Varitza Bekymringer.

Han var hele denne Tid yderst urolig — de stadige Depescher fra dem, som i Albanella havde at svare for Sagernes nye Ordning, gjorde ham nervøs og ængstelig. Det var nu hans Ønske saa snart som muligt at kunne føre sin unge Dronning til hendes Trone og hendes Folk og selv i hendes Navn at tage Ledelsen af Moutalba.

Maaske syntes han ogsaa at mærke, at Dronningen, hvor ung hun end var, havde en Opfattelse af Maaden at regere et Land paa, der ikke saa lidt afveg fra hans egen — i hvert Tilælde ældedes han øjensynlig for hver Dag, der gik, og saa ud som en Mand, der havde store Bekymringer.

Ganskevist havde han meget at gøre; der kom Telegrammer og Depescher til ham under hele vor Rejse. Saavidt jeg kunde forstaa indeholdt intet af alle disse Budskaber noget, der kunde vække Uro hos Grev Varitza eller nogen anden.

Moutalbas Indbyggere, der aabenbart længe nok havde udholdt Kong Alexis Regimente, havde roligt og glad underkastet sig den improviserede Regering, der var bleven indsat i Dronning Olgas Navn, og afventedede hendes Ankomst med store Forventninger.

Det forekom mig derfor, at Greven i Virkeligheden havde megen ringe Anledning til Ængstelse og Uro; men da vi naaede Moutalbas Grænser, blev disse Følelser hos ham saa overmægtige, at han fandt sig foranlediget til at tilkalde mig, for at jeg i Egenskab af Læge skulde raade Bod for dette Onde.

Jeg tror, at De er bleven overanstrængt som Følge af de sidste Tiders Uro, sagde jeg, da jeg sad i hans Privatværelse paa det Hotel, hvor vi tilbragte den sidste Nat før vor Ankomst til Moutalba. Tror De ikke, at det var Dem muligt at tage lidt lettere paa Sagerne?

— Jeg kan ingenlunde nægte, sagde han, at jeg meget stærkt føler den nuværende Situations Krav og Ansvar. Naar man efter næsten tyve Aars Landflygtighed vender tilbage til sit Land for at sætte dets retsmæssige Herskerinde paa Tronen og række hende Magtens Tøjler, er det jo ikke saa underligt, at man føler sig mere nervøs end sædvanlig.

— Men De har ikke nogen egentlig Anledning til Uro, Hr Greve, sagde jeg. Efter hvad jeg har hørt, er Forholdene i Moutalba ikke det mindste urovækkende.

Han sukkede.

— Jo — jo, den store Masse vil dèr ligesom andre Steder have Forandring og er begejstret for alt nyt. Den vil sikkert modtage Dronningen med store Ovationer for hendes Ungdoms, hendes Skønheds og hendes romantiske Skæbnens Skyld. For en Tid bliver alt nok godt. Men hvis Hendes Majestæt vil forsøge at indføre nye Reformer, vil Piben snart faa en anden Lyd.

— Jeg er sikker paa at hendes Majestæt ikke vil indføre andet end gode Reformer, sagde jeg.

Han sendte mig et forskende Blik.

— Jeg haaber, at hendes Majestæt husker, at hun er i Moutalba — og ikke i England, Frankrig eller Italien.

— Hendes Majestæt, indskød jeg, vil nok lytte til Grev Varitzas erfarne Raad!

Han betragtede mig opmærksomt og der opstod en lille Pause.

— Jeg haaber, Sir, sagde han tilsidst, at De iagttager al mulig Klogskab og Diskretion, naar De kommer til Albanella, og De gør bedst i ikke at slutte Dem til noget Parti eller tage Del i politiske Begivenheder. Deres Stilling som Udlænding kan blive vanskelig nok. De kender ikke mine Landsmænd. De er ligesom alle Nationer af slavisk Oprindelse stolte, ængstelige for dereg Uafhængighed og lette at støde. I Lighed med andre Bjergfolk, der er afsondrede fra den øvrige Verden, hader de alle Fremmede, og skønt Deres Landsmænd er godt kendte i Albanella og adskillige engelske Forretningsmænd har slaaet sig ned dèr, saa vilde det uden Tvivl vække Anstød, hvis det blev bekendt, at Dronningens Politik i Virkeligheden bestemtes af en Englænder. Thi Moutalba er ikke England, og dets Folk ikke Englændere.

— Hvis det kan volde Dem nogen Tilfredsstillelse, sagde

jeg, saa forsikrer jeg Dem, at jeg ikke i mindste Maade vil blande mig i Moutalbas Politik. Og jeg anser det heller ikke for troligt, at Hendes Majestæt vil spørge mig til Raads i saadanne Sager.

Han lo temmelig mistroisk og svarede:

— En Kvinde søger sædvanligvis Raad hos den, hun elsker, det er jo ganske naturligt.

— Muligt — eller sikkert, hvis De finder Ordet mere passende. Men sæt, at Dronningen vilde bede mig om Raad; — saa vilde dette i hvert Tilfælde kun blive, at hun skulde henvende sig til en Mand med Deres Erfaringer, som kendte til Folket og dets Historie, og ikke til mig, der savnede Kundskab om begge Dele.

— Et fortræffeligt Raad, sagde han, som det altid vil være klogt af Dem at give. Thi hvis Folket faar at vide, at De er Dronningens Raadgiver, vil Deres Liv snart svæve i Fare.

— Hendes Majestæts Sikkerhed ligger mig meget mere paa Hjerte end min egen, svarede jeg.

— Jeg tror ikke, at nogen Fare truer Hendes Majestæt, svarede han med stærkt Eftertryk, saa længe hun følger mine Raad. En klog Regent gavner mest kun egne Interesser ved at følge sin ansvarlige Ministers erfarne og vise Raad.

Jeg forstod ham, da han havde udviklet denne sin Anskuelse, og gik op paa mit Værelse.

Jeg fandt der en Billet fra Italia — hun kaldte sig altid saaledes, naar hun skrev til mig, og vilde have, at jeg skulde anvende dette Navn, naar vi var alene.

Jeg skyndte mig straks til hende og fandt hende sysselsat med at studere sit ny Fædrelands Sprog, i hvilket hun to Gange daglig modtog Undervisnig af Grev Varitzas Sekretær. Da jeg traadte ind i Værelset, slog Sekretæren straks Bogen i, rejste sig og forlod med et dybt Buk Værelset.

Saasnart Døren var bleven lukket efter ham, forandrede vi den fremmede, højtidelige Stilling, vi hidindtil havde indtaget overfor hinanden, og vi talte fortroligt og utvungent sammen.

— Jeg har noget at fortælle Dig, begyndte hun, da vi sad ved hinandens Side. Ved Du, at jeg har faaet Brev fra min Fætter Konstantin?

— Har han skudt mange Duer? spurgte jeg spøgefuldt.

Hun sendte mig et hurtigt, lidt bebrejdende Blik.

— Nu maa Du være alvorlig, sagde hun. Thi dette Brev er af et meget alvorligt Indhold. Og naar vi læser det, maa vi huske paa, hvad Varitza sagde mig i London.

— Mener Du, at han allerede har foreslaaet et Giftemaal med ham og Dig?

— Ja. Og jeg er næsten sikker paa, at Varitza har fremstillet det som noget meget sandsynligt.

— Hentyder Brevet da til noget saadant?

— Nej — men jeg kan læse meget mellem Linjerne. Jeg synes, at jeg kan udfinde, at han ikke har noget imod at byde mig sin Haand, hvilket forekommer mig meget dristigt, da han aldrig har set mig og ej heller kender min Karakter.

— Prins Konstantin, sagde jeg langsomt, tilbyder sin Haand til Dronningen af Mautalba, ikke til Kvinden.

— Ja — men han faar hverken det ene eller det andet. Imidlertid maa vi — eller i det mindste jeg — svare ham. Han befinder sig allerede i Albanette, beredt til først af alle at skænke mig sin Hyldest.

Jeg indrømmer, at jeg ikke syntes om dette, og mit Ansigt maa have røbet mine Følelser, thi hun betragtede mig opmærksomt, kom nærmere hen til mig, og lagde sin Haand paa min, idet hun sagde:

— Lad ikke nogen smaalig Følelse forvilde dit klare Omdømme, thi Du ved altfor godt, at ingen Mand, hvilken Stilling han end beklæder, kan berøve Dig det ringeste af Italias Kærlighed. Men giv mig et Raad. Ser Du, jeg kan jo ikke forbyde Prinsen at være i mit Land eller i mit Palads, eftersom han hører til min Familie og tilmed er min eneste nære Slægtning og nærmeste arveberettigede til Tronen.

En pludselig Tanke gennemfor min Hjerne ved disse hendes Ord. Hvis Italia og jeg giftede os og fik Børn, vilde jo det ældste af disse fortrænge Prinsen som Arving til Tronen. Man kunde knapt vente, at Hans Højhed vilde føle sig glad derover, men det var snarere troligt, at han, hvis han mærkede, at Dronningen og jeg elskede hinanden, og at hun vilde gøre mig til sin Ægtefælle, vilde blive min svorne Fjende og ikke lade noget Middel uforsøgt til at rydde mig af Vejen. Men skulde dette ikke lykkes ham og han fandt, at hans kongelige Kusine var besluttet paa at gaa sine egne Veje, vilde sandsynligvis hans Vrede vende sig imod hende, og han vilde i saa Tilfælde uden Tvivl følge Kong Alberts Eksempel og forsøge at ophidse Moutalbas Befolkning til Oprør mod dets Dronning. Prins Konstantins Nærværelse i Moutalba varslede i hvert Tilfælde ikke om noget godt.

Jeg stod tavs nogle Øjeblikke, hensunken i disse Tanker. Een Ting var jeg klar over: jeg maatte for enhver Pris hjælpe og beskytte Italia!

Hun betragtede mig opmærksomt og sagde tilsidst:

— Du er urolig over noget . . . .

— Ja, svarede jeg, det er slet ikke behageligt at vide, at denne Prins er i Moutalba.

Og jeg angav i Korthed Grunden hertil.

— Jeg har ogsaa tænkt paa dette. Og da han nu er der, maa vi søge at overliste ham, men først og fremmest søge at skjule vor Kærlighed.

— Du glemmer, at Varitza, der jo allerede har aabnet Underhandlinger med Prinsen, sikkert vil anse det for sin Pligt at meddele ham Oplysninger ogsaa i saa Henseende.

Hun syntes at overveje mine Ord et Øjeblik, og sagde derefter:

— Ja — det er sandt nok. Men jeg vil, inden vi naar Moutalba, lade Varitza give sit Ord paa, at han fortier Sagen. Han er religiøst anlagt og desuden lidt overtroisk, saa han vil nok holde sin Ed. Og hvad Konstantin angaar, vil jeg, hvis han bliver i Albanette, lade ham forstaa, at det er ganske haabløst for ham at bejle til min Haand. Men jeg vil gerne høre, hvad Du mener herom. Hvad ved Du om ham?

— Intet andet end hvad jeg har læst i Aviserne, svarede jeg. Han har ikke noget godt Rygte. Megen Tid har han spildt i Monte Carlo og Paris — han er meget berygtet som Spiller og optraadte for et Par Aar siden ved de franske Væddeløb, indtil han blev Helt eller Hovedperson i en stor Væddeløbsskandale. Og saa var der en anden Affære, hvor der var en Kvinde med i Spillet — det var i Paris —, den vakte stor Sensation og han havde store Vanskeligheder ved at redde sig ud af den. Jeg tror som sagt, at han har et meget daarligt Rygte.

Hun bøjede Hovedet og sukkede dybt.

— Nuvel, sagde hun, vi maa altsaa være paa vor Post og sørge for, at han ikke skal faa noget at vide. Og nu, min Elskede, maa Du gaa, thi det begynder at blive sent, og jeg maa allerede i Aften se at træffe Varitza og sikre mig hans Tavshed.

Vi omfavnede hinanden inderligt, og jeg sagde:

— I Morgen befinder Du Dig som Dronning blandt dit eget Folk, og jeg bliver Vidne til den storslaaede Modtagelse, Du uden Tvivl vil faa. Paa samme Tid som jeg vil føle mig stolt over din Skønhed og den Beundring, der bliver Dig til Del, vil jeg dog mindes den unge Pige i den sorte, tarvelige Dragt, der en Aften kom hen til mig og bad mig om Hjælp.

— For Dig er jeg altid den samme, hviskede hun, for evigt, min Elskede. (Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Lattergranaten.

1. Tyskerne benytter sig, som bekendt, af Granater, der frembringer Taarer, men nu har en fransk Videnskabsmand udfundet et Modtræk — en Lattergranat.

2. »Mit Forsøg lykkes storartet! Jeg har selv faaet lidt af Gassen i mig og griner som en Idiot!«

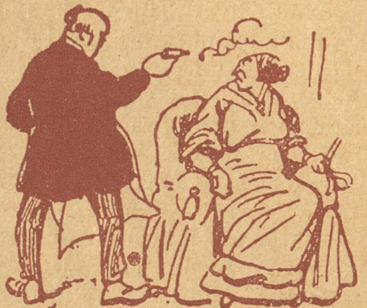

3. Jeg prøvede derpaa Virkningen paa min Kone, der er det mest gnavne her paa Jorden.

4. Resultatet var fortræffeligt! Min Kone begyndte straks at skoggerle og blev ved med det i 24 Timer.

5. Saa forelagde jeg Krigsministeren min Opfindelse. Næppe havde han mærket den svage Gaslugt, før han begyndte at vride sig i Latterkrampe.

6. Saa gik vi over til Angreb med min Gas, og Tyskerne kastede baade Gevær og Sabler og satte i med et mægtigt Grin.

7. Og da den tyske General læste Meddelelsen om Lattergranaten i et Telegram fra

Wolfs Bureau, lo han som han var pisket!

(»L'Illustration« Paris.)

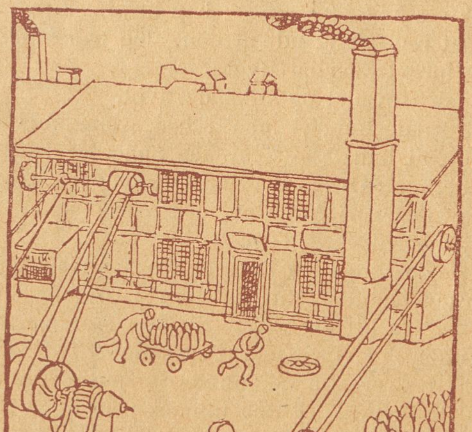

Selv Shakespeares Hus i Stratford har Englænderne omdannet til Ammunitionsfabrik.

(»Simplicissimus«)

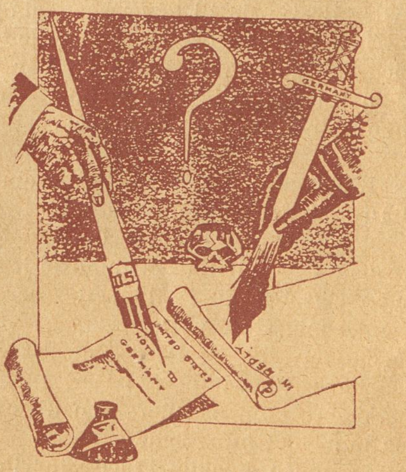

Amerika skriver med Pennen, Tyskland med Sværdet.

(»New York Evening Telegram.«)

Rød Indmad

Maj.

Den evige Vaar med de mægtige Kræfter
vælder med Sol over Landene ind,
bryder hvert Baand, der tynger og hæfter —
Maj i Luften og Maj i vort Sind.

Saa I vort Tog med de smældende Faner?
Toget paa Arbejderfolkenes Dag?
Smilet og Styrken, som Modgang ej raner?
Saa I Begejstringens Glød for vor Sag?

Saa I de Magter, der gik ved vor Side?
Frisind og Broderskab, Tro paa vor Ret?
Rustning og Vaaben var skinnende hvide,
Panden var løftet og Fodtrinet let.

Det unge skal sejre og styrte det gamle:
Minen er lagt under Bagstrævets Lejr!
Alt, hvad der dur, om vort Flag vil sig samle:
Hurra for vor Kamp og Hurra for vor Sejr!

1/5. Idag træder Statsbanernes nye Køreplan i Kraft. Den skal efter Forlydende indeholde adskillige Forandringer fra den gamle, bl. a. den, at Togene nu skal afgaa præcist. Hvis denne Foranstaltning virkelig overholdes, aabner der sig Udsigt til Avancement for mange yngre Banemænd — det formenes, at en hel Del af de ældre ikke overlever en saadan Omvæltning.

For Ungdommen.

Ovenstaaende lille Tegning giver en morsom Prøve paa, hvorledes vore Øjne lader sig bedrage. De tre Figurer synes af forskellig Størrelse, men er i Virkeligheden nøjagtig lige høje. Maal selv!

Mod Enden.

Nu lukker Thalia snart sin Butik:
Skov og Strand er mere krabate.
Jeg priser ikke Sæsonen, der gik —
dens Løjer var for moderate.

Paa Scala man skifted til Svensk fra »Polsk«,
men ak, ingen Stribolt'er har de.
Det kongelige serverer symbolsk
»Det levende Lig« — værsaaarti'!

Snapsen stiger.

Min hule Tand
var led ved Vand,
men tog med »Habs«
den stærke Snaps.
Nu Snapsen sti'r,
og Tanden bli'r
mig lidt for dyr.
Hvis nu jeg ty'er
til Læge Friis,
han ta'r den væk,
men ak og Skræk
— til dobbelt Pris!

Kulhandleren i Helvede.

Fanden: Din væmmelige Kulgrosser! Tror Du, at Du kan købe Dig fri her?

Foraarsvers.

Nu knoppes hver Kastanje,
og Himlen bliver sommerblaa, —
nu slaas de i Champagne,
saa Hjerner gaar istaa.

Nu skyder Pil og Rønnen
de første Skud ved Solens Brand, —
nu græder Mor for Sønnen,
der faldt i fremmed Land.

Nu saar man Byg og Havre
og synger Livets Pris igen, —
nu smuldrer de Kadavre,
der laa en Vinter hen.

Nu vaagner *de* i Varmen,
der hev og stred med Vinter-Gigt, —
nu mister Helten Armen,
men det er kun hans Pligt.

Nu knoppes hver Kastanje
og kappes om at glæde os, —
nu drikker *de* Champagne,
der bød en Verden Trods.

N. Th. Svendsen.

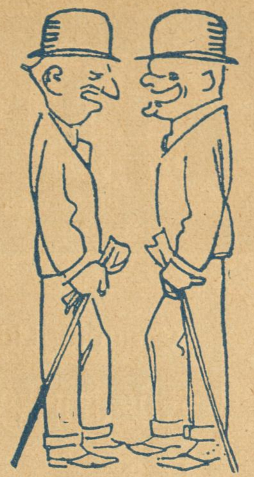

— Naa, nu har de taget Livet af den lille Elefantunge; fandt den sig i den Behandling?

— Tja, den forsøgte jo at sætte sig paa Bagbenene — men den kunde ikke!

Apropos Arboe.

Min Sjæl har hverken Rist eller Ro:
Hvad skal jeg mene? Hvad skal jeg tro?
Det, jeg paa Skolebænken har lært,
siger nu mange er ingenting værd.

Jeg klaged igaar min Nød for en Bips.
Rask kom Svaret, eins zwei drei, vips:
»De Ærter at klare er s'gunte saa let —
men gak Du, min Søn, til Højesteret!«

29/4. Med stor Spænding følger jeg Gangen i Højesterets Arbejde for at muliggøre en Forløsning i Spørgsmaalet: Jomfrufødslen kontra Liebe. Det gamle Palæ i Bredgade burde virkelig have Navneforandring.
— F. Eks. Fødselsstiftelsen?

Danske Barberere i Karikatur.

Ibenfeldt-Schultz, Klareboderne 6.

RYG
ODOR
Formrullet
Brasil Cigar 5 Kr. 50 Øre pr. 100 Stk.
Haandrullet „ „ 7 Kr. „ „ „
CIGAR- & TOBAKSFABRIKEN
DANMARK
Telefon 5621 · Grundl. 1888
Niels Hemmingsensgade 20
København

Holbergsgade 6

Grundlagt 1850 Grundlagt 1850
A/s De danske Vin- & Konservesfabrikker
I · D · BEAUVAIS
M · RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR
KONSERVES · FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

Nyt Selskabslokale
Mine smukt monterede Lokaler til mindre Foreninger, Selskaber og Klubber bringes i velvillig Erindring.
Chr. O. Jensen,
Fhv. Frmd. f. Kellnerf. f. Kbh. og Omegn.
Telf. 10424 **Vognmagergade 37,** Landemærket 24. Telf. Byen 7534

Grossereren (der efter at have vandret et Par Timer rundt om Plakatsøjlen udbryder): De— det var Fa-Fannen til lang V— Vej hjem i Af—Aften.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.
Koncert
hver Sommereftermiddag.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13. København F.

Cascalin
Tabletter mildt
Cascalin Piller B stærkere virkende **fortrinligt og billigt Afføringsmiddel.**
Anvendes paa mange danske Hospitaler og af mange danske Læger. Faas paa Apotekerne.
Løvens kemiske Fabrik,
Amagertorv 33.

SOCIAL-DEMOKRATEN
Snedkermester
Ferd. Olsen
Studiestræde 17
Stilfulde Møbler
Afbetaling

THOMSENS
MAGASINER

1. KL. DAME-SKRÆDDERI
Nikolajgade 13 ·
Christianshavns Torv 6.
Slotsgade 3 ·
Ryesgade 128.
AFBETALING

Sommerlyst Koncertsal
hver Aften: Sommerrejsen 1916.

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
· IRIS ·
forfiner · forskönner · bevarer Huden
Alles Yndlingssæbe

Han: Frøken, hvorledes syntes De om de amerikanske Bokser'?
Hun: Guj dog — jeg bruger rigtignok kun »danske normal«.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

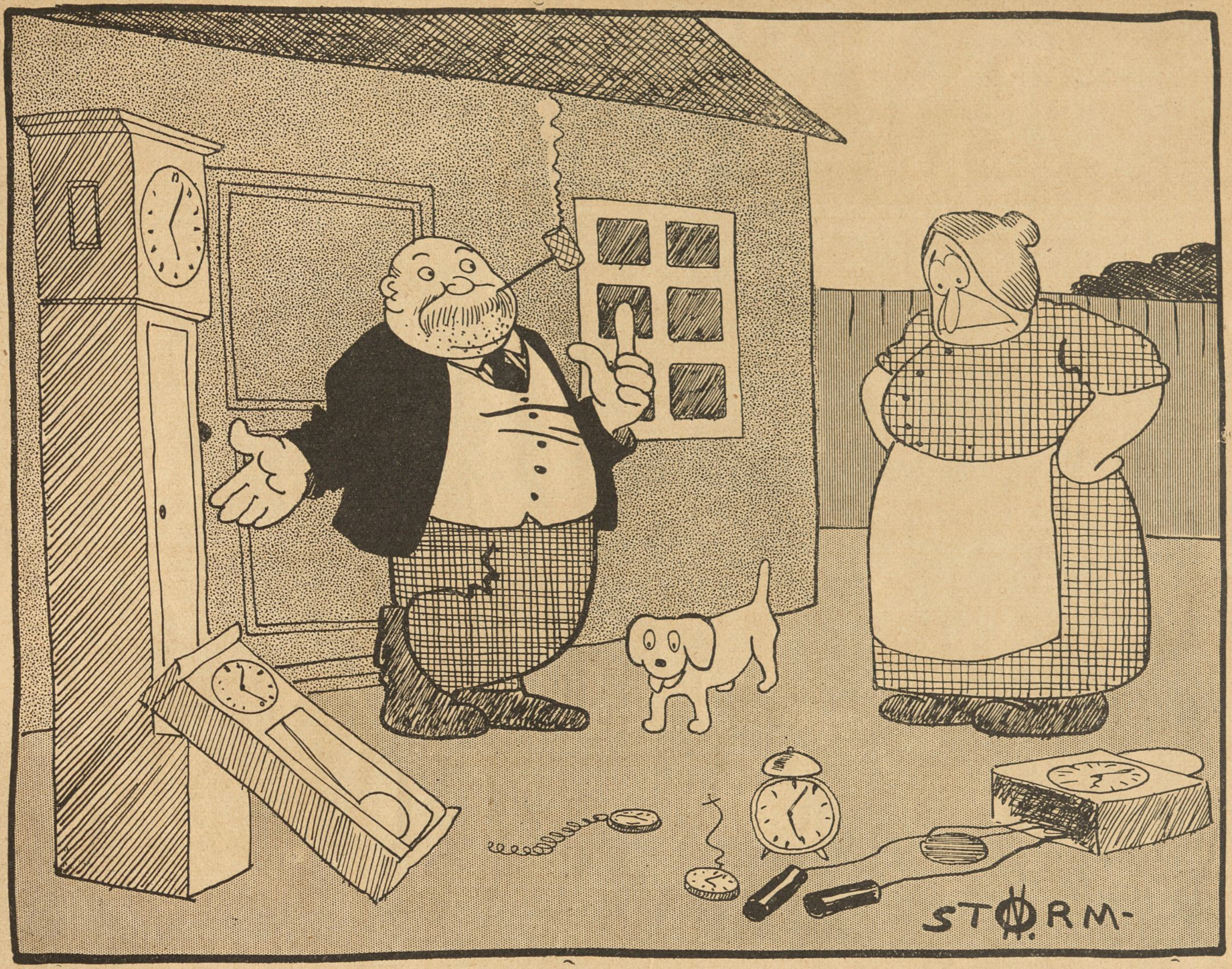

Tegning af Storm-Nielsen

— *Hva' er det, Du gør, Sørensen?*

— *De' ve' Du vel nok! Nu ska' vi jo til at stille alle vores Ure frem!!*

En Retsscene.

Dommeren: Kan Vidnet skildre Begivenheden, saadan som den gik for sig?

Vidnet: Ja, ak ja. Han sagde, han skulde give mig 10 Kroner, hvis jeg ikke vidnede imod ham.

Dommer: Han sagde vel ikke: »*Han* skulde gi' Dem 10 Kroner?«

Vidne: Jo, det sagde han netop.

Dommer: Han kan dog ikke have sagt »han«. Han talte vel i »første Person«.

Vidne: Nej, jeg var den første Person, som talte.

Dommer: Han kan vel ikke have talt i »tredje Person«?

Vidne: Der var ingen tredje Person. Vi var kun to.

Dommer: Nej, men hør nu paa mig. Han kan umuligt ha' sagt: »*Han* skal gi' Dem 10 Kroner«. Han sagde vel: »*Jeg* skal gi Dem 10 Kroner?«

Vidne: Nej, Hr. Dommer, om *Dem* sagde han ingenting!

Dommer: Pyh — sæt Dem!

Uartig.

Varietédirektøren: Det gør mig ondt, at jeg ikke kan benytte Deres Viser, men jeg kan ikke tillade nogen Uartigheder i min Varité.

Forfatteren: Men jeg er jo ikke fremkommet med Uartigheder.

Varietédirektøren: Nej, det kan nok være, men det vil Publikum gøre.

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE"

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

Tegning af Georgia Jacobsen.

Ej, se hvilken skøn Buket
af Blomster hvide og røde!
Og se, hvor hun smiler koket
med Læber fristende bløde!

Hvem faar vel de Blomster smaa?
Hvem gælder de straalende Blikke?
Een Ting er jeg sikker paa:
Mig er det i hvert Fald ikke!

Hans Alder.

Paa et af de københavnske Hospitaler indlagdes for nogle Dage siden en paa sit Ben tilskadekommen Person. Hans Opførsel var ikke helt første Klasses, og han var nærmest tilbøjelig til ikke at ville have sit Saar behandlet paa Hospitalet. Da Overlægen kommer til Stede, spørger denne:

— Hvad er Deres Navn?

— Hænsen! svarede Manden modvilligt paa ægte københavnsk.

— Og hvor gammel er De? spørger Lægen videre.

— Hva' rager de' Dem! lyder det promte Svar.

Lægen lader imidlertid som han ikke hører denne elskværdige Tiltale og siger henvendt til Sygeplejersken:

— Vil De grade ham.

Manden synes aldrig før at have været ude for en saadan Behandling, og da Sygeplejersken lidt efter melder: »37, Hr. Overlæge!« udbryder den genstridige Mand i maalløs Forbavselse:

— De' var Fa'ens, ka' De finde min Alder dér!

Tableau!

Danske Velærværdigheder XXII

Tegning af Hp. Hansen.

Biskop Wegener, Maribo.

Askø-Sagen forlængst er endt,
jeg husker kun dunkelt, hvad der hændte sig.
Hvordan *var* det? Nogle smaa, der blev brændt,
og navnlig en Biskop, der brændte sig?

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Tegning af Ebba Ebbesen.

I mange Aar jeg samlede paa Kobber, Tin og gammelt Stentøj.
Hvor har jeg været fjollet! *Nu* samler jeg skam kun paa sjældent Bentøj!

Hvorfor hun var tavs.

Han havde ventet en øm Omfavnelse, men hans Forlovede modtog ham meget køligt. Han kunde ikke begribe hvorfor.

— Elskede, udbrød han, — hvad fejler Dig dog?

Men hun forblev tavs med Læberne fast sammenpressede, og med et Vink betydede hun ham, at han skulde gaa.

Han faldt paa Knæ.

— Elskede! Hvad har jeg dog gjort, som kan smærte Dig saaledes? Jeg tilstaar, at jeg i Aftes i Korridoren kyssede Frøken Andersen — men paa Æresord, jeg troede det var Dig!

Hun pressede Læberne endnu fastere sammen, men sagde ikke et Muk.

Fortvivlet gik han sin Vej.

Ønsker De at vide Grunden til hendes mærkelige Opførsel? Hun havde glemt sit Gebis i Badeværelset.

C. B. MØLLER & Co.s
Cigarer og Cigaretter
er de mest velsmagende:
Børscigaren, stor . . . .
Populair, mellem . . . .
Exporta — . . . .
La Marca — . . . .
pr. 3 Stk. 0,25.
Triumph & Florida etc. pr. Stk. 0,11.

Da Sølvbrudgommen tog fejl.

Hr. og Fru Johansen fejrede deres Sølvbryllup, og alle deres Bekendte og Gæster talte om, hvor lykkeligt de havde levet sammen i den lange Tid.

— Ja, sagde Hr. Johansen, min Hustru er den eneste Kvinde, jeg nogensinde har elsket. Og jeg mindes saa tydeligt, da jeg friede til hende, som om det var i Gaar.

— Det maa Onkel fortælle os! udbrød en ung Mand, medens han i al Hemmelighed trykkede en ung Piges Haand under Bordet.

Alle de tilstedeværende trængte paa, og Hr. Johansen saa sig tilsidst nødsaget til at fortælle om sit Frieri.

— Det var en herlig Sommerdag. Vi havde spist Frokost sammen ude i Skoven, og derefter spadserede vi sammen Arm i Arm fremad paa en smal Sti. Kan Du huske det, lille Kone?

Fru Johansen nikkede smaaleende.

— Saa satte vi os paa en gammel Træstub. Det kan Du ogsaa nok huske?

Fru Johansen nikkede igen.

— Hun begyndte nervøst at skrive i Jorden med sin Parasol. Er det ikke rigtig?

Fru Johansen nikkede stadig.

— Hun skrev sit Kælenavn »Julle«, og saa sagde jeg — Tillad mig ogsaa at skrive et Navn. Saa tog jeg Parasollen og skrev Hugo nedenunder.

— Hvor romantisk! udbrød den unge Pige, som lod sin Haand trykke under Bordet. Men, hvorledes gik det siden?

— Jo, hun tog resolut Pararollen fra mig og skrev imellem Navnene: »Nej!«

En Time senere tog vi hjem. Jeg husker det altsammen saa tydeligt.

Saa kyssede Hr. Johansen Sølvbruden og tørrede sine Øjne, thi han var virkelig bleven rørt over disse Minder fra Ungdomstiden.

— — — —

Da Gæsterne var gaaet og Sølvbrudeparret endelig var bleven alene, sagde Hr. Johansen:

— Det har rigtignok været en herlig Dag, og det var morsomt at se, hvor glade og elskværdige alle vore Gæster var.

— Ja, naar Du bare ikke havde fortalt den der Frierhistorie!

— Men hvorfor ikke, kære Ven? Jeg mindes jo altsammen saa tydeligt, som om det var sket i Gaar.

— Ja, det er meget muligt, men der er tre Ting i din Historie, som ikke passer!

— Tre Ting! Hvilke skulde det være?

— For det første har jeg aldrig spist Frokost med Dig i Skoven, inden vi blev forlovede; for det andet har jeg aldrig haft Kælenavnet »Julle«, og for det tredie sagde jeg ikke »nej« da Du friede til mig.

Hr. Johansen blev ganske bleg af Forfjamskelse! Stammende sagde han:

— Men kære lille Ven — Du maa ha' glemt det!

— Nej, Hugo! Du ved, at jeg har en ganske udmærket Hukommelse; jeg tager ikke fejl. Og skøndt vi nu har været gift i femogtyve Aar, skal jeg ikke nægte, at det kunde interessere mig at faa at vide, hvem »Julle« er — — —!

Første-Klasses Tyveknægte.

En rig Grosserer stod en Dag og betragtede nogle Malerier i et Vindue, og pludselig følte han et Ryk i sin Frakke. Han tog straks til sin Inderlomme og opdagede, at hans Tegnebog var borte.

Hurtig som Lynet slog han en Klo i den ene af de to Personer, som havde presset sig op ad ham, en Manøvre, som havde til Følge, at den anden Person flygtede. Mens Grossereren stod og saa sig om for at finde en Betjent, kom der en elegant klædt Herre hen til ham og spurgte i en deltagende Tone, om han var blevet bestjaalet?

— Ja, min Tegnebog er stjaalet.

— Var der mange Penge i den?

— Ja, seks hundrede Kroner.

— I Sedler?

— Ja.

— Ved De Numrene paa Sedlerne, saa at De kan anmelde det til Politiet?

— Nej, desværre!

— Jeg er meget taknemlig for Deres Oplysninger, udbrød den elegante Herre. Jeg skal sige Dem, at jeg mistænker Jack, som har taget Deres Tegnebog, for at narre os andre for vor Andel!

Og inden den bestjaalne var kommen sig af sin Forskrækkelse, var den elegante Herre forsvundet ind ad en Sidegade.

Grossereren holdt imidlertid stadig fast paa den, han mistænkte for at have taget hans Tegnebog. En Del Folk samlede sig om dem, og endelig kom Politiet. Da den mistænkte fik Øje paa Betjenten, begyndte han at beklage sig over, at han var bleven overfaldet og fastholden, og da Grossereren saa nærmere paa ham, syntes han, at Manden saa for velklædt ud til at kunne være Tyv, og han fortrød, at han havde mistænkt ham. Da endvidere den anholdte tilbød at lade sig visitere og Tegnebogen ikke blev funden, gav Grossereren ham en Undskyldning og tilbød ham en Godtgørelse paa 25 Kr., hvad Manden gik ind paa. En Ven af Grossereren, som boede i Nærheden, laante ham Pengene.

Da Folkemængden omsider spredtes og Politiet havde forladt Skuepladsen, gik den mistænkte, men nu renvaskede Herre hen til Grossereren og sagde i en fortrolig, hviskende Tone:

— De taler vel ikke om dette her til Bob? det er jo en Privatsag mellem os to — ikke? Og undskyld, at jeg nu stikker af, for jeg maa skynde mig, hvis jeg skal have min Part af Deres Tegnebogs Indhold!

Og væk var han — og der stod Grossereren og skar Tænder, saa det kunde høres helt ned i den anden Ende af Gaden.

DFB Ikke alene Afholdsfolk men alle, der ønsker ekstraktrigt og skattefrit Øl, forlanger DFB
De forenede Bryggeriers Krone Lagerøl og Krone Pilsner

Folkets Hus, Jagtvej 69 ❊ Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, **Harald Hansen**, Telf. 10392.

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

„Danmarks" Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Maanen er hvid
og blændende hvid Hud faar enhver, der daglig bruger
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faaes overalt à 32 Øre Stk.

LAX i alle Kvaliteter
Gaasebryst. Oksetunger etc. anbefales.
Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908.
Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908
Telefon 817 & 8231. **Jacob B. Krøll,**
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Haukeli
bedste Syke- og Konfektionsbutik samt Kaffes

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

SAMLEDE AKTIVER 20 Mill. Kr. — ANDELS-ANSTALTEN TRYG — GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT STATSKONTROLLERET — HOVEDKONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K — MEDLEMSANTAL 200,000

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

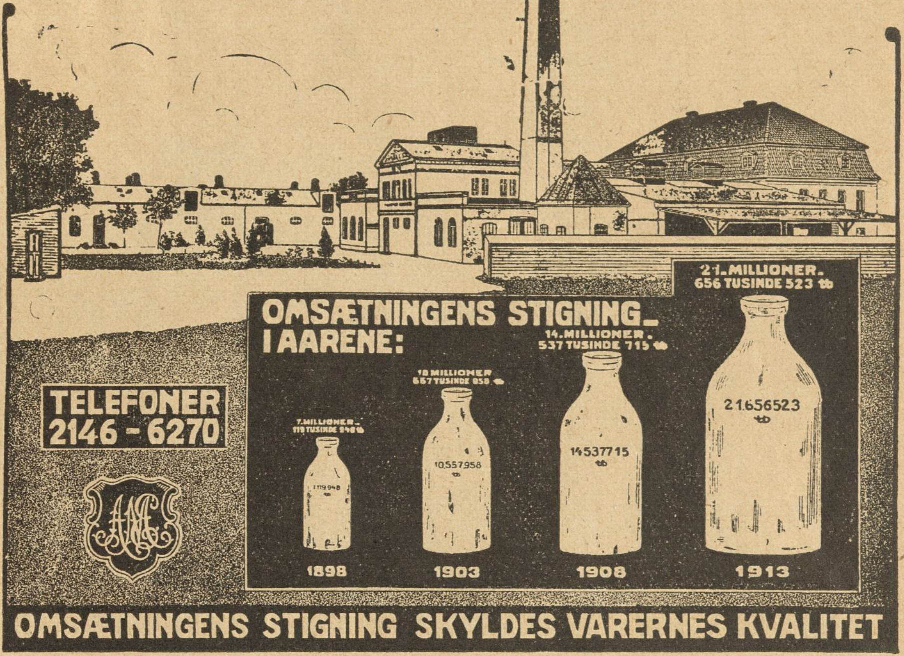

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

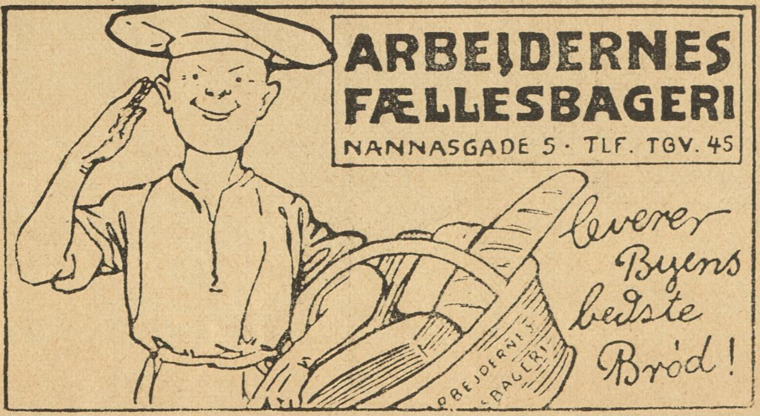

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F. F. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Osvald Jensen.

Hvem vover vel at skæmme dig, min kære Fødestavn?
Nej, der maa ikke gøres Vold paa gamle Kristianshavn!

16 Sider

10 Øre

RAVNEN

Nr. 19. Redigeret af AXEL WESSEL. * Torsdag den 11. Maj. 1916.

Tegning af Emil Poulsen

Den amerikanske Note passerer Danmark paa Vej til Berlin.

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIG LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
MEDLEMS ANTAL ca. 200,000

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
Prøv
vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. Chr. Jensen.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. Joh. Olsen

TUBORG
LEVERANDØR TIL DET KONGELIG DANSKE HOF
Tuborg
Lager
Pilsner
Porter
Münchener
Wiener
Export
Øl

Tilskære & Sy-Kursus
Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi, Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

THOMSEN'S
MAGASINER
1. KL. HERRE-SKRÆDDERI.

Nikolajgade 13
Christianshavns Torv 6
Slotsgade 3
Ryesgade 128.
AFBETALING

Foraar i Rosenborg Have.

Tegning af Anton Hansen.

Næb og Klør.

Kongerne. Konger og Kongemagt ruster forbavsende langsomt, endskønt disse Begreber i Tidernes Løb er bleven overhældt med adskillige Potter Satire-Syre. Endnu er der Mennesker, der sitrer ved Synet af en „Konge“, skønt en saadan kun er et almindeligt Mandfolk i Bukser — med Guld paa, ganske vist. Og endnu er ingen bleven tilstrækkelig klar over den udsøgte Fornærmelse, som ligger i, at Kongen (Landets Øverste) er for fin til at indfinde sig i mindre Teatre, paa Varieteer eller paa Restaurationer og Kafeer?

Konge-Vanviddet holdes nemlig kunstigt oppe af aandsløse Vanedyr eller fiffige Spekulanter.

Læs:

„Politiken“ d. 27. April 1916

„Australierne hædres“ (Privat-Telegram). „Det kom til rørende Scener (i London) da de saarede og blindede førtes hen til Pladser nærmest de kongelige. Man vilde, trods deres Svaghed, lade dem nyde den højeste Ære.“

Den Slags bundløs Galskab lader sig altsaa endnu i 1916 skrive og læse! Hvor mangen Grosserer med Frue og Datter har ikke ved Læsningen af denne himmelraabende Gemenhed følt en behagelig Kildren langs Rygraden — ved Tanken om dem, der nød den højeste Ære at komme saa nær de kongelige!

Tænke sig, at man hvisker i Øret paa en i det evropæiske Slagsmaal kræstet og blindet Stakkel, at nu sidder han nær ved Kongen og Dronningen, og at han endelig maa „nyde“ Æren i den halve Time den varer!

Bestaar da Samfundet endnu hovedsagelig af Børn, uvidende Bønder og Idioter? Eller kan vi snart sprænge Skallen paa alt dette Gøgl med den sunde Fornufts Fladderminer?

Undskyld Ulejligheden!

Dr. Tyf.

Den forlegne Tilbeder.

Fra den allerførste Dag, jeg Dig saa,
Du bedaarende Evadatter,
jeg fyldtes med Ild af dit Øjes Smil
og Din klare, klingende Latter.

Min Elskov er sand, min Børs er fuld;
for vor Lykke er intet i Vejen.
... Der er bare det, at jeg stakkels Fyr
er altid saa rædsom forlegen.

Jeg sværmer om Dig, saa tidt jeg kan,
som Møllet omkring sin Flamme:
for hvis Du en Dag faar Mod til at fri,
saa siger jeg Ja med det samme!

F. S.

Rask Dreng.

Gammel Dame: Hvad hedder Du, min lille Ven?

Lille Dreng: Karl Johan Hansen.

Damen: Hvor gammel kan Du være? Du er vel ikke mere end seks Aar?

Drengen: Naar Du ved det, hva' Fa'en spør' Du saa for?

„Urania“
Dammarks bedste Cycle
Nye Cycler med Frihjul
til Fabrikspris — Kr. 85,00.
5 Aars Garanti. Kulante Betalingsvilkaar.
Største Udvalg i Dæk, Slanger og Tilbehør
til billigste Priser.

Spillende let Løb

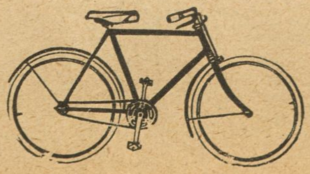

Direkt. fra Fabrik

Fabriksudsalg
Gl. Kongevej 1 E
Ingen Filialer.
NB. Altid ca. 100 Cycler færdigmonteret paa Lager.

(Fortsættes).

Tegning af Aksel Jensen

Her ser vi Snude ude efter »Nap»,

men Snap er ikke sen, for han er rap,

til Gymnastik den bedste i vor Stad,

hvad Snude maa erkende – Tak for Mad!

Her hænger han paa Stang li'som en So,

og her er Ro (det er vist Fredens Bro).

Nu vaagner Snude op og spiller Top –

saa det gik altsaa lige o—p—op!

Clichéer.
LIND HANSEN
Købmagergade 9 (Elevator)
TELEFON 6288

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13. København F.

Det noterer jeg, at
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe
er den bedste.
faaes overalt à 32 Øre pr. Stk.

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.
Søren Hansen.

Nyt Selskabslokale
Mine smukt monterede Lokaler til mindre Foreninger, Selskaber og Klubber bringes i velvillig Erindring.
Chr. O. Jensen,
Fhv. Frmd. f Kellnerf. f. Kbh. og Omegn.
Telf. 10424 **Vognmagergade 37,** Landemærket 24. Telf. Byen 7534

Tegning af Svend Ulrich.

***Sct. Peder:** Hvad siger De? Er De General? Saa er De gaaet forkert — vore Leverandører henvises til Køkkentrappen!*

Spørgsmaal og Svar.

Naar er det Foraar?
Naar Borgmester *Marstrand* roder
op i Byen efter Noder,
naar hver Gade han udgraver,
saa i Pløre rundt vi traver,
saa er det Foraar — saa er det Foraar!

Naar er det Sommer?
Naar en skallet Pantelaaner
frækt Din Vinterfrakke haaner,
og han siger flot »en Daler«,
mens han Frakken til sig haler,
saa er det Sommer — saa er det Sommer!

Naar bli'r man Ridder?
Naar man fedter og man bukker
og man hele Kassen hugger,
naar man laver Falsk bl. a.,
saa faar man skam her i Landet
Ridderkorset — ja Ridderkorset!

Naar ærer man Præsten?
Naar en Præst staar op og taler
for en Bunke blanke Daler,
som han faar, for at den Døde
kan i Himmerige møde,
saa ærer man Præsten — saa ærer man Præsten!

Naar er det dejligt?
Naar din Kone tar paa Landet
for at køle sig i Vandet
og bli'r borte tyve Dage,
mens *Du* kan paa »Viften« tage,
saa er det dejligt — saa er det dejligt!

Eigil Nielsen.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

Den følgende Dag passerede vi Moutalbas Grænse, og efter omtrent halvanden Times Kørsel gennem et bjærgrigt Landskab, fik vi det berømte Mout Alba, det højeste Bjærg, efter hvilket hele Landet har faaet Navn, i Sigte, og saa Albanetta udbrede sig ved dets Fod.

Fra det højeste Punkt af Vejen, der i Zigzag førte fra Bjerget ned til Byen, havde vi en fortræffelig Lejlighed til at betragte denne.

Det viste sig at være en Samling hvidtskinnende Huse, over hvilke Kirkernes Kupler og Taarne hævede sig, straalende af rig Forgyldning. Midt i Byen saas et højt stateligt Palads, næsten lige saa stort som hele den øvrige By.

En bred Flod, blaa som selve Donau, flød langs Byens ene Side, omgivet af Lunde af Oliven, Cypres og Poppel, hvis forskelligfarvede grønne Blade tegnede sig skarpt mod det graa og hvide Marmor, der har gjort Moutalba saa berømt.

Det var kort sagt en vidunderlig smuk By, og man havde vanskeligt ved at tænke sig, at denne saa fredelige Plet saa ofte havde været Skueplads for uhyggelige Dramaer, Blodsudgydelse og Mord.

Af vor Ankomst til Hovedstaden og Dronningens Modtagelse har jeg nu kun et dunkelt Minde. De for mig fuldkomment nye Forhold, Tilfældets historiske Betydning, Farvepragten og Folkets højlydte og larmende Hyldest virkede paa mig som en underlig Drøm, der, naar den er forbi, kun efterlader et dunkelt, utydeligt Billede. Jeg husker Kanontordenen, da det kongelige Tog passerede Floden og rullede ind i Byen, Kirkeklokkernes bedøvende Klang, som begyndte da Kanontordenen ophørte, Geværsalverne, da Toget standsede ved Stationen, der var smukt dekoreret med Flag, Grønt og Blomster og i denne særlige Anledning forsynet, med smaa pyntelige Modtagelsespavilloner, hvor vi mødte en talrig Forsamling af Landets mest betydelige Mænd, iførte straalende Uniformer.

Men tydeligst husker jeg dog den, der udgjorte Midtpunktet i hele dette Skuespil — jeg ser hende endnu som hun stod dér, bleg, men med Øjne, der straalede af undertrykt Rørelse, da hun modtog alle disse Æresbevisninger med et venligt Smil og med et stolt Udtryk i sit skønne Ansigt.

Efter en Stunds Forløb satte en statelig Procession, bestaaende af pragtfulde Ekvipager og straalende Ryttere sig i Bevægelse, for at føre den unge Dronning gennem Byen til Domkirken, hvor der skulde holdes en højtidelig Gudstjeneste til Ære for hende.

Den Vogn, hvori jeg kørte, fulgte, takket være min officielle Egenskab af Dronningens Læge, ganske nær efter hendes, i hvilken hun selv og Grev og Grevinde Varitza befandt sig, og jeg havde derfor god Lejlighed til at iagttage den Begejstring, hvormed man overalt hilste hende: de mest begejstrede Hurraraab lød længe efter, at hun var kørt forbi.

Inde i den store Domkirke med dens talrige forgyldte Helgenbilleder og brændende Lys sang Præsterne *Te Deum laudamus* med en Følelse og en Kraft, som maaske havde gjort Indtryk paa mig, hvis jeg ikke havde vidst at nede i Krypten under os laa Legemerne af Moutalbas to sidste Konger — myrdede af deres nu jublende Undersaatter!

Mon hun tænkte paa det samme, da hun sad paa sin Trone, omgivet af en straalende Skare; huskede hun mon paa, at nogle Fod under hende hvilede hendes myrdede Forældre og at deres Skæbne maaske engang ogsaa vilde blive hendes?

Da jeg havde vænnet mig til Halvmørket i Katedralen, lagde jeg Mærke til, at en Mand blandt Dronningens Omgivelser var blevet anbragt nærmere ved hende end de øvrige og et Trin højere end Grev Varitza. Med stolt Overlegenhed syntes han at indtage denne fremskudte Stilling og at se ned paa de andre. Og med ét stod det klart for mig, at det maatte være den Mand, Dronningen og jeg Aftenen i Forvejen havde talt om, hendes Fætter, Prins Konstantin.

XVIII. I SLOTSHAVEN.

Under hele Resten af den højtidelige Gudstjeneste i Domkirken var min Opmærksomhed helt og holdent optaget af den Mand, i hvem jeg saa en Fare for Dronningen og mig selv, og jeg betragtede ham nøje.

Han var høj og velvoksen, i Tredive-Aars-Alderen, med en stolt, hovmodig, næsten overmodig Holdning og med en Mine som om han var højt hævet over alle sine Omgivelser. I hans Blik fandtes noget, jeg ikke syntes om; det havde et ulykkesspaaende Udtryk, Øjnene sad for nær hinanden og det ene skelede lidt; det var tydeligt, at de undertiden kunde faa et virkeligt grumt Udtryk. Iøvrigt var Mandens Ansigt ret smukt, skønt ejendommeligt. Trækkene var fintskaarne og destingverede, den lige Mund og den fremskudte Hage vidnede om Mod og Beslutsomhed. Han havde et tykt, sort Overskæg, der var tilspidset i Enderne; Mundens ligesom Øjnenes Udtryk vidnede om Grusomhed.

Prinsen var iført en straalende Uniform, der i Forening med hans fremskudte Stilling gjorde ham til den mest bemærkede Person i Dronningens Omgivelser.

Hans Holdning kunde knapt have været mere stolt og hovmodig, hvis det havde været ham og ikke hans Kusine, for hvis Tronbestigelse Takkegudstjenesten holdtes.

Da han for Afvekslings Skyld lod Blikket glide henover de tilstedeværendes Rækker, var det med den overlegne Ligegyldighed hos en Mand, der ved sin kongelige Byrd føler sig højt hævet over alle andre dødelige. Et Par Gange saá jeg ham med nysgerrige og forskende Blikke betragte den ny Monark, som han syntes at bedømme efter helt andre Synspunkter end de øvrige tilstedeværende, thi af den aabne, uforstilte Beundring disse lagde for Dagen saas hos ham ikke det mindste Spor. Han forblev hele Tiden kold, haard og uberørt.

Ceremonien i Kirken var til Ende, og man begav sig atter ud i det straalende Solskin, som strømmede ned fra den safirblaa Himmel, foran os udbredte den brede, smukt dekorerede Avenu sig; Klokkernes dumpe Klang, blandet med Kanonernes Torden, lød paany gennem Luften, det vrimlede med Folk paa Gaderne, alle Vinduer var fulde af Tilskuere og bagved Soldaterne, som holdt Orden, trængtes de nysgerriges Skare for at opfange et Glimt af Stadsen og den unge Dronning.

Denne standsede et Øjeblik paa det øverste Trin af den brede Marmortrappe, der førte fra Kirken ned til Gaden. Ved hendes ene Side stod Ærkebispen, en gammel, ærværdig Mand med langt, hvidt Skæg, og paa den anden Side Grev Varitza. Forøvrigt omgaves hun af de Dignitarer, der havde fulgt hende fra Stationen og deltaget i Takkegudstjenesten.

I sin elegante Pariserdragt, der var forfærdiget med udsøgt Smag, skilte hun sig afgjort ud fra de andre, og hendes straalende Skønhed vakte alles Opmærksomhed. Det var let at se, at Kvinden i hende glædedes i dette Øjeblik; derom vidnede Glansen i hendes Øjne, de halvaabne Læber og Rødmen paa hendes Kinder, hvilket røbede, at hun ikke var ganske fremmed for det kvindelige Begær efter at behage.

Bifaldsraabene fra den tætte Masse ophørte pludselig som ved et Trylleslag. Dronningen og hendes Folk betragtede hinanden en Stund. Derefter gik hun med ubeskrivelig Ynde og Naturlighed et Par Skridt frem foran sine Hoffolk og bøjede sig tre Gange for Folket.

Ved den sidste Bøjning brød en saadan Bifaldslarm løs som man sjældent faar at høre i Vesteuropa. Den overdøvede Kirkeklokkerne og Kanonerne og varede lige til Dronningen var naaet til Paladset.

Det var klart, at hun med et Slag havde vundet sit Folks Hjerte. Men i Betragtning af Moutalbas Historie, og det Faktum, at dets Indbyggere ved adskillige Lejligheder havde været beredte til den ene Dag at lade deres Konge myrde og den anden med Begejstring at hylde hans Efterfølger, kunde jeg ikke lade være at stille mig tvivlende overfor det Spørgsmaal, om al denne Jubel virkelig var ægte og et Udtryk for saa varme Følelser, som man kunde have Anledning til at tro.

Køreturen op til Paladset fandt Sted under samme begejstrede Hyldest, som vistes Dronningen, da hun passerede den øvrige Del af Byen. Paladset, en stor Bygning af graat og hvidt Marmor, laa paa den ene Side af en stor, aaben Plads, der ligesom Torvet ved Domkirken var opfyldt af Mennesker. For mig var Paladset af betydelig Interesse.

Jeg kendte dets tragiske Historie og jeg havde ventet at finde det langt mere fængselslignende, uhyggeligt og dystert end det i Virkeligheden var. Thi det gjorde slet ikke noget melankolsk Indtryk, omgivet som det var af smukke Haver med herlige Træer og pragtfulde Blomstergrupper. Sete fra Slotsvinduet syntes disse Haver at brede sig lige til Foden af Mont Alba, der straalende knejsede over Byen. Det var et praktfuldt Skue — men alligevel kunde jeg ikke, da vi drog ned i Borggaarden, lade være med at tænke paa alt det Blod, som klæbede ved disse hvide Marmormure!

Dronningen traadte ud paa en Balkon, der vendte ud mod Gaden, og endnu engang brød den samme begejstrede Bifaldsstorm løs som udenfor Domkirken. Varitza og hans Kolleger i Ministeriet syntes meget glade over Udfaldet af deres Plan. De havde jo indsat den ligitime Tronarving i hendes Rettigheder, og Folket havde under Jubel godkendt dette. Det lod til, at de lykønskede hinanden.

Under den almindelige Begejstring og al Jublen var der kun én Mand, som lod til at være kold og uberørt. Jeg havde iagttaget Prins Konstantin, da han, efter at have fulgt Processionen til Slottet, havde taget Plads i Nærheden af Dronningen ude paa Balkonen. Og da Dronningen efter at have hilst sit Folk, atter trak sig tilbage, saá jeg ham meget værdigt og ydmygt vende sig imod hende og veksle nogle Ord paa en meget fortrolig og venskabelig Maade, hvorefter han bukkende kyssede hendes Haand til Afsked.

Lidt efter lidt fjærnede ogsaa de øvrige sig, indtil den nye Dronning var alene i Slottet med sin nærmeste Opvartning. Men med Undtagelse af min Moder og mig fandtes der ikke et Menneske i det store Palads, hun kunde kalde sin Ven.

Efter at vi var blevet indstallerede i vore Værelser af en yderst høflig og opmærksom Kammertjener, fandt jeg, at min Moder og jeg havde faaet vore Værelser lige ved Siden af hinanden og med Udsigt over de før omtalte Haver og Bjærget Mont Alba. Begge Lejligheder var indrettet med al tænkelig Luksus og Komfort og indeholdt alt, hvad man kunde ønske sig af Bekvemmeligheder.

Jeg tilbragte en halvanden Times Tid med at instruere min Tjener om, hvad han havde at iagttage angaaende min Opvartning, og mine Ejendele, der allerede var baaret ind før min egen Ankomst.

Derefter begav jeg mig til min Moder for at tale med hende.

Ved min Indtrædelse blev jeg pludselig Vidne til en Scene, saa uendelig forskellig fra dem, jeg kort forud havde været Vidne til, at jeg standsede som forstenet. Jeg vilde knapt tro mine egne Øjne!

I en lav Stol ved Vinduet sad min Moder og paa en Skammel ved hendes Fødder — Dronningen! Denne lænede sit Hoved mod min Moders Bryst og syntes at græde, men dog af Glæde.

Jeg søgte lydløst at trække mig tilbage, men begge saá op og fik omtrent samtidig Øje paa mig. Min Moder gav mig Tegn til at gaa, men idetsamme strakte Dronningen sin Haand ud, medens hun dog holdt Ansigtet bortvendt.

— Nej, nej — lad ham blive, sagde hun. Jeg — jeg husker ikke om han nogensinde før har set mig græde. Og hvorfor skulde jeg ikke have Lov til — at græde? Thi skønt jeg er Dronningen af Moutalba, er jeg dog Kvinde. Og det er godt at faa Lov til at græde en Gang imellem — man kan ikke altid se ud som om man havde Krone paa Hovedet.

Jeg gik frem og greb hendes udstrakte Haand, som jeg beholdt i min, da jeg satte mig ned hos hende. Hun sad vedblivende i samme Stilling med den ene Arm omkring min Moder og Ansigtet lænet mod hendes Bryst, medens hendes Haand stadig hvilede i min.

— Hvis jeg ikke havde faaet Lov til at græde ud, ved jeg ikke, hvad jeg havde gjort, sagde hun straks. Men noget skrækkeligt havde det været. Jeg tror, at jeg havde været i Stand til paa Stedet at dræbe en af mine Kammerherrer eller kaste en af Hofdamerne ud af Vinduet. Der kom pludselig en saa forfærdelig Følelse af Ensomhed over mig! Aa — hvorledes skulde jeg have baaret mig ad, hvis jeg ikke havde haft jer hos mig? Jeg tror, at jeg var løbet min Vej fra det altsammen.

Min Moder strøg den kongelige Haand ømt. Dronningen fortsatte:

— Jeg synes, at det var morsomt at blive modtaget paa en saa pragtfuld Maade og at Folket synes at være saa glad for mig — var de ikke allesammen det? Men tænk, hvis jeg havde været alene og uden Venner i dette uhyre Palads — aa!

Derpaa trykkede hun min Haand ømt, borttørrede Taarerne og sagde smilende, at hun for Fremtiden vilde forsøge at beherske sig bedre og være stærk.

— Men jeg kommer og hilser paa jer saa ofte jeg selv ønsker, og I vil nok tage imod mig? sagde hun, idet hun omfavnede min Moder. Og nu vil jeg se mig omkring i jeres Værelser — jeg vil have, at I skal have det bekvemt og ikke savne noget.

(Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

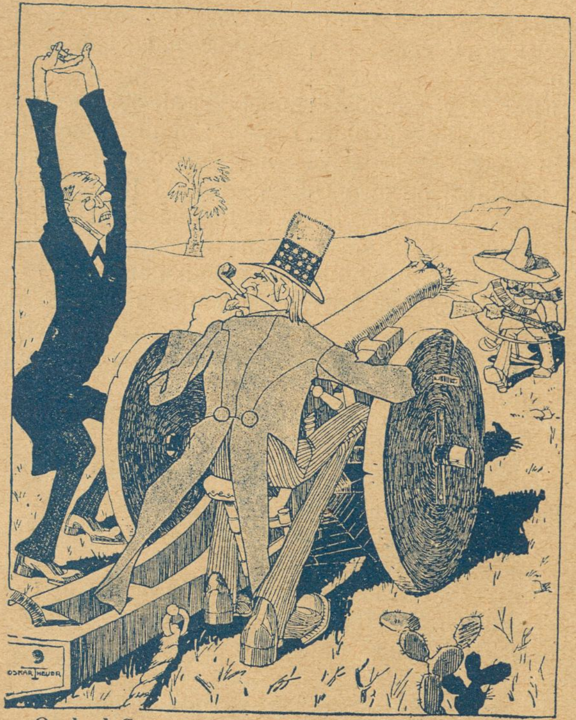

Onkel Sam: Skyd! Skyd! Mexiko truer!
Præsident Wilson: Av! England har faaet alle vore Granater! (»Ulk«)

Den engelske Buldog ved Hollands Grænse. (»Simplicissimus«)

— Spise Bøffen det kan vi ikke, dertil er den for sej, men vi kan skære vore Navne i den! (»Fliegende Blätter«)

Flyttedag (»Kurre«)

Hon: Innan vi voro gifta, saa räckte dina kys 6 kilometer — nu äro de över på $2^1/_2$ meter! (»Søndags-Nisse«)

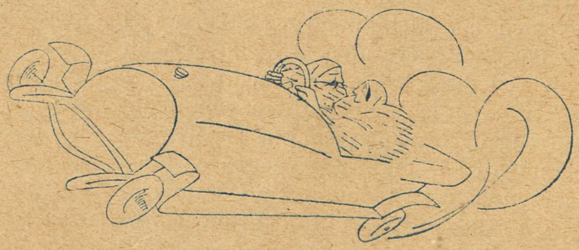

Dansk Korn Snaps

Rød Indmad

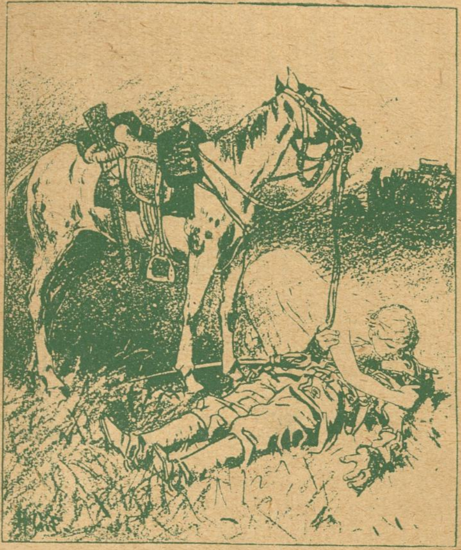

Den sidste Drøm.

Omsider ogsaa han i Græsset bed,
en Kugle naa'de ham og slog ham ned.
Og end i Dødens bitre Stund
han hvisked hendes Navn med blodig Mund

J Drømme saa han hende bøje
sig mod hans matte brustne Øje.
Der lød ej Bøn, men kun et Skrig
— forbandet være denne Krig!

Fra Kapitalist-Generalforsamlingen.

Aktionæren: »Naar vi har forhøjet Priserne paa vore Produkter og paa denne Maade skaffet os et udmærket Udbytte paa 100 p. Ct., saa skyldes det jo først og fremmest den ærede Bestyrelses Kløgt og dernæst Folkets — Dumhed. — Jeg bringer derfor den ærede Bestyrelse en Tak for Kløgten og vil derefter udbringe et: Leve Dumheden!

Fluekrigen er begyndt!

En Børshistorie.

Aron og Moses møder hinanden og kommer i Snak sammen. Saa siger Aron:

»Naa, Moses — hvordan gaar det?«

»Ach Gott, ach Gott — det gaar kun schkidt. Jeg er schgu schnart færdig. Jeg er saa gammel, saa gammel.«

»Hvor gammmel er Du da egentlig?«

»Ach Gott — jæg er 79.«

»Du schnakker. Du er schgu ikke færdig, før Du naar op til pari.«

»Moses tænker sig lidt om, og saa siger han:

»Det er schgu kun Vaas, Du siger, Aron. Tror Du ikke, Vorherre er Forretningsmand osse? Hvorfor schkulde han vente og ta' mig til pari, naar han kan faa mig nu til 79?«

— Hvad for et Skriftsted kan de kjøbenhavnske og frederiksbergske Husværter ikke med?

— ? ? ?

— »Lader de smaa Børn komme til mig.«

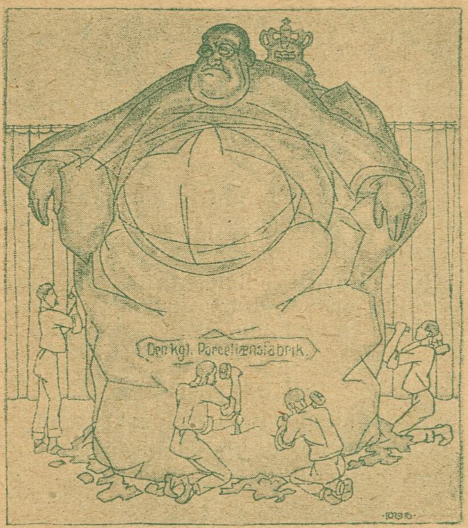

Ved Arbejdernes Produktionsevne er den kgl. Porcellænsfabrik bleven til en mægtig Kapitalstatue.

Paa Fabrikken fortsættes Arbejdet med fuld Kraft, hvad der giver Haab om, at Direktionen ogsaa til næste Aar vil kunne fordele 500 Kroner mellem 600 Arbejdere.

Sodafabrikkerne standse maa,
det er en Sorrig og Gru!
Ak ja, ak ja! Men det kan dog gaa,
Naar blot der er Whisky endnu!

Nu sidder vi alle godt, sa'e Slagterierne, de sad paa Flæsket. Ja Herregud, det er nu deres Revanche — at sidde paa Flæsket. Det blev jo nemlig forbudt at lægge paa Flæsket.

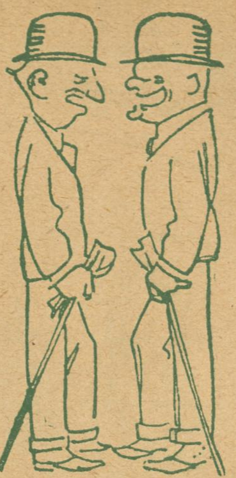

— Det er ligegodt en Knop, gamle Høffding. Se nu har Gyldendals Forlag igen udsendt en Bog af ham: Den store Humor.

— Ja jeg holder nu alligevel paa Oscar Frederiksens Forlag, for det udsender om kort Tid Den store Hummer!

2/5. Det sér sort ud for Gasværkerne og en hel Del andre Institutioner, de kan ingen Kul faa mere. Bliver det saadan ved, saa bliver det Spørgsmaal snart brændende. — — — Egentlig talt er det noget Sludder, jeg sidder her og skriver — for gaar det fremdeles som nu, saa bliver det netop ikke brændende!

Hr. Borch, Politiassistent,
ved Dommen for Ret fik kendt:
Man maa ej ham blæse et Stykke.
Blot nu ej han dejser omkuld,
for nu er han ganske fuld
af Stolthed og Jubel og Lykke.

Danske Barberere i Karikatur.

Pauli Møller, St, Strandstræde 7.

De forenede Bryggeriers **Central Hvidtøl** og **Skibsøl**
forlanges udtrykkeligt - fordi det er bedst.

Saalænge Krigen blot bli'er ved,
saa har vi gode Dage;
nu er man bleven tyk og fed,
og kan bekvemt det tage. —
Men før, hvem tænkte da paa os,
da led vi Sult og Nød,
kun sjældent blev der en Kolos
sænkt ned med Menneskekød. —
Men borte er de trange Tider,
vi lever nu i Overflod;
vi intet at bestille gider,
thi alt bli'er lagt os for vor Fod.
Omtrent hver Time sænkes ned
et Skib med bedste Sager,
og vi ved ganske god Besked
med hvad der bedst os smager. —
Men hvordan Enden blie'er herpaa,
det kan vi ikke evne,
vort Forraadskammer fyldt jo staa,
og vi er ved at revne.

Otto R.

P. M. P., Aarhus. Tegningen skal blive benyttet — men i »næste Numer«, det er nu saameget sagt!

J. Madsen, Nexø Jernbanestation.

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer·Huden·
Allesyndlingssæbe

E. J. Madsen: Deres Bidrag skal nyde Fremme.

Ric. S., Jagtvej. Digtet kommer frem, naar vi faar Plads.

E. J. Madsen, Dronningensgade. Ved Lejlighed faar De Deres Tegning at se.

V. A. K. Tak for fortsat Opmærksomhed. Af det tilsendte vil »Til hende« komme frem ved Lejlighed.

Gorm. Plakatsøjlen skal komme »i Rækkefølge« — den med »Pinsesnittet« har været fremme før.

Han: Vilde De bryde Dem om at være min Kone?

Hun: Nej — men jeg havde ikke noget imod at være Deres Enke!

Tegning af Eline, Stege.

Kaj Samuelsen, Aarhus. De skal faa Deres lille Tegning at se i »Ravnen«.

E. A. Man maa aldrig anvende *blaat* Blæk til Tegninger; altsaa: Papirkurv.

Kære Ravn! Vedlagte Annonce er læst i »Aftenposten« d. 15. April og jeg synes den er saa morsom. Med venlig Hilsen,
Fritz D.

SKIBSFØRER.
Et Skib under 100 Tons ønskes at føre, Vedkommende er godt kendt overalt og med Motor. Billet mrkt. 4578.

V. Petersen, Nørrebros Berliner-Kafe.

Th Jensens avt.

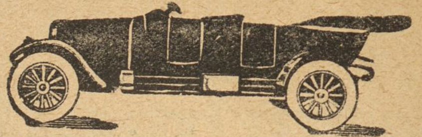

skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57. Telefon Nora 2677 y.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.
Koncert
hver Sommereftermiddag.

Tivoli.
Sommersæson fra 12. Maj til 20. September 1916.
Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.
Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn.
Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen
6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Sommerlyst Koncertsal
hver Aften: Sommerrejsen 1916.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Yale Laase & Nøgler
Ny Østergade 2.

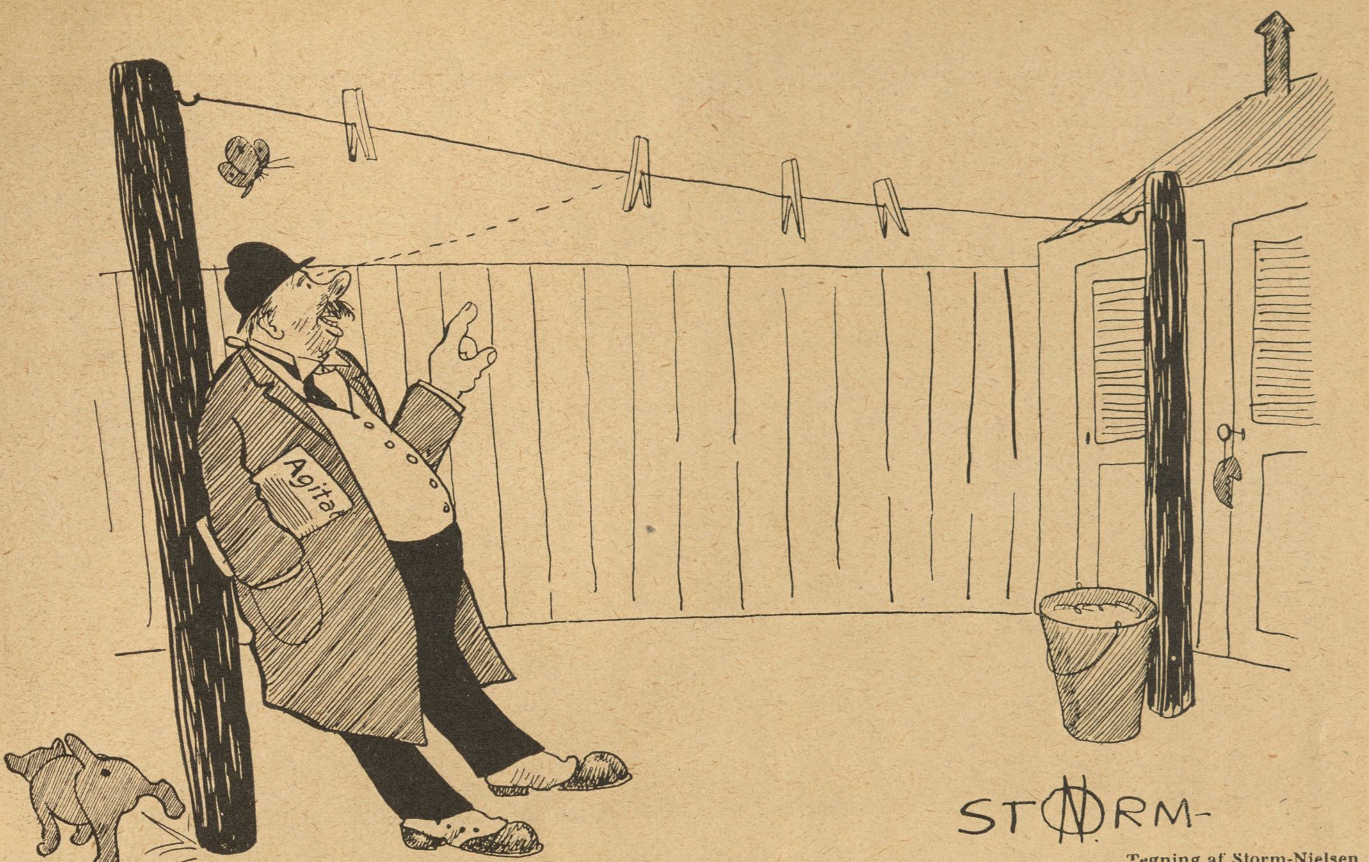

Tegning af Storm-Nielsen

Naa, nu har vi da faaet Sommer. — Nu er Fan'eme Svalen kommen!

Hvordan saa han ud?

Ved en engelsk Domstol skulde en gammel Irlænderinde vidne mod sin Mand, der var anklaget for at have mishandlet hende. Hun saa forfærdelig ud, og da Dommeren saa hende, udbrød han:

— Det er jo skrækkeligt! Her staar en Kvinde, Mor til fem Børn, med ophovnede Læber, forrevne Kinder og Næsen forslaaet —

— Det er rigtig nok, afbrød Irlænderinden, og med et Blink i sine hovne Øjne tilføjede hun — men vent nu, til De faar min Mand at se!!

Logik.

— Jeg har en Onkel, som er noget af det mest logiske, der er til paa Jorden. Da han forleden savnede sine Briller, holdt han følgende Tale for sig selv:

Mine Briller er borte..... Enten har en Tyv stjaalet dem eller ogsaa har han det ikke. *Har* han taget dem, saa enten behøver han dem eller ogsaa behøver han dem ikke. Hvis han ikke behøvede dem, har han næppe taget dem. Men *hvis* han behøvede dem, hvorledes kunde han saa se at stjæle dem? Altsaa kan han ikke have stjaalet dem. Imidlertid: de er ikke her, saameget kan jeg se. Men hvorledes kan jeg se uden mine Briller? Jeg maa følgelig have Brillerne paa.

— Og det havde han!

Godt Numer.

To evropæiske Skuespillerinder mødes i New York.

Den ene: Jeg kan desværre saa lidt Engelsk, at jeg ikke ved, hvad jeg skal deklamere i Selskaber.

Den anden: Gør li'som jeg — jeg deklamerer den lille Tabel paa Russisk, og *det* gør sig storartet!

Han kom sig.

— Du, der gaar Bogbinder Hakke, hvis Kone flygtede med hans værste Konkurrent.

— Stakkels Mand! Hvordan tog han det?

— Jo, nu begynder han at tage det mere roligt — i Begyndelsen var han aldeles vild af Glæde!

Væggeur.

Principalen: Hvad, sover De ved Pulten?

Bogholderen: Jeg ber' undskylde, men min lille Dreng har holdt mig vaagen hele Natten —

Principal: Saa tag Drengen med paa Kontoret, saa kan han maaske holde Dem vaagen om Dagen ogsaa!

C. B. MØLLER & Co.s
Cigarer og Cigaretter
er de mest velsmagende:

Dansk Cigarillos Nr. 1 pr. 3 Stk.	0,10
„Venus" i 10 Stks. Æsker	0,25
„Neptun" — —	0,30
„Mars" — —	0,35
„Jupiter" — —	0,40

Tivoli aabner.

Tegning af Osvald Jensen.

Hvor Plænen dufter af Krudt!
Hør, Tivoli gi'r sin Salut,
mens Flaget tilvejrs det stikker.
Jeg hilser Dig, gamle Ven —
og glad Du hilser igen,
med grønnende Grene Du nikker.

Hvad har Du til mig i Aar?
Lad se, hvad paa Listen der staar?
Aa nej, det kan være det samme!
Jeg véd, at Du nu som før
vil byde paa godt Humør —
og en Bænk til mig og min Flamme.

Jeg véd, Du vil gøre dit
til, at her man kan aande frit,
mens rundt i Verden der sukkes.
Saa giv mig en Velkomst-Øl —
i Lommen er Sedler og Sølv,
og — det varer jo lidt, før der lukkes!

Uheld.

— Jeg har bestandig Uheld overfor Damerne.

— Du er jo dog forlovet.

— Ja, men stadigvæk med den samme!

To lykkelige.

— Nu er han bleven rigt gift og der er to lykkelige Mennesker mere.

— Tja — hans Skræder og hans Skomager —!

Smigrende.

I et meget fint Hotel bliver en Gæst modtaget af Tjeneren med Tiltalen: Deres Naadige! Beskedent gør Gæsten Tjeneren opmærksom paa, at den fine Titulatur ikke paa nogen Maade passede.

— Det skal Deres Naade ikke bryde Dem om, svarede Tjeneren — her kalder vi enhver Stymper »Deres Naade«.

„Kollegiale Karikaturer“.

Tegning af Skuespiller Erik Lassen.

Hilmer Clausen.

Pænt sagt.

— Fa'r, i Dag talte de saa pænt om Dig inde hos Hansens.

— Hvad sagde de da?

— De sagde, at der fandtes mange værre Slyngler end Dig!

Tak for Mad.

Ved Pensionatsbordet sidder Medlemmerne og spiser den sædvanlige, utrolig tynde Suppe. Saa træder den ældste af Pensionatgæsterne ind og ser sig urolig omkring, idet han spørger: Er vi her allesammen?

Pensionatsfruen: Jo, vi er her alle — hvorfor spørger De om det?

Gæsten: Jo, det skal jeg saamænd sige Dem, for jeg har lige læst i Avisen, at de har fundet et Skelet henne ved Nørrevold —.

Pensionatsfruen ilede ud i Køkkenet.

Sejladsen paa Søerne er begyndt.

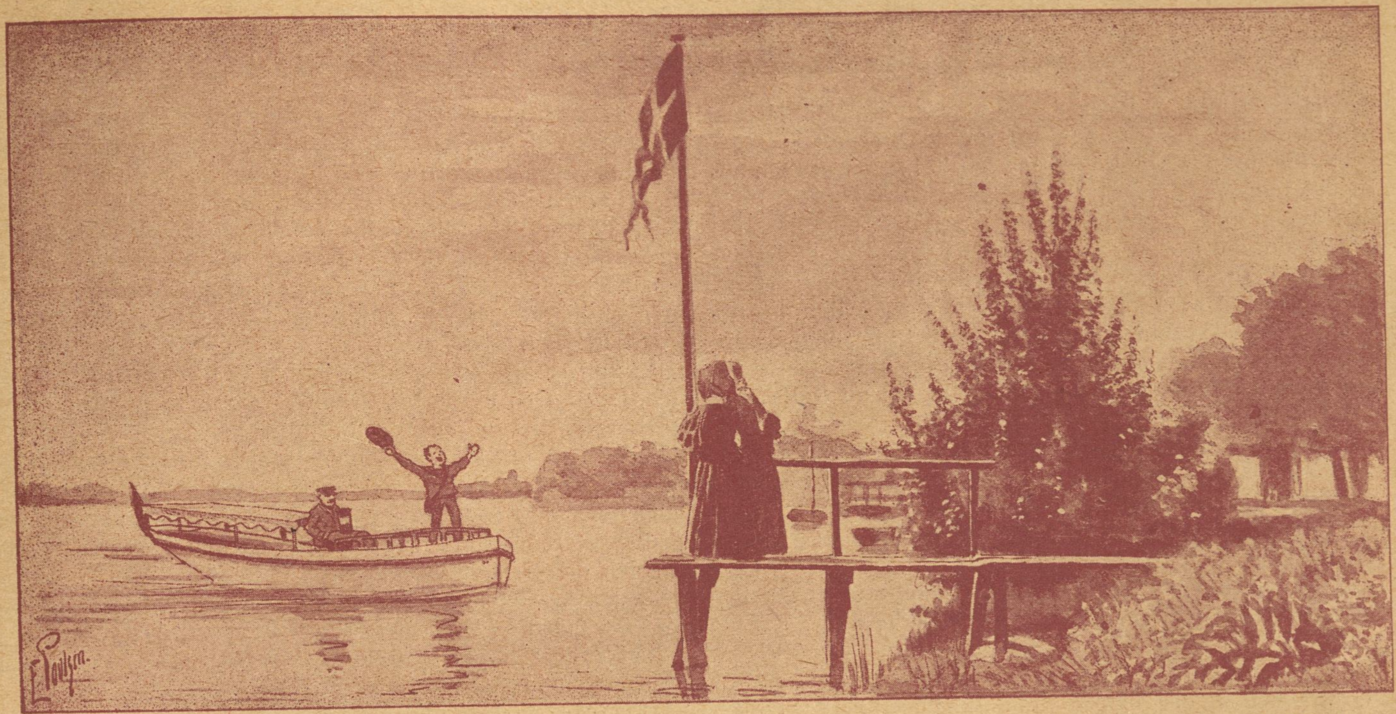

Frit efter Købke. *Den har de ventet længe paa!* Tegning af Emil Poulsen.

Samfundsborger.

Byfogden (hos den unge Maler): Jeg skal pante Dem — De har ikke betalt Skat.

Maleren: Skat — jeg? Hvad skal jeg betale Skat for?

Fogden: Ja, De har jo da Fordel af f. Eks. Gaslygter og Politi ligesaavel som vi andre.

Maleren: Jasaa! Sluk Lygterne og bed Politiet gaa a' Helvede til — *jeg* klarer mig nok foruden!

Forbud.

Skolefrøken: Pas paa, Børn, I maa ikke drille Lamaen, for saa spytter den!

Lille Pige: Men Frøken, der staar jo allevegne i Haven, at Spytning er forbudt!

Fiks.

En ung Dame sagde en Gang til Udgiveren af et stort Blad —: Er det ikke kedeligt altid være den udgivende?

— Aa jo, sagde Manden, De har det behageligere, som altid er indtagende.

Tegning af Hp. Hansen

Aktor: Og hvad nu Jomfrufødslen angaar, saa vil det fremstillede Vidne, Hans Højærværdighed Gabriel, nu meddele den høje Ret, hvad han derom formodes at maatte vide.

Halvdelen.

Konen kan ikke faa sit Barn til at tie og vækker tilsidst sin sødt sovende Mand.

— Tag og vug ham, sagde hun, Du har jo ligesaa god Del i ham som jeg.

— Du har Ret, svarede Manden, i det han vendte sig om paa den anden Side — vug Du din Halvdel, jeg lader min skrige!

Fint Vink.

Manden: Inde hos Jansen var Fruen aldeles rasende over, at hendes Mand havde sat sig paa hendes ny Hat.

Konen: Det kunde ikke hænde mig.

Manden: Nej, *Du* vilde ikke blive vred for saa lidt —?

Konen: Nej for jeg har ingen ny Hat som nogen kan sætte sig paa!

En Negerdame udbad sig i en Manufakturbutik et Par kødfarvede Strømper. Ekspedienten gav hende et Par sorte.

Gullasch.

Man fortalte mig, at Peter Skørskov var bleven Gullaschfabrikant, og det undrede mig, thi Manden havde alle Dage været fattig, og der skal dog *nogen* Kapital til for at komme ind i det Laug.

Men at det passede ham, tvivlede jeg ikke om; thi han havde al sin Tid lidt at en uhelbredelig Mani for at regne med store Tal. Nu kunde han altsaa faa sin Lyst styret.

Saa mødte jeg ham en Dag. Han saa absolut ikke ud til at være Miljonær. Han var fuld af halv lægte Skrammer paa Kinderne og bar endnu stærke Mærker af et blaat Øje.

Naa — Peter Skørskov — sagde jeg, er Du nu Gullaschfabrikant?

Har været — har været. Den Drøm er forbi. Hele Geschæften er gaaet i Hundene. Jeg har altid haft et rasende Uheld med mig, men dette herre var s'gu lige ved at tage Pippet fra mig.

Hvorledes gik det til?

Ja det er saamæn snart fortalt. Du kendte jo nok ham Anders Hansen — Ildhunden — som vi kaldte ham?

Naa — det var ham med den gale Kælling.

Ja det passer.

Det var hende, der kløede ham, saa han hvert Øjeblik stillede med blaa Øjne og Neglerifter i Ansigtet.

Akkurat s'gu.

Og som pinte ham i den Grad, at hun, som vi sagde, tog Ilden fra ham, saa bare Hunden blev tilbage.

Fuldstændig rigtigt.

Hvad var der med ham?

Jo ser Du, det var ham, der startede Gullaschfabriken. Han havde vundet et Par Tusind i Lotteriet, og saa fik Madammen ham til at anlægge Fabrikken. Ideen var god nok, og det gik ogsaa brillant i Begyndelsen; men saa en Dag fik han Blodforgiftning fra en af Madammens Neglerifter, og i Løbet af fjorten Dage var han død.

Saa var det at jeg nogen Tid efter traadte til og overtog det hele.

Hvor havde Du faaet Penge fra til det?

Penge! — Jeg havde s'gu ingen Penge. Jeg gik en hel anden Vej, men nok om det. Jeg kom altsaa ind paa Fabrikken, der havde staaet stille siden Anders døde, og jeg skal ikke nægte, at jeg stejlede, da jeg kom i Nærheden. Man kunde lugte den en halv Fjerdingvej borte, men da jeg kom ind i den, var jeg igen lige ved at besvime. Alt Sulet var i Mellemtiden bleven levende, og man kunde ikke se tre Skridt frem for sig saa tykt var der med Fluer.....

Hør — spring hellere den Beskrivelse over, jeg har lige spist Frokost.

Naa ja, som Du vil. Den tidligere Formand var ogsaa mødt og tilbød sin Tjeneste paany, og det var helt mærkværdigt at se, hvor ugenert han tog det hele. Paa min Bemærkning, om hvorledes vi skulde faa alt det transporteret paa Lossepladsen, blev han vældig forbauset og mente, at det vilde være forfærdelig Synd for de dejlige Varer at smide dem bort, og desuden staar der i Konditionerne, at vi kun maatte benytte levende og friske Varer, og ingen kunde benægte, at detteherre var levende.

Jeg lod Manden raade og i Løbet af et Par Dage havde han ladet Kød, Maddiker og Fluer gaa gennem Hakkemaskinen og derfra i Kogekedlerne, tilsat forskellige Kemikalier og Kryderier og frembragt et Produkt, der saa overmaade tiltalende ud og ligefrem lugtede helt appetitvækkende.

Fra en Daasefabrik havde vi modtaget en Masse nydelige Daaser med straalende Etiketter, men Fabrikanten havde snydt mig, den Bandit, for vel var Laagene og Bunden af Jernblik, men Siderne var bare af Pap, hvad der ikke et Øjeblik faldt mig ind at se efter, og det blev dog netop et af de Skær, hvorpaa hele Forretringen strandede.

Naa — vi fyldte altsaa paa Daaserne, og de stod derefter aabne en lille Tid før vi pressede Laagene paa. Dette syntes jeg dog ikke rigtig om, for Fluerne kravlede i Massevis omkring paa den dejlige Gullasch, og de fleste var nogle store Tampe, der øjensynlig var i velsignede Omstændigheder. Det viste sig da ogsaa senere, at der var Grund for min Ængstelse, men Formanden holdt paa, at det var rigtigt, og da han havde Erfaringen, taug jeg, og lod ham gøre, som han vilde.

Du kan tro jeg var glad den Dag, vi fik sendt Partiet afsted. Der var en hel Pakvogn fuld — 15,000 to Punds-Daaser. Desværre glædede jeg mig for tidligt.

Dels fordi at Daaserne havde staaet ulukket for længe, og dels fordi, at Papiret ikke kunde holde Luften tilstrækkelig ude, var Sendingen igen begyndt at lugte og Vognen — der allerede var naaet over Grænsen — blev udrangeret ved den nærmeste Station.

Da den havde staaet der nogen Tid, begyndte der en Kanonade af den anden Verden.

Daasernes Indhold var gaaet i Gæring, og de skrøbelige Papsider sprængtes ét efter ét, og Indholdet flød ud.

De mange Spyfluer dernede i Fabrikken havde haft rigelig Tid til at lægge deres Æg i de aabentstaaende Daaser, og Larverne, der imidlertid var komne frem, trivedes storartet i disse ideale Omgivelser, og de voksede, ja saa umanerligt, at de en skønne Dag sprængte Pakvognens Sider, og hele Terrænet blev aldeles overfyldt af Fluelarver.

Togene kørte ligefrem fast i dem, og for ikke at standse Driften, maatte Baneledelsen sætte Sneplove foran Lokomotiverne, og saa kneb det endda.

Nej hør — gamle Dreng — nu skal Du ikke øse mere op til mig. Den er for tyk!

For tyk!? — Nej saa min sandten. Det er jo et simpelt Regnestykke det hele. Der var 15,000 Daaser i Vognen, og uden at overdrive kan vi nok sige, at i hver Daase havde mindst fire Fluer lagt deres Æg. Nu lægger saadan en Rad mindst 500 Æg ad Gangen, og det bliver altsaa 2000 Æg i hver Daase, men det giver for hele Partiet 30 Miljoner Æg, som ganske sikkert allesammen er blevne udrugede.

Naar man saa betænker, at to af den Slags Fyre fylder bare én Kubikcentimeter, saa giver det i alt en Masse paa 30,000 Kubik*meter*; men da en Pakvogn højt regnet kun rummer 30 Kubikmeter, saa skulde der altsaa 1000 Vogne til for at bortfjerne denne Masse, og Du forstaar jo nok at baade Grænsevagten og Banefunktionærerne maatte flygte over Hals og Hoved for ikke at blive ædt levende.

Aa ja saamæn. Paa den Maade ser det straks noget mere sandsynligt ud.

Ja, ikke sandt. Det er Statistik Du, og Talene lyver aldrig.

Saa maatte Du vel betale en stor Erstatning?

Ja det var jo straks paa Tale, men paa en Maade hjalp Dyrene mig ligegodt selv over det. Ser Du, den Slags har jo en vældig Appetit, og da der ikke var andet at leve af, saa aad de hverandre indbyrdes.

I Løbet af nogle Dage var Bunken svundet mægtigt ind, og Resten afgik efterhaanden ved Døden, dels af Kulde og dels af Overernæring, og da det viste sig, at de var et ganske udmærket Gødningsemne, læssede Jernbaneledelsen dem paa en halv Snes Vogne og solgte dem med saa god en Fortjeneste, at alle Udgifterne blev rigelig dækkede. *Jeg* hørte i alt Fald ikke mere til den Historie.

Saa slap Du jo ligegodt helskindet ud af Affæren.

Gu' gjorde jeg ej. Jeg hængte paa den alligevel.

Hvorledes det?

Jo Du — jeg havde giftet mig med Enken.

Hilarius.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ❊ Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen“, Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, **Harald Hansen**, Telf. 10392.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 81, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Forsamlingsbygningen
Helsingør
(Helsingør Folketeater)
anbefaler sine hyggelige
Restaurations- og Selskabslokaler.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

H. MATZEN
Reproduktionsanstalt
DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON No 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

„RAVNEN“ udkommer hver Torsdag

Forlovelses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

Byggegrunde.
Ved Emdrup — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i Parceller paa ca. 1500 Al. — Billig Pris og ringe Udbetaling. — Vej med Kloak, Vand og Gas.
Overretssagfører Axel Guthmann
Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

„Danmarks“ Brød forhandles overalt.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Haukeli
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

TEL. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684. 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, Fedevarer, Konserves. samt Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Grundlagt 1850 Grundlagt 1850
A/S De danske Vin- & Konservesfabrikker
I. D. BEAUVAIS
M. RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR
KONSERVES · FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Sandheden om Sejrherren.

Tegning af Anton Hansen

C.W.OBELS Normal-, Kentucky- og Smal-Skraa
i imprægnerede Æsker 10 Øre.

16 Sider 10 Øre

RAVNEN

Nr. 20. Redigeret af AXEL WESSEL. ⁂ Torsdag den 18. Maj. 1916.

Tegning af Aksel Jensen.

Den Tegner sa': »Det er de lyse Nætters sære Bukkedans,
men Billedet vil ogsaa til Sct Hans gi' »Ravnen« Lys og Glans.«
Ja kære Læser, De er Dommer; hør et Øjeblik og stands —:
Maaske De meget hellere saa Damen anbragt paa »Sct Hans«?

Bryggeriet Phønix
Telf. 3968 **Ølsorter** Telf. 3968
Se Prislisten i Socialdemokraten

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Tilskære & Sy-Kursus
Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler,
Spadseredragter og
Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi,
Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

TEL. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684. 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, Fedevarer, Konserves. samt
Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
FIONA SKINDERGADE 27

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier,
Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al.** — **Billig Pris og ringe Udbetaling.** — **Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Guthmann
Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

HERMAN JUST'S
Parisérfarveri og kemiske
Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Møbler
Sengeudstyr-Kredit fra 4 Kr. mdl.
CHRISTOFFER LARSEN
75, Godthaabsvej 75.

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

Danske Velærværdigheder XXIII

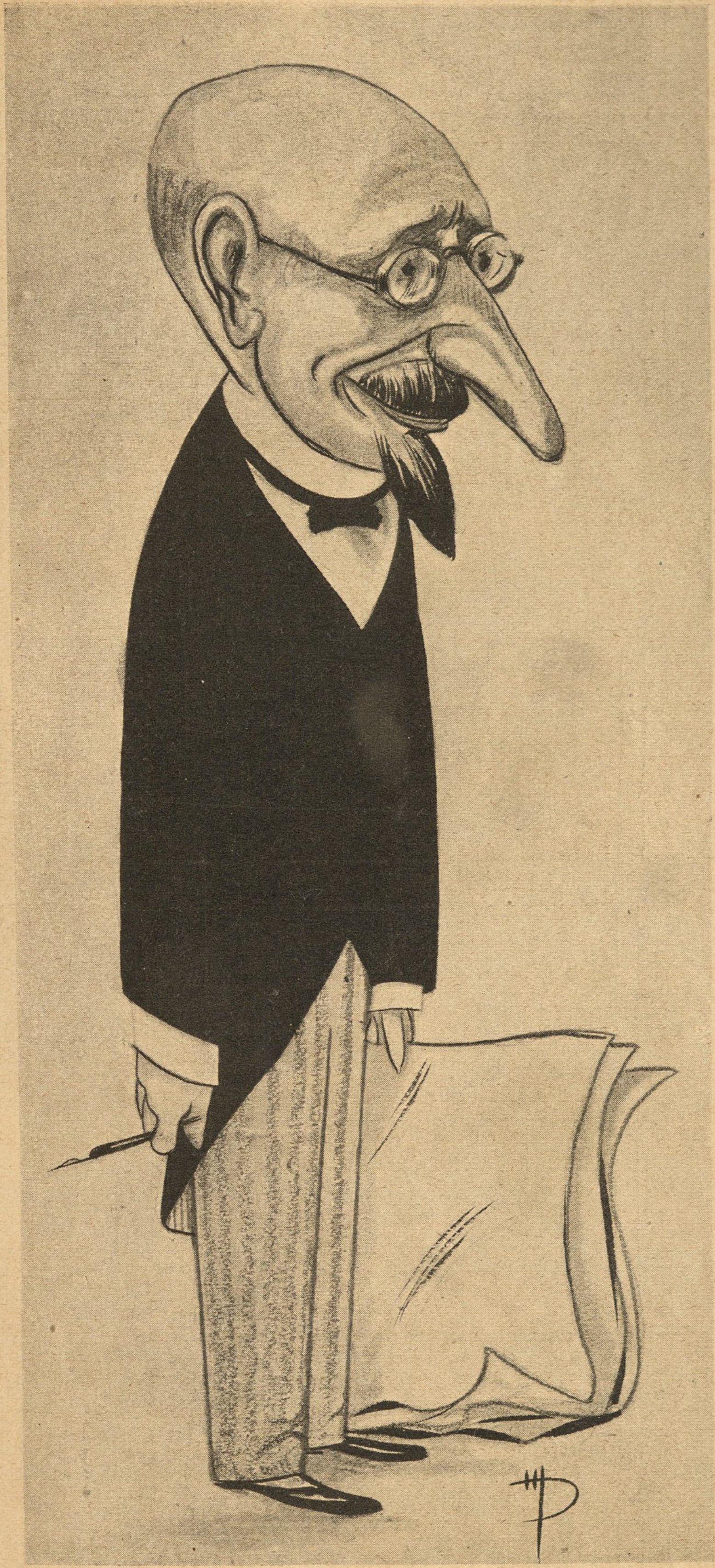

Tegning af Hp. Hansen.

Pastor Nordentoft.

En Præst, der — ak, Du forbarmende Himmel!
En Bladredaktør, der — næppe kan stave!
Man gruer, ryster og føler sig svimmel
ved Tanken om, hvad han *endnu* kan lave!

Næb og Klør.

Cyklister. Der er en Ejendommelighed ved Folk, som sidder til Vogns: De kan ikke alle beherske Tøjlerne og den Magt, som ligger i at have Tøjlerne (Rattet og Styret) i Haand. Sporvognen hersker over Automobilerne, Automobilerne over Hestevognene, Hestevognene over Cyklerne, Cyklerne over — Fodgængerne. Med disse Majdage er alle Cykler (den største og mest praktiske Opfindelse, som er skabt) mobiliserede, og en straalende Kavalkade af disse Staal- og Gummidyr præger Gadelivet og gør det muntert og ejendommeligt. I denne Kommunikations-Harmoni er Cykleklokken Disharmonien. Den er et Magtord og et Vaaben — og misbruges altfor meget af de lystige unge Mennesker, som i overstadig Glæde tror sig Herrer over Færdselen og derfor kræver Lydighed og Respekt! En lille Protest faar let et „Hold Kæft" til Svar — den ungdommelige Cyklist er i Salveten: paa et Minut udenfor Skudvidde.

Der er vel faa, der hader Tvangsforanstaltninger og Politiregler som jeg, men skulde jeg raade, maatte enhver Cyklist bestaa en Times Kursus i Kørsel og Takt: Kør fornuftigt, ring ikke Fodgængeren ræk, men kør uden om! 10 Kroner i Præmie til den Cyklist under 18 Aar, som i en Maaned har kørt sin Cykle forsvarligt og — uden at bruge Klokken!

Undskyld Ulejligheden!

Dr. Tyf.

Den lille Vitsmager.

— Far — den tykke Mand ovre paa Sodafabriken, hvad tror Du han vejer?

— Aa, omtrent hundrede Kilo.

— Nej, han vejer Soda!

Godtgjort.

En Mand fik engang sit ene Ben sat af ved en Operation, og følgende en gammel Overtro, lod han Benet nedgrave paa Kirkegaarden, hvilket Arbejde Graveren forlangte betalt med 1 Krone. Invaliden gjorde Indvendinger, men saa afbrød Graveren Diskussionen med følgende Bemærkning —: Kære Ven, naar De nu skal rigtig begraves, saa trækker vi den ene Krone fra!

Hun vidste det.

Manden kommer henrykt ud til Pigen i Køkkenet og raabte:

— Nu er der kommet et dejligt Barn!

Pigen: Saa maa det da være en Dreng, for en *Pige* kan saamænd ikke være hos Deres Kone i ni Maaneder!

De forenede Bryggeriers EXPORT DOBBELT-ØL kendes paa det røde Dobbeltsegl

(Fortsættes).

Tegning af Aksel Jensen

Her er Snude snappet — men en Daler

frister Snap, som dyrt betaler

sin Begærlighed! — Snip ta'r nu Affære

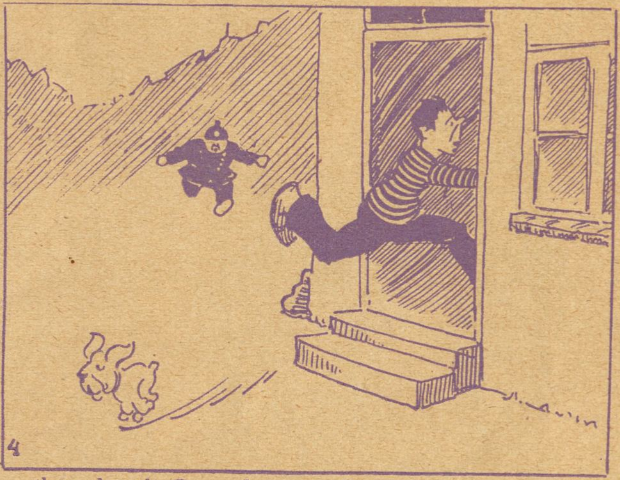

(han kendes paa, han er den svære).

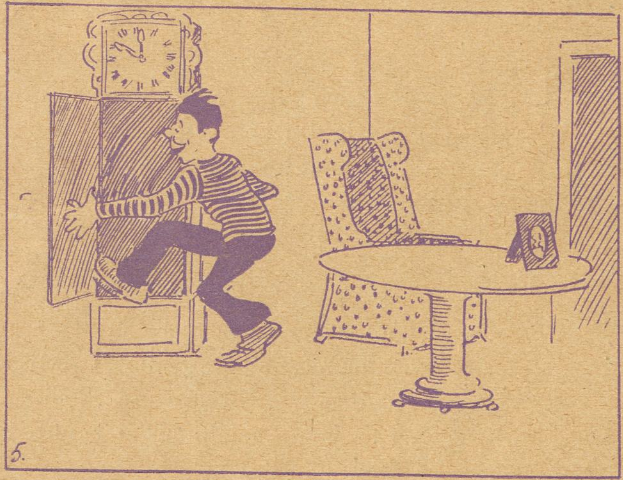

Snude ser et Ur, der staar —

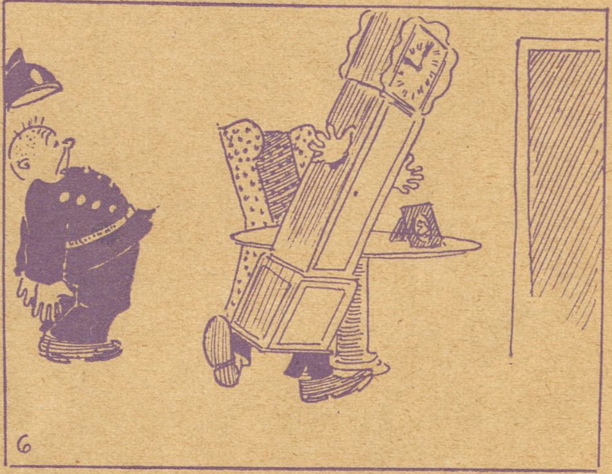

Snip ræddes for et Ur, der gaar.

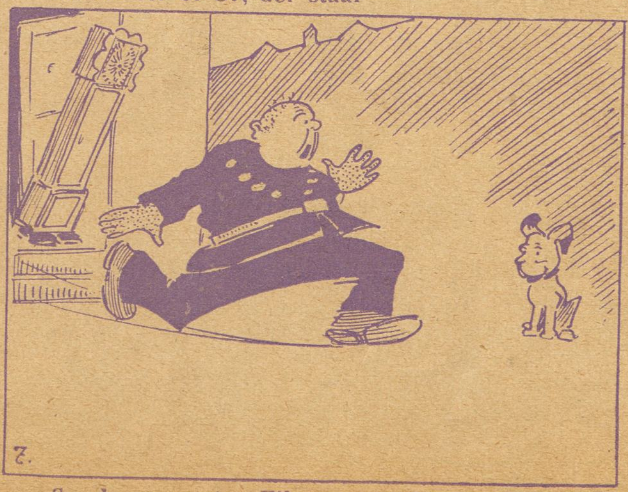

Snude er en stor Filur — mærk

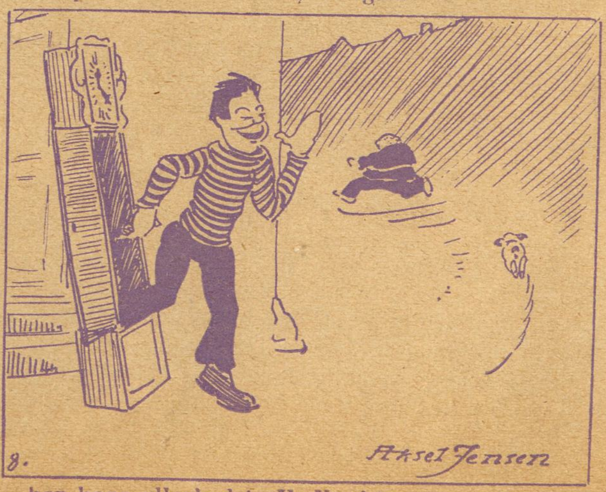

her hans allerbedste Ur-Værk!

Med mig Ansigt til Ansigt, De træffer da en virkelig god Skrædder. Vejen er ej for lang.

Smukke Skuldre. Kraven passer fint i Halsen. Kraver, som ej passer, kan jeg kurere.

Carl Bergstrøm, Ø. Fasanvej 66. Telf. Taga 236 v.

Udstyrs- og Fjerlageret.
Specialitet:
Barnesenge.
Nørrebrogade 25,
Hj. af Blaagaardsgade.
Tlf. 553.

Altid Nyheder paa Plader og Valser.

Fonografer, Grammofoner samt Musikinstrumenter og Strenge billigst.
Dybbølsgade 53, Telefon: Vester 3007.

MØBLER faas billig **paa Kredit** fra 5 Kr. mdl
Henst. v. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

AKTIESELSKABET
H. MATZEN
CLICHÉER
HURTIGST · BEDST · BILLIGST
22 KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
TELEFON 7057 · KØBENHAVN · TELEGR.ADR. CLICHÉMATZEN

Ølpriserne nedsatte
Paa Grund af Dyrtiden er Priserne nedsatte paa vore Skibs- og Hvidtølsorter
Prima Skibs- eller Hvidtøl 9 Øre pr. Fl.
Skibs- eller Hvidtøl Nr. 1 8 — —
Skibs- eller Hvidtøl Nr. 2 6 — —
Bringes overalt i København.
Bryggeriet „Phenix“
Langgade 75.
Ring til Central 3968.

Vil De holde her
jeg skal nemlig op i Kafe København, i hvis hyggelige Lokaler man spiser og drikker godt til rimelige Priser. Her er stort uden- og indenlandsk Bladhold, samt 2 nye 1. Klasses Billarder.
Husk 13, Vesterbrogade 13 Mezzaninen
Kolling Møller.

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799 x

Elektr. Drift. Telf. Nora 1799 x
FORLOV DEM IKKE
før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe, 14 Karat fra 6 Kr., 18 Karat fra 8 Kr.
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

Billard Salon
Eleganteste i København
Købmagergade 63-65
Lindberg Larsen
Telf. 1962

Spar reelt 25 %
Fine blaa Serges- og kulørte Habitter, har været benyttet som Rejseprøver, sælges for godt halv Pris. Bestillinger efter Maal, med Prøve, udf. paa faa Dage.
Direkte Import af engelske Dame- og Herre-Regnfrakker.
Københavns Beklædnings-Magasin, Skindergade 6. Indg. i Porten. Ingen Butik. Aaben fra 10—5. Telf. Byen 1988 y.

Ad er
Skrivemaskiner
benyttes af alle Fagforeninger
Forlang Katalog
Telefoner: 9682-11682

Fra 1 April
er
Traverbanens Restaurant
daglig aaben
Ludvig Jensen.

Carl Jacobsen Vinhandel
Eneforhandler af **Prévot Cognac**
Kontor **Østbanegade 3.**
Telefon 4072.
Lagre Østerbrogade 4 og Bergensgade 1.

Clichéer.
LIND HANSEN
Købmagergade Nr. 9 (Elevator)
TELEFON 6288

(3. Gang.)

Præmieopgave!

Ovenstaaende Annoncer vil fremkomme 13 Gange, og hver Gang mangler der i en af Annoncerne et Bogstav. Disse 13 Bogstaver danner tilsammen 3 Ord. Indsend disse 3 Ord til »Ravnen« og De kan vinde

Husqvarna
berømte Symaskiner.
Leveret til Regeringens Syværksteder, De kommunale Fortsættelseskursus i København og Frederiksberg. Dansk Skrædderforbunds samtlige Centralværkst., Skrædermesir. Fagskole. Samtl. Teatres Skrædersale. Landets største Syskoler og Systuer samt 35.000 danske Familier.
Det svenske Staal er bedst!
Holmens Kanal 3
København K.
Telefon: Centr. 1876.

Præmieanvisninger paa ***100 — 50 — 25 — 15 og 10 Kr.,*** *som udstedes paa en eller flere af ovenstaaende Annoncører efter Vinderens Ønske.*
Enhver Køber af »Ravnen« kan deltage! Følg med straks!

Lyse Nætter —

En Ungkarls Vise. Mel.: Alle Piger vil saa gerne. (Af „Reservebaronen“).

Jeg har altid væ't en tænksom Mand,
man har heldigvis Forstand,
jeg er derfor Ungkarl om en Hals,
ikke skabt for Tøffelvals.
Og jeg klarer Livet ganske godt,
det mangled fan'me blot,
at man skulde la' sig binde til
en snedig Pigelil;
hun tar baade Legeme og Sjæl,
hvad man haardt har Brug for sel',
og selv uden hende Tiden gaar,
naar man sine Sjusser faar,
hvis man netop undta'r Maan'den Maj,
den er nemlig no'et for sig,
da er der maaske Mening i
lidt ekstra Poesi.

Selv jeg bli'r underlig ved Gud,
naar Bøgen springer ud:
Aa de Nætter — lyse Nætter,
søde Jetter, smaa Koketter,
skal vi ta' til Skovens Krat,
det bli'r Maaneskin i Nat?

Da mod Kvinders Smægten jeg er haard
det hele lange Aar,
er det højst besynderligt, hver Vaar
jeg den samme Raptus faar;
jeg har tænkt saa tit og ofte, nej
du maa se at styre dig,
og det ærgrer — ærgrer mig især,
jeg aldrig kan la'-vær'.

Ja, det har mig myrderlig krepert
— da jeg nylig konfirmert
fik en Dreng, min første »lyse Nat«,
jeg svor ved Himlen at
nu blir det Løgn, jeg har faa't nok
— en Fandens Børneflok,
jeg (bemærket her i Parentes)
har lige ved en Snes!
— Men ak, nu har vi Maj — ved Gud,
jeg maa igen derud!
Aa, de Nætter — lyse Nætter,
søde Jetter, smaa Koketter,
lad os gaa langs Søens Bred,
tale lidt om Kærlighed!

Per Bonde.

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

Hun var i Sandhed en meget elskværdig Dronning!

Om Aftenen var der stor Modtagelse og Banket i Paladset. Til samme var indbudt de aller fornemste i Staten samt Dronningens personlige Opvartning.

Prins Konstantin var ogsaa nærværende og havde paa Grund af sin Rang Plads ved Dronningens højre Side, medens Grev Varitza sad tilvenstre for hende.

Det hele var dog tydelig nok kun en Formalitet og den blændende Glans af Uniformer, gyldne Servicer, Diamanter og al anden Pragt kunde ikke forjage Indtrykket af Stivhed og Kedsomhed. Samtalen gik trægt.

Dronningen vekslede kun nu og da et Ord med de nærmestsiddende, forøvrigt optraadte hun med stor Værdighed, og det kunde ikke ses paa hende, at hun var glad.

Hun bar denne Aften den moutalbanske Kongefamilies berømte Juveler, og for første Gang i mit Liv havde jeg Lejlighed til at konstatere, hvor vidunderligt saadanne Prydelser kan tage sig ud paa en virkelig skøn Kvinde. Og endda havde jeg en hemmelig Følelse af Ubehag ved Synet af al denne Pragt — jeg vilde meget hellere have set hende i hendes gamle tarvelige, sorte Dragt.

Efter Banketten var der stor Modtagelse. Paladset begyndte at vrimle af Gæster. Lysende Uniformer, Damer i elegante Toiletter, Ordner og Juveler saas overalt. Mindst en halv Snes forskellige Sprog hørtes mellem hinanden, dog mest Fransk og Tysk.

Dronningen modtog de Besøgende i Tronsalen. Hun sad der, stakkels Barn, paa sin Farfars Trone, omgivet af Varitza og de øvrige Ministre, uophørlig besvarende de Besøgendes Buk, naar de passerede forbi hende. Med en og anden vekslede hun paa et umærkeligt Tegn fra Varitza, nogle faa Ord.

Jeg tænkte paa om hun ikke snart vilde blive træt af alt dette; men man kunde ikke opdage mindste Spor deraf og hun syntes at være glad ved at modtage sine Undersaatter som Gæster.

Med Kvindens Øje for den ydre Effekt var min Moder henrykt over dette straalende Skuespil. For hende var Modtagelsen saaledes noget meget morsomt og interessant. For mig blev derimod al denne Flitter, hele denne brogede Vrimmel, der passerede forbi mine Blikke, alle disse forskellige Tungemaal, der blandede sig med Tonerne af et Orkester, som paa sine ejendommelige Nationalinstrumenter udførte en buldrende, bizar Musik, snart trættende, hvorfor jeg, for at hvile ud en Stund, sneg mig ud af de straalende Festsale og gik ned i den kølige, skyggefulde Park, hvoraf en Del dog var lige saa oplyst som selve Slottet. Men længere borte laa den indhyllet i et behageligt Mørke, gennem hvilket de straalende Stjerner syntes at tindre paa den mørke Himmel som lynende Diamanter.

Jeg gik gennem en Myrtheallé, der førte til et Vandfald, som styrtede ned fra en lille træbevokset Klippeafsats. Nedenfor den stod en Marmorbænk omgivet af en tæt Hæk.

Her slog jeg mig ned for at uforstyrret at kunne hvile og tænke en Stund — noget, hvortil Stedet egnede sig fortræffeligt. Bagom mig laa det oplyste Palads, skjult af Parkens Træer og Buske, foran hævede Mout Albas mørke Konturer sig som et Spøgelse mod Midnathimlen.

Aa, gid hun og jeg maatte have faaet Lov til at være her sammen uden at behøve at tænke paa nogen anden end os selv og vor Kærlighed! Men mellem os fandtes et stort Svælg, og naar jeg saa ned i den Afgrund, syntes den mig fyldt af alle Slags kendte og ukendte Vanskeligheder og Farer. Skulde vel vor Kærlighed formaa at slaa en Bro derover?

Jeg havde siddet adskillige Minutter hensunken i Tanker, da jeg pludselig hørte Fodtrin paa den anden Side af Hækken. Nogle Personer gik langsomt hen ad Gangstien, og jeg kunde tydelig skelne en Mands tunge og en Kvindes lette Trin.

De gik langsomt frem, indtil de standsede bagved det Sted, hvor jeg sad. Jeg kendte straks Mandens Stemme, da han talte — paa Fransk — det var Prins Konstantin.

— Her er en Bænk, Stephanie, sagde han lad os sidde ned en Stund, medens jeg ryger en Cigar. Maaske vil Du ogsaa selv have en Cigaret?

— Det var en god Idé, svarede en kvindelig Stemme. Eh bien — var det ikke forfærdelig med den dumme Modtagelse?

Man hørte Lyden af en Tændstik, der blev strøget, og den behagelige Duft af en nytændt Cigar.

— Dette er meget bedre end de kvalme Rum deroppe, sagde Prinsen. Eller hvad mener Du, mia bella?

— Uendeligt meget bedre! Jeg var lige ved at dø før jeg kom ud, men à propos, hun gjorde det ikke saa daarligt?

— Nej — tværtimod det var som om hun var født til Dronning, og hvis alt forholder sig saaledes som jeg tror, er dette ikke saa underligt, thi en begavet Kvinde har let ved at spille en hvilkensomhelst Rolle. Dette er et af jeres Køns Fortrin Stephanie. Tag f. Eks. en ung Kvinde af Folket med lidt Selvtillid og giv hende lidt Underretning og Vejledning og hun vil meget snart paa en beundringsværdig Maade kunne optræde som fin Dame. Se for Eksempel paa Dronningerne og Prinsesserne paa Scenen, optræder de ikke som om de virkelig var kongelige Personer?

Prinsens Ledsagerske brast ud i en klingende Latter:

— Og endvidere. Tænk paa Dronningen af Amavia — der har Figur som en tyk Vaskerkone og Manerer som en Borgerkone. Din Kusine derimod......

— Hvis hun er min Kusine — hvilket jeg i Øjeblikket meget betvivler. Vi gjorde sikkert ret i straks at begive os hertil, Stephanie; paa nært Hold ser man meget, man ikke kan opdage paa Afstand. Ja — jeg gentager endnu en Gang: *hvis* hun er min Kusine, thi derom har jeg tvivlet lige siden hun føres frem af denne gamle Ræv til Varitza, som nu vil have, at hun skal gifte sig med mig.

— Men hvis hun ikke er din Kusine og altsaa ikke Dronning af Moutalba, hvem er hun saa?

— Tja — maaske kan Grev Varitza besvare dette Spørgsmaal, maaske ikke! Tænk selv! Efter omtrent 19 Aars Forløb kommer man med den Paastand, at da min Onkel Alexander blev myrdet af sin kære Broder Alexis — som, hvad der glæder mig meget, ogsaa blev myrdet — blev hans eneste Datter bortført af en tro Undersaat og senere opdraget og beskyttet af andre tro Undersaatter, takket været en større Pengesum, som for hendes Regning var deponeret af Alexander, indtil hun en skønne Dag drages frem som legitim Suverræn. Jeg maa finde ud af, hvorledes det forholder sig med denne Sag.

— Men hvis hun ikke skulde være Dronningen, din Kusine, hvem er hun saa?

— Tja — findes der ikke en Mængde unge dygtige Skuespillerinder, som kunde instrueres til at spille en saadan Rolle? Jeg paastaar ikke, at det er saaledes, og jeg tror virkelig, at Varitza er overbevist om hendes Identitet. Han kan selv være bleven ført bag Lyset. Han er vor Familje saa hengiven. Som Du hørte, var hans første Tanke en Forening, mellem os, de sidste af vor Æt.

De begyndte nu begge at le. Derpaa hørtes Lyden af et Kys.

Straks derefter hørte man den kvindelige Stemme:

— Nuvel min Ven, Du har altsaa i Sinde at gøre Efterforskninger?

— Ja — og det saa hurtig som muligt. Hvis mine Planer lykkes, vil Sagen allerede være klar til i Morgen. Og er hun ikke den, hun gaar for at være, vil det blive en højst dramatisk Overraskelse for Moutalba og forøvrigt for hele Verden. Om nogle faa Timer ved jeg — som sagt — hvorledes det hele hænger sammen. Pluchart er allerede i Virksomhed, og i Morgen venter jeg Rapporter fra Katiuka og Dr. Plelsch. Men Du fryser vist min kære — lad os gaa!

Jeg hørte dem rejse sig og vandre bort, Cigarduften blev svagere, og Lyden af deres Skridt tabte sig efterhaanden.

Nogle Toner af den vilde, halvt barbariske Musik naaede mit Øre. Jeg rejste mig og gik langsomt tilbage af samme Vej, jeg var kommet — overbevist om, at Falskhed og Intriger stadig drev deres Spil i Moutalba.

XIX. EN DRAMATISK AFBRYDELSE

Jeg vandrede frem og tilbage i den oplyste Del af Slotshaven, idet jeg tænkte over, hvad jeg havde hørt, og grublede over, hvad der var bedst at gøre.

Der spaserede ogsaa en Del andre Personer af begge Køn i ivrig Samtale, hvoraf jeg dog kun forstod den Del, der fandt Sted paa Engelsk eller Fransk. Det var ogsaa kun løsrevne Sætninger, jeg kunde opfange, og de drejede sig udelukkende om Dronningens Skønhed, hvis det var en Mand, der talte, og om hendes Dragt og de berømte Familiejuveler, hvis det var en Kvinde.

Men det var særlig en Ytring, som kom fra en gammel Mand med hvidt Haar og Skæg og Brystet oversaaet med straalende Ordner samt med Æreslegionens røde Baand, som brændte sig ind i min Erindring,

— Saa ung og smuk — og Arving til en saadan Trone!

Gæsterne begyndte nu at forlade saavel Paladset som Haven.

Den ene Ekvipage rullede bort efter den anden. Gennem Vinduerne kunde jeg se, hvorledes den store Modtagelsessal efterhaanden blev tom. Orkestret var ophørt med dets vilde, ejendommelige Melodier og spillede nu den salmelignende Hymne, der er kendt over hele Verden som Moutalbas Nationalsang.

Jeg blev i Haven, hvor jeg gik frem og tilbage, grundende paa, hvad jeg burde gøre. Da jeg tilsidst indsaa, at en rask og beslutsom Handlemaade var fornøden, vendte jeg tilbage til Paladset for at tale med Grev Varitza.

Da jeg traadte ind i Audiensværelset, havde Dronningen allerede trukket sig tilbage, og ogsaa Greven var forsvunden; der var kun nogle faa Hoffolk tilbage.

Jeg skyndte mig op til mine Værelser, skrev i Hast en Billet til Greven med Forespørgsel, om han straks kunde give mig Fortræde — i en meget presserende Sag — og lod min Kammertjener gaa med den til Greven.

Under hans Fraværelse gik jeg ind til min Moder; jeg trængte mulig til Raad. Hun kom mig i Møde i sin Salon, et pragtfuldt udstyret Værelse, der egentlig var bestemt for Dronningen selv.

Formodentlig lagde hun Mærke til det bestyrtede Udtryk i mit Ansigt, thi hun kom straks mod mig, lagde sin Haand paa min Arm og spurgte, hvad der var paa Færde.

— Jeg frygter for, at der er noget Forræderi med i Spillet, Mo'r, svarede jeg. Hør nu efter hvad jeg har at fortælle og giv mig saa et Raad.

Derpaa fortalte jeg hende saa nøjagtigt, jeg kunde, den Samtale, jeg var kommet til at høre i Slotshaven. Hun hørte paa mig uden at vise noget særlig Tegn paa Overraskelse, og sagde derefter:

— Ja, jeg tror, at det er bedst straks at tale med Grev Varitza om Sagen. Men sig ikke noget derom til Dronningen i Aften, thi hun var ganske udmattet af Træthed, da hun trak sig tilbage. Hun har i Sandhed haft en trættende Dag. Det er forøvrigt slet ikke utroligt, at Prinsen selv har fundet paa hele denne Historie, som jo i høj Grad er egnet til at fremme hans Interesser. Men — sørg fremfor alt at træffe Varitza allerede i Aften.

— Mo'r, sagde jeg inden jeg forlod hende, den Mand vi har at gøre med, lader til at være hensynsløs og uden Skrupler. Vi maa derfor være forberedte paa alle Eventualiteter, og hvis nogen Fare skulde true Dronningen, maa Du ved en eller anden List søge at redde hende.

Til Svar klappede min Moder mig paa Skulderen og kyssede mig.

Da jeg forlod hende og vendte tilbage til mine egne Værelser, var der kommet Svar fra Grev Varitza, som bad mig være velkommen og modtog mig i sit særlige Modtagelsesværelse.

Han havde allerede taget Uniform og Ordner af og sad nu i Slaabrok og Tøfler i en bekvem Stol, nippende til et Glas Vin.

Han saa træt ud, men ikke saa gammel og bekymret som paa Rejsen til Moutalba. Dagens Begivenheder havde øjensynlig glædet ham, og det var med en tilfreds Mine han modtog mig.

Jeg tænkte imidlertid kun paa, hvilken Mine han vilde lave, naar jeg havde fortalt ham mine Nyheder.

— Jeg haaber at Deres Ærinde, selvom det ogsaa er af presserende Art, ikke maa være af en saadan Beskaffenhed, at det berøver mig min Nattero, sagde han i en spøgende Tone.

— Og hvis dette skulde være Tilfældet, haaber jeg, De er saa god at huske paa, at det ikke er min Skyld. Det er en meget vigtig og alvorlig Sag, det drejer sig om . . . . svarede jeg.

Han syntes at blive ubehageligt berørt.

— Vi er vel fuldkomment uforstyrrede her? spurgte jeg.

— Fuldkomment, svarede han med øjensynlig Forbavselse. Dette Værelse er absolut beskyttet mod alle uvedkommende Øjne og Øren. Jeg anvendte det allerede paa Kong Alexanders Tid.

— Saa har det uden Tvivl været Vidne til mange Hemmeligheder, svarede jeg, og faar nok endnu flere at høre. Men jeg maa bede Dem Hr. Greve, om at respektere min Tillid.

Han stirrede meget forbavset paa mig.

— De har mit Æresord derpaa, svarede han, idetmindste hvis Sagen angaar Dem selv personlig.......

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Tysklands Rædsel i Anledning af den engelske Værnepligtslov. (»Daily Mirror«)

Den russiske Bjørn: Ikke en eneste Bjælke kan jeg faa til at vakle! (»Ulk«)

— Om far din visste, hvilket lif du för, skulle han säkert vända sig i sin graf.

— Ingen fara! Gubben blef brändt. (»Strix.«)

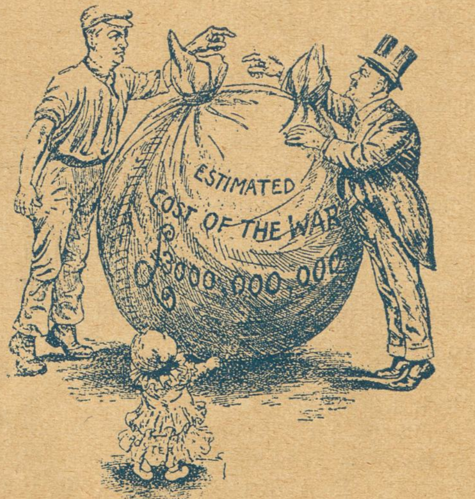

Hvem kommer Krigsbyrden til at hvile tungest paa?

Arbejderen: (til Kapitalisten): »Det bliver Dig!«

Kapitalisten: (til Arbejderen): »Nej, det bliver Dig.«

Den lille Efterkommer: »Jeg er bange for, det bliver mig.«

(»The Bystander.«)

„Urania“
Danmarks bedste Cycle
Nye Cycler med Frihjul til Fabrikspris — Kr. 85,00.
5 Aars Garanti. Kulante Betalingsvilkaar. Største Udvalg i Dæk, Slanger og Tilbehør til billigste Priser.

Spillende let Løb

Direkt. fra Fabrik

Fabriksudsalg
Gl. Kongevej 1 E.
Ingen Filialer.
NB. Altid ca. 100 Cycler færdigmonteret paa Lager.

Rød Indmad

Lemvigh-Müller, den lille Vorherre.

Store Bededag.

Paa Prækestolen Pastoren staar
og Blikket op mod Loftet slaar:
Det er jo den store Bededa'.
Men er ens Mave og Lomme tom,
Hvad hjælper os saa den Herre from?
Hans Bøn bli'r vi ikke fede a'.

Nej, det er vist bedst, vi selv ta'r fat,
og be'r f. Eks. om mindre Skat,
om lidt Klø til Krigsdeliristerne,
om en Dosis Helvedesvovl til hver,
der Remme af fattiges Rygge skær,
om Baisse for Kapitalisterne.

Vi be'r om Ærlighed i Politik
og si'r til „ham med det milde Blik"
og Konsorter: Vil I nu nære jer!
Vi be'r om et Kys eller to vor Glut,
og Præstekoblet be'r vi til Slut:
Kan vi snart faa Lov til at være her?

7/6. Søren Kierkegaard skal have et Monument, og de skændes nu paa Kraft om, hvordan Monumentet skal se ud.

— Hvis jeg maatte raade, saa ved jeg adskillige Monumenter, der skulde have en Kirkegaard.

8/6. Der ventes med det første en stor Sending Skildpadder hertil fra England.

— Ja, saa er de altsaa forlorne.

Naar Bondens Gris er mæsket og fed,
naar Siden er tyk og Ryggen er bred,
saa kommer Kniven i Betragtning.
Et Dampskibsselskab er li'som et Svin:
For synes man, Tiden og Chancen er fin,
saa foreta'r man rask en lille Slagtning,

En Time frem.

Philias Fogg: Nu har jeg rejst Jorden rundt i 80 Dage og beregnet alt nøjagtigt — og alligevel kommer jeg en Time for sent!

Lægen: Ja, kære Hr. Krigsdjævel — De har overanstrængt Dem — ellers fejler De ikke noget!

Arboe.

Den Dom blev en ganske forsvarlig
Lussing!
Uha, den sved jo enorm
til *Bisperne* og den gæve *Ussing*
og til den lille *Torm!*

Men ak, paa Ro skal man ikke stole!
Hvem tror vel, Freden er naaet?
De Herrer har ej i den sorte Skole
før ingenting gaaet!

Luftværnet.

Spleisning til Flyvemaskiner, lad gaa,
man mærker af Patriotismen Duften
og ganske af Hjærtet man ønske maa,
at »*Planerne*« nu maa ryge i Luften.

— Hvad Forskel er der paa »Tiden« og Tiden?

— Ja, jeg ved s'gu ikke....

— Jo, ser Du: I. C.'s den gaar baglæns og tilbage, men den almindelig borgerlige gaar en Time frem.

10/6. Er der Bolignød paa Frederiksberg? Vist ej, siger Højre — Vi skal nok skaffe Boliger, naar Folk har underkastet sig den lille Formalitet at gaa ind under Fattigvæsnet. Bolignød? Sikke Sludder! Det oplystes jo igaar Aftes, at der f. Eks. paa Henrik Ibsensvej findes Lejligheder, hvor der er rigelig med Plads, endog til — Rotter.

Danske Barberere i Karikatur.

S. Dechmann, Sølvgade 38.

C. B. MØLLER & Co.s
Cigarer og Cigaretter
er de mest velsmagende:

Rose 101 **bedste** eksister. Cigaret til 15 Stk. 0.10
„Marquis" med Kork . . . . 10 — 0,10
„Brillante" stor oval m. Kork og Guld 8 — 0,10
„Sherrys" Cigaretterne Nr. 1, 2, 3, 4, og 5.
„Elite" á la Aigler u. Mundstykke . 20 Stk. 0,25

RYG
ODOR
Formrullet
Brasil Cigar 5 Kr. 50 Øre pr. 100 Stk.
Haandrullet " " 7 Kr. " " "
CIGAR- & TOBAKSFABRIKEN DANMARK
Telefon 5621 · Grundl. 1888
Niels Hemmingsensgade 20
København

Grundlagt 1850 Grundlagt 1850
A/s De danske Vin- & Konservesfabrikker
I · D · BEAUVAIS
M · RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR
KONSERVES · FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

— Danmarks fineste Taffelvand —
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.
Generaldepot: Ingerslevsgade 110. Telefon 9256.

Holbergsgade 6

Th. Jensens avt.

skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57. Telefon Nora 2677 y.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13. København F.

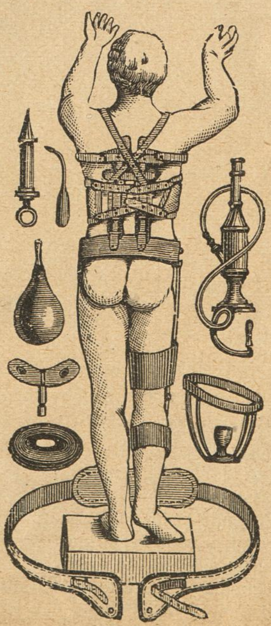

Alle køber Varer fra Gummi-Lageret Francais A. Mauritzen Lille Kongensgade 16.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.
Koncert
hver Sommereftermiddag.

Tivoli.
Sommersæson fra 12. Maj til 17. September 1916.
Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v. Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Sommerlyst Koncertsal
hver Aften: Sommerrejsen 1916.

Forsamlingsbygningen
Helsingør
(Helsingør Folketeater)
anbefaler sine hyggelige
Restaurations- og Selskabslokaler.

Køb RAVNEN

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

Tegning af Storm-Nielsen.

— Uh! Det er dajligt at støde paa et nyt Ansigt engang imellem!!

Religions-Filosofi.

To Vinstue-Venner sidder og »diskuterer« Religion ved et Par høje Sjusser. Den ene tror, han er religiøs, den anden forfægter Fritænkeriet. Saa slutter Fritænkeren Sagen med at sige: Ja, Du Gamle, Du bliver nu alligevel noget lang i Ansigtet, naar Du efter Døden opdager, at der slet ingenting er!

Tyskeren, Franskmanden og Polakken.

Et naturvidenskabeligt Selskab sendte engang tre af sine Medlemmer, en Tysker, en Franskmand og en Polak, ud til de tropiske Lande for at studere Elefantens Liv og nedskrive deres Erfaringer.

Tyskeren udgav et imponerende Værk i tre Bind med Titlen: »Elefanten set fra biologisk, geologisk, palæontologisk, etnografisk, historisk og militært Standpunkt.«

Franskmanden skrev en Bog med den pikante Titel: »Elefantens Kærlighedsliv«.

Polakken udsendte en Pjece med Titlen: »Elefanten og det polske Spørgsmaal«!

Godt anbragt.

Forpagteren aflægger Regnskab for Godsejeren, der sidder ved et veldækket Bord og tager for sig af Retterne, mens Forpagteren maa se til.

Godsejeren: Naa, ellers er der vel ikke passeret noget Nyt?

Forpagteren: Næ, ikke andet, end at min So forleden Dag har kastet tretten Grise, men den har desværre kun tolv Patter.

Godsejeren: Naa, hvad gør saa den trettende?

Forpagteren: Den ser til, mens de andre lever højt!

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE"

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„Et Skolestævne.“

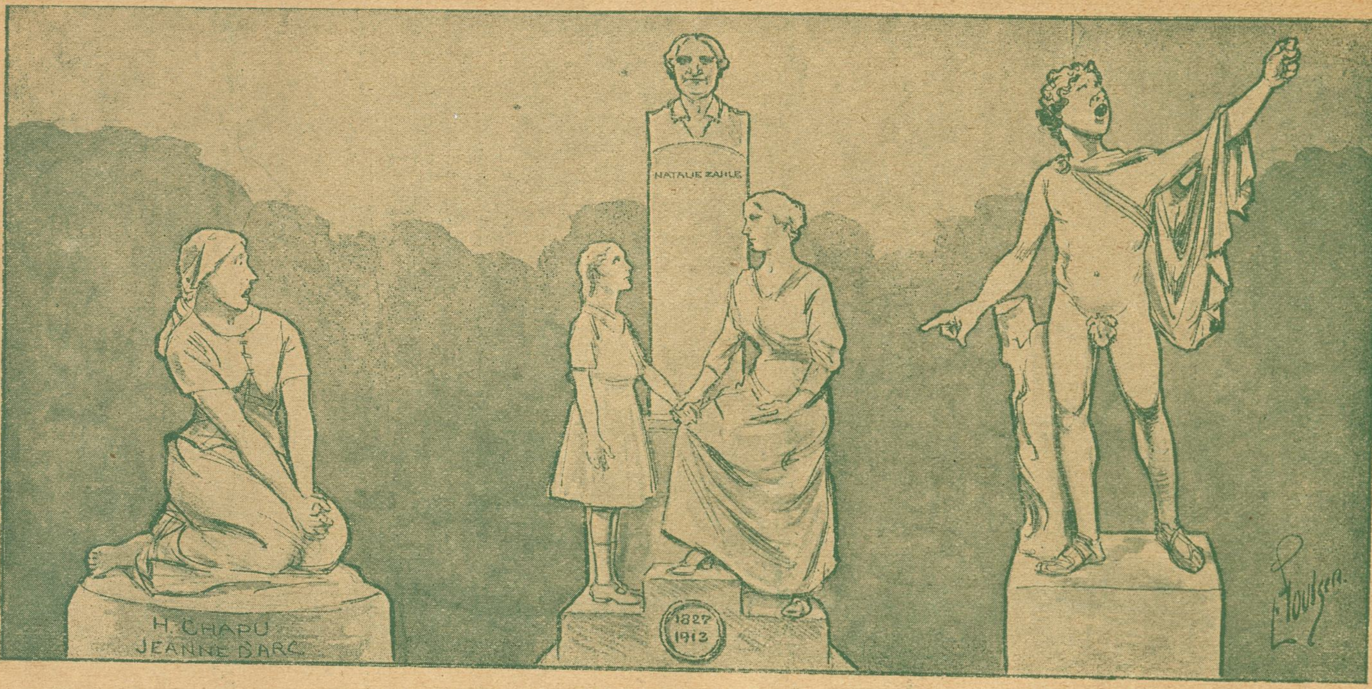

Tegning af Emil Poulsen.

Den nyere franske Skole. *Den højere Pigeskole.* *Den ældre græske Skole.*

Utroligt!

Mads: Du, jeg var til Fest igaar, og man kunde faa li'saa mange Snapse, man vilde ha'.

Jens: Det er Løgn! *Saa mange* Snapse findes slet ikke!

Eksamen.

Professoren: Hvorledes blev Alexander d. 2. af Rusland dræbt?

Kandidat: Af en Bombe.

Professor: Hvorledes gik det til?

Kandidat: Den eksploderede.

Naa, saaledes!

— Han har tænkt paa at trække sig ud af Forretningslivet og hvile sig i 3 Aar.

— Aa, det har han sagt saa ofte.

— Ja, men i Gaar sagde Dommeren det!

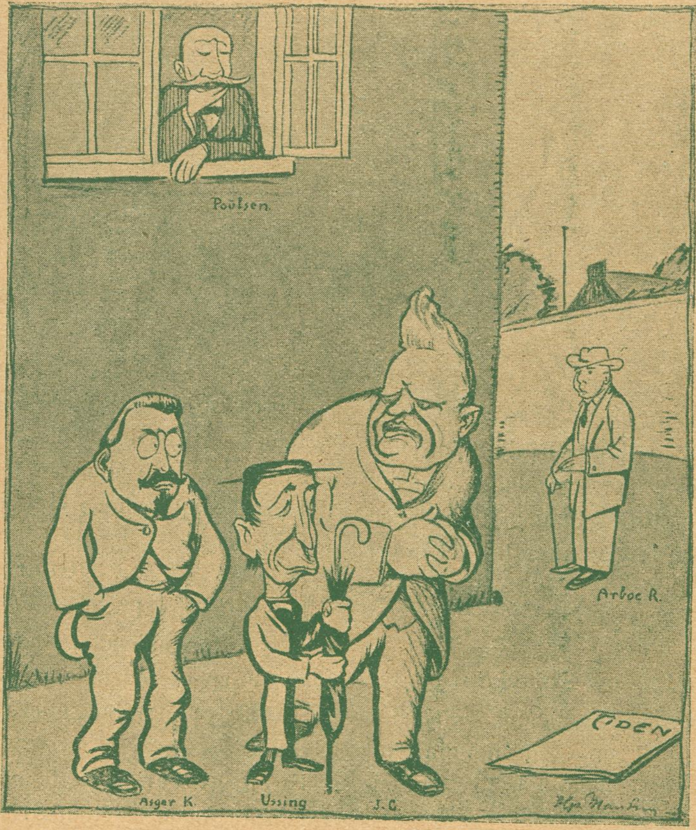

Tegning af Hp. Hansen.

I. C.: Denne Højesteretsdom vil nok vække Forargelsen hos Kirkens enfoldige Troende — den maa der kunne laves lidt Politik paa!

De' var Fa'ens!

Præsten: Hvem forledte de første Mennesker?

Konfirmanden tier, men de nærmestsiddende hvisker: »Sig, det var Djævelen!«

Præsten: Ja, naar Du ikke ved det, saa gaa din Vej og kom igen til næste Aar!

Konfirmanden gaar stille mod Døren, standser her og siger i en grædende Tone: *Det var Djævelen!*

Inklusive.

Hans: Mor, kommer Missionærer i Himlen?

Moderen: Ja, naturligvis, lille Hans.

Hans: Jamen Kanibaler?

Moderen: Nej, dem tror jeg ikke kommer i Himlen.

Hans: Jamen Mor, naar nu en Kanibal har spist en Missionær, saa maa han jo komme op i Himlen!

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Samtlige Hoteller er allerede optagne for Sæsonen.
(Dagspressen.)

Tegning af Emil Poulsen

Gullasch'en morer sig.

Øst og Vest.

En moderne Novelle af Eskil Harms.

I.

Zuleika, Orientens Perle, ventede med bankende Hjærte og Uro i Sind paa sin Elskedes Ankomst. Et svagt Lysskær trængte gennem det tæt drapperede Vindue ind i Værelset.

Luften herinde var varm og stærkt parfumeret; det lille Springvand i Midten af Værelset med det pragtfulde Marmor-Basin paa Gulvet formaaede ikke at give ret megen Kølighed til den tunge, overhedede Atmosfære.

Zuleika selv laa — med sin yndefulde Skikkelse næppe nok skjult af den tynde gennemsigtige Silke — skødesløst udstrakt paa en Stabel af bløde Puder. For hendes Fødder sad en lille halvnøgen Slavinde paa Hug. Med nænsomme, bløde Bevægelser svingede hun en stor Strudsfjer-Vifte over sin Herskerindes Hoved.

Zuleika flyttede sig hvert Øjeblik uroligt paa sine Puder, og hver lille Bevægelse hun gjorde fik alle hendes funklende Smykker og smaa bitte Bjælder om Hals og Arme til at klinge som fin fjern Musik.

»Det er over Tiden, Zara«, sagde hun til sidst. »Hvorfor tøver han mon saa længe?«

Men Slavinden rejste sig pludselig, uden at svare lagde hun Viften bort, og med en advarende Finger paa Læberne listede hun sig henimod det tykke Forhæng, som skjulte Indgangen til det lille Kabinet.

Da to tæt-tilslørede Personer et Øjeblik efter havde draget Forhænget til Side og var traadt ind i Værelset, sprang Zuleika op fra sine Puder med et Glædesraab. Den højeste af de to formummede Skikkelser drog Munkekutten tilbage, og af de smukke regelmæssige Ansigtstræk genkendte man straks den unge Kaptajn i H. Maj. Sultanens fornemme Livvagt.

I det næste Sekund laa Zuleika — Sultanens smukkeste og mest begunstigede Hustru — ved sin Elskedes Bryst; de to Tilskuere trak sig diskret tilbage.

Det var meget forkert af Zuleika saaledes at smugle sin Elskede ind paa disse Haremets helligste Enemærker. Det var meget forkert af hendes Elskede at tillade sig selv at blive »smuglet«. Og det var yderst letsindigt af dem begge at tilbringe en hel Time i intimt Samvær paa dette Sted, naar Opdagelse betød den visse Død. Men Kærlighed er en mægtigere Monark end nogen Sultan, og da Zuleika og hendes Ven ikke kunde være loyale overfor begge, havde de valgt den første til deres øverste Hersker.

Men — hvor mægtig Kærlighedens Gud end kan være — der gives Tilfælde og Situationer, i hvilke hans Hjælp intet betyder og intet formaar. For Eksempel, hvis en Sultan aflægger en uventet Visit i sit Harem og der finder sin Yndlings-Hustru i en anden Mands Arme!

Saaledes skete det i dette Tilfælde.

Forklaringer var unyttige, og Sultanen udbad sig iøvrigt heller ikke saadanne. Og ligesaa unødvendigt var det for Sultanen at meddele sine Hensigter. Østens udødelige og uudslettelige »Etiquette« var tilstrækkelig bekendt for dem alle tre.

Men en Ting kunde Kærligheden gøre. Den kunde faa Zuleika til at fremkomme med en heftig, næsten rasende Ordstrøm, som det sandelig ikke var lystelig for en Sultan at høre. Hun var villig til at dø ti Gange for dette frydefulde Gensyns Skyld; hvad Sultanen angik, da havde hun selvfølgelig aldrig elsket ham, langt hellere vilde hun dø sammen med sin Elskede end leve dette Liv videre. Han kunde være Sultan nok saa mange Gange, han var dog en ækel tyk Gris — uf!

Sultanen fulgte nøje sit Lands Forskrifter. Men han var ikke dummere end han godt forstod, at det var ham, der havde tabt Slaget . . . .

II.

Grevinde X— sad i sit lækre, overdaadige Boudoir. Hun var omgivet af enhver Luksus, som Penge overhovedet kunde købe. En kostbar Aften-Slaabrok, som hun altid var iført, var som forarbejdet til at afsløre eller fremhæve alle hendes Yndigheder i fuldt Maal.

Hun laa mageligt paa en Divan, og paa en Stol tæt ved hendes Side sad Løjtnant M—, en yderst smuk og tiltalende Soldaterskikkelse, som øjensynlig var forelsket til op over begge Øren.

Luften var tung af udsøgte Parfumer og Røgen af de dyreste Cigaretter. Men Grevinden selv saa gnaven ud og hendes Pande rynkedes stadig idet hun lyttede til den unge Officers Bønner og Forslag.

»Min kære Dreng«, sagde hun endelig, da han netop gjorde en Pause, »Du beder virkelig om alt for meget. Hvorfor i al Verden skulde jég opgive alt dette« — hun pegede rundt paa alle sine Herligheder — »blot for at slaa mig ned hos Dig for bestandig. For ikke at tale om den Skandale og alle de utaalelige —«

»Med andre Ord«, afbrød han bittert. »Du elsker mig ikke.«

»Elsker Dig!« udbrød Grevinden. »Naturligvis elsker jeg Dig, gamle Dreng. Men lad os dog ikke skabe os af den Grund. Vi har det jo meget godt som vi har det nu, og jeg forstaar aldeles ikke, hvorfor Du ønsker at ødelægge det Hele ved at foreslaa, at vi skal »stikke af« sammen.«

»Jeg tror ikke, Du ved, hvad Kærlighed betyder«, sagde den unge Mand mørkt.

Grevinden smilede.

»Aah jo, jeg gør«, paastod hun. »Men Kærlighed er ikke alt — er den? Og hvad saa med min gode rare gamle Thomas? Det vilde dog bedrøve ham skrækkeligt, hvis vi gik hen og lavede Skandale.«

»Akkurat«, bemærkede Løjtnanten. »Det er ikke rigtigt overfor ham at fortsætte som vi nu lever.«

»Du er for hensynsfuld, kæreste«, lo Grevinden. »Men det er jo det sædvanlige. Men jeg skal alligevel tilgive Dig denne ene Gang endnu, hvis Du vil love mig, at forbedre Dig i Fremtiden.«

Hun lænede sig tilbage og smilede fristende til ham. Og som ved en pludselig Indskydelse sprang »den kære Dreng« op og kyssede lidenskabeligt hendes røde Læber.

I samme Øjeblik gik Døren op og Greven traadte ind. Han var en statelig Mand at se til, men i Virkeligheden var han svag baade legemligt og aandeligt. Dog syntes han at blive mest forbavset af alle tre.

»Aah,« stammede han. »Jeg — jeg vidste virkelig ikke, at der var nogen fremmed til Stede. Halløj, Løjtnant M—, er det Dem?«

Løjtnanten forsøgte ikke at benægte dette, og efter nogle banale Bemærkninger om Vejret, vandrede Greven ud.

Synet af hans Hustru, som blev kysset af en anden Mand, havde forlængst ophørt at vække særlige Følelser til Live i hans Bryst. Han vidste, at »Etiquetten« fordrede, at Skandale for enhver Pris skulde undgaas. Og hvis Grevinden valgte at more sig og adsprede sig i sit eget Kabinets Helligdom, stod den Vej jo aaben for ham at finde Adspredelse andetsteds.

»Heldigt for os, at vi ikke lever i Østen«, sagde han.

»Rigtigt«, indrømmede Grevinden. »Harem'er kan være meget gode paa sin Vis, men de maa dog være utaalelig trykkende og usikre sommetider. Kvinder har ingen Udviklingsmuligheder i et Harem!«

»Nej — leve Vesteuropas vidunderlige Civilisation!«

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen“, Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, **Harald Hansen,** Telf. 10392.

Nyt Selskabslokale

Mine smukt monterede Lokaler til mindre Foreninger, Selskaber og Klubber bringes i venlig Erindring.

Chr. O. Jensen,
Fhv. Frmd. f. Kellnerf. f. Kbh. og Omegn.
Telf. 10424 **Vognmagergade 37,** Landemærket 24. Telf. Byen 7534

ANDELS-ANSTALTEN TRYG
SAMLEDE AKTIVER 20 Mill. Kr.
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
MEDLEMS ANTAL 200,000
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

„Danmarks“ Brød forhandles overalt.

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

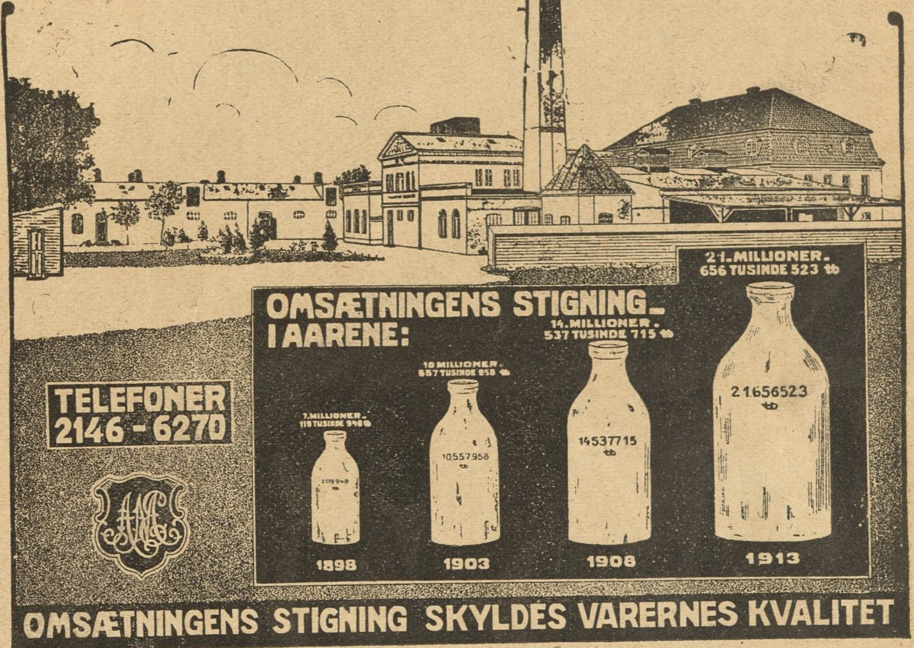

Maanen er hvid
og blændende hvid Hud faar enhver, der daglig bruger
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faaes overalt à 32 Øre Stk.

LAX i alle Kvaliteter
Gaasebryst. Oksetunger etc. anbefales.
Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908.
Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.
Telefon 817 & 8231. **Jacob B. Krøll,**
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Haukeli
bedste Bytte- og Kagesteksted samt Kafe

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

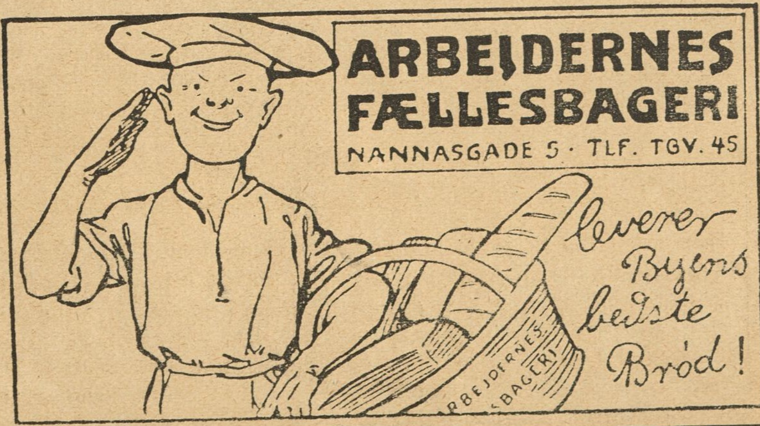

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN

En Kætterproces i Dan - makka - buti.

Tegning af Anton Hansen

Retsformanden: Da Pastor Ar-bi-ba-bu har danset den hellige Kalvedans med tre Klapperslanger om Halsen, hvor Ildskriften kræver fire, men iøvrigt har danset i god Tro, vil han være at frikende . . . .

16 Sider

10 Øre

RAVNEN

Nr. 21. Redigeret af AXEL WESSEL. ✻ Torsdag den 25. Maj. 1916.

Tegning af Alfred Proessdorf.

— Men, tænk Dig, vi havde ikke været forlovet mere end en Maaned, og saa spør' han, hvem jeg holdt mest af, Goethe eller Schiller. Saa svarede jeg naturligvis, at naar han allerede var skinsyg, saa var det bedst, vi hævede Forlovelsen med det samme!

SAMLEDE AKTIVER ca 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
MEDLEMS ANTAL over 200,000

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Tilskære & Sy-Kursus
Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi,
Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

Nyt Selskabslokale
Mine smukt monterede Lokaler til mindre Foreninger, Selskaber og Klubber bringes i velvillig Erindring.
Chr. O. Jensen,
Fhv. Frmd. f. Kellnerf. f. Kbh. og Omegn.
Telf. 10421 **Vognmagergade 37,** Landemærket 24. Telf. Byen 7534

Den ny Kriger-Død.

Tegning af O. Hartig.

Hvad hjælper al din Kraft, dit unge Mod,
for saadan grusom Fjende maa Du falde.
Ej kræver han af Dig dit røde Hjærteblod,
men kun din gule, giftigbitre Galde!

Amerikaner.

Ved en Jærnbaneulykke i Amerika blev en Bankdirektør, der rejste med Tjener, kastet ud af Waggonen, men kom ikke til Skade.

— Hvor er min Tjener? spurgte han en Konduktør.

— Han er desværre skaaret midt over.

— Naa, vil De saa ikke gøre mig den Tjeneste at se efter, i hvilket af Stykkerne Nøglerne til mine Kufferter befinder sig!

Kunstner.

En kendt Skuespiller kom med sin Trup til en lille By, og der var kun solgt faa Billetter til Forestillingen. Skuespilleren drak sig fuld, og da han kom ind paa Scenen, holdt han følgende lille Tale for Tilskuerne: »De kan nok indse, at naar en Skuespiller af min Rang gæster en saa lille By som denne, saa maa han enten være fuld eller gal — jeg er altsaa det første!«

Rask Dreng.

Læreren havde holdt lille Peter tilbage i en Time, fordi han ikke kunde sin Brøkregning. Da Læreren kom ind i Klassen og løslod Peter, spurgte denne:

— Hr. Lærer, naar et dumt og et klogt Menneske staar i samme Stue og den kloge gaar, hvem bliver saa tilbage!

Læreren: Den dumme, naturligvis.

— Farvel, sagde lille Peter og forsvandt.

En Brøk.

Læreren prøver Eleven i Brøkregning: Hvad vilde Du nu helst have af denne Appelsin: En Tredjedel eller en Fjerdedel?

Eleven: En Fjerdedel.

Læreren: Det er da dumt. En Fjerdedel er jo mindre end en Tredjedel.

Eleven: Ja, jeg ved det, men jeg kan ikke lide Appelsiner.

Vandgang.

En snakkesalig Fader bad en Læge om Raad for sin Søn, der led af Kirtelsyge, og Lægen gav ham det Raad at lade ham bruge Søbade.

— Ikke andet end bare Søvand? spurgte Faderen.

— Nej, sagde Lægen.

— Skal jeg slet ingenting komme i Vandet?

— Jo, Drengen!

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

(Sluttet)

Tegning af Aksel Jensen

Paany skal Snude ind at »hole«.

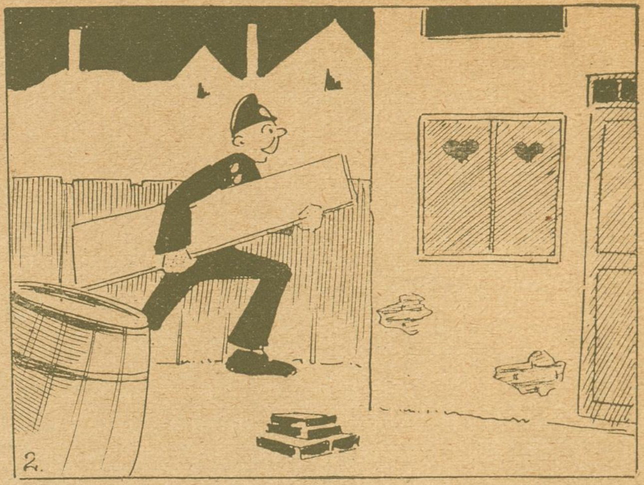

men ak, man kan paa Lykken ikke stole!

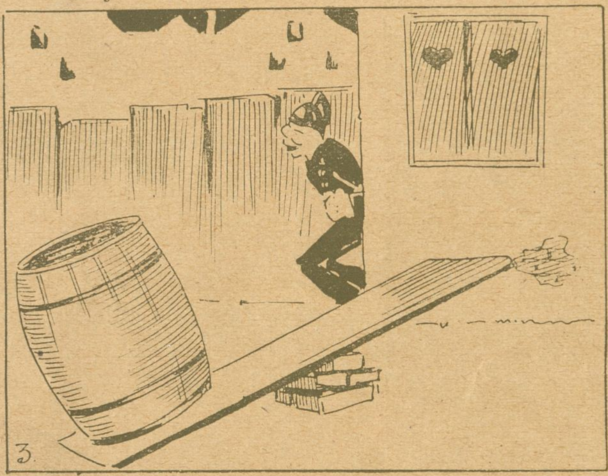

Kortelig skal jeg nu her fortælle,

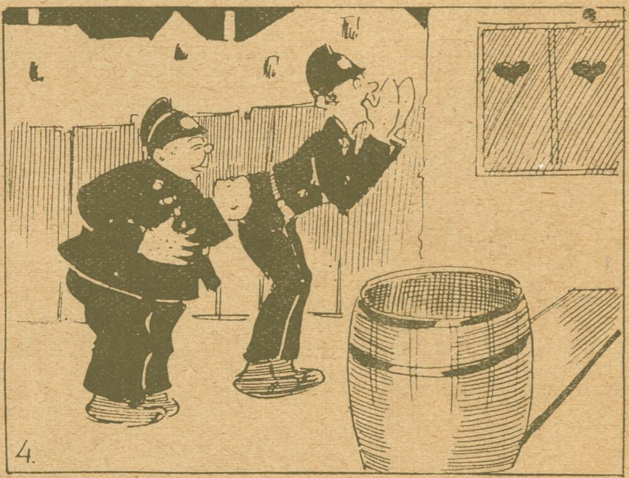

hvordan Snude gik i en væmmelig Fælde:

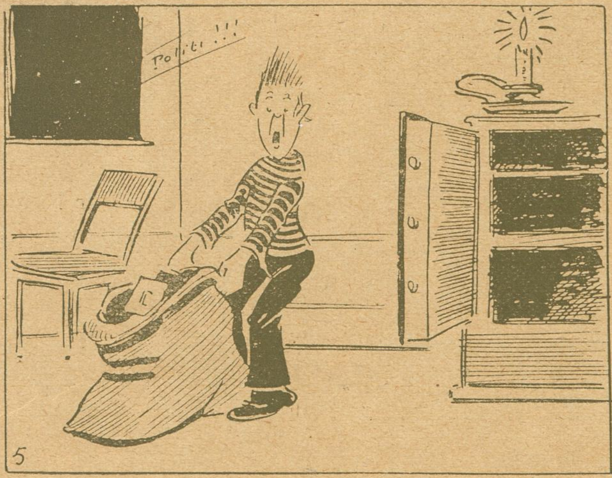

et Raab: »Politi«, og han springer adræt —

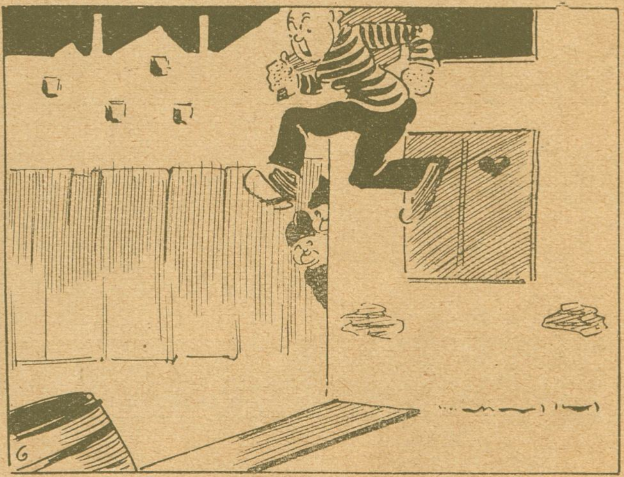

lige ned paa et Vippebrædt.

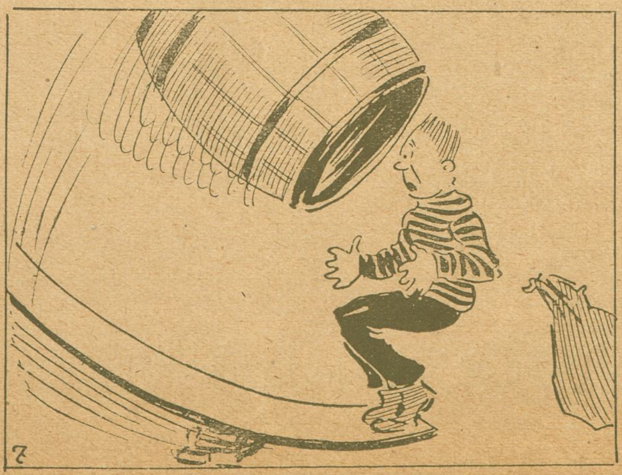

Tønden i Ho'det, Snip, Snap, Snude —

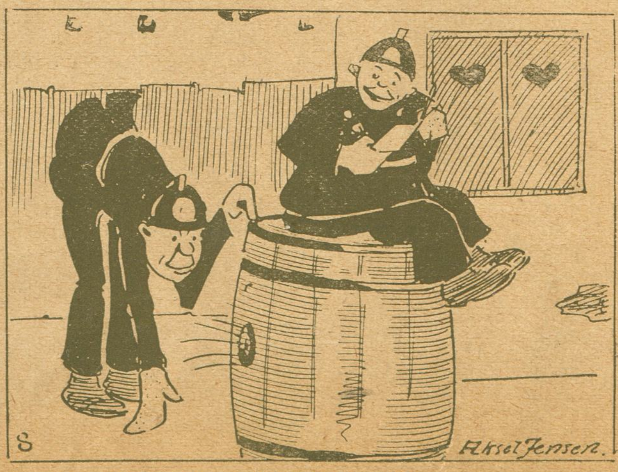

dermed er altsaa Historien ude!

Cykler, Fodtøj samt alt Cykletilbehør

Grundet paa de vanskelige Forhold, bedes Tilbud indhentet.

Dæk, Saturn.
Dæk, original Dunlop-System.
Dæk, Unicum.
Dæk, Metzier & Co.
Dæk, uden Mærke.
Slanger, ægte Mosley.
Slanger, prima tyske
Slanger, sekunda, tyske.
Hjul, med Frinav, Fælge og Eger.
Forgafler.
Forgaffel-Sikringer.
Eger, med Nippler.
Fælge, Wulst.
Kæder, prima.
Kædekasser, med Navn.
Kjolenæt, 18 H., prima.
Klokker, Reklamemodel.
Klokker, Trilleslag, store og almind.
Laas, med Kæde.
Laas, til Krank.
Lak, sort.
Lak, Pensler.
Lyslygter, prima.
Lys.
Carbid.
Pedaler, med Gummi.
Pedaler, uden Gummi.
Pedaler, Rattrap.
Fodpumper.
Haandpumper.
Sadler, Hammock.
Skærme, komplet, prima.
Styr, forniklet.
Haandtag, Celluloid, eller Kork.
Tandhjul, med Pedalarme.
Gearhjul.
Solution, store og smaa Tuber.
Skrue-, Hul- og Pladenøgler.
Taaholdere, med og uden Læder.
Tasker, Herre eller Dame.
Ventiler og Ventilgummi.
Dame- eller Herrestel.

Herre- og Damefodtøj i meget stort Udvalg.

Engelske Regnslag — Prima Rygsække — Læder-Gamacher — Jagtgeværer — Fodbolde — Fodboldblærer — Haandsymaskiner

Jens Westerby

11 Vestervoldgade 11. København K.

Bold-, Fodtøj- & Cykleforretning en gros.

Telefon 4248. Telegramadresse: Jens Westerby København.

Etableret 1899.

Landophold søges.

Mel.: Det skal gaa langsomt (af »Rødt og Hvidt«).

1.

Grosseren søger Landophold og skændes Dagen lang
med Fruen og med Datteren, hver har sin egen Trang;
man er saa bunduenige om Sted og Tid og Pris,
at hver beslutter frit
iaar at vælge sit,
og Fruen annoncerer straks i en Avis:
»Landophold søges ved Stranden, hvor Luften den er go'
og hvor ens Nerver kan faa en tiltrængt Ro,
samt hvor man træffer kun Folk af den bedste Selskabskreds;
Billet modtager Bladet mærket »Hygge 69«.

2.

Da Fruen snart har fundet sig et Sted for Som'rens Kur,
saa mener Datteren med Ret, at det er hendes Tur;
hun er kun 18 Vintre gammel, men har Sans og Smag,
er gennemmusikalsk,
dog ikke helt moralsk,
i »Politiken« annoncerer hun en Dag:
»Landophold søges for Dame, ung, livsfrisk, med et mildt
Livssyn og Væsen, helst hvor der flirtes vildt;
hun danser Tango, kan storke og elsker Fest og Glans;
Billet modtages snarest under Mærket »Vrikkedans«.

3.

Grosseren selv vil ikke gaa og strække sig
af Kedsomhed derhjemme — nej, han vil sgu' smække sig:
at tage Livet mørkt og tungt var aldrig hans Maner,
han trænger til lidt Sjov,
til Strandluft og til Skov;
man hans Annonce snart i alle Blade ser:
»Landophold søges, hvor Wisky'n og Snapsen den er go',
og hvor en Kæfert kan soves ud i Ro,
der ønskes Adgang til Have og Pigekammer — men!
man bedes svare hurtigst under Mærket »Wisky 5«.

4.

Grosseren fandt et herligt Sted og fandt en kærlig Glut,
med hende til Amerika han stikker resolut;
mens ud paa Æventyr med Kunstnerspirer Dat'ren gaar.
Da Fruen atter kom
tilbage, finder tom
hun Hytten — averterer samme Efteraar:
»Grosserer Krogh efterlyses, saas sidst i Humlebæk;
Else, min Datter er ogsaa løbet væk;
enhver Oplysning modtages med stor Dusør og Tak,
Billetten bedes mærket »Bristet Hjerte — 14 — ak«.

Per Bonde.

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

Jeg afbrød ham.

— Den angaar mig kun indirekte; men den angaar mig, men ogsaa Dem og mange andre.

— Fortsæt, bad han.

— Jeg har Anledning til at tro, at der er Forræderi i Gære mod Dronningen, sagde jeg, idet jeg betragtede ham nøje.

Han blegnede og fo'r forskrækket sammen; hans Haand rystede, da han førte Glasset til Læberne.

— Vær saa god at udtrykke Dem tydeligere, sagde han.

— I Aften kom jeg ufrivilligt til at blive Tilhører til en kort Samtale mellem Prins Konstantin og en Dame, som jeg ikke ved mere om end at hun hedder Stephanie.

Han hævede Øjenbrynene, da jeg nævnede Prinsens Navn; men da han fik at høre, hvem Kvinden var, rynkede han Panden.

— Hvad siger De? udbrød han heftigt. Grevinde Stephanie Radatsky her — ved Dronningens Modtagelse! Hvorledes har hun kunnet faa Adgang dertil? Jeg saa hende ikke, men der maa dog have været en og anden, der har genkendt hende. Jeg maa tale med Ceremonimesteren derom.

— Hvem er Grevinden da? Der findes jo mange af det Navn . . . .

— Jo — man har en Tid sat hendes Navn i Forbindelse med Prinsens, svarede han. Hun er hans anden Genius — forøvrigt en fraskilt, intrigant Kvinde. Hvorledes mon det er lykkedes ham at faa hende hertil? Naa — hvad drejede saa deres Samtale sig om?

— Jeg fik den Opfattelse, sagde jeg, at hun er hans fortrolige, men jeg vil forsøge saa vidt muligt ordret at gengive, hvad de sagde.

Og jeg gentog nu, hvad jeg lige havde fortalt min Moder. Sjælden har jeg set en Mands Ansigt undergaa en saadan Forandring som hans, medens han lyttede til mine Ord. Overraskelse, Tvivl og Anstrængelse for at fatte og forstaa det hele — alle disse Følelser stod at læse i hans Træk og formede sig til et Udtryk af højeste Bestyrtelse.

Og fra dette Øjeblik begyndte jeg virkelig at nære Tillid til ham, thi ikke engang den dygtigste Skuespiller havde kunnet vise en saadan Forbavselse, som han aabenbart følte.

— Men det er jo ganske forfærdeligt, sagde han. Kan Prinsen tro, at jeg, Varitza, skulde lade mig tage saaledes ved Næsen? I Virkeligheden antyder han jo, hvis De har gengivet hans Ord rigtigt, at jeg og mine Kolleger har paadultet Moutalbanerne en ung Kvinde, der er indstrueret til at spille Rollen som deres ligitime Dronning. Men dette er jo ganske urimeligt.

— Tillader De, at jeg gør Dem nogle Spørgsmaal, Greve? sagde jeg.

— Saamange De behager! svarede han.

— Hvem er da denne Pluchart, Prinsen sagde skulde være i Virksomhed i Nat?

— Pluchart — Pluchart? Jeg ved ikke — jo, lad mig se, jeg tror, at jeg har hørt Tale om en berømt fransk Detektiv af det Navn. Skulde det mon være ham?

— Det er nok muligt. Men hvem er den Kvinde, han omtalte under Navnet Katinka?

— Det maa Gud vide, jeg har ikke den ringeste Anelse derom!

— Og Dr. Pletsch?

— Pletsch — Pletsch? Jo — Navnet forekommer mig bekendt. Lad mig se. Det er minsandten ikke let efter 20 Aars Forløb at huske alle Navne! Pletsch? Jo — vent, nu har jeg det. Dr. Pletsch var en Tid min afdøde Herres Læge, eller snarere hans Gemalindes.

— Naa, indskød jeg, dette er endelig noget at føle paa! Det er klart at baade Pluschart, Katinka og Dr. Pletsch er i Prins Konstantins Sold. Men hvad kan det være, de har for?

Han slog ud med Armene med et Udtryk af Hjælpeløshed.

— Jeg ved ikke — jeg kan ikke regne det ud, sagde han næsten klagende, det er fuldkommen ukendt for mig. Jeg indrømmer, at Prins Konstantin var til Stede her ved Dronningens Ankomst, fordi . . . .

— Fordi, kunde jeg ikke lade være med at indskyde, fordi De var meget ivrig efter, til Trods for Dronningens bestemt udtalte Vilje, at bringe en Forening mellem hende og Prinsen i Stand. Jeg er imidlertid overbevist om, at Prins Konstantin ikke er til at stole paa.

Greven stirrede paa mig.

— De mener vel ikke . . . . begyndte han.

— Jeg mener, at det havde været Deres Pligt at forhindre ham i at komme hertil, sagde jeg strængt. Som De ser, er han allerede begyndt at lave den Slags Intriger, Moutalba er saa berygtet for. Og nu — hvad er der at gøre for Dronningens Sikkerhed?

— Tror De da, et der er nogen Fare for Dronningen personlig? Fremgik det af Samtalen? spurgte han.

— Man kan aldrig vide, hvad der kan blive Følgen af en saadan Mand som Prinsens Intriger, sagde jeg. Han efterstræber Tronen.

Han nikkede et Par Gange, rejste sig derpaa op af Stolen og begyndte at gaa frem og tilbage paa Gulvet. Det var let at se, at han var meget forvirret og ophidset.

— Under andre Omstændigheder, sagde han tilsidst, idet han satte sig lige overfor mig, vilde jeg gaa summarisk til Værks og paa Grundlag af, hvad De har meddelt, lade de fire nævnte Personer arrestere, hvis de kunde antræffes, og underkaste dem et strængt Forhør; ja, jeg vilde ikke engang have veget tilbage for at arrestere selve Prinsen. Men som Sagerne nu staar — tror jeg ikke, at en saadan Fremgangsmaade vil være klog.

— Men hvis De vil beskytte Dronningen, begyndte jeg.

Han afbrød mig imidlertid.

— Jeg ser en Udvej, sagde han. I Morgen — eller snarere i Dag, eftersom det allerede er blevet Morgen — vil jeg

holde Statsraad, ved hvilket Dronningen skal være nærværende. Saa tidligt som muligt vil jeg lade alle de fornemste Dignitarer kalde herhen, for at aflægge Troskabsed. Ogsaa Prins Konstantin maa indfinde sig. Som Medlem af Kongehuset maa han gaa forud for de andre. Hvis han virkelig tror at have berettigede Krav, vil han naturligvis ikke aflægge Eden. I hvert Tilfælde faar han Lejlighed til at vise, hvad han bærer i sit Skjold.

— Jeg tror, at det er et klogt Arrangement, sagde jeg.

— Men der er en Ting til jeg vil henlede Deres Opmærksomhed paa, Hr. Greve, Dronningen har jo kun nogle faa Venner — kunde min Moder og jeg ikke faa Lov til at være i hendes Nærhed under denne Ceremoni?

— Deres Moder skal faa Plads mellem Hoffets Damer og De mellem dets Herrer, svarede han. Jeg skal selv paase dette.

Jeg takkede ham og sagde Farvel. Da vi gav hinanden Haanden, spurgte jeg ham ligefremt:

— Grev Varitza, det var Dem og Deres Kolleger, som satte denne unge Kvinde paa Moutalbas Trone —; sig mig nu oprigtigt — tror De, uagtet disse Prinsens Hentydninger, at hun virkelig er Kong Alexander VI's Datter og ligitime Arving?

Han trykkede min Haand hjerteligt.

— Ja, jeg tror det, Sir, og jeg har næsten troet det i tyve Aar — paa min Ære!

— Men hvis De og Deres Kolleger vidste dette, hvor kunde det saa være, at ingen af dem — ikke engang De selv saa til hende under hele hendes Skoletid og helt og holdent overgav hende i den Mands Hænder, som De kaldte Romatti, saavel under Ferierne som efter hendes Skoletid, da hun havde forladt Klostret?

— Fordi jeg ikke turde. Jeg var jo en bemærket Mand, og Alexis, Brodermorderen havde sine Spioner ude overalt. Men jeg tabte hende aldrig af Sigte. Skønt jeg ikke vovede aabenlyst at besøge hende, saa jeg hende ofte som Barn i Rom, som Skolepige i Genève og som ung Dame i Paris. De har ingen Anelse om de Forsigtighedsregler, vi altid maatte iagttage selv angaaende vor Korrespondance. Vi vidste ikke, skønt vi tilhørte Londonerkomiteen, at Romatti og hun befandt sig i London, før De tiltalte mig i Frascatis Restaurant. Aa, hvilke Forsigtighedsregler vi maatte tage! Indser De ikke, at hvis Alexis havde haft en Anelse om, at hun var i Live, vilde han ikke have ladet noget Middel uforsøgt til at rydde hende af Vejen?

— Og nu har hun til Modstander Prins Konstantin, som ikke giver Alexis noget efter i Hensynsløshed, sagde jeg, idet jeg forlod ham og begav mig til mine Værelser, for at søge mig nogle Timers Hvile.

Men det var mig umuligt at sove. Jeg laa og tænkte paa, om hun vel kunde det efter Dagens feberagtige Spænding og den for hende usædvanlige Larm og Vrimmel.

Jeg stod tidlig op, opfyldt af Uro for hvad de nærmeste Timer vilde bringe. Jeg spiste Frokost sammen med min Moder paa hendes Værelse. Vi modtog nu en formel Indbydelse til ved Middagstid at ledsage hendes Majestæt til Statsraadet. Varitza vilde altsaa fuldføre den Plan, han havde taget om Natten.

De følgende to Timer tilbragte jeg i stor Spænding. Jeg kunde ikke af mit Sind udslette den ulykkevarslende Betydning af Prins Konstantins Yttringer den foregaaende Nat: »Hvis det er saaledes som jeg har Mistanke om «— hvad var det da han havde Mistanke om? »Hvis hun er min Kusine, hvilket jeg højligen betvivler« — hvem skulde hun ellers være? »Findes der ikke en Mængde dygtige Skuespillerinder, der kunde instrueres til at spille hendes Rolle?« — instrueres! Kunde han virkelig tro dette, fandtes der vel nogen Støtte for den Antagelse, at hun var blevet instrueret til alt dette?

Jeg blev glad, da Middagstimen nærmede sig. Da Klokken slog 12, aabnedes Dørene til Konseljet, hvori Rigets fornemste Embedsmænd og Hoffets Damer og Herrer — deriblandt min Moder og jeg — var forsamlede, og Dronningen, omgivet af Kammerherrer og fulgt af Grev Varitza, traadte ind. Dørene lukkedes — og et nyt Akt i Dramaet tog sin Begyndelse.

Jeg har siden mange Gange tænkt paa, om nogen af de nærværende foruden Grev Varitza, min Moder og jeg havde nogen Anelse om, at noget højst usædvanligt vilde indtræffe.

Ved den øverste Ende af et langt Bord midt i Salen sad Dronningen paa en ophøjet Trone, omgivet af Hoffets Damer paa højre Side og dets Herrer paa venstre. Ved Bordets Langsider sad de højeste Embedsmænd. Til højre for Dronningen stod Ærkebispen af Moutalba, samme værdige, gamle Mand, som Dagen forud havde staaet ved hendes Side paa Trappen til Domkirken. Han var i fuld Ornat og bar en stor Bibel, paa hvilken jeg antog, at Eden skulde aflægges.

De øvrige Embedsmænd var iført Militær- eller Diplomatuniformer, der straalede af Ordner ligesom den foregaaende Aften. Hæren var repræsenteret af tre Generaler, alle ældre Mænd med beslutsomme, skarpe Træk. Endvidere var der tre, fire Biskopper samt nogle Dommere. Resten af dem, som var forsamlede omkring Bordet, syntes at bestaa af administrative Embedsmænd, tilkaldte af Grev Varitza.

Det lod til at alle var tiltalte af den unge Dronnings Ynde og Skønhed; den Maade, hvorpaa de hilste hende, da hun kom ned og tog Plads, vidnede om virkelig Beundring og Ærefrygt.

Men den Mand, jeg egentlig ønskede at se, viste sig ikke. Mellem Ærkebispens og Grev Varitzas Pladser stod en tom Stol. Af og til saa den sidste hen mod Døren med rynket Pande og mørke Blikke. Et Udtryk af Uro og Forvirring laa udbredt over hans Ansigt, medens han sad og snoede sit Overskæg.

En dyb Stilhed herskede i Salen. Dronningen sad med foldede Hænder og sænkede Øjenlaag. I hendes Træk kunde spores en vis Undselighed, og for mig som betragtede hende med urolige Blikke, var det som om hun fandt denne Akt langt vanskeligere at udholde end Gaarsdagens, hvor trættende den end havde været.

Til sidst da intet hændte, løftede hun Hovedet, og saa spørgende paa Grev Varitza. Denne, som stadig saa forbavset ud, var lige ved at rejse sig fra sin Plads, da en høj Banken hørtes paa Døren i Salens nederste Ende lige ved Dronningens Plads.

Paa et Tegn af Grev Varitza sloges de op af en Kammerherre og ind traadte — Prins Konstantin.

Han bar samme Uniform som Aftenen i Forvejen; men den høflige Opførsel, som da havde udmærket ham, var nu aldeles forandret og han havde antaget en Holdning og en Mine, som udviste højeste Grad af Misfornøjelse og Harme. Han saa ud som en Konge — noget han ogsaa utvivlsomt ansaa sig for at være — der var kommet for højtideligt at protestere.

Han hilste ikke og skænkede ikke den forskrækkede unge Pige, der sad ved den øverste Ende af Bordet, nogen Interesse.

Han gik dristigt frem, slog sin knyttede Haand i Bordet og saa paa — de tre Generaler.

— Mine Herrer Generaler, sagde han med skarp Stemme. Moutalba er blevet narret og bedraget. Denne unge Pige er ikke vor Dronning. Jeg anklager hende — og han pegede mod den Stol, hvor Dronningen sad, — for at være en skamløs Bedragerske og forslagen Æventyrerske. Og jeg anklager Dem, Grev Varitza og Deres Kolleger for at være hendes Medskyldige i Forsøget paa at tilsnige sig dette Riges Krone, som af Guds Naade tilkommer mig!

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

— Hvorfor flygter Franskmændene saa ilsomt?
— Sarah Bernhardt er begyndt at deklamere for dem!

(»Fliegende Blätter«)

— Hør, Børn, kan I sige mig, hvordan jeg bedst kommer til naturhistorisk Musæum?
— Naar Du skynder Dig og la'r Dig udstoppe!

(»Strix.«)

— Det är underbart att vakna på morgonen och icke veta vad dagen har i sitt sköte beträffande gårdagens händelser —

(»Søndags Nisse«.)

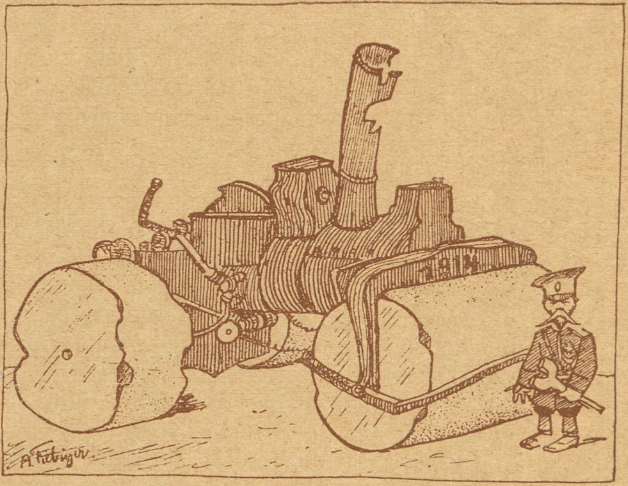

Ruslands »Damptromle«.

(»Der wahre Jacob«)

Slaas ikke, Kammerater!

Derovre er Eders fælles Fjender!

(»American Socialist«.)

Ikke alene Afholdsfolk men alle, der ønsker ekstraktrigt og skattefrit Øl, forlanger
De forenede Bryggeriers **Krone Lagerøl** og **Krone Pilsner**

Rød Indmad

Huslejeloven.

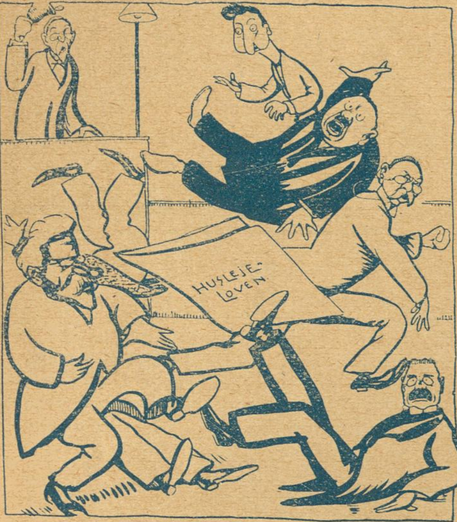

Fraenkel: »Det nedbryder Befolkningens Agtelse for Tinget, at en Sag smides ind til os paa denne Maade!!

Luftværnet.

Nu gaar Klingbeutlen atter om:
„Pung ud, selvom Lommen er næsten tom!
Det gjælder en ny Snes Flyvemaskiner" —
Spot og Spe over hver, der griner!

Med Prinsen i Spidsen skal det nok gaa,
vi ta'r mod Gaver fra store og smaa.
Og den, der kikligst la'r Guldet blinke,
ser i det fjerne et Ridderkors vinke." —

Jeg siger: I Herrer, kom bare til mig!
Saa skal jeg jer lære en anden Leg!
Det Krigsmøg er og bliver forbandet,
baade over Jorden og under Vandet.

— Jeg tror nok, Du bliver min Svoger!

Folkekirken.

Ophæve Folkekirken? O ve!
Provst Ussing sender fortvivlede Blikke:
Skulde vi? Eller la' være maaske?
Han tæller paa Knapperne: Skal? Skal ikke?

Den Sag at klare er ikke saa let.
Men lige med ét Hr. Provsten forstaar'et:
Ophæve? Aldrig! Saa stod jeg der net!
Hvem gi'r mig saa 30,000 om Aaret?

15/5. I Grenaa har man hittet paa at lave Gas af Tørv. Denne Opfindelse synes mig at maatte afstedkomme en hel Revolution i Filosoffernes Anskuelser om de menneskelige Temperamenter. Før har man anset en Tørvetrikker for en sur og gnaven Patron — nu vil man kunne se ham sidde grinende og gasse sig.

Husmoderen er dog det mest vanskelige Væsen, der eksisterer. Ser hun for meget paa Løg, faar hun Vand i Øjnene, og nu, da der ingen Løg er at se, — græder hun af den Grund sine modige Taarer!

Krigsspekulanter.

Det er en stor Skam, at vi ikke er Herre over den Vare ogsaa!

De danske Fodboldspillere havde ikke særligt Held, da de skulde vise, hvorledes man haandterede Stockholmere.

Ved et festlig Samvær efter Kampen tog de dog Revanche, og her var der flere, som med Held viste, hvorledes man haandterede — Lysholmere!

Frederiksbergs Gaskompagni har indsendt en Meddelelse om, at egentlig havde man besluttet at forhøje Gaspriserne, men man har betænkt sig og tværtimod iværksat en Nedsættelse. Denne Nedsættelse viser sig imidlertid ved nærmere Eftersyn at være en ret kraftig Forhøjelse. Jeg maa i den Anledning ihukomme det gamle Ord, at hvo sig selv ophøjer, skal fornedres, men hver den, der nedsætter sig, skal ophøjes.

Den blaa Bog.

Gullasch-Hansen undersøger, om han er kommen i »Den blaa Bog,« 1916!

Før:

»En Pige kan faa Plads i et Herskabshus i Hellerup. Arbejdstid fra 5 Morgen til 8 Aften. Ingen Frihed. Hun skal kunne alt og deltage i alt grovt Arbejde. 12 Kr. om Maaneden. Uden de bedste Anbefalinger nytter ingen Henvendelse. Billet mærk. 1890.

Nu:

For en ung Dame er der en behagelig Tjeneste-Plads i et Herskabshus i Hellerup. Nogle faa Timers let Arbejde midt paa Dagen. Fri hver Søndag og en Gang midt i Ugen. Tjenerdagligstue, Badeværelse og Klaver staar til Raadighed, meget høj Løn gives, og Anbefalinger er ikke nødvendigt. Man behager venligst at henvende sig efter Billet mærk. 1916.

Danske Barberere i Karikatur.

Fr. Wulff, Gl. Kongevej 82.

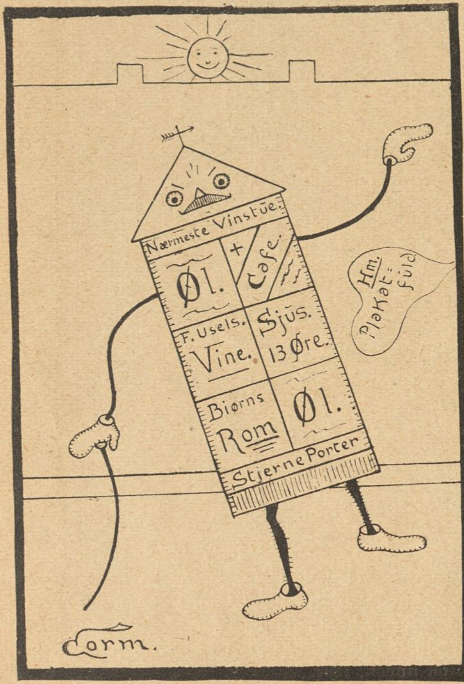

— Ja, at *den* Søjle er bleven plakatfuld, det er da ikke saa underligt!

Barbermester A. Jensen. Tegningen vil blive optaget.

Westermann. Ved Lejlighed.

Ravn! Ravn! Ravn!
Flyv fra København,
flyv til Jylland og til Fyen,
ud paa Landet som til Byen.
Ravn! Ravn! Ravn!
Flyv fra København.

Ravn! Ravn! Ravn!
Flyv til hver Mands Favn
Flyv kun ind i Borg og Hytte
bring kun Glæde, Gavn og Nytte.
Ravn! Ravn! Ravn!
Flyv til hver Mands Favn.

Ravn! Ravn! Ravn!
Flyv fra København,
alle si'r jeg vil Dig eje,
fange Dig paa dine Veje.
Ravn! Ravn! Ravn!
Flyv fra København.
Aage Nielsen, Aarhus.

Aage Nielsen. Tak for det skønne Digt! Vi skal nok komme — som en Flyvemaskine!

Kære Ravn! Jeg beder Dig herved optage følgende Valgtale fra en jysk Valgkreds:

A ku sei møjet, men nu vil A it sei mir. A er it højlærd, or A er it Præstlærd, men A vil taal for Landets Bædster. A har baade været Soldaat or al Ting or tjent Kongen som en Kaal, men ønsker Fred or Ro i vort elskende Fædreland, men hvis Fjenden skul kom, da er A perraat te aa ta imo han.
Frantz Jessen.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13. København F.

Alle køber Varer fra Gummi-Lageret Francais A. Mauritzen Lille Kongensgade 16.

Det noterer jeg, at Worning & Petersens **Xeroform Sæbe** er den bedste. faaes overalt à 32 Øre pr. Stk.

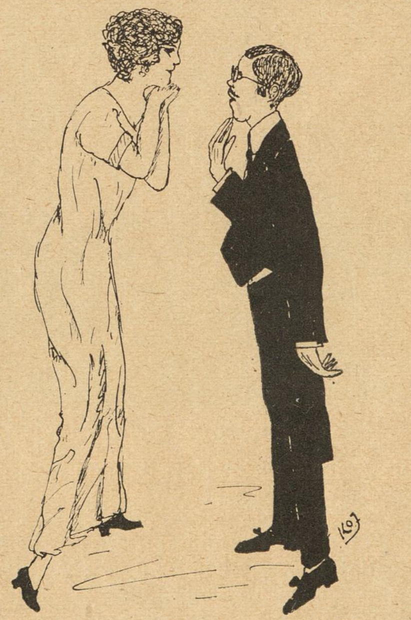

Hun: Jeg har ofte beundret Mænd for deres Styrke, Mod eller Klogskab, men med Dig, elskede Adolf, er det bare Kærlighed.

Elin. Her er det første af Deres Kunstværker. Vi vil til Teksten gerne tilføje: — Til Lykke, Adolf!

Erling Albrechtsen. Vittigheden er desværre gammel, men Tegningen til Gengæld Top-moderne. Vi skal nok faa den anbragt.

Th Jensens avt.

skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57. Telefon Nora 2677 y.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.
Koncert
hver Sommereftermiddag.

Tivoli.
Sommersæson fra 12. Maj til 17. September 1916.
Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.
Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn.
Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Sommerlyst Koncertsal
hver Aften: Sommerrejsen 1916.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Tegning af Storm-Nielsen

— Du, Teobald! Je' ka' skutte forstaa, at Folk ka' ha' saa majet imod „Gadestænk"!

„Fluer".

Studenten (i Alkohologi) holder oplysende Foredrag for sine Kolleger —: Det er ret svært at bestemme, om en Flue, som en Patient ser, er virkelig eller ikke. Der findes dog et sikkert Middel til Opklarelse af Problemet! Man tager Fluen og indsprøjter i dens Tarmkanal en Treprocent-Opløsning af overmangansurt Kali. Flyver saa Fluen op og falder død ned, saa er det en virkelig Flue, sidder den derimod stille og rolig — ja, saa er det ikke godt at vide, hvordan det staar til!!

Politiemne?

Lille Johan: Fa'r, tror Du ikke, at jeg kunde bruges som Detektiv?

Faderen: Hvorfor det, min Dreng?

Johan. Jo, for nu har jeg ledt hele Dagen efter min Pung uden at finde den!

Fra Sikringsstyrken.

Løjtnanten: Hvad er det for en Stilling, 45 — ud med Tæerne!

45: Jeg staar ud med Tæerne, men det kan ikke ses i de store Støvler!

Skribent.

A. Hvad foretager Du Dig?

B. Jeg skriver for at leve.

A. Til hvilket Blad?

B. Ikke til noget Blad, men til min Fa'r efter Penge!

Af en ægteskabelig Skærmydsel.

Fruen (grædende) — — — Du er snart ikke til at være sammen med, for ingen Verdens Ting kommer Du her hjem og laver saadan en Blæst — jeg faar ligefrem Snue af det. — —!

„Urania"
Danmarks bedste Cycle
Nye Cycler med Frihjul til Fabrikspris — Kr. 85,00.
5 Aars Garanti. Kulante Betalingsvilkaar. Største Udvalg i Dæk, Slanger og Tilbehør til billigste Priser.

Spillende let Løb

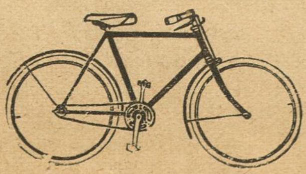

Direkt. fra Fabrik

Fabriksudsalg
Gl. Kongevej 1 E
Ingen Filialer.
NB. Altid ca. 100 Cycler færdigmonteret paa Lager.

Prinsen og Pastor Nordentoft.

Tegninger af H. Jensenius.

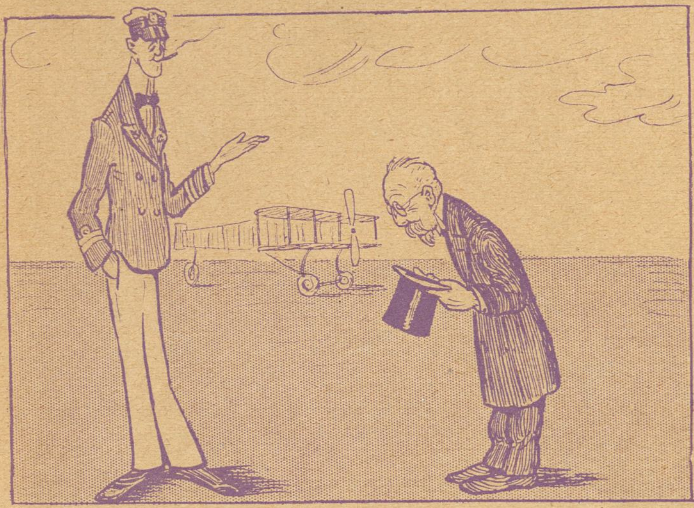

1) Go'maaren, Hr. Pastor! Hat paa, om jeg maa be'.
Har De Lyst til Hovedstaden fra Himlen at se?

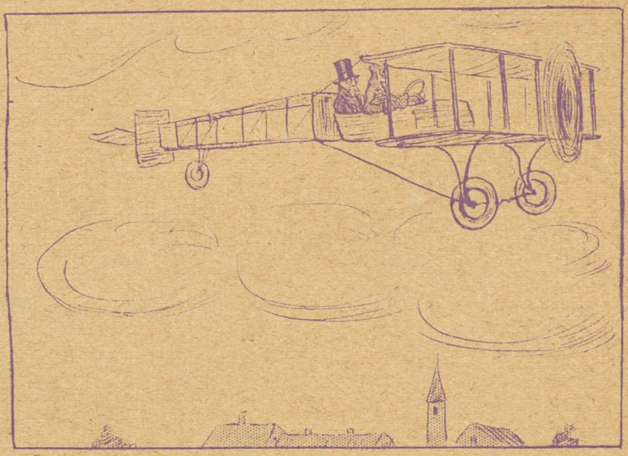

2) Hr. Nordentoft »prinser« den oppe i Sky'n,
Den Hovedstad syn's ham et kongeligt Syn!

3) Men lige med et blev Pastoren hældt ud,
Den Manøvre fandt han gemen var — ved Gud!

4) Dog Nordentoft er ej naa'n almind'lig Klovn,
Og han er slet ikke tabt bag af en — Vogn!

Skudt forbi.

En Herre, der boede paa et Hotel, stillede en Dag sin Paraply fra sig i Entreen og forsynede Skærmen med følgende Paaskrift:

»Denne Paraply tilhører en Mand, som løfter 150 Kilogram i stiv Arm.«

Da Herren efter at have spist kom tilbage og vilde tage sin Paraply, var den forsvunden. Men i Stedet for fandt han et Kort med følgende Indhold:

»Dette Kort er lagt af en Mand, som løber 16 Kilometer i Timen. Han kommer ikke tilbage.«

Mirakel?

A.: Jeg traf Jensen igaar, hans Haar var bleven hvidt paa et eneste Minut.

B.: Hvorledes var det gaaet til?

A.: Han fik en Sæk Mel i Hovedet.

Paa 25-Aars Dagen for det første Travløb.

Tegning af Anton Hansen.

— Hallo, Hallo, mine Damer og Herrer! Denne Vej med 2-Kronerne! Hs. kgl. Højhed, vor allernaadigste Protektor, Prins Harald, garanterer for, at det er ærligt Spil!

C. B. MØLLER & Co.s
Cigarer og Cigaretter
er de mest velsmagende:

„Cigaretaffald" . . . . pr. Pk. 0,10
„Two Brothers" . . . . — 0,15
„Tyrkisk Blanding F" . . . . — 0,25
„Sunday Mixture" . . . . pr. Ds. 0,35
samt „Gallahers" Tobakker etc.

Bollebid.

Af Spækhøker Mortensens Papirer.

Grethe Frederiksen var vidunderlig. Jeg skal slet ikke forsøge paa at beskrive hende. Ord kan kun give en vag Forestilling om hendes blændende Skønhed og fortryllende Friskhed. Jeg skal nøjes med at sige, at jeg var forelsket i hende — ja, saa aldeles optaget af hende, at jeg glemte alt andet i Verden. Desværre var jeg ikke hendes eneste Tilbeder. Hun havde tolv foruden mig. Altsaa var jeg Nummer tretten, thi jeg var kommen sidst. Maaske var det af samme Grund, at min Kærlighed var mest brændende. Jeg skrev ømme Sonetter til hende. Desværre er jeg ikke Digter. Men der er jo saa mange andre Mennesker, der skriver Vers, end Digterne. Jeg er Spækhøker.

Sonetterne gjorde da heller intet Indtryk paa hende. En Ven af mig, som er en skattet Lejlighedspoet, sagde om dem, at den eneste Fejl, de havde, var, at de ikke var Sonetter. Hvad han mente dermed, forstaar jeg ikke. Hvem gider bryde sit Hoved med det? Saa sendte jeg hende Roser. Senere Vindruer og Bananer. Jeg forsøgte mig ogsaa med Svinekoteletter. Det hjalp. Dagen efter modtog jeg en Takskrivelse og en Indbydelse fra den skønne. Jeg kyssede Brevet saa mine Læber blev sorte af Blækket.

Den næste Aften skyndte jeg mig ud til hende. Hun boede paa Nørrebro. Jeg var helt tummelumsk i Hovedet af Glæde. I Blaagaardsgade løb jeg paa en Lygtepæl. Jeg tog Hatten af, bukkede høfligt og sagde: »Jeg beder saa inderlig om Forladelse, min Herre!« — Ak ja, Kærlighed gør distræ.

Hun tog venligt imod mig, og jeg blev der til Te. Aftenen efter var vi sammen i Teatret. Vi saa — ja, hvad ved jeg. Jeg saa *hende* og intet andet. Og jeg følte Sejrsglæden juble i mig. En Uge efter var jeg atter hos hende. Hun havde Selskab. Jeg blev præsenteret for de andre tolv. Altsaa mine Rivaler. Mine Forhaabninger dalede. Jeg blev tavs og faamælt.

Den næste Dag sendte jeg hende fire af de lækreste Koteletter og et Nyrestykke. Om Aftenen græd jeg mig i Søvn. Jeg følte, at blev hun ikke min, maatte jeg dø. At man kan elske et Menneske saaledes!

Fastelavns Mandag havde hun indbudt samtlige tretten Bejlere til Komsammen under tvangfri Former. Vi drak og sludrede og lo. Grethe straalede som Solen. Ud paa Natten fik hun den Idé, at vi skulde bide til Bollen. »Sidste Bid faar Gevinst«, lo hun, »og *jeg* er Gevinsten!« Og det var Grethes Alvor. Hun havde vel vanskeligt ved at vælge imellem os og vilde lade Skæbnen raade. En mægtig Bolle blev hængt op i en Snor over Døren. Vi blev pludseligt Dødsfjender alle tretten. Vi bed og bed. Og Grethe trak i Snoren og drillede os det bedste, hun kunde. Alligevel lykkedes det os at faa Bugt med Bollen. En rødmosset Student blev den lykkelige Vinder og samme Aften forlovet med Grethe. —

Jeg døde ikke. Men jeg tabte 20 Pund paa fjorten Dage. Et Menneske taaler meget. Livet er tit saa tungt. Alligevel hænger man ved det, saa længe man kan.

Aaret efter saa jeg først i Februar i en Avis en Annonce, der lød saaledes:

»De Herrer, der sidste Fastelavn deltog i Bollebidningen hos Frøken Grethe Frederiksen, bedes saafremt de stadig interesserer sig for vedkommende Dame, indfinde sig Fastelavns Mandag hos stud. jur. Petersen, Gammel Mønt 26.«

Vi mødte alle tolv. Studenten og Frøken Grethe var bleven enige om at hæve Forlovelsen. De passede ikke rigtig sammen. Vi andre havde altsaa atter Chancer. Der blev stort Halløj, og Aftenen sluttede med Bollebidning. Til min store Sorg var det denne Gang en lille vigtig Underofficer i Infanteriet, der vandt Frøken Grethe. For alle Eventualiteters Skyld gav vi andre elleve ham vore Adresser.

Min Kærlighed var stadig lige usvækket, og ingen beskriver min Glæde, da jeg Aaret efter modtog en Indbydelse til ny Bollebidning, denne Gang hos Sergent Hansen, Sølvgade 14. Og dette gentog sig Aar efter Aar. Frøken Grethe havde ikke Held med sine Forlovelser. Ak nej, kun *jeg* vidste Grunden. To, der er bestemt for hinanden, *faar* hinanden. Og det var *mig* Skæbnen havde bestemt til Mand for den stadig straalende Grethe, saa sandt min Kærlighed til hende var ægte og havde taalt alle de mange Aars Prøvelser. Og dog var jeg altid uheldig. Først efter tolv Aars Forløb vandt jeg Prisen. Men da var jeg rigtignok ogsaa den sidste, der var tilbage af samtlige Tilbedere og alene om at bide til Bollen.

Skiden Lørdag blev jeg gift med Grethe. Og nu er det atter Fastelavn. — Aa, Herregud, hvor Kærlighed gør blind, og hvor har jeg taget fejl!

Ak, Grethe hvorfor havde Du ikke tyve Bejlere i Stedet for tretten — eller bare fjorten?

Og hvorfor skulde de tolv andre slippe, og jeg alene blive hængende?

Hvor Verden er underlig.

Og grusom!

— Per Bonde —

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen“, Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Forsamlingsbygningen
Helsingør
(Helsingør Folketeater)
anbefaler sine hyggelige
Restaurations- og Selskabslokaler.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

„RAVNEN“ udkommer hver Torsdag

Forlov-elses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al.** — **Billig Pris og ringe Udbetaling.** — **Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Guthmann Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

„Danmarks“ Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks“ Brød forhandles overalt.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Haukeli
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

TEL. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684. 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, **Fedevarer**, Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

SALMONSENS KONVERSATIONS LEKSIKON
2. UDGAVE.
SUBSKRIPTION MODTAGES I ALLE BOGLADER
C. 20 BIND. 2 BIND AARLIGT.
I BIND 10 KR. I SHIRT. 12 KR. I SKIND 14 KR. I HÆFT. 50 ØRE
UVÆRKET KAN FAAS PAA RATEBETALING
J. H. SCHULTZ FORLAG

Grundlagt 1850 Grundlagt 1850
A/S De danske Vin- & Konservesfabrikker
I. D. BEAUVAIS
M. RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR
KONSERVES · FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Fra det mørke København.

Ja, nu er Kresjan kaput.
ind med ham i Spjældet!
Men hvad har Kresjan forbrudt?
Nu skal jeg fortæll'et.
Visselig har Kresjan fejlet,
det kan aldrig bli'e Lyv.
Sig De ligefrem: Tyv!
En Tika'l har han neglet. —
Arbejd var ikke at faa,
og Brækker, det spytted han paa,
langt hellere saa »spasere«.
Han sulted, det gjorde flere,
hans Mor, hans lille Barn.
Saa var'et, det Skarn
gik hen og rapsed,
og næste Dag — hapset! —
Nu kan han i Fængsel gaa.
Men — var han højt paa Straa
og hugged ej et Par Kroner,
men svindled med Millioner —
Ja, saa tør jeg bande paa,
han stod i Kraks »Den Blaa«.

Tegning af Aage Grønholdt.

C.W.OBELS Normal-, Kentucky- og Smal-Skraa
i imprægnerede Æsker 10 Øre.

16 Sider 10 Øre

RAVNEN

Nr. 22. Redigeret af AXEL WESSEL. Torsdag den 1. Juni. 1916.

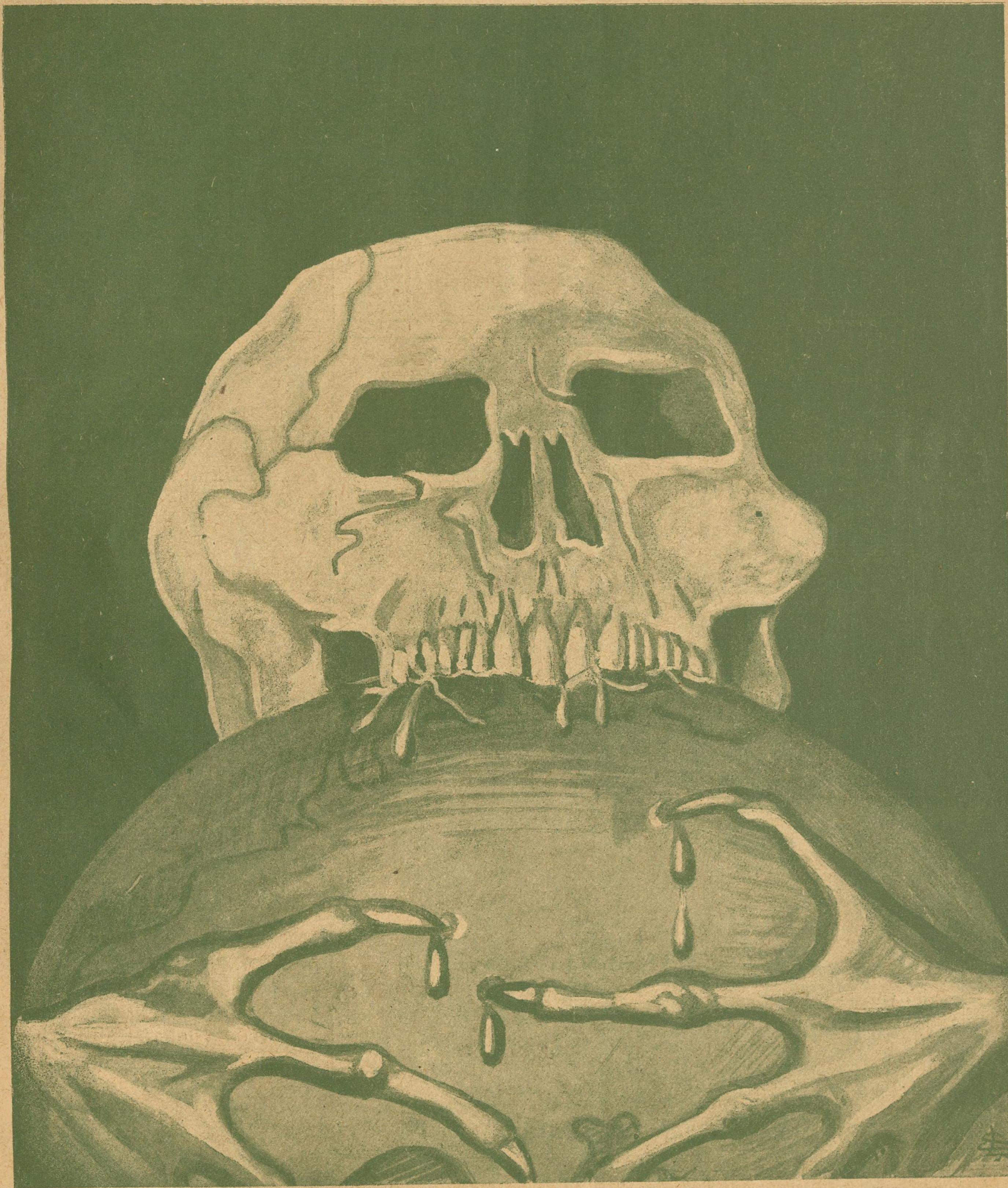

Tegning af Erik Lassen

Er Du snart mæt, dit Uhyre?!

Bryggeriet Phønix

Telf. 3968 **Ølsorter** Telf. 3968

Se Prislisten i Socialdemokraten

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Tilskære & Sy-Kursus
Tilskæring af Dame- og Herregarderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi,
Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

TEL. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684. 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, Fedevarer, Konserves. samt Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Vadskeriet „Ventegodt"
Brønshøj L.
Tlf. Brønshøj 94 og 96
Lufttørring.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 21

HANSONS STEMPELFABRIK NYØSTERGADE 2.
TF. 354. MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 1,25 o Middag à 75 Øre.
Nørre Farimagsgade 57.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. — Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Møbler
Sengeudstyr Kredit fra 4 Kr. mdl.
CHRISTOFFER LARSEN
72, Godthaabsvej 75.

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

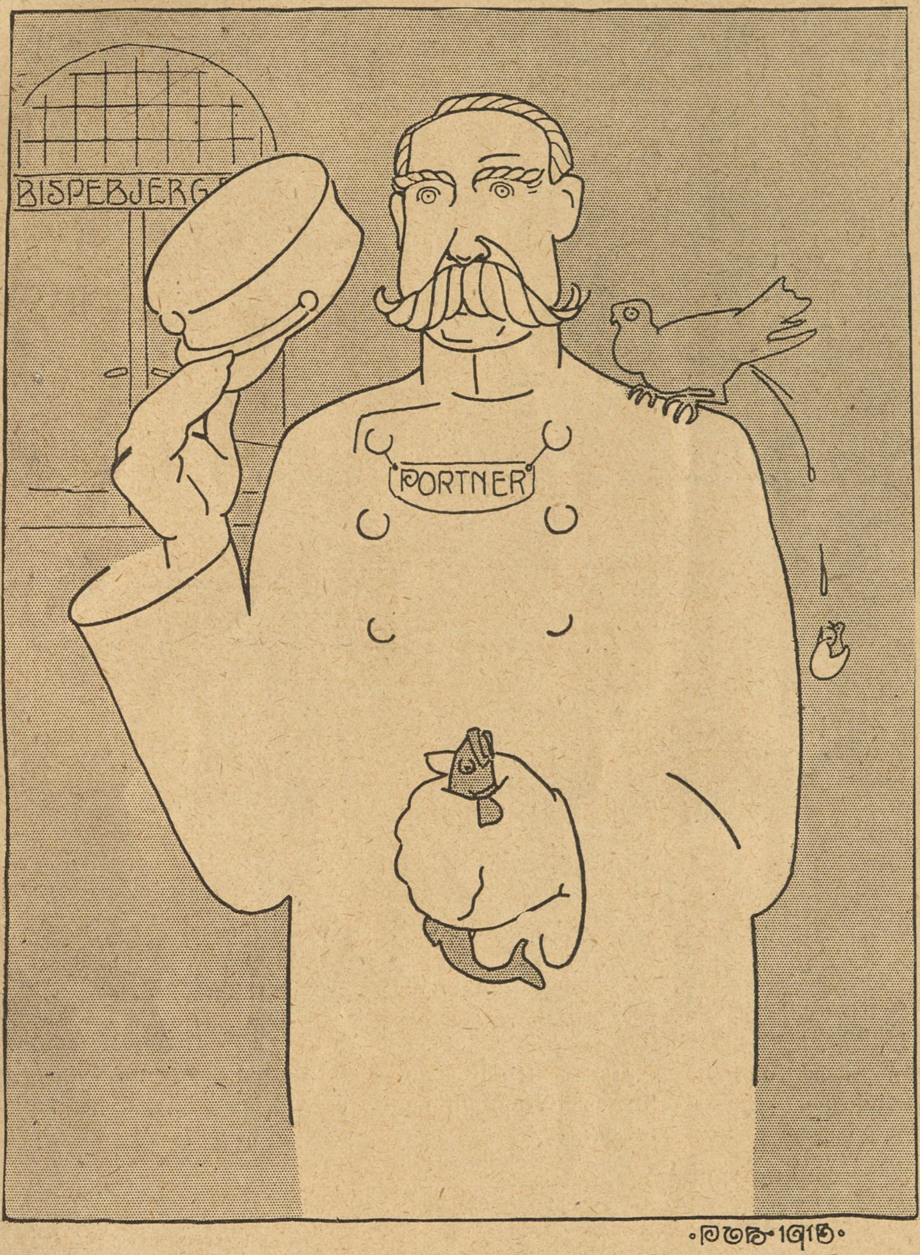

Tegning af P. V. Hansen.

Portner Nielsen med sine Yndlingsdyr, Bispebjerg Hospital.

Fortolkelse.

Peter og Christian paa Fælleden, den sidste med en »Lærke« i Haanden — En Præst i Ornat har lige passeret dem. —

Peter: Hvad sagde Pastoren?

Christian: Han sagde: »Hold Dem fra Brændevinen — ellers ender De som et Vrag,« — hvad tror Du han mente?

Peter: Han mente vel, at Du saa ud til at være: synkefærdig!

Næb og Kløer.

Et Oprør er undertrykt. Førerne er bleven skudt, de Menige sat i Fængsel.

Oprør er selvfølgelig forbudt — er man af en anden Mening end den herskende Regerings, har man Lov til at fremsige den — til en vis Grad altsaa.

Frihed er — maa man huske — en meget vanskelig Ting; den kan maaske faas paa Trepægleflasker, men den kan ikke kræves af de regerende, som har indrettet det hele saa viseligt — som de har kunnet (og villet!)

I et andet ligesaa højt kultiveret Land har der ofte været Oprør, og et af de største og mest virkningsfulde af disse Oprør havde tilfølge, at Kongen og Dronningen mistede deres Hoveder, og at Landet omsider blev Republik.

Disse to Lande er nu inderligt forbundne og kæmper en vild og blodig Kamp mod et tredie Land, hvis Regeringsform de finder oprørende. Et Oprør skal altsaa, for at være „gyldigt“, have saa stor Kraft, at det fejer det gamle overende; i andet Fald bliver det selv tilintetgjort. Der hører Intelligens for at være i Opposition, Geni for at kunne lede et Oprør — begge Dele for at begribe Meningen i det bestaaende Samfund.

Undskyld Ulejligheden.

Dr. Tyf.

Et Spørgsmaal.

Moses' Husassistent har reddet hans Datter fra at drukne.

Moses siger: Se, her har Du tyve Kroner, Caroline. Eller Du foretrækker maaske 10 Kroner — og saa blive betragtet som Medlem af Familjen?

Formildende.

Blege-Adolf staar anklaget for at have stjaalet 25 Patteflasker fra en Vogn paa Gaden.

Dommeren: Har De noget at fremføre til deres Forsvar?

Adolf: Ja, maa jeg henlede Dommerens Opmærksomhed paa, at min Kone befinder sig i formildende Omstændigheder.

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Naar det er meget varmt eller: Et mærkeligt Æventyr i Sahara.

Tegning af Aksel Jensen

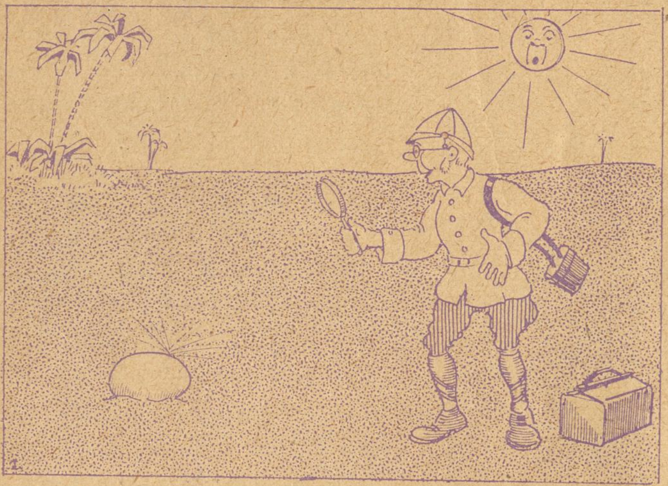

1) Professor Peter er kommen til Sahara-Ørknen og finder et Strudsæg, som han straks vil »udruge« ved Hjælp af sit Brændeglas.

2) Forsøget lykkes over al Forventning, idet en mægtig Strudseunge springer ud af Ægget. Varmen bevirker, at Ungen vokser hurtigt —

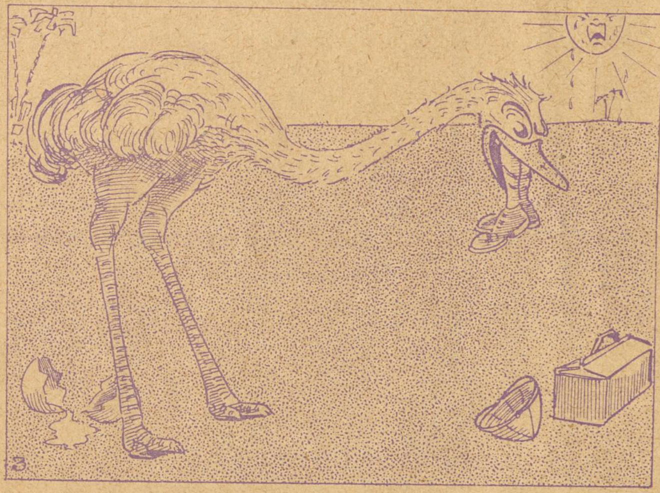

3) *Saa* stærkt, at Dyret ser sig i Stand til at æde Professor Peter med Hud og Haar og Brændeglas!

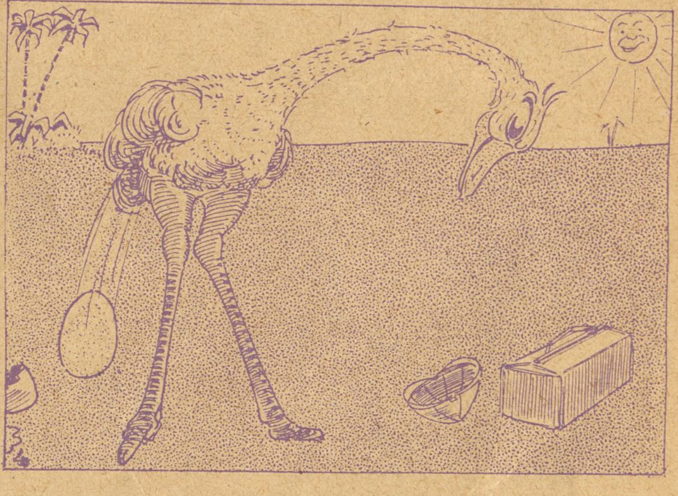

4) Fem Minutter efter at Professoren er forsvunden i Strudsemaven, finder Dyret Anledning til at lægge sit første Æg,

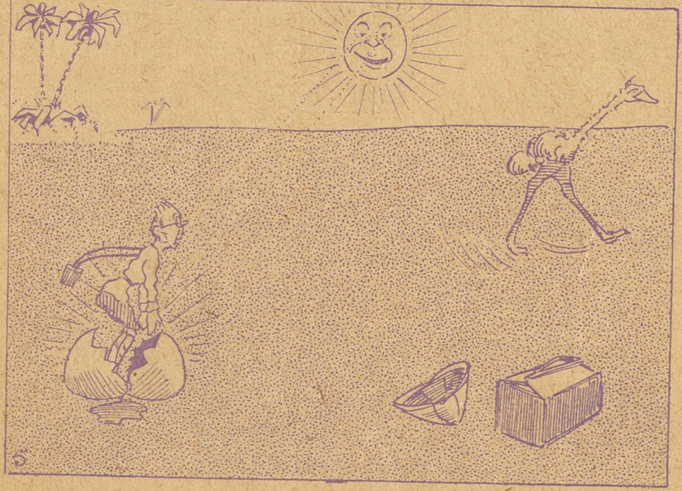

5) og ved Hjælp af den mægtige Solvarme bliver Ægget modent — og hvem springer ud? selve Professoren,

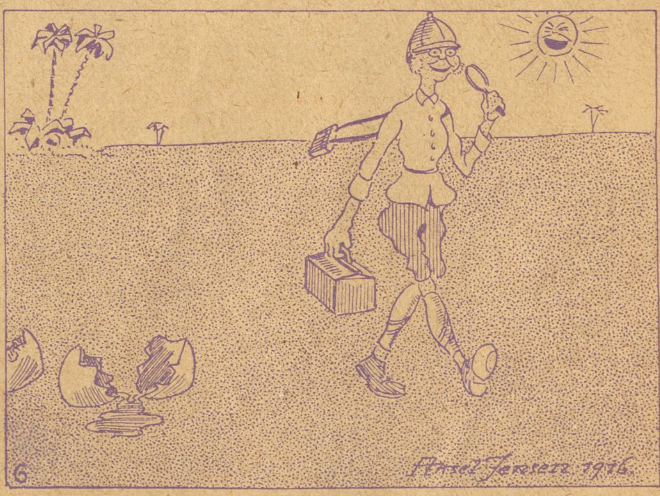

6) som henrykt skynder sig hjem for at holde Foredrag om en ny og opsigtvækkende — Afmagringskur!

Cykler, Fodtøj samt alt Cykletilbehør

Grundet paa de vanskelige Forhold, bedes Tilbud indhentet.

Dæk, Saturn.
Dæk, original Dunlop-System.
Dæk, Unicum.
Dæk, Metzier & Co.
Dæk, uden Mærke.
Slanger, ægte Mosley.
Slanger, prima tyske
Slanger, sekunda, tyske.
Hjul, med Frinav, Fælge og Eger.
Forgafler.
Forgaffel-Sikringer.
Eger, med Nippler.
Fælge, Wulst.
Kæder, prima.

Kædekasser, med Navn.
Kjolenæt, 18 H., prima.
Klokker, Reklamemodel.
Klokker, Trilleslag, store og almind.
Laas, med Kæde.
Laas, til Krank.
Lak, sort.
Lak, Pensler.
Lyslygter, prima.
Lys.
Garbid.
Pedaler, med Gummi.
Pedaler, uden Gummi.
Pedaler, Rattrap.

Fodpumper.
Haandpumper.
Sadler, Hammock.
Skærme, komplet, prima.
Styr, forniklet.
Haandtag, Celluloid, eller Kork.
Tandhjul, med Pedalarme.
Gearhjul.
Solution, store og smaa Tuber.
Skrue-, Hul- og Pladenøgler.
Taaholdere, med og uden Læder.
Tasker, Herre eller Dame.
Ventiler og Ventilgummi.
Dame- eller Herrestel.

Herre- og Damefodtøj i meget stort Udvalg.

Engelske Regnslag — Prima Rygsække — Læder-Gamacher — Jagtgeværer — Fodbolde — Fodboldblærer — Haandsymaskiner

Jens Westerby

11 Vestervoldgade 11. København K.

Bold-, Fodtøj- & Cykleforretning en gros.

Telefon 4248. Telegramadresse: Jens Westerby København.

Etableret 1899.

Varelotteriet.

(Alm. dansk Vare- og Industrilotteri)

3. Trækning finder Sted d. 7. og 8. Juni.

Fornyelsen maa ske senest d. 3. Juni.

Lodsalget slutter d. 6. Juni.

En Tilrettevisning.

I en privat Pigeskole har Lærerinden for Skik at tage Klassen med rundt paa Fodture i København, hvis Seværdigheder hun forklarer Børnene. Efter en Tur i Kastellet udebliver en af Smaapigerne, hvis Moder sender Lærerinden følgende Skrivelse:

— Min lille Pige er syg i Dag. Hun har store Blaser under Fødderne af dette evindelige Renderi i Byen. Og hvis Frøknen nødvendigvis skal ud og se paa Jenserne i Kastellet, saa kan De gaa alene!

Ærbødigst

Anna Jacobsen.

Vel talt.

Bondekonen: A vil gjæn ha' Tandlægen te aa træk mi Tænner ud.

Tandlægen: Ja, saa gærne; ønsker De maaske nye Tænder?

Bondekonen: Aa nej, A haae it saa møj A ska ha tøgget i di hie dyr Tier, A ka saamænd godt brug mi Gumme!

Bolignød.

(Mel.: Længe var Nordens)

Husejerne synger:

Længe var Lejen
sølle og lille,
nu ved vi Vejen,
skaffer os »Krus«.
Lappe og male
tidlig og silde,
pynte som gale
hvert eneste Hus —
nu vil vi spille
ud en Fidus!

De hjemløse klager:

Tag over Ho'det
skaf os for Fanden,
vi taber Modet —
giv os et Hi!
Smidt fra en Bule,
som maatte skjule
Kone og Unger,
nu uden Logi —
Skaf os en Hule
at skjule os i!

Rigsdagshøjre skumler:

Nej, hvilke frække
Forslag at lægge,
Husejerstandens
rene Ruin!
Var vi *de mange*,
saa flere Gange
Lejen for trange
Boligers Pris
skulde fordobles
— begribeligvis!

Peder Ravn.

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

XX. VIDNERNE.

Jeg har altid troet, at, hvad enten Prinsens Kendskab til Forholdene skrev sig fra den foregaaende Dag eller tidligere under hans Ophold i Albanetta, en af Hærens tre Ledere, General Miltriovitsch, havde været forberedt paa den Anklage, der slyngedes ud over Bordet af Tronprætendenten.

Den første Virkning af Prinsens dramatiske Optræden og heftige Ord var, at alle, som var Vidne dertil, blev grebet af den største Forbavselse, og der opstod en Stilhed, der var betydningsfuldere end Ord.

Under denne Tavshed betragtede alle hinanden med forundrede Blikke — selv studerede jeg de ved Bordet siddende Embedsmænds Ansigter.

Der var blot en af dem, der syntes ganske rolig og uberørt — nemlig General Miltriovitsch; han var ogsaa straks rede til at besvare Prinsens Ord og afbrød Stilheden ved at sige:

— Deres Højhed har behaget at henvende sig til os, Hærens Ledere — herved gjorde han et dybt Buk for Prinsen, medens han derimod knapt ænsede Dronningen — Moutalbas Hær kan ikke støtte noget, som blot har det ringeste Anstrøg af Bedrageri. Hvis Deres Højheds svære Anklage kan bevises . . . .

Men nu optraadte Varitza paa Skuepladsen. Det var tydeligt at se, at han var et Bytte for stærk Sindsbevægelse; hans Øjne skinnede, Hænderne skælvede, og Aarerne paa hans Pande svulmede.

— Ti, min Herre! udbrød han. Saalænge jeg er Hendes Majestæts Premierminister, har ingen Ret til at optræde uden mit Samtykke.

Og idet han vendte sig mod Prins Konstantin, sagde han høfligt, men bestemt:

— Deres Højhed udslynger en svær Anklage og det paa et lidet passende Tidspunkt.

I hans Tone laa baade et Spørgsmaal og en Udfordring, og Prinsen skyndte sig med at imødegaa begge Dele.

— Den Anklage, jeg har fremført, Grev Varitza, kan jeg bevise, svarede han. Jeg paastaar, at denne unge Dame ikke er Moutalbas Dronning, ja, at hun ikke engang er beslægtet med dets Kongehus, og at altsaa den Omstændighed, at hun har modtaget mine Forfædres Trone, er en Krænkelse saavel mod dem som mod mig, Eders retmæssige Hersker. Og hvis De vil drøfte Sagen med med mig enten nu, medens alle er samlede, eller senere med nogle faa udvalgte, vil jeg bevise Sandheden af min Anklage.

— Maa det tillades mig, sagde General Miltriovitsch, at henlede Deres Højheds Opmærksomhed paa, at det er klogest og bedst at fremlægge Beviserne for de her forsamlede, der repræsenterer Hæren, Loven og Kirken, og som ved Siden af vor retmæssige Hersker er de første i Nationen.

— I saa Fald maa Bedragersken og hendes Tilhængere fjerne sig, sagde Prins Konstantin. Det er ikke raadeligt, at hun eller de er nærværende ved vore Forhandlinger.

— Deres Højhed, indskød Varitza, behager allerede at gøre Rettigheder gældende, der ikke er blevet Dem lovlig tilkendte. Som en tro og prøvet Tjener af det kongelige Hus tillader jeg mig at udtale den Mening, at denne Fremgangsmaade hverken er passende eller værdig. Og jeg beder om — som min bestemte Overbevisning — at faa Lov til at udtale, at denne Dame er den lovlige Arving til min afdøde Herre, Hans Majestæt Kong Alexander VI.s Trone. Jeg kan bevise, at hun har været under mit Tilsyn lige fra den Stund, da hendes Forældre blev myrdede.

Prins Konstantin gjorde en utaalmodig Bevægelse fulgt af et lige saa utaalmodigt Udraab.

De øvrige, som sad omkring Bordet, saa paa hinanden og paa Hovedpersonerne i dette Optrin, Varitza og Prinsen.

Men nu optraadte en tredje Person, Dronningen, som hidtil havde siddet tavs og lyttet til. Hun rejste sig fra sit ophøjede Sæde og sagde med rolig og værdig Stemme:

— Mine Herrer! De har hørt, hvad Prins Konstantin af Moutalba har behaget at sige om mig, nemlig, at jeg ikke skulde være Eders lovlige Hersker, men en skamløs Bedragerske og forslagen Æventyrerske. I har ogsaa hørt Grev Varitza, der har helliget hele sit Liv i Moutalbas Tjeneste, højtideligt erklære, at han var overbevist om Sandheden af min Historie, saaledes som han fortalte den. Det er ganske vist forholdsvis kort Tid siden, jeg selv fik den at høre, og ingen kunde blive mere overrasket derved end jeg. Jeg kom her til mit Land og mit Folk i god Tro i Tillid til Grev Varitzas Udsagn angaaende mig selv og min Byrd, og jeg havde ikke nogen Anelse om — særlig naar jeg tænker paa den begejstrede Modtagelse i Gaar — at der fandtes nogen her, som betvivlede, at jeg var deres Hersker. Men nu kommer Prins Konstantin og fortæller, at han ikke blot betvivler, men helt og holdent benægter det — og han gør det tilmed paa en meget krænkende Maade.

Hun tav og saa Prins Konstantin lige ind i Ansigtet. Han bed sig i Læben og saa ligegyldig andet Steds hen. Men efter et Øjebliks Forløb rettede han sig op i hele sin Højde og udbrød idet han betragtede hende med en foragtelig Mine:

— Det lyder godt nok. Enhver Kvinde kan tale og slaa om sig med Fraser, naar det behøves. De er ingenlunde Dronning, min Frøken, men saavidt jeg ved, af lige saa lav Herkomst som en almindelig Kokkepige. Mine Herrer, jeg benægter paa det bestemteste, at dette Kvindemenneske er Tronarving og anklager hende for at være en Bedragerske, samt Varitza for hendes Redskab og Medskyldige. Jeg vil bevise dette for Eder. Hvis I behager, vil jeg fremføre Vidner, som kan bevise, at hun ikke er Datter af min Slægtning, Alexander VI. Hun maa gerne med Eders Tilladelse blive her og — hvis hun vil — imødegaa deres Udtalelser.

En Bifaldsmumlen hørtes fra de forsamlede. Den gamle Ærkebisp, der rystede lige saa meget af Sindsbevægelse som af Alder, rejste sig, idet han vedblivende holdt Biblen i Hænderne.

— Det er en svær Anklage, De fremsætter, Deres Højhed, sagde han højtideligt. Religionen byder Dem at vogte Dem for, at intet falsk Skin, intet letsindigt Vidnesbyrd forelægges os.

— Jeg skal ikke forelægge andet end fuldstændig klare Beviser, svarede Prinsen, og De skal i alle Henseender faa den fulde Sandhed at vide. Jeg er ikke kommen herhen for at spille Nar eller uden at kunne bestyrke mine Paastande. Jeg anmoder nu om at faa Lov til at hidkalde et Vidne, som baade De, ærværdige Fader, og de øvrige tilstedeværende kender.

Han gik hen til Døren, ad hvilken, han var kommen ind, og raabte, da den blev aabnet, med høj Stemme:

— Doktor Pletsch!

Et Øjeblik efter traadte en ældre Mand med hvidt Haar og Guldbriller ind i Salen. Han førte sig roligt og værdigt og saa ud til at være Læge. Han bukkede høfligt for de ved Bordet siddende Mænd; Dronningen ænsede han derimod slet ikke.

Prins Konstantin førte Doktor Pletsch til en Stol ved den nederste Ende af Bordet, selv blev han staaende i en stram militær Stilling. Han saa paa Ærkebispen.

— De kender alle Dr. Pletsch, begyndte han. Der findes, efter hvad jeg har hørt, ingen Mand i Albanetta, der er mere kendt for sin Sanddruhed end han. Dette er ganske vist ikke nogen Domstol, men hvis det anses for nødvendigt, er Dr. Pletsch rede til at aflægge Vidneed paa den hellige Skrift, som jeg ser, De bærer, værdige Fader.

— Ingen af os tilstedeværende tvivler paa Doktor Pletschs Ord, sagde General Miltriovitsch hurtigt.

— I saa Fald er det ikke nødvendigt, at der aflægges Ed, sagde Prins Konstantin.

Han vendte sig om mod Dr. Pletsch.

— Vil De besvare nogle Spørgsmaal, Doktor?

Pletsch bukkede.

— I Overensstemmelse med Sandheden og efter bedste Vidende, Deres Højhed, svarede han.

— De var jo min Onkels, Hans Majestæt Alexander VI.s Gemalindes Livlæge?

— Ja.

— Erindrer De Omstændighederne ved hans Datters Fødsel?

— Ja, Deres Højhed.

— Var denne Datter Majestæternes eneste Barn?

— Ja.

— Var De som Dronningens Læge nærværende ved dette Barns Fødsel?

— Ja.

— De er vel klar over Barnets Udseende, da det fødtes?

— Naturligvis, Deres Højhed.

Prinsen tav et Øjeblik og saa omkring paa de tilstedeværendes dybt interesserede Ansigter med et triumferende Udtryk.

— Jeg beder Dem, mine Herrer, opmærksomt høre efter, hvad Doktor Pletsch nu har at fortælle. Og nu, Doktor, tillad mig at spørge, om De ved Undersøgelsen af det kongelige Barn lagde Mærke til nogle Ejendommeligheder ved dets Legemsbygning eller lignende?

— Ja, Deres Højhed, det gjorde jeg.

— Hvilke da?

— Jo, paa venstre Arm, to Tommer over Albuen, fandtes der et forholdsvis stort Modermærke.

— Naa — men kan et saadant ikke forsvinde i Tidens Løb, Dr. Pletsch?

— Aldrig, Deres Højhed. Hvis Barnet endnu er i Live, sidder det endnu ganske paa samme Sted, som jeg har angivet, og er antagelig blevet større.

— Er det sikkert?

— Fuldstændigt.

Han udtalte dette Ord med en en saadan Overbevisning, at man ikke kunde nære nogen Tvivl derom.

Endnu en Gang kastede Prinsen et triumferende Blik omkring sig, inden han paany vendte sig mod Dr. Pletsch.

— Doktor, De var jo i Aftes nærværende ved Modtagelsen, som holdtes i Paladset af den unge Kvinde, De ser foran Dem, og som udgiver sig for at være Dronning?

— Ja, Deres Højhed.

— Naa, kunde De paa hendes venstre Arm — jeg antager, hun optraadte med korte Ærmer — opdage det Modermærke, hvorom De nylig talte? De lagde vel Mærke dertil, formoder jeg . . . .

— Ja, det gjorde jeg, Deres Højhed, men der var intet saadant Mærke.

— Og hvilken Slutning drager De deraf?

— Naturligvis, at hvem denne Dame end kan være, saa er hun ikke den afdøde Kong Alexander VI.s Datter. Et saadant Mærke, som det, jeg har omtalt, vilde ikke med noget Middel kunne udslettes fra Prinsesse Olgas Arm; hun maatte tage det med sig i Graven.

— Hvad hun ogsaa uden Tvivl har gjort, indskød Prinsen. Men sig mig, Dr. Pletsch, antog man ikke, at den lille Prinsesse omkom paa samme Tid som hendes Forældre?

— Jo, dette antoges i Almindelighed, Deres Højhed.

— Men De sagde jo, Grev Varitza, at Prinsessen blev bortført af en tro Tjener, som fandt Vej til det kongelige Barnekammer og under den almindelige Forvirring førte Barnet med sig — og at Deres Protegé netop er dette Barn. Forholder det sig ikke saaledes?

Varitza bøjede Hovedet. Han var øjensynlig et Bytte for den største Forbavselse og Overraskelse og saa ud som en Mand, der begyndte at kæmpe med en alvorlig Tvivl.

— At det kongelige Barn bortførtes paa en saadan Maade, Deres Højhed, derom har jeg aldrig tvivlet et Øjeblik. Den Mand, som reddede det, var ganske vist blot en ung Officer, der nylig var indtraadt i Tjenesten, men han var en af Kongens hengivne Tjenere, der ligesom jeg og mine Kolleger, var beredt til at ofre sit Liv for at beskytte Dronningen indtil den Time slog, da hun kunde tage sin Trone i Besiddelse.

Den gamle Mands Tone var saa ærlig og sand, at jeg tror, at selv Prins Konstantin fik Indtryk deraf; idetmindste lysnede hans Træk et Øjeblik. Men straks derpaa mørknedes de atter, og han spurgte i en skarp Tone:

— Hans Navn, Grev Varitza?

— Det behøver ikke at hemmeligholdes længere, eftersom Manden er død. Han optraadte i mange Aar under Navnet Antonio Romatti, men hans rette Navn var Casimir Miratzky. Han var Løjtnant ved den kongelige Garde. Der er nok en eller anden af de Herrer — han pegede paa Generalerne — der mindes ham.

General Miltriovitsch indskød:

— Ja — man antog i Almindelighed, at han blev dræbt ved samme Lejlighed.

— Det er jo muligt, at Miratzky har pralet af at have reddet Prinsessen ud af det kongelige Palads, indskød Prins Konstantin, men jeg vil bevise, at det kongelige Barn utvivlsomt omkom. Mine Herrer, derinde venter den Kvinde, der passede Barnet den Aften, da saavel det som dets Forældre blev myrdede. Hun skal nu fortælle, hvad hun ved.

Han vendte sig mod den vagthavende Kammerherre.

Jeg lagde Mærke til, at han, naar han udstedte en Befaling, rettede sig hovmodigt i Vejret.

— Før Kvinden ind!

En velvoksen, smuk Kvinde traadte ind. Hun var iført Moutalbas Nationaldragt, hvis Farve stod godt til hendes mørke Haar, blændende hvide Tænder og olivenfarvede Hud. Hun standsede ydmygt ved Døren med Blikket rettet mod Prins Konstantin.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Hvorledes Mad-Programmet for Folket ser ud

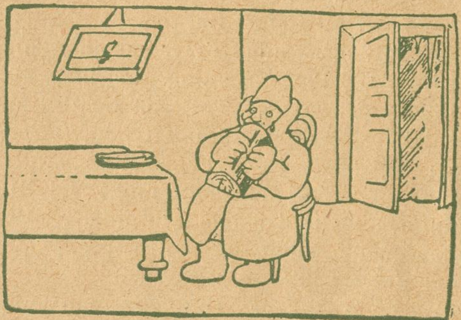

— og hvorledes det virkelig er!
(»Nowoje Wremja« (»Ny Tid«) Rusland.)

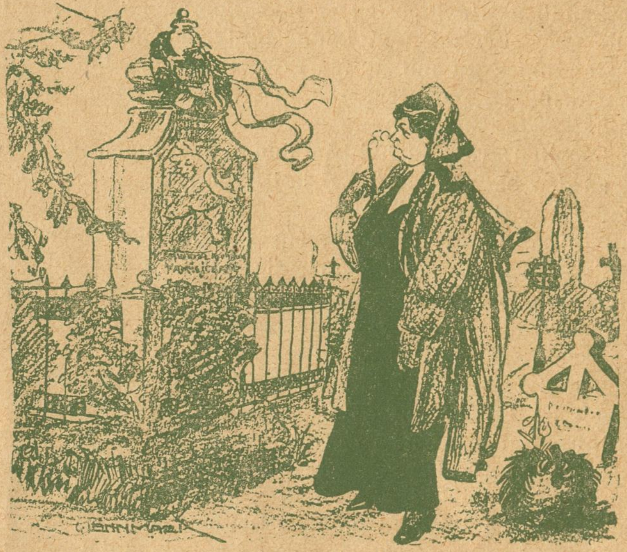

»Så mycket kunde man i alla fall begära att bildhuggaren satte priset på, nå gravården (Monumentet) kostar över tusen kronor«.
(»Naggen«)

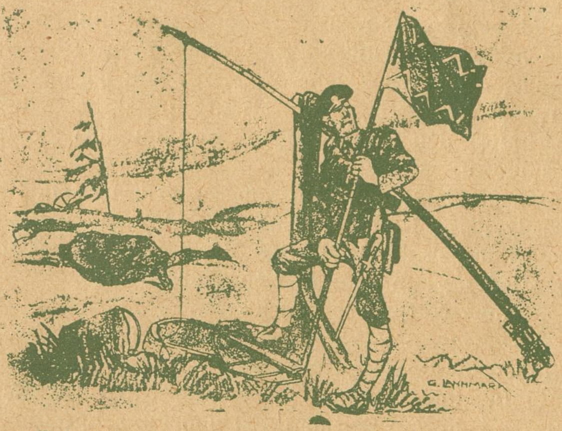

Krigstelegram (London, Lørdag). Efter Maaneders Kampe har vor Afdeling ved Meuses højre Bred erobret en strategisk vigtig Pumpe. Alle Modangreb er afslaaede; Pumpen er i vor sikre Besiddelse.
(»Naggen«)

Englands Nederlag i Kut-el-Amara.
(»Simplicissimus«)

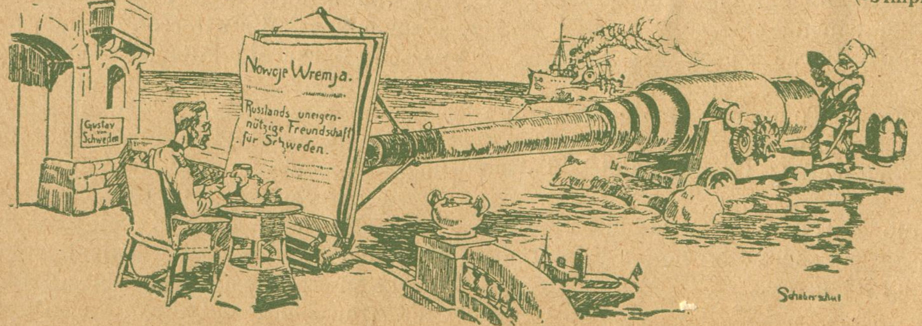

Ruslands Befæstelse at Ålandsøerne og Sverige.
(»Lustige Blätter«.)

Rød Indmad

En Far og en Mor
ved det fattige Bord.
En Søn, saa stor
at han — moden til Mord —
kom med i det Kor,
som til »Fanen« svor.
De grov ham i Jord,
og uden et Ord
hængte Far og Mor
om hans Billede Flor.
— — — —
Gud ved, om de tror,
at »Fædrelandslykke« beror
paa Mord?

Grosserer Lemvigh-Müller Uhrskivens Behersker agter at tage Navneforandring, da han ikke er fornøjet med Bynavnet Lemvig.

— Efter Forlydende skal han nu hedde Skive-Müller.

Hermann Petersen, Kasinos ny Direktør.

Missionen.

Det er skralt for Tiden med Indremissionen,
Ussing er altfor beleven i Tonen —
Nej, saa gaar'et ligegodt bedre for Moe!
Han kan traktere de store Trompeter:
Ulv i Faareklæder! Falske Profeter!
Til Helved med de vantro! — Hurra,
han er go'!

— Hør, sig mig: Hvis nu De Forenede Bryggerier sluger Carlsberg, skal man saa forlange en Tuborg eller en Carlsberg eller en Carlsbergtuborg eller en Tuborgcarlsberg, eller hvad bliver det til?

— Ja, jeg er sgu ligeglad, hvad Fanden det bliver til — jeg forlanger nemlig altid en — Stjærne!

I Cirkus Schumann optræder en Artist, der lever af at spise Ild.

— En udmærket Metode, — i denne kolde Tid Saa faar han da lidt Varme i Kroppen!

Prisreguleringskommissionen har besluttet, at vi af Hensyn til Kulmanglen skal skrue ned for Belysningen.

— Ja, der kan man se; der er altsaa endelig gaaet et Lys op for den!

Man har længe været i Tvivl om Aarsagen til, at Bygningen i Nyhavn Nr. 31 styrtede sammen. Efter de seneste Oplysninger skal Grunden være den, at Værten havde lagt 3000 Kr. paa Lejen — og det kunde den ikke bære.

En daarlig Film!

»Det var en daarlig Film,« sa' Peter om
Forbryderdramaet »Det rustne
Hængsel«:
den endte med, at Skurken kom i
Fængsel.
P. B.

Det gælder som bekendt om at passe paa sit Helbred, og der er skrevet Masser af Bøger om, hvad man bør spise, og hvad man bør drikke. I den sidste Tid er der fremsat en ny hygiejnisk Forholdsregel, som nøje bør overholdes: Man skal aldrig æde Klausuler, for der følger altid et ubehageligt Bræklop bagefter.

Barnsnød.

Hr. Redaktør!

Jeg er bleven lykkelig Fader til en velskabt Dreng, som blev født d. 21 Maj Klokken tolv og 4 Minuter. Vil De nu gøre mig den Tjeneste at sige mig, om Drengen er født d. 21 Maj eller d. 22? Med forud Tak.

Abraham Jansen.
Toldassistent.

Henvend Dem til Grosserer Lemvigh-Müller. Og bed ham med det samme staa Fadder til Drengen.

— Ved Du, ved hvilken Ret der gerne serveres smaa Sorte?

— Næ-h!

— Krigsretten!

— Puh! — Men kan Du saa sige mig, hvad Lighed der er mellem en Plakatsøjle og et Par Modebenklæder?

— Næ-h!

— Det er hos dem begge Opslagene, der pynter mest!

Sluk!!

„Nu stryges Tivolis Illuminationer
og Lysreklamer for Røg og Druk!" —
Ak ja, vi maa lystre de strænge Personer,
endskønt fra Hjærtet der stiger et Suk.

Her hjælper hverken Banden eller Stampen,
Vorherre skal vide, det er sgu trist! —
Naa kan vi ej længer faa Blus paa Lampen,
saa trøster vi os med en lille Gnist!

Danske Barberere i Karikatur.

Chs. Andersen, Adelgade 1.

Brdr. Braun's Normalskraa
i parafinerede Æsker à 10 Øre faas overalt.

RYG ODOR
Formrullet
Brasil Cigar 5 Kr. 50 Øre pr. 100 Stk.
Haandrullet „ „ 7 Kr. „ „ „
CIGAR- & TOBAKSFABRIKEN DANMARK
Telefon 5621 · Grundl. 1888
Niels Hemmingsensgade 20
København

— Danmarks fineste Taffelvand —
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.
Generaldepot: Ingerslevsgade 110. Telefon 9256.

Grundlagt 1850 Grundlagt 1850
A/s De danske Vin- & Konservesfabrikker
I · D · BEAUVAIS
M · RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR
KONSERVES · FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

SOCIAL-DEMOKRATEN
Snedkermester Ferd. Olsen
Studiestræde 17
Stilfulde Møbler
Afbetaling

Holbergsgade 6

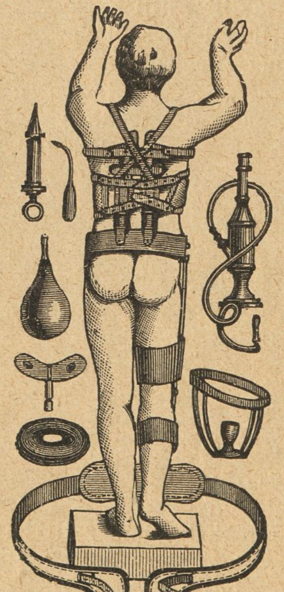
Alle
bør købe
friske Varer
fra
Gummi-
Lageret
„Francais"
A. Mouritzen
Lille
Kongens-
gade
16.

Th. Jensens avt.

skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57. Telefon Nora 2677 y.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.
Koncert
hver Sommereftermiddag.

Tivoli.
Sommersæson fra 12. Maj til 17. September 1916.
Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.
Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn.
Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen
6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Sommerlyst Koncertsal
hver Aften: Sommerrejsen 1916.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13. København F.

THOMSENS MAGASINER
1 Kl. Dameskræderi

Nikolajgade 13
Kristianshavns Torv 6
Ryesgade 128
Slotsgade 3
AFBETALING

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

Et Lægeproblem.

Tegning af Storm-Nielsen

— Næ, det er umuligt at pumpe noget ud af *ham* — han er døvstum!

Knappenaalen.

En meget rig Fabrikant saa en Gang en lille Dreng bukke sig ned paa Gaden, tage en Knappenaal op og omhyggelig anbringe den i sit Trøjeopslag.

Fabrikanten blev slaaet af dette Syn og tænkte, at den Dreng maatte der kunne blive noget af. Ledet af denne Tanke gav han Drengen Plads paa sit Kontor, og han artede sig vel og steg efterhaanden til de mest betroede Poster. Da den rige Fabrikant døde, blev hans Protege Ejer af Fabriken og stod nu som en rig og selvstændig Mand.

En Dag stak han en stor Sum Penge i sin Tegnebog og gik hen til sin gamle Skolelærer, som blev højlig forbavset ved at modtage den store Gave.

Da nu Skolelæreren udbad sig Forklaring, fortalte Fabrikanten Historien om Knappenaalen.

— Jamen endda forstaar jeg det ikke, sagde Læreren,

— Jo, ser De, svarede Fabrikanten, *Knappenaalen skulde have været anbragt i Deres Stol!*

Torsk!

Ungt Par oppe at skændes Ved Stranden.

Manden: Skrig dog ikke saa højt, Folk tror, Du er Fiskerkone.

Konen: Du har Ret, især naar de ser, at jeg gaar med en Torsk under Armen!

Slagfærdig.

En Dreng kom til at slaa en Købmands Rude itu, og stak naturligvis afsted, da Ulykken var sket. Købmanden indhentede ham imidlertid og raabte — Din Slyngel, Du vil vel ikke fragaa, at Du har slaaet min Rude itu.

— Nej, svarede Drengen, det kunde aldrig falde mig ind — saa De ikke, at jeg vilde hjem efter Penge til at betale den med?

Umoderne.

— Jeg traf Irene i Gaar — kan Du tænke Dig, hun havde endnu den samme Hat og den samme Mand som i Fjor!

Højeste Ære.

To Urmagere diskuterede om, hvem der havde den fineste Kundekreds.

Den ene: Ja, Kejsereren af Rusland har da en Gang faaet sit Guldur repareret hos mig.

Den anden: Aa, ikke andet! Til mig kom der en Gang En, som selv Kejseren maa bøje sig for.

Den ene: Saa—aa, hvem var det?

Den anden: *Døden.*

Den ene: Hvad vilde han?

Den anden: Aa, han bad om jeg vilde gøre hans *Timeglas* i Stand.

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE"

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

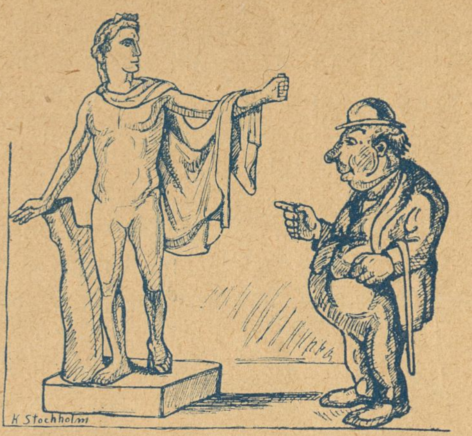

Tegning af K. Stochholm.

— Det er meget heldigt for mig, at jeg ikke lever i den Tid, da man skulde se saadan ud!

Kønt sagt.

Jeg har en Smule Stemme og lader den gærne lyde ved forskellige Sammenkomster i mange Selskaber. Forleden var jeg indbudt hos en Storgrosserer, hvis Frue bad mig synge. Jeg indvendte, at det var bleven noget sent, og at de omboende maaske kunde blive forstyrrede i deres Nattesøvn.

Direktørfruen afbrød mig imidlertid med den Bemærkning: De behøver saamænd ikke at tage noget Hensyn. Syng bare! De Folk, der bor nedenunder, har en Hund, der hyler om Natten, saa vi ikke kan sove — det er ikke mere end ret og rimeligt, at vi nu betaler med samme Mynt!

Jeg sang *ikke*.

Tvivl.

En Bonde sov ind paa sin Vogn, og medens han sov, stjal en Tyv hans Hest. Da han vaagnede, raabte han: »Hvad ser jeg? Er jeg Hans Persen, saa har jeg mistet min Hest, er jeg ikke Hans Persen, saa har jeg fundet en Vogn!

Passer.

Da Godsejeren kom kørende over Marken, lod han Vognen standse ved en Grøft, hvor der havde samlet sig en Del Mennesker.

I Grøften laa en fuld Mand, og da Godsejeren fik Øje paa ham, raabte han: — Hvorfor ligger Du der, dit fulde Svinebæst?

— Fordi jeg ikke har en Karet at køre i, svarede Manden i Grøften.

Kort og godt.

— Er Du ikke forlovet mere?

— Nej, Tak — man gaar ud og betaler for to og morer sig for ingen.

Med det gode.

Konen: Jeg vilde gerne have den lille her fotograferet, men hun vil ikke.

Fotografen: Det skal jeg nok klare. Hvorledes skal hun tages?

Konen: Tak! Hun skal vist helst tages med det gode!

Danske Velærværdigheder XXIV

Tegning af Hp. Hansen.

Biskop Balslev, Odense.

Være Biskop for Tiden — uha, uha!
De Stakler har ondt ved Ærterne at klare:
Professorerne truer hver Dag med Dada,
og ved Højesteret *har* de jo faaet paa den bare!

„Urania“
Danmarks bedste Cycle
Nye Cycler med Frihjul til Fabrikspris — Kr. 85,00.
5 Aars Garanti. Kulante Betalingsvilkaar. Største Udvalg i Dæk, Slanger og Tilbehør til billigste Priser.
Spillende let Løb

Direkt. fra Fabrik
Fabriksudsalg
Gl. Kongevej 1 E
Ingen Filialer.
NB. Altid ca. 100 Cycler færdigmonteret paa Lager.

Tegning af Anton Hansen.

Sandheden om Børsen.

Fin Forretning.

Aagerkarlen Gideon kender sine Forretninger. En Dag kom Landarbejderen Anders ind til ham og bad om at laane 5 Kroner paa tre Uger. Han fik de 5 Kroner imod at underskrive paa, at han skulde betale andre 5 Kroner i Rente.

Da Anders var kommen ned paa Gaden, kom Gideon løbende og raabte Anders an.

— Hør, Anders, jeg ved, at Du er en fattig Arbejder og har svært ved at skaffe 10 Kr. paa tre Uger. Giv mig hellere Procenterne med det samme, saa skylder Du mig kun 5 Kroner.

Anders gav ham de 5 Kroner — og vidste paa Vejen hjem ikke rigtig, hvad der var sket. Men Gideon havde ogsaa budt ham tre store Snapse, mens Forretningen stod paa.

Signalisering.

En ung Officer var blevet gift og maatte kort Tid efter Giftermaalet begive sig til Øvelsespladsen udenfor Byen. For at gøre den tunge Skilsmisse lidt lettere, lejede Ægteparret en Villa lige op til Eksercepladsen, og de aftalte at signalisere saa ofte til hinanden som muligt.

Dagen efter Indflytningen sad den unge Frue og læste.

— Laura, sagde hun, staar Kaptajnen endnu og signaliserer?

— Ja, Frue.

— Saa bliv ved med at vifte med Deres Lommetørklæde, jeg maa læse denne Roman ud; den er saa spændende.

Omtrent samtidig spurgte en Kamerat af Ægtemanden, hvorfor han havde en Rekrut staaende i Arbejde med at vifte hele Dagen.

— Aa, sagde den unge Ægtemand, han skal have speciel Uddannelse i Signalisering!

Ja, saamænd!

Den unge Advokat: I Dag skal jeg forsvare to gamle Indbrudstyve og en Rovmorder. Hvis jeg nu kan være heldig ogsaa at faa den store Menedsproces, saa kan vi gifte os.

Hans Forlovede: O, Henry, hvor Livet dog er skønt!

Et Vink.

Værten stod bag sin Disk og smilte til Gæsterne, som traadte ind.

En gammel Herre kom hen til ham og sagde: — De averterer, at De laver Deres Kager selv?

Værten: Ja, det gør vi.

Herren: Vil De tillade mig at give Dem et Vink?

Værten: Naturligvis, med Glæde.

Herren: Lad en anden lave dem!

Rigtig.

Professoren: Hvilke tre Ord bruges mest af Studenter!

Studenten: . . . jeg ved ikke —!

Professoren: *Rigtig!*

C. B. MØLLER & Co.s
Cigarer og Cigaretter
er de mest velsmagende:

Børscigaren, stor . . . .
Populair, mellem . . . .
Exporta — . . . .
La Marca — . . . .
pr. 3 Stk. 0,25.

Triumph & Florida etc. pr. Stk. 0,11.

Samvittighedens Røst.

Af Eskil Harms.

Helene var glad. For første Gang i mange Maaneder havde hendes Mand kunnet sove om Natten. Hun fortalte ham, at det var Søluften; den plejer altid at kurere Søvnløshed. Men hun vidste godt, at det var fordi hver Omdrejning af Skibets Skrue bragte ham nærmere til Paris.

Det var nu over 14 Aar siden han havde set Paris. Som ganske ung Mand var han draget afsted mod »den nye Verden« for at bryde sig en Vej — for at finde Lykken. Men skønt han i San Francisco hurtigt havde faaet Held med sig, samlet sig en beskeden Formue og fundet saa god og kær en Hustru som Helene i Sandhed var, havde han dog aldrig vist sig helt lykkelig og tilfreds. Sidste Foraar kom Uroen og det hviieløse over ham, og han slog stadig paa at sælge Forretningen og rejse »hjem«. Og tilsidst, da han blev uhyggelig mager og Nat efter Nat kastede sig søvnløs frem og tilbage i sin Seng, kunde han ikke længer holde det ud. De rejste . . .

Hele Dagen igennem kunde han smile og tale om Erindringerne fra sin Barndom og Ungdom. Han fortalte hende om den lille Kirke i »Kvarteret«, hvor Klokkespillet ringede Solen ned, om Klippeskraaningerne dernede langs Floden, hvor han havde leget som Barn og senere —.

Naar han kom hertil, sukkede han altid, et dybt, krampagtigt Suk, og han stirrede tankefuldt frem for sig. Helene skiftede Samtaleemne, for hun blev meget snart jaloux. Hun forestillede sig ganske naturligt, at han engang i sine unge Dage havde vandret der langs Floden med en eller anden lille Kæreste, som havde ejet hans Hjærte før *hun* fik det.

Han vilde ikke gøre noget Ophold i London, men hastede videre. Det var Aften, da de naaede Paris, og de havde endnu ingen Middagsmad faaet. Han tog hende til det lille Hotel, som Venner paa Skibet havde anbefalet dem. Han plejede altid at være kærlig og omhyggelig, men nu, da han var saa nær Maalet, kunde han ikke vente længere, men sagde, at han maatte gaa straks; han havde et Ærinde at udrette, sagde han.

»Men det er sent«, indvendte hun, »vent til i Morgen tidlig og jeg vil gaa med Dig.«

»Nej, nej! — Jeg *kan* ikke vente. Tusinde Mile har vi nu tilbagelagt. Jeg *maa* afsted.« Og han tog hendes Hænder bort fra sine Skuldre. Han skælvede af Ophidselse, og paa Panden begyndte Sveddraaberne at perle . . .

Det var Fuldmaane. Han lagde Vejen over Broen og op gennem det Kvarter, hvor han engang havde levet. Alt var forandret. Den lille Kirke med Klokkespillet var borte, men han syntes ikke at lægge Mærke dertil. Han gik rask til, som et Menneske, der gaar i Søvne, og endelig naaede han Stedet ved Floden, hvor Klippen havde været. Den var borte, men heller ikke dette syntes han at bemærke. Han bøjede sig pludselig ned og begyndte at famle omkring blandt Stenene, som om han havde tabt noget.

En høj Skikkelse, der vandrede bag ved i Skyggen af de smaa Skure, standsede ved Lyden af Stenenes Raslen og kom hurtigt hen imod ham.

Da en tung Haand lagdes paa hans Skulder, sprang han op med et forfærdet Raab og saa da ind i en Betjents rolige men bestemte Øjne.

»De kan spare Dem Ulejligheden med at lede efter den Kniv«, sagde Betjenten alvorligt. »Den blev fundet kort efter, De havde dræbt hende, og længe før Stenen blev flyttet. Vi har nu holdt Vagt her i fjorten Aar og ventet paa Dem. Vi vidste, De vilde komme tilbage — før eller senere. Saaledes gør jo de fleste!«

Og Helene sad oppe og ventede paa ham . . .

Uforbederlig.

Af Niels P. Jonsbak.

Kære Far!

Mange Tak for Dit Brev og de 700 Kroner. Det var pænt af Dig. Og det glæder mig oprigtigt, at Du endnu vil betale min Gæld, skønt Du forrige Gang skældte mig saa læsterligt ud og udtrykkelig sagde, at Du ikke gjorde det mere.

Jeg vidste saa godt, at det var noget, der hørte til, naar den Slags Affærer skulde ordnes. Og jeg kan derfor trøste Dig med, at det ikke afficerede mig i nogen nævneværdig Grad.

Gudskelov var jeg ikke hjemme denne Gang. Det er saa sandelig ulige behageligere at blive *kølhalet* pr. Brev.

Hvorledes gaar det ellers derhjemme? Ved det gamle, kan jeg tænke. Du gaar vel som sædvanlig og *gnaver* paa Kontoret, skælder de arme Djævle Hæder og Ære fra og forsøger at skræmme Livet af dem. — Jeg vilde meget nødig omgaas Dig hver Dag.

Det var forresten rigtig morsomt at se din Skrift igen. Det eneste ubehagelige var jo rigtignok den Maade, hvorpaa Du tog hele Sagen. — Ærlig talt synes jeg ikke, det ligned Spor at skabe sig saadan for den Smule, jeg skulde have *klaret* denne Gang. Naa, men det maa Du nu om. Jeg véd jo heldigvis, at Du ikke mener Spor med det. Ellers vilde Brevet have virket som en Sprænggranat og have revet Hovedet af mig.

Men det vilde Du maaske have ønsket, Du gamle elskværdige Gnier.

Du skriver, at Tante Malene er død. Herregud, det Skind! Det var godt for hende. Og saa er jeg endelig fri for hendes evindelige Vrøvl.

Naa, jeg maa slutte. Jeg skal skynde mig til Forelæsning. — Forresten — jeg kan ikke naa det alligevel. Saa jeg tror, jeg gaar paa *Bristol* i Stedet for. Det er ogsaa nok saa adspredende.

Men hør! Du vil vel ikke være rigtig god og sød og rar og sende mig 120 Kroner *aldeles omgaaende*. Jeg skal absolut bruge dem. Ellers bliver jeg nødt til at lave Gæld.

Og det vil jeg saa nødig!!

Hvorledes har din Rheumatisme det, kære Far?

I Haab om at faa Pengene, saa hurtigt Du kan naa at sende dem, hilser jeg Dig paa det hjerteligste.

Din lydige og hengivne Søn. *Cai.*

De forenede Bryggeriers Central Hvidtøl og Skibsøl
forlanges udtrykkeligt - fordi det er bedst.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften. Harald Hansen, Telf. 10392.

Nyt Selskabslokale

Mine smukt monterede Lokaler til mindre Foreninger, Selskaber og Klubber bringes i velvillig Erindring.

Chr. O. Jensen,
Fhv. Frmd. f. Kellnerf. f. Kbh. og Omegn.
Telf. 10424 **Vognmagergade 37,** Landemærket 24. Telf. Byen 7534

ANDELS-ANSTALTEN **TRYG**
SAMLEDE AKTIVER 20 Mill. Kr.
MEDLEMS ANTAL 200,000
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

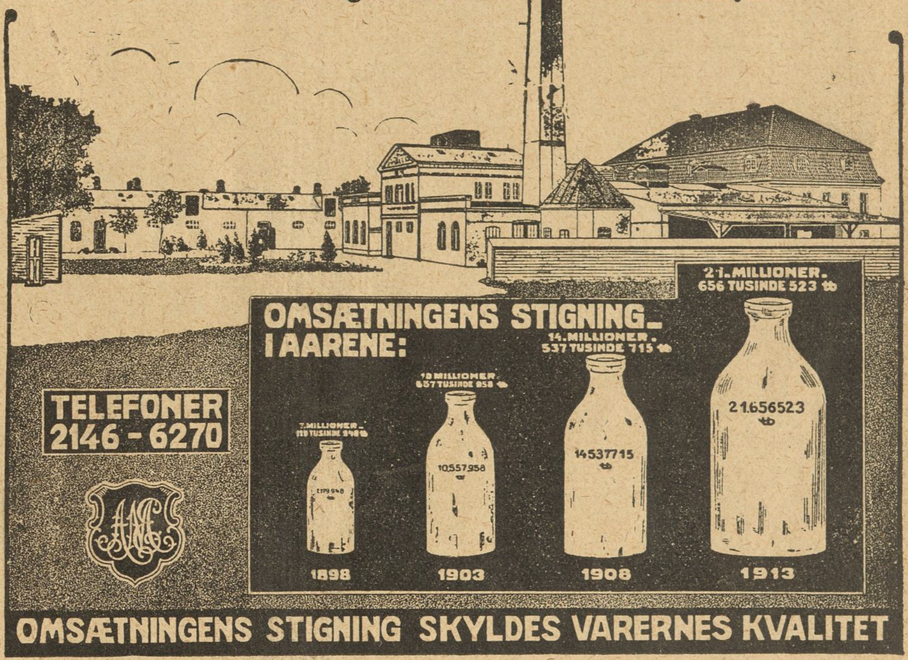

Maanen er hvid
og blændende hvid Hud faar enhver, der daglig bruger
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faaes overalt à 32 Øre Stk.

LAX i alle Kvaliteter
Gaasebryst. Oksetunger etc. anbefales.
Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908.
Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.
Telefon 817 & 8231. **Jacob B. Krøll,**
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
NANNASGADE 5 · TLF. TGV. 45

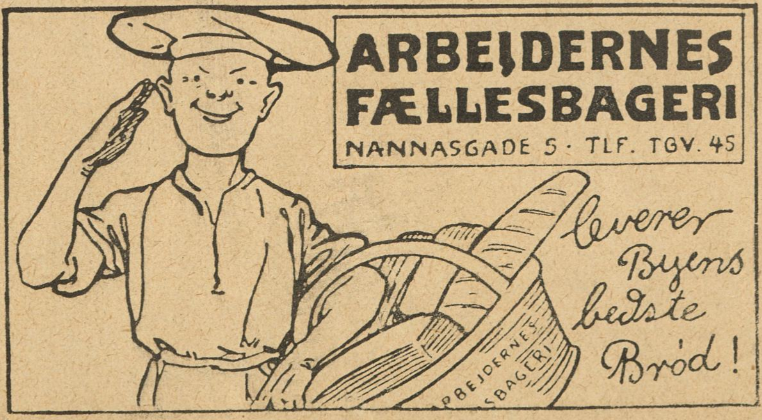

Haukeli
bedste Spise- og Kagechokolade samt Kakao.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefnoer Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN

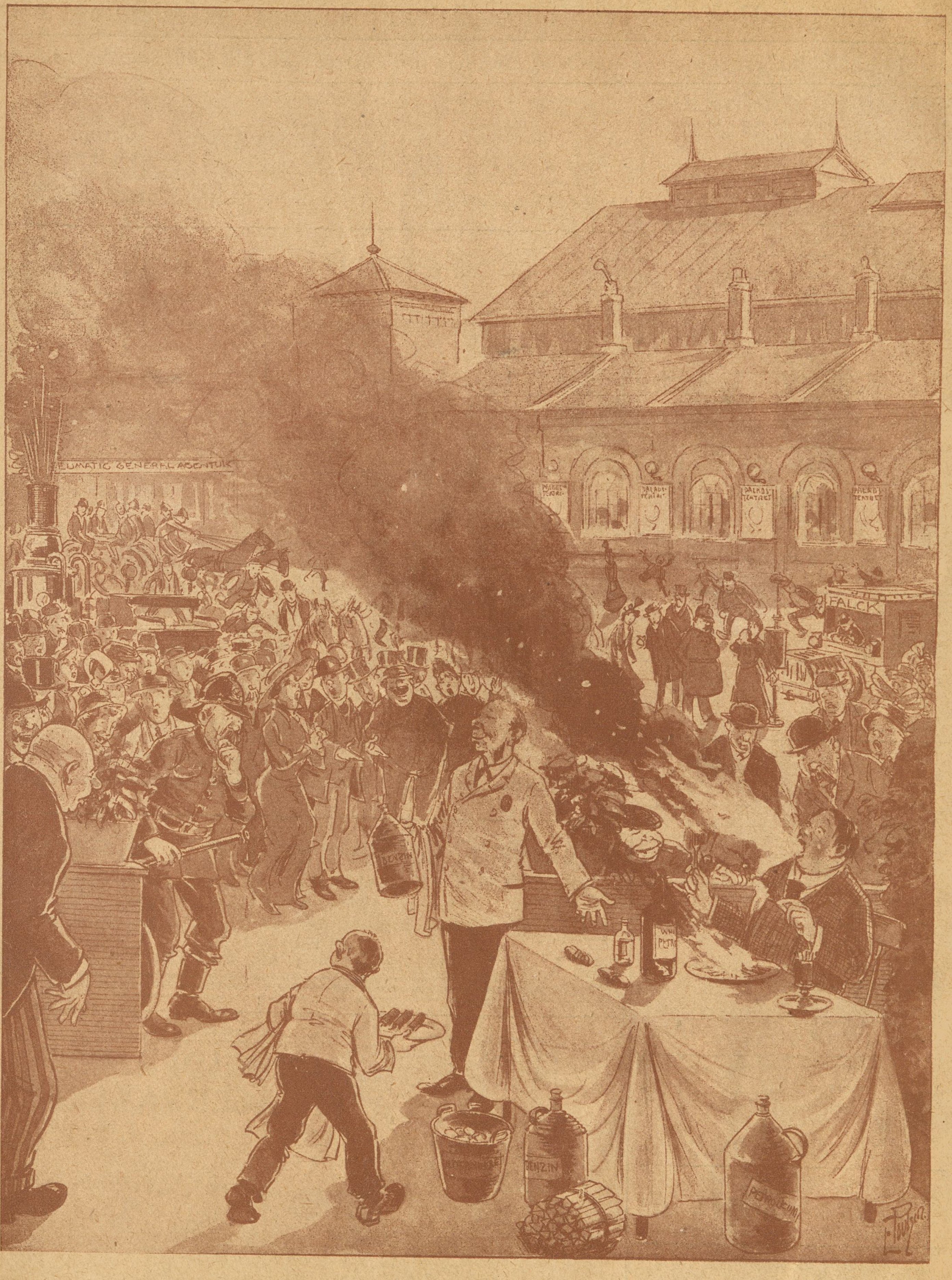

Tegning af Emil Poulsen.

Sprøjteføreren: Hvad i Alverden er dette?
Tjeneren: Det er bare „Ildmanden“ fra Cirkus, der spiser Frokost!

16 Sider
PINSE-NUMER.
10 Øre

RAVNEN

Nr. 23. Redigeret af AXEL WESSEL. ✲ Torsdag den 8. Juni. 1916.

Tegning af Osvald Jensen.

De Landkrabber synes, at Pinsen er skøn,
naar Skoven staar udsprungen grøn.
Men Ella, den dejligste Tur skal Du faa
til Pinse, naar Søen bli'r blaa!

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.

ANDELS-ANSTALTEN TRYG

GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET

HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

MEDLEMS ANTAL over 200,000

Tilskære & Sy-Kursus

Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe, Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning. Prospekt sendes.

Københ.s Tilskærer-Akademi,
Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

Nyt Selskabslokale

Mine smukt monterede Lokaler til mindre Foreninger, Selskaber og Klubber bringes i velvillig Erindring.

Chr. O. Jensen,
Fhv. Frmd. f Kellnerf. f. Kbh. og Omegn.

Telf. 10424 **Vognmagergade 37,** Landemærket 24. Telf. Byen 753

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

En morsom Gættekonkurrence!

Præmier: En Cykle og en Symaskine.

»Ravnen« har hermed den Fornøjelse at præsentere sine elskværdige Læsere en ny og morsom Gættekonkurrence, som alle kan være med til at finde ud af.

De ser her for Dem en udstrakt Haand med seks »Mandehoveder« — alle kendte og berømte Mænd. Find nu disse berømte Mænds Navne og dan af deres *Efter*navnes *For*bogstaver et Ord, send dette ind til »*Ravnens*« *Ekspedition*, ledsaget af tydeligt Navn og Adresse, og De er Deltager i en Lodtrækning om følgende prægtige Præmier:

1 Præmie: **En Herrecykle** (fra Firmaet *Jens Westerby*, Vestervoldgade 11.) Værdi: **100 Kroner.**

2 Præmie: **En Haandsymaskine** (fra »*Husqvarna*«) Værdi: **60 Kroner.**

Skriv Løsningen paa nedenstaaende Kupon, som sendes til »*Ravnens*« *Ekspedition Nørre Farimagsgade 49, København K.*

Løsningerne modtages til Lørdag Aften den 17. Juni Kl. 8, og de lykkelige Vindere faar omgaaende Meddelelse om deres Held!

God Arbejdslyst og Lykke til! »*Ravnens*« *Redaktion.*

Gætte-Kupon.

Løsning: ....

Navn og Stilling: ....

Adresse: ....

Kun Løsninger der indsendes paa denne Kupon er gyldige.

PINSEVISE

I sin straalende Habit,
grønt, med blomstervirket Klæde,
ser vi Pinsedagen træde
frem med morgenlette Skridt,
Haabet er saa rigt og rankt,
og til Solfald er der langt;
hvilken Sommerfødselsdag!
Frikoncert, som aldrig trætter,
under Skovens høje Tag, —
og de lyse, lyse Nætter!

Solen danser, hvide Skyer
er Gevandtet, Blomster neje,
naar den stiger fra sit Leje
op til Dagens Eventyr;
og dens Skønhed blænder os,
men vi prøver dog paa Trods
at betragte Solens Dans,
vi gaar bare op paa Bakken,
Klokken 3 saa er der Tjans, —
men kryb kun i Sommerfrakken!

Ad Alleen saa vi gaar,
nu har Fanden faaet Sko paa —
apropos han har ej Ro paa
sig, han fylder nemlig Aar,
det er, som man ved, Termin,
11. Juni, den er fin!
Fanden i sit bedste Dress,
mangen Syndebuk maa skæve,
naar han tøffer vel tilfreds
i sin Bil som Gullaschgreve.

Gøgen kukker Gang paa Gang
fra det Fjærne; spørg behænde
om naar Krigens Gru faar Ende,
frisk dit Sind ved Fuglesang!
Fjorten Dage blot vi har,
saa gi'er Gøgen ikke Svar,
vil Du have fuld Besked,
vide, hvad Du har i Vente,
Leveaar og Kærlighed,
kan Du det hos Gøgen hente!

A. C. Meyer.

De forenede Bryggeriers **EXPORT DOBBELT-ØL** kendes paa det røde Dobbeltsegl

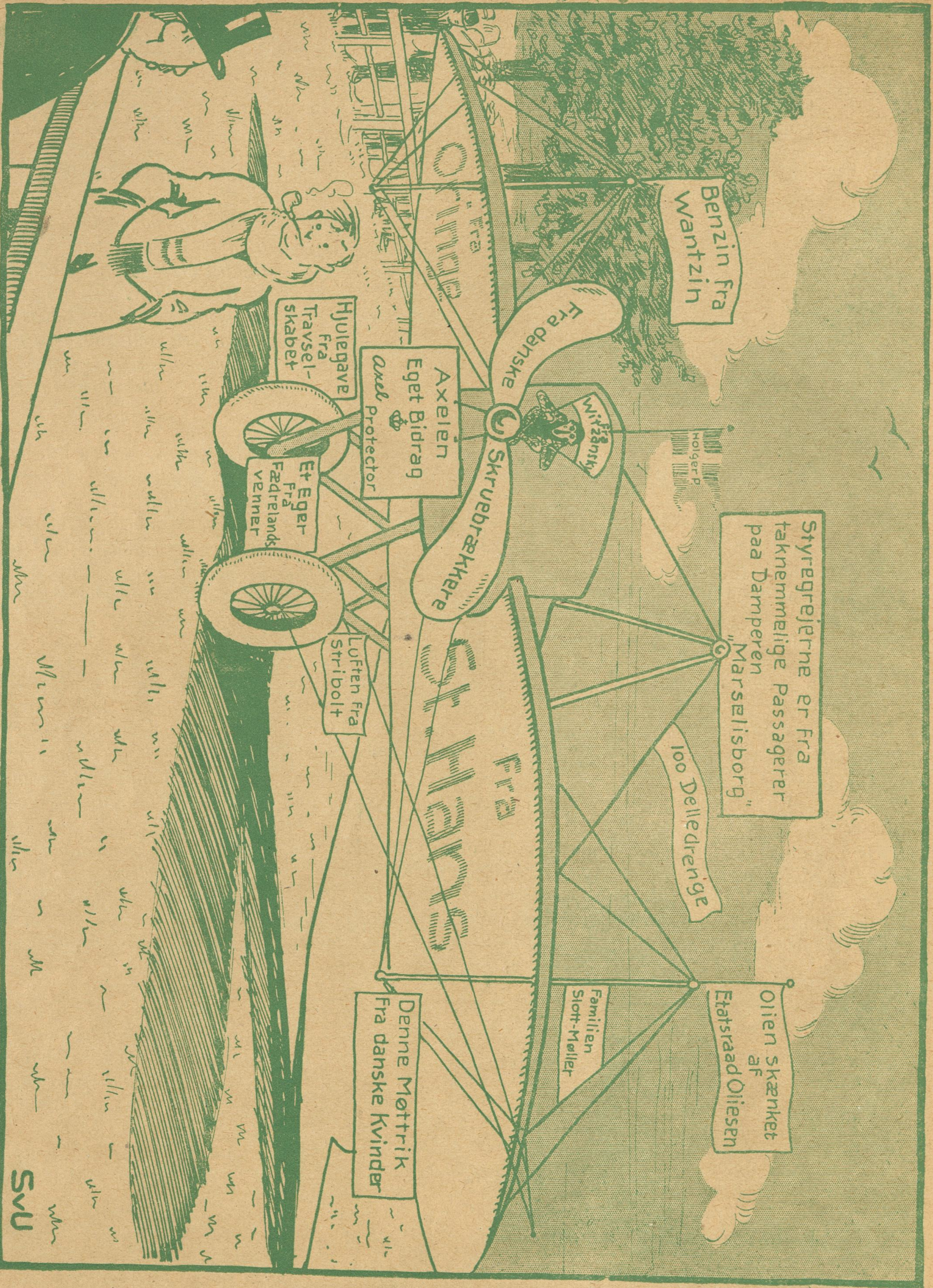

Prins Axel, der forestaar Indsamlingen til „Flyvevæernet", har lovet, at Bidragyderne skal faa deres Navne anbragt paa Maskinerne.

Tegning af Svend Ulrich.

C. B. MØLLER & Co.s
Cigarer og Cigaretter
er de mest velsmagende:

Dansk Cigarillos Nr. 1 pr. 3 Stk.	0,10
„Venus" i 10 Stks. Æsker	0,25
„Neptun"	0,30
„Mars"	0,35
„Jupiter"	0,40

Carl Bergstrøm, Ø. Fasanvej 66. Telf. Taga 236 v.

Med mig Ansigt til Ansigt, De træffer da en virkelig god Skrædder. Vejen er ej for lang.

Smukke Skuldre. Kraven passer fint i Halsen. Kraver, som ej passer, kan jeg kurere.

Udstyrs- og Fjerlageret.
Specialitet: **Barnesenge.**
Nørrebrogade 25,
Hj. af Blaagaardsgade.
Tlf. 553.

Altid Nyheder paa Plader og Valser.
Fonografer, Grammofoner samt Musikinstrumenter og Strenge billigst.
Dybbølsgade 53, Telefon: Vester 3007.

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

AKTIESELSKABET
H. MATZEN CLICHÉER
HURTIGST O BEDST O BILLIGST
22 KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
TELEFON 7057 • KØBENHAVN • TELEGR.ADR: CLICHÉMATZEN

Ølpriserne nedsatte

Paa Grund af Dyrtiden er Priserne nedsatte paa vore Skibs- og Hvidtølsorter

Prima Skibs- eller Hvidtøl 9 Øre pr. Fl.
Skibs- eller Hvidtøl Nr. 1 8 — —
Skibs- eller Hvidtøl Nr. 2 6 — —

Bringes overalt i København.
Bryggeriet „Phønix"
Langgade 75.
Ring til Central 3968.

Vil De holde her

jeg skal nemlig op i Kafe København, i hvis hyggelige Lokaler man spiser og drikker godt til rimelige Priser. Her er stort uden- og indenlandsk Bladhold, samt 2 nye 1. Klasses Billarder.
Husk 13, Vesterbrogade 13 Mezzaninen
Kolling Møller.

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799 x
FORLOV DEM IKKE
Elektr. Drift. Telf. Nora 1799 x
før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe, 14 Karat fra 6 Kr., 18 Karat fra 8 Kr.
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

Billard Salon
Eleganteste i København
Købmagergade 63-65
Lindberg Larsen
Telf. 1962

Spar reelt 25 %
Fine blaa Serges- og **kulørte Habitter**, har været benyttet som Rejseprøver, **sælges for godt halv Pris. Bestillinger** efter **Maal**, med **Prøve**, udf. paa **faa Dage.**
Direkte Import af engelske Dame- og Herre-Regnfrakker.
Københavns Beklædnings-Magasin, Skindergade 6. Indg. i Porten. **Ingen Butik.**
Aaben fra 10—5. Telf. Byen 1988 y.

Adler
Skrivemaskiner
benyttes af alle Fagforeninger
Forlang Katalog
Telefoner: 9682-11682

Fra 1 April
er
Traverbanens Restaurant
daglig aaben
Ludvig Jensen.

Carl Jacobsen Vinhandel
Eneforhandler af **Prévot Cognac**
Kontor **Østbanegade 3.**
Telefon 4072.
Lagre Østerbrogade 4 og Bergensgade 1.

Clichéer.
LIND HANSEN
Købmagergade Nr. 9 (Elevator)
TELEFON 6288

(4. Gang.)

Præmieopgave!

Ovenstaaende Annoncer vil fremkomme 13 Gange, og hver Gang mangler der i en af Annoncerne et Bogstav. Disse 13 Bogstaver danner tilsammen 3 Ord. Indsend disse 3 Ord til »Ravnen« og De kan vinde

Husqvarna
berømte Symaskiner.
Leverer til Regeringens Syværksteder. De kommunale Fortsættelseskursus i København og Frederiksberg, Dansk Skrædderforbunds samtlige Centralværkst., Skræddermestr. Fagskole, Samtl. Teatres Skrædersale, Landets største Syskoler og Systuer samt 35.000 danske Familier.
Det svenske Staal er bedst!
Holmens Kanal 3
København K.
Telefon: Centr. 1876.

*Præmieanvisninger paa **100 — 50 — 25 — 15 og 10 Kr.**, som udstedes paa en eller flere af ovenstaaende Annoncører efter Vinderens Ønske.*
Enhver Køber af »Ravnen« kan deltage!
Følg med straks!

Pinsesport.

(Mel.: I de gode gamle Tider).

I den unge Vaar florerer
Sporten her i Byen ganske eminent,
den i Pinsen kulminerer,
da selv Solen morgensporter som
bekendt.
Kraftige Kroppe med sunde Sjæle
det er, hvad Sporten opnaa vil
— sparke en Bold mellem tvende Pæle
er der virk'lig Folk, der bruger Pinsen til!

Løbe som gal sine tretten, fjorten
Mil, naar Rekord man sætte vil,
kapro paa Sundet kun iført Skjorten,
det kan man s'gu ogsaa bruge Pinsen til!

Paa sin Cykle restaurerer
mangen Svend sig efter Ugens haarde Tag,
mens en fed Gullashgrosserer
tøffer Sjælland rundt med Paahængs-
pige bag.
Svømme til Malmø fra Kalveboder
er der kun faa, der kan og vil,
— men ta' i Skov'n med sin Svigermoder
er en Sport man tit maa bruge Pinsen til!

Pinsesporten — Død og Pine,
sikke mange Maader den kan drives paa:
Krocket med en sød Kusine
er en Sport, som hver en Ungkarl
kan forstaa.

»Sporten leve!« udbrød Madsen,
med den tredvte Bajer satte han Rekord,
da han med Kollega Lassen
i den aarle Morgen drev lidt »Pinsesport«.

Sende bedaarende milde Blikke
retour til hver dejlig Pigelil,
faa hendes Hierte til ømt at dikke,
er en Sport, man ogsaa bruger Pinsen til!

Per Bonde.

Christianslunds Badehotel, Nyborg.

Telefon Nyborg 28.
P. Petersen.

Værelser med Pension fra 6 Kr. Alt moderne indrettet. Selskaber og Foreninger paa indtil 500 Deltagere modtages. Fortrinlige Strandbade med rigt Badeliv. Hotellet er smukt beliggende ved Skov og Strand.

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

— Kom nærmere, Katinka! sagde denne.

Jeg havde en ejendommelig Fornemmelse af, at medens Doktor Pletsch havde talt den fulde Sandhed, var denne Kvindes Beretning ikke til at stole paa. Som Sagerne nu stod og af den Maade, hvorpaa de vekslede Blikke med hinanden, var det let at se, at han kunde faa hende til at sige hvadsomhelst, han ønskede.

Hun kom hen til Bordet. Doktor Pletsch flyttede sin Stol for at give Plads til hende. Prins Konstantin talte til hende, og under hele Forhøret slap hans Blik hende ikke et Sekund.

— Katinka, De var jo en af Barnepigerne for Hans Majestæt, Kong Alexander VI.s Datter?

— Ja, Deres Højhed.

— Husker De den Aften, da Kongen og Dronningen blev dræbte?

Hun bøjede Hovedet bekræftende.

— Passede De Prinsessen den Aften?

— Ja.

— Hvor opholdt De Dem med Prinsessen?

— I hendes Soveværelse. De andre Barnepiger var ikke til Stede; Barnet laa og sov, og jeg sad ved Siden af og syede. Det var en stille og trist Aften. Men pludselig lød der et forfærdeligt Spektakel i Paladset i den Del, hvor Kongen havde sine Værelser. Da jeg saa op, kom en af de andre Barnepiger — jeg husker ikke hvem — styrtende ind i Værelset og raabte, at man var ved at myrde Kongen og Dronningen — nej, at de allerede var døde, og at Morderne var paa Vej ind til os. Jeg blev forskrækket og vidste knapt, hvad jeg gjorde. I Hast rev jeg Tæpper, Klæder og alt, jeg fik fat i, til mig og kastede det altsammen over Barnets Seng for at skjule det og styrtede derpaa op i den øverste Etage, hvor jeg holdt mig skjult. Senere gik jeg ned igen og fandt da alt i den største Uorden. Møblerne var kastet mellem hinanden, og overalt var der Blod. Jeg kunde ikke opdage Barnet noget Sted. Jeg havde troet, at Morderne maaske ikke vilde se efter under den Bunke, jeg havde kastet over det. Men . . . .

— Se paa den Dame dér! De saa hende ogsaa i Gaar Aftes. Tror De, at det er Prinsessen?

Kvinden rynkede Panden og rystede paa Hovedet.

— Nej, svarede hun. Jeg saa hendes Arm. Dronningens Barn havde et Modermærke — her. Omtrent af denne Størrelse.

Jeg begyndte — ganske bortset fra Katinkas Udsagn — at tænke paa, at der maatte foreligge en eller anden Fejltagelse. Doktor Pletsch's bestemte Udtalelser havde gjort et stærkt Indtryk paa mig.

Et saadant Mærke som det, han havde beskrevet, forsvinder aldrig, men bliver siddende hele Livet igennem. Men — hvem var Italia da?

Jeg betragtede hende. Gudskelov — i dette Øjeblik vendte hun sig mod mig, og vore Blikke mødtes. Kun for et Øjeblik — men det var tilstrækkeligt; vi forstod hinanden.

Atter vendte Prins Konstantin sig mod Døren.

— Kald Monsieur Pluchart ind! befalede han.

En lille, livlig, fedladen Franskmand traadte ind. Han bukkede og vendte sig paa en forretningsmæssig Maade mod Prinsen.

— Monsieur Pluchart, De er jo en berømt Detektiv og har set Dem om mange Steder. Kender De den unge Kvinde, som staar dér?

Monsieur Pluchart fæstede et Blik paa Italia.

— Ja — ganske godt, Deres Højhed. Det er ganske vist sandt, at jeg kun har set hende en eneste Gang før — for omtrent et halvt Aar siden — men hun er en Skønhed af en Type, man ikke saa let glemmer.

Hans rolige, uforskammede Tone — thi den var uforskammet, netop fordi han optraadte med en saadan Sikkerhed — bragte mit Blod til at koge. Men det lykkedes mig at beherske mig.

Nu talte Prinsen atter.

— Hvor var det, De saa hende?

— I en Cabaret, »Den grønne Edderkop«, paa Montmartre i Paris, Deres Højhed. Det er hverken en af de værste eller de bedste af den Slags. Hun optraadte i plastiske Attituder og kaldte sig da Léonie du Barri.

XXI. OVER GRÆNSEN.

— Dette er Usandhed!

Italia havde rejst sig og stod nu med Harmens Rødme paa sine Kinder, men stolt og værdig som altid, og saa ned paa den lille uforskammede Franskmand.

Denne paa sin Side gjorde et næsten umærkeligt Buk i den Retning, hvor hun stod, hævede Øjenbrynene, trak paa Skuldrene og vendte Ansigtet mod Prinsen.

— Dette er Usandhed min Herre! gentog Italia. Ganske vist har jeg boet en Tid i Paris sammen med den Mand, jeg antog for at være min Fader, men jeg har aldrig optraadt ved nogen offentlig Forestilling og kender ikke til nogen Cabaret paa Montmartre af det Navn, De opgav. Det er gement at fremsætte en saadan Beskyldning mod mig!

Prins Konstantin sagde, idet han saa forbi Italia, som om hun ikke eksisterede:

— Monsieur Pluchart! Jeg ønsker, at De beretter disse Herrer, hvorledes De kom til at oplyse mig om disse Forhold. Fortæl det klart og tydeligt!

Monsieur Pluchardt bukkede og gjorde en Haandbevægelse.

— Som Deres Højhed ønsker, begyndte han. Det gik til paa følgende Maade. Paa den Tid, da Kong Alexis Afsættelse og Død blev bekendt, befandt jeg mig i Monte Carlo i et Forretningsanliggende. Deres Højhed var der ogsaa. Jeg hørte dér Tale om, at Kong Alexander VI.s Datter stadig levede og i flere Aar trofast var blevet beskyttet af nogle Tilhængere af hendes afdøde Fader med Grev Varitza i Spidsen. Denne Historie, som blev bekendtgjort i en Londonavis og derfra havde fundet Vej til Kontinentets Presse,

forekom mig yderst mistænkelig og værd at undersøge nærmere, og da jeg begyndte at studere dens Detaljer lidt nærmere, fandt jeg snart, hvor svært det vilde være at bevise, at den, som udgaves for at være Prinsesse Olga, virkelig var hende, og følgelig hvor let det paa den anden Side vilde være at lade en Person optræde som Tronarving i Moutalba. Men jeg vilde antagelig ikke have helliget Sagen nogen videre Opmærksomhed, hvis jeg ikke nogle Dage senere i »Illustrated London News« havde faaet et Portræt at se af den unge Dronning — eller af den unge Dame, jeg ser foran mig — et Portræt, der blev gengivet i flere af vore Pariserblade. Jeg genkendte det nemlig straks som et Fotografi af Léonie du Barri, som jeg nogle Maaneder før havde set optræde i »Den grønne Edderkop« i Montmartre. Den unge Dames Skønhed og Ynde havde gjort et stærkt Indtryk paa mig, og jeg havde købt hendes Fotografi, som til Punkt og Prikke lignede Portrættet i Avisen. Jeg vidste, Deres Højhed, at hvis Prinsesse Olga ikke eksisterede, og at den Person, som optraadte i hendes Navn, var en Bedrager, var Deres Højhed selv den legitime Arving til Moutalbas Trone. Jeg beluttede derfor at meddele Deres Højhed mine Slutninger.

— Og jeg, Monsieur Pluchart vil mindes, at jeg sagde: »Man kan ikke af Ligheden mellem en Person og et Portræt drage saadanne Slutninger«. Og jeg tilføjede: »man hører jo ofte Tale om Tilfælde af en saa slaaende Lighed, at andre Beviser maa findes, for at man kan føle sig overbevist« — var det ikke saaledes, jeg sagde?

— Jo, Deres Højhed! Og paa Deres Begæring kom jeg derfor hertil i Deres Følge for med egne Øjne at se den Dame, som udgav sig for at være Moutalbas Dronning.

— Og nu har De set hende her, har haft Lejlighed til at tage hende i Øjesyn og har studeret hendes Træk og Bevægelser. Og efter alt dette nærer De ikke mindste Tvivl om, at hun er den samme, som De saa optræde i »Den grønne Edderkop«?

— Nej, Deres Højhed, ikke den allerringeste! Jeg vil vove min Anseelse som Detektiv herpaa!

— I saa Fald kommer De til at tabe den, Monsieur Pluchart, thi De har taget uhjælpelig fejl!

Det var Italia, som sagde disse Ord. Hun vendte sig derpaa mod mig og gav mig et Tegn til at komme hen til sig.

— Det er Usandhed altsammen, sagde hun sagte paa Engelsk, eller ogsaa en Fejltagelse fra denne Franskmands Side. Men bliv her i min Nærhed — lad som om Du vil yde mig Hjælp som Læge, hvis det behøves, og hold Dig i hvert Tilfælde her!

Jeg bukkede dybt og hældte et Glas Vand af en Karaffel, som stod paa Bordet, gik hen og bød hende det og blev staaende ved hendes Side.

Medens adskillige af Herrerne ved Bordet talte sammen, vekslede Italia og jeg sagte nogle Ord med hinanden.

— Hvad tænker Du om alt dette? spurgte hun ængsteligt.

— Det kan jeg ikke sige endnu.

— Hvad vil der ske?

— Det kan jeg heller ikke sige.

— Er der nogen Fare paa Færde?

— Jeg frygter det.

— I hvert Tilfælde kan man da ikke gøre os noget ondt. Det er jo Varitzas Skyld altsammen! Skulde han virkelig have gjort sig skyldig i en saadan Fejltagelse? Aa, bare vi aldrig var kommet hertil!

— Spørgsmaalet er nu kun, hvorledes vi skal komme herfra. Men vær modig og stærk — jeg vil gøre mit yderste for at beskytte Dig!

— Jeg stoler fuldkommen paa Dig. Og jeg elsker Dig for evigt! Men hør . . . .

Prins Konstantins Stemme afbrød den lille Tankeudveksling mellem os.

— Her er ikke Tid til Tøven! udbrød han heftigt. Generaler! Jeg maa henvende mig til Jer og Hæren og bede Jer gribe ind! Det bliver ikke første Gang, Moutalbas Hær har reddet Landets Ære. Jeg vil raade Jer til at lade alle dem, der er indblandede i dette Komplot, arrestere og holde dem tilbage, indtil en særlig indsat Kommission har skaffet Klarhed i Sagen.

Efter disse Ord fulgte en forvirret Scene, som mere end en Gang syntes nær ved at gaa over til personlig Vold.

Miltriovitsch, som — derom var jeg fuldstændig overbevist — paa Forhaand var indviet i Prinsens Planer, forlod Salen, men vendte næsten straks tilbage fulgt af en Afdeling af den kongelige Garde, der maatte være holdt i Beredskab i Nærheden.

Trods deres Protester blev Varitza og hans Kolleger straks arresterede, Italia og hendes Hofdamer ledsagedes til deres Værelser, og min Moder og jeg maatte paa samme Maade begive os til vore. At vi betragtedes som Fanger, kunde vi tydeligt se, thi der stilledes to Soldater paa Vagt foran vore Døre.

Dette var i Sandhed en højst uventet Drejning af Skæbnens Hjul! Den ene Dag Dronning, hilst af Folket med Begejstring og Jubel, den næste Dag en Fange, hvis eneste Brøde syntes at være, at hun var Skæbnens Boldt!

Det var omtrent en Time efter Middag, at vi blev indelukkede i vore Værelser. Lige indtil Aften hørte jeg ikke noget. Da traadte min Tjener ind til mig med Forfriskninger. Han syntes slet ikke at være forbavset over de forandrede Forhold — i det mindste viste han ingen Forbavselse.

At det ikke var Meningen, at jeg skulde faa Lejlighed til at tale med ham fremgik tydeligt af den Omstændighed, at en Officer fulgte med ham og blev i Værelset, indtil han var færdig.

Jeg tiltalte Officeren paa Fransk:

— Min Moder bebor Værelserne her ved Siden af; kan jeg faa Lov til at tale med hende?

— Det strider mod mine Ordrer, svarede han hurtigt og med militær Præcision.

— Jeg mener: meddele mig til hende gennem Breve — et aabent Brev?

— Det strider mod mine Ordrer!

Jeg opgav da dette Forsøg som frugtesløst. Det var klart, at vi allesammen var Fanger. Hvor længe mon vi vilde forblive det?

Da det blev mørkt, aabnedes Dørene til mine Værelser paany, og den samme unge Officer viste sig atter paa Tærsklen fulgt af tre eller fire Soldater bevæbnede indtil Tænderne.

— Jeg har Ordre til at stille Dem, Hr. Doktor, for Militærregeringen, sagde han.

Jeg bukkede og fulgte ham ud af Værelset. Soldatenre gik lige bag efter mig. Det var klart, at den ny Regering tog Sagen alvorligt.

Vi passerede adskillige Korridorer og kom tilsidst til et stærkt oplyst Værelse, ved hvis Dør flere Soldater holdt Vagt.

Ved Bordet i Værelsets Midte sad de tre Generaler, som jeg havde set tidligere paa Dagen; i en høj Stol til højre for dem sad Prins Konstantin. Ved et særligt Bord til venstre sad to Mænd med Papirer og andre Skrivematerialer foran sig. En tredje stod ved Siden af Bordet.

Da jeg traadte ind i Værelset, var der sat en Stol frem til mig ved Bordet.

Manden, der stod op, tiltalte mig — paa mindre godt Engelsk — og bad mig tage Plads. Han fortalte endvidere, at Militærregeringen ønskede at gøre mig nogle Spørgsmaal, og at han selv vilde gøre Tjeneste som Tolk.

— Hvis disse Herrer, som jeg formoder, kan tale Fransk, vil jeg ogsaa gøre det, og vi kan saa undvære Tolkens Hjælp, sagde jeg.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Moderen: Hvad i Alverden skal Du med Kridtpiben i Badekarret?

Drengen: Det er mit Periskop, Mor!

(»Le Pele Mele.«)

Broderen: At Du ikke skammer Dig og gaa og kaste Dig bort til den fattige Fyr! Tænk paa Adolfs Søster — hun har allerede et Barn med en Baron!

(»Naggen«)

Niels Ole har faaet Brev om, at hans Søn Avgust har været beruset og har stukket Politimesteren med Kniv.

— Ja, er det ikke det, jeg altid har sagt, der er frisk Blod i Avgust.

(»Strix.«)

Pas paa, Mor, der kommer en Zeppeliner —! (»Kurre«)

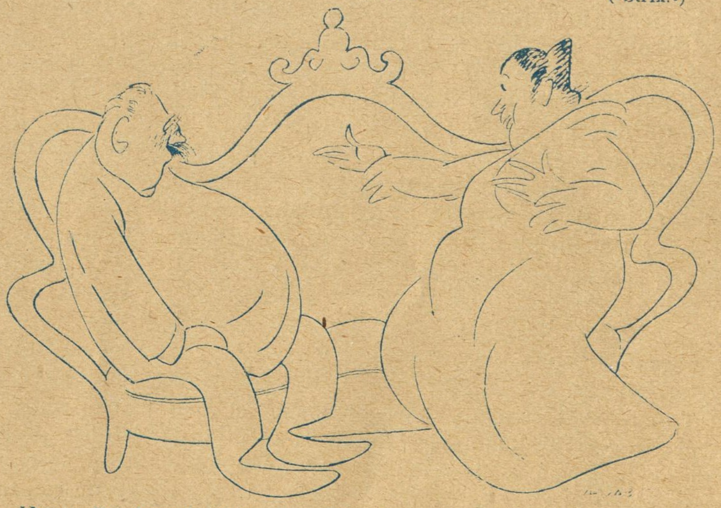

Han: Du har kallat mig ett svin!

Hon: Käre det gjorde jag bara för att du skall förstå, hvor dyr du är för mig!

(»Søndags Nisse«.)

Dansk Korn Snaps

Rød Indmad

Den syge Jord modtager Besøg af Pinsesolen.

For Børsspekulanter.

Du ejer dit Tøj og Salt til et Æg,
en Krone og ti og et velplejet Skæg —
om du er Alfons eller Gummigut,
Trafikassistent eller Kvægtorvsut,
det har ikke det allermindste at sige!
Saa faar du fat paa en Fyr, der har lige
saa lidt som du, eller mindre kanske,
og saa skal du faa en Komedie at se!
Han gi'r »Vekselléren« og du hans Kunde —
i en Ruf er I begge i alles Munde.
Idag han hauser, imorgen han baisser,
og Børsen skælver, stønner og hvæser.
Du bliver dens Konge — hurra — for en Dag!
Saa viser Fortuna jer begge sin Bag:
»Poliserne« kommer — Fyren han æ'den —
og du kan til Sundholm ta' Billetten!

Københavns yngste og mest celebre Veksellérer anholdes!

Med Munden.

En berømt Komponist var Gæst ved Hoffet, hvor han havde dirigeret sin ny Symfoni. Da Spillet var forbi komplimenterede en af Prinsesserne Komponisten og fremhævede særlig en Passage, hvor Fagotternes dunkle, ejendommelige Tone havde skabt en særlig Stemning.

— Sig mig, sagde Prinsessen, hvorledes frembringer Fagotterne disse Toner? Gør de det med Munden?

— Jeg haaber det, svarede Komponisten.

Friluftsliv.

Hurra for den sunde, den ærlige Sport!
Den udvider al Lungen og ranker Ryggen,
den driver al Sløjhed og Halvhed bort,
den aabner paa vid Gab Vejen til Lykken.

Hurra for min Baad, min Cykle, min Boldt,
selvom jeg stundom faar sortblaa Poter!
Min Titel af Sportsmand bærer jeg stolt —
men Fanden ta' alle Sportsidioter!

Du unge, der hænger over din Bog
og frygter, din Kundskab du kunde glemme!
Saafremt du for Alvor vil være klog,
lad af og til Visdommen blive hjemme.

Tag Basketag med den forrygende Storm,
og giv dig hos Luft og Vand i Lære!
Thi vid: din Sjæl kommer ikke i Form,
før Kroppen er helt ud som den skal være.

Digteren paa Kristen Pinsemorgen.

— Uf, raaddent Sprog at digte paa, det danske — der er ikke et eneste Ord, der rimer paa »Kæfert«!

Det betegnes nu som en stor Genistreg af denne Agent Larsen, som rejste Landet rundt og købte for ½ Million Kr. Fedt uden at have en Øre i Lommen.

— Naa, Lønnen udeblev heller ikke; han fik jo en smuk Æresbolig paa Sundholm, og her blev han straks døbt: Fedt-Stoffer!

Dyrenes Venner.

Det er galt med Dyrebeskyttelsen fat,
de lever nærmest som Hund og Kat.
Hver Dag paa hinanden de ligger i Totterne,
paa den Maade gaar sgu det hele til Rotterne.

$^{29}/_{5}$. Herning er kommen svært paa Tapetet i den sidste Tid. Jeg maa tilstaa, jeg kender meget lidt til Herning, jeg ved knapt, hvor den ligger, hvad den ernærer sig af o. s. v. Og om den politiske Partistilling er jeg komplet uden Kundskab — kun synes Byens Arestanter nærmest at være Løsgængere.

— Værs'a'tig vil den Herre aa Dame laje Bænken saa er det kons 25 Øre, og saa ska' je' nok staa Vagt imens!

Flere Protester!

Vi har modtaget følgende:

Hr. Redaktør! Hvad er Meningen? Her gaar jeg og ved ikke, hvad Tid jeg skal begynde og danse, eftersom de fjollede Mennesker har sat Tiden en Time frem. Hvis jeg ikke faar ordentlig Besked, saa nedlægger jeg Arbejdet, saasnart jeg staar op. Jeg danser saamænd ikke paa Roser i Forvejen!

Ærbødigst
PINSESOLEN.

Hr. Redaktør! Jeg begynder at vakle. Nu har jeg i umindelige Tider gaaet min skæve Gang gennem Universet, men efter at han, Lemvigh-Müller, har lavet om paa Dag og Nat, er jeg kommen i forkert Fodslag og mælder mig nu fra Bestillingen.

Med Hilsen
TIDSAANDEN.

Danske Barberere i Karikatur.

E. Bendtsen, Kultorvet 9.

Brdr. Braun's Normalskraa
i parafinerede Æsker à 10 Øre faas overalt.

PINSEN.

Pinsen kommer, det bli'r Sommer,
Blomsterne nu springer ud;
Solen smiler, Vinden hviler,
alt staar nu i Pinseskrud.

Alt sig glæder, Folk sig klæder
nu i sidste Pinsesnit. —
Solen danser, svejer, svanser,
den vil ogsaa yde sit.

Blomster smukke, stille vugge
række Kronen op mod Sky;
Fugle sjunge saa det runge
dejligst dog ved Morgengry. —

Raaer snare, hurtigt fare
i den store, frie Skov;
let som Vinden, tumler Hinden
sig i Skoven paa sin Klov.

Pinsen kommer, det er Sommer,
Skoven festligt smykket staar;
i det skønne, i det grønne
festes skal der og i Aar. —

A. Persson.

M. S., Lillerød. »Fundet paa Slagmarken« er absolut for gaadefuldt!

Hr. E. J. Colbjørnsensgade. Dr. Tyf. takker Dem for Skrivelsen, hvis Indhold han tiltræder. Hans Artikel tog dog væsentlig Sigte paa Cyklister, som brutalt kimer skikkelige Fodgængere væk, i Stedet for behændigt — og selvfølgeligt — at køre udenom, alle Parter til Behag!

Klokken skal kun bruges, naar man øjner Fare!

Otto R. »Slem—værre—værst« haaber vi at faa Plads til ved Lejlighed, men det har jo en skrækkelig Længde!

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
IRIS
forfiner·forskönner·bevarer Huden
Alles Yndlingssæbe

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Alle bør købe friske Varer fra Gummi-Lageret „Francais" A. Mouritzen Lille Kongensgade 16.

Naar der er Mangel paa Lejligheder.

Værtinden: Har De Børn?
Lejeren: Nej.
Værtinden: Klaver?
Lejeren: Nej.
Værtinden: Gramofon?
Lejeren: Nej.
Værtinden: Symaskine?
Lejeren (hidsig): Nej, men jeg har en gammel Temaskine, der undertiden snurrer temmelig højt, den generer maaske.

Kai Larsen, Frederiksberg. Den lille Tegning skal komme frem i al sin Dejlighed.

Ejgil N. »Om hundrede Aar« passer ikke rigtig til Melodien.

Th. Jensens avt.

skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57. Telefon Nora 2677 y.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.
Koncert
hver Sommereftermiddag.

Tivoli.
Sommersæson fra 12. Maj til 17. September 1916.
Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.
Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn.
Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen
6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Sommerlyst Koncertsal
hver Aften: Sommerrejsen 1916.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Det noterer jeg, at Worning & Petersens Xeroform Sæbe er den bedste.

En Sportsmand.

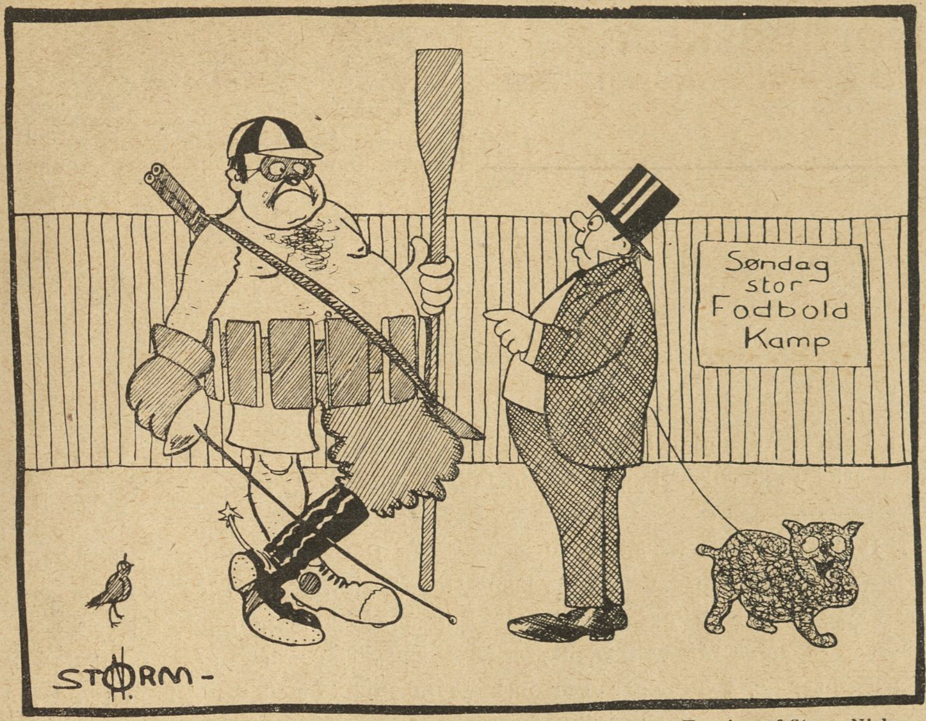

Tegning af Storm-Nielsen.

— Hvad er dog det for et Kostyme?
— Jo, ser Du, jeg er jo baade Rytter, Svømmer, Fægter, Roer, Skytte, Automobilist og Fodboldspiller, og i Dag skal jeg træne i det altsammen paa en Gang!

I den Offentlige.

En ældre Student staar — for femte Gang i denne Sæson — tiltalt for Gadeuorden. Han holder følgende Tale til Assessoren:

— Her sidder De Hr. Assessor og finder det opsigtsvækkende, at jeg har slaaet en Rude ud og sunget lidt hist og her, og samtidig bliver London bombarderet fra Skyen, og hele Evropa staar i Brand — — —

— 20 Kroner i Bøde.

Stoffer.

Lærerinden: Kan nogle af Jer Drenge, sige mig, hvilke tre Stoffer, der bruges for at holde Legemet friskt?

Lille Dreng: Frokost, Middagsmad og Aftensmad!

Han vidste det.

Faderen: Ved Du, hvor Smaadrenge, der gemmer deres Søndagspenge, kommer hen?

Sønnen: Ja, Fa'r, de kommer i Biografteatret!

Hørt.

Fruen: Hør, Marie, hvis De ikke besørger Deres Arbejde noget hurtigere, saa bliver jeg nødt til at tage en anden Pige.

Marie: Jamen gør det Frue, for naar vi bliver to, saa gaar det nok raskere!

Fatalt!

I 10 Aar to Stabler forlovet var;
hun elsked' sin Hans, og han sin Line.
Men — hun passed desværre en *Undergrunds*-Bar,
han samtidig en *Luftskibs*-Maskine!

Saa blev de dog gifte med fuld Honnør.
Men nu begyndte først Kvalet:
Han blev nemlig *Dag*-Renovations-Inspektør,
hun *Natte*-Vagt paa Hospitalet!

Fr. Skousbo.

Frenolog-Kunst.

Den lærde Frenolog (»Hovedskal-Bedømmer«) undersøger en Mands Hovedform og siger: — De er i Besiddelse af en ganske ualmindelig Hukommelse.

Manden: Det var udmærket! Vær saa god at give mig det skriftlig, saa jeg ikke glemmer det!

Svømning.

Tegning af Aksel Jensen.

Uf, disse »Vandmænd«, hvis Sukken og Vrælen
gaar mangen en »Havfrue« lige til Sjælen!
Se, hvor hun sidder saa yndig og kælen,
— det kan man kalde en »Prop« i Pæ'len!

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Tovtrækning.

Tegning af Hp. Hansen.

Huslejeloven gav paany »Venstre« Anledning til at give Højre Haandsrækninger.
Naa, de sølle Partier vil snart komme til at ligge i de sidste Trækninger.

„Guldregn"

Du behøver ikke at gøre den samme Dumhed to Gange. Husk, at der er et rigt Udvalg til din Disposition.

*

En Ræv saa, at en Løve overfaldt en Hest. Saa sagde Ræven: »Det maa jeg nu sige — og uden at ville skryde — men en saadan Handling skulde jeg aldrig begaa.«

I Jylland lever en gammel Kone, hvis Ansigt er i en ganske ualmindelig Grad rynket. Hun tjener mangen Skilling ved at sidde Model paa de store Gaarde, naar der skal hænges Gardiner op.

*

Vi maa være enige om en Ting: Vi maa ikke træde hinanden over Fødderne!

Det sagde Hønen til Hesten.

En Pottemagers Gravskrift: Af Jord har jeg levet, thi jeg var Pottemager, til Jord skal jeg blive, thi jeg er et Menneske. Vandrer, græd ikke! Gak til min Bod, der finder Du mig maaske igen som Kammerpotte!

*

»Du skal da ogsaa altid smide Pengene ud af Vinduet«, sagde Konen til sin Mand. Han smed fem Øre ned til en Spillemand i Gaarden.

En ny Sport.

Tegning af Emil Poulsen.

Flaskerne er efterhaanden blevne saa dyre, at man i de højeste Samfundslag nu dyrker den Sport at kaste til Maal efter en tom Hvidtølsflaske.

Fægtning!

Tegning af Alfred Proessdorf.

— Ih se, hvor den Herre ta'r voldsomt paa Vej!
Hvad er det for Sludder, han vover at skrive?
»Han opgiver Kampen og viger« — ej, ej —
»Mit skændige Spil jeg ej længer skal drive!«

Naa saadan, min Ven! Ja, nu indser jeg klart,
for *mildt* jeg med Finter Dig før har beværtet.
Een *Contra* endnu! Træd frem! Saa *en garde!*
Pas paa, jeg skal ramme *Monsieur* midt i Hjærtet!!

Amatørbokseren.

En Dag kom Hr. Peterstrup hjem med to Par Boksehandsker, som han havde købt paa en Auktion for 75 Øre Parret. Det er jo umaadeligt billigt, naar man tager i Betragtning, at Boksning er en moderne Sport her i Danmark.

Ved Middagsbordet holdt han en lille Tale til sine Sønner, Hans og Peter, henholdsvis 12 og 14 Aar gamle. De sad netop og var ved at sparke hinanden under Bordet.

»I vore Tider gælder det at kunne forsvare sig! — Ikke blot det ene Folk mod det andet, men ogsaa rent *personligt*. Man maa kunne forsvare sig, naar man bliver angrebet!«

»Ork ja, den ulykkelige Krig, nu koster Hvidkaalen 16 Øre Pundet,« sagde Fru Peterstrup.

»Vrøvl,« svarede Peterstrup, der ikke holdt af Afbrydelser. »Naturen har indrettet det saa viseligt, at alle Dyr kan forsvare sig — Tyren har Horn, Katten har Klør, Hunden har Tænder, og Slangen sin Gift. . . .

»Og hvad har en Regnorm?« spurgte lille Hans.

»Hm, hm — den har en beskyttende Lighed med Jorden, som den opholder sig paa,« sagde Peterstrup lidt distraheret.

»Det kan ikke hjælpe den, naar den sidder paa en Medekrog, og Aborrene kommer!« sagde lille Peter.

»Hm, hm — Mennesket har sine Hænder at forsvare sig med, men han maa først lære det, derfor bør ethvert Menneske lære at bokse. Naar han saa bliver angrebet, kan han hurtigt gøre det af med sin Modstander og sætte ham grundigt til Vægs, uden at gøre ham nogen varig Mén. Og naar vi nu har spist, saa skal jeg vise jer nogle smaa Boksetrick, som jeg har lært af Sprøjtefører Jacobsen.

Efter Middagen flyttede Peterstrup Spisebordet hen til den ene Side i Stuen, tog selv det ene Par Handsker paa og rakte sin Kone det andet.

»Kan Du tage dem paa, Amalie, saa skal jeg vise Drengene, hvordan man bokser!«

»Aldrig,« sagde Fruen, »Jeg slaas ikke!«

»Her er ikke Tale om at slaas, men jeg maa da have nogen at vise Trickene paa. — Tag Du kun Handskerne paa.«

Hans og Peter stak Hovederne ud af Vinduet og raabte ned til Kammeraterne i Gaarden:

»Uh, sikken et Grin vi skal ha' — Fa'r og Mo'r skal op at slaas!«

Saa tog Fruen Handskerne paa og stillede sig lige overfor sin Mand. Hun saa ud, som om hun spekulerede paa noget.

Hr. Peterstrup sagde:

»Hvis Du nu strækker din højre Arm ud. . . .«

Fru Peterstrup strakte den højre Arm ud med saadan en Appel, at hendes Mand fik et Stød i det ene Øje, saa det sang inde i Hovedet paa ham. Drengene skrupgrinede, men Petersen følte lidt Hede i Hovedet og sagde i en forholdsvis haard Tone:

»Hov, hov, Du skal vel ikke slaa til uden jeg aner det!«

»Tror Du, en Bokser siger i Forvejen: Saa nu slaar jeg! — Jeg slaar, naar det passer mig!« sagde Fruen, og Tju — bang! — fik Peterstrup et Smæld i det andet Øje, saa det næsten blev muret til.

»Ja, saa — paa den Maade!« sagde Peterstrup og gjorde et Udfald, men Fruen sprang til Side; og Hængelampen tog imod det. — Men den gjorde det skidt — den gik itu.

Peterstrup sparkede Glasskaarene til Side, og saa fik han Held til at lange Fruen et Stød ud — lige i Brystet.

Fruen begyndte at vræle: »Nej, sikken en gemen Karl Du er — slaar Du paa en Kvinde — puh — og lige i Hjertet — puh — saa man ikke kan faa Vejret — puh!«

I det samme ringede det paa Entréklokken. Det var Frugthandler Grønberg, der kom paa Besøg. — Fruen kastede et Blik i Spejlet og smilede huldsaligt.

»Aah, hvor det var morsomt, at De kom, Hr. Grønberg, — vi har det netop saa forfærdelig gemytligt! — Tænk Dem, Peterstrup viser os netop, hvordan man bærer sig ad med at bokse. Aah, det er saa morsomt!«

»Ja, det er netop noget for Dig, Grønberg!« sagde Peterstrup. »Du skulde netop lære at bokse, — Du som saa tidt er længe ude om Natten, — tænk, hvis Du en Gang skulde blive overfaldet — tag et Par Handsker paa, saa skal jeg lære Dig et Par Tag.«

»Næ — jeg er meget for gammel til de Tossestreger,« sagde Grønberg, »havde det været i mine unge Dage!«

»Sludder og Vrævl, tag Handskerne paa, saa skal jeg give Dig lidt Undervisning. Det vil Du have godt af!« sagde Peterstrup.

Grønberg tog endelig Handskerne paa og stillede sig op i korrekt Bokserstilling, og i næste Sekund stak han Peterstrup et lynsnart Venstrehaandsslag mellem Øjnene, saa han saa et Par Tusind Stjerner, en middelstor Sol og et Par Hundrede Maaner.

»Det er Snyderi!« raabte Peterstrup, »Du har ganske bestemt bokset før!«

»Ja, lidt — i mine unge Dage — i Amerika,« sagde Grønberg. »Det er forresten helt Sjov at opfriske de gamle Kunster!« Og saa fik Peterstrup en *uppercut*, saa han hikkede og begyndte at svæve rundt i Stuen som en Søvngænger.

»Hvorfor slaar Du dog ikke igen?« skreg Fruen.

»Det var en ordentlig en paa Tæven, den Gamle fik!« jublede begge Drengene. De havde ikke længe moret sig saa godt.

Men nu havde Peterstrup tabt al Besindelse — han røg frem og sparkede Grønberg over Skinnebenet. — Det skulde han ikke have gjort.

Grønberg blev vred for Alvor — for det gør ondt at blive sparket over Skinnebenene.

»Sparker Du, dit Asen!« raabte han, og saa haglede Slagene ned over den ulykkelige Peterstrup, et paa højre Side, et paa venstre, et i det ene Øje og et i det andet, et paa Næsen, saa den blødte, og et paa Munden, saa der røg en Fortand, og saa endelig et Kæbestød, der fik Peterstrup til at dejse om og sove hen.

»Jeg skal lære saadan en Herre at sparke,« sagde Grønberg og gik fornærmet sin Vej.

Og da stod Fruen allerede tudbrølende og kiggede i Telefonbogens Fagregister efter en Læge.

Grønberg har ikke siden været paa Visit hos Peterstrup.

Men Peterstrup gaar nu for Alvor og lærer at bokse hos Dick Nelson, og naar han er uddannet, saa er der til Grønberg i en god Mening.

Orla Bock.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ❊ Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen“, Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, **Harald Hansen,** Telf. 10392.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

„RAVNEN“ udkommer hver Torsdag

Forlovelses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 1,25 o Middag à 75 Øre.
Nørre Farimagsgade 57.

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

„Danmarks“ Brød forhandles overalt.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13. København F.

TEL. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684. 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Køb RAVNEN

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af P. V. Hansen.

Fodboldkamp mellem „Frem" og „K. B."

C.W.OBELS Normal-, Kentucky- og Smal-Skraa i imprægnerede Æsker **10 Øre.**

16 Sider 10 Øre

RAVNEN

Nr. 24. Redigeret af AXEL WESSEL. ※ Torsdag den 15. Juni. 1916

De Handlende opfordrer deres Kunder til selv at medbringe Papir og Sejlgarn.

Tegning af Emil Poulsen

— Men Andersen, hvor skal Du dog hen?
— Jeg skal s'gu hen og købe et Klaver!

Bryggeriet Phønix

Telf. 3968 **Ølsorter** Telf. 3968

Se Prislisten i Socialdemokraten

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Tilskære & Sy-Kursus
Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler,
Spadseredragter og
Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi,
Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

TEL. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684. 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, Fedevarer, Konserves. samt
Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Carl Jacobsen & Co.
N. Farimagsg. 64.

Paa Afbetaling
Jakke-klædninger
fra Kr. 45–75 Kr.

Vadskeriet „Ventegodt"
Brønshøj L.
Tlf. Brønshøj 94 og 96
Lufttørring.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
„FIONA" SKINDERGADE 27

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354. NYØSTERGADE 2
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier,
Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Møbler
Sengeudstyr Kredit fra 4 Kr. mdl.
CHRISTOFFER LARSEN
75 Godthaabsvej 75.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 1,25 o Middag à 75 Øre.
Nørre Farimagsgade 57.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske
Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves
uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbel-
stoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

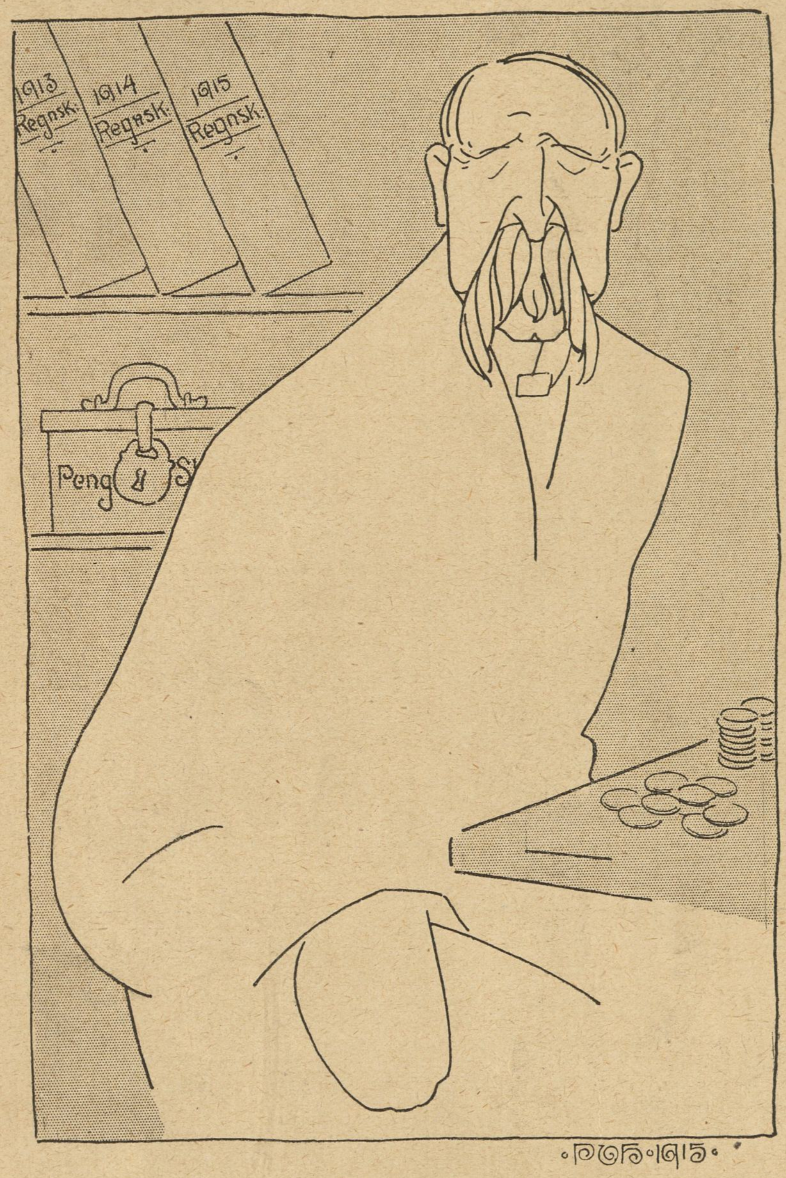

Tegning af P. V. Hansen.

Bogholder Lambertsen (Bispebjerg Hospital) parat ved Udbetalingen.

Glemsom.

Datteren i Huset (ventende paa sin Tilbeder i Entreen):

— Naa, hvad sagde Fader?

Den unge Mand (Rejsende for et Vinfirma):

— Aah, Herre Gud, det er jo sandt, jeg skulde jo anholde om din Haand! Det glemte jeg virkelig — jeg solgte 25 Flasker Rødvin til ham!

Næb og Klør.

Militærmusik. Jeg ser, at nogle Herrer af forskellige politiske Retninger har udtalt sig om Militærmusiken. Maaske ogsaa jeg maa faa Lov at sige min Mening.

De fleste af disse Herrer er enige om, at Militærmusiken ikke alene skal bevares, men ogsaa udvides. Det lyder jo storartet, saadant et Orkester, som med fuld Musik marcherede ned gennem Gaderne.

Vist gør det saa.

Og det ser „morderlig“ flot ud, dette uniformerede Kor, i hvis Knapper og Instrumenter Solen brydes.

Vist gør det saa . . . . .

Der findes ingen hæsligere og mere snigende Form for den modbydelige Militarisme end denne Militærmusik — slaa den ned! Udryd indtil den sidste Knap denne søde Sovs paa Morderkompagniernes blodige Hakkebøf! Bort med denne lumske Gift, som Militærmusiken er, dette offentlige Bal paa nedgravede Ligdynger, denne Marsch med Piber og Trommer, beregnet paa — gennem Ørene — at trænge ind i naive Menneskers Hjærner og forvirre deres Begreber, gøre Militarismen populær, gøre Soldaterlivet „raskt“ og opforgylde den bundløse Sjofelhed, at et vist Antal Mennesker i ethvert Land er forsynede med Sabler og Geværer, beregnet paa at myrde andre Mennesker.

Spil op paa hvert et Torv og i hvert et Anlæg, thi intet er herligere end Musik.

Men Militær-Musik! Denne gamle barbariske Facon paa Krigs-Liderlighed — slaa den ned! Smid den paa Møddingen, og tag dermed en af Hovednerverne bort fra Menneskehedens ulyksalige Røverinstinkter!

Undskyld Ulejligheden.

Dr. Tyf.

Tal.

En ung Kandidat ved et Hospital havde været lidt paa Sold og var derfor meget søvnig, da han begyndte sin Tjeneste næste Morgen. Den første Patient var en tyk Mand.

— Hvorledes staar det til i Dag? spurgte Lægen.

— Daarligt, svarede Manden, jeg kan knapt trække Vejret.

— Pulsen er normal; jeg maa undersøge Lungerne, sagde Doktoren og lagde Øret mod den andens brede Bryst. Tal nu, sagde Lægen.

— Hvad skal jeg sige, Doktor?

— Hvad som helst. Tælle, en, to, tre osv.

— En, to, tre, fire, fem, seks, begyndte Patienten . . .

Da den unge Doktor pludselig aabnede Øjnene, hørte han som i Drømme, hvorledes Manden med hæs Røst talte: Et Tusind og ni og treds, et Tusind og halvfjers, — — — —

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

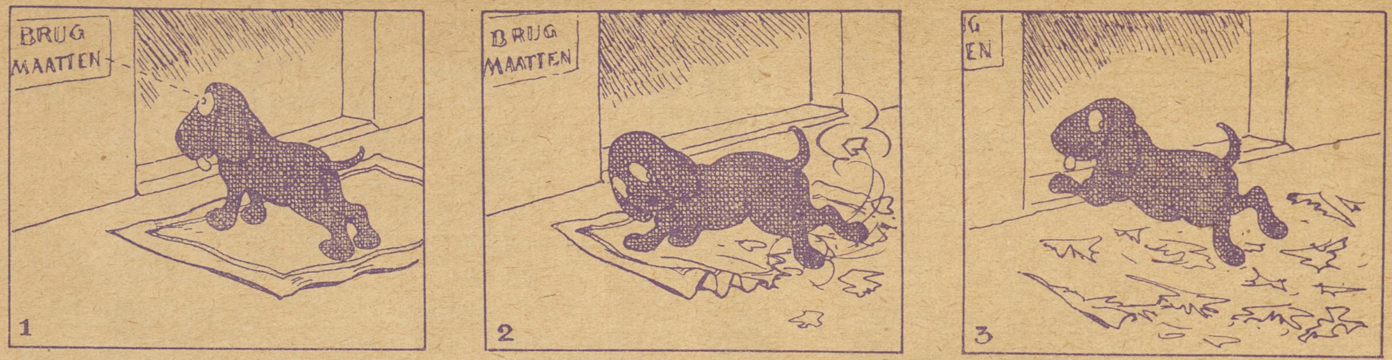

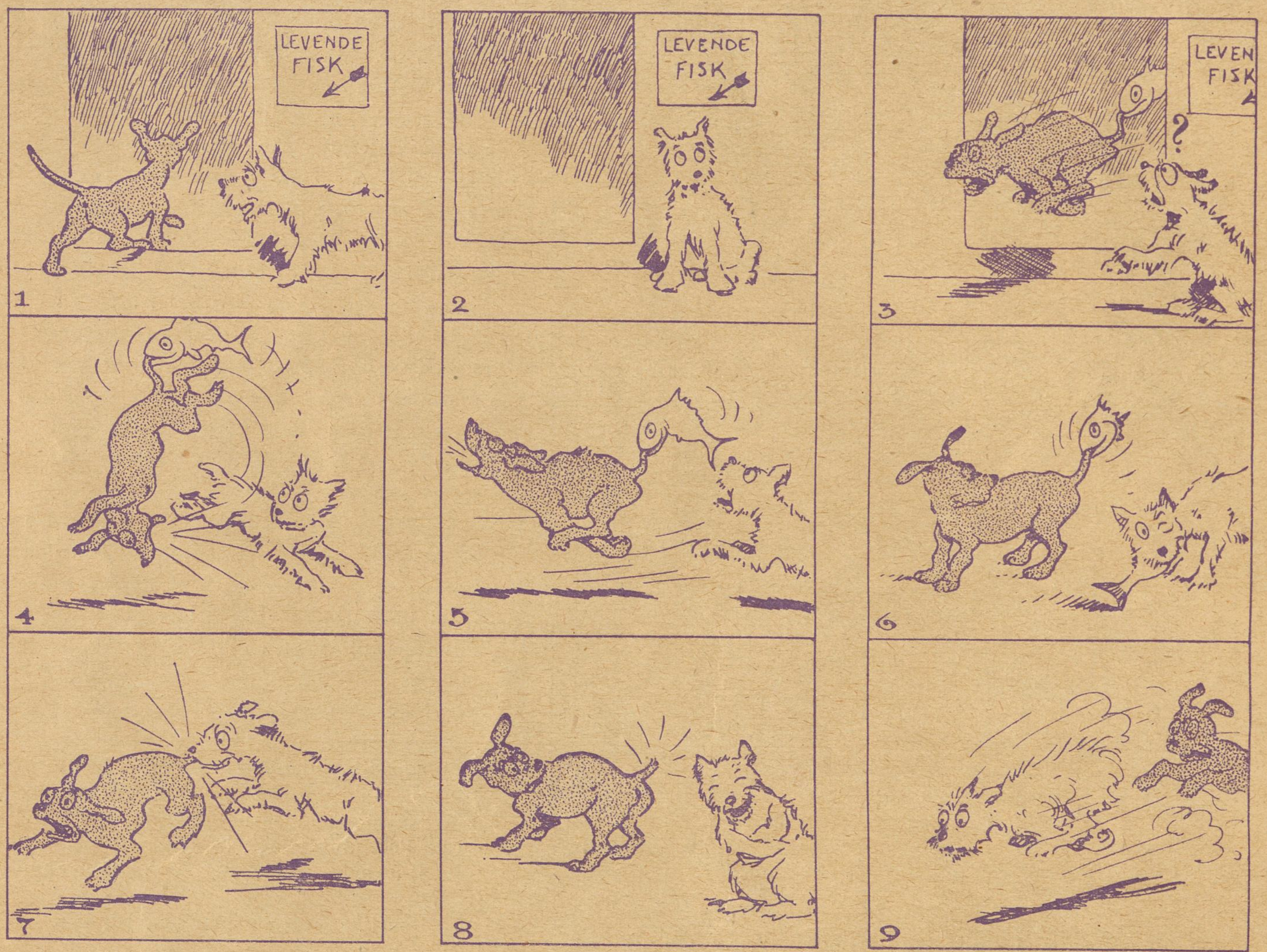

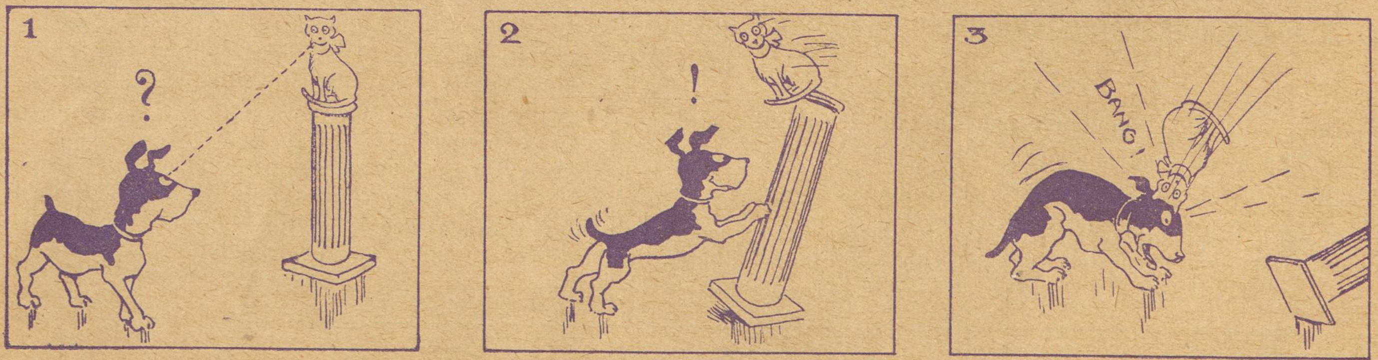

Hundekunster.

C. B. MØLLER & Co.s
Cigarer og Cigaretter
er de mest velsmagende:

Rose 101 **bedste** eksister. Cigaret til 15 Stk. 0,10
„Marquis“ med Kork . . . . 10 — 0,10
„Brillante“ stor oval m. Kork og Guld 8 — 0,10
„Sherrys“ Cigaretterne Nr. 1, 2, 3, 4, og 5.
„Elite“ á la Algier u. Mundstykke . 20 Stk. 0,25

Forsamlingsbygningen Kløvermarksvej 3

Anbefaler sine Lokaler til Foreninger og Selskaber.

Hver Søndag Teaterforestilling og Bal.

Telefon, Amager 732.

Ærbødigst
CARL ANDERSEN

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.

Enghavevej 40,

anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.

NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.

Søren Hansen.

Forsamlingsbygningen

Koldinggade 4.

Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Forsamlingsbygningen
Helsingør
(Helsingør Folketeater)
anbefaler sine hyggelige
Restaurations- og Selskabslokaler.

Th. Jensens avt.

skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57. Telefon Nora 2677 y.

THOMSENS
MAGASINER

1. KL. DAME-
SKRÆDDERI

Nikolajgade 13·
Christianshavns Torv 6.
Slotsgade 3·
Ryesgade 128.

AFBETALING

Calcium Carbid.

H Gabe, Monradsvej 13. København F.

Vaabensmeden.

„Der er atter indtraadt en Pavse ved Fronten".

15/6

Paa „Valdemarsdagen".

(Mel.: »Kejseren af Kinesiens Land«).

Valdemar Nielsen.

Himlen gav et Dannebrogsflag
os den første »Valdemarsdag«,
kloge Snobber gjorde Brug
af denne røde-hvide Dug.
Valdemar Nielsen med Orkester
Militarismen flot befæster
gennem vort »Strøg« med Donner og Brag.
— det er en rigtig »Valdemars«-Dag!

Valdemar Psilander.

Filmens Konge, *Valdemar* P.
kunde man straks i Morges se
filme som den ædle Helt,
frelse en Mø i Storebælt.
De skulde se ham med Monokel
redde en gammel, malet »Knokkel«,
svinge med Kraft et Dannebrogsflag
— Filmen skal hedde »Valdemarsdag«!

Valdemar Rørdam.

Størst er vel Dagen nok for *ham*,
som med saamegen Brask og Bram
altid digter kun om Krudt
(bare han snart blev helt forbudt!)
Nu skal De se ham slaa sin Lyre,
prise de Mænd, der slaas som Tyre.
I »København« han slaar sine Slag,
dér har de Brug for en »Valdemarsdag«!

Per Plex.

DFB Ikke alene Afholdsfolk men **alle**, der ønsker ekstraktrigt og skattefrit Øl, forlanger DFB

De forenede Bryggeriers **Krone Lagerøl** og **Krone Pilsner**

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

Den af Generalerne, som sad midt for Bordet, nikkede.

— Godt, sagde han, forholder det sig ikke saaledes, at De kom her til Landet i Egenskab af Livlæge for den Person, som har optraadt med Krav paa Moutalbas Krone? Vi ønsker, at De beretter os alt, hvad De ved om hende selv og hvad der har tildraget sig efter, at De har gjort hendes Bekendtskab.

Jeg tøvede. Skulde jeg kunne sige dem alt? Og kunde det være i Italias Interesse?

— Mine Herrer, sagde jeg efter et Øjebliks Tøven, jeg antager, at De vil vide hele Sandheden angaaende denne Dame?

— Ja — naturligvis vil vi gerne vide alt angaaende hendes Andel i Komplottet, svarede den ældste af de tre meget barskt.

— Saa vil jeg fortælle alt, hvad jeg ved om Sagen, i Haab om at hun, hvis der virkelig har eksisteret et Komplot, i hvert Tilfælde maa befindes at være fuldstændig uskyldig og kun en passiv Deltager deri, svarede jeg. Jeg skal fortælle Dem alt lige fra den første Stund, jeg traf hende indtil nu.

Derpaa begyndte jeg min Fortælling fra den første Aften, jeg traf Italia. Jeg fortalte alt med Undtagelse af Italias Beslutning om at gifte sig med mig. Jeg forklarede, at Anledningen til min egen og min Moders Nærværelse i Albanetta var den, at vi var den unge Piges eneste paalidelige Venner, og at vi havde fulgt hende herhen, fordi hun havde staaet saa ene i Verden.

— Eftersom De stod i Begreb med at indgaa Ægteskab med denne unge Kvinde, sagde Ordføreren, maa De jo i Virkeligheden anses for uskikket til at optræde som Vidne. Men alligevel er vi tilbøjelige til at lægge en vis Vægt paa Deres Vidnesbyrd. Er De fuldt og fast overbevist om, at hun ikke tænkte paa at gøre Krav paa Moutalbas Krone, førend Priorinden i Klostret Sacre Coeur paa Grev Varitzas Opfordring talte til hende om Sagen?

— Derpaa er jeg nu lige saa sikker som at jeg nu taler med Dem!

— Hvorledes kan De da forklare den forbavsende Lethed, hvormed hun — en ung Pige, som aldrig havde set andet af Verden end hvad der fandtes indenfor Klostermurene, og hvad hun har kunnet se under det tilbagetrukne Liv, hun — efter hvad De siger — har tilbragt i tarvelige Værelser for Rejsende sammen med den Mand, hun troede var hendes Fader — har kunnet tilegne sig en Dronnings Værdighed?

— Hun er udrustet med megen naturlig Intelligens, Værdighed og Ynde, min Herre, svarede jeg. Det forekom mig som om det høje ved hendes Stilling og Tyngden af de Pligter, der lagdes paa hende, hjalp hende til at udfylde sin Plads.

Han lo lidt kynisk.

— De hørte jo Mr. Plucharts Vidnesbyrd i Formiddags?

— Ja — og jeg vover at paastaa, at han absolut maa have taget fejl. Det er en fysisk Umulighed, at han har kunnet se denne Dame optræde paa den Kabaret, han omtalte.

— Hvorfor?

— Fordi det aldrig har kunnet falde hende ind at besøge et saadant Sted.

Endnu en Gang spillede et kynisk Smil om hans Læber.

— Men De indrømmer jo, at hun har fortalt Dem, at hun har tilbragt et Aar i Paris, før hun sammen med Romatti kom til London?

— Ja — det er sandt.

— Naa, ved De, hvormed hun sysselsatte sig under Opholdet dér?

— Nej — men jeg ved bestemt, at Mr. Pluchart har Uret, svarede jeg indigneret.

— Blotte Paastande er ingen Beviser. Men lad os forlade dette Punkt. Der er et andet Spørgsmaal, jeg vil gøre Dem. Af de Beviser, som er fremførte i Dag, har vi faaet ligesom et Indtryk af, at Grev Varitza i denne Sag er blevet paavirket af Medlemmerne eller i det mindste af visse af Medlemmerne — særlig Romatti — i det hemmelige Selskab, hvis Kendetegn De fik at se i London. Det er Hans Højhed, Prins Konstantins Ønske, at Grev Varitzas Uskyld om muligt bliver bevist. Kan De, efter hvad De saa, paa deres Ære forsikre, at Grev Varitza i Sjæl og Hjerte var overbevist om, at denne unge Kvinde virkelig var Hans Majestæt Alexander VI.s Datter?

— Ja — jeg er fuldstændig sikker derpaa!

Ordføreren vendte sig derpaa mod Prins Konstantin og vekslede nogle Ord med ham paa et Sprog, som jeg ikke forstod. Derpaa talte han til den Officer, som havde mig under sin Bevogtning, og gav ham en Ordre. Da dette var gjort, hædrede han mig med et Buk til Tegn paa, at Forhøret var forbi.

Jeg vendte tilbage til mine Værelser lige saa nøje bevogtet som før.

Officeren fulgte med mig ind.

— Mine Ordrer gaar ud paa, at De straks pakker Deres Kufferter. Vær saa god at ringe paa Deres Tjener!

— Tør jeg spørge hvorfor? sagde jeg.

— Fordi De har Ordre til uden Varsel at forlade Albanetta.

— Under Bevogtning?

— Under min personlige Opsigt, Monsieur!

Jeg tøvede et Øjeblik og gav derpaa min Tjener de nødvendige Ordrer. De fleste Kufferter var endnu ikke blevet pakket ud; det tog ikke lang Tid at pakke de øvrige.

— Jeg vilde gerne vide, sagde jeg, idet jeg vendte mig mod Officeren, hvad man vil gøre med min Moder?

— Mine Ordrer, svarede han med høj Røst, angaar kun Dem personlig.

Derpaa tillagde han i en hviskende Tone:

— Hun skal ogsaa rejse, Monsieur!

— Og den unge Dame som kaldtes Dronning? spurgte jeg ligeledes i en hviskende Tone.

— Derom ved jeg intet, svarede han, slet intet.

En frygtelig Følelse af Hjælpeløshed, der nærmede sig Fortvivlelse, bemægtigede sig mig. At lade hende blive tilbage her uden en eneste Ven! Og dog — hvad kunde jeg gøre? Og hvad kunde hun vel tage sig til?

Pludselig gennemfores min Sjæl af en Haabets Straale.

Var jeg blot ude af dette fordømte Land, vilde jeg straks henvende mig til Sir Francis Sewell og bede om hans Hjælp. Thi han var den rette Mand til i dette Tilfælde at gøre, hvad der burde gøres.

Jeg vendte mig mod Officeren:

— Vi skal vel rejse med næste Tog?

— Monsieur vil snart faa at se . . . .

Inden en halv Time var alt rede. Tjenerne kom for at tage min Bagage. Vi gik nu, fulgt af Soldaterne, gennem Korridorerne og nedad den hvide Trappe til Slotsgaarden, hvor der stod to lukkede Vogne, hver med to Heste for. Paa den første Vogn saa jeg min Moders Kofferter og forstod, at hun selv sad indeni.

Jeg steg ind i den anden Vogn, hvori ogsaa Officeren og to af Soldaterne tog Plads. Da vi kørte afsted, hørte jeg, at en Kavalleriafdeling red bag efter Vognene.

Turen gik meget hurtigt og ingen sagde et Ord. Det hele havde ikke taget en Time.

Da Vognen standsede og jeg steg ud, befandt jeg mig paa en Kaj ved Floden, paa hvis anden Side der laa en stor By. Ved Kajen laa en lille Dampbaad med Dampen oppe.

Da jeg saa mig omkring, opdagede jeg, at min Moder netop var ved at stige ud af sin Vogn. Hurtigt førtes vi selv og vor Bagage om Bord paa den lille Damper; to Officerer og fire Mand fulgte os. Straks efter at vi var kommet om Bord, blev Landgangsbroen trukket bort og Maskinen sattes i Gang.

Jeg saa mig om. Paa Afstand saa Albanetta ud som en skinnende Masse ved Foden af det hvide Bjærg.

Min Moder og jeg var nu lykkeligt og vel kommet derfra; men den unge Pige, som havde besteget Tronen og atter var blevet styrtet ned derfra, befandt sig vedblivende derinde — som Fange. Og hun var den Kvinde, jeg elskede . . .

XXII. RINGE TRØST.

Vi var knapt kommet bort fra Kajen, før Officeren gav min Moder og mig Lov til at tale sammen. Vore Vogtere trak sig tilbage og gav os høfligt tilkende, at vi kunde bevæge os frit om Bord.

Jeg skyndte mig straks hen til min Moder.

— Naa, Mo'r, hørte Du noget om hende, inden Du kørte? Hun rystede paa Hovedet.

— Nej, intet, min Dreng. Jeg blev sendt af Sted i den største Hast ligesom jeg antager, Du blev.

— Blev ogsaa Du stillet til Forhør for Militærregeringen?

— Ja. De syntes hovedsagelig at lægge Vægt paa, at Varitzas Uskyldighed blev lagt for Dagen. Deres Hensigt er, saavidt jeg kunde forstaa af deres Spørgsmaal og Krydsforhøret at bevise, at de øvrige Medlemmer af Forbundet med Forsæt har bedraget Varitza og at Italia var deres velinstruerede Medskyldige.

— Hvad kan deres Mening være dermed?

— Jeg har selv tænkt paa det samme. Min Mening er, at Prins Konstantin indser, at det vilde være klogt af ham i politisk Henseende at faa Varitza til at gaa over paa sit Parti og derfor bibringe ham den Overbevisning, at han er bleven bedraget af sine forrige Tilhængere. Og desuden vil det sikkert være meget klogt at vise Moutalbanerne, at en Patriot med Premierminister af Varitzas Indflydelse og Anseelse er blevet narret til at sætte en Bedragerske paa Landets Trone.

— For at Hævnen i Stedet for skulde gaa ud over hans mindre ansete Kolleger og — Italia!

— Jeg frygter for det!

Jeg vandrede nu lidt frem og tilbage paa Dækket.

— Mo'r, sagde jeg, da jeg atter vendte tilbage til hende, hvad kan vi gøre?

— Oprigtig talt, Henry, mener jeg ikke, at vi kan gøre nogetsomhelst. Som Du ser, har man skyndt sig med at føre os over Grænsen, og at vende om vilde være det samme som at risikere Livet. Vi maa søge at bringe Hjælp fra Udlandet!

— Jeg har tænkt paa at henvende mig til Sir Francis Sewell.

— En fortræffelig Ide! Selv havde jeg tænkt paa Priorinden. Hun kan idetmindste bevidne, at Italia er en ung Pige, som ikke vilde være i Stand til at foretage saadanne Handlinger, som hun er blevet beskyldt for. Vi maa forsøge at komme hende til Hjælp paa en eller anden Maade. Men hvorhen fører man os?

Jeg gik hen til Officeren, der stod ved Rælingen og røg paa en Cigaret.

— Vil De være saa god og sige mig, hvad det er for en By, vi ser derovre? spurgte jeg.

Officeren, der var den samme som havde haft mig under Bevogtning i Slottet, kastede Cigaretten bort og svarede høfligt:

— Det er Byen G., Monsieur.

— Og hvor ligger den — i hvilket Land, mener jeg?

— I den sydlige Del af Østrig-Ungarn, Monsieur.

— Skal vi sættes i Land i G.?

Han bukkede smilende.

Jeg vendte tilbage til min Moder og fortalte hvad jeg havde hørt.

De to Officerer trak sig tilbage. Den ene gik ind i sin Kahyt, men den anden tændte en ny Cigaret og blev oppe paa Dækket.

Efter et Øjebliks Tøven gik jeg paany hen til ham og sagde:

— Undskyld, min Herre, jeg vilde bede Dem om en stor Tjeneste, og misforstaa ikke mit Tilbud om en lille Godtgørelse for den Ulejlighed, jeg gør Dem. —

Og jeg tog en Haandfuld Guldmønter, som jeg heldigvis havde mange af, op af Lommen.

Jeg saa et Glimt af Glæde i hans Øjne og saa, at mit Forsøg var lykkedes. Officererne i Moutalbas Armé er daarligt lønnede, men meget hengivne til Spil og andre kostbare Fornøjelser.

— Hvad ønsker De? spurgte han, idet han saa sig forsigtigt omkring. Vær saa god at komme lidt nærmere, saa at vi uforstyrret kan tale sammen.

Han førte mig hen bagved en Kahyt. Hans Opførsel vidnede tydeligt om hans Iver efter at komme i Besiddelse af de udlovede Penge — men ikke om nogen Tvivl angaaende det Spørgsmaal om det var rigtigt eller ej at modtage dem.

— Naa, sagde han, hvad er det, De ønsker, Monsieur?

Jeg rev et Blad ud af en Notitsbog og skrev derpaa et Par Linier til Italia, hvori jeg meddelte hende, at jeg var blevet ført ud af Landet, at jeg skulde gøre alt for at befri hende og at hun burde søge at træffe Varitza.

Jeg lagde det sammen og gav det til Officeren.

— Dette, sagde jeg med Eftertryk, er bestemt til den unge Kvinde, som I nylig antog for jeres Dronning. Og her, min Herre er den udlovede Belønning for Deres Hjælpsomhed — hvis De senere kan bevise mig, at hun har faaet denne Billet, skal De faa lige saa meget til!

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Holdt, Ræv! Har Du Kødkort?
(»Simplicissimus«)

Fredsanelser. Det snurrer kønt!
(»Lustige Blätter«.)

(Tyskland, England, Frankrig, Rusland og Italien lytter til Fredstelegrammerne. For første Gang siden Krigens Begyndelse er her Tysklands Fjender fremstillede sympatetiske i et tyskt Blad.)

— Hr. Meyer, De er vist vant til at sværge evig Troskab — det kan jeg se paa Deres Handsker!
(»Meggendorfer Blätter«)

Praktisk Teaterkikkert for smaa Personer!
(»Fliegende Blätter.«)

Ruslands Befæstelse af Ålandsøerne.

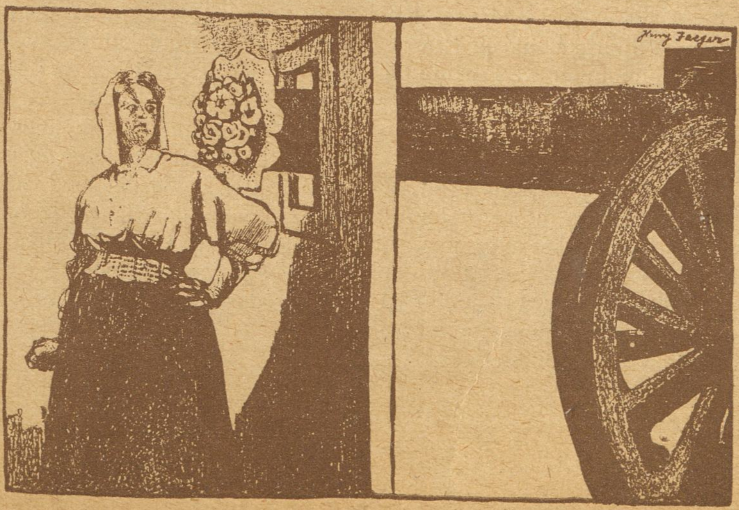

Det svenske Folk: Bare den Karl vilde holde op med at elske mig! (»Ulk«)

Rød Indmad

Olaf hin digre
sig kunde smigre
med som den første,
bedste og største
Kunstner at staa.
Oluf nu bukker,
smiler og sukker,
Latter forstummer,
Sorg kun og Kummer —
Olaf vil gaa!

1/6. Igen i Dag har de tyske Skolebørn faaet fri paa Grund af en Sejr.

Der gaar jo snart ikke en Dag hen, hvor Børnene lærer noget. Hvad skal det blive til?

— Undskyld, jeg er Manden, som bor ved Siden af. De vil vel ikke være saa god at sige mig, hvorledes Vejret er i Øjeblikket, for jeg tror nok, at mit Barometer gaar for stærkt!

Grundlov!

Vor Grundlov fejred
hver Arbejdets Mand.
Dengang den sejred,
hvem var det, der bortvejred
af Stormandstrods som Sand?

Paa Trængsler bar vi,
nu er det forbi!
Retten den har vi,
og Magten, ja den ta'r vi,
naar blot vi hænger i!

2/6. »Brøndkuren« i Rosenborg Have er begyndt. Skulde man nu tro, at noget Menneske i disse køddyre Tider kan nænne at skille sig af med noget af Sulet?

Jurckmann.

Naar Slaget om Lejeforhøjelse staar,
paa sin Garde Jurckmann være sikker kan.
Med Laurbærkrans om Panden han gaar,
men paa Bolignøden, se dér ligger han.

4/6. En af Krudtmøllerne i Frederiksværk sprang igaar i Luften. Ak ja, hvis alt Krudtstads og Kanoner og Geværer og hele Krigsgalskaben gik samme Vej — — jeg tror saagu', jeg blev saa glad, at jeg sprang i Luften af bare Glæde.

Frederiksberg Alle'?
Før hed det: Maaske!
Nu kan jeg forstaa,
der vil sikkert gaa
baade Vinter og Vaar
og — en halv Snes Aar.

6/6. Kryderimanglen er nu bleven saa følelig, at den yderste Sparsommelighed maa tilraades.

— Fy dog! Skal nu vore Millionærer paa de fine Restaurationer til at spare paa Muskaten"

Moralen.

Der jobbes og svindles i dette Land,
saa det er ganske forskækkelig.
Krigen har mærket alt med sin Tand
og gjort vor Moral gebrækkelig.

Mens Præsten og Pressen præker smukt,
man snyder sin Næste saa gladelig.
Forleden solgte man Murbrok for Frugt,
og en af Snyderne var adelig.

Ja, Junker og Borger, og Gejstlig med,
lever nu højt paa Fraserne,
mens Troskab ynksomt humper afsted
og deler med Fattigfolk Laserne!

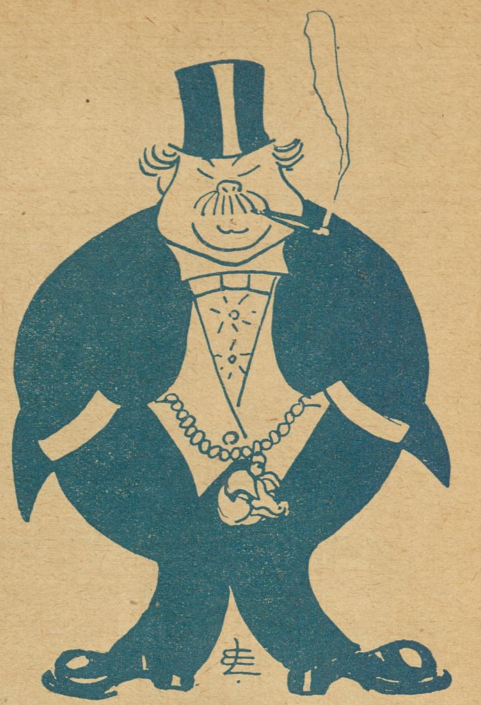

MEDDELELSE.
Paa Grund af Sommertidens Indførelse og det dermed forbundne Næringstab for vor Branche, ser vi os nødsaget til yderligere at forhøje Priserne paa Kul med 50 pCt. — Forhøjelsen gælder i hele Kongeriget Danmark med Undtagelse af — Færøerne!
De forenede Kul-Kapitalister.

— Hvorfor har saa mange Herremænd saa meget imod at bruge dansk Arbejdskraft til deres Roer?

— Fordi de er nogle — Rødder.

Danske Barberere i Karikatur.

Nr. 114 Jensen, Middelgrundsfortet.

Brdr. Braun's Normalskraa
i parafinerede Æsker à 10 Øre faas overalt.

RYG ODOR
Formrullet
Brasil Cigar 5 Kr. 50 Øre pr. 100 Stk.
Haandrullet „ „ 7 Kr. „ „ „
CIGAR- & TOBAKSFABRIKEN DANMARK
Telefon 5621 · Grundl 1888
Niels Hemmingsensgade 20
København

— Danmarks fineste Taffelvand —
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.

Generaldepot: Rømersgade 15 Telefoner 9256—9257.

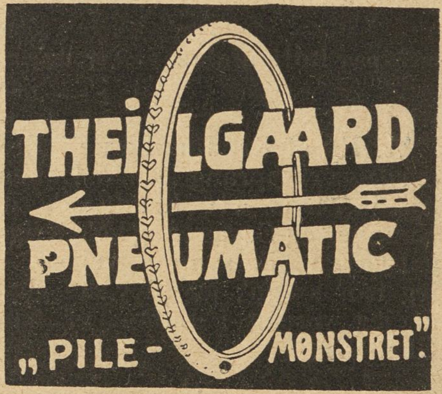

Køb RAVNEN

Grundlagt 1850 Grundlagt 1850
A/S De danske Vin- & Konservesfabrikker
I·D·BEAUVAIS
M·RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR
KONSERVES · FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

Arbejdernes Brændselsforsyning
Odense Telefoner 989—1989 Kontor og Lager ved Havnen

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer Huden·
Alles Yndlingssæbe

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

Christianslunds Badehotel, Nyborg.

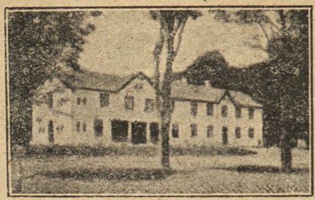

Telefon Nyborg 28.
P. Petersen.

Værelser med Pension fra 6 Kr. Alt moderne indrettet. Selskaber og Foreninger paa indtil 500 Deltagere modtages. Fortrinlige Strandbade med rigt Badeliv. Hotellet er smukt beliggende ved Skov og Strand.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.
Koncert
hver Sommereftermiddag.

Tivoli.
Sommersæson fra 12. Maj til 17. September 1916.
Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.
Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn.
Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen
6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Sommerlyst Koncertsal
hver Aften: Sommerrejsen 1916.

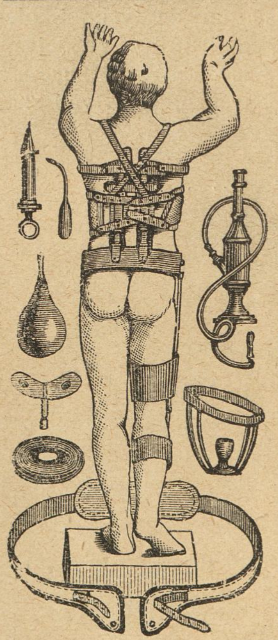

Alle bør købe friske Varer fra Gummi-Lageret „Francais" A. Mouritzen Lille Kongensgade 16.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Tegning af Storm-Nielsen.

— G'maaren, Farmasut! La me' faa 10 Meter ekstrafint Hæfteplaster mæ dobbel Bredde, for her er en Herre, som æ kommen te' Skade!

Krigshumør.

En Soldat, der havde mistet sit ene Ben, sagde til en Kollega, der havde begge sine i Behold:

— Der er da en Fordel ved at have Træben.

— Saa, hvad er det for en?

— Jo, man kan bruge Tegnestifter i Stedet for Strømpebaand!

Sjovt Tilfælde.

Han (»brænder paa« en Dame paa Gaden ved Nattetid):

— Undskyld Frøken, jeg traf deres Søster i Aftes . . . .

Hun: Jeg har ingen Søster.

Han: Det var pudsig! Det sagde hun ogsaa!

Haab.

Doktoren: Jeg er bange for, at Deres Hustru mister Stemmen. —

Manden: Lad os haabe det bedste!

Fra Sikringsstyrken.

Løjtnanten kommer forbi en Bro og ser den posterede Skildvagt sidde paa en Grøftekant.

Løjtnanten: Hvad bestiller De?

Soldaten: Jeg sidder her og staar Skildvagt!

Trofasthed.

—Sofie er i Grunden det mest trofaste Væsen. Hun er nu gift for tredje Gang og har stadig de samme Kærester!

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE"

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

Tegning af Emil Poulsen.

Under Flytningen af de smaa Plakatsøjler skete der for en enkelt af dem et lille Uheld, idet den — som Billedet viser — blev stillet forkert sammen.

Privilegium.

En Mand, der blev traadt over Tæerne i en Sporvogn af en Passager, sagde i en høflig Tone:

— Min Herre! Jeg ved meget vel, at mine Fødder er bestemt til at gaa paa, men jeg betragter det udelukkende som et Privilegium for mig selv.

Ikke saa tosset.

— Hvormeget skylder jeg Doktoren? spurgte Per Eriksen, der lige havde faaet Besked om, at hans Hustru var sindssyg.

— 10 Kroner, svarede Doktoren.

Da rejste Per Eriksens Kone sig op i Sengen og raabte: — Du er da ikke tosset, Erik — giv ham fem!

Paa alle fire.

I en Povinsby blev der udsendt Subskriptionsindbydelse til fire Baller, og man kunde tegne sig til et af dem eller til dem alle.

Byens Løjtnant og »Løve« skrev: Jeg kommer paa alle fire!

En udvalgt.

— Du er ikke et rigtigt Barn, Du er kun et Plejebarn, Du har ingen rigtig Fader og Moder!

— Nej det kan godt være, men jeg er udvalgt imellem mange, Din Fader og Moder maatte tage Dig, som Du var!

En Plantageejer havde gjort den Opdagelse, at hans Negeres Sundhed tog Skade, fordi de bar alting paa deres Hoveder. Plantageejeren indkøbte derfor et hundrede Trillebøre, og da de ankom med Skibet, sendte han Negrene ned efter dem. Noget efter kom de hundrede Negere marcherende med Trillebørene — paa Hovedet.

Danske Velærværdigheder XXV

Tegning af Hp. Hansen.

Mollerup, Frihavnskirken.

Hør, Korshæren trom-bomme-lommer afsted;
Hurra for Generalen, Hr. Mollerup!
Naa, jeg kan holde mig og sjokker ikke med:
Vi er da'nte allesammen fra Fjollerup!

Tegning af Anton Hansen

Sandheden om „Krigeræren“.

Fire smaa Historier.

Den fiffige Fader.

Gamle Lars Johansen havde været Handelsmand i mange Aar og skaffede sig efterhaanden en anselig Formue. Da han blev de 70 Aar, trak han sig tilbage fra Forretningen, solgte denne og saa sig om efter et Sted, hvor han i Fred og Ro kunde tilbringe sine sidste Aar. Hans fire Sønner, der drev forskelligartede Forretninger, overtalte nu den gamle til at dele sin Formue imellem dem, saa skulde han faa det saa godt i Sønnernes Hjem. Gamlingen mærkede dog snart, at det kun var hans Penge, Sønnerne brød sig om, og de behandlede ham meget uvenligt.

Saa fik han en Dag et godt Indfald. Tidlig paa Morgenen gik han hjemme fra og vendte ved Middagstid tilbage til den ældste Søn, hvor han havde opholdt sig den sidste Maanedstid. Han var ledsaget af to stærke Bybude, som bar et svært Pengeskab, som de satte ind i den gamles Værelse, og det hændte ofte i de følgende Dage, at Lars Johansen smækkede Pengeskabsdøren i og drejede Laasen om, naar Nogen kom ind i hans Værelse. Men fra den Dag, da Pengeskabet ankom, blev han stedse bedre behandlet af Sønnerne, som kappedes om at indbyde ham til deres Hjem. Han foretrak dog at blive hos den ældste Søn, hvor han blev udmærket behandlet.

Tre Aar senere lukkede gamle Johansen sine Øjne. Kort før han døde, kaldte han sin Søn ind til sig og gav ham Nøglen til Pengeskabet med den Besked, at Børnene skulde aabne Skabet Dagen efter, at han var bleven begravet.

Under stor Højtidelighed aabnede Sønnerne Skabet paa den angivne Dag. Paa en Hylde fandt de kun en Økse, og en Seddel, hvorpaa der stod skrevet:

»Nærværende Økse ønsker jeg maa anvendes til at slaa ihjel den Idiot, som overlader til sine Sønner, hvad han ejer, mens han endnu er i levende Live!«

Den glemsomme Dame.

— Det var en slem »Omgang«, min Kone fik sig i Gaar, sagde John Smith, da han sad i Vennernes Kreds paa Kroen. — Præsten kom hjem til Middag, og Samtalen drejede sig til at begynde med om Glemsomhed, og min Kone skulde naturligvis give sit Besyv med i Laget. — Jeg er forfærdelig glemsom sagde hun — for fem-seks Aar siden fik jeg af en Veninde en Opskrift paa noget dejligt Syltetøj, og jeg gemte Opskriften paa et sikkert Sted, hvor jeg vidste, at jeg havde den, naar jeg skulde bruge den. Men da jeg nogle Uger senere vilde benytte den, var det mig ikke muligt at finde den; jeg søgte og søgte, men væk var den.

Da vi rejste os fra Bordet. bad hun i den sødeste Tone Præsten læse lidt op af Biblen — vi læste hver Aften et Kapitel højt, tilføjede hun til min store Forbavselse, for jeg kan da ikke huske nogensinde at bare have hørt en Sætning af den! Præsten svarede med nogle smukke Ord om »gode Mennesker« og tog Biblen, der for første Gang, at jeg kan huske, laa fremme paa Bordet. Naa, Præsten slaar op i Biblen, og ud flyver et Stykke Papir. Ih du milde! raabte min Kone — dér er jo Opskriften paa Syltetøjet! Og saa blev hun pludselig rød i Hovedet, og jeg fik Hoste — og Præsten sagde »Tak for Mad« og kørte hjem.

Lovligt Vildt.

En fransk Soldat, der havde været med i flere Slag, havde faaet Orlov og kom hjem til sit lille Hus ved Skoven i Sydfrankrig.

Da han havde været hjemme en Uges Tid, gik han en Dag en Tur i Skoven, og her vaagnede hans gamle Lyst til Krybskytteri. Han kunde ikke modstaa Fristelsen — sent om Aftenen tog han sin Bøsse, dækkede den med sin Kappe og gik ud i Skoven. Det varede ikke længe, før han fik Øje paa en Raabuk; han lagde Bøssen til Kinden og skulde netop til at fyre – da en Haand lagde sig paa hans Skulder. Forskrækket vendte han sig omkring og saa den gamle Forstbetjent, som i mange Aar havde gjort Tjeneste i Skoven og fanget mange Krybskytter — ogsaa Soldaten, som han nu stod overfor.

— Ja, egentlig er Du jo hjemfalden til Straf, sagde Forstbetjenten, og strængt taget er det min Pligt at anholde Dig, men siden Du har været ved Fronten, skal jeg lade Dig slippe for denne Gang, forudsat, at Du holder Dig i Skindet.

Det lovede Soldaten og han holdt Ord. Fjorten Dage senere blev han paany kaldt ud til Fronten, og her skød han gennemsnitlig — *ti Mennesker om Dagen.*

En lille Omstændighed.

To Kuske opholdt sig i et Telt ved et Marked. Bedst som de sad og snakkede, kom den enes Husbond ind og gjorde Kusken opmærksom paa, at han havde ladet Hestene staa i Solen. De maatte straks flyttes om mellem Træerne.

— Aa, hold op med dèt Sludder, dit gamle Vrøvl! svarede Kusken, hvortil Husbonden bemærkede:

— Ja, ja, men flyt dem nu med det samme — og saa gik han. Yderst forbavset spurgte den anden Kusk, hvordan han dog kunde tale saadan til sin Husbond.

— Jo, naar Du har været saalænge Kusk, som jeg har været, saa ved Du, at det er den eneste rigtige Maade at tage den Slags Folk paa!

Mens han nu var ude at flytte Hestene, kom den andens Husbond ind og bebrejdede Kusken at hans Hestes Krybbe var tom.

— Hold Mund med det Sludder! svarede Kusken — hvorpaa Husbonden smed ham ud og gav ham Afsked med det samme. Lidt efter mødtes de to Kuske igen, og han, der var bleven afskediget, raabte:

— Det var et nydeligt Raad, Du dér gav mig! Jeg svarede min Husbond paa samme Maade som Du, og saa smed han mig ud og afskedigede mig!

— Det var jo kedeligt, svarede den anden. Jeg burde maaske have sagt Dig, *at min Husbond er stendøv.*

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, **Harald Hansen,** Telf. 10392.

Nyt Selskabslokale

Mine smukt monterede Lokaler til mindre Foreninger, Selskaber og Klubber bringes i velvillig Erindring.

Chr. O. Jensen,
Fhv. Frmd. f. Kellnerf. f. Kbh. og Omegn.

Telf. 10424 **Vognmagergade 37,** Landemærket 24. Telf. Byen 7534

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Maanen er hvid og blændende hvid Hud faar enhver, der daglig bruger Worning & Petersens **Xeroform Sæbe.**

Faaes overalt à 32 Øre Stk.

LAX i alle Kvaliteter **Gaasebryst. Oksetunger** etc. anbefales.

Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908. Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.

Telefon 817 & 8231. Jacob B. Krøll, **Klareboderne 10. Kbhvn. K.**

Tandlæge Edv. Møller,

Købmagergade 30, 2.

udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Holbergsgade 6

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.

ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

PRÆMIE-RESERVE over 14 Mill. Kr.

Mælkeriet Enigheden.

Telefoner 2146 & 6270.

Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

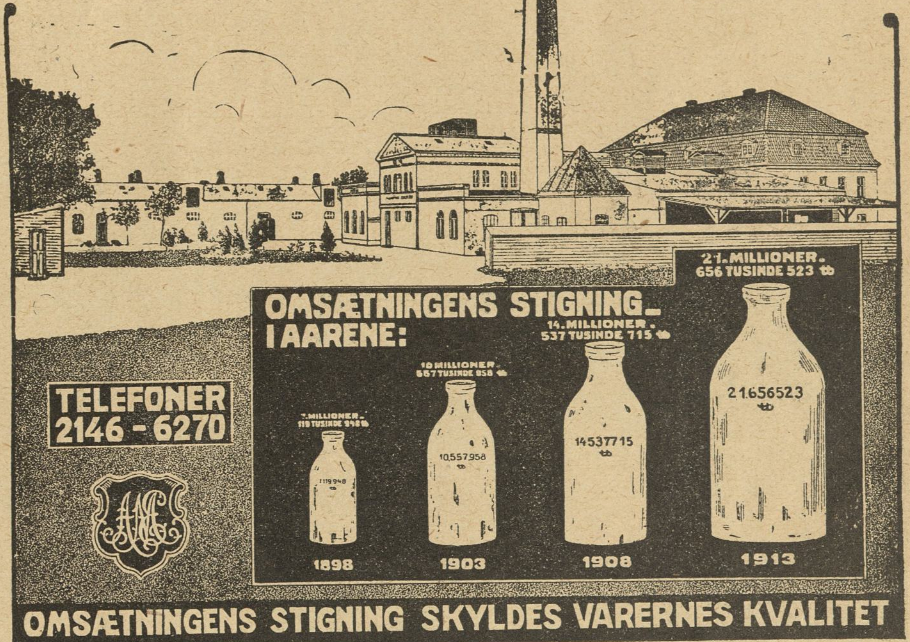

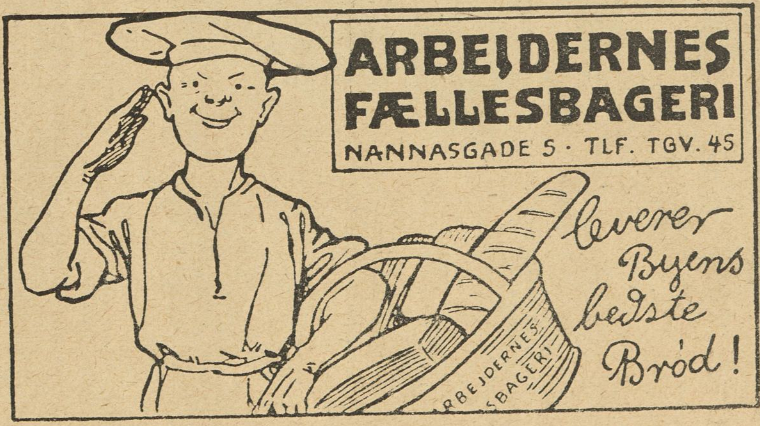

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

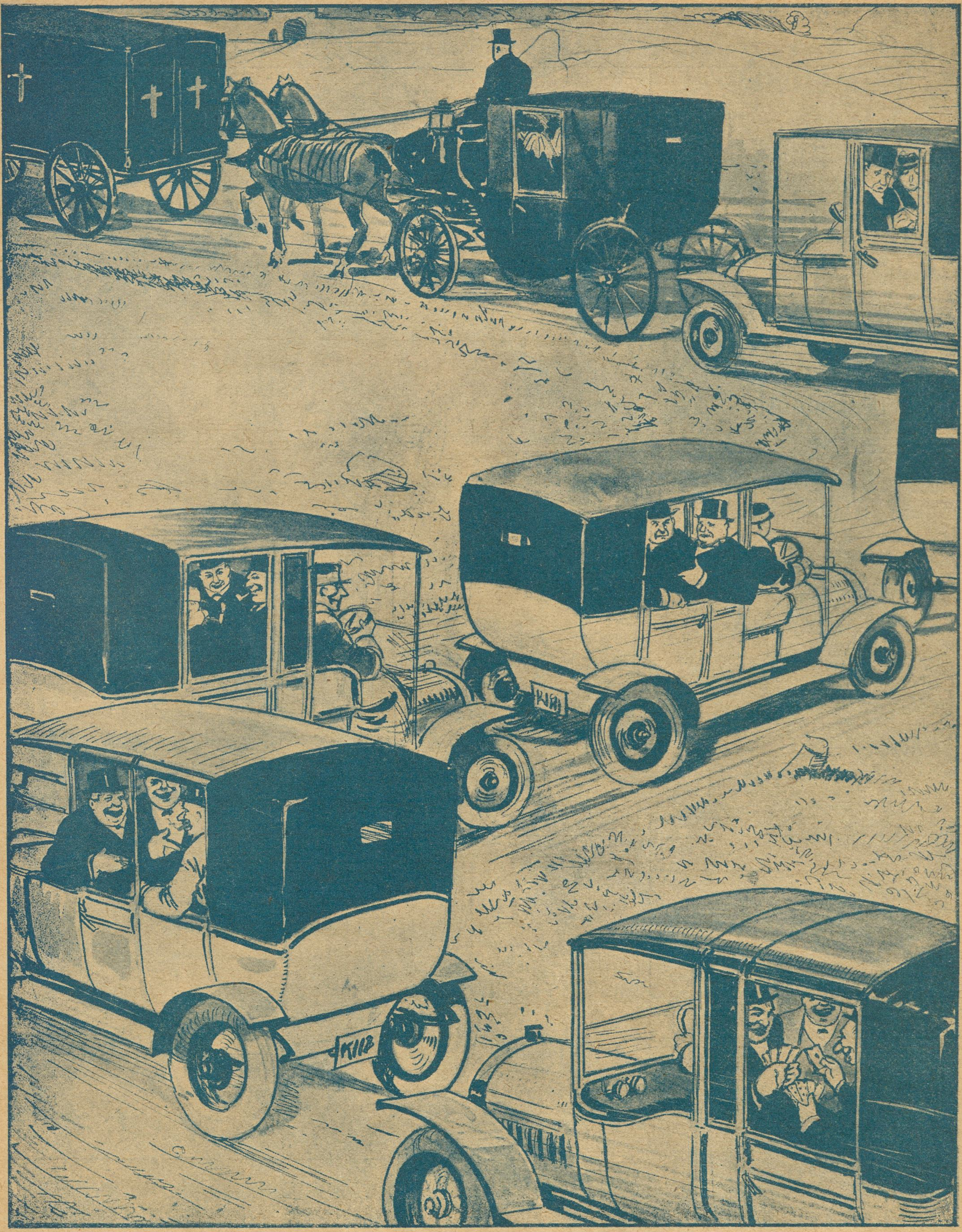

Tegning af Osvald Jensen.

Sorgen er ikke uden Ende!

16 Sider SCT.-HANS-NUMER **10 Øre**

RAVNEN

Nr. 25. Redigeret af AXEL WESSEL. ❊ Torsdag den 22. Juni. 1916.

Tegning af Alfred Proessdorf.

Blus paa Lampen — tjent ved »Rampen« — Verdenskampen!
Kursen stiger — Vin og Piger — Svindlerier!
Købe — sæl'le — æde — bælde — sat i Celle!

ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
PRÆMIE-RESERVE over 14 Mill. Kr.
HOVEDKONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
Prøv
vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

TUBORG
LEVERANDØR TIL DET KONGELIG DANSKE HOF
Tuborg
Lager
Pilsner
Porter
Münchener
Wiener
Export
ØL

Tilskære & Sy-Kursus
Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi, Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

THOMSENS MAGASINER
1 Kl. Dameskræderi

Nyt Selskabslokale
Mine smukt monterede Lokaler til mindre Foreninger, Selskaber og Klubber bringes i velvillig Erindring.
Chr. O. Jensen,
Fhv. Frmd. f. Kellnerf. f. Kbh. og Omegn.
Telf. 10424 Vognmagergade 37, Landemærket 24. Telf. Byen 7534

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13. København F.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Tegning af Aksel Jensen.

Skovnymfen spiller saa blidt og saa blødt,
Faunerne lystige om hende danser —
aa, hvor det kribler i Blodet dem sødt,
se, hvor de kælent med Halsen svanser!

Hvem kan i Nat faa et Øjebliks Blund?
Kom, lille Aase, min Attraa, min Lykke!
Ræk mig din hede, din skælvende Mund —
blæs al Moral og de gamle et Stykke!

Næb og Klør.

Svenskere og Danskere. Maa jeg faa Lov til endnu engang at gøre opmærksom paa, at der er Verdenskrig i disse Dage. Jeg vil nemlig gærne have denne „Baggrund“ stillet op for et Par Linjer om ... naa, om Svenskere og Danskere.

Nu skulde man jo tro, at disse to nærbeslægtede, brave, omtrent sprogforenede Naboer holdt af hinanden, viste hinanden den største Venlighed og altid stod hinanden bi — da ikke mindst i disse Tider.

Desværre Nix! Det uhyggelige Legetøj, der hedder Flag, er nok til at skabe blodunderløbent Had imellem disse Naboer. Se paa Arrangementet ved den nys afsluttede internationale Fodboldkamp i Idrætsparken.

Vi indsvøbte vel Parken med de svenske Farver, saadan som en Vært gør, naar han har Gæster. Nej, der hang to—tre „æggule“ — og Resten var — Danmark leve — Dannebrog.

Ja, men kære! (hører jeg en patriotisk Postkontrollør raabe med sejrssikker Mine). Tror De, det var anderledes, da vi var i Stockholm? Der hang saa sandelig kun et Par danske Flag, og Resten var paa min Ære svenske!

Ak, Hr. Postkontrollør, hvor er De en lille Myre, i hvis Hjærne Fodboldbanen bliver til et Verdun.

Hvis jeg skulde forestaa et saadant Arrangement, saa vilde jeg hylde mine Gæster med den mest udsøgte Artighed, baade hvad de fjollede Flag angaar (gid de snart maa blive afskaffede!), som hvad alt andet angaar. Jeg vilde sørge for disse Svenskere som en Far for sine Børn — nej, som en ædel Vært overfor sine velkomne Gæster; jeg vilde takke Repræsentanterne for den store, driftige Nation, fordi de gjorde os den Ære at være vore Gæster, og jeg vilde rødmende bede dem undskylde, at en Hob konservative Kontorister (anonymt og i Salveten) tillod sig at haane de stoute svenske Mænd ved at brække paa deres (iøvrigt pragtfuldt melodiske Sprog.

Tænk om nu Resultatet blev det, at Grundlaget til Bortfjærnelsen af dette uhyggelige Kræmmerhad mellem de to Nationer dermed blev lagt — om De vil: kun det første Sandkorn —?

Men jeg ved, at jeg taler for døve Øren.. De er jo Patriot... og derfor ligger vi alle som vi ligger.

I Suppedas.

Undskyld Ulejligheden.

Dr. Tyf.

C. B. MØLLER & Co.s
Cigarer og Cigaretter
er de mest velsmagende:

„Cigaretaffald“ . . . . pr. Pk. 0,10
„Two Brothers“ . . . . — 0,15
„Tyrkisk Blanding F“ . . . . — 0,25
„Sunday Mixture“ . . . . pr. Ds. 0,35
samt „Gallahers“ Tobakker etc.

En Helt:

Overvægt:

Delle som Barnepige:

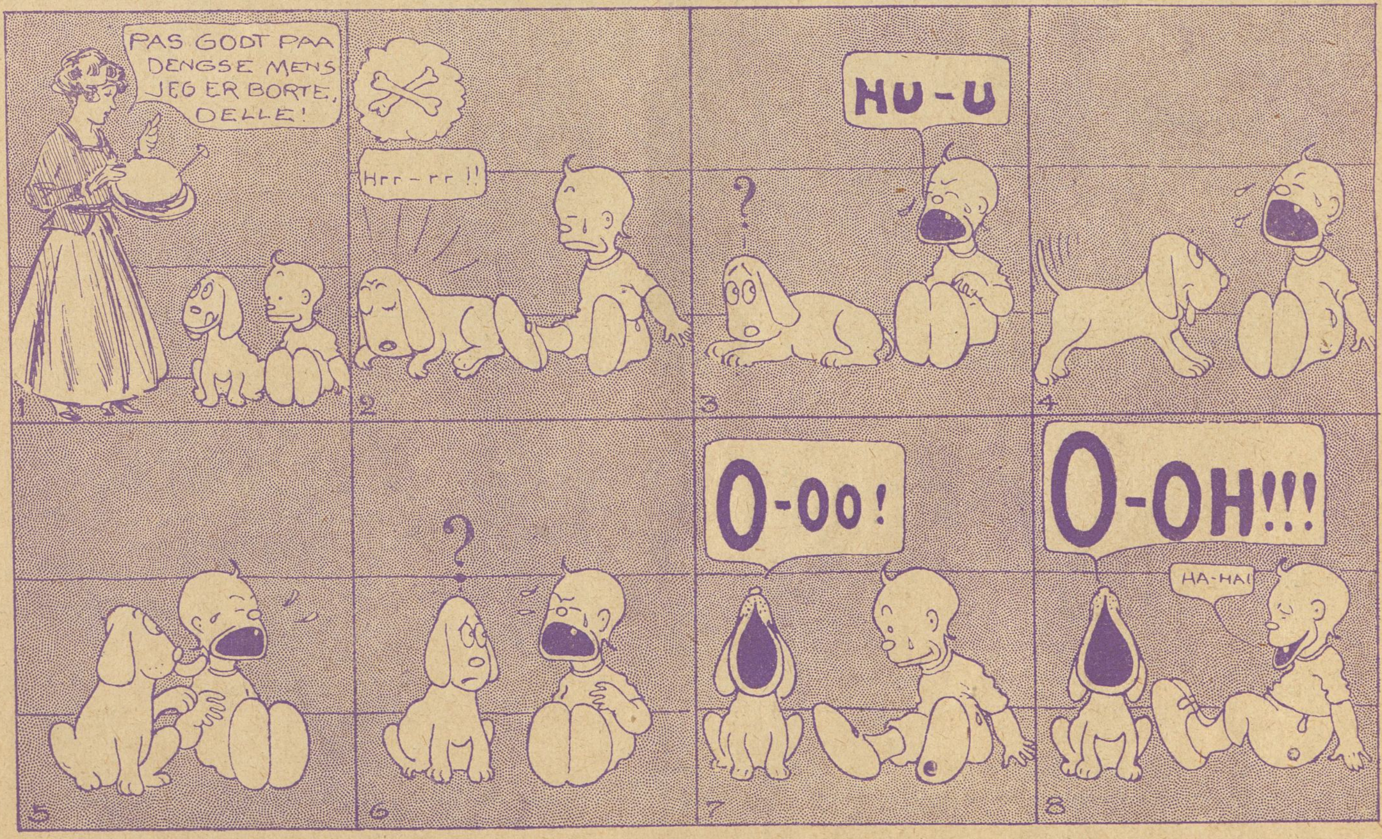

Hundekunster.

„EL UNIVERSO"
INDREGISTRERET
3 STK · 30 ØRE
FRA H. NIELSENS CIGAR- OG TOBAKSFABRIK
TELEF. 309 ODENSE TELEF. 309

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Forsamlingsbygningen
Helsingør
(Helsingør Folketeater)
anbefaler sine hyggelige
Restaurations- og Selskabslokaler.

Th Jensens avt.

skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57. Telefon Nora 2677 y.

Køb RAVNEN

Fabrik-Udsalg.
Have- Auto-Slanger
Alle bør købe
friske Varer
fra
Gummi-
Lageret
„Francais"
A. Mouritzen
Lille
Kongens-
gade
16.

„Kollegiale Karikaturer".

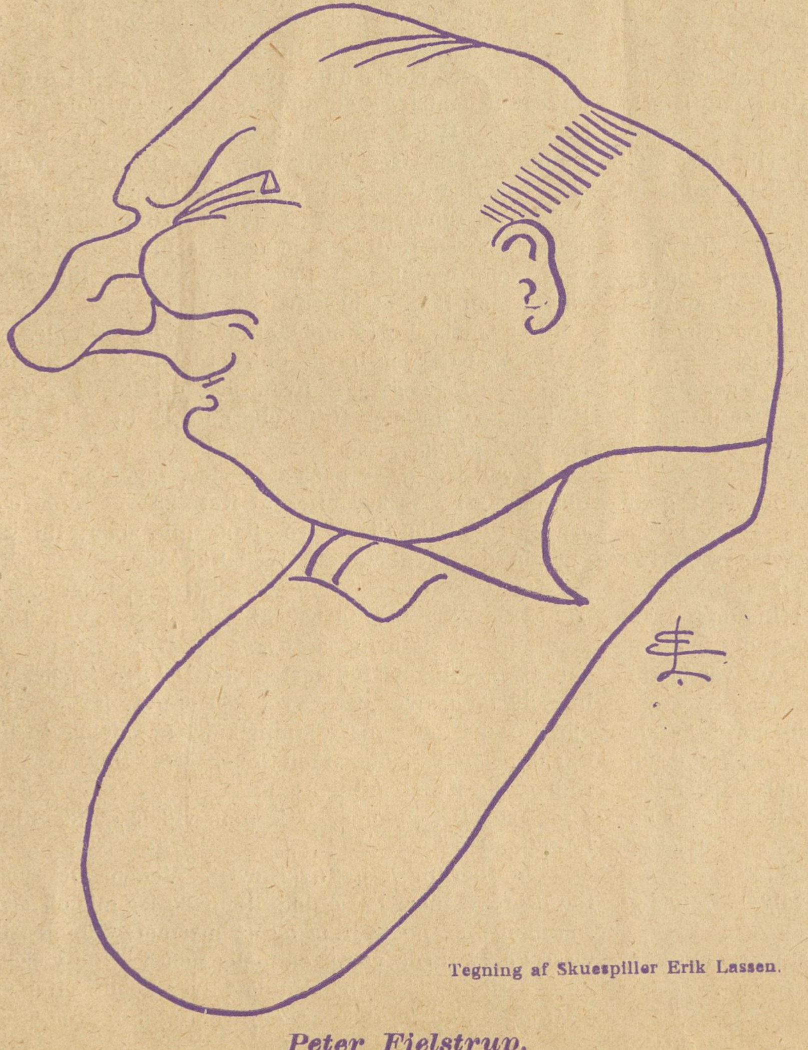

Tegning af Skuespiller Erik Lassen.

Peter Fjelstrup.

Hanekamp.

En liden, men lærerig Vise.

Hans Rasmus og Jens Peder foer
til Søs med samme Skude,
de tog tilsammen mangen Tørn
herhjemme vel som ude;
de stod i alting Last og Brast,
som Venner helst maa gøre,
og deres Venskab var saa varmt,
at Sten det maatte røre.

Og Hanne hed en yndig Glut
med store hede Øjne,
med Rosenkind og Rosenmund
og Lokker saa forfløjne;
hun gik og tralled Dagen lang
en munter Elskovsvise,
hun var saa sød, saa rød og rund
ja, lige til at spise.

Hans Rasmus og Jens Peter traf
en Aftenstund den søde,
det blev for deres Venskab, ak
et skæbnesvangert Møde;
de syntes begge Hanne var
den dejligste blandt Kvinder,
forelsket blev de begge og
paa een Gang bitre Fjender.

For Hannes Gunst de begge svor
at kæmpe efter Evne;
i Skoven de den næste Nat
hinanden satte Stævne.
Paa Knive stod der da en Dyst,
som spurgtes om saa vide
— den endte med, de begge to
i Græsset maatte bide!

Her laa de nu, og deres Blod
i stride Strømme rendte,
dog Blikke fyldt af djævelsk Had
de til hinanden sendte.
Da lyder pludselig et Smæk
bag Buskene, og — jøsses,
de hører tydeligt et Par,
som gantes og som kysses!

Snart ser de Hanne træde ud
af Krattet — Gud forbarme
sig, til en strunk Husarsergent
hun klynger sig med Varme!
— Da fyldes deres Sjæl med Fred,
de gi'r hinanden Haanden —
og slutter Venskabspagt paany,
idet de opgi'r Aanden!

Per Bonde.

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

Jeg har aldrig set nogen lade Penge forsvinde saa hurtigt i sin Lomme; det var klart, at han ikke vilde lade sine Kammerater vide, at han havde faaet dem. Han nikkede imidlertid forstaaende til mig.

— Hun skal allerede have den i Aften, Monsieur, og De skal faa Beviser derfor.

Jeg gav ham mit Visitkort og bad ham skrive til mig. Jeg følte mig overbevist om, at han vilde give hende Billetten, og Visheden herom gengav mig lidt af min Ro. Vi trykkede hinandens Hænder, vinkede til hinanden og skiltes derpaa.

Jeg vendte nu atter tilbage til min Moder og fortalte hende, hvad jeg havde gjort.

— Hvis Italia blot kan formaa Varitza til at hjælpe sig, indtil jeg har naaet at udføre, hvad jeg agter, saa er alt godt, sagde jeg.

Min Moder rystede paa Hovedet og svarede:

— Hvis Grev Varitza er blevet overbevist om, at hans Medsvorne har bedraget ham, saa vil han blive rasende og umulig at blødgøre — han er netop af den Slags. Og han vil da let komme paa den Tanke, at Italia er kommet overens med de øvrige Sammensvorne om at føre ham bag Lyset, og naturligvis bliver han derfor mere forbitret paa hende end paa de øvrige, thi ingen dygtig Mand, særlig hvis han er gammel, kan forlige sig med den Tanke, at han er blevet narret af en Kvinde.

Jeg svarede ikke herpaa, thi der var jo intet at svare. Det var sandelig meget sørgeligt! Hvorfor, hvorfor havde vi alle troet saa blindt paa Varitza? Det var altsammen hans Skyld. Og alligevel vilde han nok gaa fri, medens min stakkels lille Pige maatte lide for det altsammen!

Vi blev landsatte i G., og efter høfligt at have taget Afsked med os, vendte Officererne straks tilbage med Dampfærgen. Vi havde derimod en Del at ordne med de østrigske Myndigheder, før vi kunde begive os af Sted.

Vi rejste derpaa hele Natten og naaede først et godt Stykke hen paa Morgenstunden til Wien.

Vi besluttede, at min Moder skulde blive i Wien og derfra søge at komme i Forbindelse med Priorinden, medens jeg saa hurtigt som muligt fortsatte Rejsen til London. Min Moder vilde saa ikke være i altfor stor Afstand fra Albanetta — og hvis det blev nødvendigt, kunde hun vende tilbage dertil.

Jeg rejste nu til London saa hurtigt Jernbanerne kunde føre mig, uden at gøre Ophold for at spise eller hvile ud. Nu og da forsøgte jeg at faa et Par Mundfulde Mad i Restaurationsvognen og undertiden sov jeg lidt, udmattet som jeg var, medens Toget for frem gennem det ene Land efter det andet.

Jeg følte mig ulykkelig, ængstelig og usigelig sørgmodig til Mode.

Tilsidt kom jeg da ogsaa til London. Det var netop 14 Dage siden vi var rejst derfra, men jeg syntes snarere det var Aar siden.

Vi kom tidligt om Morgenen til Victoriastationen, og efter at jeg havde taget Bad, ladet mig barbere og klædt mig om, var det dog endnu for tidligt at opsøge Sir Francis Sewell.

Jeg forsøgte at spise Frokost, men jeg kunde ikke faa Maden ned. Gæsterne i Spisesalen i det Hotel, hvortil jeg havde begivet mig — jeg turde ikke gaa hjem af Frygt for Tomheden, der vilde smerte mig dybt — stirrede paa mig, og det undrede mig slet ikke.

Medens jeg blev barberet, havde jeg kastet et Blik i Spejlet, og jeg saa', efter hvad jeg selv syntes, mindst 10 Aar ældre ud end tidligere.

Endelig blev Klokken ti. Jeg tog en Vogn og kørte til Sir Francis Sewells Kontor. Men ogsaa dèr maatte jeg vente en Time før den store Mand havde Tid til at tage imod mig. Men da jeg endelig fik Foretræde, kunde jeg ikke mærke Spor af, at han havde travlt.

Han lagde den varmeste Interesse for Sagen for Dagen og yttrede det mest levende Ønske om at hjælpe mig.

Men i Begyndelsen havde han meget lidt at sige som var egnet til at skænke mig Ro og Haab.

Naturligvis vidste han, hvad der var sket i Albanetta; en forseglet Meddelelse derom var overgivet til de største Blade i Europa. Denne indeholdt hovedsagelig kun dette, at den Dame, som af Grev Varitza og hans Parti var udgivet som den virkelige Arving til Moutalbas Trone og som højtidelig var blevet modtaget som Landets Dronning, var blevet afsløret som en Bedragerske og efterfulgt af en Militærregering, som handlede i Prins Konstantins Interesse. Mere vidste man ikke at berette.

Sir Francis hørte nøje efter, da jeg fortalte, hvad jeg vidste og hvad jeg havde oplevet i Albanetta. Han syntes at lægge særlig Vægt paa, hvad jeg fortalte ham om Doktor Pletsch, og var mere tilbøjelig end jeg til at tro paa Katinkas Fortælling.

— Hvad jeg gerne ønsker at vide, sagde han, er hvad der tildrog sig i Værelset efter at Katinka var løbet ud derfra. Jeg er tilbøjelig til at tro, hvad hun siger, thi det synes ingenlunde usandsynligt. Hvad hun gjorde, var netop hvad en Kvinde i hendes Stilling maatte gøre. Hendes første Indskydelse, da hun indsaa, at hun ikke kunde føre Barnet med sig, var naturligvis at søge at skjule det dér, hvor det var. Og at hun derfor kastede en Del Sengklæder og andet, hun fik fat i, over det, var noget enhver Kvinde vilde have gjort — det var ganske simpelt det kvindelige Instinkt. Saa løb hun sin Vej, men kom snart igen. Dog, hvad mon der tildrog sig i Mellemtiden?

— Tror De, at man, hvis man vidste dette, vilde kunne løse Gaaden?

— Ja, derom er jeg overbevist. Medens De gjorde rede for de to Vidners Beretning, dannede jeg mig en Teori, som sammen med nogle Data og en nærmere Sammenstilling af visse Fakta turde være temmelig nær ved de virkelige Forhold — hvis disse nogensinde bliver kendt. Der er særlig en Omstændighed, der straks tiltrak sig min Opmærksomhed.

Langt fra at tro, at denne Miratzky eller Romatti, som han senere kaldte sig, har paaduttet Varitza og hans Kolleger et Barn, kaldet Italia, som han vidste ikke var det kongelige Barn, er jeg tilbøjelig til at antage, at han virkelig troede, at det var dette, som blev reddet og bortført fra det kongelige Palads.

Jeg stirrede paa ham i grænseløs Forbavselse.

— Jeg forstaar ikke rigtigt, sagde jeg.

— De er ganske sikkert for urolig og udmattet til at kunne sætte Dem ind i mine Teorier og Slutninger, sagde han smilende. Men hør — hørte De ikke noget, som indgav Dem den Tanke, at Miratzky eller Romatti var nærmere kendt med det kongelige Barns Barnepige?

— Nej intet!

— Og heller ikke, at han stod i et ømmere Forhold til en af de Damer, der ellers havde noget med Barnet at gøre?

— Nej.

— Hans Ønske om at redde Barnet havde altsaa kun sin Grund i hans Hengivenhed for Kongen og det kongelige Hus?

— Ja — det var min Opfattelse.

Sir Francis nikkede og sank en Stund hen i dybe Tanker.

— Naa — dette kan vi saa for Øjeblikket lade ligge indtil videre, sagde han. Saaledes som jeg nylig sagde, har jeg dannet mig eller — rettere sagt — staar i Begreb med at danne mig en Teori herom. Men hvad der i Øjeblikket har størst Betydning er Detektiven Plucharts Vidneshyrd. Han er en fremragende Mand i sit Fag; og han er desuden meget forsigtig og plejer aldrig at drage forhastede Slutninger. Jeg har selv benyttet ham og véd derfor, hvad han duer til. Han roser sig særlig af at have en glimrende Hukommelse angaaende Folks Udseende. Og hvis han paastaar, at han i Miss Romatti — for nu at give hende et Navn — genkender en ung Kvinde, som han for 6 Maaneder siden saa optræde i en Cabaret paa Montmartre, er hans Vidnesbyrd særlig graverende.

— Men ikke desto mindre falskt, svarede jeg.

Sir Francis hostede let.

— Jeg kender til højst agtværdige Damer, som har gjort meget underlige Ting, sagde han tørt. Men jeg ved ogsaa, at nogle af dem stædigt og haardnakket nægter det.

— Og jeg vover hele min Anseelse paa Miss Romattis Uskyld og Troværdighed, svarede jeg, maaske noget hidsigt.

Sir Fransis lo.

— Ganske rigtigt, sagde han. Det er som det bør være. Nuvel, da stiller Sagen sig saaledes: Pluchart paastaar, at han har set Miss Romatti optræde i »Den grønne Edderkop« under Navnet Leonie du Barri, Miss Romatti benægter dette. Lad os saa antage, at Mr. Pluchart har taget fejl. Indser De saa ikke, hvad en saadan Fejltagelse betyder?

— Jeg er ikke ganske sikker paa, at jeg gør det, svarede jeg og strøg med Haanden over min værkende Pande.

— Jo, det beviser uimodsigeligt — mærk vel uimodsigeligt — at der eksisterer en ung Kvinde, som ligner Miss Romatti saa meget, at en af Europas dygtigste og mest skarpsindige Detektiver ikke kan skelne den ene fra den anden.

Han trommede med Fingrene paa Bordpladen foran sig og smaalo.

— Paa denne Lighed beror sikkert alt. Og den maa have været slaaende, naar den har kunnet skuffe selve Pluchart!

— Det forekommer mig, Sir Francis, sagde jeg, som om De, hvis De skulde have dømt mellem Pluchart og Miss Romatti, vilde have givet den første Ret?

— Hvis jeg ikke selv havde set den unge Dame og hørt Dem saa overbevisende udtale Deres Tillid til hende, sagde han, vilde jeg sandsynligvis have troet paa Plucharts Udsagn. Thi han er kendt som en overordentlig skarpsindig Iagttager, der lægger Mærke til de mindste Detaljer. Det er derfor, jeg paastaar, at Léonie du Barri maa ligne Italia Romatti fuldstændigt. Men jeg er ogsaa kommet til at tænke paa noget andet . . . .

— Paa hvad da?

— Jo, Miss Romatti opholdt sig jo i Paris i flere Maaneder — et Aar, tror jeg, De sagde — sammen med sin foregivne Fader. Tror De ikke, at hun mulig i denne Tid er blevet hypnotiseret til at optræde i »Den grønne Edderkop«?

Jeg betragtede ham fortørnet.

— Det er jo ikke nogen behagelig Forklaring, sagde han hurtigt, men det er en Teori, man ikke kan lade ligge, og hvis den er rigtig, kan den jo forklare det meste.

— Men den er mig i højeste Grad modbydelig, svarede jeg. Jeg tror næsten, at jeg vilde synes bedre om at høre, at hun af fri Vilje var optraadt i »Den grønne Edderkop«, end at hun havde gjort det under hypnotisk Paavirkning.

— Naa, lad gaa — men jeg tror ikke vi har nogen Nytte deraf. Nej, vi maa gaa praktisk til Værks. Først og fremmest vil jeg telegrafere til Prins Konstantin, som har været min Klient og som sikkert vil tillægge mine Ord en vis Betydning. Jeg vil bede ham sørge for, at Miss Romatti bliver behandlet med tilbørlig Agtelse. Jeg kan ganske vist ikke garantere for, at han opfylder min Begæring. Men jeg tror — af visse Grunde — at han vil gøre det. Vi maa imidlertid huske paa, at det er en meget alvorlig Ting at deltage i en Sammensværgelse for at bemægtige sig en Trone, selv om det kun er i et lille Land som Moutalba, og at Moutalbanerne er i deres gode Ret, naar de fordrer at faa den fulde Sandhed at vide. Det, jeg har sagt Dem, frygter jeg har været Dem til ringe Trøst, men jeg kunde ikke sige andet.

— Det har vakt nyt Haab til Live i mig, sagde jeg hjerteligt.

— Men nu skal De tænke lidt paa Dem selv, sagde han. De ønsker at kunne udrette noget; De vil ødelægge Dem selv, hvis De bliver nødt til at være uvirksom. Men lyd mit Raad: sørg for, at De faar en Nats gode, rolige Søvn — det ved De, hvorledes De kan skaffe Dem — indtag et kraftigt Maaltid, naar De vaagner, og begiv Dem saa til Paris for at søge efter Léonie du Barri. Og naar De har fundet hende, skal vi se, hvad der videre er at gøre.

Vi tog Afsked, og jeg vendte tilbage til Hotellet — modigere og lettere om Hjertet end da jeg kom.

XXIII. »DEN GRØNNE EDDERKOP«.

Jeg fulgte Sir Francis Raad, da jeg indsaa, at det var godt. Jeg tog et Sovemiddel og gik i Seng.

Jeg var tydelig nok ganske udmattet af Træthed, thi jeg sov øjeblikkelig og sov hele Eftermiddagen, Aftenen og Natten, og vaagnede først den følgende Morgen Kl. 8.

Denne Hvile bevirkede, at jeg blev som et nyt Menneske; jeg følte mig i Stand til at begive mig hen hvorsomhelst det skulde være og udføre et eller andet Storværk. Og efterat jeg havde begyndt Dagen med en solid Frokost, begav jeg mig til Victoriastationen og tog med Ellevetoget til Paris. Klokken halv otte rullede vi ind paa Gare du Nord.

Jeg maatte finde Léonie du Barri — hvis hun virkelig eksisterede! Under hele Rejsen havde jeg nøje overtænkt hele Stillingen. Monsieur Pluchart var vel nok bleven indtaget i den unde Dames Skønhed, han havde set i »Den grønne Edderkop«, men sikkert lige saa meget af hendes behagelige og indtagende Optræden.

Og naar han havde syntes saa godt om hende, maatte der naturligvis ogsaa være andre — baade Mænd og Kvinder — der havde fundet hende henrivende. Léonie maatte derfor være vel kendt blandt dem, der besøgte »Den grønne Edderkop«.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

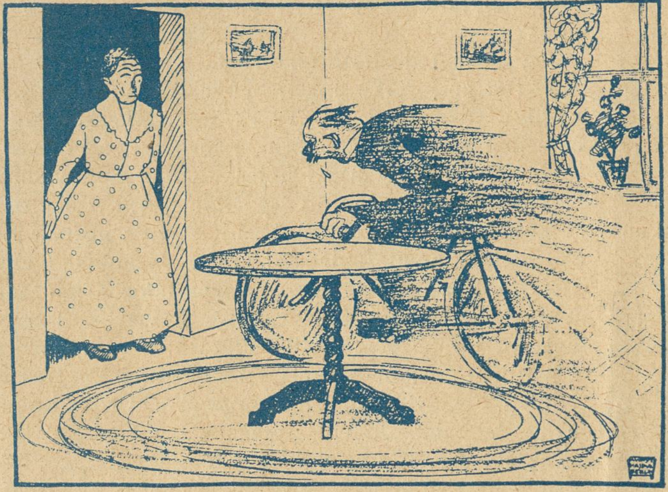

Rundt om Bordet.

— Men Menneske, hvad er det, Du foretager Dig?

— Jeg kører den forbudte Pinsetur! (I Tyskland er det forbudt at køre Lystture pr. Cykle).

(»Ulk«)

Sofie (der er bleven kvindelig Sporvognskonduktør, til sin tidligere Frue): Optaget!

(»Fliegende Blätter«)

— Min mamma säjer, att alla fruar ha ett sån't besvär med sina små barn, så när jag blir stor, ska' jag gifta mej med en fröken, för dom får inga barn —

(»Søndags Nisse«.)

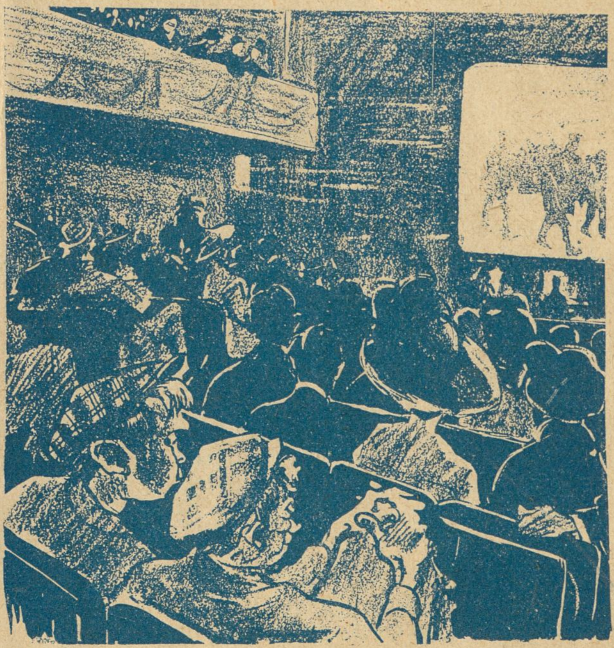

I Biografteater.

— Nu begynder de at spille Orgel — saa kommer der et Lig!

(»Naggen«)

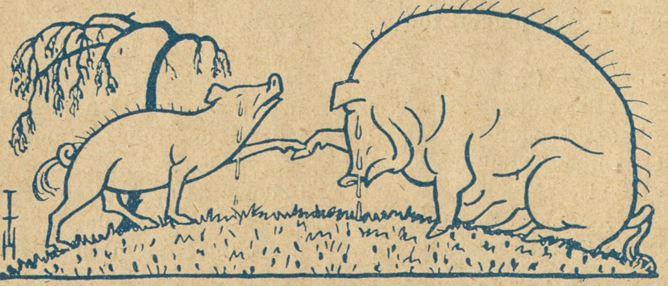

— Levvel, kære Mor, jeg skal nu til Fronten i en Konservesdaase!

(»Simplicissimus«)

Rød Indmad

Maa je' be' om Ordet? —

Lidt om Sct.-Hans-Flyvning.

Haandslag, Udraabstegn og Guldregn! Vel ankommen paa Pianolaen, hvor de' ska' være undertegnede gamle Bælgetræder tilladt a' give et lidet Besyv, Be-otte, Be-ni anbelangende Sante Hans-Flyvningen.

Den ble' egentlig opfunden a' overhøjsalige afdøje Prins Hans, fra hvem U'trykket »Go' Da' Mand-Kosteskaft« stammer men er siden og for ganske nylig ble'en forbedret a' Prins Axel, Vorherres et og alt, som nu altsaa flyvver omkaps med Hekserne fra Blokhus til Brøndbyvester al'sammens te' vore dyrebare Fædrelanses bedste. Men mens altsaa a' man fra Erik a' Pommerys Tid ku' klare sig mæ a' hænge paa et Kosteskaft saa ska' de' nu være med Gummijul og Vingesus, hva' der ingjyder Fjenden mere Skræk og Respektus lie' fra Maarenstunden a'. Op med Vingerne og spyt i Styrejulet, saa højsamme Prins ka' faa Benzin paa Maskine — vi ska' ha' Flyvning ovver de' hele, og hvo der ikke gi'r Genikker til Formaalet kalder je' en Dovlas.

Der æ' Fald paa Etiketterne for Tiden, hva der æ' godt naar man husker, a' alting sti'er untagen Barometeret, der falder, men tænk a' en vaskeægte Prins a' Blojet ve' nerværdige sig til a' sti'e op med en gemen Flyvemaskine aa' be' alt muli' Rak og Pak om a' betale Omkostningerne! Je' ser, a' den Tid er nær, da Prins Valdemar ve' samle ing te' Haandgranater mæns a' Prins Gustaf holler sig til Ballongerne — saa sti'er den sgu', for saa faar i vi Sukkertøj i Dänamarka hva' vi længe har trængt te'!

Hvis a' ikke I. C. Christensen for Tiden ha'de hele Ho'det fult a' Narresutter saa var han Mand for at skaffe flere Vovnmændslæs Pigtraad te'veje, aa' saa ku' vi si'e mæ Stolthed »Der æ serveret, kom an Bobbys«. Men de' kommer, Kinders og Dandys, stol paa mig og paa Prinsen der var i Luften hele Pinsen! — Hvis a' den mukne Spenat-Tosk der paa føste Række ikke holler Kæft saa ska' han faa en paa Sygekassen a' de aflange. Je' staar ikke hær for a' gøres Grin mæ, men for at statuere den patriotiske Samling aa' je' haabber a' den samlede Menighed mæ maj vil skærve te' en hel Bonke nationale Flyvemaskiner saa hele Luften ka' blie ful a' bare Hekse med Knaldperler og Pebbermønter nu te' Sante Hans altsaa. Idet je' bemærker a' je' mo'ta'r Skajser til Prinsens Insamling ska' je' tillade maj a' udbringe et luftigt og sejldugsbetrukket længe leve for Højtsamme i Skyerne. Han leve altsaa! Vov! Vov!

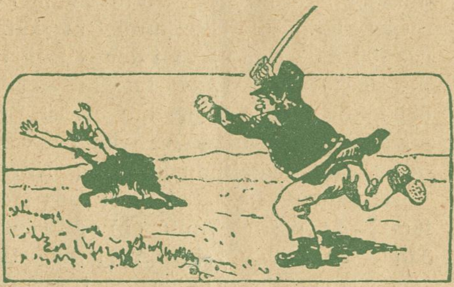

Sædelighedspolitiet i Virksomhed.

St. Hansfest.

Du unge Kvinde, du unge Mand!
Blæs i Trompeten af al jer Evne,
saa hvad der er muggent-surt i vort Land,
maa harmes og gløde og dirre og revne.

Vend op og ned paa Land og paa By,
drik tilgavns hvert „agtværdigt" Væsen,
lad Latteren stige højt imod Sky
og staa Pedanten som Sennep i Næsen.

Se, Eders er hele den vide Jord
og — Herre min Gud — de lyse Nætter!
For Eder er Livets det gyldne Bord
dækket med tusinde liflige Retter!

Oscar Elholm.

Kødet stiger og stiger og kan snart ikke opvejes med Guld. Der hersker Kødnød overalt, ogsaa ude paa Landet. »Ja, Dælen brække mig, er her *Kødnød* herude«, siger Stor-Agraren — han har sin *Nød* med at slæbe paa alt det *Kød*, Krigstiden mæsker hans Krop med.

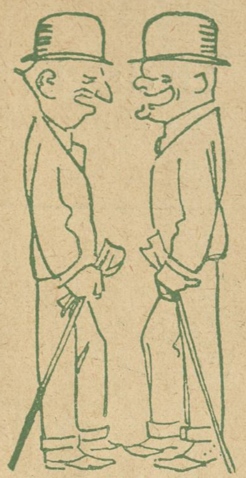

— Naa, nu faar da Professor *Rovsing* travlt, nu da Slagterboderne skal rives ned.

— Hva'ba' —?

— Han er jo Specialist i *Mave*-Operationer!

Kollats-Loven.

Skal der snakkes om Tro og mer i
den Dur,
hvem er da i Tonen mere fin,
hvem gør da en mere troværdig Figur
end Højres bedaarende *Schovelin?*

Jeg arme fortabte, jeg syndige Krop!
Jeg sad og kvaltes næsten i Grin,
jeg klukked og stønned: Hold op,
hold op —
aa Gud, sikket Sjov, sikket *Schovelin!*

Danske Barberere i Karikatur.

P. Høvring Randers.

Brdr. Braun's Normalskraa
i parafinerede Æsker à 10 Øre faas overalt.

Han: Gifte mig, — aldrig, jeg er formælet med Kunsten.
Hun: Naa, det er derfor de mishandler den saadan. P. Westermann.

G. H., Nykøbing. Vi maa se at skaffe Plads til den nydelige Badedame!

Hj. Lubich. Vi skal nok anvende det tilsendte, men det bliver ikke straks.

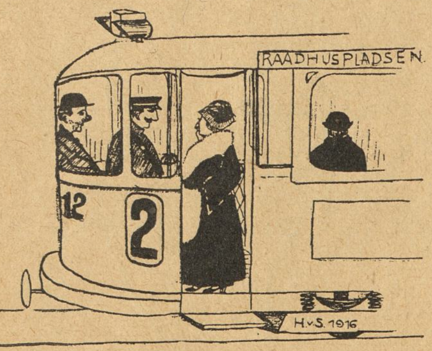

Konduktøren, der lige har hjulpet en ældre Dame op paa Vognen, medens den kørte, siger: Hvad tror De, der var bleven af Dem, hvis jeg ikke havde taget fat i Dem?
Sjoveren: Hun var s'gu been te Gullask.

AGGERBECKS ÆGTE FINE IRIS forfiner·forskönner·bevarer Huden Allesyndlingssæbe

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

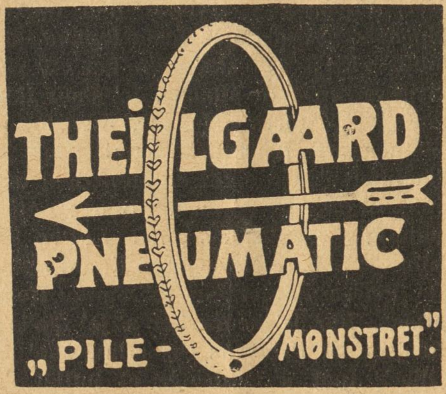

O. R., Ravnsborg Tværgade. Tak for den venlige Skrivelse. Det er, som De meget rigtig antyder, umuligt at skaffe ca. 100 Ansøgere Plads i denne Rubrik pr. Uge. Honorar gives kun for særlig originale Bidrag, som har været optagne, og det udbetales ved Henvendelse paa Redaktionskontoret Nørre Farimagsgade 49, 2. Sal, hver Dag mellem 2—4 (Torsdag undtagen) og Fredag Aften fra 7—9. Ønskes Anvisning tilsendt, maa der vedlægges frankeret Konvolut.

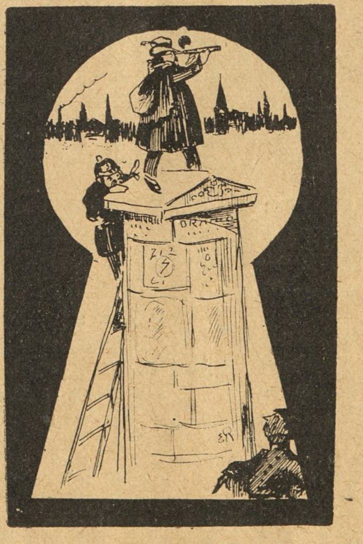

Forbudet mod at Udlændinge ikke maa bestige vore Taarne, er endnu ikke traadt i Kraft overfor Plakatsøjlerne. E. R.

A. Nielsen, Aarhus. »Kærlighed og Snaps« er lidt for almindelig. Det andet Digt kan maaske anbringes.

Christianslunds Badehotel, Nyborg.

Telefon Nyborg 28. P. Petersen.

Værelser med Pension fra 6 Kr. Alt moderne indrettet. Selskaber og Foreninger paa indtil 500 Deltagere modtages. Fortrinlige Strandbade med rigt Badeliv. Hotellet er smukt beliggende ved Skov og Strand.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.
Koncert
hver Sommereftermiddag.

Tivoli.
Sommersæson fra 12. Maj til 17. September 1916.
Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.
Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn.
Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Sommerlyst Koncertsal
hver Aften: Sommerrejsen 1916.

Det noterer jeg, at Worning & Petersens **Xeroform Sæbe** er den bedste.

faaes overalt à 32 Øre pr. Stk.

Paa „Bakken" Sct. Hans Nat.

Tegning af Storm-Nielsen.

— ***Hvorfor har Du ingen Horn, Peddersen?***
— ***Du ka' vel nok se, at min Kone er i Færd med at skaffe mig dem!***

Dyrtid.

Drengen (hoster): Fa'r, jeg fik noget Mad i den forkerte Hals —

Faderen: Er Du gal, Dreng — tror Du jeg har Raad til at føde Dig i to Halse!

Drejet om.

To Ryttere red forbi en Galge. Saa siger den ene:

— Du, Johan, om nu den største Bandit hang i den Galge, hvor var *Du* saa?

— *Jeg* — jeg red *alene* her!

Stille som Mus.

Moderen: Hvis I nu er aldeles stille i fem Minutter, saa skal I faa hver en Kage.

Femaarig Erik (lidt efter, ildrød i Ansigtet af Anstrængelse): Mor, *maa vi aande?*

Risikabelt.

Grosserer Terkelsen: Det er en storartet Sport, den Sejlsport, men risikabel er den. Nu har jeg faaet en stor Baad i Søen, men jeg maa altid ha' tre Mand ombord: En, der sidder ved Roret, en, der øser, og en, der raaber om Hjælp!!

Fra Sikringsstyrken.

I Officersmessen fortæller den gamle Kaptajn forskellige Oplevelser fra den tyrkisk-russiske Krig. — Jeg var med til at erobre en Kanon, der var saa stor, at jeg kunde spadsere oprejst ind i dens Munding. — Ja, De var jo ogsaa med dengang, Kaptajn Worm, henvendte Fortælleren sig til en endnu ældre Kollega.

— Ja, vel nok, svarede Kaptajn Worm, men dengang da De spadserede ind i Mundingen, krøb jeg netop ud gennem Fænghullet!

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

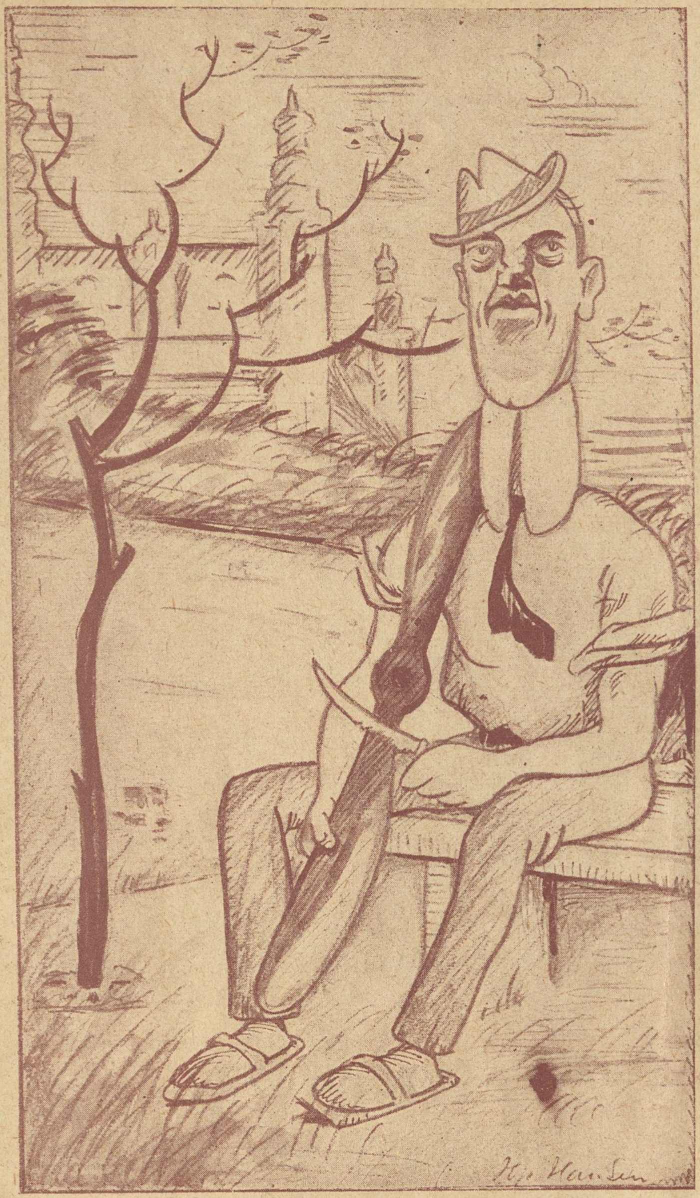

Tegning af Hp. Hansen.

Prins Hamlet og Axel mødtes i Gaar
ved Kronborg, hvor Hamlet-Statuen staar,
og Hamlets Øjne luede.
Prins Hamlet spurgte: „Hvad tænker Du paa?“
„Fra Luften jeg vil for Dannemark slaa,“
og Øjet mod Himlen skuede.
„Uha,“ svared Hamlet og blev saa bleg,
„de danske Prinser forandrer sig ej —
vi er vist begge lige forskruede!

Fra Sikringsstyrken.

Nr. 88 Mads Plovstrup var sat paa en vigtig Post og havde faaet indprentet, at hvis nogen fremmed nærmed sig og ikke besvarede Feltraabet, skulde han give Ild. En gammel Mand, der ikke forstod Mads' Tilraab, kom forbi Posten, og da Mads forgæves havde raabt om Feltraabet de lovbefalede tre Gange — gav han Manden Ild paa Cigaren.

Samme Virkning.

Lægen: Det her Middel er saa stærkt, at De blot behøver at lugte til Flasken, saa er De helt frisk igen. (Han holder Flasken under Næsen paa Patienten, og denne siger:)

— Tak, nu er jeg god igen.

Lægen: Det er fem Kroner.

Patienten: (tager en Femkrone frem og holder den for Næsen af Lægen): — Det ene kan ha' samme Virkning som det andet! (Lægger Femmeren i Lommen og gaar.)

Glemsom.

Herremanden sender Karlen til Byen efter en Mejemaskine, som Herremanden har købt Dagen i Forvejen.

Idet Karlen skal køre, siger Herremanden:

— Det er sandt — husk at købe et Brev Knappenaale til Fruen!

Om Aftenen kommer Karlen tilbage og afleverer Knappenaalene.

— Og Majemaskinen?

— Tak, den glemte jeg!

Praktisk.

En Karl sidder og fisker, Karlen fra Nabogaarden kommer forbi og siger —: Hvorfor er Du saa tyk i Munden.

— Um-m! svarer Fiskeren.

— Kan Du ikke svare ordentlig?

— Ti stille! Jeg har jo Munden fuld af Orme!

Tørst.

Herren: Uh! Jeg er saa tørstig, saa jeg kunde drikke mig ihjæl!

Tjeneren! Aa, Herre — lad mig følge Dem i Døden!

Sct. Hans-Nat i Skoven.

Tegning af Østrup.

Hjortefar: — Naa, min gode Gemalinde synes vist ikke, at mit Gevir er stort nok!

„Jomfru, vil De med i Skoven —?“

Tegning af Osvald Jensen.

Dansen gaar i Grøndalen —!

Dansk Korn Snaps

Sanct Hans Aften Spil.

Humoreske af **Per Bonde.**

Jensen er skallet, men ellers et prægtigt
Menneske, selv om der er lidt fordægtigt
ved ham; han yndes og elskes af Kvinder,
noget han ganske behageligt finder.
Snart han sværmer med Jane paa Strøget,
snart han smiler Skøn-Sigrid i Øjet,
snart han lover Rosita sin reneste
Kærlighed, sværger hun er hans eneste.
Konen — begrib'ligvis har han en Kone —
er en lidt fedladen ærbar Matrone,
stoler saa fuldt og saa fast paa Gubben,
tror han om Aftenen gaar i Klubben.

Jensen har planlagt en Skovtur Sanct Hans,
lovet han har lille Grethe en Dans;
lykkelig Grethe betror sig til Jane,
Jane begynder omsider at ane
Jensens Svig og hans Skørtejagen,
sværger at tage sig varmt af Sagen.
Jane har Sporsans, hun snuser og finder
snart endnu en, to, tre Elskerinder,
farer med dem straks op til Madammen,
Jensens Madamme — hun synker sammen,
skriger et Ord, som de alle gentager:
»Hævn!« ja, Hævn — den lumpne Bedrager!
Saa bli'r der spekuleret og grundet,
langt om længe bli'r Planen fundet,
Jane faar en Idé, som er go'.
Sindene falder saa atter til Ro.

Jensen ta'r ud i Skoven Sanct Hans,
Grethe ham møder i skønneste Glans;
Grethe er sød, og fiks er Figuren:
Jensen venter sig meget af Turen,
gaar med sin »Skat« under Skæmt og Snakken
glad og fornøjet en Tur over Bakken.
Grethe smiler saa snedigt og tænker
sit, men Jensen forstaar ikke Rænker.
Myldret paa Bakken vokser til Trængsel;
Jensen føler forklarlig Længsel
efter en Pilsner og foreslaar
Grethe — Gud Fader bevares, staar
hans Forstand nu aldeles stille!
Hvor er hun henne den skælmske lille?
og hvem er't han har under Armen?
Jensen begynder at føle Varmen
stige til Ho'det: Jane! Jane!
(Sammenhængen man let vil ane:
Jane har byttet Plads blot med Grethe,
ubemærket i Trængslen det skete!)
Jensen stirrer aldeleles forfærdet.
Jane lader uskyldig: »Hvad er det?
Hvorfor staar Du og glor og gaber?
vi vækker Opsigt, som Du Dig skaber;
kære, Du stirrer aldeles forvildet!«
Jensen, som tror, der er Troldom i Spillet,
gi'r sig dog endelig Skæbnen i Vold,
stammer: »Jeg blev lidt tørstig, min Trold.«

Snart sidder Jensen hyggelig bænket,
Haanden han ømt i Janes har lænket,
faar sig en Bajer, som dog ikke smager;
Jane faar Kaffe med Flødeskumskager.
Jensen rejser sig snart og betaler,
stikker den bukkende Tjener en Daler,
vender sig — vræler! — »Sigrid! hvad Fanden!«
Jensen vakler og tar sig til Panden!
Sad nu Jane ej der paa Pletten
før? — og Sigrid sig paa Servietten
tørrer nu efter den sidste Kage!
— aldrig har Jensen oplevet Mage!
Han er beruset, derpaa er han sikker!
ikke en eneste Bajer han drikker
mere i Aften, det lover han ærligt.
Sigrid rejser sig, rækker ham kærligt
Armen; saa vandrer de ud i Kvelden,
sammen de stevner mod Dampkarusellen.
Sigrid vil prøve en Tur, og hun sætter
sig paa en Hest med lysrøde Pletter;
Jensen mærker sig nøje denne;
Turen er lang, men faar endelig Ende,
Jensen har staaet og set og set,
til det hele ham løber i et:
der er Hesten, derpaa er han vis,
let han kender dens Manke og Blis,
men hvem er Ryttersken? — Mægtige Himmel!
Jensen føler sig straks lidt svimmel:
Sigrid er borte, Rosita svinger
let sig af Sadlen, og glad hun springer
Jensen om Halsen, for Turen hun takker,
pludrer og ler og skæmter og snakker!
Jensen forbavses slet ikke mere,
lidet det nytter at spekulere,
føler sig glad ved Rositas Dejlighed,
spø'r dog ved første passende Lejlighed:
»Sig, var det Dig jeg tog med herud?«
»Sita« standser og raaber: »Gud,
Jensen, er Du da fuld allerede?
vel var det mig, om jeg maa bede!«
Jensen sig føler styrket i Sjælen,
»Sita« bli'r mer og mere kælen,
sammen de vandrer saa ind i Skoven
— Stjernerne blinker huldsaligt foroven —
sammen de vandrer til Kildesøen,
staar ved Bredden og stirrer mod Øen,
lytter til Summen af Nattens Insekter;
Jensen sukker betaget og smægter
længselsfuldt efter Rositas Favn,
hvisker det skønne, melodiske Navn
sagte og i en drømmende Tone,
vender sig brat og kysser — sin Kone!
farer af Rædsel tilbage og brøler.
— Jensen sig ærlig talt utilpas føler,
glor paa sin Kone en Smule faaret:
Nej, ved Himlen, om han forstaar'et,
hvordan han saa med Problemet maser!
En Ting forstaar han dog — at smøre Haser!

— — —

Ja, saa lader vi Tæppet gaa ned,
Resten tilhører Privatlivets Fred.

De forenede Bryggeriers Central Hvidtøl og Skibsøl
forlanges udtrykkeligt - fordi det er bedst.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen“, Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, **Harald Hansen**, Telf. 10392.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 81, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

HERMAN JUST
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. — Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

„RAVNEN“ udkommer hver Torsdag

Forlovelses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 1,25 o Middag à 75 Øre.
Nørre Farimagsgade 57.

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

„Danmarks“ Brød forhandles overalt.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

TEL. 3684. 3349 — **S. JOHANNESSON'S** — TEL. 3684. 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, Fedevarer, Konserves. samt
Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Sct. Hans Nat ved Fronten.

Tegning af Anton Hansen

Sct. Hans Nat sendte Fjenden Heksene fra Bloksbjerg imod os! (Generalstabsmælding).

C.W.OBEL's Normal-, Kentucky- og Smal-Skraa
i imprægnerede Æsker 10 Øre.

16 Sider BADE-NUMER 10 Øre

RAVNEN

Nr. 26. Redigeret af AXEL WESSEL. ※ Torsdag den 29. Juni. 1916.

Tegning af Osvald Jensen.

Hvis »Strandens Løver« ikke ved, hvad godt de Damerne skal bringe,
Ved Vandets Flade god Besked, thi se, den viser — *Ringe!*

Bryggeriet Phønix

Telf. 3968 **Ølsorter** Telf. 3968

Se Prislisten i Socialdemokraten

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Tilskære & Sy-Kursus

Tilskæring af Dame- og Herregarderobe, Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.

Københ.s Tilskærer-Akademi, Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

TEL. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684. 3349

Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, Fødevarer, Konserves. samt Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Grundlagt 1850 Grundlagt 1850

A/s De danske Vin- & Konservesfabrikker

I · D · BEAUVAIS
M · RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR

KONSERVES · FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

Arbejdernes Brændselsforsyning

Odense Telefoner 989—1989 Kontor og Lager ved Havnen

Vadskeriet „Ventegodt"
Brønshøj L.
Tlf. Brønshøj 94 og 98
Lufttørring.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
»FIONA« SKINDERGADE 27

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Møbler
Sengeudstyr Kredit fra 4 Kr. mdl.
CHRISTOFFER LARSEN
73 Godthaabsvej 73.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 1,25 o Middag à 75 Øre.
Nørre Farimagsgade 57.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13. København F.

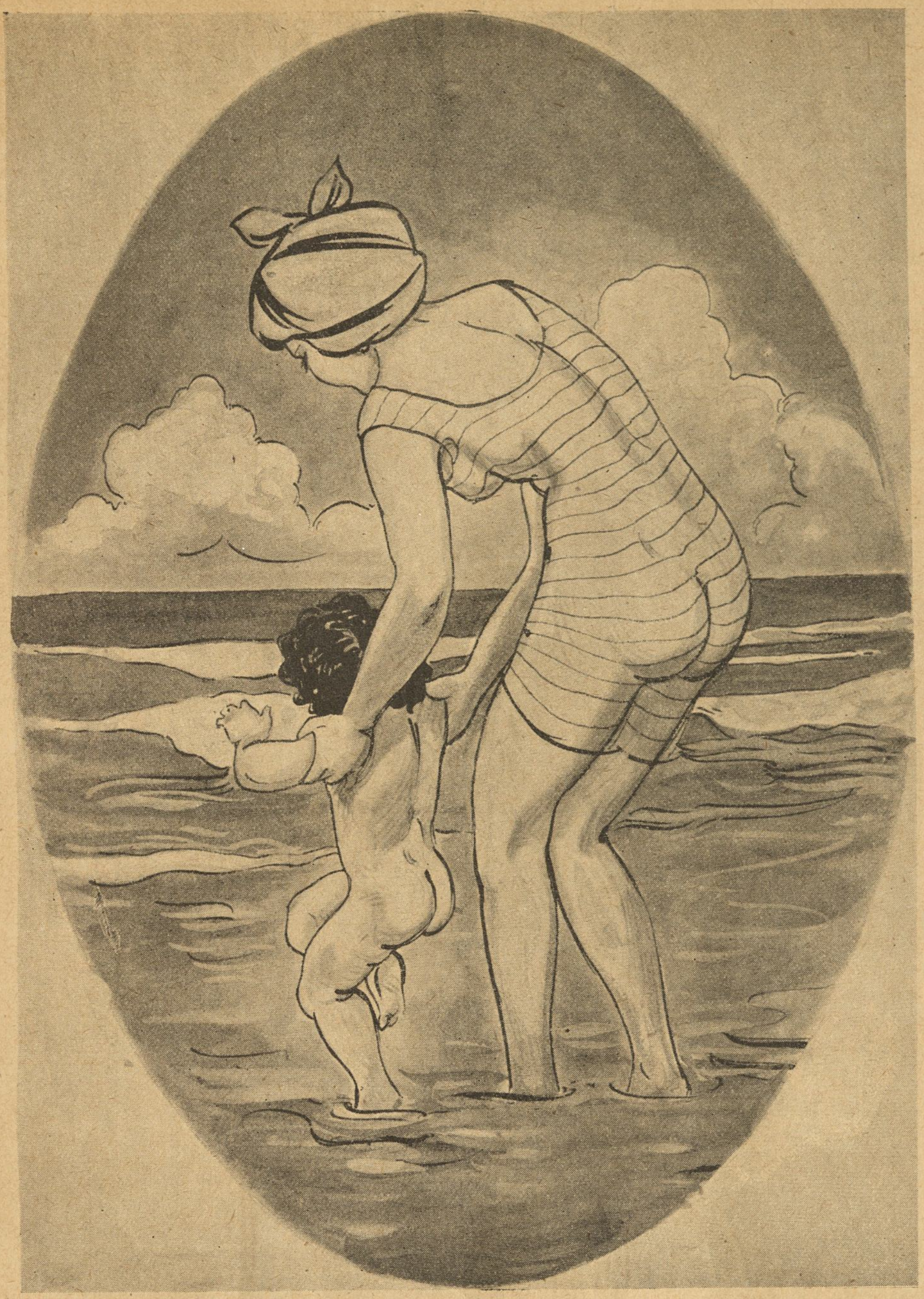

Tegning af Aage Grønholdt.

En vanskelig Debut.

I Sommerregnen.

Hun var »temmelig ung«, saa tækkelig ud;
men hun følte sig saa alene,
og vilde saa inderlig gerne staa Brud;
— med Klokker og Præst, Notabene.

Saa stod hun bekymret en Sommerdag,
af en Regnbyge overrasket,
med pjusket Hat og forkrøllet Slag,
saa nogenlunde forjasket.

Da mødte *han* frem — med sin Paraply,
og fandt hendes duggede Blikke,
der bad saa bønligt om Læ og Ly . . .
Og — han modstod dem altsaa ikke.

Forlængst er de skilte. Hun har staact Brud
for anden Gang med en ny.
. . . Men Numer et gaar skam aldrig ud
i Regnvejr med Paraply! —

Frederik Skousbo.

Næb og Klør.

Fredsbetingelser. Naa, ja, det er bare i Anledning af, at man nu saa smaat er inde paa at tale om Fredsbetingelser.

Det er dog ikke uden Hygge, naar et Par Hundrede vilde Chakaler begynder at tale om Fred!

Det bliver sikkert lidt indviklet, naar de forskellige Landes Oberstløjtnanter, Kanonfabrikanter, Diplomater og „større Grosserere“ skal til at afbalancere en „Fred“, der passer dem..... men kunde der ikke i Betingelserne komme en lille Paragraf ind, omtrent saalydende: „De forskellige Landes Skolelærere forpligter sig til 1) aldrig at omtale krigerske Bedrifter af nogen Art for Børnene, 2) aldrig at anvende Sange, af hvilken Art nævnes kan, som indeholder Krigsdigte: „Giv Agt paa Stormens Brag“, „Min Far han var en kæk Soldat“, „I Gaar jeg fik min Trøje“, „Ser Du hist hvad luer, herligt over“ osv. 3) aldrig undlade at gøre Børnene opmærksom paa, at vi alle er Mennesker, og at andre Nationer er mindst ligesaa gode, oplyste og dygtige som vor Nation“. Thi hvis denne National-Delirium ikke bliver angreben fra Roden af, saa er jeg bange for, at Freden kun bliver en Lap Papir.

Undskyld Ulejligheden.

Dr. Tyf.

Gru'lig gal.

Ved den kolde Juletid er Lars Peter kommen til Gilde hos Naboen. Da han ud paa Natten i stærk omtaaget Tilstand skal køre hjem, tager han fejl og gaar ind til Køerne i Stedet for til Hestene, og det er ham ikke muligt at faa Hovedtøjet anbragt — Hornene er ham i Vejen.

Saa vakler han ind i Stuen og siger —: Jeg maa bli' her i Nat, det er saa rasende koldt, at Ørene er frosne stive paa Krikkerne!

Mad og Mennesker.

Halvdelen af alle Menneskers Lidelser stammer fra *daarlige* Kokke. Den anden Halvdels Lidelser stammer fra *gode* Kokke.

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

„Hiv og Sving søger Arbejde".

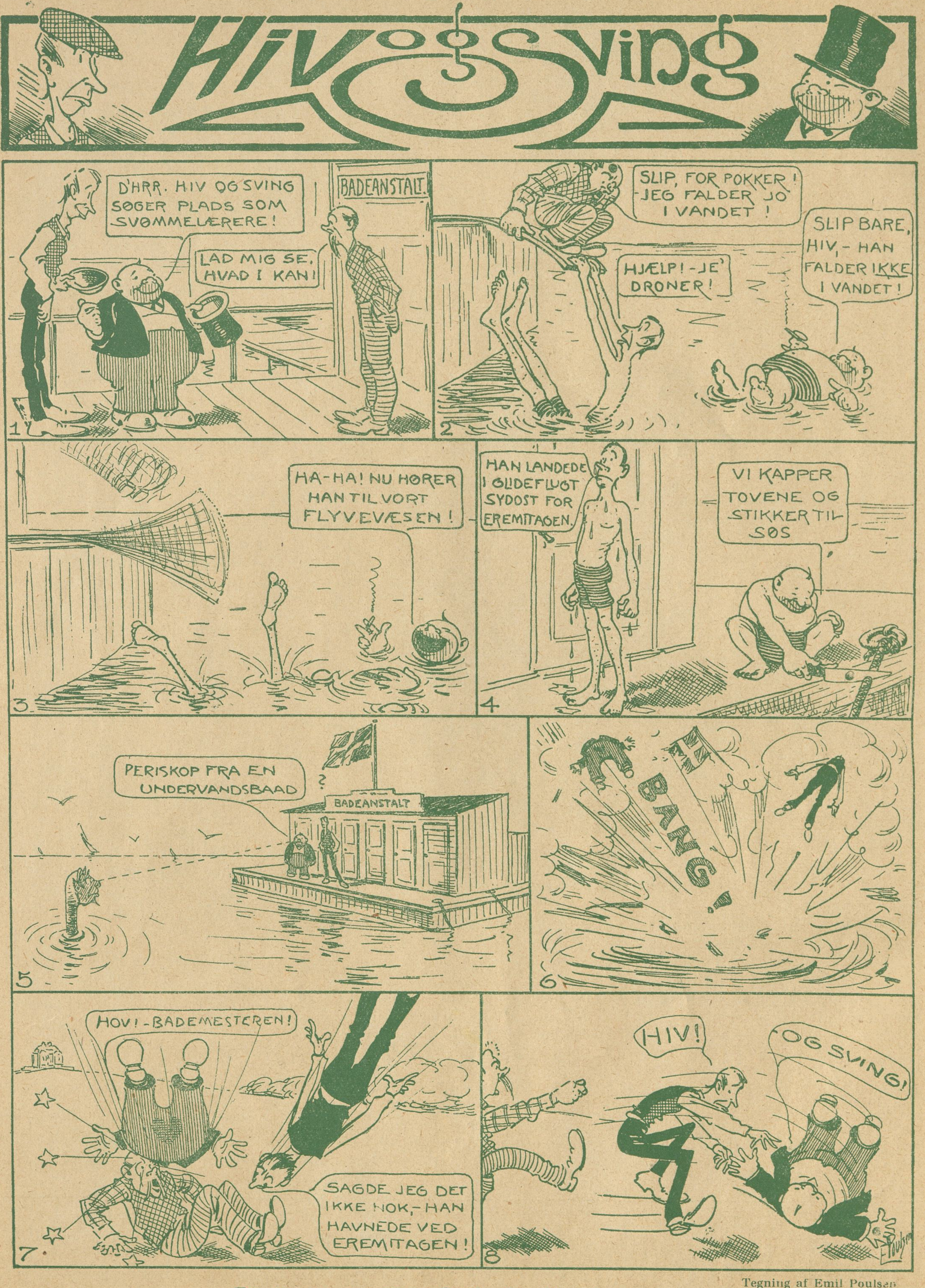

Tegning af Emil Poulsen

En ny og morsom Serie for Ungdommen.

Carl Bergstrøm, Ø. Fasanvej 66. Telf. Taga 236 v.

Med mig Ansigt til Ansigt, De træffer da en virkelig god Skrædder. Vejen er ej for lang.

Smukke Skuldre. Kraven passer flint i Halsen. Kraver, som ej passer, kan jeg kurere.

Udstyrs- og Fjerlageret.
Specialitet:
Barnesenge.
Nørrebrogade 25,
Hj. af Blaagaardsgade.
Tlf. 553.

Altid Nyheder paa Plader og Valser.
Sin Herres Stemme
Fonografer, Grammofoner samt Musikinstrumenter og Strenge billigst.
Dybbølsgade 53, Telefon: Vester 3007.

MØBLER faas billig **paa Kredit** fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

AKTIESELSKABET
H. MATZEN CLICHÉER
HURTIGST · BEDST · BILLIGST
22 KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
TELEFON 7057 · KØBENHAVN · TELEGR.ADR. CLICHÉMATZEN

Ølpriserne nedsatte
Paa Grund af Dyrtiden er Priserne nedsatte paa vore Skibs- og Hvidtølsorter
Prima Skibs- eller Hvidtøl 9 Øre pr. Fl.
Skibs- eller Hvidtøl Nr. 1 8 — —
Skibs- eller Hvidtøl Nr. 2 6 — —
Bringes overalt i København.
Bryggeriet „Phønix"
Langgade 75.
Ring til Central 3968.

Vil De holde her
jeg skal nemlig op i Kafe København, i hvis hyggelige Lokaler man spiser og drikker godt til rimelige Priser. Her er stort uden- og indenlandsk Bladhold, samt 2 nye 1. Klasses Billarder.
Husk 13, Vesterbrogade 13 Mezzaninen
Kolling Møller.

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799 x

FORLOV DEM IKKE
Elektr. Drift. Telf. Nora 1799 x
før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe, 14 Karat fra 6 Kr., 18 Karat fra 8 Kr.
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

Billard Salon
Eleganteste i København
Købmagergade 63-65
Lindberg Larsen
Telf. 1962

Spar reelt 25 %
Fine blaa Serges- og kulørte Habitter, har været benyttet som Rejseprøver, sælges for godt halv Pris. Bestillinger efter Maal, med Prøve, udf. paa faa Dage.
Direkte Import af engelske Dame- og Herre-Regnfrakker.
Københavns Beklædnings-Magasin, Skindergade 6. Indg. i Porten. Ingen Butik. Aaben fra 10—5. Telf. Byen 1988 y.

Adler
Skrivemaskiner
benyttes af alle Fagforeninger
Forlang Katalog
Telefoner: 9682-11682

Fra 1 April er
Traverbanens Restaurant
daglig aaben
Ludvig Jensen.

Carl Jacobsen Vinhandel
Eneforhandler af Prévot Cognac
Kontor Østbanegade 3.
Telefon 4072.
Lagre Østerbrogade 4 og Bergensgade 1.

Clichéer.
LIND HANSEN
Købmagergade Nr. 9 (Elevator)
TELEFON 6288

(5. Gang.)

Præmieopgave!

Ovenstaaende Annoncer vil fremkomme 13 Gange, og hver Gang mangler der i en af Annoncerne et Bogstav. Disse 13 Bogstaver danner tilsammen 3 Ord. Indsend disse 3 Ord til »Ravnen« og De kan vinde

Husqvarna
berømte Symaskiner.
Leveret til Regeringens Syværksteder, De kommunale Fortsættelseskursus i København og Frederiksberg, Dansk Skrædderforbunds samtlige Centralværkst., Skræddermestr. Fagskole, Samtl. Teatres Skrædersale, Landets største Syskoler og Systuer samt 35,000 danske Familier.
Det svenske Staal er bedst!
Holmens Kanal 3
København K.
Telefon: Centr. 1876.

Præmieanvisninger paa 100 — 50 — 25 — 15 og 10 Kr., som udstedes paa en eller flere af ovenstaaende Annoncører efter Vinderens Ønske.
Enhver Køber af »Ravnen« kan deltage! Følg med straks!

Hvis er Skylden?

Gullashbaronens Vise.

Jeg har aldrig været særlig godt begavet, nej,
men man er da heller ikke noget Bondekvaj,
jeg er nærmest som de fleste Mandfolk her til Lands
og gaar ej af Vejen for en lille ekstra »Tjans«.
Dog naar nu i Espergærde jeg en Villa har,
holder Bil, de bedste Vine og en god Cigar,
og naar Tegnebogen bulner ud af Sedlers Fyld,
er det, kære Venner, ikke *min*, men *Tidens* Skyld.

Jeg som mange andre har kun i det smaa begyndt,
med Fortjenesten det var i lange Tider tyndt,
jeg har haft en Kælder med en Rulle og lidt Grønt,
jeg og Mutter delte Fattigdommen — aa, saa kønt!
Nu man os nok regne blandt de meget fine maa,
jeg har Mavelænke, Mutter Krinoline paa,
hun sig klær i bare Silke, Eolienne og Tyl
og ser farlig ud — men det er fan'me *Modens* Skyld.

Før jeg læste meget lidt og skidt og læste kun
»Rocambole«, »Monte Christo«, »Baskervilles Hund«;
nu jeg læser Goethe, Byron, men s'gu helst paa Dansk,
medens Mutter gaar paa Kursus og studerer Fransk.
Og jeg køber store Malerier — maa jeg be! —
men naar hvad de forestiller, jeg kan sjælden se
— »Hus med Have«, Krukke Liljer«, »Pigelil med Byld« —
ja, saa er det ikke altid *min*, men *Kunstens* Skyld.

Før jeg tænkte ikkun lidt paa Slægtens Liv og Tarv,
men da der blev Udsigt til en ganske nobel Arv,
fik jeg mig en Søn — et allerkærest lille Nor,
der selvfølgelig vil vandre i sin Faders Spor.
— Ja, for Slægtens Liv begrivligvis man sørge maa,
men naar Mutter Rosa siden stadigvæk faar smaa,
hvergang Blomsten springer ud paa Tjørn, Syring og Hyld,
er det fan'me ikke *min*, men *Fætter Thorvalds* Skyld!

Per Bonde.

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

Men hvorledes kunde det saa være, at da Italias Portræt som Dronning af Moutalba blev offentliggjort i Pariserbladene, ingen syntes at opdage den umaadelige Lighed mellem Dronningen og Varietékunstnerinden? Mere end én havde sikkert lagt Mærke dertil, men hvorfor var det ikke bleven almindelig omtalt? Og hvis Léonie var Pariserinde — var det saa muligt, at hun ikke selv havde bemærket denne Lighed og gjort Reklame dermed? Bladene havde indeholdt flere gode Portrætter af Italia. En smart ung Varietéartist eller en dygtig Impressario vilde sikkert ikke have undladt at slaa Mønt af denne enestaaende Lighed. Hvorledes det nu end forholdt sig — Léonie du Barri var en Gaade!

Jeg kørte direkte til Grand Hotel, spiste til Middag og begav mig saa ud for at opsøge »Den grønne Edderkop«.

Den laa i en ganske pæn Gade paa Montmartre og svarede fuldkomment til mine Forventninger. Udenfor Indgangen var der opsat et stort, sort Skilt, hvorpaa der var malet en grøn Edderkop; der var ogsaa en saadan i Loftet indenfor.

I den ene Side af Salen saas en Slags Scene; da jeg traadte ind, var den optaget af en Dame, der foredrog en paa den Tid meget yndet Vise. Forøvrigt lignede Stedet ganske andre af den Slags Lokaler — man kunde der faa noget at spise, drikke eller ryge, ganske som man vilde.

Ogsaa Publikum var det sædvanlige, men jeg lagde dog særlig Mærke til en Mængde unge Mænd, hvis lange Haar og store underligt knyttede Slips viste, at de var Kunstnere eller Forfattere. I Salen herskede der højlydt Tale og Latter, men i det hele taget svarede »Den grønne Edderkop« til Monsieur Pluckarts Dom: »at den hverken var værre eller bedre end andre saadanne Steder«.

Jeg bestilte et Glas Whisky, slog mig ned ved et Bord og saa mig omkring. Men efter fem Minutters Forløb indsaa jeg, at det ikke vilde føre mig nærmere Maalet at sidde og stirre paa Publikum, den grønne Edderkop i Loftet, Kunstnerne, som afløste hinanden paa Scenen, eller de gabende Tjenere, der saa ud som om de havde mest Lyst til at gaa hjem og sove. Paa den Maade vilde jeg aldrig faa noget at vide om Léonie du Barri.

Jeg kaldte tilsidst paa en Opvarter og bad om at faa Direktøren i Tale.

Denne viste sig at være en høj Mand med olivenfarvet Hud, stort Overskæg og et stadseligt Fipskæg. Han førte sig med en vis Værdighed og havde mange Ringe paa Fingrene. Han sagde, at han var meget smigret over, at en af hans Gæster ønskede hans Selskab. Monsieur — derom var han overbevist — var Englænder, af denne store, tapre, saa beundringsværdige Nation, men Monsieur talte saa godt fransk som om han var indfødt Pariser. Hvormed kunde han være Monsieur til Tjeneste?

Jeg tog Italias Fotografi frem. Det var taget lige en face. Idet jeg viste Direktøren Portrættet, spurgte jeg:

— Kender De denne Dame, Monsieur?

Han tog Fotografiet og holdt det henimod Lyset. Et Genkendelsens Smil viste sig paa hans Ansigt.

— Jovist, Monsieur! Det er jo en ung Dame, som har optraadt her paa Scenen, Mademoiselle Léonie du Barri! Aa — hvor var hun henrivende!

— Er De sikker paa, at det er hendes Portræt, Monsieur? Han slog ud med Hænderne og hævede Øjenbrynene.

— Absolut, min Herre!

— Hvor længe siden er det, hun optraadte her?

Han satte Pegefingeren mod sin Pande og syntes at tænke nøje efter.

— Det er et halvt Aar siden, Monsieur.

— Hvor længe var hun her?

— Aa, hun var her kun nogle faa Aftener. Siden forsvandt hun. Jeg var aldeles utrøstelig; thi hun var det skønneste Væsen, man kan tænke sig — hvilken Ynde — hvilken Forfinelse!

— Og De ved vel ikke tilfældigvis, hvor hun er i Øjeblikket?

Han rystede paa Hovedet og viste et yderst sørgmodigt Ansigt.

— Monsieur, sagde jeg, jeg vil være fuldt oprigtig mod Dem. Jeg vil yderst gerne finde Mademoiselle du Barri, og jeg vil fortælle Dem hvorfor. De siger, at dette er et Fotografi af Mademoiselle Barri. Men det forholder sig ikke saaledes. Det er Portrættet af en ung Dame, som — derom er jeg ganske overbevist — maa ligne hende saa utroligt, at man, hvis man saa' dem samtidig, næppe vilde kunne opdage nogen Forskel mellem dem.

Han hørte paa mig med spændt Opmærksomhed og den yderste Forbavselse og granskede paany Fotografiet omhyggeligt.

— Men dette er da noget af det mærkeligste, jeg har hørt, udbrød han. Hvad De siger, Monsieur, opfylder mig med Forundring. At to Mennesker kan ligne hinanden i den Grad!

— Man paastaar jo, at ethvert Menneske har sin Dobbeltgænger.

— Det er sandt, Monsieur, men i dette Tilfælde er Ligheden ganske overordentlig. Vil Monsieur ikke være saa god at komme ind paa mit Kontor; jeg vil dér vise Dem et Portræt af Léonie du Barri, malet af en af mine Gæster.

Jeg fulgte ham til et mindre Værelse, der laa bag Scenen, der hang et overordentlig smukt Maleri, malet paa en noget ekscentrisk og impressionistisk Maade, og forestillende Galatea. Jeg vilde have kunnet sværge paa, at Italia havde siddet Model til det.

— Monsieur, sagde den elskværdige Direktør, det er malet af en ung Kunstner, som nærede Begejstring for Mademoiselle Léonies Skønhed og Ynde. Men — det er sandt, Monsieur Paul er vist netop inde i Kafeen nu; jeg vil bede ham om at komme herind.

Og Monsieur Poul kom. Det var en velvoksen, ung Mand med Haaret omhyggelig friseret og redt ned i Panden og

et lille opadsnoet Overskæg. Hans Fingre var brune af de utallige Cigaretter, han røg. Hans Fløjlsfrakke var overstænket med Oliefarve og Tobakpletter. Han slog Hælene sammen og bukkede høfligt.

— Hvis Portræt er dette, min Ven? spurgte Direktøren, idet han viste den unge Mand Fotografiet.

Mr. Paul slog sig for Panden og udbrød:

— Aa — det er hende — det er Léonie, hende selv op ad Dage! Ja — tænk disse Fotografer, de kan gøre deres Sager langt bedre end vi med vore Pensler. Aa — det er guddommeligt, min Engel!

Jeg tog nu et andet Portræt af Italia i langt større Format og rakte det roligt til Mr. Paul, idet jeg spurgte:

— Er Dette ogsaa Mademoiselle Léonie, Monsieur?

Han tog Fotografiet, betragtede det nøje og svarede med et Udtryk af Forvirring:

— Det var besynderligt! Det er Léonies Træk, men ikke hendes Figur. Det forekommer mig, som om hun her paa Fotografiet er ligesom lidt slankere end i Virkeligheden. Nej, dette er ikke Léonies Figur! (og han pegede stolt paa det af ham malede Portræt). Léonie er blød og smidig, men ikke saa slank som hende paa Fotografiet, tilføjede han.

— Disse Fotografier, Monsieur, sagde jeg, er slet ikke Portrætter af Mademoiselle Léonie, men af en Dame, som ligner hende meget.

— Ligner meget — min Gud — det er jo hendes Billede, naar man kun ser paa Ansigtet! Ikke Léonie? Jeg vilde netop spørge, Monsieur, hvor Léonie opholder sig.

— Det er netop, hvad jeg selv ønsker at faa at vide! Er der ingen her som ved noget om hendes nuværende Opholdssted?

Men der var ingen som kunde give et tilfredsstillende Svar. Der fandtes ingen i »Den grønne Edderkop«, der vidste synderlig meget om hende. Det lod til, at hun for omtrent 7 Maaneder siden var dukket op paa Montmartre som Model for en Maler, og at hun efter i denne Egenskab at have lært adskillige klassiske Attituder, havde ladet sig formaa til at optræde offentligt i »Den grønne Edderkop«. Men saa var hun med ét forsvundet lige saa pludseligt som hun var kommet. Direktøren var overbevist om, at hun ikke mere opholdt sig i Paris.

Hvad Slags Pige hun var? — Aa et Væsen af ualmindelig Ynde, men med et vist Alvor blandet med glad Løssluppenhed. Monsieur Paul var lige ved at græde ved Tanken om hende.

— Léonie, min Engel, aa, hvor er du? Hvorfor flygtede du fra din Paul og »Den grønne Edderkop«, hvorfor? gentog han flere Gange.

Om de vidste, hvor Léonie havde boet, medens hun opholdt sig i Paris? Nej — Paul idetmindste vidste det ikke. Hun havde kun i ganske kort Tid befundet sig indenfor deres Synskreds. Direktøren blæste et Støvgran bort fra sit Frakkeærme. Hun lyste — og forsvandt!

Ved et Par Glas, som vi i al Gemytlighed tømte sammen, fortalte Monsieur Paul alt, hvad han vidste om den forsvundne Léonie. Men det var just ikke særlig meget.

Han var bleven bedaaret af hendes Skønhed og Ynde og var paa egen Begæring blevet præsenteret for hende af den velvillige Direktør. Senere havde han bedt om at faa Lov til at male hendes Portræt. Vilde hun ikke i den Anledning aflægge ham et Besøg i hans Atelier? Nej — det vilde hun ikke, men paa Hr. Direktørens indtrængende Bønner havde hun givet ham Lov til at gøre det paa »Den grønne Edderkops« Scene.

— Undskyld, Monsieur Paul, men saa' De nogensinde den unge Dame i Selskab med en anden Person? spurgte jeg.

— Ja — men blot en eneste Gang, Monsieur; det var en Herre. Det var paa Rue du Malesherbes, de passerede mig. De gik meget hurtigt og under livlig Samtale og opdagede mig ikke. Jeg tænkte et Øjeblik paa at følge efter dem for om muligt at faa at vide, hvor min tilbedte Léonie boede, men ved nærmere Eftertanke lod jeg dog være dermed, da det jo vilde være tarvelig.

— Kan De beskrive mig Léonies Ledsager, Monsieur?

— Ja, Monsieur, thi jeg betragtede ham meget nøje, i den Formening, at det muligvis kunde være en Elsker. Det var en smuk, høj, bredskuldret og stærktbygget Mand med en prægtig Figur og et Hoved som en Løves. Hans blaasorte Haar var lokket og hans sorte Overskæg let opadbøjet. Han saa ud til at være en Militærperson.

— Antonio Romatti! Uden Tvivl Antonio Romatti! Men er De nu ogsaa ganske sikker paa, at den unge Dame, som fulgte med nævnte Person ogsaa virkelig var Mademoiselle Léonie, Monsieur Paul?

— Sikker, Monsieur? Aa, altfor sikker! Den, som en Gang har haft den Lykke at se og beundre Mademoiselle Léonie kan aldrig glemme hende!

— De kan formodentlig sige mig, hvorledes Mademoiselle Léonie i Almindelighed var klædt — syntes hun om elegante Dragter?

Monsieur Paul lo.

(Fortsættes.)

Christianslunds Badehotel, Nyborg.

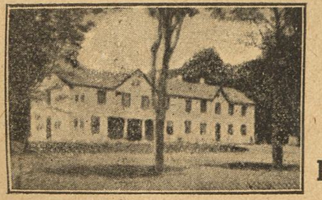

Telefon Nyborg **28.**

P. Petersen.

Værelser med Pension fra 6 Kr. Alt moderne indrettet. Selskaber og Foreninger paa indtil 500 Deltagere modtages. Fortrinlige Strandbade med rigt Badeliv. Hotellet er smukt beliggende ved Skov og Strand.

ZOOL. HAVE

aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.
Koncert
hver Sommereftermiddag.

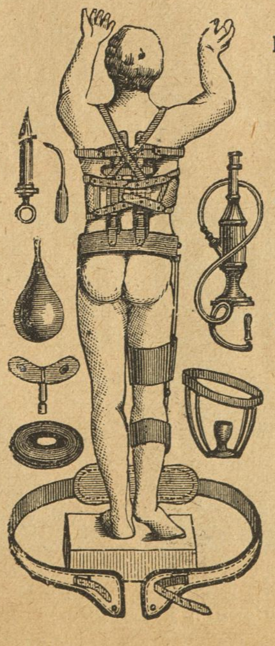

Fabrik-Udsalg.
Have- Auto-Slanger
Alle bør købe
friske Varer
fra
Gummi-Lageret „Francais“
A. Mouritzen
Lille Kongensgade 16.

Tivoli.

Sommersæson fra 12. Maj til 17. September 1916.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v. Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Sommerlyst Koncertsal
hver Aften: Sommerrejsen 1916.

„RAVNEN“ udkommer hver Torsdag

EUROPAS SMILEBAAND

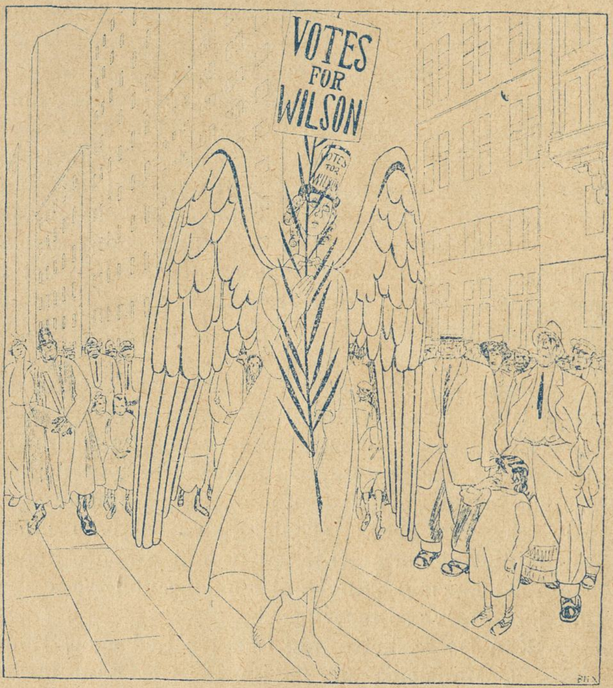

Fredsenglen er taget til Amerika, hvor Wilson har engageret den til Valgagitationen.

(»Simplicissimus«)

— Nu fremad, Rusland — Frankrig staar bag Dig!

(»Ulk«)

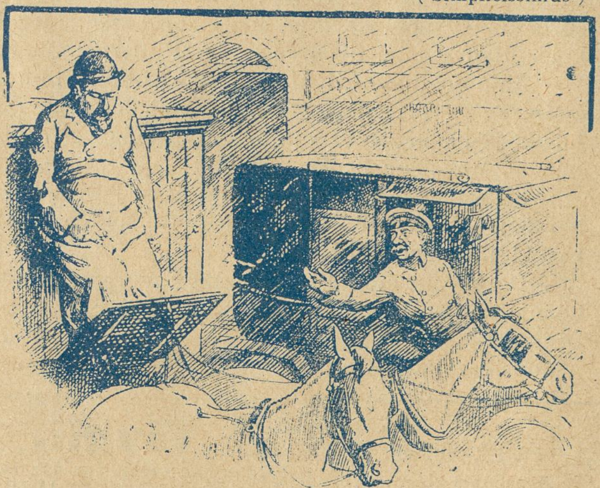

Den londonske Kusk til sin sovende Kamerat: — Hov, Du! Vaagn op! Hvis Asquith ser Dig, kan Du risikere, at han gør Dig til Cabinet-Minister!

(»London Mail«).

En mobiliserad yngling skulle resa och uppvaktades af gråtande töser, hvilka han slutligen skulle trösta.

— Gråt inte, töser, dä finns töser, där ja kommer också!

(»Strix.«)

Det første Kødkort blev ikke udgivet i Berlin, men i Venedig. (Efter Shakespeares: »Købmanden i Venedig«).

(»Lustige Blätter«.)

Rød Indmad

Skal — Skal ikke?

En Tur ud at svømme? Jeg ser nok, Du vil,
men si'r dog: Betænk Dig, min Tøs, een
Gang til!
Se først er der det med at Vandet er vaadt,
og saa er det koldt, og — det gør sgunte godt!

Og saa kan man støde sig slemt paa en Sten,
og se, gaa til Bunds, det gør mere end een!
Men skidt, vil Du end'lig, saa ud som en
Vind —
Jeg tænker, Du hytter vel sagtens dit Skind.

Og bli'r det en Vandgang (ha, ha, den var fin!)
saa never gi' op, Allerkæresten min!
Du ved jo, jeg Fjols, jeg er altid din Ven —
hos mig har Du dit paa det tørre igen!

Nu har ogsaa Sommertiden faaet sit specielle Organ. I Silkeborg udgaar fra 1. Juni et Blad, der bærer Navnet »Ny Tid«.

Rhedernes Advarsel.

»Hvis Publikum længere venter
at hugge sig voldsomme Renter,
saa si'r vi: For Guds Skyld ej tro'el!
Nu har vore Hænder vi toet.« —

Javel — naar I selv har ravet
til jer og Bunden skrabet,
saa tordner I løs mod de andre,
der ad samme Bane vil vandre!

Eller er I saa Satans dygtige,
saa beregnende snu og kløgtige,
at I bare taler forblommet
for at være alene om'et?

Jeg hørte forleden et Selskab diskutere ivrigt om, hvilke Badesteder man iaar burde foretrække. Maa jeg i den Anledning gøre et Par Forslag. Alle Bryggere bør tage til *Humle*bæk, alle Solderister til *Gilde*leje, alle Jægere til *Raage*leje og alle Rhedere til *Snekker*sten. Ligeledes synes jeg *Helle*bæk var noget for Børn, der vil lege, og at *Løkken* passede godt for Børsspekulanter. Endelig kunde man vel henvise alle Joner til *Møen* og alle Hanrejer til *Horn*bæk.

Der klages over Mangel paa Sommerlejligheder langs Kysten; der maa da ellers blive nogle ledige, efterhaanden som d'Herrer Krigsspekulanter ryger i »Spjældet«. I Vedbæk f. Eks. er Thøgersens og Andersens mange Værelser dog tomme, ialtfald forhaabentlig for denne Sommer.

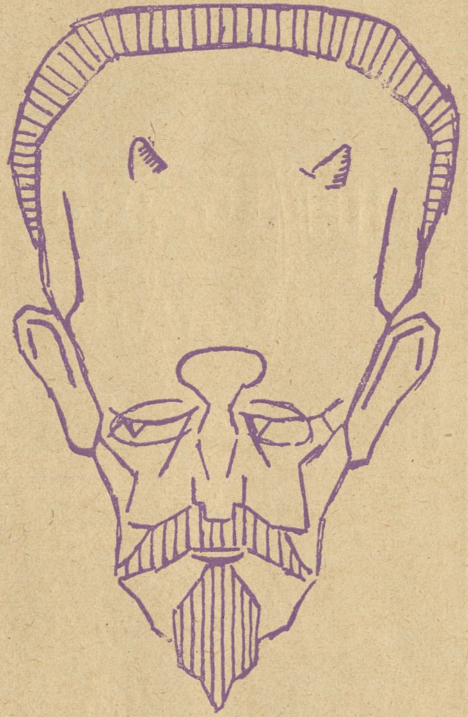

Anton Melbue.

Vi ved, hvad andre mener
med »Guldregn« og »Syrener«
og haaber, at Du smælder
omkring med Brændenælder!

— Har Du hørt, at Politiet forleden opløste et Møde ovre paa St. Croix?
— Ja, jeg har. Og jeg spørger: Er der virkelig slet ingen, der snart vil løse op for Guvernøren derovre?

NEU-REUPINER.

General Joffre
sparer paa Ofre.
Mon der var bleven flere Fanger,
hvis de nu havde haft Boulanger!

Vandede Notitser.

— Vil Du tænke Dig, her staar i Avisen, at Magistraten har faaet Vandskræk, og at alle Folks Klager over deres Vanskæbne gælder til Wandsbeck. Men det mest vanvittige er dog det, at Brandchefen er bleven tiltalt for Vandspild, fordi han forleden ved en vanskelig Ildebrand brugte for meget Vand — og nu skal der jo spares paa den Vandvare!

Den er vanartet!

I. C.

»Menighedsraadene skal mobiliseres,
og Kirken skal ikke af vantro regeres!
Hvem hjælper os i vor Beregnen? —
Kære Præster, stol bare paa Degnen!

»Godserne vil vi saa gerne realisere,
med Lodder la'r Sagen sig nok praktisere!
Hvem smører nu vor Perpendikel?« —
Kære Grever, stol bare paa Mikkel!

Danske Barberere i Karikatur.

Gregersen, Holbergsgade 9.

Varelotteriet.

(Alm. dansk Vare- og Industrilotteri)

4. Trækning finder Sted d. 5., 6. og 7. Juli.

Fornyelsen maa ske senest d. 3. Juli.

Lodsalget slutter d. 4. Juli.

RYG ODOR Formrullet Brasil Cigar 5 Kr. 50 Øre pr. 100 Stk. Haandrullet „ „ 7 Kr. „ „ „

CIGAR- & TOBAKSFABRIKEN DANMARK Telefon 5621 · Grundl. 1888 Niels Hemmingsensgade 20 København

— Danmarks fineste Taffelvand —
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.

Generaldepot: Rømersgade 15. Telefoner 9256—9257.

THOMSENS MAGASINER

1. KL. DAME-SKRÆDDERI

Nikolajgade 13. Christianshavns Torv 6. Slotsgade 3. Ryesgade 128.

AFBETALING

Viggo Johansen. Deres Tegning og Digt skal blive optaget.

Barber J. Petersen. Hvis De havde udført de smaa Tegninger med sort (og ikke med blaat Blæk) saa var de blevne anbragt i »Ravnen«!

R. Soelberg. Naar der ved Lejlighed bliver Plads!

AGGERBECKS ÆGTE FINE IRIS forfiner·forskönner·bevarer Huden Alles Yndlingssæbe

THEILGAARD PNEUMATIC „PILE-MØNSTRET".

SOCIAL-DEMOKRATEN Snedkermester Ferd. Olsen Studiestræde 17

Stilfulde Møbler Afbetaling

Restauration Rundetaarn Trinitatis Kirkeplads Middag fra Kl. 12-8. 50 og 65 Øre

Professoren: Jeg beder tusind Gange om Forladelse Frøken, men jeg synes jeg skulde have den Ære at kende Dem!

Damen: Men Gud! Hr. Professor, kender De mig ikke; jeg er Deres Kokkepige Stine, som De har givet fri i Dag!

B. C. Jørgensen, Baadsmandsstræde. Et Par af dem skal blive optagne, men de er lidt for almindelige til at høste nogen større Formue af.

— Hvad betyder G. B. N. F.?
— Gyldendal beder Nansen forsvinde!
W. B., Tordenskjoldsgade.

Kære Ravn! De bedes optage følgende:
A. Hvad Lighed er der imellem en Skorstensfejer og en Damefrisørinde?
B.?
A. De arbejder begge i Tagetagen!
Augusta N., Odense.
Holder af Deres ærede Blad.

Tak for den udmærkede Vittighed — og fordi De holder af »Ravnen«.

Skønhedspleje. Jøsses, Fru Petersen, hvor ser De dog ud, har Manden nu slaaet Dem igen.
Nej, jeg er bare med i et Kursus for Skønhedspleje. H. N., Nakskov.

Wald. Larsen, Thorsgade. Kvitterer for Modtagelsen. Tegningerne lader sig dog vist vanskeligt reproducere. Vi skal dog prøve paa det.

Bud F. Jessen. Den ene skal blive benyttet.

Kaj Larsen, Frederiksberg. Antaget!

E. N. P. Jensen. Vi skal nok faa Deres lille Digt anbragt.

E. J., Stege. De to Smaategninger vil De nok gense i vore Spalter. Noget »større« Honorar er der dog ikke Tale om.

Peder M. Pedersen. Anvendes.

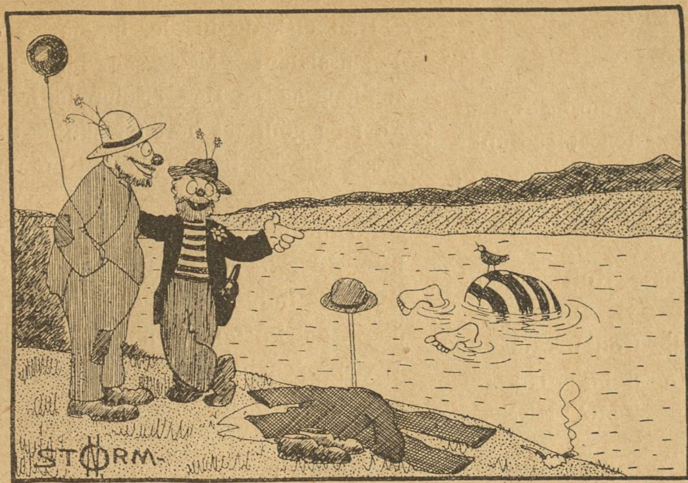

Tegning af Storm-Nielsen

— Ve' Du nu se, To'val' — det kalder jeg et dajligt Herresæde, set fra Søsiden!

Fy! Fy!

Grevinden har faaet en ny Husassistent, og da denne skal rede Fruens Seng, er det hende ikke muligt at finde ud af de mange Puder og Tæpper. Da hun har kørt det hele rundt, gaar hun til Grevinden, der netop har Besøg.

— Hvad vil De, Sine?

— Aa, jeg vil bare spørge, i hvilken Ende Fruen plejer at ha' Hovedet?

Blaat Stempel.

En Slagter, der var kendt for sin paatrængende Reklame, kunde en skønne Dag sætte et Skilt med Paaskriften: »Kongelig Hofleverandør« over sit Vindue. Dagen efter stod der skrevet nedenunder: »Gud bevare Kongen!«

Ad Omveje.

En sulten Franskmand sad i en Restauration i London og ønskede Æg til Frokost. Uheldigvis kunde han ikke huske, hvad Æg hed paa Engelsk, men han klarede Situationen paa følgende Maade:

— Kellner: Hvad er det, der gaar ude i Haven?

— En Hane, min Herre.

— Og hvad hedder Hanens Frue?

— Høne, min Herre.

— Og hvad kaldes Hønens og Hanens Børn?

— Kyllinger.

— Og hvad hedder Kyllinger, inden de bliver Kyllinger?

— Æg, min Herre.

— Godt, giv mig to Æg!

Kam til Haaret.

En Pige var saa tosset efter at spille, at hun en Gang klippede sine Haarfletninger af for at kunne købe sig en Lodseddel i et stort Industrilotteri. Naa, hendes Seddel kom ogsaa ud. Gevinsten var — en Kam.

Let paa Taa.

Fruen: Jeg vil gærne købe en Kasse Cigarer til min Mand; det er hans Fødselsdag i Morgen.

Cigarhandleren: Saa gærne! Skal de være lette?

Fruen: Ja, endelig! Jeg har i Forvejen saa meget at bære paa!

Han kom ikke igen.

En gammel Tigger nærmede sig forsigtig det ensomt beliggende Hus. Der brændte ingen Lys og der var ingen Hund. Døren var ikke aflaaset — han gik ind i et mørkt Rum uden at ane, at det var et Dynamitmagasin ladet med 80 Tons Nitroglycerin.

Han fandt, at det var et godt Sovested og lagde en Pakke Dynamit under sit Hoved. Derefter tændte han fornøjet sin Pibe, men 17 Tons Dynamit gjorde det af med Piben, 4 Tons slog Hatten af hans Hoved, 6 Tons spillede Fodbold med hans Støvler, 9 Tons rev hans medtagne Frakke af og kastede den op mellem Stjærnerne, og Benklæderne røg ud over Marken med 10 Kilo Dynamit i hver Lomme.

Han kom aldrig mere til det Hus.

I Sikkerhed.

A.: Man kan tæmme selv den værste Buldog ved at sætte sig roligt ned og stirre stift paa den.

B.: Det passer! Jeg har selv prøvet det. En rasende Hund kom engang farende imod mig, og saa satte jeg mig ned og stirrede stift paa den.

A.: Ja, dér kan Du se!

B.: Javel — men jeg valgte rigtignok at sidde i en Træstop.

Paa Vestkysten.

Tegning af Oluf Nielsen.

— Skal vi ikke ha' nogle Muslingeskaller med hjem?
— Her er kun Hjærneskaller, lille Du!

C. B. MØLLER & Co.s
Cigarer og Cigaretter
er de mest velsmagende:

Børscigaren, stor . . . .
Populair, mellem . . . .
Exporta — . . . .
La Marca — . . . .
pr. 3 Stk. 0,25.
Triumph & Florida etc. pr. Stk. 0,11.

„RAVNEN".

Opløsning paa Konkurrencen.

Under en pragtfuld Tilslutning fra flere tusinde elskværdige Læsere foregik vor sidste Konkurrence, og kun yderst faa lykkedes det at undgaa den rette Løsning, der var: **Ravnen**. (Holger **R**asmussen, H. C. **A**ndersen, **V**inblad, **N**eergaard, **E**llinger, Martinius **N**ielsen). Under tilpas højtidelige Former fandt Lodtrækningen Sted, og i Overværelse af Medlemmer af Redaktion og Ekspedition, fremtog en af sidstnævntes Damer af den store Bunke Løsninger følgende lykkelige Vindere: Tømrer **F. Poulsen**, Griffenfeldtsgade 50 A, St. vandt **Cyklen**, og Husassistent, Frk. **Alvilda Jensen**, Holsteinsgade 27, 1. Sal vandt **Symaskinen**.

En ny og fornøjelig Konkurrence er paa Trapperne — foreløbig: Tak for denne Gang! „RAVNEN".

Vandgang!

Tegning af Hp. Hansen.

J. C. — Ser Du, Schovelin, hvis vi kunde lave saadan en Søgang hjemme i Fredericiagade, saa kunde vi vælte baade Zahle og Kollatsloven!

Postmandens Hævn.

Han elskede hende, og han var Postassistent. Men saa blev de uenige, og en Dag erklærede hun kort og godt, at herefter skulde de være ganske fremmede for hinanden.

En meget varm Sommerdag kom hun — der boede et Stykke udenfor Byen — ind paa Posthuset for at hæve en Postanvisning. Hun stak Anvisningen ind til sin tidligere Kæreste, og han, der lod som om han havde meget travlt, læste hendes Navn højt og sagde saa:

— Ja, jeg kan jo ikke vide, at De hedder saaledes — De maa komme igen med to Vidner!

Akkompagnement.

En kendt Forfatter havde længe hørt paa en Musiker, der pralede med sine musikalske Talenter.

Da Forfatteren fik Ordet, sagde han: — Ja, jeg er ogsaa lidt af en Musiker, og Musiken har saamænd en Gang reddet mit Liv.

— Hvordan det, spurgte Musikeren, højst interesseret.

— Jo, ser De, da jeg var Dreng, fik vi en voldsom Oversvømmelse i den lille By, hvor jeg boede. Da Vandet naaede vort Hus, klyngede min Fader sig til en Sofa og gled med Strømmen, til han blev reddet.

— Naa, og De?

— Jeg? Jo, min Redning blev, at jeg ledsagede ham paa Klaveret!

Hos Spaakonen.

Spaakonen: Ja, Frøken, i Deres Haand læser jeg baade sorte Skygger og lyse Drag fra Fortiden. Men Fremtiden viser sig i Guld og Glans.

Frøknen: Næ, hvor kan De dog vide det? Jeg har nemlig været forlovet med en Skorstensfejer og en Melkusk, og min nuværende Kæreste er Forgylder!

Overtrumf.

I en amerikansk Kafe sad to Gæster og spillede Kort. En Tilskuer hviskede til den ene af Spillerne: Deres Modstander spiller falsk!

— Det gør Ingenting, svarede Spilleren, jeg er sikker paa Pengene, for jeg er nemlig Lommetyv!

Juni 1916!

Tegning af Anton Hansen

„Jeg tror der er skønnest i — Sahara!"

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE"

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

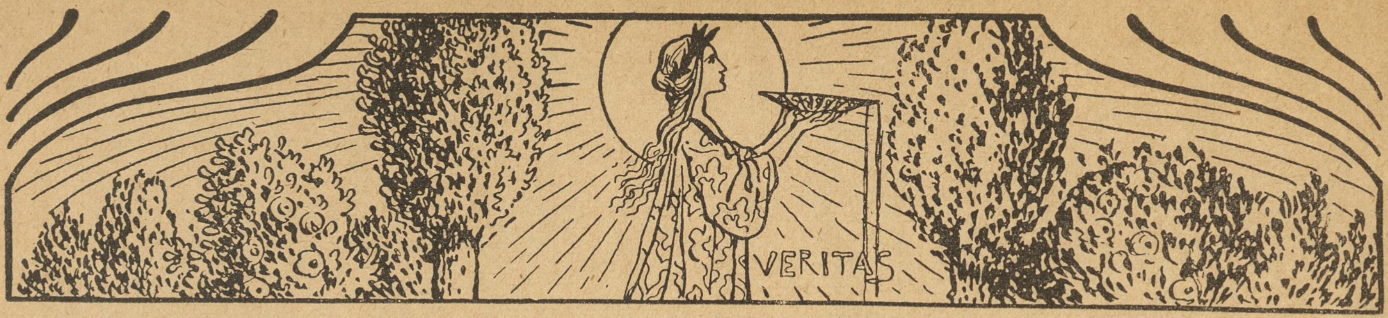

En nederdrægtig Vandgang.

Grosserer Peter Tumling lader sig præsentere i to Linjer: Lidt Mave, halvskallet, et Par og fyrre, stærkt Ungdomsliv, men endnu ikke træt af Livets smaa Nydelser skønt vel anbragt i Ægteskab med Josefine Caroline født Jespersen, 50,000 i Medgift.

Nu hændte det, at Peter Tumling skulde paa en lille Forretningsrejse til Malmø og Lund — vigtig Affære i Fajance — og intet var jo mere rimeligt, end at Josefine Caroline benyttede sig af Mandens Udenlandsrejse til at tage hjem til Roskilde, hvor hendes Forældre boede.

Alt gaar vel, forsaavidt endda meget vel, som Peter Tumling fik afsluttet sin Forretning i Sverige saa hurtigt, at han fik en Dag tilovers, og da det ikke var ham muligt at slaa sig til Ro i Malmø, tog han med Færgen til København.

Men her begyndte Uregelmæssighederne, som skulde føre til et saa pinligt Resultat.

Paa Færgen traf Peter Tumling rent ud sagt sin gamle Kæreste Clara Mortensen. Damen havde været paa Feriebesøg oppe imellem nogle Smaaklipper omkring Halmstad. Hun var frisk og solbrændt og særdeles nydelig udhalet.

Naturligvis kunde Tumling ikke holde sig i Skindet — Josefine i Roskilde, København aaben og Havnen isfri.

Ved en Kaffe og et Par Likører opfrisker Peter og Clara gode og gamle Erindringer, og den lille korpulente Gavstrik af en Grosserer blev efterhaanden hel Ungkarl igen!

Ved Ankomsten til Frihavnen tog de et Automobil og jollede hjem til Grossereren, hvor Champagnen kom paa Bordet, og hvor de længe havde det hyggeligt som i gamle Dage.

Den næste Morgen stod Peter Tumling tidligt op for at kunne være tilstede ved Josefine Carolines Ankomst Klokken 11,15. Han underkastede Stuerne det mest omhyggelige Eftersyn, for hvor let kunde f. Ex. en tabt Haarnaal ikke afstedkomme de største Ulykker, og vilde Josefine Caroline tro hans Forsikringer om, at han i al Uskyldighed havde tilbragt et Par Timer med en gammel Bekendt?

Da han var omtrent færdig med sine Undersøgelser, opdagede han pludselig, at der hang en elegant Boa i Korridoren!

Tak Skæbne! Det var Clara Mortensens! Saadan en havde hun, saavidt han huskede, haft paa! Ja, de Kvindfolk, de skulde ogsaa altid glemme det halve!

Ti Minutter efter kørte et Ekspresbud afsted med Boaen til Frøken Mortensens Bopæl.

Næppe var Budet forsvundet, før Telefonen ringede. Det var Josefine Caroline, som meddelte, at nu tog hun afsted og vilde om en halv Time være paa Hovedbanegaarden. Da hun havde modtaget Peters Forsikringer om, at han længtes græsseligt efter hende, spurgte hun, om han havde set den dejlige Boa, som hang ude i Korridoren, og som hendes Moder havde sendt hende?

Her blev Telefonen afbrudt. Den rædselslagne Tumling formaaede ikke at fortsætte Samtalen.

Han slog sig for Panden og fik paa den Maade en god Ide: Indbrudstyve. I Løbet af et Par Minutter havde han endevendt Skuffer og Skabe og kastet alt Fruens fine Linned m. m. ud paa Gulvet. Derefter stjal han 15 Aktier à 10 Kr. fra sig selv og styrtede saa ned til et Automobil og naaede i sidste Øjeblik Ankomststationen.

Den ulykkelige Josefine Carolines Sorg og Fortvivlelse lader sig ikke beskrive, og hun fandt kun Trøst i den Omstændighed, at Tyven havde været saa generøs at skaane hendes Sølvtøj.

Tumling anvendte alle beroligende Midler og lovede at købe hende ganske Magen til den stjaalne Boa.

Saa ringede det paa Døren, og da Fru Tumling lukkede op, stod Ekspresbudet derude med en Pakke.

— Jeg skulde hilse fra Frøken Mortensen og sige, at det maatte være en Fejltagelse. *Det var ikke hendes Boa!*

De forenede Bryggeriers EXPORT DOBBELT-ØL kendes paa det røde Dobbeltsegl

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, **Harald Hansen**, Telf. 10392.

Nyt Selskabslokale

Mine smukt monterede Lokaler til mindre Foreninger, Selskaber og Klubber bringes i velvillig Erindring.

Chr. O. Jensen,
Fhv. Frmd. f. Kellnerf. f. Kbh. og Omegn.
Telf. 10424 **Vognmagergade 37,** Telf.
Landemærket 24. Byen 7534

ANDELS-ANSTALTEN TRYG
SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
PRÆMIE-RESERVE over 14 Mill. Kr.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Mælkeriet Enigheden.

Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

Maanen er hvid
og blændende hvid Hud faar enhver, der daglig bruger
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faaes overalt à 32 Øre Stk.

LAX i alle Kvaliteter
Gaasebryst.
Oksetunger
etc. anbefales.
Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908.
Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.
Telefon 817 & 8231. **Jacob B. Krøll,**
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

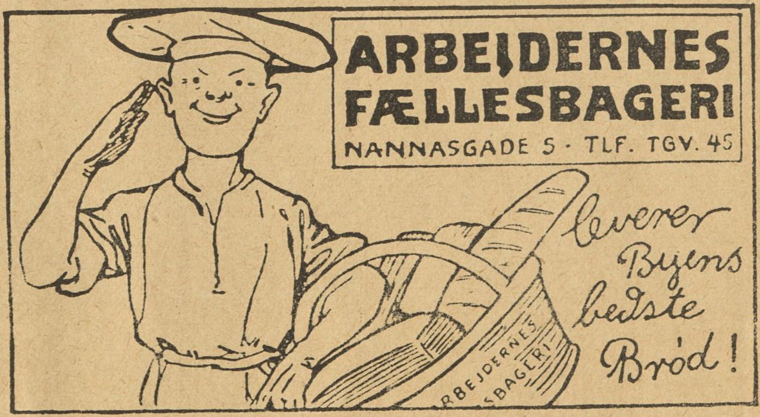

Tandlæge Edv. Møller,

Købmagergade 30, 2.

udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Th. Jensens avt.

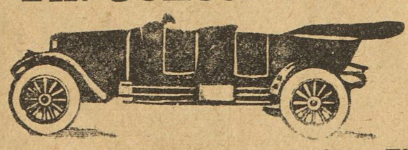

skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57. Telefon Nora 2677 y.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Forsamlingsbygningen
Helsingør
(Helsingør Folketeater)
anbefaler sine hyggelige
Restaurations- og Selskabslokaler.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN

Prisen paa Vand forhøjes og vi skal spare paa det. (Magistratsbeslutning).

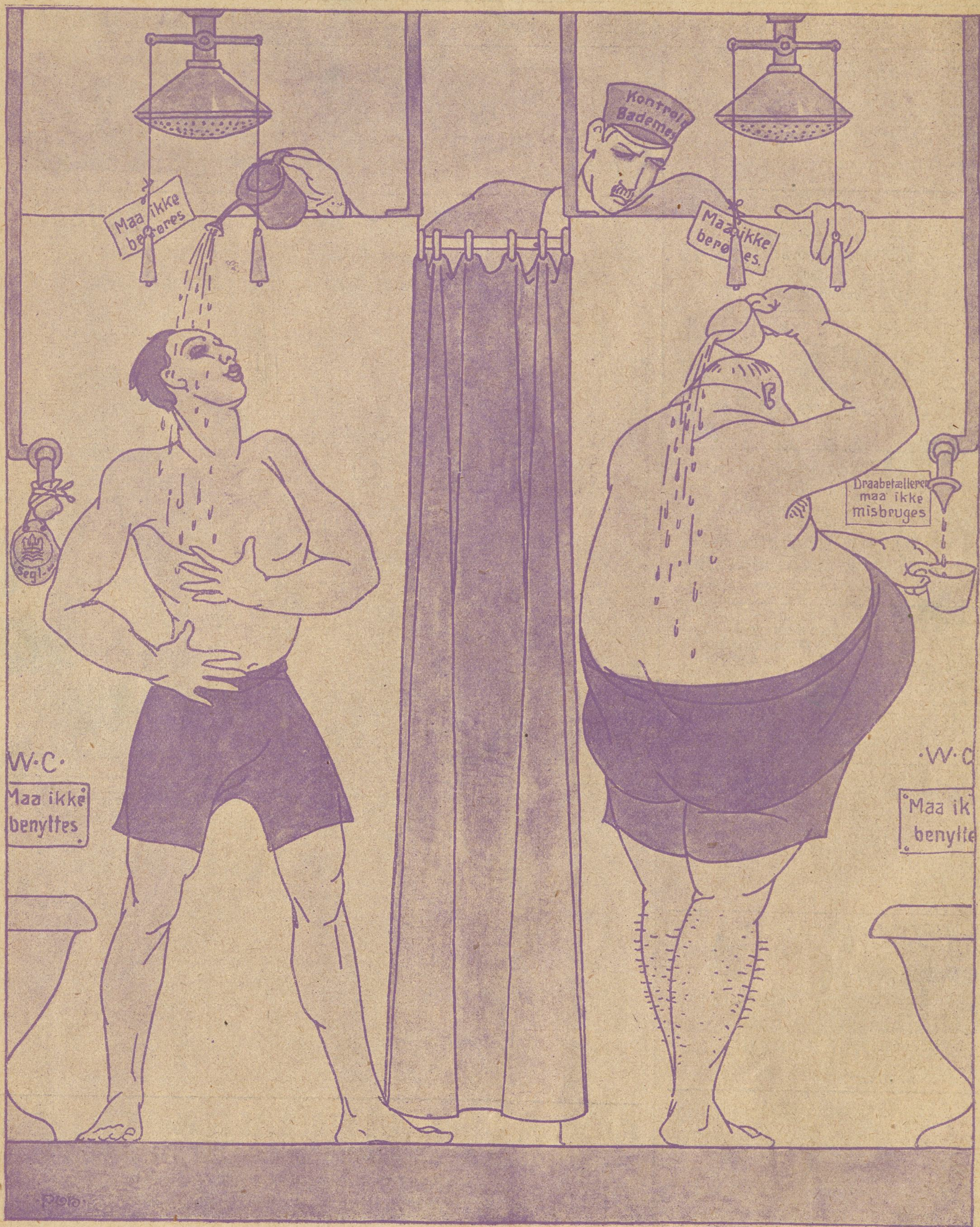

Tegning af P. V. Hansen

Badevilkaar i dette mærkelige Aar!

16 Sider **10 Øre**

RAVNEN

Nr. 27. Redigeret af AXEL WESSEL. ⁂ Torsdag den 6. Juli. 1916.

En glædelig Nyhed!

Tegning af Alfred Proessdorf.

Hun: — Jeg har faaet saa mange Ting at tale med Dig om —

Han: Det glæder mig at høre — Du plejer ellers at tale med mig om en Mængde Ting, som Du *ikke* har faaet.

SAMLEDE AKTIVER ca 20 Mill. Kr.

ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

PRÆMIE-RESERVE over 14 Mill. Kr.

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
Prøv
vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

FORLANG OVERALT
ARBEJDERNES BRYGGERI „STJERNEN"'s
ØLSORTER OG MINERALVANDE!

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13. København F.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

TUBORG
LEVERANDØR TIL DET KONGELIG DANSKE HOF
Tuborg
Lager
Pilsner
Porter
Münchener
Wiener
Export
ØL

Tilskære & Sy-Kursus
Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi,
Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

THOMSENS MAGASINER
1 Kl. Dameskræderi

Nikolajgade 13
Kristianshavns Torv 6
Ryesgade 128
Slotsgade 3
AFBETALING

Køsters Mavebitter
Svane Apotheket
god Randers velsmagende
Bør nydes overalt. Faas overalt.

„Ravnens“ Debutanter I.

Tegning af Poul Boye Sørensen.

En Hemmelighed!

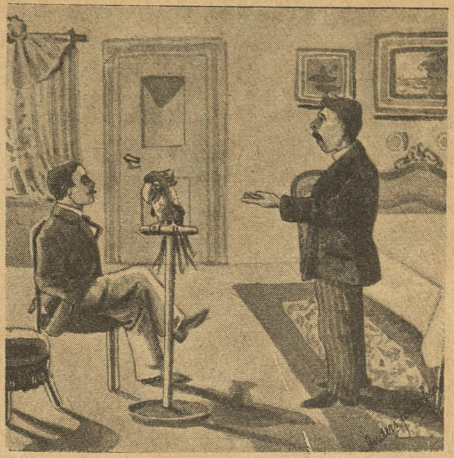

Tegning af Anders Jacobsen.

— Kan den Papegøje snakke?

— Nej, men den er en hel Professor til at tænke!

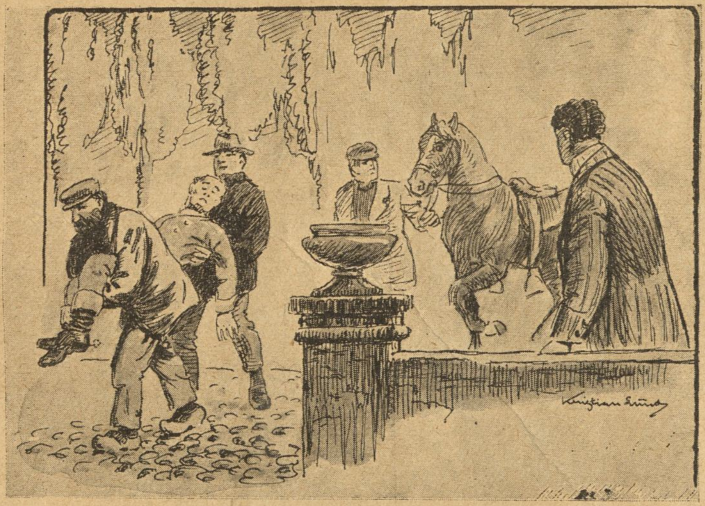

Tegning af Christian Lund.

Greven (efter et Ulykkestilfælde): Naa, Gudskelov, *Hesten* har jo ikke taget Spor af Skade!

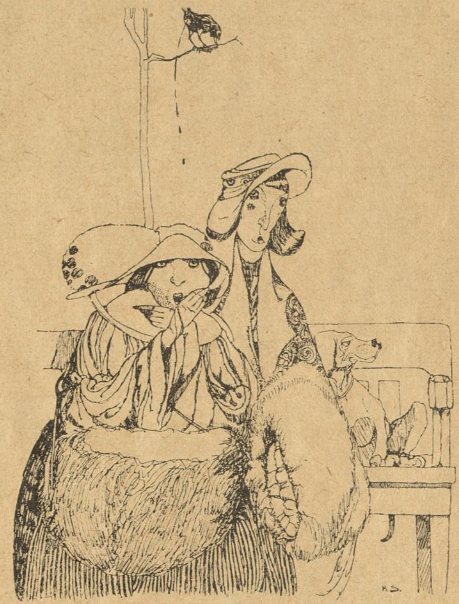

Tegning af Karl Sørensen

— Ja, ja, Amalie — der er nu alligevel mere mellem Himmel og Jord, end vi to aner!

Tegning af Carl Berg.

— Hvad er Deres Mening om Jensen?

— Jensen? Han er et af de Mennesker, der klapper Dem paa Ryggen, naar De ser paa det, og slaar Dem i Ansigtet bag deres Ryg!

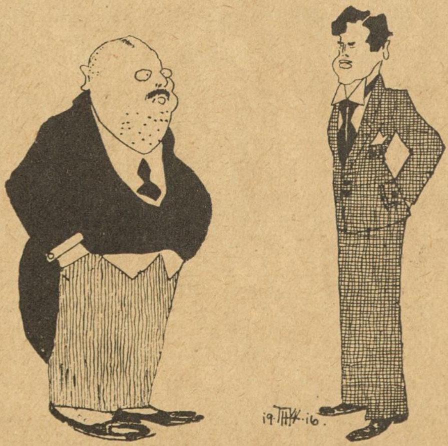

Tegning af Thorvald Klostergaard

— Hvor kan det være, at Du altid har Kone og Barn med, naar Du gør Indkøb.

— Jo, *jeg* vælger Varerne, min Kone prutter Prisen ned, og Barnet bærer det hjem!

„Hiv og Sving søger Arbejde".

Tegning af Emil Poulsen

En ny og morsom Serie for Ungdommen.

Forsamlingsbygningen Kløvermarksvej 3
Anbefaler sine Lokaler til Foreninger og Selskaber.
Hver Søndag Teaterforestilling og Bal.
Telefon, Amager 732. Ærbødigst CARL ANDERSEN

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Th. Jensens avt.

skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57. Telefon Nora 2677 y.

Det er en Fornøjelse
at arbejde med **VI-TO** Kraft-Skurepulver.
Enestaaende virksomt. Let at arbejde med.
Angriber ikke Hænderne.
Enefabrikanter:
Kaalunds Sæbefabriker, Kolding.

FORLANG TILBUD OG UDKAST
til: Clicheer - Reklamer - Kataloger.
ILLUSTRATIONS-ANSTALTEN
(LIND HANSEN)
Købmagergade 9
(Elevator)
Telef. 6288.

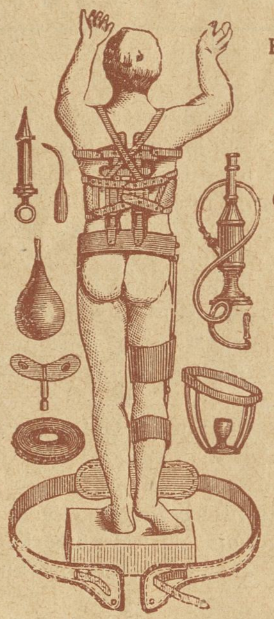
Fabrik-Udsalg.
Have- Auto-Slanger
Alle bør købe
friske Varer
fra
Gummi-Lageret
„Francais"
A. Mouritzen
Lille Kongensgade
16.

Tegning af O. Hartig.
Forslag til en evropæisk Krigsmedaille.

Fa'rs Sønner.

I.

En fuldendt Gentleman.

Han gaar med høj Hat, Monocle, Jaket,
med sølvknappet Stok og Ruskindshandsker,
hans Ansigt er »verdenserfarent« — lidt træt,
og fornemt han ryger sin Cigaret,
mens Modejournalen han gransker.
Han ved paa en Prik, hvad man *kan* og *maa*,
kort sagt, han er fra Top og til Taa
en fuldendt Gentleman!

Hans Sprog er dannet, aldeles korrekt,
hans Meninger — kære, han ingen ejer,
dog taler han med om alting frækt,
for Adel og Penge han har Respekt,
foragter hver lurvet Plebejer;
han mangler aldeles Forstand og Aand,
til Gengæld har han en velplejet Haand
som fuldendt Gentleman!

Blandt Bourgeoisiet han færdes og ved
at vaage over den gode Tone,
men konverserende Fjed for Fjed
forfører han uden Samvittighed
sin Næstes fortryllende Kone;
han talrige smaa »Erobringer« gør,
diskret — ja, bevar's — som sig hør og bør
en fuldendt Gentleman!

Man træffer ham aldrig hjemme en Kvæld,
men hyppigt han paa Paladshotellet
souperer — skønt hans Kredit er paa Hæld.
Han svindler med Veksler, gør styrtende Gæld
— hans Fa'r kan altid ham frelse fra »Spjældet« —
hver Kreditor gi'r han Djævelen — nej,
sin Skrædder betaler man fa'nme ej
som fuldendt Gentleman!

Per Bonde.

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

— Aa, Monsieur, hun havde den mest beskedne og enkle Smag! Forestil Dem denne vidunderlige Figur i en hel sort Dragt, enkel og uden Pynt som en Nonnes! Aa, at se hende dèr — han pegede mod den lille Scene — i en af hendes herlige Attituder, hvor hver Linje, hver blød lille Runding af hendes fortryllende Skikkelse aftegnede sig for de henrykte Tilskueres Øjne — og siden at gense hende i hendes enkle sorte Dragt og lille tarvelige Hat. Min Gud!

Enkle, sorte Dragt! — og Antonio Romatti! — var det, kunde det være muligt, at Léonie du Barri og Itália var samme Person?

I saa Fald maatte hendes Optræden i »Den grønne Edderkop« have fundet Sted under hypnotisk Paavirkning. Thi jeg mindedes jo med hvilken Harme Italia i Raadssalen i Albanetta havde tilbagevist Plucharts Vidnesbyrd.

Det var altsammen en højst mærkelig Gaade, som ingen og intet i »Den grønne Edderkop« kunde hjælpe mig med at løse.

Jeg vendte tilbage fra den lille Café lige saa klog som da jeg kom derhen.

Næste Morgen afsendte jeg to Telegrammer — det ene til min Moder i Wien med Underretning om, at jeg befandt mig i Paris for at søge efter Léonie du Barri; det andet til Priorinden i Klostret Sacre Coeur med Begæring om Oplysning angaaende Italias Adresse under hendes Ophold i Paris.

Saasnart jeg havde faaet Priorindens Svar, skyndte jeg mig straks til det Hus, hun havde opgivet, i Haab om dèr at kunne faa noget at vide, som kunde være mig til Hjælp.

Portneren huskede meget godt Professor Romatti og hans Datter. Deres Værelser var endnu ikke blevet lejede ud. Maaske havde Monsieur Lyst til at se dem? Denne Vej....!

Lejligheden var meget beskeden baade med Hensyn til Dimensioner — to smaa Soveværelser og en Dagligstue — og hvad Møbleringen angik.

— Se her, Monsieur, sagde Portneren, dette var Professorens Værelse, dette Mademoiselles, og dette deres fælles Dagligstue. Her har jeg ofte set dem sidde og studere — de læste meget.

— Modtog Professor Romatti ogsaa sine Elever her?

— Elever? Der kom ganske vist nok en og anden herhen en Gang imellem, men om det var hans Elever — det er mere end jeg kan sige!

— Plejede han og hans Datter at gaa meget ud?

Portneren rystede paa Hovedet.

— Nej, meget sjældent, kun for Maaltidernes Skyld, som de indtog paa den nærmeste Restaurant. De var meget stille og rolige af sig.

— Gik de ud hver Aften?

— Ja — som Regel, Monsieur. De begav sig formodentlig hen paa en eller anden Kafé og morede sig med at se paa Folk.

— Var Mademoiselle altid sortklædt? spurgte jeg.

— Ja. Mademoiselles Dragt var altid sort og meget tarvelig — næsten som en Nonnes. Men hun var alligevel ualmindelig smuk — og saa rar!

Paa mine yderligere Spørgsmaal kunde han ikke give mig tilfredsstillende Svar, og dette Besøg havde altsaa ikke været mig til nogen Nytte, thi jeg kunde ikke føle mig tilfreds med alene at se, hvor hun havde boet.

Hvorledes skulde jeg kunne løse denne Gaade og derved afværge den Fare, der truede hende?

Hvis jeg blot kunde finde noget Spor af Léonie du Barri — i Fald hun virkelig eksisterede, hvilket jeg næsten følte mig tilbøjelig til at betvivle!

Kunde det virkelig have været Italia, som under hypnotisk Indflydelse havde optraadt i »Den grønne Edderkop«? Og hvem havde i saa Fald hypnotiseret hende?

I tre Dage anstrengte jeg mig for at finde Léonie du Barri eller for at faa noget at vide om hende. Monsieur Paul hjalp mig dermed. Han viste sig ved nærmere Bekendtskab at være en flink ung Mand. I hans Selskab besøgte jeg en Mængde underlige Steder. Men det var forgæves — Ingen havde hørt eller set noget til Léonie i flere Maaneder og ingen vidste, hvor hun i Øjeblikket opholdt sig.

Jeg havde naturligvis straks efter min Ankomst til Paris annonceret efter hende, men havde ved Slutningen af den tredie Dag endnu ikke faaet noget Svar.

I Aviserne saas i de tre Dage ikke noget nyt angaaende Begivenhederne i Moutalba. Men den fjerde Dags Morgen fik jeg to vigtige Underretninger.

Den ene var en Meddelelse i Aviserne om, at Militærregeringen i Albanetta havde til Hensigt at lade Prins Konstantin udraabe til Konge; den anden var et Telegram fra min Moder af følgende Indhold:

»Jeg har fundet Léonie du Barris, som nu er her hos mig. Kom straks hertil!«

XXIV. LÉONIE.

Et Øjeblik før jeg modtog Telegrammet fra min Moder havde det forekommet mig, som om Kløften mellem Italia og mig var ved at blive større og tilsidst maatte blive uoverstigelig. Italia befandt sig i Hænderne paa en Mand, som — derom var jeg overbevist — var baade hævnlysten og grusom og som ganske sikkert vilde anvende hele sin Indflydelse paa at faa hende straffet for den indbildte eller virkelige Sammensværgelses Skyld.

Min Mangel paa Evne til at hjælpe hende gjorde mig næsten vanvittig.

Men Telegrammet fyldte mig pludselig med det vildeste Haab. Léonie du Barri var altsaa en virkelig Person og ikke den samme som Italia! Og denne var ikke — som Prins Konstantin og Monsieur Pluchart havde paastaaet overfor Militærregeringen — en ung parisisk Skuespillerinde eller Variétedame.

Dette Faktum maatte uden Tvivl være af Betydning for

Myndighederne i Moutalba — de burde nu kunne indse, at Italia ikke var nogen forslagen Æventyrerske, men en stakkels uskyldig Pige, som var blevet ført bag Lyset af Varitza og hans Fæller.

Nu var der dog ikke Tid til lange Grublerier og Teorier, men der krævedes en hurtig, energisk Handling. Jeg saa' paa mit Ur — der var endnu to Timer til Orientekspressens Afgang.

Først afsendte jeg et Telegram til min Moder med Underretning om, at jeg straks vilde tiltræde Rejsen til Wien. Derefter skyndte jeg mig til Monsieur Pauls Atelier, ivrig efter at meddele ham mine Nyheder. Jeg traf ham klædt i en gammel Bluse, et Par plettede Benklæder og lasede Tøfler, samt rygende paa en vældig Pibe, medens han smurte Farve paa et stort Lærred.

Jeg svang Telegrammet i Luften og lo næsten idiotisk:

— Monsieur Paul — Monsieur Paul! raabte jeg jublende. Léonie er fundet — hun eksisterer virkelig og er ikke nogen Mythe!

Jeg rakte ham Telegrammet, idet jeg sagde:

— Se her, min Moder har fundet hende!

— I Wien ja! — Fordømt, at der skal være saa langt dertil og at man ikke er forsynet med Vinger. Tænker De paa at tage dertil straks, Monsieur?

— Med næste Tog.

Han sukkede dybt og slog sig for Panden.

Jeg fik en pludselig Indskydelse. Han havde jo været meget villig til at ofre sin Tid paa mig og havde paa mange Maader været mig til Nytte. Nu havde jeg god Lejlighed til at gøre ham en lille Gentjeneste.

— Monsieur Paul, sagde jeg, vil De ikke gøre mig den Ære at følge med til Wien som min Gæst? Maaske vil Mademoiselle Léonie blive glad ved at gense en gammel Ven.

Han sprang næsten op til Loftet af Glæde. Og da han endelig fattede, at jeg mente det alvorligt, begyndte han at udvikle en feberagtig Virksomhed.

De lasede Tøfler slængtes hen i et Hjørne, den plettede Bluse i et andet; af en Kasse tog han rent Linned frem, af en anden Lakско og en Hat med bred Skygge, samt et vældigt Slips af en tredie. Og paa ti Minutter var Monsieur Paul forvandlet til en rigtig Laps.

Straks efter var han og hans lille Haandkuffert paa Vej til mit Hotel.

Ved Indgangen standsedes jeg af Portneren; det var en Herre, en Englænder — som lige var kommet og havde spurgt efter mig; han ventede paa mig i Rygeværelset.

Fulgt af Monsieur skyndte jeg mig at forvisse mig om, hvem den Besøgende var: det var Sir Francis Sewell, hvis Haand jeg straks efter trykkede hjerteligt.

— Har De fundet Léonie? spurgte han straks.

— Nej, men min Moder har ved et Tilfælde truffet hende i Wien, svarede jeg og viste ham Telegrammet.

Han betragtede det tavst og syntes i nogle Minutter helt og holdent optaget af de Tanker, det havde vakt til Live hos ham. Tilsidst vendte han sig mod mig og sagde:

— Jeg har vekslet adskillige telegrafiske Meddelelser med Prins Konstantin. Miss Romatti befinder sig vel, men saavel hun som Varitza og hans Kolleger er vedvarende under Bevogtning, idet man venter paa det endelige Resultat af Undersøgelsen. Men jeg formoder, at Miss Romattis Stilling, efter at Léonie er fundet af Deres Moder, vil blive en hel anden end før, og jeg formoder, at det vilde være fordelagtigst for hende, hvis jeg fulgte med Dem til Wien og senere til Albanetta. Som jeg tidligere nævnte, har jeg en vis Indflydelse hos Prins Konstantin og jeg kan derfor udvirke, at De faar Lov til at vende tilbage til Albanetta og siden atter at forlade det. Og det vilde være underligt, om jeg ikke skulde sørge for, at vi fik Miss Romatti med os derfra.

— Det er ualmindelig venligt af Dem at anvende saa megen af Deres kostbare Tid paa vore Anliggender, sagde jeg.

— Oprigtigt talt, svarede han, rejste jeg til Fastlandet for at holde nogle Dages Ferie. Jeg har aldrig været i Moutalba — Rejsen dertil og Ordningen af denne lille Affære vil gøre mig godt.

Altsaa begav vi, Sir Francis Sewell, Monsieur Paul og jeg, os sammen til Wien, hvortil vi ankom næste Dags Aften.

Min Moder ventede paa mig paa Hotel Continental, og jeg begav mig straks til hendes Værelse i Haab om ogsaa at træffe den mystiske Léonie du Barri dèr. Men min Moder var alene.

— Hun er allerede gaaet til Ro, sagde hun, da hun bemærkede mit spørgende Blik. Men du faar hende at se i Morgen. Jeg tror ikke, at der er den mindste Tvivl om, at denne unge Pige er Italias Tvillingesøster.

— Italias Tvillingesøster?

— Ja, jeg er ganske sikker derpaa. Men eftersom jeg kan forstaa, at Du længes efter Nyheder, vil jeg skynde mig med at fortælle, hvad jeg ved, thi ellers kommer Du aldrig i Seng!

Jeg sagde nu, at Sir Francis var fulgt med mig og bad hende vente med sin Fortælling, indtil jeg havde hentet ham.

Efter at dette var sket, fortalte min Moder ham, den ivrigt lyttende Paul og mig, hvorledes det var lykkedes hende at træffe Léonie.

— Efter at Du var rejst, Henry, og havde ladet mig blive alene tilbage, satte jeg mig ned og skrev til Priorinden i Klostret Sacre Coeur og fortalte hende om Italias Stilling. I det Svar, jeg modtog fra hende, bevidnede hun paa det kraftigste saavel Varitzas som Italias gode Tro i denne Sag. Jeg nævner dette, fordi Priorindens Brev maaske kan blive af Betydning, naar det gælder om at rense Italia for Beskyldningen om at have konspireret. Og nu til Léonie. Eftersom jeg ikke havde andet at gøre, plejede jeg at fordrive Tiden med at foretage lange Spadsereture i Byen. Og for tre Dage siden, da jeg tilfældigvis gik forbi en lille Varieté, fik jeg pludselig Øje paa det Navn, som i den sidste Tid har optaget mine Tanker. Paa en gul Plakat stod nemlig med store, røde Bogstaver Navnet — Lèonie du Barri. Ved nærmere Eftersyn fandt jeg, at det var en Danserinde fra Paris, der optraadte under dette Navn. Jeg besluttede straks at gaa hen og se hende. Men da jeg ikke gerne vilde gaa alene, opsøgte jeg en herværende engelsk Læge, som, efter at jeg havde forklaret ham Sagen, fulgte med mig derhen sammen med sin Hustru. Jeg blev naturligvis meget overrasket, da Léonie viste sig, og jeg vilde næsten have svoret paa, at det var Italia, jeg saa foran mig. Men ved nærmere Eftersyn fandt jeg snart, at der var en vis Forskel mellem dem.

— En større Forskel, Mrs. Fordyce? spurgte Sir Francis.

— De fleste vilde sikkert ikke have lagt Mærke dertil, svarede min Moder. Men medens de to unge Piger ligner hinanden utroligt, hvad Ansigtstræk, Hudfarve, Øjne og Haar angaar og derfor omtrent gør samme Indtryk, er Léonies Figur mere moden end Italias, men alligevel blød og smidig.

Monsieur Paul klappede i Hænderne og vendte sig mod mig med et triumferende Udtryk i Ansigtet.

— Det var jo det, jeg sagde, da jeg fik Mademoiselle Italias Fotografi at se; var det ikke, min Ven! sagde han Aa Léonie, har jeg da endelig genfundet dig!

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

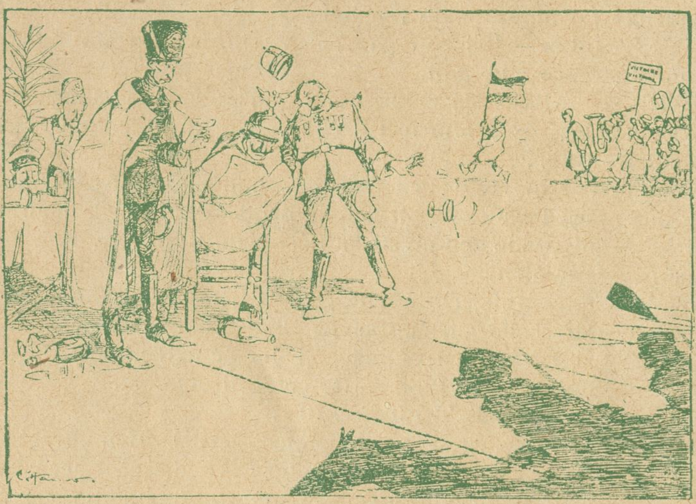

Centralmagterne og Russernes Skygge.
(»Excelsior«, Paris.)

Asquith i Irland.
›Der er en lang Vej til Tipperary —‹
(»Lustige Blätter«.)

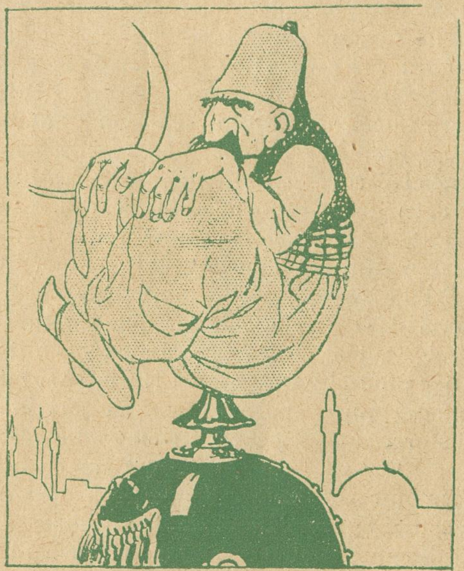

Tyrkiet befinder sig vist mindre godt i tysk Selskab!
(»Novi Satiricon«, Petrograd.)

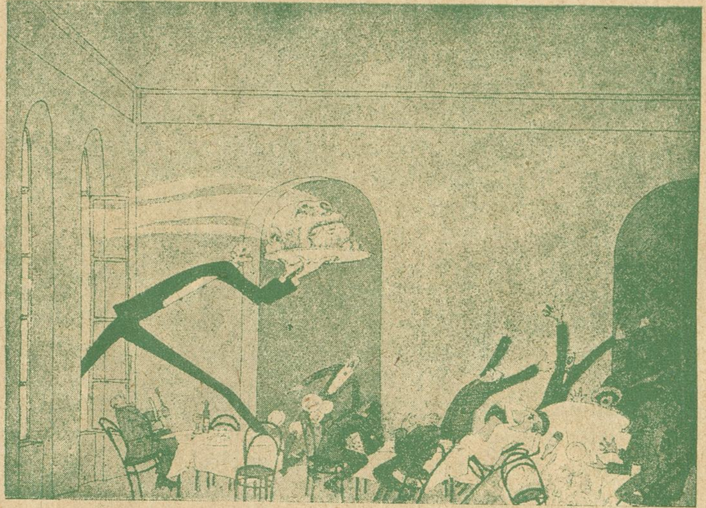

I Londoner-Restaurationen.
— Værsartig! John Bull-Hovede i Skagerak-Sovs!
(»Simplicissimus«)

Löjtnanten sadlar sin springare, red in till markedet och talade till folket:
— Vet ni hvem jag är?
Tystnad.
— Tror ni att jag är kronprinsen?
— Neej!
— Tror ni att jag är kungen?
— Neej!
— Hvem tror ni, att jag då är?
En röst ur hopen: — Då ä kanske änkedrottningen!
Då red löjtnant Grodlund ganska hastigt bort.
(»Strix«.)

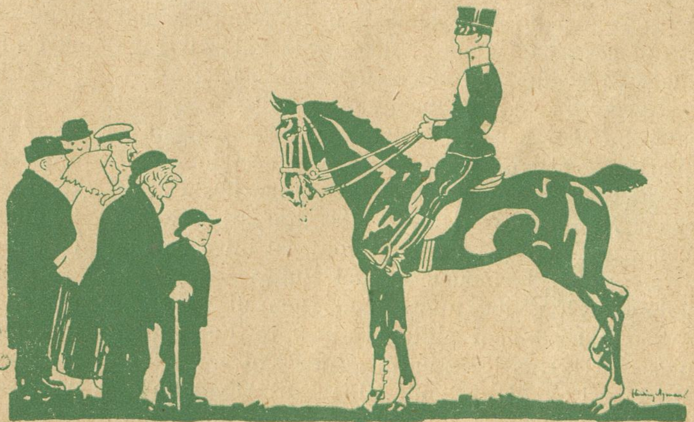

DFB Ikke alene Afholdsfolk men **alle**, der ønsker ekstraktrigt og skattefrit Øl, forlanger DFB
De forenede Bryggeriers **Krone Lagerøl** og **Krone Pilsner**

Rød Indmad

Næb og Klør.

For tidligt! En 28-aarig Mand — Hr. Prins Axel — har i „Pressens Magasin“ skrevet en Artikel, betitlet: Forsent. Den handler til min umaadelige Forbavselse om, at vi ikke maa komme forsent med Anskaffelsen af en Mængde Flyvemaskiner, som kan holde Fjendens Flyvere borte fra København. Maa jeg i den Anledning faa Lov til at sige følgende: Jeg tror, at Hr. Prins Axel er kommen fortidligt frem som offentlig Person, hvad angaar Bedømmelsen af, hvorledes vort Militærvæsen bør være. Jeg tror, alle Prinsens Flyvemaskiner er for faa, for smaa og for uprøvede til at tage Kampen op med „Fjendens“ store Maskiner og prøvede Betjening, og at Anskaffelsen af danske Flyvemaskiner alene af den Grund er en Taabelighed.

Jeg tror endvidere, at hvis det var en 28-aarig Tapetserer eller Korporal, der saaledes havde stillet sig i Spidsen for en Militær-Indsamling, saa vilde der ske 1) at vore Militærspidser vilde bede vedkommende holde sin Næse fra den Ting, og 2) at der ikke vilde komme 5 Øre ind.

Saa stor er den modbydelige Militarisme og det endnu modbydeligere Snobberis Magt i Danmark Aar 1916.

Undskyld Ulejligheden.

Dr. Tyf.

Børnenes Kontor.

Nu er Tiden inde til at skaffe de fattige Smaabørn lidt frisk Landluft og lidt Klæder paa Kroppen. De rare, menneskekærlige Husværter *glemmer ikke* Børnene, naar de skal leje en Lejlighed ud — vi haaber, vore kære Læsere ogsaa *husker* de smaa, omend paa en anden og lidt bedre Maade.

Det hænder ikke sjældent, at en Digter vokser og vokser efter sin Død; man kunde f. Eks. nævne Shakespeare og Goethe og andre Forfattere af forskellige vellykkede Bagateller. Og nu er der Drachmann — han er allerede bleven et Par Alen større ude hos Lorry, og der ymtes om, at han til næste Aar vokser endnu mere. Det ender saagu nok med, at han bliver en hel Skyskraber.

Annonce.

Motorcykle med Pigekammer kun lidt brugt ønskes.

Klaus U Læder.
Grosserer.

Arboe nok en Gang.

Kollatsloven vakled, dingled og faldt,
Landstinget slagted den helt moskovitisk.
I. C. hjalp til, men forsikred, trods alt
handled han fuldstændig, oh, *upolitisk!*

Og nu kommer Kvinderne. De vil ha' Ro,
Sagen lagt hen, for ell's bli'r den kritisk.
Fru *Lassen* i Spidsen, ja saa er den go' —
Marie hun handler ved Gud *upolitisk!!*

Klausulæderen.

Han svindled og han jobbed,
og hver anden Dag snød han,
han om Guldkalven hopped,
og sit givne Ord brød han.

Hans Slyngelstreger førte
til Levnedsfordyren,
men Smaafolks Nød ej rørte
i mindste Maade Fyren.

Han ænsed heller ikke,
om Landet kom i Fare. —
Han spandt sin egen Strikke,
nu kan han ej sig klare.

Til Brødet og til Vandet
han sidder trist og skuler —
det er nok noget andet
end at æde Klausuler!

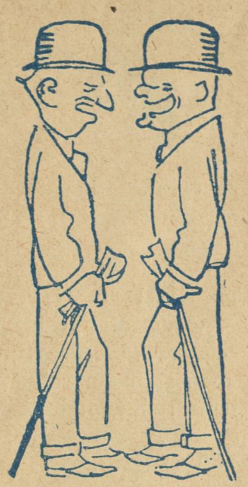

— Grækenland maatte nok bøje sig for de Allieredes Blokade.

— Ja, de kunde jo ingen Varer faa. Om det saa var Kaffe, manglede de det.

— Men de havde da nok »*A-Thèn*«.

Et Fragtnævn har vi rigtig nok,
og Sagen den er vigtig nok —
men de store Herrer siger:
»Man ej kan være forsigtig nok!

Af Tvivl vi har adskillige.
Dog skal vi være villige
til Sejlads paa alle Riger,
men — vi bliver s'gunte billige!!«

Det vrimler stadig med Eksportaffærer. Nu gælder det Theen — unge Bjørnback har nok paa den faaet en 5—600 Handlende i Gyngen. Det er i det hele taget en rar Kop The, vore Storgrossister efterhaanden skænker op for Befolkningen.

Danske Barberere i Karikatur.

H. T. Hansen, Rosengaarden 3.

Poul Jensen, Blaagaards Plads. »Ægte Rødt« er reddet fra Undergang i Papirkurven.

13-aarig Cyklist. Naturligvis er der nogle dumme Mennesker, som vil gøre sig vigtige paa den omskrevne Maade — men spar Du rolig paa Klokken og brug Behændigheden, det er det bedste!

Petra, Du er en dejlig »Stejer« og sikke meget Du vejer!«
Tegning af Peder Pedersen, Aarhus.

»EN STJÆRNE«

Der sad to Mænd paa en Kro
derude et Sted paa Landet,
de var lidt »sviren's« begge to,
den ene han sagde blandt andet:

»Naar nu engang vi er døde
og kommer i Himlen den blaa
og for Skt. Peder gi'r Møde
hvad tror Du saa han byder paa?«

Den anden med Haanden til Ho'det
ad Vinduet stirrer ud,
han er ved at tabe Modet —
og synker sammen som en Klud.

Men med et saa retter han sig op:
»Vil Du høre det? Naa, ja gærne.
Saa kommer Skt. Peder med Buk og Hop
og serverer os en dejlig »Stjærne«.«

Ejnar Theodor.

Som en Nitouche hun førte an,
da hun gik til Præsten;
men den pæne, gamle Mand
lærte hende Kærlighed til Næsten.

Denne Lærdom synes hun
er vel nok den bedste,
og med Smil paa Rosenmund
venter hun sin — Næste.

G. H., Nykøbing F.

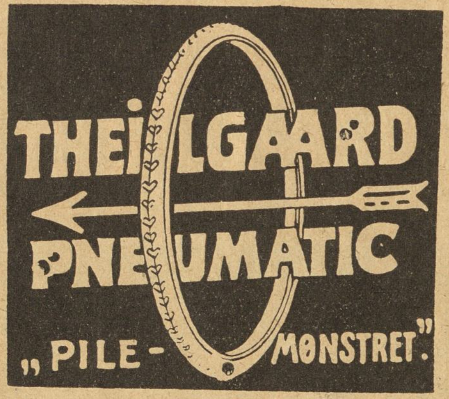

G. Nielsen, Ø. Fasanvej. Blyantstegninger kan ikke anvendes!!!

E. M., Nysted. Ved Lejlighed.

Krøyer Petersen. Noget af det vil blive anvendt.

A.: Nej, det maa jeg sige, i den Retning kan jeg stole paa min Kone. Hun gaar aldrig i mine Lommer.
B.: Hvad Bevis har Du for det?
A.: De er altid i Stykker.

Tegning af J. Christiansen.

Christianslunds Badehotel, Nyborg.

Telefon Nyborg 28.

P. Petersen.

Værelser med Pension fra 6 Kr. Alt moderne indrettet. Selskaber og Foreninger paa indtil 500 Deltagere modtages. FortrinligeStrandbade med rigtBadeliv. Hotellet er smukt beliggende ved Skov og Strand.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.
Koncert
hver Sommereftermiddag.

Tivoli.
Sommersæson fra 12. Maj til 17. September 1916.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.
Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn.
Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Sommerlyst Koncertsal
hver Aften: Sommerrejsen 1916.

Det noterer jeg, at
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe
er den bedste.

Tegning af Storm-Nielsen

— Næ, je' betaler først min Regning ved Udgangen af dette Kvartal — je' ska' si'e Dem, je' er nemlig Kvartalsdranker!

En Amerikaner.

I Chikago kom A og B op at skændes og det endte med, at A udfordrede B til Duel. B. var gift og A var Ungkarl, og B nægtede at slaas, fordi han var gift. Kort Tid efter sendte A en ny Udfordring ledsaget af et Ægteskabsbevis. B svarede igen, at Vilkaarene var ikke lige, for han havde et Barn. Ny Udsættelse. Efter et lille Aars Forløb kom en ny Udfordring fra A, ledsaget af en Daabsattest, men B svarede, at han havde to Børn. A sendte Aaret efter Udfordring ledsaget af to Daabsattester, men B havde da tre Børn.

Partiet staar nu med 6 Børn mod 7.

Dyr Tid.

Ti—ti—tid er P—Pen—Penge, sagde den meget stammende Mand til en Sagfører.

— Ja, og det er for dyrt at tale med Dem, svarede Sagføreren og gik sin Vej,

Det ømme Sted.

En Dommer i den gode gamle Tid gjorde sig Anstrængelser for at frifinde en rig Mand og det endskønt Anklageren klart havde paavist Rigmandens Forbrydelse. Tilsidst slog Dommeren sig for Brystet og raabte: Der er noget her, som siger mig, at Manden er uskyldig!

— Ja, for der sidder Tegnebogen, mumlede et af Vidnerne.

Den ny Verden.

— Du er hele Verden for mig, sagde Ægtemanden til sin Kone, og det hørte Husassistenten. Da han nogen Tid efter vilde tage sig nogle Friheder overfor hende, sagde hun: Vil De allerede forlade Verden?

— Gavstrik! svarede han — Du ved vel nok, at der findes to Verdener: den gamle og den ny!

Af to Onder —

Jens Anders er bleven stævnet for at betale Børnepenge og bliver henvist til Præsten, for at denne kan sætte Jens Anders ind i Edens Betydning.

Jens kommer til Præsten, og da denne hører hans Ærinde, gaar han fra den ene Boghylde til den anden og tager en Mængde Bøger frem. Efter at have anbragt en Snes Stykker paa sit Skrivebord, tager han sine Briller paa og belaver sig paa at læse op — men saa gør Jens en Bevægelse og siger:

Ja, saa er det vist bedre, jeg betaler!

Uvidende.

Lille Olaf: Far, kan Du ikke skaffe mig en anden Lærer. Ham, jeg har, kan ingenting. Han spørger *mig* om alting, og sommetider ved *jeg* det hellerikke!

Tegning af P. V. Hansen.

— De er anholdt for Overtrædelse af Belysningsforbudet!

— Hva' har je' gjort?

— De har Blus paa Lampen!

C. B. MØLLER & Co.s
Cigarer og Cigaretter
er de mest velsmagende:

Dansk Cigarillos Nr. 1 pr. 3 Stk.	0,10
„Venus" i 10 Stks. Æsker	0,25
„Neptun" — —	0,30
„Mars" — —	0,35
„Jupiter" — —	0,40

Danske Velærværdigheder XXVI

Tegning af Hp. Hansen.

With, Davidskirken.

Forsynets Vej er ofte uransagelig:
Nogle Menigheder har det upaaklagelig,
Andre derimod er der kun sørget skidt for —
Det har da Læseren her sort paa with for.

Tak for Kaffe.

Herren faar tyk og daarlig Kaffe, men den ny Husjomfru undskylder sig med, at Kaffeposen gik itu, og saa tog hun en Strømpe i Stedet for.

Herren: Er De gal! En af mine Strømper!!

Jomfruen: Selvfølgelig ødelægger jeg ikke Deres Linned, Herre; jeg tog en af de gamle Strømper, der ikke var værd at sende til Vask!

Gullasch.

Gullaschbaronen (til sin Dame): Skal Du telefonere, saa gaa ind i den Automobilforretning der.

Damen: Jamen det er saa kedeligt at gaa ind i en saadan Forretning uden at købe noget.

Baronen: Naa, saa køb et Par Biler!

Nutid.

Skolelæreren: Naa, lille Petra, hvad er saa det første, en Mor gør, som er øm om sit Barn?

Petra: Stævner Faderen.

Altid forkert.

Kunden: Hør Mester, de Støvler passer godt nok, men Faconen er ikke, som jeg vilde ha' den.

Skomageren: Ja, saadan er det altid! Sy'r jeg Støvlerne efter Folks Fødder, saa er de ikke efter deres Hoved, og sy'r jeg dem efter deres Hoved, saa passer de ikke til Fødderne!

Svigermor.

— Hvorfor vil Du ikke gifte Dig med hende. Hun er jo en Perle.

— Ja, men jeg synes absolut ikke om hendes »Perlemor«!

God Besked.

Baronen: Er Grevinden og hendes Datter hjemme?

Den nye Tjener: Ja. Madammen er ude i Køkkenet og slaas med Pigerne, og Tøsen sidder paa sit Værelse og maler sig i Fjæset!

Saaledes er Fredens Stilling i Evropa i Øjeblikket.

Haarde Vilkaar.

Naboens Dreng: Hvorfor er Du ikke i Skole?

Anden Dreng: Næ, jeg skyller Flasker.

Første: Hvad faar Du for det?

Anden: Fa'r sa'e, at hvis jeg ikke var færdig til Klokken syv, saa fik jeg Kløj!

Udenfor Wivel.

Bondemanden: Kan jeg faa en lille Sort?

Tjeneren: Vi handler ikke med Slaver her!

Tegning af Svend Ulrich.

Flyverindsamlingens Dyrehavsbakke.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Digteren og hans Elev.

Digteren sad i sit Værelse og skrev, da han blev afbrudt ved en Banken paa Døren.

— Kom ind! raabte Digteren.

Døren aabnedes, og en ung Mand traadte ind. Han tog Hatten af, strøg Haanden henover Panden og sagde:

— Undskyld Mester, at jeg forstyrrer Deres Digterfred, men jeg har et meget vigtigt Ærinde.

— Kom nærmere, unge Mand, og tag Plads og kom frem med, hvad De har paa Hjertet, sagde Digteren.

— Jo, Mester, jeg vil være Forfatter..... jeg vilde gerne lære at skrive, sagde den unge Mand.

— Det var Pokkers! sagde Digteren. Og det vil De lære af mig?

— Ak ja, hvem skulde vel ellers kunne lære mig det, hvis ikke *De*, Mester! sagde den unge Mand.

— Godt! sagde Digteren. Tag Deres Frakke af og tag Papir og Pen, saa skal vi forsøge. Vil De lære at skrive Vers eller Prosa?

— Ak, Mester, svarede den unge Mand, Vers er vel nok for svært at lære for alle Rimenes Skyld, men *Prosa*, ja, Mester, Prosa vil jeg gerne lære at skrive!

— Naa, saa forsøger vi en Historie paa Prosa da! sagde Digteren.

Den unge Mand satte sig ned ved Digterens Skrivebord, og saa begyndte Lektionen:

— Først og fremmest maa man for at kunne skrive en Historie have et Emne, som Historien drejer sig eller handler om. Til Eksempel en ung Mand og en ung Kvinde, som elsker hinanden.

— Ak ja, afbrød den unge Mand, saadan er det jo altid...

— Aa nej, bemærkede Digteren med et forsigtigt Blik, ikke altid, der findes jo ogsaa andre Emner, som man anvender, men vi kunde jo tage en ung Mand og Kvinde til at begynde med. Hør nu! Først maa man beskrive deres Udseende, deres Karakter, hvis det er nødvendigt; det mærker man for Resten, naar man har skrevet lidt, men fremfor alt deres Klædedragt! Hvis det gælder Manden, »han var iklædt en blændende hvid Tennisdragt, som rigtigt lyste i Solen«, eller om det gælder Kvinden, »en luftig Musselinskjole omsluttede hendes jomfruelige Skikkelse«. Heller ikke maa man glemme Øjnenes Farve eller Haarets, selv om det ikke har nogen Betydning for Historien. Det samme gælder ogsaa Tænderne, for Eksempel, »da han lo, viste han en Række perlehvide Tænder«. Naar man saa har faaet præsenteret den unge Mand og Kvinde for Læseren, maa der ske noget. Man slipper f. Eks. en Rival løs. Saa skal han beskrives i Lighed med foregaaende, men man gør ham smukkere og elegantere i Klædedragten end den anden.

— Ak ja, sagde den unge Mand, saa bliver det jo sværere for Pigen at vælge!

— Ja, maaske ogsaa det, fortsatte Digteren. Derpaa kan man lade begge Herrerne blive præsenteret for hinanden, men man maa da huske, at de skal være iskold artige mod hinanden og kaste hadefulde Blikke bag hinandens Ryg. Saa findes der en anden Ting, som er meget vigtigt, og det er Opløsningen eller Slutningen. Det kan mange Gange være meget sværére at slutte en Historie end at begynde den. I dette Tilfælde kan vi jo lade Kvinden falde i Søen og Manden hoppe i bagefter og tage hende op, medens Rivalen staar fejgt paa Stranden og skriger om Hjælp. Det er ingen daarlig Slutning, »naar de falder hinanden om Halsen og i et langt Kys besegler deres Forbund for Livet, medens Rivalen skamfuld smyger sig bort, skærende Tænder af Raseri«.

— Udmærket! jublede den unge Mand.

— Saa maa man have en Omgivelse til Historien. Man kunde forlægge Handlingen til Landet, hvor man kan gøre smukke Naturskildringer om Solen, Fuglene og mange andre Ting, som findes paa Landet. For at gøre det hele lidt fyldigere, kan man sætte nogle Bipersoner ind, som ikke har nogen Betydning for Historiens Udvikling, men som i alt Fald forgylder lidt op. Naar man saa er færdig med Historien, finder man paa en Signatur, hvorpaa man sender den ind til en Avis, hvor den trykkes og betales.

— O! sagde den unge Mand.

— Saa er der en anden Sag, fortsatte Digteren. Hvis man skriver pr. Linie, saa lader man de Elskende tale længe med hinanden, f. Eks.:

— Elsker Du mig rigtigt, Karl?

— Ja, Elskede!

— Rigtig meget?

— Ja, meget, Elskede!

— Kan jeg stole paa det?

— Ja, min egen Elskede — — —

— Det kan blive til mange gode Penge paa den Maade. Det bedste er jo, forstaar De, at lade ham være *døv*, saa at hun maa gentage det flere Gange, for Eksempel:

— Elsker Du mig rigtigt, Karl?

— Hvadbehar'?

— Elsker Du mig rigtigt, Karl?

— Hvadbehar'?

— Jeg spørger om Du elsker mig?

— Hvad siger Du, Elskede?

— Saaledes kan man jo blive ved længe, og det bliver til gode Penge med en Krone-Linien eller saa — — —

— O! sagde den unge Mand.

— Ja, gentog Digteren, gaa nu hjem og udarbejd dette her Motiv og kom saa til mig igen, saa skal jeg se paa det!

Den unge Mand trykkede taknemligt Digteren i Haanden og bukkede derefter til Farvel.

En Uge senere sad Digteren igen i sit Værelse og skrev, da han blev afbrudt ved, at det bankede paa hans Dør.

— Kom ind! raabte Digteren.

Døren aabnedes, og den unge Mand traadte ind. Hans Ansigt var bekymret og han sagde:

— Undskyld, Mester, men her er jeg nu med Historien.

— Kom saa med den da, saa skal vi se paa den! sagde Digteren.

— Det er jo ikke saa daarligt, min unge Mand! fortsatte Digteren, da han havde læst Manuskriptet igen.

— O! mener De det, Mester! Men jeg har været paa fem Redaktioner med den, og ingen vilde have den; de sagde, at den ikke passede for dem.

— Maaske er det knapt med Pladsen lige nu, men lad ikke Deres Haab blive nedslaaet af denne lille Modgang, jeg skal for at opmuntre Dem, købe Historien af Dem.

— O, Mester, De er altfor god! sagde den unge Mand henrykt. Saa købte Digteren Historien for fem Kroner.

Nogle Dage senere sad den unge Mand paa en Ølstue og læste Dagens Aviser.

Han havde læst to og aabnede den tredie, da var han nær ved at falde ned af Stolen af Forbavselse, thi der stod hans Historie!

Men Signaturen under den var Digterens!

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, **Harald Hansen**, Telf. 10392.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Køb RAVNEN

Forlovelses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 1,25 o Middag à 75 Øre.
Nørre Farimagsgade 57.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

TEL. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON's** TEL. 3684. 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, Fedevarer, Konserves. samt Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Forsamlingsbygningen „Jylland"
Randers.
anbefaler sine hyggelige Restaurations- og Selskabslokaler J. ANDERSEN.
Telefon: RANDERS 344.

Grundlagt 1850 Grundlagt 1850
A/s De danske Vin- & Konservesfabrikker
I · D · BEAUVAIS
M · RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR
KONSERVES · FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

Holbergsgade 6

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F.E.BORDING KØBENHAVN.

Skagerak.

Tegning af Emil Poulsen.

Fiskeren (til Turisten) — Den indhegnede Plet derhenne er vores egen lille Kirkegaard — vi havde ikke Plads til dem, der kom derude fra — — —

C.W.OBELS Normal-, Kentucky- og Smal-Skraa i imprægnerede Æsker 10 Øre.

16 Sider **10 Øre**

RAVNEN

Nr. 28. Redigeret af AXEL WESSEL. Torsdag den 13. Juli. 1916.

En Herre mærker Gaslugt udenfor en Dør, river denne op og finder en Selvmorder indenfor.

Tegning af Osvald Jensen.

Herren: — Hvad er det dog, De foretager Dem?
Selvmorderen: — Aa, go'e Herre, læg en 10 Øre i Maaleren, der er ikke mere Gas.

Bryggeriet Phønix

Telf. 3968 **Ølsorter** Telf. 3968

Se Prislisten i Socialdemokraten

Arbejdernes Brændselsforsyning

Odense Telefoner 989—1989 Kontor og Lager ved Havnen

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Tilskære & Sy-Kursus
Tilskæring af Dame- og Herregarderobe, Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi, Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

TEL. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684. 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, Fedevarer, Konserves. samt Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Grundlagt 1850 Grundlagt 1850
A/s De danske Vin- & Konservesfabrikker
I. D. BEAUVAIS
M. RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR
KONSERVES · FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NY ØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

N. J. Baltzers Enke
(forhen Rømersgade. Hj. af Frederiksborggade) har aabnet en ny 1ste Klasses Kafe
Sølvgade 28,
som anbefales til alle Venner og Bekendte.
☛ Kold Buffet. Smaa varme Retter. Billige Priser. Telef. 10998. **Vilhelmine Baltzer.**

Møbler
Sengeudstyr Kredit fra 4 Kr. mdl.
CHRISTOFFER LARSEN
75 Godthaabsvej 75.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13. København F.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 v. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Køb RAVNEN

„Ravnens“ Debutanter II.

Axel og Valborg.

— Elskede Axel, maa jeg se Dig i dit Heltøje!

Tegning af Bovenschulte.

— Det er mærkeligt, men mit Kindskæg er bleven langt hurtigere graat end mit Hovedhaar.

— Det kommer af at Du arbejder mere med *Kæberne* end med *Hovedet!*

Tegning af P. Christiansen.

— De paastaar altsaa, at De kender mig rigtig, Doktor?

— Ja, fuldkommen! Vi har jo danset baade Two-step og Vrik sammen!

Tegning af E. Gustafsson.

Han: Jeg ved ikke rigtig, om jeg skal blive Digter eller Maler?

Hun: Maler?

Han: Har De set, hvad jeg har malet?

Hun: Nej, men jeg har hørt Dem læse nogle Digte op!

Tegning af Kurt Wenzel.

En Varietéstjærne.

Tegning af Carl Brammer.

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

„Hiv og Sving søger Arbejde".

Tegning af Emil Poulsen

En ny og morsom Serie for Ungdommen.

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen
Søren Hansen.

RYG **ODOR**
Formrullet Brasil Cigar 5 Kr. 50 Øre pr. 100 Stk.
Haandrullet . . 7 Kr. " "
CIGAR- & TOBAKSFABRIKEN **DANMARK**
Telefon 5621 Grundl. 1888
Niels Hemmingsensgade 20
København

—Danmarks fineste Taffelvand—
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390. Aarhus.
Generaldepôt: Remersgade 15 Telefoner 9256—9257.

SOCIAL-DEMOKRATEN
Snedkermester **Ferd. Olsen**
Studiestræde 17
Stilfulde Møbler
Afbetaling

Th. Jensens avt.

skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57. Telefon Nora 2677 y.

Tegning af G. Albertus.

Hvor Du er øm, Valde!
— Ja, *øm!* det skal Du ha' Ret i . . . men Du vejer ogsaa godt til!

Fa'rs Sønner.

II.

Charmøren.

Han har Kvindetække, er flabet og lang,
han drives af en ukuelig Trang
paa Knæ for Skønhed og kvindelig Ynde,
har Smag for alle, for tykke og tynde,
hans Liv er at elske, at kysse og favne
og former sig derfor just ikke asketisk
— Listen med hans Erobringers Navne
De finder her ordnet alfabetisk:

Anna blev hans en smilende Vaar,
Birte havde det dejligste Haar,
Carla var som Sommer og Sol,
Dagny saa bly som en Martsviol,
Edith havde de blødeste Arme,
Frida havde det særlig med Varme,
Gudruns Moral var tem'lig oprørende,
Harriets Øjne aldeles forførende,
Ida han elsked' i tre Kvarter,
Jenny han endnu stadigvæk ser,
Kirsten var lutter Flamme og Glød,
Laura var kælen og voldsom sød,
Mary var dum som en Gaas og uskyldig,
Nanna var klodset og temmelig fyldig,
Olgas Temperament var kolerisk,
Paula var ikke saa lidt hysterisk,
Rita skældte og smældte ustandselig,
Sara var ham for fed og sanselig,
Tora var lille og sart som et Barn,
Ulla var dristig og voldsom erfar'n,
Vilhelmine var bleg og blufærdig,
Xera var »sat« og uhyre værdig,
Yrsa var ham en god Veninde,
Zenta blev snart hans argeste Fjende,
Ægine havde sin Styrke i Graaden,
Ørtrud var fiks, men let paa Traaden.

Ja, ikke sandt, tilsammen en smuk
Buket — lidt fyldig — kan gerne være,
han ynder dog netop en Atmosfære,
der ligefrem skælver af Kvindesuk!
Han samler paa skønne erotiske Minder,
som andre paa Mønter, han samler paa Kvinder,
er altid paa Færde, aarle og silde
— naa, Herregud, *noget* han skal da bestille!

Per Bonde.

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

— Lad Mrs. Fordyce fortsætte, indskød Sir Francis.

— Nuvel, sagde min Moder, jeg var altsaa fuldstændig overbevist om, at det var Léonie du Barri, som Monsieur Pluckart havde set optræde i Paris, og den følgende Morgen lykkedes det mig med noget Besvær at træffe hende. Jeg vandt under vor Samtale lidt efter lidt hendes Fortrolighed. Hendes Historie er i Korthed følgende: Sine tidligste Minder har hun fra Buda-Pest, hvor hendes Fader var Overgartner hos en af de fornemste Magyarmagnater. Baade Faderen og Moderen var Italienere, og Italiensk var det Sprog, der taltes i Hjemmet. Faderens Navn var Cesare Melito, Moderens Agostina. Léonie havde en Søster Carlotta, der, efter hvad hun siger, slet ikke ligner hende, og for hvem hun ikke lader til at nære større Hengivenhed — denne Søster, siger hun, er en stille, rolig og huslig Natur, medens hun selv, Léonie — hvis rette Navn er Margarita — er livlig, glad og sorgløs, selv om hun undertiden kan lide af Melankoli.

— Det er sandt, svarede Monsieur Paul, ja, undertiden er hun meget melankolsk.

— Efter Léonies Beretning, fortsatte min Moder, døde Faderen, da hun omtrent var 13 Aar gammel, og hendes Moder anvendte den lille Kapital, han havde efterladt sig, til at begynde den lille Forretning, hun har endnu. Denne passede hun ved Hjælp af sine to Døtre. Men Léonie syntes ikke om dette stille, ensformige Liv, men længtes bort derfra. Tilsidst, da hun var 15 Aar, løb hun fra Buda-Pest sammen med et omkringrejsende Teaterselskab og besøgte sammen med det Rusland, Tyskland, Frankrig og Italien. Men efterhaanden følte hun stærkere og stærkere Længsel efter at gense sin Moder, og fra Italien begav hun sig derfor til Wien, hvorfra hun senere vilde rejse til Buda-Pest. Naturligvis maatte jeg for at vinde hendes Fortrolighed fortælle hende Anledningen til, at jeg havde opsøgt hende. Jeg viste hende flere Fotografier af Italia. Hun troede først, at det var Fotografier af hende selv og blev forbavset over den store Lighed. Men om Italia vidste hun intet, og hun havde aldrig hørt Tale om, at hun havde nogen anden Søster end Carlotta.

— Du siger, Mo'r, at Du tror, at Italia og Léonie er Tvillingesøstre, sagde jeg. Hvilke Grunde har Du for din Paastand?

Men Moder rystede paa Hovedet, idet hun svarede:

— Jeg har ganske vist ikke stærke Grunde at anføre derfor, men det er mere en instinktiv Følelse hos mig.

Jeg saa' paa Sir Francis, som med spændt Opmærksomhed havde lyttet til min Moders Beretning.

— Hvad tænker De derom, Sir Francis? spurgte jeg.

Han rejste sig, trak sit Ur frem og holdt det op mod mig.

— Jeg tænker, svarede han smilende, at vi gør bedst i at gaa til Ro nu. I Morgen vil vi træffe Mademoiselle Léonie eller Margarita, som hun jo egentlig hedder. Maaske kan vi faa Lejlighed til at sprede noget af det mystiske Mørke, som omgiver Miss Romatti.

Den følgende Morgen traf vi ogsaa meget rigtigt den unge Dame, som vi havde været saa ivrige efter at træffe.

Lige da jeg fik hende at se, følte jeg en næsten fysisk Smerte, thi hun mindede mig saa levende om Italia, at jeg havde svært ved at overbevise mig selv om, at det ikke var hende. Men Kærligheden er skarpsynet, selv om man paastaar, at den er blind. Jeg opdagede snart adskilligt forskelligt hos de to unge Piger, skønt Ligheden — saavel i det store Hele som i de fleste Detaljer — virkelig var højst forbavsende.

Hvad Monsieur Paul angaar, saa fornyede han Bekendtskabet med Mademoiselle Léonie med den mest iøjnefaldende Begejstring. Han talte, gestikulerede og lo, tørrede af og til en Taare bort samt forsikrede, at han nu var det lykkeligste og af Skæbnen mest begunstigede Menneske.

Det forekom mig ogsaa, som om Léonie efter den første, ganske naturlige Overraskelse ved Synet af ham, slet ikke var ked af at træffe ham, men betragtede ham ret velvilligt.

Dog, Sir Francis Sewell lod ikke Monsieur Paul faa nogen særlig god Lejlighed til at udvikle sine Følelser for Mademoiselle Léonie. Thi han begyndte straks en længere Samtale med hende, som optog næsten hele Morgenen.

Efter at den var sluttet, trak han mig til Side og sagde:

— Jeg tror, at det er lykkedes mig at danne en Teori angaaende denne Sag, en Teori, der vil komme Sandheden meget nær. Men inden jeg er fuldt forvisset om Rigtigheden deraf, vil jeg ikke omtale den for Dem eller nogen anden. Men jeg beder Dem fra denne Stund at overlade alt til mig; jeg tror snart at kunne føre Sagen lykkeligt til Ende. Til at begynde med vil jeg gaa hen og sætte Telegrafen i Virksomhed.

Derefter saa jeg ham ikke i flere Timer, men endelig vendte han tilbage med en hel Dynge Telegrammer.

— Hør, sagde han, nu skal De følge mine Instrukser. Selv rejser jeg inden en Time sammen med Deres Moder og Mademoiselle Léonie til Buda-Pest, medens De begiver Dem til Byen G., sejler over Floden og tager ind paa Grand Hotel i Albanetta. De vil faa et Pas, saa at De uhindret kan komme dertil, og De er ventet paa Hotellet. I den Formening, at De ikke vilde have noget imod at have Deres unge Ven, Monsieur Paul, med Dem, har jeg ordnet det saaledes, at han kan følge med Dem. Er det ikke godt?

— Udmærket — jeg takker Dem!

— De bør blive paa Hotellet, indtil jeg lader høre fra mig — og det skal ikke vare længe. Vi mødes alle i Albanetta, og jeg haaber, at det vil lykkes os ved Afrejsen at faa Miss Romatti — om hvis rette Navn jeg maa bekende, jeg stadig svæver i Uvidenhed — med os.

Vi trykkede hinandens Haand, og jeg fik det Indtryk, at hans Skarpsindighed vilde formaa at løse alle Vanskeligheder.

En Time senere rejste Sir Francis, min Moder og Léonie til Buda-Pest. Monsieur Paul, som først var blevet meget

bedrøvet over, at hans guddommelige Léonie rejste fra ham, trøstedes imidlertid, da han hørte, hun vilde komme igen.

Om Aftenen rejste vi til G., og den følgende Morgen sejlede vi over Floden; jeg stod endnu engang paa Moutalbas Jord!

Alt gik, som Sir Francis havde forudsagt; vi mødtes ikke af nogen Hindring. Tværtimod ventede der mig en Overraskelse; paa Kajen, som jeg for 14 Dage siden havde forladt, stod den unge Officer, til hvem jeg havde betroet Billetten til Italia! Han ønskede mig yderst høfligt velkommen.

— Her, Monsieur, tillader jeg mig at give Dem Beviset for min Paalidelighed, sagde han og lagde en lille Billet i min Haand. Jeg haaber, at det er tilstrækkeligt.

Jeg rev Konvolutten op. Den indeholdt kun én Linje, men var fra Italià. Hun havde faaet min Hilsen, havde det godt og haabede paa snarligt Gensyn.

— Jeg var netop i Begreb med at sende dette til Dem, Monsieur, fortsatte den unge Officer, da jeg i Morges fik Ordre til at møde her ved Deres Ankomst.

— Skal vi vedblivende staa under Bevogtning? spurgte jeg. Han rystede paa Hovedet.

— De og Deres Ven ventes i Grand Hotel i Albanetta, sagde han, og De har Deres fuldkomne Frihed. Jeg har kun Ordre til at ledsage Dem til Byen.

Jeg indbød ham til at spise til Middag sammen med os og gav ham Resten af den Sum, jeg havde lovet ham. Om Italia og Varitza-Affæren vidste han intet.

I to Dage drev nu Monsier Paul og jeg omkring i Hotellet og dets Have; den unge Officer havde nemlig antydet for mig, at det ikke var klogt, at vi viste os meget ude i Byen. Monsieur Paul tog flere Skitser og var henrykt over det høje Bjergs skinnende Tinde; Landskabets Farvepragt trøstede ham i nogen Grad over Savnet af Léonie.

Selv havde jeg en ejendommelig, men meget behagelig Følelse af Ro ved Tanken om, at jeg atter befandt mig i samme By, som Italia opholdt sig i — eller snarere holdtes fangen i. Jeg vidste jo, at jeg snart vilde gense hende, da jeg fuldt og fast stolede paa Sir Francis' Evner.

Den tredje Dag efter vor Ankomst blev vi indbudte op paa Slottet. Jeg betraadte dets Omraade med ejendommelige, blandede Følelser.

Italia havde her holdt sit Indtog som Dronning; nu holdtes hun dèr som Fange! For fjorten Dage siden var jeg blevet tvunget til at tage derfra; nu vendte jeg tilbage med rette vedkommendes Samtykke . . . .

Vi blev anmodet om at begive os til Raadssalen, hvor Prins Konstantin havde udslynget sin opsigtsvækkende Anklage mod Italia og hendes Ministre.

En hel Mængde Mennesker var ved vor Ankomst samlede derinde. Der var blandt andre de tre Generaler; de stod i ivrig Samtale med Prins Konstantin i en Vinduesnische. Ingen af dem tog mindste Notits af os, da vi traadte ind, men jeg syntes, at de alle saa generede og forvirrede ud. Jeg paa min Side tog heller ikke videre Notits af dem, navnlig da jeg straks ved min Indtræden i Salen fik Øje paa Italia, der sad sammen med Grev Varitza og hans Hustru.

Italia var ganske vist bleg, men hun smilede glad og forhaabningsfuld, og hendes Øjne hvilede kærligt paa mig.

Jeg hørte Monsieur Paul trække Vejret dybt, idet han hviskede:

— Min Gud — er det hende? Det var en forunderlig Lighed! Thi Léonie er det ikke . . . .

Atter sloges Døren op. Sir Francis Sewell og min Moder traadte ind i Salen. Efter dem fulgte en statelig, køn, midaldrende Kvinde, en ægte Romerindetype, hvis mørke Øjne hurtigt fór gennem Salen og standsede ved Italia med et ejendommeligt, spørgende Udtryk. Bagved hende saas to yngre Kvinder, af hvilke jeg paa Figuren genkendte den ene — Léonie.

Men vi kunde ikke se Ansigtet paa nogen af dem: de var tæt tilslørede.

XXV. DEN RETTE DRONNING.

Af det, der tildrog sig ved denne Lejlighed, fik jeg det Indtryk, at Sir Francis Sewell enten havde et særligt Baand paa Prins Konstantin eller ved et eller andet Tilfælde havde gjort ham en saadan Tjeneste, at Prinsen følte sig nødsaget til at behandle den store engelske Advokat med særlig Høflighed og Hensynsfuldhed.

Mig værdigede han ikke den ringeste Opmærksomhed — gav mig ikke engang Lejlighed til at hilse. Med udstrakt Haand og et venligt Smil paa Læberne skyndte han sig at gaa Sir Francis i Møde og præsenterede ham meget ceremoniøst for de tre Generaler, der betragtede ham med forskende Blikke. Det var tydeligt nok, at baade hans Navn og store Anseelse var dem bekendt.

Medens disse fem Personer talte halvhøjt sammen, tænkte jeg paa, hvad der nu vilde ske. Var dette en Domstol?

Men det varede ikke længe, før den ældste af de tre Generaler tog Plads ved Bordet sammen med sine Kolleger, der satte sig paa hver sin Side af ham. Prins Konstantin og Sir Francis tog Plads i Nærheden af dem.

Idet Ordføreren vendte sig mod de tilstedeværende, sagde han følgende:

— Vi vil i Dag fortsætte den opsatte Undersøgelse angaaende Successionsretten til Moutalbas Trone og hvad der hører der ind under. De, min Herre, fortsatte han, henvendt til Sir Francis, har haft den Venlighed at tilbyde os visse, særlige Oplysninger, som det er lykkedes Dem at skaffe, og vi er Dem meget taknemlige, hvis De vil fortælle os, hvad De ved!

— Tillad mig da, Hr. Ordfører, at fremlægge visse Fakta for Dem. Til en Begyndelse har De, efter hvad jeg tror at have forstaaet, fastslaaet det som et Faktum, at Grev Varitza og hans Kolleger, som i mange Aar har arbejdet paa at sætte Prinsesse Olga, Kong Alexander VI Datter paa hendes Faders Trone, har været overbeviste om, at den unge Dame, som vi ser ved Grevens Side, og som kaldtes Italia Romatti, virkelig var Prinsesse Olga.

— Om Grev Varitzas og hans tre nærværende Kollegers gode Tro er vi fuldkommen overbeviste, svarede Ordføreren. Derimod er vi ikke lige saa sikre paa, at det Medlem af deres Forbund, som kaldte sig Antonio Romatti, ikke med Hensigt har bedraget dem, og at hans Datter ikke har været hans Medskyldige.

— I den Henseende tillader jeg mig at bemærke følgende, svarede Sir Francis, det er ubestrideligt, at denne unge Dame, Italia Romatti, i Klosterskolen, hvor hun opholdt sig indtil for et Aar siden, har faaet en yderst omhyggelig Uddannelse til sin høje Stilling.

— Ja, dette vil vi ikke bestride, svarede Ordføreren. Men der er to Punkter, angaaende hvilke vi ønsker at faa nærmere Oplysning; det ene er angaaende den unge Dames Optræden i en Varietê i Paris, det andet er Spørgsmaalet, hvorvidt hun ikke i Virkeligheden er Romattis Datter, som af ham er blevet uddannet til at spille en vis Rolle og narre hans Forbundsfæller, navnlig Grev Varitza.

— Angaaende det første Spørgsmaal vil jeg straks give Dem de Oplysninger, De ønsker. Jeg har hørt sige, Hr. Ordfører, at den bekendte franske Detektiv, Monsieur Pluchart ganske bestemt har identificeret Miss Romatti som den Léonie du Barri, han har set optræde i »Den grønne Edderkop« i Paris. Jeg har ogsaa hørt Tale om, at Miss Romatti bestemt benægtede dette ved den Lejlighed, hvor Paastanden fremsattes. Jeg vil nu paa den mest uimodsigelige Maade bevise, at Miss Romatti havde Ret. Thi — Hr. Ordfører — Léonie du Barri er her selv.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

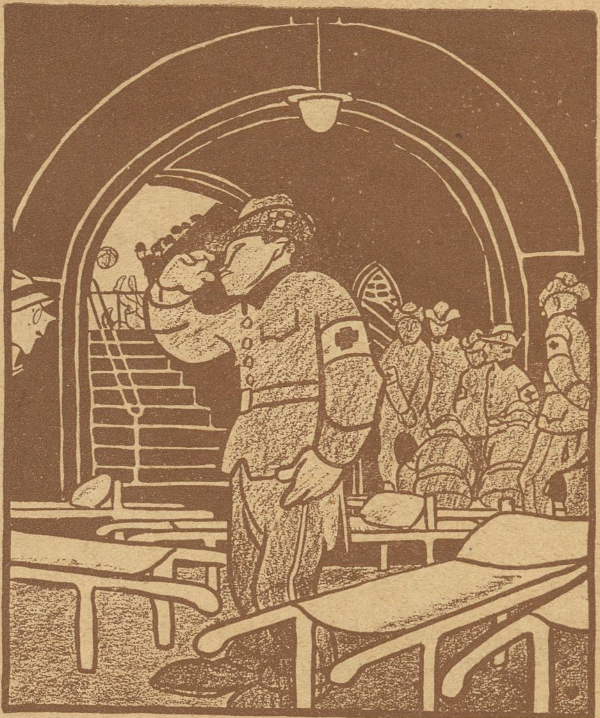

Fodbold i Stockholm. Udenfor Stadion.
— Hvad venter alle disse Mænd paa?
— Paa de besejrede. (»Søndags Nisse«.)

Hjem fra Kirken.
— Præsten sagde i Dag, at Djævelen gaar omkring som en brølende Løve, men »Jævelen« skal vide, at min Marie dèr er meget værre!
(»Strix«.)

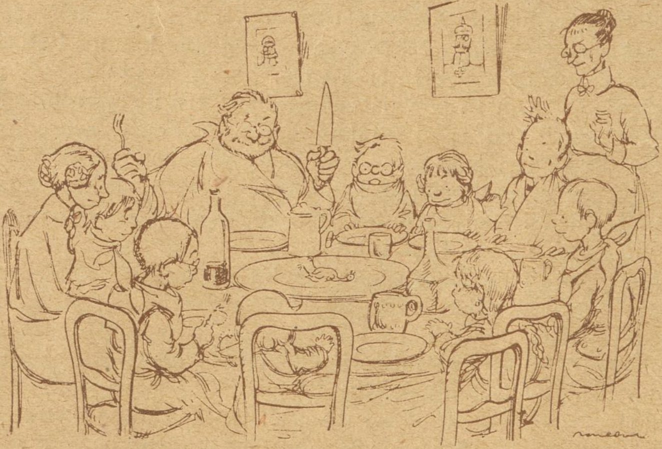

— Se saa, Børn! I Dag skal vi have Kylling til Middag! (»Le Pele Mele.«)

Tante Fie vil *altid* gøre sig nyttig. Nu sidder hun ude i Haven og syr paa Fugleskræmslet!
(»Meggendorfer Blätter«)

De smaa Hunde: Sikken en dum Hund dèr, den arbejder jo li'som et Menneske!
(»Naggen«)

Rød Indmad

Krigens Velsignelser.

Den danske Smaamand kan snart paa sit Bord
en ærlig Bid Kød ej skue —
den danske Bonde, hans Landsmand og Bro'r,
véd andre, der Kødet kan bru'e!

Den danske Smaamand har Møje og Kval
med at skaffe Sukker til Kaffen.
Og Kaffen selv — den er morderlig gal,
hvorfra skal monstro han skaff'en?

Den danske Smaamand maa skatte til Mænd,
som ikke er værdig' at løse
hans Skobaand — som biler til Børsen hen
og jobber om Guld til — Tøse!

Du danske Smaamand, er Vejen end trang,
maa endnu din Harm Du tvinge —
Du véd dog, den Dag vil komme en Gang,
da Valget Dig Magten skal bringe!

Der klages over Svineriet ved Boillontærninge-Fabrikationen. Den skal nok ikke sjælden foregaa paa Steder, hvor der er alskens Sygdom til Huse. Herregud, er det noget at skrige op over? De rare Tærninger er jo mest bestemt for Fattigfolk, og *de* har da ingen Skade af, at der kommer lidt Boller (eller Bylder) paa Suppen.

Vi har nu faaet vor første kvindelige cand. theol. Uha, uha — tænk, om det skulde ske, at hun blev dømt til at miste Kjole og Krave!

Skal *Mantzius* tilbage eller ej?
Kan hænde *Chefen* render sin Vej,
vildt raser Striden og Trætten:
Tragedien værger sit Sulefad,
og *Operaen* er ligeglad —
men hør — hvad siger *Balletten*?

Baron von Rosenkrantz.

»Den danske Adel i sluttet Trop
bør staa urokkelig sammen!« —
Hr. Palle klavrer paa Hesten op
og svinger sit Sværd med Gammen.

Hr. Palle skal nok gi' Rigsdagen Fur,
dens Kneb han hugger i Splinter.
Thi husk, Hr. Palle er fin cand. jur.
og lærte paa Lolland mange Finter.

Hr. Palle er arm paa Godser og Guld,
maa stundom paa Lappen vel suge —
men af Sludder og Vrøvl har han
Kæften fuld,
og det kan vor Adel altid bruge!

Fru Spyflue: Det er dog dejligt med den Eksport; nu kommer mine Børn da paa Ferierejse!

Man diskuterer i denne Tid om Soldaternes Sidevaaben, og der er stor Uenighed, om Jenserne skal bære dem, naar de ikke gør Tjeneste, eller om Smørstikkeren bør opfattes som Tegn paa Værdighed o. s. v. Herregud, Sagen er dog ganske simpel: Tag baade Sidevaaben og Skydevaaben og Uniformen og hele Klunset væk og smid alt Stadset paa Møddingen — før bliver Livet dog ikke værd at leve i denne dejlige Verden.

Formanden for Sukkerfabrikken »Vestsjælland« har fornylig erklæret, at Bestyrelsens Tantieme (69,000 Kr.) egentlig ikke var for meget for ham alene, om han skulde betales fuldtud for sit Arbejde. Tør jeg i den Anledning foreslaa Herren at udarbejde en lille specificeret Regning? Det kunde f. Eks. interessere mig at vide, hvor højt han takserer en Nysen, hvor meget han skal have for at slibe sig en Skraber og for hver Gang han »trækker og slipper«.

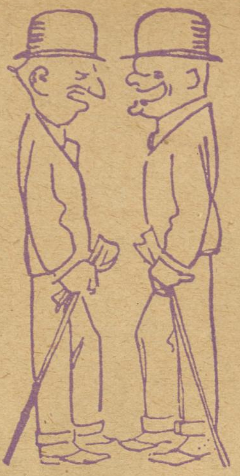

— Véd Du af, at Klaus Berntsen nu ogsaa maa henregnes til Eksport-Svindlerne?

— Nej, hvad siger Du —?

— Jo, han er blevet iagttaget paa en Restauration, hvor han satte en vældig Portion Flæskesteg tillivs, — saa kan man vel nok kalde ham: *Klaus Sul-æder!*

Gaar det galt for en Nathan,
saa skab ej derfor straks jer!
Hvad hyler I for, for Satan?
Sæt bare Fyren paa Aktier!

Danske Barberere i Karikatur.

Andersen, Aarhus.

AFBRUDTE DRØMME!

Je' stod og tænkte paa min Skat
mens je' stod paa Vagt
i den lumre Sommernat
je' ej en Taar har smagt
og i Trangce faldt je' hen
ved at drømme om
en god og trofast gammel Ven
— en hel og en hal' Pæ'l Rom;
men saa kom den fordømte Ronde
mens je' drømte paa min Vagt
han mig Drømmene ej undte
saa var det hele ødelagt.

Nu i Spjællet ska' je' ind
for min lille Drøm,
je' er forpint paa Sjæl og Sind
som et rustent Søm.
fire Sorte har je' faaet
nu ka' je' vel drømme ud
de' er ikke meget men altid naa'et
for en søvnig Stud.
Aa, jeg strakte mig paa Fjællet
je' syn's je' mig lige havde lagt
men saa sku' je' ud a' Spjællet
saa var det hele ødelagt.

Viggo Johansen.

Idet vi gaar ud fra, at De er den bekendte Maler Viggo Johansen, takker vi for den fortræffelige Tegning — men hvor i Alverden har De det dejlige Digt fra?

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer·Huden
Alles Yndlingssæbe

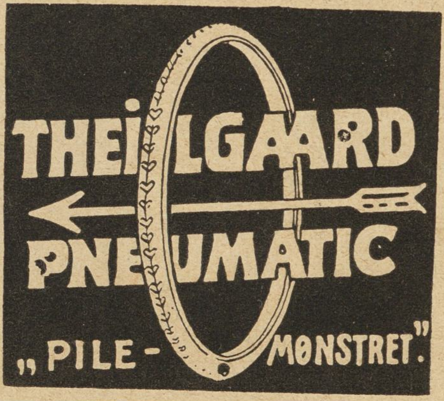

Damen: Vil De give noget til Luftværnet?
Manden: De skulde først se at faa noget til Brystværnet.

Tegnet af G. H., Nykøbing F.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

Christianslunds Badehotel, Nyborg.

Telefon Nyborg 28.
P. Petersen.

Værelser med Pension fra 6 Kr. Alt moderne indrettet. Selskaber og Foreninger paa indtil 500 Deltagere modtages. Fortrinlige Strandbade med rigt Badeliv. Hotellet er smukt beliggende ved Skov og Strand.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.
Koncert
hver Sommereftermiddag.

Tivoli.

Sommersæson fra 12. Maj til 17. September 1916.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v. Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Sommerlyst Koncertsal
hver Aften: Sommerrejsen 1916.

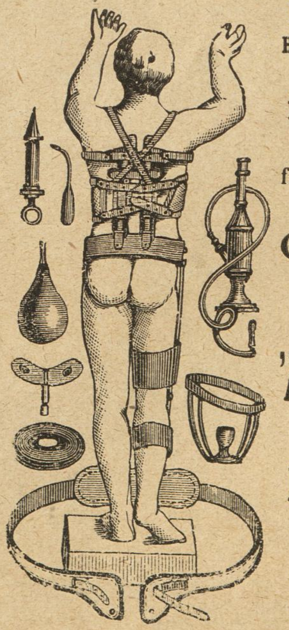

Fabrik-Udsalg.
Have-Auto-Slanger
Alle bør købe
friske Varer
fra
Gummi-Lageret
„Francais"
A. Mouritzen
Lille Kongensgade
16.

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

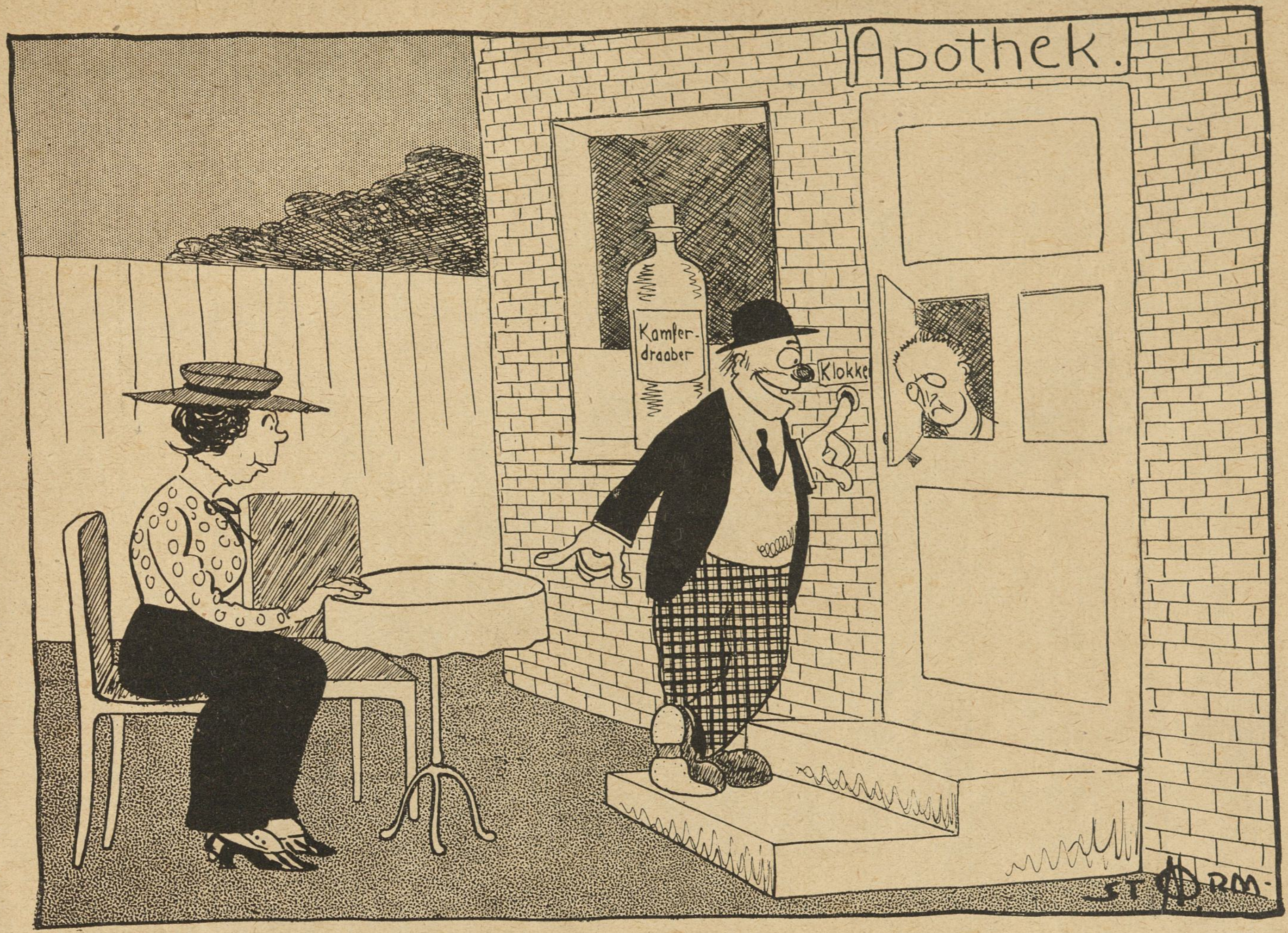

Tegning af Storm-Nielsen.

— Go' Maarenkvist, Hr. Appetekker! Gi' os en Lemenade og en Kæmpesjus herud — Bord og Stol behøves ikke, det har vi sæl ta'et med!

Et Frieri.

En ung Mand var forelsket i en jævnaldrende Kvinde, men havde ondt ved at faa det fornødne sagt. En Dag stirrede han i hendes Selskab i et lille Spejl, han holdt i Haanden, og tilsidst blev den unge Pige nysgerrig og spurgte, hvad det var, han saa paa.

— Billedet af det skønneste, der findes her paa Jorden! Jeg vilde give et Kongerige for at eje det.

— Maa jeg se det, sagde hun.

Og saa rakte han hende Spejlet.

Tung Gæld.

En meget fyldig Bogholder henvendte sig til sin Chef og bad om en Maaneds Gage, da han ellers vilde dø af Sult. Chefen saa paa Bogholderens trinde Mave og Kinder og sagde: — De ser da ellers ikke saa hungrig ud?

— Aa nej, men al denne Fedme tilhører ikke mig — jeg skylder endnu min Værtinde for den!

Jægerlatin.

En Jæger fortalte for et større Selskab, at han en Gang med en Kugle havde skudt en Hjort gennem det højre Bagben og Øre.

— Umuligt! raabte Selskabet.

— Ingenlunde, svarede Jægeren — Hjorten kløede sig nemlig med Benet bag Øret, da jeg skød!

Den indbildte Syge.

En rig Mand plagede ustandseligt sin Huslæge med indbildte Sygdomme. Han var stærk som en Bjørn, men ansaa lidt Sygelighed for at være fint.

— O, De maa give mig et Raad for min svage Mave, kære Doktor.

— Tja, De maa undgaa svære og oppustende Spiser, svarede Lægen.

— Ja, men hvilke Spiser er saadan?

— Ja, en Ambolt er svær, og en Blæsebælg er oppustet — men ellers kan De spise alt muligt andet, svarede Lægen.

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE"

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

Aage og Else.

En lille Roman af Per Bonde.

Aage mødte Else en Efteraarsaften paa et Bal hos sin Onkel Grev Trane.

Aage var rank og mandig og havde, hvad man kalder Kvindetække. Han var saa poetisk anlagt, at hans Tale tit formede sig i Vers, hvis Skønhed gød sig over den, han talte med, saa han eller hun følte sig iført et Klædebon af Solskin. Ja, til Tider hævede han sig saa højt paa Poesiens Vinger, at han forsvandt gennem Stuens Loft og dalede efter en Afkøling i den kolde Natteluft ned paa Landevejen udenfor.

Else var saa blændende skøn, at man ikke kunde se paa hende, uden at faa ondt i Øjnene, ja, adskillige var de, som havde faaet en alvorlig Øjensygdom af at beskue hende; hendes tre Fætre var alle i den modne Alder pludselig bleven blinde.

Og denne Efteraarsaften mødte Aage og Else hinanden for første Gang.

De traadte en Vals sammen — traadte, nej, svævede —.

Og fra denne Stund elskede de hinanden.

I Pavsen sang Else.

Vidunderlig dejligt lød det, thi Else havde aldrig følt sig saa lykkelig som i Aften, og hun sang sig saa højt op, at hun ikke kunde komme ned igen; Aage maatte hente en Stige for at faa hende ned til de applauderende Tilhørere.

Senere fik Aage Else med ud i Haven. Her satte de sig paa en Bænk.

Og Aage talte.

Hans Ord var saa varme, at Temperaturen steg adskillige Grader, og den raakolde Efteraarsnat forvandledes til den luneste Sommernat derved.

Og Else lyttede til.

Hendes Øjne lyste, saa det blev Dag i Miles Omkreds, og Gæsterne inde i Slottet forfærdede brød op, overraskede over, at den Nat var svunden saa hurtig.

Og Fuglene sang, Bierne sværmede ud, Blomsterne vældede frem, og Træerne fik friske, vaargrønne Blade.

Aage og Else var lykkelige.

— — —

En Maaned senere stod deres Bryllup.

Men Morgenen efter dette sporedes en stærk Brandlugt fra Brudekammeret.

Man sprængte Døren og fandt to forkullede Lig paa Gulvet. En Glød fra Elses Øjne havde antændt Sengeklæderne, uden at de mærkede det, og Sengene var gaaet op i Luer.

Saaledes endte deres unge Lykke.

Tegning af P. V. Hansen

Professor Friedenrich undersøger Menneskets blødere Dele. (Kommunehospitalet.)

Flæsket falder.

En meget tyk Herre, der havde faaet en Taar over Tørsten, faldt, ved Nattetid paa Vejen hjem, i Rendestenen. En Student, der overværede Scenen, gav sig til at le højt.

— Hva' Fa'en griner han a'? raabte den tykke.

— Af Glæde over, at *Flæsket falder!* svarede Studenten.

Sof i Ro.

Lille Karen havde faaet nøje indpræntet Nødvendigheden af at sidde ganske stille, da hun første Gang skulde i Kirke.

Hun udførte ogsaa dette Kunststykke udmærket, og da Gudstjenesten var forbi, syntes hun jo nok, at hun havde fortjent lidt Ros. Da de forlod Kirken, sagde hun til sin Mor: — Mor, har jeg vel vækket en eneste af dem?

Gamle Minder.

— Hvorfor gør din Hund altid paa dette Hjørne?

— Jo, her boede min Skræder før, og det glemmer den ikke.

De forenede Bryggeriers Central Hvidtøl og Skibsøl
forlanges udtrykkeligt - fordi det er bedst.

Krigsfilosofi.

1) — Det er dog forfærdeligt, saa mange Mennesker der bliver slaaet ihjel. Som Jordemoder spør' jeg, hvordan det skal gaa med Slægterne i Fremtiden!

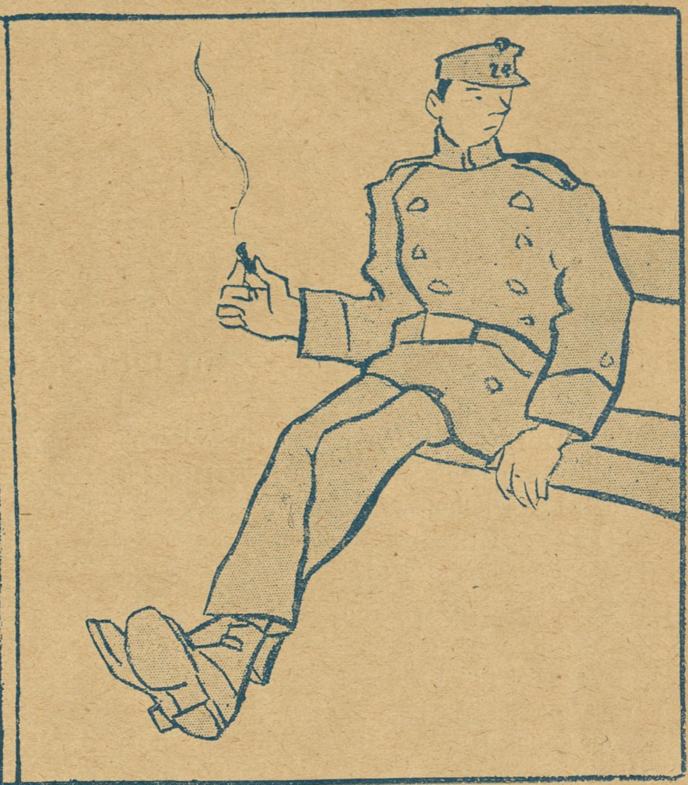

2) — Det er mærkeligt! Jeg knagfryser om Natten, faar daarlig Kost og ingen Penge, og Folk griner af min lasede Uniform — og dog siger de, at jeg skal frelse Fædrelandet!

3) — Efter hvad jeg har læst i Bladene, skal det være en ren Benefice at faa skudt Arme og Ben af, den moderne Teknik kan jo ved Hjælp af Skruer konstruere helt ny Mennesker!

Tegninger af Magnus Bengtsson

4) — Jeg behøver dog ikke at blive bange for den ny Konkurrence. De nymodens Invalider dør jo af Sult, og der er ingen af dem, der vil kunne vække Medlidenhed saadan som jeg med mine gammeldags Træben!

C. B. MØLLER & Co.s
Cigarer og Cigaretter
er de mest velsmagende:

Rose 101 **bedste** eksister. Cigaret til 15 Stk. 0,10
„Marquis“ med Kork . . . . 10 — 0,10
„Brillante“ stor oval m. Kork og Guld 8 — 0,10
„Sherrys“ Cigaretterne Nr. 1, 2, 3, 4, og 5.
„Elite“ á la Algier u. Mundstykke . 20 Stk. 0,25

Overidioten.

En lille Sessions-Historie.

Der var en Gang — det er forresten ikke saa *forfærdeligt* længe siden — en ung Mand, som hed Harald Krølleberg. Han var ganske ualmindelig dum, dummere end de allerfleste. Paa den anden Side er det værd at lægge Mærke til, at Harald Krølleberg var høj, kraftig og i alle Henseender velskabt. Dette bemærkes for at give Anledning til det Spørgsmaal, om der var nogen Sandsynlighed for, at man paa Sessionen skulde vægre sig ved at tage ham til Rekrut?

Selvfølgelig ikke!

Men nu kommer der en lille »Biomstændighed«.

Harald havde en Onkel. Det har han naturligvis tilfælles med saa mange andre unge Mænd, der skal paa Session, men disse Onkler har bare ingen Indflydelse paa, om deres Nevøer bliver tagne til Soldat eller kasserede. Men Harald Krøllebergs Onkel var gammel, veltjent Oberst, der i sin Tid havde siddet som Øverste paa Sessionen, og derfor sagde Haralds Mor til sin Søn:

— Du skal ikke være bange, min Dreng, husk, Du har Onkel Henry, og til ham vil jeg skrive i Dag.

Tykke Onkel Henry sad i den sædvanlige Tobakstaage og læste moderne Strategi (som han i Parentes bemærket fandt nærmest fjollet) da Søsterens Brev ankom.

Da han havde læst Skrivelsen, afleverede han en skrallende Latter, slog sig paa sine knudrede Ben og raabte:

— Hør, Løjtnant Larsen, har De nogensinde hørt, at man har gjort et Næsehorn til Soldat?

Det havde Løjtnant Larsen selvfølgelig ikke, og Onkel Henry satte en ny Rabalder-Latter op og fik Taarer i Øjnene af bar Grin.

Saa greb han Pen og Blæk og skrev til sin Søster, at hun kunde være ganske rolig — den Sag skulde han personlig ordne.

* * *

Samme Dag henvendte Onkel Henry sig til Sessions-Lægen og sagde til ham:

— Min kære Ven, i Morgen skal De mønstre et Menneske, der er saa Topidiot, at der ingen Betegnelse er for det. Han er desværre min Søstersøn, og han kendes paa, at han har ildrødt Haar og er komplet Idiot. Gør mig den Tjeneste af Hensyn til Hærens Ære at kassere ham!

Og til Søstersønnen sagde Onklen:

— Du behøver ikke at være bange Harald, din Sag staar godt. Naar Du kommer til Lægen i Morgen, saa opfør Dig ganske, som Du plejer; saa gaar det nok altsammen!

Saa oprandt Sessionsdagen, og Harald Krølleberg mødte med bankende Hjærte — han frygtede alligevel en Ulykke. Og den kom — kom i Skikkelse af en anden ung Mand, der ganske vist langtfra var saa stor en Idiot som Harald, men ellers i alt andet var hans fuldstændige Sidestykke, ogsaa hvad det ildrøde Haar angaar.

For at gøre Ulykken fuldstændig kom de ind sammen, og Lægen, der gærne vilde vise Obersten en Opmærksomhed, mønstrede de to rødhaarede og kom i stor Forlegenhed.

Hvem af dem mon der er den rigtige, tænkte han og rev i sit Overskæg — Navnet havde han glemt at faa opgivet, og han turde ikke spørge dem ud angaaende deres Familjeforhold. Men pludselig lysnede det for ham, og han tænkte: Den dummeste er Manden!

— Hør nu, sagde han til de to »Rødtopper«, har I noget at bemærke?

Harald Krølleberg spærrede saavel Øjne som Mund vidtop, men den anden stammede:

— Jeg har en Anmodning . . . . Deres Højvelbaarenhed . . . . jeg vilde meget gærne . . . . være Soldat!

— Naa, sagde Lægen og henvendte sig derpaa til Harald — det vil De vel ogsaa gærne?

— Næ, stammede Harald . . . . det vil jeg da ikke saa gærne . . . .

— Ja, ja, svarede Lægen, og klappede Harald paa Skulderen — De er jo ikke nogen Dumrian! *Antaget!* raabte han. Og idet han betragtede den anden unge Mand med et bidsk Blik, fortsatte han —: *Dem* kan vi ikke bruge — Afgang!

* * *

Om Aftenen henvendte Harald Krølleberg sig hos sin Onkel og beklagede sig over det skete. Onkel Henry blegnede og raabte:

— Hva' sa' Du, din Idiot?

— Jeg sagde Ingenting, men der var en anden, som lignede mig, og han sa', at han gærne vilde være Soldat!

Onkel Henry stirrede et Øjeblik paa sin Nevø og raabte saa:

— Sa' han det? *Ja, saa stillede han sgu ogsaa alle andre Idioter i Skyggen!*

Folkets Hus, Jagtvej 69 * Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen“, Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

„Danmarks“ Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks“ Brød forhandles overalt.

Holbergsgade 6

Maanen er hvid
og blændende hvid Hud faar enhver, der daglig bruger Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faaes overalt à 32 Øre Stk.

LAX i alle Kvaliteter
Gaasebryst.
Oksetunger
etc. anbefales.
Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908.
Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.
Telefon 817 & 8231. **Jacob B. Krøll,**
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN **TRYG**
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVEDKONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
PRÆMIE-RESERVE over 14 Mill. Kr.

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

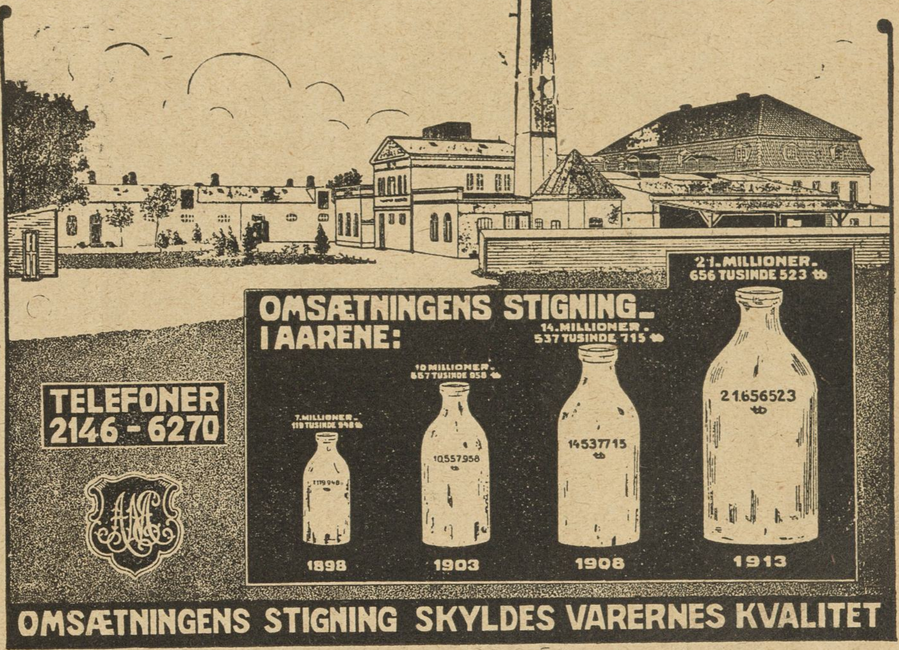

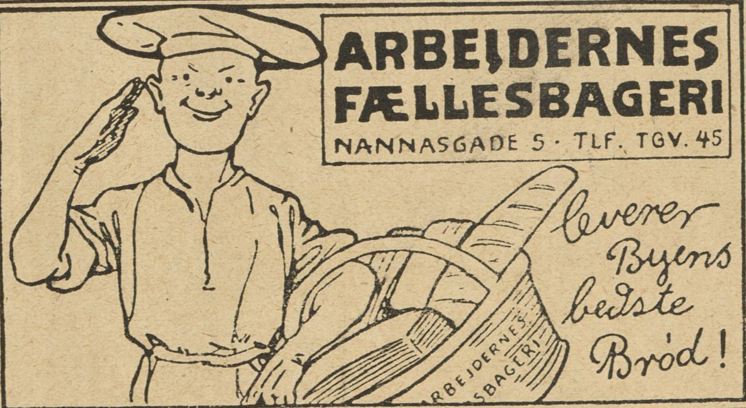

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Forsamlingsbygningen
Helsingør
(Helsingør Folketeater)
anbefaler sine hyggelige
Restaurations- og Selskabslokaler.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Sandheden om Retfærdigheden.

Tegning af Anton Hansen

Saadan for de Fattige — *og saadan for de Rige!*

16 Sider 10 Øre

RAVNEN

Nr. 29. Redigeret af AXEL WESSEL. ✲ Torsdag den 20. Juli. 1916.

Tegning af Emil Poulsen.

Den lille Pige (idet hun faar Øje paa Vinduet med de roterende Fjer):
— Fa'r, bor dernede ogsaa en Mand og en Kone, som smider Dynerne i Hovedet paa hinanden —?

ANDELS-ANSTALTEN TRYG
SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
PRÆMIE-RESERVE over 14 Mill. Kr.
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

Grundlagt 1850 Grundlagt 1850
A/S De danske Vin- & Konservesfabrikker
I · D · BEAUVAIS
M · RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR
KONSERVES · FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13. København F.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

TUBORG
LEVERANDØR TIL DET KONGELIG DANSKE HOF
Tuborg
Lager
Pilsner
Porter
Münchener
Wiener
Export
ØL

Tilskære & Sy-Kursus
Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi,
Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

THOMSENS MAGASINER
1 Kl. Dameskræderi

Nikolajgade 13
Kristianshavns Torv 6
Ryesgade 128
Slotsgade 3
AFBETALING

Køsters Mavebitter
Svane Apotheket
god Randers velsmagende
Bør nydes overalt. Faas overalt.

Tegning af O. Hartig.

— De vil sikkert faa megen Glæde af Deres Blomster i Aar, Frøken Sommer! Jorden har aldrig nogensinde været saa godt gødet!

Fru Potifar.

Vi mødtes i Ungdommens friske Vaar,
og begge var vi knapt tyve Aar.
Og straks ved vort første, tilfældige Møde
skød Rosenfloret af Døgnets Øde.

Men Skæbnen skilte os, grum og haard,
og Tiden lagde saa Aar til Aar,
før vi atter mødtes, tilfældig, til The
hos Hr. Greve Trestjerner, R. af D.

Hun lagde sin Handskehaand paa min Arm;
og medens jeg baade blev kold og varm,
jeg saa hendes Øjne saa sælsomt gløde,
som jeg mindedes det fra vort første Møde,

Ja skulde vi . . ? Nej . . ., *nu var hun jo gift!* . .
Saa tog jeg mig sammen og bukkede stift,
imedens min Holdning sagde bestemt:
Min Frue, det gamle bør være glemt.

Og Øjnene svared' med drillende Latter:
Min kæreste Josef! . . . Farvel, Hr. Forfatter!
Og atter jeg modstod et talende Blik,
satte min Thekop — hilste og gik.

Og selv om mit Hjerte endnu maa bløde,
jeg er dog tilfreds med vort sidste Møde:
Jeg gjorde — omend noget fristet — min Pligt!
— og tjener 6 Kroner paa dette Digt!

Frederik Skousbo.

Fallit!

Millionæren: Rigdom — hvad Glæde er der ved den? Æder man, saa bliver man østersforgiftet, og drikker man, saa faar man delerium tremens!

Protest.

— Goddag, kære Operasanger! Synger De ikke mere for Fangerne i Fængslet?

— Nej, kan De tænke Dem — de klagede! Det stod ikke i Reglementet, sagde de!

Studeret.

En Bonde søgte tre Gange Egnens Præst, men blev hver Gang afvist med den Besked, at Præsten studerede. Da Bonden tredje Gang hørte denne Besked, rakte han Hænderne mod Himlen og raabte: Du gode Gud, giv os snart en Præst, *som har studeret!*

Danske Velærværdigheder XXVII

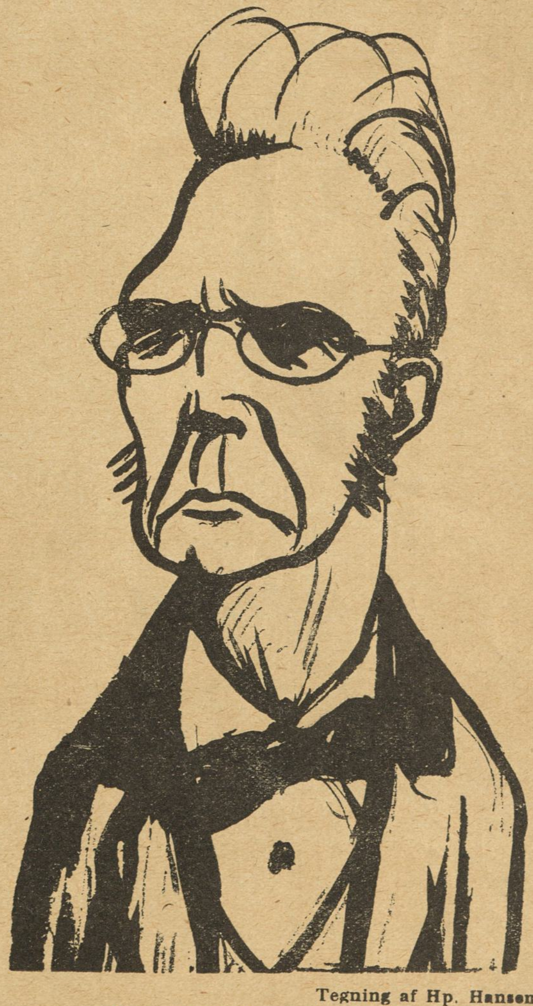

Tegning af Hp. Hansen.

Provst Andersen, Vartov.

Saa skønt og sjælfuldt Talen vugger
om Livets Vel og Livets Ve.
Men *Grundtvigs* Aand fra Himlen sukker:
»Provst *Andersen* — ak, Herre Jeh!«

„Hiv og Sving søger Arbejde".

Tegning af Emil Poulsen.

En ny og morsom Serie for Ungdommen.

Carl Bergstrøm, Ø. Fasanvej 66. Telf. Taga 236v.

Med mig Ansigt til Ansigt, De træffer da en virkelig god Skrædder. Vejen er ej for lang.

Smukke Skuldre. Kraven passer fint i Halsen. Kraver, som ej passer, kan jeg kurere.

Udstyrs- og Fjerlageret.
Specialitet:
Barnesenge.
Nørrebrogade 25,
Hj. af Blaagaardsgade.
Tlf. 553.

Altid Nyheder paa Plader og Valser.

Fonografer, Grammofoner samt Musik-Instrumenter og Strenge billigst.
Dybbølsgad 53, Telefon: Vester 3007.

MØBLER faas billig **paa Kredit** fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

AKTIESELSKABET
H. MATZEN
CLICHÉER
HURTIGST O BEDST O BILLIGST
22 KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
TELEFON 7057 • KØBENHAVN • TELEGR. ADR. CLICHÉMATZEN

Ølpriserne nedsatte
Paa Grund af Dyrtiden er Priserne nedsatte paa vore Skibs- og Hvidtølsorter
Prima Skibs- eller Hvidtøl 9 Øre pr. Fl.
Skibs- eller Hvidtøl Nr. 1 8 — —
Skibs- eller Hvidtøl Nr. 2 6 — —
Bringes overalt i København.
Bryggeriet „Phenix“
Langgade 75.
Ring til Central 3968.

Vil De holde her
jeg skal nemlig op i Kafe København, i hvis hyggelige Lokaler man spiser og drikker godt til rimelige Priser. Her er stort uden- og indenlandsk Bladhold, samt 2 nye 1. Klasses Billarder.
Husk 13, Vesterbrogade 13 Mezzaninen
Kolling Møller.

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799 x

FORLOV DEM IKKE
Elektr. Drift. Telf. Nora 1799 x
før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe, 14 Karat fra 6 Kr., 18 Karat fra 8 Kr.
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

Billard Salon
Eleganteste i København
Købmagergade 63-65
Lindberg Larsen
Telf. 1962

Spar reelt 25 %
Fine blaa Serges- og kulørte Habitter, har været benyttet som Rejseprøver, sælges for godt halv Pris. Bestillinger efter Maal, med Prøve, udf. paa faa Dage.
Direkte Import af engelske Dame- og Herre-Regnfrakker.
Københavns Beklædnings-Magasin, Skindergade 6. Indg. i Porten. Ingen Butik. Aaben fra 10—5. Telf. Byen 1988 y.

Adler
Skrivemaskiner
benyttes af alle Fagforeninger
Forlang Katalog
Telefoner: 9682-11682

Fra 1 April er
Traverbanens Restaurant
daglig aaben
Ludvig Jensen.

Carl Jacobsen Vinhandel
Eneforhandler af **Prévot Cognac**
Kontor **Østbanegade 3.**
Telefon 4072.
Lagre Østerbrogade 4 og Bergensgade 1.

Clichéer.
LIND HANSEN
Købmagergade Nr. 9 (Elevator)
TELEFON 6288

(6. Gang.)

Præmieopgave!

Ovenstaaende Annoncer vil fremkomme 13 Gange, og hver Gang mangler der i en af Annoncerne et Bogstav. Disse 13 Bogstaver danner tilsammen 3 Ord. Indsend disse 3 Ord til »Ravnen« og De kan vinde

Husqvarna
berømte Symaskiner.
Leveret til Regeringens Syværksteder. De kommunale Fortsættelseskursus i København og Frederiksberg, Dansk Skrædderforbunds samtlige Centralværkst., Skrædermestr. Fagskole. Samtl. Teatres Skrædersale, Landets største Syskoler og Systuer samt 35,000 danske Familier.
Det svenske Staal er bedst!
Holmens Kanal 3
København K.
Telefon: Centr. 1876.

Præmieanvisninger paa 100 — 50 — 25 — 15 og 10 Kr., som udstedes paa en eller flere af ovenstaaende Annoncører efter Vinderens Ønske.

Enhver Køber af »Ravnen« kan deltage! Følg med straks!

Fa'rs Sønner.

III.

Kornetten.

Hvad han er? — min kære, indkaldt
Kornet
for Tiden og ikke andet,
til daglig er han slet ingenting,
nu værner og værger han Landet.

Han har en Smule Eksamen, javist,
derfor være Herren priset;
i Sjæl og Sind er han væmmelig grøn
og nylig vokset fra Riset.

Men han er sin Faders lovende Søn,
sin Moders Stolthed og Glæde,
og undrende ser de de første Skridt
paa Berømmelsens Vej ham træde.

Han føler sig selv som en Riddersmand
med Sværd og med gylden Spore,
han kræver Respekt for sin ny Kasket
og for sine blanke Snore.

Han stikker sin unge Næse mod Sky,
og taler han, fornemt han snøvler;
Bukserne strutter af Vigtighed frem
af de skinnende Skaftestøvler.

Den Menige han behandler som Rak,
selv gamle skæggede Knarker
han dænger med Eder og Skældsord til,
og kniber det, arrigt han sparker.

Han kræver, saa snart det behager
ham,
at med Haanden til Huen man stiller;
han kender tilfulde sit eget Værd
som een af vort Fædrelands Piller.

I Selskab indbildsk og storsnudet han
faar skrydet en hel Del a' sig
— aa, Herregud for en jammerlig Fløs,
ja, undskyld vi griner a' Dig!

Se først at faa Dig en Smule Forstand,
gaa hjem og voks noget mere,
og lær at blive en Mand mellem
Mænd,
saa skal vi Dig respektere!

Per Bonde.

C. B. MØLLER & Co.s
Cigarer og Cigaretter
„Cigaretaffald“ . . . . pr. Pk. 0,10
„Two Brothers“ . . . . — 0,15
„Tyrkisk Blanding F“ . . . . . . — 0,25
„Sunday Mixture“ . . . . pr. Ds. 0,35

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

En af de tilslørede Skikkelser rejste sig og trak paa et Tegn af Sir Francis sit Slør bort.

Og fra hver sin Side af Salen betragtede disse to, hvis Ansigter var saa ens, at de næsten ikke kunde skelnes, hinanden.

Der herskede Stilhed i Salen, og den afbrødes først af en Overraskelsens Mumlen og derefter af Ordføreren, som sagde:

— Det er mærkeligt — højst mærkeligt!

Sir Francis bukkede først for Léonie og saa for Italia. Disse to rejste sig begge fra deres Pladser og nærmede sig det Bord, ved hvilket Generalerne sad. De betragtede hinanden paa én Gang generet og nysgerrigt. Sir Francis vendte sig nu smilende mod Ordføreren:

— Ja, mine Herrer, her foreligger et højst mærkeligt Tilfælde af Lighed, sikkert lige saa mærkeligt som det, hvorom min store Landsmand William Shakespeare taler i et af sine Dramaer.

— Men De ser ogsaa, mine Herrer, at man, naar de befinder sig ved hinandens Side, kan paapege visse Forskelligheder. Saaledes er Miss Italia en Smule højere end Miss Léonie, medens den sidste er lidt kraftigere bygget end Miss Italia. Men Ligheden imellem dem er i hvert Fald saa stor og slaaende, at man maa undskylde Monsieur Pluckart, naar han har taget fejl.

Prins Konstantin indskød:

— Er det da saa sikkert, at Monsieur Pluckart virkelig har taget fejl? Den usædvanlige Lighed mellem disse to Damer beviser jo ikke, hvem af dem der optraadte i »Den grønne Edderkop«.

— Den Sag vil vi straks faa afgjort. Miss Romatti, vær saa god at sidde ned! Naa — Miss Léonie, for at kalde Dem ved Deres Artistnavn, optraadte De ikke for omtrent 6 Maaneder siden i »Den grønne Edderkop« i Paris?

— Jo, min Herre, svarede hun.

— Det er godt — vær saa god at sætte Dem. Monsieur Paul Dumesnil, vær saa god at træde frem! Her har vi, Hr. Ordfører, en ung Mand, af Stilling Kunstner, Maler, fra Paris. Stiftede De ikke for omtrent 6 Maaneder siden Bekendtskab med Mademoiselle Léonie du Barri, som De nu ser foran Dem?

Monsieur Paul slog Hælene sammen og bukkede.

— Jo — jeg havde den Fornøjelse at gøre Mademoisellès Bekendtskab dèr, svarede han, idet han modigt mødte den spørgendes Blik.

— De havde jo ogsaa Fornøjelsen at male et meget smukt Portræt af Mademoiselle — et Portræt, som nu tilhører Direktøren af »Den grønne Edderkop«.

— Jo, jeg havde den usigelige Lykke at faa Lov til at forsøge at gengive Mademoiselles Skønhed og Ynde paa Lærredet, Monsieur.

Sir Francis vendte sig nu atter mod Ordføreren:

— Og nu, Hr. Ordfører, antager jeg, at der ikke længere kan være nogen Tvivl om, at Monsieur Pluckart har taget fejl, og at Miss Romattis Paastand i saa Henseende var rigtig. Men dette leder os ind paa Sagens egentlige Kærne. Det er utvivlsomt, at denne unge Pige, Italia Romatti, af Grev Varitza selv og hans Kolleger betragtedes som Kong Alexander VI's Datter, Prinsesse Olga. De selv, mine Herrer, er jo ogsaa nu overbeviste om deres gode Tro i saa Henseende. Men De ved maaske ikke, at Romatti selv var overbevist derom. De forestiller Dem maaske, at han paaduttede sine Medsammensvorne sin Datter — hvis man kan anvende et saadant Ord som Betegnelse for Mænd, der har til Formaal at genindsætte den Gren af Kongefamilien, til hvilken de var knyttede med en urokkelig Troskab, i dens Rettigheder. Romatti er død og kan ikke vidne i denne Sag. Men jeg har selv sat mig ind i den, og i de to sidste Dage er det lykkedes mig at finde ualmindelig stærke Beviser, som jeg gerne vil fremlægge for gennem de Slutninger, der kan drages deraf, at komme til Klarhed over hele Sandheden. Det er min Overbevisning, at den Mand, som kaldte sig Romatti, levede og døde i den faste Tro, at det Barn, som han den Aften, da Alexander VI og hans Gemalinde blev myrdede, bortførte fra Paladset, virkelig var det kongelige Barn. Alle hans Handlinger angaaende Barnets Opdragelse bekræfter dette. Miss Romatti, som sidder her iblandt os, var dette Barn, og det var ved et Tilfælde, Romatti førte hende med sig. Han handlede af Loyalitet og Hengivenhed for Kongefamilien og troede, at det var hans Konges Barn — Tronarvingen — han reddede; men det var i Stedet et andet Barn, han bortførte. Om denne sin Fejltagelse svævede han imidlertid i Uvidenhed lige til sin Død.

Jeg saa' Prins Konstantins Øjne skinne og syntes næsten at kunne læse hans Tanker. Han brændte af Længsel og Haab efter at høre, at intet stod imellem ham og Moutalbas Trone.

Sir Francis fortsatte:

— Nu, Hr. Ordfører, vil jeg fortælle, hvem Italia i Virkeligheden er. Hendes rette Navn er Olympia Melito, og hun er Tvillingesøster til den unge Dame, hun ligner saa meget, og hvis virkelige Navn er Marguerita Melito. De er Døtre af Cesare Melito og hans Hustru Agostina. Faderen er død, men Moderen befinder sig her.

Under aandeløs Tavshed løftede Sir Francis sin Haand og vinkede til den høje, smukke, italienske Kvinde, som havde fulgt ham og min Moder ind i Salen.

Hun saa' meget bevæget ud og trykkede skælvende den venstre Haand mod Hjertet.

— Kom nærmere, Signora Melito, sagde Sir Francis venligt. Vær ikke bange, men sæt Dem ned her ved Siden af mig.

Kvinden bøjede Hovedet — hun var øjensynlig meget bevæget.

— Det er jo Deres Døtre, Signora, er det ikke? Deres Tvillingedøtre?

Atter nikkede hun.

— Ja, det er mine Døtre, Signor, sagde hun. Jeg nærer

ikke den ringeste Tvivl derom. Den ene af dem — hun betragtede Italia opmærksomt — har jeg ikke set, siden jeg i hendes spædeste Barndom mistede hende — netop her i Paladset; den anden — hun kastede et halvt bebrejdende Blik paa Léonie, som slog Øjnene ned — har jeg ikke set, siden hun var 15 Aar. Men jeg kender dem begge — det er mine.

Sir Francis vendte sig mod Generalerne. Det mærkelige ved det var, at han nu udelukkende henvendte sig til dem og slet ikke ændsede Prins Konstantin.

— Hr. Ordfører, sagde han, jeg vil nu i Korthed fortælle Dem, dels hvad jeg véd, og dels hvad jeg antager, at der indtraf den Aften for 20 Aar siden, da Kong Alexander og hans Gemalinde blev myrdet her i Paladset paa Tilskyndelse af Kongens Broder. Om Rigtigheden af det hele har De udmærket Lejlighed til at forvisse Dem senere, hvis De ønsker. Jeg vil indskrænke mig til at give en kort Oversigt over Begivenhederne, et Resumé deraf. De ser denne Kvinde, Agostina Melito. For 21 Aar siden kom hun og hendes Mand Cesare Melito fra deres Fødeby Rom her til Albanetta. Cesare, som var meget dygtig i sit Fag og havde forestaaet Fyrstinde Colonnas Haver, havde faaet Ansættelse som Direktør for de kongelige Haver og Parker i Moutalba. Han havde Bolig i en af Slottets Fløje. Kort efter deres Ankomst hertil fik Hustruen Tvillinger, som i Daaben fik Navnene Olympia og Margarita — De ser dem her. Og lad os nu — med disse Fakta i Erindring — forsøge at tænke os, hvorledes Begivenhederne udviklede sig den skæbnesvangre Mordnat.

Sir Francis tav et Øjeblik og lagde Haanden paa Signora Melitos Skulder. Derpaa fortsatte han:

— Denne Aften havde Signora Agostina, som hun undertiden plejede, naar hun var færdig med Dagens Arbejde, begivet sig op paa Slottet for at besøge en gammel Bekendt blandt det kvindelige Hofpersonale. Ved dette Besøg tog hun den ene af Tvillingerne, den lille Olympia, med sig paa Armen. Agostina kendte flere af Pigerne i det kongelige Barnekammer og havde netop standset et Øjeblik for at veksle et Par Ord med en af dem i Værelset udenfor det, hvor den lille Prinsesse Olga laa og sov, da der pludselig opstod Røre og man i Korridoren udenfor hørte Raab om, at Kongefamilien var ved at blive myrdet af nogle Sammensvorne. Agostina, som havde lagt sit Barn, der imidlertid var faldet i Søvn, fra sig paa en Seng, løb sammen med sin Veninde ud for at se, hvad der var paa Færde. I Korridoren stødte de paa en af Barnepigerne ved Navn Katinka, som i Stedet for at blive hos den lille Prinsesse, som det var hende paalagt at passe og beskytte, nu kom farende i vild Flugt under Raabet: »De vil myrde os, de vil myrde os!«

Sir Francis tav et Øjeblik, men fortsatte derpaa atter:

— Katinka og Agostinas Veninde for rædselslagne op ad Trapperne til øverste Etage, Agostina løb derimod tilbage for at redde det kongelige Barn, og da hun kom ind og saa' den lille ligge i sin Seng med en Mængde Klæder over sig, tog hun det og ilede saa hurtigt Benene kunde bære hende, ud af Paladset ad en Bagtrappe til sin Lejlighed i Fløjbygningen. Derpaa skyndte hun sig tilbage for at hente sit eget Barn, Olympia. Hun havde ikke været mere end fem Minutter borte, men da hun kom tilbage, var Olympia forsvundet. Først efter saa mange Aars Forløb har Agostina atter faaet sit Barn at se....

Flere af de tilstedeværende Kvinder græd — selv hos Generalerne saas Tegn paa Bevægelse.

— Og nu, Hr. Ordfører, fortsatte Sir Francis, har jeg gjort rede for, hvad der tildrog sig denne Aften, og hvad jeg har fortalt er den rene Sandhed, hvilket denne hæderlige Kvinde, der i Budapest, hvor hun har boet i 18 Aar, er meget agtet, er beredt til at bestyrke med sin Ed. Men jeg vil nu ogsaa fremføre, hvad jeg tænker der tildrog sig i de fem Minutter, Agostina var borte. Den Mand, der var kendt under Navnet Romatti, skyndte sig, besjælet af et levende Ønske om at redde sin Herres Barn, ind i det kongelige Barnekammer, ledte i det ene Værelse efter det andet, og da han endelig fandt et Barn — Agostinas Barn — tog han det med sig. Romatti har altid forsikret Grev Varitza — hvem jeg beder have den Godhed at rette de Fejl, jeg muligvis kan have begaaet i min Fremstilling — at Barnets Bortførelse foregik saa hurtigt, at han inden 2 Timer befandt sig udenfor Moutalbas Grænser og paa Vej til Rom.

Grev Varitza rejste sig og sagde bukkende:

— Hvad Sir Francis har fortalt, er fuldkommen rigtigt.

— De ser altsaa, Hr. Ordfører, at det ikke er en blot Gisning fra min Side, men en Sammenstilling af de faktiske Forhold, jeg nu har fremlagt for Dem. Jeg havde min Teori færdig, allerede inden jeg traf Signora Melito; af hende har jeg faaet Bekræftelse paa dens Rigtighed. Men der var dog en Ting, som forekom mig ejendommelig, og som uden Tvivl ogsaa maa synes Dem paafaldende. En Mand i Romattis Stilling maa jo have vidst, at et kongeligt Barn er klædt i de fineste Klæder. Hvorledes kunde han da tro, at det Barn, han førte med sig, kunde være et kongeligt Barn? Men i dette Tilfælde kan man se, af hvor stor Betydning Smaating kan være. Agostina, som før sit Giftermaal med Cesare havde tjent hos Fyrstinde Colonna i Rom, havde fra denne straks efter Tvillingernes Fødsel faaet tilsendt to Hold yderst elegant Tøj til Børnene. Dette gav Moderen Børnene paa paa Søn- og Helligdage samt ved andre højtidelige Lejligheder, og det var netop denne Dragt, den lille Olympia havde paa, da hun bortførtes af Romatti, og som af Romatti senere overgaves til Grevinde Varitza. Denne maa sikkert, da hun modtog den — det var nogle Aar senere — være blevet noget overrasket over, at den ikke var forsynet med kongeligt Monogram, men dens Kvalitet var saa fin, at hun aldrig fandt paa at betvivle, at den havde tilhørt det kongelige Barn. Disse smaa Klæder, som bares af Olympia, vil, hvis Grevinde Varitza har dem endnu, befindes at være lig dem, som bares af hendes Søster Marguerita, og som Agostina endnu gemmer. Men der findes flere Beviser — her er nemlig, Hr. Ordfører, de Klæder, der blev baaret af Prinsesse Olga af Moutalba, da hun blev reddet af Agostina.

Sir Francis aabnede en lille Pakke, som han havde ført med sig, og bredte en Del Barneklæder, noget gulnede af Ælde, ud paa Bordet.

— Her er det kongelige Monogram, Grevinde Varitza savnede paa Olympias Klæder. Disse Ting har Agostina gemt lige fra den Dag, hun bortførte Barnet.

Prins Konstantin stod bøjet over Bordet og betragtede Sir Francis og Agostina skarpt. Den sidste skælvede under hans haarde kolde Blik; men Sir Francis lagde beroligende Haanden paa hendes Skulder.

— Hvor befinder dette Barn sig da nu? spurgte Prinsen.

— Det er netop det, jeg nu vil fortælle, Deres Højhed — Historien om det Barn, der af Agostina reddedes fra Døden. Cesare og Agostina opdrog Barnet som deres eget. De betvivlede ikke, at Olympia var faldet som et Offer for Morderne, og medens de sørgede over hende, som om hun var død, viste de det Barn, for hvis Skyld de troede, hun var bleven ofret, al mulig Omhu. Ikke for nogen vovede de at fortælle, hvad der var hændet, da de vidste, at Alexis, Brodermorderen, vilde lade det rydde af Vejen, hvis han fik Nys om, at det levede. De forlod derfor ogsaa inden kort Tid Albanetta. Cesare fik Ansættelse hos en ungarsk Magnat i Nærheden af Budapest og blev dèr indtil sin Død. Efter hans Død begyndte Agostina en lille Forretning i Byen Ogsaa dèr tog hun sig ømt af det Barn, hun havde reddet, thi hun indsaa, at saalænge Alexis levede, maatte Barnets Identitet ikke røbes.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

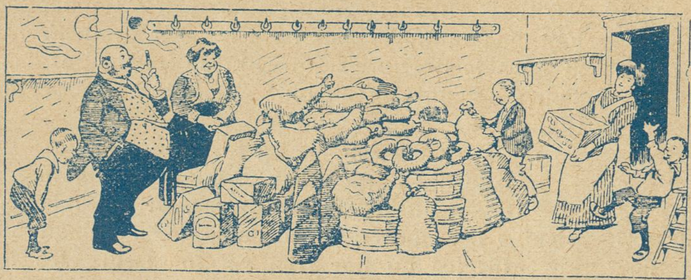

Saa, nu kan vi klare Krigen et Aar endnu!

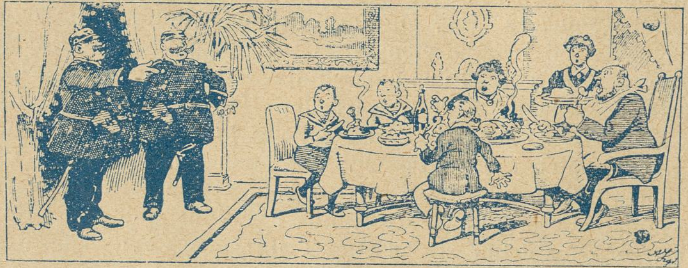

— Konfisker de Varer og arrester den Mand!
(»Der wahre Jacob«)

Fredsduen.
Centralmagterne (til Amerika):
— Hvor meget koster den Due?
(»Japan Advertiser«, Tokio.)

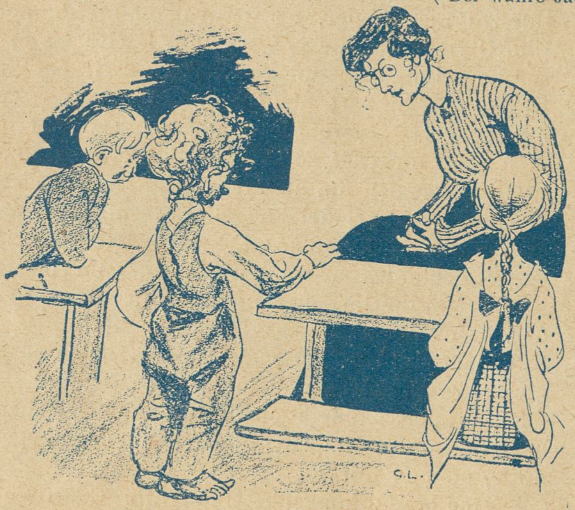

».... Och så sände Gud syndafloden till de onda människorna. I fyrtio dagar och fyrtio nätter regnade det tills alla druknade. Och vet ni vad som hände sen?«
»Sen öppna (aabnede) man väl insamling för dem!«
(»Naggen«)

— Det bliver 5 Mark og 30!

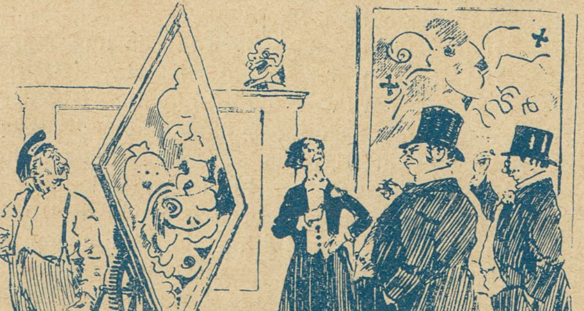

Malerens Patent-Staffeli, der kan dreje Billedet i alle Retninger — det bliver lige godt derfor!
(»Fliegende Blätter.«)

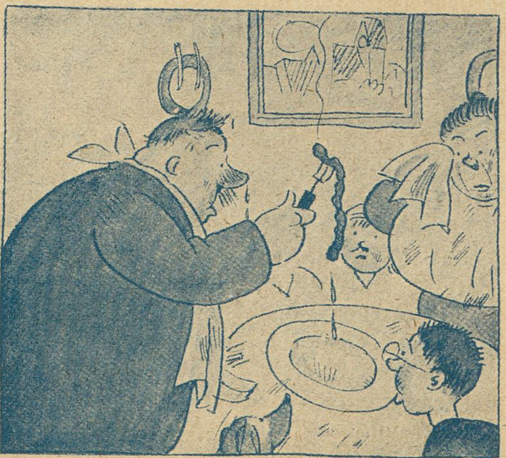

— Gemeent! Pølsen var fuld af Vand!
(»Meggendorfer Blätter«)

Rød Indmad

*Paa Fiskerikongressen blev **Jørgen Frederiksens** Kandidatur forkastet med den Motivering, at han ikke var Fisker.*

— Naa — aah — han »fiskede« da engang tem'lig ivrigt paa Sølvtorvet, véd jeg!

Spekulant-Præsten.

En hellig Gudsmand paa Himmelen tænker,
han haver til hisset fuldgod en Tro.
Dog stundom han falder for Fristerens
Rænker,
thi Mammon herneden er ogsaa go'!

Saalunde det hændte sig med Hr. Ole.
En Dag til en Jøde gedulgt han gik:
Ham lysted at jobbe lidt Guld i sin Kjole,
men ak, kun Lamperøg Præsten fik.

Da skrev han til Retten rystende Klager,
og Sorrig og Harm udgik af hans Mund.
Ak, Præster, hvi dyrker I verdslige Sager?
Jert Borgerskab er jo i Himlen kun!

***Klaus Berntsen** har paa et Venstremøde jamret over de mange Klausulbrydere og antydet, at disse Skadedyrs Fremkomst muligvis skyldtes den forbedrede Folkeskole-undervisning og den deraf følgende stigende Intelligens.*

*Som det er Gud og Hvermand bekendt, er Klaus Hæderligheden selv og har **aldrig** optraadt som Klausulbryder.*

$^{11}/_{7}$. Krigen har givet én adskilligt at tænke paa og spekulere over. Nu atter i Dag falder jeg i Staver ved at læse de sidste Telegrammer — jeg holder paa min Pande og spørger mig selv: er det muligt? Der staar, at en tysk *Under*vandsbaaad har sejlet *over* Atlanterhavet!

Før og Nu.

For længe siden der var en Gang,
*da **I. C.** Frihedens Fane svang —*
Nu ser man med dyb Beskæmmen,
*der staar i »Tiden« om **Arboe:** I Fald*
*den Fyr ej prædike vil, som han **skal**,*
saa — vupti, herut a' Lemmen!

Fra Fiskernes Rigsdag.

Jørgen Frederiksen kom saa fælt paa
Galej,
da han gav *Kreatur*handler Schmidt,
for Pigen, han mødte, var ej noget
Kvaj:
Hun gjorde ham Helvede hedt.

Og da han een Gang var i Vandet gaaet,
han holdt sig til *Fiskerne* nær.
Men nu har igen han en Dukkert sig
faaet:
»Der er ingenting *at fiske* her!«

Ordningen af Kødspørgsmaalet vil nu bringe mere ensartede Priser.

Ja naturligvis, naar baade Kalve, Køer og Lam skal *skæres over* samme Svine-*Kam!*

Børsen.

»Køb Dampskibsaktier! Se, de sti'er,
den er ovenud — gaa frem!« —
Ak ja, en skønne Dag man skri'er:
»Vi gaar nedenom — og hjem!«

Afsløringen af Svinerierne i Bouillon-tærninge Fabrikerne har bragt uhyggelige Tilstande for Lyset.

— Affæren synes nærmest at udvikle sig i Retning af: *en net Suppe-das!*

Bispebavl.

Ludwigs contra Ostenfeldt
og Wegener contra Koch —
de Bisper de har skældt og smældt,
mig synes mere end nok.

Imens de gi'r hinanden Tæsk,
jeg mindes det gamle Ord,
der handler om det fede Flæsk
og om — de store Ord!

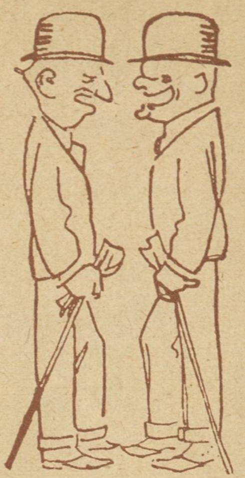

— Det var en fortrinlig Præstation, »Spartas« Hold ydede, da de sejrede i Stockholm i Hold-*Kap*-Løbet. De løb, saa man skulde tro, de brugte *Syv-Mile-Støvler.*

— Tror Du ikke snarere, de har brugt *Kap* Sko?

Klausul-Æderen.

Den fineste Restaurant han gaar paa,
— Vesten hvid, flot Ur med Kæde.
Dagen efter Menuen staar paa:
Nytorv — Celle — Kur med Æde!

Danske Barberere i Karikatur.

D. Danvold, Gl. Kongevej 169.

J. Petersen, Islands Brygge. Vi haaber at faa Plads til Deres to smaa Tegninger.

J. Madsen, Bornholm. Ja, her er altsaa Damen, der aabenbart har Hovedpine. Den største Interesse knytter der sig dog til Benene — saavel Damens som Stolens. Disse seks Ben danner en sjælden Harmoni.

Ægteskab.
En Dame i 30., med et smukt Hjem og en 11-Aars Pige, som har været uheldig gift, ønsker Ægteskab med en dannet Mand i samme Alder i en fast Stilling, helst Enkemand med en ganske lille Pige. Billet mrkt. 665 til d. Bl.
(Nationaltidende d. 17/6 — 16.)

P. Poulsen. Vi maa give Dem Ret i, at ovenstaaende Annonce indeholder Afsløringer af rent ud forfærdende Art. En 11-aarig Pige, som har været uheldig gift — hende har vi ligegodt ikke mødt før!

Kære Ravn.
Du bedes modtage dette interessante Svar fra Skolen.
Læreren: Det ved Du jo meget godt Erik, hvorledes gør man Kroner til Ører? naa, ved at?
Erik: Ved at give dem ud.
med Hilsen
Gerh. Kops.

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
IRIS
forfiner·forskönner·bevarer·Huden
Alles Yndlingssæbe

Fabrik-Udsalg.
Have- Auto-Slanger
Alle bør købe
friske Varer
fra
Gummi-Lageret
„Francais"
A. Mouritzen
Lille
Kongens-
gade
16.

THEILGAARD
PNEUMATIC
„PILE-MØNSTRET".

Det noterer jeg, at
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe
er den bedste.

faaes overalt à 32 Øre pr. Stk.

Forsamlingsbygningen
Helsingør
(Helsingør Folketeater)
anbefaler sine hyggelige
Restaurations- og Selskabslokaler.

Kaj Larsen, Frederiksvej. Tegningen er for ubetydelig til at kunne honoreres.

H. K. L., Blegdamsvej. Tegningen skal nok ved Lejlighed faa Plads.

B. C. Jørgensen, Baadsmandsstræde. Den sidste Leverance bestod af gamle Kendinge. Maaske et Par kan reddes.

Oskar Hansen, Drogdensgade. Vi skal nok behandle Deres lille Digt med Venlighed.

Fru Olga N. Deres Tegning vil blive optaget i en ikke fjærn Fremtid.

Køb Spiræa i Dag!
De glæder Dem hver Gang De bruger den!
Spiræa er Hjemmenes Toiletsæbe fremfor alle!
Enefabrikanter:
Kaalunds Sæbefabriker, Kolding.

Th. Jensens avt.

skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57. Telefon Nora 2677 y.

Christianslunds Badehotel, Nyborg.
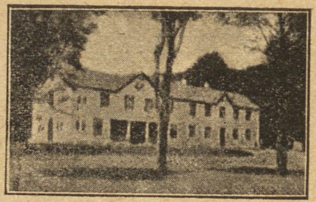
Telefon Nyborg 28.
P. Petersen.
Værelser med Pension fra 6 Kr. Alt moderne indrettet. Selskaber og Foreninger paa indtil 500 Deltagere modtages. Fortrinlige Strandbade med rigt Badeliv. Hotellet er smukt beliggende ved Skov og Strand.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.
Koncert
hver Sommereftermiddag.

Tivoli.
Sommersæson fra 12. Maj til 17. September 1916.
Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.
Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn.
Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Sommerlyst Koncertsal
hver Aften: Sommerrejsen 1916.

Forsamlingsbygningen „Jylland"
Randers.
anbefaler sine hyggelige Restaurations- og Selskabslokaler J. ANDERSEN.
Telefon: RANDERS 344.

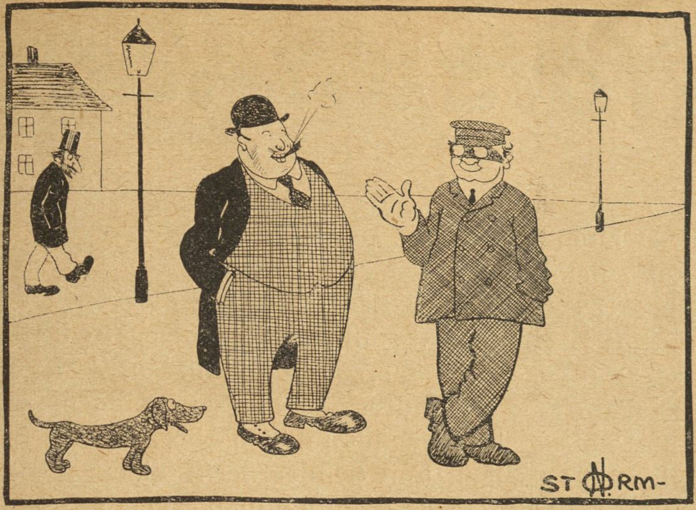

Tegning af Storm-Nielsen

— Hvad er det, Jensen, er Du bleven Automobilist?

— Næ, jeg har kun anskaffet Brillerne, for at mine Kreditorer ikke skal kende mig paa Gaden!

Kolleger.

Præsten har haft Skorstensfejer paa sit Hus, og da denne er færdig med sit Arbejde, siger Præsten:

— Er De allerede færdig? Det gik i en Fart!

Skorstensfejeren: Ja, vi Sortkjoler tjener vore Penge hurtigt!

Uskyldig dømt.

Læreren (til Drengen, der stiller sig i Lyset): Gaa væk af Lyset, din Dompap — tror Du, at Du er gennemsigtig? Din Far er maaske Glarmester?

Drengen: Ja han er!

Læreren: Er Du næsvis, din Rottejæger (Drengen faar tre paa Øret og et »Riv« i Haaret. Han græder ynkelig, for hans Far *var* Glarmester!)

Enhver sit.

Herren (til Vaskerkonen): De maa slide haardt i det, Madam Hansen — fortjener Deres Mand ikke Noget?

Konen: Jo — Klø!

Huskesedler.

Husholdersken: — De kan ikke faa noget ren Lommetørklæde i Dag, Hr. Professor, De maa skaffe Dem nogle nye.

Professoren: — Jeg ved da, at jeg har tre Dusin.

Husholdersken (trækker en Komodeskuffe ud): — Ja, her ligger de allesammen, men de er forsynet med Knuder, som De har forbudt mig at løse op.

Ekko.

En Pralhals var Gæst i en Have, hvor der var et meget stærkt Ekko, men han forsikrede, at hjemme i hans Park var der tidobbelt Ekko. Da Gæsterne betvivlede Rigtigheden af denne Paastand, indbød Pralhalsen alle de Tilstedeværende til et Besøg i hans Park den næste Aften.

Da Parkejeren kom hjem, sagde han til sin Tjener, at han skulde skjule sig i den fjærneste Krog i Parken og derfra gentage sin Herres Raab ti Gange.

Om Aftenen, da Selskabet var samlet, begyndte Festen med, at Ejeren raabte himmelhøjt: Er Du der?

Ekkoet svarede endnu højere: *Jeg har allerede været her en hel Time!*

Næring.

— Hvad er det for noget Sludder, at Alkohol ikke har nogen Næringsværdi! Det har den! For naar jeg har drukket godt fra Formiddagen, saa har jeg ingen Appetit til Frokost!

Ja, saamænd!

Lille Otto: — Mor, er det sandt, at Storkene kommer med de smaa Børn?

Moderen: — Nej, lille Ven, man køber dem.

Otto: — Det tror jeg ikke paa.

Moderen: Hvorfor tror Du ikke det?

Otto: — Jo, for fattige Folk har altid flere Børn end de Rige!

Redning.

Fængselsdirektøren: — Hvad, er De allerede her igen? Kan De da aldrig forbedre Dem?

Fangen: — Aa jo, saamænd, Hr. Direktør, denne Gang var jeg paa fri Fod fjorten Dage længere end ellers.

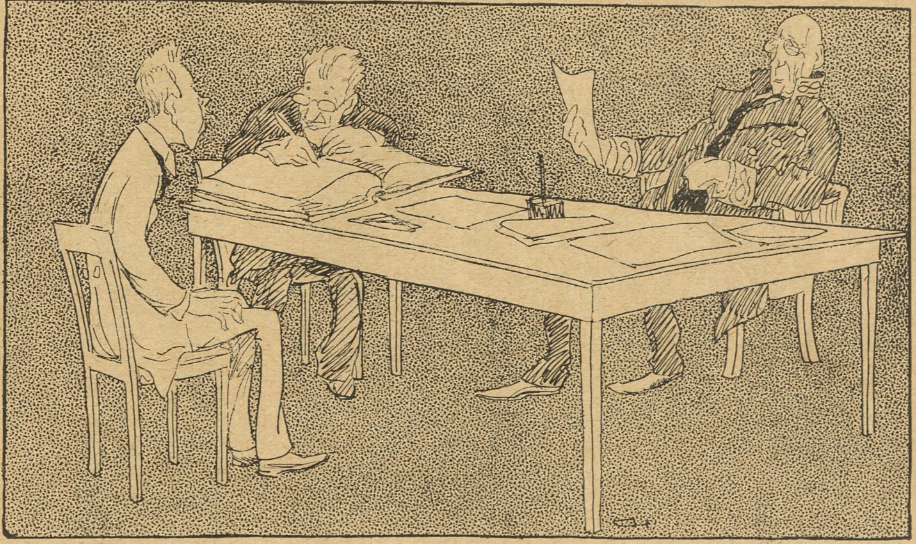

Tegning af Chr. Hoff.

Assessoren: Har Vidnet lagt Mærke til, at Tiltalte lider af Melankoli, naar han er alene?

Vidnet: Det kan jeg ikke sige noget om, Hr. Assessor, for jeg har aldrig været sammen med ham, naar han har været alene!

De forenede Bryggeriers EXPORT DOBBELT-ØL kendes paa det røde Dobbeltsegl

Mordet i Slotsparken.

1. AKT.

Grev Thrane er gift. Grevinden er yndig,
men nærer desværre en rent ud sagt syndig
Elskov til Hertug Mikkel af Mols,
der, nærmer beset, er et skrækkeligt Fjols.
Grev Thrane har selv en Snes Elskerinder,
han har altid været en Ven af Kvinder.
Men da han en Aften hjemad trasker
lidt uventet tidlig, han overrasker
sin Frue og Hertugen ganske alene
i Slotsparkens Lysthus, hvor Elmens Grene
danner et paradisisk Lukke.
Maanen skinner. Løvhangets Sukke
øger Nattens betagende Stilhed.
Men Grevens Øjne flammer af Vildhed.
I lynende Hast han sin Dolk faar hvæsset
— et Nu! — og Hertugen bider i Græsset.

Grevinden, som endnu er varm af ømme
Kys, og som ser sin Elsker svømme
i Blod i Havens Foraarsælte,
trækker som rasende frem af sit Bælte
en skarpladt Revolver og fyrer som galen
løs paa Gemalen!
Han vakler og raver, skælver og blegner,
rammes i Hjertet og segner.

Grevinden staar en Stund som blottet
for Tanker og Hjerne. Saa hurtig mod Slottet
hun iler. I sine private Gemakker
hun spærrer sig inde. I Hast hun pakker
sin Kuffert. En hurtig Beslutning tages:
af Sted til Amerika, naar det dages!
— Men Maanen ler gennem Slottets Rude:
Ve Dig! Hævnen lurer derude!

2. AKT.

Skæbnen vil, at den smaa Margarit,
som netop for Tiden er Favorit
hos Greven, har set den hele Tragedie
skjult i en Busk. Og hun sværger: Den tredie
af Dramaets Hovedpersoner, Grevinden,
skal dø med de andre. Saa bleg om Kinden
hun sniger sig gennem Slottet og lægger
til Rette et Baal, hun tænder det, trækker
sig atter tilbage — og som hun har haabet,
et Øjeblik senere hører hun Raabet:
»Brand!« gennem Natten. De første Flammer
slaar gennem Taget! — Og alting er Jammer;
en Raaben og Skrigen, en Skraalen og Skælden,
en Hamren med Døre, en Banden og Smælden,
en syndig Forvirring! — De graadige Luer
sig hæver mod Himlen! Man gyser og gruer.
Da pludselig — Herre Jemini — se
Grevinden, Grevinden i dyb Neglige
paa tredie Sal i en Vinduskarm!
Luerne slaar omkring Hals og Barm,
Ilden fortærer det dejlige Haar —
og før man faar tænkt og før man forstaar,
har hun kastet sig ud — ligger knust mod Stenene!

Bloddryppende, rædselsvækkende Rekordfilm med Vold, Mord og Brand i lange Baner.

Den hele Landsby er kommen paa Benene,
men hjælpeløs staar man, og Slottet brænder —
— da løftes mod Himlen to hvide Hænder,
et Skrig, som kan høres milevidt!
Forfærdet ser man den smaa Margarit
sig kaste i Luerne modig og tapper.
Af Rædsel Folk efter Luften snapper,
betaget blottes hvert Hoved respektfuldt,
og anden Akt slutter særdeles effektfuldt!

3. AKT.

(Da Filmens Hovedpersoner alle
paa en eller anden Vis maatte falde
i Dødens Vold i de første Akter
— thi Skæbnen optræder saa tit som Slagter —
man synes maaske, man mer har ej nødig,
og at denne Akt er helt overflødig,
ak nej, den smaa Margarit har en Fætter,
som atter Gang i Handlingen sætter.)
Han har længe elsket sin smukke Kusine
og forstaaet paa hendes smægtende Mine,
at ej hendes Hjærte uimodtageligt
var for hans Elskov; men ak et beklageligt
Ægteskab hindrede deres Forbindelse:
Fætteren har i Ungdoms Forblindelse
giftet sig med den slanke Katrine,
som fødte ham Børnene: Jens, Madsgine,
Rasmus, Michael, Rosa og Thor.
— Da denne Fætter Tragedien erfor
og Margarits Død i de knitrende Flammer,
da sprængtes Forstandens Hjernekammer,
ja, Manden bli'r saa aldeles perpleks,
at han myrder Konen og sine seks
smaa leende sundhedsstruttende Poder!
— Det blir dog for galt for Katrines Broder;
nuvel, han beslutter at ta' Aflære,
og med en Hammer han Svogerens Pære
faar bearbejdet saa saftig og mør,
at Svogeren dør.
Men siden fortryder han sin Bedrift,
gaar hjem og ta'r sig en Dosis Gift. —
Men Svogerens Kreditor Ole Hvidt,
som ved hans Død ser sig rent fallit,
kaster sig ud i de salte Vover,
hans Kone skærer sin Pulsaare over,
hans Mor blir ramt af et Hjærteslag,
hans Datter hænger sig paa en Knag,
hendes Kæreste bliver aldeles vild og
kaster sig ned for et brusende Iltog;
Vennen Mathies med et grufuldt Hyl
jager i Hjærtet sin Skomagersyl,
Søsteren dræber sig selv ved Gas,
Broderen æder et Lispund Glas,
Onkelen foretrækker dog Svovl;
Per sig kvæler, men modig Povl
kaster sig for en Autotaks;
Skrædderen stikker sig med sin Saks,
Snedkeren dræber sig med sin Sav,
Graveren graver sin egen Grav
— grufuldt! — grufuldt! o, kære Venner,
Gud være lovet at Filmen ender!

Per Bonde.

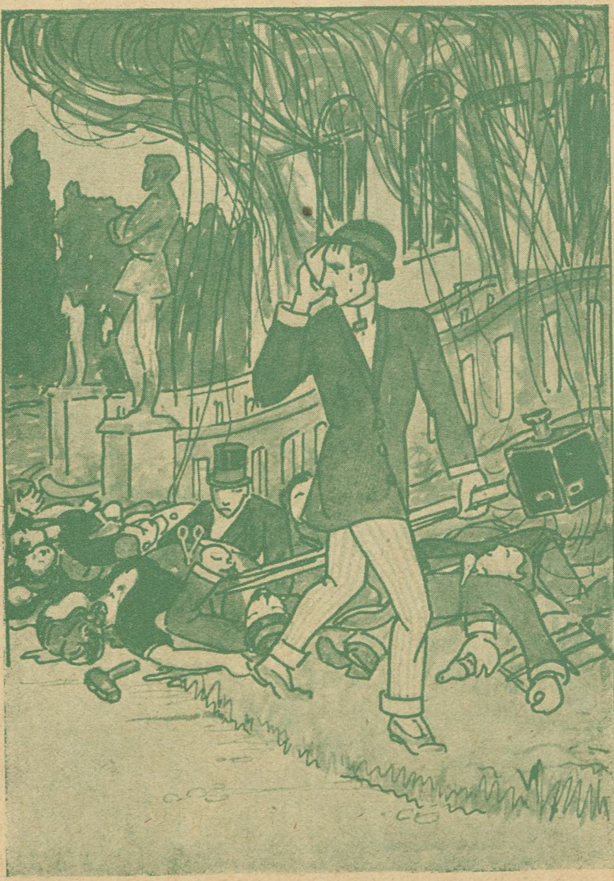

Illustreret af P. V. Hansen

En rasende Ægtemand.

Dagen efter at Peter Sørensen havde opdaget sin Kones Utroskab, stod han i Schmucks & Co.s bekendte Vaabenhandel. Hans Mine tydede paa Ærgrelse, Sorg og urokkelig Viljefasthed.

»Jeg véd, hvad jeg har at gøre,« tænkte han. »Min Ære er plettet, og jeg skal vide at rense den.«

En lille Kommis, hvis hvide Vest omsluttede et net Embonpoint, vimsede frem og tilbage foran ham.

»Jeg raader Dem til at vælge denne smukke Revolver,« sagde han. »System Smit & Wesson. Det sidste Nye. Tredobbelt Løb med Ekstraktor, træffer paa seks Hundrede Skridts Afstand og har Centralanslag. Jeg gør Dem særligt opmærksom paa den fine Udførelse. Vi sælger daglig Hundreder til Brug for Røvere, Ulve og utro Hustruer. Og for Selvmordere....!«

Han saa' saa begejstret ud, som ansaa han det for den største Lykke at kunne begaa Selvmord med en Smit & Wesson Revolver.

»Prisen?«

»Femogfyrre Kroner.«

»Hm! Det er for meget.«

»Saa kan jeg anbefale Dem en anden. Se her! System Lefoucher. Koster atten Kroner, men.... men *det* System er forældet. At skyde sin Kone eller sig selv med en Lefoucher Revolver er ikke bon ton.«

»Jeg agter ikke at skyde Mennesker,« sagde Peter Sørensen gnavent.

»Ligemeget!« Kommis'en slog taktfuldt Øjnene ned. »Jeg vil tillade mig at vise Dem denne Duelpistol — System Mortimer.«

»A propos!« tænkte Sørensen, »skulde jeg ikke udfordre ham? Endskønt, saadan en Pjalt bør man skyde ned som en Hund.«

Han tog en Smit & Wesson i Haanden og faldt hen i dyb Grublen. Tre Lig saa' han for sig — hende, ham og sig selv, alle tre liggende i store Blodpøle. I Grunden var det for let en Straf. Det var bedre kun at skyde ham og sig selv og lade hende leve. Hun var en nervøs Natur, for hvem Samvittighedskvalerne og den almindelige Foragt vilde være haardere end Døden.

Kommis'en afbrød hans Fantasier.

»Hvis De alligevel vil have Smit & Wesson, kan jeg sælge den for fyrre. Men vi har endnu mange andre Systemer.«

Geskæftig tog han en halv Snes Æsker ned fra Reolen.

»Her er en til tretten Kroner. Det er forbavsende billigt i Betragtning af den høje Told. Gud skal vide, at jeg er konservativ, men Regeringen paalægger os *for* høj en Told. Kun de Rige har nu Raad til at købe Vaaben. De Fattige maa nøjes med Gift eller med et almindeligt Gevær. Og et saadant Gevær er en Ulykke. Man sigter paa Konen og rammer sig selv i Skulderen.«

Sørensen kom pludseligt til at ærgre sig over, at han skulde dø, saa han ikke blev Vidne til den Utros Lidelser.

»Jeg skyder mig ikke straks,« tænkte han. »Jeg skyder først ham og lader mig arrestere. Under Forhørene kan jeg rigtig afsløre hendes Falskhed. Hvis jeg straks skyder mig, risikerer jeg, at hun indbilder Folk en Masse Løgnehistorier.«

»Her er de sidst ankomne, engelske Varer,« sagde Kommis'en. »Saa gode som Smit & Wesson er de dog ikke. Vil De tænke Dem! For et Par Dage siden købte en Officer en Smit & Wesson hos os. Kuglen gik gennem Elskeren, gennem en Broncelampe og et Klaver og saarede Fruen. Manden blev arresteret — De har vel læst det i Bladene? Han bliver naturligvis dømt til Tvangsarbejde og sendt til Horsens. Dommerne er altid imod Ægtemænd. Og hvis er Skylden, min Herre?«

Han saa sig om, inden han hviskede:

»Regeringen!«

»Nej,« tænkte Peter Sørensen, »*det* vil jeg dog ikke risikere. At blive sendt til Horsens for saadan en Pjalts Skyld! Jeg maa finde paa noget andet. Maaske straffe hende med Foragt og anlægge en skandaløs Skilsmisseproces.«

»Her min Herre, er en amerikansk....«

Men nu havde Sørensen ikke Brug for nogen Revolver.

»Jeg vil komme igen senere,« stammede han forlegent, ... »eller sende Bud.«

Kommis'ens Ansigt stivnede i et alt andet end venligt Smil.

»Som Herren ønsker!« sagde han køligt.

Sørensen skammede sig imidlertid over at have gjort saa megen forgæves Ulejlighed og spurgte derfor, idet han pegede paa et grønt Net, der laa i Vinduet:

»Hvad er det?«

»En Kramsfuglefælde.«

»Den koster?«

»Otte Kroner.«

»Vil De være saa god at pakke den ind.«

Den forurettede Ægtemand betalte sine otte Kroner og forlod Butikken — med Dysterhed i Sindet og Kramsfuglenettet under Armen.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen“, Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, **Harald Hansen,** Telf. 10392.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden, 2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Køb RAVNEN

Forlov-elses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 1,25 o Middag à 75 Øre.
Nørre Farimagsgade 57.

„Danmarks“ Brød forhandles overalt.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

TEL. 3684. 3349
S. JOHANNESSON'S
TEL. 3684. 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, **Fedevarer,** Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

N. J. Baltzers Enke
(forhen Rømersgade, Hj. af Frederiksborggade) har aabnet en ny 1ste Klasses Kafe
Sølvgade 28,
som anbefales til alle Venner og Bekendte.
Kold Buffet. Smaa varme Retter. Billige Priser. Telef. 10998. **Vilhelmine Baltzer.**

„EL UNIVERSO“
INDREGISTRERET
3 STK · 30 ØRE
FRA H. NIELSENS CIGAR OG TOBAKSFABRIK
TELEF. 309 ODENSE TELEF. 309

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN

Fra det mørke København.

Arbejdsløs!

Tegning af Aage Grønholdt

C.W.OBEL'S Normal-, Kentucky- og Smal-Skraa
i imprægnerede Æsker 10 Øre.

16 Sider

10 Øre

RAVNEN

Nr. 30. Redigeret af AXEL WESSEL. ❊ Torsdag den 27. Juli. 1916

Tegning af Alfred Proessdorf.

— Jeg tror, at min Mand er mig utro —

— Jamen Kære, jeg hørte ham sværge, at han hellere vilde springe i Vandet end være Dig utro.

— Jamen, *nu er han begyndt at lære at svømme!*

Bryggeriet Phønix

Telf. 3968 **Ølsorter** Telf. 3968

Se Prislisten i Socialdemokraten

Arbejdernes Brændselsforsyning

Odense Telefoner 989—1989 Kontor og Lager ved Havnen

W. Bähncke & Co.

Assurance.

Niels Juelsgade 3.

Telf. Central 128 og 129.

Tilskære & Sy-Kursus

Tilskæring af Dame- og Herregarderobe, Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.

Prospekt sendes.

Københ.s Tilskærer-Akademi, Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

TEL. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684. 3349

Statskontrolleret Virksomhed.

Pølser, Fedevarer, Konserves. samt Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.

13. Højbroplads 13.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
•FIONA• SKINDERGADE 27

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NYØSTERGADE 2. MÆRKEPLADER

Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforerer.

N. J. Baltzers Enke

(forhen Rømersgade. Hj. af Frederiksborggade) har aabnet en ny 1ste Klasses Kafe

Sølvgade 28,

som anbefales til alle Venner og Bekendte. Kold Buffet. Smaa varme Retter. Billige Priser. Telef. 10998. **Vilhelmine Baltzer.**

Møbler

Sengeudstyr Kredit fra 4 Kr. mdl.

CHRISTOFFER LARSEN 73 Godthaabsvej 75.

Calcium Carbid.

H. Gabe, Monradsvej 13. København F.

HERMAN JUST'S

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.

J. P. Nielsen

Frederiksborggade 32.

à la Carte hele Dagen.

Foreningslokaler anbefales.

Telefon 144.

Køb RAVNEN

Danske Velærværdigheder. (Sidste.)

Tegning af Hp. Hansen.

Saa slutter vi Billedrækken med *Bast*,
og om en bedre man længe leder:
For han er i Sandhed *Præst*, det staar fast —
de andre var kun *Velærværdigheder*.

Foraar i Gyden —

Nu flimrer det af Solskin i den lummerhede Gyde,
og Rullekonens Datter har Blomster i sit Haar.
Imellem gamle Huse der er som i en Gryde,
hvoraf der hede Emme og sure Dunster slaar —

Ja, Rullekonens Datter med de brune, glade Øjne
og stadig paa Læben den sidste muntre Sang,
og nu Blomsterne blandt Lokkerne, der er saa vildt forfløjne
— hun er vel værd at synge om en enkelt fattig Gang? —

Og Høk'rens ægte Køter, som dovner paa sin Flise
og venter lille Else — dens allerbedste Ven —
er den ikke værdig at flettes i min Vise
om Foraar og Kærlighed, ja, saa sig Du igen?

Og dog — det er jo Foraar selv her i denne Gyde;
thi Stæren fløjter muntert her en skinger Melodi,
og Spurvene i Skarnet af Glæde henrykt skryde.
— »Lange-Karl« fra 1ste Sal i Dag har taget fri —

Ja, »Lange-Karl« fra 1ste Sal, Gydens værste Bølle
er fredelig i Sindet, som en Pøblens Patriark
nedladende han hilser paa Polisen — hvis Kølle
han tidt har sendt ad Flisen i et velrettet Spark.

Nu kvæler næsten Varmen i den lummerhede Gyde —
den lange Dag den kvælder, og Aft'nen falder paa —
Mænd vender hjem for at se, hvad Mutter nu kan byde.
»Store Søster« samler fra Gaden op de Smaa.

Nu koger næsten Luften i det lummerhede Stræde —
og Rullekonens Datter gaar at mødes med sin Ven.
Ved Siden af mit Kammer jeg hører En at græde,
den gamle Historie — og dog stadig ny igen.

Og Natten den kommer til det snævre, tomme Stræde
med Glemsel til nogle. Til nogle med Fryd.
Ved Siden af mit Kammer jeg hører En at græde —
Ak, Herregud det svære — som der skal kaldes Dyd.

Harald Raage.

Dødsaarsag.

A: Hvad døde egentlig din Kone af?

B: Bestemt ved jeg det ikke, men det kom vist af, at hun levede for raskt.

A: Hvordan det?

B: Jo, da vi giftede os, var hun efter sit eget Udsagn tre Aar yngre end jeg, og da hun døde, var hun i Følge Daabsattesten seks Aar ældre!

DFB Ikke alene Afholdsfolk men **alle**, der ønsker ekstraktrigt og skattefrit Øl, forlanger DFB
De forenede Bryggeriers **Krone Lagerøl** og **Krone Pilsner**

„Hiv og Sving søger Arbejde".

Tegning af Emil Poulsen

En ny og morsom Serie for Ungdommen.

RYG
ODOR
Formrullet
Brasil Cigar 5 Kr. 50 Øre pr. 100 Stk.
Haandrullet „ „ 7 Kr. „ „ „
CIGAR- & TOBAKSFABRIKEN
DANMARK
Telefon 5621 · Grundl. 1888
Niels Hemmingsensgade 20
København

— Danmarks fineste Taffelvand —
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.
Generaldepot: Rømersgade 15. Telefoner 9256—9257.

Th. Jensens avt.

skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57. Telefon Nora 2677 y.

„RAVNEN“ udkommer hver Torsdag

Tegning af Helgo Jørgensen.

Expres-jonist.

— Har De ikke et sydlandsk Landskab, Hr. Kunstmaler?

— Nej, det tror jeg ikke — men vær saa venlig at komme igen om en halv Time!

Fa'rs Sønner.

IV.

Aben.

Han sidder hos Wivel en Eftermiddag,
og dovent sin Whisky han konsumerer,
om Munden har han et verdensfjendsk Drag,
hans Øjne er matte, han filosoferer:
— At tænke sig, der er Folk selv blandt
de »bedre«, der bogstav'lig talt slider
fra Morgen til Aften og aldrig fandt
til Hvile en stakket Stund — at de gider!

At tænke sig, der er Folk, som gaar om
med store Ideer og dristige Planer,
og Folk, som tænker sin Hjerne tom
for at finde sig Maal og nye Baner,
og Entusiaster, der for en Sag
beredte til Nævekamp Trøjen smider,
og Folk, der sig gi'r med Problemer i Lag
og taler om Politik — at de gider!

At tænke sig, der er Folk, som gaar rundt
og smægter for Juller, og Jetter og Janer,
og Folk, som bruger hvert Døgnets Sekund
til kælen Flirt med kokette Flaner.
og Folk, som lever i hundrede Aar
og hoster og stønner og sukker og lider,
og Folk, der dør i den grønneste Vaar,
ja, Fanden forstaa dem, dø! — at de gider! —

— Saa nipper han til sin Sjus og ta'r
sig en ny Cigaret af Etuiet
og føler sig, som han vaagnet var
af en væmmelig Drøm befriet.
Han sidder med Kroppen tilbageslængt
i Stolen, mens udenfor Dagen glider:
— Bevars, jeg tror, jeg har siddet og tænkt
— ptøj! *tænke!* — du store Gud — at jeg gider

— Per Bonde —

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

Prins Konstantin næsten hvæste:

— Lever dette Barn — Prinsessen — endnu?

Sir Francis vendte sig nu mod den anden af de tilslørede Damer.

— Hun lever, Deres Højhed, og staar her!

De tre Generaler sprang op fra deres Pladser, ligesaa alle de andre.

— Her? Dronningen?

Det var Grev Varitza, som sagde dette. Bleg og ængstelig nærmede han sig og betragtede Sir Francis med et bedende Blik.

— Dronningen — min afdøde Herres Datter?

Sir Francis gik hen til den tilslørede unge Pige, bøjede sig frem og talte sagte til hende. Saa slog hun Sløret fra Ansigtet.

Hun saa god og venlig ud, men lidt undselig og genert. Uvilkaarligt syntes hun at forsøge at unddrage sig de forsamledes nysgerrige og undersøgende Blikke, men paa den anden Side optraadte hun med al den Værdighed og Selvfølelse, som udmærker Personer, der af Naturen er udrustet med en god Forstand. Hun saa sig omkring med Øjne, som syntes at bønfalde om Godhed og Velvilje.

— Hr. Ordfører, sagde Sir Francis højtideligt, det tilkommer nu Dem, mine Herrer, at afslutte og fuldføre denne Undersøgelse, men jeg kan forsikre Dem, at jeg for min Del ikke nærer ringeste Tvivl om, at denne unge Dame er Kong Alexander af Moutalbas Datter og altsaa den lovmæssige Dronning.

Prins Konstantin skyndte sig frem.

— Mærket! udbrød han. Modermærket!

Grevinde Varitza gik hen til den unge Pige, nejede og trak hendes højre Ærme lidt op.

Alle strakte sig frem for at se. Og paa den hvide Hud lige over Albuen saas virkelig det Mærke, Dr. Pletsch ikke havde kunnet opdage paa Italias Arm . . . .

* * *

Og saa fik Moutalba og dets Folk endelig en Dronning. Og jeg ved, at hverken Italia eller jeg har sørget over, at hun ikke var den rette Dronning, men at en anden var det.

Der var blot én eneste, som ikke var glad ved Resultatet, og det var Prins Konstantin. Men han søgte dog at holde gode Miner til slet Spil og trak sig tilbage til Monte Carlo, fulgt af sin dyrebare Veninde, Grevinde Stephanie; og saa vidt jeg ved, konspirerer han stadig mod sin Kusine, som under Grev Varitzas Medvirken leder Regeringen godt. Man paastaar imidlertid, at hendes Smag og Tilbøjeligheder er meget borgerlige.

Signora Agostina Melito, min værdige Svigermoder, et virkeligt Mønster paa en ægte Romerinde, tilbringer sit Liv paa en meget behagelig Maade. Af og til opholder hun sig i Albanetta, hvor en Etage i Paladset staar til hendes Disposition; undertiden besøger hun sine Døtre i Paris og London.

Det behøver vel knapt at siges, at hendes Datter i Paris er Madame Paul Dumesnil — Paul er nu en berømt og velstaaende Kunstner — og Datteren i London er Mrs. Henry Fordyce.

Mange Aar er gaaet. Ingen af os er mere saa sentimentale som før — ikke engang min kære Moder.

— Henry, sagde hun til mig en Aften, da min Hustru var gaaet ind for med ægte moderlig Stolthed at betragte vor Førstefødte i Badet, jeg er ganske sikker paa, at Du, hvis Du havde levet paa Ridderen af La Manchas Tid, vilde have været lige saa romantisk og overspændt som han . . .

— Og jeg er sikker paa, at Du vilde have været lige saa trofast som hans Væbner! . . . svarede jeg leende.

Siden den Tid anvender vi Navnene Don Quixote og Sancho Pansa som Kælenavne for hinanden.

Hvad Italia angaar — hun har faaet Lov til at beholde dette Navn — saa er hun stadig vore Hjerters Dronning.

Ende.

VAGABOND OG MILLIONÆR

EN SPÆNDENDE AMERIKANSK ROMAN

I. MELTONS BLODIGE SLAGMARK.

Togets grønne Agterlanterner blinkede, blændedes og forsvandt saa fuldstændigt med et pludseligt Glimt; Lokomotivets sidste Prusten lød som en hæs Latter.

— Forladt af Gud og Mennesker i en Dyndpøl Klokken 11 om Natten! udbrød Jimmy Dukane ærgerlig.

I Toget, som netop forsvandt bag en Krumning af Vejen, havde der været alt, som kunde oplive Sjælen og fugte Ganen — et Hav af Lys, magelige Stole, muntre Kammerater, en velforsynet Buffet. Og her — hvad Pokker var her andet end Vand? Han saa sig omkring. Vandet dryppede fra Tagrenden, under hvilken han stod; Vandet faldt i store, langsomme Draaber fra et Hul i Taget ovenover ham og silede ned gennem den opslaaede Krave paa hans Silkeregnfrakke; Vandet mættede Mørket med en varm Dugregn, akkurat som Dampen fylder et tyrkisk Bad. Nogle ynkelige Lysstraaler trængte gennem det snavsede Stationsvindu ud paa den vaade Perron og blinkede i Skinnerne; et Stykke foran ham lyste — ligesom Lygtemænd — et halvt Dusin søvnige Lystaager, som han gættede maatte være Vinduer.

— Denne Gang har den Gamle lavet sin Søn en ordentlig Afbrænder! tænkte han og følte sig rigtig arrig til Mode.

James A. Dukane senior havde saa at sige slaaet Næven i Bordet af alle Kræfter, James A. Dukane junior havde maattet finde sig deri uden at kny, og hans Øjne var ved at trænge ud af deres Huler ved det vældige Slag. Sagen forholdt sig saaledes: Dukane & Co. — i New-York, Pittsburg, Chicago, Denver, Saltsøstaden og San Francisco — var — som man kunde se af dets talrige Kontorer — et stort og vidtforgrenet Firma. Det gav sig af med at tilvirke Beton. Beton var Kødet paa dets Ben, Beton var Vævet i dets Hjerne, Betonkonstruktion var Aandedrættet, som udgik fra dets Krop. Dukane & Co. byggede alt, hvad man ønskede og kunde hitte paa, bare man havde Penge at betale med, ligefra en Havemur til en Kanalsluse, ligefra en Bro til en hundrede Meter høj Skorsten, en Vandledning eller et Dyr, en Tunnel, en Skyskraber eller en Kæmpefabrik — og det havde som Regel et halvt Dusin af den Slags Arbejder i Gang paa samme Tid.

James A. Dukane senior var den ledende Vilje og Sjælen i Firmaet; i enhver Konstruktion, man havde under Arbejde, indvævede han sine Nervefibrer, ligesom man lægger et Metaltraadsvæv i et muret Gulv; hans Tanker levede i Blandingsmaskinerne; han styrkede Mure med sin Rygrad og trampede uforfærdet om i Sten, Grus, Ler og Vand, hvor andre blot stod og traadte Vande. Saaledes var James A. Dukane senior.

Dukane junior vidste ikke noget om Beton, undtagen at det ikke faldt i hans Smag: en Skare raabende og skrigende Mænd omkring vældige Løftekraner, væltende en skidengraa Masse, der saa' ud som halvkogt Kalvehjerne, ned i mægtige Beholdere, for at det kunde blive æltet af graadige Maskinuhyrer. For Resten tjente den Gamle Penge nok til dem begge to. Jimmy var 26 Aar, bredskuldret og undersætsig, med straalende, sorte Øjne, røde Kinder, stridt, kruset, sort Haar og et vindende Smil. Ved Universitetet havde han haft Ord for at have taget sig Livet let, og i de tre Aar, som var gaaet siden da, havde han taget sig det endnu lettere, deltaget i Hestevæddeløb, ligget ved Badesteder, fartet om i sin Automobil og lagt sine Snarer for letbenede Skønheder. Let tog han sig Livet, og let i Sind var han selv. Det var derfor ikke til at undre sig over, at han ikke kunde forliges med noget saa haardt og kedeligt som Beton!

Penge fik han saa mange af, han havde Brug for, men altid ledsaget af Formaninger, der efterhaanden gik over til Advarsler og tilsidst til Befalinger. Vreden tilslørede Dukane seniors Pande ligesom Skyerne, der formørkede Olympen; han ventede paa, at *hans* Tid skulde komme. Endelig var Tiden inde, og han besluttede én Gang for alle at gøre et Mandfolk ud af sin Drønnert til Søn — saafremt det da vilde lykkes. Ellers maatte det gaa, som det kunde.

Denne sin Faders Beslutning burde Dukane den yngre have betragtet som uomstødelig; men det gjorde han ikke. Formaninger, Advarsler, Befalinger — det var som at slaa Vand paa en Gaas; navnlig da han var »saa forfærdelig optaget« — saaledes paastod han idetmindste selv med rynket Pande. Slaget faldt paa en højst ubelejlig Tid og paa en højst ubehagelig Maade. Hvorfor han, Pussy van Orsden og Fred Cartwight, rige unge Mænd ligesom han selv, havde begivet sig til Kalifornien, kunde han ikke nøjagtigt forklare; Rejsen havde noget at gøre med en Disput mellem dem, om Figener voksede paa Tidsler — en Disput inspireret af megen Champagne. For at Disputen kunde blive afgjort, havde Pussy befalet, at hans Faders private Jernbanevogn skulde kobles til et Tog, hvorpaa de tre glade unge Mænd begav sig paa Vej til det Land, hvor Figenerne blomstrede. De gjorde den Opdagelse, at Figener ikke voksede paa Tidsler, hvilket dog ikke hindrede dem i at tilbringe to yderst livlige Uger i Kalifornien. Det var i Anledning af, at Jimmy atter vilde slaa den Gamle for en større Sum, at Betonnæven slog ned paa ham.

Der fulgte nu en livlig Udveksling af Telegrammer, omstændelige, indsmigrende Forklaringer fra Det stille Hav, hede, sydende, stormfulde Befalinger fra Atlanten. Den fortabte Søn fik — kort og godt — Befaling til straks at vende tilbage til New-York; derefter blev denne Befaling taget tilbage, og han beordredes til straks at melde sig paa San Franciscokontoret.

— Jeg har Ordre til straks at sætte Dem i Arbejde, sagde Chefen for denne Filial til ham, da han indfandt sig. Til at begynde med skal De besigte Bygningen af Dæmningen i Silver Peak, hvorefter De skal vende tilbage til New-York og gøre Rede for Deres Iagttagelser. Her er en Jernbanebillet til Melton, den nærmeste Station, her en Sovevognsbillet og her hundrede Dollars.

Den unge Dukane sprang op fra Stolen.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Eksemplet smitter.

— Jeg kommer altid til at gabe, naar min Mand lukker sit Ølkrus op!

(›Fliegende Blätter.‹)

Fröken Höökenskjöld tar in på hotellet i Primitivköping och frågar den landtliga pigan, hvar det finns någon toalett. Pigan blir tydligen en smula försagd, men finner sig och pekar på en liten spegel i hotellets farstu:

— Vi har ingen annan än den här.

(›Strix‹.)

Heltedøden.

— Hvor kan Du være Enke, Mor, naar de siger, at Far er udødelig?

(›Naggen‹)

Paa Malerisamlingen.

— Her ser De et moderne ›Stilleben‹, tre Papirtallerkner paa et Bord.

— Tja — der mangler altsaa Brød- Kød- og Smørkort!

(›Simplicissimus‹)

— Jag kan inte leva utan dej, älskling!

— Äsch, det har du nog sagt till många andra flickor förut.

— Inte sedan det blev så dyrt att leva som i år!

(›Søndags Nisse‹.)

Rød Indmad

„Jeg vil fremad!“

Min Søn, om Du vil i Verden frem
og tjene Dig Krus i vort danske Hjem,
saa har Du mange Veje at gaa,
hvis blot mine Raad Du vil agte paa.

Se, først er der Aager med Koks og Kul,
det fylder bravt i din Kasses Hul.
Kartofler og Kød er ganske godt,
hold bare tilbage, saa skær'en flot.

De rare Æg kan ogsaa gi' Mønt,
og Mælk og Fløde skummer ej tyndt.
Apothekervarer kan godt gaa an,
de før har hjulpet saa mangen Mand,

Men ønsker Du Dig en nyere Facon,
saa lav blot Tærninger til Bouillon.
En hel Kande Vand, en halv Skæppe Salt,
og dygtig med Frækhed — se det er alt.

Men bedst er dog en Fidus fra Cold:
En Nat i Skuffen den hemmelig hold,
sælg Aktier imens, vær let paa Taaen,
og saa lad de andre hænge paa'en!

— Hvad kan man sige, hvis Uret paa Hjørnet af Østergade og Købmagergade gaar forkert?

— Ved det ikke —

— Det er *en Skandale af Ranch!*

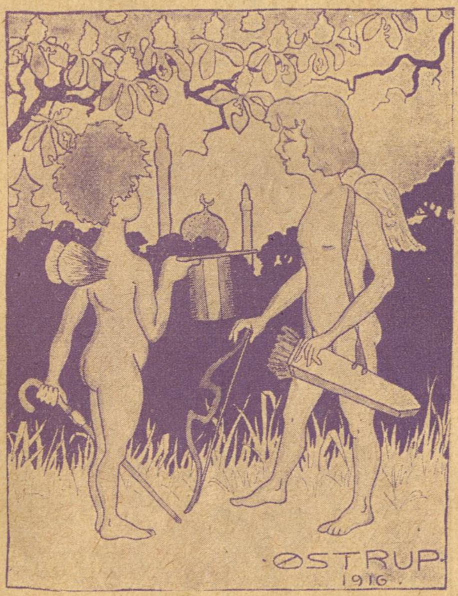

Alfen: Er det her, de søger en Medhjælper?

Amor: Ja, det er! Nu da Tivoli har slukket Lysene, kan jeg ikke klare den alene!

Den *gamle* Odin havde som bekendt kun ét Øje, men det var til Gengæld *godt*. De glubske Spekulanter, der var med til den *nye* »Odin«, de fik ogsaa et Øje, men det var *blaat!*

Tordenskjold.

For Dynekils-Slaget laved man Fester.
Straks raabte en Nordmand saa gæv og bold:
»Vi har vel Ret, vi, til Sejrherrens Rester,
hin Kiste med Bentøj af Tordenskjold!«

Men ak, hvad hjælper de barske Blikke,
Hvad nytter det, selvom I truer med Vold?
Den gamle Slagsbroder faar I dog ikke,
for Fenger han holder paa Skjortentold!

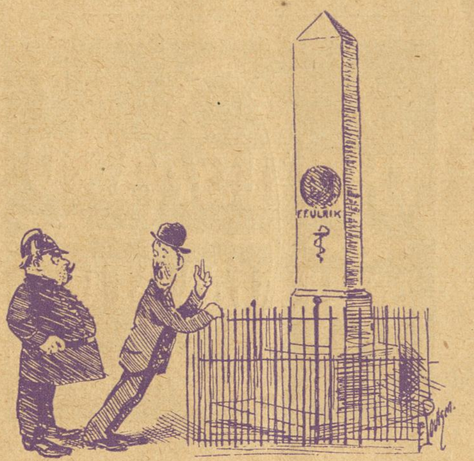

Ved det ny-afslørede Monument for fhv. Fysikus F. F. Ulrik. —

Betjenten: Hvad gør De dér?

Beruseren: Je' — je' — hik! taler med Ulrik! —

Kan De rime?

Hvorfor skal her i vort kære Land
saameget godt gaa i Skuddermudder?
Hvorfor kan saa lidt vi faa bragt istand?
Fordi vi er, aa, saa stærke i —!

Hvorfor kan i Fragtnævn og Priskommission
saa ringe og faa Resultater naa's?
Fordi hveranden sagkyndig Person
er stoppende, proppende fuld af —!

Hvorfor skal dog Kirkens og Fredens Mænd
hver evige Dag gi' hinanden Høvl.
og ønske hinanden, ja noksagt hen?
Fordi Theologi er det samme som —!

18/7. De Officerer kan dog aldrig faa nok. Saa begærer de Kanoner og saa Fæstninger, og større Lønninger og Pensioner vil de ogsaa have. Forleden meldte der sig en Oberst og nu en Admiral — heldigvis tog Retten dog Mod til sig og sagde: Fikst du Pæren, Zacharias?

— Hvad monstro *de uindviede* sagde, da deres Aktier i »Det forenede« røg saa gevaldig nedad? Mon de drak en Skaal for *Berlingske?*

— Det véd jeg s'gu ikke. Men det har i hvert Fald kun været en *cold Skaal!*

Telefonselskabets Arbejdere klager over daarlige Lønvilkaar. De forsøgte en *Opringning*, men Bestyrelsen svarede letsindig først *Optaget* og senere (efter en kort Forhandling) *Afbrudt*. Tænk, at saadan en gammel grundmuret Institution kan være saa løs paa *Traaden!*

Danske Barberere i Karikatur.

P. Madsen, Form. f. den jyske Afdl., Aarhus.

G. H., Nykøbing F. Den ene Tegning skal blive anvendt — den med Stribolt er dog for stram!

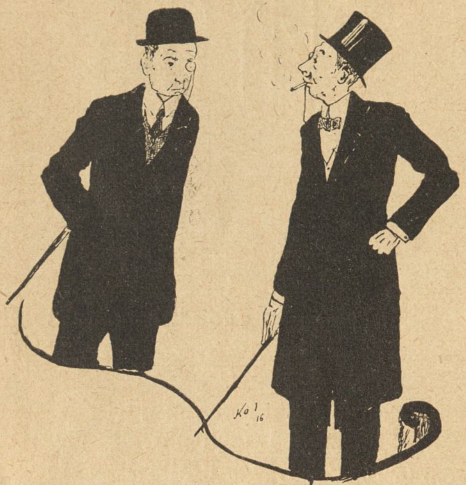

A. Hvad er Yndlingstemperaturen for Elskende?
B. ? ? ?
A. »To i Skyggen« selvfølgelig!

Dynamoen.

Hr. Hansen, der er stærkt fysisk interesseret, har lige købt sig en Dynamo; og barnlig som han er, ligger han nu hele Aftenen efter, han er kommet i Seng og tænker paa denne. Da hans ikke meget i Fysik erfarne Hustru er lige ved at blunde ind, udbryder han: »Ja min kære Dynamo?« Hans Hustru, der ikke rigtig kan høre, tror han siger: »Ja min Kære! Dynen a' Mor«, bliver meget vred og raaber: »Nej tag Du Dynen a' først Far.«

Theodor Løvgreen.

Paa hvem skinner Solen ikke, skønt den altid er ude i Solskin?
Skyggen!

Hvor er der mange Byer men intet Hus, og mange Søer, men intet Vand?
Paa Kortet.

Jeg har det ikke og jeg vil ikke ha' det. Men havde jeg det, vilde jeg ikke af med det for alt i Verden — Hvad er det?
Et Øje.

AGGERBECKS ÆGTE FINE ·IRIS· forfiner·forskönner·bevarer Huden· Alles Yndlingssæbe

THOMSENS MAGASINER

AFBETALING

THEILGAARD PNEUMATIC „PILE-MØNSTRET".

Fru Olga N. Maaske faar vi skaffet Plads til Deres Tegning — Vittigheden siges bag den berømte Indgang, De har valgt som Baggrund for Deres Tegning og er altsaa ikke ny!

Axel Knudsen. De skal nok faa Deres Tegninger at se i »Ravnen«, men ikke lige med det samme!

La femme X. Vi beklager ikke at kunne ofre 4 Illustrationer paa Deres lidt for almindelige Digt. Men send De roligt de 40 Kroner til Børnenes Kontor (Adresse: »Ravnens« Redaktion) saa skal De faa Deres Digt optaget.

Erik K. Petersen, »Sorø«. Tegninger til »Ravnen« kræver kulsort Blæk. Vi skal se, om vi kan »redde« lidt af det sendte.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

Christianslunds Badehotel, Nyborg.

Telefon Nyborg 28.
P. Petersen.

Værelser med Pension fra 6 Kr. Alt moderne indrettet. Selskaber og Foreninger paa indtil 500 Deltagere modtages. Fortrinlige Strandbade med rigt Badeliv. Hotellet er smukt beliggende ved Skov og Strand.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.
Koncert
hver Sommereftermiddag.

Tivoli.
Sommersæson fra 12. Maj til 17. September 1916.
Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.
Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn.
Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Sommerlyst Koncertsal
hver Aften: Sommerrejsen 1916.

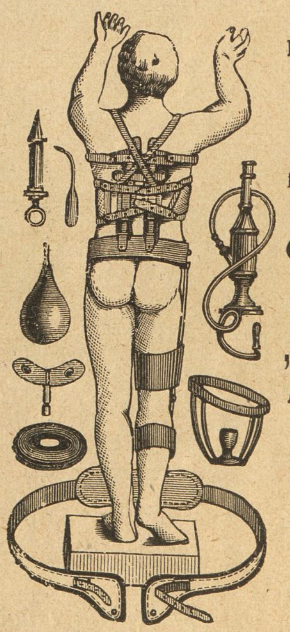

Fabrik-Udsalg.
Have-Auto Slanger
Alle bør købe
friske Varer
fra
Gummi-Lageret
„Francais"
A. Mouritzen
Lille Kongensgade 16.

„RAVNEN" koster kun 10 Øre.

Tegning af Storm-Nielsen.

Faderen: ***Din Drivert, Du ligger i Sengen Klokken tre om Eftermiddagen og foretager Dig ikke det mindste nyttigt!***

Sønnen: ***Nyttigt! Naa, det vil jeg fan'me nok sige — jeg ligger og presser Sommerfold i mine ny Promenadebukser!***

„Guldregn."

— Jeg kendte en Mand, der var saa skeløjet, at naar han stod midt i Ugen, saa kunde han se begge Søndagene!

*

Naar en Igle ikke vil suge, saa sæt den i Lære hos en Aagerkarl, og dens Tænder vil blive saa skarpe, at den kan bide gennem Bunden paa en Suppegryde!

*

En Dumrian har sammenlignet en arrig Kone med et Uvejr. Snak! Et Uvejr jager Manden *ind* i Huset, men en arrig Kone jager ham *ud!*

Der er Forskel paa en Tvebak og en Løjtnant. F. Eks. den, at den første er bagt, den anden ofte temmelig raa. Men endnu bedre kan man sige, at den første har været to Gange i Ilden, den anden slet ikke.

*

Der er den Forskel paa Storken og de Fattige, at Storken klaprer om Sommeren med Næbet, de Fattige om Vinteren med Tænderne.

*

Kærlighed er blind, siger man. Jo, Godmorgen! Næ, den skal nok se — paa Penge!

»De vil faa en Mand«. Hun *rødmede.* »Men det bliver ikke mig«. Hun *blegnede.* Saa gik der et Aar. Saa blev hun *graa.*

*

Naar en Russer, en Dansker og en Franskmand sidder ved et Glas Vin og der falder en Flue ned i hvert af de tre Glas, saa tager Danskeren Fluen op af Glasset og lader Vinen smage, Franskmanden smider baade Vin og Flue væk, men Russeren skyller det hele i sig for ikke at gaa glip af den Vin, Fluen har drukket.

*

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE"

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

Redaktør Gulmann:
— Se saa, nu er den Hemmelighed vel forvaret!

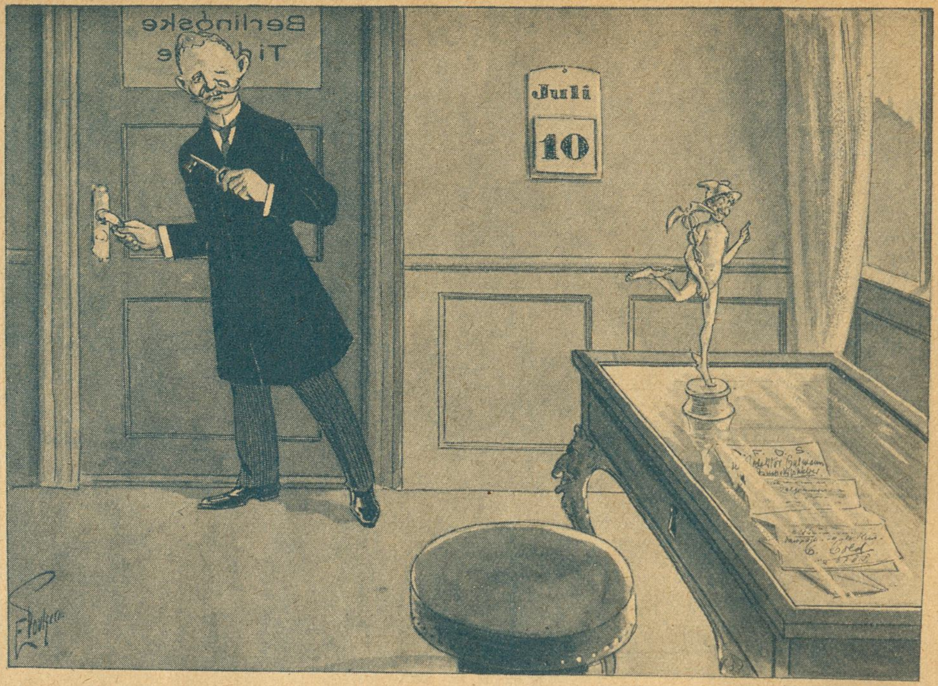

Tegning af Emil Poulsen.

Min Søn, vær ærlig!

En Tidens Vise.

Min Søn, vær ærlig som al din Slægt;
thi Fanden henter hver Tyveknægt,
der lurvet plyndrer ved Midnat frækt
ét Pengeskab;
min Søn, begaa ikke Indbrud, nej
der gives en meget bedre Vej,
se blot, her i Byen flokker sig
en Prangerstab!
Man handler og sjakrer og snyder lidt,
det er saa uskyldigt, men fører vidt,
man importerer og eksporterer,
og æder Klausuler og spekulerer,
man køber op gennem Aviserne
og skruer i Vejret Priserne
paa Brændsel og Kul, paa Mad og paa Uld,
og Skuffen bli'r fuld, bevares,
fra Rigmand og Banker ej stjæle man maa,
men hugge kan man hver Trævl fra de smaa,
man bli'r Matador, imens man sig kror
af Ærlighed!

Min Søn, vær kærlig imod din Bror,
imod din Fa'r og imod din Mo'r,
imod den hele, den vide Jord
— det er saa kønt.
Og nyd din Ungdom og favn din Skat
og ta' dig en ny hver evige Nat,
og syng af Glæde og sving din Hat,
er Løvet grønt!
Og bli'r Dig en Pige besværlig — vel,
da vær blot haard, for en saadan Mamsel
er skabt til Glæde og ikke til andet.
Og gifter Du Dig, saa vær forbandet
forsigtig og nøje beregnende;
men viser sig Tøsen egnende,
er Medgiften flot, saa ta' hende blot
og byg Dig et Slot, bevares;
et Ægteskab er dog Forretning, min Søn,
hvad rager det Dig, om din Kone er køn?
der er Piger i Flok, let kan Du faa nok
af Kærlighed!

Min Søn, bliv herlig! Kryb op, kryb op
mod Højheds Tinder og Ærens Top,
med andre krybende følg kun Trop
mod Lykkens Pol!
Min Søn, en ægte maalbevidst Snob
han smisker sig frem uden Spring og Hop
blot for at faa badet sin brede Krop
i Naadens Sol!
Fra gammel Tid har Penge og Magt
i Verden sluttet ubrydelig Pagt.
Man gør sig bemærket blandt Bourgeoisiet
og gi'r et Par Tusind til Flyveriet,
og af Notabiliteterne
man gnubber sig — med Moneterne,
man baner sig Vej'n, og falder Regn
saa af Ordenstegn, bevares,
man hugger sig et, man hugger sig to,
man redder sig Titel og Rang — jo, jo,
saa gaar det sgu' let, man soler sig ret
i Herlighed!

Per Bonde.

C. B. MØLLER & Co.s
Cigarer og Cigaretter
er de mest velsmagende:

Børscigaren, stor . . . .
Populair, mellem . . . .
Exporta — . . . .
La Marca — . . . .
pr. 3 Stk. 0,25.
Triumph & Florida etc. pr. Stk. 0,11.

Dogmatik.

Tegning af Hp. Hansen.

„Tidens" store Dogmatiker docerer „evangelisk-luthersk" i ***Grundtvigs*** og ***Kirkegaards*** Fædreland!

En pinlig Situation.

Et lille Billede fra en af vore Parker.

Det hele foregaar paa en Bænk i et af vore største Lystanlæg, og det er snart fortalt. Midt paa Bænken sidder to yngre Fruer, — de glemmer alt omkring sig for at faa udvekslet de sidste Nyheder fra deres private Bekendtskabskreds.

De glemmer rent den ene Frues dejlige lille Petrine — en ung Dame paa tre Aar, der sidder paa Bænkens ene Ende og passer sig selv, — og lige saa lidt ændser de en ældre Herre, der optager Bænkens anden Ende og stadig afbrudt af de to Damers Fnisen forsøger at læse sin Avis.

Saa lyder der pludseligt et frygteligt Hyl! Lille Petrine har faaet sin ene Fod ned mellem to af Bænkens Tremmer, og nu kan hun ikke faa den løs. — Begge Fruerne farer op og begynder at hale i lille Petrine, men Foden bliver, hvor den er.

»Den lille Pige har faaet Foden i Klemme!« siger den ældre Herre.

»Tænk, kan De ogsaa se det?« siger Petrines Moder arrig.

»Kan De ikke fortælle os noget nyt!« siger den anden Dame ligesaa arrig. Saa hiver og haler begge Damer igen i Petrine, der vræler højere og højere.

»Der er flere forskellige Maader, hvorpaa man kan faa saadan et Barn løs igen,« siger den ældre Herre ganske rolig.

»Hvordan?« siger begge Damer i Munden paa hinanden og holder et Øjeblik op med at hive i Ungen.

»Man kan f. Eks. skære Benet af hende,« siger den gamle Herre.

»Uhyre!« skriger Petrines Moder.

»Man kan ogsaa save Bænken over,« fortsætter Herren uanfægtet, »men dertil skal man have Magistratens Tilladelse. Saa skal man give Ansøgning ind, og det varer som Regel et halvt Aar, inden den bliver bevilget; — saalænge har Damerne maaske ikke Tid at vente?«

»Hjærteløse Asen!« skriger Petrines Moder.

»Barbar!« tilføjer Veninden.

»Der gives ogsaa en tredje Maade......«

»Vi vil ikke høre flere af Deres Raaheder!« siger Petrines Moder rasende.

Der begynder at samle sig Opløb omkring Ulykkesstedet.

»Uh ha, — H. P. — hænger paa'en!« siger en gemytlig Skorstensfejersvend i Uniform og griner af fuld Hals.

Petrine skriger nu, som havde hun en Kniv i Halsen. Moderen og Veninden er sunket ned paa Knæ og tudbrøler.

»Vend Bænken om og ryst den, — saa falder Ungen nok af!« siger Skorstensfejeren og gaar grinende sin Vej.

Der falder flere Raad i samme Retning. Der staar en tæt Stimmel omkring Bænken.

»Se dog at faa Bud efter Ambulancen,« siger en gammel Dame, der staar i Udkanten af Kredsen og ingen Ting kan se.

»Jeg tror ikke, der er nogen Ambulance her i Byen, der er beregnet til Bænke med vedhængende Børn,« siger den gamle Herre.

Saa kommer der endelig en Havebetjent.

»Lad mig komme til!«

Han har Erfaring og kender Tilfældet. Han lægger sig paa Knæ, rækker ind under Bænken og knapper lille Petrines Støvle op.

Saa glider Foden meget let ud, og Petrine er fri.

»Ja, det var netop den tredje Maade, som jeg ikke fik Lov at nævne,« siger den gamle Herre og gaar uden at høre de Kælenavne, Petrines Moder og Veninden sender efter ham.

»Sikken en ækel Fyr,« siger Petrines Moder.

»Ja, men sikken en rar Havebetjent,« siger Veninden, »han lignede forresten Deres Mand!«

»De mener da vel ikke, at *min* Mand ligner en *Havebetjent?*« siger Petrines Moder, smækfornærmet og fjærner sig med sin hulkende Pode.

Hvorpaa den forsamlede Skare, himmelfornøjet, spredes for alle Vinde.

Orla Bock.

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Maanen er hvid
og blændende hvid Hud faar enhver, der daglig bruger
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faaes overalt à 32 Øre Stk.

LAX i alle Kvaliteter
Gaasebryst. Oksetunger etc. anbefales.
Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908.
Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.
Telefon 817 & 8231. Jacob B. Krøll,
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

ANDELS-ANSTALTEN TRYG
SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
PRÆMIE-RESERVE over 14 Mill. Kr.

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 65 Vogne kører overalt i Byen.

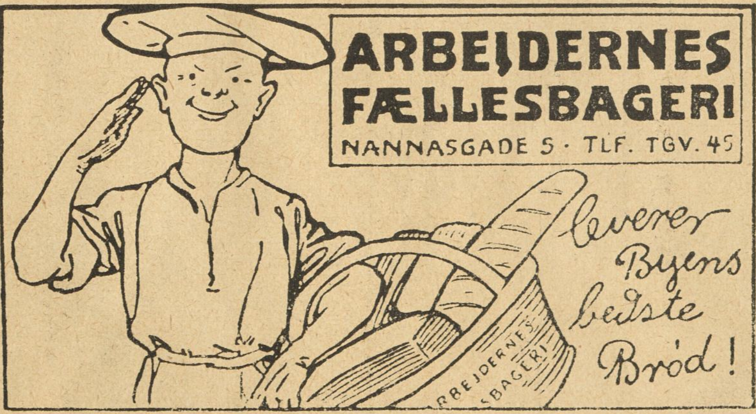

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Forsamlingsbygningen
Helsingør
(Helsingør Folketeater)
anbefaler sine hyggelige
Restaurations- og Selskabslokaler.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN

Tegning af P. V. Hansen

Et Blad af den menneskelige Nysgerrigheds Historie.

16 Sider 10 Øre

RAVNEN

Nr. 31. Redigeret af AXEL WESSEL. ❊ Torsdag den 3. August. 1916

I Anledning af 2-Aars-Dagen for Verdenskrigens Udbrud.

Tegning af P. V. Hansen.

Evropas Timeglas — —

SAMLEDE AKTIVER ca 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
PRÆMIE-RESERVE over 14 Mill. Kr.

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI

Prøv
vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

Grundlagt 1850 Grundlagt 1850
A/s De danske Vin- & Konservesfabrikker
I · D · BEAUVAIS
M · RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR
KONSERVES · FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13. København F.

Yale
Laase & Nøgler
Ny Østergade 2.

TUBORG
LEVERANDØR TIL DET KONGELIG DANSKE HOF
Tuborg
Lager
Pilsner
Porter
Münchener
Wiener
Export
ØL

Tilskære & Sy-Kursus

Tilskæring af Dame- og Herregarderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.

Københ.s Tilskærer-Akademi,
Stormgade 16. Telf. Byen 4671.

THOMSENS MAGASINER
1 Kl. Dameskræderi

Nikolajgade 13
Kristianshavns Torv 6
Ryesgade 128
Slotsgade 3
AFBETALING

Køsters Mavebitter
Svane Apotheket
god Randers velsmagende
Bør nydes overalt. Faas overalt.

Den tænkende Hest.

Af Per Bonde.

— Om en Hest ka' tænke? Ja, saa mi'sæl ka' en Hest tænke — sagde Ole Rasmussen og lagde sig tilbage i Stolen. — Ja, sommetider bedre end som et Menneske! — Aa, Madsen, gi os tre Kaffepunsche! — Ser I, Venner, I husker kaske Klavs, den bitte Nordmand, jeg havde for en 6—7 Aar siden. Den var saa klog som nogen Doktor, og *den* ku' tænke! Det ku' undertiden hænde, at den midt paa Landevejen faldt i Tanker, og saa vilde den ha' Ro til at tænke til Bunds i det, den spekelerede paa. Og den fik Lov til det. Jeg var jo lidt næn om den, for det er *den*, jeg skylder min Velstand.

Jakob Andersen og Slagter Thorsen, der sammen med Ole Rasmussen nød en Genstand paa Kroen efter en lille Kreaturhandel, i hvilken Ole havde været Mægler, saa' tvivlende paa ham. Men Ole fortsatte:

Det var i den Tid, jeg gik og itte ku' blive enig med mig selv om, hvem jeg sku' ta' til Kone. Se, paa den ene Side var Hansine til Rasmus Sognefogeds s'gu et stateligt Pigebarn, saadan hvad det ydre angik, men Fa'ren var jo en ny Mand paa Egnen, og om hans Pengesager vidste ingen noget rigtigt, saa jeg havde ingen Idé om, hvormeget Tøsen ku' være værd i Kontanter. Paa den anden Side havde Mads Toftegaards Datter Marenstine vel sit Ydre imod sig, for itte alene var hun rødhaaret og fregnet, men hun var ogsaa lam paa det venstre Bagben. Til Gengæld gjaldt Mads for en knagende rig Mand, og desuden var Toftegaarden en Gaard, jeg nok ku' ha' Lyst til at faa Fingre i.

Naa, det endte da ogsaa med, jeg bestemte mig for Marenstine. En Søndag Eftermiddag spænder jeg Klavs for Giggen og joller af Sted ad Toftegaarden til for at fri til Tøsen.

Nu var det en knagende varm Dag, og da jeg havde siddet og nikket lidt med Ho'det, faldt jeg i Søvn. Jeg maa ha' sovet en halv Times Tid, for pludselig vaagner jeg ved, at Giggen begynder at støde saa forbandet, og da jeg faar set mig om, opdager jeg, at Klavs er svinget ind paa Markvejen ned til Rasmus Sognefogeds Gaard. Jeg strammer Tømmen og vil ha' Dyret til at vende. Men nej! bitte Klavs vil sgu hverken vende med det onde eller det gode, og da jeg ædende arrig i Ho'det begynder at bruge Pisken, sætter han i Galop, saa jeg sgu havde Mas med at holde mig fast i Giggen. Et Øjeblik efter svinger vi ind i Sognefogdens Gaard, og der standser Klavs med en veltilfreds Prusten.

Naa, nu gjaldt det om itte at lade sig mærke med noget, og jeg trykker Sognefogdens Næve, da han byder mig Velkommen, og lader som om mit Besøg gjaldt ham. Snart sidder jeg bænket ved Kaffebordet i Storstuen. Hansine gjorde Opvartning. Hun var sgu den nysseligste Pige, nogen ku' se for sine Øjne, og saa havde hun disse Pokkers Smilehuller. Skønt jeg egentlig havde truffet mit Valg, saa ku' jeg sgu itte la' være og kille hende lidt ved Albuerne. Siden fulgte jeg med Sognefogeden ud og saa Besætningen og Markerne, og jeg lovede at blive der til Aften. Ja, og saa endte det sgu med, at jeg efter en 3—4 Romtoddyer friede til Hansine og fik Tøsens Ja og de gamles Velsignelse!

Nu ska' jeg itte nægte, at jeg blev li'som lidt mindre tilfreds med mig selv, da jeg ud paa Aftenen kørte hjem. Jeg bandede Klavs langt væk. Jeg var itte i Tvivl om, at jeg havde begaaet en kolossal Dumhed, og Klavs fik sig nogle slemme Rap af Pisken paa Hjemturen.

Saa til Efteraaret blev jeg gift med Hansine. Vi fik Gaarden, og de gamle kom paa Aftægt. Og det viste sig snart, at det ikke var nogen daarlig Forretning, jeg der havde gjort. Jeg tør nok bande paa, at jeg nu er den Mand, der sidder lunest inden Døre i hele Sognet. — Men det var Klavs vi sku' tilbage til. Se Aaret efter begyndte man saa smaat at tale om, at det nok itte sku se saa godt ud for Toftegaardsmanden, at han red paa Veksler og andet Skidteri, og det endte da ogsaa med, at han maatte gaa fra Gaarden.

Men den Dag, det brød sammen om Mads Toftegaard, gik jeg ud og tog Klavs om Halsen og klappede ham. Jeg havde altsaa været paa Nippet til at rode mig ind i al den Raaddenskab. Men Klavs, som jeg i sin Tid havde købt af Mads, og som havde haft sin Gang ud og ind paa Toftegaarden, han kendte Sagerne derovre og havde forudset, hvordan det vilde ende, og saa vilde han jo itte ha', at jeg ogsaa sku' gaa rabundus. Derfor satte han *sin* Vilje mod *min*, og trods haarde Ord og Pisk var han itte til at rokke. Jeg maatte lade *ham* raade og takker Gud for, at jeg gjorde det, for — se, Klavs var nu alligevel den klogeste af os to.

Kom saa itte og fortæl mig, at en Hest itte ka' tænke. Jo, gu' ka' en Hest tænke!

Frugttræer.

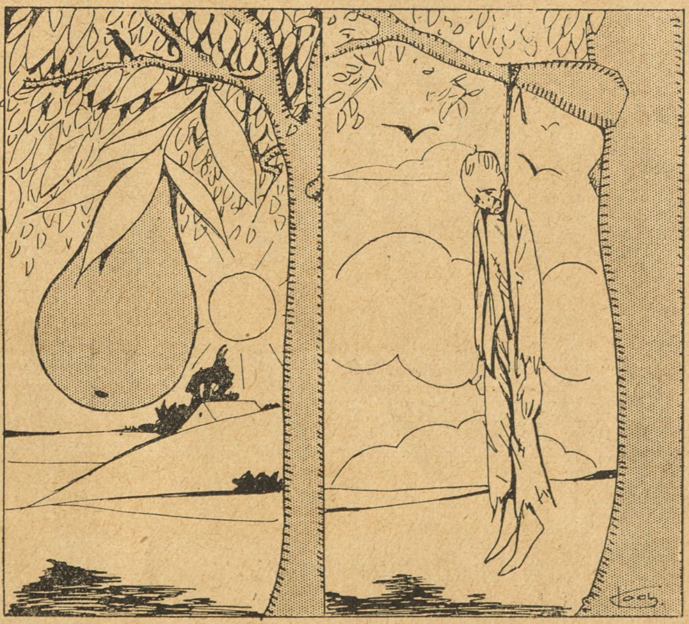

Tegning af A. Koch

Resultatet af 3 Maaneders Solskin. | Resultatet af 30 Aars Slid.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

„Hiv og Sving søger Arbejde".

En ny og morsom Serie for Ungdommen.

Tegning af Emil Poulsen

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.
Søren Hansen.

Forsamlingsbygningen Kløvermarksvej 3
Anbefaler sine Lokaler til Foreninger og Selskaber.
Hver Søndag Teaterforestilling og Bal.
Telefon, Amager 732. Ærbødigst
CARL ANDERSEN

Th. Jensens avt.

skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57. Telefon Nora 2677 y.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Fabrik-Udsalg.
Have-Auto-Slanger
Alle bør købe
friske Varer
fra
Gummi-Lageret „Francais"
A. Mouritzen
Lille Kongensgade 16.

Forsamlingsbygningen „Jylland"
Randers.
anbefaler sine hyggelige Restaurations- og Selskabslokaler J. ANDERSEN.
Telefon: RANDERS 344.

Hundeliv.

Tegning af H. Jensenius.

— Du, det kalder jeg brand brøle mig for *Kødnød*.

Fa'rs Sønner.

V.

„Digteren".

Med Kunstnerkappe og bredskygget Hat,
med tunge Skridt, lidt foroverbøjet,
Du kan ham møde ved Dag og Nat
paa Strøget.

Hans Øjne er blaa, hans Blik er blankt,
hans Ansigtsudtryk en Smule faaret,
men gloende rødt og talentfuldt langt
er Haaret.

Der bygger en Sangfugl i hans Bryst,
og i hans Indre i stille Timer
de dejligste Digte om Elskovslyst
sig rimer.

Dog skrev han aldrig et eneste Vers,
thi griber han Pennen — vor aandfulde Digter,
»Geniet« ham kommer desværre paa tværs
og svigter.

Men haanligt han smiler i Overmod
af Nutidens Digtning; til ringeste Stavelse
den mangler, hvad han har i Overflod:
Begavelse.

Nej bi, og lad *ham* først komme til,
da skal man se en poetisk Malen,
hvorover nok Verden sig sætte vil
paa Halen!

Bevares, det jager slet ikke, nej,
som Fa'rs Søn har man godt med Moneter
— ak, Pengene trykker just ellers ej
Poeter.

Men er man stillet saaledes, at flot
man kan rute med Tiden og Dagene,
man digter kun *lidt*, men man digter *godt*
og betagende!

Saa nikker han nedladent til en Tøs,
saa naadig, som kunde Vorherre han være
— ak, tilgiv ham, han har en Skrue løs,
min kære!

Per Bonde.

VAGABOND OG MILLIONÆR

EN SPÆNDENDE AMERIKANSK ROMAN

— Hundrede Dollars! Saadan en Klat! Nej, hør! Nu begynder den Gamle sandelig at blive *for* morsom! Jeg telegraferer igen!

— Det nytter ikke noget. Han er netop i Dag gaaet ombord paa en Damper for at tiltræde en Udenlandsrejse. Det bliver ikke anderledes, end han har bestemt.

Jimmy kunde stadig ikke tro sine egne Øren.

— Ikke saa helt ilde et Paafund af den Gamle! sagde han. Maaske kan jeg sælge min Rapport om Dæmningen i Silver Peak til Vittighedsbladene. Og desuden har jeg jo mine hundrede Dollars — hvad i al Verden skal jeg gøre med saa mange Penge? Naa, kom da med Pengene, saa rejser jeg og lover at komme tilbage med baade Fingre og Haar fulde af Beton ..... Sig mig engang, De stikker vel hele Hovedet ned i Betonformen, naar De skal besigtige den?...

Direktøren lod sig ikke imponere.

— Vil De se Deres Faders sidste Telegram? spurgte han med noget, der skulde ligne et lille Smil.

— Ja, Tak! Den Gamle er altid interessant, selv naar han er gal i Hovedet.

Direktøren rakte ham Telegrammet; det lød som følger:

»Bliver en Maaned i London; tving ham til at arbejde, eller lad ham sulte. James A. Dukane.«

— Det var som Pokkers! udbrød Jimmy og rejste sig.

Nu stod han her i Melton, et eller andet Sted i Nevadas Ødemarker, »hvor det aldrig regnede«. Var den sorte Strækning mellem ham og de søvnige Lystaager en Gade eller en Flod?

Pludselig hørte han en Stemme ved Siden af sig.

— Gode Herre, laan mig 25 Cents til en Smule Mad og Nattelogi.

Under almindelige Forhold vilde Jimmy have givet ham en Skærv; men nu var han gal i Hovedet, ikke paa Tiggeren, men paa en vis Herre, der bar samme Navn som han selv, og som i denne Stund var paa Vej over Atlanterhavet, omgivet af Luksus og Overflod.

— Jeg har selv kun 25 Dollars, svarede han gnavent.

— Bare 25 Cents ....

— Gaa Pokker i Vold!

Jimmy tog sin Rejsetaske og gik i Retning af Lysene, fulgt af en Syndflod af Skældsord fra Tiggeren. Gaden, han maatte over, var vel ikke nogen Flod, men der var nok af Dynd og Vandpytter. Da han naaede det tarvelige lille Hotel, var han helt gennemblødt og snavset til op over Knæene, hvilket heller ikke tjente til at gøre hans Humør bedre. En tyk og ubarberet Mand i Skjorteærmer stod og grinte bag den smalle Disk.

— Jeg vilde gerne have et Værelse med Badekammer, sagde Jimmy beskeden.

— Og med Piano og Blomster i Vindueskarmen, svarede Manden spottende og irritabelt.

— Bedre at hale i Land end at indlade sig paa en tvivlsom Kamp, tænkte Jimmy.

Han bød Manden paa et Glas, hvorved de allerede kom paa lidt bedre Fod med hinanden. Ude i den kolde, tilrøgede Skænkestue fik Jimmy Øje paa Tiggeren fra Jernbaneperronen; han sad for sig selv i en Krog. Jimmy tog instinktmæssig til Vestelommen efter nogle Kobbermønter; men han fandt ingen og kom pludselig til at huske paa, at han havde givet de sidste til Konduktøren i Sovevognen.

— De skal faa Stadsstuen — det eneste Værelse med et Vindue til Façaden, sagde Værten til Jimmy og førte ham hen til en Dør. Trænger De til et Bad, saa spark bare Væggen ind og gaa ud i Regnen.

Og grinende gik han tilbage til sin Disk.

Der var et Vindue i Værelset, og det stod aabent, thi det var trykkende hedt, og et usynligt Insekt summede under Loftet. Tapetet hang i Laser paa Væggene. Paa Servanten stod der foruden en rygende Lampe et Vandfad og en ituslaaet Vandkande. I Væggen var der slaaet nogle Søm til at hænge Tøjet paa.

Jimmy laasede Døren, klædte sig langsomt af, lagde Tøjet ved Sengens Fodstykke og tog sin Natdragt paa. Saa lagde han sig oven paa Tæpperne — Tæpper midt i denne varmeste Sommertid, ja, hvorfor ikke! — og gav sig til at tænke. Det saa virkelig ud til, at han alligevel skulde blive tvunget til at tage et Basketag med Betonen, hvilket gav ham en Del at spekulere paa. Gennem den tynde Væg kunde han høre de mere eller mindre berusede Gæster skraale op, og noget efter, hvordan Værten kastede Tiggeren fra Jernbaneperronen paa Porten. Han laa og anstillede Betragtninger over, hvordan det mon vilde være at ligge og sove paa den vaade Gade — det var saamænd haardt nok at ligge og sove paa de haarde Halmmadratser. Tiggerens Skridt hørtes paa Fortovet, standsede et Øjeblik udenfor hans Vindue og døde saa hen. Jimmy havde god Tid til, inden han faldt i Søvn, at tænke paa en hel Del Ting, thi i mange, mange Maaneder var han ikke gaaet saa tidligt i Seng. Udenfor faldt Regnen stadig som en dæmpet Nattemusik; det summende Insekt fortsatte stadig sin ensformige Klagesang oppe under Loftet.

Da han slog Øjnene op, hørte han endnu Regnens monotone Fald, men Insektet havde slaaet sig til Ro. Dagslyset faldt gennem Vinduet; en svag Klirren af Porcellæn hørtes tæt ved. Han satte sig op i Sengen, gabede og strøg sig med Haanden gennem Haaret. Pludselig sprang han ud af Sengen og stod midt paa Gulvet. Hvor var hans Klæder henne? Og Rejsetasken? Ved hans Fødder laa en Byldt vaadt Tøj og to Lerklumper — et Par elendige Bukser, en snavset Skjorte og dito Frakke, en uformelig Hat og et Par hullede Sko. Han styrtede hen til Døren, rev den op og stak Hovedet udenfor.

— Hallo! Jeg er blevet bestjaalet! skreg han.

Et ligblegt Individ med tynde Læber og i den Grad skallet, at hans Hoved saa ud som en Billardkugle, stod bag Disken.

— De vil betale Deres Værelse?

— Nej, jeg er blevet bestjaalet, siger jeg. Vinduet er blevet lukket op udefra!

— Naa, og saa?

Jimmy blev saa rasende, at han formelig sprang i Vejret.

— Hører De da ikke, Menneske? skreg han.

— Værelset ikke betalt, blevet bestjaalet, ja det Kneb kender vi nok — men den gaar ikke!

— Jeg skal lære Dem!

Ude af sig selv af Vrede og ligegyldig for alt undtagen den fleinskallede Karl, som havde beskyldt ham for at være en Bedrager, styrtede Jimmy tilbage til Tøjbyldten paa Gulvet, kastede de elendige Pjalter over sin Natdragt, stak Fødderne i de bundløse Sko, trykkede den lurvede, uformelige Hat ned over Panden og skyndte sig ud igen.

Det ligblege Individ var kommen frem fra Disken. Ved Siden af ham stod nu en anden Fyr, rødhaaret og skeløjet, med et smudsigt Forklæde bundet omkring Livet; han holdt den ene Haand paa Ryggen.

— Kan De se den Dør dèr, hva'? sagde den skallede. Herut!

Han vilde gribe fat i Jimmy, men fik et Kæbestød, saa han straks gik i Gulvet. Og nu begyndte der en hed Dyst med vildt svingende Arme, bøjede Hoveder og svedende Kroppe, en cyklonisk Boksekamp med Jimmy som Cyklonens Aksel; saa saa' den unge Mand pludselig Fyren med Forklædet svinge en Ølflaske, og derefter Tusinder af Stjerner og Lyn, hvorpaa det pludseligt blev mørkt.

Den første Opdagelse, Jimmy derpaa gjorde, var, at han til sin store Forundring sad i en Vandpyt ude paa Gaden. Han førte den ene Haand til Hovedet, og et »Av« undslap hans Læber. Hans Tøj var tilsmudset af Ler og Blod, og Dynd prydede hans ene Kind, som ikke gav en farvebegejstret Indianerhøvdings Krigsmaling noget efter; hans venstre Øje var opsvulmet og spillede i blaat og gult.

Han var rigtignok blevet taget ordentlig under Behandling!

En dundrende Smerte fik ham til at mindes Ølflasken, og han maatte indrømme for sig selv, at en *tom* Ølflaske ogsaa kan være farlig; han følte Gang paa Gang paa sit Hoved for at blive klar over, om der var noget Hul.

Endelig rejste han sig og gik hen til Jernbanestationen, hvor han bad om en Telegramblanket; men Stationsforstanderen kastede et mistænksomt Blik paa ham og spurgte, om han overhovedet havde Penge til et Telegram. Jimmy diskuterede i nogen Tid det berettigede i, at et Telegram betales af Modtageren, med ham, fremførte endog mange gode Argumenter, men blev besejret i Diskussionen og trak sig tilbage til et Vindue i Ventesalen, hvor han gav sig til at fløjte, medens han grundede over Stationsforstanderens Mangel paa Humanitet. Saa fik han i Vinduesruden Øje paa sit eget Ansigt. Det var et ejendommeligt, men ikke absolut smukt Ansigt; det var ham, som om han aldrig havde set dette Ansigt før; det var et fuldstændig fremmed Ansigt, depraveret, forstyrret, hærget, et Ansigt, som gav adskilligt at tænke paa.

Han forlod Stationen, klatrede op paa en Godsvogn, som sammen med flere andre stod paa et Sidespor, satte sig paa Taget og gav sig til at overveje Situationen.

Et Øjeblik efter kørte et Passagertog drønende ind foran Perronen og begyndte at indtage Vand. Han overvejede med sig selv det fordelagtige i at stige ind i dette Tog, men kom pludselig til at tænke paa det hæslige Ansigt, han havde set i Vinduesruden, og var straks klar over, at man i et Passagertog ikke vilde fare videre blidt frem mod en afskrækkende Vagabond som han.

Netop som Toget atter var ved at sætte sig i Gang, blev Døren til Godsvognen, paa hvis Tag han sad, hurtigt revet op, en Mand sprang ud og skyndte sig hen til Passagertoget. Paa Mandens Hoved tronede en fin, blød Filthalt, en Silkeregnfrakke flagrede om hans Krop, og i Haanden bar han en smuk Rejsetaske. Ved Synet af disse — ham bekendte — Sager udstødte Jimmy et Skrig, klatrede hurtigt ned ad Vognen og begyndte Forfølgelsen; men Manden sad allerede i Toget, Toget satte sig hurtigt i Bevægelse, og en Haand vinkede et haanligt Farvel til ham.

— Aa, hvor jeg har været dum! Findes der mon en større Idiot paa Jorden end jeg? tænkte han og følte sig yderst utilfreds med sig selv.

Resten af Dagen var den unge Dukane i en yderst nedtrykt Sindsstemning.

Melton var ikke nogen stor By — langtfra; der var kun Jernbanestationen, Vandtaarnet, det tarvelige »Hotel«, en kinesisk Restaurant, tre Værtshuse, to tomme og vinduesløse Bygninger, et Træfortov og en Pumpe.

Han vaskede sit mishandlede Ansigt under Pumpen og gjorde det Toilette, som man kan gøre med Fingrene alene.

Hen paa Eftermiddagen forsøgte han at snige sig ind i et Tog, der skulde Vest paa, men blev paa en haardhændet Maade sparket ud igen af en usympatisk, surmulende Portør.

Imidlertid blev det ved med at støvregne. Ved Middagstid begyndte han at promenere frem og tilbage paa Fortovet, hvor Duften fra et Køkken pinte hans Næsebor usigeligt Han var klar over, at han nu godt kunde spise Kaal — og dog hadede han Kaal, der efter hans Mening kun passede til Føde for Kaniner.

Om Natten drømte han, at han spiste en fin Middag i Selskab med Pussy van Orsden og Fred Cartwight, men medens han sad til Bords, var der noget, som stadig tyngede hans Skuldre, og Kellneren holdt hans Næse mellem sin Tommel- og sin Pegefinger og grinede ad ham; derpaa vaagnede han og fandt, at det blot var Gulvet i Godsvognen, hvor han havde taget Nattelogi, som fik hans Skuldre til at værke, og i Stedet for en Opvarter, der klemte hans Næse, rystede han heftigt af Kulde.

— Ikke saa meget som en Mundfuld Mad fik jeg af den Middag, stønnede han og søgte forgæves at indtage en bekvemmere Stilling.

Den følgende Morgen gik han ind i Stationens Ventesal for at varme sig; han følte sit Hoved som et af de Kaalhoveder, han afskyede; desuden var han stærkt forkølet, og han havde ikke noget Lommetørklæde. Stationsforstanderen betragtede ham misbilligende gennem sin Billetluge og afslog koldt hans Bøn om noget Mad. Et Øjeblik efter, at Stationsforstanderen var gaaet ud i Godsmagasinet, kom en lille Kone med straalende Øjne, brunt Haar og et Barn, som hang ved hendes Kjole, med en Tallerken Brød og en rygende Kop Kaffe.

— Jeg hørte, De var sulten, sagde hun. Vi bor en Trappe højere oppe; jeg hjælper undertiden min Mand med at passe Telegrafapparatet. De er forfærdelig sulten, ikke sandt?

Jimmy havde en Fornemmelse, som om han havde set en Engel stige ned fra Himlen med Mad paa en Guldbakke.

— Jeg er saa sulten, at jeg godt kunde spise Kakkelovnen, sagde han spøgende.

Med den mest oprigtige og varme Taknemlighed tog han mod den tilbudte Frokost og slugte den sidste Brødsmule og den sidste Draabe Kaffe.

— De er blevet ilde medtaget, sagde den barmhjertige lille Kvinde, da han satte den tomme Tallerken og den tomme Kop fra sig.

— Jeg er et uhyggeligt Eksempel paa, hvad der venter et Menneske, som ikke kan tæmme sin Tunge, sagde han. Overkellneren og en Kellner derhenne paa Hotellet havde nær slaaet mig ihjel, fordi jeg blev vred over, at jeg var blevet bestjaalet af en Tigger, som krøb ind gennem Vinduet, tog mine Klæder og efterlod dette vakre Kostyme til Erindring.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Den amerikanske Guldkalv.

(»Der wahre Jacob«)

Krigsguden som Brolægger.

(»De Amsterdammer«.)

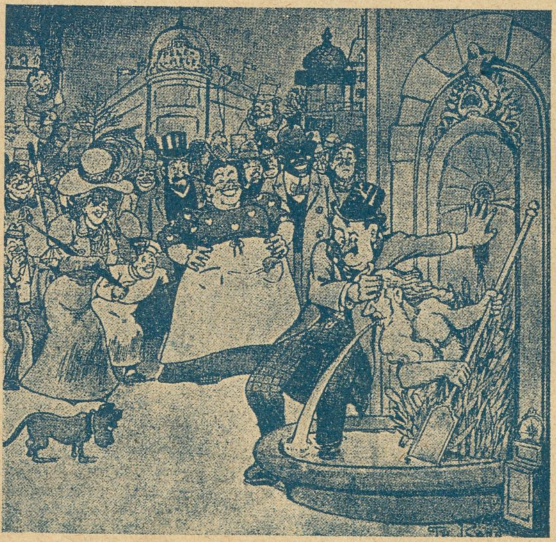

Fuld Mand: Bare ud med det, gamle Dreng, saa skal Du se, hvor det letter!

(»Le Pele Mele.«)

— Men hvad er dog det for en Dragt?
— Det er min Mand, der har sendt mig en Rotteskindpels fra Løbegravene.

(»Ulk«)

Nyt Emne for Politihunde.
(Tysk Forbud imod lange Kjoler).

(»Simplicissimus«)

Rød Indmad

Kapitalistens Morgenbøn.

Vær hilset, livsalige Morgengry!
Nu rinder der op en Dag paany,
hvor mægtige Krus jeg forhaabentlig faar,
præcis som i Forgaars og som i Gaar.

Ak Himmel, vær atter i Dag min Ven,
og lad mine Aktier stige igen!
Giv Dyrtid i Landet, giv Mangel paa alt,
fra Brødkorn og Kul ned til Soda og Salt.

Se naadig til alt, hvad i Landet der dur,
og byg om Trone og Kirke en Mur!
Velsign Politiet, glem Krigsmagten ej,
saa ret de kan værne om mine og mig!

Men først og fremmest, hvert Fæ til Trods,
lad længe endnu Europa slaas!
Gyd Mod udi Brystet, styrk Helteflammen!
Saa gi'r jeg 10.000 til Kirkerne — Amen!

22/7. Igaar fandtes Prinsessegade overdrysset med Geværpatroner. Saa er Militæret da endelig kommet til Fornuft og har indset, at det bedste, man kan gøre med alt det forbandede Krigsmøg, er at — *smide det paa Gaden.*

Det er nu 2 Maaneder siden, vi fik Tvangsskatteloven, og Rhederne lovede at røre paa sig med billig Tonnage — men endnu har man ikke hørt videre fra dem, og Folk begynder at blive gnavne. Man maa dog ikke være ubillig mod Rhederne: De tænker, og man véd jo nok, at alt nyt maa have sin Tid.

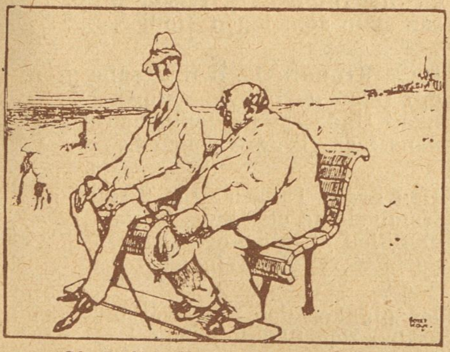

— Skal din Kone til noget Badested i Aar?
— Næ, hun er ikke tilstrækkelig rask!

Revuen.

For Nørrebro maa til Hatten jeg ta',
der blev vort Brandvæsen rigtig
brændt a'.
Tilsidst de opgav at komme igen —
se, nu kan de *sonne* sig lidt paa den!

Fred'rik og Melbye var ganske genert:
Nu bliver Succesen totalt spolert!
Og Gissemand væk fra det hele stak a',
det var mer, end hanses Nerver ku' ta'.

Men Folket sang: Det er det, vi ka' li',
Dette hersens Blik-Blik-Blikslageri!
Man jubled og gren over hele By'n —
maa vi saa faa et Vers om det i
Revu'n!

Godskesen.

Højre laved Interpellation
i begge vore Rigsdags-Thing.
»Hvor finder vi nu en dygtig
Person,
der gi'r Talen det rette Sving?

Oho, vi sender til *Godskesen* Bud,
og til *Schovelin* med, den er
klar!« —
Det blev derefter. Men Herregud,
de er de bedste, som Højre har!

»Berl. Tidende« har erklæret, at den forfærdelig gerne vil være med til at reformere Pressen og navnlig fastsætte Regler for Pressemænds Forhold til Børsen. Berlingske har straks begyndt paa Reformationen: den har efter moden Overvejelse besluttet at — beholde sin Børsmedarbejder.

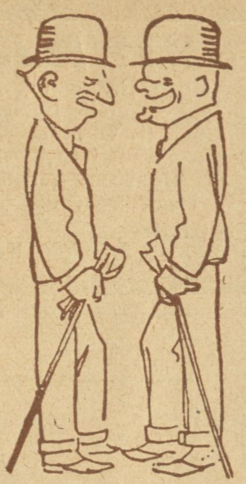

— Kan Du sige mig, hvornaar man kan bruge en Knappenaal som Synaal?
— Næh! kan Du?
— Ja! Selvfølgelig, naar man faar »Øje« paa den!

Skaarup synger.

Oh Dagmar, oh Dagmar,
vil Du være min, saa vil jeg være din!
Oh Hofman, oh Hofman,
kom her, saa skal vi tre ha' Grin!

Oh Betty, oh Betty,
tør Taaren af Øjet, du store Filmeuse!
Oh Betty, oh Betty,
jeg filmer jo selv, gamle Tøs!

Formanden for Dalby—Tureby Sogneraad er bleven dømt til at udrede Alimentationsbidrag for 4 Børn, som han vel at mærke *ikke* er Fader til. Ak ja, saadan gaar det her i Verden. Den ene har Fornøjelsen, og den anden maa betale.

Danske Barberere i Karikatur.

C. A. Wieland, Dr. Tværgade 50.

SPIRÆA

Sæbens store Fremgang skyldes dens ganske specielle Egenskaber, som gør den til Yndlingssæbe for alle, der een Gang har prøvet den, den er **Hjemmenes Toiletsæbe** i særlig Grad.

Enefabrikanter:
Kaalunds Sæbefabriker, Kolding.

Varelotteriet.

(Alm. dansk Vare- og Industrilotteri)

5. Trækning finder Sted d. 9., 10. og 11. August.

Fornyelsen maa ske senest d. 7. August.

Lodsalget slutter d. 8. August.

Han: Hvorfor opmuntrede De mig? Jeg vidste jo ikke, at De var gift!
Hun. Og jeg drømte saamænd aldrig om, at De var ugift!!

DEN TAPRE BLIKKENSLAGER.

Mel. Jeg er en fattig Skomagerdreng.

:,: Jeg er en dygtig Blikkensla'r :,:
der laver alt og laver intet halvt;
jeg Fæstningsværker lave kan,
saa Politi, ja hver en Mand
skal faa det hedt, hvis de vil kikke lidt.
Min Butik jeg stænge skal,
saa den ikke staar for Fald;
nu skal Brandmajoren se,
at jeg lunt ad ham kan le.

:,: Jeg er en kløgtig Blikkensla'r :,:
jeg sejret har, sig Brandmajoren skar.
Nu er der atter Fred og Ro
i denne Del af Nørrebro,
vort Politi var lidt paa Filmeri.
Alt gaar nu sin vante Gang,
Frederik har snart en Sang —
om de to der stak af Sted,
Sonne kommer ikke med.

A. Persson.

Henry S. Nu skal vi se — maaske.

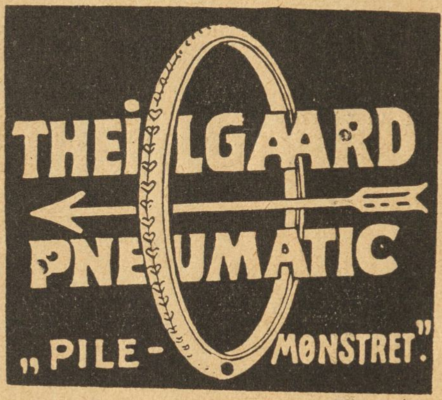

25 Øren.

En Sjover ved Navn Gummirøret, stod ude paa Kvægtorvet, da han pludselig faar Øje paa en lille blank Genstand der ligger paa Jorden.

Hva, hva, en en fe fem og ty tyve Øre? Umh, jeg trænger morderlig til en Gibbernakker (En Snaps), men (føler paa sine Stubbe) passer det sig nu for en Gentlemann, at gaa med saadan nogle Stubbe, næ nej, bare jeg vidste, hvad jeg skulde gøre. Aah, nu ved jeg det, jeg sla'r Snek og Krone, saa'en er det, at Drengene siger. Altsaa Snek gælder ambutere Stubbene, og Krone en Gibbernakker. Hip op med dig. Hva, aah Snek, nej den vil jeg ikke være med til, lad mig hellere slaa 2 Gange til. En Gang Hurra, Krone. Naa en Gang til. Svæv saa, du blanke, smukke, lille Sølvfisk. Hva, hu, hvor blev den a, aah, den gik i Kloaken. Mismodig forlader Gummirøret Kvægtorvet.

Erik Nielsen.

Københavneren (der gerne vil drive Løjer med den gamle Bondemand:) — Hvad hedder De, min gode Mand?
Bonden: Ja, nærensti te a no saa dæ ded, saa sku a jo osse ha aa ved hva do hidder — aa ded kommer jo i Grunden itt mæ ved!

Kaj Samuelsen.

ZOOL. HAVE

aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.
Koncert
hver Sommereftermiddag.

Tivoli.

Sommersæson fra 12. Maj til 17. September 1916.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v. Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Sommerlyst Koncertsal
hver Aften: Sommerrejsen 1916.

Det noterer jeg, at
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe
er den bedste.
faaes overalt à 32 Øre pr. Stk.

Til hende.

I Foraars Solens gyldne Glød,
i friske Morgen-Vinde,
en lille Blomst sit Hylster brød,
saa skøn som ingen Sinde.

Dens Krone hvid, dens Kaabe grøn,
om Haab og Uskyld vidned,
hvad Under at jeg fandt den skøn,
dens fagre Pragt velsigned.

Den i min Tankes stille Strøm,
fremtryllede et Minde,
et Billed af min unge Drøm,
en fager, yndig Kvinde.

Jeg plukked den, med varsom Haand,
og bar den til mit Fængsel,
omslynged den med Troskabs Baand,
betroed den min Længsel!

V. A. K.

„Gullasch“.

Tegning af Storm-Nielsen.

Virtuosen (ved Pianoet): — Skal jeg spille Valsedrømme —?
Frk. Gullasch: — Uh, næ — saa drømmer je' hele Natten om Vri'emaskiner!

Lille Gavtyv.

Lille Tora lader Øjnene fare fra Mors Sybord og hen til Skaalen med Æblerne. Saa siger hun pludselig:

— Mor, jeg lærte i Dag i Skolen, at der staar i Skriften: ›Gør mod andre, hvad Du vil ha', at de skal gøre mod Dig!‹

— Det er Ret, mit Barn.

Tora bærer forsigtig Skaalen hen til sin Mor og siger —: Vær saa god, Mor, tag Dig et Æble!

Nyt Ord.

Digteren: Hvad mener De om mine Digte?

Redaktøren: De maa virkelig gøre dem lidt kortere; deres Digte er altfor *kilometriske!*

Dumhed.

— Ved Du, at Frøken Henriksen skal giftes?

— Hvor kan hun være saa dum at gifte sig med en Mand, som er dum nok til at gifte sig med hende?

Overflødig.

Den omvandrende Handelsmand: Jeg kan vel ikke sælge et Barometer til Herren?

— Nej Tak, jeg har *Gigt!*

To Ønsker.

Hun: Ak, Theodor, jeg vilde ønske, at jeg boede med Dig paa en øde Ø midt i det store Verdenshav!

Han: Har Du ikke andre Ønsker?

Hun: Jo — og saa at vi abonnerede paa Dagmarteatret næste Aar!

Gullasch.

Tjeneren (som lige har faaet Plads hos den nybagte Millionær): Hvad Tid ønsker Herren at spise Middag?

Millionæren: Tja — hvad Tid spiser andre fornemme Folk Middag?

Tjeneren: Det gør de paa forskellige Tider.

Millionæren: Jamen saa gør vi det ogsaa!

Ane Marie har været letsindig og indladt sig med Sikringsstyrken og skal nu udpege en Far.

Tvivl!

Tegning af Chr. Hoff.

Sindsligevægt.

Præsten (til Stodderen, der ligger fuld i Grøften): Stakkels forfaldne Menneske! Har De ingen Sjæl?

Stodderen: Næ — men Herren har maaske en Tændstik?

Fiffig.

En herværende Grossist modtog forleden følgende Brev:

»Hr. Grosserer Adamsen, København K.!

Vær saa venlig at sende mig 100 Pakker Tændstikker.

Med Agtelse

Jens Madsen

Kirkebilleborg.

Efterskrift. Min Karl kommer netop nu ind paa mit Kontor og meddeler mig, at vi har rigeligt med Tændstikker paa Lageret, hvorfor De ikke behøver at ekspedere ovenstaaende. J. M.«

Farligt!

En rig ung Mand skar sig lidt i sin Finger og sendte sin Tjener med Ilbud til Lægen. Denne kom omgaaende, saa paa Saaret og sagde til Tjeneren —: Skynd Dem alt, hvad De kan, og løb hen paa Apoteket og køb noget Hæfteplaster!

Den unge Mand: Men Gud, er Saaret farligt? Er der Fare paa Færde?

Lægen: Ja, der er. Hvis Deres Tjener ikke skynder sig, er Saaret lægt, inden han kommer tilbage!

Stort Sigt.

Skovbetjenten (til en af Godsejerens Gæster, der har skudt forbi en Hare): Herren synes at have Uheld i Dag.

Jægeren: Naa, just ikke det, men jeg er nylig kommen hjem fra Elefantjagt i Afrika — og saa har man lidt Besvær med at ramme det Smaakravl her!

Dansk Korn Snaps

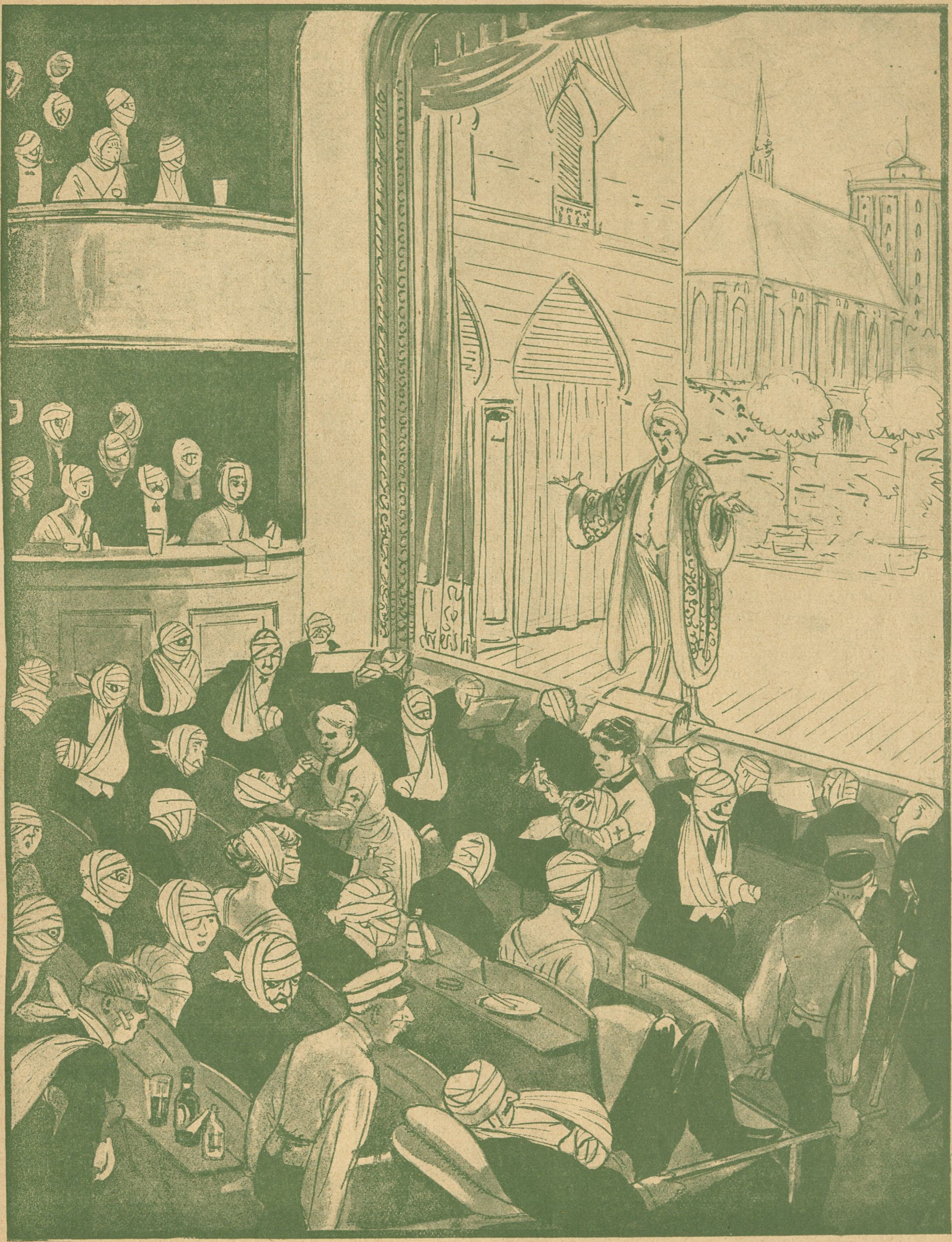

Tegning af Osvald Jensen.

Nørrebros Teaters Tilskuerplads under det store Blikken-Slag i Ravnsborggade.

C. B. MØLLER & Co.s
Cigarer og Cigaretter
er de mest velsmagende:

Dansk Cigarillos Nr. 1 pr. 3 Stk.	0,10
„Venus“ i 10 Stks. Æsker	0,25
„Neptun“ — —	0.30
„Mars“ — —	0,35
„Jupiter“ — —	0,40

Af Kundskabens Træ.

I.

Den heldige Mand.

Han fødtes paa en Bredgade-Førstesal i en Ejendom med Løber paa Trappen og vingede Basunengle paa Vægfladerne, som Søn af det dominerende Handelsfirma »Dannevang«. Hans Amme var første Klasses, idet Portnerens kraftige Datter samtidig fik et Barn med Kvarterets flotteste Skorstensfejersvend. Døbt fornemt i Hjemmet og konfirmeret i Marmorkirken. Nød bedste Privatundervisning. Voksede sig stor og kraftig og nød godt af et uangribeligt Helbred; et let Hareskaar dækkedes ganske af et velplejet Overskæg, og den svage, uundgaaelige Læspen næsten klædte ham. Aftjente sin Værnepligt ved Hestgarden og blev Rodekammerat med Kronprinsens ældste Søn; var altsaa dekoreret, før han var myndig. 25 Aar gammel indtraadte han som Medindehaver af det blomstrende Firma, saaledes som Traditionen bød. Ægtede kort efter Vekselererfirmaet Edelsteins eneste, knaldrige Datter, som tilfældig tillige var baade køn og omgængelig, og som gennem Aarene skænkede ham fem sunde og lovende Børn. Da hans gennem Slægten nedarvede Livsmaal kun var: at tjene Penge, og da en Mængde Mennesker daglig besørgede det for ham for en lempelig Betaling, var han altid tilfreds. Og da hans Ønsker aldrig gik ud over hans Evners Begrænsning og han dertil bestemt troede, kærlig bistaaet af Stiftsprovsten, at han i en kommende Tilværelse vilde faa fuld Valuta for sine faa gode Gerninger i denne, saa var han stadig i harmonisk Ligevægt. Reddedes sammen med fem andre ved den store Søkatastrofe med Luksusdamperen »Europa« og var den eneste første Klasses Rejsende, der slap fra det med Livet ved Jernbaneulykken Routen Hamborg—Køln. Da han var 60 Aar, stiftede han et humant Legat til forvildede unge Pigers Frelse og blev derfor, da Firmaet kort efter holdt 100-Aars Jubilæum, udnævnt til Etatsraad. Han døde, æret og agtet, i sit 89. Aar af et lempeligt Hjerteslag. Begravelsen blev storstilet: han døde netop paa den Tid, hvor de Højstbeskattede lige er kommet hjem fra Baderejsen; og han fik en Nekrolog, der sikrede ham et langt og lysende Eftermæle som Samfundsvelgører.

II.

Den uheldige Mand.

Han blev undfanget under en Busk paa Fælleden og født og baaret paa et Vognmandsloft i Nørrebros Udkant, og udsat paa en Trappesten i Møllegade. Havde helt svært ved at blive døbt og indgaa i det kristne Samfund, fordi det kun ad ren abstrakt Vej kunde bevises, at han overhovedet havde haft nogen Forældre. Moderen var vindøjet og Faderen musikalsk; og efter dem begge tog han desværre nogen Arv. Kom i Pleje paa Fattigvæsenets Regning og lærte først af alt at sulte med Anstand. Fik rigelig velfortjente og ufortjente Klø i Kommuneskolen. 7 Aar gammel Bydreng. 14 Aar gammel, uden videre Forespørgsel om private Tilbøjeligheder, sat i Kurvemagerlære. Tog trods al Ulyst til Faget fat med bedste Mod og lovede ganske godt, men blev alligevel efter to Aars Forløb med Skam jaget af Læren, fordi han tilfældig havde overværet, at Mesteren kyssede Konens Søster ude paa Lageret. Vilde stadig helst være Musiker, men maatte efter flere forgæves Forsøg ganske opgive det for omsider at nøjes med et Agentur for et Petroleumsselskab. Det gik, og han giftede sig med det første Pigebarn af sit Bekendtskab, da hun fortalte ham, at han vistnok vilde blive Fader. Noget senere blev to amerikanske Oliekonger uenige om et eller andet, — hvorfor de resolut lukkede af for al Eksport. Hermed var han atter sat paa Gaden. Han var nu ikke længere ung, sad med Familie, havde stadig sit Ydre noget imod sig, — det var ikke saa let for ham at faa Indpas. For sammenlaante Penge fik han omsider startet en lille Cigarforretning. Aftenen før Dagen, Assurancen skulde ordnes, brændte det i Lejligheden ovenover hans Butik, og hele Varelageret ødelagdes af Vand. Hans Helbred havde aldrig været stærkt, noget underernæret var han, og Skuffelserne havde ogsaa taget paa ham. Hans huslige Forhold var heller ikke de bedste. Naar der var Smalhans, blev Konen trættekær; og Børnene, hvoraf der med Tiden blev en hel Flok, var uplejede og sygelige. Nu blev han selv syg og laa paa Hospitalet i lange Tider. Da han omsider kom ud, blev han overkørt af den heldige Mands Automobil; men da denne selvfølgelig havde kørt i den rigtige Side af Gaden, kunde han ikke erholde Erstatning.

Ved Paakørslen havde han paadraget sig en Hofteskade. Fra den Stund af blev han træt, og det gik stadig nedad med ham, skøndt han aldrig for Alvor lærte at ty til Flasken. Den Hverdagens Virkelighed, som aldrig honorerede hans Søndagsforhaabninger, gjorde ham pirrelig og uomgængelig. Trods Fattigbarn havde han aldrigt lært at krybe eller tigge; og efterhaanden som Skuffelserne formerede sig, fik han en generende Trang til at sige Folk og Forhold Sandheden. Hans Liv bestod, som de fleste andre uheldige Menneskers, i en Række af Tilfældigheder, og han var altid splittet og utilfreds, medens hans Evners Tilbøjeligheder halede ham til den ene Side og de sure Pligter til den anden.

48 Aar gammel havde den uheldige Mand sit eneste Held. Han fik en Tagsten i Hovedet og var væk. Paa Hospitals-Skadestuens Operationsbord tjente hans Lig Videnskaben som Studiemateriale. Han blev brugt til det allersidste.

Frederik Skousbo.

De forenede Bryggeriers **Central Hvidtøl** og **Skibsøl**
forlanges udtrykkeligt - fordi det er bedst.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen“, Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 v. — Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Køb RAVNEN

Forlov-elses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 1,25 o Middag à 75 Øre.
Nørre Farimagsgade 57.

„Danmarks“ Brød forhandles overalt.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

TEL. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684. 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, Fedevarer, Konserves. samt Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Laurits Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

Døden og Verdenskrigen.

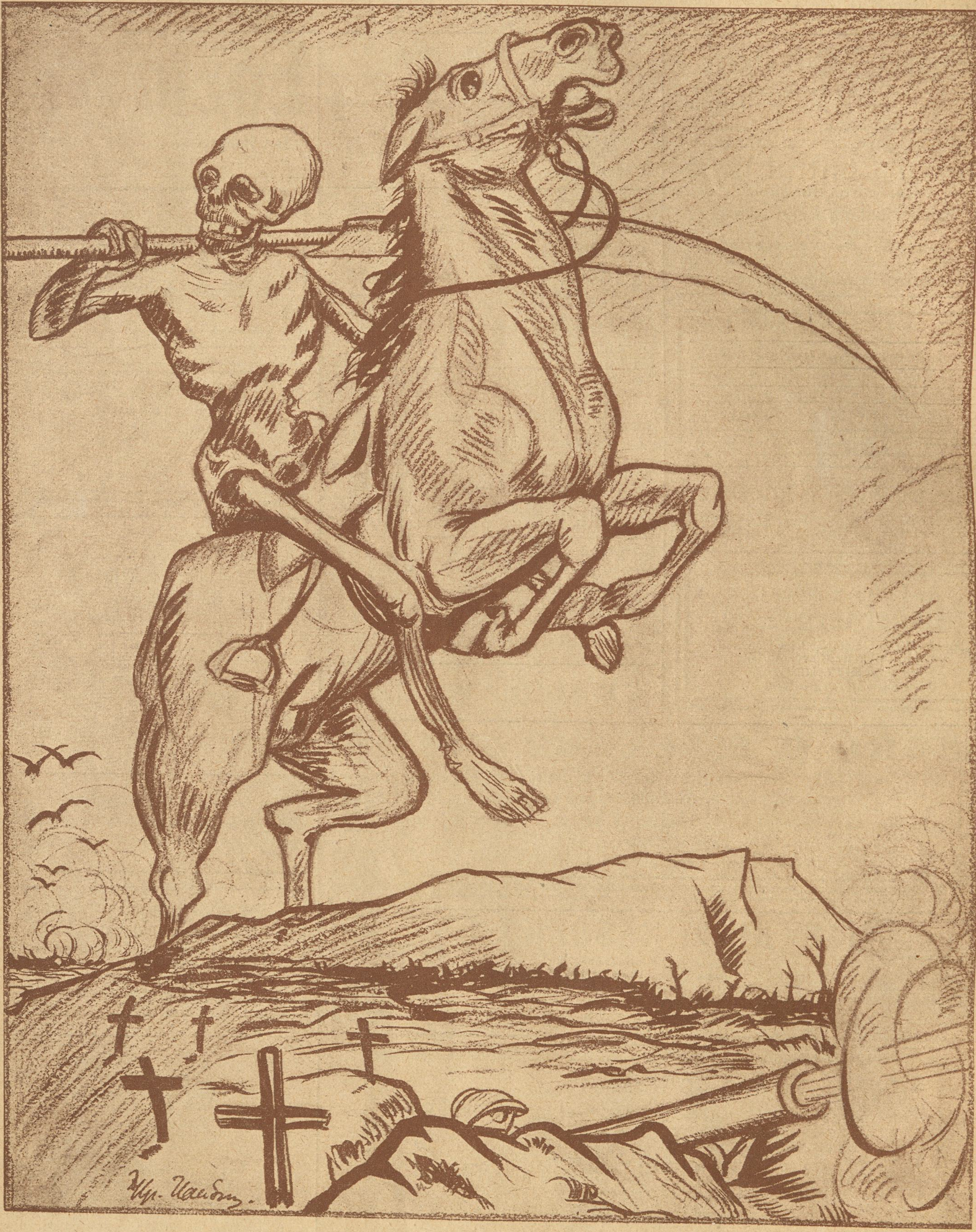

Tegning af Hp. Hansen.

(Fortsættelsen følger!)

C.W.OBELS Normal-, Kentucky- og Smal-Skraa
i imprægnerede Æsker 10 Øre.

16 Sider **10 Øre**

RAVNEN

Nr. 32. Redigeret af AXEL WESSEL. ⁕ Torsdag den 10. August. 1916.

Tegning af P. V. Hansen.

— Du, dér gaar Svendsen. Han blev gift i Gaar.
— Herregud, og allerede i Dag er han *Skilt!*

RYG
ODOR
Formrullet
Brasil Cigar 5 Kr. 50 Øre pr. 100 Stk.
Haandrullet „ „ 7 Kr. „ „ „
CIGAR- & TOBAKSFABRIKEN DANMARK
Telefon 5621 · Grundl 1888
Niels Hemmingsensgade 20
København

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Tilskære & Sy-Kursus
Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi, Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

Grundlagt 1850 Grundlagt 1850
A/s De danske Vin- & Konservesfabrikker
I · D · BEAUVAIS
M · RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR
KONSERVES · FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

TEL. 3684. 3349
S. JOHANNESSON'S
TEL. 3684. 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, Fedevarer, Konserves. samt Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Carl Jacobsen & Co.
N. Farimagsg. 64.
Paa Afbetaling
Jakke-klædninger
fra Kr. 45–75 Kr.

Vadskeriet „Ventegodt"
Brønshøj L.
Tlf. Brønshøj 94 og 96
Lufttørring.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2·
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Møbler
Sengeudstyr Kredit fra 4 Kr. mdl.
CHRISTOFFER LARSEN
7, Godthaabsvej 75.

Calcium Carbid.
H Gabe, Monradsvej 13. København F.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Tlf. Øbro 1132. Joh. Olsen.

Køb RAVNEN

Yderligheder.

Læreren: Yderpunkterne berører hinanden, siger et gammelt Ord. Kan nogen af jer nævne mig et Eksempel?

Niels: Naar en Jordemoder gifter sig med en Graverkarl!

Det vigtigste.

Gamle Thorvald har faaet ondt i Tungen og ligger paa Hospitalet, hvor han skal opereres.

Da Lægen skal lægge Kloroformmasken paa ham, siger Thorvald:

— Skær Tungen af mig, om I vil, men lad mig beholde Smagen!

Udenfor Numer.

Storagraren: (er paa Visit i Købstaden og forhandler med Bryggeren om Leverance af Øl til sine Folk) — Kan jeg nu ikke faa et Numer daarligere end Hvidtøl Nr. 2?

Bryggeren: Jo — vi har jo nok et Numer daarligere; men det plejer Bryggerknægtene gerne *at vaske deres Bukser i!*

Bekendt Kulør.

Om Morgenen paa den Dag, da man venter Dragonernes Hjemkomst fra Manøvren, spørger Ritmesterens Frue Tjenestepigen: — Hvordan er Vejret, Sofie?

Sofie: Herligt, Frue, Himlen er fuld af bar Dragoner!

Et Svar.

En Spøgefugl af en Sagfører i en mindre By i Jylland mødte forleden Præsten, der red paa en smuk Hest.

— De følger ikke Deres Herres Eksempel, sagde Sagføreren, han red ydmygt paa et Æsel.

— Tja, svarede Præsten, men nuomstunder gør man saamange Æsler til Sagførere, saa det er ikke muligt at opdrive et eneste at ride paa!

En Opdagelse.

Fru A.: Nu véd jeg, hvor min Mand tilbringer sine Aftener!

Fru B.: Naa, hvor da?

Fru A.: Hjemme! Jeg var nemlig selv nødt til at blive hjemme i Gaar — og saa opdagede jeg det!

Tegning af P. V. Hansen.

Overlæge Wessel ved det grovere Arbejde. (Bispebjerg Hospital.)

Stakkels Dame!

Grosserfruen: Her er meget rart paa Landet, men Livet her har dog sine Skyggesider. I de seks af Ugens Dage drømmer man om en Mand, og paa den syvende kommer — ens egen!

Pinligt.

Fruen: Dette Pigespørgsmaal har altid sat mig i Forlegenhed. Har jeg en gammel og grim Pige, saa er min Mand aldrig hjemme, og har jeg en ung og smuk Pige, tør jeg aldrig gaa ud.

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

„Hiv og Sving søger Arbejde".

Tegning af Emil Poulsen

En ny og morsom Serie for Ungdommen.

Carl Bergstrøm, Ø. Fasanvej 66. Telf. Taga 236 v.

Med mig Ansigt til Ansigt, De træffer da en virkelig god Skrædder. Vejen er ej for lang.

Smukke Skuldre. Kraven passer fint i Halsen. Kraver, som ej passer, kan jeg kurere.

Udstyrs- og Fjerlageret.
Specialitet: **Barnesenge.**
Nørrebrogade 25,
Hj. af Blaagaardsgade.
Tlf. 553.

Altid Nyheder paa Plader og Valser.

Fonografer, Grammofoner samt Musikinstrumenter og Strenge billigst.
Dybbølsgade 53, Telefon: Vester 3007.

MØBLER faas billig **paa Kredit** fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

AKTIESELSKABET **H. MATZEN CLICHÉER**
HURTIGST BEDST BILLIGST
22 KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
TELEFON 7057 · KØBENHAVN · TELEGR.ADR. CLICHÉMATZEN

Ølpriserne nedsatte
Paa Grund af Dyrtiden er Priserne nedsatte paa vore Skibs- og Hvidtølsorter
Prima Skibs- eller Hvidtøl 9 Øre pr. Fl.
Skibs- eller Hvidtøl Nr. 1 8 — —
Skibs- eller Hvidtøl Nr. 2 6 — —
Bringes overalt i København.
Bryggeriet „Phønix" Langgade 75.
Ring til Central 3968.

Vil De holde her
jeg skal nemlig op i Kafe København, i hvis hyggelige Lokaler man spiser og drikker godt til rimelige Priser. Her er stort uden- og indenlandsk Bladhold, samt 2 nye 1. Klasses Billarder.
Husk 13, Vesterbrogade 13 Mezzaninen Kolling Møller.

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799 x

FORLOV DEM IKKE
Elektr. Drift. Telf. Nora 1799 x
før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe, 14 Karat fra 6 Kr., 18 Karat fra 8 Kr.
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

Billard Salon
Eleganteste i København
Købmagergade 63-65
Lindberg Larsen
Telf. 1962

Spar reelt 25 %
Fine blaa Serges- og kulørte Habitter, har været benyttet som Rejseprøver, sælges for godt halv Pris. Bestillinger efter Maal, med Prøve, udf. paa faa Dage.
Direkte Import af engelske Dame- og Herre-Regnfrakker.
Københavns Beklædnings-Magasin, Skindergade 6. Indg. i Porten. Ingen Butik. Aaben fra 10—5. Telf. Byen 1988 y.

Adler
Skrivemaskiner
benyttes af alle Fagforeninger
Forlang Katalog
Telefoner: 9682-11682

Fra 1 April er
Travbanens Restauran
daglig aaben
Ludvig Jensen.

Carl Jacobsen Vinhandel
Eneforhandler af Prévot Cognac
Kontor Østbanegade 3.
Telefon 4072.
Lagre Østerbrogade 4 og Bergensgade 1.

Clichéer.
LIND HANSEN
Købmagergade Nr. 9 (Elevator)
TELEFON 6288

(7. Gang.)

Præmieopgave!

Ovenstaaende Annoncer vil fremkomme 13 Gange, og hver Gang mangler der i en af Annoncerne et Bogstav. Disse 13 Bogstaver danner tilsammen 3 Ord. Indsend disse 3 Ord til »Ravnen« og De kan vinde

Husqvarna
berømte Symaskiner.
Leveret til Regeringens Syværksteder. De kommunale Fortsættelseskursus i København og Frederiksberg. Dansk Skrædderforbunds samtlige Centralværkst., Skræddermestr. Fagskole. Samtl. Teatres Skrædersale. Landets største Syskoler og Systuer samt 35,000 danske Familier.
Det svenske Staal er bedst!
Holmens Kanal 3 København K.
Telefon: Centr. 1876.

*Præmieanvisninger paa **100 — 50 — 25 — 15 og 10 Kr.**, som udstedes paa en eller flere af ovenstaaende Annoncører efter Vinderens Ønske.*

Enhver Køber af »Ravnen« kan deltage! Følg med straks!

Med Humør!

Man skal tage Livet fra dets lyse Sider,
det har altid været mit Princip;
ja, thi gode Tider eller dyre Tider
er i Virk'ligheden Hab som Hib:
Blir din Kost lidt mager,
om lidt flov den smager,
Du den blot indtager
med Gemytlighed — det gir' Kulør.
Kan for Dyrtids Svøbe
Du ej Klæder købe,
kan Du nøgen løbe,
naar Du bare gør'et med Humør!

Man skal aldrig gaa omkring og spekulere,
det har altid været mit Princip:
naar man netop har, saa man kan eksistere,
selv om visse Glæder man gaar Glip.
Om just overvældet
ej man blir af Heldet,
og om lidt forgældet
man ad Livets Landeveje kør';
ja, om Lykkens Magter
tit med drilske Fagter
viser dig sit Agterspejl — det ta'r Du bare med Humør!

Man skal først og fremmest ikke skænd's med Konen,
det har altid været mit Princip;
naar med Liv og Lyst man altid anslaar Tonen,
blødgør man den værste Sippenip!
Du skal ære hende,
Du skal elske hende,
Du skal stadig finde
hende skøn som ingensinde før;
hvis hun — og det hænder —
dog faar Smag for Venner,
og lidt galt det ender,
skidt — det ta'r man bare med Humør!

Man skal ikke tro paa Prædikanters Væven,
det har altid været mit Princip;
nej, til daglig skal man spytte godt i Næven,
og hver Helligdag ta' ud et Trip,
hvor sig Løvet kupler,
det gir' ingen Skrupler,
og kun Daaren grubler
paa, hvor han skal hen, naar først han dør.
— Nej, naar Døden vanker
til din Dør og banker
paa, Du Ryggen ranker,
byder ham Velkommen med Humør!

Per Bonde.

VAGABOND OG MILLIONÆR

EN SPÆNDENDE AMERIKANSK ROMAN

— Nu skal jeg til at overveje det vanskelige Problem, hvor jeg skal faa Middagsmad i Dag — jeg har fire Timer til at løse Problemet. Jeg vil forsøge paa en eller anden Maade at formaa Hotelværten til at give mig et Maaltid Mad.

Men Middagen skulde komme fra en aldeles uventet Side. Ved Tolvtiden om Formiddagen kom to Vogne, hver forspændt med seks Heste og med Hjul, der lignede runde Lerskiver. De holdt foran en Jernbanevogn, der var ladet med Cementsække, som man straks gik i Gang med at flytte over paa Vognene. For Tidsfordriv gik Dukane hen og saa derpaa; han skulde jo nu til at give sig af med Beton, saa det var ikke helt hen i Vejret at overvære denne Transport.

En høj, sværlemmet Fyr, ildrød i Ansigtet og med børstelignende Mustasjer, sagde netop, da Jimmy kom derhen:

— Vi mangler Folk, og det bliver ikke let at opdrive nogle . . . .

— Her er en Drivert, som I sikkert kan faa til at tage et Tag med, sagde Stationsforstanderen, idet han kastede en Sæk over i Vognen og nikkede henimod Dukane. Jeg er snart ked af at se ham liste heromkring . . . .

— Jeg ta'r imod Tilbudet, svarede Jimmy raskt.

Den høje Fyr vendte sig om og kastede et Blik paa ham.

— Jeg ta'r hvem det skal være, selv en Vagabond, sagde han. Vil Du ha' Arbejde? To Dollars om Dagen og alting frit. Har Du spist til Middag?

— Er det din Mening at ville byde mig paa en Middag? spurgte Dukane høfligt.

— Ja, saa snart vi har faaet taget os lidt af Hestene!

Vognene var nu lastede, Bidslerne toges af Hestene, og et Øjeblik efter var deres Muler begravede i deres havrefyldte Foderposer.

— Kom med, sagde Manden.

Lydig som en Hundehvalp, der har Udsigt til et Kødben, fulgte Jimmy med de to Kuske, af hvilke den rødhovede præsenterede sig som Martin, medens den anden lystrede Øgenavnet Shorty. De gik til den kinesiske Restaurant. Efter den foregaaende Dags Faste havde Kaffen og Maden, som Stationsforstanderens Kone havde givet ham, kun hidset hans Appetit. Derfor kastede han sig tavs og med en utrolig Energi over Stegen, Kartoflerne og Æblegrøden. Saa vendte de alle tre tilbage til Vognene og tog Foderposerne fra Hestene.

— Op med Dig! sagde Martin og pegede paa Vognsædet.

— Hvor skal vi hen? spurgte Dukane.

— Ud at arbejde; mere behøver Du ikke at vide.

— Jeg lader mig ikke slæbe af Sted uden at vide hvorhen.

— Naa, saa det gør Du ikke? Det er vi to om at bestemme, sagde Martin, idet han slap de lange Tømmer, han havde grebet, og gik den unge Mand ind paa Livet.

— Jeg er ikke nogen almindelig Arbejder, erklærede Jimmy hidsigt.

— Det skal Du snart blive.

— Men jeg har vigtige Forretninger at varetage — jeg skal til San Francisko.

— Du vil nok snyde mig, nu Du har faaet Middagsmaden! Op med Dig, siger jeg!

— Nej, aldrig, din røde . . . .

Han fik ikke udtalt. Martin slog Klo i ham, og Jimmy tvang ham med et Slag til at slippe Taget. Kampen var bedre end den første, thi her var blot én Mand at slaas med, men ingen Ølflaske. Dukane var arrig som en Tyr og Martin ligesaa. Hvad der navnlig ærgrede Dukane under Kampens Gang, var de Skældsord, hvormed han blev trakteret af Stationsforstanderen, der stod som en fjendtligsindet Tilskuer i Døren til Jernbanevognen, og, medens Næverne arbejdede, opmuntrede Martin:

— Slaa Hovedet i Stykker paa ham! Hak ham til Bolledejg! Giv ham et blaat Øje!

Det ene barbariske Raab fulgte efter det andet. Jimmy sprang som en Kakerlak og sloges som en gal Mand, men Martin var større og stærkere og gik løs paa ham med utrolig Voldsomhed. Det begyndte at svimle for den unge Mand som Følge af de forfærdelige Stød og Slag, han fik, og tilsidst styrtede han baglænds til Jorden.

Martin stod skummende over ham. Saa tog han et Trug, af hvilket Hestene plejede at drikke og som endnu var halvt fuldt af Vand, og slog det over sin besvimede Modstander.

Jimmy aabnede Øjnene, rejste sig over Ende, rystede Vandet af sig, saa' sig omkring, fik Øje paa Martin, sprang op og styrtede løs paa ham. Bang — Truget susede ned over Jimmys Hoved, og han styrtede atter til Jorden.

— Der er Krummer i ham, selv om han ikke er stort mere end en Dreng endnu, sagde Martin beundrende. Jeg bliver vel nødt til at kaste ham op paa Vognen ovenpaa Sækkene.

Dette var dog ikke nødvendigt. Det lykkedes Jimmy atter at rejse sig op. Han tog sig til Hovedet, og endnu en Gang aabnedes hans Mund til et: »Av!« Thi nu havde han erhvervet sig en Bule til, og han følte instinktmæssigt, at han sikkert ikke var blevet kønnere at se til, tilsølet som han var af Ler og med et nyt Saar i Panden, der dryppede nedover Ansigtet.

— Naa, er Du saa parat til at arbejde, eller vil Du ha' mere? spurgte Martin i en forretningsmæssig Tone.

James Dukane stirrede paa ham, medens han gned sine Buler.

— Aa, nu er jeg blevet helt vild efter at arbejde! svarede han.

Da Vognen satte sig i Bevægelse, fik han Øje paa den grinende Stationsforstander i Vogndøren og begyndte atter at skumme af Raseri. Han klattrede op paa Cementsækkene og skreg:

— Vent Du bare, til jeg kommer tilbage! Saa kan Du tro, Du skal faa paa Tuden!

Men Martin trak ham væk og holdt ham fast til Sædet. De lange Piske knaldede, Hestene asede sig op ad den glatte Bakke, og Meltons blodige Slagmark forsvandt bag dem.

II. SILVER PEAK.

Vejen bugtede sig mellem nogle lave, træløse Klipper og fortsatte derefter over en Slette af gul Jord, flad som et Gulv og bevokset med sorte Malurtbuske, der strakte sig saa langt Blikket kunde naa — lige ud til Bjergkæden, der hævede sig mod Nord ti Mil borte. Over denne Slette gik Vejen, følgende en Telefonledning med kun en Traad. Der var intetsomhelst tiltalende for Blikket ved denne Slette, der strakte sig til alle Sider i brun, flad og glædeløs Ensformighed, lige til Horisontens Rand.

— Hvor her er øde, tænkte Jimmy, et Land, der passer for Ugler, Klapperslanger og hjerteløse Fædre!

Regnen hørte op, Solen brød gennem Taagen, splittede den og udbredte en brændende Hede. Den dyndede Vej bevirkede, at de kun kom langsomt afsted; ofte maatte de gøre Holdt, for at de udasede Heste kunde puste ud.

Mellem Malurtbuskene, hvor hist og her nogle magre Kreaturer gik og nippede af det sparsomme Græs, skinnede Vandpytterne ligesom Kviksølv. Da Taagen splittedes, dukkede Bjergene pludseligt frem, klare og tydelige i den gennemsigtige Luft, og, som det syntes, saa nær ved, at man bare behøvede at strække Haanden ud for at naa dem; Bjergenes Fod var bevokset med Græs, højere oppe var der dystre Naaleskove; Toppene var nøgne og graa, utilgængelige og med snefyldte Fordybninger. Bjergkæden var omtrent lige høj i hele sin Udstrækning, undtagen lige foran dem, hvor en eneste høj Bjergtinde knejsede, spids, glat og glitrende i Solen — en Bjergenes Hersker.

Det var Silver Peak.

Efter mange forgæves Forsøg paa ved Hjælp af alle de smaa Floder, Aaer og Bække at danne et Vanddingssystem for at frugtbargøre de tørre Strækninger ved Bjergenes Fod, havde man endelig fundet ud af, at det lod sig gøre ved Hjælp af et System af Kanaler, en Tunnel samt et stort Vandbassin, dannet ved Inddæmning. Et Entreprenørfirma byggede Kanalerne, et andet Tunnelen, og Dukane & Co. havde paataget sig at lave Bassinet.

Jimmy havde en Fornemmelse, som om Vejen aldrig vilde tage Ende. Af og til gav han sig i Snak med Kusken. Nogen Misstemning i Anledning af Meningsforskellen mellem dem fandtes ikke hos nogen af dem, nu da Sagen en Gang for alle var bleven afgjort.

— Hvor skal vi hen? spurgte den unge Mand mere for at sige noget end af Nysgerrighed.

— Til Dæmninger i Silver Peakdalen.

— Hvem bygger den? spurgte Jimmy, nu virkelig nysgerrig.

— Gamle Dukane. Jeg har nu været Kusk hos ham i 10 Aar uden nogensinde at have set ham.

— Jeg er hans Søn, sagde Jimmy og vendte roligt sit Ansigt, hvis fornemste Attributer udgjordes af en ophovnet Næse, et blaat Øje og Ler og størknet Blod, mod Martin.

— Du er Fanden er Du! Vagabonder har altid rige Fædre, hvis man skulde tro, hvad de siger. Det varer vist ikke længe, inden Du vil laane Penge af mig.

— Ja, laan mig Penge til et Sæt nyt Tøj.

— Du skulde hellere betænke Dig et Øjeblik — det er ikke rart at have Gæld, indskød Martin ironisk.

— Jeg gaar straks til Direktøren....

— Du skal ta' en Spade og arbejde, det er hvad Du skal....

Denne Bemærkning gav Anledning til Eftertanke.

— Hvad er dit rigtige Navn? spurgte Martin et Øjeblik efter.

— Hempledink — Ignacio Gustavus Hempledink, svarede Dukane gnavent, ærgerlig over Martins Mistænksomhed. Jeg er født af hollandske Forældre i Ørkenen Sahara, og desuden er jeg de siamesiske Tvillinger.

— Du er en sjov Fyr, kan jeg mærke. Du skal nok komme til at slæbe Sten, saa det værker i Rygraden paa Dig.

Ved Femtiden om Eftermiddagen naaede de Bjergene. Ved Foden af dem laa Tunneltown, en By af elendige Barakker, for Størstedelen bestaaende af Værtshuse, hvor Arbejderne kunde drikke, slaas og sove Rusen ud. Husene var langtfra kønne; lange umalede Træbygninger, som stod dér nøgne og triste i Solskinnet. Bag dem laa Dynger af tomme Konservesdaaser og ituslaaede Flasker; Sværme af Fluer fløj ud og ind gennem de med Jerngitter forsynede Vinduer og Døre.

De kørte gennem Byen og fortsatte derefter ad Vejen op gennem Bjergene. Det var en lang og besværlig Tur, inden de naaede op til Bjergets Top.

Martin pegede paa en hvid Plet nede i Dalen; det var Bassinet, der var under Arbejde. Jimmy betragtede det interesseret med sit ene brugbare Øje; thi det var jo her, han skulde »holde Besigtigelse«.

Turen ned i Dalen gik let nok. Ved Bjergets Fod mødte de en ung Pige, der sad overskrævs paa en Ponny — saaledes som det er Skik og Brug i Vesten; hun var iført en bredskygget Hat og lange Ridehandsker.

Da hun holdt til Siden, for at Vognene kunde slippe forbi, hilste hun ved at slaa ud med Haanden.

— Naa, nu er De nok hjemme igen, Martin? raabte hun.

— Ja, og velbeholden, svarede han muntert.

— De har vel Cigarerne med til Far?

— Saa for Pokker! udbrød Martin og slog sig paa Laaret. Det glemte jeg!

— Han venter paa dem — sikken en Omgang, De faar! raabte hun over Skuldren og red op ad den stenede Bakke.

Dukane havde kun opdaget et Glimt af et Par straalende Øjne, brunt Haar, der tittede frem under Hatteskyggen, fine blomstrende Kinder, røde Læber med hvide Tænder samt en slank og smidig Figur — et Syn, der syntes ligesom at udgøre en Del af Sollyset, som fyldte den lille Dal. Hun havde slet ikke set ham, og hvis hun endelig havde gjort det, saa var det blot for straks efter igen at tage Øjnene fra ham som den grimme Vagabond har var.

— Det var din Skyld, jeg glemte Cigarerne — 5 Kasser af hans sædvanlige Mærke, sagde Martin halvt ængstelig. Jeg skulde have hentet dem paa Stationen.

— Naa, Du hentede jo mig i Stedet for og kan jo saa aflevere mig som Erstatning for Cigarerne.

— Kæft mangler Du idetmindste ikke. Jeg skammer mig ligefrem ved at være sammen med Dig.

— Aa, skab Dig nu bare ikke! Men sig mig: hvad var det for en smuk ung Pige?

— Tal ikke mere om hende! skreg Martin rasende. Ellers slaar jeg Dig ihjel! Jeg finder mig ikke i, at en Vagabond som Du kaster Smuds....

— Kaster Smuds? Jeg har aldrig i mit Liv fornærmet en Kvinde....

— Du skal idetmindste heller ikke faa Lov til det nu.

— Det har jeg heller aldrig tænkt paa. Det var en sød Pige — det er ikke den første, jeg har set. Min Beundring var oprigtig, bedste Herre, selv om din umotiverede Forargelse taler til Ære for Dig.

— Naa ja, eftersom Du ikke mente noget ondt med det, saa lad det være godt. Hun hedder Enia Crafton og er en Datter af William Crafton, som ejer Farmen her. Det var ham, der skulde have haft Cigarerne.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

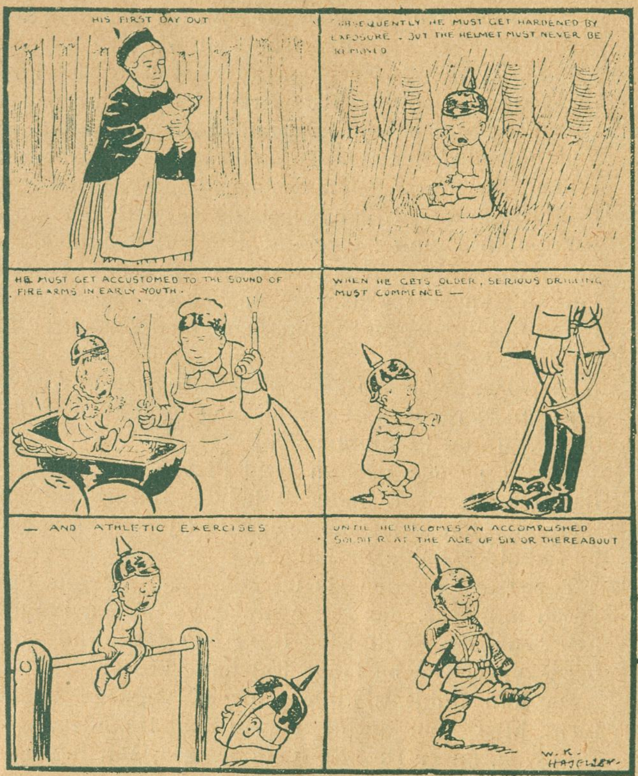

Hvorledes Tyskerne opdrager deres smaa Børn.

(»Daily Mirror«)

I Landsbykirken.

— Hvor bliver Bedstemoder dog af?

— Hun sidder derinde endnu.... hun er ikke helt færdig med Sangen endnu!

(»Fliegende Blätter.«)

Bidrag til Mors Køkkenhave.

(»Simplicissimus«)

— Ja ska be å få se på damstrumpor.

— Jaha, passar kanske disse?

(»Søndags-Nisse«)

Rød = Indmad

1. August.

Stilfærdigt de Klokker mon kalde,
de ringede ud over Jord:
Husk, Brødre det er vi dog alle,
hold inde med Voldsdaad og Mord!

Men Westenholtz og Hr. Tscherning
og Ifversen med, det Pjok,
de elsker den blodige Gerning,
kan ikke af „Hæder“ faa nok.

De skraaler: „Der maa ikke dæmpes
paa Menneskets Trang til Krig!
Tilbunds skal Kampen nu kæmpes,
om Verden saa end ligger Lig!“ —

I Skrighalse, klør jeres Snabel
med Gløð efter „Stordaad“, nuvel,
saa køb jer Gevær og en Sabel,
og slaa saa — hverandre ihjel!

Da Kongen var lige ved at gaa til Bunds ovre ved Aarhus, blev han reddet af en forholdsvis ubekendt Candidat. Nogle siger, han var *pharm.*, andre at han var i *Form* — *jeg* synes nu nærmest, han var *ferm.*

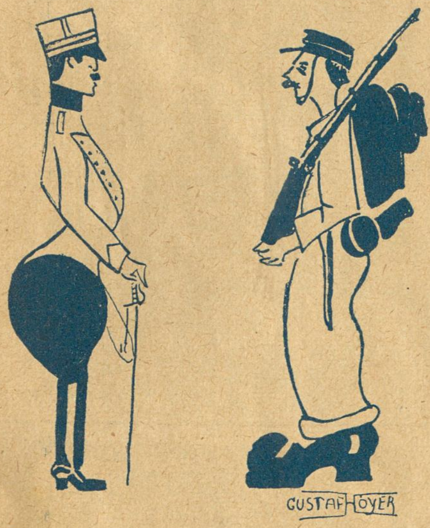

Løjtnanten: De bestiller sgu for lidt i Forhold til Lønnen, 67

Formaning.

»Hvor faar vi Mad fra, vi arme Skind?
De Priser er saa gefærlige!« —
Ak Brødre, spænder jer Bukserem ind,
og værer ej saa begærlige!

»Kommer det billige Kød dog ej?
Husk paa, vi er alle dødelige!« —
Ak Brødre, viger fra Syndens Vej,
og værer ikke saa kødelige!

Hvornaar slutter Krigen?

Dette interessante Spørgsmaal har vi forelagt en Række Kapaciteter og bringer her Besvarelserne:

Vinhandler Anker Rom: Naar Tønden er tom!

Fodbolddommer: Vestergaard: Naar Maalet er fuldt!

»Den dovne Dreng«: Naar ingen af Parterne gider længer!

Gullaschfabrikanten: Forhaabentlig aldrig!

Manufakturhandler Tøjberg: Naar alle Parter bliver matte i Sokkerne!

Lorry Fejlberg: Til Pinse, mit Lam!

Fredsenglen: Naar det nuværende Penge-Regimente afskaffes!

Madam Hansen: Det er skrækkeligt, saa alt bliver dyrt.

Madam Fransen: Uha — især Paalæget!

Madam Jansen: Ja, vi faar ikke Raad til andet Paalæg end det, vi har faaet paa Huslejen!

30/7. Jeg er uden at rose mig selv et ejegodt og menneskekærligt Gemyt, og andres Ulykke gaar mig altid til Hjerte. Her sidder jeg med min Avis foran mig og læser om Folketingsmand Birch — Gud, hvor det gør mig ondt for ham! Tænk, næsten alle hans Venner og bekendte er havnet i Nyborg Fængsel!

1/8. Et kedeligt Uheld ramte *Brolæggerne*, da de paa deres Udflugt til Kullen ikke kunde blive befordret hjem igen; — naa! de tog det jo fra den gemytlige Side og arrangerede Bal ombord, og det gik brilliant.

— Ja, for de havde nemlig ikke glemt at tage *Jomfruerne* med!

Fredsmøderne.

Det Spørgsmaal trænger sig mere og mere:
Naar er det med Myrderierne Slut?
— — — —.
Naar Kapitalen maa kapitulere
Og Kapitalismen bliver kaput!

— Var det ikke rædselsfuldt, at Kongen maatte sidde i Vand til Halsen i *Aarhusbugten?*

— Jo. Havde det endda været i *Kongedybet.*

Hundedagene er inde

og den dermed følgende Varme bevirker, at Folk drikker adskilligt mere end ellers. F. Eks.:
Skomageren tager sig en *højhælet Pløk*,
Gartneren nøjes med et *Stikkelsbær*,
Urtekræmmeren tager sig en *Bønne*,
Sproglæreren tager sig en lille *Gewesen*,
Fuglehandleren en *Svale-Bajer*,
Barbereren flotter sig med *Skum*, og
Skærsliberen klarer sig med en *Spids;*
men alle vi andre, lige fra den jævne Jord- og Betonarbejder og op til den lærde Professor i Astronomi? — Ja! — vi kikker naturligvis alle efter en *»Stjerne«;*

Kaptajn Klixbüll.

Jo jo, vi har Helte i Danmarks Hær!
De er Landets dyreste Eje —
Og *Klixbüll* maa vi beundre især:
For ham maa hver Flaske sig neje!

Skaf Navneforandring til den Officer!
Saafremt man mit Raad vil føl'e,
saa lad ham ej hedde *Klixbüll* mer,
men kald ham — *Hr. Klinkebølle*!

Betty Nansen har købt sig en Gaard ude ved Furesøen. Nu forstaar jeg bedre Fruens Ræsonnement, da hun gjorde Forsøg paa at faa Dagmarteatret. Hun sagde naturligvis til sig selv: Gaar'en, saa gaar'en, og gaar'en ikke — naa ja, saa — Gaarden!

„Kollegiale Karikaturer.“

Elith Reumert.

—Danmarks fineste Taffelvand—
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.
Generaldepot: Rømersgade 15. Telefoner 9256—9257.

— »Hvad Satan, kan saadan en Teolog virkelig ikke komme Himlen nærmere?«

— Hvad Lighed er der mellem en Præst og en Murer?
— De virker begge to »*opbyggende*«.

Immanuel Nielsen. Den skal nok blive spist.

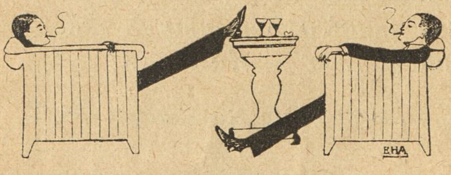

1. Laps: Hvad var det, Din Onkel døde af?
2. Laps: Af Hjærnebetændelse.
1. Laps: Uha! Det er en farlig Sygdom, enten dør man af den, eller ogsaa bli'r man Idiot. Jeg har selv haft den.

Erling Albrechtsen.

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer Huden
Alles Yndlingssæbe

Th. Jensens avt.

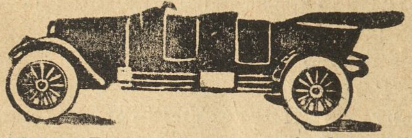

skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57. Telefon Nora 2677 y.

THEILGAARD
PNEUMATIC
„PILE-MØNSTRET"

THOMSENS
MAGASINER

1. KL. DAME-SKRÆDDERI
Nikolajgade 13·
Christianshavns Torv 6.
Slotsgade 3·
Ryesgade 128.
AFBETALING

Sparsommelig.
»Skal Du ikke gi' mig et Kys, Per?«
»Næ', jeg har Snus i Munden.«
»Du kan jo spytte det ud.«
»Næ', jeg har lige lagt det ind.«
Harry Stjernqvist.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.
Koncert
hver Sommereftermiddag.

Tivoli.

Sommersæson fra 12. Maj til 17. September 1916.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v. Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Sommerlyst Koncertsal
hver Aften: Sommerrejsen 1916.

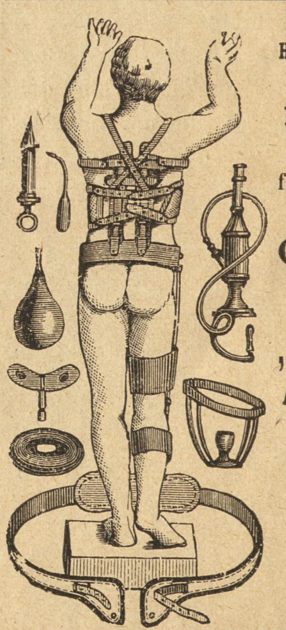

Fabrik-Udsalg.
Have- Auto-Slanger
Alle bør købe
friske Varer
fra
Gummi-Lageret
„Francais"
A. Mouritzen
Lille Kongensgade
16.

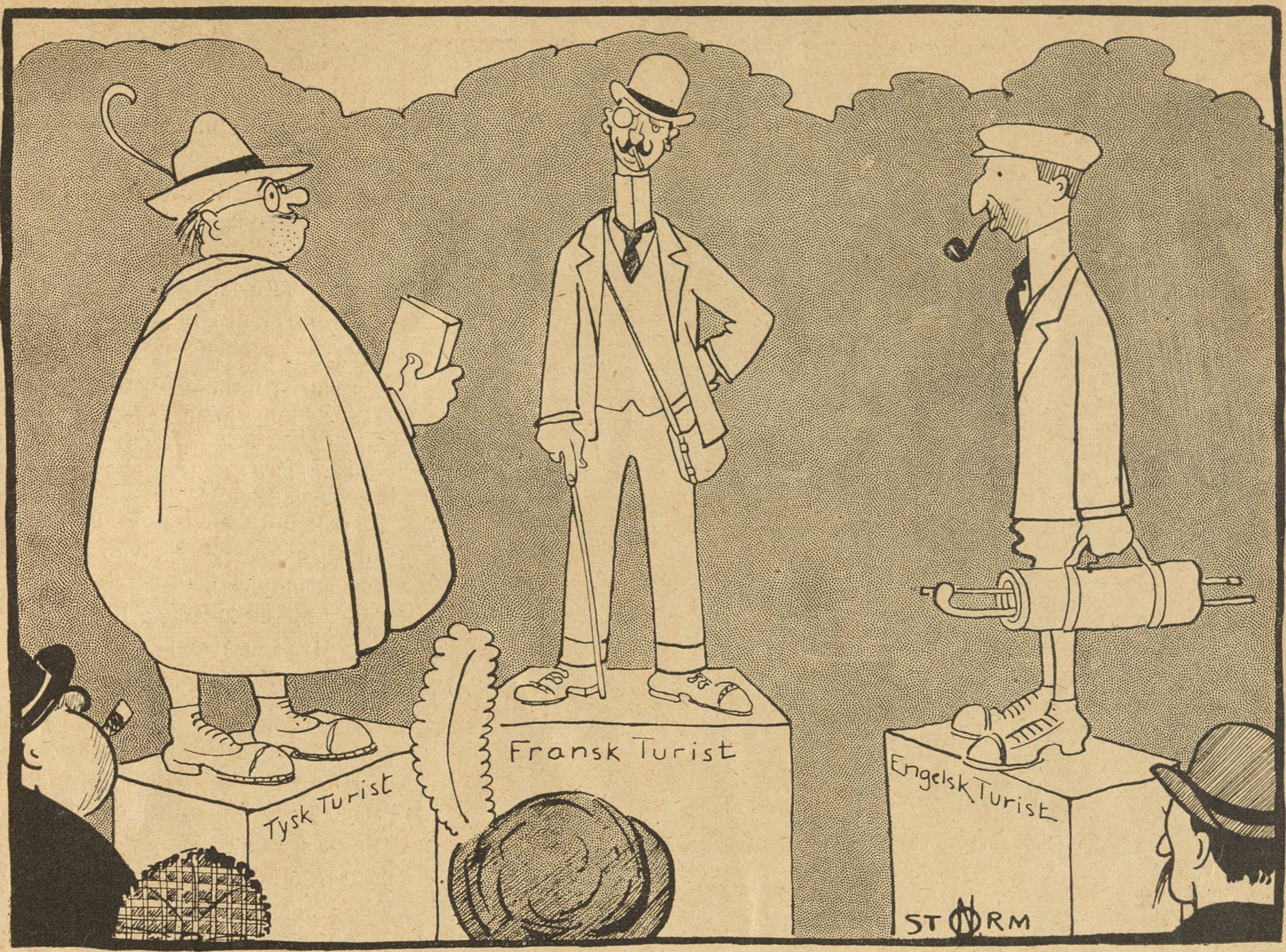

Tegning af Storm-Nielsen.

For at mindes Tilstande, som nu snart ligger langt tilbage i Tiden, agter Tivolis Direktion efter Forlydende at opstille ovenstaaende tre Statuer i Haven.

Bid.

En gammel grim Bondekone kom ind paa et Apotek og leverede Ekspedienten nogle Igler tilbage, som hun havde købt Dagen i Forvejen.

— De maa ta' dem igen; de vilde ikke bide.

— Det vilde jeg heller ikke i deres Sted, svarede Ekspedienten.

Træbenet gjorde ondt.

— Da min Broder levede, havde han Træben, og det gjorde stadigvæk ondt paa ham.

— Hvorledes kunde et Træben gøre ondt?

— Jo, hans Kone plejede at prygle ham med det!

Paa Bryllupsrejse.

Han (da Toget passerer en meget lang Tunnel): Tænk Dig, Amalie, denne Tunnel har kostet tre Millioner!

Hun (inderligt): Det er den ogsaa værd, Adolf!

Skaansomt.

Kontoristen: Hvordan skal vi paa den skaansomste Maade meddele Chefen, at Møller er stukken af med Kassen?

Bogholderen: Det kan Andersen gøre — han stammer jo!

En Gevinst.

Grossereren: Holm og Nybergs Rejsende har godt narret os med det Parti Varer; han har nok et fint Tag paa Svindel — men hvad skal vi gøre?

Kompagnonen: Naturligvis engagere ham!

Bring mig en Sejrherre!

Gæsten: Hør, Tjener! Denne Hummer har jo ingen Klo. Hvorledes kan det være?

Tjeneren: Jo, forstaar Herren — de er saa friske, disse Hummere, at de slaas med hinanden derude i Køkkenet.

Gæsten: Naa saaledes! Skaf saa denne her af Vejen og bring mig en af *Sejrherrerne!*

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE"

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

Tegning af Hp. Hansen.

Zahle! Zahle! Kunsten staar i Vaade!

Trøst.

Præsten har faaet en ny Karl og aftalt alt fornødent med ham, men Karlen staar stille og ser spekulativ ud.

Præsten: Er der mere, Du har paa Hjærtet?

Karlen: Ja — a — hvordan er det med Kosten?

Præsten: Den kan Du være rolig for. Hvis Du har tabt i Vægt, naar Du skifter igen, saa betaler jeg Forskellen efter hvad Faarekød koster.

Dyrlæge.

En bondeklædt Mand sad i en Kro og spiste, da en Laps kom ind i Stuen, spankulerede lidt omkring og satte sig ved Mandens Bord.

— Hvad er De? spurgte Lapsen.

— *Dyrlæge* — fejler De noget?

Uartig Fyr!

Hun: Har De nogensinde gjort Dem Forestilling om, hvorledes en Engel ser ud?

Han (efter en god Tids Spekuleren): Nej, det har jeg ikke.

(Som De nok kan tænke, var Følgen af dette ubetænksomme Svar, at han ikke oftere blev bedt i den Familje.)

Nutid.

Nu spørger ældre Herrer i de krigsførende Lande ikke længere de smaa Drenge, »hvor gamle de er«. De siger: »Hvilken Aargang hører Du til?«

Av!

Herren (til den ældre Frøken): Hvad hedder De, Frøken?

Damen: Rosina!

Herren: Ak, havde jeg bare kendt Dem som *Vindrue!*

Godt svaret.

En ung Dame vilde holde en ung, stammende Herre tilbedste og spurgte, om han kunde sige »Kys Karla kærligt paa Kinden«.

Den unge Herre svarede omgaaende:

Mi-min Frø-ø-ken — de-de er let-lettere gjort end sa-sagt!

De Vises Sten.

En kundskabstørstig Mand drog ud i den vide Verden for at søge den Sten, som Lærde og Ulærde, Vise og Daarer i Aarhundreder forgæves har søgt.

Hans Søgen blev ikke forgæves — De Vises Sten var den Sten, paa hvilken Pengesedlerne blev trykt.

Farligt.

— Saa Du mener, at det er farligt at farve sit Haar?

— Absolut! En af mine gamle Venner, en solid Ungkarl, farvede for nylig sit graa Haar sort — to Maaneder efter var han ulykkelig gift!

Sørgeligt.

— Hvad er der i Vejen med Dig, gamle Ven. Af dit bedrøvede Udseende kunde jeg næsten tro, at Du havde fundet min Portemonnæ!

Smaa Slag!

Det gamle Ur er faldet ned med et vældigt Rabalder. Konen, der kort Tid forinden har siddet lige under det, udbryder forskrækket:

— Hvis jeg havde siddet dér et Minut længere, saa var jeg bleven slaaet ihjel!

Manden: Ja, det Ur har altid gaaet for sagte!

„Guldregn."

Naar en stor Aand dør af Sult — saa bliver der snart efter foranstaltet et Festmaaltid til hans Ære.

* * *

En Bonde hængte sig en Gang, men blev i sidste Øjeblik skaaret ned af sin Karl. Da Karlen ved Høsten tog fra Gaarden, trak Bonden 50 Øre af hans Løn. Pengene beregnede han for en overskaaret Strikke.

* * *

Man skal gifte sin Datter, naar hun er 18 Aar, med en Mand, der er fornemmere end hun; naar hun er 25, med hendes Lige, og naar hun er 30 med den første den bedste som vil have hende.

* * *

En ung Pige fik fra en Herre et Frierbrev, der til hendes Forbavselse var aabent, skønt der var Spor af et stort Laksegl. Men Herren havde skildret sin Kærhed saa varmt, at Lakket var smæltet!

* * *

Guldregn!

Tegning af Aksel Jensen

Børsens meteorologiske Institut mælder: »Fortsatte Storme ved alle Fronter og Udsigt til stadig og rigelig Nedbør over Børsen og nærmeste Omgivelser.«

Hvormange Pund Røg faar man, naar man brænder 10 Snese Brænde?

Man behøver blot at veje Asken — hvad der mangler i Vægten det er Røg.

En Videnskabsmand forklarede sine Tilhørere, at der ogsaa fandtes Varme i Sne, og en af Tilhørerne tillod sig at spørge, hvormange Snebolde der skulde til for at faa en Kedel Vand til at koge!

Fortræffelig Eddike kan fremstilles paa 1/2 Minut. Man behøver blot at holde en glødende Tale om en ung Dames Skønhed i hendes Venindes Nærværelse.

C. B. MØLLER & Co.s
Cigarer og Cigaretter
er de mest velsmagende:

Rose 101 **bedste** eksister. Cigaret til 15 Stk. 0.10
„Marquis" med Kork . . . . 10 — 0,10
„Brillante" stor oval m. Kork og Guld 8 — 0,10
„Sherrys" Cigaretterne Nr. 1, 2, 3, 4, og 5.
„Elite" á la Algier u. Mundstykke . 20 Stk. 0,25

Det syndefulde Kys.

En fransk Historie.

Den smukke Novice er meget urolig paa Grund af en Synd, hun har begaaet. Om Natten sover hun ikke, og om Dagen ler hun ikke mere, saadan foruroliger Angeren hende; hun er aandsfraværende ved Bønnen, drømmer sørgmodigt i Skoletimerne og glemmer at spise ved Maaltiderne; man kunde møde hende i Frugthavens Gange gaaende med smaa Skridt, med hængende Arme, Hovedet sænket, udstødende dybe Sukke, nedtrykt, langsom — hende, der altid var saa skælmsk og livlig! I sin sorte og hvide Dragt ser hun ud som en saaret Svale, der ikke kan flyve, men slæber sig hen over Jorden. Hendes Læber er som den vilde Rose, der falmer; hendes Øjne er to bly Violer, slørede af en Taaredug. Tilsidst siger hun til sig selv, at hun ikke vil genfinde Freden og sit gode Humør, førend hun er sagt fri for sin skrækkelige Synd, og efter endt Time, endnu med Skoletavle og Griffel dinglende om Halsen, gaar hun til Kapellet for at blive taget i Skriftemaal af den unge Præst, der er Leder for Klosterets Sjæle.

— Jeg hører Dem, min Datter.

Han ser slet ikke frygtelig ud. Hans fede Hænder, der er meget hvide, har en Velsignelses Vanebevægelser, et mildt Lys udgaar mellem Vipperne og Øjenlaagene, der gudshengivent er sænkede.

— Ak, min Fader, jeg tror, at jeg er en meget stor Synderinde, og min Synd vil være en Dødssynd.

— Guds Miskundhed er uendelig, min Datter!

— Ak, maatte den kunne frifinde mig!

Og efter at have fremsagt et Confiteor, begynder Novicen i følgende Ord Tilstaaelsen af sin Synd.

— Det var sidste Uge. Jeg var gaaet hen at tilbringe Dagen paa min Onkel, Amtmandens Landsted. Jeg spadserede alene i Haven, seende paa Blomsterne og lyttende til Fuglene. Jeg tænkte ikke paa noget ondt — jeg tænkte slet ikke paa noget — men jeg var rørt, urolig, ligesom nær en stor Fare, og for en Tid kunde jeg ikke forlade med Øjnene to Spurve, som forfulgte hinanden flagrende henover Gruset i Havegangen. Paa engang standsede jeg. Foran mig laa en ung Mand i Græsset, i Skyggen af et blomstrende Æbletræ. Jeg genkendte min Onkel, Amtmandens Søn, han var 16 Aar og gik endnu i Skole. Han havde ikke set mig komme, han sov. Han var smuk som en Prins med sit blege Ansigt. Hans halvaabne Mund var lig en Rose, der var falden ned paa hans Ansigt. Jeg nærmede mig, stadigt betragtende ham, og jeg bøjede mig en Smule, da jeg syntes, det var bedre at betragte ham nærmere ved.

Men hun kan ikke sige mere! En heftig Graad afskærer hende Ordene, saadan skammer hun sig over det, hun skal skrifte. Hun forsøger at fatte sig, at tage Mod. Forgæves. Endelig vender hun sig bort og græder hede Taarer med Hovedet knuget mellem Hænderne.

— Men, siger den unge Præst, jeg kan ikke skønne om en Brøde, som er mig ukendt, ejheller give Aflad for en Synd, jeg intet ved om.

Heldigvis udfandt han et Middel til at lære Tingen at kende uden at vække Synderindens Frygtsomhed.

— Har De ikke noget at skrive med paa den Tavle, der hænger Dem om Halsen?

— Oh, jo, sagde hun!

— Saa meget des bedre. Hvis De er bange for at tale, saa vil De da, tænker jeg, turde nedskrive Deres Tanker. Skriv altsaa, medens jeg vender mig om, for at De ikke behøver at føle Dem generet.

Hun indvilliger straks i dette Arrangement, tager Griffelen frem, og med Tavlen støttet mod Knæet giver hun sig til at skrive sin Bekendelse, men ikke uden at udgyde Strømme af Taarer, saa grusom synes Tilstaaelsen hende. Da hun er færdig, rækker hun med skælvende Haand den unge Skriftefader Tavlen, skjulende Ansigtet bag Ærmet.

Men den unge Præst kan ikke tyde det, hun har nedkradset, Graaden har forvirret alt, udvisket Bekendelsen paa Tavlen.

— Men hvad mener De da, jeg skal gøre, siger han, for at faa at vide, om Deres Brøde er saa stor, som De siger, og om Himlen kan være naadig eller ikke?

Ved disse Ord bliver hun helt bleg, forfærdet ved Tanken om ikke at have faaet Tilgivelse, og hun græder paany af fuldt Hjerte . . . .

— De skal ikke fortvivle, min Datter, alt Haab er ikke ude, og Gud indgiver mig endnu en vellykket Tanke. Det, som De hverken kan lade mig høre eller læse, det vil De maaske kunne vise mig *i Handling*. Tænk Dem engang om og overvej. Er Deres Synd af den Slags, som det er umuligt at gengive ved Tegn og Bevægelser?

— Aa, nej, siger hun.

— Saa gaar jo alt paa det bedste af Verden. Jeg vil lægge mig paa denne Bænk, ligesom Amtmandens Søn laa, jeg lader som jeg sover, eftersom *han* sov, og for at Deres Synd skal mig paa enhver Maade aabenbares, saa gør De med mig det, som De gjorde med ham.

— Det vil jeg aldrig turde . . . .

— Denne Gang, min Datter, *byder jeg* Dem at turde. Forresten behøver De ikke i nogen Henseende at føle Skam, eftersom jeg slet ikke aabner Øjnene.

Hun tøvede et Øjeblik, men under den unge Præsts strænge Blik bøjer hun Hovedet, fatter sig, indvilliger. Dette hellere end at tale!

Han har allerede lagt sig paa Bænken med Hovedet støttet mod Muren, og med lukkede Øjne spørger han:

— Var det saadan at Amtmandens Søn laa?

— Ja, ganske saadan, siger hun.

— Skrift saa, min Datter!

Saa nærmer hun sig skælvende, bøjer sig lidt, betragter ham, synes, at Præstens Mund — den ogsaa — saa ud som en Rose, der var falden ned dèr, og — berører den med et flygtigt Kys.

— Og saa . . . .? spørger Skriftefaderen.

— Men det var alt, min Fader, jeg sværger Dem til, at det var alt! Saa gav jeg mig til at løbe gennem Haven, forfærdet over, hvad jeg havde gjort. Ikke sandt. Min Forbrydelse er frygtelig, og jeg er fordømt?

— Det er alt eftersom — siger Sjælesørgeren — den Synd, som De har gjort Dem skyldig i, kaldes et Kys. Men der er forskellige Slags Kys. Nogle er meget fordømmelige, andre er uskyldige.

— Oh, De gengiver mig Haabet! Mit er maaske ikke af de mest skyldige, min Fader?

— Det er det, som jeg i Øjeblikket ikke med Vished kan afgøre. Jeg er bleven overrasket. Jeg fik ikke Tid til tilstrækkeligt at studere Spørgsmaalet. Det vilde være godt i Sandhedens og Deres Frelses Interesse, om Forsøget blev gentaget.

— Som det behager, siger hun.

Endnu engang bøjer hun sig over den unge Præst, der lukker Øjnene og lader som han sover, og med Læberne rører hun hans Læber.

— Det er sandsynligt, siger han efter nogen Tavshed, at *det* Kys ikke har været af de mest skyldige, men det vilde paa den anden Side være urigtigt at erklære, at det har været helt uskyldigt. Tilfældet bliver tvivlsomt.

— Men for fuldstændigt at klare min Dom, saa tryk Deres Mund mod min meget længere, meget, meget længere.

— Meget gerne, siger hun.

Hun bøjer sig, trykker Munden mod hans, uden Hast og med en mærkelig Sødme; saa lød Kapellets Klokke, kaldende Nonnerne til Aftenbønnen.

— Gaa nu, min Datter, Deres Synd er Dem tilgivet, siger den unge Præst alvorligt. Jeg er nu kommen til fuld Overbevisning. Deres Synd er en af de mest tilgivelige; som eneste Bod paalægger jeg Dem kun at hellige med lidt Vievand Deres uskyldige Læber.

— Oh, hvilken Lykke, siger hun og klapper i Hænderne.

— Gaa, siger jeg Dem, og hvis nogen Sinde De skulde falde i nogen alvorligere Synd, det være med Amtmandens Søn eller med nogen anden Person, saa undlad ikke at komme og skrifte for mig, hvor frygtsom De end monne være, jeg vil altid være rede til at høre Dem *paa samme Maade!*

De forenede Bryggeriers EXPORT DOBBELT-ØL kendes paa det røde Dobbeltsegl

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen“, Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, **Harald Hansen,** Telf. 10392.

„Danmarks“ Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks“ Brød forhandles overalt.

Maanen er hvid
og blændende hvid Hud faar enhver, der daglig bruger
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faaes overalt à 32 Øre Stk.

LAX i alle Kvaliteter
Gaasebryst.
Oksetunger
etc. anbefales.
Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908.
Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.
Telefon 817 & 8231. Jacob B. Krøll,
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

H. MATZEN
Reproduktionsanstalt
Leverer
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON No 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

„RAVNEN„ udkommer hver Torsdag

ANDELS-ANSTALTEN **TRYG**
SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
PRÆMIE-RESERVE over 14 Mill. Kr.

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 65 Vogne kører overalt i Byen.

OMSÆTNINGENS STIGNING SKYLDES VARERNES KVALITET

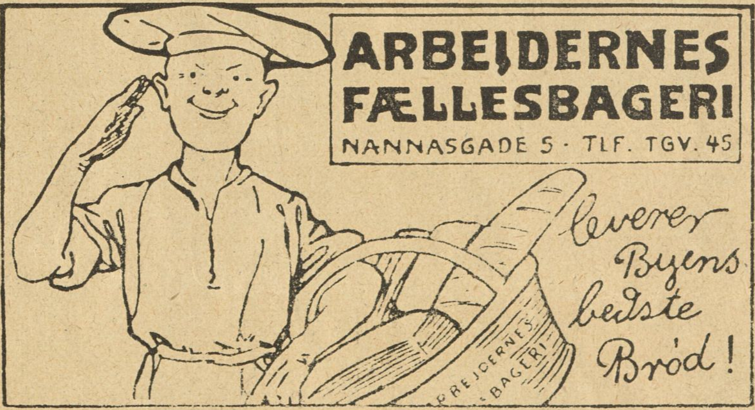

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Arbejdernes Brændselsforsyning
Odense Telefoner 989—1989 Kontor og Lager ved Havnen

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN

„Kødnød“.

Tegning af Emil Poulsen.

Krigeren (til Lægen): Ja, det er meget godt med disse kunstige Arme og Ben .... men kan De ikke sætte de afskaarne Dele sammen til ny Soldater?

16 Sider 10 Øre

RAVNEN

Nr. 33. Redigeret af AXEL WESSEL. Torsdag den 17. August. 1916.

Sort og Wit – zansky.

Tegning af Emil Poulsen

— Skulde det skrækkelige ske, vær saa god ved dem — som en Fader — som *jeg* altid har været!

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.

ANDELS-ANSTALTEN
TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

PRÆMIE-RESERVE over 14 Mill. Kr.

Tuborg
TUBORG
LEVERANDØR TIL DET KONGELIG DANSKE HOF
Lager
Pilsner
Porter
Münchener
Wiener
Export
ØL

Tilskære- & Sy-Kursus

Tilskæring af Dame- og Herregarderobe, Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning. Prospekt sendes.

Københ.s Tilskærer-Akademi, Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

THOMSENS MAGASINER
1 Kl. Dameskræderi

Nikolajgade 13
Kristianshavns Torv 6
Ryesgade 128
Slotsgade 3
AFBETALING

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI

Prøv
vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

Calcium Carbid.
H. Gabe. Monradsvej 13. København F.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Køsters Mavebitter
Svane Apotheket
god Randers velsmagende
Bør nydes overalt. Faas overalt.

„Kollegiale Karikaturer“.

Tegning af Skuespiller Erik Lassen.
Nicolaj Neiiendam.

Naeb og Kløer.

Jeg er Abonnent paa „Social-Demokraten“.

Forleden Morgen hændte der det, at Aviskonerne tog fejl; jeg fik „Vort Land“, og en anden maa have faaet „Social-Demokraten“.

Du forbarmende!

Jeg følte det, som sad jeg paa en Restauration og ventede paa en Bøf, og at jeg i Stedet for Bøffen fik en Spand Vand i Hovedet.

En ny Verden rullede sig op for mig, da jeg aabnede dette Blad! Side op og Side ned læste jeg — og fandt krampagtige Skrig, forvredne Synspunkter og tykke Lag af klæbrig Perfidi og mosedyb Hykleri.

„Danmark er til Salg!“ „Edvard Brandes har løjet!“ „Hele Ministeriet er raaddent“. „Tyskerne spiser Hunde og Rotter.“ „Hvornaar raagner Holger Danske og svinger sit gode Sværd?“ — et fuldkomment journalistisk Tangebal med „Step“ og „Vrik“ og i en Os, mættet med en hæslig krigs-patriotisk Brunst.

At en ansvarsløs Højreungdom i denne Tid, hvor Kanonmundinger er rettede mod vore Vinduer, opfører en saadan udspekuleret Krigsdans, kan ved første Øjekast tage sig lidt farlig ud. Men vær rolig, Højres bevæbnede Kameler vandrer stundesløse om i den konservative Ørken, hvor ingen — intet fornuftigt Menneske — fører deres Raab.

Men tænk, hvilken Forskel paa „Social-Demokraten“s sunde Sans og Taktik og saa dette „Vort-Land“ske Hysteri.

Maa jeg paa det bestemteste protestere imod Forvekslinger af den Art!

Undskyld Ulejligheden.

Dr. Tyf.

Sommer paa Landet.

Aften paa en landlig Plet.
Kvæget brøler spændt og mæt.
Svale, milde Aftenlufte,
fyldt med friske Møddingdufte.
Bi og Græshop kvinkelere,
Droslen slaar, *m. m. m.*.

Pigen hjem fra Marken gaar.
Karlen just i Porten staar.
Mælkespande — Skulderaag.
Halvlang Pibe — Nysølvs-Laag.
... Svært der til hinanden skeles,
smiles, smiskes, *o. fr.*.

Pigen hviler Spanden lidt.
Karlen spytter bredt og fedt.
Pigen bruger Næsekluden.
Karlen glor paa Træskosnuden.
Stilhed — Pavse — Begge grinende
rødmer, glor, *o. a. l.*.

Solen ned bag Skoven gaar.
Aftenklokken sindig slaar.
Karlen damper, Pigen fniser;
sikre Kærlighedsbeviser.
... Indtil han faar Mod at sige:
»Skal vi to saa...?« *o. desl.*.

I den aftenstille Skov
gaar de to foruden Lov.
Armene om Livet lagt,
sværges der en Elskovspagt,
fæstnet stærkt med Følelser blidere,
Kys og Haandtryk, *o. s. v.*.

Frederik Skousbo.

Dydigt paaklædt!

Tegning af Olga Nørvig.

— Jeg ser Dig aldrig bade.
— Nej, jeg synes, det er noget saa simpelt at vise sig saadan halvnøgen i Badedragt!

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

„Hiv og Sving søger Arbejde".

Tegning af Emil Poulsen

En ny og morsom Serie for Ungdommen.

„EL UNIVERSO"
INDREGISTRERET
3·STK·30·ØRE
FRA·H·NIELSENS·CIGAR·OG·TOBAKSFABRIK
TELEF.·309 ODENSE TELEF.·309

Køb Alfa Margarine

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. Chr. Jensen.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. Joh. Olsen

Forsamlingsbygningen
Helsingør
(Helsingør Folketeater)
anbefaler sine hyggelige
Restaurations- og Selskabslokaler.

Forsamlingsbygningen „Jylland"
Randers.
anbefaler sine hyggelige Restaurations- og Selskabslokaler J. ANDERSEN.
Telefon: RANDERS 344.

Fabrik-Udsalg.
Have- Auto-Slanger
Alle bør købe
friske Varer
fra
Gummi-Lageret
„Francais"
A. Mouritzen
Lille Kongensgade
16.

„RAVNEN" koster kun 10 Øre.

Vel mødt igen!

Sæsonen aabner! *Casino* redder
sin Forsæson med »Den tapre Skrædder«.
»*Det nye*« stoler paa *Ivars* Snille:
Han fanger vel sagtens en ny *Odille*.

Til Jærnbanegade kom ej *Betty*,
den høje Kunstes fornemmeste Lady.
Naa, skidt med det! Derom er vi enig:
Hun tuder s'gu ikke bedre end *Rehni!*

Det kongelige fik ikke sin Doktor.
I *Folke*— kommer den faste Stok, der
for Heltens Skæbne aander og lever
og for de rædsomme Skurke *bewer*.

Dog allerbedst mig *Sønderbro* hover,
solid og kraftig Kost man os lover.
Det Løfte kan *Dagmar* magelig indfri,
for hendes Kunst er ej skind- og benfri!

Dansk Korn Snaps

VAGABOND OG MILLIONÆR

EN SPÆNDENDE AMERIKANSK ROMAN

— Men sæt, at Du nu virkelig bragte ham mig til Erstatning — jeg taler i Alvor!

— Han vilde sparke Dig ud af Lemmen!

— Naa, saa det tror Du? Ja, jeg maa jo ogsaa indrømme, at jeg ikke tager mig særlig fordelagtig ud.

— Nej, Du kunde saamænd godt skræmme Livet af Folk.

— Du var dog ikke saa forfærdelig bange....

— Du keder mig, Hinkeldink!

— Hinkeldink! Store Gud!

Vejen førte forbi Craftons Farm ned til Floden, hvor den drejede mod Øst og gik langs med Floden til Arbejderlejren ved Dæmningen.

Lejren bestod af et Dusin Bygninger et Stykke foran Bjergpassets Munding; der var et Maskinhus, en Smedje, Ingeniørboliger, nogle usle Barakker til Arbejderne m. m.

Selv midt paa Dagen naaede Solen næppe Bunden af Bjergkløften.

Arbejdet var forbi for denne Dag, da Vognen gjorde Holdt i Lejren.

— Her er en ny Arbejder til Dig, Casey, raabte Martin til en Mand, som stod i Døren til en Barakke.

Casey kom hen og besaa Dukane.

— Hvor har Du fisket ham? spurgte han Martin.

— I Melton. Han vilde snyde mig, efter at jeg havde givet ham Middagsmad, men det kom han daarligt fra.

— Sikken en Slubbert!

— Han hedder Hinkeldink — og vil naturlig sørge for at drive den af saa meget som muligt....

— Det skal vi nok kurere ham for. Jeg sætter ham i Mike Callahans Arbejdshold; Callahan kan faa en død Mand til at arbejde. Gaa nu ind og æd din Aftensmad, din Laban. Du vil ikke arbejde? Hva? Du skal komme til at arbejde, saa Blodet springer frem under Neglerødderne paa Dig og dine Indvolde danser Kankan i Maven paa Dig. For nu er Du ikke Vagabond mere, forstaar Du, men en Slave med din elendige lille Sjæl fuld af Frygt for Gud og Mike Callahan.

— Mike Callahan kan jo prøve paa at røre mig, saa skal jeg nok tage mig af ham. Hvor er Direktøren?

— Du har ikke noget med Direktøren at gøre, din Stymper! Gaa ind og spis Aftensmad, ellers faar Du ikke noget!

Den Udtalelse fyldte Jimmy med mere Frygt, end Truslen om Callahan havde gjort. Efter at have vadsket Ansigtet i et Kar, som med dette Formaal for Øje var opstillet udenfor Spisebarakken, og tørret sig i et af de snavsede Haandklæder, der hang ved Siden af Døren, gik han indenfor.

70 eller 80 Mand sad og spiste ved to lange Borde, der bugnede af vældige Fade med rygende Mad, hvorpaa Mændene gjorde voldsomme Indhug.

Dukane slog sig ned paa en Bænk; kun de nærmeste lagde Mærke til ham, Resten saa ham ikke, og ingen bød ham Velkommen. Efter at have kastet et hurtigt Blik udover den spisende Forsamling, fordybede han sig i en vældig Portion Oksekød med Kartofler, Bønner og Brød.

Efter at have spist, spurgte han om, hvor Kontoret var, og begav sig straks derhen. Det var en bred Dobbeltbygning, der var smækket op i al Skyndsomhed; Husenes Tag bestod af Tagpap; i det ene boede Ingeniørerne, i det andet havde Selskabets Købmandshandel til Huse. Kontoret var stænget og laaset.

Jimmy henvendte sig til en lang, mager Fyr, som stod i Døren til Købmandshandlen og hensunken i tavse Betragtninger stangede Tænder; det var tilfældigvis Bestyreren; af denne fik Jimmy at vide, at Overingeniøren lige var redet ud og først vilde komme tilbage sent paa Aftenen.

— Casey har været her og sagt, at De skulde komme, sagde Bestyreren. De er allerede opført i hans Bog som tilhørende Callahans Arbejdshold.

Og han grinede paa en Maade, der ikke stillede den omtalte Arbejdsformands Karakter og Rygte i det bedste Lys.

Dukane fik af Bestyreren to Tæpper, som blev skrevet paa hans Navn, og gik saa sin Vej. Han følte sig yderst nedtrykt til Mode, og det stod ham klart, at Skæbnen havde spillet ham et slemt Pus. Der var næppe nogen Udvej — han maatte sove sammen med snavsede Arbejdere i en ussel Barakke.

Der var to Barakker, en for Minører, Tømrere, Maskinister og andre, som i deres Egenskab af faglærte stod over de almindelige Arbejdere og fik bedre Betaling, og en for alle de andre, der havde to Dollars om Dagen og alting frit.

Det var en let Sag for Dukane at finde en tom Køje i den lange Barakke; thi — som Martin havde sagt — man havde Vanskelighed ved at faa Arbejdere, og endnu vanskeligere var det at faa dem til at blive, Arbejderne kom, blev en Uge eller to, og naar de saa havde faaet lidt Penge paa Lommen, gik de deres Vej igen. Derfor lagde man næppe Mærke til, at Jimmy var kommen; man ansaa det for givet, at han hørte til de Snese, der kom og gik.

Endelig laa han i sin Køje; omkring ham snorkedes der kraftigt; en let Brise strøg ind gennem den aabenstaaende Dør; men alligevel var Luften tung af Stanken fra Tagpappet og alle de svedende Kroppe.

En Følelse af det storslaaede i det Arbejde — et Vandbassin, 150 Fod dybt — som præsteredes i denne Afkrog af Verden, og som dog kun var ét af de Foretagender, Dukane & Co. samtidig havde i Entreprise, opfyldte ham med en vis ny og stor Agtelse for Dukane & Co. Han havde aldrig før været dets store, bankende Hjerte saa nær, og det hensatte ham i en ejendommelig Stemning, endskønt han langtfra var begejstret for Udsigten til at skulle svinge Hakke og Spade.

Den følgende Morgen, da han stod op, følte han sig ualmindelig godt tilpas; han syntes formelig han svulmede af Liv og Sundhed, Glæde og Fortrøstningsfuldhed. Han vilde forklare Direktøren Sagens Sammenhæng, skaffe sig anstændige Klæder, skrive en Check for at faa Penge, holde Besigtigelse — han skulde virkelig inspicere saa godt, som

en Ikke-Fagmand kunde gøre det — og skynde sig tilbage til New-York.

Efter at han saaledes i Tankerne havde ordnet alt, gik han let om Hjertet hen og spiste Frokost.

— Naa, Du er altsaa den ny Mand, som sagde til Casey, at Du nok skulde tage Dig af mig, hva'? hørte han pludselig en Stemme ved Siden af sig.

Et halvt Dusin Mænd stod i en Klynge; to af dem, der var iført høje Skaftestøvler, var, efter alt at dømme, Ingeniører; desuden var der Casey og Martin, samt en bredskuldret, mørk og barsk Fyr med stort, brunt Overskæg og et infamt Ansigtsudtryk, syntes Dukane; allesammen lo de af fuld Hals. Den, som havde talt til ham, var en høj sværlemmet Karl med fingertykke Øjenbryn og et Ansigt saa vejrbidt, at det næsten var ildrødt; han var mindst et Kvarter højere end Dukane.

Den unge Mand følte sig et Øjeblik næsten helt angst ved Synet af denne Kæmpe — *næsten* men ikke helt.

— De er en meget, meget stor Mand, Hr. Callahan, sagde han beroligende. Jeg tager min Ytring tilbage . . . .

— Din ubehøvlede Karl! Ned til Blandingsmaskinen med Dig og faa fat i en Skovl!

— Jeg? Aldrig! Jeg vil tale med Direktøren . . . .

— Jeg skal . . . . begyndte Callahan rasende.

Men han blev afbrudt af Manden med det store, brune Overskæg.

Jeg har Kommandoen her; hvad vil De?

— Jeg er Jim Dukane.

— Martin har allerede talt om Deres muntre Paafund. Men driv nu ikke Spøgen for vidt, ellers kunde det jo være, at der endnu faldt lidt af . . . .

Og han tilføjede med et haanligt Blik paa den unge Mands medtagne Ansigt:

— De synes at have moret Dem ordentlig i den sidste Tid — lidt Arbejde vil gøre Dem godt . . . .

— Men det er sandt, hvad jeg siger . . . .

— Javel, javel! Hver eneste Vagabond, som kommer her, lyver en Historie sammen, blot han derved tror at kunne faa Penge til at købe Brændevin for. Tag ham med Dem, Callahan!

Jimmys Øjne eller — rettere sagt — Øje lynede.

— Nej, ...

Han fik ikke sagt mere, thi Callahans Jernnæve slog ned paa hans Skulder og trak ham med sig, idet han blev ved med at udslynge Trusler og uhyggelige Spaadomme.

— Du skal komme til at arbejde, saa din Rygrad knækkes paa tre Steder, tilføjede Formanden, idet han uden at slippe ham stak ham en Skovl i Haanden.

Taarer trængte sig frem i Jimmys Øjne af lutter Raseri, og han kunde have slaaet Manden med det store, brune Overskæg til en graa Masse, som ikke skulde kunne skelnes fra Beton; men Jernnæven holdt ham stadig fast. Det eneste, han var i Stand til, var at udslynge et Uvejr af Skældsord mod Chefen, som ikke hørte dem, og forudsige en Mængde mærkelige og ubehagelige Ting, som skulde hænde denne; thi Callahan kunde i det mindste ikke kue hans Tunge.

At skovle Skærver er ikke noget morsomt Arbejde, hvad Jimmy og Straffefangerne vil kunne bevidne — og Jimmy kunde i Virkeligheden lige saa godt have været en Straffefange med Lænke og Kugle.

Callahan viede navnlig ham sin Opmærksomhed og gav ham mange gode Raad til Efterlevelse. Foruden Jimmy var tre andre Mænd betroet til hans specielle Omsorg; disse holdt af og til Hvil, hvilket Dukane derimod ikke fik Lov til. Arbejdet fyldte hans Sjæl med Lede og hans Hænder med Blaser. Ved Middagstid var hans Ryg knækket paa tre Steder — som Callahan havde lovet — og om Aftenen var det ham, som om hans Rygrad var helt pulveriseret.

Det var en hundrede Aar gammel Jimmy Dukane, som, da det var Fyraften, vaklede hen til Vasketruget, med blødende Hænder, værkende Krop og rystende Knæ; men en ukuelig Sjæl boede endnu i ham, en grusom Hævntørst luede i hans Bryst, og de Ting, han hele Dagen havde betroet Callahan angaaende denne selv og Arbejdschefen, vandt varm, omend tavs, Beundring hos Tyrannen med Staalnerverne.

Det var Jimmy, da han denne Nat laa og vaandede sig i Sovebarakken, som om han var hundrede Aar gammel.

Samme Aften betroede Callahan Casey og Martin, at Hemple — efter hans Tale at dømme — var »en ren Satan«.

III. DUKANE I VIRKSOMHED.

Dukane var kommet en Torsdagaften; om Lørdagen havde han tjent 4 Dollars. Da han sammen med de andre Arbejdere marsjerede op til Købmandsforretningen — ved hvilken Lejlighed han følte det samme som en doven Skoledreng, der uventet har faaet en Præmie — blev han — som han selv kaldte det — grundigt brændt af; han fik nemlig ingen Penge; hans Regning i Handelsboden paa 6 Dollars og 10 Cents for Tæpper og en Pakke Durhamtobak gik i Modregning for Beløbet. Saa gik han tilbage til Sovebarakken, fuld af den dybeste Respekt for Dukane & Co.s Forretningsmetode.

— Jeg maa købe Klæder, det er der ingen Tvivl om, tænkte han; men med de Priser, man tager her, kommer jeg næste Uge til at skylde for en hel Maaneds Arbejdsløn. Jeg synker dybere og dybere i Gæld — og min Fader er langt borte paa den anden Side Havet!

Han havde hørt Tale om Tvangsarbejde paa Plantagerne og i Gruberne i Syden, om Arbejdere, som efterhaanden sank ned til at blive gældbundne Trælle.

For hans ophidsede Fantasi var det i første Øjeblik, da hans Arbejdsfortjeneste med eller mod hans Vilje blev holdt tilbage, endskønt han havde glædet sig til at kunne hæve 4 Dollars — som om han var bleven bestjaalet. Man var en Træl her i Silver Peak, en ussel og elendig Træl. Mexico var sikkert ikke saa slemt som dette her. Det varede vel ikke længe, inden man greb til Pisken; Firmaet Dukane & Co. var et umenneskeligt Vidunder, som ikke undsaa sig for at berøve en stakkels, fattig, udpint Arbejder hans 4 Dollars. Harmen skød op i ham, med Harmen fulgte en berusende Veltalenhed, han holdt en socialistisk Tale for en Gruppe Arbejdere udenfor Sovebarakken, hvortil de alle nysgerrigt lyttede. Da han havde talt sig helt aandeløs, satte han sig ned og rullede en Cigaret. Han følte en brændende Tilfredshed med sig selv. Thi var han i Virkeligheden ikke en af de forkuede? Han kendte deres Sorger og Lidelser; for Fremtiden vilde han gøre Arbejderpartiets Sag til sin.

— Det er ikke fordi de tager vor Arbejdsløn for Varer, som vi faar i Butiken — det er der jo ikke noget at sige til, sagde en af Arbejderne; men derimod burde der sættes en Stopper for, at de driver Aager og tager dobbelt Pris. Seks Dollars for et Tæppe og 10 Cents for en lille Pakke Tobak, som man ethvert andet Sted kan købe for det halve! Ti Cents for en lille Pakke Negerhovedtobak, som er lige saa nødvendig for en Mand som Mad; og 2 Dollars for et Par raadne Arbejdsbukser, som paa alle andre Steder i Verden koster én Dollar! Aager og Tyveri over hele Linjen — Pennick i Butiken, Chefen paa Kontoret.

— Chefen? sagde Jimmy og spidsede Øren.

— Ja, han snyder paa Cementen. Pat Gorham fortalte mig forleden Dag, at Selskabet betalte for flere Sække, end der kom hertil.

— Det er umuligt. Kvitteringerne viser jo, hvor meget der er kommet hertil?

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Rædslen for den russiske Bjørn.
(»La Baionette,« Paris.)

Thomas Langhaar er bleven Enkemand og henvender sig paa »Sprit-Kontoret« for at faa en ekstra Liter Brændevin til Begravelsesgildet. Paa Kontoret gør de mange Ophævelser og kræver bl. a. Dødsattest. Rasende udbryder Thomas: — Dødsattest!? — Vil De ikke osse ha' Liget!?
(»Strix«.)

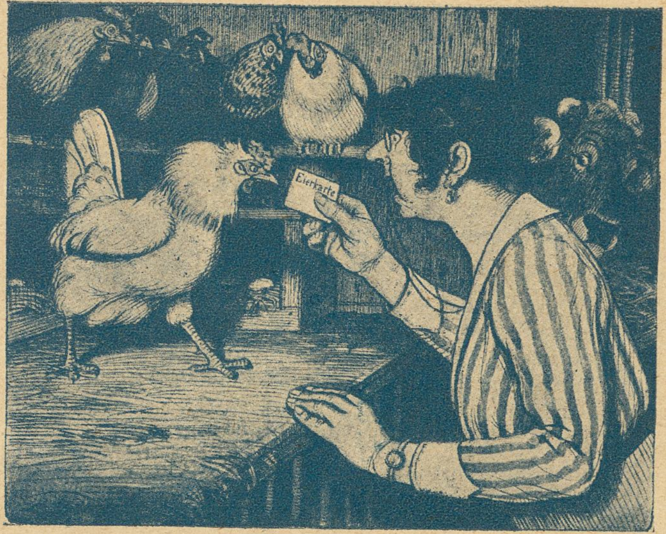

Den nyindflyttede Sommergæst vil tage de nylagte Æg, men Hønen modsætter sig det. Damen bliver ivrig og raaber tilsidst: — Se her, her er mit Æg-Kort!
(»Fliegende Blätter.«)

Illustreret Brev fra Fronten:
. . . Vi bor meget idyllysk i en Villa —
(»Illustrirte Zeitung.«)

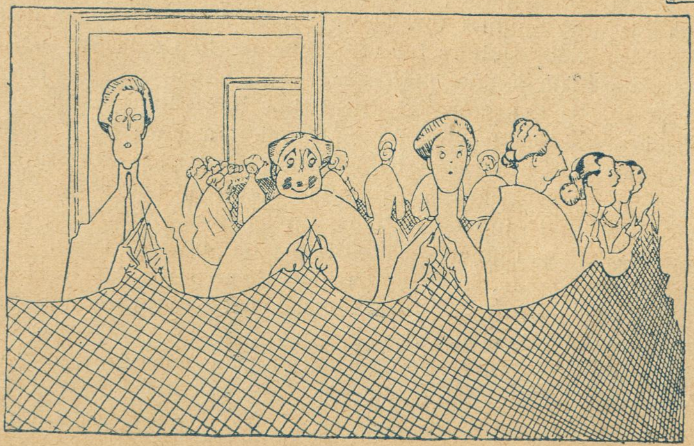

Alle Englands Kvinder strikker paa et stort Net, som skal spændes over Atlanterhavet for at fange Handels-U-Baaden »Deutschland.«
(»Simplicissimus«)

Rød Indmad

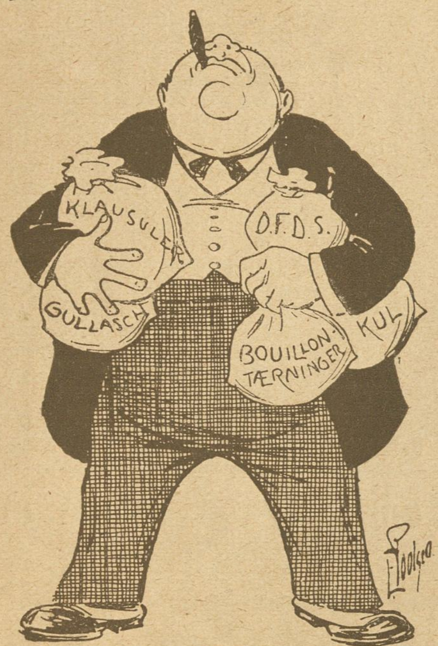

***Gullaschfabrikanten:** Den hæderlige Del af den danske Befolkning lader sig ikke imponere af sølle 25 Millioner Dollars!*

»Malerinden« Fru *Slott Møller* har paa det nordiske Studentermøde vovet at angribe Arbejderpartiet og bebrejdet det Mangel paa Fædrelandssind. Fruen bereder Samtiden den ene Overraskelse efter den anden. Da hun begyndte at skrive i »Nationaltidende«, præsterede hun det umulige: hun *skrev* værre, end hun *malede*. Nu er det *aller*umuligste sket: hendes *Tale* er endnu elendigere end hendes *Skriverier!*

Lauritz Olsen filmer.

Sct. Hans.

For Sct. Hans blev jubileret,
og et Festskrift blev præsteret:
Man beviste, saa det klodsed,
at Sct. Hans er ej saa *tossel!*

Dog privat der lyder Anker,
at selv *Wimmer* har Skavanker.
Herregud dog! Hvor fatalt, at
netop dér det skal være *galt* fat!

Kommissionær Thorvald Hansen blev forleden nappet, da han agerede privat Totalisator paa Traverbanen. Ved den Lejlighed gik det endelig op for mig, hvorledes »Bookmaker« egentlig skal oversætttes — det betyder selvfølgelig paa Dansk »Buk-mager.«

En engelsk »Tommy«, som mistede syv Ribben ved Gallipoli, er lige hjemkommen for at blive gift.

— Saa slap Adam dog alligevel billigere fra det!

Gode Raad, der ikke er dyre.

Varm Dig, kære, naar Du fryser,
spis, naar Du har Mad og Smag,
slukt dit Lys, naar Solen lyser,
naar det regner, søg dig Tag.
Har Du Hastværk, vel, saa il da,
er Du mødig saa sig stop,
er Du søvnig, nu saa hvil da,
har Du sovet, saa staa op.
Finder Du ej Fred derhjemme,
vel, begiv Dig ud, min Ven,
kan Du saa ej Hjemmet glemme,
godt, saa gak Du hjem igen!

Danske Embedsmænd i Vestindien emballeres for Grønland.

Opad!

Mod det Høje, mod det Høje!
Hav det Hver en Stund for Øje! —
Saadan præker Præsten from:
Der er virk'lig no'et derom.

Min Cigar de har lagt paa,
Kød- og Fiskepriser, aa!
Stedse opad! Tør dit Øje —
Mod det Høje, mod det Høje!

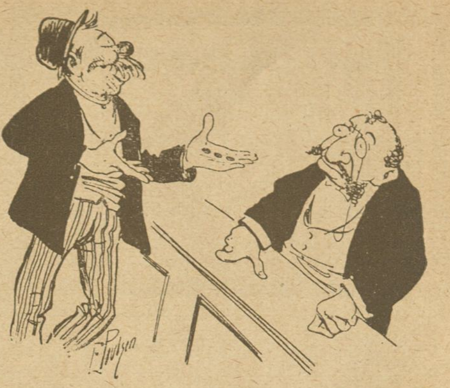

Sjoveren: (hos Vekselleren) — Her har je' 3 Ør' — maa je' be' om a' faa dem vekslet i 25 Millioner Dollars — de' har je' hørt, a' Amerikanerne gi'r nu!

7/8. *Grosserer Lykkeberg, den bekendte Redningsmand fra Furesøen, er bleven dømt for groft Klausulæderi.*

— Ak, ja, Fuglen fra Furesøens Vover er bleven en Guldfugl!

Bommen i Falkoneralleen hører til de udødelige Institutioner. Hvor mange Gange har ikke Pressen forgæves givet den en *Straale?* Og saa kunde Brandmændene forleden virkelig tro, at den lod sig dupere af *dem?*

8/8. Det var en mærkelig Ide af Tyskerne at opbringe Dampskibet »Ydun« med alle de smaa Feriebørn. Hvad vilde de med dem? Skulde de forynge Nationen, maaske?
— Aha. *Yduns Æbler!*

Danske Barberere i Karikatur.

Silfvander, Krystalgade 19.

Kun et eneste
Middel behøver De til den daglige Hudpleje — Spiræa Sæben er sig selv nok! — Prøv Spiræa een Gang, og den er Deres Toiletsæbe for altid!
Et Forsøg vil overbevise Dem!
Enefabrikanter:
Kaalunds Sæbefabriker, Kolding.

Horsens den 29/1 1916.
Høj Erede Redaktion
Under Tegende Tillader sig herved at Sende el Manuskript jeg vil Gjerne Bede dem om at Gjennem Læse om Muligvis om at de kunde Bruge det Om de saa vil Udgive det i deres Erede Blad.
Med Højagtelse
M. M. Daugaard.

En skiklig Præst.

En Præst paa Landet Han var saa skiklig Det sagde Bønderne om ham Nu kan de selv Dømme Hvor skiklig han var Han havde Jord Til sin Præstegaard Det har jo Præsten Som mange Ved paa Landet Det var i Høstentid Det havde Rejnet I mange Dage Saa havde Præsten Bedet til Vorherre Om at faa Tørveder Saadan at de kunde Faa deres Koren Hjem Det var saa bleven Tørveder og Bønderne Var ved at Kører Koren Hjem Saa var Præsten gaaet Ud i Marken og se om hans Koren var Tør til at Kører Hjem Det var det han havde en Tyr der var saa Slem Til at Rykke sig Løs Det havde den ogsaa gjort den Dag saa Fangede han Tyren han Trak en anden vej Hjem Han kom saa forbi Kirken Med sin Tyr saa ser han At der staar saa mange Inde paa Kirkegaarden Ved en Ligkiste Det er Sandt sagde han Det er den Salig Lars Røgter der er død Og jeg har Glemt At jeg skulde Kaste Jord Paa ham og sige et par Ord Nu var gode Raad jo Dyer Som man jo siger saa Bandt Præsten sin Tyr Ude ved Vejen ved et Træ Med det Reb som den havde Saa gik ind paa Kirkegaarden Han tog sin Hat af sagde Goddag Han sagde saa til dem Som stod ved Kisten At han Ren og Bar hel har Glemt at han skulde sige et par Ord Og at han skulde Kaste Jord paa Lars Røgter som var død Om der var nogen af hans Venner der havde noget i Mod At jeg Kaster Jord paa Uden at have Præstekjole Og sin Præstekrave paa Præsten han sagde at Ordene kunde være lige gode Det sagde de alle ja til Og der var ingen der Havde noget i Mod At Præsten han Kaste Jord paa Som han var der Og saa tog han Skovl I sin Haand saa Tænkte han Paa sin Tyr som stod Bunden ude ved Vejen ved Træet Til den føste Skovl Jord han Kaster ned paa Kisten Sagde han af Jord er du Kommen Se hvor han Gloer Den anden Skovl Jord han Kaster ned paa Kisten Sagde han til Jord skal du Blive han Løfter med Halen Den tredie Skovl Jord han Kaster ned paa Kisten Sagde han af Jorden skal du Opstaa Saa nu Løber han Fanden gale me Af hele Helvede til A . . .

Digtte og Førfatte af Morten Madsen Daugaard Amaliegade No. 33 1ste Sal O.V.G. Horsens MCMXVI.

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer·Huden·
Alles Yndlingssæbe

Ærværdige Aage Nielsen, Aarhus. Deres mange Digte har rørt os, men de er lidt for ensartede, og hvem tror De, interesserer sig for »den Søde,« om hvem De i sidste Post digter:

Længsel:
Mel.: Fuglen sit Øje lukker.

Nu er du rejst du Søde
og jeg alene staar.
:,: Da maa mit Hjerte bløde :,:
Hvis jeg dig aldrig faar.

Er det ikke bedre at sende Digtene direkte til »den Søde?«

L. J. S. »Da vi havde faaet en ny Pige,« er ikke riglig morsom og ikke Spor af original.

Alex. Buch. Vi skal nok anvende Deres »Kvindehoved.«

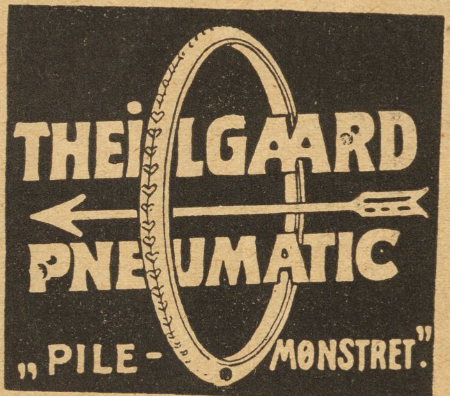

»Det er ganske forfærdeligt saa Føden er dyr nuomstunder, man har jo knapt nok Raad til at faa, hvad man *er vant til* at spise.«
Immanuel Nielsen.
Helsingør.

E. Albrechtsen. Lad gaa — ved Lejlighed!

Ejner C. (Ben Gur) Tegningerne kan ikke bruges, da de ikke er lavede med Sort.

H. Stjernkvist. En enkelt skal blive oplaget.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.
Koncert
hver Sommereftermiddag.

Tivoli.

Sommersæson fra 12. Maj til 17. September 1916.
Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.
Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn.
Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Sommerlyst Koncertsal
hver Aften: Sommerrejsen 1916.

Det noterer jeg, at
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe
er den bedste.
faaes overalt à 32 Øre pr. Stk.

Th Jensens avt.

skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57. Telefon Nora 2677 y.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,

Tegning af Storm-Nielsen.

— Se saa, mine Herrer, nu tror jeg nok, at vi med Held kan deltage i »Politikens« Altankonkurrence!

Krigshumør.

Den saarede fra Løbegraven skal opereres, og idet Lægen kommer, siger Soldaten: — Jeg er ikke bange for Operationen, men det generer mig at se en Mand gaa løs paa mig med en Kniv, naar jeg selv ikke har noget Vaaben ved Haanden!

Godt Middel.

Lægen er bleven kaldt til en ung Grossererfrue, som er falden i Afmagt. Lægen tumler en Tid lang med hende, men hun giver sig ikke. Saa siger Lægen:

— Aa, Hr. Grosserer, vil De hente Fruens nyeste Hat.

Da Grossereren kommer med Hatten, siger Lægen: Vær saa god at sætte Dem paa den.

Fruen: Du gør det ikke, Oscar!

Pyh —

Gæsten: Hør, Opvarter, denne her Kotelet lugter!

Opvarteren: Ja, det gør den skam ogsaa — nu skal jeg lukke Vinduet op!

Forsigtig.

Peter og hans Ven Moses sidder i Ventesalen i et Biografteater. Lige overfor sidder en nydelig ung Pige. Moses skubber til Petei og siger:

— Hende kender jeg meget godt.

Peter: Hvorfor gaar Du saa ikke over til hende?

Moses: Næ, hun har maaske ikke købt Billet endnu!

Kort og godt.

Unge Cohn telegraferer fra New York til sin Fader: »Gratuler mig. Forlovet. 50.000.«

Gamle Cohn svarer pr. Telegram: »Kroner eller Dollars.«

Unge Cohn telegrafer: »Dollars.«

Gamle Cohn: Gratulerer!

Klart.

Hun: Hvorfor mon findes der saa mange ulykkelige Ægteskaber?

Han: Naturligvis fordi der er for faa Skilsmisser!

5/8 Den ny Kornordning vedtaget.

Tegning af Erik Lassen

Det store Landbrug: — Vi sidder stadigvæk godt, hvor vi sidder!

Besætningen.

En Damehat gaar tilsøs. En Dreng springer ud og bjerger den. Den ængstelige Ungmø, der ejer Hatten, bøjer sig ud over Rækværket og raaber til Redningsmanden:

— *Blev Besætningen frelst?*

Drengen misforstaar Spørgsmaalet og raaber tilbage:

— Næ, er De tosset! Tror De, *den Slags kan leve i Saltvand!?*

Rettens Gang.

Dommeren (til to unge Mænd, der har været i Klammeri): Kunde I ikke afgøre den Sag udenfor Retten?

Den ene: Jo, vi forsøgte det, men Betjenten lagde sig imellem!

Fru Jochumsen.

Et Selskab Herrer og Damer sidder i en Sejlbaad, der langsomt glider ned gennem Sundet, hvis skælvende Bølgetoppe forgyldes af den nedgaaende Sols Straaler. Alle er tavse og ser i dyb Beundring, hvorledes Himlen farves purpurrød. Pludselig afbryder Fru Jochumsen den dybe Tavshed og siger ivrigt:

— *En saadan Kjole maa jeg ha'!*

All right.

Præsten: Jeg saa i Aftes, da jeg gik forbi, at De sad og spillede Kort hos Danielsen. Vidste De ikke, at det var Hviledag?

— Jo, det vidste vi godt, men vi var ikke trætte!

Haarnaal.

Bogholder Holmgren, der er gammel Ungkarl, har anskaffet sig en lille Støvsuger og spørger et Par Dage efter sin alderstegne, noget sjuskede Husholderske, hvad hun synes om det ny Apparat.

— Jo, jeg synes, det lyder saa sjovt, naar Haarnaalene skramler i Tragten!

Motivet ukendt.

Gamle Maren klager til Præsten over, at hendes Mand slaar hende.

Præsten: Men sig mig, har han noget Motiv, naar han slaar Dig?

Maren: Nej, Hr Pastor, han slaar ikke med noget Motiv, men med en Kæp!

Prosa.

— Du maa dog indrømme, at Alderdommen har sin Poesi.

— Poesi! Saa har Du vist aldrig forsøgt at skære en gammel Gaas for!

Spørgsmaal og Svar.

Damen: Er det ikke besværligt at svare paa alle de Spørgsmaal, som Passagererne kommer med?

Kaptajnen: Jo, det er! Hvad var det, De vilde vide?

Haab.

Konen: Kommer ikke det Svinebæst døddrukken hjem nu igen! Du drikker Dig ihjæl, Sørensen!

Sørensen: Saa ta' Dig i Agt, at jeg ikke spøger efter Døden!

Konen: Saa haaber jeg idetmindste, at Du er ædru!

Lokalkendskab.

Fuld Mand klamrer sig til en tændt Lygte midt paa Natten. Anden fuld Mand kommer forbi, og den første spørger:

— Hej, De der, kan De sige mig, om det dér (Lygten) er Solen eller Maanen?

Den anden standser og ser sig om.

— Det kan jeg — hik — ikke sige, for jeg er ikke kendt i denne Gade!

Tegning af Osvald Jensen

Spyflue og Sukkertøj.

C. B. MØLLER & Co.s
Cigarer og Cigaretter
er de mest velsmagende:

„Cigaretaffald" . . . . pr. Pk. 0,10
„Two Brothers" . . . . — 0,15
„Tyrkisk Blanding F" . . . . — 0,25
„Sunday Mixture" . . . . pr. Ds. 0,35
samt **„Gallahers"** Tobakker etc.

Bedelia.

En amerikansk Historie om en moderne Pige.

En Gang for ikke længe siden boede der i Byen Splurgeville en Pige, der var paa Højde med sin Tid, og hendes Mo'r, som *ikke* var det. Hendes Navn var *Bedelia*.

Bedelia var gammel nok til at tage det op med et Mandfolk og sætte Foden under eget Bord, naar hendes Chance dertil frembød sig. Men det vidste hun, at det skulde være én, der var baade pæn at se til samt sober og flittig.

Hendes Mo'r vilde nu helst, hun skulde slaa lidt af paa Fordringerne, at det ikke skulde trække for længe ud. Mødre er som bekendt tidt utaalmodige i den Retning.

Naar altsaa det traf, at en Aftenstund en ung Mand faldt ind paa Besøg hos Bedelia og hendes Mo'r, straks stak Mo'ren i sin blomstrede Kjole, pudrede sig paa Næsen og brasede ind i Dagligstuen for at give den unge Mand sit hjerteligste Haandtryk. Ligegyldigt hvem det saa var, gjorde Mo'ren sit allerbedste for at lade ham forstaa, at hvis det skulde være, saa var han netop den Mand, der kunde være vis paa hendes Velsignelse.

Naar hun havde sagt dette saa tydeligt, at der ikke mere var Spor af Spænding hos den unge Mand, sejlede hun igen ud af Stuen for at hente Limonade og Sødekager. Og naar de saa alle tre havde spist og drukket, var det næsten paa Tide for den unge Mand at tage sit gode Tøj og gaa. Bedelia plejede saa at følge ham til Døren og sige: Se snart indenfor igen; maaske har vi bedre Held næste Gang!

Og saadan gik det hver Aften, sommetider endda flere Gange paa en Aften.

Som Tiden gik, blev Mo'ren mere og mere utaalmodig. En Aften kaldte hun Bedelia ind i sit Sovekammer, lukkede Døren og gik til Sagen.

— Bedelia, sagde hun, Tiden er kommen, da jeg maa tale, da det er min Moderpligt at tale. Du er nu fyldt dit treogtyvende Aar og har endnu ikke haft en Giftering paa Fingeren. Se til mig, Bedelia! Da jeg blot var tyve, havde jeg haft et lille halvt Dusin paa mine Fingre. Og indvendig i dem stod Forbogstaverne paa rige og fornemme Mænd. Jeg kan for Eksempel nævne Dig Hick Trimble, Du véd, som nu ejer hver evige Akre af Hill View Plantagerne vesterpaa. Han var, som han var vild efter mig, og de sa', han forsøgte Selvmord den Gang, da jeg giftede mig med din Fa'r, som den Gang ogsaa var en meget pæn Mand, der ikke drak noget videre.

— Den Gang regnede man mig for den kønneste Pige i Middlesex, og jeg havde lært at spille paa Klaver i Nashville Ten. Skønt de fleste nu siger, Du mest ligner din Fader, ligner Du dog ogsaa mig — i alt Fald nok til at der dog maa være *nogen*, som vil gøre Alvor af det. Men hvorfor i Alverdens Riger og Lande bliver det saa ikke til noget? Jeg ønsker at vide det! Jeg forlanger at vide det! Det er min Ret som Moder! Eller vil Du, at gamle Mrs. Appleby og hendes Søster skal begynde at skumle over, *hvorfor* det ikke bliver til noget?

— Mo'r, svarede Bedelia, jeg véd, at jeg kunde være ikke saa lidt kønnere, end jeg er, og jeg véd, at min Figur ikke er af dem, der gør en ung Mand vild efter en ung Pige. Tillige har der allerede været altfor mange her forgæves. Men *trods* det og *desuagtet* vil jeg tage en høj Paré paa, at kan *Du* holde Dig fra Dagligstuen, Mo'r, og lade din Limonade og dine Sødekager blive, hvor de er, saa skal det ikke vare længe, før Sagerne gaar i Orden og Du faar dit Ønske opfyldt.

— Ta' mig det ikke ilde op, Mo'r, men Tiderne har forandret sig siden din Tid. Det Spil, Du brugte, da Du tog Fa'r ind, nytter det ikke at spille om igen. Den Gang var Mændene varmere end nu til Dags. Nu til Dags er det de unge Piger, som maa tø Mændene op, og sparer de unge Piger paa Optændingen, faar de — det kan jeg forsikre Dig om — aldrig Lejlighed til at brodere Dobbeltnavn paa deres Linned.

— Bryd Dig ikke om, Mo'r, hvad der staar i »*The Ladies' Home Journal*«, men hold Dig i Baggrunden og giv mig min Chance alene. Jeg har ventet længe nok, og Du har ventet længe nok paa at blive Svigermo'r!.... Og saa er der tillige en anden Ting! Skulde Du lægge Mærke til, naar en ung Mand er her for at tale med mig, at Lampen daler og er ved at gaa ud, saa skal Du ikke derfor straks komme brasende med Petroleum. Det er ganske unødvendigt; nogle faa Draaber i Bunden af Beholderen er mere end tilstrækkeligt for en ung Mand, der har gjort op med sig selv, hvad han vil. Har Du forstaaet mig, Mo'r? Vil Du gøre, hvad jeg be'r Dig om? Saa ta'r jeg nemlig min lyse udskaarne paa i Aften, naar Charlie kommer.

— — — — — —

Endnu samme Aften, da Charlie var gaaet, kunde Bedelia berette sin Mo'r, at de havde bestemt sig for førstkommende første Juni.

Fischer-Jacobsen.

DFB Ikke alene Afholdsfolk men alle, der ønsker ekstraktrigt og skattefrit Øl, forlanger DFB
De forenede Bryggeriers **Krone Lagerøl** og **Krone Pilsner**

Folkets Hus, Jagtvej 69 * Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen“, Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, **Harald Hansen,** Telf. 10392.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 81, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. — Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Køb RAVNEN

Forlov-elses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 1,25 o Middag à 75 Øre.
Nørre Farimagsgade 57.

Laurits Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge, Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

TEL. 3684. 3349
S. JOHANNESSON's
TEL. 3684. 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, Fedevarer, Konserves. samt Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

„Danmarks“ Brød forhandles overalt.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN

Sandheden om Arveretten.

Tegning af Anton Hansen

Godsejeren: Arbejdernes Børn arver Kraften fra deres Forældre, men *vor* Søn her skal arve vores Penge, saa han kan købe ny Arbejdskraft.

C.W.OBELS Normal-, Kentucky- og Smal-Skraa i imprægnerede Æsker **10 Øre.**

16 Sider

10 Øre

RAVNEN

Nr. 34. Redigeret af AXEL WESSEL. ✻ Torsdag den 24. August. 1916

Tegning af Alfred Proessdorf.

Vi gik i Vandet
med den Tanke bl. a.
at faa os en Mand.

Planen er strandet —
vi »gik i Vandet«
og haler i Land!

RYG
ODOR
Formrullet
Brasil Cigar 5 Kr. 50 Øre pr. 100 Stk.
Haandrullet „ „ 7 Kr. „ „ „
CIGAR- & TOBAKSFABRIKEN
DANMARK
Telefon 5621 · Grundl. 1888
Niels Hemmingsensgade 20
København

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Tilskære & Sy-Kursus
Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi,
Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

TEL. 3684. 3349
S. JOHANNESSON'S
TEL. 3684. 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, Fedevarer, Konserves. samt
Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR KOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2.
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier,
Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Møbler
Sengeudstyr Kredit fra 4 Kr. mdl.
CHRISTOFFER LARSEN
75, Godthaabsvej 75.

Calcium Carbid.
H Gabe, Monradsvej 13. København F.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. Joh. Olsen

Forsamlingsbygningen
Helsingør
(Helsingør Folketeater)
anbefaler sine hyggelige
Restaurations- og Selskabslokaler.

Tegning af R. Andreasen.

Sommer-Aften-Stemning.

Næb og Klør.

J. C. Hvem andre end J. C., denne Mand, som skulde afløse Berg, hvis Valgsprog var: Gaa aldrig paa Akkord med Uretten! Hvem andre end denne J. C., som beskæftiger Pressen overalt i Landet, og hvis Ord vejes og maales som var han Oraklet i Delfi?

Det er ikke Forfatteren af nærværende Linjer muligt at forstaa, hvorfor ikke hele Landet — Ringkøbing iberegnet — med Afsky vender sig bort fra denne for Landets Sundhed saa frygtelig demoraliserende Skikkelse, hvis Magtsyge sidst har givet sig et saa oprørende Udslag. Hans Stilling er klar: Som Minister var han, forrige Gang de vestindiske Øer skulde sælges, med „Liv og Lyst“ optaget af at faa Salget i Orden. I Aar, da han ikke er Minister, vil han ikke stemme for Salget, før der har været Valg — og efter Valget vil han (ligegyldigt hvorledes Valget falder ud!) stemme for Salget.

Og den Slags Nonsens fra den billige Trylleforretning i Gothersgade lader Folk sig altsaa byde!

En saadan Viden-til-Ministerbollen kan denne Mand — nu nogle Aar efter den Albertiske Rigsretssag — vove at præstere overfor voksne, tænkende Mennesker! Saa lueforgyldt en Ærlighed er det, der stilles op mod dette skumle Løgneministerium, som nægtede at give sandfærdige Oplysninger om Øernes Salg, bundne som de var af selvfølgelige statslige Hensyn!

Vi skal vel nu til at vælge igen, og Valget er naturligvis ikke om, hvorvidt vi skal af med de ulykkelige sorte Øer eller ikke — gid vi aldrig havde ejet dem! Valget bør forme sig som et uhyre Mistillidsvotum til denne Mand, der gør Rigsdagen til et Hestehandlermarked og Politik til et Slag Firkort i dæmpet Belysning og med stærke Kaffepurscher. Lad Alexander Foss, Henning Jensen, Jacobsen (ved „Vort Land,“) Scholevin og Witzansky danne Ministerium — men aldrig J. C. Christensen! Aldrig!

Undskyld Ulejligheden!

Dr. Tyf.

Motivering.

Assessoren: Hvor kunde det falde dem ind at overfalde Arrestforvareren og forsøge at flygte?

Arrestanten: Jo — jeg skal sige Hr. Assessoren, jeg har altid været en Modstander af *Boligtvangen.*

Aarsag og Virkning.

A.: (til B., der har Hovedet indbundet) God Dag— hvad er der i Vejen?

(Intet Svar.)

A: (højere) God Dag — hvad er der i Vejen?

B: En *Paraply* i Øret!

A.: Naa — er det derfor Du er bleven *Stok*-døv!

Folket og dets Plageaand.

Tegning af O. Hartig

— Videre, dit stædige Bæst, tror Du, at Du allerede skal i Stald!

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

„Hiv og Sving søger Arbejde".

Tegning af Emil Poulsen

En ny og morsom Serie for Ungdommen.

Husholdnings-Pakke 3 Kr.

(Værdi 5 Kroner)

bestaaende af

½ kg (1 Pd.) ekstrafin Javakaffe. Tilsætning (Rich & Sønner)
½ kg (1 Pd.) hugget Melis samt The og Kakao.
1 Par fine, engelske Thekopper og forskellige nyttige Genstande, saasom Emaillevarer, Fajancevarer o. s. v. sendes pr. Efterkrav for ovennævnte Beløb + Porto fra **Nørrebros centrale Kaffebazar:**
Bazaren „Fremad“, Blaagaardsgade 32, København N.

Grundlagt 1850 Grundlagt 1850
A/s De danske Vin- & Konservesfabrikker
I·D·BEAUVAIS
M·RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR
KONSERVES · FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

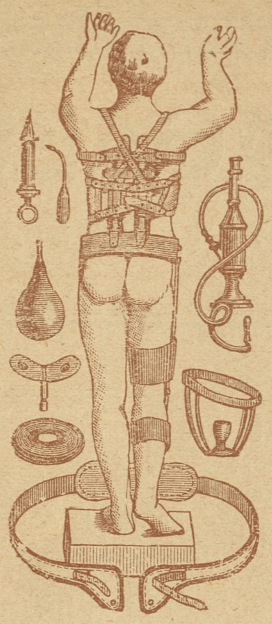

Fabrik-Udsalg.
Have- Auto Slanger
Alle bør købe
friske Varer
fra

Gummi-
Lageret
„Francais“
A. Mouritzen
Lille
Kongens-
gade
16.

„RAVNEN“ koster kun 10 Øre.

Amor i Knibe.

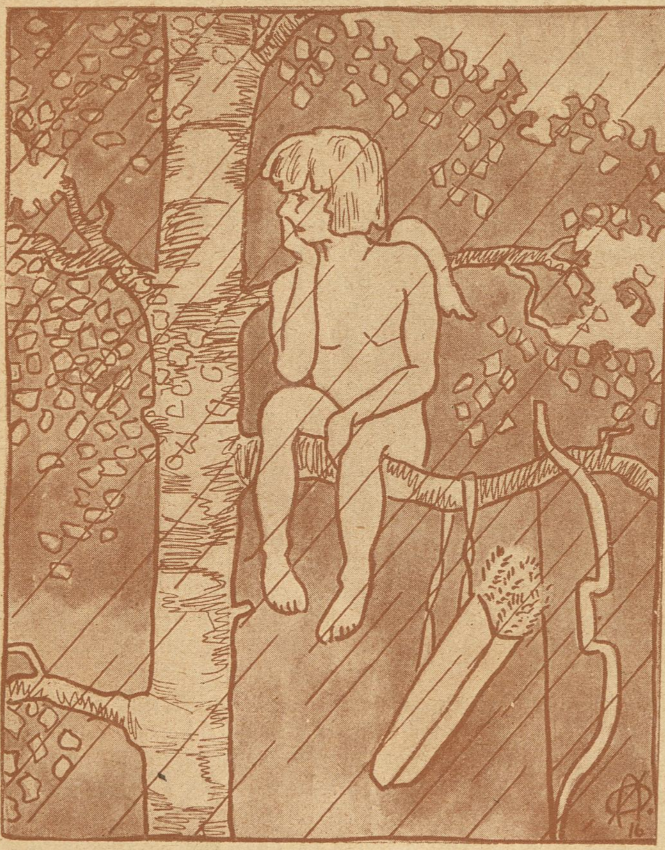

Tegning af A. Østrup.

Sikken en Sommer! Hverken i Juni eller August har jeg haft noget at bestille, og det er ellers de bedste Maaneder i hele Aaret!

Elses Pudevaar.

Else er en dejlig Glut,
hun har Øjne, der slaar Smut,
guldgult Haar om Panden ren,
smuk Figur og Tangoben.
Paa »Centralen« sidder hun
fra den aarle Morgenstund,
pjanker, mens hun til din Kval
giver Dig en gal Central.

Men naar Klokken den er fem,
saa gaar lille Else hjem,
spiser pænt sin Middagsmad,
siger til sin Tante glad:
»Nu jeg ud til Doris gaar.
Vi skal sy et Pudevaar.«
(Det er en Veninde rar,
som hun paa »Centralen« har).

Hun gaar ud, hvor Doris bor,
men hvis nogen paa det tror,
at de laver Pudevaar,
fælt de saa i Vandet gaar.
Nej, de gaar i »Florasal«,
Else med en Korporal,
Doris med en flot Kommis —
Pudevaar! hi, hi, hi, hi!

Tanten venter, det bli'r Nat,
aner, hvordan det er fat,
iler ud til Doris' Far,
begge ind til »Flora« ta'r.
Else flot tangerede,
da de »Allierede«
stormed ind i »Florasal« —
Else, den er gruelig gal!

Else gaar saa let paa Taa,
Tanten buser lige paa,
grusomt tager hun paa Vej,
Else taber Pippet ej.
Da hun Tanten ser igen,
raaber hun til Doris hen:
Se nu bare der, min Tøs,
Drageballonen har sig revet løs!

Det var ikke nobelt sagt,
ak, men Else mangler Takt.
Publikum i Salen lo,
Pigernes Parti de tog.
Og de »Allierede«
hurtig retirerede.
Kæmpesejer vandt »*Central*«-
magterne« i »Florasal«!

Poul Olsen.

C. B. MØLLER & Co.s
Cigarer og Cigaretter
er de mest velsmagende:

Børscigaren, stor . . .
Populair, mellem . . .
Exporta — . . .
La Marca — . . .
} pr. 3 Stk. 0,25.
Triumph & Florida etc. pr. Stk. 0,11.

VAGABOND OG MILLIONÆR

EN SPÆNDENDE AMERIKANSK ROMAN

— Naa ja, det er en Sag, som ikke angaar mig, og jeg siger jo heller ikke, at det forholder sig saaledes, sagde Manden, angst for at have sagt noget, der kunde bringe ham i Forlegenhed. Pat Gorham fortalte mig det; men derfor kan det jo godt være Løgn.

Snakken om Svindel og Bedrageri indskrænkede sig ikke til, hvad Pat Gorham havde sagt; ogsaa de følgende Dage naaede lignende Ord mere end én Gang til Jimmys Øren; det var ikke noget aabent Diskussionsemne; tværtimod, det diskuteredes kun i det skjulte — man hentydede til det, spøgende og ligegyldigt, akkurat som om det var noget almindeligt, man maatte finde sig i og som fandt Sted overalt. Man snød og bedrog overalt paa Jorden — det var denne sammenskrabede Arbejderskares Anskuelse og Livserfaring.

— Hvis der er Svindel og Bedrageri i Ledelsen, ved den Gamle det? tænkte Jimmy og hvilede sig paa Skovlen.

Thi den ellers saa ubarmhjertige Callahan havde nu slappet Disciplinen saa meget, at han en Gang imellem tillod ham et Øjebliks Hvile. Dukane junior indsaa' meget godt, at der var Ting vedrørende hans Fader, om hvilke han aldrig fik noget at vide; ja, med den Meningsforskellighed, som altid havde hersket mellem dem, havde han saa meget som muligt undgaaet alt, hvad der ikke var ren konventionel, familiær Art i Forholdet til Dukane senior.

— Min Fader er en hæderlig Mand, og ikke nogen Bedrager — det ved jeg — og Firmaet er det heller ikke. Jeg faar min Ugeløn, og det er denne indianersnu Arbejdschef, der er Skyld i det hele. Jeg skal nok faa Rede paa den Sag.

Men det var en Undersøgelse, som ikke var uden Vanskelighed. Ti Timer af Døgnet var han optaget af Arbejdet, tre af Maaltiderne og ni af Søvnen. Den Smule Tid, han havde tilbage, kunde ikke give ham megen Lejlighed til at anstille private Undersøgelser. Desuden var han blot et Atom i Lejren, et Atom med et blaat Øje og et ualmindeligt lurvet Udseende; alt, hvad han for Øjeblikket kunde gøre, var at lytte til Folkenes Snak og derved forsøge at samle de Oplysninger, han skulde bruge.

Men saa opstod der pludselig en sort og listig Plan i hans krøllede Hoved. Pat Gorham havde været Kusk og derfor faaet adskilligt at vide; det var altsaa Vejen, han skulde gaa! Han begyndte derfor om Aftenen at søge Martins Selskab, talte med ham om Heste og deres Natur, om Seletøj, Lastning af Vogne o. s. v.

Og Martin lukkede gerne op for sin Videns Skatte, da han mærkede, han havde en opmærksom Tilhører.

— Jeg er født til at være Kusk, sagde Jimmy tilsidst. Desuden tjener man jo saa 2 Dollars og 50 Cents om Dagen.

Martin lo:

— Du kan ikke kende en Tømme fra en Grime.

Denne Bemærkning var i og for sig rigtig nok; men Jimmy protesterede og svor ved alle Guder paa, at han kunde tumle et Seksspand ligesaa godt som den mest drevne Kusk. Desuden forsikrede han Martin, som var Formand for Kuskene, at hvis han ikke gav ham en Vogn at køre, saa skulde de i Melton indstillede Fjendtligheder blive taget op igen. Martin fik sig atter en god Latter, thi han fandt den unge Mand i høj Grad morsom; men han lovede dog at tænke over Sagen.

Men Begivenhederne udviklede sig saaledes, at der indtraadte en Krise i den unge Dukanes Stilling: han kom i Chefens sorte Bog.

Corbetson, Arbejdschefen, var en Mand af Middelhøjde, med et alt andet end tillidsvækkende Ansigt. Han kom fra Firmaets Filial i Saltsøstaden. Der var noget hemmelighedsfuldt over hele hans Væsen; Ansvaret tyngede ham; man kunde have antaget ham for en af de Tusinder nervøse, forpinte Mænd, som man ser i Byen, med kortklippet Overskæg, Lorgnetter og en Rynke i Panden. Han var henved de 40 og havde tjent 10 Aar ved Filialen i Saltsøstaden, tavs, stille og dygtig som det sømmer sig for en underordnet, der kun er et Hjul i det store Maskineri.

Endskønt han passede sit Arbejde tavst og stille og — som det syntes — paa hæderlig Vis, var der alligevel noget angst-forjaget over hele hans Virksomhed. Der var noget, som stadig nagede hans Sjæl, nemlig hans faste Tro paa, at man med Forsæt og med Vilje undervurderede hans Evner; andre steg i Graderne, mens han stadig maatte sidde og tegne Kort og Overslagsberegninger. At han hverken fik Ros for sine Forslag eller Del i Gevinsten, pinte ham højligen. Hans Løn syntes ham for lille; han læste i Aviser og Tidsskrifter om store Industrimænd, deres Rigdom og dristige Foretagender, og han gjorde den Opdagelse, at Penge var en absolut Nødvendighed for at vinde Magt og Anseelse. Om Nætterne sad han ved Lampen i sit ensomme Værelse — thi han var ugift — og udregnede, hvad der kunde vindes med den eller den Sum, og han svor paa, at ogsaa han skulde blive rig. Kendte han ikke Mænd fra sin egen By, der havde skabt sig en Formue paa Entreprenørarbejder? Aa, om han bare fik en Chance!

Paa denne Maade sad han og græmmede sig, mens han kalkulerede og lagde Planer, distillerende Had Draabe for Draabe i sit Hjerte mod Dukane & Co., som holdt ham nede!

Da blev han endelig aldeles uventet forflyttet til det Distrikt, som hørte under Filialen i San Francisco, og fik det Hverv at bygge Bassinet ved Silver Peak. Ogsaa denne Gang var han først kommet i Betragtning i anden Række, thi Firmaet var for Øjeblikket overlæsset med Bestillinger, og unge Mænd derfor blevet sat paa høje og ansvarsfulde Pladser.

Nu havde han dog vundet noget; men Misfornøjelsen og Naget var saa indgroet hos ham, og han havde kun Udsigt til at faa en ussel Lønforhøjelse for sine Fortjenester. Ophidset herover gav han sig til at lede efter en eller anden Udvej, og pludselig kom han til at tænke paa, at man paa alle vigtige Pladser ikke tjente en Formue paa sin Lønning, men ved de Penge, der var Lejlighed til at tjene ekstra, og

som man kunde stikke i Lommen. Der var Tusinder Eksempler herpaa. Længe før han kom til Silver Peak, stod det som hans faste Overbevisning, at et Menneske med Penge repræsenterede den absolute Lykke. Og han var 40 Aar — nu maatte han slaa et Slag!

En Plan opstod hos ham, forkastedes, genoptoges, forkastedes paany, blev atter taget under Overvejelse og sloges fast i sine Enkeltheder. Paa den skulde han nok tjene Penge! Thi hvorfor, tænkte han ærgerlig, skulde Dukane & Co. berøve ham den Fortjeneste, hans Hjerne med Rette fortjente? Var det ikke ham, Corbetson, som byggede Dæmningen?

Med en urokkelig Beslutsomhed benyttede han de to Maaneder, som han havde at løbe paa, inden Arbejdet paa Dæmningen skulde begynde, til at iværksætte sin Plan. Men bagefter blev han grebet af Uro, thi han havde nu to Ansvar, om Dagen Ansvaret for Arbejdet, om Natten Ansvaret for Hemmeligheden; og dertil kom en tredje Bekymring, som det straks skal vise sig.

At Vagabonden, som var kommet til Arbejdspladsen, mishandlet, snavset, laset og elendig, var Dukane junior, faldt ham ikke et Øjeblik ind. Da Martin fortalte ham, hvad Jimmy havde sagt og viste ham Vagabonden, slog han straks dette Sludder ud af Hovedet — han havde jo vigtigere Ting at tænke paa.

Imidlertid skovlede Jimmy Sten. At Corbetson, den øverste paa Pladsen, og Dukane, som stod lavest af alle, alligevel kolliderede, gik til paa følgende Maade:

Paa sit Slaveris tiende Dag hørte Dukane et Hyl af Smerte fra Callahan. Med en skurrende Lyd stoppede Blandingsapparatets Maskineri pludseligt ved at der blev slaaet til for Dampen. Da Formanden vilde undersøge det indviklede Maskineri, hang hans Haand fast i et Tandhjul og blev knust lige op til Albuen. Det var uhyggeligt at se. Smerte og Rædsel gjorde Callahan bleg som et Lig. Arbejderne stod bestyrtede, bedøvede, uden at hjælpe, medens Callahan lænede sig mod Hjulene, som havde knust hans Arm, og skreg og vaandede sig som et saaret Dyr.

— For Guds Skyld! stønnede han. Skær Armen af mig.

Maskinpasseren og Dukane skyndte sig hen for at hjælpe ham, selv blege og rædselsslagne, og opfangede ham i deres Arme, da han var ved at besvime; halvt bærende ham førte de ham derpaa hen til det lille Hus, hvor Arbejderlejrens Læge boede. En halv Time senere var Armen amputeret til Albuen, og Callahan, der endnu var bevidstløs efter Kloroformen, laa i en af de hvide Senge i Sygestuen. Maskinpasseren Ausin, Jimmy og Corbetson havde været til Stede og hjulpet med ved Operationen, hvorpaa de vendte tilbage til Blandingsmaskinen.

— I dovne Hunde, tag Jeres Skovle! skreg Dukane, da Blandingsmaskinens store Jerncisterne atter begyndte at drøne og gaa rundt.

Han følte sig endnu ophidset efter Ulykkestilfældet — og desuden: hvorledes skulde disse uvidende Fyre kunne arbejde uden en Formand? Han, Jimmy Dukane, med sine 10 Dages Erfaring og sin naturlige Afsky for at arbejde med Skovlen, passede udmærket til at udfylde Formandspladsen Han tog et knækket Skovleskaft og styrtede løs paa sine Kammerater og bad om at faa at vide, om de vilde arbejde eller ikke vilde arbejde; for at give sine Ord mere Eftertryk gav han en tykhovedet Østerriger et Slag over Ryggen med Skovlskaftet.

— I maa jo have en Formand, ellers driver I hele Dagen. I kan jo betragte mig som ældste Søn og Arving efter Callahan, sagde han og gik uforskammet frem og tilbage mellem dem.

— Hvad bestiller De? spurgte Chefen, der i det samme kom til.

— Jeg har taget Callahans Plads, svarede Jimmy beskedent.

— Hvem har bedt Dem om det, De forbandede Laban?

Corbetson var ogsaa bleven ophidset af Ulykkestilfældet med Callahan. At se Blod gjorde ham syg, og han følte sig ogsaa nedtrykt og ærgerlig til Mode ved Tanken om at have mistet en af sine bedste Mænd.

— Jeg maa indrømme, at der ikke er nogen, som har givet mig denne Plads, svarede Jimmy.

— Glem ikke, at det er mig, som har Kommandoen her.

— Selvfølgelig, Sir. Men disse Driverter stod bare og gloede uden at røre en Finger; de trænger til en Opsynsmand — og hèr er jeg . . . .

Idet han vendte sig om, saa' han Mændene staa og le.

— Her har du det! skreg han og langede ud efter Østerrigeren.

— Det er, hvad de trænger til, fortsatte han, henvendt til Chefen.

Corbetson rynkede Panden og tøvede. Ja, vel trængte Folkene dertil, men denne uforskammede Karl havde tiltaget sig en Myndighed, som ikke tilkom ham — og Chefen var i høj Grad skinsyg over sin Magt og Myndighed. Han saa sig uroligt omkring; et stort Ansvar hvilede paa ham, og han afskyede og søgte altid at undgaa at kollidere med en anden Vilje end hans egen.

— Naa, saa se da at faa dem til at arbejde, brummede han.

Naar alt kom til alt, var en Formand jo nødvendig, og blev det ikke Hempleduck, blev det jo en anden.

Han gik derfor sin Vej, ubeslutsom og med en Fornemmelse af at være bleven duperet; han følte sig ligesom lettet over, at Sagen var bleven afgjort, men samtidig ærgrede han sig over, at Hempleduck, eller hvad Fyren nu hed, ikke havde vist sig mere underdanig. Men han lovede sig selv, at han ved Lejlighed skulde give den unge Lømmel en over Næbet og anvise ham hans rette Plads.

Dukane udøvede sin nye Magt med Kraft; Myndighed glædede hans Sjæl, og det knækkede Skovlskaft blev hans Embedsstav, Tegnet paa hans Værdighed. Foruden at han skulde se til, at Arbejderne brugte Skovlen flittigt, skulde han ogsaa overvaage Arbejdet paa Bassinet. Knuste Sten var ikke mere hans Synskreds alene; han skulde ogsaa se til Maskinen, af hvilken han ikke forstod et Spor, og passe paa, at Blanderen blev madet med Sten, Cement og Vand i tilbørlige Proportioner. I alt det, hvorom han var mest uvidende, passede han altid paa at anlægge Fagmandens Mine, og ved paa en fin Maade at udspørge Maskinpasseren, Casey og andre, vidste han snart alt, hvad han behøvede at vide. Overalt, hvor han kunde opsnappe noget, der kunde komme ham til Nytte, var han altid paa Færde.

En Dag, da Corbetson og en Ingeniør ved Navn Satterfield, en lang, kantet, haardt arbejdende Mand, stod et Stykke fra Gravemaskinen og talte sammen, nærmede han sig dem ubemærket, saa han kom til at staa lige ved Siden af dem. De talte om Tømmer.

— Hvorfor transporterer De det ikke ad en Luftkabel lige til Dæmningen i Stedet for at bakse med det en halv Snes Gange? sagde han pludselig, idet han uden videre blandede sig i Samtalen, men med den stolte Følelse, at han havde givet et virkelig godt Raad.

— Hvad De trænger til, er lidt mere System, tilføjede han.

De to Ingeniører vendte sig forbløffede om.

Saa gik en Sky over Chefens Pande.

— Hvad vil De? Gaa tilbage til Deres Arbejde! raabte han.

— Men det er sandt, hvad jeg siger — der er en Mængde Steder, hvor der mangler System, fortsatte Jimmy stædigt.

Corbetson bandede stygt; Ingeniøren lo spottende. Tanken om, at en simpel Arbejder tillod sig at udtale sin Mening, saarede den ene og morede den anden.

— I alt Fald ingen dum Idé, indrømmede Satterfield.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

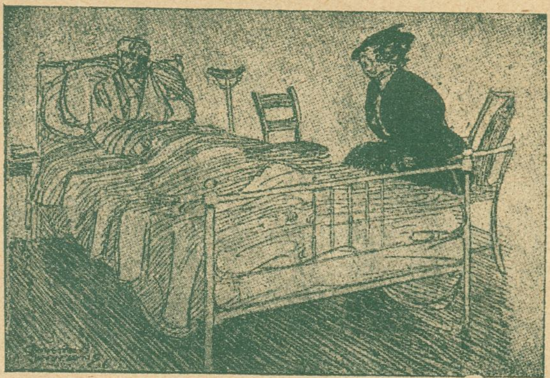

— Det er vel ellers ganske fornøjeligt at være med ved Fronten?

— Ja, til Tider i den Grad, at man er ved at dø af det. (»London Opinion«.)

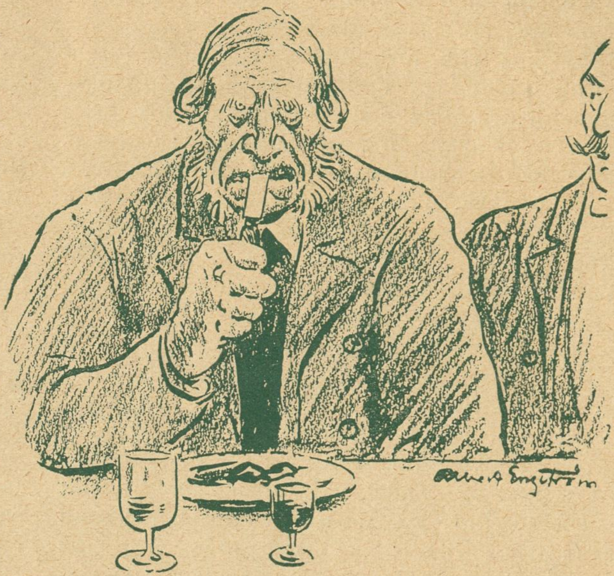

Per Karlsson til Festmiddag: — Næ, Fa'en ska' sitte her og fiske Sovs op med Gaffelen, naar der *er* Knive! (»Strix«.)

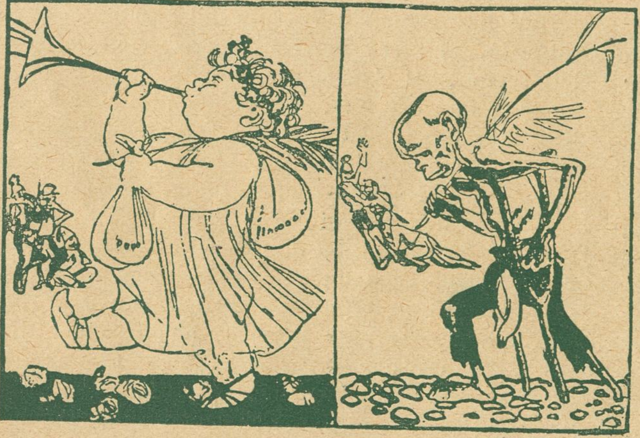

Fredens Engel.

Hvorledes Tyskerne forestiller den vil komme til dem — Og hvorledes den i Virkeligheden vil komme til dem. (Russisk Karikatur.)

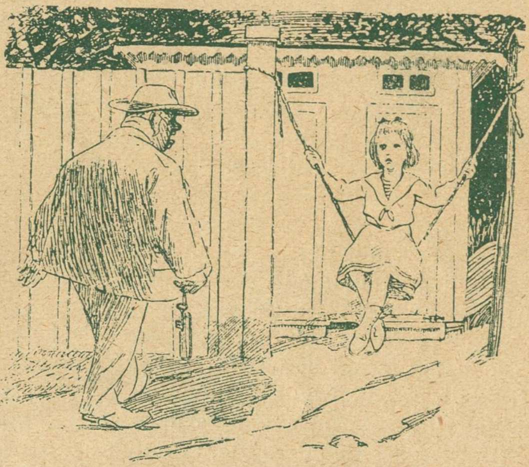

Pigen i Gyngen: Uf, dér kommer Onkel Sørensen løbende igen — man kan ikke gynge fem Minutter i Fred for ham! (»Puck«.)

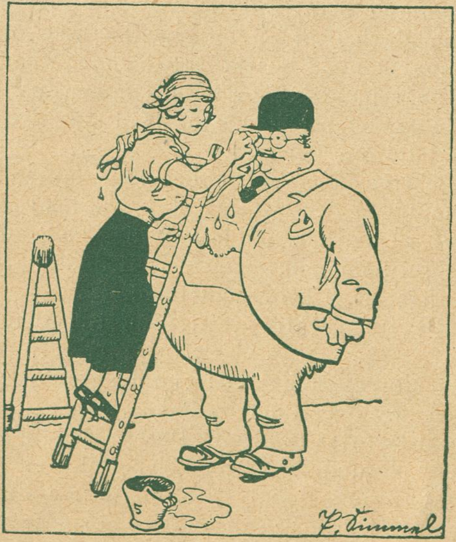

Hr. Müller støtter Fædrelandets Arbejdere ved dagligt at lade en smuk Vinduespudser aftørre sine Briller. (»Berliner illustrirte Zeitung«).

Sergenten: Naa, De bruger Briller. — Hvad er De som Civil?

Soldaten: Nærsynet! »Simplicissimus«)

Rød = Indmad

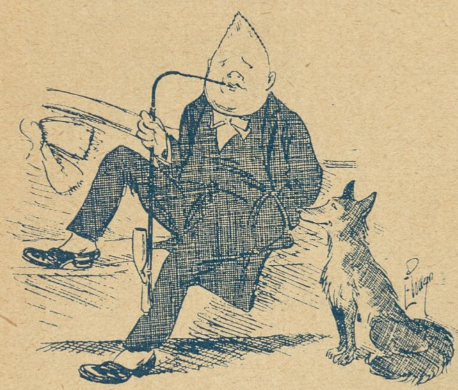

Ræven: *Er det sandt, at Du en Gang har stemt for Ø-Salget?*
I. C. Ja — men da var Du ikke født!

Det glade Vanvid.

Vestindien giver Skrivedille:
Hvor Folkses Fingre dog maa krille!

Hr. Zeemann med gevaldig Sparken
gaar løs paa selveste Monarken.

Og Castenschiold, den gæve Rytter,
paa Krigsminist'ren staar og spytter.

Selv Sjællands Biskop si'r ved Gud: Fy.
og glemmer ganske den med Udby.

Se, det kan visse Bladfolk bruge:
Tænk, gratis Spaltefyld en Uge!

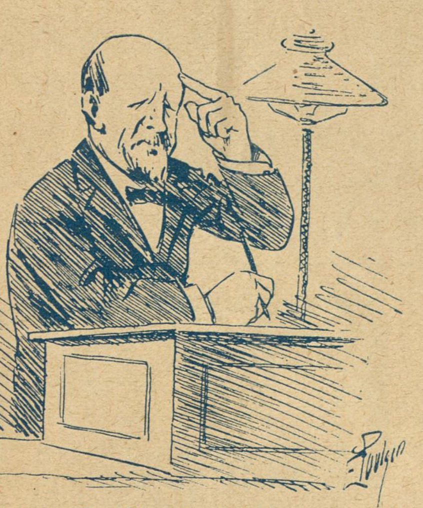

Dr. Starcke i Knibe.

— Lad mig se, hvis jeg nu selv begaar en Nødløgn ved at paastaa, at Ministerens Nødløgn er angribelig, — ja saa er det de kommer frem med min gamle Udtalelse om Nødløgnens Berettigelse; — men hvis jeg nu siger, at det, som jeg dengang skrev, blot var en Nødløgn, — næ, saa beviser jeg jo kun, at Nødløgn er forkastelig, samtidigt med, at jeg selv begaar en Nødløgn! — Puh, — næ, man skal have en god Nød for at kunne sige en virkelig Løgn!

Løgn!

Hvad er Løgn? Det spørges allevegne
Nat og Morgen, Helligdag og Søgn.
»Sandhedsfaklens« Glans er ved at
blegne,
hele Landet vader rundt i Løgn.
Hør dog bare Højrestemmer harke
Sandhedsflomme ud det ganske Døgn.
Men i det Kaos mødte *Starcke*
— han kan sandelig fortælle Løgn!

Man maa ikke lyve, sagde Starcke
i vort Folketing forleden Dag.
Løgnets Herrer vi fra Tinget sparke,
Ret og Sandhed er mit Hovedfag.
Ikke Tale om at vi vil sælge,
Ned med Zahle — Brandes, saa Du
Røg'n?
...Kære Starcke, nu skal *vi* jo vælge,
men ikke Dig — *det* skal blive Løgn!

Paa „Risten".

I Tivoli bryder hver Kvæld en Storm løs,
lidt vild, men ingenlunde form-løs!

15/8. Da Poul Reumert i Forgaars optraadte paa et Badehotel, kom Premierløjtenant Friese til og vilde agere med, og det kan jo ikke nægtes, at den gæve Krigsmands Optræden tog Luven fra Skuespillerens. Men Nachspielet bliver nok det artigste. Skønt Hr. Løjtenanten selv er en Børste, vil forhaabentlig Krigsretten besørge ham ordentlig frieseret.

Biskop Sørensen.

En Bisp, der lægger Staven ned
og lystrer sin Samvittighed —
den Tanke piner lille *Fenger*
og hanses Pung som skarpe
Tænger.

En Højærværdighed der *kan*
og *vil* staa oprejst som en
Mand —
nej, *den* ku' *Wegener*, den brave,
ved Gud i Himlen aldrig lave!

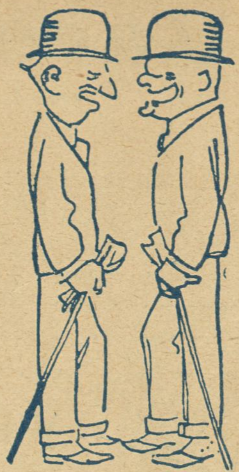

— Du, ved Du af, at ham Madsen, der reddede Kong *Christian* fra at drukne, er bleven udnævnt til Kgl. Kammersanger?

— Nej, hvorfor dog?

— Jo, han tog *det høje C!*

Før og Nu.

Gi' Stemmeret og den Slags
til al det sorte Rak,
det sagde Højre før var beskæmmende!
Hvis Neg'ren nu vil stemme,
si'r Højre: mange Tak —
den Kærlighed er næsten forstemmende!

16/8. Naa, det var nok en stram en, som Finansministeren og Rigsdagen forleden skænkede op for Børsspekulanterne.

— Ja, det var i hvert Fald ingen — *skattefri!*

Danske Barberere i Karikatur.

Kjær, Chr. d. IX. Gade 10.

Varelotteriet.

(Alm. dansk Vare og Industrilotteri)

6. Trækning finder Sted d. 5.—16. September.

Fornyelsen maa ske senest d. 2. September.

De ufornyede Lodder sælges d. 4. September.

A. H. Deres velskrevne Sang havde vi gerne set i »Ravnens« Spalter, men de af Dem anvendte Motiver har for nylig været behandlet her med omtrent de samme Ord.

B. A. »Vang«. Den er lidt for gammel.

H. Johansen. Deres Tegning fra Galeanstalten synes desværre at være ligesom lidt smittet af Anstalten.

L. T. Blyantstegninger gaar lige i Papirkurven.

Ægteskab.

Ung Herre, 20 Aar, ønsker livlig, intelligent Herres Bekendtskab for senere Ægteskab. Bill. mrk. 909 poste restante, Helsingør.

N. N. De sender os ovenstaaende Annonce fra et københavnsk Dagblad og spørger os om vor Mening. Skal vi sige: En sørgelig Trykfejl?

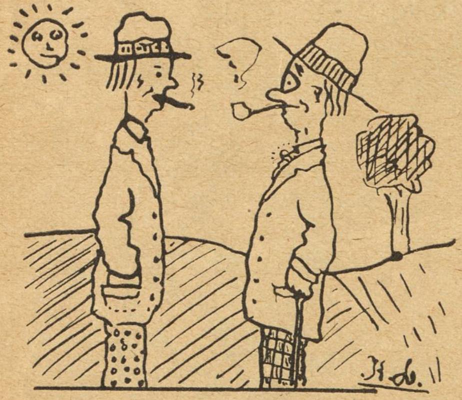

»Synes Du ikke, at det var besynderligt at kalde det med at stille Urene 1 Time frem, Sommertid?«

»Hvorfor dog det?«

»Jo, det kunde da lige saa godt kaldes Numertid.«

»Hvad for noget?«

»Jo Nu-mér-tid.«

Ærbødigst *Kaj Larsen.*

AGGERBECKS ÆGTE FINE ·IRIS· forfiner·forskönner·bevarer·Huden· Alles Yndlingssæbe

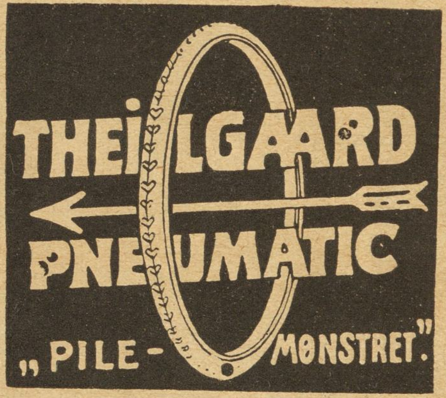

Th. Jensens avt.

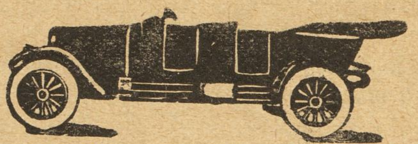

skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57. Telefon Nora 2677 y.

Lange Fødder.

Jeg kender en Mand, som har saa lange Fødder, at han ikke kan naa at banke paa en Dør, men maa vende Ryggen til naar han banker. Naar der saa bliver lukket op, kan han ikke komme ind gennem Døren, før han har været oppe paa Raadhuspladsen og vende. Ejnar Christiansen.

Den sidste Leverance bestaar hovedsagelig af velkendte Vittigheder.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.
Koncert
hver Sommereftermiddag.

Tivoli.

Sommersæson fra 12. Maj til 17. September 1916.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v. Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Sommerlyst Koncertsal
hver Aften: Sommerrejsen 1916.

Tegning af Storm-Nielsen.

Jomfru Sørensen (efter Hjemkomsten fra Tivoli): — Næ, tænk, virkelig! — En Konfetti!!!

Frit Valg.

Moderen: Kære Ellen, nu har jeg fundet en Mand til Dig!

Ellen: Tak, Mor — men det vil jeg sige Dig, *Bryllupsdragten* vil jeg selv vælge!

Fiks.

— Ryger Du Tobak?
— Nej, aldrig.
— Drikker Du Spiritus?
— Ikke en Draabe!
— Spiller Du Kort?
— Har aldrig haft et Kort i min Haand.
— Men Du gaar vel i Teatret?
— Aldrig.
— Naa....men saa kan Du sikkert laane mig 10 Kroner?!

Bevis.

En gammel »Fælledbeboer« druknede i en Dam, og Politiet iværksatte en Undersøgelse for at konstatere, om Døden skyldtes Selvmord eller Ulykkestilfælde.

Undersøgelserne blev dog hurtigt indstillet, da man fandt en Flaske med Brændevin i den Afdødes Lomme. Altsaa Ulykkestilfælde.

Næste Gang.

— Har Hansen friet til Dig?

— Nej endnu ikke, men det nærmer sig. Den første Aften, han besøgte os, sad han hele Tiden med mit Fotografialbum paa sine Knæ, Aftenen derefter sad han med min Hund, og i Gaar Aftes sad min lille Bror Peter hos ham i en hel Time — næste Gang bliver det nok *min* Tur!

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE"

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

Tegning af Hp. Hansen.

Starcke: **»Jeg takker Dig, min Gud, at jeg ikke er som denne Løgner!**

Krigshumør.

Paa et Hospital bag Fronten ligger en haardt saaret Skotte, og Lægen fik det Indfald, at kvikke ham op med lidt national Musik. En Sækkepibeblæser blev hentet og spillede en Række skotske Melodier. Den næste Morgen kom Lægen ind paa Stuen og spurgte Sygeplejersken hvordan det gik med Skotten.

— Udmærket! Jeg har aldrig set Magen til Virkning, Skotten er hel livlig.

— Ja, var det ikke en fin Ide, spurgte Lægen.

— Jo, svarede Sygeplejersken med trist Stemme — men tredive af de andre Patienter *har faaet alvorlige Tilbagefald!*

Privatbane.

Toget snegler afsted fra Stationen og bliver saa staaende i Byens Udkant.

— Konduktør, raaber en gemytlig Passager, kan jeg gaa ud og plukke nogle Blomster?

— Jeg tror ikke, der er nogle her, svarede Konduktøren.

— Aa, vi har Tiden for os — *og jeg har en Pakke med Frø.*

From Dreng.

Den 13-aarige Jens henvender sig til Chefen paa Kontoret: — Omforladelse, men min Mor og min Bedstemoder vilde gærne til Fodboldkamp i Dag —.

— Naa, ogsaa Bedstemoder?

— Ja. Og saa skulde jeg passe lille Søster imens.

Han fik fri.

Skolebørn.

Lærerinden har fortalt livligt og underholdende om Kristian den 4. Da hun er færdig, spørger hun lille Søren om, hvad han ved om Kongen.

— Han er død, sagde Søren. Ikke et Ord mere.

Hans Peter paa bagerste Bænk rækker Haanden i Vejret og vil aabenbart demonstrere sin bedre Viden.

— Naa? siger Lærerinden —

— Det er Larsen i vores Hus ogsaa! svarer Jens Peter.

Et Spørgsmaal.

Naar en af vore Kreditorer drukner ved et Badested, kan man da paastaa, at Badet har befriet En for en haardnakket Lidelse?

Bolignød.

Da gamle Petersen døde, kom der Dagen efter Dødsfaldet ikke mindre end 30 Ansøgere til hans Lejlighed, men Værten maatte beklagende meddele, at den allerede var lovet bort. Lægen, der behandlede Petersen, havde lejet Lejligheden to Timer før Petersen døde.

Vielse i Amerika.

— Vil De?

— Ja.

— Og De?

— Ja.

— Well — Mand og Kone — to Dollars?

De forenede Bryggeriers Central Hvidtøl og Skibsøl
forlanges udtrykkeligt - fordi det er bedst.

Tegning af Osvald Jensen.

Skuespiller Oscar Stribolt og Forfatterinden Emma Gad tilbringer hver Formiddag en ***behagelig*** *Time i „Tivolis Spejlkabinet“; Hr. Stribolt foran det Spejl, som gør slank og mager, Fru Gad foran Spejlet, som giver fyldige Former!*

I Læ for Stormen.

Fru Mommesen var ikke god at knække Nødder med — det var noget, hendes Mand kundetale med om. Men hvor meget hun end passede paa ham, kunde hun dog ikke forhindre, at han af og til stak hen i »Klubben« og trøstede sig med et Par svingfulde Bægre, og naar saa Mommesen meget sent paa Aftenen vendte hjem til den huslige Arne, saa ventede der ham et frygteligt Uvejr.

En Aften var han sluppet hjemme fra, og henad Morgenen stilede han sine vaklende Fjed mod Ægteskabets Havn. Da han havde klaret Trapperne, fik han en Idc. Han krøb ind i Soveværelset med baade Frakke og Hat paa, spændte sin Paraply op og satte sig ved Døren, uden at sige et Ord. Fru Mommesen vaagnede ved Bulderet, satte sig op i Sengen og stirrede paa Paraplyen. Skulde Manden være bleven vanvittig? Ved denne Tanke vaagnede hendes blidere Følelser, og med en ualmindelig blid Røst spurgte hun:

— Lille Anton, hvad er der i Vejen?

Intet Svar.

I største Angst gentog hun sit Spørgsmaal, og da hørte hun en mumlende Stemme fra Døren sige:

— Jeg — hup — venter Uvejr!

Nej, ikke meget.

— Far, er ikke en Mands Kone hans bedste Halvdel?

— Jo, min Dreng.

— Jamen, naar en Mand gifter sig to Gange, saa bliver der jo ingenting tilbage af ham!

Et Møde hinsides Graven.

Komedie i en Akt af PER BONDE.

ETATSRAADENS SJÆL.
ARBEJDERENS SJÆL.
ELSES SJÆL.

(Etatsraadens Sjæl vandrer hen ad en øde, ensom Vej; den indhentes af Arbejderens Sjæl, som vil gaa forbi).

Etatsraadens Sjæl: Hej, stands! Hvorhen saa hastig?

Arbejderens Sjæl: Selv jeg ved ej Vej, men fremad maa jeg!

Etatsraaden: Snak, det jager saamænd ej.
Kom lad os følges lidt, jeg ej fordrage kan
den Ensomhed, i Livet var jeg Selskabsmand.

Arbejderen: Hvem er I da?

Etatsraaden: Etatsraad Kristian Frank.
Jeg gik i Døden som jeg leved, rank,
begrædt af mine nærmeste, begrædt af Verden,
fik Nekrolog i Bladene, mit Liv, min hele Færden
man læser nu paa Tryk — det vil da sige
den Del, der egner sig for Trykken; mine Lige
har altid et og andet mindre heldigt, som
ej vilde pynte, hvis det frem for de gemene kom.
Folk holder offentlig nu engang paa Moralen,
men som Du ved, om den er aldrig Talen
i vort Forretningsliv; der gælder det at skrabe,
hvor skrabes kan, og der har Krigen
bragt mig og mange andre op ad Stigen.
Hvad Fanden rager mig vel de gemenes Nød?
Jeg selv har aldrig savnet Smørret til mit Brød,
og derfor takker jeg min Gud og gi'r saa Fanden
i alt det Vrøvl; naar man har Ben i Panden,
saa kan man klare sig, især da naar man ved,
at al forbandet Snak om Dyd og Ærlighed
den er det rene Nonsens! Tro mig, ej et Fjed
man vinder frem ved den højt priste Ærlighed!
Jeg kender det, jeg var fuldt ud Forretningsmand,
en Pryd, en Ære for vor Storgrossererstand.
— Naa, ellers har jeg gjort mig Livet mageligt,
og mine Dage svandt som oftest ret behageligt.
Jeg gifted mig som ung med en Komtesse
og færdedes iblandt vort Lands Noblesse,
jeg bad hver Kvæld mit Fadervor og nød
forøvrigt alle Glæder, som mig Livet bød,
har haft et Utal søde Elskerinder
og gemmer mange delikate Minder.
Især jeg husker een, hun var henrivende;
jeg var til Aars, hun virked' rent oplivende,
og hvilken Hud! — som Silke blød og fin —
i en syv otte Uger var hun min —
saa blev hun for besværlig. Som forklarligt
jeg hende smed paa Porten; naa og snarligt
skøn Else havned' blandt vor Storstads løse
og lyssky Fugle, som saa ofte den Slags Tøse
— hun var en Folkets Datter, som I vel har tænkt.
— Jeg har senere hørt, hun har sig hængt.
Naa, vi er jo alle Syndere. Til Kirkebyggeriet
jeg gav et Tusind Kroner, glad, befriet,
med Provstens Garanti for Plads i Paradiset
jeg vandred' heden. — Herren være priset!
— Men, kære Ven, jeg synes Du forstærker dine Skridt?

Arbejderen: Du har fortalt dit Liv, saa hør nu ogsaa mit:
Mit Liv var fattigt, bød mig kun usle Trællekaar,
mit Liv var Slid og Slæb i lange, lange Aar,
jeg skulde skaffe Brød til mange sultne Munde,
og Herren ved, jeg gjorde, hvad jeg kunde.
Som *Du*, jeg kom ej i de fine Sale,
min Aand var jævn, og simpel var min Tale,
min Omgangskreds var Mænd, der af den bitre Nød
sig havde slavebundet til Dig for dagligt Brød!
Mit Hjem var ikke rigt og pragtfuldt som dit,
thi Lønnen for min Slæben den strakte ej saa vidt,
det var kun ganske simpelt, som Fattigfolks nu er,
dog mine bedste Timer dem har jeg levet der.
Jeg kendte lidt til Kvinder, een eneste jeg fandt,
i Ungdoms glade Dage sit Liv til mit hun bandt;
jeg loved' hende Lykken — et Liv i Sol og Glans
— aa Herregud for Lykke — haa, for en lystig Dans!
Jeg vidste dengang ej, at Verden mere kræver
end god og ærlig Vilje og et Par stærke Næver.
I Kirken kom jeg aldrig, jeg hader Hykleri,
og Præsters fromme Præken gik mit Øre forbi,
men ærligt har jeg kæmpet for alt, jeg kaldte mit,
den hele Verden ser jeg i Øjnene frit.
Dog tordned ved min Kiste en Præst: Du har forsømt
Guds Hus, og derfor er Du til evig Tid fordømt!
— Mit Liv var fattigt, bød mig kun usle Trællekaar;
een Skat har jeg dog ejet, en Skat med gyldent Haar,
med friske fagre Kinder og Øjne himmelblaa,
og Barnets hele Uskyld paa Bunden af dem laa.
Det var min Datter, Else, den yngste af en Flok
smaa buttede Unger, hun var mig Lykke nok;
naar træt jeg kom fra Arbejd', straks paa mit Knæ hun sad
og pludred, saa jeg følte mig lykkelig og glad.
Hun var mit Solskinsbarn, og jeg har værnet hende
mod Verdens Daarligdom, til hun blev voksen Kvinde.
Da kom hun i *dit* Hus, saa englegod og mild,
troskyldig, ja med hende Du fik saa let et Spil.
Hun var kun atten Somre, uskyldig, uerfar'n,
Du slængte hende fra dig i Gadens værste Skarn,
lod hende haanligt sejle sin egen vilde Sø —
— Gud signe Dig, min Else, Du havde Mod at dø!

Etatsraaden: Naa, var det *Din* Datter, ja vist, der kan man se,
et pudsigt Træf — ja undskyld, jeg maa virkelig le.
— Naa, nu er vi jo døde, sig skal vi saa ej glemme,
hvad før var imellem os? — Hvor langt er vi fremme?

Arbejderen: Her deler Vejen sig, jeg gaar ad den trange.

Etatsraaden: Den anden er bredere, og Klokken er mange.
Der holder en Bil, det var dog dejligt,
den kommer mig ærlig talt ganske belejligt.
— Men naar jeg nu rigtig faar tænkt mig om,
saa staar der i Skriften saadan noget som:
»Trang er Vejen til Himmelens Rige«.
Vist saa, jeg op ad Bjerget maa stige.
(Til Arbejderen, der er begyndt at krybe op af Stien over Bjerget):
Du er paa Vildspor; Ven, *Du* skal ad den brede.
(Han begynder at klatre op, men faar saa Øje paa Else, der kommer til Syne et Stykke oppe paa Bjerget):
Hvem er nu det? — *Hvad, Else!* — Saa bliver jeg nede.
Den Vej er det ikke. Nu vel, jeg ta'r Bilen.
(Han sætter sig i Bilen, der kører bort med ham).

Else (breder Armene ud mod sin Fader):
Velkommen Fader! Til Freden, til Hvilen
jeg fører Dig — kom, lad mig støtte Dig, kære!

Arbejderen: Hvor Du er, Barn, vil jeg ogsaa være!

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✲ Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen“, Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

„Danmarks“ Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks“ Brød forhandles overalt.

Maanen er hvid
og blændende hvid Hud faar enhver, der daglig bruger
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faaes overalt à 32 Øre Stk.

LAX i alle Kvaliteter
Gaasebryst. Oksetunger etc. anbefales.
Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908. Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.
Telefon 817 & 8231. Jacob B. Krøll,
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

„RAVNEN„ udkommer hver Torsdag

SAMLEDE AKTIVER ca 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN **TRYG**
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
PRÆMIE-RESERVE over 14 Mill. Kr.

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 65 Vogne kører overalt i Byen.

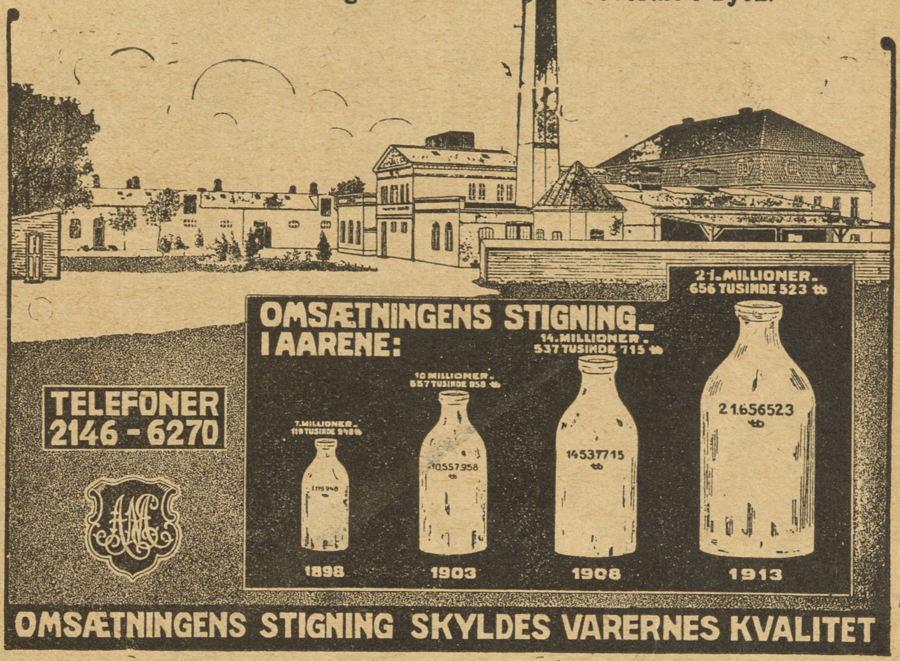

Arbejdernes Brændselsforsyning
Odense Telefoner 989—1989 Kontor og Lager ved Havnen

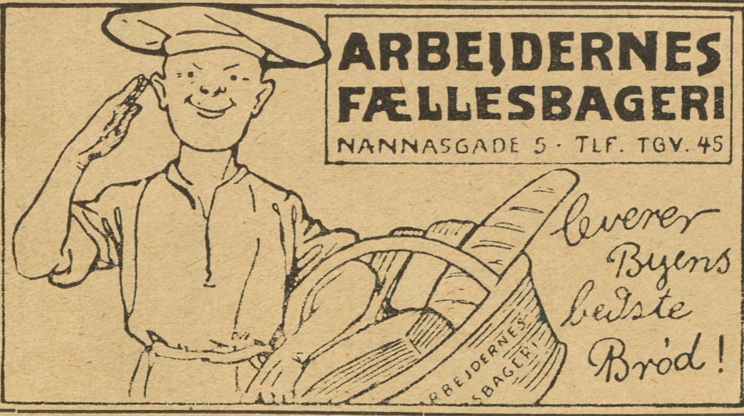

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F.E.BORDING KØBENHAVN

Hvis J. C. Christensen havde været i Edv. Brandes Sted

Tegning af P. V. Hansen.

havde han sagt **Sandheden** — ved Hjælp af Dr. Starckes Etik.

16 Sider **10 Øre**

RAVNEN

Nr. 35. Redigeret af AXEL WESSEL. ❊ Torsdag den 31. August. 1916.

Hvorledes Storm Nielsen opfatter Situationen:

Tegning af Storm-Nielsen

Naar et Blandings-Ministerium skal tage en afgørende Beslutning.

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.

ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVEDKONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

PRÆMIE-RESERVE over 14 Mill. Kr.

Drik Stjernens Øl og Mineralvande

Grundlagt 1850 Grundlagt 1850
A/s De danske Vin- & Konservesfabrikker
I. D. BEAUVAIS
M. RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR
KONSERVES · FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
Prøv vort udmærkede Sødmælks Franskbrød.
Pris 10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

TUBORG
LEVERANDØR TIL DET KONGELIG DANSKE HOF
Tuborg
Lager
Pilsner
Porter
Münchener
Wiener
Export
ØL

Tilskære & Sy-Kursus
Tilskæring af Dame- og Herregarderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi, Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

THOMSENS MAGASINER
1 Kl. Dameskrædderi
Nikolajgade 13
Kristianshavns Torv 6
Ryesgade 128
Slotsgade 3
AFBETALING

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13. København F.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Køsters Mavebitter
Svane Apotheket Randers
god velsmagende
Bør nydes overalt. Faas overalt.

Næb og Klør.

Jeg har endnu Klangen af Fredsklokkerne i mine Øren, og køn var Ideen, da man Skandinavien over, og vel ogsaa i de øvrige neutrale Lande, lod Kirkeklokkerne tone deres Malm-Bøn mod det høje.

Mennesker er nogle søde Abekatte!

I Tyskland tog de for nogen Tid siden Landsbyernes Kirkeklokker ned og sendte dem til Smeltediglen, og netop som v o r e Klokker kimede Fred, fløj de tyske Kirkeklokker ud af Kanonmundingerne ved Verdun og smadrede Franskmændene i Hundredvis.

Bim — bam — bim — bam.

I Frankrig er „Folkenøden" saa stor, at de maa købe Mænd i Rusland til nye Myrderier.

Ideen er pragtfuld: Frankrig har Penge, Rusland „Menneskemateriale" — Forretningen er i Orden! Ældre og svagelige Mænd gaar til halv Pris, og paa Børn er der yderligere Rabat.

Samtlige Kejsere og Konger længe leve!

Undskyld Ulejligheden!

Dr. Tyf.

„Kollegiale Karikaturer".

Tegning af Skuespiller Erik Lassen.
Ella Dyberg.

Fælled Pasiar.

Kristian: Blev Du behandlet pænt, da Du sidst var i Bøtten?

Stoffer: Det kan Du stole paa, jeg fik 10 Kroner — og fri »Station«!

Hulter til Bulter.

I Ekspressen til Chikago gaar Lyset pludselig ud, og det er tidlig Morgen. 20—30 Passagerer er i Færd med at vaske sig.

— Føj for Pokker, hører man en Stemme sige, her har jeg staaet og vasket et andet Ansigt end mit eget!

— Det er ikke noget at tale om, brummede en anden Stemme, det Ansigt, jeg vaskede, bed mig i Fingeren!

Tegning af Kurt Wenzel.

Fordi man er en Smule fri, kan godt man være Lady, og Tivoli er snart forbi, saa hvis Du vil, at han skal fri, hæng i med mer Konfetti — det gør Du sikkert Ret i.

Snedig.

I en lille Provinsby er der startet et Biograf Teater, og saa længe det er aabent, er Smeden aldrig til at træffe hjemme. En Dag kommer Karetmageren og skal absolut tale med ham, og Konen forklarer som det er. Karetmageren træffer ogsaa ganske rigtig Smeden i Biograf Teatret og udbryder arrigt:

— Hvad Dævlen sidder Du her og glor efter hele Tiden, er det morsomt?

— Ja, siger Smeden, ser Du, først kommer der en Dame ind og begynder at klæde sig af, men saa kommer et Jernbanetog og forstyrrer hende, men lidt efter kommer hun igen og klæder sig mer af, men bliver ikke færdig, for nu kommer Eksprestoget — og saa ser man hende ikke mere.

Karetmageren: — Naa, og saa?

Smeden: — Ja se nu er der det, jeg vil se hende en Dag, *naar Eksprestoget er forsinket!*

Efterabning.

Husfruen: Hvorfor forlod De Deres forrige Plads?

Pigen: Jo, jeg brød mig ikke om, at Frøknen i Huset abede mig efter.

Fruen: Hvordan det?

Pigen: Da hun opdagede, at jeg var bleven forlovet med en Korporal, gik hun straks hen og forlovede sig med en Løjtnant.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

„Hiv og Sving søger Arbejde".

Tegning af Emil Poulsen

En ny og morsom Serie for Ungdommen.

Mød mig Ansigt til Ansigt, De træffer da en virkelig god Skræder. Vejen er ej for lang.

Smukke Skuldre. Kraven passer fint i Halsen. Kraver, som ej passer, kan jeg kurere.

Carl Bergstrøm, Ø. Fasanvej 66. Telf. Taga 236 v.

Udstyrs- og Fjerlageret.
Specialitet:
Barnesenge.
Nørrebrogade 25,
Hj. af Blaagaardsgade.
Tlf. 553.

Altid Nyheder paa Plader og Valser.

Fonografer, Grammofoner samt Musikinstrumenter og Strenge billigst.
Dybbølsgade 53, Telefon: Vester 3007.

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

AKTIESELSKABET
H. MATZEN
CLICHEER
HURTIGST BEDST BILLIGST
22 KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
TELEFON 7057 • KØBENHAVN • TELEGR.ADR. CLICHÉMATZEN

Mineralvandsfabrikken
„PHØNIX"
Langgade 75. — Forh. Bryggeriet Phønix.
Anbefaler sine 1. Kl. Mineralvande.
Bringes overalt i København.
Telefon 3968.

Vil De holde her

jeg skal nemlig op i Kafe København, i hvis hyggelige Lokaler man spiser og drikker godt til rimelige Priser. Her er stort uden- og indenlandsk Bladhold, samt 2 nye 1. Klasses Billarder.
Husk 13, Vesterbrogade 13 Mezzaninen
Kolling Møller.

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799 x

Elektr. Drift. Telf. Nora 1799 x

FORLOV DEM IKKE

før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe, 14 Karat fra 6 Kr., 18 Karat fra 8 Kr.
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

Billard Salon
Eleganteste i København
Købmagergade 63-65
Lindberg Larsen
Telf. 1962

Spar reelt 25 %
Fine blaa Serges- og kulørte Habitter, har været benyttet som Rejseprøver, sælges for godt halv Pris. Bestillinger efter Maal, med Prøve, udf. paa faa Dage.
Direkte Import af engelske Dame- og Herre-Regnfrakker.
Københavns Beklædnings-Magasin, Skindergade 6. Indg. i Porten. Ingen Butik.
Aaben fra 10—5. Telf. Byen 1988 y.

Adler
Skrivemaskiner
benyttes af alle Fagforeninger
Forlang Katalog
Telefoner: 9682-11682

Fra 1 April
er
Traverbanens Restauran
daglig aaben
Ludvig Jensen.

Carl Jacobsen Vinhandel
Eneforhandler af Prévot Cognac
Kontor Østbanegade 3.
Telefon 4072.
Lagre Østerbrogade 4 og Bergensgade 1.

Clichéer.
LIND HANSEN
Købmagergade Nr. 9 (Elevator)
TELEFON 6288

(8. Gang.)

Præmieopgave!

Ovenstaaende Annoncer vil fremkomme 13 Gange, og hver Gang mangler der i en af Annoncerne et Bogstav. Disse 13 Bogstaver danner tilsammen 3 Ord. Indsend disse 3 Ord til »Ravnen« og De kan vinde

Husqvarna
berømte Symaskiner.
Leveret til Regeringens Syværksteder. De kommunale Fortsættelseskursus i København og Frederiksberg. Dansk Skræderforbunds samtlige Centralværkst., Skrædermestr. Fagskole. Samtl. Teatres Skrædersale. Landets største Syskoler og Systuer samt 35,000 danske Familier.
Det svenske Staal er bedst!
Holmens Kanal 3
København K.
Telefon: Centr. 1876.

Præmieanvisninger paa 100 — 50 — 25 — 15 og 10 Kr., som udstedes paa en eller flere af ovenstaaende Annoncører efter Vinderens Ønske.

Enhver Køber af »Ravnen« kan deltage! Følg med straks!

Farvel August.

Betragtninger over den mærkelige Maaned. At synge paa Melodien »I Flugt gaar Tiden«.

Farvel *August* — Du var en hamber Maaned,
Du milde Himmel, sikken Bunke Bavl!
Mit stakkels Hovedhaar er bleven graaned
nu maa jeg give visse Folk et »Havl«.
Se, *Krigens Gud* er lige ved at mugne,
i tvende Aar han rasped med sin Høvl,
og *Kongen*, der var lige ved at drukne,
han drukner *nu* i bare Rigsdagsvrøvl!

Fru *Betty Nansen* rasede mod *Hofman*,
og jeg maa bruge Ordet: Hysteri!
Af slig en Strid det allerbedste Stof man
kan finde til en Film — med Betty i.
Men »Berlingske« der spillede med Skibe
og gik paa Børsen højst letsindigen,
den redded sig skam ud af denne Knibe
ved Hjælp af næste Sag: *Vestindien*.

Vestindien — du store Zulukaffer,
hvor har den malet Danmarks Himmel sort!
Se, her var Tjans for hver en Hundeklaffer,
der vilde gøre noget rigtig stort.
At nævne Navne — tak, behøves ikke,
vi kender alle dette Kompagni
fra ham med de berømte milde Blikke
til *Præsten* i den værste Svinesti.

Vor store *Hær* har ogsaa høstet Hæder,
thi tapre Mænd der findes i dens Rod.
Naa, sa'e jeg *Rod* — lad gaa, thi sine Steder
er det just ikke første Klasses Mod!

Med Folk som *Klixbüll*, *Friese* og saa videre
kan denne Maaned pynte sig — jo, Tak!
Gid alle drukne, danske Sabelslidere
maa blive sendt til *Grønland* i Kajak!

Og dog, jeg holder paa, at *Flyveriet*
har Prikken over Iet sat med Glans.
Nu fik Prins *Axel* samlet Kleresiet
til »Blomsterfest« med Hoppe-Snobbe-Dans.
Jeg saa en Mand, der stjæler tit af Kassen,
gaa rundt og bukke for hver evig' »*von*«.
Han *fløj* om Halsen paa *Marie Lassen*
og kyssed Haanden paa Fru *Levison!*

Peder Ravn.

VAGABOND OG MILLIONÆR

EN SPÆNDENDE AMERIKANSK ROMAN

Chefen gav derfor ogsaa ham et hadefuldt Blik, thi han havde ved sin Ytring saa at sige hjulpet Fjenden.

Corbetson følte sig dybt krænket i sin Forfængelighed, saa meget desto dybere, som han godt vidste, hans System ikke var fejlfrit. Nu, da han selv havde Lejlighed til at skalte og valte, som han vilde, savnede han noget af den Hurtighed og Konduite, som han troede sig i Besiddelse af, da han sad paa Kontoret i Saltsøstaden og smigrede sig selv med, hvor langt bedre han kunde have gjort det eller det Ingeniørarbejde, og hvad der var værre: han nærede Mistanke om, at hans to Underingeniører kendte hans Mangler, endskønt de aldrig kritiserede og kun paa hans Begæring fremsatte Forslag. Hans Maade at være paa var ikke saadan, at den indbød nogen af hans Underordnede til Fortrolighed. At en simpel Arbejder, en uforskammet Fyr, tillod sig at optræde overfor ham som om han var hans Ligemand, var derfor mere end han kunde taale.

— Gaa tilbage til Deres Arbejde, eller gør Afregning og forsvind! skreg han.

Jimmy betragtede ham skarpt. Han fandt det højst besynderligt, at man forsmaaede hans gode Raad, og vendte ærgerlig tilbage til sit Arbejde.

Tiden gik.

Dukane havde nu været i Silver Peakdalen i 3 Uger. Han svulmede formelig af Viden om Beton og følte sig overbevist om, at han nu godt selv kunde bygge et Bassin, idetmindste da, hvis han fik en Syns- og Skønsmand til Hjælp. Dag for Dag indprentede han sit Arbejderhold dets Pligter med Blandingsmaskinen; han besøgte Callahan paa Sygestuen og fortalte ham om Arbejdet og mange andre Ting, saa at den nu enarmede, forhenværende Formand længtes efter hans Besøg som et Barn efter sin Moder. Jimmy talte til ham om hele Arbejdersystemet — Stenknusningen, Malningen, Transporten, Aflæsningen, Sprængningen, Bygningen — indtil det begyndte at trække i Callahans Mundvige.

— Tænk, hvor Du er blevet klog paa det Par Uger! sagde han.

— Ja, for mig findes der intet mere at lære, var det ubeskedne Svar.

— Og alligevel har vi andre stakkels Sataner, Chefen, Underingeniøren, lige ned til Casey og jeg været flere Aar om at lære det.

— Det beviser, at jeg er et usædvanligt Menneske!

— En opblæst Dreng, det er, hvad Du er! Det varer sikkert ikke længe inden Du jager alle Arbejderne bort og begynder at bygge Bassinet med dine to smaa Hænder!

— Maaske kan jeg alligevel faa Brug for en Mand til at skovle for mig!

Meget forstod han ikke af Arbejdet, men han indsaa ikke, at han ikke forstod det. Idéerne formelig stormede ind paa ham — tænk, om han en Dag skulde komme til at styre alt dette!

En Dag tillod han sig at tiltale Underingeniøren, med hvem Chefen havde staaet og talt, da Jimmy gav ham sit Raad angaaende Tømmertransport pr. Luftkabel.

— Hvad er Deres Navn, spurgte Jimmy og hagede sin Pegefinger fast i den andens Knaphul.

Den kantede og flittige Ingeniør svarede forbløffet, at han hed Satterfield.

— Det er godt. Hør nu, Satterfield, hvorfor bruger De ved Bygningen af dette Bassin til Støbeform ikke Rammer af Staal, men af Tømmer? Ethvert Menneske, som ikke er helt blind, kan da indse, at det vilde være langt mere praktisk . . . .

— Nej, det tror jeg ikke! Saadanne Rammer vilde blive altfor dyre at lave og transportere, for slet ikke at tale om, at de slet ikke kunde bruges til noget, naar Arbejdet var færdigt. Men vær saa god, min unge Ven, og tag Deres Finger bort fra mit Knaphul.

Men Dukane var stædig.

— Der er en hel Masse Ting, som . . . ., begyndte han.

Men Satterfield havde hverken Tid eller Lyst til at høre flere Næsvisheder af den unge Mand; han gjorde sig kraftigt fri for Jimmys Finger, vendte sig om uden at sige et Ord og gik sin Vej.

— Maaske gik jeg lidt for voldsomt til Værks, tænkte Dukane.

Jimmy var en Søndag ude at se paa Bassinet. Han satte sig paa et Stillads, uden at vide, at han var usynlig for alle, der stod nede i Bassinet. Han kom derved til at lytte, først ufrivilligt, dernæst med Vilje til en Samtale af mere eller mindre fortrolig Karakter.

Ved det første Ord, han hørte, tænkte han paa at give sig til Kende ved et højlydt »Hm.« eller et lignende Udraab, som man anvender for at gøre andre opmærksom paa sin Tilstedeværelse, da han pludselig skiftede Mening. Var her ikke en Lejlighed til at erfare alt, han ønskede at vide angaaende Arbejdet paa Bassinet? Thi det var dette, der udgjorde Samtaleemnet mellem de to Personer. Jimmy blev klar over, at det var hans Pligt; han vilde hemmeligt skaffe sig det at vide, han ikke kunde faa Besked paa paa anden Maade, selv om han saa ikke bar sig ad som en Gentleman i dette Ords almindelige Betydning. Men forresten var han jo nu bare en Arbejdsmand!

Med denne Sofisme døvede han sin Samvittighed og spærrede nu Ørerne op saa godt han kunde.

De Talende var de to Underingeniører, og de stod lige i Nærheden af ham.

— Højst ejendommeligt, sagde Ingeniør Leschelles, en fregnet ung Mand med rødgult Haar.

— Ja, det har Du virkelig Ret i, svarede den anden, Satterfield, dæmpet. Har Du nogensinde set et Bassin blive bygget paa den Maade.

— Nej, det har jeg sandelig ikke. Men jeg har nu heller ikke set saa forfærdelig mange blive bygget . . . .

— Men Du kender jo Teorien . . . .

— Ja.

Der opstod en kort Pavse.

— Det er noget forfærdeligt Stads, sagde Satterfield pludseligt.

— Kontoret burde have at vide, at den er gruelig gal. Hvem tror Du, der har givet Planen til dette skrækkelige Makværk. Utvivlsomt en, der ikke havde mindste Forstand paa Vandtrykkets Kraft. Maaske kan det holde en Tid, men naar der saa en Dag kommer et Uvejr med Skylregn, sprænges det hele, som om det var af Pap . . . .

— Fuldstændig rigtigt. Og saa vil Folk have at vide, hvem der har bygget Bassinet.

— Det er netop det værste ved det, svarede den yngre Ingeniør ængsteligt. Dukane & Co. kommer til at bære det ubehagelige Ansvar og gennem Firmaet vi andre. Hvad der undrer mig endnu mere end selve Bassinet, er, at Firmaet har villet indlade sig paa et saadant Foretagende, som det dog vidste var uigennemførligt.

— Pengenes Magt er stor.

— Gamle Dukane er bekendt for at lave ærligt Arbejde. Der bliver en forfærdelig Ballade, naar dette her ramler sammen — Aktionærerne ruinerede, Farmerne uden Vand, aa, det bliver en nederdrægtig Historie! Gid jeg var langt herfra!

Og Satterfield stod længe hensunken i dybe Tanker.

Endelig sagde han:

— Jeg har talt et Par Gange med Corbetson om Sagen, men han var meget kort for Hovedet. »Detaillerede Planer er detaillerede Planer«, sagde han, »og det tilkommer ikke os at kritisere dem — vi maa bygge, som Entreprenørerne ønsker det«. Og de detaillerede Planer, har Du set dem?

— Ja, de har gjort mig helt syg om Hjertet! Et saadant Fuskeri kan gøre enhver syg! Jeg kunde have Lyst til at spørge den inspicerende Ingeniør, naar han engang kommer, hvad der egentlig er Firmaets Mening med dette Makværk.

— Det tilkommer næppe os, sagde Satterfield.

Dukane sad med opspærrede Øjne. Een Ting vidste han, om intet andet, og det var, at hans Fader satte en Stolthed i Sikkerheden og Soliditeten af Firmaets Betonkonstruktioner. Brast dette Værk, saa vilde den Gamles Hjærte ogsaa briste.

— Hvad skal vi da gøre? spurgte Leschelles.

Jimmy saa' den lange, kantede Satterfield forlegent tørre sine Lorgnetter.

— Det ved jeg ikke, svarede han. Lad os nu gaa hjem igen — eller til Miss Enid eller hvorhen Du vil, og ikke bekymre os om den Sag nu. Det er tidsnok, naar Ulykken er sket.

Jimmy kiggede frem fra sit Skjul og saa de to Ingeniører bortfjerne sig. Hurtigt sprang han ned i Bassinet og gav sig til at undersøge det. Underligt nok havde han ikke før lagt Mærke dertil, eller ogsaa var det maaske, fordi han ikke før havde haft synderligt Kendskab til Betonkonstruktioner; men sikkert er det, at han nu saa, der mellem Væggen laa løse Smaasten. Kun hist og her var der et tyndt Overlag af Cement.

— Makværk, et forfærdeligt Makværk! udbrød den unge Mand. Det var sandelig godt, jeg opdagede det!

IV. FØLGEN AF EN SPRÆNGNING.

Da der blev fløjtet til Middag, rettede Dukane, der netop var i Færd at undersøge Blandingsmaskinen, sig i Vejret og kastede et Blik omkring sig. En ung Pige — den samme, han havde set den Eftermiddag, han kom til Silver Peat — red over Floden og fortsatte gennem Passet ovre paa den anden Bred, hvor han stod.

Jimmy stod og saa efter hende og følte sig paa én Gang saa uendeligt ensom, forladt og bedrøvet til Mode.

Havde han blot været James Dukane junior, saa skulde han nok paa en eller anden Maade have gjort den unge, smukke Piges Bekendtskab — vilde maaske i dette Øjeblik have redet ved hendes Side; men nu var han blot Hemple med blaat Øje og stor Skramme i Panden.

Han sukkede atter, denne Gang dybt.

Han var en ulykkelig ung Mand, og Skæbnen havde virkelig behandlet ham grusomt.

Et tredje Suk udgik fra samme Kilde som de to foregaaende — hans sorgfulde Bryst.

Og han stod og stirrede længselsfuldt efter den unge Pige paa Ponnyen. Hun drev sin rædde Hest langs med Bassinets Rand og satte derpaa — ligesom om hun var voxet sammen med Hesten — med et Spring ned i Bassinets Dyb.

Middagsskuddet!

Jimmy blev grebet af en isnende Rædsel. Thi faa Minutter efter at Arbejderne om Middagen havde forladt deres Arbejde, fandt Dynamitsprængningerne Sted! Hvor let kunde hun ikke komme noget til!

Et vildt Skrig trængte sig over hans Læber; han styrtede henimod hende med en Fart, som han selv var bleven slynget af Sted ved et Dynamitskud; hans Fødder rørte næppe ved Jorden, hans Ben fløj af Sted, han bed Tænderne sammen af Angst. Da han naaede Stedet, hvor hun holdt i lykkelig Uvidenhed om den Fare, der truede hende, hørte han et Raab fra Lejren; nogle Arbejdere havde faaet Øje paa ham. Med fortrukkent Ansigt, i hvilket et blodsprængt Øje glødede dæmonisk, sprang han hen til Hesten og begyndte at slæbe den med sig hen ad Vejen, bort fra det farlige Sted.

Ponny havde dog sin Mening og sine Tanker om, hvad der var passende. En raa Fyr havde forstyrret den i dens stille Betragtninger; derfor forsøgte den at sætte sig paa Halen.

Den unge Pige udstødte et Skrig.

— Kom, for Guds Skyld, kom! raable Dukane.

— Lad mig være, lad mig være! skreg hun af fuld Hals, og hendes Øjne skød Lyn.

— Nej, nej — De bliver dræbt, hylede han som en vanvittig.

Og han greb hende hurtigt om Livet, trak hende, trods hendes Modstand ned af Sadlen, og bar hende i stormende Flugt om bag en fremspringende Klippe.

Bum — m m m!

Der lød et Knald. En Haglbyge af Grus og Sten sprøjtede som en Springkilde op mod Klippevægen og ud over Kløften. En Sten, saa stor som et Mandshoved, rullede lige forbi deres Fødder.

Bum — bum — bum!

Skuddene exploderede efter hverandre. Ponnyen, som blev ramt paa Halsen af en flyvende Stensplint, styrtede i vanvittig Fart forbi dem, medens Dynamitskudene tordnede over hele Bjergpasset.

For Dukane var Sagen slet ikke saa romantisk, som mange maaske tror. Et forrygende Uvejr af Grus og Sten, der faldt tæt omkring ham, et levende, sprællende Væsen i hans Arme, og en dyb, smertende Skramme paa Kinden, forhindrede ham i at se romantisk paa Situationen. Han betragtede sin Ledsagerske og tog sit blaa Lommetørklæde frem, thi Blodet dryppede fra hans Kind. Det slog pludseligt ned i ham, at hver Gang han gav sig af med noget nyt og alvorligt, skulde hans Ansigt mishandles.

Hvad den unge Pige angaar, saa var hun ude af sig selv af Raseri.

— Hvor tør De vove....! skreg hun.

— Jeg skal aldrig gøre det mere! svarede han kort. Jeg syntes dette her var lettere end at gaa ned og fiske dem op af Floden....

— Men De bar Dem forfærdeligt uforsigtigt ad! Tommy kunde jo have gjort et Spring og have knust mig!

— Eller være vendt om og løbet tilbage hen over Terrænet, hvor Sprængningerne fandt Sted....

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Han har Raad til det!
Amerika: Hvad koster hele Klunset?
(»Lustige Blätter«.)

Endelig alene!
(Satire over Sukkerportionerne paa de tyske Restauranter.)
(»Meggendorfer Blätter«)

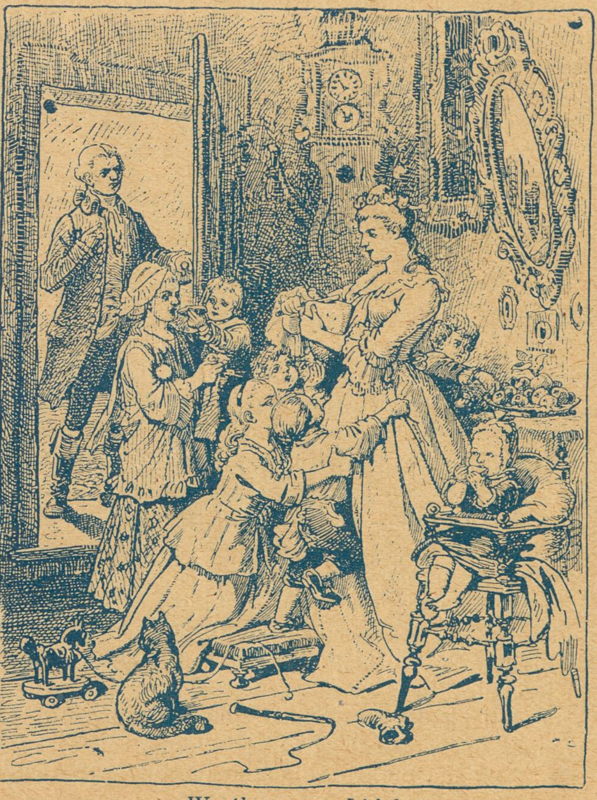

Werthers nye Lidelser.
— Ikke for tykt, Lotte, vi har ikke fler' Brødkort!
(Efter Goethe: »Den unge Werthers Lidelser«.)
(»Der wahre Jacob«)

Det er svært for den lille Fredsdue at overdøve det grove Artilleri.
(»Naggen«)

Damen: Jeg vil gerne be' om et Klædekort!
»Simplicissimus«)

Rød Indmad

En Samtale.

En nylig hjemvendt Dansk-Amerikaner møder en gammel Ven paa Gaden, og der opstaar følgende Samtale:

Dansk-Amerikaneren: Naa, er der noget forandret i gamle Danmark i de sidste 10 Aar?

Vennen: Aa ja, ikke saa lidt. En Bajer, der før kostede 12 Øre paa Beværtningen, koster nu 25, en femøres Kage koster 8 Øre, et Pund Fedt koster 1 Kr., en 6 Øres Cigar koster 10 Øre, en Bøf med Løg koster 2 Kr., en Hektoliter Koks koster 4 Kr., Byen er fuld af Plakatsøjler, og naar Klokken er 10, saa er den 11.

Dansk-Amerikaneren: Tak, saa tror jeg, jeg stikker a' til Vesten igen!

— Værs'go', Hr. Nordentoft, nu er Deres Fyldepen i Orden!

— Nu er der en Skotøjs-Trust under Opsejling. Selvfølgelig forsikrer de kære Fabrikanter, det er kun for at Fodtøjet kan blive billigere. Ja det kan den tro, der har Lyst. Nej, nej — vi kommer vist til at lave lidt om paa det gamle Ord og for Fremtiden sige: Den véd bedst, hvor Skoen trykker, som ingen har at ta' paa.

14/8. Der snakkes en Del om, hvormeget Grosserer Philip Beck kunde have tjent paa »Yduns« Fedtlast.

— Hvad ved jeg? Nu er i hver Fald de Fedtskillinger røjet!

17/8. **Oberst Muus lagde sig nok fælt ud med Politiet i Anledning af Soldatens Anholdelse i Nyhavn. Hvilket Motiv havde nu Obersten til en saadan Handlemaade?**

— Aa — en Muus kan vel ikke lide at se en Soldat faa Kat.

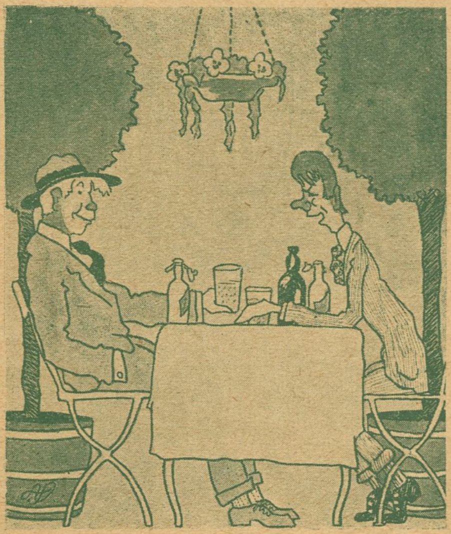

— Hvad sagde din Kone, da Du kom hjem igaar Aftes?

— Ja, har Du et Par Timers Tid til din Raadighed, skal jeg gerne fortælle det.

Filmsstriden.

Kinder gløded vredt i Oles Have,
harmfuldt fløjlede den sorte Stæhr.
Stæhrens Kasse nær var gaa't af Lave,
saa tilsidst gav Stæhren tabt, den brave —
Skønne Land! Vi filmer alle her.

20/8. Direktør *Johannes Nielsens* Meddelelser om, at det kgl. Teater i denne Sæson vil opføre en Mængde Operaer, har nok ikke vakt særlig Begejstring blandt Orkestermedlemmerne.

— Nej, saamænd. Havde han holdt sig til »Det levende Lig«, var der nok bleven større Glæde i *Kapellet*.

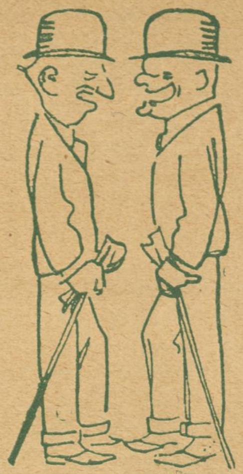

— Du, paa Sct. Croix har de kun to Læger, og de er meget digteriske anlagte.

— Hvorfor det?

— Jo—o — de er jo *Øens-Læger!*

Direktør *Dreyer* ved Zoologisk Have skal rejse til Østasien for at købe en Elefant. Han tør ikke sende nogen anden afsted af Frygt for, at Vedkommende skal tage Fejl og vende hjem med en *Bjørn*.

19/8. Spillelidenskaber griber mere og mere om sig og er nu naaet til Teatrene. I hvert Fald er Direktør Hofman begyndt med at spille Dam.

Det var en fæl en, den sidste store Klausulaffære. De brave Klausulædere tog ordentlig for sig af Varerne, de aad alt, hvad de orkede, men saa kom Øvrighederne og aad med, og naar nu Bøderne er betalt, saa er der vist ikke ret meget tilovers paa *det* Klau-Sulefad.

Danske Barberere i Karikatur.

L. Chr. Eskelund („Knasper")
Form. f. Københavns Afdelingen.

Det er en Fornøjelse
at arbejde med **VI-TO** Kraft-Skurepulver.
Enestaaende virksomt. Let at arbejde med.
Angriber ikke Hænderne.
Enefabrikanter:
Kaalunds Sæbefabriker, Kolding.

— Hvad er det med Hunden?
— Den bærer Sorg.
— Over hvem?
— Over dens Hvalpe — jeg druknede dem allesammen igaar!

E. Krøger P.

Thorvald: Hvad kan man sige om en Snaps i Vestindien og om en Snaps i København?

Peter: Jeg gi'r fortabt!

Thorvald: Der er langt mellem Snapsene!

Lauritz Thorsen.

E. Krøyer. De to sidste er ikke saa forfærdelig morsomme, men maaske kan den ene reddes.

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer·Huden
Alles Yndlingssæbe

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

„Danmarks" Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

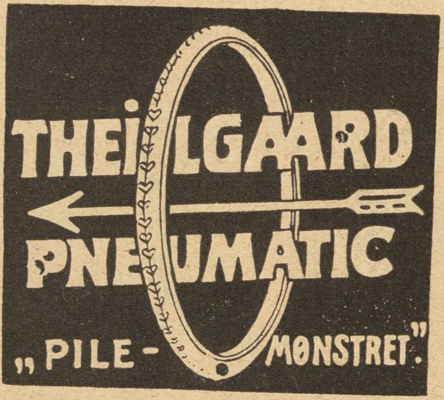

Th. Jensens avt.

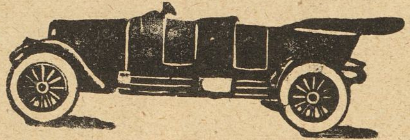

skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57. Telefon Nora 2677 y.

Den ene: »Jeg tror nok at turde sige, at Folk af vor Klasse har indskrænket sig meget; men Arbejderne, nej, hvis en Arbejder for Eksempel vilde nøjes med at drikke tre Snapse om Dagen, vilde han være i Stand til at forsørge Kone og syv Børn, ikke sandt. Tjener giv mig en Flaske Champagne til.«

Westermann.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.
Koncert
hver Sommereftermiddag.

Tivoli.

Sommersæson fra 12. Maj til 17. September 1916.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v. Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Sommerlyst Koncertsal
hver Aften: Sommerrejsen 1916.

Det noterer jeg, at
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe
er den bedste.
faaes overalt à 32 Øre pr. Stk.

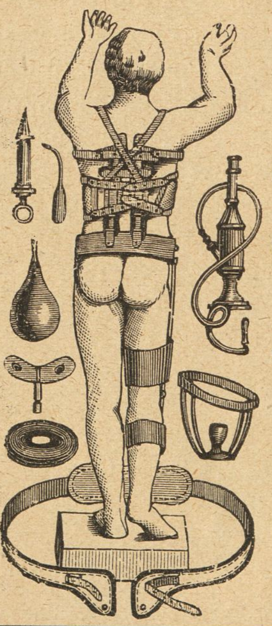

Fabrik-Udsalg.
Have- Auto Slanger
Alle bør købe
friske Varer
fra

Gummi-Lageret „Francais"
A. Mouritzen
Lille Kongensgade 16.

Køb
Alfa
Margarine

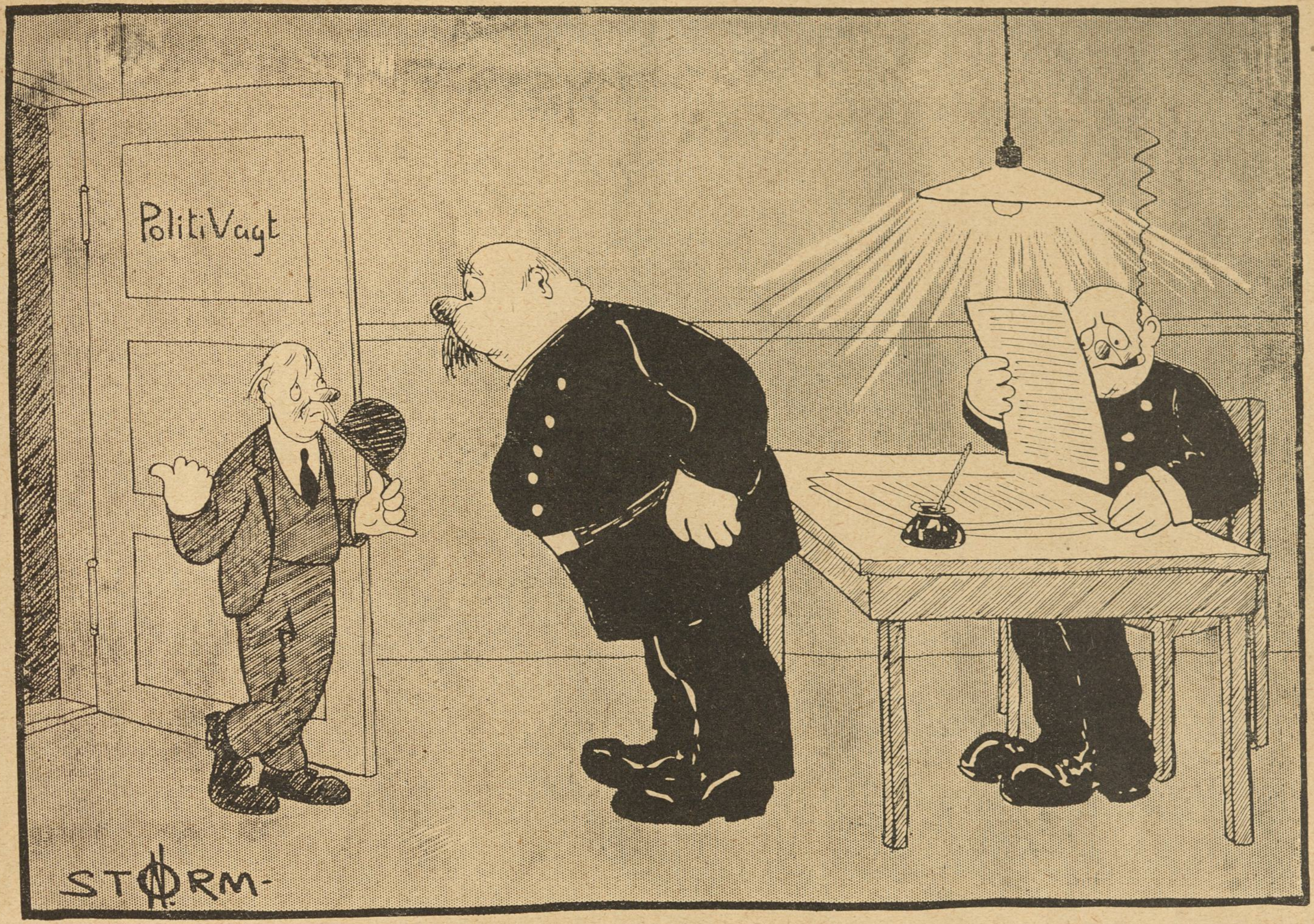

Tegning af Storm-Nielsen.

— G'Aften, — Je' kommer for a' anmelde et Pakkerøveri!

— Hm! Hvor har det fundet Sted? —

— Omme i Abel Katrinesgade, altsaa! — Je' gik mæ' en morderlig dejli' Pakke, — aa saa kom der en Starut aa skod hinner fra mæ' a' — li'saa stille!

Skipperen fortæller.

— Jo, ser I, vi laa i San Francisko med Skuden, og jeg var sammen med Styrmanden taget et Par hundrede Mil ind i Landet. Der købte jeg en dejlig Hurtigløber af en Hund, men da vi skulde køre tilbage, saa kostede Hundebilletten lige saa meget som min egen, og det havde jeg ikke gjort Regning paa. Lad den løbe bag efter Toget, sagde jeg. Og saa kørte vi, saa Ild og Røg stod om Ørene paa os.

Da vi naaede San Francisko, kiggede Styrmanden agter ud efter Hunden.

— Den er der ikke, sagde han.

— Kig forud, svarede jeg.

Og der stod min sandten Hunden paa tre Ben ved Lokomotivet og kølede Akslen af, der var løbet varm!

Forespørgsel.

En Amerikaner var med Iltoget til Korsør, og undervejs holdt Toget nederdrægtig længe ved en Station.

— Hør, sagde Amerikaneren til Konduktøren, hvad er der i Vejen med Toget?

— Vi tager Vand ind.

— Gør vi det! Men har De ikke en lidt større Teske?

I Pensionatet.

Kriminalretsassessoren sidder længe og leder for at finde det bedste Stykke Steg paa Fadet. Saa siger pludselig hans kvindelige Nabo.

— Hr. Assessor — De husker vel, at Retten skal have sin Gang?

C. B. MØLLER & Co.s
Cigarer og Cigaretter
er de mest velsmagende:

Dansk Cigarillos Nr. 1 pr. 3 Stk.	0,10
„Venus" i 10 Stks. Æsker	0,25
„Neptun" — —	0,30
„Mars" — —	0,35
„Jupiter" — —	0,40

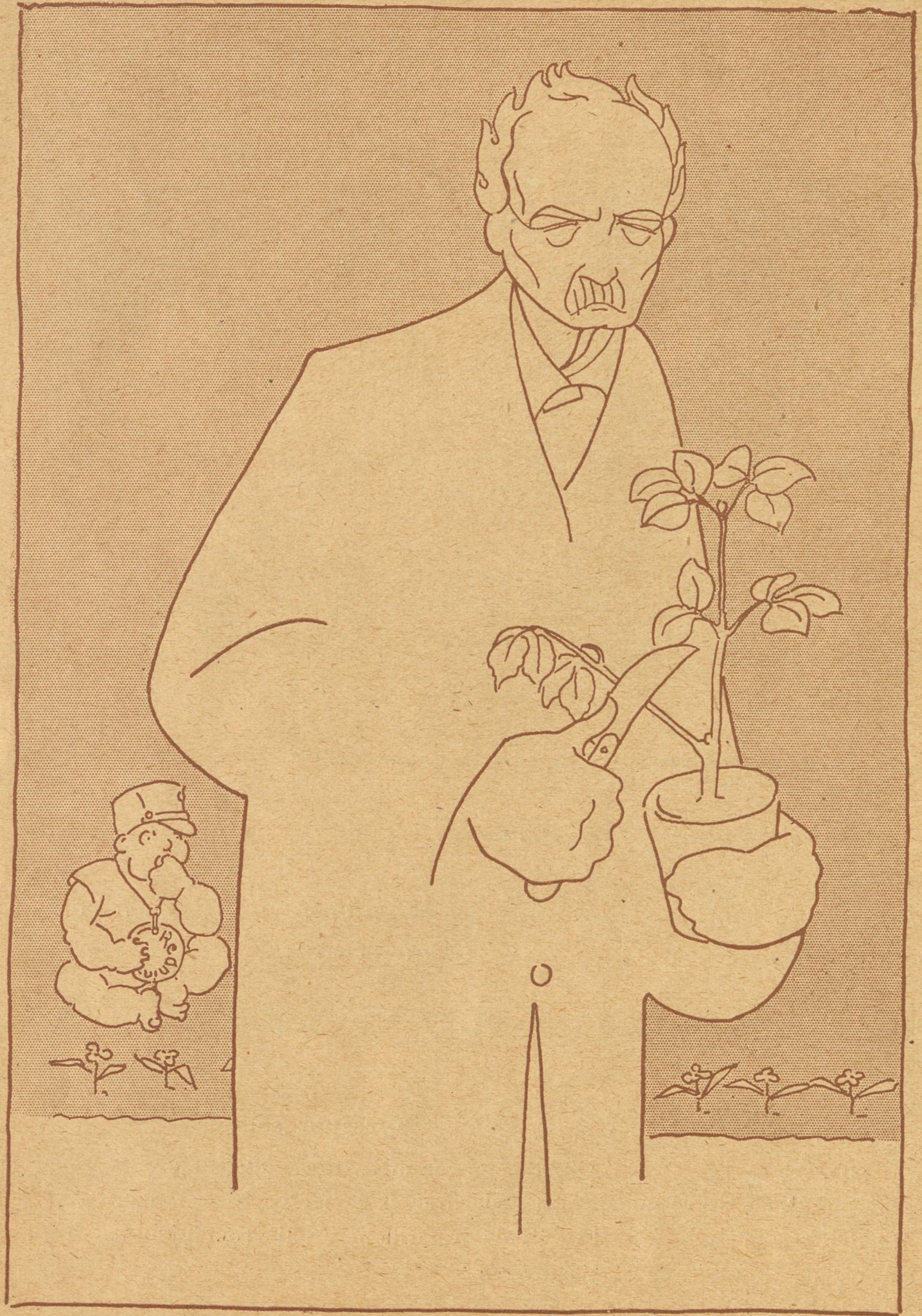

Tegning af P. V. Hansen. •P.V.H.•1916•

Professor Tscherning (Kommunehospitalet) opererer i sin Urtegaard.

I Gullasch-Bil.

Gæsten: Det er vel højst ubehageligt at køre et Menneske over?

Bilejeren: Ja, især hvis det er en stor og tyk Person, for saa hopper Køretøjet saa væmmeligt!

Tvivlsomt.

— Var det en heldig Operation, Doktor?

— Jeg ved det ikke endnu. Enken har nægtet at betale Regningen, og min Sagfører har raadet mig til at sagsøge Boet!

Afkølet.

Han: Bare nu ikke Deres Kæreste bliver skinsyg, naar han ser os sidde her i en fortrolig Samtale.

Hun: Nej, ikke naar han ser, hvem det er, jeg taler med.

Sat fast.

Ebba: Den første Mand, som friede til mig, svor, at han vilde skyde sig, hvis jeg ikke sagde Ja.

Marie: Ih, han maatte da være gal! Han skulde sættes under Formynderskab.

Ebba: Det blev han ogsaa — jeg giftede mig nemlig med ham!

Fra Skolen.

Læreren: Emil, kan Du nævne et Dyr, som er til Nytte.

Emil: Koen.

Læreren: Rigtigt. Og et, der er til Fornøjelse?

Emil: En Gyngehest!

Laan.

A. — Kan Du huske, at Du laante 25 Kroner af mig for et halvt Aar siden?

B. — Ja.

A. — Men Du sagde, at Du kun skulde ha' dem et Øjeblik.

B. — Rigtig. Jeg maatte a' med dem ti Minutter efter!

Uforskammet.

Lille Agnes har længe staaet og betragtet sin ualmindelig grimme Tante, denne taber tilsidst Taalmodigheden og udbryder:

— Hvorfor staar Du der og stirrer saadan paa mig?

Agnes: Jo, sig mig, Tante, hører Du virkelig til det smukke Køn?

En god dansk Mand.

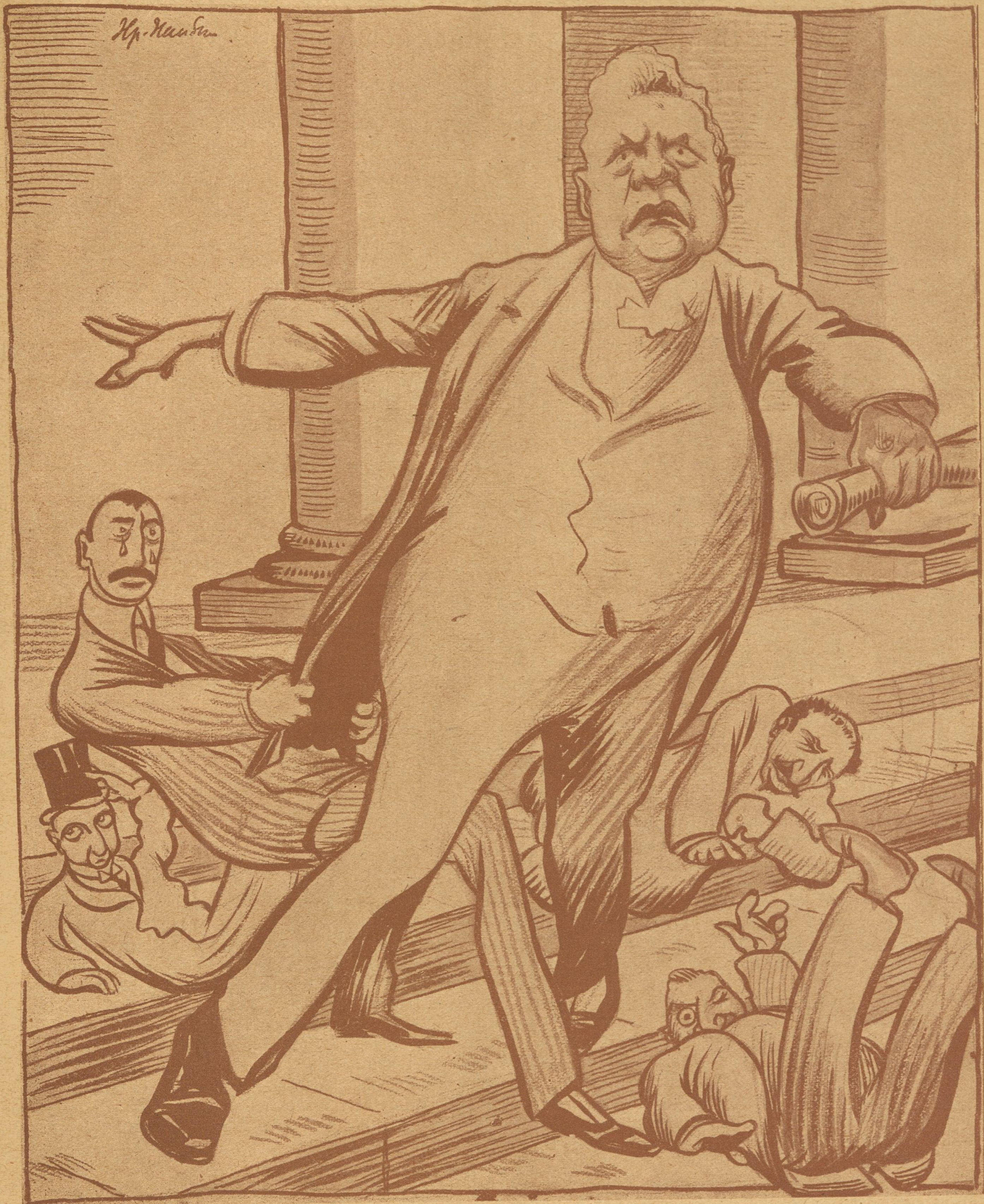

Tegning af Hp. Hansen

Væk med Salget — frem med Valget!

De forenede Bryggeriers EXPORT DOBBELT-ØL kendes paa det røde Dobbeltsegl

En Historie, der ikke maatte være ærbar.

Russisk Humoreske af Anton Tjekof. Ved Carl Kjersmeier.

— Fortæl os noget morsomt, Pjatr Ivanovitsj! bad Husets unge Døtre.

Obersten snoede sit Overskæg, rømmede sig og begyndte saa efter en lille Kunstpause:

— Det var i Aaret 1843, da vort Regiment laa indkvarteret i Polen. Det var den haardeste Vinter, jeg endnu havde oplevet — der gik næsten ikke en Dag, uden Næsen frøs af en Skildvagt. Dengang var jeg ikke saadant et gammelt Fugleskræmsel som nu, mine Damer; jeg var en rigtig flot Fyr og forfængelig som en Paafugl, strøede om mig med Penge til højre og venstre og levede og aandede kun for Vin, Kort og Kærlighed. Jeg behøvede blot at blinke, klirre med Sporerne og sno mine Mustasjer — og den stolteste Kvinde forvandledes til en kælen Kat. Desuden var jeg Adjudant hos Regimentchefen, dansede glimrende Mazurka, og var gift med et henrivende Pragteksemplar af en Kvinde. Gud være hendes Sjæl naadig! De kan ikke forestille Dem, mine Damer, hvilket Brushoved jeg var! Hvis der var en Polak, der havde faaet nogen paa Snuden, eller en gift Kone, der var bleven bortført, saa vidste man straks, at det var Løjtnant Uvertof, der var Mesteren for det.

Som Oberstens Adjudant maatte jeg færdes meget omkring paa Egnen; men lige saa hyppigt benyttede jeg Tjenesten som Paaskud til at holde Stævnemøde med en lille Polakinde, eller ogsaa tog jeg rundt til de rige Godsejere for at faa et Slag Kort.

Nu skal jeg fortælle, hvad der hændte mig selve den hellige Juleaften. Jeg var i et Tjenesteanliggende paa Vej til Spervelki. Det var et ganske frygtelig Vejr. Med Kulden fik det endda være — men da vi var halvvejs, rejste der sig en forrygende Snestorm. I mindre end et Kvarter var jeg, Kusken og Hestene formelig begravede under Sneen.

— Vi er kommen bort fra Vejen, Hr. Løjtnant! sagde Kusken pludselig.

— Hold Mund, din Klaptorsk, og kør ligefrem efter Næsen. Maaske støder vi da paa et Hus....

Vi kørte og kørte, og hen paa Natten stødte vore Heste mod Porten til en Herregaard, som — jeg husker det ganske nøje — ejedes af en Grev Bojaldovski, en rig Polak.

Vi kom indenfor. Grev Bojaldovski selv boede for Øjeblikket i Paris, og vi blev modtagne af hans Forvalter, Gantyski. Det varede ikke en Time før jeg sad i Forvalterens Hybel og drak Champagne, hviskede ømme Ord til hans Kone og spillede Kort. Da jeg havde vundet 5 Rubler og syntes, jeg havde faaet tilstrækkeligt at drikke, bad jeg om at faa Lov til at gaa til Ro. Da der i Flyglet ikke var Plads nok til at strække Benene, anviste man mig et Værelse i selve Herskabsboligen.

— De er vel ikke bange for Spøgelser? spurgte Forvalteren, der havde ført mig ind i et lille Værelse, der stødte op til en stor og underlig kold og øde Sal.

— Er her virkelig Spøgelser? spurgte jeg og hørte, hvordan et dumpt Ekko gentog mine Ord og mine Skridt.

— Jeg ved det skam ikke, lo Polakken; men synes De, at det lyder saa usandsynligt under disse Forhold?

Jeg havde drukket bravt og var knippelfuld, men jeg maa indrømme, at det løb mig koldt ned ad Ryggen ved hans Ord. Saa hellere slaas med tusind Tyrker end med ét Spøgelse! Men der var jo ikke noget at gøre ved den Ting. Jeg klædte mig af og gik i Seng. Lyset fra den søvnige Natlampe kastede et mat Skær over Væggene, hvor der hang Masser af Familjeportrætter, det ene uhyggeligere end det andet, samt gamle Muskedonnere, Jagthorn og alskens Skrammel. ....Omkring mig var der dødsensstille; kun af til knirkede det i de gamle, tørre Møbler og inde i den store Sal peb og puslede Rotterne.... Føj saa dertil, at det var som alt dansede rundt for mig.... For at holde min Skræk ude, pustede jeg Lampen ud, thi et tomt Værelse er langt uhyggeligere ved Lys end i Mørke....

De unge Damer trykkede sig tættere ind til hverandre og stirrede spændte paa Fortælleren, og Obersten fortsatte:

— Bedst som jeg laa og stirrede i Mørket, syntes jeg pludselig det var, som om jeg hørte lette Trin ude i Salen. Jeg hørte tydeligt, hvordan En nærmer sig min Dør, hoster og aabner den....

— Hvem dèr? raaber jeg og sætter mig op i Sengen....

— Det er mig, bliv blot ikke bange.... svarer en Kvindestemme, og to bløde Arme lægger sig om min Hals....

— Jeg elsker Dig.... elsker Dig, hviskede samme bløde Kvindestemme....

Jeg glemte alt — min Frygt, Spøgelser, Mørket — og slog mine Arme om hende.... Vore Læber mødtes i et brændende Kys, og jeg sværger ved alle Jordens Kvinder, at jeg aldrig vil glemme dette Kys....

Obersten tav, nippede til sit Glas og fortsatte med dæmpet Stemme:

— Da jeg næste Morgen saa ud af Vinduet, var Snestormen blevet endnu stærkere. Det var umuligt at rejse videre. Jeg blev nødt til endnu en Dag at drikke og spille Kort med Forvalteren, og da Midnatsklokken slog, indfandt min natlige Gæst sig atter.... Ja, mine Damer, havde Kærlighed ikke været, havde jeg enten kedet mig ihjel eller ogsaa drukket mig ihjel!....

Obersten sukkede og tav....

— Naa, og saa? spurgte en af de unge Damer, halvdød af Spænding.

— Ikke noget. Næste Dag rejste jeg videre....

— Men.... hvem var denne Kvinde? spurgte en af Damerne tøvende.

— Det siger da sig selv....

— Nej, nej!.... Hvem var det?....

— Det var min Hustru!....

— Det gav et Sæt i de unge Damer — akkurat som om de havde brændt sig....

— Hva' beha'r?.... Hvad mener De? udbrød de paa én Gang.

— Aa Herre Gud! er det saa mærkeligt! svarede Obersten fortrædeligt og trak paa Skuldrene. Jeg synes da, jeg udtrykte mig tilstrækkelig tydeligt! Jeg rejste til Spervelki med min Hustru.... Hun overnattede i Værelset ved Siden af mit.... Det er da ikke til at tage fejl af!....

— Aa, udbrød de unge Damer indignerede og med synlig Tegn paa Skuffelse. Det begyndte saa godt, og saa slutter De.... Deres Hustru!.... Nej, ved De hvad, Hr. Oberst, det var hverken interessant.... eller vittigt....

— Hvad maa jeg ikke høre! Det vil altsaa sige, at De vilde, det skulde have været en vildfremmed Kvinde og ikke min lovlige Hustru.... Ak, mine unge Damer, mine unge Damer! Hvis De ræsonnerer saadan allerede nu, hvordan skal det saa gaa, naar De engang bliver gifte?

De unge Damer blev forlegne og tavse. De surmulede og gav sig demonstrativt til at gabe. Under hele Middagen spiste de næsten ikke, men sad tavse og rullede nervøst Brødkugler med Fingrene....

— Nej, hvor skammeligt! sagde den ene. Det begyndte saa lovende, og saa brød De pludseligt af. .. Aa, De vil sikkert kun gøre Nar af os, Hr. Oberst....

— Ja, det var blot Spøg, blot Spøg, mine Damer, svarede Obersten elskværdigt. Vær blot ikke vrede paa mig, mine Damer — det var blot Spøg. Det var ikke min Hustru, det var Forvalterens....

— Nej virkelig....

Og de unge Damer blev pludseligt helt oplivede, og deres Øjne straalede....

Folkets Hus, Jagtvej 69 ❊ Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen“, Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, **Harald Hansen,** Telf. 10392.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

J. H. MATZEN REPRODUKTIONSANSTALT
Udfører DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 22 HJ. AF SILKEGADE · KØBENHAVN · K ·
TELEFON № 7037.
Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Køb RAVNEN

Forlovelses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 1,25 o Middag à 75 Øre
Nørre Farimagsgade 57.

Annoncer til Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

TEL. 3684. 3349
S. JOHANNESSON'S
TEL. 3684. 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, **Fedevarer,** Konserves. samt Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

„EL UNIVERSO“
INDREGISTRERET
3·STK·30·ØRE
FRA·H·NIELSENS·CIGAR·OG·TOBAKSFABRIK
TELEF.·309 ODENSE TELEF.·309

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Tlf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Forsamlingsbygningen „Jylland“
Randers.
anbefaler sine hyggelige Restaurations- og Selskabslokaler J. ANDERSEN.
Telefon: RANDERS 344.

Forsamlingsbygningen
Helsingør
(Helsingør Folketeater)
anbefaler sine hyggelige
Restaurations- og Selskabslokaler.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Børsens Abespil!

Tegning af Aksel Jensen

Her drives Job med Landets Tarv, og ingen af dem tabe vil.
Jo, Tak for mig — det er et sjældent hæsligt Abespil!

C.W.OBELS Normal-, Kentucky- og Smal-Skraa i imprægnerede Æsker **10 Øre.**

16 Sider

10 Øre

RAVNEN

Nr. 36. Redigeret af AXEL WESSEL. ⁂ Torsdag den 7. September. 1916.

Don J. C. og Stengæsten.

Tegning af P. V. Hansen.

Danmark: Vogt Dig, Du Ufredsmand, din politiske Ende er nær!

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Tilskære & Sy-Kursus
Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi,
Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

Carl Jacobsen & Co
N. Farimagsg. 64.

Paa Afbetaling
Jakke-klædninger fra Kr 45–75 Kr.

Vadskeriet „Ventegodt"
Grønshøj L.
Tlf. Grønshøj 93 og 56
Lufttørring.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NY ØSTERGADE 2
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Møbler
Sengeudstyr Kredit fra 4 Kr. mdl.
CHRISTOFFER LARSEN
75, Godthaabsvej 75.

Calcium Carbid.
H Gabe, Monradsvej 13. København F.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf Byen 1537 v
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113

FORLANG TILBUD OG UDKAST til: Clicheer – Reklamer – Kataloger.
Telef. 6288.
ILLUSTRATIONS-ANSTALTEN
(LIND HANSEN)
Købmagergade 9
(Elevator)

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Næb og Klør.

Jeg talte forleden med en fortræffelig Mand, der kun har den Fejl, at han aldrig er gaaet til et Valgbord. Han undskyldte sig med, at han helst saa Udviklingen gaa langsomt frem, derfor stemte han ikke med Oppositionen — paa den anden Side vilde han ikke være med til at dæmme op for Udviklingen, og derfor stemte han ikke imod.

Men nu vil han stemme!

Med en Varme, som man ikke skulde tiltænke en saadan halvkonservativ Mand, udøste han sit Raseri imod disse „Venstre"- og Højremænd, som med de usleste Motiver undergravede den lykkeligste Tilstand, Danmarkshistorien kan opvise — nemlig at vi ved Verdenskrigens Udbrud havde et fuldkomment civilt Ministerium, der kun tænkte paa et —: Fred:

Lad dette Ministerium have Fejl — og lad dem, naar Krigen er forbi, vige Pladsen for andre — det har hidtil løst en af de vanskeligst eksisterende Opgaver paa en Maade, som hele Landet maa være det taknemlig for.

At styrte disse Mænd er intet mindre end en bundløs Sjofelhed!

Saadan talte denne Mand, og idet jeg gør hans Ord til mine, vil jeg blot tilføje, at ingen oppositionel Valgtale behøver at indeholde flere Ord og flere Argumenter end de her fremførte — Vælgerne vil i en Bølge af Harme bortskylle den politiske Lumpenhed, som under Mærket J. C. Christensen, gefrejdet af Herrer som Jørgen Petersen og Prof. Ellinger, har besmittet Danmark.

Undskyld Ulejligheden!

Dr. Tyf.

Tegning af M. Kristensen.

Betjenten: Skal jeg hjælpe Herren op?
Herren: Ja, gu' skal De saa, men De maa tage Handskerne paa først!

Tegning af Helgo Jørgensen.

— Faar Du hele Kosten hjemme?
— Nej, jeg levner ogsaa noget til de andre!

Femøren.

I Stodderens Lomme to Mønter er gemt:
En Tiøre blank og et Femørestykke.
Den Tiøre blegner og sukker saa slemt,
for Femøren brovter af Hovmod og Lykke.

— Se jeg, altsaa, du, jeg har levet et Liv
saa fuldt af Omskiftelser, Fest og Bataille,
saa taled den. Tiøren hvisked: Aa bliv
mig fra Livet, du store, simple Kanaille.

— Jeg sprang li'saa gylden fra Mønten, min Ven,
hu hej ud i Verden med Piber og Tromme.
— Ja, sprang! Vi springer, men hvor springer vi hen?
dybt ned i Stodderens Lomme, den tomme!

— Stodder og Konge! Det gi'r netop Kulør —
Fra Øst og til Vest og fra Sønder til Nørre
gik jeg fra Haand til Haand med Humør.
Naar man har Humør, har man sit paa det Tørre.

— Humør, skæved Tiøren, ja, jeg er nu født
til et finere Liv. Af Sølv er jeg dannet.
— Hvad dannet? sa' Femøren. Nu blev du stødt.
Du er saa sensibel, saa det er forbandet.

— Min Trang, sa' Tiøren, er at blive lagt hen
blandt blanke Mønter i gylden Daase.
— Uha, sikken Snob! Nej min pragtfulde Ven,
jeg maa med i Bølgegangs Baisse og Hausse.

Skal end'lig vi prale, saa maa du forstaa,
at om mig er der skrevet et Digt engang.
Tiøren faldt ud af Lommen og skraa-
lede: Digteren han var i Pengetrang!

Aage Brodersen.

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

„Hiv og Sving søger Arbejde".

Tegning af Emil Poulsen

En ny og morsom Serie for Ungdommen.

Husholdnings-Pakke 3 Kr.
(Værdi 5 Kroner)
bestaaende af
½ kg (1 Pd.) ekstrafin Javakaffe. Tilsætning (Rich & Sønner)
½ kg (1 Pd.) hugget Melis samt The og Kakao.
1 Par fine, engelske Thekopper og forskellige nyttige Genstande, saasom Emaillevarer, Fajancevarer o. s. v. sendes pr. Efterkrav for ovennævnte Beløb + Porto fra **Nørrebros centrale Kaffebazar:**
Bazaren „Fremad", Blaagaardsgade 32, København N.

Køb Varer fra „Français"
16, Lille Kongensgade 16.

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.
Søren Hansen.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Th. Jensens avt.

skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57. Telefon Nora 2677 y.

Forsamlingsbygningen Kløvermarksvej 3
Anbefaler sine Lokaler til Foreninger og Selskaber.
Hver Søndag Teaterforestilling og Bal.
Telefon, Amager 732. Ærbødigst
CARL ANDERSEN

Køb RAVNEN

Dyr og Mennesker.

De fattige lider under Kød- og Brødnød
— kun de vilde Bæster har ingen Kødnød.

Krigserklæring!

Mel.: Min Søn, hvis Du vil i Verden frem, saa buk!

I Verden er Liv snart ej mere at finde,
kun Lig!
Og Ven kan man daarlig nu skimte fra Fjende,
kun Svig!
Hvordan skal vi Stakler os skaffe Ernæring,
der dør en Snes Stykker pr. Time af Tæring,
og daglig der kommer en ny Krigserklæring
— kun *Krig*!

Paa *Balkan* de raser som gale Hyæner,
uha!
Nu *Østrig* skal slaas med de vilde *Rumæner*,
ak ja!
Mon *Schweitz* ikke tænker at slaas med *Polakker*,
vil *Holland* mon kriges med Ruslands *Kosakker*,
skal *Chili* mon give de brune *Malakker*
Da-da?

Skal *Span'jen* da ligge og drive og dase?
— Naa, Svar!
Marokko de sagtens kan knuse og knase,
hvab'har?
Amerika bør mase paa *Bukovina*,
har Frankrig mon Tid til at slaa *Argentina*,
se Øriget *Japan* til Smadring af *Kina*
er klar!

Hvem tænker paa Ømhed og Hensyn og Skaanen?
— herut?
Ret snart vil *Monaco* nok angribe *Maanen*
med Fut!
Se *Grækerne* er nogle sære Krabater
— slaa løs paa de gule *Sydøstasiater*!
Og *Kongo* ej Fred faar, før alle *Kroater*
er skudt!

Peder Ravn.

C. B. MØLLER & Co.s
Cigarer og Cigaretter
er de mest velsmagende:
Rose 101 **bedste** eksister. Cigaret til 15 Stk. 0.10
„Marquis" med Kork . . . . 10 — 0,10
„Brillante" stor oval m. Kork og Guld 8 — 0,10
„Sherrys" Cigaretterne Nr. 1, 2, 3, 4, og 5.
„Elite" á la Algier u. Mundstykke . 20 Stk 0,25

VAGABOND OG MILLIONÆR

EN SPÆNDENDE AMERIKANSK ROMAN

— Men saadan uden videre at rive mig af Hesten! . . . . En stille og indgaaende Diskussion om Sagen vilde naturligvis have været mere høfligt, sagde han ironisk.

— Jeg troede, De var en Vagabond?

— Nej, jeg er blot en hæderlig Arbejder, forklædt som Vagabond.

— Jeg synes, at De hverken taler som en Vagabond eller som en Arbejder?

Jimmy tav; han tørrede sin Kind med Lommetørklædet og betragtede Blodet med ømme Blikke.

— Det er mit gode Hjerteblod, sagde han.

Hun traadte et Skridt nærmere.

— Hvordan har De faaet det?

— Det var en Stensplint. Men nu er det vist bedst, De vender om. Tommy staar nedenfor Bakken og tilkaster Dem bebrejdende Blikke.

Hun vilde gaa sin Vej, men standsede pludseligt, thi Jimmy havde ganske ugeneret givet sig til at gaa ved Siden af hende.

— Tak, hjærtelig Tak for den Tjeneste, De har gjort mig, sagde hun koldt og afvisende. Jeg haaber, De tror, jeg er Dem taknemlig — og ked af, at De har faaet den Skramme.

— Aa, det siger ikke noget — jeg har en hel Samling . . . . Nu skal jeg hente Tommy til Dem . . . .

Nu blev den unge Dame med de straalende Øjne og det kønne Ansigt efter alt dømme helt forlegen.

Efter hendes Mening var der et uendeligt socialt Svælg, bredt og dybt som Afgrunden, fra hvilken hun nys var bleven reddet, mellem hende og Arbejderne i Lejren; de simple Arbejdere eksisterede ikke for hende; hun kendte tilfældigvis Kuskenes Formand, men ellers kun Handelsforstanderen, Lægen, Arbejdschefen og de to Underingeniører. Men hvad havde hun med den unge Arbejder at gøre? Hun forestillede sig den Forundring, der vilde gribe hendes Fader, som var fra det stolte Syden, hvis han saa dem sammen.

Men hun følte sig helt lettet, ja beroliget, da det slog ned i hende, at den unge Mand kun optraadte som han gjorde, fordi han ansaa det for almindelig Høflighed. Tænk Dem derfor det Stød, hun fik, da han pludselig sagde:

— De skulde komme herhen og blive reddet hver Dag?

Hun rynkede Panden, men pludselig brast hun i Latter. Han betragtede hende med forskende, skælmske Øjne. Han saa virkelig ikke saa ilde ud, trods sit mishandlede Ansigt: kruset, sort Haar, hvide Tænder, sund, brunlig Teint og velformet Hoved. Blot han ikke var saa næsvis af sig.

— Sikket et Indfald! svarede hun. Tror De ikke, det vilde blive en Smule trættende Dag efter Dag?

— Tænk, hvilket Glansnummer denne her Scene kunde blive for et Biografteater! sagde han.

Og han tilføjede, da han greb om Ponnyens Hoved:

— Her har vi Pegasus, som vilde flyve sin Vej med Dem.

— Pegasus — hvor har De hørt det Ord? spurgte hun forundret.

Jimmys Ansigt straalede ved alle de lyse Minder, der stormede ind paa ham.

— Jeg red Pegasus gennem Universitet og blev tit kastet af . . . .

Enid Crofton saa' paa ham med forøget Interesse.

— De er Student!

— Ja, jeg har den Ære! svarede Dukane og tog sin Hat af med et dybt Buk. Mit Ydre taler imod, at dette er Tilfældet; men jeg er stoppet med Lærdom lige op til Halsen. Hør her et Digt, som en Litteraturlærer engang lod mig lære udenad for mine Synders Skyld . . . . .

Han deklamerede Jennysons »Enid«.

Den unge Pige hørte paa ham i allerhøjeste Grad forundret og var nær ved at briste Latter, saa grundkomisk fandt hun det, at denne Vagabond — Vagabond idetmindste efter det ydre at dømme — stod der og med Patos og store Haandbevægelser læste et Digterværk op. Men hun gjorde Vold paa sig selv, vendte Ansigtet bort og svang sig i Sadlen.

Han greb fast i Ponnyens Bidsel.

— Faar jeg Dem aldrig at se mere? spurgte han.

— Ih, De kan se mig ride om i Dalen hver eneste Dag!

Dukane rykkede saa heftigt i Tøjlen, at Tommy, Ponnyen, blev gnaven og nappede efter ham.

— Ja, men jeg vil ikke blot se Dem, jeg vil ogsaa tale med Dem!

Hun saa ned paa ham. Hendes Læber fortrak sig til et Smil. Han var ikke andet end en stor Dreng, ikke stort ældre end hun selv! Hvor var han ikke pjaltet, men hans Væsen var saa charmerende! Han var ligefrem en Oplevelse i hendes Liv, en Lysstraale i den dystre Ensformighed i Silver Peak-dalen . . . . . Men hvad vilde hendes Fader sige?

Jimmy slap krænket Tøjlen og traadte et Skridt tilbage.

— Jeg beder Dem om Undskyldning, Miss Crofton, sagde han dæmpet.

Hun mærkede, at der var ligesom en Længsel i hans Blik, og gav efter.

— Derhenne ser De vort Hus, sagde hun. Fader vil sikkert gerne takke Dem, fordi De har reddet mig fra en overhængende Fare.

Lyden af hurtige Skridt naaede pludseligt Jimmys Øren. Ærgerligt vendte han sig om. Det var Overingeniøren — gid Pokker havde ham!

Corbetson havde faaet at vide, for hvilken Fare Miss Crofton havde været udsat, og havde skyndt sig derhen for at forvisse sig om, at der ikke var hændt hende noget.

— Det glæder mig at finde Dem uskadt og velbeholden, sagde han. Var det ham dér, der frelste Dem? Det var godt gjort, min Ven!

Efter at have vist sin Erkendtlighed paa denne Maade, vendte han Ryggen til Dukane.

En heftig Vrede skød op i Jimmy. At blive behandlet,

som om han havde reddet en Sæk Cement fra at gaa til Spilde, opfyldte hans ungdommelige Bryst med en saa glødende Harme, at det var lige ved at sprænges. Og saa oven i Købet se Corbetson — paa Grund af sin Stilling, ene og alene derfor — lægge Beslag paa hans Heltinde — det var mere, end nogen dødelig kunde bære!

Jimmy blev staaende med sammenbidte Læber og rørte sig ikke ud af Stedet. Corbetson lagde Mærke dertil og rynkede Panden. Han stak Haanden i Lommen og rakte den unge Mand en Dollar.

De fleste af Jimmys Arbejdskammerater vilde have taget imod den og oven i Købet have fremstammet en Taksigelse; men han kastede et foragteligt Blik paa den.

— Jeg tager ikke imod besmittede Penge, sagde han stramt og holdt Hænderne paa Ryggen.

— Gaa hen og gør Afregning, De uforskammede Karl! hvæsede Corbetson.

— De har vel ikke til Hensigt at afskedige ham? raabte Enid Crofton.

— Jo, han er en uforskammet, utaalelig Fyr . . . .

— Men han har reddet mit Liv! Hvis De afskediger ham, tilgiver jeg Dem det aldrig!

Corbetson stod og ledte forgæves efter et Svar for at mildne Indtrykket af sin Trusel. Thi Enid Crofton var hans tredje, store Bekymring, som beredte ham søvnløse Nætter. Hans ulykkelige Sjæl var bukket under for hendes Skønhed; han led alle Helvedes Kvaler, svævede bestandig mellem Haab og Frygt, hvad hendes Gunst angik.

— Gaa hjem og spis til Middag, befalede han den haanligt leende unge Mand.

Jimmy gik sin Vej og vinkede triumferende til den unge Pige bag Ingeniørens Ryg.

Hans Hjerte havde hoppet, hans Horisont straalet af Lys, da han hørte hendes harmfulde Protest mod Corbetson. Og hvor længtes han ikke efter at lære hende nærmere at kende. Han havde stiftet Bekendtskab med mange unge Damer, men aldrig under saa tiltalende, effektfulde, inspirerende, herlige Forhold som i Dag, da Bekendtskabet blev indgaaet under det drønende Akkompagnement af Dynamitskud. Det var jo akkurat som første Akt i et Melodrama; ja, han var den fattige og lasede, men ærlige Helt. Han formelig svulmede af Selvfølelse.

At opsætte en Sag laa ikke til ham.

Allerede samme Aften købte han i Handelsboden en helt ny Dragt: Arbejdsbukser, Kavaj, Skjorte, et ildrødt Halstørklæde, Hat og Sko og majede sig ud saa godt, han kunde. Handelsforstanderen havde som sædvanlig, naar han gjorde sine Indkøb, en lille Overraskelse til ham.

— De er nu 1½ Uge bag ud sagde han.

Dukane sukkede.

— Hvordan skal et hæderligt Menneske kunne klare sig i denne Verden? tænkte han.

Han tog sine Sager, gik hjem og klædte sig fint paa.

Saa gik han ud og strejfede omkring uden noget bestemt Maal — det troede han da selv — men befandt sig pludselig paa Vejen, der førte op til Croftons Farm.

Han fik Øje paa fire Herrer, der ogsaa var paa Vej dertil; Corbetson, Doktoren og de to Underingeniører.

Han satte sig paa Grøftekanten og følte sig ualmindelig gnaven til Mode.

— Hvad Pokker har hele den Bande at gjøre dér! tænkte han. Paa den Maade faar jeg jo ikke Lejlighed til at tale et eneste Ord i Enrum med hende!

Men Jimmy Dukane var ikke den som lod sig afskrække af noget, og et Øjeblik efter marcherede han ud paa Croftons Farm.

En pludselig Pause opstod paa Verandaen, da Herrerne fik Øje paa ham.

Enid gik et Par Skridt henimod ham, omend heftigt rødmende.

— De er ualmindelig rask i Vendingen, Hr. Hemple — det er jo saadan, De hedder! sagde hun og rakte ham Haanden.

Og idet hun vendte sig mod en ældre Mand med stram Holdning, solbrændt Hud og vældige graa Mustasjer, fortsatte hun:

— Det er den Herre, som reddede mig, Fa'r?

— Hjerteligt velkommen, sagde den gamle Herre og trykkede krafigt Dukanes Haand. Jeg staar i stor Taknemlighedsgæld til Dem, Hr. Hemple — det er jo Deres Navn? spurgte han og fik nu først Øje paa Skrammen paa Jims Kind, Saaret i Panden og det »blaa Øje«, der endnu ikke havde fortaget sig helt.

— Hempledinke er det oprindelige Navn, siden blev det Hempledink, og tilsidst forkortet til Hemple — Geraint Hemple.

Crofton betragtede ham nysgerrigt og trak en Stol frem til ham.

Enid fandt det hele saa komisk, at hun maatte vende sig bort for at skjule sin Munterhed.

— Yderst velklingende Navne begge to, sagde hun. Forkorter De tit Deres Efternavn?

— Naar Omstændighederne kræver det.

— Maaske jeg maa forestille d' Hrr. for hinanden — men De kender vel allerede hinanden?

— Af Navn, men vi omgaas ikke. Fra Solens Opgang til den gaar ned, er jeg kun den ene Ende af en Skovl. Jeg omgaas til dagligdags kun Blandingsmaskinen.

— Saa saa, Hemple, peb den lille, trinde Doktor, kom nu ikke med Dumheder — vi kender Dem jo allesammen. Ved De, Miss Crofton, det er for en stor Del hans Skyld, at en af mine Patienter er blevet rask, en stor, svær Fyr, der mistede den ene Arm. Kender ham — naturligvis kender jeg ham!

Jimmy følte noget, der lignede Taknemlighed, overfor Lægen.

— Jo vi kender allesammen Hemple, lo den yngste af Underingeniørerne. Det er hans Skyld, at vi ikke er bleven aldeles sløve og aandssvage — han er saa at sige vores allesammens Hofnar.

Dukane tilkastede Leschelles et rasende Blik, men blev atter rolig, da han saa dennes godmodige Mine. Ingeniør Satterfield tørrede sine Lorgnetter og lo med sit vindende Smil.

Men Corbetson følte sig tydeligt nok ikke glad ved, at en af hans Arbejdere spillede Gentleman paa Croftons Veranda; han sad helt tavs.

Samtalen gled over til andre Emner.

Corbetson og Crafton diskuterede Arbejdet paa Bassinet. Doktoren, Ingeniør Satterfield og Enid sad og passiarede sammen. Leschelles underholdt sig med Dukane. Den unge Ingeniør var en lille, korpulent Mand, ikke stort ældre end Dukane, fregnet, jævn og ukunstlet i sin Optræden, med et aabent og frimodigt Væsen og med et kortklippet, rødgult Haar. Jimmy havde straks fra første Færd syntes godt om ham.

— De er fra Østen, sagde Leschelles, det kan jeg høre paa Deres Akcent. Og det er vel første Gang De er med til noget, som dette her, ikke sandt? En haard Tørn for den, der ikke vant dertil! Jeg selv har heller ikke været med saa længe. Miss Crofton sagde før, da hun fortalte os sit Eventyr, at De var Student. De skal vel lære Tingene fra Grunden, saadan som gamle, rige Fædre altid siger, at vi Unge bør gøre.

— Nej, jeg faldt i Fangenskab, blev, trods min Modstand, slæbt herhen af Marfin, og holdes med Magt i Bur.

— Vi er allesammen mer eller mindre i Bur her, men jeg er ikke ked af det!

— Det er, fordi De ikke selv er nødt til at haandtere en Skovl!

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

— Jeg ved ikke, hvad der er værst, at dø af »Granatsplinter« eller at skulle leve af at lave »Tankesplinter«!
(»Simplicissimus«)

Blodig Ironi.
— Hvorfor ler De saadan, Frue?
— Ak, jeg læser i Kogebogen: »Man tager 2 Pund Smør, 12 Æg og 6 Pund Sukker....«
(»Fliegende Blätter«)

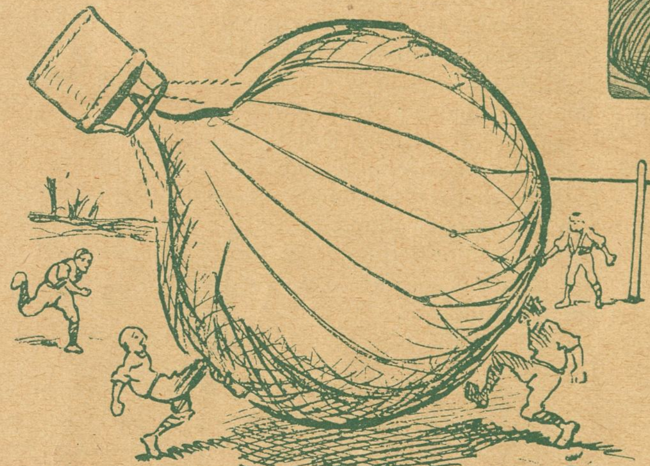

»I Gaar faldt en Observationsballon ned i de engelske Linier, og Soldaterne gav sig øjeblikkelig til at spille Fodbold med den.«
(»Le Rire«, Paris.)

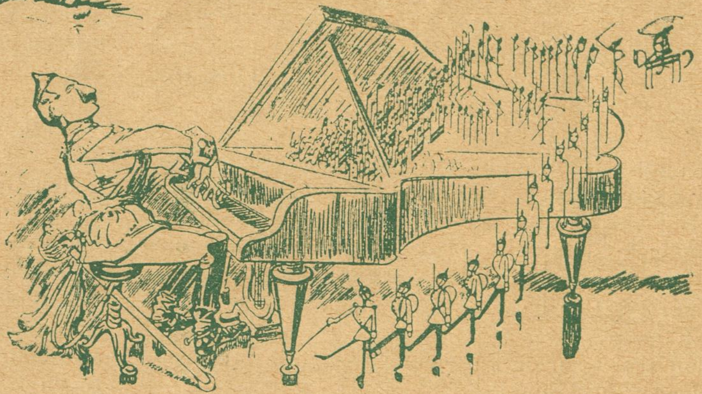

Tyskland spiller Fredshymne.
(»La Baionette«, Paris.)

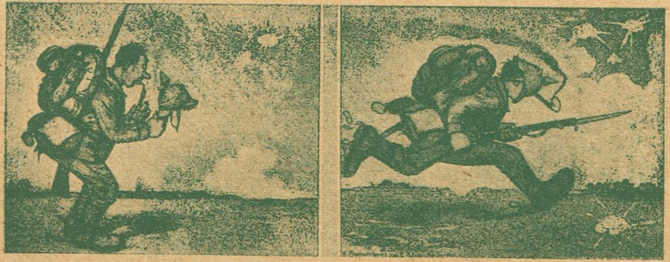

Hvorledes den praktiske Tysker benytter sin gennemhullede Pikkelhue.
(»Fliegende Blätter«)

Ikke alene Afholdsfolk men alle, der ønsker ekstraktrigt og skattefrit Øl, forlanger
De forenede Bryggeriers **Krone Lagerøl** og **Krone Pilsner**

Rød Indmad

Rumænien lod sig lokke!

Fine Folk!

J. C. og Elkinger — fine Mænd!
Det mindste Smuds dem i Harnisk bringer.
Brandes! Scavenius! Føj for den!
De vil ej røre dem med en Finger!

Dog sidde med dem paa Taburet!
Ak Gud, det blir' noget ganske andet.
Saa ry'r Forargelsen nok saa let —
Hvad gør man ej for — at frelse Landet!

[29]/8. Sankt Jakobskirkens Spir er i disse Dage under Reparation. Jeg véd mange, der i den Anledning gaar rundt og er misundelige paa den brave Kirke — de ønsker nemlig, at *de* ogsaa kunde faa deres »Spir« fornyet.

Snob-Bøn.

Vaagn af din Slummer,
Prins Axel saa fin,
hør Vingerne suse.
Jeg har jo lavet den Fest,
som var din,
med Bang og Benzin.
Ræk mig et Ridderkors
— sig ikke Nej,
fæst det paa mig!
Hid er jeg fløjen med Flyvemaskine!

[28]/8. Nu røg Dampskibsaktierne ned igen, og det var en trist Meddelelse for Jobberne.
— Ligefrem en Jobs-post!

Ellen Key,
den svenske Sandhedsapostel.

Vekselererne er absolut de mest stræbsomme Mennesker, der findes; de stræber nemlig alle efter at komme til *Fadet.*

— Ja, men adskillige af dem naar kun *Salatfadet.*

Adel forpligter — si'r Frantz v. Jessen,
og derfor ser man ham altid i Spidsen
for dem, der si'r: Parti skal vi ta'!
Den gæve Helt foragter hver Fare,
han slaar sig for Brystet og smiler bare,
for — Frantz er jo nemlig no'en Mil her fra!

Tak for Laan!

Vestindianeren: Jeg læser i Avisen, at Røret i Danmark angaaende Vestindien tiltager — mon vi ikke skulde sende »Valkyrien« derover for at faa skaffet lidt Ro tilveje!

Jeg hørte forleden Dag, at Ladegaardsspecierne og de andre Kobbermønter er ved at forsvinde. Ladegaardsspecier — sagde jeg og faldt i vemodige Tanker. Ak ja, min sidste Specie er forlængst røget i disse velsignende Gullaschtider — men Ladegaarden har man da Gudskelov altid tilbage.

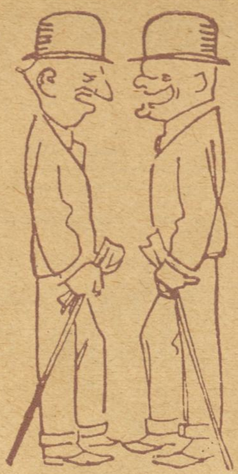

— Hvordan morede Du dig i Tivoli til Luftværnsfesten?

— Storartet! — jeg kørte 10 Gange rundt i *Flyve*karrusellen og skød Resten af Aftenen til Skive med *Luft*-bøsse!

Fisk.

Sildene kommer i Massevis,
men Smaafolk sender den lange Blikke:
De kan ej gi' Eksportørens Pris,
og selv om — naa, en Torsk er man ikke!

Sagde Du Torsk? Jeg bli'r ganske vild —
dog den kan vel heller ingen betale.
Tilsidst jeg ligger død som en Sild —
Er Folk i Priskommissionen da gale!

Danske Barberere i Karikatur.

H. M. Christensen (»Krølle«)
Forretningsf. f. Landsforbundet.

TEL. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684. 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, Fedevarer, Konserves. samt
Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Grundlagt 1850 Grundlagt 1850
A/s De danske Vin- & Konservesfabrikker
I·D·BEAUVAIS
M·RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR
KONSERVES · FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

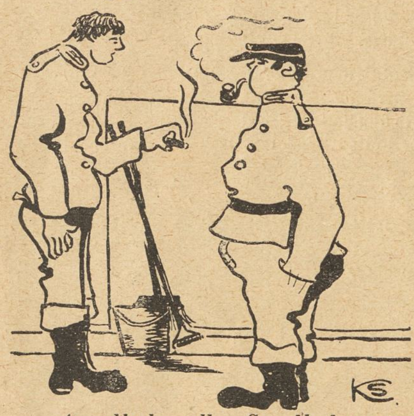

»Sandholm eller Sundholm.«
400: Kan Du sige mig, 64, hvorfor man ikke ligesaa godt kan kalde dette Sted Sundholm — som Sandholm.
64: Ihm — nej
400: Jo, ser Du, det er fordi, at det er »Lejere« og ikke »Fejere« der bor her.

Søren Henriksen, Bragesgade. Lidt for tynd.

Otto Fredriksen, Langeland. Vi vil nødig have, at De skal dø af Spænding, og meddeler derfor, at en af de tilsendte Tegninger skal blive benyttet.

Møller-N., Holsteinsgade. Visen kom for sent.

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer·Huden
Alles Yndlingssæbe

THEILGAARD
PNEUMATIC
„PILE-MØNSTRET".

Fundet i Aftenposten den 20—8—16.
EN MALKEKONE
kan faa Plads paa en Gaard imellem Ringsted og Roskilde. Maa være en dygtig Malker og kunne malke 15—16 Køer, tilligemed en Dreng, 2 Gange daglig. Fri Bolig paa Gaarden. Løn efter Overenskomst. Man henvender sig til Grd. Paaske, Urup pr. Borup St.

Gerhard Hansen. Tak for den smukke Annonce — den er go'!

G. Halldin. Et Par af dem skal blive benyttet. Ønskes Tegninger sendt retur, maa Porto vedlægges.

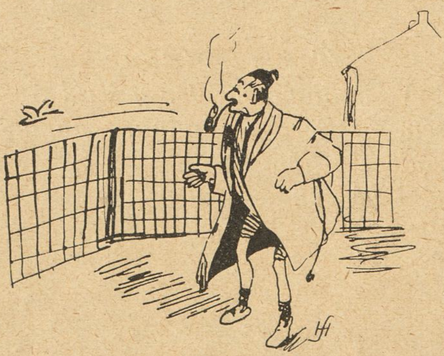

Sørensen er paa Jagt efter sin Kanariefugl. Denne flyver over Plankeværket lige oppe ved Kanten. Sørensen udbryder:
»Det var da Pokkers, at jeg ikke gjorde Plankeværket en Alen højere.«
Harry Stjernqvist.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.
Koncert
hver Sommereftermiddag.

Tivoli.
Sommersæson fra 12. Maj til 17. September 1916.
Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v. Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

THOMSENS
MAGASINER

AFBETALING

Holbergsgade 6

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

Mislykket.

En stræbsom amerikansk Borger i Ohio stillede sig som Kandidat ved et offentlig Valg i det Haab senere at avancere til Kongresmand, og for at gøre Indtryk paa Vælgerne, fortalte han om sin Ungdoms Kampe og Oprindelse fra ringe Stand.

— Jeg begyndte min Løbebane med en Plads i en Urtekramforretning, hvor jeg tjente 3 Dollars om Ugen, og dog har jeg drevet det til det, jeg er.

Hvorpaa en Stemme spurgte:

— Var det før Kasse-Kontrolapparatet blev opfundet?

Krigshumør.

42: Hvis nu Napoleon var Øverstkommanderende ved den franske Front, hvad tror Du saa han vilde gøre?

54: Ja, jeg ved det ikke — jeg ved Søren hente mig ikke engang, hvad jeg selv skulde gøre!

Et Forslag.

Dommeren: Der klages over, at De laver et forfærdeligt Rabalder i Cellen; det maa holde op.

Arrestanten: Saa kan De jo smide mig ud!

Godt svaret.

Læreren: Til hvilken Familie hører Kartoflerne?

Drengen: Til *Arbejder*familjen!

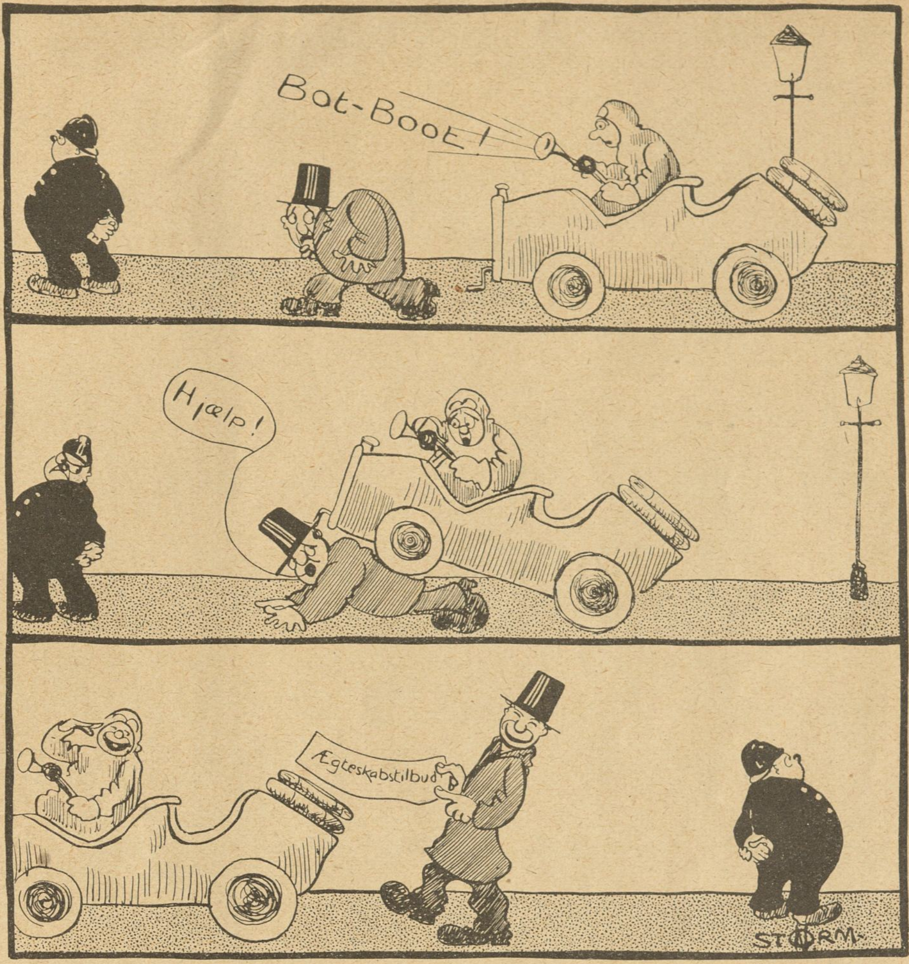

Tegning af Storm-Nielsen.

Puklen der svandt, eller: En vellykket Operation.

I Nød skal Venner prøves.

Karl Karlsen var nygift, og i de to Maaneder, der var forløbne siden Brylluppet, havde han ikke et eneste Minut været fra sin lille Kone, undtagen naar han skulde paa Kontoret. Men saa en Dag havde en Ven bedt ham med for at prøve et nyt Automobil, og hans lille Frue nikkede rørt Farvel fra Vinduet, da han kørte bort.

Saa blev Klokken fem og seks og Karl kom ikke.

Fruen blev tilsidst nervøs, men hun trøstede sig med, at de maaske var kørt hen til en Ven og var bleven siddende dér. For en Sikkerheds Skyld telegraferede hun til fem af Karls Venner og spurgte, om de havde set noget til ham.

Men kort efter kom Karl hjem; Bilen var punkteret, og det var Grunden til Forsinkelsen. Faa Minutter efter Karls Hjemkomst indtraf der fem Telegrammer.

I dem allesammen stod der:

Karl er hos mig.

Alvorlige Hensigter.

Eva: Vilde Du virkelig ha' skudt Dig, hvis jeg havde givet Dig en Kurv?

Hans: Ja, sikkert. Jeg havde allerede skrevet til fire Isenkræmmere og bedt dem sende mig Priskuranter over Revolvere.

Mere nærliggende.

— Hvor er den Sne, som faldt i Fjor, bemærkede Ægtemanden, da han kom hjem.

— Blæse være med den, svarede hans Kone — men, hvor er den Is, Du skulde have købt med hjem?

Kostbare Minutter.

Kontoristen: Undskyld, men De har maaske et Par Minutter tilovers?

Skibsrederen: Unge Mand, min Tid er værd mindst 1000 Kr. i Timen, men jeg skal give Dem ti Minutter.

Kontoristen: Tusind Tak — men hvis det er Dem det samme, saa vil jeg hellere ha' dem kontant!

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE"

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

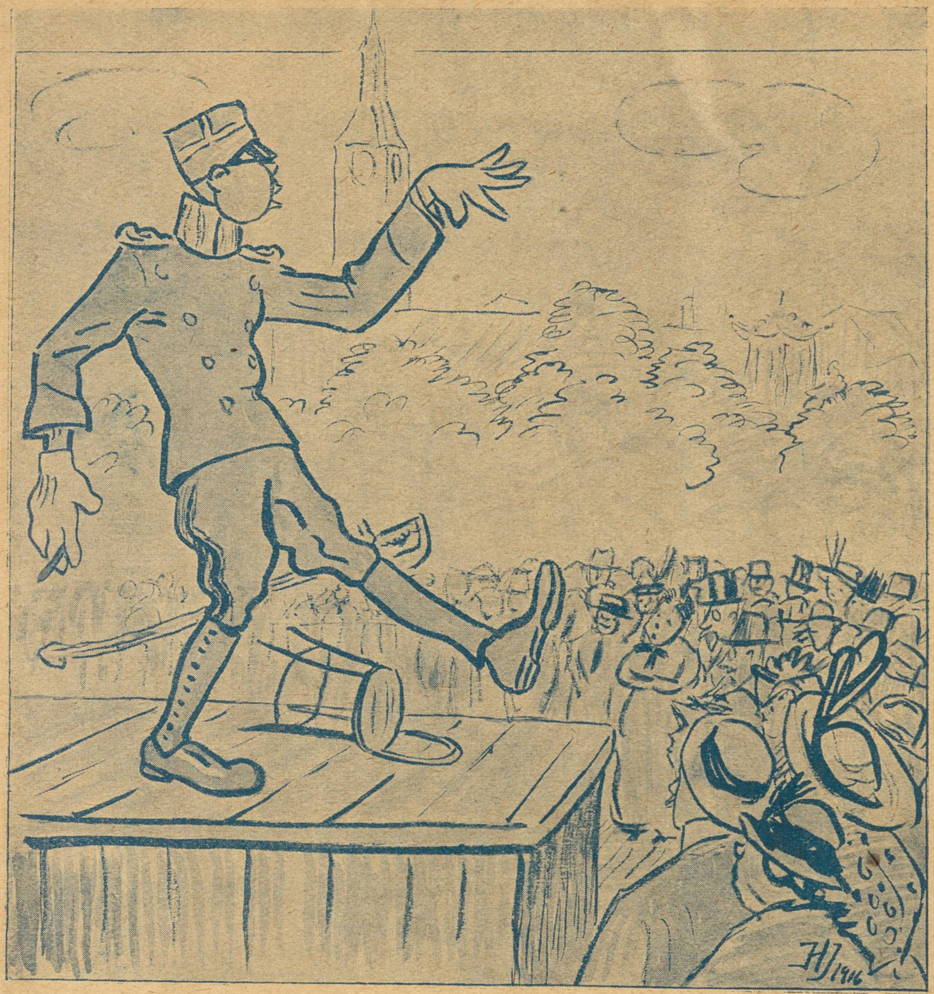

Tegning af H. Jensenius.

En Flyver i Brandstorm

(skulde have været forevist paa Kunstnerplænen ved Flyverfesten i Tivoli, men maatte stryges af Programmet, da Flyverløjtnant *Friese* udeblev.

Rekord.

Sømanden: De taler saa meget om, at Flyverne sætter Rekorder ved at blive længe oppe i Luften, saa skulde de sgu ha' set min Broder, han røg i Luften ved en Eksplosion i 1909, og han er ikke kommen ned endnu!

Korrekt!

Svigermoder: Din Mand opfører sig ikke korrekt, Anna!

— Hvad, er Anton ikke korrekt? Han, som aldrig ta'r ud med sin Bil uden at have et Sørgeflor med i Lommen, i Fald han skulde komme til at køre Nogen over!!

Smukt Forhold.

— Naa, I drikker ikke Øl til Maden hjemme?

— Nej, vi drikker altid Rødvin og Vand.

— I hvilket Forhold?

— Jeg drikker Rødvinen og min Kone Vandet!

Bordet fanger.

Klienten: Et Spørgsmaal koster vel ikke Noget?

Sagføreren: Nej, men et Svar.

Saamænd.

A.: — Tror Du, at store Øren er Tegn paa Gavmildhed?

B.: — Ja, Gavmildhed — fra Naturens Side!

Alt vel.

Manden: Det er allerede den tredje Hat, Du har købt i denne Sommer.

Konen: Vær rolig, det er ogsaa den sidste — jeg har bestilt min Vinterhat.

Ballance.

Den fattige Greve: Jeg lever, som om jeg havde min Onkels Indtægter.

En anden Greve: Naa, hvordan gaar det til?

Den fattige: Jo, det gaar til paa den Maade, at min Onkel lever, som om han havde mine Indtægter.

Rar Husvært.

Husværten (til sin Kone): Tror Du ikke, at vi er nødt til at tapetsere i hvert Fald Dagligstuen hos Andersen paa anden Sal?

Konen: Nej, nej, de har jo ikke forlangt det.

— Eller male Køkkenet?

— Det vilde de jo selv besørge.

— Og saa var der et Vindue, som ikke kunde lukkes.

— Det har de allerede repareret.

— Hm! Ved Du hvad, naar de er saa beskedne, mon vi saa ikke skulde lægge paa Lejen?

Tegning af Hp. Hansen.

I. C. (til Jørgen Pedersen) Han har rigtig nok været flink, den lille Ræv, i den sidste Tid — og sikken Højre er kommen til at elske ham!

Tegning af Svend Ulrich.

Fra Vand-Flyver-Festen i Tivoli.

En Købmand han maa døje—!

Det var en halv Time før Lukketid.

Han kom langsomt ind i Butikken, saa sig omhyggeligt om, og undersøgte forskellige Genstande, medens Købmandens spørgende Blik fulgte ham.

Endelig kom han tøvende hen til Disken.

— Herren ønsker? spurgte Købmanden.

—Æ—æ— en Musefælde, svarede Kunden.

— Javel Hr.? Vil De have den gammeldags Slags, der fanger Musen levende?

— Aa ja, det var maaske ikke det værste, naar bare Musen ikke kan løbe væk.

Købmanden smilede og satte Fælden paa Disken.

— Saa kunde det vel næppe kaldes en Fælde, svarede han. Det er den billigste Slags, vi har. Man bruger Ost som Lokkemad.

— Hollandsk Ost?

— Hvilken som helst Slags Ost, eller Kød, dersom De foretrækker det. Det maa være noget, som lugter og smager godt; ellers faar man ikke Musen ind.

Købmanden forklarede den simple Mekanisme.

— Ja, jeg forstaar, sagde Kunden. Men saa har jeg den levende Mus, og hvad skal jeg gøre med den? Det er ikke nogen Fordel. Har De ikke en anden Slags?

Købmanden satte en anden Fælde paa Disken.

— Den Slags sælger vi en Masse af, sagde han og hægtede en Staaltraadshage tilbage med en kraftig Fjeder. Den dræber Musen med det samme. Han gav Slip paa Fjederen, og Hagen smækkede i.

— Saaledes knækker den Ryggen paa Musen! forklarede Købmanden.

— Det forekommer mig sandelig at være en noget hurtig Rettergang.

— Ja! svarede Købmanden. Musen skal jo skaffes af Vejen. Døden er øjeblikkelig.

— De er vel ganske sikker paa det?

Købmanden smilede overbærende.

— Ja, De kan jo se, hvilken Kraft der er i Fjederen. Med en knækket Ryg løber en Mus ikke langt.

Kunden nikkede.

— Jeg vil nødig gøre mig skyldig i nogen unødvendig Raahed. De har vel ikke noget, som er en Smule mere humant.

Ved Hjælp af en Stige fik Købmanden fat i endnu en Fælde, en gammel støvet en fra de øverste Hylder.

— Her er en, der er lidt mere indviklet. Den sættes i Forbindelse med en Vandspand. Musen kommer ind ad dette Hul for at naa Lokkemaden. Men for at naa den, maa den over dette bevægelige Brædt og falder i Vandet underneden — og drukner.

Kunden undersøgte Mekanismen omhyggeligt.

— Den er næsten djævelsk i sin Udspekulerethed, sagde han. Hvor meget koster den.

— Halvanden Krone, Herre, svarede Købmanden. Fjederfælden koster 1 Krone.

Kunden saa tankefuld hen paa Fjederfælden og fra den hen til den første.

— Den koster 50 Øre! sagde Købmanden, som fulgte hans Blik. Kunden tøvede.

— Jeg er ikke sikker paa, om det ikke er bedre at dræbe Musen straks, sagde han, og gav sig atter i Lag med Fjederfælden. Saa er hele den sølle Affære afgjort paa en Gang.

Købmanden fandt ikke Anledning til at bemærke noget hertil.

— Fjederen kan vel nok holde sig? spurgte Kunden og prøvede den.

— Den kan holde sig Aarevis, svarede Købmanden.

— Naa, ja ja. Jeg er lige ved at tro, at den til halvanden Krone er endnu svagere i Konstruktionen. Vandet vil sandsynligvis faa den til at ruste op.

— Det vil tage lang Tid, før det sker, svarede Købmanden.

Kunden rakte sig hen og tog Halvtredsøres Fælden op og undersøgte den omhyggeligt, fik derefter atter fat i Halvandenkrones Fælden og holdt den frem for sig.

— Halvanden Krone! sagde han eftertænksomt. Og saa fanger jeg maaske ikke ikke en eneste Mus.

— Jo, dersom der er nogen, svarede Købmanden.

— Ja, hvis der er nogen! svarede Kunden og legede med den svingende Fældedør. Og denne her koster en Krone. Han lod Enkrones Fælden smække i syv Gange i Træk.

— Ja, Fjederen er stærk. Hvis jeg turde, vilde jeg prøve den paa Fingeren, men jeg er ligesom lidt bange for det.

Han saa forstaaende op paa Købmanden, som smilede tappert.

— Jeg har hørt, at Musene vænner sig til den Slags Ting, og ikke vil nærme sig saadan en Fælde, naar der er bleven fanget et Par Stykker. Hvis det er Tilfældet, kan jeg jo lige saa godt købe den til halvtreds Øre. Man kan jo altid faa en ny, naar den er slidt op. Det er en Fordel.

— Sparsommelighed er en Dyd, sagde Købmanden lakonisk og gav sig til at regne nogle Summer sammen i sin Kladde.

Kunden undersøgte atter omhyggeligt Halvanden Krones Fælden og prøvede alle Traadene.

— Nej, sagde han endelig og slog Støvet af Fingrene. Den vil jeg alligevel ikke have.

Han nynnede sagte og tog de to andre op, en i hver Haand. Købmanden stak Blyanten bag Øret, satte Stigen tilrette med et Knald, kravlede op og satte Fælden paa Plads paa den øverste Hylde, saa det sang. Kunden saa op.

— Man har ogsaa Gift til det Brug? spurgte han og grundede.

Købmanden vendte sig om til en Hylde bagved, udvalgte en Flaske og en Pakke og satte dem mekanisk paa Disken.

— Halvtreds Øre og femogtyve Øre!

Kunden undersøgte dem hver for sig og læste Brugsanvisningerne tilende.

— Det er vist meget virksomt, meget virksomt. Men Musene ligger strøet døde rundt om i Huset paa en ubehagelig Maade.

— De maa jo dø et eller andet Sted, svarede Købmanden med sørgmodig Blidhed.

— Ja, det er sandt, det maa de, det maa de.

Han læste atter Brugsanvisningen igennem, undersøgte paany Fælderne og lod saa Blikket vandre tilfældig hen over Hylderne.

— Jeg ser, De har faaet en ny Pudsecream der, sagde han.

— Femten Øre Daasen, en til ti og en til tyve — haves ikke. Fejekost en Krone, Skarnspand to Kroner, Støvleknægt femoghalvfjerds Øre. Har De bestemt Dem for Gift eller Fælde, Hr.?

— Ja, egentlig talt, har vi nu ingen Mus, svarede Kunden og saa kærligt paa de fremstillede Varer, men jeg kan godt lide at være forberedt. Katten i Huset ved Siden af fangede en derinde i Morges, og ingen kan vide, om de kommer ind til os. Hvis jeg var sikker paa, at Katten kunde forhindre dem i at brede sig.....

— Charles, vrælede Købmanden, sluk Vinduesbelysningen og sæt Skodderne for.

Folkets Hus, Jagtvej 69 * Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel. Concert hver Aften. **Harald Hansen**, Telf. 10392.

„Danmarks" Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Maanen er hvid
og blændende hvid Hud faar enhver, der daglig bruger
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faaes overalt à 32 Øre Stk.

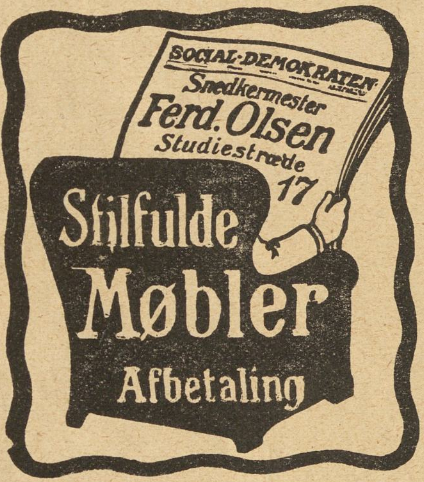

Leverandør
af
Clichéer
til
„RAVNEN"

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

„RAVNEN„ udkommer hver Torsdag

ANDELS-ANSTALTEN
TRYG
SAMLEDE AKTIVER ca 20 Mill. Kr.
PRÆMIE-RESERVE over 14 Mill. Kr.
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 65 Vogne kører overalt i Byen.

Arbejdernes Brændselsforsyning
Odense
Telefoner 989—1989
Kontor og Lager ved Havnen

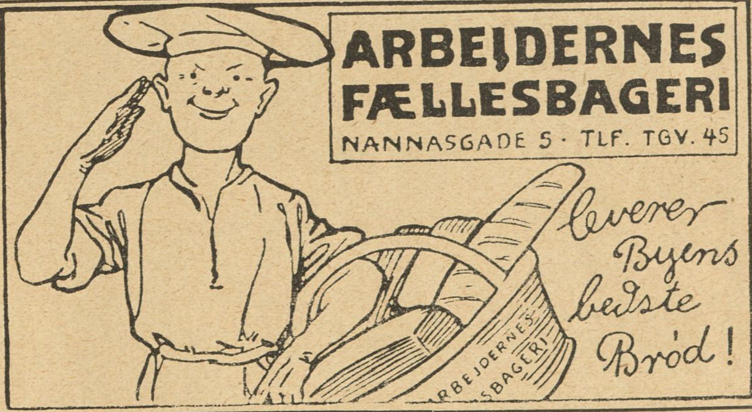

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN

Fra det mørke København.

Tegning af Aage Grønholdt.

I stille Tænksomhed han vandrer over Pladsen
og spiser nu i filosofisk Ro sin Middagsmad.
Om det gaar op og ned paa Børsen — han er ligeglad,
naar bare der er »Hause« i Skarenkassen.

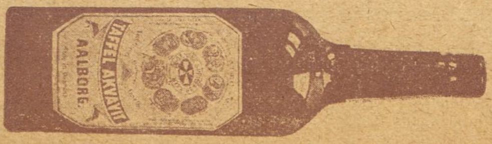

16 Sider

10 Øre

RAVNEN

Nr. 37. Redigeret af AXEL WESSEL. ❊ Torsdag den 14. September. 1916.

Tegning af Alfred Proessdorf

— Tænk, nu er da Plettyfus-Bacillen fundet!
— Virkelig — hvor var den saa?

ANDELS-ANSTALTEN
TRYG
SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT STATSKONTROLLERET
PRÆMIE-RESERVE over 14 Mill. Kr.
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

FORLANG ARBEJDERNES BRYGGERI „STJERNEN"s ØLSORTER OG MINERALVANDE! OVERALT

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI

Prøv
vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13. København F.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

TUBORG
LEVERANDØR TIL DET KONGELIG DANSKE HOF
Tuborg
Lager
Pilsner
Porter
Münchener
Wiener
Export
ØL

Tilskære & Sy-Kursus
Tilskæring af Dame- og Herregarderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi, Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

THOMSENS MAGASINER
1 Kl. Dameskræderi

Nikolajgade 13
Kristianshavns Torv 6
Ryesgade 128
Slotsgade 3
AFBETALING

Køsters Mavebitter
Svane Apotheket
god Randers velsmagende
Bør nydes overalt. Faas overalt.

FLYVE-VISE.

*Sé, Solen har atter
fyldt Verden med Latter!
Højt og gyldent den staar,
festligt flagrer dens Haar
som i Vaar!
Haa, hej, lad os flyve
ti Mile — — nej tyve!
Højt, højt, der hvor som Engblomster Stjerner gror!
Svalerne lig i vor Flyvegondol
er vi ene to,
Du og jeg!
Luften er blaa som en Sø af Viol,
hvor vi sagte ro,
Du og jeg!
Flyve, mens Solskinnet vælder,
løftes af blanke Propeller!
— Kom, lad os glide i Solskin og Vind
i den dybe Himmel ind!*

*

*Aa, mærk, hvor vi stiger!
Se, Skyerne viger!
— Skal som Svaler vi to
op til Sirius ro
og slaa Bo.
Opkline vor Vaaning
lunt ind i en Skraaning,
højt, højt, der hvor som Engblomster Stjerner gror!
Da vil vi faa, imens Aarene gaar,
et bevinget Kuld
Flyvebørn.
Inden vor Jord har besindet sig staar
hele Himlen fuld
af Flyvebørn,
vævre som slanke Libeller,
løftet af blanke Propeller,
glidende muntert i Solskin og Vind
i den dybe Himmel ind!*

*

*Da vil man paa Jorden
straks tro om saa stor en
himmelflyvende Flok,
at vi sikkerlig nok
er en Skok
lyslevende Engle,
der har et Refrain me'
højt fra Engen, hvor Stjerner som Blomster gror.
Her er Refrainet fra Engleidyllen:
Tag Vinger paa,
Vinger paa!
Jorden er støvet, men Himlen er gylden —
— Tag Vinger paa,
Vinger paa!
Kom, flyv, mens Vindene smælder!
Løft Jer paa blanke Propeller!
Følg os paa Flugten i Solskin og Vind
i den dybe Himmel ind!*

Thorkil Barfod.

„Kollegiale Karikaturer".

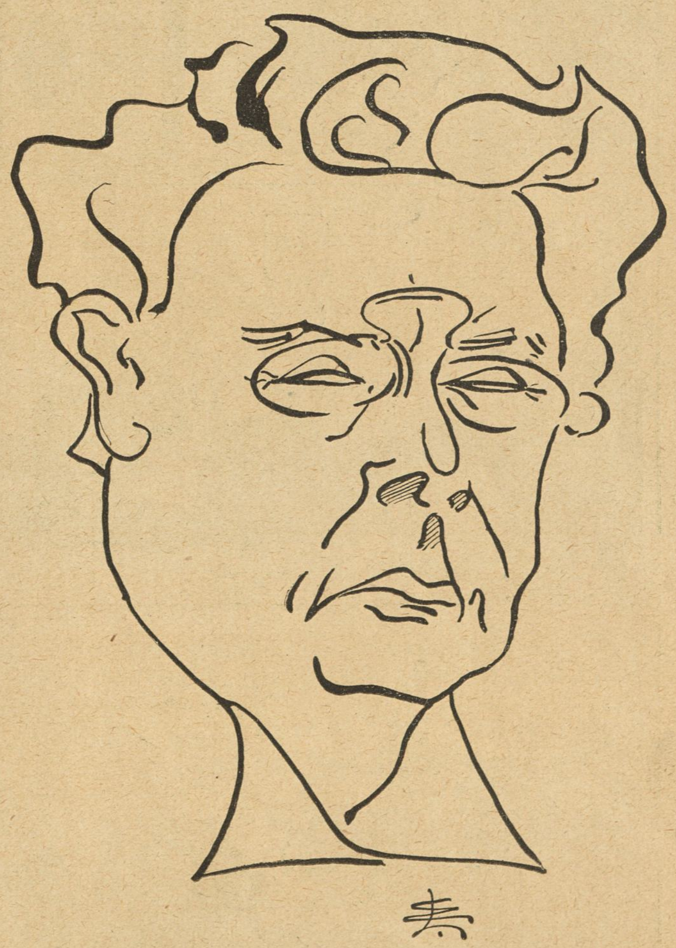

Tegning af Skuespiller Erik Lassen.

Johannes Ring.

„Hiv og Sving søger Arbejde".

Tegning af Emil Poulsen

En ny og morsom Serie for Ungdommen.

Grundlagt 1850 Grundlagt 1850
A/s De danske Vin- & Konservesfabrikker
I · D · BEAUVAIS
M · RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR
KONSERVES · FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

Køb Varer fra „Français“
16, Lille Kongensgade 16.

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Th Jensens avt.

skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57. Telefon Nora 2677 y.

Forlov- elses-ringe
Københavns Specialforretning.
Gothersgade 34, Th. Halgreen
Lige for Regnegade. — Grundlagt 1880.

I. V. Rasmussens Danseskoler
Program faas i Kioskerne.
Undervisningen begynder 1. Oktbr.

I Frugttiden.

— Hør, hvor kan man egentlig sidde i Ro? Sætter jeg mig under Pæretræet her, faar jeg *Pærerne i Nødden*, og flytter jeg mig hen under Hasselbuskene, faar jeg *Nødderne i Pæren!*

En Vise om ti smaa Gullaschmænd, som gik paa Rundskue.

Mel.: Ti »little Niggerboys«

Ti smaa Gullaschmænd traf hinanden, fik
straks en Idé: de paa lidt Rundskue gik.
Der var een, der var to o. s. v.

Ti drog med Huj og Skraal til Carlsberg Bryggeri,
een drak sig rent ihjel, og saa var der ni!

Ni i »Victoria« traf en Hjertetyv,
to fik hun med sig hjem, og saa var der syv.

Syv undersøgte Krematoriet — perpleks,
een lod sig brænde straks, og saa var der seks.

Seks hos en Fotograf kæmpede sig frem,
een kom ej med paa Pladen — saa var der fem.

Fem havde voldsom Lyst, Vandværket at se,
to fik af Kvalme ondt, og saa var der tre.

Tre drev i Zoologisk Have om i Mag og Ro,
een trak en Bjørn derfra, og saa var der to.

To gik i Tivoli, men tænk, i Natten sen
Folk klemte een til Gullasch — saa var der een.

Een kom til Konen hjem, træt af Solderi
— ak, han fik Skænd og Prygl og Præken *for ti!*
Ja for een, og for to o. s. v.

Per Bonde.

Dansk Korn Snaps

VAGABOND OG MILLIONÆR

EN SPÆNDENDE AMERIKANSK ROMAN

— De tilhører jo selv ikke mere den Klasse — De er jo Formand nu!

Enid kom nu og fik dem til at deltage i de andres Samtale. Hr. Crofton fandt Anledning til at fortælle en Historie fra Syden i gamle Dage, og Jimmy manøvrerede herunder saa snildt, at han kom til at sidde ved Siden af den unge Pige. Da Hr. Crafton havde fortalt sin Historie til Ende, hviskede Enid til Jimmy:

— Hvad er Deres rigtige Navn? Jeg ved det er ikke Hemple!

Jimmy tøvede. Det gaaadefulde fængsler altid en Kvinde. Han vilde blive ved med at være en Gaade.

— Jeg tør ikke sige det, sagde han endelig.

— Er De bange for at vende tilbage?

— For at vende tilbage? Hvorfor skulde jeg være det?

Nu var det hans Tur til at blive forbavset.

— Til New-York — De nævnede det uden at tænke derover — talte om New-York som noget, De kendte særlig godt.

— Jeg har været i New-York.....

— Ved Akademiet? De er altsaa...., tilføjede hun, men talte ikke ud.

— Jeg forsikrer Dem: Politiet er ikke i Hælene paa mig.

— Jo, det kunde forresten godt være, tilføjede han langsomt, idet en Tanke pludseligt slog ned i ham.

Han kom nemlig til at huske paa, at James A. Dukane junior nu allerede havde været forsvundet i lang Tid, akkurat som om han var fuldstændigt opslugt af Jorden. Dukane senior var nu efter al Sandsynlighed vendt tilbage fra Europa; hverken Breve eller ubetalte Checks ventede ham — ellers den sikreste Maade at faa Rede paa Jimmys Opholdssted. Tre Uger uden at have hævet Penge, tre Ugers Ophold for de hundrede Dollars han havde faaet i San Francisco — til en saadan Stordaad var Jimmy sandelig ikke i Stand! Den Gamle var sikkert meget bekymret. Nu havde han ogsaa en Gaade at gruble over! Og den Tanke slog pludseligt ned i den unge Mand, at Politiet i mange Byer nu var i Færd med at lede efter ham. Maaske indeholdt Aviserne i dette Øjeblik lange, illustrerede Artikler, om Dukanes hemmelighedsfulde Forsvinden. Man troede maaske, at han var bleven stjaalet, saaledes som det undertiden hænder med Millionærbørn. Ja, han var jo ogsaa bleven stjaalet, og Tyven var en vis Person ved Navn Martin.

— De skjuler noget, sagde hun, saafremt Forklaringen da ikke er den, at De ingen Penge har.

— Rigtigt gættet.

— Det er ikke alt — der er noget mere. En Gentleman behøver ikke at skovle Sten som en simpel Arbejder, for at tjene til sit Ophold. Der findes mange andre Udveje. Hvis Grunden ikke var noget nedsættende.....

— Ikke for mit Vedkommende.

— Hvorfor gaar De under Navnet Hemple? spurgte hun utaalmodigt.

— Fordi jeg har mistet mit rigtige Navn.

— Fordi De skammede Dem over det?

— Nej, tværtimod, det skammede sig over mig.... Vi lader til at være bleven rigtig gode Bekendte, De og jeg, ikke sandt?

Hun for sammen ligesom stukket af en Slange. Det upassende i hendes nærgaaende Spørgsmaal stod pludseligt klart for hende og fik hende af Ydmygelse til at rødme helt op til Haarrødderne. Hendes Øjne fyldtes med harmfulde Taarer — Harme mod ham og Harme mod sig selv; og hun følte sig virkelig taknemlig over, at Skyggen i hvilken hun sad, forhindrede den unge Mand i at se hendes Ansigt. Hun var rasende paa sig selv, endskønt hun brændte efter at finde de Ord, der kunde bremse ham. Helt lettet vendte hun sig mod Corbetson, der nu endelig havde faaet Mod til at gøre et Forsøg paa at lokke hende fra den uforskammede Hemple. Aldrig, aldrig aldrig mere skulde hun spørge om den unge Mands Navn! Idetmindste ikke ham!

Klokken var 10 om Aftenen, da de fire Herrer tog Afsked og gik. Enid og hendes Fader fulgte dem til Havelaagen.

— Kom snart igen, sagde Crofton hjerteligt.

— Tak, det skal glæde mig at efterkomme Deres Indbydelse.

— Formodentligt har han til Hensigt at komme i blaa Lærredsbukser ligesom i Dag, sagde Corbetson haanligt.

Men disse Ord var kun henvendt til Doktorens Øren.

— Det betragter jeg som en Selvfølge, da han jo ikke godt kan komme uden Bukser, svarede Doktoren.

Dette Svar behagede ikke Corbetson, der havde ærgret sig over den Modtagelse, de andre Herrer havde givet Jimmy, og hvori han saa en Indrømmelse af, at de betragtede den unge Mand som deres jævnbyrdige.

Endnu mere irriteret blev han, da den unge Mand paa Hjemturen fortroligt sagde til ham:

— Et dejligt Maaneskin, ikke sandt, Hr. Overingeniør!

V. EN TROLDMANDS HULE

— Er Du sikker paa, Du kan køre? spurgte Martin.

— Jeg kan køre seks Heste ligesaa godt som selve Alfred Vanderbilt, forsikrede Dukane, idet han tog Plads paa Vognsædet og greb de lange Tømmer.

Da Arbejderne stadig kom og gik, tilbød der sig snart en Lejlighed for Dukane til at gaa over til Kuskene, hvis Formand Martin var. Han mistede vel nok derved den Værdighed, som omgav en Formand, men dette var dog ikke nok til at holde ham tilbage. Da han derfor havde givet den tykhovede Østriger et sidste formanende Tjat over Ryggen med Skovlskaftet, overlod han sin Embedsstav til sin Efterfølger og klavrede op paa sin Lastvogn. Lønnen var den samme, men han var sunket altfor dybt i Gæld til at skænke sin Arbejdsløn mere end en flygtig Tanke. Hvordan det var at have Penge havde han fuldstændig glemt. Men paa den anden Side bevirkede Tanken om, at han havde Kredit, at han følte sig overmaade veltilfreds og sikker til Mode.

Om sin Dygtighed som Kusk havde han de højeste Tanker. Han havde ganske vist en Gang været udsat for et kedeligt Uheld, da han var ude at køre i Østen paa sin sædvanlige frie og ubekymrede Maade, og siden da havde han ikke brudt sig om andet end Automobiler; men Tiden mildner Ulykkerne og skænker ny Tillid.

Han tog en lang Pisk og slog et vældigt Smæld med den, medens han med den anden Haand holdt godt fast i Tømmerne.

Dyrene stejlede, rykkede og sled i Tømmerne, prustede og stampede i Jorden med Hovene.

— Bort med Pisken, din Idiot! skreg Martin.

Dukane adlød.

— Det gaar ogsaa nok uden Pisk, sagde han; der er jo Liv i Krabaterne!

— Perley, kom Du her og kør først, befalede Martin. Denne her Galning ødelægger Hestene for os, hvis han ikke har en til at køre foran sig.

Saaledes indesluttet mellem et halvt Dusin Lastvogne, maatte Dukane nøjes med at holde Tømmerne og indrette sin Fart efter den Vogn, der kørte foran ham.

Hvert Spand bestod af 6 Heste og 2 sammenkoblede Vogne; kraftige Bremser tjente til at regulere Farten efter Behag.

Da Vognene passerede Croftons Farm, som laa badet i den tidlige Morgensol, vinkede Jimmy med Haanden til en ung Pige, som stod ude paa Verandaen.

Og hun vinkede til ham igen.

— Saa hun, det var mig, der vinkede, spurgte han sig selv, eller gjaldt hendes Hilsen bare hele Vogntoget?

Fra Toppen af det Højdedrag, hvor de nu befandt sig, udbredte der sig for den unge Mands Øjne et pragtfuldt Landskab med Bjerge paa begge Sider og vidtstrakte Sletter lige foran. I Morgenens Sollys syntes denne brune Jord forvandlet til Guld, uden nogen anden Afbrydelse end Telefonledningen, der strakte sig saa langt Blikket kunde naa.

Med Lungerne fyldte af den rene Luft og Sjælen betaget af det storslagne Landskab, følte han sig ikke blot let og glad til Mode, men ogsaa fuld af Tilfredshed med sig selv og Verden. At sidde her paa det høje Sæde, holde de seks Tømmer og styre Hestene og Vognen, at svinge den lange Pisk, saa Snærten peb gennem Luften, at mærke Blodet bruse gennem Aarerne—kort sagt: at være en fri og levende Del af denne herlige Morgen — alt dette gjorde, at han følte sig glad og munter til Mode som næppe nogensinde før.

Da de begyndte Farten ned ad Bjerget til et Akkompagnement af skrigende Bremser og raslende Kæder, lød det som om de kørte frem til Klangen af en ukunstlet, barbarisk Musik.

— Hej, hej! skreg han, ude af Stand til at lægge Baand paa sin Glæde.

Det gik raskt henover Sletten, thi Vejen var haard og jævn, og allerede Kl. 12 var de i Melton færdige med at laste deres Vogne med Cement, Kul og Proviant.

Da dette var gjort, gik Jimmy ind paa Jernbanestationen.

— Kender De mig igen? spurgte han Stationsforstanderens Hustru.

— Det er...., sagde hun, idet hun afbrød sig selv og betragtede ham med sine straalende Øjne.... Aa, det er Vagabonden! udbrød hun, idet hun pludseligt genkendte ham.

— Ja, Deres Vagabond. Men jeg har forandret mig meget siden og er nu blevet Kusk — den dygtigste, Martin har, endskønt han ikke selv kunde indse det. Hvordan har Du det lille Pus? sagde han og bøjede sig ned og kneb hendes lille Dreng i Kinden. Martin tog mig simpelthen med sig hen til Arbejdspladsen, fortsatte han, og gjorde mig til en agtværdig Medborger. Altsammen paa Grund af Deres Venlighed og Deres Kaffe.

— Ih, det er, som De ikke var det samme Menneske

— Det er jeg heller ikke, svarede han leende; nu hedder jeg Hemple.

— Hvad hed De da før?

— Det er en Hemmelighed, som jeg ikke tør fortælle. Farvel, jeg maa hen og spise til Middag. Jeg skal af og til kigge ind til Dem.

Under Middagen fik Dukane, der, da han var kommet for sent, ikke kom til at sidde til Bords med sine Kammerater, til Sidemand en snaksom, gammel Mand, som gjorde ham mange Spørgsmaal angaaende ham selv og selv kommenterede Svarene.

— Det dér Cement, som De har lastet, med et rødt Skjold til Mærke, blev før lavet ovre paa den anden Side af Bjerget derhenne, sagde han.

— Hvordan kan det være? spurgte Jimmy, med Munden fuld af Mad.

— Jo, dér laa den gamle Fabrik, som kaldtes »Roseland Portland Cement Aktieselskabet«. Det var ikke videre gode Varer, det leverede, og nogen ordentlig Omsætning fik det heller ikke. Jernbanen vilde ikke lægge et Spor derhen.

— Men dette Cement kommer jo til Jernbanestationen her.

— Da maa de have faaet en anden Fabrik.... Nej, det var umuligt: Roselandsaktieselskabet har spillet sin Rolle til Ende; thi Andy Roseland havde sat hele sin Kapital i Forretningen, og jeg hørte aldrig noget om, at han havde tjent saa meget som en eneste Dollars. Kom ikke og tal til mig om den Fabrik; den kender jeg paa mine fem Fingre; jeg var selv med til at bygge den for fem Aar siden.

Han talte med en gammel Mands Stædighed og betragtede udfordrende Dukane — som om han troede, at denne vilde bestride hans Ytring.

— Hvor er denne Roseland nu henne?

— I Sand Crelk. Dér har han købt sig et lille Stykke Jord.

Og han blev ved med at diskutere Manden med megen Omstændighed, og omtalte ogsaa at Sand Crelk laa 20 Mil vest for Croftons Farm.

Dukane gik sin Vej, ikke stort klogere. Han mindedes, at han ved sit første Besøg i Melton havde set Stationsforstanderen staa i en overdækket Godsvogn, ivrigt beskæftiget med at flytte Cement fra Sække med blaat Mærke over i Sække med rødt, hvorpaa han igen syede dem sammen.

Dukane kunde ikke slaa dette ud af Tankerne. Var det paa denne Maade, Cementet, der var mærket med rødt, blev lavet? Og i en Godsvogn paa en Jernbanestation?

Men paa den anden Side: hvis man tillod sig et Forretningsbedrageri mod »Corson Selskabet«, der lavede Cementen med blaat Fabriksmærke paa Sækkene, saa vilde dette Selskab sikkert forlængst have faaet det at vide og varetaget sine Interesser ad Lovens Vej.

— I hvert Tilfælde vil jeg aflægge et Besøg i den gamle Fabrik en af de allerførste Dage, tænkte han.

Han fik snart Lejlighed dertil. Paa Martins Befaling ventede han en Eftermiddag i Melton paa et Tog, for at hente nogle Maskindele. Da de andre Vogne var kørt og han havde nogle Timer til sin Raadighed, besluttede, han at anvende Tiden til at undersøge den hemmelighedsfulde Fabrik.

Han begav sig altsaa afsted paa Opdagelsesrejse, men standsede allerede paa det første Højdedrag. Den gamle Mand, der havde givet ham Oplysningerne, havde nemlig været yderst ubestemt, da han med Tommelfingeren pegede mod Syd og sagde: »Paa den anden Side af Bjerget derhenne«.

Medens han stod og grublede over den Gamles Ord, for at finde den bedste Løsning paa Sagen, hørte han pludseligt Hestetrav bag sig; og da han hurtigt vendte sig om, saa han Enid Crofton komme galopperende paa sin Ponny.

— Hvorfor staar De her og ser saa tankefuld og sværmerisk ud, som om De var en Digter? raabte hun.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

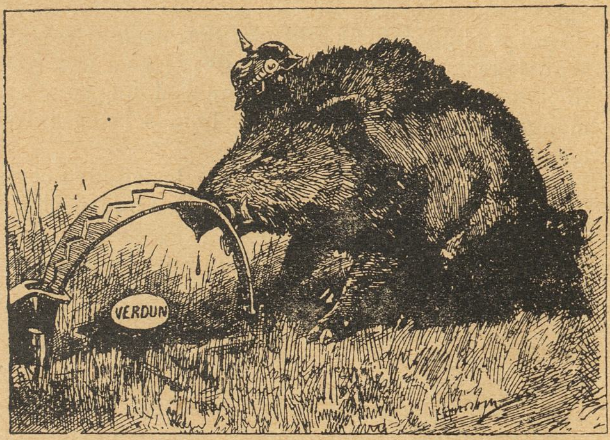

Habs!

(»Punch«, London.)

Ententen, og den rumænske Sjakal og den italienske Hund.

(»The Continental Times«, Zürich)

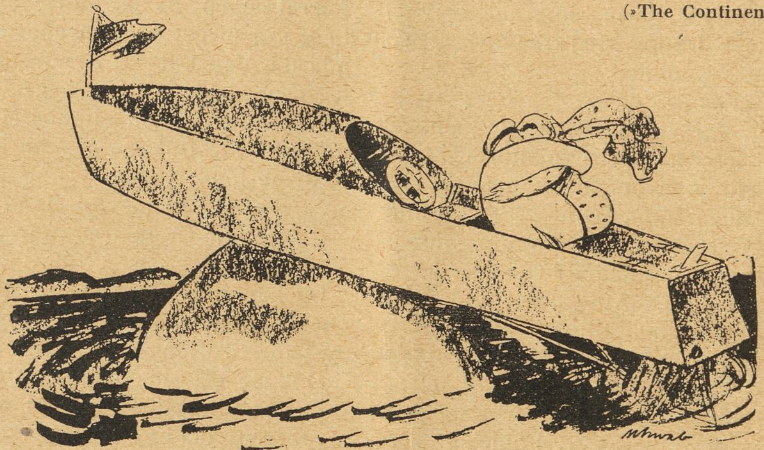

— Tänk, älskling att få glida fram så här med dig hela livet igenom!

(»Søndags-Nisse«.)

Der dänische Skalp.

Wilson ist vom Stamme jener Mohikaner, die bezahlen, wenn zie skalpieren.

(»Simplicissimus«)

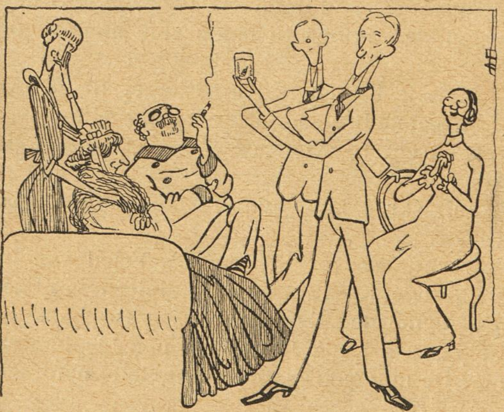

Den unge krigskorrespondenten: Vid Verdun var vår artilleriverksamhet till den Grad häftig, att min stifttand lossnade, skønt vi hela tiden befunno oss fem mil bakom fronten. Jag hade dock sinnesnärvaro (Sindsnærværelse) nog att taga opp den för att medtaga den hem som bevis på vårt artilleris frukstansvärda (frygtelige) beskaffenhet.

(»Søndags-Nisse«)

C. B. MØLLER & Co.s
Cigarer og Cigaretter
er de mest velsmagende:

„Cigaretaffald"	pr. Pk. 0,10
„Two Brothers"	— 0,15
„Tyrkisk Blanding F"	— 0,25
„Sunday Mixture"	pr. Ds. 0,35

samt **„Gallahers"** Tobakker etc.

Rød Indmad

Vore Militære I.

Nu da de nye Militæruniformer skal indføres over det hele, har man ogsaa udspekuleret nye Gradstegn for Befalingsmændene. Vilde det mon ikke være hensigtsmæssigt, om man med det samme for særlig fortjente Officerer — Kaptajn *Klixbüll*, Løjtnant *Friese* o. s. v. — indførte ekstra Distinktioner, f. Eks. en Whiskyflaske i Guld midt paa Brystet?

II.

Forleden fik en menig Artillerist 15 Dages ensom Arrest for *Vandskræk*. Det var paa en Maade naadig sluppet. Havde Manden lidt af *Vinskræk*, tror jeg adskillige Officerer havde stemt for en langt strængere Straf.

III.

»Lige Børn leger bedst« sagde Løjtnant *Borgelin* i Slagelse. Og saa gav han sig til at slaas med — *en Dreng*.

6/9. Fru *Oda Nielsen* har brækket sin Arm, men vil ikke destomindre spille Komedie med Armen i Bind. Næstefter Sarah Bernhardt der som bekendt, optræder med Træben, har jeg ikke kendt Mage til ejendommelig Scenepræstation.

— Naa, der er da *Damen uden Underkrop!*

Teaterrepertoiret giver Stof til megen Eftertanke. Noget af det mest tankevækkende er Sønderbros Teaters Plakat. Der staar: «Rasmines Bryllup«. Hver Søndag: »Tvillinger«.

Paa Bane.

Om Smuglerier *herfra* man har
faaet at høre mer, end man ku'
ane.
Den breder sig. Tænk, i *Jylland*
saagar
er Sagen nu ogsaa bragt *paa*
Bane.

Tivolis Gave.

Tivolis Ide med at give den millionte Gæst en Sølvvase har gjort stor Lykke i vide Kredse, og Ideen vil sikkert blive forfulgt. Saaledes forlyder det, at Tivoli til næste Sæson vil forære Gæst Nr. 1 en Fadbajer og Nr. To Millioner en Villa paa Strandvejen. Det kgl. Teater udlover et Kys af Suffløsen til Publikum Nr. 400.000, og Kasino vil give Gæst Nr. 800.000 Lov til at stikke Direktør Holger Rasmussen en paa Kassen (forudsat at der ikke er Kassemangel). Flottest er dog Sønderbros Teater. Direktionen her forpligter sig til at give den millionte Gæst i denne Sæson en — Million!

Flæskemanglen.

Slagterierne ta'r sig et billigt Grin
og glad sig i Hænderne gnider.
„Ak Herregud, ja — de kære Svin!
De har deres gode Sider!"

For os herinde er Sagen ej rar,
en ravgal Skure er den bragt i.
Jeg synes, den Ordning, som nu vi har,
maa nærmest kaldes — svinagtig!

Ved Studentermodtagelsen paa Universitetet fremviste Prof. *Heiberg* det nye zoologiske Fænomen, Guldkalven, for de unge Russer og advarede dem indstændigt mod at indlade sig med den. Det havde været ulige bedre, om den lærde Herre havde givet en Anvisning paa, hvorledes man sikrest og solidest kunde faa Bæstet slaaet for Panden.

— Har Du set, at paa det tyske Hestemarked betales der glatvæk 3000 Mark og derover for halvtredje Aars Plage?

— Tænk, er det muligt? Man skulde dog tro, at de dernede havde faaet nok af 2 Aars Plage!

En kendt Indbrudstyv var i Gaar i Forhør hos *Tage-Jensen*, som for at blødgøre Forbyderen gav en Omgang Kaffe med Boller.

— Tak, sagde Tyven — det er bedre at give end at *tage* — Jensen!

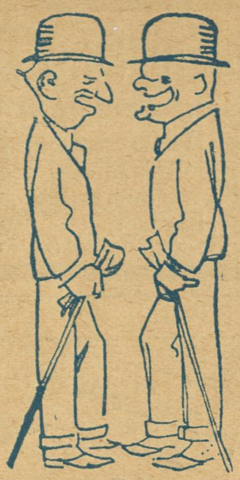

— Har Du set det lille, gule, firkantede Blad »*B. T.*« Hvad betyder det?

— *Bouillon Tærningen!*

— Ved Du, hvilken Forskel der er paa »Venstres« Politik og Hestehandel?

— Ikke lige i Øjeblikket.

— I Politik bliver Forhandlingerne stenograferede.

— Du, Direktør *Dreyer* i Zoologisk Have har en Klapperslange, der klapper, hvergang han nærmer sig dens Bur.

— Saa er det jo en *Klakør*-Slange!

Danske Barberere i Karikatur.

Fabiansen, Jomfru Anegade, Aalborg.

Køb Spiræa i Dag!
De glæder Dem hver Gang De bruger den!
Spiræa er Hjemmenes Toiletsæbe fremfor alle!
Enefabrikanter:
Kaalunds Sæbefabriker, Kolding.

HAN KOM TIL HELVEDE.

En fattig Bonde kom gaaende hen ad Landevejen, det er varmt og Solen brænder. Da møder han en rig Bonde, som kommer kørende. Den fattige Bonde spørger om han maa lægge sine Hoser og Træsko i Vognen; det faar han Lov til. De kommer imidlertid forbi en Kirke, og den fattige Bonde mener det er godt at faa Guds Ord med paa Vejen. Han gaar derfor ind i Kirken. Præsten staar og fortæller Lignelsen om »Den Rige og den Fattige«. Og idet Bonden kommer indenfor Døren, siger han: Men, hvor blev den rige Mand af? Bonden, som tror det er den rige Bonde han mener, svarer højt: Han kørte til Assens med et Læs Byg! Præsten fortsætter: Han kom til Helvede. Da Bonden hører det, løber han ud af Kirken raabende: Hillemænd, saa maa jeg efter ham og have mine Hoser og Træsko.

E. Krøyer Petersen.

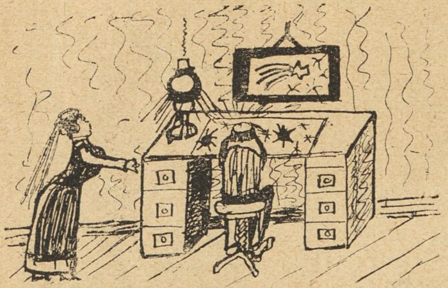

Pigen til Professoren (der er ved at udregne, naar en Komet vil vise sig igen): Hvornaar ønsker De at hente Fruen?

Professoren: Den 16. Januar 2020!

Albert Andersen.

V. A. K. Vi skal ved Lejlighed skaffe Plads til Konfirmanderne.

Johannes Svendsen, Amagergade. Din lille Tegning vil blive anvendt.

AGGERBECKS ÆGTE FINE
IRIS
forfiner · forskönner · bevarer Huden
Alles Yndlingssæbe

Kære Ravn!

Følgende Annonce er fundet i et Ærø-Blad:

RØGERIET I STOKKEBY
lukker foreløbig for Dampen sidst i næste Uge efter ny Tid. *Tomme Ligkister* fuld Størrelse, Pris som sædv. 18 a 20 Kr.

H. P. Andersen,
Virkelyst.

Det er en Mand med *Virkelyst* — i hvert Fald maa han siges at have Dampen oppe!

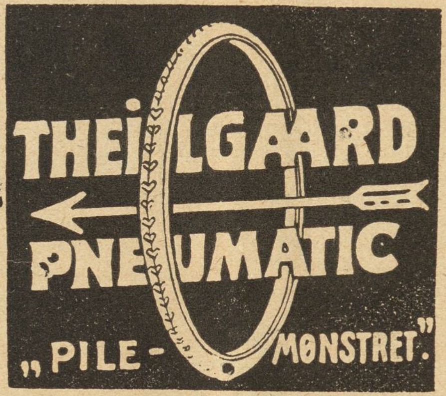

Præsten (som er fremmed paa Egnen): Kan Du sige mig min lille Pige, hvis er den Gaard der henne?

Pigen: Fa'rs!

Præsten: Kan Fars lille Pige sige mig, hvorfor Far bygger om, nu ved denne Aarstid?

Pigen: Jo, for Far er kommen i Menighedsraadet! —

ÆGTE RØDT.

Petersen har været paa Kafe, hvor han har spillet Billard og drukket sig fuld, hvad hans Kone ikke saa gerne maa vide. Men Petersen er slem til at tale i Søvne, og den næste Morgen siger hans Kone: Hvad er det Du har drømt i Nat, Du har ligget og raabt »ægte rødt«, og der gik alle Keglerne. Ja, sagde Manden, da jeg i Aftes skulde hjem, blev jeg overfaldet af Bøller, men jeg gav straks en af mine Modstandere en i Ansigtet, saa det ægte røde Blod rislede ned paa Gaden, og et Øjeblik efter gik alle Keglerne.

Poul Jensen.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.
Koncert
hver Sommereftermiddag.

Tivoli.
Sommersæson fra 12. Maj til 17. September 1916.
Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.
Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn.
Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Køb Alfa Margarine

Bissen: Gi' en Skærv go'e Herre?

Herren: Mine Øren er lukket for alt Tiggeri.

Bissen: Gør ikke noet! bare Pungen er aaben.

Hem!

Anna: Naa, hvad synes Du om din ny Plads ved Mejeriet?

Thora: Aa, jo, ganske godt; men der er vel meget at bestille, for al Mælken skal gaa igennem mig, før den afleveres til Bønderne!

Kendetegn.

En Handelsrejsende kom til en større Bondegaard, hvor der er en omfattende Griseavl. Den Rejsende træffer Bondekonen og spørger, om Chefen er tilstede.

— Jow, siger Konen, han stuer hæne i Griseflokken; de' æ' ham me' Hat po!

Klaret!

Læreren: Kan nogen af jer nævne mig et Trestavelsesord?

Hans: Meteor!

Lærer: Rigtig. Hvad er det for en?

Hans: Det er en Sten, der render gennem Luften.

Lærer: Javel, men hvad er det for en Slags Sten?

Niels, bagerst i Klassen: Det er en *Rendesten!*

Som altid.

Faderen: Jeg synes ikke om, at din Forlovede sidder og hænger her saa sent paa Aftenerne. Og hvad siger Mor om det?

Datteren: Hun sagde, at Mændene ikke havde forandret sig Spor, siden hun var ung Pige!

Moderne.

Manden: Kære Rosa, kan Du ikke sy denne Vesteknap fast?

Konen: Det forstaar jeg mig ikke paa, kære Arthur, men jeg kan reparere et Automobil!

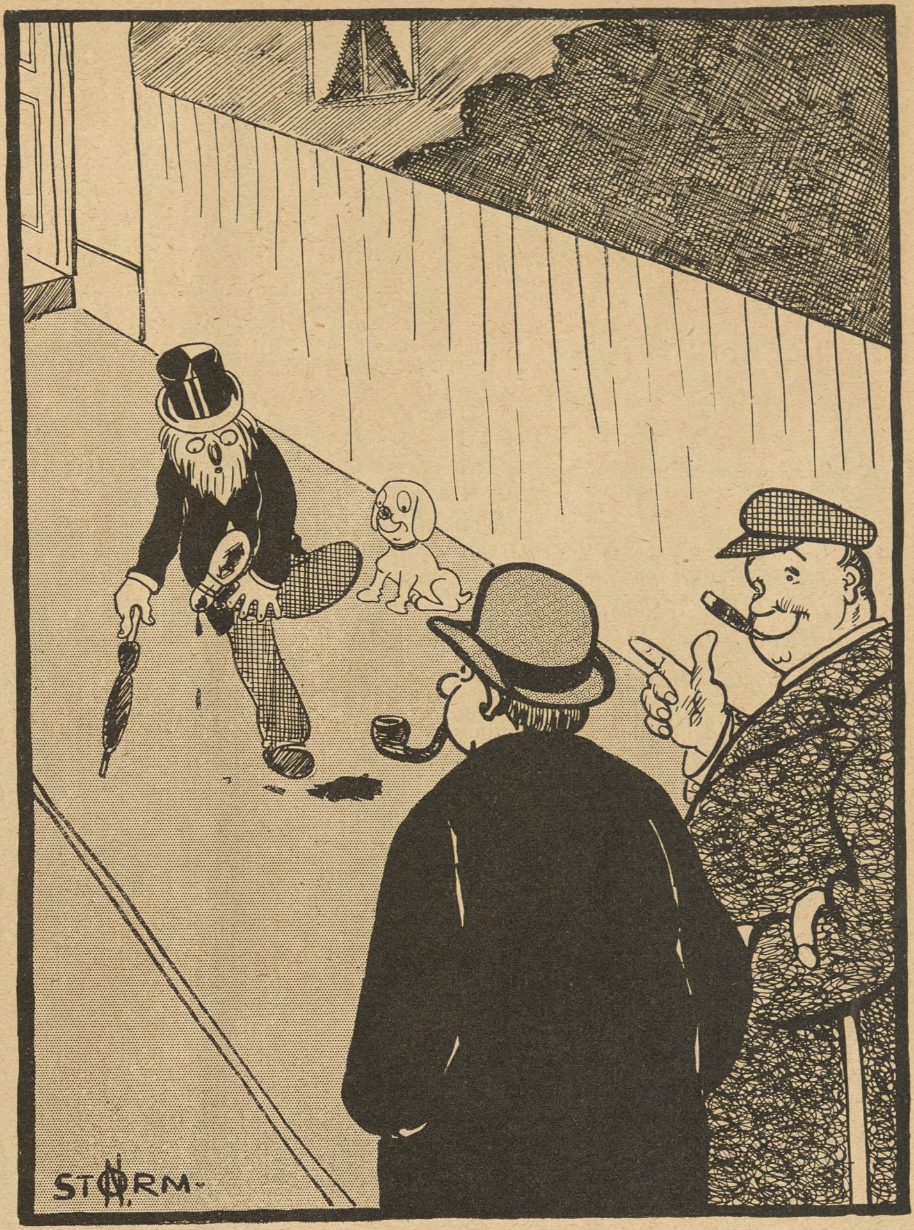

Tegning af Storm-Nielsen.

En Hemsko.

— Du, kan Du sige mig, hvorfor man altid standser, naar man har traadt i et „uartigt Ord“ paa Gaden?

— ???

— Jo, for saa har man faaet en ***„Hem“-Sko!***

Krigshumør.

Samtale mellem Husbeboerne i London:

— Er nogen syg hos Dem? Der var dog et frygteligt Renderi paa Trapperne i Nat.

— Næ — men min Kone har faaet Plads som Omnibuskonduktør, og nu har hun øvet sig det meste af Natten med at løbe op og ned ad Trappen!

Hm! Hm!

De gamle Herrer sidder og snakker om Fortiden, og en af dem siger: — Ja, de fleste af os er jo bleven godt gift, kun Hansen, den Stakkel, gik det galt; han blev gift med en Kvinde, der var professionel Lommetyv.

— Tja, bemærkede en af Selskabet med et lille Smil — vi andre maatte nøjes med *Amatører!*

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Tegning af K. Stochholm.

Afholdsmanden: Det Billede dér maa væk, det er uværdigt at have hængende, for det er jo malet af den umaadelig fordrukne Frans Hals!

Det svenske Vittighedsblad »Söndags-Nisse« bringer i sit sidste Nr. en Vise om Vestindien og Øsalget. Første Vers lyder:

NEGER-VALEN
i Danmark.

(Melodi: »Den tapre landssoldat«).

Den rike uncle Sam
till Zahle stiger fram —
just som hos Vivel denne tar sin lilla
frukostdram —
Good friend from U. S. A.!
Vad ska min herre ha
för hela niggerbråtet på Västindien —
vaba?
Herr Zahle sken som solen
och fick sin dram på tvärn —
Værsgo og sidd paa stolen
och snak lidt om Affärn!
Hvis de har godt med Mynt,
saa er det Nigger-pynt
til Salg, til Salg, til Salg!

Pus!

— Naa, Marie, Du har jo faaet Dig en flittig og oven i Købet rig Mand! Var han ikke tidligere Hotelkarl?

— Jo, Frue, det var han, og kan De tænke Dem — da vi var paa Bryllupsrejse, saa stod han op tidligt om Morgenen og pudsede alle Støvlerne i Hotellet!

Fint Frierbrev.

Elskede Frøken Dora!

Nærværende for at spørge Dem, om De vil være min Borddame ved mit Bryllup?

Deres hengivne Hans Krille.

Tankeoverføring.

Hr. og Fru Nielsen fra Odense er kommen til Niagaravandfaldet og staar længe tavse og betragter det vældige Vandfald. Saa udbryder Fru Nielsen pludselig:

— Guj, Peter, bare jeg nu har lukket Vandhanen hjemme, inden vi rejste!

„Noget hænger der altid ved".

Konen: Naar jeg betragter Dig nu, Harald, og jeg saa tænker paa, hvilken slank ung Mand, Du var for 25 Aar siden....

Manden: Ganske rigtig, Gamle, men siden den Tid har jeg slagtet saadan noget som 10,000 Okser, og noget af dem er der jo nok bleven hængende paa mig!

Fromt Ønske.

Pigen er kommen til at rive Holberg-Busten ned paa Gulvet, hvor den ligger i mange Stykker. Hun udbryder: — Gud, hvad siger Fruen nu? — Ak, gid Holberg aldrig var bleven født!

„Adam og Eva'.

En Teaterdirektør ankom til Løgstør og reklamerede med, at Personerne i »Jeppe paa Bjærget« opføres i *tidstro* Kostymer.

Ved Omordningen af Annoncen til næste Stykke, glemte Trykkeriet at fjærne Linjen med de tidstro Kostymer, og Programmet kom som Følge deraf til at se saadan ud:

LØGSTØR TEATER
Søndag d. 6. August
„ADAM OG EVA"
Lystspil i 3 Akter af Jac. Miller.
OBS.: *Tidstro Kostymer.*

Der var ikke mange Mennesker til »Jeppe«, men alt var udsolgt til Førsteopførelsen af »Adam og Eva«.

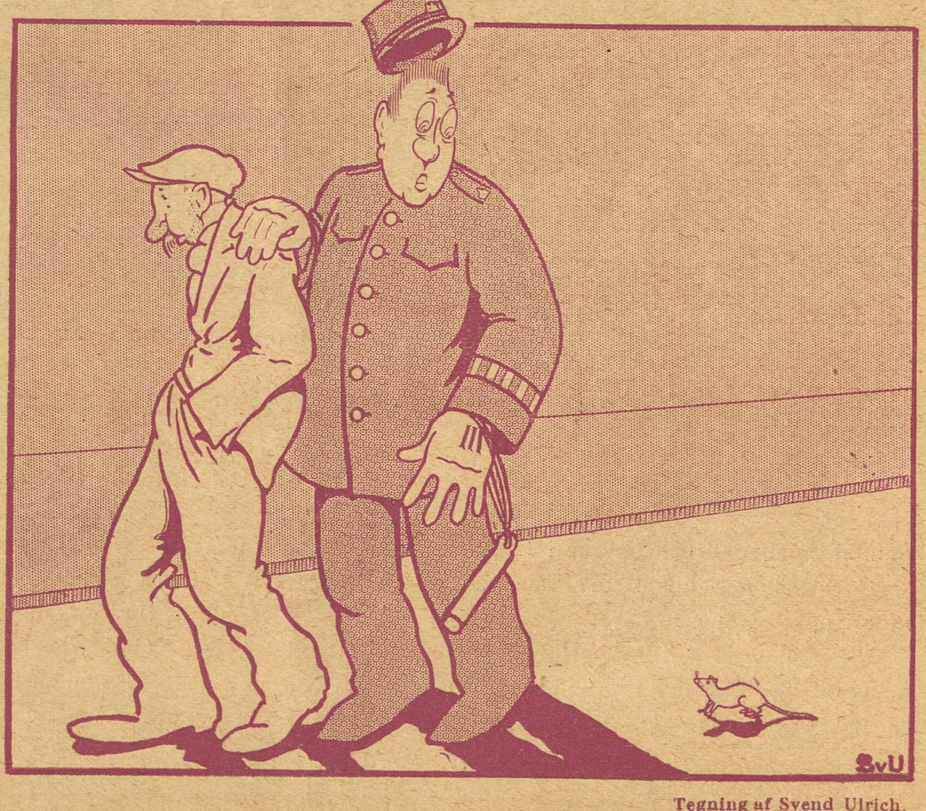

Tegning af Svend Ulrich.

Aa, Herregud, skal jeg nu ogsaa plages af **Mus!**

Tegning af Anton Hansen

Tys, stille, Ellinger drømmer!

Hvem elskede mest?

I Udkanten af en lille By laa en stor vidtstrakt Bygning, hvis Bestemmelse man kunde forstaa af de triste graa Mure og jernbeskyttede Vinduer. Inde i Bygningens Gaard stod tre Mænd og talte sammen, de nød en lidt større Frihed, hvilken de havde skaffet sig ved god Opførsel.

Disse tre, der havde et intelligent Udseende, havde sluttet sig til hverandre.

Medens de var beskæftiget med at lægge et Vandledningsrør, vekslede de Tanker om Moderkærligheden og den ægteskabelige Kærlighed.

— Moderkærligheden er den eneste Kærlighed, som holder sig uforandret, sagde den ældste af de tre, en høj mørk Mand, hvis ranke Holdning endnu efter ti Aars Fangenskab gav ham et vist personligt Præg. — Den staar højt over Ægtefællers Kærlighed som Dagen over Natten. Den besjæler hele Naturen, fra det mindste til det højeste Væsen.

De holdt et Øjeblik stille med Arbejdet, som udførtes under en godmodig Vagts Opsyn. Den yngste af Fangerne, en Yngling paa tyve Aar, som var dømt til i ti Aar af sin bedste Tid at sidde inde bag Laas og Slaa, tog en Lerklump og masede den mellem Fingrene. Hans Øjne sløredes af Taarer, og det varede lidt, inden han saa op igen.

— Jeg tror, at *jeg* føler det mest! sagde han med dirrende Stemme.

Den tredje, en Mand i sin bedste Alder, høj og statelig og med et vindende Ansigtsudtryk, havde hidtil ikke deltaget i Samtalen. Og da han nu ytrede sig, havde hans dybe Stemme en haard Klang.

— Jeg formoder, sagde han, at ingen af Dem er gift. Jeg er det.

— Jeg har ogsaa været det, afbrød den ældste Fange ham.

— Der findes Ting, begyndte den tredje, som i Fængslet hed Nummer 1822, som man selv maa have erfaret, inden man kan bedømme dem.

— Nu har vi tre været saa gode Venner, som man kan være i vor Situation, fortsatte Nummer 1822, og dog har ingen af os fortalt sin Livshistorie. Min Historie er ganske dagligdags. Jeg havde en ansvarsfuld Stilling i en Bank og en stor Vennekreds levede af mine Indtægter, jeg gjorde Gæld og »laante« af Kassen i Haab om at kunne betale det i Løbet af nogle Dage. Men det mislykkedes, og jeg indsaa, at Flugt var min eneste Redning. Min Hustru, et sart, ømtaaleligt Væsen, var fortvivlet, aldeles ude af sig selv, da jeg fortalte hende det hele. — Den talende vendte sig nu om og stirrede et Øjeblik paa den graa Fængselsmur, og da han igen vendte Hovedet om, var hans Ansigt dødblegt og hans Stemme dirrede af Bitterhed. — Hun var aldeles nedbrudt, thi hun elskede mig. I sin Fortvivlelse raabte hun, at hun elskede mig og at jeg havde knust hendes Hjerte.

Jeg gik til min Moder og bad hende hjælpe mig til at flygte. Hun sad i et Værelse prydet med Familieportrætter, og jeg kan endnu se, hvordan hendes Ansigt, omgivet af det staalgraa Haar, pludselig forandredes; medens Øjnene gled fra det ene Portræt til det andet, lyttede hun til min Beretning, som jeg kun kunde stamme frem — jeg har nemlig altid haft en vis Frygt for hende — og jeg ved, at hun led mere i disse faa Minutter, end hun havde lidt i hele sit Liv. Hun sad et Øjeblik og stirrede paa mig; da hun saa nogenlunde havde samlet sig, gik hun fra det ene Portræt til det andet som for at søge Hjælp af dem. Derpaa gik hun tværs over Gulvet uden at sige et Ord, ringede efter en Betjent og viste mig Døren. Hun var min eneste Tilflugt. Følgen blev, at jeg inden et Par Timer var anholdt.

Forhøret var kort, og Dommen faldt hurtig efter. Endnu en Gang fik jeg Lov at se min Hustru, og saa kom jeg her. Dette skete for tre Aar siden og om en Uge faar jeg min Frihed. Kan De forundres over, at jeg endnu mærker hendes Arme, som slyngedes om min Hals — at jeg sætter hendes Kærlighed over enhver andens Kærlighed? I min Fødeby, blot nogle faa Mil herfra, bor de begge. Hvem af dem, tror De, kommer at tage imod mig — Manden, som har siddet i Fængslet, den foragtede? Nu kan De jo selv udtale Deres Mening.

Nummer 1822 rejste sig raskt, tog sit Værktøj og fortsatte med sit Arbejde. Ynglingen stirrede forundret frem for sig. Den ældste af de tre sad endnu et Øjeblik stille, rystede derpaa paa Hovedet og fortsatte sit Arbejde.

En Uge derefter stod Nummer 1822 i et af de mørke Fængselsrum. Fangedragten var byttet om med en mørk, enkel Klædning, hvis Tarvelighed pinte ham endnu mere end de Klæder, han havde baaret i Fængslet. Endnu nogle Formaliteter skulde opfyldes, og derpaa maatte Forbryderen, der havde udsonet sin Straf, vandre igennem den lange Korridor til en tung Port, som førte ud til Yderverden.

Han havde en underlig Fornemmelse. Hans Hænder var iskolde, hans Knæ dirrede. Nu stod han ved den store Port og vendte sig om for at tage Afsked med de to Venner, som gennem særlig Velvilje havde faaet Tilladelse til at følge ham dertil. En Fangevogter satte en stor Nøgle i Laasen, drejede om og aabnede. Det varme Solskin strømmede ind, og Nummer 1822 stod som en fri Mand.

Han vilde løbe som en Dreng, da pludselig et Syn fik ham til at staa som en Billedstøtte. Foran ham holdt et Automobil og bag ved den livréklædte Chauffør sad en Dame — en gammel Dame, hvis stolte, fornemme Ansigt var omgivet af staalgraat Haar. Hendes Stemme dirrede ikke, da hun aabnede Døren, strakte sin behandskede Haand frem og sagde:

— Kom, min Søn!

Hjælpeløs, ligesom dreven af en ukendt Magt, traadte den Frigivne hen til hende. Han lænede sig mod Automobilet og tog den udstrakte Haand.

— Moder! udbrød han.

Der blev en lang Pause. Taarerne trillede ned af Moderens Ansigt.

— Agnes? spurgte han aandløst.

— Skilt og gift igen — i Udlandet!

Hun drog ham mildt til sig, og han steg op. Derpaa lukkede hun Døren og sagde med fast Stemme til Chaufføren:

— Kør hjem, Steffen!

De to Fanger paa den anden Side af Porten blev atter indelukkede. Men i den ældre Fanges Øjne lyste en mild Glans, da han gik tilbage til sin Celle.

De forenede Bryggeriers **Central Hvidtøl** og **Skibsøl**
forlanges udtrykkeligt - fordi det er bedst.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen“, Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, **Harald Hansen,** Telf. 10392.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

„RAVNEN“ koster kun 10 Øre.

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 1,25 o Middag à 75 Øre.
Nørre Farimagsgade 57.

Laurits Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

TEL. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684. 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

— Danmarks fineste Taffelvand —
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.
Generaldepôt: Rømersgade 15. Telefoner 9256—9257.

Det noterer jeg, at
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe
er den bedste.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Forsamlingsbygningen „Jylland“
Randers.
anbefaler sine hyggelige Restaurations- og Selskabslokaler J. ANDERSEN.
Telefon: RANDERS 344.

Forsamlingsbygningen
Helsingør
(Helsingør Folketeater)
anbefaler sine hyggelige
Restaurations- og Selskabslokaler.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN

Tegning af Emil Poulsen

„Ravnens" Erindringer fra Tivolisæsonen 1916.

C.W.OBELS Normal-, Kentucky- og Smal-Skraa i imprægnerede Æsker **10 Øre.**

16 Sider 10 Øre

RAVNEN

Nr. 38. Redigeret af AXEL WESSEL. ※ Torsdag den 21. September. 1916.

Tegning af Hp. Hansen.

Hør, Du Jens Chresjan, tror du vi ka'! — Uh, hvor jeg saa ska' gi' Greven!
Men hvis a' den revner — uha, uha, saa si'er jeg Tak for Seven!

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Tilskære & Sy-Kursus
Tilskæring af Dame- og Herregarderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi, Storregade 16. Telf. Byen 4677.

Carl Jacobsen & Co.
N. Farimagsg. 64.

Paa Afbetaling
Jakke-klædninger
fra Kr 45-75 Kr.

Husholdnings-Pakke 3 Kr.

(Værdi 5 Kroner)

bestaaende af

½ kg (1 Pd.) ekstrafin Javakaffe. Tilsætning (Rich & Sønner)
½ kg (1 Pd.) hugget Melis samt The og Kakao.

1 Par fine, engelske Thekopper og forskellige nyttige Genstande, saasom Emaillevarer, Fajancevarer o. s. v. sendes pr. Efterkrav for ovennævnte Beløb + Porto fra **Nørrebros centrale Kaffebazar:**

Bazaren „Fremad“, Blaagaardsgade 32, København N.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Forsamlingsbygningen
Helsingør
(Helsingør Folketeater)
anbefaler sine hyggelige
Restaurations- og Selskabslokaler.

Vadskeriet „Ventegodt“
Brønshøj L.
Tlf. Brønshøj 94 og 96
Lufttørring.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
•FIONA• SKINDERGADE 27

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354. NYØSTERGADE 2.
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Møbler
Sengeudstyr Kredit fra 4 Kr. mdl.
CHRISTOFFER LARSEN
75, Godthaabsvej 75.

Calcium Carbid.
H Gabe, Monradsvej 13. København F.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

September.

En stolt, en smilende Frøken er
den gyldne Maaned September —
hvor Brynenes Mørke og Læbernes Smil
om Herredømmet kæmper!

Et Haar som skinnende Vildvinsløv
med Krøllernes Ranker og Buer,
en Mund som Hyben, et Bryst saa fast
som Klaser af fuldmodne Druer!

Hun aanded af Friskhed fra Hattens Fjer
til Skoenes skinnende Læder,
da hun kom imod mig med glade Skridt
og Burrer i sine Klæder.

Min Sjæl er frisk som en Efteraarsdag,
mit Hjerte er nyt og tvættet —
Mit Had, min Lede, min Livsforagt,
alt er det dødt og slettet!

Thi jeg har kysset Septembers Mund
og løsnet Septembers Klæder,
og hele mit Væsen er skabt paany
og fyldt med de friskeste Glæder!

Thi siger jeg Eder —: Gaa ud og mød
September! Hun elsker Jer alle!
— Hun staar bag hvert gyldent og
frugttungt Hegn —
Kald kun! — Hun vil høre Jer kalde!

Thorkil Barfod.

Næb og Klør.

Der bor en gammel, tavs Enke alene paa et prægtigt Slot midt i en dejlig Skov, af hvilken hun har forbeholdt sig en stor og prægtig Del.

Hun er Enke efter en Konge og umaadelig rig. Som Genbo har hun en Fæstning, spækket med Kanoner og besat med Soldater, der staar parat til at skyde løs paa andre Soldater, om disse skulde vise sig i Farvandet.

Disse to ufattelige Desperaticner rækker hinanden Haanden over den smalle Landevej.

Forleden skulde den rige Enke rejse til Sverige, og Ekspressen 10,55 holdt — til Passagerernes Forbavselse — ved Charlottenlund Station, hvor Damen steg ind.

Toget var averteret som Hurtigtog, der ikke standsede undervejs, og man maatte betale en Sum ekstra, fordi det ikke holdt før ved Endestationen.

Om den halve By stod og vinkede for at komme med Toget, kunde det ikke, absolut ikke, lade sig gøre.

Men den umaadelig rige Enke, der bor alene paa et mægtigt Slot midt i en dejlig Skov og lige overfor en Fæstning med hurtigdræbende Kanoner — kan standse Eksprestoget.

Jeg skriver dette kun for at Du i en enlig Stund kan faa Lejlighed til — paany! — at undre Dig over den besynderlige Verden, vi lever i.

Dr. Tyf.

Tegning af M. Kristensen.

Diplomaterne forhandlede, slog ud med hvide Hænder,
Freden keg i Salen ind, saa bange og beklemt.
Men *Krigen* stod og grinede med rovgridske Tænder:
Den vidste, at det gik, som *Kapitalen* **havde** bestemt!

Tomt!

1. Handelsrejsende: Er Togene paa denne her Bane altid saa tomme?

2. Handelsrejsende: Ja, jeg kom i Gaar ind i en af Kupeerne, og der stod saamænd en Rottefælde!

Klar Besked.

— Hvornaar skal jeg tage Sovepulveret, Doktor?
— Aa, et Kvarters Tid, før De falder i Søvn!

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

„Hiv og Sving søger Arbejde".

Tegning af Emil Poulsen

En ny og morsom Serie for Ungdommen.

Mød mig Ansigt til Ansigt, De træffer da en virkelig god Skræder. Vejen er ej for lang.

Smukke Skuldre. Kraven passer fint i Halsen. Kraver, som ej passer, kan jeg kurere.

Carl Bergstrøm, Ø. Fasanvej 66. Telf. Taga 236 v.

Udstyrs- og Fjerlageret.
Specialitet:
Barnesenge.
Nørrebrogade 25,
Hj. af Blaagaardsgade.
Tlf. 553.

Altid Nyheder paa Plader og Valser.

Fonografer, Grammofoner samt Musikinstrumenter og Strenge billigst.
Dybbølsgade 53, Telefon: Vester 3007.

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Hensl. v. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

AKTIESELSKABET H. MATZEN CLICHEER
HURTIGST O BEDST O BILLIGST
22 KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
TELEFON 7057 • KØBENHAVN • TELEGRADR.: CLICHÉMATZEN

Mineralvandsfabrikken „PHØNIX"
Langgade 75. — Forh. Bryggeriet Phønix.
Anbefaler sine 1. Kl. Mineralvande.
Bringes overalt i København.
Telefon 3968.

Vil De holde her
jeg skal nemlig op i Kafe København, i hvis hyggelige Lokaler man spiser og drikker godt til rimelige Priser. Her er stort uden- og indenlandsk Bladhold, samt 2 nye 1. Klasses Billarder.
Husk 13, Vesterbrogade 13 Mezzaninen
Kolling Møller.

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799 x

Elektr. Drift. Telf. Nora 1799 x
FORLOV DEM IKKE
før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe, 14 Karat fra 6 Kr., 18 Karat fra 8 Kr.
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

Billard Salon
Eleganteste i København
Købmagergade 63-65
Lindberg Larsen
Telf. 1962

Spar reelt 25 %
Fine blaa Serges- og kulørte Habitter, har været benyttet som Rejseprøver, sælges for godt halv Pris. Bestillinger efter Maal, med Prøve, udf. paa faa Dage.
Direkte Import af engelske Dame- og Herre-Regnfrakker.
Københavns Beklædnings-Magasin, Skindergade 6. Indg. i Porten. Ingen Butik.
Aaben fra 10—5. Telf. Byen 1988 y.

Adler
Skrivemaskiner
benyttes af alle Fagforeninger
Forlang Katalog
Telefoner: 9682-11682

Fra 1 April er
Traverbanens Restaurant
daglig aaben
Ludvig Jensen.

Carl Jacobsen Vinhandel
Eneforhandler af Prévot Cognac
Kontor Østbanegade 3.
Telefon 4072.
Lagre Østerbrogade 4 og Bergensgade 1.

Clichéer.
LIND HANSEN
Købmagergad Nr. 9 (Elevator)
TELEFON 6288

(9. Gang.)

Præmieopgave!

Ovenstaaende Annoncer vil fremkomme 13 Gange, og hver Gang mangler der i en af Annoncerne et Bogstav. Disse 13 Bogstaver danner tilsammen 3 Ord. Indsend disse 3 Ord til »Ravnen« og De kan vinde

Husqvarna
berømte Symaskiner.
Leveret til Regeringens Syværksteder. De kommunale Fortsættelseskursus i København og Frederiksberg. Dansk Skræderforbunds samtlige Centralværkst., Skrædermestr. Fagskole. Samtl. Teatres Skrædersale, Landets største Syskoler og Systuer samt 35,000 danske Familier.
Det svenske Staal er bedst!
Holmens Kanal 3
København K.
Telefon: Centr. 1876.

Præmieanvisninger paa 100 — 50 — 25 — 15 og 10 Kr., som udstedes paa en eller flere af ovenstaaende Annoncører efter Vinderens Ønske.

Enhver Køber af »Ravnen« kan deltage! Følg med straks!

Mo'rs Pi'er. I.

Koketten.

Javist er hun sød, jeg nægter det ikke,
saa rank og saa slank med de dejlige Blikke
og Haaret, der gulner som Kornet mod Høst;
et billedskønt Hoved — men ak uden Tanker,
og Dagen igennem hun pludrer og pjanker,
mens Hjertet svulmer af Kærlighedslyst.

Hun elsker at sværme og elsker Forandring,
de smægtende Øjne er stadig paa Vandring,
til denne og hin hun fortryllende ser.
Fra tidligste Foraar til Bladene drysser
i Skoven hun sværmer og flirter og kysser
og skifter hver fjortende Dag Kavaler.

Hun har ikke Sans for Hjemlivets Hygge,
er stadig paa Farten, gør stadigvæk Lykke
og storker paa Baller sin Ungdomstid væk.
Naar Talen bli'r kaad, og Champagnen knalder,
hun blusser af Glæde og danser og traller,
berusende dejlig, forførende kæk!

Javist er hun sød — og af fornem Familje,
for hende er Livet som Dansen paa Tilje,
hun kender sin Skønheds betagende Magt.
Snart Per og snart Povl hun sin Rosenmund byder;
men møder hun Skøgen i Forstadens Gyder,
hun rynker paa Næsen af Haan og Foragt!

Per Bonde.

VAGABOND OG MILLIONÆR

EN SPÆNDENDE AMERIKANSK ROMAN

— Jeg kan ikke finde en Fabrik.

— En Fabrik! Har man hørt Magen! Martin havde Ret, da han bad mig holde et vaagent Øje med Dem, naar jeg kom til Melton — jeg er her, for at hente Posten... At jeg skulde træffe Dem her, staaende paa en Bjergtop og skuende ud for Dem melankolsk som en gammel Krage!

— Kom og hjælp mig med at finde den Fabrik!

— Hvilken Fabrik?

— En gammel Cementfabrik.

— Det er ikke langt herfra — derhenne, svarede hun og pegede med sin behandskede Haand. Men far ikke vild.

— Gaar jeg vild og bliver borte, rammer Ansvaret alene Dem, som ikke vilde vise mig Vej, sagde han og greb fat i Hestens Tøjle. Jeg maa have Rede paa den Fabrik, hvis ikke jeg skal blive ulykkelig.

— Jeg skal vise Dem den. Men hvad vil De dér?

— Jeg vil se Fabrikken i Gang.

— I Gang? Der er ikke blevet arbejdet i lange Tider....

— Naa, saa det tror De? Kom, saa faar vi at se....

Hun lod Ponnyen gaa ved Siden af ham, og de snakkede om alt mellem Himmel og Jord. Efter at have vandret over flere Højdedrag, kom de ind paa en lille Sti, som — efter hvad hun fortalte ham — førte fra Fabriken til Melton og som han burde have fulgt fra første Færd.

Fabriken viste sig at være en gammel, forfalden Bygning. Over den med Hængelaas forsynede Dør var malet Navnet »Roseland Cement Aktieselskabet« med hvide Bogstaver, de var næsten udviskede af Regn og Slud; Vinduerne var slaaet i Stykker, saa man kunde se lige ind i Bygningen, hvis Gulv var dækket med alskens Skrammel. Hverken Maskiner eller Arbejdsredskaber var at se. Et Stykke fra Bygningen var der sprængt et stort Hul i Klippevæggen, ligesom om man havde brudt Kalksten dér. Hullet viste sig at være Indgangen til en Grotte. De gik derind.

— En underlig Grotte, dette her — akkurat som en Troldmands Hule! udbrød Dukane.

— Jeg synes ikke, den ser saadan ud! Jeg tror snarere den rummer Prærieulve end Troldmænd!

— Kan De bevare en Hemmelighed? spurgte han.

— Ja.

— Og De lover mig aldrig at sige et Ord derom til min Chef, Underingeniørerne, Lægen eller Deres Fader....

— Stop! Er det saa vigtigt, er det vist bedre, De ikke fortæller det....

Hun tog et Skridt henimod det Sted, hvor hendes Ponny stod bunden til en Busk. Den unge Mand havde talt i en saa hemmelighedsfuld Tone, hun troede at se en vild Glød i hans Øjne.... Det slog pludseligt ned i hende, at han maaske var bleven vanvittig....

— Det er godt, saa vender vi om, sagde han.

— Men hvad er det, hvad mener De? stammede hun halv nysgerrigt, halvt forbløffet.

— Hemmeligheden — men De maa tie stille med den, indtil jeg er færdig....

— Hemmeligheden? Indtil De er færdig? stammede hun, og følte sig endnu mere forvirret.

— Ja det er mit Livs Hemmelighed.

Han begyndte at gaa henimod Bygningen.

— Vent, De gør mig gal! taler De Alvor? Har De virkelig en Hemmelighed?

— Mange!

— Fortæl!

— Sværg!

Hun rakte tre Fingre i Vejret.

— Naa? hviskede hun spændt.

— Det er denne her Grotte og Bygningen. Mit Liv er nu indviklet i den paa en dunkel og uforklarlig Maade. Som jeg sagde Dem, er dette her en Troldmands Hule.

— Men Hemmeligheden?

— Aa, den! Ih den ligger i den Omstændighed, at hvor øde og forladt dette Sted end er, saa fabrikeres her dagligt hundrede Sække Cement.

Hun stirrede paa ham, saa paa Bygningen og saa paa ham igen. Hun ledte i hans Øjne efter et eller andet skjult Tegn paa Vanvid; men hans straalende Øjne og røde Kinder tydede langtfra paa at det var en vanvittig, hun stod overfor.

— Hvori bestaar Hemmeligheden?

— Den ligger i, hvordan det hele gaar til. Det er netop det, jeg søger at opdage.

— Jeg tror, De staar og gør Nar ad mig! udbrød hun hidsigt.

— Nej, det ved Gud jeg ikke gør!

Hun svang sig i Sadlen.

— Jeg er ikke videre begejstret for Dem og Deres smaa Hemmeligheder.

— Men her findes virkelig en Hemmelighed, og jeg skal nok finde den, sagde han alvorligt.

Men hun svarede ikke, hun gav sin Ponny et Rap med Pisken og slog ind paa Stien, der førte til Melton.

Jimmy løb efter hende og skreg, at da hun havde ført ham herud, saa maatte hun heller ikke forlade ham.

Ærgerlig og irriteret, og paa samme Tid dog lige ved at briste i Latter, vidste hun ikke, hvad hun skulde gøre med dette gale Menneske.

Jimmy havde imidlertid grebet fast i Hestens Tøjle og lod hende forstaa, at han ikke var den Mand, som man uden videre overlod til hans Skæbne i Ørkenen, og da de kom til Melton, havde netop det vanvittige i hele Situationen splittet Skyerne, der havde lejret sig om hendes Pande.

— Her er Resten af Hemmeligheden, sagde han og pegede paa den allerede omtalte Godsvogn ved Stationen.

— Hvor? spurgte hun ligegyldigt.

— Han ledte Hesten hen til Vogndøren.

— Kan De se Navnet, der er trykt med rødt paa de dér Sække? spurgte han. Det er samme Navn, som paa den gamle Fabrik.

— Ja, det er rigtigt, svarede hun, nu mere opmærksomt.

— Det var, hvad jeg mente, da jeg sagde, at der daglig

blev lavet hundrede Sække deroppe i den gamle Fabrik — af Spøgelser. Det er samme Firma.

— Naa, og hvor vil De saa hen med alt dette?

— Det skal De snart faa at se!

VI. RESULTATLØSE EFTERFORSKNINGER.

James A. Dukane var efter en Maaneds Forretningsrejse til London og Kontinentet vendt tilbage til New-York og tænkte straks paa sin Søn. Og af de Efterforskninger, han anstillede i Hjemmet og paa Kontoret, fremgik det, at Sønnen hverken havde foretaget en Besigtelse af Bassinet i Silver Peakdalen eller aflagt nogen Rapport derom.

Et Telegram til Filialen i San Francisco blev efterfulgt af Meddelelser om, at Dukane junior havde indfundet sig dér for en Maaned siden, faaet en Jernbanebillet til Melton samt hundrede Dollars og var rejst sin Vej; siden havde man ikke hørt noget til ham.

Gamle Dukane blev i den Grad ærgerlig herover, at han gentog sin Trusel om at gøre et Mandfolk af sin Søn, sin uforbederlige Søn, endnu en Gang.

Han kaldte paa sin Sekretær og Fortrolige og bad ham skaffe oplyst, paa hvilket Sted hans Søn sidst havde udstedt en Check. Det viste sig, at den sidste Check, som den unge Dukane havde faaet udbetalt, var den fra San Francisco paa 100 Dollars.

Gamle Dukane saa helt forbløffet ud.

— Hvad skal man mene om denne Sag, John! spurgte han sin Sekretær.

— Maaske er han blevet økonomisk.

— Det vilde være vor Tids største Under. Se at faa Rede paa, hvor han er bleven af.

Og sikker paa, at han snart skulde faa at vide, hvor hans omflakkende Søn holdt til, lagde han Sagen til Side for Øjeblikket, for at studere Planerne til et Fyrtaarn, han skulde bygge.

Den følgende Dag fik han Meddelelse om, at man ikke havde kunnet finde hans Søn. Jimmy syntes at være fuldstændig forsvundet fra Jordens Overflade. Jernbanebilletten, man havde givet ham, havde han meget rigtigt benyttet til Melton; men et Telegram fra San Franciscofilialen til Arbejdschefen i Silver Peak, i hvilket den unge Dukanes Signalement fandtes samt hans Anbefalingsskrivelser nævnedes, blev besvaret saaledes, at ingen saadan Person havde indfundet sig.

Gamle Dukane rynkede Panden.

— Hvor kunde den unge Slyngel være bleven af?

En hæftig Vrede greb Faderen: han vilde nu fuldstændigt slaa Haanden af sin Søn, der var en letsindig Drivert og Døgenigt, som aldrig havde villet gøre nogen Nytte, og som, naar han ikke fik nogen pekuniær Understøttelse, sikkert vilde synke dybere og dybere for tilsidst at gaa helt til Bunds!

At hans Søn skulde ende saaledes.

— Forsøg at faa hans Opholdssted opsporet, men saadan, at han ikke selv faar det at vide, sagde Dukane til sin Sekretær.

Men ogsaa dette viste sig resultatløst, og tilsidst havde Dukane senior ingen anden Udvej end at henvende sig til Politiet i nogle af Byerne i Vesten.

Politiets Efterforskninger førte hurtigt til det Resultat, at man hos en Pantelaaner i Butte, Montana, fandt en Rejsetaske med Jimmy Dukanes Initialer.

Corbetson havde meget rigtigt faaet Telegram fra San Fransiscofilialen med den unge Dukanes Signalement, men havde naturligvis ikke kunnet svare andet end, at Chefens Søn ikke havde besøgt Silver Peak. Han glemte snart hele Sagen — han havde jo saa meget andet at tænke paa.

Han havde nu faaet den Vane at sidde paa sit Kontor til langt ud paa Natten med en Flaske Whisky og et Glas skjult i sin Skuffe i sit Skrivebord. Whiskyen varmede og oplivede og spredte det knugende Tungsind, han havde lidt under siden han var kommen ind paa Forbrydelsens Vej! Det vigtigste var dog at hans Bankkonto blev større og større. Hvis nogen Fare for at blive opdaget truede ham, skulde han nok vide at afværge den! Blot han kunde faa de to Underingeniører til at forlade deres Stilling i Selskabets Tjeneste!

— Det gaar nok altsammen, tænkte han, selv om det skal koste mig nogle personlige Ofre.

Enid Crofton tjente kun til at forøge hans Bekymringer. Hendes Ansigt, hendes Øjne, Musiken i hendes Stemme havde hos ham vakt Følelser, han ikke var i Stand til at undertrykke. Efter hvert nyt Besøg i hendes Hjem, brændte han endnu i højere Grad af Længsel efter at faa hende at se igen. Han skjulte sine Følelser saa meget som muligt, men den indre Glød i ham voksede og voksede. Hvad Enid angaar saa gjorde hun ingen Forskel mellem ham og andre, ejheller viste hun paa nogen Maade at hun gengældte hans Kærlighed: sandelig om hun ikke bød den unge Hemple ligesaa varmt velkommen som ham, Corbetson, Overingeniøren og Arbejdschefen. Hvad var hendes, hvad var hendes Faders Mening med at vise denne Lømmel Venskab? Den Slyngel burde allerede være afskediget for flere Uger siden, hvis ikke Enid havde faaet den taabelige Ide, at det var Hemples saakaldte »Heltemod«, der havde reddet hendes Liv. Aa, det var til at blive syg over altsammen! Naa, men hun blev vel nok tilsidst træt af Hemples Dumheder, hun kom jo nok engang under Vejr med denne indbildte og pralende Nars virkelige Karakter, og da vilde hun sikkert give ham hans Afsked én Gang for alle.

Det vilde sikkert have været en Tilfredsstillelse for Corbetson at vide, at den unge Mand, over hvis Hoved han i sit stille Sind udgød sin Vredes Skaaler, ogsaa havde sine Vanskeligheder at kæmpe med.

En Aften, da Dukane var alene med Enid Crofton paa den store Veranda, afbrød hun pludseligt deres flagrende Samtale og tog et alvorligere Emne op til Debat: hans Hemmelighed.

— Naa, hvad mere har De saa faaet opsporet? spurgte hun.

— Ikke det ringeste. Jeg troede for Resten, De havde glemt det hele.

— Det vilde jeg sikkert ogsaa have gjort, hvis det ikke havde været for en anden Sags Skyld. Har De Hr. Hemple tænkt paa, over hvem Deres Hemmelighed kaster en Skygge — hvis der da er nogen Hemmelighed? De er jo saa stædig i Deres Paastand!

— Stædig? Jeg har aldrig sagt det bestemt, ikke en Gang, da vi besøgte Fabriken.

— Jo, dengang gjorde De det idetmindste. Men De har endnu ikke besvaret mit Spørgsmaal.

— At min Hemmelighed skulde kaste Skygge paa nogen? Er det det, De mener?

— Sker her noget urigtig med Cementen, saa kan der kun drages en Slutning, sagde hun og betragtede ham alvorligt.

— Og det skulde være?

— At Hr. Corbetson er indviklet i Sagen.

— Og deraf følger?

— Han har den øverste Myndighed og bærer følgelig ogsaa Ansvaret; altsaa anklager De....

— Nej, jeg anklager ikke nogen for noget. De synes at have tænkt ikke saa lidt over denne Sag....

— Ja det har jeg, Corbetson er vor Ven.

— Naa, hvad vil De saa have jeg skal gøre? spurgte Jimmy ironisk. Falde paa Knæ og tilbede ham?

Hun rystede ærgerligt paa Hoved.

— Nej, men De burde idetmindste være ærlig mod Deres Chef.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Rumæniens Merkurtog har faaet en ny Lokomotivfører. (»Lustige Blätter«.)

— Jag är mycket ledsen (ked af), att jag måste slå upp med Dig, Sten, men jag är tvungen att förlova mig med Erik, för hans pappa handlar med socker. (»Søndags-Nisse«)

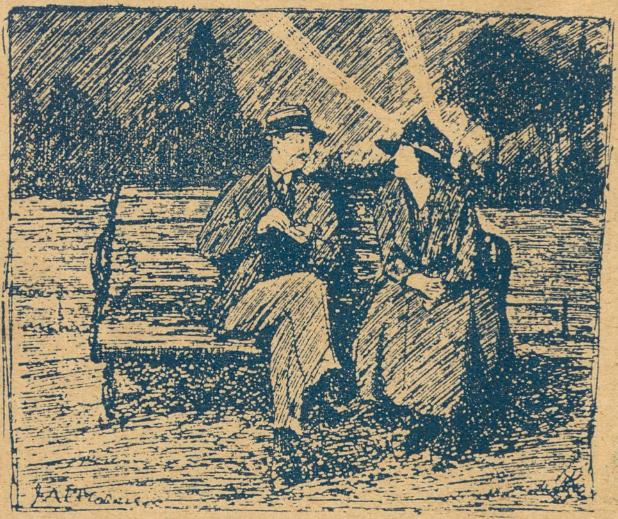

— For Guds Skyld, Hans, tænd ikke Cigaren — Tyskerne kan se os! (»London Opinion«.)

Hvorledes den franske Soldat kan betjene to »Maskiner« paa en Gang! (»Le Pele Mele.«)

— Vi Konsumenter har da ogsaa nogen Ret!

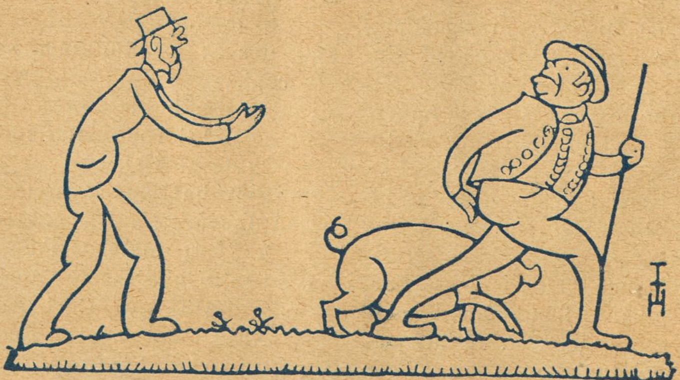

— Ja — Retten til at betale! (»Simplicissimus«))

C. B. MØLLER & Co.s
Cigarer og Cigaretter
er de mest velsmagende:

Børscigaren, stor . . . .
Populair, mellem . . . .
Exporta — . . . .
La Marca — . . . .
pr. 3 Stk. 0,25.
Triumph & Florida etc. pr. Stk. 0,11.

Rød Indmad

Alle vi tre gamle Drenge meddeler herved, at næste Numer af »Ravnen« bliver straalende — i alle Henseender!!! Pas godt paa!!!

Man kan ogsaa gøre et Skarn Uret: Forgangen Dag havde saamænd *Becker* faaet Øjnene op for *Bolignøden*. Han maa være kommen til *Fornuft*. Glædeligt! Thi for *den* har der hos Becker aldrig før været *Bolig i Nødden*.

Folketingets Formand.

En nyttig Mand for sit kære Parti,
der rigtig Klokken kan røre.
En Afbryder kan han slet ikke li',
dér har han saa skarpt et Øre.

En Mand, der for J. C. hænger i,
og lystrer sin Førers Blikke —
der véd, at Fjolsers Grinebideri
det hører man — helst — slet ikke.

Jeg tænker, hans Tid er dog snart forbi,
saa Plads der bli'r for en anden.
For Hværvets Byrde man bør ham befri
og ringe — til Afgang for Manden.

Gissemand

atter All right!

Naar Juristerne *før* skulde til at sætte sig ind i *Folkeretten*, maatte de gennempløje adskillige bindstærke Værker. Hvad der *nu* er tilbage af bemeldte Ret, kan staa paa en Lap Papir, og *den* Smule, mener endda de fleste, er der slaaet en Streg over!

Det skal være nydelige Kaar, Kirkegaardsforretningerne byder deres Blomsterbindere, saadan noget som: Grønne Kranse, grønne Kranse, to for en Skilling. Forhaabentligt slutter Binderne sig snart sammen, saa de kan gi' de hovne Chefer en pæn lille Buket at lugte til.

Drengen: Hvorlænge mon vi skal blive liggende her i Sengen?
Pigen: Far sa' i Morges, at vi skulde blive liggende, indtil Skosaalerne blev billigere.

Det var ikke sukkersøde Miner, Urtekræmmerne forleden satte op, da de fik at vide, at det var Slut med Melis'en. Nogle klagede til Sukkerfabrikerne, men alt det Svar, de fik, var en lille Billet saa lydende:

Unverhofft
kommt oft!
Gammeltoft.

12/9. Klædemanglen er nu følelig og der er Udsigt til, at Fabrikerne vil komme til at ligge stille.

— Det er lige modsat den politiske Situation, den sér nemlig ud til at være svær ulden og der væves stadig paa fuld Kraft!

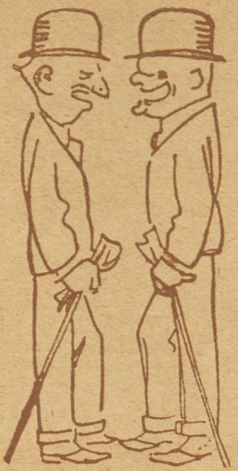

— Du, jeg blev nævnet i alle Aviserne i Gaar.

— Saa, hvordan det?

— Jo, der stod, at Klampenborgbanen havde besørget 18.000 i Skoven, og dem var jeg imellem!

Bethel.

Det hellige »Bethel,« ak ja Herregud,
det skyer al Ondskab som Pesten —
det kender skam Pligterne imod Gud
og navnlig dem imod Næsten.

Dér granskes Biblen om Natten, om Da'en,
og Skrifterne har man forstaaet.
Men til »Den barmhjærlige Samaritan«
er Henriksen endnu ikke naaet.

Efter Forlydende skal der sættes en Maksimalpris paa Sild af 40 Øre Pundet. I saa Fald maa Ordet Maksimalpris have skiftet Betydning — det kan ikke længere betyde: Den højeste Pris, men maa oversættes ved: En morderlig høj Pris.

Danske Barberere i Karikatur.

E. Modeweg, Dr. Tværgade 15.

Grundlagt 1850 Grundlagt 1850
A/s De danske Vin- & Konservesfabrikker
I · D · BEAUVAIS
M · RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR
KONSERVES · FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

TEL. 3684. 3349 S. JOHANNESSON'S TEL. 3684. 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.
Koncert
hver Sommereftermiddag.

Køb Varer fra „Français"
16, Lille Kongensgade 16.

Th. Jensens avt.

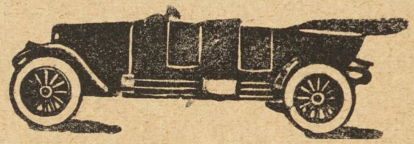

skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57. Telefon Nora 2677 y.

I. V. Rasmussens Danseskoler
Program faas i Kioskerne.
Undervisningen begynder 1. Oktbr.

Barbermester MAX RIIS
Andreas Bjørnsgade 2.
Tegnet af Barbermester A. Jensen, Amagerbrogade 146.

Einer Friis. Deres Tegninger skal blive optagne.

C. Hansen, Eskildsgade. De skal ved Lejlighed gense Deres »Lakfernis«.

THEILGAARD
PNEUMATIC
„PILE-MØNSTRET".

Til Ravnens Redaktion!
Kære Ravn, hvad blir dit Svar,
kommer det i dine Spalter,
selv om og det rædsomt halter,
Ravn da er Du sød og rar,
eller gaar det samme Vej
som saa mange, mange andre,
i Papirers Kurven vandre,
vel, jeg græder derfor ej.
Deres ærb. V. A. K.

Til
RAVNENS UNGE KONFIRMANDER!

Fjorten Aar, o, hvor skøn,
o, saa ung og Foraarsgrøn,
sidder Konfirmanden her,
alle har vi ham saa kær.

Alvors Ord, husk min Ven,
tidlig skal Du i din Seng,
Vinen perler, liflig, klar,
mange Draaber ej Du ta'r.

Cigaretter og Cigar,
Maadehold, min lille Far,
ryge, drikke, bringer Fryd,
men for meget, ingen Dyd.

Lover Du paa Forhaand det,
hæver alle Glasset let,
for med Dig at drikke ud
Bægeret paa Glædens Bud!
V. A. K.

Hilmar Nielsen, Aarhus. Vi skal nok opfylde Deres brændende Ønske.

F. Jessen. Kommer snart.

THOMSENS
MAGASINER

1. KL. DAME-SKRÆDDERI
Nikolajgade 18.
Christianshavns Torv 6.
Slotsgade 3.
Ryesgade 128.
AFBETALING

„RAVNEN" koster kun 10 Øre.

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
IRIS
forfiner · forskönner · bevarer Huden
Alles Yndlingssæbe

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

Tegning af Storm-Nielsen.

— Faen, sikken Masse røde Pletter, je' har faaet i Fjæsonomiet — og saa si'r man, at Brændevin ikke pletter!

Rim.

En Løjtnant Køster, der var bekendt for sine talrige Æventyr, spurgte en Dag sin Oppasser, Jens Madsen, om han kunde digte Rim.

Jens Madsen: — Ja, det ved jeg saamænd ikke, men Løjtnanten kan jo sige mig, hvordan jeg skal bære mig ad.

Løjtnanten: — Naa, saa siger jeg altsaa et Rim, og bagefter er det Deres Tur: Mit Navn er Køster, jeg har kysset Jens Madsens Søster.

Jens Madsen: — Det passer s'gu ikke!

Løjtnanten: — Nej, men det rimer. Og nu er det Dem.

Jens Madsen: — Ja, hør saa: Mit Navn er Jens Madsen, jeg har kysset Løjtnantens Kone.

Løjtnanten: — Ja, men det rimer jo ikke!

Jens Madsen: — Nej, men det passer.

Benzin.

— Hvordan i Alverden fik Du din Kone til at begribe, at Du ikke havde Raad til at holde Automobil?

— Det var et rent Slumpetræf. Hun skulde rense en gammel Kjole og købte en Liter Benzin!

En Sammenligning.

Præsten: Jeg er bange, kære Andersen, at De drikker mere, end De har godt af.

Andersen: Nej, det er Skinnet, der bedrager. Jeg drikker ikke to Snapse om Ugen.

Præsten: Ja, saa maa Deres Ansigt være indrettet noget lignende som min Gasmaaler — den viser langt mere, end vi bruger!

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste
„GOLD FLAKE"
VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

En Amerikaner.

Mr. Johnson er hjemkommen fra Amerika og fortæller sin store Vennekreds et Rejseeventyr:

— Jo, ser I, en Dag tog jeg mig en Ridetur langs Santa-Fé-Banelinjen. I Nærheden af en Villa ser jeg et lille Barn sidde midt mellem Skinnerne med Ryggen imod mig, og samtidig hørte jeg Ekspressen bag mig komme brasende med 90 Mil i Timen. Jeg skreg til Barnet, men det hørte mig ikke. Hvad skulde jeg gøre? Om et Øjeblik vilde Toget fare forbi mig, og jeg kunde ikke, trods det, at jeg red den fineste Hest i Amerika, naa hen til Barnet, som snart skulde ligge blodig og sønderlemmet. All right! Lynsnart gjorde jeg min Lasso klar, svingede den med mit verdensberømte Tag et Par Gange rundt — og kastede den om Skorstenen paa det forbifarende Lokomotiv. Et voldsomt Ryk, som nær havde kastet mig ud af Sadlen — og Eksprestoget blev slynget ud fra Skinnerne.

To Hundrede Mennesker omkom, men det lille Barn blev reddet!

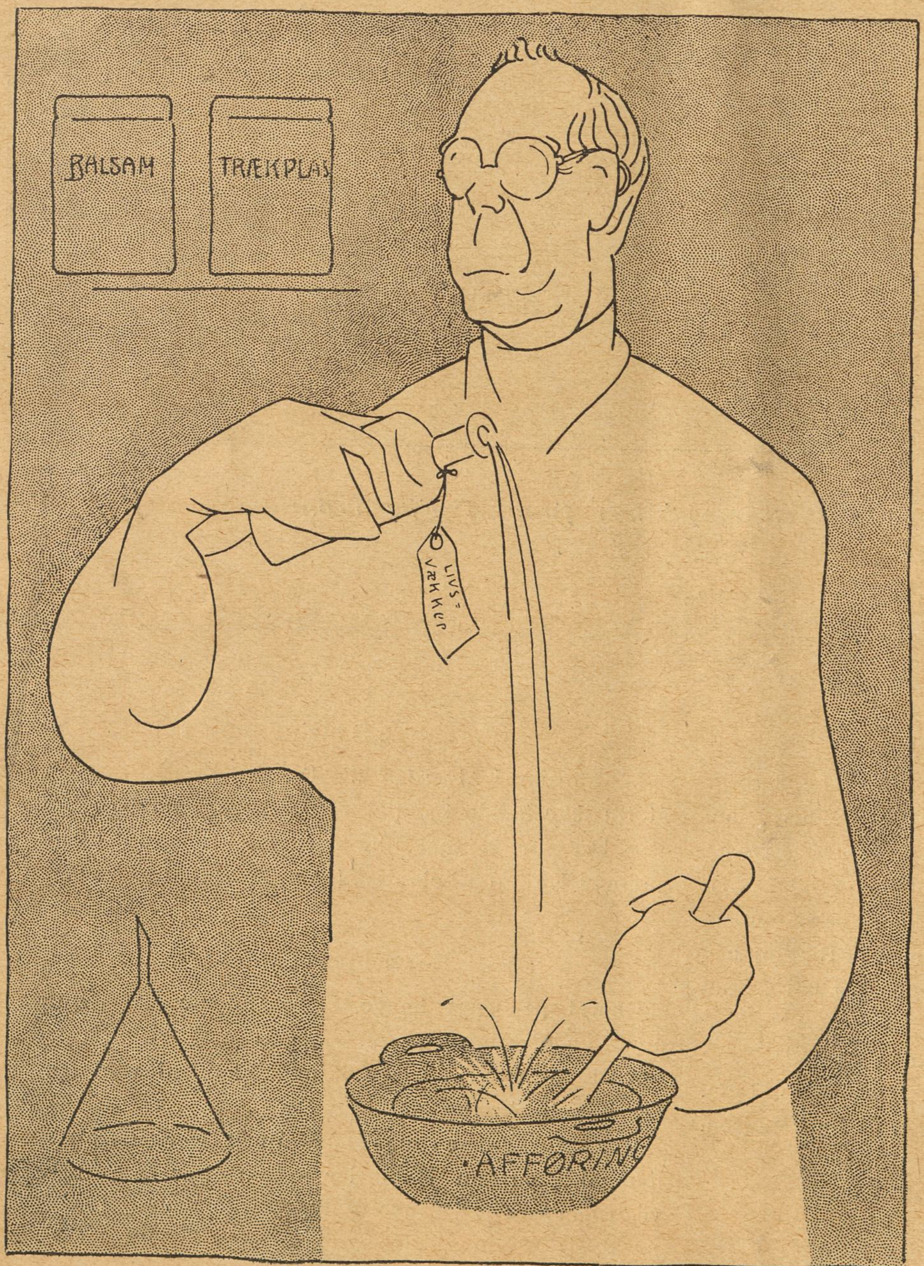

Tegning af P. V. Hansen.

Apoteker Marcussen, »Livets Fornyer«. (BispebjergHospital).

Matematik.

— Matematik, mine Herrer, er den mest interessante af alle Videnskaber, og de Kombinationer, som kan opstaa, er rent vidunderlige. Tager jeg f. Eks. mit Fødeaar, dividerer det med mit Telefonnumer og drager min Husholderskes Alder fra, saa bliver Resultatet mit Husnumer.

Forskel.

En Bærmevogn kører over et Torv, hvor der staar en Mand, der sælger Kirsebær fra en Trækvogn.

A.: Hvilken Forskel er der paa de to Vogne?

B.: Ved det ikke.

A.: Det ene er en Bærmevogn, den anden en Vogn me' Bær!

Blaat Blod.

Den gamle Herre (til Drengen, som just har slaaet en anden Dreng paa Snuden, saa den bløder):

— Hvor kunde Du dog nænne at slaa ham saadan?

Drengen: — Jo, for han praler altid af sit blaa Blod, og nu vilde jeg blot se, om det ogsaa var blaat!

Paa Bukken.

Godsejeren spørger Kusken, naar de skal ud at køre og det tyder paa Regn:

— Hvad mener Du, Jens, skal vi tage den lukkede eller den aabne Vogn? Det ser ud til Regn.

— Tja, svarer Jens og klør sig bag Øret, mig er det lige fedt, for jeg skal jo altid sidde paa Bukken.

Ole Skipper fortæller.

»Og saa drev vi om i en lille Baad langt fra Land, og vi havde hverken Proviant eller Vand. Pludselig kom vi i en stor Havsnød. Vi knækkede Nødden, spiste Kernen og sejlede videre i Skallerne.«

Tegning af Ebba Ebbesen.

Asta Nielsen filmer.

Da jeg blev interviewet.

Af MARK TWAIN.

Den nervøse, vevre unge Mand tog den Stol, jeg tilbød ham og sagde, at han stod i Forbindelse med »Det daglige Tordenvejr« og tilføjede:

»Haaber ikke, der er noget Ondt i, at jeg er kommen for at interviewe Dem?«

»Kommen for hvad?«

»*Interviewe* Dem.«

»Naa! saaledes. Javel, ja. Hm — ja!«

Jeg var ikke ganske klar den Morgen. Mine Aandsevner syntes at være noget taagede. Jeg gik imidlertid hen til Bogskabet, og da jeg havde staaet der en 5 à 6 Minuter, saa syntes jeg, at jeg burde henvende mig til den unge Mand. Jeg sagde:

»Hvordan staver De det?«

»Staver hvilket?«

»Interviewe!«

»O, min Gud, hvorfor vil De have det stavet?

»Jeg bryder mig ikke om at faa det stavet; jeg vilde bare have at vide, hvad det betyder.«

»Naa, det er forbausende, maa jeg sige. Jeg kan fortælle Dem, hvad det betyder, dersom De — dersom De —«

»Brillant! Det er godt, jeg er Dem meget forbunden.«

»I—n, in, t—e—r, ter, inter —«

»De staver det altsaa med I?«

»Selvfølgelig.«

»Det var det, jeg ikke rigtig kunde knuse.«

»Men Højstærede, hvad vilde De da stave det med?«

»Aa — jeg ved ikke.«

»De veed, at det nu er moderne at interviewe enhver Mand, som har gjort sig bekendt.«

»Nej, det har jeg saamænd ikke hørt.«

»Vil De tillade mig at gøre Dem nogle Spørgsmaal, saa jeg kan komme til Kundskab om de vigtigste Punkter i Deres offentlige og private Liv?«

»O, med Fornøjelse, med Fornøjelse. Jeg har en meget daarlig Hukommelse, men det haaber jeg ikke, De vil bryde Dem om. Det vil sige, det er en uregelmæssig Hukommelse, ganske simpelt uregelmæssig. Sommetider gaar den i Galop, og saa til andre Tider er den fjorten Dage om at passere et givet Punkt. Det er en stor Sorg for mig.«

»Det gør ingenting. Saa vil De altsaa passe at gøre Deres bedste.«

»Det vil jeg. Jeg vil anstrenge mig voldsomt.«

»Tak. Er De klar til at gaa af?«

»Klar.«

S.: Hvor gammel er De?

Sv.: Nitten Aar i Juni.

S.: Saa — hvadbehager. Jeg antog Dem for fire- eller seksogtredive. Hvor er De født?

Sv.: I Missouri.

S.: Naar begyndte De at skrive?

Sv.: I 1836.

S.: Hvordan kunde De det, naar De kun er nitten Aar?

Sv.: Ved ikke. Det synes jo løjerligt nok.

S.: Det gør det ganske vist. Hvem anser De for den mærkeligste Mand, De har truffet?

Sv.: Napoleon.

S.: Men De kan da umulig have truffet Napoleon, naar De kun er nitten Aar.

Sv.: Hvis De ved mere om mig end jeg selv, ved jeg ikke, hvorfor De spørger mig.

S.: Om Forladelse, det var kun en Henstilling; intet andet. Hvor traf De til at møde Napoleon?

Sv.: Jeg var tilfældigvis tilstede ved hans Begravelse en Dag, og han bad mig lade være med at gøre saamegen Støj, og —

S.: Men, Gud i Himlen! Hvis De var tilstede ved hans Begravelse, og hvis han var død, hvorledes kunde det saa genere ham, at de gjorde Støj?

Sv.: Ved ikke. Han var vist nervøs.

S.: Jeg kan dog ikke forstaa det. De siger, at han var død, men at han dog talte til Dem.

Sv.: Jeg sagde ikke, at han var død.

S.: Men var han da ikke død?

Sv.: Nuvel, nogle sagde at han var det, og andre sagde Nej.

S.: Hvad er Deres Mening derom?

Sv.: Aa, det var ikke noget som vedkom min Forretning — det var ikke min Begravelse.

S.: Aa, havde De — Dog vi kommer aldrig tilbunds i denne Materie. Lad mig spørge om noget andet. Hvilken Dato er De født?

Sv.: Mandag den 31. Oktober 1693.

S.: Hvad! Umuligt! Det vil gøre Dem hundrede og firsindstyve Aar gammel. Hvordan regner De det ud?

Sv.: Jeg regner det slet ikke ud.

S.: Men De sagde først, at De kun var nitten Aar, og nu gør De Dem til 180. Det er en slem Modsigelse.

Sv.: Hvorledes har De lagt Mærke til det? (Vi rystede hinandens Hænder). Mange Gange har det forekommet mig selv at være en Modsigelse, men jeg kunde ikke rigtig blive klog paa det. De har en voldsom hurtig Opfattelsesevne.

S.: Takker meget for Komplimenten. Har, eller har De haft Søskende?

Sv.: Tja! Jeg — jeg — tror det, men jeg kan ikke rigtig huske det.

S.: Naa, det er det mærkeligste endnu!

Sv.: Hvorfor det?

S.: Se her! Hvis Billede er det her paa Væggen? Er det ikke Deres Broder?

Sv.: O, jo, jo! Nu erindrer De mig om det. Det er William — Bill kaldte vi ham. Stakkels gamle Bill.

S.: Er han død?

Sv.: Tror det nok. Kunde aldrig faa det bestemt at vide. Det var et helt Mysterium.

S.: Det var tungt. Han forsvandt altsaa?

Sv.: Ja, paa en temmelig almindelig Maade. Vi begravede ham.

S.: Begravede ham. Begravede ham, uden at vide, om han var død?

Sv.: Aa, nej. Han var død nok.

S.: Nuvel, jeg tilstaar, at jeg ikke kan begribe det. Hvis De begravede ham, og De veed, at han var død —

Sv.: Aa, vist ikke, vi troede kun, at han var det.

S.: Naa, saaledes! Han kom tillive igen?

Sv.: Jeg vil vædde paa, at det gjorde han ikke!

S.: Jeg har aldrig hørt Mage. En døde, en blev begravet. Hvor var Mysteriet?

Sv.: Jo, ser De. Det er netop Sagen. Vi var Tvillinger, og jeg — vi bleve blandede sammen i et Badekar, da vi kun var to Uger gamle, og en af os druknede. Men vi vidste ikke, hvilken. Nogle mener at det var Bill. Nogle, at det var mig.

S.: Nuvel, det *er* mærkværdigt. Hvad mener nu *De*?

Sv.: Gud veed! Jeg vilde give alt, hvad jeg ejer, for at faa det at vide. Dette Mysterium har kastet en Skygge over mit hele Liv. Men nu skal jeg fortælle Dem en Hemmelighed, som jeg aldrig har meddelt noget andet Menneske. En af os havde et Mærke paa den venstre Haand, en stor Vorte; det var mig. *Det Barn var det, som druknede.*

S.: Efter alt, hvad jeg hører, kan jeg ikke se, at der er noget mystisk i det.

Sv.: Ikke? Det kan jeg. Jeg kan ikke begribe, at de kunde bære dem saa fjollet ad, at gaa hen og begrave det fejle Barn. Men tal ikke om det, naar Familien hører paa det. De har saamænd Sorger nok foruden.

S.: Nu tror jeg nok, at jeg har faaet tilstrækkeligt Materiale, og jeg er Dem meget forbunden for Deres Ulejlighed.

Saa gik den unge Mand stille og rolig, han var en behagelig Selskabsbroder, og jeg var ked af, at han saasnart skulde afsted.

De forenede Bryggeriers EXPORT DOBBELT-ØL kendes paa det røde Dobbeltsegl

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

„Danmarks" Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Maanen er hvid
og blændende hvid Hud faar enhver, der daglig bruger
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faaes overalt à 32 Øre Stk.

Leverandør
af
Clichéer
til
„RAVNEN"

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

„RAVNEN„ udkommer hver Torsdag

SAMLEDE AKTIVER ca 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN
TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
PRÆMIE-RESERVE over 14 Mill. Kr.

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 65 Vogne kører overalt i Byen.

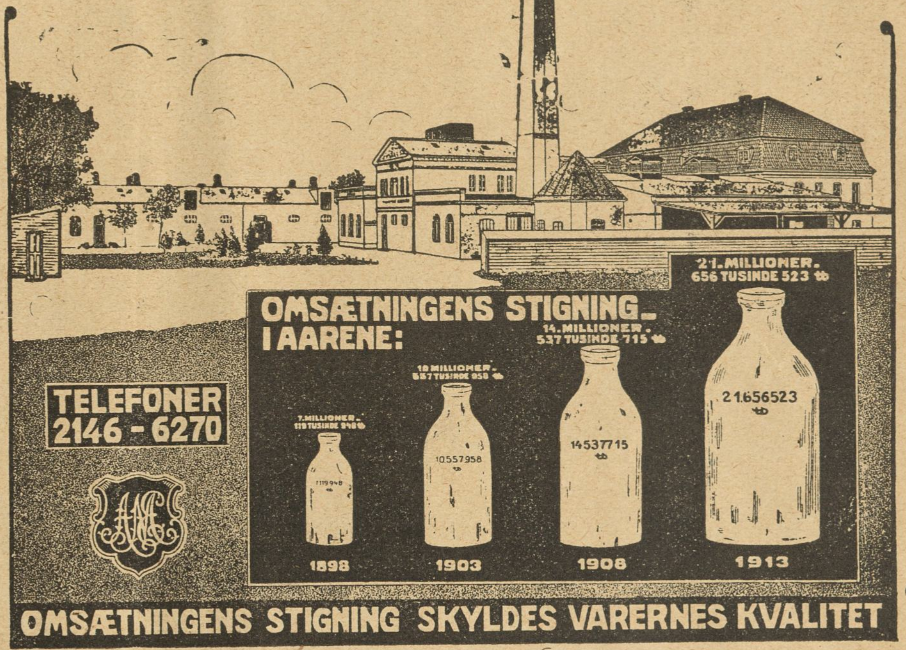

Arbejdernes Brændselsforsyning
Odense Telefoner 989—1989 Kontor og Lager ved Havnen

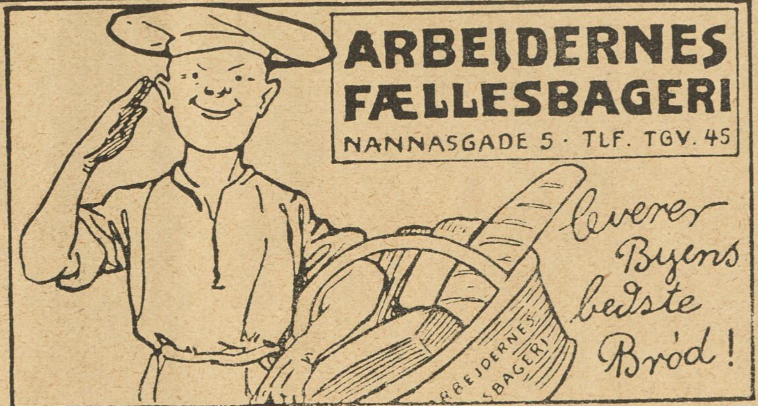

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN

Sandheden om Magten.

Tegning af Anton Hansen

Kan hun komme væk, for Fanden!

16 Sider

10 Øre

RAVNEN

Nr. 39. Redigeret af AXEL WESSEL. ❋ Torsdag den 28. September. 1916.

Tegning af Anton Hansen.

Blad om!

SAMLEDE AKTIVER ca 20 Mill. Kr.

ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

PRÆMIE-RESERVE over 14 Mill. Kr.

TUBORG
LEVERANDØR TIL DET KONGELIG DANSKE HOF
Tuborg
Lager
Pilsner
Porter
Münchener
Wiener
Export
ØL

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
Prøv
vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

Tilskære & Sy-Kursus
Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler,
Spadseredragter og
Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi,
Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

THOMSENS MAGASINER
1 Kl. Dameskræderi

Nikolajgade 13
Kristianshavns Torv 6
Ryesgade 128
Slotsgade 3
AFBETALING

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13. København F.

Yale
Laase & Nøgler
Ny Østergade 2.

Køsters Mavebitter
Svane Apotheket
god Randers velsmagende
Bør nydes overalt. Faas overalt.

Tegning af P. V. Hansen.

Observer!
Han har greben Fanen, og i Favnen
»Demokraten« bærer han og »Ravnen« —
Abonner!

Fint.

Det er i den senere Tid blevet »fint« at Børnene ikke alene skal have Faderens, men ogsaa Moderens Efternavn, naar dette er en Smule velklingende. I en agtværdig Borgerfamilie, hvor Moderen bar Navnet »Borg« og Faderen Navnet »Slot«, fik Familiens to Sønner og ene Datter følgende mærkværdige Navne: Christian Borg-Slot, Frederik Borg-Slot og Amalie Borg-Slot.

Det kvindelige Ideal.

Der staar i et Blad en voldsom Disput
om Begrebet: Erotisk Begavelse!
To Hundrede Kvinder skriger. Jo pyt!
Det er en Logikens Begravelse.

Hvornaar skal hun lande i Ægteskabs Havn
og bedst Manden evigt binde?
Hvor mange velsignede Dyder i Favn
kan han fordre og vente at finde?

Hun skal vaske hans Gulv og stoppe hans Sok
og brodere hans Morgentøfler,
— ha' Viden om Beuf bernaise, Artisskok,
samt Leverpostej med Trøfler.

Hun skal være Salome og Tjenestetøs,
ha' Sødme og Kærlighedsdyder.
Hun skal være hans Dronning, men og skure løs
saa Gulvet af Sæbelud flyder.

Hun skal være koket, men dog lydig og tro
og parere enhver af han· Ordre.
Men saa mange Ting i en Kvinde at bo
er dog mere, end man kan fordre.

Men i et Harem er Tilstanden fin.
Alle Glæder til Tyrken er dalet,
En Kvinde har den Dyd, en anden hin —
Tilsammen de gi'r Idealet.

Den ene er munter, den anden tavs,
en tredie: Erotisk Begavelse!
En fjerde er rig; det er ikke saa snavs
i Mangel af andet Havelse.

Aage Brodersen.

?,?

Gratis!

Enhver ny tiltrædende Kvartalsabonnent paa „Ravnen" som mælder sig — pr. Telefon, skriftlig eller personlig til „Ravnen"s Ekspedition, Nørre Farimagsgade 49, Telefon 1395 og 7495 — vil gratis faa udleveret en elegant eller morsom Originaltegning, egnet til Indramning.

De Abonnenter, der møder først, kan frit vælge hvilken af Originaltegningerne til dette Numer, De ønsker.

Dette Tilbud gælder for København og Forstæder til førstkommende Lørdag Aften Kl. 8, og for Provinserne til førstkommende Tirsdag Aften Kl. 8.

Medens alle andre Blade forhøjer deres Pris meget betydeligt, vil „Ravnen" med sine 16 Sider kun komme til at koste 12 Øre pr. Numer, 1,50 Kr. pr. Kvartal!

Ikke alene Afholdsfolk men **alle**, der ønsker ekstraktrigt og skattefrit Øl, forlanger
De forenede Bryggeriers **Krone Lagerøl** og **Krone Pilsner**

„Hiv og Sving søger Arbejde".

Tegning af Emil Poulsen.

En ny og morsom Serie for Ungdommen.

Grundlagt 1850 Grundlagt 1850
A/s De danske Vin- & Konservesfabrikker
I. D. BEAUVAIS
M. RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR
KONSERVES · FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

Forlang overalt
Dæhnfeldts
danske Hyacinter
Tulipaner etc.
Hvor de ikke faas, bedes man forlange illustr. Katalog og Dyrkningsanvisning direkte fra A/S L. Dæhnfeldt, Odense.

Køb Alfa Margarine

Th. Jensens avt.
skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57. Telefon Nora 2677 y.

I. V. Rasmussens Danseskoler
Program faas i Kioskerne.
Undervisningen begynder 1. Oktbr.

FORCE
Køb Varer fra „Français"
16, Lille Kongensgade 16.

Forlov- elses- ringe
Københavns Specialforretning.
Gothersgade 34, Th. Halgreen
Lige for Regnegade. — Grundlagt 1880.

Annoncer til Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen.

„RAVNEN„ udkommer hver Torsdag

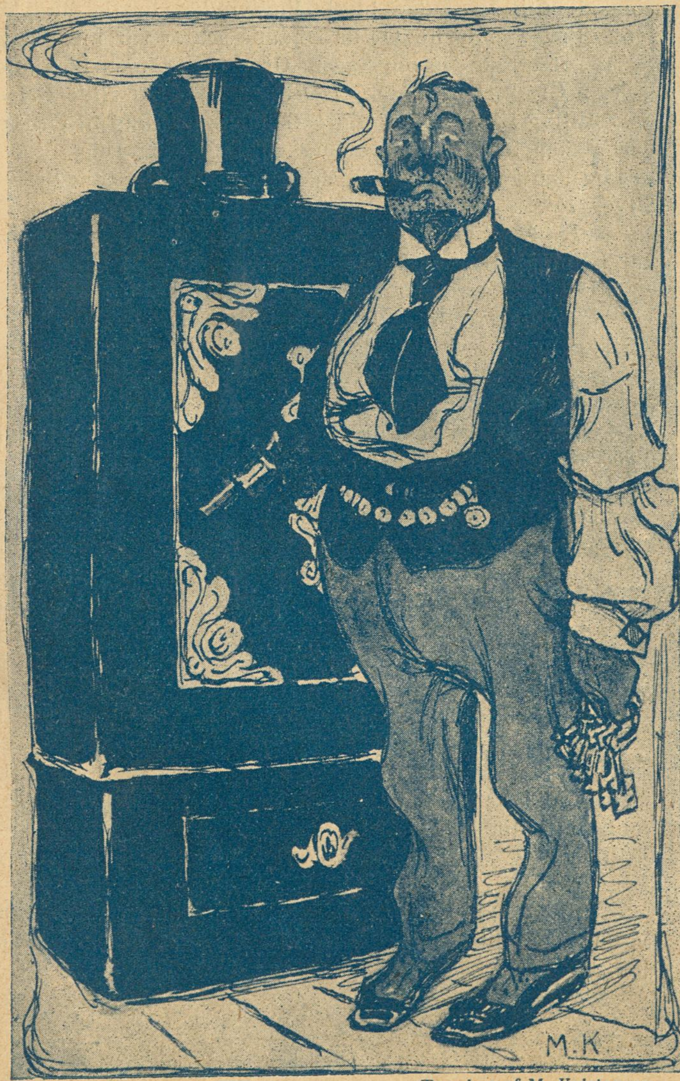

Tegning af M. Kristensen.

Eksportøren: 15 forskellige Laase - dirkefri - elektrisk Alarm-apparat - brandfri - sekslobet Revolver - man skal ikke stole for

Mo'rs Pi'er.

II.

Snerpen.

Opstoppernæse og fregnet Hud,
lang, lidt ranglet og mager
saadan ser Mammas Pigelil ud
— ja, hun har flere paa Lager!
Denne er dog hendes Hjertes Fryd,
dannet — aa straks man kender,
hvordan hun er stoppet med Dyd
i alle Kanter og Ender.

Bag Jalousiet sidder hun nok
saa ugidelig slængt i Stolen,
ser den friske, flagrende Flok
Pigebørn ude i Solen.
Bli'r saa grøn og gul om sin Kind,
Panden faar sig en Fure,
Læberne snerper og snerper sig ind,
bli'r saa modbydelig sure:

»Kæreste Mamma, tænk Dig engang,
Du ved, Direktørens Annine
er set alene med Løjtnant Bang
i Aftes paa Langelin'e!
De sad paa en Bænk og næsten gemt
bag Løvhækken dybest inde,
— Gud tænk, hvor rædsomt! — jeg ved bestemt,
jeg hilser ej mer paa hende!

Og Jette paa sidste Bal — nej om
jeg, kære Mamma forstaar'et,
der paastaas, at hun lod unge Blom
sig kysse, ja, tænk Dig — paa Haaret.
O, al denne rædsomme Flirt og Fjant,
hvor grim og hvor unødvendig;
den Selskabstone, Mamma, fandt
jeg mildest talt uanstændig!

Gud, Mamma, hvor det er rædsomt at se
vor Tids koketterende Pi'er!
Ak, skulde det skrækkelige ske,
at ogsaa jeg fik en Frier,
og skulde, naar jeg blev ene med ham,
han be' om et Kys paa Kinden
— det fik han aldrig — nej Gud, af Skam

VAGABOND OG MILLIONÆR

EN SPÆNDENDE AMERIKANSK ROMAN

— Det kan jeg ikke. Da vilde han øjeblikkelig give mig et Spark — hvis han da turde.

— Hvorfor skulde han ikke turde det?

— De véd jo, at De har taget mig under Deres Vingers Skygger, sagde han ligefremt.

Enid rejste sig med lynende Øjne.

— De fører et dristigt Sprog, Hr. Hemple. Hr. Corbetson har fuld Frihed til at afskedige Dem, naar han vil — jeg skal fortælle ham, at jeg ikke staar i nogen Taknemlighedsgæld til Dem. Naar alt kommer til alt, er De jo bare .....

— Aldeles rigtigt, jeg er bare en simpel Arbejder! udbrød Jimmy hidsigt og greb sin Hat. De staar ikke i nogen Taknemlighedsgæld til mig, har overhovedet aldrig gjort det — det indrømmer jeg. Det er mig, som staar i Taknemlighedsgæld til Dem for al den Venlighed, De har vist mig. Frygt ikke — jeg skal ikke mere besvære Dem med mit Selskab.

— Jeg mente, det vilde være ubehageligt for Dem at træffe Hr. Corbetson her, da De jo ikke kan lide ham.

— Hr. Corbetson vil maaske snart finde det ubehageligt at møde mig. God Aften!

Han gik over Gaarden med langsomme Skridt, og — som han selv haabede — med stor Værdighed.

* * *

Det var paa dette Tidspunkt, Hemple fik at vide, at Verden udenfor Silver Peak befattede sig med det Spørgsmaal, hvor et vist Individ ved Navn James A. Dukane kunde være bleven af.

At man gjorde et saadan Væsen af, at denne Person forsvandt, vakte først han Forundring; thi havde den gule Presse af og til før ofret et Par Linjer paa den unge Mand, var det just ikke sket for at rose ham, men udelukkende for at fremhæve ham som et flagrant Exempel paa Degenerationen blandt Millionærerne, og det havde ikke gjort noget videre Indtryk paa ham. Men nu følte han sig næsten forlegen over alt dette Postyr, thi man syntes at tage Sagen fuldtud alvorligt, om end ikke paa en Maade, der geraadede ham til Ros.

Sit første Indblik i alt dette Staahej fik han paa følgende Maade:

Han fik en Dag i Melton Øje paa en Herre, som stod og talte ivrigt med Stationsforstanderen, og som ganske sikkert ikke hørte til Meltons Indbyggere. Jimmy, som for Øjeblikket stod og lastede Kul i sin Vogn fra en Godsvogn, holdt op med at skovle, for at betragte den fremmede Herre. Stationsforstanderen pegede paa Hemple, og den fremmede kom hen til ham.

— Er De fra Arbejdspladsen i Silver Peak? spurgte han.

— Ja.

— Jeg vilde gerne tale et Øjeblik med Dem.

— Klem bare paa — men jeg vil paa Forhaand sige Dem, at Guldringe, Patentmedicin eller Grubeaktier kan det ikke nytte, De vil forsøge at prakke mig paa.

Den fremmede Herre lo.

— De er en rask Fyr. Men lad os nu tale alvorligt sammen. Kan De give mig nogle Oplysninger?

Jimmy satte sig paa Kuldyngen og rullede en Cigaret.

— Ja, det kan jeg godt love. Jeg er et Konversationsleksikon — alting staar i mig. Lad os saa høre!

Den fremmede Herre begyndte paa sin Beretning:

En letsindig og ødsel ung Mand, som boede i New-York, men havde gjort en Rejse til San Francisco, var derefter sporløst forsvunden; de Efterforskninger, Politiet i flere af Vestens Byer gennem adskillige Uger havde anstillet, havde været resultatløse. En Teori hældede til, at den unge Mand var forsvundet frivilligt, en anden hævdede, at der var en Forbrydelse med i Spillet. Den unge Mands Fader, som var Direktør for Selskabet »Dukane & Co.« stod bag ved Efterforskningerne.

Den fremmede Herre præsenterede sig derefter som Journalist fra San Francisko; han var bleven udsendt for at udforske Hemmeligheden; thi en Hemmelighed udover den, som allerede laa i den blotte Forsvinden, havde man Mistanke om, maatte findes, da Dukane senior var meget uvillig til at udtale sig om Sagen. Og den var maaske i allerhøjeste Grad sensationel! I ethvert Tilfælde vilde Parternes Stilling i Samfundet gjøre Gaadens Løsning til en Lækkerbidsken for hans Avis. Dukane junior var rejst til Melton og skulde derfra have rejst videre til Arbejdsstedet ved Silver Peak, at dømme efter hans Rygte i New-York og andre Byer, vilde man sikkert have faaet Nys om, at han var kommen til Arbejdspladsen.

— Det maa være en værre Fyr, ham! sagde Jimmy.

— En i højeste Grad letsindig og ødsel ung Mand!

Sikker paa at være godt skjult under det Lag af Kulstøv, der gav hans Hud Lighed med en Negers, spurgte Dukane, hvordan den fortabte Søn saa ud.

— Omtrent samme Højde og Vækst som De — et letsindigt Udseende — velklædt.

— Maaske er han løbet bort med et eller andet Pigebarn?

— Det vilde ikke have lydt saa utroligt for hans Vedkommende, men tilfældigvis havde han ingen Penge. Han er forsvundet her i Melton. Hans Jernbanebillet kan følges hertil, men siden har han været som opslugt af Jorden. Ingen har set ham; kun Hotelejeren derhenne tror at kunne huske, at en ung Mand en Aften omkring ved den Tid, tog ind til ham; men han er ikke sikker i sin Sag. Forresten fører han ikke nogen Fortegnelse over de Tilrejsende.

— Det er en værre Hule, det dér Hotel, efter hvad jeg har hørt. Maaske har man myrdet den unge Mand i den Tro, at han havde Penge, sagde Jimmy og kastede et mistænksomt Blik paa Hotellet.

— Jeg ....., afbrød Journalisten ham, og betragtede nu ogsaa Hotellet.

— Har De ikke paa Hotellet set en Fyr med et ualmindeligt hæsligt Udseende, flænskaldet og med lumske Øjne? fortsatte Jimmy.

(Fortsættes).

DANSK KREDITFORSIKRINGS-AKTIESELSKAB

KREDIT & KAUTIONS = FORSIKRING

NYGADE No. 1

Telefon: Central 10642
Telegr.-Adr.: Danskkredit

Kreditforsikring.

Enhver solid Handlende eller Haandværker kan uden Kaution eller Sikkerhedsstillelse blive **kreditforsikret.**

Policen anvendes som Sikkerhedsstillelse i Stedet for private Kautionister, saaledes at De i Pengeinstituter kan faa kontant Driftskapital ved at benytte vor Police.

Kautionsforsikring.

I vor **Kautionsforsikringsafdeling** kan en Principal sikre sig mod Uredelighed fra sit Personales Side, ved at tegne Forsikring hos os enten paa enkelte Personer eller for et samlet Personale. Billigste Præmier. Kulanteste Betingelser.

Bemærk Adressen. * Forlang Prospekt.

EUROPAS SMILEBAAND

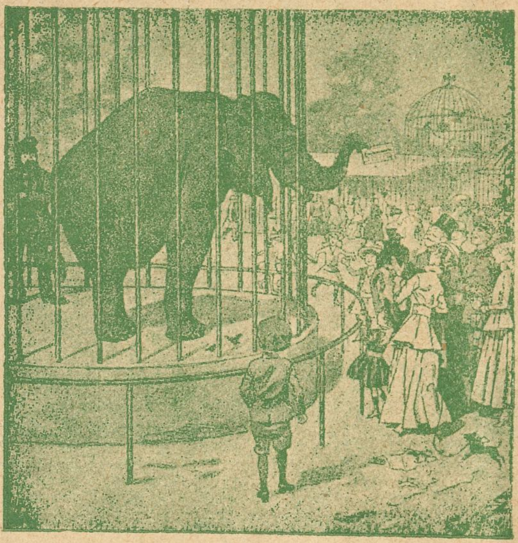

Den kloge Elefant viser sit Kort, der berettiger den til at faa Sukker.

(»Lustige Blätter«.)

Gamle John ligger for Døden, og Præsten siger til ham: Hvis nu John **tror**, hvad jeg har sagt, saa kommer Du snart til at sidde til Bords med Abraham, Isak og Jacob.

John: Nej, det tror jeg ikke, for Abraham, Isak og Jacob er Jøder, og naar de bliver klar over, at jeg ikke kan gi' noget igen, saa laver de saamænd ikke noget Gilde for mig deroppe!

(»Strix«)

Stockholmeren paa Udflugt.

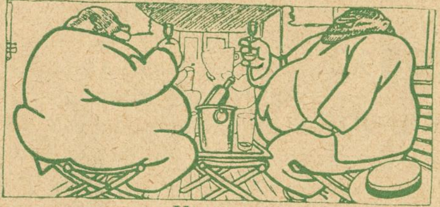

Utresan.

På Landet.

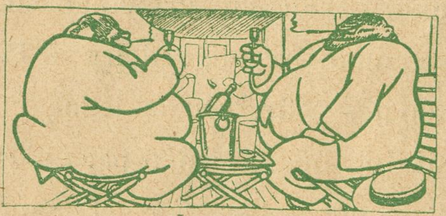

Inresan.

(»Søndags-Nisse«)

Tiggeren: Giv en Skærv, Hr. Lidelsesfælle.

Herren: Lidelsesfælle? Hvad mener De med det?

Tiggeren: Tja, vi fører dog begge *en svær* Tilværelse! (»Berner Tagwacht«)

— Tror Du, at Jesus blev korsfæstet, død og begravet og paa tredje Dagen opstod fra de døde?
— Ja!
— Hvorfor?
— For ellers bli'r jeg ikke konfirmeret!

(»Naggen«)

Rød Indmad

Halli—Hallo! Maa vi spørge, om De er tilfreds med »Ravnen«, som den er i Dag? Hvorfor tegner De Dem da ikke som Abonnent? Smaa 12 Øre om Ugen! Jo flere Abonnenter, jo flottere og morsommere bliver »Ravnen« — tænk paa det!

Mod Vinter.

Bladene falder, Somren er omme,
Hjærtet gruer for, hvad der skal komme,
Hjærnen ligger saa dødsenstræt.
Aldrig tilforn saa angstfulde Tider,
aldrig en Kamp som den, man nu strider,
blot for at føle sig varm og mæt.

Histude brøler Krigsgudens Stemme,
Dyrtid og Sult huserer herhjemme,
selv om mange har mere end nok.
Hundreder fylder Pungen med Penge,
Tusinder dog maa lide og trænge —
hvem kender Tal paa fattiges Flok?

Skal vi forbløde af Krigsstaalets Vunder?
Skal mon i Vanvid vor Verden gaa under?
Kastes som Vraggods i Skarnet hen? —
Stille mit Hjerte, du tossede, ømme!
Du har jo Lov til at haabe og drømme
at éngang vil Marken vel grønnes igen.

Oscar Elholm.

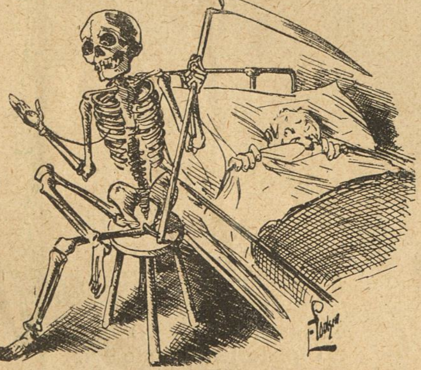

En Time tilbage.

Døden: Saa til Søs! Jeg har faaet Besked paa at hente Sørensen dér Kl. 12,38, men jeg har rent glemt, at den forbistrede Sommertid ophører i Nat. Det gør mig ondt for den stakkels Fyr, at han skal ligge og glo paa mig en hel Time!

Utroligt.

Filmsskuespiller *Valdemar Psilander* skal have svoret, at han ikke oftere vil bruge Monokel, naar han filmer.

* * *

Saasnart Æblerne bliver billigere, agter det kgl. Teater at genoptage Operaen »Wilhelm Tell«.

* * *

Kammersanger *Cornelius* nægtede i Gaar at synge for »Vaabenbrødrene«.

* * *

Det fortælles, at Politidirektøren *saa smaat* har tænkt paa i Løbet af de kommende Aar eventuelt at ville ansøge om Afsked.

* * *

Skuespiller *Oscar Stribolt* modtog i Gaar Engagement ved den kgl. Ballet.

* * *

Et Forlydende vil vide, at Skuespiller *Jørgen Lunds* Udnævnelse til kongevalgt Landstingsmand vil foreligge en af de nærmeste Dage.

* * *

Politimyndighederne omgaas for Tiden med den Tanke at leje det nyistandsatte Hotel d'Angleterre som Arrestlokale for Klausulædere, da der ikke mere er Plads paa Nytorv til de »almindelige« Forbrydere.

„Kollegiale Karikaturer".

Henrik Malberg.

— Alle Journalister maa da være Vegetarianere.

— Hvorfor de'?

— Jo, de lever jo allesammen af Blade!

Carl Smith.

Forretningsmaaden, den Herre har,
er som bedærvet *Kaviar.*
Hans Ord og Miner er skyldfri-glade
og søde som lækker *Eksportchocolade.*

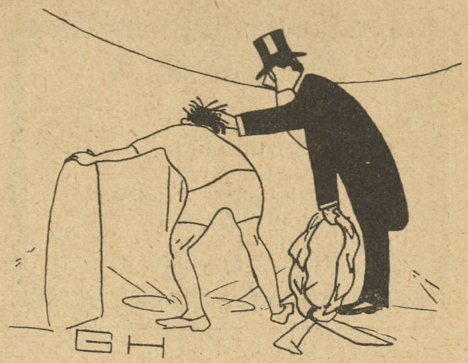

Dommeren ved Verdensmesterskabs Løbet: Vil De være færdig først, eller skal jeg sætte Sejrskransen paa med det samme?

— Du, vi faar snart Vandmangel.

— Saa—aa — hvordan det?

— Jo — Englænderne *stopper jo Posten!*

Chauvinisterne er stoute Ka'le,
jo de kan bryste sig og gale!
Men vil man Dunder med dem tale,
saa er de, oh, saa — hm! — nevtrale.

Politiassistent *Borck* ved Boulevardbanen er som Følge af den nys afsagte Dom atter kommen svært paa Tale, og mange — om ikke just blide — er de Ønsker, der i den Anledning lyder. *Jeg* har angaaende den kære Assistent kun et eneste Ønske: At han vil anvende den Skik, Politiet saa ofte følger, nemlig glimrer ved sin Fraværelse — saa skal man faa at se, at Banen ruller ganske af sig selv.

Sukker og Flæskemangel.

Nu mangler vi Sukker — jeg aned' det nok,
hvad mangled' vi ikke i denne *bløde Sommer?*
De Husmødre *sukker* nu alle i Flok:
Ak! hvordan skal vi sylte de *søde Blommer?*

Af Svinekød ejer vi heller ej Spor,
de Storbønder burde ha' Tæsk! —
Og klages der, faar vi kun *store Ord,*
men ikke det mindste af *Flæsk!*

Danske Barberere i Karikatur.

Jørgensen, Nørregade, Køge.

SPIRÆA
Sæbens store Fremgang skyldes dens ganske specielle Egenskaber, som gør den til Yndlingssæbe for alle, der een Gang har prøvet den, den er **Hjemmenes Toiletsæbe** i særlig Grad.
Enefabrikanter:
Kaalunds Sæbefabriker, Kolding.

En Sømand han maa lide. Eller: Saa nær og dog saa langt fra!
Tegnet af Aksel Knudsen.

MISFORSTAAET

Grossereren i Telefonen: »Hør, Frøken! kunde de ikke sætte mig i Forbindelse med min Kone?«

Telefondamen: »Jo, men hvilket Nummer ønsker de?«

Grossereren (gemytligt): »Nummer — hm, ja, Frøkenen maa rigtignok undskylde, men det er nu rigtignok ikke en Tyrk de taler med.

R. C. Jørgensen.

TORPEDO KONTRA PANSER

To Venner, der ikke længe havde set hinanden, mødtes en Dag. Tja, min Kære, det var da morsomt, at vi skulde træffe sammen.

Jeg skulde netop have indbudt Dig til mit Bryllup.

Hvad for noget, og jeg som ansaa Dig for en afgjort Pebersvend med fuldstændig Panser om Hjertet.

Det har Du Ret i gamle Ven, men hvis Du kendte min Forlovede, saa vilde Du huske paa, at der er noget, der hedder Torpedoer.

J. M. A., Svendborg.

MUTTER HAR FAAET EN NY KJOLE

I, du glade milde! Fatter blev saa ilde,
troed' at han vilde faa den store »Dille«!

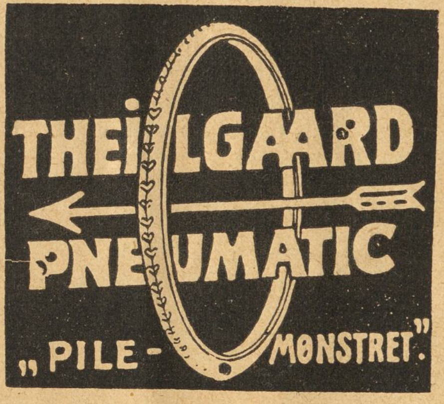

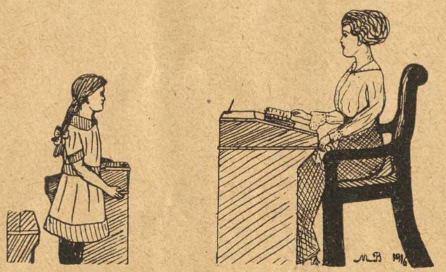

Kære »Ravnen.«

Jeg vilde gerne vide, om De tror, De kan bruge vedlagte Tegning med følgende Tekst: Klassen har Religion, og Lærerinden har lige talt om, hvad Abraham sagde til Sara, da han saa Herren komme med de 2 Engle. Hun henvender sig til en af Eleverne: »Naa, lille Else, kan Du saa sige mig, hvad Abraham sagde til Sara?« Taushed! »Hvad siger da din Fader til din Moder, naar der kommer gode Bekendte eller Venner?«

»Aa, nu ved jeg det. Abraham sagde: »Sara, spring hen i Mamrelund og hent 2 halve Bajere!«

Magda Broberg, 13 Aar.

GAADESPØRGSMAAL

Hvorfor regner det aldrig to Dage efter hinanden?

Svar: Fordi der kommer en Nat imellem!

Kaj Larsen, Flensborggade.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.
Koncert
hver Sommereftermiddag.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

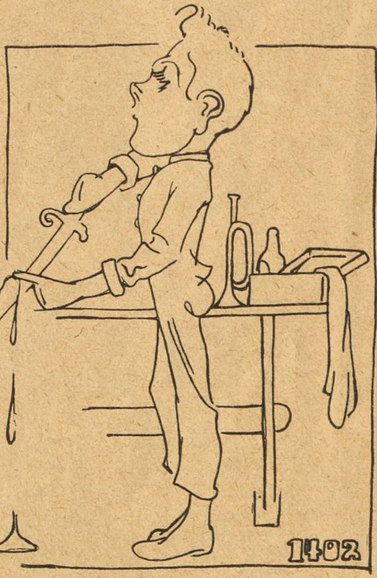

Barber CARL THOMSEN,
Charlottenlundsfortet.
Tegnet af Nr. 1402.

Læreren: Oscard, Du ved vel ikke et Eksempel paa, at Ærlighed varer længst.

Oscar: Jo, naar man snyder i Regning, gaar det meget hurtigere.

Læreren: Hvad Tid er det bedst at plukke Æbler.

Karl: Naar Gartneren sover til Middag.
W. E. Larsen.

Gullasch.

En ung Musiker gav forleden en Koncert hos en Gullaschbaron, og under Foredragelsen af et af Wagners Stykker, brød han pludseligt af, idet han nervøst bladede i Noderne. Værten spurgte ham hviskende, hvad der var i Vejen.

— Jeg sprang desværre over 2 Sider, svarede den unge Kunstner forlegen.

— Ikke andet, udbrød Værten, De skulde bare have spillet videre, for ingen vilde have bemærket det uden Wagner selv — og han er død!

Dansk Aand.

En Læge gik hen ad Landevejen og ledte efter et Hus, hvortil han var bleven kaldt. Paa en Grøftekant laa en stor Dreng, og Lægen spurgte ham om Vej. Der kom intet Svar, og Lægen gentog sit Spørgsmaal.

Da den lange Lømmel stadig ikke svarede, raabte Lægen for tredje Gang sit Spørgsmaal.

Saa oplod Ynglingen sin Røst.

— De' va' Faen — har jeg ikke ligget her hele Tiden og peget med Foden den Vej, De skal?

En Tid lang stod Lægen helt forbløffet, saa sagde han:

— Kan Du lave en til af samme Slags, saa skal Du faa 25 Øre.

— Læg den her, svarede Knægten og spærrede sin Vestelomme lidt ud.

Svart!

Faderen har taget sin otteaarige Søn med paa Fisketur, og da en Gedde bider paa, spørger Faderen sin Søn, om han kan sige, hvorfor Fiskene er stumme.

Drengen svarer. Plejer Du at snakke, Far, naar Du er under Vandet?

Tegninger af Storm-Nielsen.

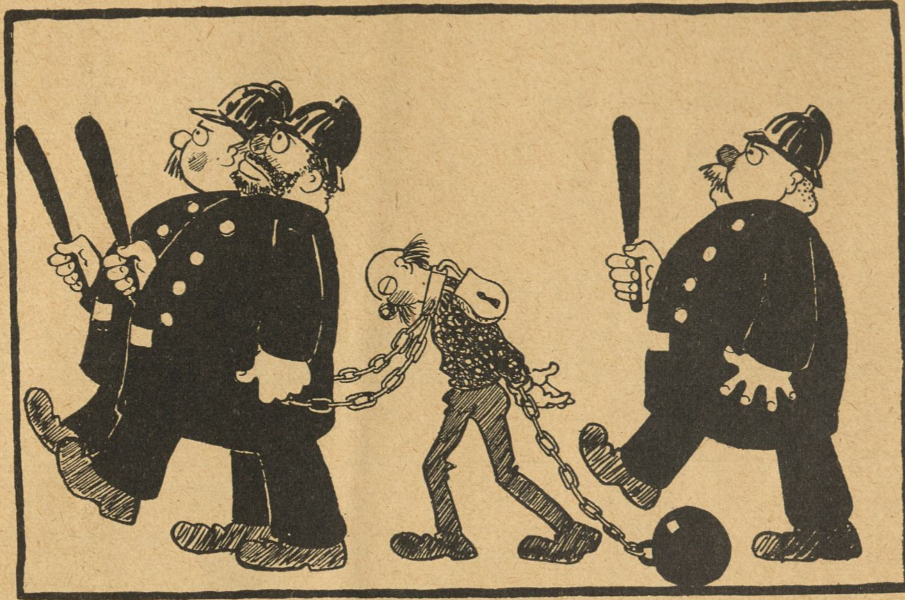

Saaledes bringes et Offer sædvanligvis til Politistationen i København.

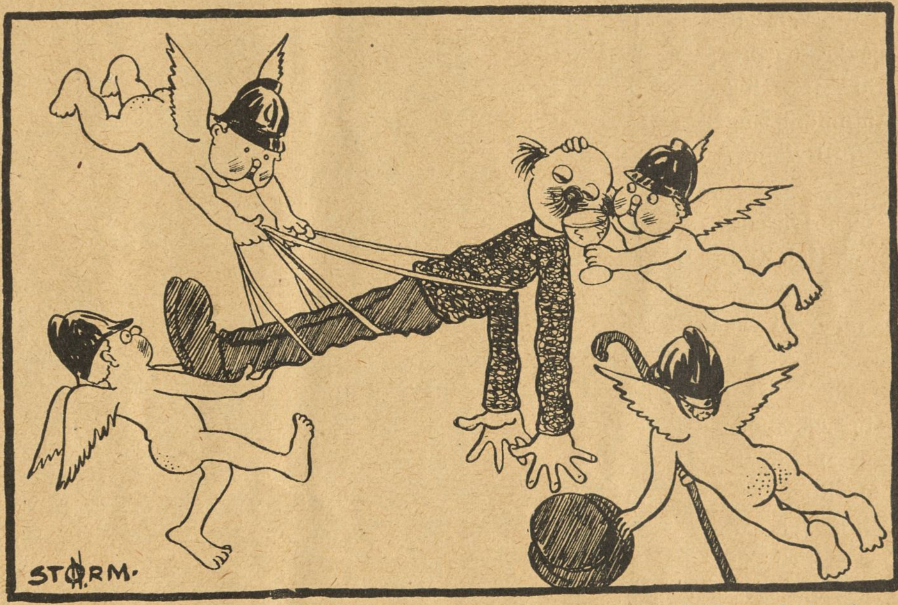

Men ikke desto mindre fremstilles Scenen altid saaledes i d'Hrr. Betjentes Rapport.

?

En ung Sagfører, der havde yderst lidt at gøre, men gerne gav det Udseende af at have frygtelig travlt, satte en Dag, da han gik ud, en Seddel paa sin Dør med Paaskriften:

›Kommer straks tilbage.‹

Da han kom hjem, var der nedenunder klæbet en ny Seddel, paa hvilken han læste:

›*Efter hvad*??‹

Panik.

Baron de Gullasch har stor Familjemiddag, og Fruen giver den ny Jomfru Besked om Gæsternes Placering ved Middagsbordet. Den af de indbudne Damer, som er ældst, skal have Plads tilhøjre for Husets Herre, og for hende skal der serveres først.

Da Gæsterne er samlede, gaar Jomfruen ind i Salonen og stiller følgende Spørgsmaal:

— Hvem af Jer er ældst?

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Tegning af A. Østrup.

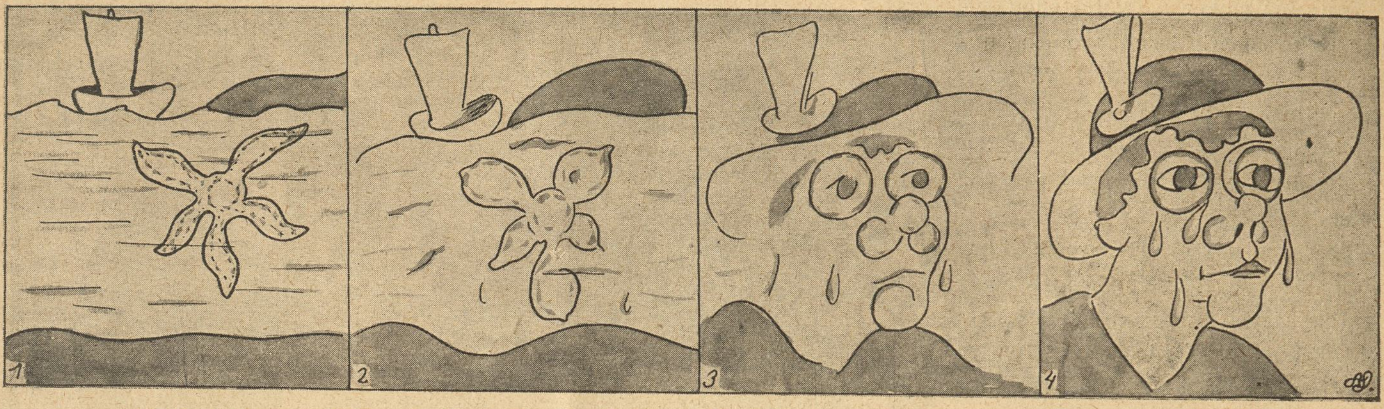

Under Forvandlingens Lov. *Fra Søstjærne til Betty Nansen (En Stjærne, der gaar i Vandet).*

Tegning af Svend Ulrich.

Ræven: *Kære, go'e Karikaturtegner, vær nu ikke for haard mod min Plejefa'r efter den med de jyske Husmænds Kreditforening!*

Pakken.

Vi mødte hinanden og vilde spise Frokost sammen. Min Ven bar en Pakke, og jeg foreslog, at vi tog et Automobil og kørte til Restaurationen.

— Nej, svarede min Ven, Kul, Kød og Sukker er næsten ikke til at købe. Vi tager en Sporvogn.

Vi tog en Sporvogn og ankom til Restaurationen.

Da min Ven var i Færd med at studere Spisesedlen, raabte han pludselig — *Pakken!* Derefter fôr han ud paa Gaden og vente først tilbage efter en halv Times Forløb.

— Hvordan gik det? spurgte jeg. Du glemte nok Pakken i Sporvognen.

— Ja, det gjorde jeg. Men jeg fik den. Jeg tog en Bil og sagde til Chaufføren, at han skulde indhente alle Sporvognene paa Linje 1. Han gjorde det, og da jeg havde undersøgt seks, fandt jeg den i den syvende.

Har Du bestilt Frokost?

Da vi havde spist og sad ved Kaffen, spurgte jeg:

— Hvad var der i Pakken?

— Pakken?? — *Den glemte jeg i Bilen!*

Barnesprog.

Moderen er med sin lille Pige og Dreng paa Spadseretur i Skoven efter et forfriskende Bad. Saa siger Drengen:

— Mor, jeg tror jeg forsvinder et Øjeblik i Skoven.

Moderen: Gør det, lille Hans. Vil ikke ogsaa Grethe forsvinde?

Grethe: Nej, Mor, jeg forsvandt i Badet.

C. B. MØLLER & Co.s
Cigarer og Cigaretter
er de mest velsmagende:

Dansk Cigarillos Nr. 1 pr. 3 Stk. 0,10
„Venus" i 10 Stks. Æsker 0,25
„Neptun" — — 0,30
„Mars" — — 0,35
„Jupiter" — — 0,40

Kl. 12 Nat den 30. September.

Tegning af Hp. Hansen.

— Hva' Pokker er den a'? Skal vi nu til at spøge *to* Gange om Natten??

Dansk Korn Snaps

Præsten i Snoldeløv.

Niels Morten var Præst i Snoldeløv.

Han var saa god som Hvedebrød og saa pur som Guld, og han elskede sine Sognebørn som en Fader; for ham vilde Snoldeløv have været et sandt Paradis, om blot Snoldeløvianerne havde været mere gudfrygtige. Men desværre! Edderkopperne spandt lystelig i hans Skriftestol, og paa den højtidelige Paaskedag blev Oblaterne liggende i Hostiæsken. Den gode Præst græmmede sig derover og bad altid Gud om den Naade ikke at maatte dø, før han havde bragt sin gudsforgaaende Hjord tilbage til Kirkens Skød.

Nu skal I høre, hvordan Gud bønhørte ham.

En Søndag efter Evangeliet traadte Hr. Morten op paa Præstestolen.

— Mine Brødre, sagde han, nu kan I tro mig om I vil, men forleden Nat stod jeg usle Synder udenfor Paradisets Port.

Jeg bankede paa, og Sankt Peter lukkede op.

— Næ se Goddag! er det Jer, kære Hr. Morten, sagde han; det var da smukt af Jer! Hvormed kan jeg være Jer til Tjeneste?

— Kære Sankt Peter, I fører jo baade Bog og Nøgle; jeg vil nødig synes nysgerrig, men vil I alligevel ikke være saa god at sige mig, hvor mange Snoldeløvianere, I har i Paradis?

— Til Jer siger jeg aldrig Nej, Niels Morten; vær'sgod og sid ned, vi kan jo se efter i Hovedbogen.

— Lad os nu se: Snoldeløv, siger I Snol..... Snol..... Snoldeløv. Der har vi det. Snoldeløv..... Men, rare Hr. Morten, Siden er ganske blank. Ikke en Sjæl..... Der er ikke mere Snoldeløv, end der er Sildeben i en Kalkun.

— Hvad for noget! Er der ingen fra Snoldeløv her? Ikke En? Det er ikke muligt? Se dog endelig bedre efter.....

— Ikke En, fromme Mand. I kan selv se, hvis I tror jeg spøger.

Ak, jeg arme Menneske! Jeg stampede i Jorden og foldede mine Hænder og skreg og klynkede, saa Gud sig forbarme. Saa sagde Sankt Peter:

— Tro I mig Hr. Morten, saadan maa I ikke tage paa Vej, I risikerer jo at faa et Slagtilfælde. Det er dog til Syvende og Sidst ikke Deres Skyld. Og jeg er ganske vis paa, at Jeres Snoldeløvianere holder Storvask i Skærsilden.

— Ak, vær barmhjærtig, store Sankt Peter! og lad mig i det Mindste faa Lov at se og trøste dem.

— Inderlig gerne, min Ven..... Vær'sgod, tag nu først disse Sandaler paa; thi Vejene er ikke egentlig, hvad man kalder gode..... Naa, det var godt!..... Gaa nu ligefrem efter Næsen. Kan I se langt dernede, hvor Vejen svinger? Der finder I en Sølvport, som er helt besaaet med sorte Kors..... paa højre Haand..... Der banker I paa, saa lukker de op..... Naa Adjøs, Adjøs! Hold Jer nu bare flink og rask.

Og jeg travede og travede. Sikken en Landevejsmarsch! Det løber mig koldt ned ad Ryggen, bare jeg tænker derpaa. En lille Gangsti, helt overgroet af Torne og fuld af skinnende Karfunkler og hvislende Slanger, førte mig til Sølvporten.

— Tam! tam!

— Hvem banker? spurgte en hæs og klagende Stemme.

— Præsten i Snoldeløv.

— I.....?

— I Snoldeløv.

— Naa—aa!.... Kom ind!

Jeg traadte ind. En høj smuk Engel med Vinger, sorte som Natten med en Kjortel skinnende som Dagen og med en Diamantnøgle ved Bæltet sad og skrev — skrat — skrat — i en stor Bog, der var meget tykkere end Sankt Peters.

— Kort og godt, hvad vil I, og hvad forlanger I? spurgte Englen.

— Smukke Guds Engel, jeg er maaske for nysgerrig, men jeg vil gerne vide om i har Snoldeløvianere her?

— Hvad for Nogen?

— Snoldeløvianere, Folk fra Snoldeløv..... Jeg er deres Sjælesørger, skal jeg sige Dem.

— Aah! Niels Morten, ikke sandt?

— Ja, til Tjeneste.

— Var det ikke Snoldeløv, I sagde?

Og Englen lukker sin store Bog op og blader i den og væder Fingeren med Spyt, for at Bladet kan glide bedre.

— Snoldeløv, sagde hun og udstødte et langt Suk..... Hr. Morten; vi have i Skærsilden ikke Nogen fra Snoldeløv.

— Jesus! Maria! Joseph! Ikke nogen i Skærsilden fra Snoldeløv. Men Du gode Gud, hvor er de da henne?

— Ih! Fromme Mand, de er naturligvis i Paradis.

— Jamen, der kommer jeg jo fra, fra Paradis.....

— Kommer I derfra!!..... Naa hvad saa?

— Hvad saa? Der er de ikke! .... Ak, Du gode Englemoder!......

— Ja, hvad saa, Hr. Pastor? Hvis de hverken er i Paradis eller i Skærsilden, saa er der ikke nogen anden Udvej, de er.....

— Hellige Kors! Jesus! Du Davids Søn! Ak og ve! Er det muligt?..... Skulde da den store Sankte Peter have sagt Løgn?..... Og dog hørte jeg ikke Hanen gale!..... Ak, ve os elendige Stakler! Hvordan skal jeg komme i Paradis, naar mine Snoldeløvianere ikke er der?

— Hør nu min gode Hr. Morten, Siden I, koste, hvad koste vil, vil være sikker i Jer Sag og med Jeres egne livagtige Øjne se, hvordan det forholder sig, gaa ad denne Gangsti og løb, om I har lært at løbe..... Til venstre støder I paa en høj Portal. Der kan I faa Oplysninger om alt. Herren være med Jer!

Og Englen lukkede Porten.

Det var en lang Vej, helt brolagt med Kulgløder. Jeg ravede, som om jeg var drukken; ved hvert Skridt snublede jeg; Sveden drev af mig, og jeg stønnede af Tørst..... Men sandelig, de Sandaler, den gode Sankt Peter havde laant mig, kunde jeg takke for, at jeg ikke brændte mine Fødder.

Da jeg havde humplet og skumplet længe nok, saa jeg paa venstre Haand, en stor Port.

Jeg svedte store, tunge Draaber, og dog var jeg hel stiv af Kuldegys. Haarene rejste sig paa mit Hoved. Der lugtede branket af svedent Kød, akkurat en lignende Stank, som naar Steffen Grovsmed her i Snoldeløv har Fyr paa for at sko en gammel Krikke. Jeg var ligeved at tabe Vejret i denne stinkende og brandhede Luft; jeg hørte et skrækkeligt Brøl, Suk og Gispen, Hyl og Eder.

— Naa skal Du ind eller ikke? sagde en Djævel med store Horn og prikkede mig med sin Fork.

— Jeg? Jeg skal sandelig ikke ind. Jeg er en Ven af Vorherre.

— Naar Du er en Ven af Vorherre, hvad har Du saa her at bestille?.....

— Jeg vilde gerne..... Aa, tal ikke mere til mig om det, jeg kan ikke mere støtte paa mine Ben.... jeg kommer.... jeg kommer langvejs fra..... for i al Beskedenhed at spørge Dem..... om..... De tilfældigvis..... ikke skulde have en eller anden her..... en eller anden her fra Snoldeløv.

— Ih! Død og salte Pine! hvor Du stiller Dig fjollet an, som om Du ikke vidste, at hele Snoldeløv er her. Vær'sgod og kig Dig om, Din grimme Rad, saa skal Du se, hvordan vi her sørger for Dine berømte Snoldeløvianere.....

Og midt i en forfærdelig Flammehvirvel saa jeg:

Den lange Søren Hanegal. — I har kendt ham allesammen, mine Brødre — Søren Hanegal, som dinglede fuld hjem hver Morgen.

— Jeg saa Kresten Langfinger, der fedede sin So med Naboens Korn.

Jeg saa Maren Ladegaard, som, naar hun sankede Aks, rev hele Favnfulde ud af Negene for hurtigere at blive færdig.

Jeg saa Rasmus Krybskytte, der smurte sin Bøsse og sin Trillebør lige godt.

Og Mette Mejerske, der solgte Mælk og Vand lige dyrt.

Og Anders Klumpe, som, naar jeg mødte med Guds hellige Legem, stak om ad en Gyde med Huen paa Hovedet og Piben i Flaben, saa hoven som om han havde mødt en Hund.

Og Niels Skævben, og Jakob Profit og Peter Kudsk og Magellone.....

Dødbleg af Skræk sad Menigheden og skalv og gispede, for i det aabne Helvedssvælg saa denne sin Fader og hin sin Moder, denne sin Bedstemoder og hin sin Søster.

— I kunne nok indse, mine Brødre, fortsatte den gode Niels Morten, I kunne nok indse, at dette her ikke kan vare ved. Jeg har Ansvar for Jeres Sjæle, og jeg vil, jeg vil frelse Jer fra den Afgrund, som I er paa Nippet til at styrte hovedkuls i.

Nu skulle I høre, hvordan jeg vil bære mig ad.

Imorgen Mandag vil jeg skrifte de gamle Mænd og Koner. Det er ikke noget at tale om.

Paa Torsdag: Mændene. Vi maa gøre kort Proces.

Paa Fredag: Kvinderne. Og saa maa jeg bede: Ingen overflødig Snak!

Paa Lørdag: Mølleren..... En Dag er ikke for meget til ham alene.....

Det er den Naade, jeg ønsker over Jer, Amen!

Som sagt saa gjort. Der blev holdt Storvask.

Siden denne mindeværdige Søndag lugter Snoldeløv af Dyd i Miles Omkreds.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen“, Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 81, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbel stoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Postervig 3. Tlf. Byen 1537 v. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Køb RAVNEN

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 1,25 o Middag à 75 Øre.
Nørre Farimagsgade 57.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

TEL. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684. 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, **Fedevarer**, Konserves. samt Margarine, Smør og Æg, Ost. **Fjerkræ.**
13. Højbroplads 13.

Det noterer jeg, at Worning & Petersens
Xeroform Sæbe
er den bedste. faaes overalt à 32 Øre pr. Stk.

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87 (ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

—Danmarks fineste Taffelvand—
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1Kl. Forretning. Telf. 390. Aarhus.
Generaldepôt: Rømersgade 15. Telefoner 9256—9257.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Forsamlingsbygningen
Helsingør
(Helsingør Folketeater)
anbefaler sine hyggelige Restaurations- og Selskabslokaler.

Forsamlingsbygningen „Jylland“
Randers.
anbefaler sine hyggelige Restaurations- og Selskabslokaler J. ANDERSEN.
Telefon: RANDERS 344.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.
F. E. BORDING KØBENHAVN

Tegning af Emil Poulsen

Den næste Krig — hvis Kapitalismen faar Lov at raade!

C.W.OBELS Normal-, Kentucky- og Smal-Skraa
i imprægnerede Æsker **10 Øre.**

16 Sider 12 Øre

RAVNEN

Nr. 40. Redigeret af AXEL WESSEL. ⁂ Torsdag den 5. Oktober. 1916.

Tegning af Alfred Proessdorf.

Er Oktober et Barn?
jeg spørger og sukker —
ja, for den leger altid
med Kjoler og Dukker.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Tilskære & Sy-Kursus

Tilskæring af Dame- og Herregarderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.

Københ.s Tilskærer-Akademi, Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

Carl Jacobsen & Co.
N. Farimagsg. 64.

Paa Afbetaling
Jakke-klædninger
fra Kr 45–75 Kr.

Vadskeriet „Ventegodt"
Brønshøj L.
Tlf. Brønshøj 93 og 96
Lufttørring.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
•FIONA• SKINDERGADE 27

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2 ·
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Møbler
Sengeudstyr-Kredit fra 4 Kr. mdl.
CHRISTOFFER LARSEN
73 Godthaabsvej 73.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13. København F.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. — Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

FORLANG TILBUD OG UDKAST
til: Clicheer - Reklamer - Kataloger.
Telef. 6288.
ILLUSTRATIONS-ANSTALTEN
(LIND HANSEN)
Købmagergade 9
(Elevator)

Tegning af A. Østrup.

Puk i Vinden.

Askéten.

Hver Aften, naar jeg i min Friluftstrang
passerer Søndermarkens dunkle Stier,
maa jeg desværre undres Gang paa Gang
over, hvor Folk i deres Væren fri er.

Der sidder de i hver sin lune Krog
som ømme Par, med Armene om Livet;
og der bli'r lét bag lukte Øjelaag,
og Kys bli'r taget eller Kys bli'r givet.

Det er for galt med dette Elskovssjov
og Ømhedsflirt! Hvorhen man maa sig vende,
et énligt Mandfolk bliver næsten flov . . .
Godt, at Alléen her er snart til Ende!

Man saares af sin Tids moralske Brist;
har Folk da ikke Sans for andres Blikke?
. . . Men hvad er dette? . . . Ser jeg ret . . .? Jovist,
dér kommer jo min egen Diderikke! . . .

. . . Vor gamle Bænk optaget! Det var trist . . .
Naa, man kan ogsaa godt i Græsset ligge! . . . .

Fr. Skousbo.

Nationalhad.

Tre *tyske* Handelsrejsende, Meyer, Schultze og Smith, træffes i en Kupe og enes om en Pris paa 10 Kr. til den, der kan fortælle den utroligste Krigshistorie.

Meyer begynder: ›Der var en Gang en *Gentleman* i London.....

De andre: Stop — Du har vundet!!

Uskyldig.

Moderen: Fy, Edith, Du har siddet inde i Stuen og koketteret med Løjtnant Hjælm. En Gang hørte jeg endda Lyden af et Kys.

Edith: En Gang — saa var det ikke os!

Et Forslag.

Sørensen: Tænk, i Gaar skød jeg to Harer, men det var mig ikke muligt at overbevise min Kone om, at jeg havde skudt dem. Hun tror bestemt, at jeg har købt Harerne hos Vildthandleren. Hvad skal jeg gøre?

Petersen: Næste Gang, Du gaar paa Jagt, maa Du tage Notarius publicus med som Vidne.

Snedig.

Kandidat Lundgren har svært ved at komme op om Morgenen. Naar han nødvendigvis skal tidligt op, lægger han Aftenen i Forvejen et ufrankeret Brev til sig selv i Postkassen. Om Morgenen kimer Postbudet paa, Lundgren gaar ud, tager mod Brevet, kigger paa det og siger —: Jeg tager ikke imod ufrankerede Breve!

Frase.

A: Kender Du min Kone?

B: Nej, jeg tror ikke, jeg har den Fornøjelse.

A: Hvoraf ved Du, at det er en Fornøjelse?

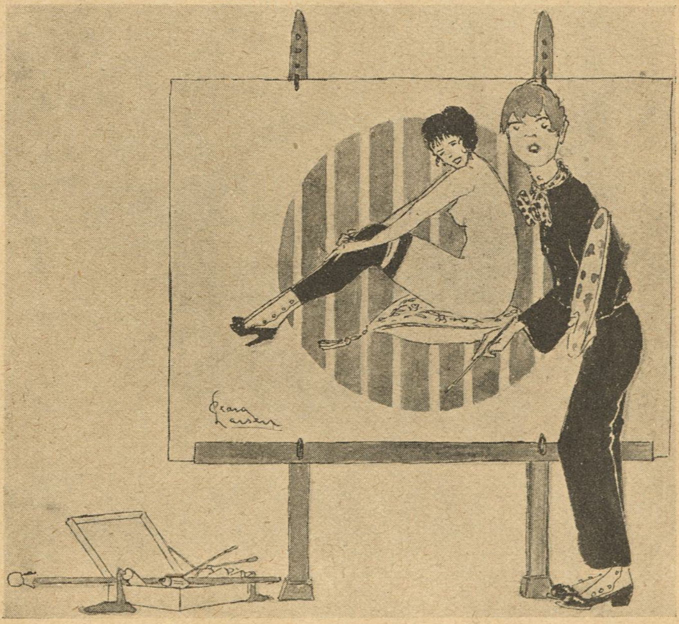

Tegning af Georg Larsen.

— Træk Gardinet for, Madam Sørensen, Folk staar og glor paa mit Maleri!

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

„Hiv og Sving søger Arbejde".

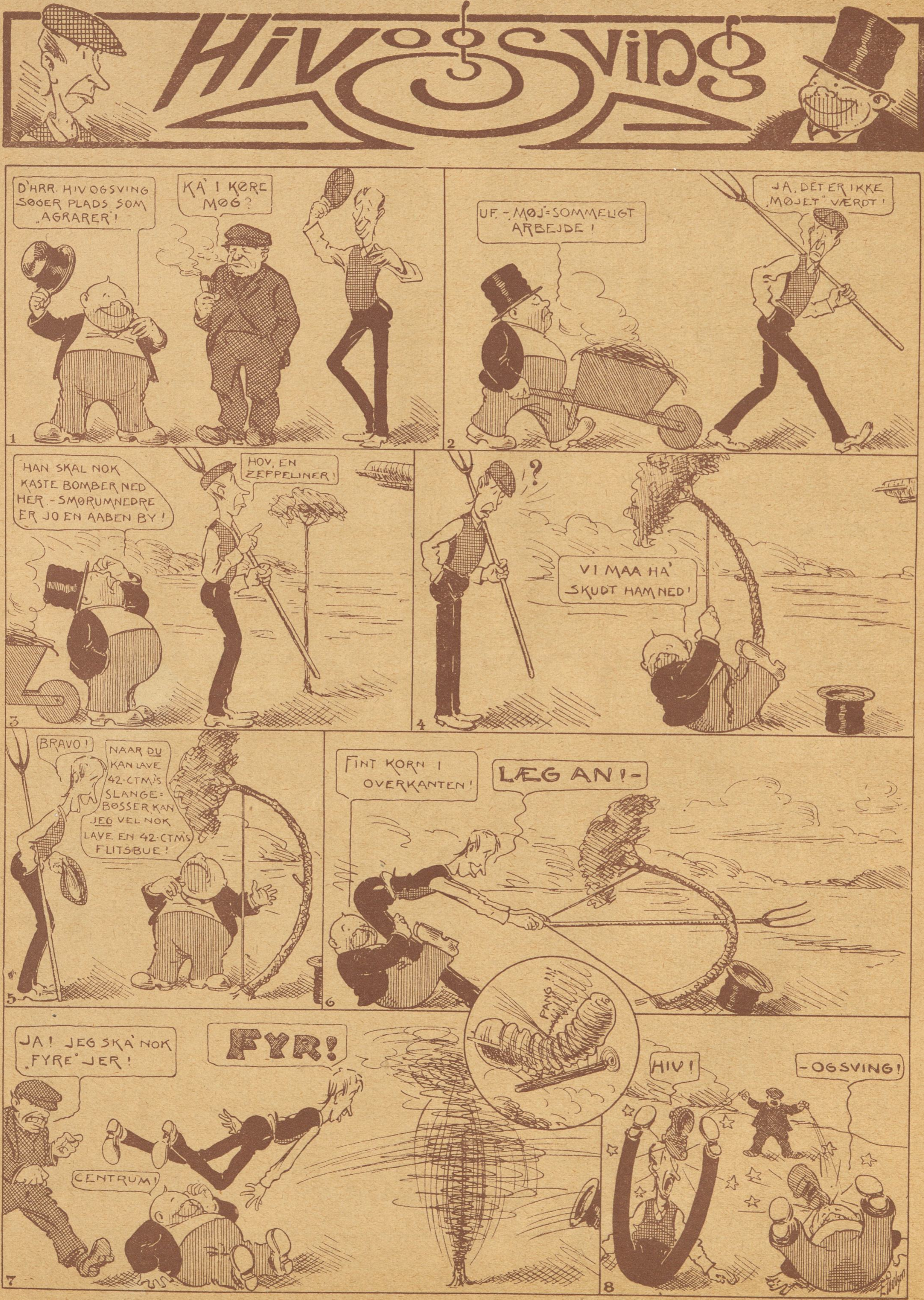

En ny og morsom Serie for Ungdommen.

Tegning af Emil Poulsen.

Husholdnings-Pakke 3 Kr.

(Værdi 5 Kroner)

bestaaende af

½ kg (1 Pd.) ekstrafin Javakaffe. Tilsætning (Rich & Sønner)
½ kg (1 Pd.) hugget Melis samt The og Kakao.

1 Par fine, engelske Thekopper og forskellige nyttige Genstande, saasom Emaillevarer, Fajancevarer o. s. v. sendes pr. Efterkrav for ovennævnte Beløb + Porto fra **Nørrebros centrale Kaffebazar:**

Bazaren „Fremad“, Blaagaardsgade 32, København N.

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.

Enghavevej 40,

anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.

NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.

Søren Hansen.

Forsamlingsbygningen Kløvermarksvej 3

Anbefaler sine Lokaler til Foreninger og Selskaber.

Hver Søndag Teaterforestilling og Bal.

Telefon, Amager 732. Ærbødigst CARL ANDERSEN

Forlang overalt

Dæhnfeldts

danske Hyacinter Tulipaner etc.

Hvor de ikke faas, bedes man forlange illustr. Katalog og Dyrkningsanvisning direkte fra A/S L. Dæhnfeldt, Odense.

Forsamlingsbygningen

Koldinggade 4.

Tolf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

I. V. Rasmussens Danseskoler

Program faas i Kioskerne.
Undervisningen begynder 1. Oktbr.

Tegning af R. Andreasen.

Paa Ærens Mark.

Mo'rs Pi'er.

III.

„Koncertsangerinden“.

Hun synger Schubert og Mendelsohn
o, saa betagende yndigt,
det mener i hvert Fald Fætter Povl,
hvis Udsagn betragtes som kyndigt.

Ved Flygelet trall'er hun Dagen lang
kunstfærdige Vocaliser.
I Skumringen kvæder for Mamma hun
de dejligste Vuggeviser.

Og Fætter forsikrer Gang paa Gang,
det kan ikke være andet,
hun bli'r en Kunstnerinde af Rang,
den største og bedste i Landet!

Og Mamma er stolt og sørger for,
at stadig Dat'ren brillerer,
ja, i hvert Selskab hun timevis
ved Flygelet musicerer.

Mens »Publikum« sukker resignert,
man er jo saa vant til Kuren,
skønt, Gud skal vide, at ofte man
sig vrider under Torturen.

Aa, Herregud, hvor dog disse Skrig
kan martre et følsomt Øre,
hvor har de dog lidt med ærlig Sang
og mindre med Kunst at gøre!

Og se, hun rejser sig med et Nik,
for Bifald naadigt hun takker
og ta'r saa sin fornemste Mine paa,
jo, hun er Piskedød vakker!

For Fanden Povl, har Du Pigen kær
saa ta' hende snart til Kone
— og fører hun ogsaa ind i jert Hjem,
hvad jeg kalder daarlig Tone,

saa tak Dig selv! — ja, der kommer en Dag,
hvor Du af Anger Dig krymper:
— »Ak, havde jeg bare lært, jeg Fæ,
den Skrighals at stoppe Strømper!«

Per Bonde.

VAGABOND OG MILLIONÆR

EN SPÆNDENDE AMERIKANSK ROMAN

Han kunde godt sprætte Maven op paa enhver, han troede havde Penge. For Resten er Hotellets Mad allerede nok til at dræbe et Menneske. Hør efter, hvad jeg siger: det er Fyren med det skaldede Hoved, De skal holde Dem til her i Melton.

Journalisten gav sig til at spekulere herover. Han fandt slet ikke Sagen usandsynlig; det hele stemte ganske godt med Teorien om en Forbrydelse! Hotelværtens Udseende var virkelig et saadant, at man godt kunde tro ham i Stand til at begaa en Forbrydelse, blot det gjaldt Penge.

— Jeg for min Part tror, at Liget ligger begravet i Kælderen, sagde Jimmy med Overbevisning. De er nok saa god at sende mig et Eksemplar af Deres Avis med Beretningen om denne Sag.

— Hov, hov — Liget er ikke fundet endnu, sagde Journalisten. Tal nu ikke om dette her til enhver, De møder. Fører det til noget Resultat, kan De være sikker paa en god Drikkeskilling.

— Jeg har netop Brug for ti Dollars.

Men Journalisten syntes ikke at høre denne Bemærkning, idetmindste gik han sin Vej uden at svare.

Jimmy følte sig helt opbygget ved Tanken om, at Pressen nu mistænkte den flentskaldede Djævel, der hin Morgen havde kastet ham paa Porten, for at have myrdet ham. Det ærgrede ham bare, at han ikke havde sigtet Værten selv, der havde slaaet ham til Jorden med Ølflasken, for samme Forbrydelse. Hvis han nu blot kunde indsmugle et Lig i Hotellets Kælder, vilde hans Hævn være sikker!

Den følgende Dag, da han stod og grundede paa, hvor langt Journalisten fra San Francisko nu kunde være naaet i sine Undersøgelser, kom denne hurtigt ud fra Stationen og hen til Dukane, som ogsaa i Dag stod og læssede Kul over i sin Vogn. Jornalistens Ansigt bar Vidne om, at det ikke var gaaet særlig muntert til ved hans Efterforskninger.

— Din Slubbert! skreg han. Hvad er Meningen med at holde mig saadan for Nar? Der hører ingen Kælder til Hotellet!

— Saa har man sikkert kastet Liget i Brønden . . . . .

— Se paa mit Ansigt, hvordan Værten har tilredt det! Og altsammen er det din Skyld? Du vidste meget godt, at det var en fuldtud hæderlig Mand — det ved ethvert Menneske her, baade Stationsforstanderen og de andre. Han sagde, at hvis nogen her skulde kunne begaa et Mord, saa var det dig, og jeg tror gerne hvad han siger, thi jeg var lige ved at komme af med Livet for din Skyld. Jeg havde stor Lyst til at klatre op i Vognen og give dig et Par paa Tuden, din beskidte Slave!

— Det maa være en daarlig Avis, som sender en saadan Stymper paa Jagt efter Nyheder, sagde Jimmy roligt. Men kom bare an! Klatr herop, hsis De har Lyst til at drikke mit Hjerteblod!

Dukane lagde Skovlen fra sig, men Journalisten syntes ikke at have Lyst til at tage mod Indbydelsen.

— Jeg tager nu til Silver Peak, men ikke med Deres Vogn.

— Det glæder mig virkelig, forsikrede Jimmy.

Og Journalisten gik hen til en anden Vogn, hvor Kusken ogsaa var ved at læsse Kul.

Imidlertid gav denne Sag Dukane adskilligt at tænke paa. At hans Fader var urolig for hans Skyld, bekymrede han sig kun lidet om; men han følte sig ilde berørt ved Tanken om, at han muligvis kunde blive »opdaget«, inden det var lykkedes ham at udforske det Bedrageri og de Forfalskninger, som her aldeles sikkert foregik og som kunde blive saa mange Menneskers Ruin.

Hans Frygt for at blive opdaget vilde sikkert have været endnu større, hvis han havde vidst, at hans Fader netop paa samme Tid havde fattet den Beslutning, at hvis alle Forsøg paa at opspore hans Søn stadig skulde vise sig resultatsløse, vilde han selv begive sig ud paa Opdagelsesrejse.

VII. MAGTSPROG.

»Hemple« havde fra første Færd vundet sig de fleste af sine Kammerater til Venner, men han havde ogsaa faaet nogle Fjender.

Hans bedste Ven, som laa i Sengen ved Siden af ham, var en lille Mand fra Ohio ved Navn Hof Spencer. Han var Krøbling, havde en Klumpfod, og saa yderst indskrænket og enfoldig ud, men var i Virkeligheden en klog Mand, godmodig og munter og en udmærket Arbejder. Han drak ikke sin Ugeløn op som saa mange andre; han sparede alt, hvad han kunde, for engang at kunne købe sig lidt Jord og slaa sig ned som Farmer. Han havde til dette Formaal allerede lagt 400 Dollars til Side ved tre Aars Arbejde, betroede han sin Ven Hemple.

Jimmys værste Fjende var Lauter, en raa og hensynsløs Slagsbroder og Drukkenbolt. Han spillede overlegen overfor sine Kammerater og havde navnlig gjort Spencer til Genstand for sin Forfølgelse, indtil Dukane endelig lagde sig imellem og gav Lauter en alvorlig Tilrettevisning. Siden da blev Lauter hans Dødsfjende og truede med altid at have Jimmy i kærlig Erindring.

Denne Trusel blev snart virkeliggjort ved et Overfald i Mørke, hvorved Dukane blev ret ilde tilredt. Men Gengældelsen udeblev ikke: Dukane og hans Tilhængere gav Lauter og hans Parti en grundig og blodig Afstraffelse. Lauter brændte af Hævnlyst, og udtalte mere end én Gang, at han vilde »se Hemples Hjærteblod«.

De vilde Optrin i Arbejderlejren vakte ubehagelig Opsigt og udgjorde et almindeligt Samtaleemne. En Dag, da Corbetson var paa Besøg hos Croftons, tog Enid Bladet fra Munden og bragte Sagen paa Bane.

— Der maa findes nogle rigtige raa Fyre blandt Deres Arbejdere, begyndte hun.

— Ja, naturligvis, Frøken Crofton, der samles mange daarlige Elementer ved Arbejde som dette her.

— Men var der ikke Grund til at skille sig af med saadan en udpræget Slagsbroder som Lauter, der ikke bestiller andet end yppe Kiv?

— Man maa se Sagen fra den rigtige Side — eller endnu bedre slet ikke bryde sig om den, thi i Grunden er de lige raa allesammen. De udkæmper deres Stridigheder indbyrdes — for dem gælder kun Næveretten. Vi forlanger kun, at de passer deres Arbejde ordentligt; i deres Fritid er de deres egne Herrer; de vilde anse det som et Indgreb i deres Frihed, hvis vi forsøgte at lægge Baand paa dem.

— Men det er ikke rigtigt, at en Bølle som Lauter skal have Lov til at pine og plage en skikkelig Krøbling som Hof Spencer — og han vilde gøre det altid, hvis Herr Hemple ikke forsvarede sin Kammerat. Nu truer Lauter — det er vore Cowbojs, som har fortalt mig dette her — med at slaa dem begge fordærvede.

— Hvad vil De da have, at jeg skal gøre? spurgte Corbetson og havde vanskeligt ved at skjule sin Ærgrelse.

— En streng Ordre fra Dem vilde sikkert faa Spektakelmagerne til at holde sig i Ro.

— Hvad Hemple angaar, saa syntes han selv at være med til at fremkalde Spektakel . . . I hvert Tilfælde skal jeg — ikke mindst for Deres Skyld, Frøken Crofton — gøre alt, hvad jeg kan, for at gøre en Ende paa Optøjerne.

— Det er jo ikke saa meget om Hr. Hemple, det drejer sig, sagde Enid med hyklet Ligegyldighed, som om den stakkels Krøbling Hof Spencer.

Men Corbetsons mistænksomme Sjæl lod sig ikke narre saa let; han mærkede tydeligt hendes Interesse for den forhadte Hemple, og blev ude af sig selv af Raseri. Men han var for klog til at vise sine virkelige Følelser.

— Jeg skal gøre mit Bedste for at anbringe Krøblingen og Hemple saaledes, at Lauter ikke kommer i Berøring med dem, sagde han tilsidst.

Det var derfor med hemmelig Tilfredsstillelse, han fandt paa en Udvej, som med et Slag skulde fjerne hans ubehagelige Rival — thi som en saadan betragtede han Jimmy — og samtidig give ham, Corbetson, Udseende af at have begaaet en ædelmodig Handling. Han lod Hemple kalde til sig paa Kontoret næste Morgen og meddelte ham, at han udnævnte ham til Medhjælper hos Handelsforstanderen; Pennicks Helbred var daarligt og han trængte til Hjælp. Hemple vilde derved faa større Løn, 85 Dollars i Maaneden.

Jimmy saa forskende paa ham. At Chefen ikke syntes om ham, havde han lagt Mærke til fra første Færd; der maatte saaledes stikke noget under denne Forfremmelse. Hvad det var, kunde Dukane ikke straks regne ud; men det vilde sikkert vise sig paa en eller anden ubehagelig Maade i den nærmeste Fremtid. Hvad Handelsforstanderens Helbred angik, saa var det ganske vist meget »vaklende«, men baade Jimmy og de andre vidste, at Grunden alene var overdreven Brug af stærke Drikke.

— Naa ?udbrød Corbetson, og afbrød ham i hans Grublerier.

— Jeg tager mod Deres Tilbud.

— Det er godt. De begynder straks. Saa er der ikke mere.

— Tak, Hr. Overingeniør.

Dukane var pludselig kommet til at tænke paa den udmærkede Anledning, hans nye Plads vilde give ham til at fortsætte sine Undersøgelser; dette var alene Grunden til, at han tog imod Corbetsons Tilbud.

En halv Time senere lagde han et Par Arbejderbukser frem for en Kunde, medens hans nye Overordnede, Pennick, sad og dasede paa en Stol.

— Dette her er absolut de fineste Bukser, der kan opdrives, sagde Hemple med Hovedet paa skraa og idet han stak Varen lige op i Næsen paa Kunden. Nyeste Londonsnit, garanteret uopslidelige og taber aldrig Farven — ja, min Herre, Toppunktet af Elegance.

— Hold Mund, og pak dem ind, brummede Køberen.

Dukane tog mod Pengene, gav Manden Pakken og saa ham gaa sin Vej. Saa tog han en Cigar fra Glasmontren paa Disken, og gav sig til at grunde paa visse Ting, vedrørende sin nye Plads, som han allerede havde opdaget.

Endnu havde han kun Mistanke. Først og fremmest begyndte han at ane, at det ikke var Dukane & Co., men Handelsforstanderen — og bagved ham stod jo Corbetson — som bar Ansvaret for de høje Priser, Arbejderne maatte betale for alle Varer. Omsætningen i denne Handelsbod var ikke lille, derom kunde der ikke være Tvivl.

Hvad der først vakte hans Opmærksomhed og dernæst hans Tvivl om Handelsforstanderens Ærlighed, var det mærkelige Bogføringssystem, som praktiseredes i denne Forretning.

Paa en Pult i en Krog af Butikken havde han set to Hovedbøger ligge ved Siden af hinanden, opslaaet paa samme Side. Datoerne og de udførte Poster paa en vis William Kenners Konto var ens i begge Bøger, hvad de optagne Priser derimod ikke var, og en hastig Sammenligning viste, at hver eneste Post i den ene Bog var dobbelt saa stor som i den anden.

Han saa efter paa sin egen Konto, og fandt dér det samme mærkelige Forhold.

Jimmy besluttede ved første givne Lejlighed grundigt at undersøge denne Sag. Men det maatte ske i al Hemmelighed og uden at det vakte Mistanke. Det var over det, han sad og grundede paa Disken, idet han affyrede vældige Røgskyer og dinglede med Benene.

Han blev imidlertid afbrudt i sine Grublerier af Journalisten, som han havde lært at kende i Meltors, og som nu kom ind. Denne stod et Øjeblik og betragtede Handelsforstanderen, der nu sad og sov med vidtaaben Mund og Hovedet ned paa Brystet. Saa gik han hen til den nye Medhjælper.

— Naa, hvordan gaar det med Efterforskningerne? spurgte Jimmy og bød Journalisten en Cigar.

Denne betragtede baade Dukane og Cigaren med et mistænksomt Blik, men tog dog tilsidst mod »Havanneseren« og tændte den, hvorefter han slog sig ned paa en Stol.

— De er et Satans Menneske, sagde han til Jimmy. Først narrede De mig i Melton, saa jeg blev mishandlet paa det grusomste, og alligevel sidder De og ser uskyldig ud, som om De aldrig havde begaaet noget. Hvad bliver mon det næste, De hitter paa?

— Jeg er Opportunist; jeg følger aldrig nogen bestemt Politik med Hensyn til mine Handlinger.

— Det gør den aldrig, som kun tænker paa Skarnsstreger.

— Naa, ja ja! Hvordan gaar det med den bortrømte unge Mand, som De søger at opspore? Har De fundet hans Lig?

— Nej — og efter mine Erfaringer i Hotellet, tager jeg ikke mere mod Raad af Dem angaaende hvor jeg skal finde det.

— Jeg har en ny Teori . . . .

— Stop! Jeg vil ikke høre den! Den unge Mand er aldrig kommet hertil — det er jeg nu blevet klar over! Øjensynlig har han været beruset den Aften, han steg af Toget — hvis han da nogen Sinde er steget af det — og er simpelthen forsvundet ligesom Tusinder andre. En Dag finder man nok hans Skelet og faar det identificeret ved Hjælp af Guldplomberne i Tænderne, en Kraveknap eller deslige . . . .

Journalisten tav ,stak Hænderne i Bukselommerne ,strakte Benene ud for sig og stirrede pessimistisk ned i Gulvet.

— Hvis De behøver et Lig at identificere, saa skal jeg gerne gaa ud og slaa en eller anden ihjel, tilbød Jimmy tjenstvillig.

— Nej, ellers Tak! . . . . Jeg tror nu, jeg vil gaa hen til Tunnel- og Kanalbygningerne, sagde Journalisten gabende; endskønt der jo næppe er nogen Sandsynlighed for, at jeg dér finder noget Spor af den unge Dukane.

(Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

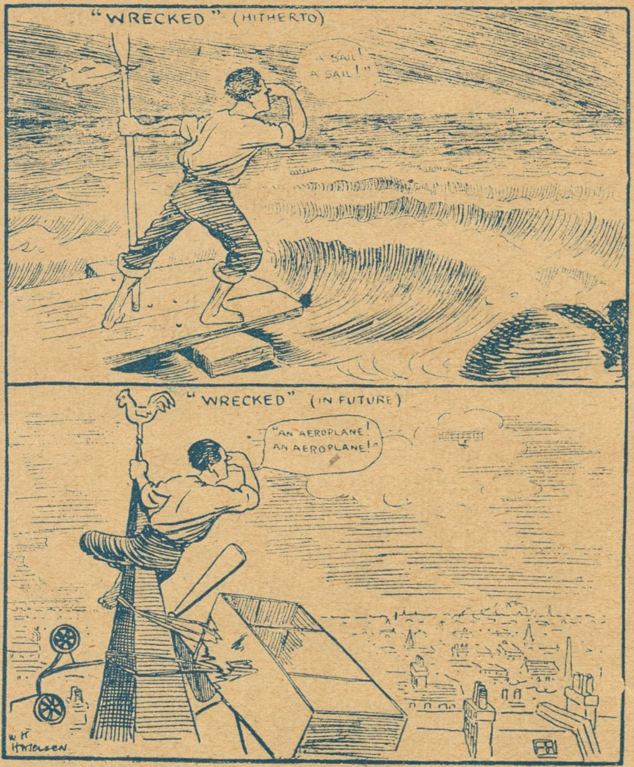

Hvorledes man forliste i gamle Dage og hvorledes man forliser nu.
(»Daily Mirror«).

Offensiven ved Somme!
(»Le Telegraf«, Holland.)

Norges Nevtralitet.

— Kære Jørgensen, jeg føler mig som en Forbryder! I Gaar fik min Kone Tvillinger, og England har kun givet os Ret til at faa en! (»Jugend«, Tyskland.)

Dronningen af Rumænien klipper det tyske Vaaben af sin Mands Skjorte.
(»Simplicissimus.«)

Natten til den 30. September.

Fru Sol: Jomfru Maane, i Aften kan De godt blive borte en Time ekstra!
(»Lustige Blätter«.)

Rød Indmad

Dansk Politik.

Dansk Politik — hvem Fanden forstaar 'en?
Frem og tilbage hveranden Dag gaar 'en.
Beholde Vestindien vil ingen, vel? — Nej!
Velan da, saa sælger vi! — Gu' gør vi ej!

Folkeafstemning? Ja ja, det bør vi!
Altsaa hele Befolkningen spør' vi?
Sludder, den Afstemning blæser vi paa,
hvis ej med det samme et Valg vi kan faa.

Lørdag si'r Højre „Spil“, og man kan da
vide, at saa si'r de „Nolo“ paa Manda'.
For Venstre er Rigsdagen inkompetent —
det vil sige: maaske, paa en Maade, omtrent.

Men hvad si'r den Mand, som Vrøvlet
forvolder?
„Saalænge den knager, saalænge den holder.“ —
I Jylland han misted' forled'n sin Kredit,
saa haaber vi, Mikkel gaar snart helt
fallit!

Bolignød.

Landskampen Danmark-Sverrige.

Vi bringer her Listen over de Spillere, som skal deltage i denne spændende Kamp.

Forvards: *Johannes Poulsen, Holger Reenberg, Frederik Jensen, Chr. Schrøder og Fini Henriques.* Om dem alle gælder det, at de *spiller* fortræffeligt, og naar Hr. *Henriques* er bleven anbragt paa Yderfløjen, har vi kun Grund til at være tilfreds, vi kan sikkert vente store Overraskelser fra denne Kant, som blandt Spillerne er døbt: *Fini-Kanten!*

Half Back: *Marstrand* (fortrinlige Evner i forskellige Benbrækker-Systemer.) *Anders Jensen* (som gammel Slagter kendt med Ribbensstød.) *Kapt. Weis* (har før været med, hvor »Kuglen« peb.) — Back: *Scheenstrøm* (»Mester Jakel« kendt for sit udmærkede »Bakke«-Spil.) *Stribolt* (bliver ikke let at komme uden om —)

Maalmand: *Nicolaj Neiiendam* (vil sikkert ikke lade nogen Bold gaa forbi sig, da, han jo er saa berømt for sit *gribende* Spil. — — Med saadan et *Hold i Ryggen* vil gamle Danmark have grundet Haab om at fange Sejr! —

26/9. Det er oplyst, at der paa en Del af *Carl Smiths* Chocolade var klistret en Etikette med Indskriften: Maa ikke udføres. Hvad man nu end vil sige om *Smith* — *det* Stempel kunde da ingen finde paa at mærke *ham* med.

Statsbanerne flotter sig!

Banearbejder Fr. Andersen har af Statsbanerne faaet en Dusør paa 3 — tre — Kroner for at have opdaget et Skinnebrud den 31. August om Morgenen paa Strækningen mellem Tølløse og Hvalsø.

(»Socialdemokraten« 21. Sept.)

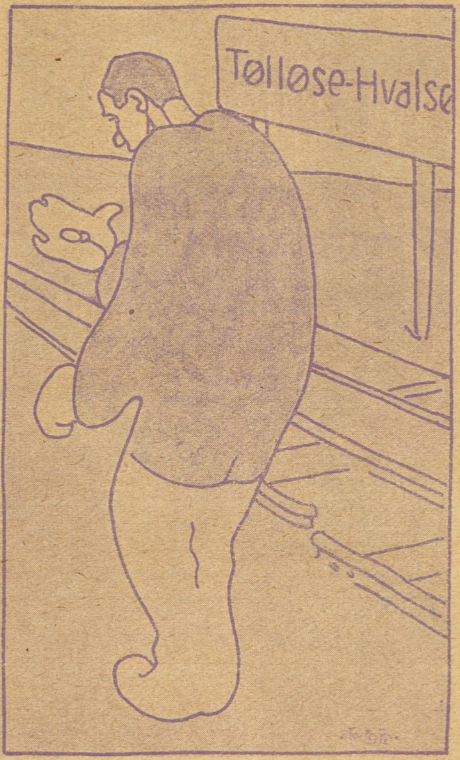

— De maa ikke være meget værd, der kører paa denne Bane!

Foss gi'r fortabt — ak Sorrig, ak Klage!
Sit Læs ej længer kan Ellinger drage!
Naa, derfor bør Højre ej Livet af sig
tage:
De har jo Asger Karstensen tilbage!

Skuffet Kærlighed

kan ofte bringe Menneskene i de mærkeligste Situationer. Nogle Eksempler anføres:

Garveren bliver Skinsyg.

Kloakrenseren drikker sig Pladderfuld.

Grønthandleren faar fikse Ideer og tror, han er Urte-kræmmer.

Høkeren bliver ond i Sulet.

Rullegardinsfabrikanten kommer til at lide af Jalousi.

Klausulæderne faa Forstoppelse, og Postbudet tager sig en Taar over Tørsten, der resulterer i, at han brækker Breve op!

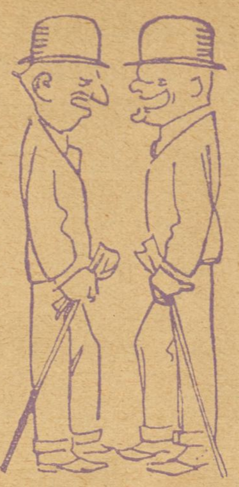

— Nu falder Bladene.
— Gu' gør de ej — *de stiger!*
I Pris!

Fæ og Folk.

En Menig forsér sig. Man frem med
Loven kør',
og den har minsandten baade Næb og Kløer.
Den mørke Arrest, det er no'et der du'r —
i hver Fald kan Fyren faa en Stroppetur.

Saa stropped man vel ogsaa Hr. v.
Castenschiold?
Aa Herregud, din To'sk! Gaa Pokker ivold!
Han fik en ekstra Sjus i sit lille Palæ —
for der er da Forskel paa Folk og paa Fæ.

22/9. Den nye Forordning, angaaende Sildene, viste sig at være særdeles probat, der var kun den lille Hage ved den: at da den traadte i Kraft, var Sildefangsten ophørt. — Man kan saaledes med rette sige: at det var en silde Ordning!

Danske Barberere i Karikatur.

Alfred Strate, Nørregade 38.

Grundlagt 1850 Grundlagt 1850
A/s De danske Vin- & Konservesfabrikker
I·D·BEAUVAIS
M·RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR
KONSERVES · FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

Køb Varer fra „Français"
16, Lille Kongensgade 16.

TEL. 3684. 3349 S. JOHANNESSON'S TEL. 3684. 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, Fedevarer, Konserves. samt Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Th. Jensens avt.
skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57. Telefon Nora 2677 y.

E. Nicolaisen. Vittigheden er desværre velkendt, men maaske kan Tegningen bære den.

E. Christensen, Frederiksberg. De maa aldrig levere Blyantstegninger, de skal udføres med Tusch eller sort Blæk. Vi skal prøve at redde Deres »Rustbanker«.

A. Brüel. Skal blive anvendt ved Lejlighed.

Johanne J. Som Regel ikke. Rubriken er nærmest beregnet til Underholdning for Amatører blandt vore Læsere, men skal det være, kommer det ikke an paa et Par Kroner.

Carl Petersen, Valby. Et Par af dem vil blive brugt.

H. Nielsen, Aarhus. Deres Tur kommer ogsaa nok, men husk paa, der er mange, som venter med samme Længsel som De!

Johannes Svendsen, Amagergade. Vi faar nok Plads til din lille Tegning.

THEILGAARD PNEUMATIC „PILE-MØNSTRET"

Laurits Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

THOMSENS MAGASINER
1. KL. DAME-SKRÆDDERI
Nikolajgade 13·
Christianshavns Torv 6.
Slotsgade 3·
Ryesgade 128.
AFBETALING

En Moder, der har holdt sig godt.

— I Reglen anser man os saamænd for Tvillinger.

Rob. H., Snekkersten. Haaber at faa Plads til Spillemanden.

Konerding & Nielsens Symaskiner ere de bedste. Afbetaling indrømmes
Holbergsgade 6

AGGERBECKS ÆGTE FINE IRIS
forfiner·forskönner·bevarer Huden
Alles Yndlingssæbe

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

Av!

En for sit Snobberi bekendt Konsul, der gjorde Forretninger med den afrikanske Koloni Sudan, fik for nogen Tid siden af den sudanske Fyrste tilsendt Ordenen »Labaksi Tapo-or-ri«. Konsulen blev sjæleglad og skyndte sig op i Udenrigsministeriet, viste sin Orden, der bestod af en Guldring med en rød Amulet, og bad om Tilladelse til at bære den.

— Med Fornøjelse, sagde Ministeren, men De maa bære den i Overensstemmelse med Ordensreglerne.

— Selvfølgelig! Hvordan lyder de?

— Ringen skal bæres i Næsen!

Hvidt.

Vennen: Hvad skal det Maleri forestille? Det er jo ganske hvidt?

Maleren: Jo, ser Du, Farvehandleren vilde ikke give mig Kredit — han sa'e, jeg var gaaet for vidt — og da jeg saa havde en Tube Kremserhvidt tilbage, saa malede jeg dette historiske Billede: »Hvidklædte Jomfruer, som afventer Heltens Ankomst men overraskes af en Snestorm og søger Ly i en Kalkgrube.«

Et Dyrtids-Tillæg.

Et amerikansk Blad lovede enhver Køber af Søndags Numret et gratis Dyrtids-Tillæg.

Søndagen oprandt og Salget af Bladet gik strygende, — men, hvem beskriver Købernes Forbavselse, da de erfarede, at det lovede Gratiale bestod i: at Bladet udkom med et »Tillæg«, der kun bragte Notitser om Dyrtiden!

Kulnød.

Tegninge af Storm-Nielsen.

— Hva' Fa'en Peddersen, — gaar Du og fanger Sommerfugle her ved Kulkajen?

— Sommerfugle? — ork nej — næ, jeg prøver bare, om jeg ku' være heldig og fange en Smule Kulstøv til Vinter, Du!

Vaagen.

A.: Edison siger, at vi Mennesker sover for meget.

B.: Og det siger han, som har opfundet saamange Ting til at holde os vaagne med!

Galant.

— Hvorfor stirrer De mig bestandig saadan lige ind i Øjnene, Hr. Løjtnant?

— Fordi det altid er en Officers Pligt at se Faren modigt i Øjnene, Frøken.

Kort og godt.

Dommeren: Jeg maa bede Vidnet svare kort og klart. Hvor bor De?

Vidnet: Vesterbrogade 65.

Dommer: Hvilken Sal?

Vidnet: Tredje.

Dommer: Højre eller Venstre?

Vidnet: Socialist.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Tegning af A. Østrup.

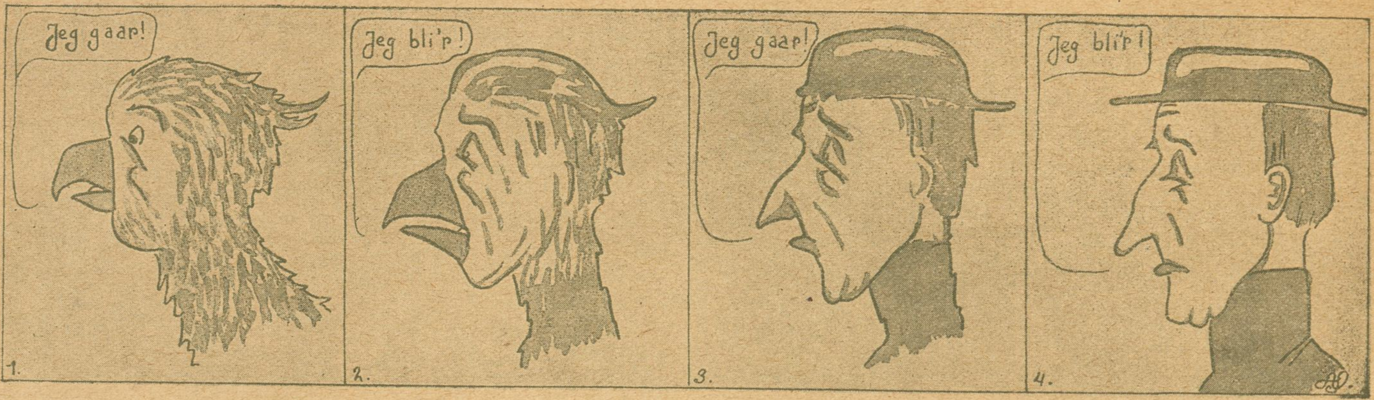

Under Forvandlingens Lov. Fra Papegøje til Stiftsprovst Ussing. (Jeg gik, jeg gaar, jeg er endnu ikke gaaet!)

Godt dækket.

Frøken Madsen fortæller Løjtnanten om det skrækkelige, der er hændt hende: Da hun tog sit Solbad, kom en Sejlbaad forbi lige ved det Sted, hvor hun laa nøgen.

— Hvad skulde jeg ha' gjort?

Løjtnanten: Ligesom Strudsen, gemt deres Ansigt, for det kunde de maaske kende igen — det andet ikke!

Nydelse.

Lærerinden har i Religionstimen talt til Børnene on, at Tyrkernes Religion forbød dem at drikke Vin, og spørger derefter, om nogen kan sige hende, hvilket Nydelsesmiddel de anvendte i Stedet:

En af Drengene rejser sig og siger:

— *Flerkoneri!*

Prisen.

I et Boghandlervindue fandtes en Bog med Titlen: »Hvad skylder vi vore Børn?«

Nedenunder Titlen stod en Seddel med denne Paaskrift: Før 1,50 Kr. Nu 75 Øre.

Kvik.

Faderen: Da jeg var saa gammel som Dig, havde jeg aldrig sagt en Usandhed.

Barnet: Hvor gammel var Du, da Du begyndte, Far?

Tegning af O. Hartig.

— Kan Du forstaa, at et voksent Menneske vil maje sig saadan ud?!

Trøst.

A.: Jeg blev helt fri for Gigt og Værk efter Badekuren i Sommer.

B.: Tag den med Ro; det kommer ikke lige straks. Jeg kendte En, som ikke døde før to Aar efter!

Fra Konge-Fugleskydningen.

Gross A. skal til at afgive sit Skud, men er desværre bleven lidt »Champagnekæfret«, hvad der bevirker, at han ser mere end dobbelt, han spørger derfor sin Kollega Gross. B.:

Du — hik! — hvilken Fugl skal jeg sigte paa?

Gross. B.: For Pokker! Du kan jo sigte *midt i Flokken!*

I Palmehaven.

Første Løg: Hvad skal Du lave i Aften?

Andet Løg: Ingenting.

Første: Hvor?

Smyrna.

Gullaschbaronen har anskaffet sig et vældigt og tykt Tæppe, som han stolt lader sine Gæster betræde. Almindelig Beundring og Forespørgsel om det har været meget dyrt.

»Baronen«: *Det* har det, men saa sa' de osse, at *Smyrna* selv havde gjort det!

C. B. MØLLER & Co.s
Cigarer og Cigaretter
er de mest velsmagende:

Rose 101 **bedste** eksister. Cigaret til 15 Stk. 0,10
„Marquis" med Kork . . . . 10 — 0,10
„Brillante" stor oval m. Kork og Guld 8 — 0,10
„Sherrys" Cigaretterne Nr. 1, 2, 3, 4, og 5.
„Elite" à la Algier u. Mundstykke . 20 Stk. 0,25

Sommerens Ligbegængelse.

Tegning af Osvald Jensen.

Den Sommer var i Sandhed mer end maadelig,
af Solen saa man intet — bare Blæst og Regn.
Her kommer Som'rens Døtre med det vaade Lig,
og stolt ***Oktober*** viser Toget Vintervej'n.

Den mystiske Droske.

Indbrudet var snildt gennemført, det maatte Politiet tilstaa med det samme. Selv Hr. Weidling, den store Detektiv, saa betænksom ud og sagde:

— Ja, det er ingen almindelig Tyv, det er en dygtig Karl, som har gjort det, det er tydeligt. Der bliver noget at bestille med denne Sag her.

Det sidste sagde han med den sædvanlige overlegne Mine, som de andre Kolleger vidste, hvad betød:

— Her er det ikke værd at nogen anden forsøger. Dette her kan ingen klare uden jeg!

Og Tyven havde virkelig ikke været saa godhedsfuld at efterlade et eneste Spor til sine eventuelle Opdagere.

Direktør Berg som var det ulykkelige Offer for Indbrudet, kunde kun bidrage med følgende faa Enkeltheder:

Mandagen den 12. havde han spist Frokost ude med en Forretningsven, og de havde planlagt en Forretning; derpaa havde han begivet sig hjem og modtaget en Agent fra Hammergren & Co. Agenten kom saa sent, at deres Samtale førtes paa staaende Fod og varede kun nogle Minutter. Direktøren lod Agenten faa en Bestilling, de fulgtes ud, og Direktøren hastede til et Besøg hos en gammel Ven.

Begge Herrerne gik omkring og snakkede et Par Timer, hvorpaa Berg gik hjem for at klæde sig om. Da var det, han gjorde Opdagelsen.

Døren var lukket som sædvanlig, Patentlaasen fungerede tilfredsstillende, og ikke noget usædvanligt mærkedes i Entreén. Men saa snart han kom ind i Stuen, saa han øjeblikkelig, hvad der var sket.

Der havde været Indbrud. Stille og roligt var al Ting bleven gennemsøgt. Hans Skrivebordsskuffe var aaben og tømt for Kontanter og Værdipapirer — tilmed ikke saa ubetydelige — alle hans Frues Juveler var væk, kort sagt alt af Værdi.

Ja, mere kunde han ikke meddele. Kl. 12 havde han forladt Hjemmet, og omkring Kl. 3 gjordes Opdagelsen. Tyveriet maatte altsaa være udført mellem 12 og 3.

— Den der Agent . . . . forsøgte en af de mindre Detektiver.

— Kære Ven, sagde Weidling, den store Detektiv, stikke Haanden ned i en Skrivebordsskuffe i et ubevogtet Øjeblik kan man gøre, men vende op og ned paa en hel Bolig! Aa nej, saa megen Paapasselighed faar vi vel tiltro Direktøren.

— Agenten er udelukket, sagde Direktøren. Vi gjorde vor Forretning i Entreén, og han fulgte mig ud.

— Det er umuligt at opstille nogen Hypotese, sagde Weidling. Jeg skal begynde mine Undersøgelser. — —

Til at begynde med undersøgte han Lejligheden, hvilket han ikke fik noget ud af. Men derefter gjorde han noget, som viste sig mere indbringende. Han spurgte Portneren, om han havde lagt Mærke til, hvilke Personer, der gik ud og ind i Huset mellem 12 og 3 Mandagen d. 12.

— Jo, der havde været saa faa, saa det kunde han meget godt huske.

Først var det Direktør Berg selv. Han var gaaet ud med en anden Herre Kl. 12. Saa kom der og gik et Par af de Logerende.

Kl. 1 kom en Herre kørende i Hestedroske og standsede udenfor Huset. Han havde en Taske i Haanden, gik op i Huset og blev der i nogle Minutter. Saa kom han ned igen og kørte sin Vej. Hvorledes han saa ud, kunde Portneren ikke meddele ret meget om. Han var middelhøj og havde Overskæg og blaat Tøj.

Nu viste det sig, at ingen af Husets Beboere havde modtaget Besøg ved den Tid.

Weidling gned Hænderne.

En Hestedroske! Brillant! Hvor kunde en Fyr være saa dum, at benytte sig af en Hestedroske? En saadan Fremgangsmaade var jo et gratis Bidrag fra Forsynet til en Detektiv! Hvis det havde været en Bil eller en Motorcykel, havde Sagen været betydelig sværere. Men en Hestedroske! Det blev ikke svært at finde den blandt Byens faa Hestedrosker.

Men det viste sig at være betydeligt sværere, end den store Detektiv havde tænkt sig. Han forhørte alle Byens Køretøjsejere, men der var ingen af dem, der havde kørt med Hest den Dag.

Han forsøgte med Landauere. Samme Resultat.

Der gik nogle Dage, Weidling opstillede sindrige Teorier og udstrakte sine Eftersøgninger langt udenom Byens Grænser. Takket været sin utrolige Energi gjorde han tilsidst den Opdagelse, som fyldte Kameraterne med dyb Beundring.

I en lille By ret langt fra Hovedstaden havde en ubekendt Herre bedt om at leje en Droske af en Privatejer. Og da han tilbød en meget stor Sum for at leje den, fik han den. Han kørte til en bestemt Gade i Byen, men opgav intet Husnumer, det havde han glemt, sagde han. Han nævnte blot Gaden og bad Kusken holde, naar han sagde til. Det var den Gade, i hvilken Berg boede. Kusken havde heller ikke lagt Mærke til Numeret, og da han ikke var kendt i Byen, kunde han ikke sværge paa, om det var Bergs Hus. Men det var dér i Nærheden. Manden opsporedes. Han hed M. og forklarede, at han været i et helt andet Hus og opgav i hvilket Ærinde.

Hele Mandens Opførsel var noget usikker og mistænkelig. Han arresteredes. Weidling var sikker i sin Sag.

Og nu kom den første Meddelelse i Bladene om Politiets Undersøgelser.

Man havde arresteret en Hr. M. fra Provinsen. Han var kommet i Hestedroske o. s. v.

Weidling var allerede i Færd med at overøse Hr. M. med sine Beviser, da den store Opdager modtog følgende anonyme Brev:

Højstærede Hr. Detektiv!

Nok syntes jeg, at jeg havde klaret Sagen ret godt, men jeg havde ikke troet, jeg skulde faa en saa ekstra Hjælp i den der Hestedroske, som jeg overhovedet slet ikke har set.

Og nu kan jeg ikke afholde mig fra at fortælle Dem, hvorledes det altsammen gik til, paa det, at De maa erfare, hvilken Streg, Forsynet kan spille selv en dreven Politimand.

Hovedsagen er at man ikke straks bider sig fast i en Teori, hvor sandsynlig den end maa lyde.

Det var mig, som var Agenten fra Hammergren. Det har været en god Næringsvej, og jeg har gjort nogle gode Kup i det Fag. Selv om Hammergrens snart kommer til at indse, at det var en mystisk Agent, de engagerede, er jeg ikke bange for at tale om det. De kommer i alt Fald snart til at fæste Deres godhedsfulde Opmærksomhed paa mig.

Altsaa jeg havde aftalt et Møde med Direktøren. Jeg kom med Vilje meget sent, for jeg vilde se, om han virkelig skulde gaa og ikke sad hjemme i Lejligheden, naar jeg kom tilbage. Vi skiltes udenfor Porten. Jeg gik ind gennnem den modsatte Gaard og lukkede op for Køkkentrappen. Thi, kære Hr. Detektiv, De tror vel ikke, at jeg var saa dum, at jeg viste mig for Portneren. . . .

— Men Laasen? spørger De. Laasen var ikke opbrudt. Ja vist. Jeg behøvede ikke at brække Laasen op. Direktøren var saa forudseende, at have en Reservenøgle hængende i Entreen. Den tog jeg med, forstaar De, da vi gik ud.

Da jeg var færdig med mit Arbejde, udførte jeg den storartede Ide, som jeg nok vil have Patent paa. Jeg telefonerede til en Læge, opgav at jeg var Direktør Berg og trængte til hans Hjælp, da jeg havde faaet et Ildebefindende og nødvendigvis skulde udføre et vigtigt Arbejde.

Lægen kom og puttede noget Medicin i mig og gik saa igen — eller rettere: kørte. *Det var nemlig ham i Hestedrosken* — og min Beregning: at faa Mistanken bortledet fra mig, lykkedes altsaa fortræffelig!

Jeg takker Dem Hr. Detektiv og skal tilføje, at hvad angaar den ulykkelige Hr. M., som kom kørende ind fra Landet, og sikkert er bleven rent forfjamsket under Deres skarpe Blik, saa tro en erfaren Mand — den stakkels M. har aabenbart haft en eller anden Fruentimmerhistorie, som han maa holde skjult.

I Aften er jeg ude af Landet.

Deres X. Y. Z.

De forenede Bryggeriers Central Hvidtøl og Skibsøl
forlanges udtrykkeligt - fordi det er bedst.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen“, Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, **Harald Hansen,** Telf. 10392.

„Danmarks“ Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks“ Brød forhandles overalt.

Maanen er hvid
og blændende hvid Hud faar enhver, der daglig bruger
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faaes overalt à 32 Øre Stk.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

„RAVNEN„ udkommer hver Torsdag

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN **TRYG**
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
PRÆMIE-RESERVE over 14 Mill. Kr.

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 65 Vogne kører overalt i Byen.

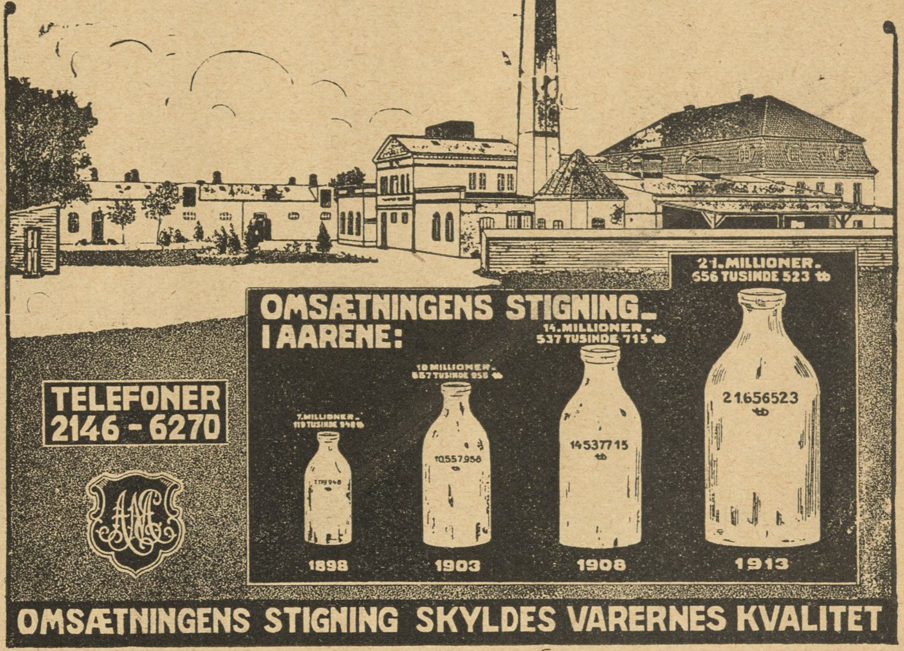

Arbejdernes Brændselsforsyning
Odense — Telefoner 989—1989 — Kontor og Lager ved Havnen

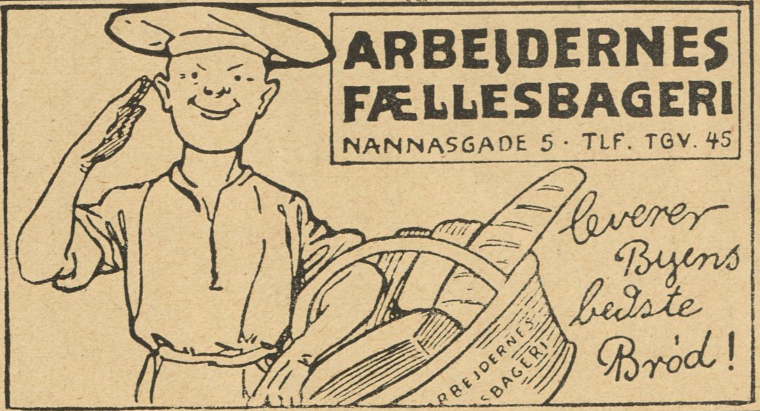

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 50 Øre Kvartalet, 12 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN

Kong Salomon og Jørgen Hattemager.

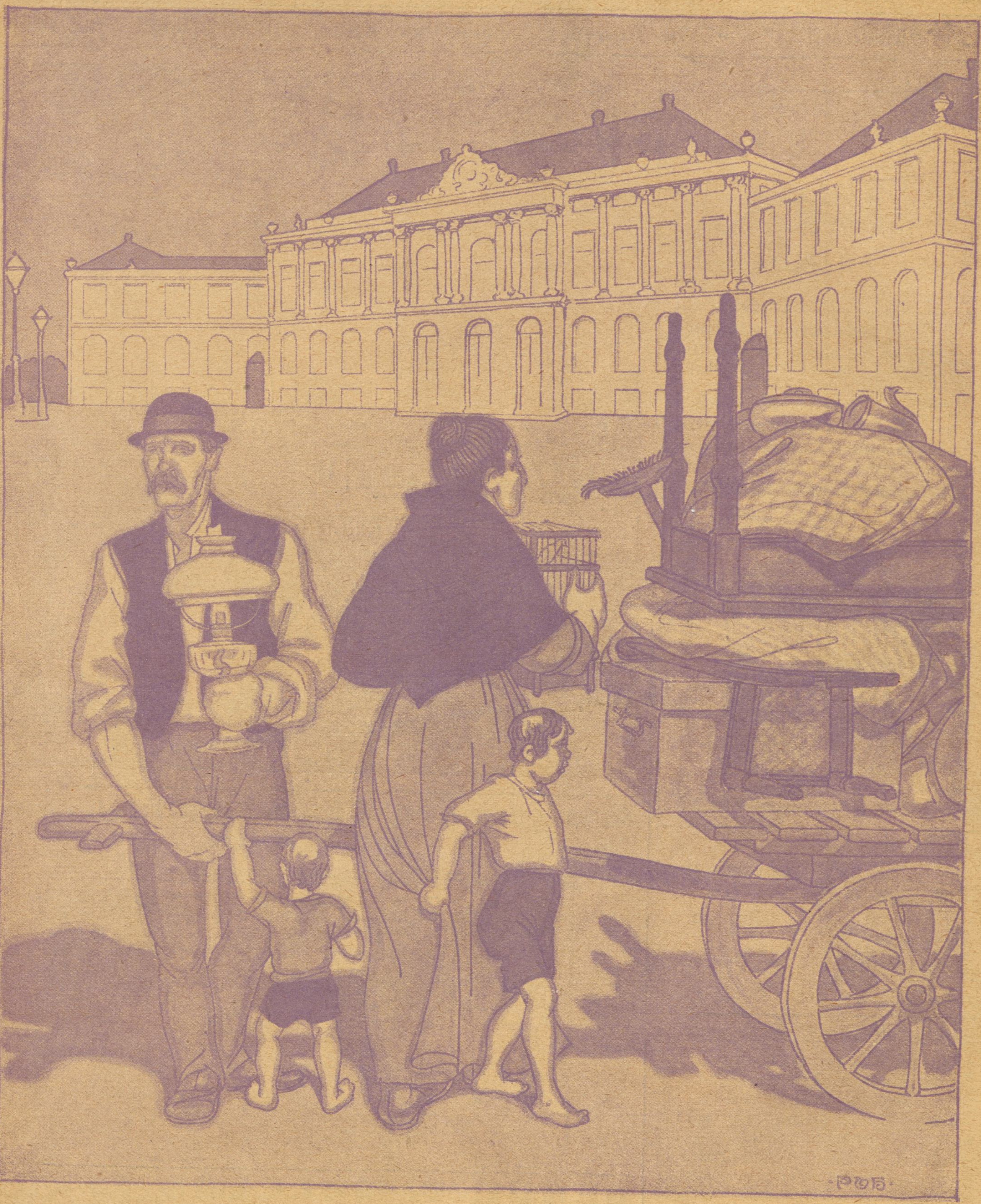

Tegning af P. V. Hansen.

— Du, Mutter, sikke mange ledige Lejligheder her er!

16 Sider FLYTTEDAGS-NUMER 12 Øre

RAVNEN

Nr. 41. Redigeret af AXEL WESSEL. ⁂ Torsdag den 12. Oktober. 1916.

Paa Grund af „Flytning“.

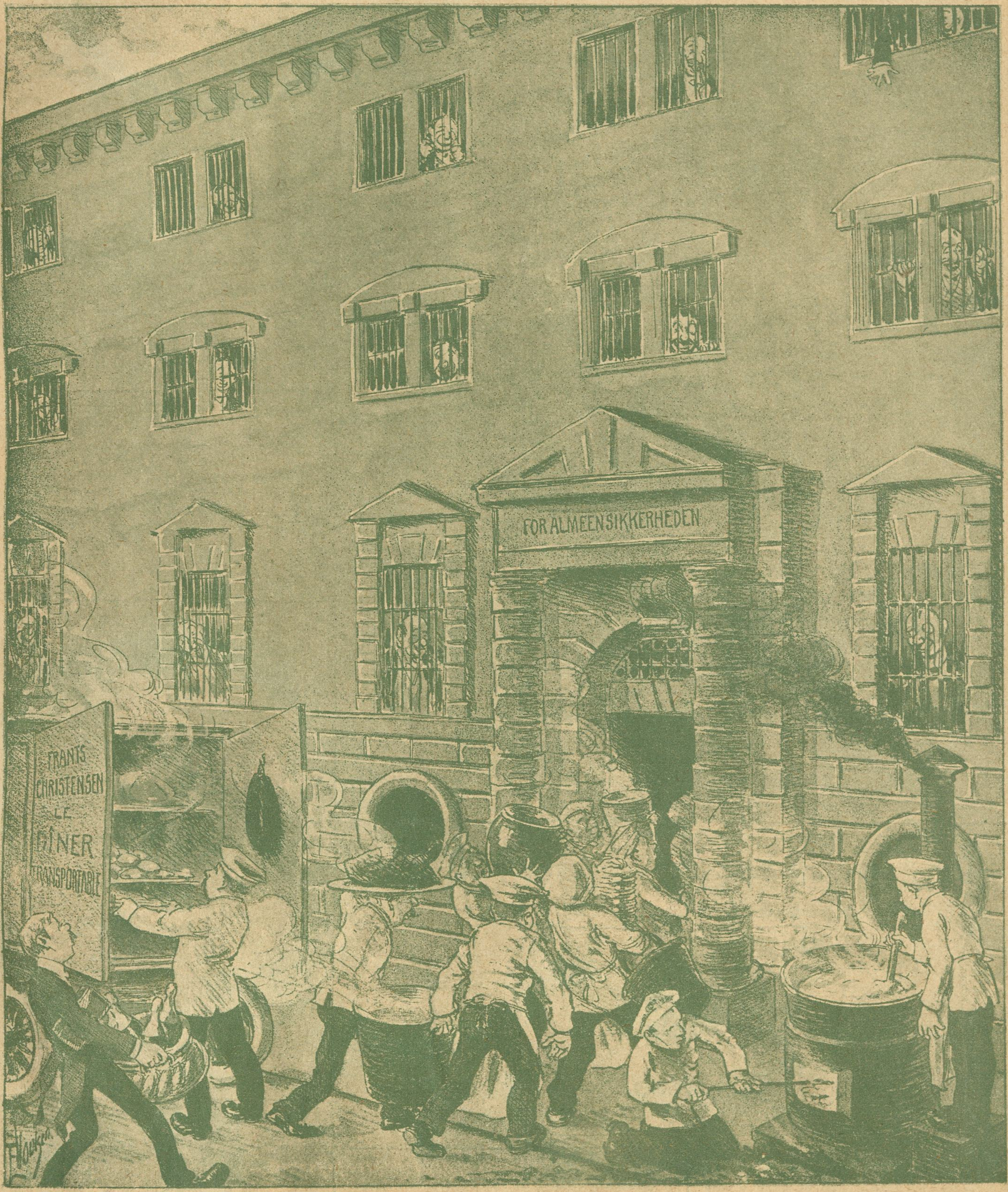

Tegning af Emil Poulsen

Der serveres Klausulæder-Middag paa Domhuset.

SAMLEDE AKTIVER ca 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
PRÆMIE-RESERVE over 14 Mill. Kr.

Grundlagt 1850 Grundlagt 1850
A/s De danske Vin- & Konservesfabrikker
I. D. BEAUVAIS
M. RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR
KONSERVES · FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI

Prøv
vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13. København F.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Tilskære & Sy-Kursus

Tilskæring af
Dame- og Herre-
garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler,
Spadserdragter og
Underbeklædning.
Prospekt sendes.

Københ.s Tilskærer-Akademi,
Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

THOMSENS
MAGASINER
1 Kl. Dameskræderi
Nikolajgade 13
Kristianshavns Torv 6
Ryesgade 128
Slotsgade 3
AFBETALING

Køsters Mavebitter
Svane Apotheket
god Randers velsmagende
Bør nydes over alt. Faas overalt.

Tegning af Erik Lassen

Ungdomsleg.

Mel.: Odille Hansen. (Af »Guldregn«).

Hvad jeg Dem her beskrive vil
er, som De snart begribe vil,
et Drama og fyldt med Gru.
Rebekka: Heltinde, Helt er jeg,
Tragedien kan kaldes »Ungdomsleg«,
den ryster min Sjæl endnu!
Jeg var vel tre og tyve Aar,
da jeg Fru Mie traf en Vaar,
og hun var saadan,
at mit Hjerte brød i Brand;
hun var til Aars, men lige fedt
begge vi kunde elske hedt,
til jeg svigtede med eet:
Jeg en Sommeraften saa Rebekka,
hvilken Holdning! hvilket Trylleblik!
Det var samme Aften bag en Hæk, a' Rebekka
mit Hjerte dets Smæk ga'!
Men da Mie saa mig med Rebekka,
straks hun rent fra Snøvs og Sanser gik:
»Det er den værste man har mig budt,
hold mig, jeg daaner om et Minut,
hun er *mit* Barn, den frække Glut,
Skurk, Du for hende har mig forskudt!«
Nej, det var s'gu ej til at holde ut,
og saa gav jeg Svi'rmor en Ladning Krudt
— og Præknen en Ende fik!

Siden jeg saa Rebekka tit,
vi kyssed hinanden varmt og frit
— Fru Mie var bragt af Vej'n —
Rebekka blot lo med søde Kluk,
jeg drak hendes Læbers Rosendug
og svor, at hun var min eg'n.
Men ak, hvem bli'r paa Kvinden klog,
Rebekkas ømme Øjnes Sprog
mig Trofasthed svor
mer end mange kælne Ord.
Dog da en Dag lidt brat jeg brød
til hende ind, paa hendes Skød
min Ven Povlsen sad og flød!
Plask! der laa min Kærlighed, Rebekka
at Du kunde være saa'n til Fals!
jeg mærked denne Aften til min Skræk, a' Rebekka
min Livstro dens Knæk ga'!
Men da jeg blev ene med Rebekka,
fik hun stammet frem med grødet Hals:
»Farvel og tilgiv mig!« — aa jeg be'r —
saa hængte hun sig paa Døren der,
der hang hun og sprælled i tre Kvarter,
men saa blev hun ked af at hænge mer
og raabte til mig: »Aa, hjælp mig, Per!«
jeg trak da min Kniv, skar hende ner
— saa tog vi til Slut en Vals.

Naa det er klart, jeg sa' Adjøs
til »Bekka«, om ogsaa mit Hjerte frøs
til Is i mit Bryst derved.
Stolt jeg dog var af den Bedrift,
med Povlsen blev nu den falske gift;
jeg søgte til Norges Fred.
En Dag jeg ved en Bjærgkløft staar,
hvorover kun en Bjælke gaar,
jeg samler mit Mod,
kryber fremad Fod for Fod,
men halvvejs ovre møder jeg
— Povlsen! o, Rædsel! — gul og bleg!
Kors, som han dog tog paa Vej:
»Jeg Dig hilse kan fra Fru Rebekka,
hun har sat min Ungdom overstyr,
min Forstand og Sparebog blev væk, da Rebekka
stak fra mig fræk a',
Tusind Tak din Laban for Rebekka,
rup saa væk af Vejen, lumpne Fyr!«
Ja, Povlsens Øjne skød vrede Lyn,
om Panden lagde sig Tordensky'n,
jeg vilde s'gu gerne hjem til By'n,
og derfor jeg mellem hans Øjenbryn
fik plantet min Næve — ak, hvilket Syn,
da ned han styrted', blev smadret til Gryn!
— Rebekka, Du blev mig dyr!

Per Bonde.

„Hiv og Sving søger Arbejde".

Tegning af Emil Poulsen.

En ny og morsom Serie for Ungdommen.

Mød mig Ansigt til Ansigt, De træffer da en virkelig god Skræder. Vejen er ej for lang.

Smukke Skuldre. Kraven passer fint i Halsen. Kraver, som ej passer, kan jeg kurere.

Carl Bergstrøm, Ø. Fasanvej 66. Telf. Taga 236 v.

Udstyrs- og Fjerlageret.
Specialitet:
arnesenge.
Nørrebrogade 25,
Hj. af Blaagaardsgade.
Tlf. 553.

Altid Nyheder paa Plader og Valser.
Sin Herres Stemme
Fonografer, Grammofoner samt Musikinstrumenter og Strenge billigst.
Dybbølsgade 53, Telefon: Vester 3007.

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

AKTIESELSKABET
H. MATZEN
CLICHÉER
HURTIGST BEDST BILLIGST
22 KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
TELEFON 7057 KØBENHAVN

Mineralvandsfabrikken
„PHØNIX“
Langgade 75. — Forh. Bryggeriet Phønix.
Anbefaler sine 1. Kl. Mineralvande.
Bringes overalt i København.
Telefon 3968.

Vil De holde her
jeg skal nemlig op i Kafe København, i hvis hyggelige Lokaler man spiser og drikker godt til rimelige Priser. Her er stort uden- og indenlandsk Bladhold, samt 2 nye 1. Klasses Billarder.
Husk 13, Vesterbrogade 13 Mezzaninen
Kolling Møller.

Eget Fabrikat
Telf. Nora 1799 x

Elektr. Drift.
Telf. Nora 1799 x
FORLOV DEM IKKE
før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe, 14 Karat fra 6 Kr., 18 Karat fra 8 Kr.
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

Billard Salon
Eleganteste i København
Købmagergade 63-65
Lindberg Larsen
Telf. 1962

Spar reelt 25 %
Fine blaa Serges- og kulørte Habitter, har været benyttet som Rejseprøver, sælges for godt halv Pris. Bestillinger efter Maal, med Prøve, udf. paa faa Dage.
Direkte Import af engelske Dame- og Herre-Regnfrakker.
Københavns Beklædnings-Magasin, Skindergade 6. Indg. i Porten. Ingen Butik.
Aaben fra 10—5. Telf. Byen 1988 y.

Adler
Skrivemaskiner
benyttes af alle Fagforeninger
Forlang Katalog
Telefoner: 9682-11682

Fra 1 April
er
Traverbanens Restaurant
daglig aaben
Ludvig Jensen.

Carl Jacobsen Vinhandel
Eneforhandler af Prévot Cognac
Kontor Østbanegade 3.
Telefon 4072.
Lagre Østerbrogade 4 og Bergensgade 1.

Clichéer.
LIND HANSEN
Købmagergade Nr. 9 (Elevator)
TELEFON 6288

(10. Gang.)

Præmieopgave!

Ovenstaaende Annoncer vil fremkomme 13 Gange, og hver Gang mangler der i en af Annoncerne et Bogstav. Disse 13 Bogstaver danner tilsammen 3 Ord. Indsend disse 3 Ord til »Ravnen« og De kan vinde

Husqvarna
berømte Symaskiner.
Leveret til Regeringens Syværksteder. De kommunale Fortsættelseskursus i København og Frederiksberg. Dansk Skræderforbunds samtlige Centralværkst., Skrædermestr. Fagskole. Samtl. Teatres Skrædersale. Landets største Syskoler og Systuer samt 35,000 danske Familier.
Det svenske Staal er bedst!
Holmens Kanal 3
København K.
Telefon: Centr. 1676.

Præmieanvisninger paa 100 — 50 — 25 — 15 og 10 Kr., som udstedes paa en eller flere af ovenstaaende Annoncører efter Vinderens Ønske.

Enhver Køber af »Ravnen« kan deltage! Følg med straks!

Mo'rs Pi'er. IV.

Bachfischen.

Else: Astrid, nej Du aldrig gætter,
hvad i Dag er hændet mig!
har Du flere Cigaretter,
skal jeg mig betro til Dig.
Tænk, den unge Thorkild Frandsen,
ham der laante os i Fjor
Maupassant og Peder Nansen,
Bøgerne Du ved, som Mor,
da en Morgen uindbuden
op paa Værelset hun kom,
fandt i Sengen under Puden,
han har — nej men Astrid som
Du dog ler!
Astrid: Jeg mindes blot,
hvor hun skændte, hvor der vanked'
Jøsses kors, hvor hun Dig banked'!
Else: Det fandt jeg nu nærmest raat.
Astrid: Naa men fortsæt! Ej Du smutter
fra mig.
Else: Som jeg vilde sagt,
Frandsen har, Du ved, en Kutter,
og med Djævlens Vold og Magt
vilde han i Morges ha' mig
med til Søs. Naa Herregud,
der gaar intet Stykke a' mig,
om jeg ogsaa sejler ud
med en Herre, sku' jeg mene!
Aa, det blev en herlig Tur:
tænk dig, vi er ganske ene,
Frandsen han gør voldsom Kur,
og saa snart sit Snit han ser,
kaster Anker han belejligt —
— Astrid, Gud, hvor det var dejligt,
spørg mig bare ej om mer!
Astrid: Kære Else, har han vovet,
har han fri't?
Else: Ja, Du kan tro,
vi er mer end varmt forlovet,
og han elsker mig, jo, jo!
Men min Tøs, Du holder Munden,
ja, hvis Du Dig understaar!
— skønt man skylder vel i Grunden
ingen Mamma Regnskab, naar
man er 16 Somre næsten
og blev konfirmer't i Fjor,
jeg er intet Barn. — Forresten
ved jeg ogsaa no'et om Mor.
Gud, hvor hun skal passe paa:
Tænk Dig, hun og Kaptajn Hilmer
her i Haven sammen filmer
— jeg i Aftes selv dem saa!

Per Bonde.

VAGABOND OG MILLIONÆR

EN SPÆNDENDE AMERIKANSK ROMAN

Jeg er tilbage her i Aften. Nogle Dages Ophold paa dette Sted kan altid give mig Stof til en Artikel om det store Afvandingsforetagende.

— Hvis der er noget, Arbejdschefen ikke kan give Dem Oplysning om, saa kom bare til mig.

— De var netop den rette!

— Ja, men kom blot!

— Naar Lauter — ham kender De jo! — har faaet gjort Kaal paa Dem, vil De næppe have saa høje Tanker om Dem selv! Jeg haaber, at det snart maa ske, thi De er efterhaanden bleven en utaalelig Slubbert.

— Kom endelig til Stede, naar det engang sker, raabte Jimmy venligt efter ham.

Den første Dag i Handelsboden skulde blive afgørende for Jimmys Planer, thi foruden Avismanden fik Jimmy et andet og langt vigtigere Besøg. Det var en lille Mand med et beskedent Væsen, som man godt kunde tage for en Arbejder af den bedre Slags, men i hvert Fald for en Arbejder; for en saadan holdt Dukane ham da ogsaa, han bar Arbejdsskjorte, opkrammet Filthat og havde Frakken paa Armen.

Han bad om at faa Lov til at se paa et Par Sko, og medens han underkastede dem et omhyggeligt Eftersyn, spurgte han pludseligt:

— Er Deres Navn ikke Hemple?

— Jo, det er! Hvorfor forresten det?

Manden rakte ham et Brev, men blev ellers ved med at undersøge Skoene.

Brevet indeholdt det samme Brev, som Dukane havde skrevet til »Corson Cementfirmaet«, for at faa Oplysninger om det Bedrageri, han havde Mistanke om gik for sig; sammen med det fulgte en kort Meddelelse fra Overdirektøren, at Overbringeren af Brevet stod til hans Tjeneste og var Underdirektør i Firmaet.

Jimmy krøllede Brevet sammen og stak det i Lommen med en pludselig Følelse af Stolthed; man begyndte nu endelig at paaskønne hans Fortjenester. Han kastede et Blik paa Manden, men denne blev ved med at undersøge Skoene paa samme indgaaende Maade, som om han virkelig var interesseret.

— Kom med, sagde Jimmy og trak ham udenfor. Gaa op langs Floden indtil De kommer til et stort, omblæst Træ. Man maa ikke se os sammen. Jeg kommer straks.

Manden stod et Øjeblik og grundede; saa tog han sig til Lommen.

— Jeg har ingen Cigarer, sagde han.

— Det skal jeg nok tage med! udbrød Jimmy, utaalmodig over Mandens urokkelige Ro i et saa spændende Øjeblik.

Thi den unge Mands Hjerte bankede heftigt, hans Sjæl glødede ved Tanken om de Udsigter, som paa een Gang havde aabnet sig for ham ved den uventede Ankomst af denne Repræsentant for Cementselskabet.

En halv Time senere sad de begge fordybede i Samtale.

— Det er nogle ejendommelige Betingelser, De opstiller, sagde Underdirektøren.

— Det kan synes saa, men De maa love mig ikke at omtale noget af det, De opdager, eller foretage nogetsomhelst Skridt, før jeg giver Tilladelse dertil, svarede Dukane.

Den anden betragtede ham forskende.

— Jeg véd jo ikke, om hele Sagen ikke er et Fantasifoster.

Jimmy besluttede sig til at gøre et Mesterkup, et, der uvilkaarligt skulde faa den anden til at tie stille.

— De har maaske hørt Tale om den unge Dukane? spurgte han.

— Hvem har ikke det? Aviserne skriver jo ikke om andet end hans Forsvinden.

— Jeg er den unge Dukane, sagde Jimmy roligt.

— De?

— Ja, netop jeg. Jeg er i al Hemmelighed i Færd med at undersøge Sagen.

— Men Firmaet, som Deres Fader staar i Spidsen for? Den Opsigt, Sagen kan komme til at vække?

— Det er netop det morsomste ved det hele! Min Fader sendte mig hertil, for at besigtige Bassinet — ansaa mig ikke som anvendelig til nogetsomhelst. Jeg blev imidlertid bestjaalen baade for Penge og Klæder og blev slæbt herhen som en anden Vagabond, for at arbejde under Navnet Hemple. Jeg mærkede straks, at der var noget i Vejen med Cementet, og besluttede at blive ved med at bære min Forklædning, for at kunne undersøge Sagen. Det er derfor, jeg forlanger, De først maa handle, naar jeg siger til!

— Ah, nu forstaar jeg Dem! De vil aabne Deres Faders Øjne!

Dukane nikkede; han saa i Aanden sin strenge Fader komme til sig, fuld af Anger over al sin Haardhed mod ham.

— Ja, vist vil jeg det, vist vil jeg det! Jeg vil have, han skal se mig staaende paa Dæmningen med denne Slyngel af en Arbejdschef i Lænker for mine Fødder!

Et Smil gled over Hr. Kendles — saaledes hed Underdirektøren — Ansigt ved denne romantiske Skildring.

— De er den fortabte Søn, det ser jeg nu! Den Tale, De holdt dér, stemmer ganske godt med den almindelige Beskrivelse af den unge Dukane!

— Tro ikke det! Aviserne har forsøgt at fremstille mig halvt som en Nar, halvt som en Usling — jeg har ikke været nogen af Delene, om jeg end maa indrømme, at jeg plejede at lade Pengene rulle. Det gør jeg endnu. Men nu skal jeg fortælle Dem, hvad jeg har opdaget.

— Jeg skal selv undersøge Sagen, sagde Kendle. Jeg tager nu tilbage til Melton, for at holde et vaagent Øje med Stationsforstanderen; derefter begiver jeg mig til en eller anden Station Øst- eller Vestpaa og telegraferer til mit Firma om at udsende en eller anden for at faa Klarhed over, hvordan det forholder sig med denne her Roselandske Cementfabrik.

Jimmy fik pludselig en Idè.

— Gamle Roseland bor kun nogle Mil herfra. Opsøg ham selv!

— Udmærket — og saa?

— Aflæg Rapport til mig!

Kendle lo og svarede ironisk:

— Skal ske, min unge Herre og Husbond!

— Det er godt. Det er meget vanskeligt for mig at faa Oplysninger udefra; derfor behøver jeg Deres Hjælp. Jeg selv agter dog stadig at forfølge Sagen, akkurat som om jeg ikke havde sat mig i Forbindelse med Deres Firma.

— Bland ikke vort Firma ind i for meget!

— Nej, det skal jeg nok passe paa; vær blot rolig!

— Denne Sag bør imidlertid atter skaffe Dem Dukane & Co.s Gunst! sagde Kendle anerkendende.

— Hva' beha'r? Skaffe mig deres Gunst? Naar de har ladet sig tage saa grundigt ved Næsen af den Slyngel til Corbetson, saa er det dem, der skal bede om min Gunst! De skal ikke komme til at sætte sig paa den høje Hest overfor mig! Vil de tale med en sagkyndig om Arbejdet paa Bassinet, maa de henvende sig til mig!

— Ja, undskyld, det havde jeg ikke tænkt paa!

— Nej, og de øjensynligt heller ikke. Men de skal komme til at gøre det, thi det skal blive mig, som kommer til at bygge det Bassin. Endnu har Corbetson ikke haft Lejlighed til at gøre saa stor Skade; bare jeg kunde faa ham bort i tilstrækkelig god Tid!

Jeg haaber nu paa, at De og Deres Selskab vil gøre Deres Bedste!

— Det kan De stole paa!

Dukane vendte tilbage til Handelsboden. Mest Rykind var der efter Aftenspisningen, naar Arbejderne kom for at gøre deres Indkøb, overtyde sig om, hvordan deres Konto stod eller høre efter Post. I Almindelighed gik det let for Haanden med at ekspedere Kunderne; men naar der var usædvanlig mange af dem og de spurgte om alt muligt mellem Himmel og Jord i Munden paa hinanden — lige fra Skraa til Skohorn — saa maatte baade Dukane og Pennick arbejde ustandseligt. Men Kl. ti var Postyret forbi og Handelsforstanderen gik i Seng, efter at have givet Jimmy Ordre til at blive oppe til Kl. 11 og saa lukke.

— Er det saadan hver Aften? spurgte Jimmy.

— Ja, omtrent, svarede Pennick.

Jimmy stod et Øjeblik hensunken i dybe Tanker.

— Det var altsaa derfor Corbetson vilde have mig herhen, sagde han forbitret til sig selv, for at hindre mig i at besøge Croftons — han vilde bare have mig af Vejen! Aa, den udspekulerede Skurk, den infame Slyngel! Men jeg skal lære ham! At ville hindre mig i at træffe den skønneste Engel, som nogensinde har vandret paa Guds grønne Jord.....

Han afbrød pludselig sig selv, thi Journalisten kom pludselig styrtende ind i Boden med en hemmelighedsfuld og sejrssikker Mine, endskønt Jimmy sendte ham et rasende Blik, fordi han havde gjort en Ende paa hans skønne Monolog.

— Véd De hvad, unge Mand, jeg har faaet en Idé! raabte Journalisten.

— Behold den for Dem selv — De har haardt Brug for de faa Idéer, De har! lød det ondskabsfulde Svar.

Journalisten strakte Haanden frem.

— Lad mig se Deres venstre Arm, sagde han.

— Hvorfor det?

— Jeg saa i Morges et Modermærke paa Deres Arm nær ved Albuen. Jeg er kommen til at tænke paa, at den unge Dukane efter Signalementet ogsaa havde et saadant. De havde opsmøgede Skjorteærmer, men dengang lagde jeg ikke videre Vægt derpaa. Lad mig se det.

Jimmy blev grebet af en hæftig Frygt. Skulde denne nysgerrige Bladneger nu afsløre hans Identitet og udbasune den for hele Verden? Skulde hans Plan nu gøres til intet?

— Herut med Dem, Karl! skreg Jimmy. Min venstre Arm blev ødelagt i Krigen.....

— Jeg vil se Modermærket!

— Naa, saa det vil De! Jeg er fuld af Mærker, jeg er plettet som en Leopard! Herut med Dem, eller jeg slaar Dem til Lirekassemand! skreg Jimmy ude af sig selv af Raseri.

— Men hvorfor.....

Journalisten fik ikke talt ud; thi Jimmy sprang løs paa ham som en Tiger og gav ham et Spark bag i, saa han røg ud gennem Døren og forsvandt i Nattens Mørke......

VIII. DUKANE AABNER FELTTOGET

Dukane var klar over, at Bedrageriet med Bassinet ikke vilde kunne afsløres førend alle Beviser blev lagt paa Bordet; man maatte derfor gaa varsomt frem og se Tiden an.

Imedens besluttede han at udspionere Bedrageriet i Handelsboden.

Allerede samme Nat iværksatte Jimmy sin Plan. Han lyttede først ved Døren til Pennicks Værelse og hørte ham snorke højt; da han saaledes var sikker paa, at Handelsforstanderen sov fast, begyndte han straks at lede efter Beviser. Men da han ikke forstod sig det mindste paa Bogføring og Forretninger, blev Opgaven ret vanskelig; dog, han slæbte uforfærdet hele Bundter af Breve, Regninger og Veksler ind paa sit Soveværelse, trak Gardinerne godt til, for at ingen skulde kigge, og begyndte sit vanskelige Hverv.

Efter lang Søgen lykkedes det ham endelig at finde en Bunke Redegørelser og Rapporter til San Franciscofilialen, der tydelig beviste Bedrageriet.

Jimmy lagde Fingeren paa Næsen og saa vældig klog ud; disse Rapporter gik ud paa at bevise, at Handelsboden solgte Varer til Arbejderne til Indkøbsprisen med Tillæg af Fragt og andre Omkostninger; men i Virkeligheden lavede Corbetson og Pennick sig paa uærlig Vis en Fortjeneste paa 100 Procent, som de stoppede i Deres egen Lomme. Det hele var saa klart og simpelt som vel muligt.

Klokken var 3 om Morgenen, da Jimmy lagde Rapporterne tilbage paa deres Plads og gik i Seng som et anstændigt Menneske. Efter en vild Drøm, i hvilken Corbetson og Enid Crofton, Kendle og Journalisten, Rapporter og Cementsække dansede Kankan, faldt han endelig i en Times Søvn.

Ved 11-Tiden om Formiddagen kom Enid Crofton i egen Person ind i Handelsboden, hvor vor unge Helt stod og lænede sig mod Disken, stirrede stift frem foran sig og grublende over de mange Ting, der nu opfyldte hans Liv.

— Jeg hørte, at De var her, sagde hun og trak sine lange Handsker af. Dette her Arbejde passer langt bedre til Deres Evner end at skovle Sten og køre Lastvogne. Det var pænt af Hr. Corbetson at interessere sig for Dem.

— Ja, han er sød, sagde Jimmy ironisk.

— De er virkelig meget utaknemlig! udbrød hun bebrejdende.

Jimmy satte en Stol frem til hende.

— Tror De virkelig, det var for at vise mig en Venlighed, gamle Corbetson anbragte mig her? spurgte han.

— Ja, hvad ellers? Og De skal ikke kalde ham gammel — han er ikke saa gammel.

— 40 Aar er maaske ikke saa meget for en tilkommende Ægtefælle; men han har i alt Fald naaet Højdepunktet og det kan nu kun gaa ned ad Bakke for ham. Jeg skal sige Dem, hvorfor han ansatte mig her — det var for Deres Skyld!

— Jeg bad ham give Dem og Hop Spencer en Plads, hvor Slagsbroderen Lauter og hans Stalbrødre ikke kunde gøre Dem Fortræd.

(Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

— Jeg klarer den nemt, for jeg har intet Ur at stille tilbage! (»Berliner Illustrirte Zeitung.«)

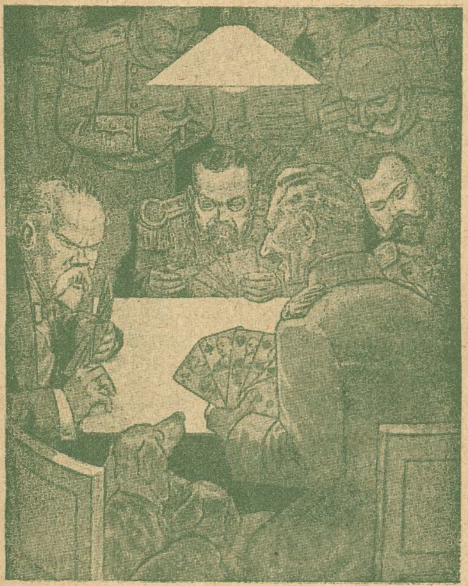

Et Parti Kort. (Kejser Wilhelm sidder med Hindenburg, Kluch, Tirpitz og Zeppelin »paa Haanden«.

(»Ny tysk Billedbog«, Berlin.)

Flyttedag i Stockholm.

(»Naggen«)

— Jeg tror, jeg vil sætte Vingerne ned paa Støvlerne! (»Punch«, London.)

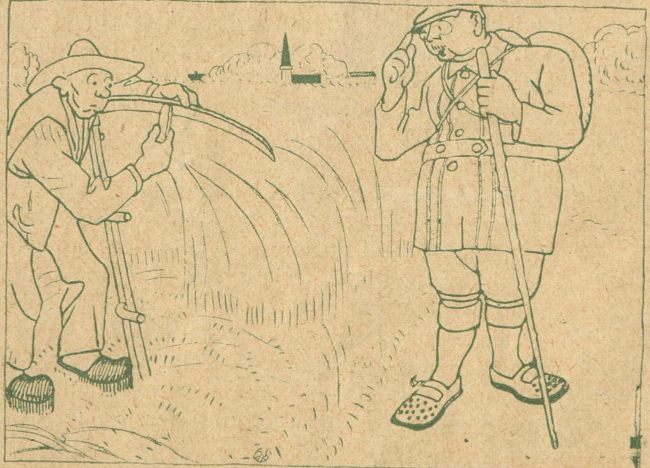

Turisten, som första gången besöker en plats: — För vilket mord är den här orten (Landsby) bekendt? (»Søndags Nisse«.)

De forenede Bryggeriers EXPORT DOBBELT-ØL kendes paa det røde Dobbeltsegl

Rød Indmad

Flyttedag.

Det er let for fattige Folk at flytte,
ej store Sager det drejer sig om:
Ingenting er der i Spand og i Bøtte,
og Kiste og Skuffe er lige tom.

Og dog, hvor svært for Smaafolk at flytte!
Fra Dør til Dør kan forgæves de gaa.
Selvom de har Penge, kan det ej nytte,
hvis blot Vorherre har givet dem Smaa.

Anti'erne raser mod Hjælp og Støtte
til hver, som ej gaar med dem i Flok.
De kære Sjæle — gid Fanden dem flytte
Han ta'r dem gærne — han kender dem nok!

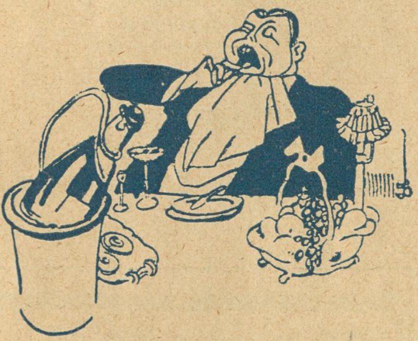

Den nye Millionær: — Og saa klager de over, at Levnedsmidlerne er steget 50 Procent — mine er steget med flere Hundrede!

Bopælsforandringer.

Den tilstundende Flyttedag vil som sædvanlig medføre adskillige Bopælsforandringer. Vi skal røbe nogle af de mest celebre. Højre har opsagt sin Lejlighed paa Enighedsvej — Nordby og et Par andre Landstingsmænd slaar sig ned i Naboløs, og Godskesen, der ikke blev Minister, i Ole Su(h)rsgade. Folketingsmand Munk Poulsen flytter til Fjollerup, og forskellige ansete Forretningmænd og Grosserere tager for kortere eller længere Tid Ophold paa Nytorv. En meget bekendt Politiker, som vi ikke skal nævne, flytter ikke: Han bliver boende i Rævegade.

Forleden gik jeg ind hos min Bager og vilde have et 15 Øres Franskbrød — men det kostede 20 Øre. Lad mig saa hellere faa fem 2 Øres Kager, sagde jeg. De kostede 15 Øre, hvorfor jeg bestemte mig for ti 1 Øres — men de kostede ogsaa 15 Øre. Jeg tog mig til Panden og bad stille om tyve halv Øres Tvebakker. De eksisterer ikke mere, sagde Jomfruen. Saa faldt jeg om og blev kørt paa Hospitalet.

Min Elskedes Øjne.

Jeg ofte har besunget, Elskte, dine
Ynder,
dog oftest dine Øjnes Drømmedyb,
det dunkle Dyb, der er som selve
Havets
— paa Bunden aner man den
dorske Flynder!

P. B.

Nu har vi altsaa snart Flyttedag, og jeg vil meget haabe, at Vejret maa blive godt, saa at ingen maa faa noget at *udsætte* paa Dagen.

— Navnlig ikke *Byfogden.*

3/10. *Kaptajn Buntzen har nok plyndret »Det forenede Damskibsselskab« for smaa 20.000 Kroner. Det var en værre Røverkaptajn.*

— Der er jo den formildende Omstændighed, at han var paa Vikingetogt.

Ak, hvor forandret!

Til Taburetten blev I. C. kaaret.
Men hvor er Kjolen og Sliren ved
Laaret?
Ja, selv *Kasketten* gik Fa'en i Vold!
Og saa, ak Sorrig foruden Grænse —
Den store Mand blev ej Ekscellence!
Kun Rævepelsen er end i Behold.

Fru Bodil Moltke

og Frk. Ellen Ungermann græder deres salte Taarer, fordi det kgl. Teaters Scene er altfor stor, og de forlanger under Trudsel om at tage deres Afsked, at der skal opføres en ny kgl. Scene, som passer for deres Stemmer. Eksemplet har smittet. Saaledes forlanger Fru Betty Nansen at »Alexandrateatret« skal indlægge et Overrislingsapparat, der kan fremstille Taarer, og Frk. Amelie Kirkegaard kræver, at »Scala« skal have Facon som Kisten, hvad der skal ligge bedre for hendes Stemme.

Paa en 50 Aars Fødselsdag.

Ak ja, idag jeg fylder 50,
men jeg maa bekende, jeg var tilfreds,
hvis Tallet var 20 à 30 større —
for saa ku' jeg da være sikker paa,
at i Fred med Næsen i Vejret jeg laa
og var rigtig færdig med 40!

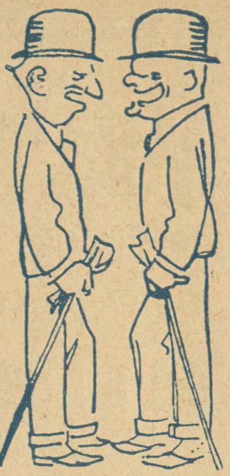

— Du, jeg har hørt, at Rumænerne ikke behandler deres Fanger godt. De kommer alle i Arrest.

— Saah —?

— Ja, i *Buk-arest!*

Populær.

Hvor dum og tom og plat den er,
den nye Operette.
Den Pjes bli'r ikke populær,
det tør jeg rolig gætte!
— — — — — —
Hov Stop! Du rent paa Vildspor er,
forkert og gal din Snærten!
For *daarlig* til at bli' *populær*
fin's *intet* her i Verden!

Herold.

Herold som Landmand, nu bli'r jeg skam ør,
den Nyhed jeg ikke kan glemme.
— Vil han nu dyrke det danske Smør?
Næh — det ligger vist ej for hans Stemme!

Danske Barberere i Karikatur.

L. Hentiers, Rosenlundsgade 5, Aalborg.

Varelotteriet.

(Almindeligt dansk Vare- og Industrilotteri)

Det nye Lodsalg er begyndt.

118,000 Lodder. 75,000 Gevinster.

Lodsedler faas à 1 Krone

hos Kollektørerne og i **Hovedkollektionen, Vestre Boulevard 26,** lige overfor Raadhushaven.

Paa 1 Lod kan vindes 2 Gevinster

i samme Trækning.

Forlang overalt

Dæhnfeldts

danske Hyacinter Tulipaner etc.

Hvor de ikke faas, bedes man forlange illustr. Katalog og Dyrkningsanvisning direkte fra A/S L. Dæhnfeldt, Odense.

Landbrugslotteriet

bortspiller halvaarlig 25000 Gevinster til

Værdi 1 Million 132,670 Kr.

Trækkes den 18. og 19. Oktober.

1/1 Lod Kr. 1,20. 1/2 Lod 70 Øre.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Køb *Alfa Margarine*

I. V. Rasmussens Danseskoler

Program faas i Kioskerne. Undervisningen begynder 1. Oktbr.

Køb Varer fra „Français"

16, Lille Kongensgade 16.

AGGERBECKS ÆGTE FINE ·IRIS· forfiner·forskönner·bevarer·Huden· Alles Yndlingssæbe

Forlov-elses-ringe

Københavns Specialforretning.

Gothersgade 34, Th. Halgreen

Lige for Regnegade. — Grundlagt 1880.

Th. Jensens avt.

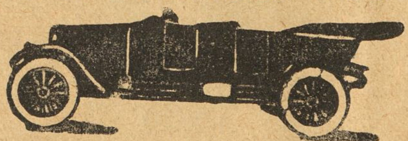

skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57. Telefon Nora 2677 y.

THEILGAARD PNEUMATIC „PILE-MØNSTRET".

Køb RAVNEN

Kun et eneste

Middel behøver De til den daglige Hudpleje — Spiræa Sæben er sig selv nok! — Prøv Spiræa een Gang, og den er Deres Toiletsæbe for altid!

Et Forsøg vil overbevise Dem!

Enefabrikanter:
Kaalunds Sæbefabriker, Kolding.

Kaj Woel: »Nattevandring« vil om nogen Tid gaa sine Skridt i denne Rubrik, men vi bliver vist nødt til at fjerne nogle af »Fødderne«.

Henrik Jørgensen, Bakkegaards Alle. Kommer — men ikke omgaaende.

Harald Poulsen, Allegade. Hvad betyder det, der staar i Visen, at »Odille Hansen var go' for to?«

Svar: Slem for fem.

Tandrup og Madsen. Ska' nok kom'.

Ud og ind.

Handelsrejsende Carl August Johansen var slem til at male de smaa Provinsbyer røde.

Forleden kom han til »Grand Hotel« i en mindre By paa Fyen. Da han forlod Hotellet om Aftenen, sagde han til Portieren: — Hør, hvis jeg skulde komme meget overanstrængt hjem, saa læg mig ind paa Nr. 23.

Johansen kom virkelig meget medtaget hjem, og Nattevagten anbragte ham paa Nr. 23.

Straks efter ringede Natklokken, og da Vagten lukkede op, laa der en Mand paa Trappen.

— Aa, kan De ikke lægge mig ind paa Nr. 23, det er mit Værelse.

— Det er umuligt — jeg har lige lagt Nr. 23 ind!

— Jamen det var mig — jeg kom ud gennem Vinduet!

Smukt sagt.

1ste Skuespillerinde: Hvad skal Du spille i det ny Stykke?

2den Skuespillerinde: Aa, ikke noget videre. Jeg skal egentlig bare se godt ud.

1ste: Naa, ja det er jo en vanskelig Rolle!

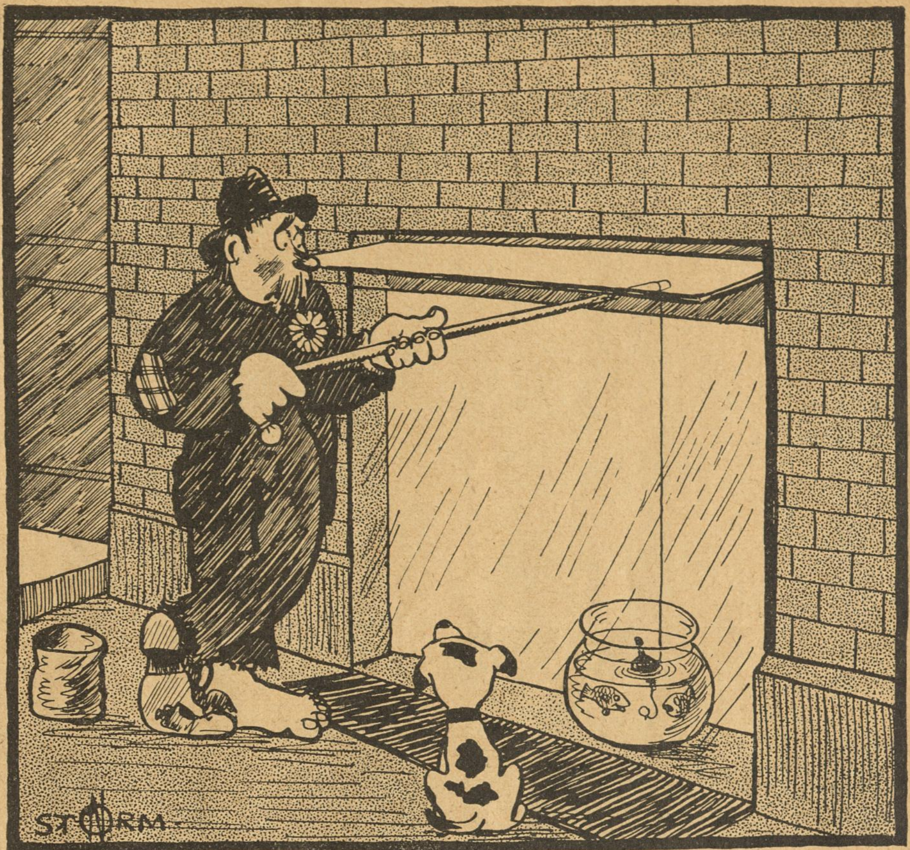

Tegning af Storm-Nielsen.

— De' er kraft stejle me' sløje Tider — a' man skal være henvist til at bjerre sig Fø'en paa denne hersens Maade!

Amerikaner.

To Skippere laa i Havn og fortalte »sandfærdige Historier« ved en dampende Romtoddy.

Skipper Blæst: Jeg havde en Matros med saa store Fødder, at han kunde gaa paa Vandet!

Skipper Storm: Bagateller! Jeg havde en Styrmand med saa store Øren, at han kunde flyve. Han faldt en Gang ned fra Stormasten, men fløj nok saa nydelig i Land i en smuk Glideflugt. Da Amerikanerne saa det, saa satte de en Motor agter i ham og engagerede ham som fast Brevdue med 100 Dollars om Maaneden!

Afbrænder.

En Godsejer havde aftalt med en ung Maler, at denne skulde male hans ny Villa med Ejeren staaende i Døren. Maleren gik saa stærkt op i sit Emne, at han glemte at anbringe Ejeren paa Plads.

Da Maleriet var færdigt, mødte Kunstneren med en Regning paa 100 Kroner som Aftalen var.

— Ja, Maleriet er godt nok, sagde Godsejeren, men jeg kan ikke finde mig selv i Døren.

— Aa, det var slemt, udbrød Maleren forlegen, men jeg skal sige Dem, hvordan det hænger sammen — De er lige gaaet ind for at hente de 100 Kroner.

— Naa, saaledes, svarede Godsejeren — ja, saa maa De vente med Pengene, til jeg kommer ud igen!

Damehatte.

Damen (til Ekspeditricen): Hør, den Hat der tilhøjre i Vinduet vil jeg gerne købe.

Ekspeditricen: Beklager, men den er ikke til Salgs.

Damen: Hvorfor ikke det? Naar den er udstillet, skal den vel sælges — hvorfor er den der ellers?

Ekspeditricen; Den hænger der for... undskyld, men det er et — Ildslukningsapparat!

Forsigtig.

Dommeren: Har De været straffet før?

Anklagede: Ja, for 10 Aar siden fik jeg 25 Kr. i Bøde for at bade paa et Sted, hvor Badning var forbudt.

Dommeren: Og siden?

Anklagede: Siden har jeg naturligvis ikke badet.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Tjans.

I den mørke Del af Gothersgade stod forleden en Gut og viste Nattevandrerne et Skilt, hvorpaa der stod malet: Her forevises København ved Nat for 10 Øre Personen. Et Par Forbipasserende blev nysgerrige, betalte Entreen og blev saa ført op ad en Mængde stejle Trapper. Omsider naaede de en Loftsluge, krøb op ad en Stige og stod saa paa Taget. Her slog Føreren med en flot Bevægelse Haanden ud og sagde: København ved Nat!

En Skryder.

1. Frikadelle: Kender Du Olaf Poulsen?

2. do. Nej, egentlig ikke, men jeg har hørt, at han skal kende mig.

1ste: Ja-a, men han er en stor Pralhals!

Dyrtid.

Gæsten: Hør, Opvarter, vil De lave mig en ca. to Tommer tyk, saftig og mør Bøf, godt med Løg og stegte Kartofler.

Opvarteren gaar ud, kommer lidt efter tilbage og siger: Tja, Værten si'r, at hvis han havde en saadan Bøf i Huset, saa vilde han spise den selv!

Tegning af Anton Hansen.

— *Nu maa Du presse min Uniform op.*
— *Jamen I skal jo ikke gaa med den derinde?*
— *Næ, men saa vil jeg gaa med den herhjemme!*

Ægteskabeligt Opgør.

Fruen (dirrende): Forsvar Dig ikke — jeg vil ikke høre et Ord. Du er opdaget, jeg ved alt. Mindst 3 à 4 Gange har Du besøgt Kamilla Svendsen, en almindelig kendt Demimonde. Men jeg vil have Oprejsning, jeg vil søge min Ret! Jeg skal dog spørge vores Sagfører, hvad det koster en Mand at behandle sin Hustru saadan.

Herren (sindig): Tja — tror Du nu ogsaa, Overretssagføreren er saadan nøjere inde i Frk. Svendsens Priser?

Et Venneraad.

Tenoren: Jeg har tænkt paa at tage en Tourné til Sydafrika næste Aar.

Vennen: Det skulde Du ikke gøre Husk paa, at Strudseæg vejer 2—3 Pund!

Negativ.

— Jeg ved ikke, hvad jeg skal gøre ved min Søn. Han har ligesom ingen positive Anlæg.

— Lad ham blive Fotograf. Maaske han kan fremkalde gode Negativer.

Freds-Prisen.

— De taler altsaa om »Fred for enhver Pris«?

— Nej, for 50 Kr. pr. Foredrag.

Lunt i'et.

Gæsten: Opvarter! Regner det endnu?
Opvarteren: Ja, det gør.
Gæsten: Saa giv mig en Sjus til.

— — — —

— Opvarter! Regner det endnu?
— Nej, nu er det lige holdt op.
— Saa giv mig en Sjus til!

Palmeløg.

1.: Jeg udretter altid mit sværeste Arbejde før Frokosten.
2.: Hvori bestaar det?
1.: At staa op!

Den mindste.

— Hvorfor har Du giftet Dig med saa lille en Kvinde?
— Jo, for af to onde Ting skal man vælge *den mindste.*

C. B. MØLLER & Co.s
Cigarer og Cigaretter
er de mest velsmagende:

„Cigaretaffald" . . . . pr. Pk. 0,10
„Two Brothers" . . . . — 0,15
„Tyrkisk Blanding F" . . . . — 0,25
„Sunday Mixture" . . . . pr. Ds. 0,35
samt „Gallahers" Tobakker etc.

Den københavnske Bolignød.

Tegning af P. V. Hansen.

— *Er der sket en Ulykke?*
— *Næ, men der er et Pulterkammer ledigt!*

Dansk Korn Snaps

Da Stine skulde døbes.

Det havde endda gaaet an om Lars Jørgen havde haft en Sekstendels Gaard, eller havde været Soldat eller blot Lejehusmand. Saa kunde han sagtens faaet en Gudmoder til sin lille Tøs; thi det er jo egentlig en Ære at følge med til Præsten og »bære« en Lille, naar Ungen da er kommen af skikkelige Forældre. For den Ære ofrer man gærne et Tokronestykke paa Vuggen og nogle Alen billig Sirts, naar det lille Nor er bleven saa gammelt, at det kan bringes til Kirken; thi dertil indskrænker sig i Virkeligheden Ritualets strenge Løfte om at vaage over den Døbtes kristelige Opdragelse. Kan mau ikke faa Gaardmandskoner til at bære, faar man nøjes med Husmandskoner, og vil ikke de, kan man bede Tjenestepiger; men ogsaa disse holdt sig for gode til at præsentere Lars Jørgens Barn for Vorherre og Sognepræsten; thi Lars Jørgen var en meget fattig Indsidder, og der blev hverken noget fint Gilde eller nogle raske Karle som Mandsfaddere.

Men saa havde Lars endelig faaet fat i den allermindste Sommerpige paa Herregaarden. Det var saa ringe, som det kunde være, thi hun var kun 16 Aar, og saa var hun en »Uægte«, hvis Fader var løbet til Jernbane-Arbejdet, saa snart der blev Tale om de dyre Faderpligter, der beløb sig til 50 Kroner om Aaret. Men konfirmeret var da Emma, saa Kirkeloven lagde ingen Hindring i Vejen for, at hun kunde paatage sig Fadderes Forpligtelse, og saa syntes hun, det var saa raskt at blive Gudmoder, skønt hun kun kunde lægge en Krone paa Vuggen, thi hun havde kun en lille, lille Løn. Og det havde Lars Jørgen sagt hende, var det samme, naar hun ikke havde mer, og saa havde han laant sin Gaardmands Hest og Fjeder-Kærre, naturligvis mod Løfte om en Dags Tærskearbejde, og i den skulde Lars og Emma og den Navnløse køre til Præstegaarden, og Smedens skævbenede Dreng Kalle var løbet en halv Time forud for at støde til dem ved Præstegaardens Led, og saa gjorde man Regning paa, at Præstens Karle vilde være i Laden eller i Bedskuret, og mod nogle Slurke af Lommeflasken lade sig formaa til at følge med ind og deltage i Faddernes Ansvar. Det var de bleven saa vante til i de 7 Aar, de havde tjent i Præstegaarden.

Midt paa Vejen begyndte Barnet at klynke, og Emma, som vilde vise sin store Betænksomhed, viklede da en Sukkerstang, som hun havde faaet paa det sidste Marked, ind i Hjørnet af sit Lommetørklæde og lavede deraf en »Sut«; men der var Pebermynte i Sukkerstangen, saa Ungen tog til at hoste ganske forskrækkeligt. Og da man saa naaede Hjørnet af Kostalden, stod Smedens Kalle der og prustede som var det en Væddeløbshest, og forsøgte at se rigtig venligt paa Emma, men det lod sig ikke gøre, thi Forsynet havde uheldigvis dannet hans Synsorgan saaledes, at naar han fæstede det paa Pigebarnet, faldt det ene Blik paa Brændestablen og det andet paa Hundehuset. Og Præstens Karle stod og kløvede Fyrrebrænde, saa Spaanerne røg om dem; men da de hørte, hvad der var paa Færde, snød de Næsen i Forklædet og kastede det paa Huggeblokken, tog hver en andægtig Mine paa og hver to dybe Drag af Lars's Lommeflaske.

Saa gik man ind, og Præsten, der havde kigget ud af Vinduet, forstod, hvad der var Tale om, og raabte ud i Køkkenet: »Sæt Kaffe og Døbevand paa!« Og den Lille døbtes »Stine« efter Lars's Moder. Hans Hustru, Sidse, der laa bleg og udmagret i Slagbænken, havde visselig ladet et Ord falde om »Lydia«; thi saadan hed Guvernanten paa Herregaarden, hvor Sidse havde tjent som Stuepige, men saa havde Lars hugget sin Skraatobaksdaase i Bordet og sagt: »Ingen Dumheder! Jeg skal nok gøre Jer »lydi'e« begge To.«

Da Handlingen var til Ende, stod Lars og gravede en Stund i den venstre Vestelomme, og saa vilde han stikke en Krone til Præsten for hans Ulejlighed; men Præsten tog ikke imod den. Han sagde dog ikke, at han ikke vilde have den, fordi Lars var saa ludfattig; thi der findes Folk, som spenderer en Smule Høflighed ogsaa paa den Fattige; men han sagde, det var, fordi Lars havde lukket alle Ledene op paa hele to Miles Vej, da han kørte hjem fra Høstmarkedet. I det Sted trakterede han med Kaffe, og alle Præstefrøknerne skulde naturligvis undersøge om den lille Tøs lignede Lars, og hun var ham tilvisse ikke ulig, for rødnæsede var de begge To.

Og Emma stod der saa stolt og rødmende og moderlig i sin snævre Konfirmationskjole og svarede underlig paa Frøknernes Spørgsmaal og trykkede den Lille saa varsomt ind til sin knoppende Barm. Det var som om Kvinden for første Gang var vakt til Live i den Sekstenaariges Hjerte, og halvt ubevidst slog blaa forundrende Øjne op mod en hidtil ukendt Verden.

Den unge Kandidat fra Upsala, Præstefrøknernes Fætter, som lagde sig efter Folkesproget og derfor benyttede enhver Lejlighed til at nærme sig »Folket«, stod i Salsdøren og klemte Lorgnetten lidt fastere paa sin noget tynde Næse, og mumlede: »Malerisk!« bag sit spirrende Overskæg og stirrede paa Emma med et saa mærkværdigt Blik, at Smedens Kalle knyttede Næven i Smug som om han havde Mesters Forhammer i Bukselommen. Og den ældste Præstefrøken, som havde »Weltschmerz« i Hjertet og en af Brystsyge død Kapellan i Kirkejorden, tog det mindste Stykke Sukker af Sukkerskaalen og gjorde en ny Sut af en Las Gardintøj, for at lille Stine ikke skulde hoste sig ihjel af Pebermynte paa Hjemvejen.

Saa tog man endelig Afsked og Lars bukkede og nikkede og skrabede med Fødderne som en venlig Remontehest, og saa drog de afsted hjemad til Mo'r. Og Mo'r, hun havde haft Brita fra Fattighuset hjemme hos sig for at koge Ærter og Flæsk og Kaffe og bage Vafler og Pandekager, thi Emma og Smedens Kalle skulde trakteres med, hvad Huset formaaede.

Lars og Emma kom først, men det sidste Stykke maatte de gaa, thi der førte kun en Gangsti gennem Skoven til Huset, men lidt efter trampede det i Jorden og raslede i Ener-Buskene. »Nu kommer Kalle«, sagde Emma. Men det var kun en rød grimet Hoppe, som dansede Solo i Skoven. En Stund efter blev dog alle samlede, og det lille Gilde var snart overstaaet, og Fader og Moder blev ene med deres lille Tøs, og Lars lagde sig paa Knæ ved Siden af Slagbænken, hvori Hustruen laa. Ikke dog for med Hovedet skjult ved sin Mages Bryst at drømme om det lille nyfødte Væsens Fremtid, men for al trække sine Træskostøvler frem, thi han skulde næste Morgen ned i Mosen for at grave Grøfter. Men inden han lagde sig paa den anden Bænk, vendte han sig mod Hustruen og sagde: »Sidse! Nu er det fire Dage siden Tøsen kom til Verden. Tror Du ikke, at Du er saa rask nu, at Du kunde staa op imorgen og grave Kartofler op? Jeg er bange for, de fryser, naar vi faar Nymaane.« Sidse føler sig saa svag og ussel, som om det var hende umuligt at røre Haand eller Fod, men hun kender godt den Stærkeres Ret og den Fattiges Lod og svarer i sin muntreste Tone med Taarer i Øjnene: »Ja vel, lille Lars, jeg skal nok prøve paa det«.

Lille Stine sover trygt. Ja sov saa længe Du maa, Lille! Du faar tidsnok at vide, om det bliver din Lod at slide og forsage Livet igennem i en Indsidderhytte ligesom din Moder, eller den langt værre at jages hjem fra en mecklenborgsk Herregaard til sit Fædreland, vanæret og forskudt, eller i et kvalmt Værtshus at høre en parodisk Ømheds Ord hviskede i sit Øre af lallende Læber. Sov kun, Lille!

Men nede ved Milepælen paa Herregaardsvejen staar Smedens skævbenede Kalle og kaster et Blik mod Himlen og et andet mod sine Støvler, medens han trykker et Kys efter et andet paa Emmas smaa, varme, skælvende Læber. Det er nemlig Fadderens ved Folkets Skik hævdede Ret, og derfor er det undertiden skønt og herligt at være Gudfader!

Folkets Hus, Jagtvej 69 * Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen“, Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, **Harald Hansen,** Telf. 10392.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 81, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

„RAVNEN„ udkommer hver Torsdag

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 1,25 o Middag à 70 Øre.
Nørre Farimagsgade 57.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

S. JOHANNESSON'S
TEL. 3684. 3349 — TEL. 3684. 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Det noterer jeg, at Worning & Petersens
Xeroform Sæbe
er den bedste. faaes overalt à 32 Øre pr. Stk.

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

—Danmarks fineste Taffelvand—
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.
Generaldepôt: Rømersgade 15. Telefoner 9256—9257.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Helsingør
(Helsingør Folketeater)
anbefaler sine hyggelige
Restaurations- og Selskabslokaler.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Forsamlingsbygningen „Jylland“
Randers.
anbefaler sine hyggelige Restaurations- og Selskabslokaler J. ANDERSEN.
Telefon: RANDERS 344.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 50 Øre Kvartalet, 12 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade

F.E. BORDING KØBENHAVN

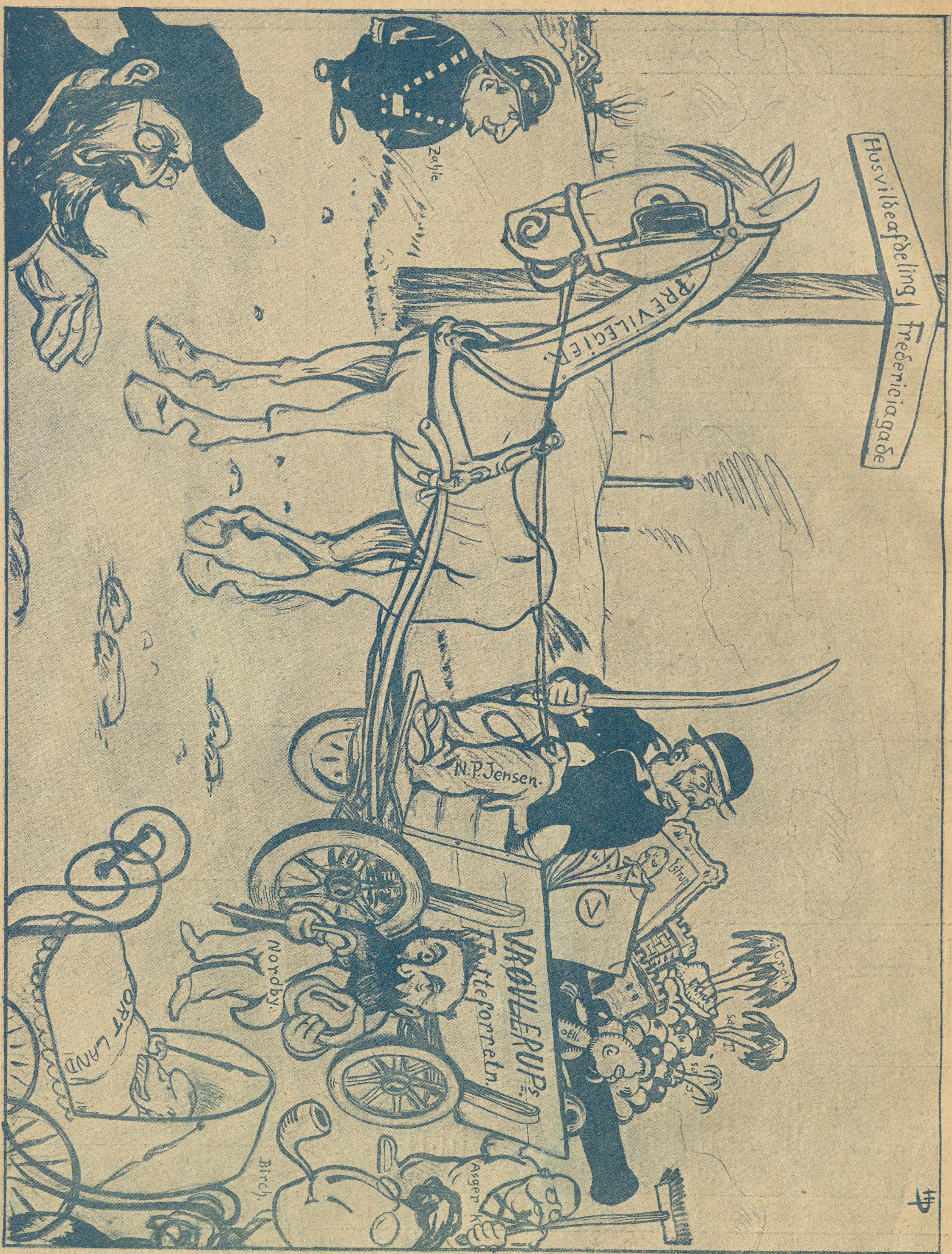

Politisk Flyttedag: Højremænd paa Vej til Husvildeafdelingen.

Tegning af Hp. Hansen.

C.W.OBEL's Normal-, Kentucky- og Smal-Skraa
i imprægnerede Æsker **10 Øre.**

16 Sider

12 Øre

RAVNEN

Nr. 42. Redigeret af AXEL WESSEL ⁂ Torsdag den 19. Oktober. 1916.

Tegning af Hp. Hansen.

Over *Vangede* Olaf nu drager med Sejer
vældig og *Bagsvær* fra vor Kunsts Piedestal.
— Saalænge mit Liv sig om en *Glas-axe* drejer,
skal *Buddinge* være mit Humør-Ideal!

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Tilskære & Sy-Kursus
Tilskæring af Dame- og Herregarderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi,
Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2.
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Møbler
Sengeudstyr-Kredit fra 4 Kr. mdl.
CHRISTOFFER LARSEN
75 Godthaabsvej 75.

„EL UNIVERSO"
H. Nielsens Cigar- & Tobaksfabrik Odense
INDREGISTRERET
3 STK · 30 ØRE
FRA · H · NIELSENS · CIGAR · OG · TOBAKSFABRIK
TELEF. · 309 ODENSE TELEF. · 309

Calcium Carbid.
H Gabe, Monradsvej 13. København F.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 v.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

S. JOHANNESSON'S
TEL. 3684. 3349
TEL. 3684. 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, Fedevarer, Konserves. samt Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

MAANEN.

Højt over Jorden staar Maanen,
den spotske Maane og lér.
Den kender (men røber ikke)
alt muntert og syndigt, der sker!

Hvisk, Maane, ind i mit Øre
en Brøkdel af det, Du véd,
og jeg vil faa Stof til Latter
i mer end en Evighed!

Hvad *jeg* kun kan famle og gætte
mig til med Sved og Besvær,
det kender *Du* lige til Bunden —
hvad Løgnen og Listen er værd!

Fortæl mig, du Maane deroppe,
hvordan vor Klode ser ud,
naar Mennesker dyrker, i Natten,
hver deres private Gud!

Hvisk til mig! Forsøm et Minut kun
Din himmelske Tavshedspligt!
Hvisk til mig — og jeg skal skrive
et syndigt — — et uhørt Digt!

Thorkil Barfod.

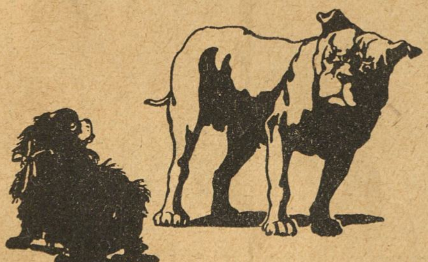

Olaf-Anekdote.

I lang Tid havde en Herre hilst paa Olaf Poulsen, og det var ikke denne muligt at regne ud, hvem Manden var. Saa en Dag mødtes de paany, og Herren hilser.

— Hør, siger Olaf Poulsen, hvem er det nu De er?

— Mit Navn er Hornbæk.

— Naa, det var Dem, der hed Bæk — inden De blev gift!

Næb og Kløer.

Dyrtidsbuen strammes mer og mer, og ingen forgiftet Pil rammer de rovbegærlige Slyngler, som gør Livet for Fattigfolk næsten uudholdeligt.

I et af Verdens rigeste Fiskelande (der hedder Danmark) kan man daarligt faa sig en Sild, og Rødspætten er kun for Velhavere (deriblandt de Fyre, som tjener tykt paa Fisken!) Kaffetaar'en skal nu op i Vinpriser —? Men jeg lader det ligge og beder om Lov til at sige et Par Ord om Brænde. Før Krigen købte man en Sæk Brænde for 1 Kr. — hvilket maa give en fyrstelig Fortjeneste. Nu koster det samme Kvantum fra den billigste Leverandør 2 Kr. 50 Øre! Her foreligger altsaa en bloddryppende Svindel.

Brænde skal vi jo ikke eksportere — Landet er fuldt af Skove, af Træer, af Brænde. Jeg ser en Hob gamle Kvinder og smaa Børn faa blaa Hænder og røde Næser af Kulde — mens Banditen, der behersker Brænde-Markedet, bestiller sig en ny Bil. Det har han Lov til, hører jeg nogle sige; han maa være en dygtig Forretningsmand — og Forretning er Forretning.

Javel, ja.

Hvis jeg var Journalist, vilde jeg opspore Kilden til denne Gemenhed; jeg vilde afsløre Brænde-Direktørens Levevis, maale Tykkelsen af hans Kones Silkekjoler og vurdere hans Villa og hans seneste Indkøb og Anskaffelser — i Anledningen af Brændepriserernes Stigning. Og jeg vilde bringe et Billede af en fattig Arbejderkvinde, som slider Dagen lang og gaar frysende i sin Seng — og jeg vil kalde hende en Helt. Saa vilde jeg bruge et Billede af den Mand, eller de Mænd, som saa behændigt har forstaaet at skrue Brændepriserne op med snart 200 Procent.

Og jeg vil kalde dem Slyngler.

Undskyld Ulejligheden.

Dr. Tyf.

Tegning af Emil Poulsen.

Hr. Gullasch: Hov, Pist, Opvarter — gi' os et Dusin Østers!

Fru Gullasch (hviskende): Herregud, Kresjan, je' har jo sagt Dig, at man ikke mere bestiller Østers i Dusin, men i Snese. Kelneren maa jo tro vi er ***Dusinmennesker!***

„Hiv og Sving søger Arbejde".

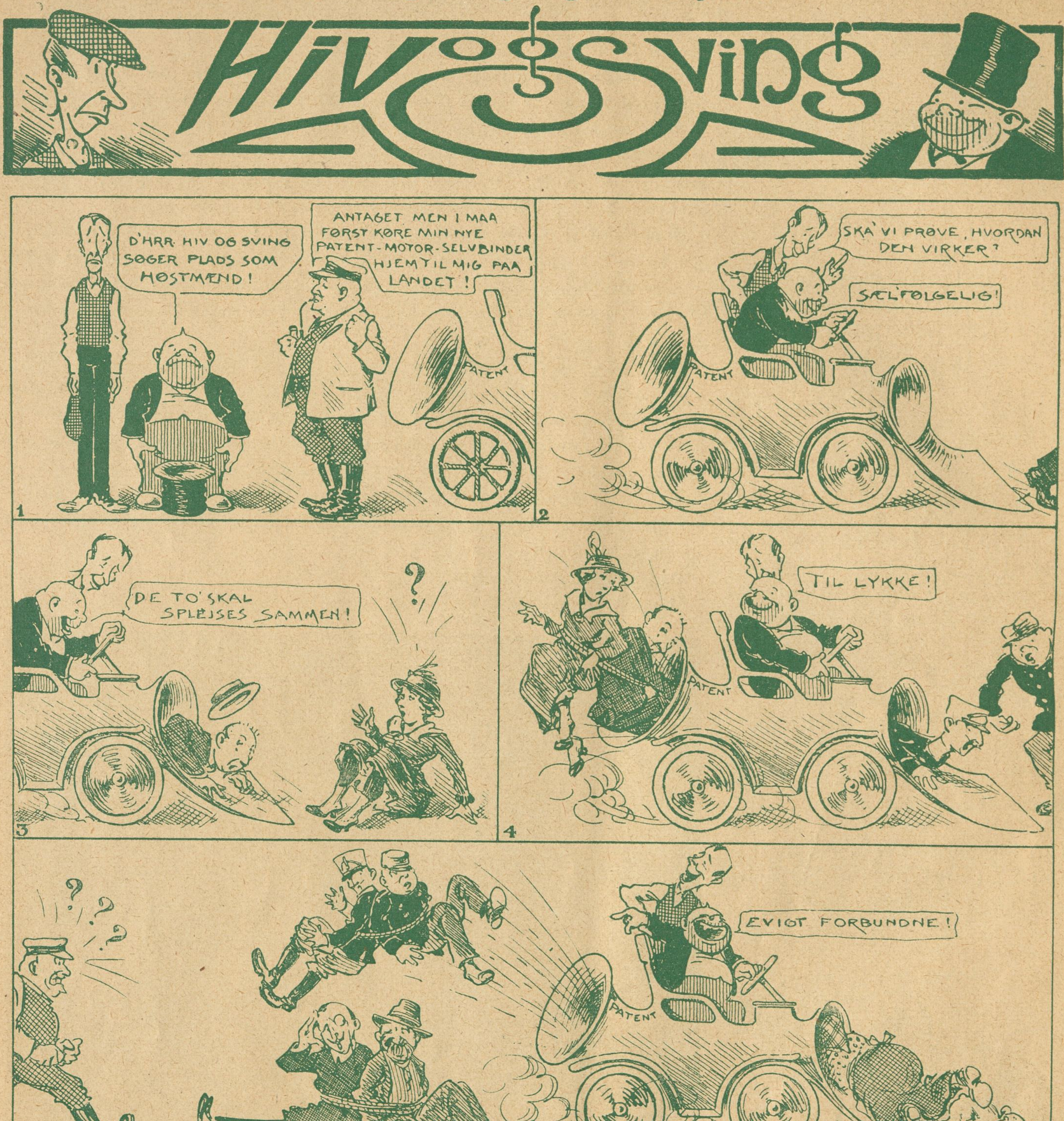

Tegning af Emil Poulsen.

En ny og morsom Serie for Ungdommen.

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
PRÆMIE-RESERVE over 14 Mill. Kr.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Forsamlingsbygningen
Helsingør
(Helsingør Folketeater)
anbefaler sine hyggelige
Restaurations- og Selskabslokaler.

Husholdnings-Pakke 3 Kr.
(Værdi 5 Kroner)
bestaaende af
½ kg (1 Pd.) ekstrafin Javakaffe. Tilsætning (Rich & Sønner)
½ kg (1 Pd.) hugget Melis samt The og Kakao.
1 Par fine, engelske Thekopper og forskellige nyttige Genstande, saasom Emaillevarer, Fajancevarer o. s. v. sendes pr. Efterkrav for ovennævnte Beløb + Porto fra **Nørrebros centrale Kaffebazar:**
Bazaren „Fremad“, Blaagaardsgade 32, København N.

I. V. Rasmussens Danseskoler
Program faas i Kioskerne.
Undervisningen begynder 1. Oktbr.

Laurits Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

„Kollegiale Karikaturer“.

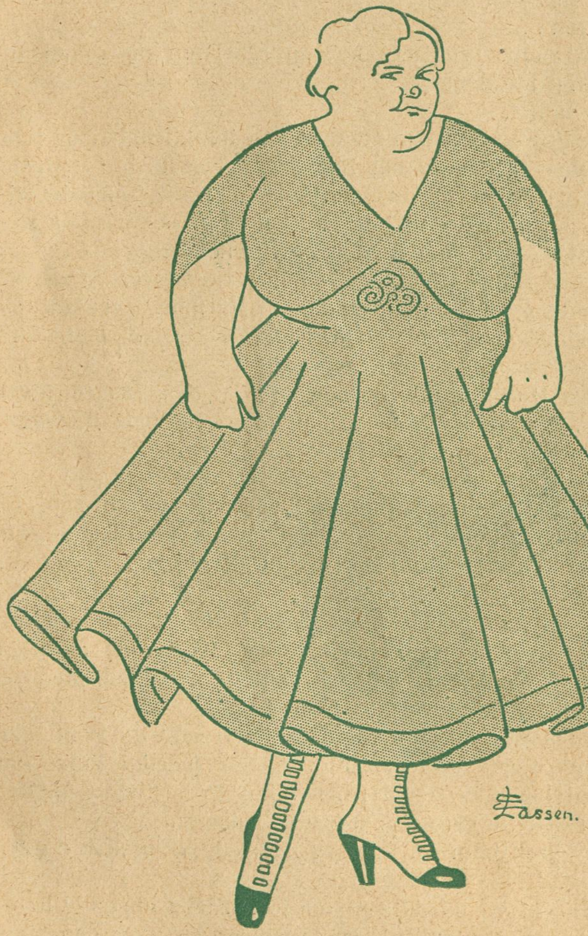

Tegning af Skuespiller Erik Lassen.

Olga Svendsen.

Mo'rs Pi'er.

V.

Pyntedukken.

Hun bruger den halve Formiddag
ja, mer til sit Toilette
— ved Gud, det er en vanskelig Kunst
hver Morgen sit Haar at sætte;

og særlig da, naar man lidet har;
man maa det med Smag komplettere
og gi' det just Modefarven, som kan
til Tider ret stærkt variere.

Og Huden bevarer bedst ved lidt Cream
sit fristende rene og bløde,
og Kinden skal ha' sit Æbleskær,
og Læben det dybe røde,

og Halsen sin Hvidhed, som hæves frem
saa pragtfuldt af Medaillonen
— og Kjolen skal være syet igaar
og splinterny i Façonen.

Og Strømper — og Sko — jo, jo, man maa
ha' Tid til sit Toilette,
og siden saa maa man jævnlig hen
til Spejlet for lidt at rette.

Hun spejler sig hver en Døgnets Stund,
derhjemme saa vel som ude,
og gaar hun paa Strøget, hun smiler til
sig selv i Butikkens Rude.

Forfængelig er hun og følger blindt
Sæsonens skiftende Mode,
til alle Tider kun Stads og Pynt
hun har i sit lille Ho'de.

Og dog der flokkes af Friere
en smuk beundrende Skare
om hendes bedaarende Pyntethed
— jeg raader jer, tag jer i Vare!

Med hende et Ægteskab siges maa
at være i alting forfejlet,
den Kærlighed, Manden har Fordring paa,
den ødsler hun bort til Spejlet!

Og med sine Krav til Kjole og Hat
hun næppe vil være beskeden
— men hendes Kaffe vil være kogt
og Middagsvællingen sveden!

Per Bonde.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

VAGABOND OG MILLIONÆR

EN SPÆNDENDE AMERIKANSK ROMAN

Jimmy blev ildrød i Hovedet af Harme, da han hørte, dette; hans Øjne skød Lyn, og hele hans Væsen bar Vidne om hans Krænkelse over, at hun upaakaldt havde hjulpet ham, akkurat som om han var bange for Lauter.

— Og det har De gjort! udbrød han. Hvis De tror, jeg er bange for denne Skurk, saa tager De fejl — jeg har allerede én Gang givet ham en alvorlig Afstraffelse! Han gøre mig Fortræd? Det blev vist ikke meget!

— Jamen, det er en desperat Fyr.....

— Aa, han er vist slet ikke mere saa overlegen siden sidst.....

— Men det er dog skammeligt, om alle disse Bøller skulde.....

Jimmy afbrød hende med en Haandbevægelse.

— Jeg skal nok selv sørge for Mr. Hemple, sagde han. De talte altsaa med Chefen — men det var dog ikke det, jeg mente, da jeg sagde, at han ansatte mig her for Deres Skyld. Det var for at binde mig til dette Sted. Han vidste meget godt, at jeg vilde blive saa optaget her hver Aften, at jeg aldrig vilde faa Lejlighed til at aflægge Dem en Visit. Den Mand er en Usling, hvis nogen er det!

— Hvor De dog er ufornuftig!

— Tro det eller lad være — gør som De vil! — men jeg taler Sandhed. Chefen er skinsyg paa alle, som blot vover at kaste et Blik paa Dem.

Enid rejste sig og trak ivrigt i sine Handsker.

— De glemmer, Hr. Hemple, at vi allerede en Gang før har været oppe at strides om denne Sag. Det er bedst, at vi ikke taler om den mere.

— Jo, vi skal netop tale om den! udbrød Jimmy lidenskabeligt. Jeg vil fortælle Dem min egen Kærlighedshistorie; jeg har fundet paa en Million nye Sager at sige om den, og det vil sikkert glæde Dem at høre. Jeg.....

— De er altfor heftig! sagde hun og rejste sig.

— Vil De virkelig have en Tilbeder, skaldet som en ... skaldet som en Kartoffel?

— Jeg vil overhovedet ikke have nogen Tilbeder, sagde hun og kunde ikke lade være med at le.

— Ja, men De har én — om den Ting kan der ikke være mindste Tvivl, sagde Jimmy og stak Hænderne i Lommen. Naar jeg først har begyndt paa en Sag, slipper jeg den ikke, før jeg har naaet mit Maal eller er blevet slaaet! De bliver nødt til at bestemme Dem for den ene eller den anden — tag mig, eller dræb mig — jeg er Deres alt-forlangende Tilbeder. Jeg sidder oppe om Natten og læser Gang paa Gang Tennysons »Enid«; jeg læner mig ud gennem Vinduet, stirrer op mod Himlens Stjerner og hen mod det Sted, hvor De sover. Ja, jeg . . .

Enid satte sig atter ned.

— Naar De er færdig og er bleven rolig igen, vil jeg gerne bede Dem om at faa Lov til at købe en Æske Chokolade.

Til Trods for sin fremhyklede Ligegyldighed følte hun sig alligevel grebet af hans lidenskabelige Ord. De fandt Genklang i hendes eget Hjerte, Gløden i hans Blik talte om hans store Oprigtighed. Hun blev revet med af hans varme Kærlighedserklæring.

— Chokolade, aa Gud ja, Ghokolade! udbrød han. En ung Pige vilde tænke paa Chokolade, selv om hun var paa Vej til Himmerig!

Han tog en Æske Chokolade med Baand omkring og lagde den i hendes Haand.

Hun rejste sig og saa sig omkring i Butikken. En uimodstaaelig Indskydelse greb hende, et forfløjent, djærvt Paafund.

— Luk Øjnene! befalede hun.

— Hvorfor det?

— Luk Øjnene — og lov mig at gøre det, indtil De har talt til hundrede.

— Men .....

— Vil De eller vil De ikke? spurgte hun og stampede utaalmodigt i Gulvet.

Jimmy adlød.

Pludselig greb to smaa Hænder om hans Kinder, og paa hans Læber trykkedes det blødeste, varmeste og dejligste Kys i hele Verden, og da han, trods sit Løfte, lukkede Øjnene op, hørte han en Kjoles Raslen og straks derefter Lyden af Hestehove, som hurtigt bortfjernede sig.

Den unge Mand stod, som om han var bleven kysset af en Gudinde og derefter forvandlet til Marmor. Hvis Himlen havde aabnet sig for hans Øjne, kunde han ikke være bleven mere lykkelig, mere henreven!

Han rev Døren op og styrtede ud i det Fri, men alt, hvad han saa', var hendes Skikkelse, der syntes ét med Ponnyen, allerede langt henne ad Vejen.

Han strøg sig med Haanden over Panden.

— Hun hader mig idetminste ikke! sagde han til sig selv.

Da han atter kom ind i Butikken tændte han den længste Cigar, der fandtes i Butikken; thi det Vidunder, der nu var sket, krævede dyb Eftertanke.

Snart sad han hensunken i dybe Grublerier, indhyllet i tætte Røgskyer. Af og til udgik der uartikulerede Lyde fra hans Mund, Lyde, der maaske skulde være Ord, men var uforstaaelige for andre end ham selv.

Saadan fandt Hr. Kendle ham, da han traadte ind i Butikken.

Bassinet, sagde Underdirektøren, bar tydeligt Vidne om, at der forelaa et Bedrageri; han vilde nu begive sig til Melton og fortsætte sine Undersøgelser derfra.

Jimmy greb ham i Armen og hviskede dramatisk noget i hans Øre.

— Men det vil udsætte os for forfærdelig mange Ubehageligheder, protesterede Kendle som Svar paa den unge Mands Forslag.

— Ikke det mindste. Fyren er en forfærdelig Kryster.

Han fremstillede endnu en Gang sin Plan, medens han holdt Kendles Arm fast som i en Skruestik; han fejede hans Betænkeligheder til Side, slog hans Indvendinger ned, — rev — kort sagt — Underdirektøren med sig ved sin Veltalen-

heds Strøm, saa at denne tilsidst — omend nødtvungent — samtykkede.

— De er i Færd med at begaa en Forbrydelse selv, sagde Kendle; men jeg har lovet at staa ved Deres Side og jeg skal gøre det. Jeg haaber ikke, vi bliver skudt!

— Næppe! Skal der skydes, saa skal jeg nok selv gøre det! Tag en Cigar til!

Jimmy var yderst spendabel med Firmaets Tobak.

Resten af denne Dag var Jimmy et Bytte for den mest glødende Utaalmodighed. Han længtes umaadeligt efter at gense Enid Crofton, og samtidig pintes han ved at Tiden gik saa langsomt, indtil det Øjeblik kom, da han skulde gaa angrebsvis til Værks mod Corbetson.

Jimmy havde mærket, at Chefen var yderst tilfreds med det heldige Udfald af hans List: at lokke ham til at tage en Plads, som tvang ham til at afstaa fra sine smaa Aftenbesøg hos Croftons. Corbetson havde oven i Købet været inde i Butikken og med fremhyklet Deltagelse spurgt, hvordan Hemple syntes om sin nye Virksomhed. Jimmy, som ikke vilde lade sig mærke med noget, gjorde Vold paa sig selv og lod som om han var henrykt.

Det var en ualmindelig behagelig og livlig Beskæftigelse, forsikrede han, han havde hele sit Liv længtes efter at blive Handelskommis; nu kunde han dø i Fred.

Corbetson havde en lille Mistanke om, at Svaret ikke var saa helt oprigtigt; men da han for Øjeblikket var sikker paa, at Hemple ikke kunde besøge Croftons, saa gik han sin Vej, ganske godt tilfreds med det opnaaede Resultat.

Jimmy rystede sin knyttede Næve bag Corbetsons Ryg, og udstødte forfærdelige Forbandelser og Trusler mod ham. Ingen sætter Pris paa at blive holdt for Nar, og det var netop det, Corbetson forsøgte med ham. Men Enid havde kysset ham — ham — Jimmy Hemple! Aa, hvor han gerne vilde have fortalt Corbetson det! Hvor det vilde have gjort ham rasende skinsyg!

Og trøstende sig med denne Tanke, begyndte Jimmy at ordne en vældig Stabel Arbejdsbukser, der var væltet.

Men hans Lidelser var endnu ikke til Ende: Journalisten stak Hovedet ind gennem Døren.

— Naa, vil De nu lade mig se Deres Arm? spurgte han.

— Gaa Deres Vej, De er jo ikke Læge, svarede Jimmy.

— Men jeg vil alligevel se den, min unge Ven!

— Kom an, prøv om De kan! raabte Jimmy krigerisk.

— Ikke nu, men det skal ikke vare ret længe. Jeg har ikke pralet af at være en Slagsbroder. Gaa De bare og skryd til De bliver ked af det — jeg har en Mistanke om, hvem De er. Jeg bliver her i Lejren, indtil jeg paa en eller anden Maade faar Vished.

— Da kommer De til at vente længe.

— Jeg er kommet for at give Dem en Advarsel. Beklag Dem ikke, hvis De trækker det korteste Straa.

— Nej, det skal jeg nok lade være med — men pas paa, De ikke selv kommer til at hyle!

— Vi faar at se, vi faar at se, min gnavne unge Ven, sagde Journalisten med en hemmelighedsfuld Mine og forsvandt.

— Han der vil nok skaffe mig en Del Ubehageligheder paa Halsen, tænkte Dukane.

Dagen slæbte sig af Sted.

Jimmy spiste særligt godt til Aften for at styrke sig til det, der skulde foregaa i Aften, og som ikke havde noget med hans almindelige Pligter som Butiksmedhjælper at gøre. Med en Begejstring, som skjulte en voksende Spænding og Uro, lagde han Varer frem for Arbejderne, som indfandt sig Skarevis i Aftenens Løb. Han roste og lovsang alt, han viste dem: Frakkerne var af Jern, Bukserne uopslidelige. Med utrolig Hurtighed i Vendingen skyndte han sig fra den ene Kunde til den anden, magede det saa, at den altid trætte Pennick fik saa lidt som muligt at bestille og udviste en Omsorg for hans Velbefindende, der skaffede ham Principalens store Agtelse og Taknemlighed.

— Du har klaret Dig glimrende, Jimmy, sagde Pennick rosende, da de Klokken 11 om Aftenen lukkede Butikken og slukkede Lysene.

— De skal nok blive tilfreds med mig, var det beskedne Svar.

— Det er jeg sandelig allerede, Du er en rigtig Knop, sagde Pennick og gabede voldsomt. Pokkers ogsaa, nu skal jeg til at føre Bøgerne, og jeg er saa søvnig.

— Det vilde jeg ikke i Deres Sted . . . .

— Naa, vi faar at se . . . .

Han gik ind i sit Soveværelse, der ligesom Jimmys var dannet ved at afsondre et Stykke af Butikken. Jimmy stod og saa efter ham og lagde Mærke til, at han straks slog et Glas Whisky i sig.

Saa gik Jimmy hen til Montren med Revolvere, valgte den største, der var, en Colt med lange Piber, og ladede den omhyggeligt. Han stak Vaabnet i Lommen, tændte en Lygte og stillede den i Vindueskarmen; samtidig tildækkede han Lygten, saa den kun kunde ses fra Vejen udenfor.

Et Øjeblik efter hørtes der en dæmpet Banken paa Ruden.

Jimmy, som havde staaet og lyttet, skyndte sig at tage Lygten, slukkede den og stillede den tilbage paa dens Plads paa Hylden.

En triumferende Følelse fik Blodet til at syde i hans Aarer: Felttoget var aabnet!

En Mand aabnede forsigtig Døren til Butikken og listede ind. Jimmy hviskede ham nogle Ord i Øret og lukkede saa Døren op til Pennicks Værelse.

Handelsforstanderen sad øjensynlig og grundede over, om han skulde tage sig en Slurk til eller ikke, thi hans Blik hvilede tankefuldt paa Glasset og Flasken, som stod indenfor hans Rækkevidde paa Kommoden. Hans udviskede Træk var næsten livløse, hans Ansigt havde et vemodigt Udtryk.

— Tak, med største Fornøjelse, sagde Jimmy i Døren — akkurat som om han var bleven indbudt til at drikke et Glas med.

Han fyldte et Glas, tømte det, og tog pludseligt sit Lommetørklæde frem, thi han fik Taarer i Øjne.

— Næsten ren Alkohol, sagde han en Stund efter.

— Ja, den er virkelig stærk, men jeg holder mest af Whisky, der smager af noget.

— Ja vel; men saa er det kedeligt . . . .

— Hvad er kedeligt?

— At De næppe faar meget mere af denne specielle Slags . . . .

— Hvordan det? Jeg har et helt Anker nede i Magasinet.

— Det ved jeg godt. Men ser De, Pennick, Deres Helbred er daarligt, og De har ikke godt af at blive her og drikke al den Whisky. De rejser i Nat.

— La' vær' og staa og vrøvl' — gaa ind og læg Dig!

— Det er den pure Sandhed, jeg staar og siger, min Herre og Husbond. De aner maaske ikke, hvem det er, der de sidste Dage har gaaet og udspioneret Dem, men jeg er ellers James A. Dukane junior, en Søn af den gamle Dukane.

Pennick stirrede mistroisk paa ham.

— Og det vil Du bilde mig ind! sagde han.

Jimmy vendte sig om.

— Kom ind, Kendle! sagde han.

Hans Medsammensvorne traadte ind og lukkede Døren efter sig.

— Det er Sheriffen, fortsatte Jimmy; han er kommet for at arrestere Dem, fordi De har bestjaalet Firmaet. Jeg ved alt. Ikke et Ord — det er for sent!

— Men jeg.... jeg...., stammede Pennick og sank ned paa Sengekanten, bleg og skælvende.

Jimmy tog sin Revolver frem paa en iøjnefaldende Maade og lænede sig mageligt tilbage i Pennicks Stol, som han ufortøvet havde taget i Besiddelse.

(Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

De tre Konger (Sverrige, Norge og Danmark): Vi vil være et enigt Folk!
England (fra Baggrunden): Lad mig røve jeres Post og spise jeres Fisk, saa vil jeg holde med Jer! (»Lustige Blätter«.)

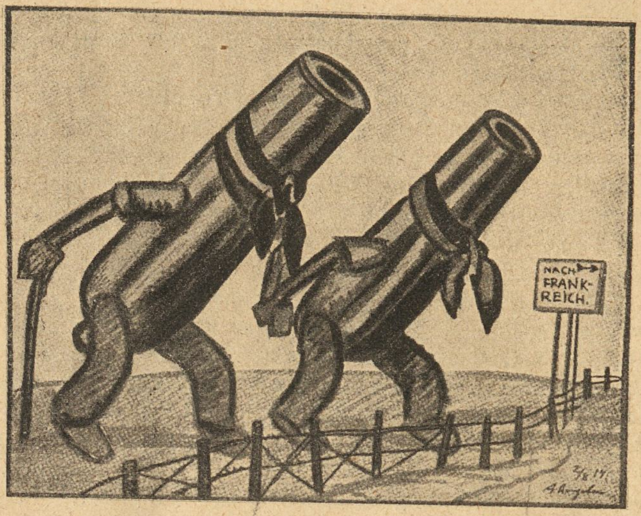

»De stærke Brødre« paa Gæstespil i Frankrig og Belgien. (Tysk Karikatur.)

Sort paa Hvidt. — Maa jeg ikke hjælpe Dem, Frøken?! (»Fliegende Blätter«)

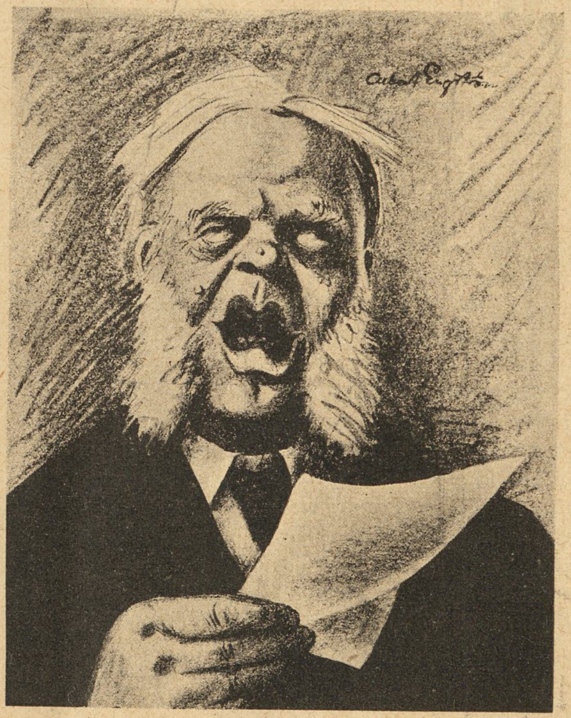

Paa et Bønnemøde.

Ordføreren: Mens vi venter paa dem, som ikke kommer, skal jeg oplæse Programmet: Først synger vi en Sang, efter den deklamerer jeg et Stykke, som jeg har skrevet, siden bli'r der Solonumer af et Par af Søstrene. Efter det bli'r der Kaffe med Brød. Siden som sidste Numer taler Broder Svendsen lidt godt om Gud.

Men allerførst er der Pavse. (»Strix.«)

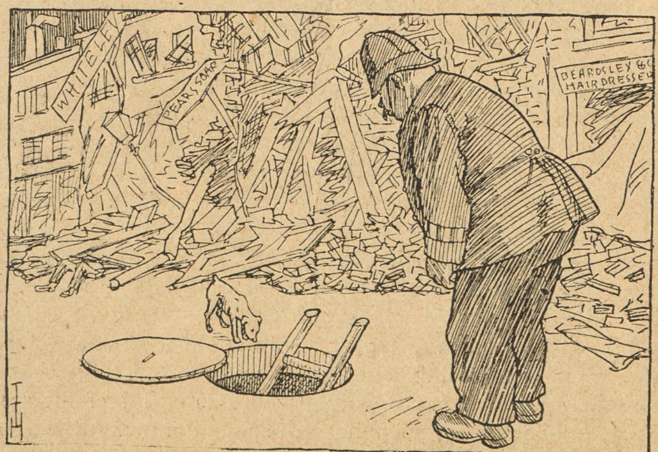

God save the King!
— Mælder ærbødigst Deres Majestæt, at Zeppelineren er forsvundet! (»Simplicissimus.«)

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Rød Indmad

Som alting dog forandrer sig med Tiden: For 10 Aar siden havde det kgl. Teater Fortrædeligheder af »Hr. Olaf han rider« — nu stammer Fortrædelighederne fra *Hr. Olaf han gaar!*

1/10. At Folk ikke forener sig i Anledning af de opskruede Kaffepriser. Der burde afholdes et vældigt Protestmøde.

— Ja, et *Bønne*-Møde nytter vel ikke?

Til de favre.

Sparsomt i Norden man Blomsterne finder,
Blomsten hos os er de dejlige Kvinder:
Ankersted, Bøggild og fler' af den Pose,
og saa Slott-Møller, hin fejreste Rose.

Hvem er saa stilfuld som Fru Michaelis?
S: hendes Ord er som Kandis og Melis!
Hvem kan Fru Bramsons Sanddruhed fordunkle?
Digterskens Ord som Juveler mon funkle!

8/10. Ministeriet har forbudt Udførsel af Hvidkaalshoveder. Forbudet burde omfatte *alle* Slags Kaalhoveder — eller kan nogen tænke sig, at vi skulde blive nødt til at undvære saadanne Planter som *Ellinger, Witzansky, Pinstrup* eller — Gud forbarme sig — lille *Poul Jacobsen?*

I Anledning af Ulykken med den danske Undervandsbaad har bl. a. den tyske, engelske, franske og russiske Gesandt sendt Kondolenceskrivelser til det danske Udenrigsministerium.

En af disse Skrivelser, som i varme, ømme Ord udtalte Sorgen over, at en Undervandsbaad var gaaet under og en Mand dræbt, sendtes ved en i Sandhed beklagelig Fejltagelse fra en af de krigsførende Stormagters Gesandter til en af hans Modstandere.

Var det ikke forfærdeligt?

11/10. Den ægte Schweitzerost er nu forsvunden fra Markedet, men det kan vel ikke nytte at græde for det?

— Nej, Osten har nemlig taget *Taarerne* med sig!

Red. Asger Karstensen:

— Endnu den Dag i Dag staar Kongens Optræden dengang under Ø-Debatten mig ganske uforstaaelig.

Den gode Mand maa dog erindre, at han ikke for intet hedder Christian den *Tiende!*

Det er nu galt fat med Hvidkaalshovederne, der er som sædvanlig udstedt Forbud, efter at alt er udført.

— Ja vist er det en fjollet Tid vi lever i, og Fremtidsmennesket vil sikkert forstaa at bedømme det paa rette Maade. — Han vil simpelt hen kalde det for 1900 og Hvidkaal!

12/10. Det var lige haardt nok med ham *Peter Christensen*, der fik et Aars Forbedringshus, fordi han havde bidt i en Pære.

— Tja, han maatte bide i det sure Æble!

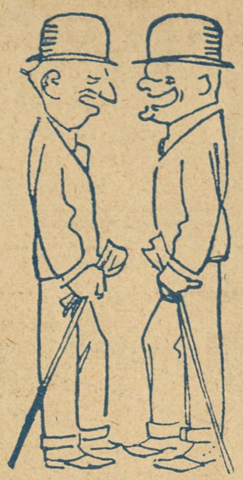

— Kan Du sige mig, hvad der i denne Tid mest af alt forvolder Folk *Ulejlighed?*

— Nej.

— *Lejlighed!!*

Der er gaaet saa stort Gny af Skaarups Fest for Emil Wulff, og det har særlig duperet Folk, at Festdeltagerne blev befordret i Luksusbiler.

— Er det egentlig noget? Det havde saamænd moret Folk mere, hvis de havde kørt med Bumle-tog!

Danske Barberere i Karikatur.

„Bedstefar" Borella, Badeanstalten „København".

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Nu si'er Du noget morsomt, saadan at vi kan komme i Ravnen, ellers faar Du Fa'en fløjtende paa Tæven!

»Ravnen« er et dejligt Blad
med Hiv og Sving og Skæg i
jeg læser det hver Torsdag glad
og ønsker, aldrig jeg blev færdi'.

Du bringer altid Liv og Lyst,
og Tegninger hvor man sig vender,
jeg raabe vil af fulde Bryst,
»Ravnen« er det bedste Blad jeg kender!

E. Hansen, Aalborg.

Vi takker rørte saavel for Tegning som for Digt.

Gadeopløb.

Nede i en af Nørrebros Sidegader er der Opløb, en Mand gaar over for at faa at vide, hvad der er i Vejen. Da han faar at vide, det er en Dame, der er faldet ud af Vinduet, siger han:

»Kommer der da flere.«

»Nej, det tror vi ikke«, svarer de.

Naa, ja men hvad staar I saa og glor efter? Carl Jensen.

AGGERBECKS ÆGTE FINE
IRIS
forfiner-forskönner-bevarer Huden
Alles Yndlingssæbe

Alex. B. Jensen, Ohlenslægersgade. Bare rolig, det kommer altsammen!

Peder M. Pedersen; læs ovenfor!

Grønholdt. Den lille Bagatel skal vi se at faa Plads til — Vittigheden er forøvrigt velkendt.

E. Albrechtsen Blyantstegningen gik i Papirkurven.

»Hafnia.« De sidst ankomne var enten gamle eller ikke saa gode.

THEILGAARD PNEUMATIC
„PILE-MØNSTRET".

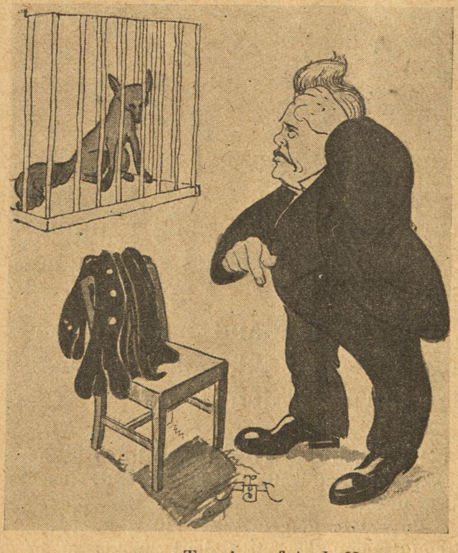

Tegning af A. J. Hansen.

I. C.: Endelig! Men kan Du sige mig om jeg skal være Minister uden Uniform?

Ræven: Ja, lille Far, det Spørgsmaal maa I se at tage under Behandling! der bliver straks noget at lave.

Sv. K. Hellerup. For tyndt — og for umotiveret!

Køb Varer fra
„Français"
16, Lille Kongensgade 16.

Th. Jensens avt.
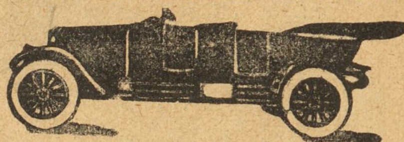
skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57.
Telefon Nora 2677 y.

THOMSENS
MAGASINER

1. KL. DAME-SKRÆDDERI
Nikolajgade 13.
Christianshavns Torv 6.
Slotsgade 3.
Ryesgade 128.
AFBETALING

Holbergsgade 6

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

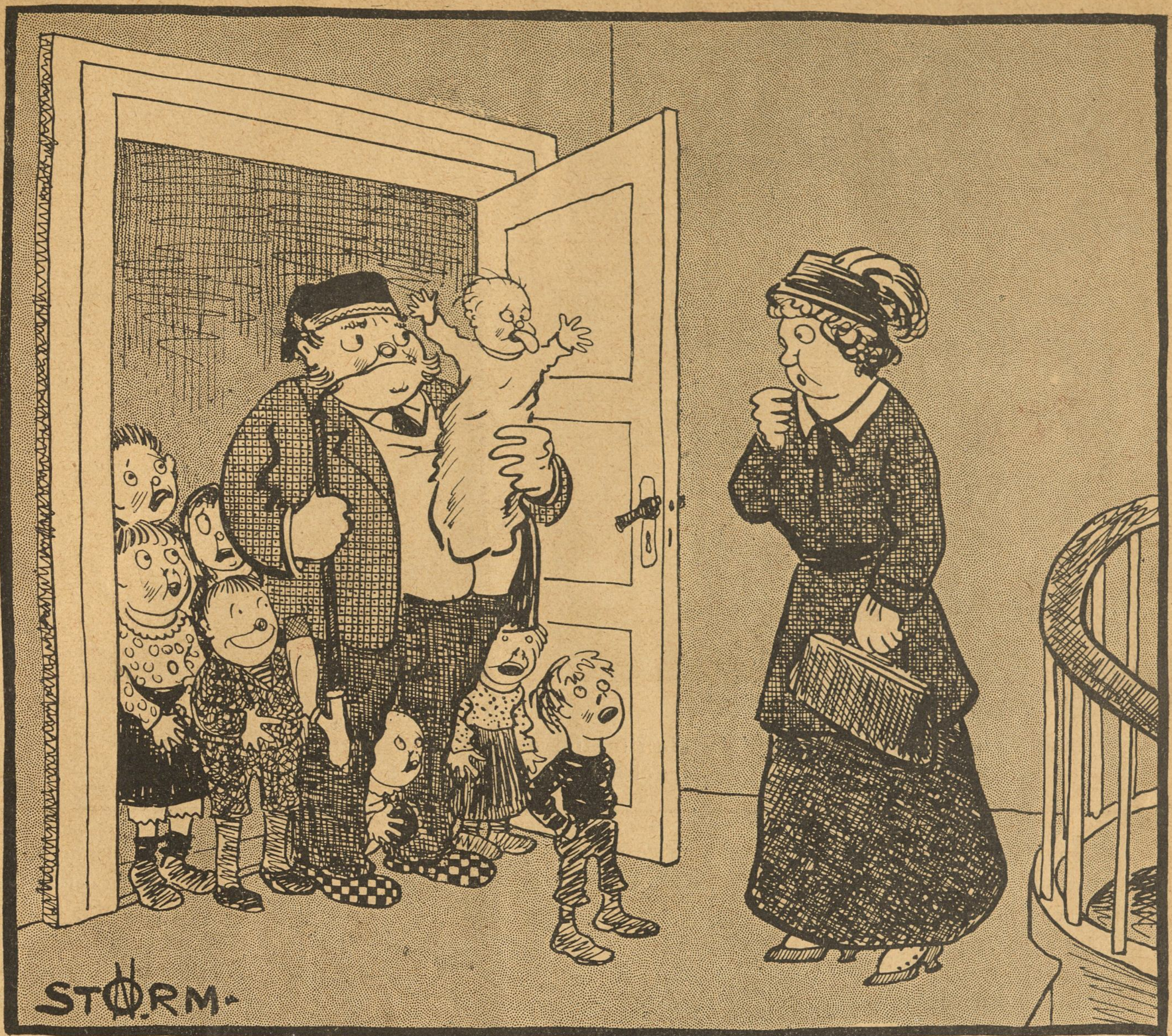

Tegning af Storm-Nielsen.

***Værten** (til den Lejlighedssøgende): Hvad siger De? Har de to Børn — ja, saa er det komplet umuligt, at De kan faa Lejligheden. Jeg lejer ikke ud til Folk med Børn!!*

Galt Numer.

Grosserer Møller ringer op til en ung Ingeniør, som netop havde opfundet en ny Maskine, men han fik i Stedet for en ung Ægtemand, som var bleven Fader til en velskabt Søn.

Der udspandt sig følgende Samtale:

— Jeg har hørt den store Nyhed og gratulerer paa det hjærteligste!

— Tak. Er den allerede bekendt, inden jeg har annonceret den?

— Tænker De paa at sætte en Annonce ind?

— Ja! Jeg har netop skrevet den. Vi er jo saa glade, baade jeg og min Hustru.

— Ja. Hun deler naturligvis Deres Glæde.

— Det er jo klart. Hun har sin store Part med!

— Det var vel ikke helt let?

— Næ, navnlig paa det sidste. Men det gik udmærket.

— Der har vel været megen Uro i den Anledning?

— Ja, jeg har saamænd ikke sovet de sidste Nætter.

— Det kan jeg tænke. De har vel ikke valgt noget Navn til den endnu?

— Min Hustru og jeg er endnu ikke kommen overens om det.

— Naa, svarer den ellers til Forventningerne?

— Overstiger, min kære! overstiger! Noget saa fuldkomment har jeg endnu ikke set. Det siger alle.

— Og den fungerer godt?

— Fungerer? Hahahaha! Det var et sjovt Udtryk. Den skriger jo noget, men det gaar nok snart over!

— Skriger den? Saa er det vel bare af Mangel paa Smørelse?

— Smørelse! Næ, det vil vi dog vente lidt med — haha!

— Hvad sætter De den i Gang med? Gas, Damp eller Elektricitet?

— Nej — ved De hvad! Vi bruger naturligvis pasteuriseret Mælk.

— Gi'r De Maskinen Mælk?

— Maskinen? — Naa, det kan vi jo gærne kalde den! Ja, vist faar den Mælk — rigtig Komælk.

— Naa, det er altsaa en Malkningsmaskine? Og jeg har hele Tiden troet, at det var en Slaamaskine.

— Er De gal?

— Ikke Spor, kære, bare rolig. Kan jeg komme til at se den?

— Ja, om et Par Timer. Nu sover den.

— Maskinen?

— Aa, lad nu være med det Maskin-Sludder. Min lille Dreng sover!

— *Deres lille Dreng!* Hvem taler jeg med? Er det ikke Ingeniør Østerberg?

— Nej, det er Snedker Frederiksen!

Afringning!

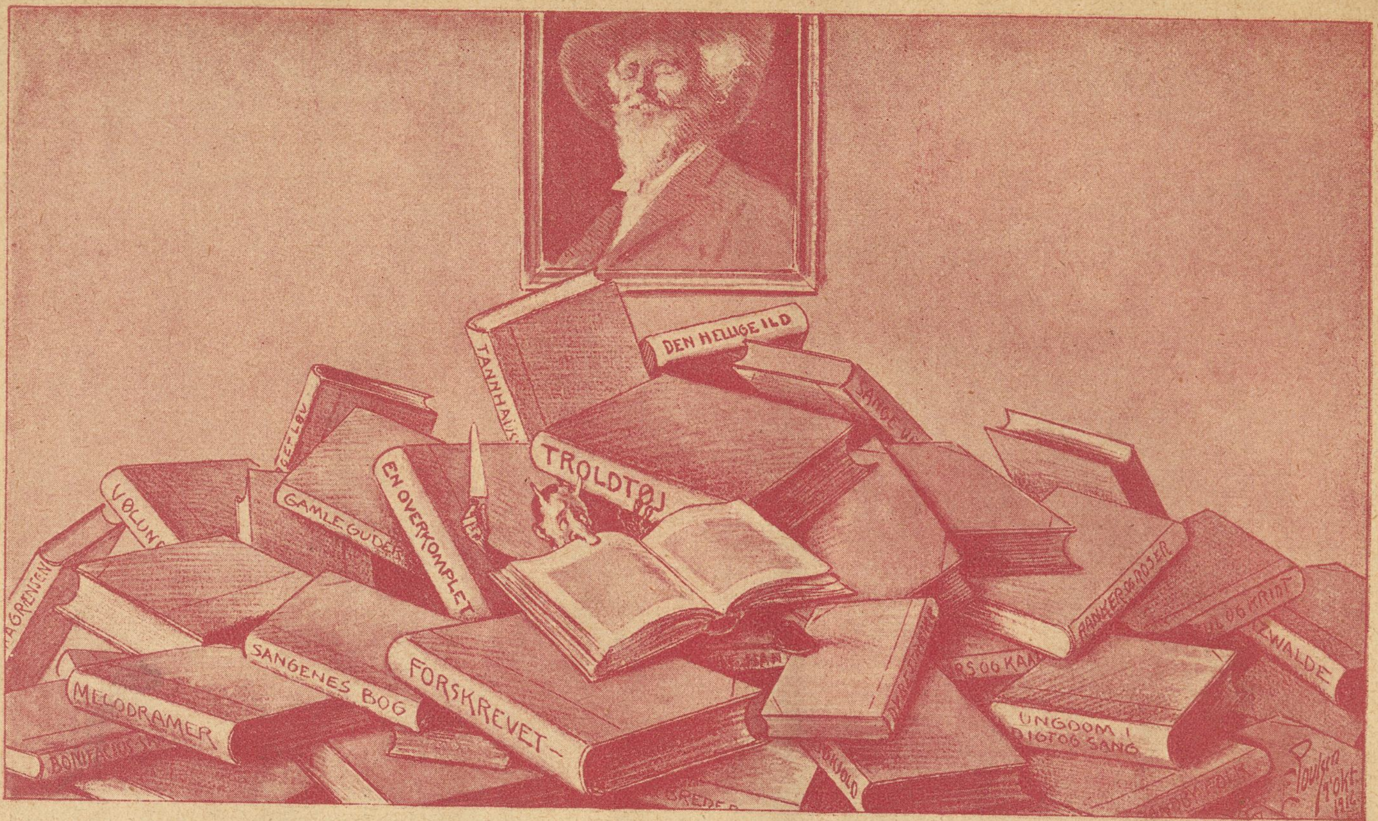

Tegning af Emil Poulsen.

Kai Friis-Møller foretager en »betimelig, omend ikke smertefri Operation« paa Drachmanns Værker.

Fa'en løs!

Den haardhjærtede og vigtige Gaardejer forlangte af sine Folk, at de skulde tage Hatten dybt af, naar de mødte ham. Nu havde han faaet en ny, stærk og svært rask Karl, og da de forleden mødtes ved Porten og Karlen beholdt Næverne i Lommen, sagde Gaardejeren:

— Hør, Du der, kan Du ikke faa Kasketten af som de andre:

Og Karlen svarer:

— Jo, det kan jeg godt, og Frakken med og Vesten med — men saa vil jeg sige Dem, *at saa er Fa'en osse løs!*

„Bluff".

Der er Tvivl om, hvor det at »bluffe« (forbløffe) stammer fra — Tyskland eller Amerika. Her er den virkelige Oprindelse: En Tiger fangede en Abe, og for at redde sit Liv lovede Aben at skaffe Tigeren et meget bedre Maaltid, hvorpaa den førte det sultne Bæst til en Mark, hvor et Æsel gik og græssede. Tigeren havde aldrig før set et Æsel og slikkede sig allerede om Munden, men Æslet, der saa Faren, raabte til Aben: Abe dog, før har Du altid bragt mig *to* Tigre, og i Dag er jeg netop saa sulten!

Da Tigeren hørte dette, stak den Halen mellem Benene og forsvandt.

Se, *det* var at »bløffe«.

Tegning af P. V. Hansen. PVH 1916

Overopsynsmand (Larsen) Palbo i stille Betragtninger. Bispebjerg Hospital.

Skole-Historie.

I Historietimen: Læreren spørger Børnene, hvor mange Krige Danmark-Norge har ført mod Svenskerne.

— Seks, svarer Peter hurtigt.

— Seks! siger Læreren — regn dem op!

— En—to—tre—fire—fem—seks, svarer Peter tillidsfuldt.

Det danske Fodboldhold bærer sin Fører „Spiret" over den svenske Grænse.

Frit efter Cederstrøm — Tegning af Emil Poulsen.

Danmarks Farver sku' de føre fremad og skaffe dem en Sejr paa det fremmede Sted,
Men da de Herrer stille listed hjemad, var et *Sverrigs* Farver, de var pyntet med!

Frise af Erik Lasser

Min Ven Christensen.

Fabrikant (Gullasch!) Olsen udtaler sig:

Næh, der ska' sgu' en Del Fornuft aa L'ievægt i Sindet te a' døje disse Tider, hvor Tjansen li'som ligger og lumrer i Luften, Theodor. Man maa lægge Baand paa sine Lidenskaber, maa man.

Sitter jaj nu ikke i Morges og læser i Bladene a' min go'e Ven Christensen er sat i Spjældet? Aa hvorfor, om jaj maa spørre? *Han ku' ikke taale Tiden,* Thedor! Den var for stor; der var for majet aa gøre; den gik ham te Ho'det, ser du. For Christensen ha'de et Ho'de. Hva' har vi andre, spø'r jaj? Kors, hvor den Mand var stoppet med Ideer! Bestille no'et har han aldrig gidet. I den Henseende var han go' Højremand aa loyal te Tæerne. Arbe'de med Næverne lod han andre om. Det smed for lidt a' sig. Næj, med hans Geni! Ja, jaj bru'er nødig stærke Ord, men Christensen var nu et Geni — aa nu sitter han i Spjældet.

Ka' Du huske dengang, a' vi to gamle Kammersjuker stod i hver sin Ende a' Dronning Luises Bro, ved hver sin Banvogn? Stod vi ikke der møjsommelig aa sol'te 6 for 25 Øre li'e fra om Morningen a' aa te ud paa Aftningen, aa tjente do'lig te det tørre Brød, spø'r jaj? Men hva' gør'e Christensen? Ser Du en Da' jaj staar og tænker paa at udvide Forretningen med lidt Sild te Maagerne, saa kommer han al'saa flot kørendes med en Trækkevogn. »Hva' Fa'en æ' det daj, Olsen,« si'er han saa. »Ja, gu' æ' det maj,« svarer jaj, aa efter a' vi har udvekslet de sædvanlige Høflighedsdikkedarer, si'er jaj: Hva' æ' du gaaet hen aa æ' be'en Jordarbe'dsmand, Christensen? aa saa skævede jaj te Trækkevognen, hvor der la' saa majet som en hal' Skæppe Jord. »Næj,« si'er han, »gu' æ' jaj ej; men ska vi ikke gaa ned og faa Halsen badet? — Naa, det g'or'e vi, aa Christensen fortalte maj om sin ny Gesjæft. Ser Du, han gik barestens en Mor'en ud paa Fæljen aa gravede et Par Spande Jord, som han al'saa smed op paa Kærren, aa saa korte han omkring aa pottede Planter om for Folk. Den gik stry'endes! Forstaar Du, naar der kom en Jomfru med sin Gyldenlak aa vilde ha' den pottet om, saa slog han den gamle Jord ud i den ene Ende a' Dyngen aa tog ny Jord i den anden, aa, ser Du paa den Maade be' han ved a' ha' Jord nok paa Vognen. Det ga' Skejs, for Folk var som de var tossede te aa vilde ha' pottet om, og Christensen ku' potte saa'n en 300 Planter à 5 Øre paa et Par Eftermiddagstimer. — Var det ikke fint regnet ud, spø'r jaj?

En anden Gang ha'de han ingveteret maj ud aa se paa en Villa, han ha'de lejet sig i Brønshøj. — Naa, nærmer beset var Villaen en gammel Hytte med Klude i Vinduerne aa saa videre. Men tror Du ikke Christensen ha'de sine Hensigter med aa leje den? Jo, han ha'de faaet Ideen te en Gesjæft — en storartet Idé. Han fangede en halv Snes Rotter — levendes, aa dem satte han i no'le store Zinkbaljer i Kælderen aa laa et Laag over. Saa forede han Dyrene med alt mulig Affald, aa de formerede sig som bare Fa'en. I Løbet a kort Tid ha'de han hele Hytten fuld a Baljer med Rotter i, aa naar a' han gad, huggede han bare Halerne a' saa majet som et Hundrede Rotter aa afleverede dem paa Brandstasjonen aa modtog sine 10 Krus. — Ja, det var Pokkers saa han forstod det — aa som han ha'de Ideer!

Der var en Tanke, som a han gik aa rodede med en Tid, aa som han flere Gange udviklede for maj, men den fik han al'saa ikke g'ort no'et ved. Nu om Stunder ka' Folk jo forsikres for alt mellem Himmel Jord, for Liv aa Ulykke aa Sygdom aa for Tab ved Tyveri, Ildebrand aa majet andet. Men nu æ det et Faktum, a' der mellem Aar aa Da' maa erligges mange Bøder i den Offentlige paa Grund a' Daarskaber, som a' man har g'ort under Paaværkning a' Spiritus. Ser Du, nu var det Christensens Tanke al'saa a' lave en hel ny Slags Forsikring, som a' der sikrede en mod den Slags Tab — en *Kæfertforsikring.* — Ja, der æ sgu no'et om'et, Theodor. Tanken æ undfanget a' et Geni!

Naa saa kom Kri'en, aa Christensen be Miljonær et Par Gange godt aa vel paa Gu' ved hva'. —

— Jo, han var sgu et Geni, Theodor — aa nu sitter han al'saa i Spjældet!

Per Bonde.

DFB Ikke alene Afholdsfolk men **alle**, der ønsker ekstraktrigt og skattefrit Øl, forlanger DFB
De forenede Bryggeriers **Krone Lagerøl** og **Krone Pilsner**

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen“, Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

„Danmarks“ Brød forhandles overalt.

Maanen er hvid
og blændende hvid Hud faar enhver, der daglig bruger
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faaes overalt à 32 Øre Stk.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Gift Dem aldrig — før De har besøgt Snedkermester Chr. Jensens 4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87 (ligefor Sølvgade) samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6. Danmarks største Afbetalingsforretning.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

„RAVNEN„ udkommer hver Torsdag

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 65 Vogne kører overalt i Byen.

Arbejdernes Brændselsforsyning
Odense — Telefoner 989—1989 — Kontor og Lager ved Havnen

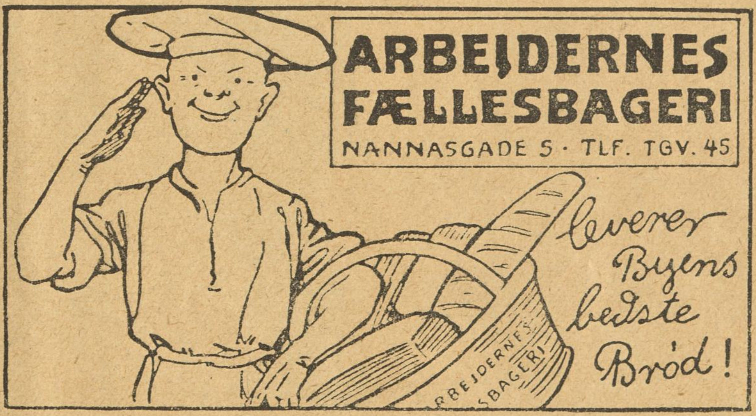

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 50 Øre Kvartalet, 12 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade

F.E. BORDING KØBENHAVN

Fra det mørke København.

Tegning af Aage Grønholdt.

De Hjemløse.

16 Sider

12 Øre

RAVNEN

Nr. 43. Redigeret af AXEL WESSEL ※ Torsdag den 26. Oktober. 1916.

Den barmhjertige Samaritan (Adresse ubekendt!)

Tegning af P. V. Hansen

Præsten: Kan I ingen Lejlighed faa, saa kom indenfor — her er Plads nok!

TEL. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684. 3349

Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, Fødevarer, Konserves. samt Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.

13. Højbroplads 13.

TUBORG

LEVERANDØR TIL DET KONGELIG DANSKE HOF

Tuborg

Lager
Pilsner
Porter
Münchener
Wiener
Export

ØL

Grundlagt 1850 Grundlagt 1850

A/s De danske Vin- & Konservesfabrikker

I · D · BEAUVAIS
M · RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR

KONSERVES · FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

Tilskære & Sy-Kursus

Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi, Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

THOMSENS MAGASINER

1 Kl. Dameskræderi

Nikolajgade 13
Kristianshavns Torv 6
Ryesgade 128
Slotsgade 3

AFBETALING

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI

Prøv
vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13. København F.

Yale Laase & Nøgler
Ny Østergade 2.

Køsters Mavebitter
Svane Apotheket
god **Randers** velsmagende
Bør nydes overalt. Faas overalt.

Præsten som Fodboldspiller.

En ung Kapellan i en lille jysk By viste megen Interesse for Ungdommen, og da han vilde være »som en af deres egne«, deltog han i deres Fodboldspil.

Efter en Tids Forløb betroede han sin gamle Præst, at Fodboldspillet ødelagde hans Moral. Spillet fristede ham til at bruge for »stærke« Udtryk. Præsten trøstede ham og anbefalede ham at putte en lille Sten i Lommen, hvergang han kom til at bande.

Efter otte Dages Forløb kom Kapellanen op til den gamle Præst og viste ham sine Lommer. De var fulde af Sten.

— Det kunde dog være værre, sagde den gamle Præst.

— Ja, men udenfor staar der en hel Trillebør fuld! svarede Kapellanen.

Hun betænkte sig.

Hun: Det er ikke fint af Dig at fortælle, at jeg var saa opsat paa at faa Dig. Du ved godt, at da Du friede, sagde jeg ikke Ja før Dagen efter.

Han: Det stemmer! Jeg friede Kl. 11,59 Eftermiddag, og Du sagde Ja den næste Morgen Kl. 12,1.

Tegning af M. Kristensen.

Situationen.

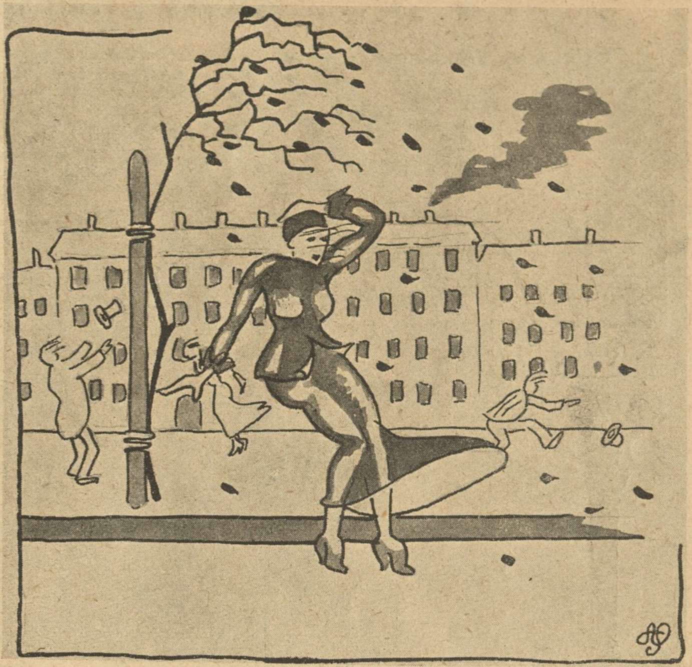

Tegning af A. Østrup.

Efteraar.

Vestre-Fattig-Kirkegaard.

Nu gløder over Tuerne Dagens sidste Timer,
nu hvisker det saa mindeligt i Graves stride Græs.
Er det Vestre-Fængsels Klokke, som hæst og sprukkent kimer,
mens Graverkarlen rumler med det sidste Ukrudt-Læs?

Hvad er det vel, som drager til de ukendtes Tuer,
til disse tavse Høje over Fattigdommens Hær?
En Stemning af Gengældelse, som vredt og voldsomt truer,
saa flammerød og brandtung som Solnedgangens Skær!

Thi disse, som her ligger, skal rejse sig af Grave,
og Skyggerne en Hævnens Dag skal holde Retfærds Dom —
en skønne Dag, hvor Tingene skal sættes helt i Lave,
en skønne Dag, hvor Retten for Uret sætter Bom.

Det hvisker trist i Græsset over Fattigfolkets Tuer,
og dog er det — det første til en stor og herlig Sang,
det er manende Toner, som ulmer nu og truer —
de kan vokse til en sværdskarp og hvinende Klang!

— — — — — —

Se, hist ved en Tue, der sidder en Morlille —
den gamle Mund vel mumler om hendes døde Barn —
Ja, han var én af dem, mod hvem Livet handler ilde —
En af dem, som pæne Folk forarget kalder »*Skarn*«!

Lidt tidt maaske var han Gæst i Landets Fængsler,
og ofte Landets Love i Trods og Nød han brød,
Dog engang var han ganske ung med Ungdoms stærke Længsler —
men Drengen, hendes ene fik Fattigdommens Død.

Forjaget og forbandet af et Samfunds Rakker-Hunde —
i Fængslets skumle Giftluft fik han Svindsots gule Pest —
Det var, som han blev kysset af tusind glubske Munde
hver Nat, naar ved hans Halmsæk Feberen var Gæst.
— — — — — —

Nu gløder over Tuerne Dagens sidste Timer,
nu suser det saa sværdskarpt i Graves stride Straa.
Det er Vestre-Fængslets Klokker, som hæst og sprukkent kimer,
mens alle grønne Farver de bliver langsomt graa.

Nu strimer over Tuerne Solens sidste Straaler,
og Skyggerne bli'r lange, og Dagen langsomt dør.
For dem, der ligger under, nu intet Tiden maaler,
for dem er evigt trukket Glemslens sorte Slør.

Harald Raage.

De forenede Bryggeriers Central Hvidtøl og Skibsøl

„Hiv og Sving søger Arbejde".

En ny og morsom Serie for Ungdommen.

Tegning af Emil Poulsen

Gadelivsbillede.

Plakatsøjlen paa Raadhuspladsen opstillet af A/S „Københavns Plakatsøjler“ Skindergade 41.

— Men er hun Dig ogsaa tro?
— Er Du gal! Hvor skulde jeg ha' Raad til det?

Johanne fra Rødby.

Mel.: »Charlotte« af Oprt. »Hulter til Bulter«.

Johanne her til Byen kom
fra Rødby for at se sig om
en tem'lig silde Aftenstund i Maj;
det var lidt koldt, Johanne frøs,
hun traskede omkring og nøs,
indtil jeg hende mødte paa min Vej.
Jeg hende Armen bød galant,
til Tivoli vi Vejen fandt,
hun fulgte lidt genert og dum.
Dog snart vi storked' og storkede,
alt hvad vi orked' og orkede
— hun holdt sig dog stadigvæk stum.
Johanne, aa Johanne, Du er saa voldsom tavs,
si' dog noget, Strik, smil et Øjeblik,
aa, mit Hjerte har det snavs;
Johanne, aa Johanne, saa tal dog et Minut;
saa'n som Du Dig tér,
tydeligt man ser,
at Du er fra Rødby a', min søde Snut!

Johanne var, det saa jeg straks,
en Kvinde af en egen Slags,
thi aldrig Knævren paa den lille gik;
sød var hun, trods lidt Fyldighed,
og til den smaa Uskyldighed
jeg fried' næste Dag og fik — et Nik.
Saa blev vi gift, gik godt i Spænd,
men naar som andre Ægtemænd
jeg ofte kom lidt »løftet« hjem,
hun laa kun og stirred' og stirrede,
og det mig forvirred', forvirrede,
at ikke et Ord hun fik frem.
Johanne, aa Johanne, Du er saa voldsom tavs;
si' dog noget, Strik,
skænd et Øjeblik,
jeg har været til en Sjavs;
Johanne, aa Johanne, saa præk dog et Minut;
er det en Maner,
Herregud, man ser
ligestraks, Du er fra Rødby a', min Snut!

Naa, Tiden gik i Mag og Ro,
jeg havde Husfred nok for to,
og Husfred er en Ting, jeg skønner paa.
Hver Sommer Fruen tog en Tur
til Rødby Havn paa Badekur,
om Vintren fik hun gerne et Par Smaa.
— Saa kom igaar jeg tidlig hjem
og fandt — ja, først min Dør paa Klem,
dernæst Johanne hos en Knøs;
paa Piben han bakked' og bakkede,
Johanne snakked' og snakkede,
ja, Gud, hvor hun snakkede løs!
Johanne, aa Johanne, naa *derfor* var Du tavs,
at Du kan og tør,
aa, hvor ondt det gør,
og som jeg mig føler snavs!
Johanne, aa Johanne, vort skønne Ægteskab!
Hvem er Fyren der?
Herregud, man ser
ligestraks, han er fra Rødby a', den Flab!

Per Rønde.

VAGABOND OG MILLIONÆR

EN SPÆNDENDE AMERIKANSK ROMAN

— Naturligvis vil vi ikke fare saa haardt frem mod Dem, hvis De aflægger fuldstændig Tilstaaelse, sagde Jimmy. Det er egentlig kun Corbetson, vi vil tillivs.

Han gjorde en Pavse, under hvilken Pennick forvirret betragtede snart den ene, snart den anden, og tilføjede derpaa:

— Jeg har alle Deres Rapporter, saa hele Sagen er saa klar som vel mulig.

— Men De er jo Hemple, protesterede Pennick.

— Denne unge Mand er James A. Dukanes Søn, bekræftede Kendle alvorligt og gik et Skridt nærmere. Og idet han vendte sig mod Jimmy, tilføjede han:

— Skal jeg give ham Haandjærn paa? Og han raslede med en Haandfuld Søm, han havde i Lommen.

En Skælven gennemfor Handelsforstanderen.

— Holdt, holdt! raabte han.

Han skjulte Ansigtet i sine Hænder og sad et Øjeblik helt lammet af Rædsel, nervøs Angst og Fortvivlelse. Lovens Vogter var slaaet ned paa ham — saadan troede han idetmindste — og det var Corbetson, som med fagre Løfter havde lokket ham ind paa Forbrydelsens Vej, saa det skumle Fængsel nu ventede ham.

— Lad mig drikke et Glas til, sagde han endelig.

Men hans Haand rystede saa voldsomt, at Jimmy maatte hælde det op for ham. Han tømte Glasset i ét Drag, og Jimmy lod en Bemærkning falde om, at Pennick snart vilde befinde sig paa et Sted, hvor der kun kunde faas Vand de første tyve Aar.

— Vær ikke streng mod mig, mine Herrer, sagde Pennick. Jeg har ikke faaet meget for det. — Chefen har selv taget det meste. Det var ham, som fandt paa Knebet og lokkede mig med, og bag efter tog han selv Løvens Part. Jeg har aldrig drukket meget, før jeg blev indviklet i dette her — det var den eneste Maade, hvorpaa jeg kunde styrke mine slappe Nerver. Det bliver min Død, hvis jeg kommer i Fængsel — mit Helbred er fuldstændigt undergravet.

Jimmy paatog sig en deltagende Mine.

— Hør nu engang, Pennick, jeg har ikke noget imod Dem personligt, og det er mit Ord, der er det afgørende i denne Sag. Maaske kan jeg ordne det saadan, at De slipper for at komme i Fængsel... Nej, bliv siddende og lad være med at klappe mig, tilføjede han, thi Pennick havde pludselig rejst sig, var ravet hen til ham og havde grebet hans Haand.

— For Guds Skyld, Jimmy, ræk mig en hjælpende Haand! bad han.

— Det er godt, Pennick, svarede den unge Mand, helt forlegen ved den andens Sindsbevægelse; sæt Dem paa Sengen igen! Vi skal se, hvad vi kan gøre for Dem!

Og henvendt til Kendle, tilføjede han:

— Nedskriv hans Tilstaaelse!

Pennick lettede da sin Samvittighed og forklarede de Metoder, han havde anvendt for at bedrage Firmaet. Han tog Bøger og Papirer frem, for at forklare Systemet med de dobbelte Kontorer, og paaviste, hvorledes denne Plan, der først var lagt af Corbetson, efterhaanden var bleven sat i System, først i mindre Stil, men tilsidst omfattende hele Forretningen.

Kendle formede af Pennicks Tilstaaelse en klar og tydelig Redegørelse, der var fuldud fældende for Corbetson.

— Ikke daarligt, ikke daarligt, mumlede Jimmy, der vel forstod at skatte de værdifulde Oplysninger.

Saa skrev Handelsforstanderen med skælvende Haand, men ikke helt uden Haab, sit Navn under Redegørelsen, og den falske Sheriff skrev under som Vidne.

Kendle saa skarpt paa Forbryderen og sagde:

— Det er altsaa Meningen, at han ikke skal i Fængsel? Saadan gaar det altid; naar Politiet vil gøre sin Pligt, er der altid en eller anden barmhjertig Sjæl, som lægger sig imellem og hindrer Retfærdighedens Gang!

— Pennick skal *ikke* i Fængsel, det svarer jeg for; svarede Jimmy yderst bestemt.

— Gudskelov! Alene Tanken om Fængsel kan gøre mig helt syg! udbrød Pennick. Jeg ønsker bare at komme et Sted hen, hvor jeg kan begynde et hæderligt Liv.

— Gør Dem da i Orden; De rejser allerede i Nat.

— I Nat?

— Ja. Sheriffen tager Dem med til Milton og ser at De kommer med Toget; saa kan De rejse, hvorhen De vil.

Et nyt, heftig Anfald af Angst greb Pennick.

— Han arresterer mig, han slipper mig ikke!

— Frygt ikke for det. Han faar alle sine Ordrer af mig. Men inden De rejser, maa De give mig Cifferet til Pengeskabet; skriv den op! Kender De noget til Bedragerierne med Cementen?

— Nej, jeg har bare hørt snakke derom, og har aldrig brudt mig om at anstille Efterforskninger — jeg har haft nok at gøre med det her i Butikken.

En halv Time senere laa hele Huset i Mørke. To Skikkelser, Handelsforstanderen og hans Medhjælper, steg ind i en Vogn, der holdt udenfor Døren. Pennick tog Plads ved Siden af Kusken, der ikke var nogen anden end Kendle.

Pennick lænede sig frem og trykkede Jimmys Haand.

— Jeg haaber, De faar fat i ham, den Tyveknægt. Alt vilde have været godt for mit Vedkommende, hvis han ikke havde været. Jeg skriver til Dem, Jimmy, hvor jeg er at finde.

— Farvel, Pennick, De har intet at frygte.

Vognen forsvandt i Nattens Mørke. Dukane stod et Øjeblik helt ubevægelig. Intet andet Lys var at se end Himlens Stjerner, ingen anden Lyd hørtes end Hedens evindelige Brusen. Hele Verden tav, undtagen Heden, Jimmy og de to Mænd, der kørte op gennem Silver Peak-dalen.

— Nu gælder det om at tage et Tag med Chefen, tænkte Jimmy og gik tilbage til Butikken.

Men først gik han ind og lagde sig paa Sengen og drømte om en vis dejlig, ung Pige.

IX. EN PRIVAT HUSUNDERSØGELSE

Dukane pustede en Røgsky op mod Taget og betragtede mildt sin Foresatte og Chef; han sad rigtig og slangede sig paa en Stol, der stod lænet mod Disken, med Fødderne hvilende paa en Tønde og Knæene i Højde med Hagen. Morgensolen skinnede varmt og behageligt ind gennem den aabentstaaende Dør.

— Pennick klagede i Nat over at han pludselig var bleven daarlig, svarede Jimmy paa Corbetsons Spørgsmaal. Han var øjensynlig meget nervøs, thi han begav sig af Sted med det samme og overdrog mig at passe Butikken.

— Det var en mærkelig Handlemaade — og uden at raadføre sig med mig! udbrød Corbetson.

— Aa, han satte mig ind i alt — Rapporterne, Regningerne og Bøgerne. Jeg er ogsaa dygtig til Bogføring.

Corbetson følte sig mere og mere ilde til Mode og kastede et hurtigt Blik omkring i Butikken. Saa saa han ransagende paa Hemple.

Men denne fortsatte ganske ubekymret:

— Gør Dem ingen Bekymringer, Overingeniør. Han har sat mig ind i Deres Metoder — jeg skal nok passe Butikken godt; vær ikke bange for det, tilføjede han og blinkede forstaaende til Corbetson.

— Hvad mener De? sagde Chefen skarpt.

— Saa — saa, tal nu ikke i den Tone. Hvordan skulde det hele gaa, hvis jeg ikke kendte Detaljerne? Jeg kan forsikre Dem, at jeg er meget mere dreven end Pennick, naar det gælder den Slags Sager. Men selvfølgelig maa jeg have min Andel af Udbyttet.

Opfyldt af Had til den unge Mand som Corbetson var, følte han sig ved disse Ord grebet af en voldsom Lyst til at kvæle ham; men han var hjælpeløst fortabt — det indsaa han godt: ved Pennicks besynderlige Forsvinden var han blevet sammenkoblet med en lidet ønskværdig Medskyldig. Hemple var allerede begyndt at anslaa en fortrolig Tone, og det vilde sikkert ikke vare længe inden han blev endnu frækkere.

Corbetson skælvede ved Tanken om den ny Fare der truede ham; den unge Mand var hensynsløs og klog og lod sig ikke afskrække af noget; satte han sig blot det mindste op imod ham, vilde han udbasune for hele Verden, hvad han vidste. Ja, det var sandelig en farlig Historie, dette her — et Barns Leg med Krudt! Og hvad der var det værste: Hemple vilde snart blive klar over sin Magt og tumle med ham som han lystede.

— Det var godt, han stak af, sagde han og forsøgte at anslaa en ligegyldig Tone, Pennick var halvt skør af Drik. Han har vel fortalt Dem en hel Del dumme Historier . . . .

— Nej, han viste mig Bøgerne. Det er nok saa godt, at vi to kommer til at forstaa hinanden rigtigt. Jeg vil have min Del af Fortjenesten, ellers fortæller jeg Sagen vidt og bredt, og det vil sikkert ikke blive saa rart for Dem, Hr. Corbetson. Staa nu ikke og se saa ked ud af det; jeg skal nok staa Dem bi — forsøg derfor blot at se lidt glad og smilende ud. Pengene er lette nok at tjene, og Udsigten til eventuelt at komme i Spjældet, maa jeg finde mig i ligesaa godt som De.

— Tal ikke saa højt! udbrød Chefen ude af sig selv af Raseri.

— Nej, lad os hviske. Sig mig, hvor meget faar jeg som min Part? Det maa jeg have at vide med det samme.

I Corbetsons Blik kunde man læse, at han var lige ved at begaa et Mord; han overvejede for og imod, og tøvede med at træffe en Afgørelse. Som Arbejdschef maatte han jo have en til at forestaa Forretningen, og endskønt han hadede Hemple og pintes ved Tanken om at skulle have noget fælles med ham, saa han ingen anden Udvej.

Oprevet i en indre Kamp mellem Tøven, Frygt og Kval, svarede Corbetson endelig med lav Stemme, at Hemple skulde faa en Fjerdepart med.

I samme Øjeblik han udtalte disse Ord, kunde han have bidt sin Tunge af, for at faa dem tilbage.

— Det er godt; det skal komme til at gaa som et Urværk, sagde Jimmy; men jeg maa have en Medhjælper.

— Skaf et eller andet Fæ, som ikke opdager for meget, hvæsede Corbetson.

— Jeg tager Hop Spencer. Han vilde saamænd ikke opdage noget, selv om det laa lige for Næsen af ham. De og jeg er rigtignok kommen paa den grønne Gren, ikke sandt gamle Svend! Det skal gi' ordentlig i Pengeposen, hva'?

Den ligefremme Henrykkelse og den skrækindjagende Ligefremhed, hvormed Hemple gav sine Følelser Luft, fik Blodet til at stivne i Corbetsons Aarer; thi — som det altid er Tilfælde med Begyndere paa Forbryderbanen — Corbetson havde endnu ikke skuet den i al dens Nøgenhed. Det skurede uhyggeligt i hans Øren, naar nogen udtalte sig paa en saa ugenert Maade, og fremmanede ubehagelige Billeder angaaende den Straf, der, hvis det gik galt — vilde ramme ham. Gud give, at Hemple havde ligget paa Havets Bund med en Møllesten om Halsen!

Fra dette Øjeblik stammede de sorte Tanker, som fra nu af opfyldte Arbejdschefen Sjæl.

Samme Formiddag blev Hop Spencer indsat i sin forgudede Ven Jimmys gamle Stilling som Medhjælper i Butikken.

Da han indfandt sig med sin Bagage, lyttede han begærligt til de Anvisninger vedrørende Forretningen, som Hemple gav ham til Vejledning.

— Du kan vel læse Tal? spurgte den nye Handelsforstander.

Hop Spencer nikkede bejaende.

— Det er godt, fortsatte Jimmy; Du behøver bare at rette Dig efter Priserne paa Sedlerne, lægge Pengene i Skufferne og ryge saa mange Cigarer, Du lyster. Men hold Dig fra stærke Drikke, Hop — Du har saamænd vanskeligt nok ved at gaa, og det vilde gøre mig ondt at skulle se Dig være nødsaget til at tage Forbenene med til Hjælp.

Spencer lo hjerteligt. Han rørte aldrig en Draabe Spiritus, hvilket Hemple ogsaa godt vidste, Formaning forekom ham derfor ovenud komisk.

— Jeg skal drikke mig fuld hver Aften! sagde han spøgende.

— Og kommer Lauter eller nogen af hans Stalbrødre herhen for at lave Ballade, saa skyd bare paa dem, var Jimmys sidste Formaning.

Ugen gik uden at der hændte noget, som greb forstyrrende ind i Handelsforstanderens og hans Medhjælpers rolige og ensformige Liv. De var virkelig stærkt optagne, da Jimmy nu ogsaa maatte tage sig af Bogføring — et mærkeligt Virvar af Navne og Tal, som voldte ham et forfærdeligt Hovedbrud og afpressede ham mange Suk. Spencer voldte det megen Møje og Besvær at tyde Pennicks Kragetæer, og disse Hieroglyfer kunde holde ham beskæftiget flere Timer i Træk, thi han vilde gerne arbejde sig ihjel for Hemple, om det skulde være nødvendigt.

Det skete undertiden, at Dukane pludselig standsede midt under Arbejdet og spurgte sig selv, om han nogensinde mere skulde faa Enid Crofton at se; thi nu var der gaaet tre — fire — fem Dage siden hin vidunderlige Morgen, da hun kyssede ham, og siden havde han ikke set det mindste til hende — Slavebunden som han var af sit frivillige Martyrium, var det ham som om der var gaaet Aarhundreder i disse fem Dage.

Saa kom Natten til den femte Dag.

Dukane og Spencer var gaaet til Ro, den sidste i det Værelse, som før beboedes af Pennick. Begge var trætte. Jimmy havde lige lukket Øjnene, da han vækkedes af en sagte Støj henne ved Vinduet. Han satte sig over Ende, saa sig forvirret om og lod den ene Fod glide ned paa Gulvet.

(Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

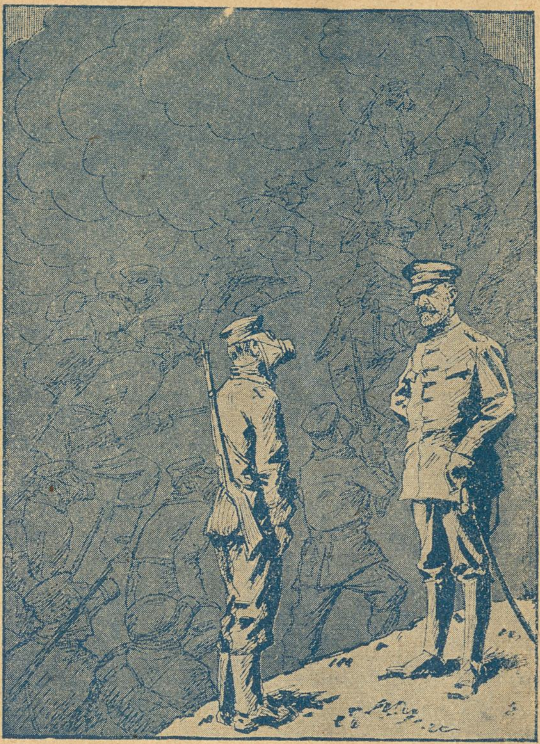

Betmann-Holweg: Disse Masker beskytter alsaa mod giftig Gas?
— Javel, Hr. Rigskansler.
— Saa vil vi indføre dem i Wilhelmstrasse!
(»Simplicissimus.«)

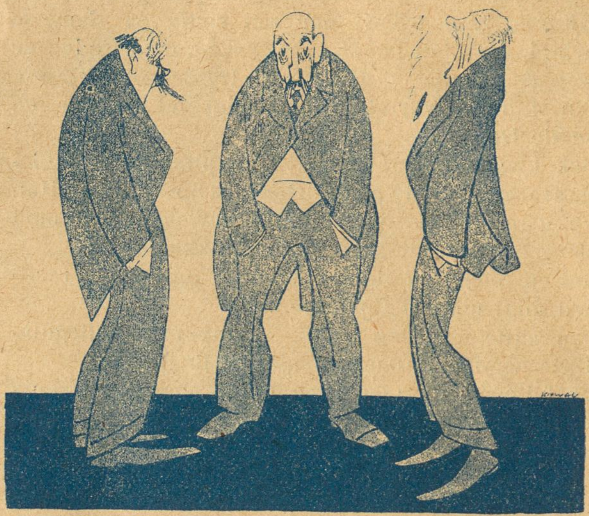

— Fy fan, hvor det är trist — skulle vi gå ut och höra ett glass musik! (»Søndags-Nisse«)

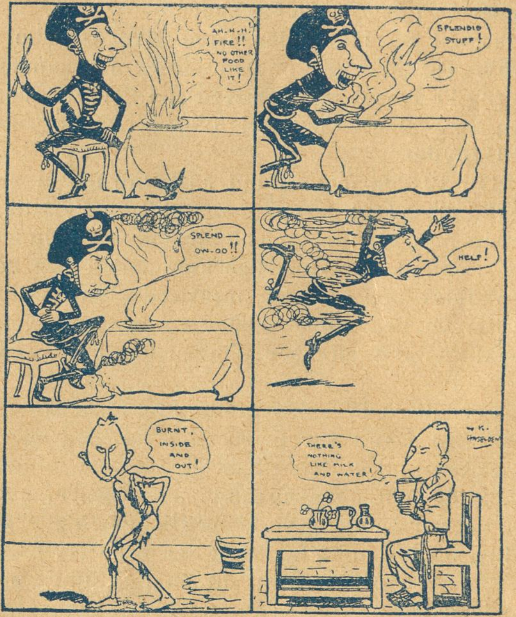

Tyskland er ikke heldig som »Ildæder«.
(»Daily Mirror.«)

Rusland hædrer Verduns tapre Forsvarer.
(»Le Telegraf,« Holland.)

Johan har faaet en Chokolademand paa sin Fødselsdag, og han stiller den paa Kakkelovnsbordet. Da han vender tilbage for at fryde sig ved Synet af sin Chokolademand, er denne forsvunden. Johan løber ud til sin Mor og raaber:
— Mor! Mor! Manden har gjort og er gaaet!
(»Strix.«)

C. B. MØLLER & Co.s
Cigarer og Cigaretter
er de mest velsmagende:

Børscigaren, stor
Populair, mellem
Exporta —
La Marca —
pr. 3 Stk. 0,25.

Triumph & Florida etc. pr. Stk. 0,11.

Rød Indmad

Kloge Høns.

J Borgernes Raad man Sagerne drøfted.
Da var det, manende Stemmer sig løfted:
„Det op til Mangel paa Boliger trækker!“
„Aa Gud, sikke Sludder og Vrøvl!“ sa'
Becker.

Saa gik da en Tid, og Nøden sig nærmed,
men Højre om Grundejerlommerne skærmed.
Det voksede svært i de Husvildes Rækker:
Anti'erne sov — højst snorkede Becker.

Ved Flyttedag Sundholm fuld man propped,
og Folk i Kommuneskolerne stopped.
Ej sandt, til højlydt Beundring ægger
det Fremsyn, der vistes af Højre og
Becker!

Hurra for de Herrer! Jo jo, det er Fyre,
der véd, hvorledes en By man skal styre!
Men vent, til Marts vi en Lussing dem
smækker,
saa dukker vi Højre med samt deres Becker!

Marie Lassen som Dekanesse i Vallø og som Folketingskandidat i Rudkøbing.

Marie Lassen.

Ved næste Valg saa bliver den bøs:
Fru *Lassen* vil Krigsminist'ren bekri'e!
Og *I. C.* raaber: Bravo, min Tøs,
slaa fra dig og vind, hæng i, Marie!

Naa, *munche* den Dame man sagtens
kan,
lad *I. C.* bare larme og hvæse!
Marie hun hugger ej *Langeland*,
men nøjes pænt med den *lange Næse*.

Harejagten er inde.

Forleden sad jeg og spekulerede over alt det meningsløse, der findes i vor Tilværelse, og saa faldt det mig ind at prøve paa at udfinde, hvad der var *det meningsløseste af alt*. Jeg granskede i adskillige Skrifter og fik tilsidst fat paa *Starckes* Psykologi. Aha, sagde jeg, her er Toppunktet naaet. Men saa ringede min Husvært paa, vi fik os en lille hyggelig Passiar, og efter 5 Minuters Forløb vidste jeg, hvad der er Meningsløshedens Apotheose — det er *Huslejeloven!*

Dusør!

Jeg skiftede Bopæl forgangen Da',
det kostede blodige Krus, desværre!
Men da jeg saa vilde i Døren ta',
kom Værten, tog Fedtkabudsen a'
og sa'e: *›En lille Dusør, go'e Herre!‹*

18/10. Millionæren *Bøjsen Thøgersen* blev i Dag dømt til 3 Aars Forbedringshus for Svindlerier med adskillige Fade Fedt.

— Ja, og nu sidder han altsaa selv i *Fedtefadet*.

Jeg mødte igaar en Rigsdagsmand — han jamrede sig over alt det tilstundende Lovgivningsarbejde. Nu skal vi ogsaa i Lag med en ny og bedre Dyrtidslov, sukkede han. Naa, det at gøre den nugældende Dyrtidslov bedre, kan da umulig volde videre Besvær — den er nemlig saa ravgal, som den kan være. Spørg bare Fattigfolk!

— Du — Barberen neden under klager over mit Spil, han siger min Violin er *skrigende*.

— Det er naturligvis Misundelse; hans Kniv er jo altid *stum!*

Film.

›Faust‹ er nu bleven ›filmatiseret‹ og vil en af de nærmeste Dage blive forevist i et af vore største Biografteatre. Vi har haft Lejlighed til at se Plakaten. Den ser saaledes ud:

›Margarethe paa Viflen‹
Han forførte hende.
Kolossalt spændende Drama.
Varer 3 Timer.
1. Akt.
Det mislykkede Selvmordsforsøg.
2. Akt.
Hun bider paa Krogen.
3. Akt.
Duellen ved Kirkedøren.
4. Akt.
Fanden tager hende.
(Filmen forbudt i Hongkong. Børn har ikke Adgang!)

Dyrtid.

Min Kraft er smeltet, før var den som Erts.
›Hvor finde jeg Hjælp, hvor finde jeg Trøst,‹
jeg sukkede sagte med skælvende Røst.
Min Klage blev hørt af Hr. Skoma'er Hertz,
han trykked mig ømt og varmt til sit Bryst:
›Her har du ihvertfald lidt Skotøjs-Trust!‹

Danske Barberere i Karikatur.

O. Bohn. Heinegade 2.

SAMLEDE AKTIVER CA. 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
PRÆMIE-RESERVE over 14 Mill. Kr.

Køb Alfa Margarine

Holbergsgade 6

Gift Dem aldrig — før De har besøgt Snedkermester Chr. Jensens 4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87 (ligefor Sølvgade) samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6. Danmarks største Afbetalingsforretning.

Forlovelses-ringe
Københavns Specialforretning.
Gothersgade 34, Th. Halgreen
Lige for Regnegade. — Grundlagt 1880.

I. V. Rasmussens Danseskoler
Program faas i Kioskerne.
Undervisningen begynder 1. Oktbr.

Køb RAVNEN

ÆGGERBECKS ÆGTE FINE IRIS
forfiner · forskönner · bevarer Huden
Alles Yndlingssæbe

„Danmarks" Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

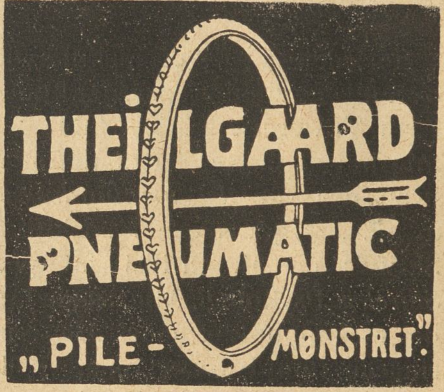

Det er en Fornøjelse
at arbejde med VI-TO Kraft-Skurepulver.
Enestaaende virksomt. Let at arbejde med.
Angriber ikke Hænderne.
Enefabrikanter:
Kaalunds Sæbefabriker, Kolding.

Johns, Thisted. Tak. Lev i Haabet.

Villy Olafson, Prøvesten. Vi skal nok tage os af Deres lille Tegning.

Einer Friis. Det var en større Leverance — men kommer Tid, kommer Raad.

C. Mar., Esbjerg. De skal faa en af Deres Tegninger optagne — forhaabentlig inden De er død af Længsel!

REBUS: K
Opløsning: Stork! (stor K).
Indsendt af M. C.

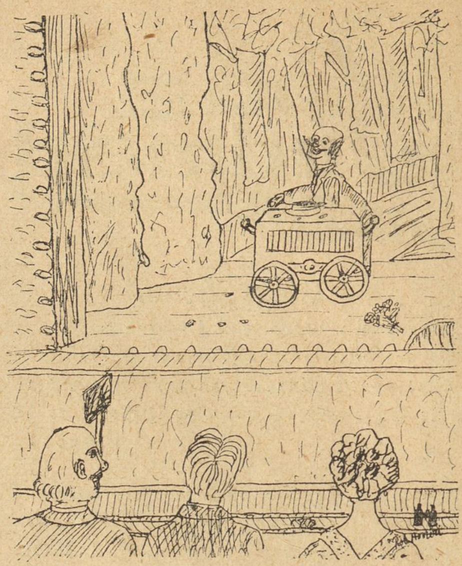

Fra Provinsen.

En af Skuespillerne er inde paa Scenen i Pausen for at samle Penge til Flyverværnet, han staar hele Tiden og tørrer sig i Panden, en af Tilskuerne raaber da i den familiære Tone, som bruges i Provinsen »Hej, Charles, hvad sveder Du for, Du har jo ikke bestilt noget.«

Charles: »Hov, det er s'gu rigtig — ta' li'e og bestil en Sjus med Dobbelt-væge!« Rob. H., Snekkersten.

Sygepasser Nr. 89. (kommer gaaende med en Blindtarm og møder paa Vejen Overlægen.)

Overlægen: Hvad er det, De kommer med?

Sygepasser Nr. 89: Det er noget, jeg skulde kaste bort.

Overlægen: Er De gal Mand, det er jo en Blindtarm.

Sygepasser Nr. 89: Ja vel Hr. Overlæge, det er vel ogsaa derfor, at den er ka'sert!

Sygepasseren havde nemlig engang hørt noget om, at man kunde blive kasseret for Blindtarmsbetændelse.

Med Hilsen til Bladet H. P. M.

Redaktør *Axel Wessel* træffes paa »Ravnen«s Redaktionskontor, Nørre Farimagsgade 49, 2. Sal, Mandag, Tirsdag, Onsdag og Lørdag Eftermiddag fra Kl. 2—4 og Fredag Aften fra Kl. 7—9.

»Ravnen«s Telefoner: 1189—7604.

Frø.

Læreren: Husk, at hvad Menneskene saar, det skal det høste. Saar man Blomster, bliver det Blomster, og saar man Ugræs, bliver det Ugræs.

Theodor: Jamen, Hr. Lærer, naar man saar Fuglefrø, kommer der jo ingen Fugle!

Første Præmie.

Jens kommer stolt hjem fra Skole og viser sin Mor, at han har faaet en Præmie.

Moderen: — Det var da storartet! Hvad har Du faaet den for?

Jens: — Frøkenen spurgte, hvormange Ben en Ko har, og jeg sagde fem.

Moderen: Men en Ko har jo kun fire Ben —

Jens: Jamen de andre sagde *seks!*

Vanskeligt.

Spaakonen: Deres Kone bliver efterstræbt af en anden Mand. De maa tage hende med overalt, hvor De færdes.

Ægtemanden: Det kan jeg skutte, jeg er Skorstensfejer!

Hos Lægen.

Lægen: Kan De spise Noget?

Patienten: Aa, Tak, Hr. Doktor, det er saamegen Elskværdighed igen!

Lægen: Nej, De misforstaar, jeg mener: Har De nogen Appetit — har De ikke Lyst til at spise Noget?

Patienten: Ja, naar Doktoren absulut vil ha' det, saa — maaske en lille Bøf og en Pilsner!

Tvillinger.

Graad og Latter høres fra Kammeret, og Faderen ilede til.

— Hvad er der i Vejen?

Den leende Tvilling: — Det er bare det, at Pigen har vasket Bror *to* Gange og mig slet ikke!

Solidaritet.

Nr. 84: Du skulde mælde Korporalen, forde han kaldte Dig et Fæ.

85: Næ.

84: Hvorfor ikke?

85: For det gode Kammeratskabs Skyld!

Tegning af Storm-Nielsen.

Ekspedienten: Jeg kan anbefale Dem denne Fyldepen paa det bedste.

Kunden: (Afholdsfanatiker) Næ, jeg tror, jeg vil holde mig til Blyanten. Jeg risikerer bare, at Pennen begynder at — ***sprutte!***

Det værste!

Den Besøgende: Jeg erfarer til min Rædsel, at Grevinden var med i det forulykkede Tog, og at den Vogn, hvori Grevinden sad, kørte lige ind i Ventesalen —

Grevinden: — Jamen, tænk, hvor græsseligt! Det var ind i en tredje Klasses Ventesal!!

Livserfaring.

— Bliver Du ikke træt af Sommergæster, som klager over Maden?

— Det gjorde jeg til at begynde med, men nu ser jeg anderledes paa Sagen. Der er mere at tjene paa Pensionærer, som knurrer og ikke spiser, end paa Pensionærer, som spiser og ikke knurrer!

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

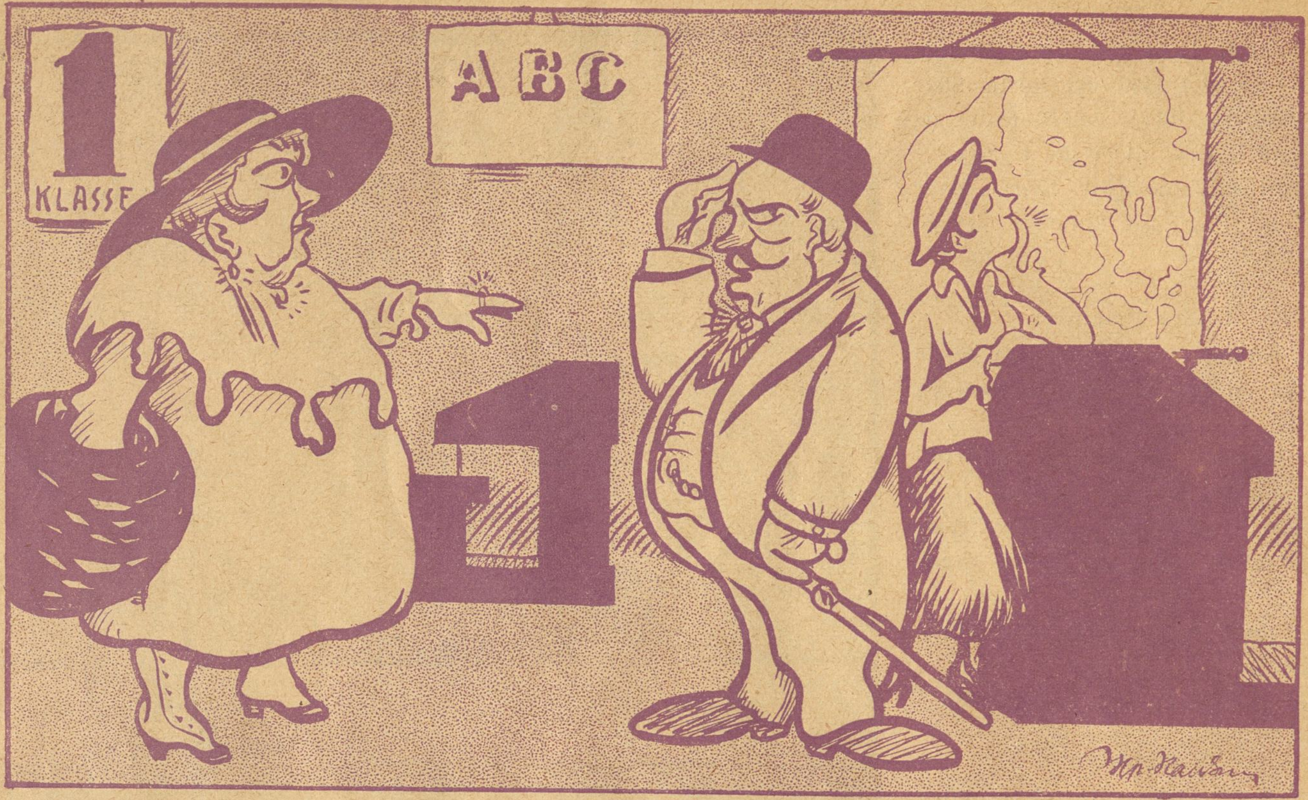

Bolignød. Tegning af Hp. Hansen.

Fru Gullasch: Nu har Du solgt saamajet Gullasch, og saa vil Du byde mig saadan en Lejlighed!

Et bedaarende Rejseæventyr.

Midt paa Dagen fik jeg Telegram fra Direktør Kurasso, at Pladsen som Chef for Hovedafdelingen stod mig aaben, og jeg blev selvfølgelig glad. Jeg kendte ikke Direktøren personlig, men han var en gammel Bekendt af min Familje. Klokken 8 om Aftenen kort før Iltogets Afgang stod jeg paa Perronen for at opsøge mig en tom Kupé.

›Vil Herren med Iltoget?‹ spurgte en Konduktør.

›Ja.‹

Med disse Ord aabnede han Døren til en ›Kupé for Rygere‹.

En tyk Kappe, som naaede mig lige til Fødderne, trak jeg paa, svøbte mig ind i mit Rejsetæppe, tog min Rejsehue paa, trak den ned over Ørerne og satte mig til Ro i et Hjørne med det faste Forsæt saa behageligt som muligt — at sove Natten bort.

Mit Haab blev ikke skuffet; der kom ikke flere ind, og bestemt paa Klokkeslettet bruste Toget ud i den mørke Nat. Lidt efter lidt havde den ensformige Buldren hensat mig i en halvsovende Tilstand.

Saa lød en Fløjten, to eller tre Stød ved for stærk Bremsning; Toget standser.

›Château-Thierry!‹ raabte Kunduktøren med hæs Røst. Jeg blinkede og strakte mig lidt! Hu! en kold Luftstrøm slaar mig i Ansigtet. Kupédøren slaas op, og hurtig som en Hvirvelvind stiger en ung Dame op i Kupéen.

— Ser man det, tænkte jeg, den Dame maa ikke være bange for Tobaksrøg, siden hun stiger herind.

Da jeg saa, at en Kunduktør rakte hende Rejsesagerne, tilbød jeg ikke min Hjælp. Toget kørte allerede videre.

›Farvel saa længe, Tante!‹ raabte den unge Dame endnu en Gang.

›Farvel, kære Barn!‹ lød Svaret; ›pak Dig godt ind. . . . tusind Hilsener til Dine Forældre. . . . lykkelig Rejse, Gilberte. . . . Farvel!‹

Min Rejsekammerat hed altsaa Gilberte, et smukt Navn, som kun kunde bæres af en smuk Kvinde. Jeg aabnede begge Øjnene og saa paa min Rejsekammerat.

Da jeg ved Afrejsen fra Paris havde dæmpet Lampelyset paa min Side, var jeg fuldstændig i Skygge, medens den unge Dame stod i fuld Belysning.

Hun var virkelig smuk; kønt brunt Haar, en Smule purret af Blæsten, fine Ansigtstræk, meget store Øjne, som forekom mig blaa, og en fortryllende slank Figur, som omsluttedes af en tætsiddende Klædesjakke. Med et Ord: en fuldendt elegant Skikkelse.

Jeg mærkede, at hun saa opmærksomt paa mig. Fuldstændigt indsvøbt i min Ulsters rørte jeg mig ikke.

Hun trak paa Skulderen, syntes at spekulere et Øjeblik, saa igen hen til mit Hjørne, som om hun vilde gennemtrænge Mørket med sine Blikke og tog derpaa sin Beslutning.

Efterat hun op af Rejsetasken havde taget en Morgenkjole af stribet Flonel, trak hun Jakken af og derpaa Kjolelivet, svøbte sig ind i Morgenkjolen og tog en Pelskrave paa. Efterat Ombytningen var endt, trak hun sig ind i sit Hjørne, svøbte det varme Tæppe om sig, og syntes at ville overgive sig til Gud Morfeus.

Under hele Forvandlingen havde jeg ikke rørt mig, for ikke at skræmme min Rejsekammerat. Aabenbart havde hun antaget mig for en Dame, og hvor sælsomt det end forekom mig, saa var det dog den eneste Forklaring, jeg kunde finde. Hun syntes at være godt paa Vej til at sove ind.

Midnat! Halv Et! Et! Ikke Spor af Søvn. Ethvert Spor af Træthed var forsvundet! Det var virkelig for taabeligt.

›Fronard! Fronard! Tre Minutter!‹

Jeg rejste mig op, rystede Tæppet af mig og var i et Spring ude af Kupeen for at faa mig et Glas Cognac i Restaurationen. Jeg skyllede det ned og vendte, saa hurtig min Kappe tillod det, tilbage til min Kupee, thi tre Minutter

Fortsættes Side 686.

Tegning af Emil Poulsen

Under den københavnske Bolignød, Oktober 1916.

gaar hurtig og der var ikke noget tillokkende ved Tanken om at blive tilbage i saadan en Rede som Fronard.

I samme Øjeblik som Afgangssignalet bliver givet, har jeg naaet min Kupee og skal til at stige ind — da, hvad ser jeg. Min blide Rejsekammerat, som sov saa godt, staar som en straffende Engel, rank som et Lys overfor mig.

»Min Herre, Deres Opførsel er uhørt!« sagde hun med dirrende Stemme. »Nej, De maa ikke stige ind her, jeg vil ikke have det!« Og hun stillede sig lige foran mig i Døraabningen.

Jeg stod allerede med den ene Fod paa Trinet, Stationsforstanderen, som troede jeg var færdig, gav Signal til Afgang, Tilbagetog var umuligt.

Uden at tænke videre over, hvorfor en saadan Modtagelse, overfor hvilken jeg ved enhver anden Lejlighed vilde have strakt Vaaben, blev mig til Del, trængte jeg den svage Barriere, som i den unge Frues Skikkelse traadte mig i Møde, til Side, hoppede op i Kupeen og lukkede Døren.

Toget satte sig i Bevægelse.

Min unge Kammerat var uvilkaarlig vegen et Skridt tilbage og udstødte et kort Udraab. Hun saa sig raadvild om efter Nødlinen. Men Mørket hindrede hende i at finde den, og kraftløs, opgivende det hele, fuldstændig som hun i det mindste ventede Mord, sank hun ned paa Sædet.

Jeg havde atter faaet hele mine Koldblodighed. Jeg nærmede mig hende og sagde med mild Stemme:

»Berolige Dem, naadige Frue! hvad frygter De dog af mig, hvorved har jeg vakt Deres Uvilje?«

Hun saa gennemtrængende paa mig med sine store, sorte Øjne — thi sorte var de, ikke blaa — i hvilke der endnu lynede en Gnist af Vrede.

»Hvad De har gjort?« gentog hun med en ophidset, skælvende Stemme. »De spørger mig, hvad De har gjort. Men, min Herre, det er uhørt, skrækkeligt, saaledes at. . . . bedrage en Dame, og gøre sig ukendelig for at. . . . aa nej, det er for rædsomt!«

En mørk Rødme skød op i hendes Ansigt, og hun vendte sig bort.

»Jeg kunde ikke forhindre Dem at stige herind.«

»Nej, men De kunde have sagt et Ord, De kunde i det mindste have vist Deres gode Vilje ved at være mig behjælpelig, da jeg steg ind — saa var Misforstaaelsen ikke sket.«

»Ja, fik jeg vel Tid dertil? De var jo næppe kommen ind Kupeen, før De begyndte at gøre Toilette.«

Hun gjorde en afværgende Bevægelse.

»Men jeg forsikrer Dem, min Frue, at i det Øjeblik lukkede jeg Øjnene lige saa fast som om jeg sov.«

»Virkelig?« sagde hun en Smule beroliget.

»Ja, sandelig.«

Hun rystede paa Hovedet, som om hun ikke rigtig troede mig.

»For øvrigt,« begyndte hun igen energisk, »hvis De havde været paa den Plads, som tilhører Dem, havde saadan Noget aldrig kunnet hænde.«

»Hvorledes, Frue? Det forekommer mig dog, at jeg var her før Dem, og Pladsen tilkom mig.«

»Saa — virkelig? Og hvornaar er Herrerne begyndt at køre i Damekupee? Hvis jeg straks havde bemærket det, skulde jeg nok allerede i Château-Thierry have gjort Konduktøren opmærksom paa det.

»Damekupee? men det er dog vel stærkt!« udbrød jeg nu, ogsaa ophidset. Jeg steg med Vilje i Paris ind i en Røgkupee for at kunne være alene. Jeg tilstaar, at jeg blev meget forbavset, da jeg saa Dem vælge en Røgkupee.«

»Min Herre, De gjorde klogere i ikke at spille forbavset, det lykkes Dem ikke lige overfor mig, jeg veed. . . .«

»Tilgiv mig, Frue, jeg forsikrer Dem, at jeg steg ind i en Røgkupee og at jeg umulig kunde ane, hvilken »Ære«, der vilde blive mig tildel ved Deres Selskab.«

»Og jeg kan kun, min Herre, gentage for Dem, at jeg valgte en Damekupee og ikke kunde tænke mig, at en Herre vilde have den Dristighed. . . .«

»Aa, jeg beder. . . . Beviset er jo let at skaffe, Frue, men jeg beder Dem om ikke at beskylde mig. . . .«

»Aa, jeg kan selv let bevise min Paastand. . . .«

Samtidig havde vi Begge skyndt os til vore Pladser og forsøgte at løsgøre de smaa Skilte, som skulde tjene os som Bevis.

»Maaske De *nu* endelig vil indrømme?«

Og samtidig holdt vi begge Skiltene hen til Lampen.

Hun læste højt: »*Damekupee* — ser De?«

Jeg svarede som et Ekko: »*Røgkupee*. . . er De nu overbevist?«

Vi konstaterede gensidig Rigtigheden af vor Paastand, idet vi byttede Skilte, og derpaa saa vi paa hinanden og brast i en munter Latter.

Hendes Vrede var altsaa forbi. Hun lo og lo sølvklart, og jeg akkompagnerede hende.

»I hvert Fald,« sagde hun tilsidst »er det en meget underlig Jernbanestyrelse, der tilllader saadan Noget.«

Bulderet fra Toget lød mindre højt. Lys begyndte at dukke op, og vi kørte langsommere.

»Hvad er det allerede Nancy?« spurgte hun og kom hen til Vinduet ved min Side for at se ud.

»Oh, Papa er der!« raabte hun glad.

Jeg aabnede Døren, og let hoppede hun ned paa Perronen og omfavnede straks efter en Herre med et militærisk Udseende.

Jeg steg ogsaa ud, og da jeg gik forbi Parret, hørte jeg Herren spørge halvhøjt:

»Har Du rejst alene med den Herre?«

Hun vendte Hovedet bort og trak Faderen med sig, saa at jeg ikke kunde høre hendes Svar. Medens jeg gik ind til Buffeten, spurgte jeg mig selv: »Hvor i al Verden har jeg set den Herre? Han forekommer mig saa bekendt.«

Tyve Minutter senere traf jeg Fader og Datter udenfor Kupeen.

Uden ringeste Tegn til Forlegenhed steg min Rejsekammerat først ind. Imedens stod den gamle Herre og fikserede mig.

»Undskyld,« sagde han med en let Tøven og hilste paa mig, »er De ikke Hr. Gaston de Verdzel?«

»Jo, rigtig,« svarede jeg med et Buk,

Han rakte Haaanden mod mig.

»Ah, min kjære unge Ven, det er, haaber jeg et godt Omen for Fremtiden. De kunde vel ikke tænke Dem, at Deres Direktør vilde rejse Dem i Møde?«

»Min Direktør,« stammede jeg og hilste.

»Og hvorledes har Deres Fader det?« spurgte han.

Stadig mere forvirret mumlede jeg de sædvanlige Fraser og tænkte ved mig selv, at det var et forbandet Uheld at skulle træde frem for sin Chef under saadanne Omstændigheder.

Den prægtige gamle Herre saa min Forlegenhed og skubbede mig, med et venligt Slag paa Skulderen han til Kupeedøren.

»Vi maa stige ind,« sagde han »Toget gaar straks. Ah,« tilføjede han leende, »i Damekupee altsaa og ikke en Gang alene, tiltræder De Rejsen til Deres nye Stilling.«

Begge Skiltene laa endnu paa Sædet. Den unge Pige — det var jeg nu sikker paa, at hun var — gjorde mig opmærksom derpaa ved at se hen til dem, og alle Tre begyndte vi at le.

»Hr. Direktør« begyndte jeg derpaa. »De ser, at jeg ikke er saa skyldig, som det ser ud til.«

Gilberte vendte sig rødmende bort.

»Nej, nej,« mente den gamle Herre, »men nu staar De under min Befaling og jeg skal nok udtænke en Straf for Dem. — — —

Jeg ønsker alle mine Kolleger en lignende Straf, som den jeg fik; thi inden et Aar var Gilberte min Hustru.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen“, Nørrebros Runddel, Concert hver Aften. **Harald Hansen,** Telf. 10392.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

HERMAN JUST'S
Parisorfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

„RAVNEN„ udkommer hver Torsdag

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 1,25 o Middag à 70 Øre
Nørre Farimagsgade 57.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

—Danmarks fineste Taffelvand—
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.
Generaldepôt: Rømersgade 15. Telefoner 9256—9257.

Det noterer jeg, at
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe
er den bedste.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen „Jylland“
Randers.
anbefaler sine hyggelige Restaurations- og Selskabslokaler J. ANDERSEN.
Telefon: RANDERS 344.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Forsamlingsbygningen
Helsingør
(Helsingør Folketeater)
anbefaler sine hyggelige
Restaurations- og Selskabslokaler.

Køb Varer fra „Français“
16, Lille Kongensgade 16.

Th. Jensens avt.

skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57.
Telefon Nora 2677 y.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 50 Øre Kvartalet, 12 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F.E.BORDING KØBENHAVN.

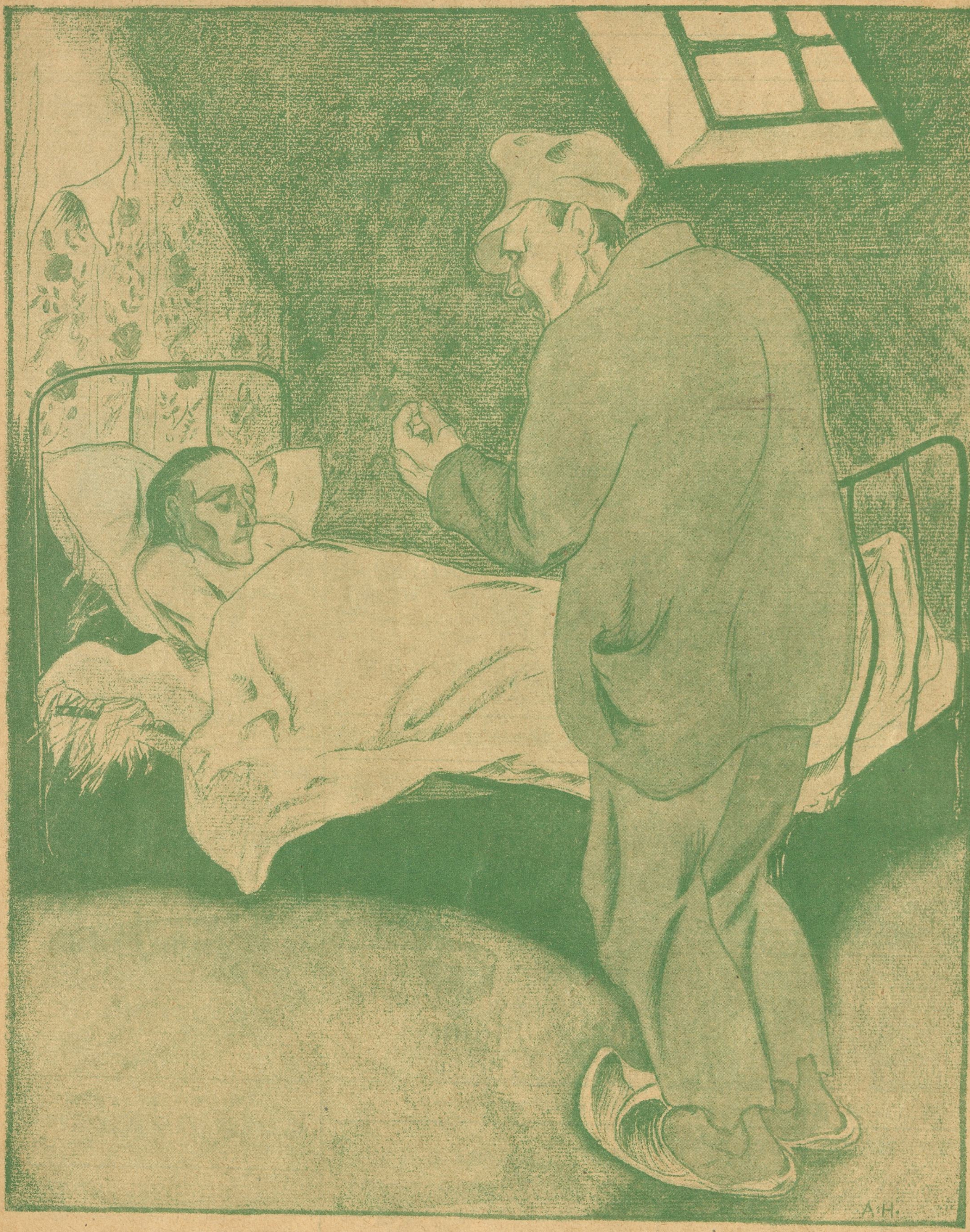

Tegning af Anton Hansen.

Aa, Gudskelov at hun er død, saa slipper jeg for at fortælle hende, at jeg hellerikke fik Arbejde i Dag.

C. W. OBELS Normal-, Kentucky- og Smal-Skraa i imprægnerede Æsker 10 Øre.

16 Sider 12 Øre

RAVNEN

Nr. 44. Redigeret af AXEL WESSEL ❊ Torsdag den 2. November. 1916.

Tegning af Alfred Proessdorf.

— Er Du nu din Mand tro?
— Ja, til en Afveksling!

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Tilskære & Sy-Kursus
Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi, Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

Carl Jacobsen & Co.
N. Farimagsg. 64.
Paa Afbetaling
Jakke-klædninger
fra Kr. 45–75 Kr.

Grundlagt 1850 Grundlagt 1850
A/s De danske Vin- & Konservesfabrikker
I. D. BEAUVAIS
M. RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR
KONSERVES · FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13. København F.

I. V. Rasmussens Danseskoler
Program faas i Kioskerne.
Undervisningen begynder 1. Oktbr.

Vadskeriet „Ventegodt"
Brønshøj L.
Tlf. Brønshøj 93 og 96
Lufttørring.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NY ØSTERGADE 2
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Møbler
Sengeudstyr Kredit fra 4 Kr. mdl.
CHRISTOFFER LARSEN, Godthaabsvej 175.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

„RAVNEN" koster kun 12 Øre.

„Kollegiale Karikaturer“.

Tegning af Skuespiller Erik Lassen.
Ahnfelt Rønne.

Næb og Kløer.

Naturligvis tyder det paa en »højere Kultur«, at man er god mod Dyr — Notabene: smukke Dyr og rare Dyr; slemme Dyr og grimme Dyr kan godt ryge ad Hedehusene til. Vær imidlertid lidt forsigtig med at prise alle de Mennesker, der holder af Dyr. Gamle arrige Damer, hvis Hjærter er som Isklumper, oversavler i uhyggelig Henrykkelse deres Mopper, og unge, til det abeagtige letsindige, Kvinder faar adskillige af deres uhyggelige Synder mod Mennesker godskrevne, fordi de er saa »forfærdelig venlige« mod Dyr!

En Kronhjort blev forleden skudt af et Par Mænd, der saa Lejlighed til at tjene en Slump Penge paa det herreløse Dyr. I et mægtigt Raserianfald skældes disse »Søndagsjægere« ud af endog navngivne Mænd, som finder det utroligt raat og gement at skyde det dejlige, stolte, prægtige Og-saa-videre-Dyr.

Saasnart disse indignerede Mænd kan præstere Bevis for, at de i deres Liv altid har opført sig hæderligt og smukt overfor deres Medmennesker og navnlig kan godtgøre, at deres Hjærter har blødt (og helst deres Pung ogsaa!) ved Synet af usle, dybfattige Mennesker og radforarmede Børn — saa skal jeg tage min Hat beskæmmet af for dem.

I modsat Fald bestaar deres Protest kun af falsk og hysterisk Indignation til 4 Skilling Pundet.

Undskyld Ulejligheden. *Dr. Tyf.*

Modig.

Hun: Hvis en ung Pige friede til Dem, vilde De saa gifte Dem med hende?

Han: Nej, Frøken. En Pige, der havde Mod til at fri til mig — havde jeg ikke Mod til at gifte mig med!

Kun Døden.

— Du, nu er Andersen holdt op med at drikke.

— Saa? Hvornaar døde han?

Fy, Tøs!

Anna (peger paa et Vægbillede): — Frøken, hvad hedder det dér Dyr?

Lærerinden: Det er en Mammut, et Kæmpedyr, som forlængst er uddød.

Anna: Fandtes det dengang, Frøknen var en lille Pige?

Paa Damperen.

En Passager paa Bornholmerdamperen gik under Rejsen ind i sit Lugaf og overraskede her en Bonde, som stod og børstede sig med hans Tandbørste.

— Hvor tør De vove at bruge min Tandbørste?

— Aa, undskyld, jeg troede, den hørte til Skibet!

Det bedste Talent.

— Jeg hører, Hr. Grosserer, at Deres ældste Datter spiller paa Klaver, og at den yngste synger. Hvilke Selskabstalenter har saa Deres tredie Datter?

— Hun hverken synger eller spiller!

Musikalsk Nydelse.

— I Dag er det første Gang, jeg har haft Glæde af at høre Pianoet i fuld Gang ovenpaa.

— Var det saadan fin Musik?

— Næ, Udpantningsfolkene bar det ud!

Kunstnerliv.

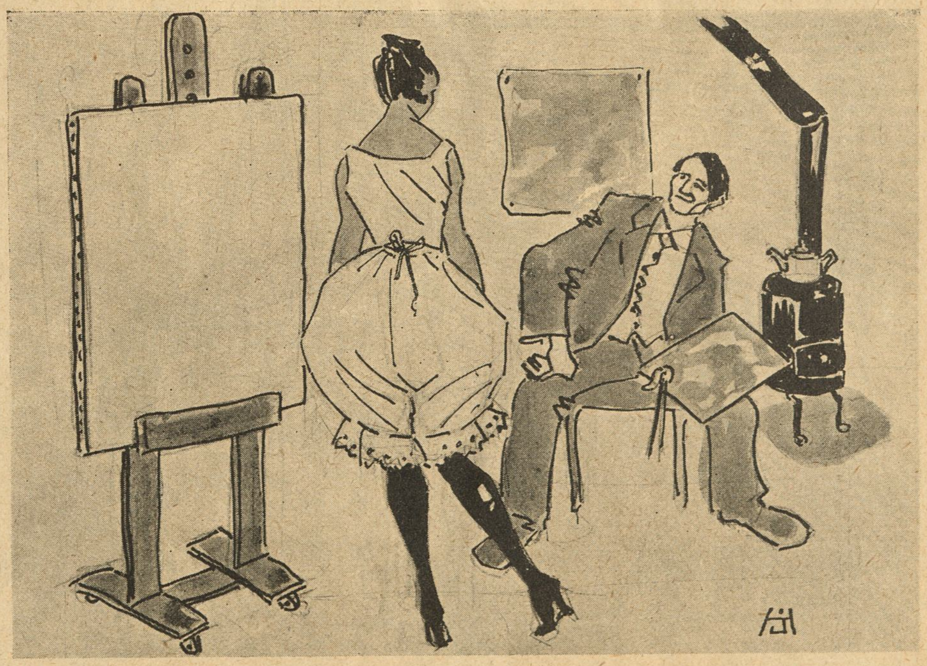

Tegning af Helgo Jørgensen

— Ta' og rør noget sort Farve ud og pensel mine Strømpehuller med!

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

„Hiv og Sving søger Arbejde".

Tegning af Emil Poulsen.

En ny og morsom Serie for Ungdommen.

Mød mig Ansigt til Ansigt, De træffer da en virkelig god Skræder. Vejen er ej for lang.

Smukke Skuldre. Kraven passer fint i Halsen. Kraver, som ej passer, kan jeg kurere.

Carl Bergstrøm, Ø. Fasanvej 66. Telf. Taga 236 v.

Udstyrs- og Fjerlageret.
Specialitet:
Barnesenge.
Nørrebrogade 25,
Hj. af Blaagaardsgade.
Tlf. 553.

Altid Nyheder paa Plader og Valser.

Fonografer, Grammofoner samt Musikinstrumenter og Strenge billigst.
Dybbølsgade 53, Telefon: Vester 3007.

MØBLER faas billig paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkonerallé 46. Telf. 7155

AKTIESELSKABET
H. MATZEN
CLICHEER
HURTIGST BEDST BILLIGST
22 KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
TELEFON 7057 · KØBENHAVN · TELEGR.ADR. CLICHÉMATZEN

Mineralvandsfabrikken
„PHØNIX“
Langgade 75. — Forh. Bryggeriet Phønix.
Anbefaler sine 1. Kl. Mineralvande.
Bringes overalt i København.
Telefon 3968.

Vil De holde her
jeg skal nemlig op i Kafe København, i hvis hyggelige Lokaler man spiser og drikker godt til rimelige Priser. Her er stort uden- og indenlandsk Bladhold, samt 2 nye 1. Klasses Billarder.
Husk 13, Vesterbrogade 13 Mezzaninen
Kolling Møller.

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799 x

Elektr. Drift. Telf. Nora 1799 x
FORLOV DEM IKKE
før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe, 14 Karat fra 6 Kr., 18 Karat fra 8 Kr.
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

Billard Salon
Eleganteste i København
Købmagergade 63-65
Lindberg Larsen
Telf. 1962

Spar reelt 25 %
Fine blaa Serges- og kulørte Habitter, har været benyttet som Rejseprøver, sælges for godt halv Pris. Bestillinger efter Maal, med Prøve, udf. paa faa Dage.
Direkte Import af engelske Dame- og Herre-Regnfrakker.
Københavns Beklædnings-Magasin, Skindergade 6. Indg. i Porten. Ingen Butik.
Aaben fra 10—5. Telf. Byen 1988 y.

Adler
Skrivemaskiner
benyttes af alle Fagforeninger
Forlang Katalog
Telefoner: 9682-11682

Fra 1 April
er
Traverbanens Restaurant
daglig aaben
Ludvig Jensen.

Car Jacobsen Vinhandel
Eneforhandler af Prévot Cognac
Kontor Østbanegade 3.
Telefon 4072.
Lagre Østerbrogade 4 og Bergensgade 1.

Clichéer.
LIND HANSEN
Købmagergade Nr. 9 (Elevator)
TELEFON 6288

(11. Gang.)

Præmieopgave!

Ovenstaaende Annoncer vil fremkomme 13 Gange, og hver Gang mangler der i en af Annoncerne et Bogstav. Disse 13 Bogstaver danner tilsammen 3 Ord. Indsend disse 3 Ord til »Ravnen« og De kan vinde

Husqvarna
berømte Symaskiner.
Leveret til Regeringens Syværksteder. De kommunale Fortsættelseskursus i København og Frederiksberg, Dansk Skræderforbunds samtlige Centralværkst., Skrædermestr. Fagskole. Samtl. Teatres Skrædersale, Landets største Syskoler og Systuer samt 35,000 danske Familier.
Det svenske Staal er bedst!
Holmens Kanal 3
København K.
Telefon: Centr. 1876.

Præmieanvisninger paa 100 — 50 — 25 — 15 og 10 Kr., som udstedes paa en eller flere af ovenstaaende Annoncører efter Vinderens Ønske.
Enhver Køber af »Ravnen« kan deltage! Følg med straks!

Storeksportør Rasmus' Vise.

Mel.: »Laura med den røde Fjer«. (Af »Sommerrevyen 1916«).

I Smørum Rasmus gik og sukkede fortabt,
han syntes knapt,
at han var skabt
alene til at vande Kø'r; hans Evner vil
nok til lidt mer slaa til
— uden Tvivl.
En skønne Dag han kyssed sin Rasmines Trut:
Farvel, min Glut,
og resolut
han tog til København — barber't i Søndagstøj
og fik en Bøf med Løg
sig hos Wiv'l.
Og Rasmus, lille kække Ras,
tømte otte Snapseglas,
hvorpaa han følte sig vel tilpas,
ja, næsten paa sin rette Plads
— gjorde Ras.

En ældre Herre be'r om Plads ved Rasses Bord
i pæne Ord,
mens Rasmus glor,
han præsenterer sig, tar Plads og snakker væk,
Ras saa ej før saa fræk
en Person.
»Hør, lille Ven, De er fra Landet, jeg kan li' Dem, hvad om vi
i Kompagni
fik lavet en Forretning, hvis De da har Mod,
som gi'r Dem mindst en god
Million!?«
Aa, Rasmus, lille kække Ras,
tabte Du dit Snapseglas,
ach, Donnerwetter, verstehnst du das?
snart er Du paa din rette Plads,
lille Ras!

Og saa blev Rasmus Eksportør i største Stil,
fik Luksusbil,
erfor med Smil,
hvordan man med lidt Frækhed af det røden Guld
sin Pengekiste fuld
let kan faa.
Og Tiden gik for ham fra Nytaar til Sanct Hans
i Fest og Glans,
ja, som en Dans,
indtil Assessor Thorup sagde Stop en Dag
og fik ham anbragt bag
Laas og Slaa.
Aa, Rasmus, lille kække Ras,
føj dog for en Suppedas,
mon Du Dig føler helt vel tilpas
— kom Du nu paa din rette Plads,
lille Ras?

Per Bonde.

VAGABOND OG MILLIONÆR

EN SPÆNDENDE AMERIKANSK ROMAN

Vinduskrogen blev løftet op, saa fulgte der et Øjebliks fuldkommen Stilhed, og derpaa blev Vinduet forsigtigt aabnet.

Jimmys Hjerte bankede voldsomt, han ønskede brændende, at han nu havde haft en af de lange Coltrevolvere i Haanden, og han aflagde helligt Løfte om, at han herefterdags mindst vilde have to med sig, hvor han gik og stod.

Var det en Indbrudstyv, eller var det Lanter, som kom for at hævne sig?

Jimmy sad musestille. Han saa en Skikkelse kravle ind gennem Vinduet, forsigtigt og uden mindste Larm. Og pludselig stod Skikkelsen midt i Værelset.

Jimmy tog hele Favnen fuld af Tæpper og Sengeklæder, sprang ud af Sengen og løs paa Skikkelsen, idet han udstødte et forfærdeligt Hyl ....

Og der laa de begge og brødes og rullede rundt paa Gulvet. Det lykkedes forholdsvis hurtigt Dukane at faa Taget paa sin Modstander; han svøbte ham saa godt ind i Tæpperne, at han hverken kunde røre sig eller skrige.

Saa kom endelig Spencer, der var blevet vækket af Larmen, hinkende ind paa Arenaen med en Lampe i Haanden.

— Hjælp mig med at faa ham bundet — det er en Indbrudstyv! raabte Jimmy.

Da lykkedes det pludseligt Manden at faa Hovedet gjort fri, og et svedigt, forrevet og blodigt Ansigt kom til Syne.

— Er det Deres Mening at ville slaa mig ihjel! udbrød en harmfuld Stemme.

— Aa, det er Journalisten! raabte Jimmy. Er De nu ogsaa blevet Indbrudstyv?

— Nej, absolut ikke, jeg kommer her bare i et Forretningsanliggende ....

— En mærkelig Maade at komme paa ....

— Jeg vilde have Deres Arm at se, og jeg skal ogsaa nok faa den at se. Da De er saa stædig, maa jeg gribe til hvilketsomhelst Middel, der tilbyder sig. Tror De maaske, at min Avis betaler for mit Ophold her, for at jeg ikke skulde bestille det mindste? Hvis De var i Besiddelse af almindelig Menneskeforstand, viste De mig Armen; saa var den Sag ude af Verden, og jeg var ikke nødt til at ligge og strejfe omkring om Natten og kravle ind gennem Vinduer, men kunde faa den Søvn, som alle anstændige Mennesker nødvendigvis maa have.

Jimmy stod der, iført en af Butikkens Natskjorter med lysende rødt Broderi paa Brystet og betragtede ham ironisk.

— Naturligvis drejer hele Verden sig om Deres Avis, sagde han.

— Hvis De kendte min Redaktør, vilde De have den samme Opfattelse. Enten maa jeg komme med noget sensationelt vedrørende denne her Dukaneaffære, eller ogsaa mister jeg min Stilling.

— Hop, vis ham en af dine Arme — han vil jo absolut se en Arm!

Spencer adlød og blottede begge sine Arme for Journalistens surmulende Blik; det var brune, haarde, muskuløse Arme, men uden mindste Mærke.

— Jeg skal nok fange Dem, sagde Journalisten truende til Hemple. Jeg har en fin Næse, og jeg ved saa godt som sikkert, at det er Dem, jeg skal have fat i. Bare jeg turde, saa vilde jeg med det samme telegrafere, at De er den forsvundne Dukane.

— Hvorfor ikke løbe Risikoen? sagde Jimmy. Det er slet ikke saa rart at gaa og gælde for den forsvundne Søn og Arving. Jeg er bange for, jeg faar Storhedsvanvid!

Journalisten brummede et uartigt Svar og sagde saa:

— Er det Deres Hensigt at ville beholde mig her hele Natten? Jeg kan saamænd nok trænge til at faa lidt Søvn i mine Øjne!

— Kravl ud samme Vej, De er kommet; vi aabner ikke Dørene for Amatørtyve. Men snak ikke for meget om det, der er passeret nu — ellers kunde det være, De fik lidt Bly i Kroppen.

Dukanes Betragtninger, da han atter var kommet i Seng, var ikke af den behageligste Art; det Latterudbrud, hvormed han var kravlet ned under Tæpperne, efterfulgtes af bekymrede Tanker. Journalisten var ubehagelig nær ved Sandheden og desuden ubehageligt opsat paa at bevise denne Sandhed.

Jimmy indsaa, at det drejede sig om et helt Væddeløb; Spørgsmaalet var, om han kunde skaffe sig Klarhed over Corbetsons egentlige Forbrydelse og faa Beviser derfor, inden Journalisten konstaterede hans Identitet. Hvis det ved Telegrafens Hjælp først blev bekendt, at Jimmy Dukane befandt sig her i Silver Peak, saa vilde alle hans Planer være kuldkastede.

Dukane bandede den besværlige og nærgaaende Bladneger langt væk; først da han kom til at tænke paa den kraftige Overhaling, han havde givet ham under den natlige Kamp, maatte han atter briste i Latter.

Endskønt han ikke kunde se nogen Udvej og endskønt Sagerne syntes haabløst indviklede for Øjeblikket, havde han dog en Fornemmelse af, at Enden nærmede sig paa en eller anden Maade.

Nok at gøre havde han sandelig, dels som Følge af sin Virksomhed i Butikken, dels som Følge af alle de Traade, der knyttede ham til Corbetson, Lauter, Enid Crofton og — sidst, men ikke mindst — denne her Journalist.

For en Gangs Skyld i sit Liv sad han i Arbejde helt op til Halsen, og havde han, før han kom til denne Afkrog af Verden, haft Vanskelighed ved at finde Anvendelse for sin Tid, saa var det sandelig ikke Tilfælde nu. For at sige Sandheden, saa vilde han nu gerne have undt sig en Tids Hvile eller — om ikke Hvile — saa dog Tid til udelukkende at kunne beskæftige sig med en vis ung Pige.

Lørdagen kom med en lav, graa Himmel, der hang over Jorden som en bestandig Trusel om Regn. Silver Peak var tilsløret af tætte Taagemasser, og Flodens Stemme bruste vredt gennem Passet.

Dukane stod i Butiksdøren; han kastede et Blik henimod Bassinet og søgte at udregne, hvor langt Arbejdet kunde

være skredet frem. Bassinets Bund maatte — saafremt hele Arbejdet ikke skulde være spildt — fjernes og erstattes med ægte Beton. Det vilde ikke blive nogen let Sag; det tynde Cementlag, med hvilket Bunden var dækket, for at føre Inspektionen bag Lyset, vilde det ikke blive saa helt let at faa væk; idetmindste vilde det hindre Ombygningen betydeligt.

Det var derfor mere med Fremtiden end med Nutiden, hans Tanker beskæftigede sig, og han skummede formelig af Harme over, at Corbetson paa denne Maade sveg den Tillid, man havde næret til ham, og uden Samvittighed nedkaldte Ulykker, der vilde resultere i ødelagte Jorder og ruinerede Farmere over hele Egnen. Hvis Basinet en skønne Dag, naar hele den øde Slette var bleven forvandlet til frugtbare Marker, gik i Stykker af sig selv, vilde det være en kæmpemæssig Ulykke, der vilde rygtes over hele Amerika.

Og medens han stod og grublede, antog den alvorlige Rolle, han spillede, den vigtige Sag, han tjente ved at forebygge en Forbrydelse mod en Mængde Medmennesker, for første Gang de rette Dimensioner i hans Opfattelse.

Hvad der til at begynde med udelukkende havde været et personligt Ønske om at sætte Bom for Corbetsons Handlemaade, var nu blevet noget mere alvorligt og mere omfattende, noget større og værdigere. Han havde en uafviselig moralsk Pligt til at handle og til at skride ind, baade af Hensyn til de stakkels Arbejder, der sled og slæbte hele Dagen for to usle Dollars og uden at vide af det ydede deres Hjælp til et Bedrageri; og af Hensyn til de to Underingeniører, der kun tav af Loyalitet mod deres Foresatte og risikerede deres gode Navn og Rygte som Ingeniører, samt af Hensyn til sin Faders Firma, der blev bedraget paa den groveste og frækkeste Maade — overhovedet af Hensyn til alle dem, der var interesserede i Sagen og ikke anede noget ondt. .

Ja, mod alle disse havde han en uafviselig, moralsk Pligt, thi han havde baade Magt og Evne til at afsløre Bedrageriet . . . .

Naar han tænkte paa, hvilke Ulykker Corbetson kunde anrette ved sit Bedrageri, kunde han ikke lade være med at skælve . . .

Han tørrede den kolde Sved af sin Pande og saa sig omkring . . . .

Han maatte gøre en Ende paa denne ulyksalige Svindel, jo før jo hellere . . . .

Et tungt Ansvar tyngede ham.

Det var en Opgave, der var en Mand værdig, som han havde paataget sig, og han gjorde sig selv det Spørgsmaal, om han nu ogsaa var denne Opgave voksen, om han virkelig var en Mand og ikke — naar alt kom til alt — blot en Dreng endnu.

Saa traadte hans Faders Billede frem for ham, denne strænge, uforfærdede Herskertype, som kunde være ædelmodig selv mod sine Fjender, men som aldrig selv forlangte Pardon. En varm Stolthedsrødme steg op i Jimmys Kinder, da han kom til at tænke paa sin Fader; og han indsaa øjeblikkelig, at under disse Forhold vilde Dukane den ældre ikke have vaklet et eneste Nu. Han, Jimmy, vilde vise, at ogsaa han kunde døje megen Modgang og dog blive Herre over den.

Han rettede sig i Vejret og antog en bestemt Mine: Sønnen skulde vise sig sin Fader værdig.

— Jeg tror, at en ny Tid oprinder for mig — som det staar i Romanerne! sagde han til sig selv. Nu gælder det om at handle som en Mand. Den Gamle skal komme til at græde Glædestaarer ved mit Bryst! . . .

Og hans Beslutning stod fast. . . .

Den truende Regn kom endelig om Aftenen i Form af en fin Støvregn og blev ved hele Søndagen og Mandagen med.

Alt eftersom Tiden gik, blev Dukane mere og mere utaalmodig efter at faa Klarhed over, om hans Mistanke var rigtig, om Corbetson anvendte to Sæt Kort ved Bygningen af Bassinet, det ene Sæt, lavet af Firmaet, det andet, falskt og tegnet af ham selv, bestemt til at føre Underingeniørerne bag Lyset.

Han maatte have Vished derom.

Men hvor ivrigt han end spionerede, saa' han aldrig den jærnbeslaaede Egetræskiste, hvori Kortene opbevaredes, staa aaben, endskønt Underingeniørerne altid kunde faa de falske Kort, blot de forlangte det; thi Overingeniøren laaste altid omhyggeligt Kisten, hver Gang han havde været i den.

Som allerede nævnt optog Handelsboden den ene Halvdel af den dobbelte Bygning og Chefens Kontor den anden, der laa saadan, at den udgjorde en Høj af Handelsboden. Man kunde fra Butikken se ind i Kontoret, og dette benyttede Dukane sig da ogsaa flittigt af, i Haab om, at den saa ivrigt eftertragtede Lejlighed endelig engang skulde tilbyde sig.

Taalmodigheden faar jo som Regel sin Belønning her i Verden, saaledes da ogsaa i dette Tilfælde.

En Dag ved 11-Tiden om Formiddagen, da Dukane kastede et Blik gennem den aabentstaaende Dør, kunde han se, at Kistens Laag var lukket op.

Corbetson stod og lænede sig til et langt Bord, paa hvilket to Kort laa udbredte ved Siden af hinanden, med Hjørnerne fastgjorte ved Hjælp af Tegnestifter, han stod øjensynlig og sammenlignede Kortene ivrigt, thi hans Blik gled fra det ene Kort til det andet. Af og til nedskrev han nogle Tal paa et Skriveunderlag. Tilsidst tog han med en Kniv Tegnestifterne ud af det ene Kort, rullede det sammen og stod en Stund hensunken i dybe Tanker.

Da hørtes der pludseligt Stemmer udenfor.

Corbetson gik hurtigt hen til Kisten, kastede det sammenrullede Kort ned i den, og slog Laaget i.

Satterfield og Lechelles traadte ind.

Fuld af Spænding saa' Dukane, at Chefen gik henimod dem uden at laase Kisten.

Nu fulgte der øjensynlig en teknisk Diskussion mellem de tre Ingeniører, Dukane trak sig lidt efter lidt tilbage, saa at han tilsidst stod skjult bag en høj Stabel af Støvler og Sko; fra denne fordelagtige Plads kunde han stadig have Overblik over Kontoret, uden selv at blive set.

De tre Herrer fortsatte imidlertid deres Samtale og raadførte sig af og til med det Kort, der var blevet liggende paa Bordet.

— Bare Chefen vilde forlade Kontoret, blot et Øjeblik! tænkte Jimmy.

Og næppe var dette Ønske udtalt, før de tre Herrer gik hen mod Døren. Jimmy stod med tilbageholdt Aandedræt og hans Hjerte bankede som om det skulde sprænges.

Ingeniørerne gik udenfor og blev staaende et Øjeblik og fortsatte Diskussionen. Saa fjernede de sig et temmeligt langt Stykke, men standsede igen.

Skulde Jimmy nogensinde vove det dristige Kup, saa var Øjeblikket nu inde. Men hvis Corbetson vendte om og kom tilbage, saa vilde alt uhjælpelig være tabt.

Jimmy besluttede sig til at handle nu; Hjertet sad ham helt oppe i Halsen, og han havde den samme Fornemmelse som en Indbrudstyv, der indlader sig paa et farligt Foretagende.

Nogle Øjeblikke efter havde han lukket Laaget til Egetræskisten op og bøjede sig ned over den. Uheldigvis var der flere Kort i Kisten, og hvilket af dem det var, Overingeniøren havde haft fremme, var det ham umuligt at afgøre.

Jimmy bed sig ærgerlig i Læben; hans Spænding var ubeskrivelig. Han tog et hastigt Overblik over Kortet, som laa udbredt paa Bordet, og med dets Konturer i Erindringen begyndte han derefter at aabne Kortrullerne i Kisten, én efter én.

Endelig!

Den femte Rulle, han fik fat i, var den rigtige — Dubletten og dog samtidig ikke Dubletten til det, der laa paa Bordet.

Held avler Dristighed. (Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

En sulten Mand, der misunder Løven.
(»Meggendorfer Blätter«)

»*Paris Dom.*« (Fejemanden overvejer, hvilken af de tre kvindelige Konduktører, han skal give Rosen.) (»Wieland«, Berlin.)

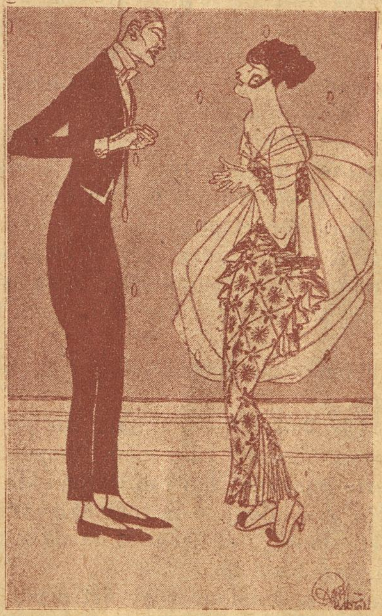

»Hvorfor danser De ikke, Hr. Smith?«
»Fordi jeg har været paa Landet fra Lørdag til Mandag, og saa kender jeg ikke de ny Dansetrin.« (»Sydney Bulletin«, Australien.)

Efter Feltmanøvren.
— Ser Du, Kristine, her var Hovedkvarteret.
(»Naggen«)

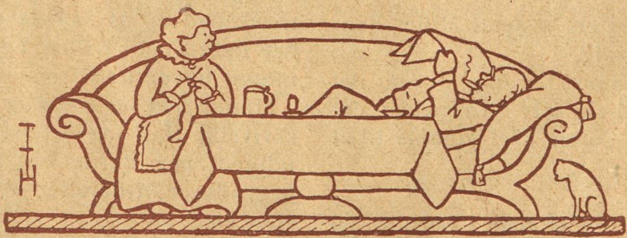

Den store Sejr.
(»Simplicissimus.«)

Rød Indmad

— Kigger Du efter Fuglene, Far?
— Næ, jeg kigger efter Maksimalfisken. Den har vist faaet Vinger paa!

Det frederiksbergske Højre.

Revision af Huslejeloven man nægted,
men bøjed dog af fra de udtraadte Veje.
Skønt Grundejer-Svendsen drabelig
fægted,
maatte Højrepartiet omsider sig neje.

Grunden dertil, den er let at finde,
der er noget, der sprænger den haardeste
Tænke:
Nød lærer nøgen Kone at spinde
og tvinger selv Godskesen til at — tænke.

22/10. *Holm-Jensen* har nedlagt sit Mandat (hm!) i Bestyrelsen for de forenede Bouillonterningfabrikker og er for Fremtiden uden al Forbindelse med denne (hm, hm!). Her kan man da med Sandhed sige, *at Terningerne er kastede!*

23/10. *Ovre paa Fyen er de nu begyndt at hugge Landevejens Træer om for at skaffe Materiale til Tændstikker.*

— Det er en udmærket Foranstaltning. Hvad kan det nytte, vi har Masser af Brænde, Kul og Kokes til at lægge i Kakkelovnene, naar vi ikke har Tændstikker til at stikke Ild med?

Derovre fra Grænsen.

Toldbetjenten (hvis Næse er lidt rød og Blik lidt usikkert): De kan ikke komme videre, her er jo Udførselsforbud for Heste.

Haandværkssvenden: Ja, — men jeg er tilfods?

Toldbetjenten: Javel — de er altsaa paa *Apostlenes Heste!*

»Tigrene« paa »Abespil«.

Saa fik vi dog Revanche, — den maa vi ej
forsmaa,
og Folket jubler højt med Lærke-Stemmer.
Hvad »Stella«, »Tist« og Brysting just ikke kunde
naa,
det laved' »Mester Erik's« stærke Lemmer!

Statisterne.

Statisterne, der før har *gaaet* og *staaet*,
de *sætter sig* nu for en høj're Løn at
faa sig.
Men Direktørerne, der *siddende* er naaet
til Velstand og paa Lommen sig har
slaaet,
de Herrer maa vist nu til at *røre*
paa sig.

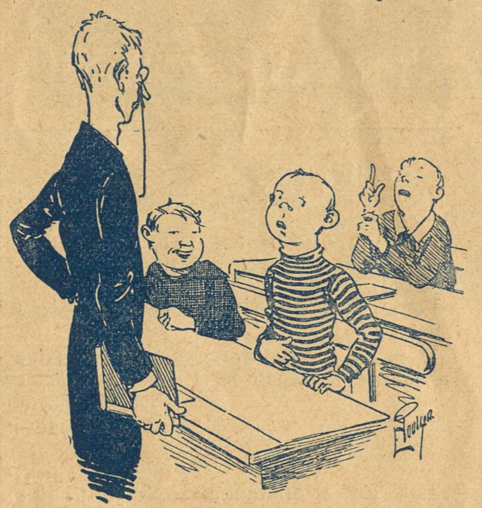

Læreren: Kan Peter sige mig, til hvilken Gruppe Fisk hører Torsken, Kulleren, Skruppen og Rødspætten?

Peter: De hører til — til — *Maksimalfisken!*

26/10. — **Forbudet mod alle Fyrværkerisager har bevirket at „Scala" nu maa forandre Program.**

— Saa? — hvorfor det?

— „Guldregn" — er naturligvis heller ikke tilladt!

27/10. Forhv. Handelsminister Johan Hansen vil oprette et nyt Museum for Malerier, som antagelig senere vil overgaa til Staten; — man kan altsaa være sikker paa, at denne Malerisamling vil blive godt forvaltet, særligt nu, da vi har faaet et Samlings-ministerium!

Der klages over, at *Maksimaltorskene* er komplet forsvundne. Det er ogsaa fuldstændig rigtigt — man søger overalt forgæves efter dem. Ja selv i Folketinget er Maksimaltorskene borte — i hvert Fald, naar deres Ordfører taler.

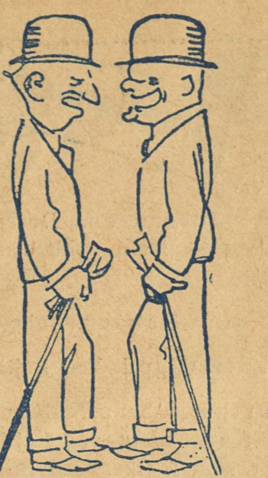

— Nu kan man vel egentlig snart sige, at der ikke mere er nogen Kulnød her i Byen.

— Saa; hvordan det?

— Jo, enhver der har *forlangt, faar Kort!*

25/10. Igaar Aftes gik det elektriske Lys paa Frederiksberg pludselig ud, og Sporvognene stoppede op. Man maa egentlig sige til sig selv, at det er underligt, slige Kalamiteter ikke sker oftere — naar man nemlig betænker, hvem der leder de respektive »Værker« og »Selskaber« derude. For man kan da ikke paastaa, at en eneste af de Herrer er noget Lys!

— Du, jeg synes Andersen spadserer saameget paa Gaden i den senere Tid.

— Ja, han er ogsaa bleven *Eks-Portør.*

— Saa — hvordan det?

— Jo, han fik sin Afsked fra Banen!

D. O. M.

Klausulæderen i Spjældet: Sløjt Traktørsted dette her, — ikke engang en Kaffe med Likør, til Dessert, og det kaldes endda for Dom-huset!

Danske Barberere i Karikatur.

P. N. Bjerrum,
Niels Hemmingsensgade 14.

Arne Jørgensen. Deres Tegning skal komme frem. Lidt Taalmod udbedes!

Henning Hansen. Antaget.

Barber-Ølgod. Ved Lejlighed.

»Dorthe«, Aarhus. »Nana« skal vi se at faa anbragt ved Lejlighed. Annoncer som f. Eks. »En fin Spadseredragt for en slank Dame, der er aldeles pletfri« osv., hører til den aller ældste Form for Humør.

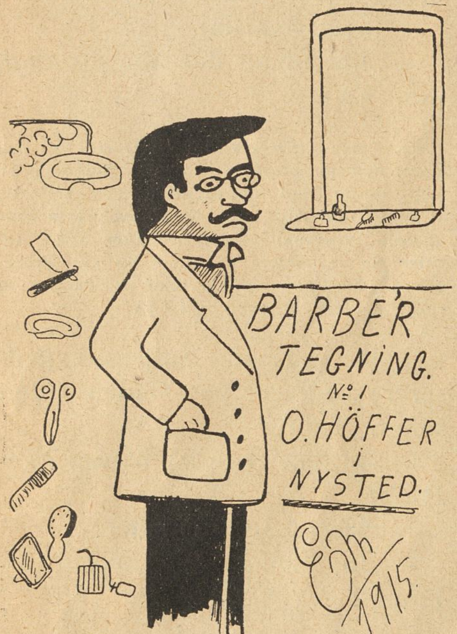

Grundejerens Recept.

Ingen Trappevask til mig,
ingen Børn Du har hos Dig
og Lys paa Trappen spares maa. —
Til Gengæld lægger jeg saa paa.

Ingenting jeg gør i Stand.
Du maa gerne, hvis Du kan.
Saa Du Opsigelse skal faa,
for da kan jeg jo lægge paa.

Klager Du? Farvel med Dig!
Huset tilhør da vel mig.
For hver en Flytning kan jeg gaa
saa muntert til at lægge paa.

Hvis Du siger ej et Ord,
er Du en tilfreds Beboer.
Tilfredshed! Det belønnes maa.
Se derfor jeg saa lægger paa.

Nævner Du Huslejelov,
saa forstaar jeg ikke Sjov.
Den jeg regner kun som saa
og lægger skyndsomst dobbelt paa.

P. M. P.

Forsamlingsbygningen Kløvermarksvej 3

Anbefaler sine Lokaler til Foreninger og Selskaber.

Hver Søndag Teaterforestilling og Bal.

Telefon, Amager 732.

Ærbødigst
CARL ANDERSEN

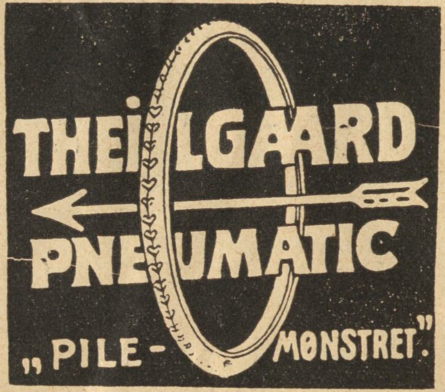

Hr. Redaktør.

De bedes optage nedenstaaende i Deres Blad.

Ole: »Jakob ved Du hvorfor man ikke maa løbe naar det lyner.«

Jakob: »Næ.«

Ole: »Jo for saa løber man jo ind i i Lynet.«

Hvis De mener det kan bruges bedes De sende Honorar til Undertegnede.

Ærb.
T. Møller, Harlev.

Ærede Hr. Møller!

Tak for ovenstaaende Notits. Efter at vor filosofiske og vor matematiske Medarbejdere har haft Notitsen til grundig Undersøgelse, blev den — da de to nævnte, højt ansete Mænd havde meldt Pas — sendt til Meteorologisk Institut med Anmodning om en Erklæring. Før denne Erklæring foreligger, ser vi os ikke i Stand til at bestemme Honorarets Størrelse.

Kære »Ravnen«.

Hermed sender jeg en Notits fra »Kalundborg Folkeblad« for 21. Septbr., som maaske kan interessere Dem.

En Agitationsrejse for kirkeligt Landsforbund.

Pastor Holt ved Nazaretkirken skal nu ud paa en 6 Tdr.s Agitationsrejse for Sagen. Han vil holde et Møde i hvert Provsti.

Ærbødigst J. Kr. B.
Ringsted.

Ja det er jo en ny Facon af de gode Præster at beregne deres Agitationsrejser i Tønder Land. Men De kan tro, det er noget, der skæpper!

Køb Varer fra „Français"

En gros & en detail.

16, Lille Kongensgade 16.

Th. Jensens avt.

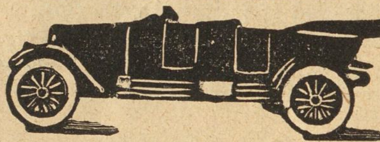

skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57. Telefon Nora 2677 y.

Laurits Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Annoncer til Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

Taget i Skole!

Tegning af Storm-Nielsen.

— Du, Tevedor, Du ska'nte være kej a'et, for nu er'et morderlig fint a' være hjemløs!

Lyst Øjeblik.

Præsten taler for de Sindssyge. Midt under Prædiken rejser en af de Gale sig op og raaber:

— Skal vi være nødt til at høre paa det?

Præsten stopper forbløffet og siger til Lægen:

— Det er vel bedst, jeg afbryder?

Lægen: Nej, gaa bare videre, det hænder ikke oftere. *Det er kun en Gang hver syvende Aar, han har et lyst Øjeblik!*

Med paa den.

Læreren taler i Klassen om Dyrplageri og henviser til et netop forefaldet Tilfælde, hvor en Dreng havde hugget Halen af en Kat.

Læreren: Kan nogen sige et Bibelsprog, i hvilket Gud forbyder Dyrplageri?

Lille Jørgen: Hvad Gud har sammenføjet, skal Mennesker ikke adskille!

Ækelt.

Københavneren: Kan jeg købe Æg her, og hvor meget koster de?

Bonden: Ja, De kan godt købe Æg, men de forbandede Høns *ligger paa dem*, til de koster fem Kroner Snesen.

For at gøre det lettere.

Der er Undervisning i Artilleri- og Geværvæsen, og Løjtnanten spørger Nr. 42:

— Sig mig, 42, hvorfor er Sigtekornet paa Geværet spidst opefter?

42 betænker sig en rum Tid og siger saa:

— Det er for at Geværet skal blive lettere!

Status quo.

— Jeg blev forleden anholdt af en kvindelig Betjent.

— Naa, hvordan følte Du det?

Aa — egentlig hjemligt!

De forenede Bryggeriers EXPORT DOBBELT-ØL kendes paa det røde Dobbeltsegl

Tegning af A. Østrup.

Under Forvandlingens Lov. En Hale, der gaar til Hovedet.

Fra Finanslovdebatten.

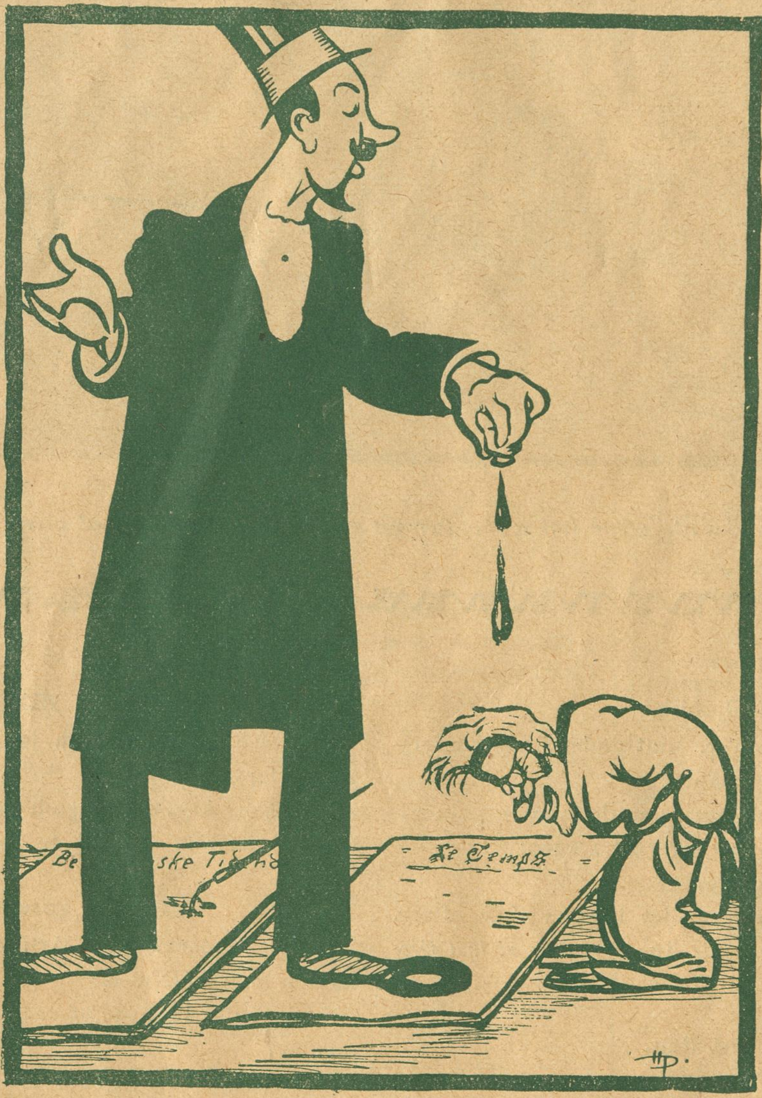

Tegning af Hp. Hansen.

Wulff: Det er mig umuligt at tro, at en dansk Mand kan have nogen Indflydelse paa, hvad der staar i »Le Temps«.

Svar paa Tiltale.

Kaptajn Rasmussen holder strengt paa, at hans Underordnedes Svar nøjagtigt skal dække Spørgsmaalet. Forleden spurgte han Sergeanten om, hvad Klokken var.

— Om fem Minutter er den tolv, svarede Sergeanten.

Kaptajnen: Jeg har ikke spurgt om, hvad Klokken er om fem Minutter, men om hvad den er nu.

Sergeanten lagde sig Tilrettevisningen paa Sinde, og nogle Dage senere sagde Kaptajnen til ham:

— Kig engang paa Uret.

Sergeanten kiggede paa Uret og lagde det saa ned i Lommen igen.

— Har De set paa Uret, raabte Kaptajnen.

Sergeanten: Javel, Hr. Kaptajn, det har jeg gjort!

Saa blev Kaptajnen ligesom lidt rød i Hovedet.

Straffen.

Fruen: Synes Du, det er en Tid at komme hjem paa en Søndag Aften? Maden har været færdig i to Timer.

Manden: Græd ikke, lille Kone, for det er meget værre endnu. Jeg har tabt 25 Kroner i Kortspil.

Fruen: Ja, det er Guds Straf, fordi Du har siddet og spillet Kort i Stedet for at gaa i Kirke!

Manden: Javist, ja —. Og Mathisen, som vandt de 25 Kroner fra mig — tror Du han sad i Kirken?

Misvækst.

Unge Pedersen har en mægtig Næse, men kun et lille usselt Overskæg. Forleden beklagede han sig til en Ven over sin Mangel paa Skægvækst, men Vennen gav ham følgende trøsterige Svar:

— Det er din store Næses Skyld, for der er altid Misvækst i Skyggen!

En høflig Tyv.

Dommeren: Hvordan gik det til, at De opdagede Tyven under Deres Seng?

— Jo, jeg kom til at nyse, og saa hørte jeg en Stemme under Sengen sige: Prosit!

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Tegning af Anton Hansen

Det siges, at Mælkedrengenes Tid er forbi,
og maaske er der udmærket Mening heri.
Jamen, tænk — hvis Fattigbørns blege Kinder
hørte til det København, der forsvinder!

Gal!

Theodor Brage var uimodsigelig, et særdeles nydeligt Overskæg med en vedhængende lille Mand.

Han var Søn af en rig Karetfabrikant, der havde levet sin Ungdom i en Tid og i Krese, hvis strænge Sæder og velfunderede Grundsætninger forbød en hvilkensomhelst Udskejelse.

Paa Theodors Karakter kunde der ikke sættes nogen Plet. Han var godhjertet og kritikløs og levede paa Livet løs uden først at sigte sine Fornøjelser. Naar hans svage Konstitution af og til rykkede i ham, tog han nogle »Draaber« og gik tidligt i Seng — saa syntes han Dagen efter at være bleven kæmpestærk!

Det var ikke Pligten betroet at udføre Klokkerembedet i hans Sjæl. —

Da Theodor havde overstaaet den nødvendige Eksamen, fløj han ud i Verden, hungrig som en Bi, og som en saadan ledende efter Blomster i Haver og ved Vejgrøfter, hvorhen Vinden førte.

Hans Fader saa med forbavset Uro paa hans Færd; han saa ham blive bleg og slap og fattede omsider den ikke ualmindelige Plan at sende sin Søn til Udlandet, til de store, alvorlige Forhold.

Med Pungen fuld af Penge og Hovedet fuld af Formaninger drog Theodor til Tyskland, sværmede om i Hovedstadens Drivhuse, lærte at kende Dresden og Leipzig og fandt Rhinens Bredder saa smukke, at han begejstret lod baade Bakkus og Venus med ham nyde Synet af deres betagende Skønhed.

Den før omtalte Rykker satte omsider sin stædige Kreditor i Gældsfængsel. Theodor kom paa Hospitalet, og da han efter fem Maaneders Forløb blev udskrevet, var Lægerne enige om, at han i Grunden ikke duede til nogetsomhelst.

Da dette sørgelige Budskab naaede den gamle Brage, blev han saare bedrøvet, men ingenlunde opgivende fortvivlet. Han havde en ny Plan med sin Søn, igen ikke nogen ualmindelig, men en ofte og med Held anvendt: hans Søn skulde gifte sig! Theodor blev kaldt hjem og præsenteret for en ung, alvorlig udseende Dame af det særdeles gode Selskab, og da alt var bestemt i Forvejen, blev de to snart forlovede.

— — — — — —

Efter at Forlovelsesdagens Festligheder var overstaaet, udhvilede Theodor sig en Aften hos sin Forlovede, ganske opfyldt af Taknemlighed mod denne Kvinde, hvis Temperament og noble Tænkemaade havde en saa velgørende Indflydelse paa ham.

Alligevel var han ikke glad. En evig Uro pinte ham; han tyssede og tyssede, men den standsede ikke. Han følte sig svimmel; det var, som Nogen kaldte inden i ham og krævede et Arbejde, som han ikke med al sin Kraft kunde udføre. Adspredt hørte han sin Forlovede tale om Familien, om Klæder og om Valget af en Parfume, og der var Øjeblikke, hvor han blev forbavset over, at hun talte.

Sent paa Aftenen tog han Afsked og begav sig hjemad.

Vejret var raat og fugtigt, Blæsten gennemisnede ham, og Snefnug fløj af og til ind i hans Øjne.

Udenfor en lille Kirke standsede han og gav sig til at betragte dens mørkerøde Arkitektur. Det forekom ham, at den smalle Indgangsdør var Revnen i en Sparebøsse, og hans Tanke søgte at trænge indenfor det hellige Rum, hvor den Korsfæstede hang mellem to vældige, hvide Lys. . . . . .

Det er egentlig pudsigt, mumlede han og slog med sin Stok paa Jerngitteret, pudsigt, at man engang skal komme til den Erkendelse, at det, som smager bedst, aldeles ikke er materielt, men aandeligt.

Kirkeuhret slog halv tolv, og han fik pludselig den Tanke, at R'et i Grunden var kommen altfor langt tilbage i Alfabetet; det burde findes ved Siden af K. Da Uhret lidt efter slog trekvart, gav Theodor sig pludselig til at løbe. Han løb og løb af alle Kræfter — alle Mennesker løb, det saa han, thi alle skulde de jo hjem til det store Stævne.

Paa fem Minutter naaede han det store smukke Hus, i hvis Mezzanin han havde indrettet sin flotte Ungkarlelejlighed. Forpustet sprang han op ad Trapperne og ind i Stuen.

Paa Bordet stod Lampen med Sommerfugle-Skærmen og »glisede«, og den store, sorte Kakkelovn, som mest af alt lignede en Trold, der havde Bugvrid, viste sine røde Tænder.

Theodor kastede sig i en Lænestol, rev Uhret op af Lommen og stirrede med febrilske Øjne paa Viserne. Klokken manglede 10 Minutter i Tolv.

Hans Øjne sløvedes, Ansigtet dirrede i Spænding. . . . ikke han alene, nej *hele Verden* sad i dette Øjeblik og stirrede paa Uhrviserne, afventende det store, højtidelige Nu, da det blev Midnat.

Aa! Endelig en stor, endelig en god altomfattende Tanke! Hvor Tiden dog var syg! Hvor trængte de ikke alle til at skrige, hvine, brøle deres sygdomsmættede, forpinte Krops Rædsler ud i et eneste lettende, højtrækkende, vidtomfattende Skrig!

Fra Væggen saa Theodors Fader ned paa sin Søn med disse unge Øjne, der var altfor milde til de graa Haar ved Ørene.

Under Faderens Billede spyede Vesuv Lavaild ud i en dunkelblaa Sydlandshimmel, og som Pendant hertil saas Venedigs Kanaler, funklende af Maanesølv, fyldte med glidende Gondoler, hvori skønne unge Mænd og Kvinder krøb i Skjul eller spillede paa Mandolin.

Klokken viste fire Minutter i Tolv. Theodor, der hele Tiden havde virret med Hovedet og mimret med Læberne, sprang op og rev sin Jakke af.

Om tre Minutter. Han haabede, at *alle* var med til at skrige; *han* skulde nok. Naar bare Folkene vilde forene sig, fra Afrikas Kyster, gennem Evropa, over Asien til Amerikas Sydspids — Uhrene var jo afpassede i samme Øjemed, Klokken var Tolv paa en og samme Tid over hele Kloden.

Nu kun to Minutter — og Samfundet vilde være befriet for den Sygdomsmare, som i Aartusinder havde pint det.

Hvilken genial Tanke! Konger og Kejsere ved Palæernes Spejlglasruder, Tugthusfangerne med Munden til Fængselsgitteret — Hospitalspatienterne — Kulgrubearbejderne — Slaverne — Rigmændene — Soldaterne — *alle*, han ved sit, han ved sit!

Nu om et Minut — Gud i Himlen om et Minut! Mon han kunde høre sin Forlovedes Stemme gennem Hærenes Brøl!

Hans Legeme vred sig i Smærte, da han famlede sig frem til Vinduet, holdende Uhret i den fremstrakte Haand og Øjnene ufravendt rettede mod Viserne,

Mekanisk løftede han Krogen af Vinduet og stødte det op. Den kolde Luft kom ind i Stuen, og et lyst Skær fra Himlen faldt paa hans hvide Skjorteærmer og hans fortrukne Ansigt. Han lænede sig ud over Vindueskarmen og saa for sine febrilske Øjne alle de mange oplyste Vinduer rundt omkring fulde af Mennesker, der ligesom ham saa paa Uhret og ventede.

Paa Fortouget lige overfor skimtede han en Mand i Uniform med Hjælm paa Hovedet og blanke Knapper. Manden saa paa sit Uhr og gabede — i det samme gennemrystedes Kvarteret af et sønderrivende Skrig, som jog rundt i Gaderne og gav højlydt Ekko allevegne.

Politibetjenten og en gammel Kone, der hastede hjem, udstødte uvilkaarligt et angstfuldt Skrig, men Betjenten, som hurtig fattede sig, skyndte sig op i Mezzaninetagen.

Theodor Brages Hjærte havde med et kraftigt Slag gjort alle senere overflødige.

Heinrich Dam.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen“, Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

„Danmarks“ Brød forhandles overalt.

Maanen er hvid
og blændende hvid Hud faar enhver, der daglig bruger Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faaes overalt à 32 Øre Stk.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

„RAVNEN„ udkommer hver Torsdag

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 65 Vogne kører overalt i Byen.

Arbejdernes Brændselsforsyning
Odense Telefoner 989—1989 Kontor og Lager ved Havnen

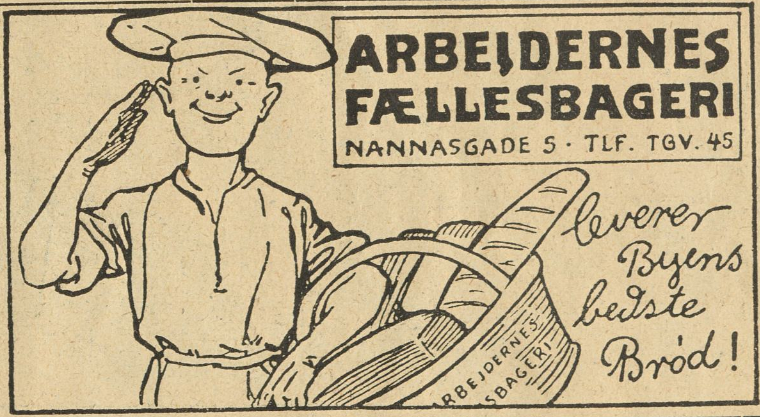

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

TEL. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684. 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, **Fedevarer,** Konserves. samt
Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 50 Øre Kvartalet, 12 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af P. V. Hansen.

Vore »Jobber« er blevne for fede til at *danse* om »Guldkalven«. Nu *biler* de.

16 Sider 12 Øre

RAVNEN

Nr. 45. Redigeret af AXEL WESSEL ✻ Torsdag den 9. November. 1916.

Fra Mund til Mund.

Tegning af Ebba Ebbesen.

Hun:

Jeg stirrer paa Dem og har min Grund,
jeg tror nemlig ikke der findes
Mage til Deres lille Mund,
den burde skam være en Kvindes!

Han:

For *mit* Ansigt den passer kun slet,
man kan den ej kalde en Herres.
Men Sagen ordnes ganske let:
hvis jeg maa fæste den paa *Deres!*

Køsters Mavebitter
Svane Apotheket
god **Randers** velsmagende
Bør nydes overalt. Faas overalt.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13. København F.

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

FORLANG TILBUD OG UDKAST
til: Clicheer - Reklamer - Kataloger.
Telef. 6288.
ILLUSTRATIONS-ANSTALTEN
(LIND HANSEN)
Købmagergade 9
(Elevator)

Tilskære & Sy-Kursus

Tilskæring af Dame og Herre garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler
Spadseredragter og
Underbeklædning.
Prospekt sendes.

Københ.s Tilskærer-Akademi, Stormgade 16. Telf. Byen 4677

Th. Jensens avt.

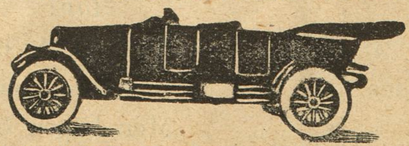

skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57. Telefon Nora 2677 y.

I. V. Rasmussens Danseskoler
Program faas i Kioskerne.
Undervisningen begynder 1. Oktbr.

„Kollegiale Karikaturer“.

Tegning af Skuespiller Erik Lassen.
Emil Helsengreen.

Betal!

Det hedder, at man har saa let ved at sige:
Betal!
Og det er da ogsaa et Ord uden Lige:
Betal!
I Lyst og i Glæde, i Sorg og i Jammer,
man hvisker og sukker og brøler og stammer. . . .
Ja man variérer paa tusind Manerer
Betal!

Først siger den Jord'moder, sikkert og værdigt:
Betal!
Bag hende den Doktor, naar alting er færdigt:
Betal!
Og Skolemest'ren, som varmer Dig Bagen,
og Præsten, som hylder al verdslig Forsagen,
de siger diskréte, (hvis ikke vi véd de'):
Betal!

Som Voksen vi døjer de selvsamme Kvaler:
Betal!
Fra Morgen til Aften Alverden kun galer:
Betal!
Den Husvært, som naadig Dig lejer et Hummer,
og Høker og Bager og Skrædder og Skom'mer'
forsamles i Koret og altid er Ordet:
Betal!

Og bliver Du træt af vort Jordlivs brutale
Betal!
saa hører Du Døden gerrigt befale:
Betal!
Derefter fra Snedker og Graver og Klokker
der lyder et trestemmigt: Altsaa, for Pokker,
hvis Du vil i Jord, saa hør først et Ord — saa
Betal! — ***Fr. Skousbo.***

Næb og Klør.

Vi er inde i noget, der hedder »Kirkemaaneden«. Det vil ikke sige andet, end at Præsterne søger at faa saa mange Mennesker som muligt ind i Kirkerne og dér holde Foredrag for dem om noget gennemgaaende kønt, men mystisk og fjernt.

Jeg mener naturligvis, at Religion og Tro skal være frivilligt og privat, og jeg vil gærne tilføje, at her i denne skabede Verden kan mangen forpint Sjæl finde Trøst i det kønne, mystiske og fjerne.

Men Præsterne er — og kan ikke være andet! — end højst ufuldkomne Repræsentanter for den højpoetiske — eller barbarisk straffende — Gudelære, de præker om.

Ser De nogen af dem blot gøre Forsøg paa at træde i Jesu Fodspor? Sidder de ikke alle, de »Guds Mænd« i dejlige Stuer eller i pragtfulde Kirker, talende, prækende, adskillige aandløst, kun de færreste begavet? Hvad de da skulde gøre? Gaa ned i Fattigkvartererne, hvor Smuds og Ulykke vokser omkap med Sulten! Opsøge de virkelig Lidende og øve Jesu Barmhjærtighedsgærning imod dem! Vise med Handling, at de selv tror paa og lever efter det, de staar og præker. Gaar Præsten i Borgergade-Sognet ind i Baggaarde og opdager Nøden og Sulten, før Politibetjenten og Ambulancevognen? Nej, og atter Nej! Han hænger et Flag op paa Købmagergade og fortæller det velhavende Publikum, at nu er det »Kirkemaaned«. Og saa taler han jævnt og glidende om Tekstens Ord i smukke, pragtfulde oplyste Kirker . . . . for adskillige tusind Kr. pr. Aar.

Mens de sulter ihjæl i Baggaardene.

Undskyld Ulejligheden! *Dr. Tyf.*

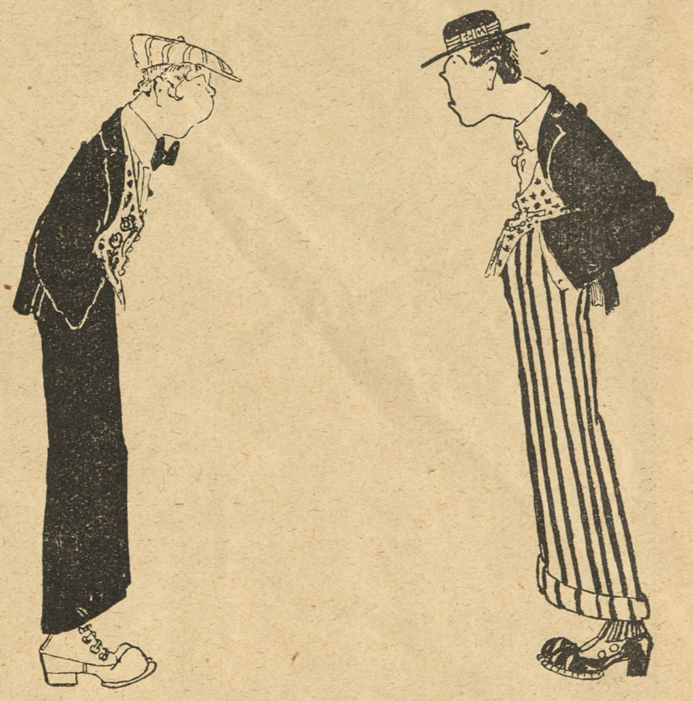

Tegning af Georg Larsen.

— Hvordan gaar det Torval'? lever han et regelmæssigt Liv?

— Det gør han. Sidste Gang fik han fem Aar.

C. B. MØLLER & Co.s
Cigarer og Cigaretter
er de mest velsmagende:

„Cigaretaffald“ . . . . pr. Pk. 0,10
„Two Brothers“ . . . . — 0,15
„Tyrkisk Blanding F“ . . . . — 0,2
„Sunday Mixture“ . . . . pr. Ds. 0,
samt „**Gallahers**“ Tobakker etc.

„Hiv og Sving søger Arbejde".

En ny og morsom Serie for Ungdommen.

Tegning af Emil Poulsen.

ANDELS-ANSTALTEN TRYG
SAMLEDE AKTIVER ca 20 Mill. Kr.
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT STATSKONTROLLERET
PRÆMIE-RESERVE over 14 Mill. Kr.
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

Køb Alfa Margarine

Forlov-elses-ringe
Københavns Specialforretning.
Gothersgade 34, Th. Halgreen
Lige for Regnegade. — Grundlagt 1880.

Køb RAVNEN

Varelotteriet.
(Alm. dansk Vare- og Industrilotteri)
2. Trækning finder Sted d. 15.—16. November.
Fornyelsen maa ske senest d. 13. November.
De ufornyede Lodder sælges d. 14. November.

Haard Kost.

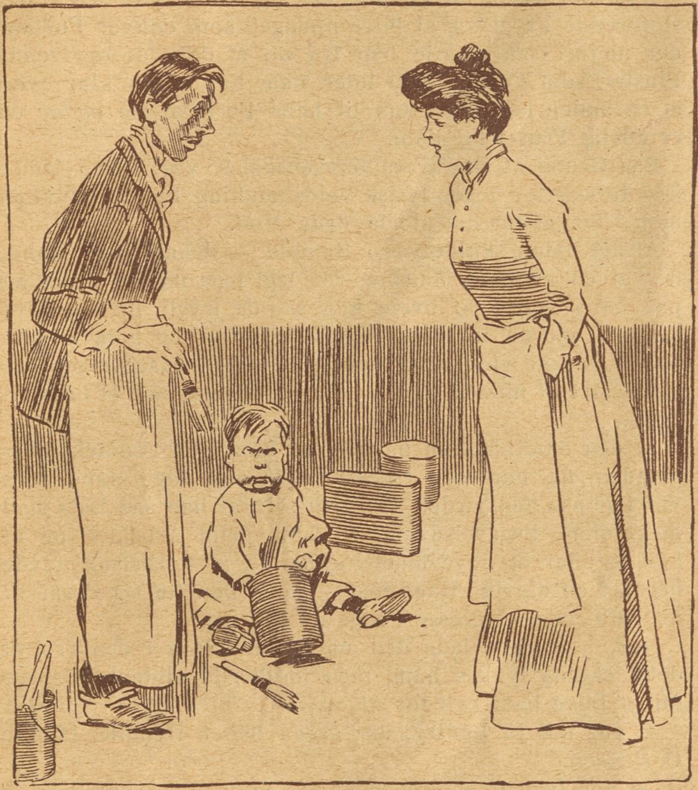

Tegning af Carlo Schmit.

— Naa, Maler, morede De Dem godt paa Soldet i Gaar?

— Aa — det var lidt dødt! Brændevinen slap op ved den syttende Snaps, og saa maatte vi spise Resten tørt!

Pavse.

En lille Dreng staar paa Gaden og tudbrøler, mens en Herre ser til. Pludselig holder Drengen op, og Herren spørger ironisk:

— Hvorfor holdt Du op, lille Ven?

Drengen: Je' maa vel for Fa'nen ha' Lov te' a' hvile mig lidt, Idiot!

„Mortensgaas".

Gæk, gæk —
Petrine er vakker, men vaaset
og pjanket og pjaltet og gaaset,
— friseret og pyntet, rund og fed
hun vralter igennem Byen ned
en Mortensaften saa silde.

Gæk, gæk —
Og Hans gaar og sukker bedrøvet,
thi fordum han aldrig har prøvet
en Mortensaften som denne, nej,
han spiser sædvanlig Gaasesteg
— men Gæs er ej til at købe!

Gæk, gæk —
Man hænger jo ved sine Vaner
langt mer end de fleste nok aner,
og Hans var nu vant fra han var Barn
til Mortensgaasen — og kær han har'n,
det føler han ret i Aften.

Gæk, gæk —
Naa, men som hurtigt fortalt er,
Petrine forbi ham vralter,
han faar et hurtigt Glimt af den Smaas
bedaarende Blik, og straks af Gaas
en Anelse naar til hans Hjerte.

Gæk, gæk —
Og Hans har s'gu aldrig haft en
mer lykkelig Mortensaften:
han byder Petrinelil sin Arm,
hun ler og knuger ham mør og varm
i Forstadens ensomme Gyder.

Gæk, gæk —
De slog deres Pjalter sammen,
og Præsten fik sagt sit Amen:
Et skønnere Par nok aldrig saas
— og saadan fik Hans sin Mortensgaas
og Visen en hyggelig Ende!

Per Bonde.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

VAGABOND OG MILLIONÆR

EN SPÆNDENDE AMERIKANSK ROMAN

Jimmy gik hen til Bordet og bredte Kortet ud ved Siden af det, der allerede laa der.

Han spændte derved Buen udover hvad den kunde holde til; men det ser undertiden ud som om Dristigheden har den bedste Beskyttelse i sig selv: Chefen blev ved at samtale med Underingeniørerne.

Kortenes Numre — 7 — viste, at de var identiske. Men det var blot, hvad de ydre Omrids angaar, de var ens. Det, som Dukane havde taget fra Egetræskisten, viste en solid Betonkonstruktion; det andet, det, hvorefter der blev arbejdet, viste derimod to Ydervægge, der var fyldte med løse Sten; dette svarede da ogsaa fuldkommen til den Form, i hvilken Bassinet virkelig blev bygget.

Det var et i højeste Grad interessant Studium for Jimmy, og det bestyrkede ham i den Formodning, Kendle havde udtalt, og som han selv hyldede.

Naar man lagde disse to Kort ved siden af hinanden, laa hele Bedrageriet klart for Dagen.

Et langt, dæmpet, usigeligt Suk undslap Dukanes Læber.

I samme Øjeblik for han forskrækket sammen; der hørtes hurtige Skridt og han saa Corbetson komme henimod sig.

Jimmy rullede hurtigt Kortet sammen, hans Hjerne arbejdede lynsnart, medens Corbetson nærmede sig, for at finde paa en nogenlunde antagelig Forklaring paa hans Tilstedeværelse i Kontoret.

Men hans ellers saa snarraadige Sind anspændte sig denne Gang forgæves.

— Hvad bestiller De her? spurgte Corbetson.

For at vinde Tid satte Jimmy sig paa Bordkanten, dinglede med Benene, strøg sig med Haanden gennem Haaret og saa sig omkring i Værelset; under det svippede han med Kortrullen, som han stadig holdt i Haanden.

— Aa, ikke noget særligt, svarede han sagtmodigt.

Corbetson rev Kortrullen ud af Haanden paa Hemple og aabnede den hastigt; hans Blik vandrede et Øjeblik mellem den og Kortet paa Bordet. Saa vendte han sig heftigt om og kastede et Blik paa Kisten. Blodet veg fra hans Kinder, men i næste Nu blev han helt ildrød i Hovedet.

— Tyv! Hvad har Du at gøre i Kisten? Hvad forstaar Du Dig paa disse Kort? udbrød han med en lidenskabelig Heftighed, som Dukane ikke havde tiltænkt ham. Spion! Du lister Dig herind, saa snart jeg vender Ryggen til, for at blande Dig i Sager, som ikke angaar Dig!

Han tog et Skridt hen mod den unge Mand med knyttede Næver; hans Øjne brændte med en vanvittig Glød og hans Overskæg strittede som Børster.

— Slaa blot, hvis De tør! raabte Dukane og sprang ned fra Bordet.

Men alligevel grebes han — for første Gang i sit Liv — af virkelig Frygt, thi de Øjne han saa ind i, tilhørte et Menneske, der var rede til at begaa et Mord.

— Vov ikke at sige et Kny om det, Du har set, eller . . . .

Corbetson talte ikke ud, men hans Trusel var tydelig nok.

— Jeg vil bare sige Dem en Ting, svarede Dukane barskt: jeg har en Kugle parat til den, der lægger Haand paa mig. . . .

Og idet de endnu udvekslede nogle fjendtlige Blikke, skiltes de to Mænd . . . .

X. MODTRÆK

Hvis Corbetson før havde gaaet og baaret paa den aldrig slumrende Frygt for at blive opdaget, som enhver Forbryder nærer, saa maatte han fra nu af døje de oprivende Pinsler, som Forbryderen lider, naar han bliver klar over, at en anden har Kendskab til hans Forbrydelse og er en evindelig Trusel for ham.

Paa Grund af sine Karakteregenskaber veg denne Mand ikke tilbage for nogen fysisk Voldshandling; List traadte hos ham i Stedet for det uforfærdede Mod.

At det netop skulde være Hemple — denne unge Mand, der af en ugunstig Skæbne var lagt ligesom en Hindring paa hans Vej — af hvem han skulde frygte for at blive afsløret, gjorde det hele endnu bedskere for ham — han kunde jo ikke vide, at Dukanes Planer og Handlinger var Resultatet af moden Overvejelse og styrede mod et bestemt Maal.

Af den Samtale, han havde med ham efter Pennicks Forsvinden, fik han den Opfattelse, at den unge Mand blot var lige saa hensynsløs som han selv, at han sad inde med langt mere Begavelse end en almindelig Arbejder og at han — efter at have faaet Færten af, at Corbetson havde begaaet en ulovlig Handling — vilde benytte sig deraf til ubarmhjertigt at presse Penge ud af ham.

Naa, han vilde lade den unge Mand leve i den Tro, at dette skulde lykkes ham, men imidlertid vilde han sørge for at blive ham kvit for Alvor.

— Jeg har jo Lantry, der ogsaa hader Hemple, tænkte Corbetson.

Og han lænede sig tilbage i Stolen med en barsk, men mere veltilfreds Mine.

Hvad Genstanden for Corbetsons djævelske Planer, Dukane angaar, saa stod han nu som oftest i en Krog i Butikken, hvorfra han havde Udsigt saa vel til Croftons Farm som til Vejen, der førte til Melton.

Enid var en mærkelig ung Pige! Skønt hun havde kysset ham, viste hun ikke den mindste Tilbøjelighed til at lade sig se igen.

Kendle var ogsaa irriterende langsom af sig! Han havde endnu ikke aflagt Rapport over, hvorvidt hans hemmelige Efterforskninger var lykkedes eller ej, og førend det var konstateret, at Roseland »Cement-Selskabet« — hvad det nu kunde være for et Firma — var medskyldigt i Corbetsons Bedrageri, var Beviskæden ikke fuldstændig.

Dukane arbejdede sig efterhaanden op til en saadan pirrelig Irritabilitet, at Hop Spencer troede, han havde faaet en eller anden mærkelig Sygdom, og gav sig til at studere Brugsanvisningerne paa Butikkens Patentmedicinflasker.

Men om Onsdagen skete der virkelig noget.

Jimmy fik et Brev paa et Par Linier, som med et splittede Mørket omkring ham og gjorde Dagen straalende lys.

Brevet havde følgende Ordlyd:

»Jeg rider ud i Aften.

Enid.«

Hans Hjerte bankede heftigt ved dette hendes lønlige Ønske om at se ham igen, om at træffe ham alene.

I sin Henrykkelse læste han Brevet Gang paa Gang, gentog Ordene halvhøjt, beundrede det fine Brevpapir, og gemte det tilsidst ved sit Hjerte.

Var hun nu begyndt at elske ham? Havde han vundet hendes Hjerte?

Tusinde ængstelige, lykkelige, ubesvarede Spørgsmaal dukkede frem i hans Sind, Tusinde indbildte ømme Ord og Blikke. Han satte sig paa en Kasse i en Krog af Butikken og stirrede i stum Henrykkelse paa Croftons Farm, hvor hans elskede Enid nu dvælede.

Ved 6-Tiden kom han pludselig til at tænke paa, at han maaske burde have sendt et Svar. Ventede hun monstro ikke paa Svar?

— Hop! raabte han.

Men i næste Nu kom han til at tænke paa, at denne lige var gaaet hen for at spise til Aften.

Saa satte han sig til at vente paa, at hans Medhjælper skulde komme tilbage, og søgte at lægge Baand paa sin Utaalmodighed ved at holde hendes Brev frem for sig og stirre drømmende paa det.

Tilsidst tog han en Pen og skrev:

»Jeg kunde gaa til Verdens Ende for at faa et Blik fra Deres Øjne.

Jimmy.«

Hans Hjerte jublede, mens han Gang paa Gang læste denne følelsesfulde Tilstaaelse, der bedre end noget andet vidnede om hans store Kærlighed, og skønt han sad paa en Dynge Arbejdsbukser, Støvler og Madvarer, var hans Hoved dog i Højde med Stjernerne, og han inddrak den guddommelige Kærlighed, som kun kendes af Digtere, Martyrere og Elskende!

Da Hop Spencer endelig kom tilbage, lagde Jimmy Brevet i en Konvolut og gav ham det.

— Gaa straks hen til Frøken Crofton med dette her, Hop, men smuds det ikke til med dine Fingre, befalede han. Bær det, Du min halte Merkurius, som om det var en Bog med Blade af Guld og Bind af Juveler, bestemt for en Prinsesse i et eller andet Æventyrland. Giv det til hende selv, bøj Dig dybt, og gaa din Vej uden at sige et Ord. Det er et meget vigtigt Ærinde — det vigtigste i hele dit Liv! Skynd Dig derfor alt, hvad Du kan.

Den storartede Veltalenhed i denne Befaling gjorde et dybt Indtryk paa Hop Spencer. Som det sømmer sig ved en Sag af saa stor Vigtighed, anlagde han nu en højst alvorlig Mine, tog Brevet, vendte og drejede det tre Gange og betragtede det ærbødigt.

— Men hvordan gaar det med din Aftensmad, Jimmy? spurgte han, idet han tog Mod til sig.

Han betragtede det som en højst vigtig Sag, at hans Herre kunde komme til at forsømme et Maaltid.

Men Jimmy interesserede sig øjensynlig ikke for den Side af Sagen.

— Du kan jo kigge ind til Kokken og sige, at han skal holde noget varmt til mig, sagde han. Se nu og kom af Sted med det der, og skynd dig tilbage, thi Du bliver i Aften nødt til at passe Butikken en Stund alene, mens jeg er borte.

Det var en prægtig Aften.

Efteraarsstormen havde som en Vinterens første Budbringer dæmpet Træernes og Græssets stærke grønne Farve og givet dem en Indfatning af Guld og Rødt.

Dagslyset var ved at svinde, da Dukane gik op gennem Dalen, idet han ikke fulgte Landevejen, men en Sti, der slyngede sig mellem Klipperne.

Han havde for Øjeblikket skrevet sin underjordiske Krig med Corbetson i Glemmebogen, slaaet en Streg over alle Bekymringer, for i fulde Drag at nyde den døende Dags Skønhed, for at dvæle ved Tanken om det forestaaende Møde med Enid Crofton og hengive sig til sin store, berusende Lykke.

Det var som om han vaagnede til nyt Liv, nu da han for en Stund var sluppet ud af sit Fængsel i Butikken. Han fyldte sine Lunger med den krystalklare Luft, lod Blikket vandre omkring og betragtede Træerne, Stenene og Silver Peaks høje Tinde, der allerede var dækket af Sne. I Buskene paa Bjergskraaningen kvidrede nogle usynlige Fugle. Over hele Floddalen sænkede sig Aftenens Fred.

Paa et Sted, hvorfra han havde Udsigt over hele Egnen, standsede han og kastede et Blik over mod Croftons Farm. Hun var paa Vej! Thi han saa en Skikkelse til Hest komme frem mellem Træerne, der omgav Farmen.

Han paaskyndede sine Skridt; han vilde naa Klippens Top, for derfra at sende hende en Hilsen. Da han kastede et Blik tilbage, saa han, at hun red i Retning af ham, og da han var naaet til Toppen, var hun naaet til Foden af Klippen, og Ungskoven skjulte hende for hans Blikke.

Han slog sig ned paa en Klippeblok, skød Hatten tilbage i Nakken og lod Blikket vandre henover Landskabet. Sletterne saa i Aftenlyset ud som om de var en Purpursø, hist og her med Striber af Guld og Rødt. Nattens tilstundende Stilhed syntes allerede at hvile over hele Egnen. Det var som Naturen havde faaet en stille grublende Sjæl.

Pludselig vaktes Dukane af sit Drømmeri ved en let Støj bag ved sig; han vendte sig om og sprang forfærdet op. Han var straks paa sin Post. Thi nogle Skrit fra ham stod Lauter, og fra alle Sider dukkede Mænd frem — akkurat som om de var skudt op af Jorden.

— Naa, Du sidder nok og venter paa dit Pigebarn, sagde Lauter haanligt.

I samme Øjeblik stod det klart for Jimmy, at han var blevet lokket herhen ved Hjælp af et falskt Brev. Han betragtede Lauters Kammerater — otte i Tal — og saa' at han var omringet, at han var gaaet i Fælden og at denne Arbejderlejrens Bøddel endelig havde faaet ham i sin Vold. Men det var ikke muligt, at en saadan Bølle som Lauter kunde have udtænkt Planen med det falske Brev, der oven i Købet var skrevet paa Papir af fineste Slags! Var det Corbetson, der stod bagved? Havde han benyttet sig af Lauters Had til at fremme sine egne forbryderiske Planer? Og det værste af det hele var, at Enid Crofton nu kom ridende og kunde falde i Hænderne paa dem. . .

— Ja, det er mig. Hvad vil I? spurgte han.

— Vi vil bare holde Dig med Selskab! grinede Lauter.

Et lille Stykke bagved Dukane var der en enligtstaaende Klippe, den lignede nærmest en gammeldags Bikube og var omtrent 8 Fod høj. Jimmy indsaa, at hvis han kunde komme til at staa med Ryggen mod den, vilde hans Angribere kun kunne angribe ham forfra. Men alligevel var de 10 mod 1. . . .

Han stak Hænderne i Bukselommerne og betragtede Lauter med barsk Mine.

— De er her efter Chefens Befaling, kan jeg forstaa, sagde han.

At Krigslisten var lykkedes saa godt, havde sat Lauter i det gode Humør, som plejer at ledsage alle raa Fyres Voldshandlinger. Han syntes det hele var yderst morsomt.

— Rigtigt gættet. Chefen vil rense Lejren for alle daarlige Personer og gør Begyndelsen med Jimmy Hemple.

— Hvad agter I at gøre med mig?

— Bryd Dig bare ikke om det — men det bliver ikke saa lidt. Kom an!

Han tog et Skridt hen mod Jimmy, mens de andre drog Kredsen nærmere om denne. (Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

Fransk Reklame for det ny Krigslaan.

Shakespeare moderniseret:
Romeo kommer flyvende til Julie.
(»Daily Mirror«)

Forkortning af Vestfronten.
Hindenburg: Lad mig klare den. Jeg saver Grenene af, saa kan han ikke naa os! (»London Opinion«.)

Maleren ved Fronten:
Holdt! Holdt! I ødelægger mit »Motiv«!
(»Simplicissimus.«)

Den forelskede Jærnbane-Billettrice.
(»Lustige Blätter«.)

Rød Indmad

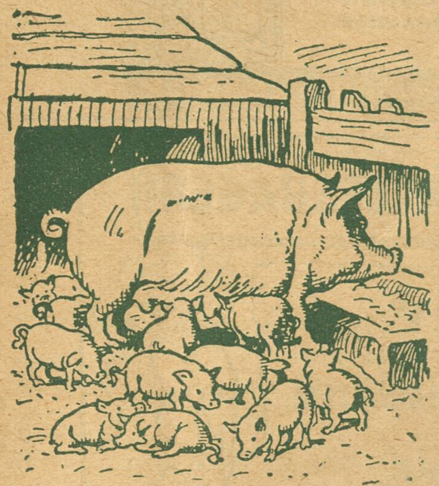

Dyrenes Dyrtidsdronning.

Som Dyrenes *Konge* man Løven har nævnet,
og den har for Æren gjort alt, hvad den ævned.
At en *Dronning* vi mangled har ofte mig pinet,
nu ved jeg, hvem Dronningen er — det er *Svinet!*

Forbud.

I Følge en Meddelelse fra Ritzaus Bureau skal de krigsførende Magter have nedlagt Forbud imod, at der efter d. 2. December i Aar anvendes Krudt og Sprængstoffer af enhver Art.

— Her maa vist foreligge en Misforstaaelse. Det er nok den danske Politidirektørs Forbud mod Salg af Fyrværkerisager, som man har forvekslet med . . . . ovenstaastaaende!

Borgergade-Dramaet.

Fru Baronessens Nerver taaler det slet-ikke!
Fru Gullasch vender rørt mod Loftet sine Blikke!
Hr. Børsmand galer højt: Hvem fatter Himlens Mening?
Og skænker 100 Kroner til en fin Forening.

Ja, med lidt Gøren-godt formener disse brave,
at de kan sætte Samfundsbristene i Lave.
Jo, det skal hjælpe fedt! Nej, nej, de heles ikke.
før Kapitalens Guder dingler i en Strikke!

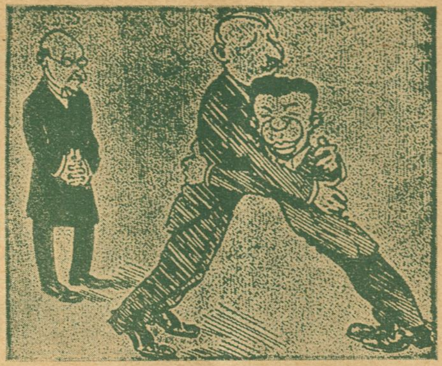

Jeg ser, at »Vort Land« og »København«s Sammenslutning motiveres med *Hovedstadens* daarlige Presseforhold,

— »Hovedstaden«? — Saa er der vel Sandsynlighed for, at Pastor Nordentoft kommer med i Forbundet!

Hr. von Klausul funderer længe:
„Den Bolignød slaas let ihjel!
Giv Fattigpjaltene lidt Penge.“ —
„Der er ej Plads alligevel.“

„Guds Død, min Taalmod har sin Grænse.
Send Raklet i Arresten hen!“ —
„Det er umuligt, Ekscellence,
for dér er fuldt af — fine Mænd!“

Himlens Digter-Hilsen

før og nu.

General Lembcke.

Entré til Kastellet han ej vil ha' —
Og Grunden? Enhver kan da sagtens fatt'en
»Naar Jens har staaet den hele Da',
saa ska' han minsæl ha' Hvil om Natten!«

Hurra, General! Dér svandt min Frygt!
For Jens'es Moral De forsvarligt lukker.
Og *selv* kan De sove godt og trygt —
for *Dem* er der ingen Piger, der sukker!

Den er nok ikke saa gunstig paa Nordisk Karamelfabrik. Man siger det tynder ud i Arbejdsstyrken. Naa, hvad gør forresten det? Hvad skal Fabrikken med Svende, naar den har Svenné?

Da Kransen blev hejst.

Hr. *Rode* han siger: Værs'artig at tage
af Retterne her, — de er svært moderne.
De vil sé, her er Masser af *Kransekage;*
men — av! hvad er det, — jeg har glemt en »Stjerne«!

»Det skal gaa langsomt, men sikkert,« burde være »Nationalsang«, har Red. Borgbjerg sagt paa Kristiansborg, og Prisreguleringskommissionen agter nu at indrette sig derpaa.

— Efter sigende vil den nu indstille noget af den *Iltogsfart*, den hidtil har arbejdet med!

Kaffegrums.

— Men Gud, det er jo dobbelt saameget som jeg gav forrige Gang for at blive spaaet!

— Ja, men husk paa de høje Kaffepriser!

Danske Barberere i Karikatur.

R. Ott. Nørrefarimagsgade 62.

Køb Spiræa i Dag!
De glæder Dem hver Gang De bruger den!
Spiræa er Hjemmenes Toiletsæbe fremfor alle!
Enefabrikanter:
Kaalunds Sæbefabriker, Kolding.

I. C. paa Taburetten.

Husker I — behøver jeg at sige
at jeg før paa Taburetten sad
som Ministerchef i Danmarks Rige:
styred Riget, mægtig, fed og glad.

Sen're Tider saa min Stjerne dale,
rent fordunkled af den lille Zahle.

Mægtigt, voldsomt ruller Tidens Bølge,
jeg igen Minister kaldes tør;
men — Minister uden Portefølje;
ak — jeg tilstaar jeg sad bedre før.
R. B.

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
IRIS
forfiner·forskönner·bevarer·Huden
Alles Yndlingssæbe

Grundlagt 1850 Grundlagt 1850
A/s De danske Vin- & Konservesfabrikker
I. D. BEAUVAIS
M. RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR
KONSERVES · FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

TEL. 3684. 3349 S. JOHANNESSON'S TEL. 3684. 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, Fedevarer, Konserves. samt
Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

THEILGAARD
PNEUMATIC
„PILE-MONSTRET".

C. Petersen, Langgade. Et Par af dem skal komme frem i vore eftertragtede Spalter.

Kære Ravn!
Hermed atter nogle Vittigheder.

Læreren: Naa lille Hans, kan Du sige mig, hvormeget 3 Gange 12 er?

Lille Hans: Nej, jeg ved det desværre heller ikke, Hr. Lærer!

Tanten (formanende): Man skal aldrig tale ondt om sine Naboer.

Niecen: Det gør jeg heller ikke, og det endskøndt Fru Petersen er den sletteste og afskyeligste Kvinde, der kan gaa paa Guds grønne Jord.

W. Bach.

Kaj S., Aarhus. Vi haaber, det bliver i Aar.

H. Grønholdt. Naar der bliver Plads skal De faa Deres Tegning frem.

Richard B., Fredensborg. Ja, det er, som De selv bemærker, lidt tyndt endnu. Den bedste af dem ser De i dette Numer.

H. V. Gotfredsen. Benyttes.

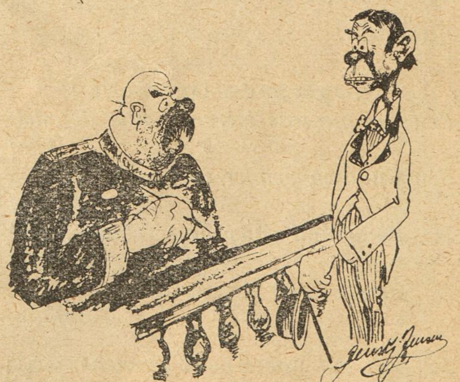

Dommeren: De indrømmer altsaa, at De har slaaet Klageren oven i Hovedet med et Bordben, saa han besvimede, da De skulde trække en Tand ud paa ham?

Indklagede: Ja! — Men han forlangte udtrykkelig at blive bedøvet!

Maskinuheld.

Maskinskriverske Frk. Sørensen paa Flæskeeksportør Levins Kontor har den kedelige Vane under Skrivningen efter Diktat at slaa Dobbeltslag paa Tangenterne, saa det samme Bogstav fremkommer 2—3 Gange.

En Dag mister Levin Taalmodighe- og raaber:

— Hvordan er det, De skriver, Menneske? Her staar jo ooog med 3 o'er!

Frk. Sørensen (fornærmet): Jeg kan da ikke gøre for, at Maskinen stammer!

Mistroisk.

En gammel Neger stod anklaget for Hønsetyveri.

Dommeren: Har De ingen Sagfører?

Negeren: Nej! Nej!

Dommeren: Men jeg skal skaffe Dem en.

Negeren: Nej, gør ikke det!

Dommeren: Hvorfor ikke? Det skal ikke koste Dem noget. Hvorfor vil De ikke ha' en Sagfører?

Negeren: Nej — men lad det blive mellem os — jeg vil helst ha' de Høns for mig selv!

Surrogat.

A. (til B., som staar i Zoologisk Have og stikker Haanden ind til Løven): Hvad er dog det, Du bestiller?

B.: Jo, ser Du — siden Cikorien er stegen, maa jeg se at skaffe mig lidt billig Løve-tand!

En Forespørgsel.

Husassistenten (oprømt med et Brev i Haanden): O, den Bandit! Han ophæver Forlovelsen med mig! Jeg vil forlange tilbage alt, hvad jeg har givet ham! . . . Undskyld, men — vil Herren ikke sige mig, hvad Deres Cigarer koster pr. Stykke?

Daarligt indrettet.

Siversen kommer lidt ud af Balance til sin Gadedør og kan ikke faa Nøglen anbragt. Han udbryder:

— Pokker ogsaa! Selvlukkende Døre, det kan De opfinde, men en Dør, som — hup — aabner sig selv, det kan de ikke hitte paa!

Tegning af Storm-Nielsen.

— Hov, gem Dig, Nekolajsen, at din Kone ikke skal se Dig — hun gaar forbi deroppe!

— Ja, min Salighed, det gør hun osse! Men hvordan Pokker kunde Du forresten gætte, at det var min Kone?

Gullasch.

Fruen: Ved Du hvad, Mads, jeg synes, Du skulde indbyde nogle berømte Forfattere og Kunstnere til vores store Middag!

Herren: Det var en god Ide, Nielsine! Tag Konversationsleksikonet frem, saa kan vi lede nogle ud!

Snedigt Angreb.

Bedstefaderen: Jeg hører, kære Hans, at Du er forelsket i Skuespillerinde Frøken Morilla?

Sønnesønnen: Ja, Bedstefa'r! Og jeg vil sige Dig, at jeg gaar min Vej for bestandig, hvis Du siger noget ondt om den Dame i min Nærværelse!

Bedstefaderen: Det kunde da aldrig falde mig ind! Da jeg var i din Alder, var jeg lige saa forelsket i hende som Du!!

(Der opstod en lang og pinlig Pavse.)

Lille Tænker.

Læreren: Inden Gud skabte Jorden, var alt øde og tomt og mørkt, og der fandtes endnu ingen Mennesker.

Peter: Hr. Lærer! Hvor ved man det fra, naar der ikke var nogen, der saa det?

DFB Ikke alene Afholdsfolk men alle, der ønsker ekstraktrigt og skattefrit Øl, forlanger DFB
De forenede Bryggeriers Krone Lagerøl og Krone Pilsner

Sorte Gratier.

Meget frit efter Thorvaldsen. Tegning af Emil Poulsen.

Hvorlænge skal vi være for Danmark en Boldt,
Giv snart os et Svar: er vi købt eller sol't?

Ved Himmeriges Port.

Det skete engang, at en Konge og en Skopudser døde paa en og samme Dag. Skopudseren var gesvindt og kom først til Himmeriges Port. Den blev aabnet, men da han vilde træde ind, greb En i hans Frakke bagfra. Det var Kongen.

»Har Du glemt al Respekt?« sagde han. »Lad mig komme først ind!«

»Jeg skulde ellers ikke opholde mig derved,« svarede Skopudseren, »men jeg tænkte, at Du havde aflagt Majestæten, og heroppe er vi lige.«

Det truede med at komme til Strid mellem dem, da Sankt Peder bad dem være rolige.

»Sig mig,« spurgte han Skopudseren, »har han været en god Konge?«

»Ja, endog meget god,« svarede Skopudseren, »han holdt sit Rige i Tømme som en Rytter sin Hest.«

»Naa, det var godt. Sig mig nu,« sagde han henvendt til Kongen, har han der været en god Skopudser?«

»Han var upaaklagelig,« sagde Kongen. »Naar han børstede mine Sko, kunde jeg spejle mig i dem.«

»Godt, I har altsaa begge gjort jeres Pligt og den ene har ikke her noget Fortrin for den anden. Jeg maa altsaa stille jer flere Spørgsmaal. Hvem af jer har handlet som en Kristen og bespist sine hungrige Medmennesker?«

»Jeg,« raabte Kongen, »Hundrede Tiggere har daglig spist ved min Dør.«

»Det var godt. Og hvor mange har Du hjulpet?« spurgte Sankt Peder Skopudseren.

»Ikke en — jeg var altid sulten selv. Skobørstning indbringer ikke saa meget som at være Konge.«

»Har Du virkelig ikke givet et eneste Menneske nogen Ting?«

»Nej, ikke et Menneske, men nok en Hund!«

»Hvorledes gik det til?«

»Jo, jeg sad engang paa Bænken i Gaarden og havde et Stykke Kaninsteg i Haanden og tænkte: Det skal smage godt! Saa kom en Puddelhund hinkende paa tre Ben. Det fjerde havde Gadedrengene slaaet lamt med Stenkast. Den kom hen til mig og murrede begærligt, idet den viftede med Halen. Den har naturligvis mærket Lugten af Stegen og vil have et Stykke med. Du Stakkel, tænkte jeg, Du er endnu magrere end jeg er, og saa giver jeg ham Halvdelen. Men da han havde slugt det, viftede han vedblivende med Halen og kiggede paa mig, saa det gjorde mig rigtig ondt. Saa gav jeg ham ogsaa den anden Halvdel og spændte mit Bælte et Hul længere ind.«

»Hm,« sagde Sankt Peder og spurgte Kongen:

»Har Du ogsaa sultet en Gang?«

»Sultet? Nej.«

»Saa gør det mig ondt for Dig, men Skopudseren gaar først ind i Himlen!«

AKTIESELSKABET KJØBENHAVNS SPRITFABRIKER
Dansk Korn Snaps
FUSELFRI BRÆNDEVIN
AKTIESELSKABET KJØBENHAVNS SPRITFABRIKER

Vore egne Lilleputter.

Tegning af Hp. Hansen.

En Lilleputby skal til Sommer rejses paa Svanholms Grund. Ideen er god, men ikke ny. Vi har i Forvejen mange Lilleputter her i Byen.

Kunsten at kysse.

Det er ingen Kunst at kysse, vil vel nok de fleste sige. Nej, det er det heller ikke, dersom den unge Pige er smuk og den unge Mand Idealet af Kraft og Skønhed, men Kysset er ikke udelukkende til for den Kategori af Mennesker. Det manglede bare! Vi, som er bleven lidt til Aars, med hvide Stænk i Haaret og Rynker ved Øjnene, vi har maaske, naar alt kommer til alt, den største Erfaring paa det Omraade! Kyssets *Art* forandrer blot Karakter. Det er det hele. Det fyrige giver Plads for Inderligheden, Flygtigheden for Bestandigheden.

Af alle Kvinder forstaar Englænderinderne sig bedst paa at kysse, siger en berømt Videnskabsmand. Han har gjort omfattende Studier og sidder navnlig inde med stor personlig Erfaring, og han mener, at man af det Kys, som en engelsk Dame giver, med Bestemthed kan slutte sig til hendes inderste Følelser. Dette kalder han »Kyssenes Mimik« For Resten en underlig Benævning.

Er man kommen saavidt, at man har faaet et Kys af en smuk Kvinde, behøves der ikke mere, for at man skal kunne dømme om hendes Følelser. For saavidt da at hun ikke er falsk som en Slange.

Videnskabsmanden paastaar endvidere, at Kysset er en Kunst. I England, siger han, hører denne Kunst til den kvindelige Opdragelse.

Hvis en Kvinde elsker en Mand, saa kysser hun ham med nedslaaede Øjne, men hastigt og brændende. Derefter stammer antagelig Udtrykket at en Mand har »brændt sig«, naar han har kysset en Kvinde og siden som hæderlig Mand føler sig tvungen til at gifte sig med hende. Et eneste lille, men brændende Kys har været Aarsagen til mange ulykkelige Ægteskaber. Det er nemlig blandt almindelige Mennesker præcis som et Løfte om evig Troskab og evig Kærlighed; og hver Domstol i baade England og Amerika vil dømme Manden til at gifte sig med Pigen eller ogsaa betale en rundelig Skadeserstatning for brudt Ægteskabsløfte. Et Kys kan undertiden være mere bindende end Fiskelim og ligge afgørende som et Segl paa et Dokument. Da er det bedre at kysse med faderlig Kærlighed og helst paa Panden. Det regnes nemlig ikke.

Men lad os igen vende tilbage til Kysset i dets første Format. Dersom en Mand ikke er en Kvinde ligegyldig, saa kysser hun ham først efter nogen Modstand, men inderligt; er en Mand hende ligegyldig, saa kysser hun ham ikke eller i hvert Fald med en saadan Kølighed, at hans Læber fryser til Is, hvilket dog ikke skal forstaas saadan efter Bogstaven, at man tror, derigennem at kunne skaffe sig kunstig Is.

Navnlig imod sine Veninder varierer Englænderinden sine Kys i det uendelige. Hendes Afskedskys til en kær Veninde er næsten krampagtigt. Har Veninden faaet en ny Sommerhat, da er Kysset flygtigt, og hendes Blik mest henvendt paa Hatten. Har hun selv faaet en ny Hat, saa er hendes Kys nedladende, moderligt, værdigt og trøstende.

Forresten findes der flere Slags Kys. Vi har Kærlighedskys, Venskabskys, Haandkys, Faderkys (paa Panden), Moderkys (venligt paa samme Sted), Broderkys (tilhører en svunden Tid) og Fredskys (navnlig efter en ægteskabelig Strid). De fleste Kys faar man, naar man ligger i Vuggen og hverken kan vægre sig for dem eller nyder godt af dem.

Men Kunsten at kysse bestaar i at kunne variere Kyssenes Art. Det lærer man sig med Øvelse og Taalmod. Og siden kan man, alt efter Omstændighedernes Krav, kysse koldt, køligt, varmt, brændende, fyrigt, ømt, let, blidt og sødt.

Det bedste Kys er det, som Morgensolens første Straaler giver den rødmende Rosenknop.

Saaledes kyssede jeg min Hustru en Gang i Fortiden, da hun med nedslaaede Øjne hviskede et skælvende »Ja« paa mit Spørgsmaal.

Nu dirrer hun minsanten ikke længere, naar jeg beder hende om noget i den Retning!

En Skipperhistorie

af Per Bonde.

Det var i den Tid, jeg sejlede paa Grønland — det kan vel være et Par Snese Aar siden. Jeg var Jungmand paa »Sukkertoppen«, der s'gu i alle Henseender var en dejlig Skude. Alligevel maatte hun neden om og hjem. Hvordan det nu gik til eller ikke, en forbandet kold Foraarsnat laa jeg pludselig og plaskede rundt i det nordlige Ishav. »Sukkertoppen«, havde faaet Styrbordssiden revet op ved at skure mod en Isflage og sank i Løbet af nogle faa Minutter.

Naa, jeg var s'gu egentlig ikke saa begejstret over det kolde Bad og havde allerede tænkt paa at gøre op med denne Verden og sendt Ane Katrine min sidste Tanke, som sig hør og bør, da jeg ikke 10 Alen fra mig ser noget mørkt ligesom Skroget af en Skude ligge i Vandskorpen. Jeg tog et Par Tag derhen og slog min Næve i det og skulde netop til at svinge mig op, da det forsvandt med et Sæt. Det var en Grønlandshval, og dette Kæmpedyr er som bekendt let at forskrække. Dens pludselige Bevægelse satte imidlertid Havet i saa mægtigt Oprør, at jeg blev kastet frem og tilbage for tilsidst at lande paa et Isbjerg, hvor jeg blev liggende bedøvet i flere Timer. Da jeg kom til mig selv igen, var det ud paa Morgenstunden. Jeg frøs som en Hund og blev snart klar over min haabløse Stilling. Jeg begyndte at undersøge mit svømmende Ispalads og kravlede op paa Toppen for orientere mig. Men netop som jeg krybende paa alle fire naar derop, dukker der et skægget Ansigt op paa den anden Side, og i næste Øjeblik trykker jeg min Ven Andenstyrmand Jønson i Næven! Vi fik os en Skraa — den havde han i Lommen — og talte frem og tilbage om, hvordan vi under disse Omstændigheder skulde bjærge Livet.

Som vi nu sidder bedst, hører vi en Brummen under os, og jeg blev noget uhyggelig til Mode. Men Jønson for op: »En Isbjørn!« og han stormede ned saa hastig, han kunde. Jeg troede Manden var gal, for, som enhver ved, er Isbjørnen ikke nogen rar Fyr at møde, men ikke destomindre saa det ud til, at han havde i Sinde at tage Kampen op mod dette forsultne Uhyre. Jeg skreg til ham det bedste jeg kunde, og mindede ham om, at han havde Kone og syv Børn i Gøteborg! Men han brød sig Pokker om alle mine Advarsler. Han smøgede Ærmet godt op paa sin Frakke og stormede lige ind paa Bjørnen, der allerede aabnede sit røde Gab og rejste sig paa Bagbenene, mens dens Brummen blev mer' og mer' frygtindgydende. Jeg vendte mig bort. Jeg er ikke fejg, og jeg har s'gu været med til mangen en Tørn, men dette var den rene Galskab! Saadan at lade sig æde levende op! Jeg havde kun een Forklaring: Manden maatte være bleven sindsyg af Kulde og Sult.

Da jeg atter vovede at se derhen, var jeg forberedt paa at finde de blodige Rester af hans sønderrevne Lemmer — men hvad ser jeg! Jønson staar der stolt og tørrer Sveden af Panden med Bagen af sin Næve, mens han som Sejrherre har plantet sin Fod paa den overvundne Fjende, Isbjørnen, som ligger og svømmer i sit Blod med *Vrangen vendt udad!* — Jønson havde et eget Greb paa at tumle en Isbjørn. Han jog blot Haanden godt ind i Gabet paa den — helt ned, forstaar I, og sørgede for at faa godt fat om Halen paa den, og med et rask Tag vendte han Fyren, som man krænger en Strømpe! —

Et Øjeblik efter sad vi og aad det varme Bjørnekød og begyndte s'gu saa smaat at komme til Hægterne igen. —

Seks Uger tilbragte vi paa denne Isklippe, og i den Tid nedlagde vi fjorten Bjørne. Jeg siger vi, for jeg fik snart lært Jønson Kunsten af. Vi opdagede, at Isbjerget var i Drift Syd paa! Naa, vi haabede inden mange Dage at faa Øje paa et Skib, der kunde redde os, for efter alle Beregninger maatte vi være i de stærkest besejlede Dele af Atlanterhavet og ikke langt fra Amerikas Kyst.

En Morgen var der ikke mere end en 14 — 15 Kvadratalen tilbage af Isbjerget, saa vi maatte være noget forsigtige med vore Bevægelser. Jeg skal s'gu ikke nægte, at vi begyndte at føle os lidt mindre vel tilpas. Skib saa vi stadig ikke noget til. Bjørne var her ingen af paa disse Kanter. Den eneste Føde vi fik var engang imellem en Krebs — Jønson krebsede med sit venstre nøgne Ben, som han lod slæbe lidt agterud, og Krebsene var som tossede til at bide paa. Men en skønne Dag var der Bæst af en Haj, der hapsede et Par Tær fra Jønson, og saa maatte han indstille Krebseriet.

Og Isbjerget smeltede og smeltede! — Først efter endnu 4 Dages Forløb blev vi bjerget af en Hollænder. Men da havde jeg s'gu ogsaa det sidste Døgn maattet staa paa Tæerne med Jønson riddende overskrævs paa Skuldrene!!

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen“, Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, **Harald Hansen,** Telf. 10392.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

„RAVNEN„ udkommer hver Torsdag

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 1,25 o Middag à 70 Øre
Nørre Farimagsgade 57.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

—Danmarks fineste Taffelvand—
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1Kl. Forretning. Telf. 390. Aarhus.
Generaldepot: Rømersgade 15. Telefoner 9256—9257.

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.
Søren Hansen.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Det noterer jeg, at Worning & Petersens Xeroform Sæbe er den bedste.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Køb Varer fra „Français“
En gros & en detail.
16, Lille Kongensgade 16.

Forsamlingsbygningen „Jylland“
Randers.
anbefaler sine hyggelige Restaurations- og Selskabslokaler J. ANDERSEN.
Telefon: RANDERS 344.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 50 Øre Kvartalet, 12 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.
F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af P. V. Hansen.

Opkøber og Eksportør Joppesen i Virksomhed.

C.W.OBELS Normal-, Kentucky- og Smal-Skraa i imprægnerede Æsker **10 Øre.**

16 Sider 12 Øre

RAVNEN

Nr. 46. Redigeret af AXEL WESSEL ☼ Torsdag den 16. November. 1916.

Tegning af P. V. Hansen.

— Hvad bruger De nu alt det Støv til?

— Det skal jeg sige Dem. Vi sælger det til en Vinhandler, som drysser det over Flaskerne med frisk aftappet »Very old Madeira«.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Tilskære & Sy-Kursus
Tilskæring af Dame og Herre garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler
Spadseredragter og
Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi,
Stormgade 16. Telf. Byen 4677

Vadskeriet „Ventegodt"
Brønshøj L.
Tlf. Brønshøj 94 og 96
Lufttørring.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR KOLDBARNED
•FIONA• SKINDERGADE 27

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 • NYØSTERGADE 2
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Møbler
Sengeudstyr Kredit
fra
4 Kr. mdl.
CHRISTOFFER LARSEN
75, Godthaabsvej 75.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Grundlagt 1850 Grundlagt 1850
A/s De danske Vin- & Konservesfabrikker
I • D • BEAUVAIS
M • RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR
KONSERVES • FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13. København F.

I. V. Rasmussens Danseskoler
Program faas i Kioskerne.
Undervisningen begynder 1. Oktbr.

„RAVNEN" koster kun 12 Øre.

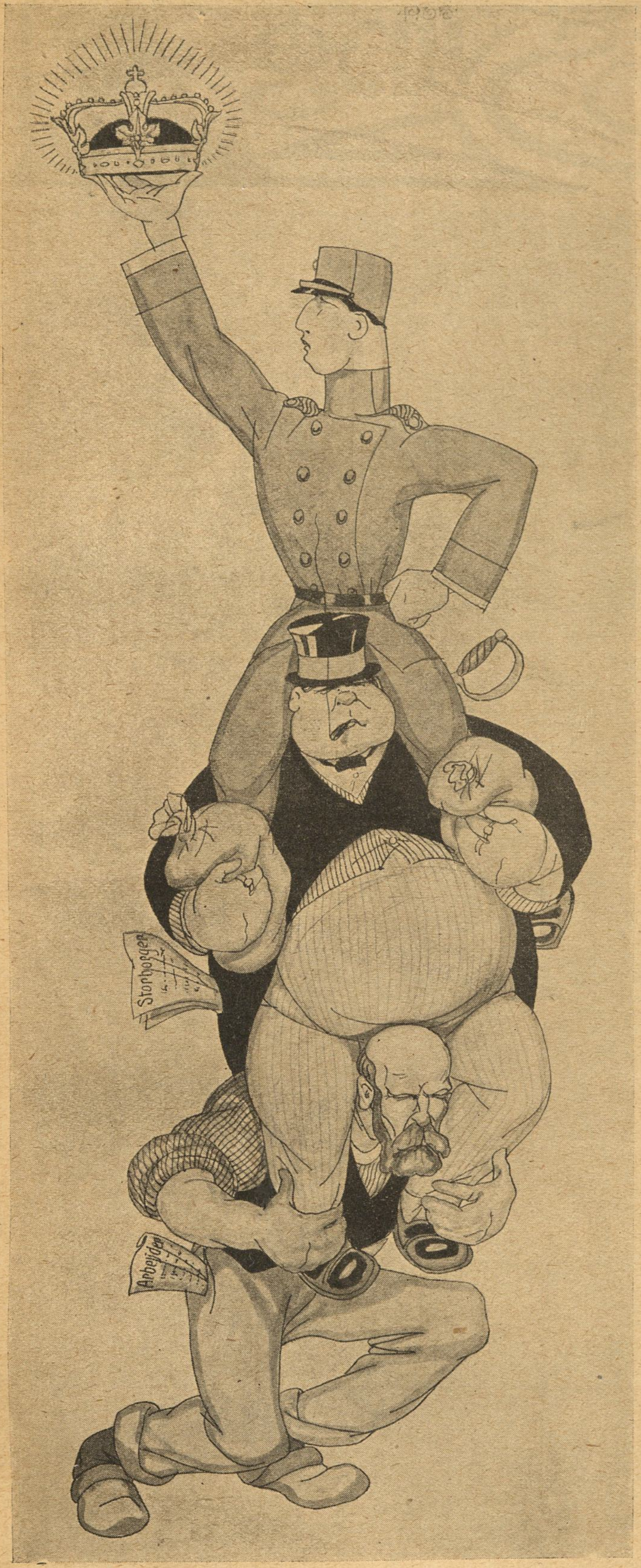

Tegning P. V. Hansen.

Du Arbejder dernede, hvorfor klager Du saadan? Du kan da nok se, at vi har hver sin Byrde at bære.

En fornem Auktion.

Auktionarius:
Værs'god træd indenfor og find en Plads!
Vort Samfunds »Støtte«, Lensbaronen Mads
er ked af Verden, gider ikke mere
med Livet trækkes, kort, han melder Pas
og lader sig i Dag bortauktionere!
Men da vi mener, at vi næppe faar
ham solgt aldeles, som han staar og gaar,
vi har ham, som De straks vil se, parteret
og Indholdet omhyggelig sorteret.

Først denne Flaske med lidt Politur,
hans Dannelse — den, hvorfor man berømte
ham vidt og bredt, og som han ej forsømte
at vigte selv sig med. Naar man kun bru'r
den sparsomt og forsigtig undgaar Slid,
forslaar den nok endnu en Maanedstid.

Dernæst en Skal af Hovmod! — giv et Bud!
Vel ved jeg, det er ingen sjælden Vare,
til Tider dog et særlig nyttigt Skrud, —
En Daler budt! — det mangled' fa'nme bare!
Saa kommer vi til Mandens indre Dele,
de er desværre ikke alle hele,
men skaarede af »Livets svære Kampe«
og overgro't af Egoismens Svampe.

Her har vi Sjælen — den er slemt i Laser!
Og her en herlig Samling Godtkøbsfraser
til Kongens og vort Fødelands Lovprisning,
og med dem følger gratis Brugsanvisning.

Her finder vi en Smule »Gudsfrygt« gemt
for Søndags- og for Højtids Brug bestemt;
og her — blandt meget andet Ragelse
og Affald fra hans Hjertes Pulterkammer,
en vissen Rose, nu kun svagt den flammer,
har aldrig ejet nogen kraftig Tone,
den er, man vil erfare med Betagelse,
hans Kærlighed til Astrid — Mandens Kone!
Hvem byder? naa et Bud kan De da gøre
— hvem var den Skælm, der raabte 13 Øre?

Hans Hjerne, hans Forstand? — ja, jeg behøver
vel ej at sige Dem, hvor det bedrøver
mig — da jeg ved, at mange ene kom
for dennes Skyld herhen — at maatte røbe,
at Mandens Hjerne var aldeles tom
— men Hjernekassen kan De billigt købe.

Jeg beder Dem dog tage det med Fatning,
den bedste Trumf jeg har end i min Haand:
De vil faa Lejlighed nu til Erstatning
at byde paa hans Stjerner, Kors og Baand;
for *Ordner* havde han i store Masser:
Hvad bydes for de første fire Kasser?!

Per Bonde.

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

„Hiv og Sving søger Arbejde".

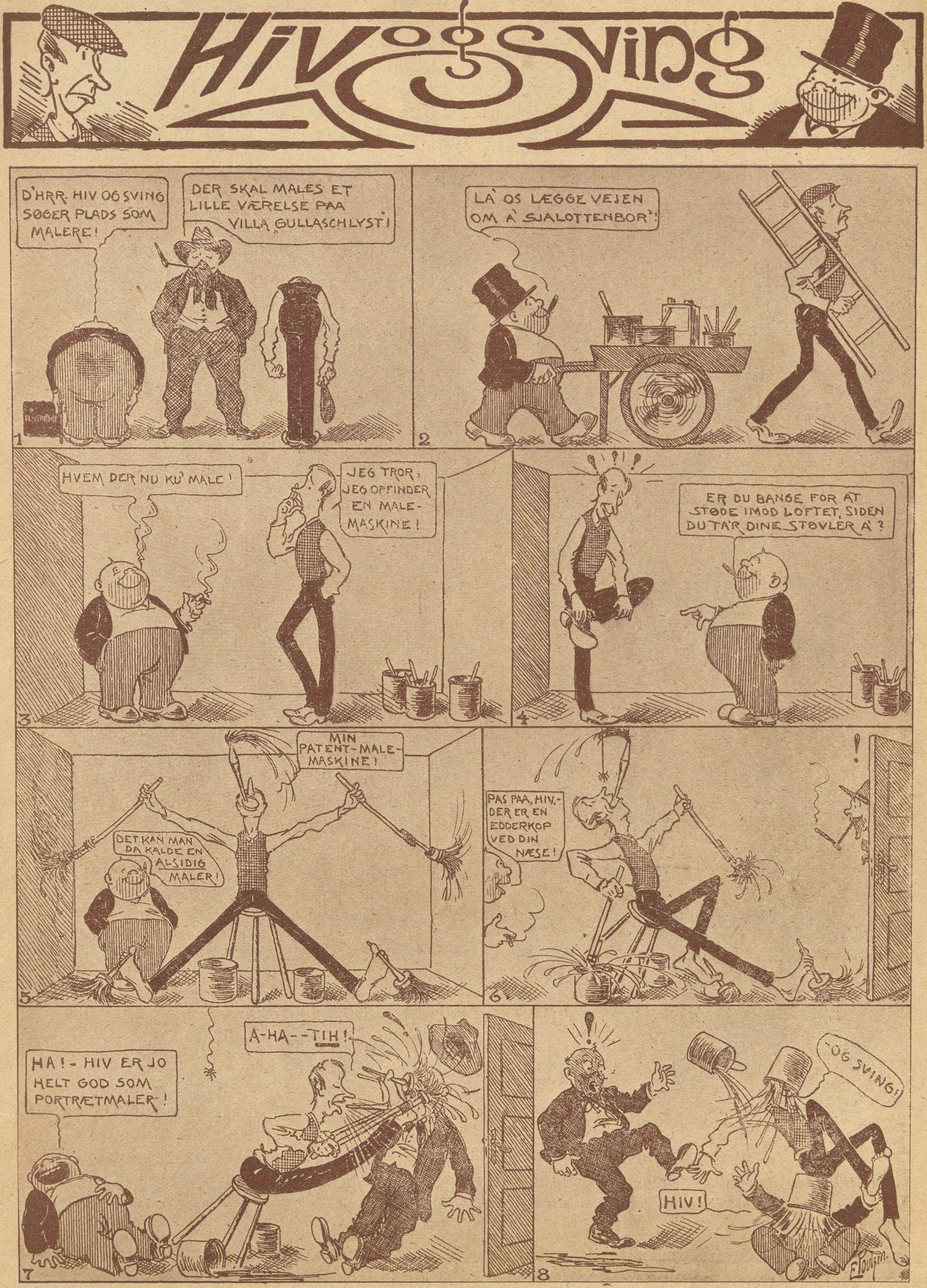

Tegning af Emil Poulsen.

En ny og morsom Serie for Ungdommen.

Kræsen.

En Handelsrejsende kom jævnlig til Sydhavsøerne, hvor der ogsaa fandtes Menneskeædere. For at sikre sig mod ubehagelige Hændelser medførte han altid en gammel Ridderrustning, som han tog paa, naar han skulde passere de »farlige« Strækninger. Og en Dag blev han ganske rigtig fanget af en Bande Menneskeædere, hvis Anfører straks gik til Kongen.

— Deres Majestæt, vi har taget en Handelsrejsende, som er fuldstændig indhyllet i en Panserrustning.

Majestæten: Naa — saa er det Konserves. Det spiser jeg ikke!

Tegning af M. Kristensen.

Je' æ' ed og mane mæ helt bange for at komme i Spjældet i denne Tid. Sæt man kommer te' a' sidde sammens mæ en Vekselerer eller Klausulæjer eller hva' Fa'en de Rak hedder!!

Søde smaa Piger.

Mel.: »Rikke« (af »Danmarks Eventyr«).

De gæve Ungersvende, Møller, Mikkel-
sen og Blom,
de mødtes alle tre
hver Aften paa Kafe
og fik en munter L'hombre og en
ægte gammel Rom,
de svor hinanden Troskab, li'saa tit
de sammen kom
— til *Møller* Frøken »Susse« traf, hun
fik ham rent stemt om:
:|: Søde smaa Piger, Nuttebørn,
møde man kan jer sgutte, før'n
gløde man maa og er kaput,
og »Susse« var (ved Gud) en Glut
med Fut! :|:

Mens Møller blev i Lænker lagt, de
andre paa Kafe'n
sig fik en »Seksogtres«
hver Aften, veltilfreds
de damped' paa Cigarerne i Natte-
timen sen,
beklaged' Møllers Skæbne og tog
dobbelt Rom i The'n
— til *Blom* en Dag i Regnvejr saa et
Glimt af »Musse«s Ben:
:|: Søde smaa Piger, Nuttebørn,
møde man kan jer sgutte, før'n
gløde man maa og gi' fortabt,
og »Musse« var nu (særlig) dejlig skabt! :|:

Da Blom sig gifted', Mikkelsen en
Ladning Eder svor.
Nu han hver Aftenstund
sig fik et lille Blund
paa Stamkafe'n, hvor han sig satte
ved sit vante Bord
og nipped til sin Thevandsknægt og
mæled' ej et Ord
— saa traf en Dag han »Kisse«, som
nys arvede sin Bror:
:|: Søde smaa Piger, Nuttebørn,
møde man kan jer sgutte, før'n
gløde man maa i Sjæl og Sans,
og »Kisse« var en voldsom (fornem)
Tjans! :|:

Da Mikkelsen paa anden Uge havde
trisset om
som Ægtemand, nuvel
han listede en Kvæld
hen paa sin Stamkafe — hvad Pokker!
— jo, der sad s'gu Blom
og Møller med og brølte: »Bravo,
Mikkel, at du kom,
saa faar vi vores gamle L'hombre og
en The med Rom!«
:|: Søde smaa Piger, Nuttebørn,
møde man kan jer sgutte, før'n
gløde man maa — men hvilket Held
man kommer (tem'lig) hurtig til sig
sel'! :|:

A. J.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

VAGABOND OG MILLIONÆR

EN SPÆNDENDE AMERIKANSK ROMAN

Dukane stak højre Haand i Lommen og trak en stor Revolver frem.

Ved Synet af dette Vaaben, der i et Nu kunde rydde kraftigt op iblandt dem, veg Lauter nu hurtigt nogle Skridt tilbage, og hans Kammerater fulgte hans Eksempel.

Jimmy sagde ikke et Ord; han satte blot Hatten rigtigt fast paa Hovedet og stod ellers og ventede.

— Vi vil ikke have noget Skyderi! raabte Lauter. Vær nu ikke dum!

For en saa stor Overmagt havde Lauter troet, at Jimmy straks vilde overgive sig, blot med en mundtlig Protest. Men dette her var noget helt andet: det Vaaben, den unge Mand nu holdt i Haanden, vilde gøre det til en blodig Leg at angribe ham.

Nogle af Mændene trak sig tilbage; Jimmy benyttede straks Lejligheden til at stille sig med Ryggen mod Klippen. Angriberne havde hverken regnet med deres egen eller Jimmys Død, og de indsaa godt, at hvis det skulde lykkes dem at overmande deres Modstander, vilde det mindst komme til at koste 3—4 af dem Livet.

— Naa, skal vi saa se at faa den Skyder stoppet i Lommen? spurgte Lauter.

— Nej.

Det hele — Overrumplinger, Forsvaret og Ordskiftet — havde kun taget kort Tid. Medens Halvdelen af Mændene holdt et vaagent Øje med Jimmy, talte Lauter halvhviskende med de andre.

Følgen af denne Raadslagning blev, at Mændene omringede hele Klippen. Ved denne Manøvre blev Jimmy ude af Stand til at holde Øje med, hvad de, der, var yderst paa Fløjene foretog sig. Han overvejede med sig selv, hvad han skulde gøre: vente med at skyde til de angreb, eller med Revolveren i Haanden søge at slaa sig igennem.

Atter rykkede Lauter og de af hans Kammerater, Jimmy kunde se, nærmere, og stod nu kun tre Skridt fra ham. Den unge Mand løftede Revolveren. Han var fast besluttet paa ikke at lade sig tage levende.

— Vi vil slet ikke gøre Dig noget ondt, sagde Lauter; vi forlanger blot, at Du straks rejser til Melton og ikke mere vender tilbage til Arbejdspladsen . . . .

— Ja, Dig kan man sikkert stole paa, sagde Dukane foragteligt; men jeg gaar ikke min Vej førend jeg er helt ødelagt . . . .

Lauters Had luede op paany.

— Skyder Du blot et Skud, kaster vi Dig ned ad Klipperne!

— Jeg skyder, hvis nogen kommer blot et Skridt nærmere!

— Ja, saa maa vi vel lade Dig løbe! sagde Lauter og vekslede et Blik med sine Kammerater.

I samme Øjeblik hørte Jimmy en let Støj over sit Hoved; saa et Skrig, og, trods hans Forsøg paa at springe til Side, faldt en Mand i næste Øjeblik ned paa hans Skuldre med hele sin Tyngde. I samme Nu saa han Lauter og de andre styrte løs paa sig.

Jimmy faldt, men trykkede af . . . .

— Pang — pang — pang!

Saa begravedes han under en Sværm af Angribere.

Bidende og sparkende, næsten ude af Stand til at aande aldeles ude af Stand til at se, kæmpede han som en Vildkat. En Gang satte han Tænderne i en Arm, og hørte et Brøl af Smærte; en anden Gang klemte han en Strube saa eftertrykkeligt, at der lød en hæs Rallen. Den Omstændighed, at han laa nederst i Bunken, blev mærkeligt nok til Fordel for ham: Fjenderne kunde ikke rigtigt faa fat i ham, men hev og sled i hinanden under deres Forsøg paa at faa det gjort af med ham.

Pludseligt splittedes Klumpen og der hørtes flere Skrig. Byrden veg fra Jimmys Bryst, og han rejste sig, tilsølet, med iturevne Klæder og en stor Flænge paa højre Kind.

Og han saa nu, hvad der var Grunden til denne Afbrydelse.

Da Enid Crofton naaede Toppen og saa' denne levende, kæmpende Klump, var hun straks klar over, hvem der var dens Centrum, og red med fuld Fart lige ind i den. Samtidig slog hun til højre og venstre med sin Ridepisk, medens den af Angst prustende og sparkende Hest ramte mere end en Krop med sine skarpe Hove.

Nederlaget var fuldstændigt.

Jimmy havde atter faaet fat i sin Revolver. Han saa' en af Mændene skyndsomst hinke bort, en anden stod og ømmede sig over en blødende Arm, som en Kugle havde ramt, og andre listede ganske stille bort, gnidende en eller anden Legemsdel, som var bleven ramt af Pisken eller Hestehovene.

Lauter var ude af sig selv af Raseri.

— Kom tilbage, I fejge Uslinge! Giver I op, nu har han skudt paa jeres Kammerater? skreg han og forsøgte at samle sine Forbundsfæller til et nyt Angreb.

Dukane ladede sin Revolver.

— Kom bare an, vi venter med Længsel! raabte han udæskende.

Men Anførerens Befalinger vandt ikke megen Gehør; to eller tre Mand sluttede sig til ham; men flere kunde han ikke faa med sig, og da Jimmy sendte dem en Kugle, som slog ned ligefor deres Fødder, skyndte disse sig ogsaa at trække sig ud af den farlige Leg.

Dukane betragtede Enid, som hun sad dér, paa sin Hest med sammenpressede Læber og straalende Øjne, uforfærdet, ikke det mindste bange.

— Kom, nu er det ogsaa Tid for os at trække os tilbage, sagde hun.

— Ja, De gør næppe Forsøget om. De er en modig Pige! Jeg kunde godt lide at gentage denne Scene en Gang til, blot for at glæde mig over at have Dem ved min Side!

En mørk Rødme skød op i hendes Kinder, et Smil spillede om hendes Læber.

— Det begynder at blive sent, sagte hun.

Og idet hun pegede paa en Rytter, der kom fra Vejen til Tunneltown, tilføjede hun:

— Der kommer nogen. Følg med mig! jeg vil ikke gerne ses i disse teatralske Omgivelser. Et Stykke herfra er der en Sti; ad den kan vi komme ned i Dalen uden at behøve at støde paa nogen af de Fyre der igen.

Hun satte Ponnyen i Gang, og snart var de at godt Stykke fra det Sted, hvor der havde fundet saa livlige Optrin Sted.

— De er vel ikke kommen noget til? sagde hun, pludseligt uroligt.

— Nej. Men det gik meget hedt til.

— De er saaret paa den ene Kind; den bløder.

— Det har ikke noget at sige. En af Fyrene satte sine Tænder i den, og jeg var et Øjeblik lige ved at tro, at han aldrig vilde tage dem bort igen.

— Kom nærmere, befalede hun og standsede Hesten.

Hun bøjede sig ned og undersøgte Kinden.

— Den er slemt ophovnet, fortsatte hun. Og se dér: venstre Øje er blevet helt blaat og gult . . . .

— Saa er det nu galt med det igen! udbrød Jimmy ærgerligt. Jeg har jo næppe faaet det rask efter den sidste Omgang, det fik! Vil De ikke gaa lidt i Stedet for at ride; det er saa kedeligt at tale paa Afstand!

Hun samtykkede leende.

De gik videre, og hun trak Hesten efter sig.

— Hvordan begyndte egentlig dette her? Jeg troede aldeles sikkert, at de vilde slaa Dem ihjel. Jeg blev paa en Gang grebet af en uimodstaaelig Lyst til at tilintetgøre dem allesammen; det var saa lumpent det hele — saa mange mod én!

— Men jeg gav dem alligevel fuldtud at bestille, svarede Jimmy stolt. Et Par af dem fik Bly i Kroppen!

— Tal ikke saadan! Bare de ikke dør!

— Nej, vist ikke! Det var ikke farlige Saar!

— Der var en af dem, som sprang ned paa Dem oppe fra Klippen! Sig mig, hvem har skrevet det Brev? Det er ikke mig.

Jimmy standsede, hun ligesaa.

Han stod et Øjeblik og overvejede, om han aabent skulde meddele hende sin Mistanke. At beskylde et Menneske for noget saadant, var virkelig en haard Anklage.

— Sig mig det! udbrød hun utaalmodigt.

— Jeg tror, det er — den Mand, vi blev enige om ikke at diskutere.

— Hr. Corbetson!

— Ja.

— Men, det . . .

Hun afbrød sig selv og bed sig i Læben i Oprør over denne formodede Gemenhed, og stod og stirrede paa ham med vidt opspærrede Øjne.

At en Mand paa den vigtige Tillidsplads, en Overingeniør beklædte, kunde fornedre sig til en saa ussel Handling, at den Mand, hun havde modtaget under samme Tag og ved samme Bord som Jimmy, kunde udspekulere noget saa gement, forekom hende at være en utrolig Forbrydelse.

— Det lyder næsten for forfærdeligt, sagde hun.

— Hr. Corbetson og jeg ligger for Tiden i en lille privat Fejde. Men jeg havde aldrig troet, at han vilde gribe til en saa fortvivlet Udvej. Han vil mig til Livs — saa meget er sikkert.

— Men han ansatte Dem i Butikken! — Nej, det er utroligt!

Jimmy saa sig om efter en Sten og satte sig, thi Trætheden efter den ulige Kamp begyndte at melde sig.

— Hr. Corbetson vilde ikke fælde én eneste Taare, hvis jeg forsvandt fra Silver-Peakdalen, sagde han, eller om mit knuste Lig blev fundet ved Foden af en Klippe. Jeg kender ham kun alt for godt, og jeg har hans Rygte, hans Fremtid i min Haand. Han er i en fortvivlet Stilling — det er hele Hemmeligheden. Jeg har ingen Beviser, skønt Lauter indrømmede, at han stod bag ved dette; men jeg føler ved mig selv, at han har været Ophavsmanden til det hele, og de andre Fyre kun hans Værktøj. Da Lauter troede han havde mig, sagde han rent ud, at Corbetson havde lejet dem til at forjage mig herfra; men Lauter vilde ikke have nøjedes med det — dertil hader han mig for meget! Og tro mig: det var netop derfor, Corbetson anvendte ham!

Enid følte tydeligt, at han var overbevist i sin Sag. Hun stirrede i Retning af de lave Huse i Arbejderlejren, der næppe kunde skimtes gennem Dalens purpurfarvede, disede Luft. En Skælven gennemfor hende, thi hun saa at en Ufredens Aand nu havde holdt sit Indtog i hendes Barndoms fredelige Egn.

Hun vendte sig mod Dukane og sagde:

— Det gør mig ondt, at jeg nogensinde har kivedes med Dem angaaende ham. Jeg troede, han var en hæderlig Mand. At der dog kan gives den Slags Mennesker, som ikke undser sig ved at spinde de nedrigste Rænker!

— Han kommer ikke til at fortsætte meget endnu, sagde Jimmy med Eftertryk.

— Men han lader det sikkert ikke blive ved, hvad han allerede har gjort; han griber sikkert til endnu mere fortvivlede Midler for at komme Dem til Livs. De maa rejse — med det samme! Disse Fyre er i Stand til alt — maaske til at slaa Dem ihjel!

— Jeg bliver her! udbrød Jimmy.

Og denne Gang ikke alene med Eftertryk, men med Lidenskab.

Hun gik ham et Skridt nærmere.

— Vil De ikke rejse for min Skyld! Jeg beder Dem derom!

— En af Grundene til, at jeg bliver her, er, at jeg elsker Dem. Denne Skurk elsker Dem ogsaa, og jeg taaler ikke, at han krænker Dem ved at erklære Dem sin Kærlighed.

Hendes Bryst bølgede voldsomt, hendes Blik hvilede i hans.

Og pludselig stod det klart for hende, hvad det vilde have betydet for hende, hvis der før var hændt ham noget ondt, og hvad det vilde betyde for hende, hvis hun skulde miste ham for Fremtiden.

Tanken derom fik hende til at skælve.

— Aa, Jimmy, Jimmy, mit Hjerte vilde briste, hvis der hændte Dig noget ondt! udbrød hun.

— Jeg slipper Dig aldrig, hverken nu eller nogensinde! svarede han.

Deres Hænder forenedes, han slog sine Arme om hende, og deres Læber mødtes.

Det var som om Omverdenen ikke mere eksisterede for dem. Alt, de følte var, at deres Hjerter var forenede, og en uendelig Lyksalighed opfyldte dem.

De maatte videre.

Hun trak Hesten efter sig ligesom før, og de slog ind paa en Sti, der førte ned i Dalen.

— Jeg ved ikke, hvem Du er, Jimmy, sagde Enid i en lidt bebrejdende Tone. Jeg har længe haft Mistanke om, at Hemple ikke er dit rigtige Navn. Men Du siger mig nok Sandheden, naar Du mener, Øjeblikket er kommet. Jeg bryder mig ikke om at vide andet end at vi elsker hinanden, og jeg stoler fuldt ud paa Dig!

— Elskede, mit rigtige Navn er . . .

— Nej, sig det ikke, hvis Du ikke selv vil! *Jimmy* er nok for mig! Jeg elsker Dig lige højt, selv om dit rigtige Navn er Hempledink, som Du engang fortalte mig . . .

Jimmy maatte le, thi der var virkelig noget komisk i dette. Hendes Kærlighed var endog stærk nok til at trodse et saa forfærdeligt Efternavn!

— Der er ingen Grund til, at Du ikke skulde vide, hvad jeg virkelig hedder, sagde han. Jeg vil bare bede Dig om ikke at sige det til nogen, førend jeg har ordnet en vis Sag.

(Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

Amor venter med Utaalmodighed paa Krigens Ende for selv at kunne tage fat!
(»Lustige Blätter«.)

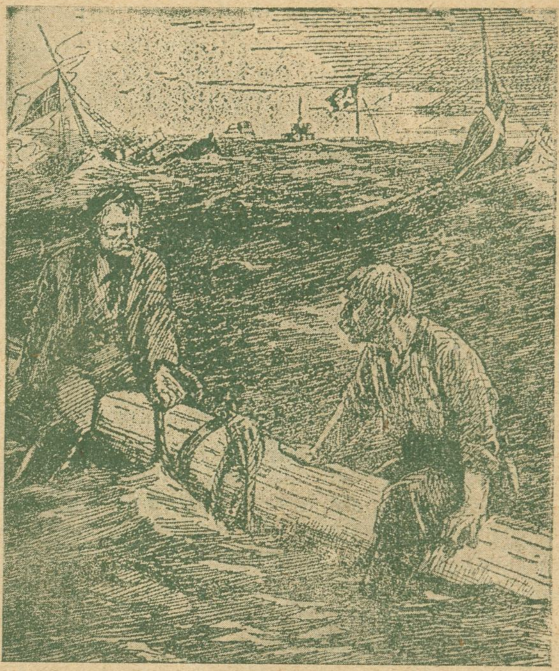

Tyskland— Norge.
Nordmanden: Hvad, er Du her? Jeg troede, Du var en Ven af Tyskland?
Svenskeren: Jeg var. (»Punch«, London.)

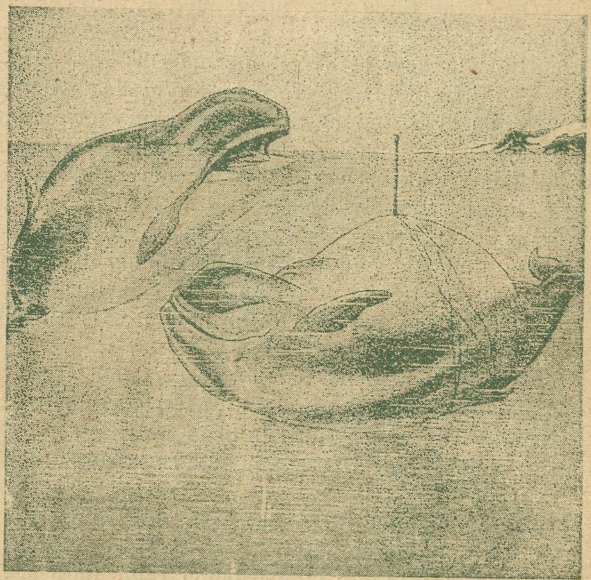

Mellem Hajer.
– Hvad er det, Du har der?
— Et Periskop — det bruger man nu!
(»Simplicissimus.«)

Med Gasmaske.
— Se, det er min Kærestes Fotografi fra Felten. Er han ikke nydelig? (»Fliegende Blätter«)

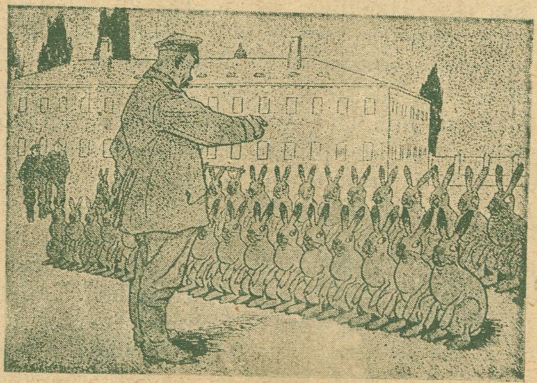

Tysk Disciplin.
— Den fjerde Hare i andet Geled har det venstre Øre fem Centimeter forlangt til Siden!
(»Ulk«)

Rød Indmad

Hvad er det, jeg hører om Dem? Er De ikke Abonnent paa »Ravnen«? Har De ikke 12 Øre om Ugen tilovers for Danmarks aktuelleste og morsomste Vittighedsblad?

Ved De —

at mangen Mand lever som Gnier for at kunne dø som Millionær?
— at der ikke findes noget saa lattermildt Væsen som en Kvinde, der ved, at det klæder hende at le?
— at Forelskelse ser Skønhed dér, hvor selv et Røntgens Fotografiapparat ikke kan finde nogen?
— at den Mand er lykkelig, som har samme Smag som sin Kokkepige?
— at det klædeligste, man kan have baade Sommer og Vinter, er et Smil?
— at en Dame bliver ved med at fare rundt i Butikker, til hendes Krøller gaar ud?
— at den sikreste Maade til at undgaa Skilsmisse er at forblive ugift?
— at de fleste Mennesker ikke forstaar Penges Værdi, før de ikke har flere.?

Smerteligt Minde.

Amanda bliver rød i Kammen,
hvergang hun paa en Kaktus ser.
Saa læner hun sig ind mod Stammen
kysser den og sukker lidt og ler.

Og mens hun ivrigt kysser Planten,
hun tænker paa sin salig Mand.
»Den minder mig om Otto, ja
minsanten,
for saadant Skæg det havde han!«

7/11. Nu har snart hele Højrepressen forenet sig i at angribe det Aktieselskab, som vil oprette Dværgbyen.

— Tænk, begynder virkelig Højrepressen nu at tage sig af de Smaa i Samfundet?

Pædagogik.

For at faa Skolebørn til at fatte Klodernes Størrelse, kan det anbefales at opstille følgende Prisscala:

Gaar vi ud fra, at Jorden koster 20 Kroner, saa vil de andre Himmellegemer koste: Maanen 25 Øre, Merkur Kr. 1.25, Mars 2 Kr., Venus 15 Kr. Neptun 320 Kr., Saturn 1840 Kr., Jupiter 6200 Kr, og Solen 6,780,000 Kr.

Renlighed.

Det virker just ikke til Oplivelse
for *Renlighed*, — naar Soda og Sæbe
bli'r væk.
Men nu er den værre: vi mangler
ogsaa Stivelse,
saa dér gik ogsaa *Flippen* hen og fik
sit *Knæk!*

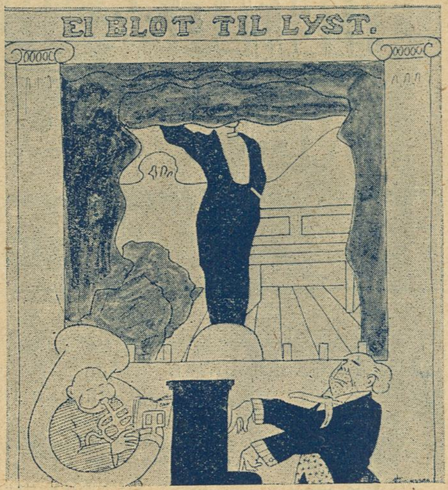

„Fædreland" opføres paa Hillerød Teater.

7 Lukning!

7 *Lukningen* kan allerede opvise flere gavnlige Resultater. — Rigsdagskommissionen gjorde Begyndelsen ved at *lukke* Munden paa d' Herrer *Witzansky* og *Kalko* — med 7 Segl!

— Lad mig faa en Angostura-Bitter!
— Vil De ikke heller ha' Malurt-Bitter — den er stærkere —!
— Næ, — for Lægen har sagt, at jeg maa ikke drikke det bitterste!

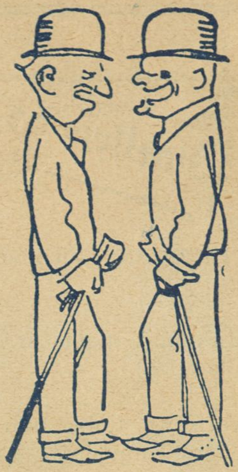

— Ved Du hvad Forskel der er paa en *fuld Mand* og en *Veksel?*
— Næ-h!
— Manden kan blive *ædru*, men Vekslen kan blive *forfalden!*

— Du, jeg blev *kronraget* i Søndags.
— Naa, det er altsaa bleven moderne?
— Nej, men Frisøren tager jo nu om Søndagen *1 Krone* for at *rage!*

Hip som Hap!

Christian (i Lømmelalderen) har faaet Peter lokket ind i Bagerbutikken for at spørge Bageren om han kunde faa: *for 50 Øre Klausulædere?*

Bageren svarer: — Det har vi ikke, men Du kan faa »*Keltringer*«!

Danske Barberere i Karikatur.

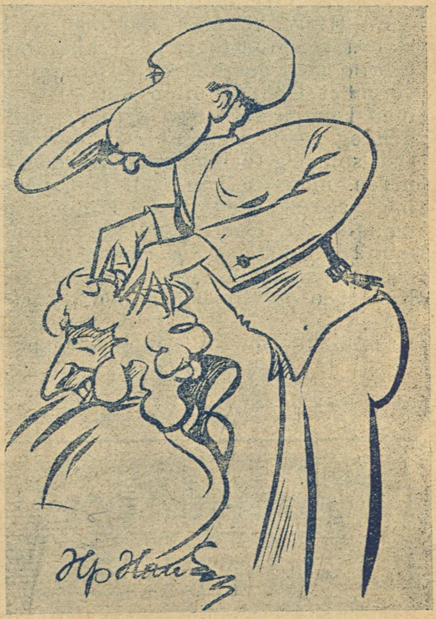

Jørgensen („Stritter Haaret") Kristen Bernikowsgade 3.

Joh. Eilersen. Den ene skal blive benyttet.

E. Hansen. Vittigheden er ikke ny — men lad gaa!

R. Soelberg. Rolig, lille Hjærte — det skal nok komme.

»Mæ Faalow aa slaap mi Piv.«

Tegnet af E. Krøyer Petersen. (Opmærksomheden henledes paa Bondens store Pibe og Herrens lille Tobaksbeholder!)

Kære »Ravn«!
Hermed en lille Vits, som jeg haaber at se i Dit fortræffelige Blad,
Velbekommen.
En Herre kommer ind paa en Restaurant, og forlanger to Stykker Smørrebrød med gammel Ost. Tjeneren serverer et Øjeblik efter det forlangte, men Herren ser noget kritisk paa Maden og siger. Det er da ikke gammel Ost, som jeg forlangte. Jo svarede Tjeneren, men jeg kan godt tage det tilbage, saa skal jeg straks komme med noget andet. (Han tager Maden springer hen til Køkkenet, og raaber til Køkkenkarlen.) Hallo, Johannes stik ned i Kælderen og slip den gamle Ost løs.
Poul Jensen,
Blaagaardsplads.

Poul Jensen: Den er morderlig gammel!

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer·Huden
Allesyndlingssæbe

ANDELS-ANSTALTEN
TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT·STATSKONTROLLERET
SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
PRÆMIE-RESERVE over 14 Mill. Kr.
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

„EL UNIVERSO"
INDREGISTRERET
3·STK·30·ØRE
FRA·H·NIELSENS·CIGAR·OG·TOBAKSFABRIK
TELEF. 309 ODENSE TELEF. 309

THEILGAARD
PNEUMATIC
„PILE-MØNSTRET".

»DET EVIGE GULD«

Jeg vendte mit Blik mod den
graanende Dis,
og anspændte Øjnene stirrer,
kun ikke det Guld der irrer.
Hvor turde jeg vove at vende mit Blik,
med Griskhed — hvor Guldstrømmen
farer,
var det da vel nogen Sinde Skik,
blandt trældbundne Proletarer.
Og dette Svar var al' den Trøst,
jeg fik for al min evige Søgen,
»giv mig dog Guld!« saa bad min Røst,
ime'ns stod jeg ganske nøgen,
og stirred og stirred som febersyg,
indtil det blev ganske taaget,
indtil jeg med et blev ganske myg,
ved at føle Trykket af Aaget.
Saa var det en Dag, paa sit sidste
Hæld,
at Solen Dagen forløste,
og af sit mægtige gyldne Væld,
den Guld mig i Skødet øste.
Og Øjnene stirrer krystallisk som Is,
der borte er Engleskaren
og se der — et guldgyldent Paradis
stod aabent for mig — Proletaren.
Carlo.

Villy Olafsen. »Stork Langeben«, kommer.

Husar 766. Blyantstegninger duer ikke. Tegninger skal være udførte med Tusch eller kulsort Blæk. Papirkurv.

Carl Jensen, Baggesensgade. Den er for gammelkendt.

Rob. Honoré. Vi haaber paa et Gensyn!

Køb Varer fra
„Français"
En gros & en detail.
16, Lille Kongensgade 16.

Th Jensens avt.
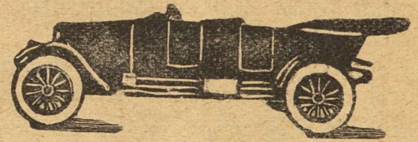
skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57.
Telefon Nora 2677 y.

Laurits Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

Forsamlingsbygningen
Helsingør
(Helsingør Folketeater)
anbefaler sine hyggelige
Restaurations- og Selskabslokaler.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. Joh. Olsen.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

Tegning af Storm-Nielsen.

— Der skal Du se ham dér. Han ligger s'gu, som han har redet!

Fejlt Bestik.

Gæsten: Ligger mit Værelse mod Nord, Øst eller Vest?

Hotelkarlen: Ingen af Delene, Hr. — det ligger mod Gaarden!

Forsigtig Mand.

Sagføreren: Ja, jeg personlig tror paa Deres Uskyldighed.

Klienten: Koster det ekstra?

Misforstaaelse.

Der er kommen en ny Trafikinspektør ved Jærnbaneselskabet, og han er meget ivrig for at vise sin Myndighed. En Dag sidder han i en Kupe og hører en Dreng snøfte bag ved sig.

Inspektøren: Har Du intet Lommetørklæde, min Ven?

Drengen: Jo, men Mor sagde, at jeg skulde ikke laane det ud til hvem som helst!

Børn.

— Far, sagde lille Søren.

— Ja, det er godt, min Dreng, men nu kan jeg ikke besvare flere dumme Spørgsmaal.

— Jamen, Far, det er meget alvorligt —

— Naa, hvad er det saa?

— Far, hvad døde det døde Hav af?

Skarpt Skyts.

Han: Frøken, har De aldrig ønsket, De var en Mand?

Hun: Nej. Har De?

Sort Tale.

A.: Kan jeg vide det, jeg ikke ved?

B.: Nej.

A.: Jamen, nu er der meget, jeg ikke ved, og det ved jeg. Ved jeg saa ikke det, jeg ikke ved?

B.: Jeg ved det ikke!

De forenede Bryggeriers Central Hvidtøl og Skibsøl
forlanges udtrykkeligt - fordi det er bedst.

„Kollegiale Karikaturer".

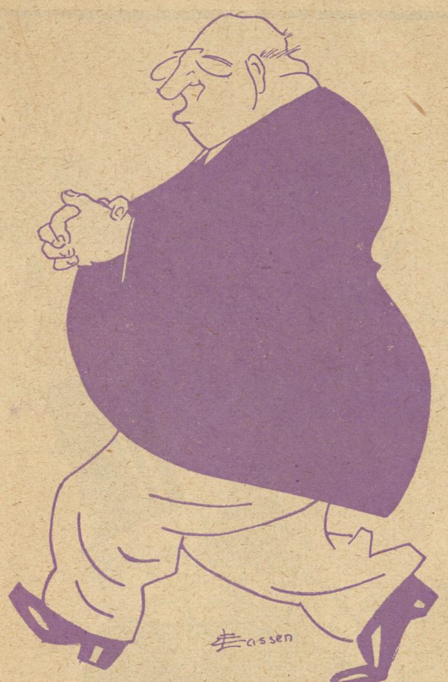

Tegning af Skuespiller Erik Lassen.

Vilhelm Petersen.

Trængsel.

Unge Svendsen, der er en stor Don Juan, konverserer Frøken Holm.

— Jeg kan fortælle Dem, Frøken, at De allerede har faaet en Plads i mit Hjærte.

Frk. Holm: I saa Fald vil jeg gærne ha' Lov til at slippe ud igen, for jeg kan ikke lide Trængsel!

Mørke Anelser.

Løjtnanten: 47! De hedder jo Mørk. Kan De bøje det Ord?

Nr. 47: Mørk, Mørkere, Mørk-arrest.

Nødstilstand.

Mexikos Hærstyrke er bleven i den Grad formindsket ved et Aars Krig med Fjenden og lange Tiders Borgerkrig.... at man ikke har mere end 12,000 Generaler tilbage.

Trolleri.

Regissøren kommer styrtende ind i Garderoben til den bekendte Tryllekunstner og raaber —: Hurtig, hurtig! De skal ind nu, og De er jo ikke engang omklædt.

— Bare rolig, der skal Tid til alting. Tror De maaske jeg kan trylle?

Støvlerne.

Paa 4. Sal boede en gammel Pebersvend, pertentlig, hypokonder, nervøs, plaget af Søvnløshed. Ovenover, paa Kvisten, havde en Student sin Hybel; han dyrkede baade Venus og Bacchus, slog til Søren hveranden Aften mindst, og kom som Følge heraf ikke sjældent meget sent hjem. Ved slige Lejligheder plejede han at trække sine Støvler af og kyle dem hen ad Gulvet, hvorpaa han fuldt paaklædt smed sig paa Sengen og sov Kæferten ud.

Den gamle Herre nedenunder blev regelmæssig vækket ved Støvlernes Plump mod Gulvet, og det lykkedes ham kun med megen Møje at falde til Ro igen og fortsætte den afbrudte Søvn. En Morgen kunde han ikke holde det ud længere, gik op til Studenten og beklagede sig i høje Toner over Spektaklet. Studenten lovede højtidelig for Fremtiden at stille sine Støvler ganske stille fra sig, og den gamle trissede af igen.

Samme Aften kommer Studenten atter lidt bedærvet hjem, faar den ene Støvle af og kyler den fra sig, men husker saa med ét sit Løfte og sætter Støvle Nr. 2 ned saa lydløst som en Mus. En Time efter bliver han vækket ved en rasende Banken paa Døren. Da han fortumlet lukker op, staar den gamle Herre dirrende af Raseri og Nervøsitet udenfor og raaber:

›Maa jeg komme til at sove igen, eller maa jeg ikke? Hvor Satan i Helvede bliver den anden Støvle af?‹

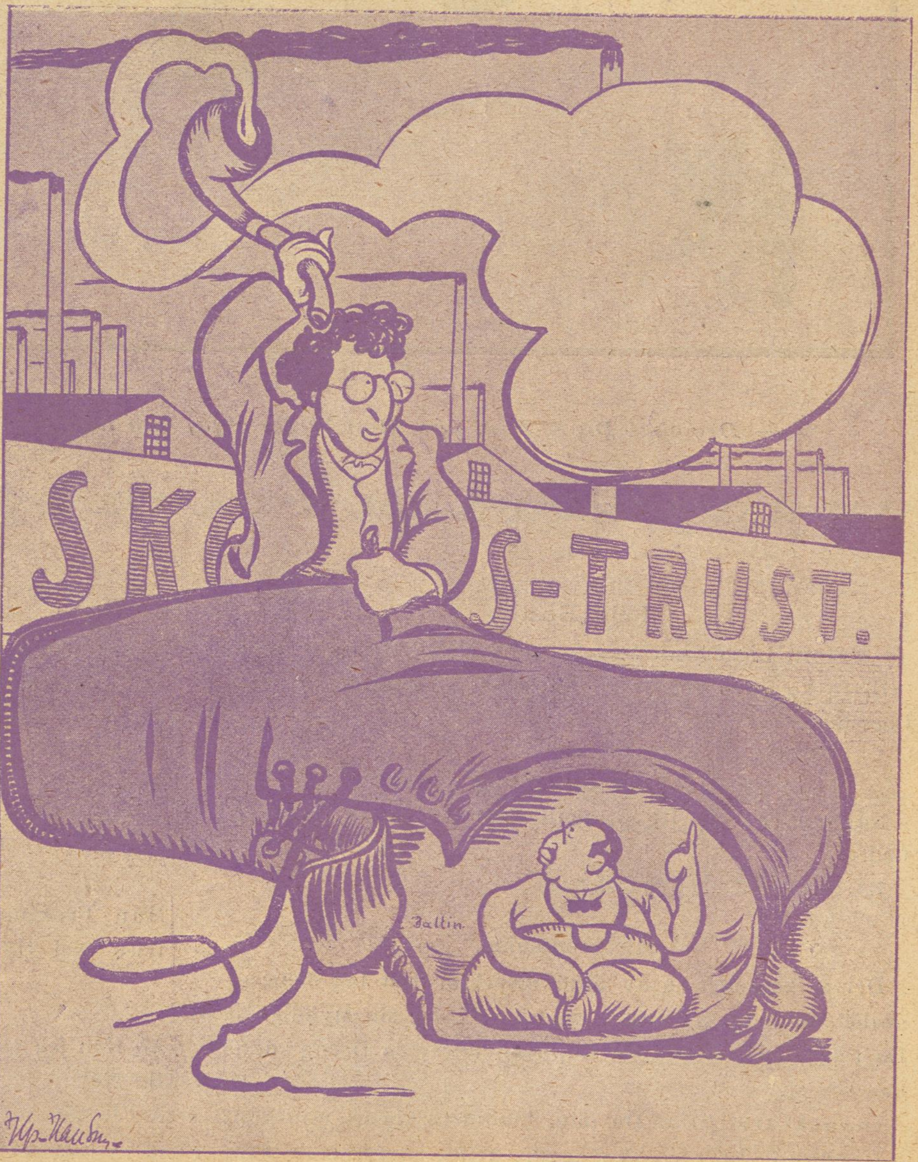

Tegning af Hp. Hansen.

L. V. Birch: — Tag Jer vel i Agt, I Trustmænd, eller jeg knuser Jer — naar jeg en Gang faar Tid!

En god Hjælp.

Tegning af Storm-Nielsen.

Konen: Kan Herren ikke hjælpe en fattig Kone?
Herren: Jo, min gode Kone, *det* kan han, vær vis paa det! Vorherre hjælper altid, naar man blot har gjort sig fortjent til det!

En sælsom Amerikarejse.

Fremtidsfantasi.

Det tildrog sig i 1927, men jeg husker det, som var det i Gaar.

I Aaret 1927 udsatte nogle hovedrige Amerikanere en Præmie af 200,000 Dollars til den, der uden Ophold kunde tilbagelægge Strækningen Paris—New York.

En Million i franske Penge! Det var et anstændigt Beløb.

Henved 30 Deltagere meldte sig, deriblandt Marius, den dristige Marius fra Marsaielle.

Verden rettede sine Øjne paa ham. Folk paastod, at han havde store Udsigter til at vinde. Han havde nemlig nylig opfundet en Motor med uhørt Hastighed. Med denne Motor mente Marius sikkert at kunne befare Atlanten paa 30 à 32 Timer selv om han kun brugte den mindste Hastighed. Saafremt han var gaaet for fuld Kraft, vilde han have naaet Maalet, ganske vist ikke *før* han startede, — hvorfor skal man overdrive — men, alvorligt talt, i Løbet af en halv Time.

Saa snart Marius var ankommen til Paris, begyndte han at opstille sin Flyvemaskine. Til Medhjælper havde han en vis Crin, en meget dygtig Mekaniker, men han var mistænksom, misundelig og vredladen, og med sin lave Pande og sit skelende Blik lignede han Skurken i et Melodrama. Marius burde ikke have stolet paa Crin. Men Marius havde en Fejl, han behandlede gerne Mennesker som Idioter.

Han plejede at sige:

En saadan Idiot! Eller: Du er en Idiot, siger jeg Dig! Eller: Forstaar Du ikke det din Jubelidiot! Eller simplere: Idiot!

Naa, ja, enhver har jo sit Yndlingsudtryk. Og meget kommer an paa Tonen, det bliver sagt i. Marius' »Idiot« var saa hjærteligt, at ingen nogensinde tænkte paa, at det var uhøfligt. Tværtimod.

Dagen før Afrejsen, havde Crin, der ikke var ganske ædru, nær ødelagt Flyvemaskinen ved en forkert Manøvre. Det var at ramme Marius paa hans ømmeste Sted, og han kunde ikke tilbageholde et oprigtigt: Idiot!

Crin svarede intet, men han blegnede — og det var en ulykkevarslende Blegnen. Hans Tavshed sagde tydeligere end Ord: Hævn!

Den fortræffelige Marius gav ikke Agt paa den uhyggelige Tavshed, han undersøgte sit Apparat til de mindste Enkeltheder for at have det klart til Morgendagen, fløj derpaa nogle Omgange, og da Apparatet fungerede udmærket gik han hen og lagde sig, glad som en Spillemand.

Han drømte lyse Drømme. Et helt Folk jublede ham i Møde og Tusinder af Hænder var færdige at knuge ham sønder og sammen. De største Milliardærer bød ham Haanden, skønt han ikke havde noget Vaabenskjold.

Men medens Marius saaledes frydede sig, sneg en Mand med lav Pande og skelende Blik sig hen til Teltet med Flyvemaskinen. Han skar Tænder i Mørket. Og han bar en Værktøjskasse. Hvem var denne Mand? Hvad vilde han i Teltet?

Ved Daggry sprang Marius op i Flyvemaskinen, og steg til Vejrs. Da han befandt sig i en tilstrækkelig Højde til at flyve over Atlanten, raadspurgte Marius sit Kompas og satte Kursen mod New York. Han følte snart, at det trak koldt i Ryggen.

»Nej se«, sagde han paa provencalsk, »nu faar jeg Hjælp af Vinden.«

Han havde lovet sig selv at flyve med den mindste Hastighed, men han havde ikke taget sit Temperament med i Beregningen. Han var af Naturen saa snaksom, at Ensomheden blev ham uudholdelig. Efter fem Timers Forløb udbrød han:

»Du store, hvor her er kedeligt!«

Derpaa fordoblede han Hastigheden. En Time senere sukkede han:

»Aa, hvor Tiden bliver lang! Man maa nok skynde sig.«

Ved Ellevetiden kunde han ikke holde det ud længere. Han fastgjorde Styret og satte sig til at spise Frokost. Der er intet, der bedre forkorter Tiden end en Frokost. Han fortsatte med Frokosten til Middag. I Mellemtiden fornyede han Farten. Og hver Gang mærkede han til sin Tilfredsstillelse, at Vinden stedse bar stærkere paa Ryggen.

Da Natten kom, rullede han sig ind i sit Bjørneskind, og sov som et lille Barn til Dagen gryede.

Da han vaagnede, sagde han:

»Jeg tror min Sjæl, at jeg snart er ved Maalet!«

Og da han havde spist sit lille Brød med Hvidløg, besluttede han at se efter, hvor han kunde være.

Han vedblev at flyve med samme Hastighed, men sænkede sig skraat ned mod Jorden. Snart saa han en brunlig Plet. Var det Hav eller Land? Nu sænkede han Maskinen lige ned. Det var Jorden.

»Jeg har overskredet Maalet!«

Da han sagtnede Farten, blev han opmærksom paa et ejendommeligt Faktum. Marker, Træer og Huse bevægede sig fremad i Stedet for bagud.

»Hvad vil det sige? Gaar jeg baglænds?«

Stakkel! Det havde han gjort hele Tiden. Crin havde forandret Styreapparaterne.

Spillet var tabt! Han bøjede bedrøvet Hovedet.

Under sig saa han en stor Slette foran en stor By, og han hørte det summe fra en stor Folkehob, der raabte Hurra og Hurra!

Da Marius kom ned i blot fem Meters Afstand fra disse Mennesker, løftede han høfligt paa Huen og sagde:

»Undskyld! Hvor er jeg?«

Tre Hundredtusind Struber raabte eet Navn:

»New York!«

»Hva'beha'r?«

»New York! New York! New York!«

Marius var fløjet Jorden rundt baglænds. Og han kom oven i Købet ind som et smukt Nr 1.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen“, Nørrebros Runddel. Concert hver Aften. **Harald Hansen,** Telf. 10392.

„Danmarks“ Brød forhandles overalt.

Maanen er hvid
og blændende hvid Hud faar enhver, der daglig bruger
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faaes overalt à 32 Øre Stk.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

„RAVNEN„ udkommer hver Torsdag

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 65 Vogne kører overalt i Byen.

Arbejdernes Brændselsforsyning
Odense Telefoner 989—1989 Kontor og Lager ved Havnen

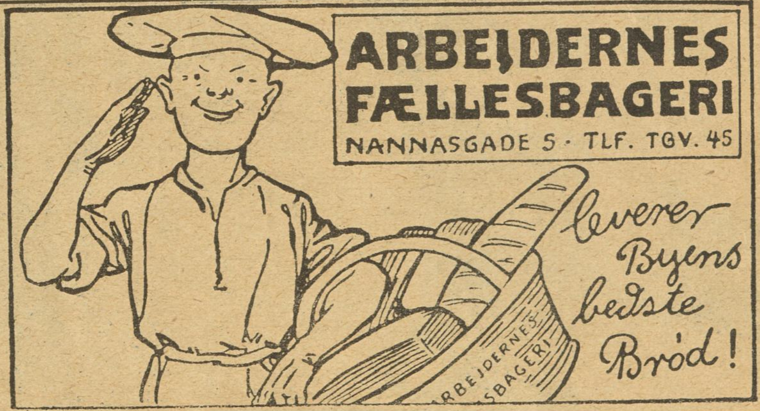

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

TEL. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684. 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, **Fedevarer**, Konserves. samt Margarine, Smør og Æg, Ost. **Fjerkræ.**
13. Højbroplads 13.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 50 Øre Kvartalet, 12 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F.E.BORDINGS KØBENHAVN.

„Rosenkavaleren.“

Tegning af Aage Grønholdt.

Udsolgt Hus og Brask og Bram,
Smil og Glæde hvor man ser.
Ak, hvem tænker vel paa ham,
Gadens Rosenkavaler?

16 Sider 12 Øre

RAVNEN

Nr. 47. Redigeret af AXEL WESSEL ❊ Torsdag den 23. November. 1916.

Tegning af Hp. Hansen.

Billedhugger Kai Nielsen drømmer om Blaagaardsplads.

Køsters Mavebitter
Svane Apotheket
god Randers velsmagende
Bør nydes overalt. Faas overalt.

Yale Laase & Nøgler
Ny Østergade 2.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13. København F.

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Tegning P. V. Hansen.

Professor S. Monrad paa en af Dronning Louises Børnehospitals travle Dage.

Sammentrængt.

En Avis havde bestilt en Fortælling med en bestemt Længde, men da Manuskriptet kom i sidste Øjeblik, var det altfor langt. Redaktionssekretæren afkortede da Fortællingens sidste Afsnit paa følgende Maade:

— Ministeren *tog* sit Glas, sin Hat, sin Afsked, intet Hensyn til sine Fjender, en Revolver og tilsidst sit Liv.

Husvild.

Ingen Penge, ingen Mad!
Husly i et Whiskyfad,
som jeg trilled ud til Brønshøj,
hvor af Skræk en Mængde Høns røg
baskende enhver til sit.
Sikken Velkomst, hvad? Naa skidt!

Der er mørkt, og der er trist
i min Villa, det er vist.
alt mit Kluns i dette Kluns-Hul
faar kun Luft fra Tøndens Spunshul,
som jeg stopper til i Regn.
Vær ej raadvild, — ej forleg'n!

Megen Plads, det er her ikke.
Naar jeg sover, maa jeg stikke
mine Ben ud i det Fri.
Ja, det er s'gu Roderi.
Men jeg slipper vel for Skat.
Ikke Raad til Skat i Nat!

Aage Brodersen.

Næb og Klør.

I 1892 vakte den franske Anarkist Ravachol stor Rædsel i hele den »civiliserede« Verden. Den gale Mand kastede en Bombe midt imellem en Skare Velhavere, og mange blev dræbte. Samfundet, det velordnede, civiliserede, hængte selvfølgelig Manden — det manglede blot, at man skulde have Lov til at bombe sine Medmennesker. Indtil Dags Dato har det samme velordnede og civiliserede Samfund dræbt lavt regnet 4 Millioner fredelige Mennesker, og denne kolossale Massakre sker ved Lov og gennemgaaende med Paakaldelse af Guds Bistand.

Hm! Hm!

I dette deliristiske Kaos begynder der imidlertid at glimte smaa Lys. I Tyskland vedtages det i disse Dage, at alle skal arbejde, Driverter, Gullaschbaroner, Farsønner skal deltage i det almindelige (foreløbig ganske vist hovedsagelig krigsindustrielle) Arbejde.

Hm! Hm! igen!

Og i Danmark er vi naaet saa vidt, at Staten begynder at interessere sig for fattige Mennesker. De kan nu afhente nogle Hektoliter Koks gratis — saa helt fryse ihjæl skal de dog ikke, mens Gullaschbaronerne og Klausulæderne æder og drikker sig ihjæl.

Hm! Hm! to Gange til.

Og Undskyld Ulejligheden!

Dr. Tyf.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

„Hiv og Sving søger Arbejde".

En ny og morsom Serie for Ungdommen.

Tegning af Emil Poulsen.

Mød mig Ansigt til Ansigt, De træffer da en virkelig god Skræder. Vejen er ej for lang.

Smukke Skuldre. Kraven passer fint i Halsen. Kraver, som ej passer, kan jeg kurere.

Carl Bergstrøm, Ø. Fasanvej 66. Telf. Taga 236 v.

Udstyrs- og Fjerlageret.
Specialitet:
Barnesenge.
Nørrebrogade 25,
Hj. af Blaagaardsgade.
Tlf. 553.

Altid Nyheder paa Plader og Valser.

Fonografer, Grammofoner samt Musikinstrumenter og Strenge billigst.
Dybbølsg de 53, Telefon: Vester 3007.

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

AKTIESELSKABET H. MATZEN CLICHÉER
HURTIGST BEDST BILLIGST
22 KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
TELEFON 7057 • KØBENHAVN • TELEGR.ADR. CLICHÉMATZEN

Mineralvandsfabrikken „PHØNIX"
Langgade 75. — Forh. Bryggeriet Phønix.
Anbefaler sine 1. Kl. Mineralvande.
Bringes overalt i København.
Telefon 3968.

Vil De holde her
jeg skal nemlig op i Kafe København, i hvis hyggelige Lokaler man spiser og drikker godt til rimelige Priser. Her er stort uden- og indenlandsk Bladhold, samt 2 nye 1. Klasses Billarder.
Husk 13, Vesterbrogade 13 Mezzaninen
Kolling Møller.

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799 x

FORLOV DEM IKKE

Elektr. Drift. Telf. Nora 1799 x

før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe. 14 Karat fra 6 Kr., 18 Karat fra 8 Kr.
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

Billard Salon
Eleganteste i København
Købmagergade 63-65
Lindberg Larsen
Telf. 1962

Spar reelt 25 %
Fine blaa Serges- og kulørte Habitter, har været benyttet som Rejseprøver, sælges for godt halv Pris. Bestillinger efter Maal, med Prøve, udf. paa faa Dage.
Direkte Import af engelske Dame- og Herre-Regnfrakker.
Københavns Beklædnings-Magasin, Skindergade 6. Indg. i Porten. Ingen Butik. Aaben fra 10—5. Telf. Byen 1988 y.

Adler
Skrivemaskiner
benyttes af alle Fagforeninger
Forlang Katalog
Telefoner: 9682-11682

Fra 1 April er
Traverbanens Restaurant
daglig aaben
Ludvig Jensen.

Carl Jacobsen Vinhandel
Eneforhandler af Prévot Cognac
Kontor Østbanegade 3.
Telefon 4072.
Lagre Østerbrogade 4 og Bergensgade 1.

Clichéer.
LIND HANSEN
Købmagergade Nr. 9 (Elevator)
TELEFON 6288

(12. Gang.)

Præmieopgave!

Ovenstaaende Annoncer vil fremkomme 13 Gange, og hver Gang mangler der i en af Annoncerne et Bogstav. Disse 13 Bogstaver danner tilsammen 3 Ord. Indsend disse 3 Ord til »Ravnen« og De kan vinde

Husqvarna
berømte Symaskiner.
Leveret til Regeringens Syværksted. De kommunale Fortsættelseskursus i København og Frederiksberg. Dansk Skræderforbunds samtlige Centralværkst., Skræddermestr. Fagskole. Samtl. Teatres Skrædersale. Landets største Syskoler og Systuer samt 35,000 danske Familier.
Det svenske Staal er bedst!
Holmens Kanal 3
København K.
Telefon: Centr. 1879

Præmieanvisninger paa 100 — 50 — 25 — 15 og 10 Kr., som udstedes paa en eller flere af ovenstaaende Annoncører efter Vinderens Ønske.

Enhver Køber af »Ravnen« kan deltage! Følg med straks!

Serenade.

En mandig Stemme fra Haven:
Tys, tys —
Hun sover den smaa!
Hjærtet blev træt
af at ængstes og banke,
træt af at gaa
blev den smaa Pusselanke —

Inger, Inger,
du dejlige Inger,
uskyldsrene
fortryllende Glut,
Inger, Inger,
paa Tonernes Vinger
kæk jeg mig svinger
til dig et Minut,
kysser din Mund,
den uberørte
skælvende Mund
en drømmende Stund!

En lys Stemme fra Ingers Værelse:
Rudolf, hold Mund, lad mig sove i Ro!
Gaa dog, hvad maa ikke Naboen tro?
Stemmen fra Haven:
Inger, Inger,
du dejlige Inger,
lifligt klinger
din Stemme, du smaa!
Den vil jeg prise,
den og din Ungdoms
barnlige Uskyld!
— Ja jeg vil slaa
de bævende Strenge
mandigt og længe!
Lyt til min Lut;
højt den berømmer
din Skønhed, Glut!
Inger, jeg drømmer
kun om din Favn,
jubler i Natten
dit elskede Navn;

Inger, Inger,
du rene, du hvide,
du væne, du blide,
Kjærlighedslængsler
vel knap du forstaar —
sytten Somre
du fyldte i Gaar!

En grov Stemme — desværre ogsaa fra Ingers Værelse:
For Fanden kan vi saa snart faa Fred
for denne mjavende Hankatte-Røst!
Pak dig for Helved! — og hvis du har Lyst,
kan du hilse i Morgen paa Ole Smed!

Stemmen fra Haven:
Inger, Inger!
— ak ingen lodder
det Smertens Dyb,
du slog mig i Sjælen
— du falske Tøjte,
Tøs af en Stodder!

Per Bonde.

VAGABOND OG MILLIONÆR

EN SPÆNDENDE AMERIKANSK ROMAN

— Naturligvis skal jeg opfylde dit Ønske, svarede hun og trykkede ømt hans Haand.

— Mit Navn er Dukane — James A. Dukane, med Tilføjelsen junior for at skelne mig fra min Fader.

Havde han ventet et forbavset Udraab fra hende, saa blev han skuffet. Hun blev ved at gaa videre i Tavshed.

— Det er virkelig langt pænere end Jimmy Hempledink, sagde hun endelig med en henrivende lille Latter. Dukane — det er virkelig smukt!

Da de kom ned paa Landevejen, stod de et Øjeblik og saa' op mod Silver Peaks sneklædte Tinde. Det var nu helt mørkt; nogle Stjerner tindrede allerede paa Himlen.

— Vær forsigtig, Jimmy, for min Skyld! hviskede hun og klyngede sig til ham, da de skiltes udenfor hendes Faders Farm. Thi nu er Du min, James A. Dukane junior. Hvor det Navn dog lyder bekendt — jeg synes, jeg har hørt det før! . . . Men vær nu forsigtig, og lad mig snart se Dig igen!

Og hun slog Armene om hans Hals, gav ham et Afskedskys og forsvandt. . . .

XI. KRIGSRAAD

Doktoren, de to Underingeniører og Journalisten sad ved 9-Tiden samme Aften hjemme hos den første og spillede Bridge.

Journalisten havde i de tre Herrer fundet et behageligt Selskab og havde paa sin Side vist sig at være en akceptabel Fjerdemand ved Bridge-Spillet.

— Hjærter i Trumf, sagde Leschelles.

— Nu hænger jeg paa den igen! udbrød Satterfield mismodig.

I det samme blev der banket stærkt paa Døren.

— Pokkers ogsaa! Hvem har nu faaet ondt i Maven! udbrød den lille trinde Doktor og rejste sig.

Dukane traadte ind, fulgt af Kendle, som han præsenterede for Herrerne.

— Spil bare færdig, og se ikke saa sur ud, Doktor, sagde Dukane muntert. Naar Omgangen er ude, vil jeg bede om at faa Lov til at lægge Beslag paa d'Herres Tid et Par Minutter.

— Det er vist bedst, De gaar tilbage til Butikken og fortsætter med at sælge Arbejdsbukser — ellers kunde det maaske være, at en vis Herre gav Dem et Spark bagi!

— Aa, Snak, jeg har taget fri i Aften!

Doktoren satte sig igen og Spillet blev fortsat under flittig Satirisering over Medspillernes Dygtighed.

Da Omgangen var ude, tog Dukane mildt, men bestemt Kortene ud af Satterfields Haand med nogle undskyldende Ord.

— Nej, hør nu engang, sagde Doktoren, De kommer og spiller Herre i en andens Hus! Det er dog for stift et Stykke! Inden længe kommer De vel og vil operere mine Patienter!

— Det var ikke saa ilde en Idé — jeg skal tænke over Sagen! Men hør nu, fortsatte Dukane og rykkede sin Stol nærmere. Jeg er her i et vigtigt Anliggende, et Anliggende, som angaar Dem alle, mine Herrer! Jeg agter at afsende dette Telegram!

Han fremtog en sammenrullet Telegramblanket, paa hvilken der var skrevet nogle Linjer, og rakte den til Doktoren; saa lænede han sig tilbage i Stolen, tændte en Cigar og indtog en afventende Holdning.

Doktor Morrison læste Telegrammet igennem, sprang op fra sin Stol og stod et Øjeblik og stirrede paa Papiret.

— De er gal, Mand — splittergal! skreg han. Se her, Satterfield, læs! tilføjede han og rakte denne Telegrammet.

Der skulde meget til at rokke første Underingeniørs Ro. Han satte Lorgnetterne til Rette, læste omhyggeligt Telegrammet og læste det om igen; saa rakte han det uden mindste Kommentarer til Leschelles og gav sig sindigt til at stoppe sin Pibe.

Medens dette gik for sig, sad Korrespondenten tavs, men fulgte alt med vaagent Blik; thi alt, der angik Hemple, var af største Interesse for ham, og han helligede sig Sagen med al den Opmærksomhed som Høfligheden mod hans Vært tillod.

— Det var en rar Historie at afsende dette Galematias! Nej, lad det være! sagde Lechelles.

— Inden Dagen gryer, er det afsendt! Jeg tror, vor fælles Ven Journalisten gerne vil læse det . . . .

— Men . . . . , protesterede Leschelles.

— Gale Spektakel! De understaar Dem ikke i at afsende denne falske Meddelelse! skreg Doktoren.

— Læs det op for Herren ved Siden af Dem, Leschelles, saa faar vi at se, om han anser det for en falsk Meddelelse!

Tøvende læste Leschelles med dæmpet Stemme følgende:

»Dukane & Co., San Francisco!

Har afskediget Corbetson og overtaget Kontrollen. Lader ham arrestere for Bedrageri.

James A. Dukane jr.«

Journalisten huggede sin knyttede Næve i Bordet og saa sig triumferende omkring, medens de andre Herrer forundret betragtede ham.

— Ja, jeg vidste det jo, jeg vidste det jo! udbrød han.

— Vidste — hvad for noget? spurgte Doktoren.

— Jo, at han er den unge Dukane — gamle Dukanes Søn, som har været forsvundet saa længe og givet Politiet og Pressen saa vældigt at bestille . . . .

— Han — Hemple? Det kan jeg ikke tro, sagde Doktoren mistroisk. Han kom jo hertil som en Vagabond.

Og den lille Doktor sank ned paa en Stol og tørrede sin Pande; thi denne uhørte Begivenhed og alt, hvad den stillede i Udsigt, hvis denne unge Mands Trusler med Hensyn til Corbetson skulde blive til Virkelighed, fik ham til at svede.

Alle sad de tavse en Stund, alle tænkte de paa, hvilke Følger denne ejendommelige Sag kunde faa for dem selv og deres Stilling.

— Forholdet er altsaa det, sagde Satterfield endelig, at Hemple siger, han er Søn af James A. Dukane, Firmaets Chef. Jeg for min Part mener, med al skyldig Agtelse for Hemple — eller Dukane junior, hvad han nu hedder — at Afsendelsen af dette Telegram — *hvis* han da afsender det — er noget, som ikke angaar os; det er en Sag, der kun angaar Arbejdschefen, Firmaet og Afsenderen.

Dukane rettede sig i Vejret.

— Den angaar Dem alle. Jeg agter at tage Kommandoen paa Arbejdspladsen i Morgen. Hvordan da? Vil De, kan De forblive neutrale? Corbetson bliver sikkert ude af sig selv af Raseri og griber til de mest desperate Midler. Og da er det, jeg behøver Deres Hjælp og Bistand.

Leschelles, som nu — alene fordi den unge Mand gjorde Fordring paa at være en Søn af den mægtige Direktør — saa' en hel anden Person i ham, sad hensunken i dybe Tanker. For ham var hele Sagen fuld og romantiske Træk og dramatiske Omstændigheder; at den tidligere Vagabond, der kom til Lejren laset, snavset og med et blaat Øje, viste sig at være en Millionærsøn, fængslede hans Fantasi. Han havde altid syntes godt om Hemple, og denne unge Mands djærvt planlagte Kup pirrede hans Nerver paa en behagellg Maade. Men en Ingeniørs Uddannelse lærer ham at beregne alle Vinkler.

— De siger, De er Hr. Dukanes Søn; hvordan kan vi tro det? spurgte han ærbødigt.

— Ja, for Øjeblikket har jeg ikke let ved at bevise det; men deres Ven Journalisten her har sikkert mit Signalement og . . . .

— Jeg kan det udenad, afbrød Journalisten ham. Her er imidlertid det officielle Signalement, der har gaaet hele Landet rundt, tilføjede han og tog et slidt og sammenkrøllet lille Stykke Papir op af Lommen og læste det højt. Det passer, skulde jeg mene. Lad mig nu bare se Deres venstre Arm med det i Signalementet beskrevne Modersmærke!

Dukane tog sin Jakke af og smøgede venstre Skjorteærme op. Lige nedenfor Albuen var der en brun Plet, ca ½ Tomme lang; den passer fuldstændigt til Beskrivelsen af Modermærket.

— De unge Brushoved! Det skulde ikke undre mig, om De tilsidst fik mig til at tro paa, at De er den forsvundne Søn! Men, mine Venner, hvad skal vi tro om alt dette her? tilføjede Doktoren og vendte sig mod sine Gæster.

Dukane gav nu Kendle, der hele Tiden havde siddet tavs og røget, Tegn til at tale.

— Jeg tror, han er den, han giver sig ud for, sagde han. Jeg har ingen Beviser derfor, fordi han har bedt mig lade være med at indhente Oplysninger, men jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at han er den unge Dukane. Maaske kan min Opfattelse være af nogen Betydning. Jeg er Underdirektør i »Corson Cement-Selskabet«, som leverer Cementen til Bassinet her, og altsaa er en interesseret Part. Det var paa hans Forlangende, jeg kom hertil. Men det er bedst, De fortæller Herrerne Deres Historie fra Begyndelsen, Dukane. Hvad mig selv angaar, mine Herrer, kan jeg sige Dem, at jeg nærer fuldstændig Tillid til ham og er beredt til at yde ham enhver fornuftig Hjælp — og nu, da jeg selv er bleven draget med ind i Sagen, enhver Hjælp, selv en ikke helt fornuftig.

De andre gav deres Bifald til Kende.

— Er dette her fortroligt, eller maa jeg offentliggøre det? spurgte Journalisten, hvis Fingre kløede efter at faa fat i en Pen. Her har jeg nu gaaet en hel Maaned og sukket efter den Beretning . . . .

— Tror det gerne. Skriv bare løs, om ikke for andet saa som en Belønning for Deres Stædighed og Paatrængenhed, sagde Jimmy. De kan jo ogsaa skrive lidt om Deres eget Indbrud . . . .

— Nej, det udelader vi.

Dukane fortalte nu Historien om sine Eventyr, lige fra han forlod New-York, for at begive sig til San Francisco, Telegramudvekslingen mellem ham og hans Fader, hans Ankomst til Melton, og hvad der hændte ham der, Stationsforstanderens mærkelige Behandling af Cementsækkene i Postvognen, hans Arbejde i Arbejderlejren som simpel Arbejder og Handelsmedhjelper, og til Slut, hvordan det hang sammen med Pennicks sporløse Forsvinden og Aarsagen dertil.

— Her er hans Tilstaaelse, sluttede han og kastede Dokumentet paa Bordet.

Doktoren rejste sig og gik paa Taaspidserne hen og laaste Døren idet han erklærede, at denne Sag nu var kommet saa vidt, at den ikke taalte nogen Afbrydelse. For at man paa den bekvemmeste Maade kunde læse Dokumentet, stillede han Lampen midt paa Bordet og skruede Vægen op; alle flyttede deres Stole nærmere med et spændt Udtryk i Ansigtet.

Satterfield aflæste nu Dokumentet, som indeholdt Beviserne for, at Corbetson og Pennick havde handlet svigagtigt, baade mod Arbejderne og mod Firmaet.

Den eneste Lyd, der hørtes i Stuen foruden Ingeniørens dumpe Stemme, var den dæmpede Kradsen af Journalistens Blyant, der stenograferede Tilstaaelsen.

— Det var den første Anklage, mine Herrer, sagde Dukane i en forretningsmæssig Tone, da Oplæsningen var til Ende.

— Skulde man tro, at Corbetson virkelig kunde gøre sig skyldig i noget saadant! udbrød Doktoren i højeste Grad oprørt.

— Min unge Ven her vilde lade Pennick gaa fri, indskød Kendle; men da jeg ledsagede ham til Melton, kom jeg til at tænke paa, at et godt Vidne i Haanden er bedre end ti paa Taget; jeg anbragte ham derfor paa et Sted, hvor jeg let kan finde ham, hvis det skulde blive nødvendigt.

— Men jeg lovede ham Friheden, sagde Jimmy og saa' misfornøjet ud.

— Sørg ikke over det. Pennick rejste derhen, hvor jeg vilde have ham, — mod en kontant Godtgørelse.

— Naa, har De flere Anklager endnu? spurgte Leschelles.

— Ja, den vigtigste af dem alle, og den, der faktisk fik mig til at blive her, svarede Dukane. Først og fremmest fattede jeg Mistanke da jeg saa' Stationsforstanderen staa og rode med Cementsækkene; dernæst fattede jeg Mistanke ved at høre Arbejderne indbyrdes tale om Svindel og Bedrageri, og tilsidst paa Grund af den bedrageriske Konstruktion af Bassinet, thi at den er bedragerisk maa ethvert tænkende Menneske kunne se. Jeg forstod, at »Corson Cement-Selskabet« vilde være interesseret i at faa at vide, hvorfor dets Cement blev fyldt i et andet Selskabs Sække; jeg skrev derfor til Selskabet og anmodede det om at sende en Mand hertil. Hr. Kendle kom, og jeg fortalte ham, om hvad jeg havde opdaget, og om min Mistanke. Hans Selskab holder ikke af, at der svindles med dets Cement, hverken paa den ene eller den anden Maade; han hjalp mig derfor med Efterforskningerne, ja, det er hovedsagelig hans Skyld, at vi har naaet det Resultat, som vi har. Maaske De vil være saa god at fortælle, hvad De har opdaget, Hr. Kendle!

Og Kendle begyndte paa sin Beretning:

Da han sammen med Pennick havde forladt Melton begav han sig til en lille By 25 Mil derfra og telegraferede fra dette Sted til Dukane & Co. og bad om at faa »Roseland Cement-Selskabet«s Adresse at vide, samt til sit eget Firma, som han anmodede om nøjagtigt at opgive, hvor meget Cement det kontraktmæssigt havde forpligtet sig til at levere til Dukane & Co. Med de nødvendige Oplysninger i Lommen begav han sig samme Aften til Denver, som var blevet opgivet ham som »Roseland Cement-Selskabet«s Sæde.

(Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

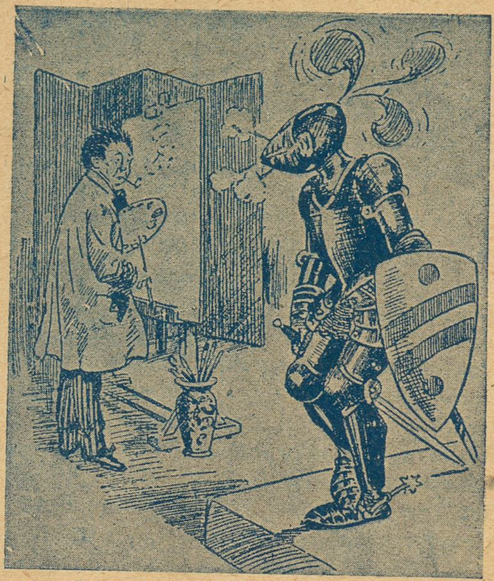

Maleren: Hvorfor kan De ikke staa stille?

Modellen: Der er krøbet en Bi ind i Hjælmen, og nu kan den ikke komme ud igen! («Passing Show«, England.)

Prästmannen, som är uppe i Stockholm och äter en finare Middag på Operakällare:

— Det är verkligen synd att kalla jorden för en jämmerdal. (»Strix.«)

Den kvindelige Slagter i Knibe! (»Simplicissimus.«)

»Vilka malerier tyckte du bäst om på utställningen, mamma?«

»Ja, uppriktigt sagt, tyckte jag bäst om malerierne i den salen där soffarna hade ryggstöd.« (»Naggen«)

Gamle Malle har giftet sig og møder nu Bonden, som hun plejer at købe Brænde hos. Hun siger:

— Ja, se, i Vinter skal jeg ikke ha' saa meget Brænde, for nu har jeg faaet Sengevarme, Gudskelov! (»Søndags-Nisse«)

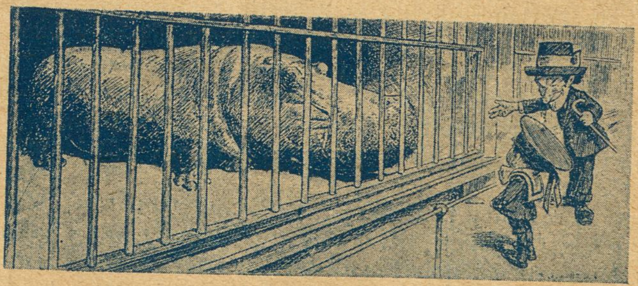

Faderen: Her ser Du en Flodhest. Den bevæger sig saavel over som under Vandet.

Barnet: Jamen hvorfor har den saa ikke et Periskop? («Life«, Amerika.)

Rød Indmad

— De *Fiske*priser, maa jeg tilstaa, kan jeg ikke faa ind i mit Hoved. Hvoraf kommer det monstro? Bestaar Kommissionen af en Samling *Torsk?* Eller er det mig selv, der er en *Flynder?* Naa, en tilfredsstillende Ordning maa vi have hurtigst muligt, inden det bliver for *silde*, ellers maa de Herrer snarest *skrubbe* af igen — saadan som det gaar nu, er det rent *kul(le)ret.*

„Kollegiale Karikaturer.“

Peter Jerndorff.

12/11. Det var trist med Skuespiller Funder, som væltede Betty-Nansen-Forestillingen paa Alexandrateatret. Fruen var vist meget ulykkelig.

— Ak ja, hun græd sine modige Taarer.

De svenske Kommunemænd fik sig nok en bedre Frokost paa Langelinies Pavillon efter at have beset Sundholm.

— Man burde vist egentlig, (paa Grund af Dyrtiden,) have foretaget en lille Ændring i Programmet, f. Eks. nøjedes med at bese Langelinies Pavillon og bagefter spist Frokost paa Sundholm!

Mursten og Murerlav.

Om Mursten sendte man Bud paa Bud
til Banerne Folk kom benende.
Men Murerlavet trak Sagen ud,
det virkede helt forstenende.

De Herrer syntes, de klared den snildt,
og »regulerte« saa hyggeligt.
Jeg mener det hele er ganske wildt,
og mindst af alt — opbyggeligt.

Det er skrækkeligt med den Godskesen. Hvert Øjeblik taber han Hovedet, og nu forleden tabte han Kendelsen angaaende Redaktør Kalko. Bare han en Dag vilde gøre Skridtet rent ud og tabe sig selv helt og komplet, saa han ikke var til at finde igen.

14/11. Slagteriet i Esbjerg har ikke været rigtig *heldig* med Forsøget paa at omgaa Eksportforbudet mod *Svin*; nu faar det en Bøde paa 800,000 Kr.

— Ja, Direktøren kan just ikke paastaa, at han har været *Svine-heldig.*

Tilsynsværger.

Tilsynsværger er Dagens Løsen,
baade for Fattigdrengen og Tøsen.
Det er all right, men hævde jeg vil,
at andre ku' osse trænge dertil.

Tænk, om slige Værger blev ansat
for de mange, der ter sig saa bandsat,
baade paa Tinge og Prækestol,
paa Børsen og rundt omkring Naadens Sol.

Tilsynsværger! Den er fin-fin! Ja,
for København og for Argentina,
for hver en lumpen Børsspekulant
og for hver stumprumpet Løjtenant.

Værger maa til! Tanken er logisk,
dertil i højeste Grad pædagogisk:
Thi Værge er bedre end Klø, man ve' —
gi'r Schovelin ikke mig Ret i de'?

Moderne Militarisme!

15/11. Fiskeriet har nok været særdeles gunstigt i Aar, og Fiskerne har tjent store Penge ved Fiskeri paa Bankerne.

— Ja, naar de nu vilde sætte Pengene i Sparekassen, saa tjente Bankerne ogsaa paa Fiskerne!

Leonora Karoly.

Fru *Nansen* sig slangede, ja hillemænd!
Hun bragte fra Sjælees Dybder Bud.
Og Fruens Poet! Ja, han er en *Sven*
til at *Lange* os Digterværker ud!

17/11. Kunstakademiet har udsendt Meddelelse om Uddelingen af den aarlige store og lille Guldmedalje, men endnu Dags Dato ved man ikke, hvem der har faaet den store.

— Vi synes, at det interessanteste ligger i den Omstændighed, at to Damer har faaet hver en lille.

Den *Haarbølle*-Affære lader til at være en rigtig grim Historie. Løjtnant *Korning* synes ikke alene at være en Bølle, men ogsaa unødvendig haard mod Mandskabet — altsaa med faa Ord, hvad man kunde kalde en *haard Bølle.*

Danske Barberere i Karikatur.

A. Cross, Adelgade 87.

SPIRÆA
Sæbens store Fremgang skyldes dens ganske specielle Egenskaber, som gør den til Yndlingssæbe for alle, der een Gang har prøvet den, den er Hjemmenes Toiletsæbe i særlig Grad.
Enefabrikanter:
Kaalunds Sæbefabriker, Kolding.

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
PRÆMIE-RESERVE over 14 Mill. Kr.

Udpumpnings Vise.

I de gode gamle Dage ha'de
med en Kæfert vi det sikkert godt,
vi ku gaa og trille rundt paa Gade,
ja i den Tid da klared' vi den flot,
blev man »fuld« saa kom man paa Stationen,
hvor man kunde sove Rusen ud,
saa blev man fulgt lige hjem, til Konen,
og hun sa'e Fatter, hvordan er det du ser ud.

Se den Tid den er nu længst forsvunden,
vores Politi er blevet mere striks,
det var dog ellers behageligt i Grunden,
at ligge der og hvile paa sin Briks,
Dagen efter kom man saa op i Retten,
hvor en Assessor sagde gram i Hu,
De var beruset, det bli'r tolv à tretten,
blanke Kroner, vil De betale nu.

Men nu er Tingen bleven meget værre,
hvis man nu paa Gaden med en [illegible] Kæfert gaar,
det kan jo ske, det sker saa tit desværre,
at man en Smule over Tørsten faar.
jeg har nylig læst det her i Aften,
hvordan det nu med »Kæferten« vil gaa,
de bliver pumpet ud for hele Druesaften,
paa Hospitalet bliver Slangen skruet paa.

Derfor hører nu Moralen af min Vise,
gaa ej mer paa Værtshus efter Kl. 9,
læg dig det paa Sind jeg vil dig evig prise,
thi ellers kommer vores strænge Politi,
fluks de raaber til en Bil der oppe,
i den anden Ende Gade hvor Du bor,
hør Chauffør vil lige straks De stoppe,
den Herre skal vist pumpes læns saa vidt jeg tror.

G. Nielsen.

AGGERBECKS ÆGTE FINE IRIS forfiner·forskönner·bevarer Huden Alles Yndlingssæbe

Meyer: Har Du hørt det sidste?
Melchior: Nej! Og det er?
— At Grosserer Nathan er arresteret for Bedrageri.
— Du store Job! Hvad har han da lavet?
— Han har tørret Sne og solgt den for Sukker.

LEJERENS SANG.

Mel.: Napoleon var en tapper Kriger

Jeg bor et Sted i Saxogade,
i et Baghus paa en skummel Kvist —
Jeg skuer aldrig grønne Blade
ak nej, min Tilværelse er trist,
for der er Mus og Rotter — o føj
og store dejlige Væggetøj,
sligt byder man her i dette Land
den store danske Arbejderstand. —

Mugger man og sir til Værten,
dette her er noget Roderi,
saa gi'r han en skam fluks af Snærten
og det maa Lejeren finde sig i;
ja Værten er en hel Matador,
der slaar for Lejeren i sit Bord,
og sir: »er De utilfreds saa ta'
nu til Flyttedag og skrup herfra.

Grundejere, Tider vil komme,
da Arbejderen selv har sit Hus,
saa er jer Storhedssaga omme,
med samt jer Væggetøj og jer Lus.
Naar det kooperative om Aar
sit Indpas over det hele faar,
saa kan de Værter rundt om humpe
de lavede Ris til egen . . . . .

Hjalmar Nielsen.

Köb Alfa Margarine

Forlov-elses-ringe
Københavns Specialforretning.
Gothersgade 34, Th. Halgreen
Lige for Regnegade. — Grundlagt 1880.

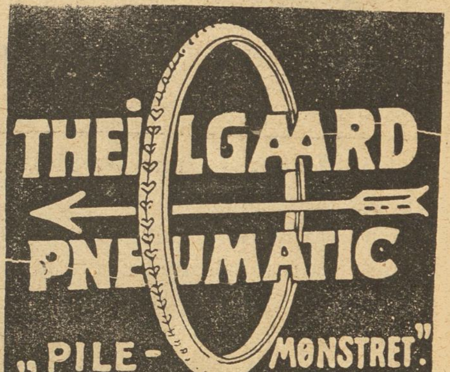

Va raver de mig, at der kom Maksimalpris paa Ky, naar je er Vegetarianer.

Fotograf Sørensen. Et Par af dem skal blive benyttede.

Kai Larsen, Frederiksberg. Begge Vittighederne har lige staaet i Bladene — og deres Tegninger røg desaarsag i Papirkurven.

Frantz Jessen. Taalmodighed, højstærede! Den sidste sendte Vittighed hører til de mest kendte.

Nissen, Esbjerg. Vi skal nok bruge den.

Sildefabrikant Mortensen

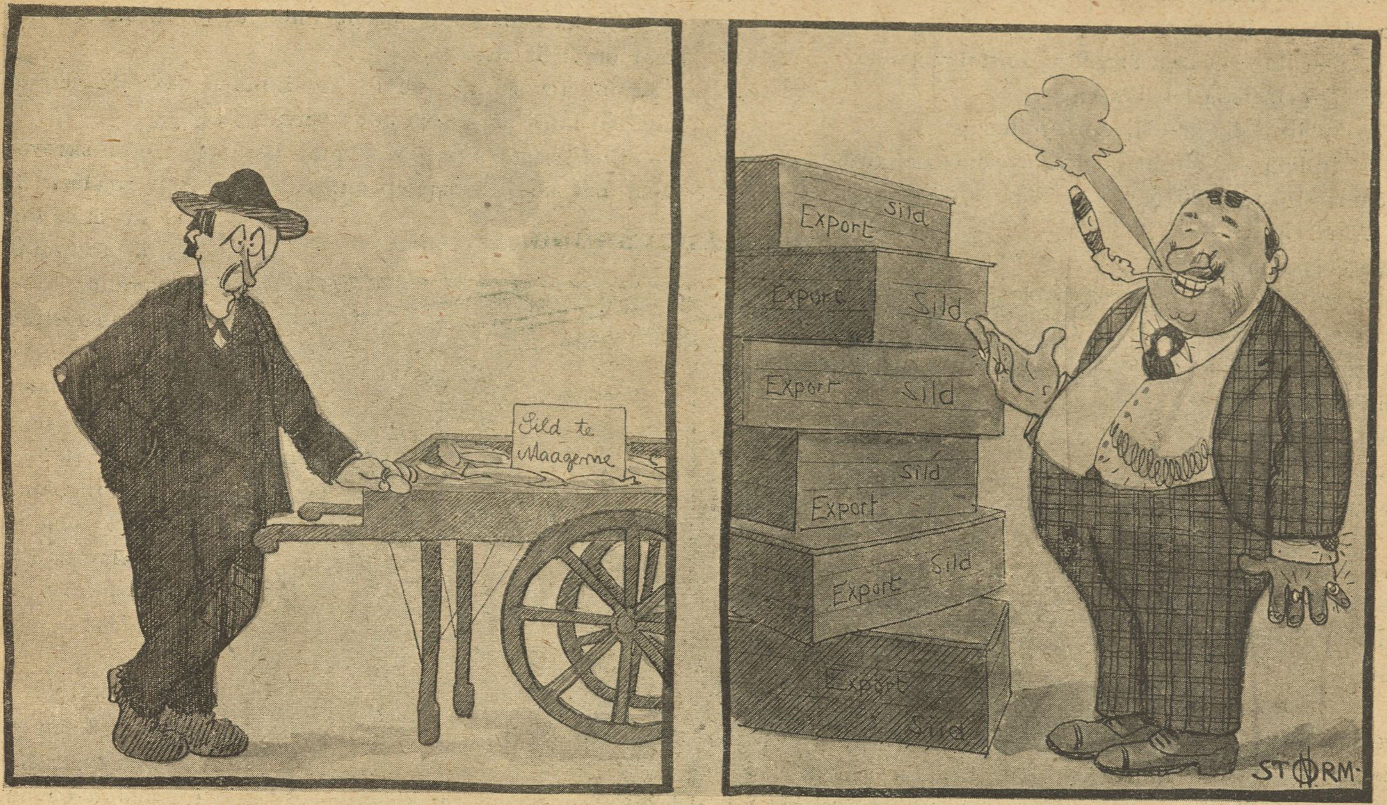

Tegning af Storm-Nielsen.

1913 og 1916

Mærkelig Duel.

En bekendt Videnskabsmand havde i et Selskab ikke behandlet en ung Kaptajn med fornøden Respekt, og Følgen var en Udfordring til Duel fra Kaptajnens Side.

— Hvilken Slags Vaaben? spurgte Videnskabsmanden.

— Det kan Professoren selv bestemme, svarede Kaptajnen.

— Saa vælger jeg *Trikiner*, svarede Videnskabsmanden. Der lægges to Stykker Flæsk paa et Bord, det ene trikinfrit, det andet fyldt med Trikiner. Man binder os for Øjnene og fører os ind i Værelset og vi tager hver sit Stykke Flæsk og spiser det!

Duellen blev aflyst.

Misforstaaet.

Unge Lund hastede mod Klampenborgtoget. Han havde en tyk Frakke paa og kunde tilsidst ikke gaa for Varme. Saa mødte han et Bybud, som han resolut overrakte sin Frakke og sit Kort med Besked om at komme hjem efter Klokken seks om Aftenen. Og saa naaede han Toget i yderste Øjeblik.

Klokken syv om Aftenen mødte Bybudet, overrakte Lund en Seddel og sagde: Jeg fik kun femten Kroner paa den!

Fint Vink.

Manden: Jeg læste i Avisen om en Mand, som blev overfaldet af en Røver, der skød med Revolver, men Kuglen ramte en af Mandens Knapper, og den reddede hans Liv.

Konen: Jasaa.

Manden: Jasaa, ja! Men hvis en Røver skød halvtreds Revolverkugler paa mig, saa vilde jeg dø af dem allesammen — jeg har ingen Knapper til at ta' imod med!

Af en ung Dames Dagbog.

— 18. Maj 1907. Forlovet med Hans. —

— 25. September 1910. Gift med Anton. —

— 3. Januar 1912. Skilt fra Harald. —

AKTIESELSKABET KJØBENHAVNS SPRITFABRIKER
Dansk Korn Snaps
FUSELFRI BRÆNDEVIN
AKTIESELSKABET KJØBENHAVNS SPRITFABRIKER

Literatur.

A. og B. sidder paa en af vores store Restaurationer og snakker om Literatur.

A.: — Har Du læst meget af Dostojevski?

B.: — Oprigtig talt ikke noget.

A. (uvilkaarligt): — Er Du splitter gal?

B. (rolig): — Nej! Men der er overhovedet meget faa, som kender Dostojevski.

A. (skriger): — Meget faa som kender Dostojevski! Alle Mennesker, kære; Du vil ikke finde et voksent Menneske, som ikke har læst Raskolnikov.

B. (slaar ud med Haanden): — Sludder, prøv, spørg den første den bedste!

A. (rejser sig og gaar hen til Overkelneren, en fin Herre i Redingot): — Kender De Dostojevski?

O. (beklagende): Nej, desværre.

A. (hidsig): — De mener da ikke, at De ikke kender den berømte Russer?

O. (med et usikkert Smil): — Jo, jo selvfølgelig kender jeg ham; men han har ikke været her idag; jeg har ialfald ikke set ham, det er sikkert.

A. (stille fortvivlet): — Men kender De ikke Raskolnikov da?

O. (usikkert): — Aa, ham den anden berømte Russer! —

A. (tier).

O. (sikrere): — Jo, ham kender jeg meget godt, men han har heller ikke været her idag, ja ikke i flere Dage. (Eftertænksomt), Ja, naar jeg tænker mig om, saa tror jeg hverken Dostojevski eller Raskolnikov har været her den sidste Maaned.

Juraens Apotheose.

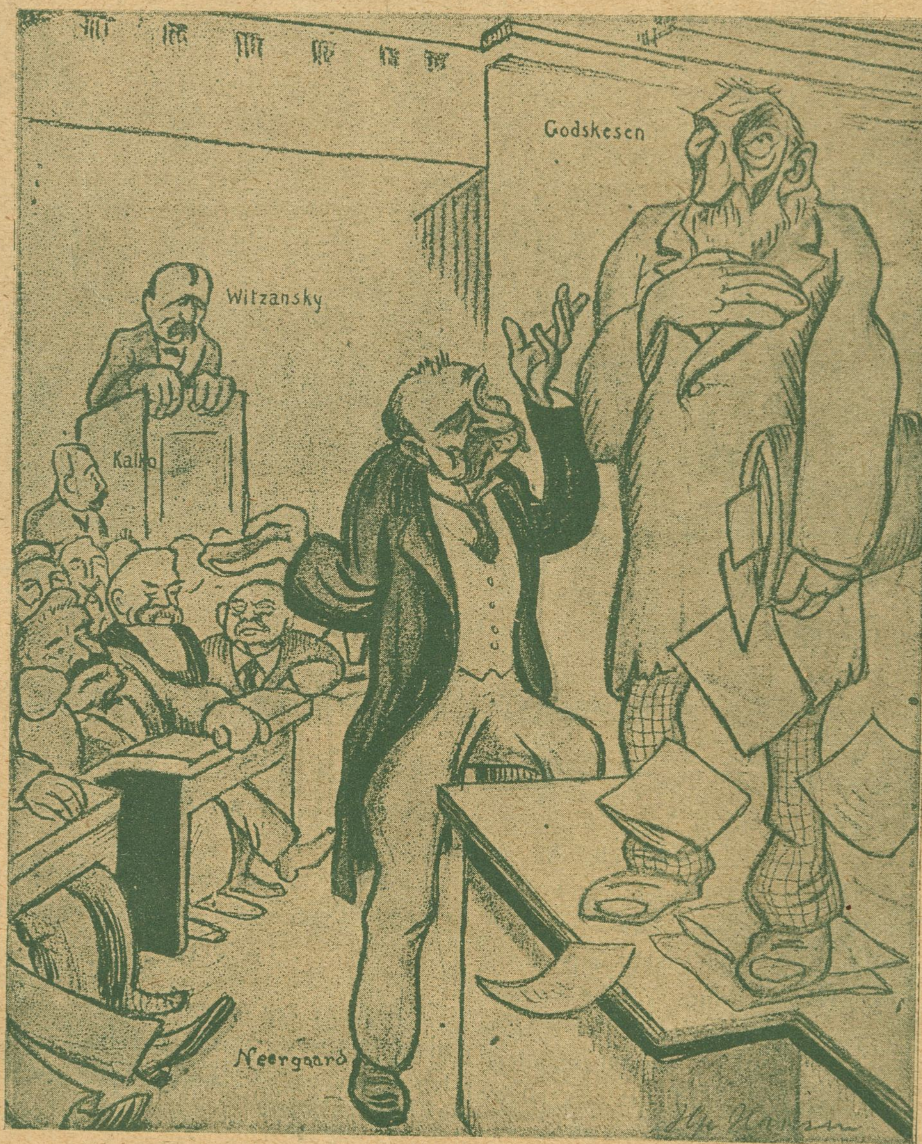

Tegning af Hp. Hansen.

Neergaard: I denne vanskelige Sag viger jeg Pladsen for en virkelig Jurist.

Tekst-Forklaring.

Bonden mødte Præsten, og de to havde længe haft »et godt Øje« til hinanden. Saa siger Bonden: Holder De stadig fast ved, hvad De prækede, at naar nogen slaar Dig paa din højre Kind, skal Du vende den venstre til?

— Jeg kan intet tage fra og intet lægge til, thi saaledes staar der i Skriften.

Næppe havde han udtalt, før Bonden stak Præsten en paa den højre og en paa den venstre Side.

— Godt, sagde Præsten — men der staar ogsaa skrevet: »Med det Maal, I maaler andre, skal I selv maales«. Og saa gav han Bonden de to kraftige Slag retur.

Da kom en Mand ridende forbi og raabte til Bonden: Hvad er det dog I foretager Jer?

— Aa, ingenting, svarede Bonden. Vi forklarer blot Evangeliumet for hinanden!

Tankeløs.

— Du taler om Tankeløshed! Næ, jeg kendte engang en Skuespiller, og han var saa tankeløs, at han en Dag købte en Billet for at se sig selv spille.

I Stedet for.

Kreaturkommissionær Jeppesen bestiller sig en halv Hummer, en Bajer og en Snaps. Da Tjeneren kommer med Hummeren, finder Jeppesen at den er altfor lille og raaber: — Opvarter! Tag den fordømte Hummerklat væk og giv mig en stærk Romtoddy i Stedet for.

Børn.

Det er for Forældre ofte et helt Mysterium, hvorfra deres Børn lærer saa mange Unoder, men en Gang imellem hænder det, at Kilden kommer for Dagens Lys.

Som f. Eks.: Hans sidder ved Bordet og der er Gæster hos Forældrene. Pludselig giver han sig omhyggeligt til at slikke sin Tallerken.

Moderen: Men hvor har Du set noget saa grisset?

Hans: Det gjorde Urtekræmmerens Hund i Gaar!

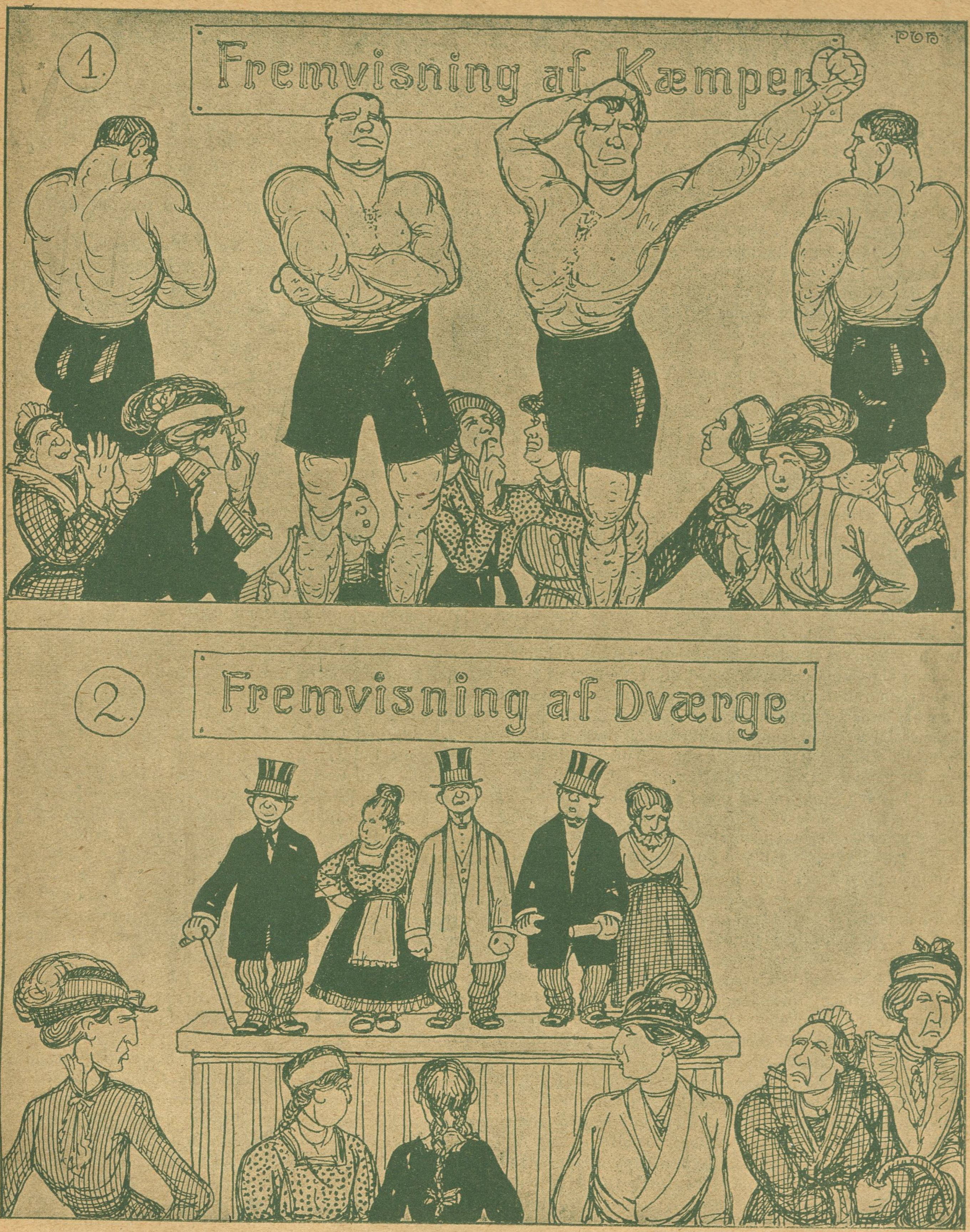

Tegning af Hp. Hansen

1. En saadan Udstilling kan mange Damer godt lide.
2. Men en saadan kan de derimod ikke fordrage!

De forenede Bryggeriers EXPORT DOBBELT-ØL kendes paa det røde Dobbeltsegl!

Juvelrøveriet i Eksprestoget.

Den falske Grevinde.

Det var en meget gammel Dame, der steg ind i Eksprestogets Damekupé, som gik Syd paa 8,55 Aften.

Hun havde en stor sort Pelskaabe paa, en sort Hat paa sit hvide Haar, en sort Sløjfe omkring det gule rynkede Ansigt og sorte Handsker. En ældre, høj og værdig Tjener fulgte hende, bærende paa en vaabenprydet Kuffert.

Den gamle Dame blev hjulpet forsigtigt op i sin Førsteklassesvogn af Tjeneren. Der var kun faa Passagerer, thi det var hen paa Eftersommeren; der var kun en Rejsende til i Damekupeen. Den gamle Dame bøjede værdigt Hovedet, idet hun steg ind, og satte sig derefter lige over for den anden Dame.

— Er Grevinden nu fornøjet med Pladsen? — spurgte Tjeneren.

— Deres Naade har nu alt, hvad der behøves. Greven kommer og møder ved Stationen. Skal jeg tage en Pude frem?

— Tak, Jean, det er godt nu!

Tjeneren gik og lukkede Døren omsorgsfuldt efter sig. Afgangssignalet lød, og Toget satte sig i Bevægelse.

Den anden kvindelige Passager var Fru Marcelle Jolliette, som var paa Vej til sin Mand ved Riveraen; hun var en glad og højt moderne lille Hustru til en Forretningsmand, hvis Indtægter hun lod rulle ligesaa hurtig, som han tog dem ind. Hendes mest fremtrædende Egenskab — næst efter en umættelig Forlystelsessyge — var en ligesaa umættelig Sans for Rang og Titler.

Hun blev henrykt ved den værdige gamle Dames Ankomst. At befinde sig i umiddelbar Nærhed af et Medlem af selve Højestearistokratiet! Hun besluttede straks at optræde fuldt ud lige saa højaristokratisk selv.

Medens Marcelle lod, som hun var ivrig optaget af sin Avis, ventede hun dog utaalmodig paa et Tilfælde til at begynde en Samtale. Den gamle Grevinde tabte sin Stok. Marcelle tog den ivrigt op og tillod sig dybt rødmende at spørge, om hun kunde være til nogen anden Tjeneste for sin destingverede Rejsekammerat.

Den gamle takkede naadigt og forklarede, at hun i alle Henseender havde det udmærket. Isen var nu imidlertid engang brudt, og man vekslede nogle venlige Spørgsmaal.

Den gamle Dame begyndt at mindes sin Ungdomstid, fordømte i stærke Ord den sørgelige Mangel paa Opmærksomhed mod ældre, som man kunde finde i de bedste Kredse, og gjorde en smigrende Antydning til Marcelles egen eksemplariske Optræden. Marcelle var ubeskrivelig lykkelig over Komplimenten. Hun begyndte nu ogsaa at fortælle, hvad hun i sin Hukommelse havde af Minder, der for hende syntes særlig interessante.

Den gamle Dame var elskværdig nok til interesseret at lytte til Marcelles Udgydelser spækket med Benyttelsen af Grevindetitlen: »Syntes Grevinden virkelig.« »Aa Grevinden har Ret.« Marcelle talte livligt videre, fortalte, at hun nedstammede fra en ulykkelig men berømt Familie, som blandt sine Medlemmer talte adskillige bekendte Officerer baade ved Hæren og Flaaden. Hun meddelte tillige, at hun altid var meget nervøs, naar hun rejste alene — hun var bange for at blive bestjaalet for sine Juveler.

Ved denne Vending i Samtalen begyndte hun at vise sine Diamanter, som sikkert var smukke og dyrebare.

— Altsammen ægte; Grevinden kan selv se det med egne Øjne. Der findes ikke den ringeste Imitation. Jeg afskyr Imitationer. Jeg siger altid til min Mand: — Min Ven, hvad som helst, men kun ikke Imitation. Og jeg har Ret, synes Grevinden ikke det? Kvinder, der er chicke, skal ikke have Efterabninger.

Men den gamle Grevinde syntes nu at trænge til en lille Lur.

Marcelle ordnede med datterlig Ømhed og mere aristokratisk end nogensinde hendes Puder og Plæder, trak Hylsteret over Lampen og strakte derefter sig selv ud paa Sofaen for at sove.

Hun saa den majestætiske gamle Dame slumre lige foran sig med en lille Antydning af Snorken. Hun følte sig yderst tilreds med sig selv og sin Optræden og regnede ud, hvad der kunde gøres for at fortsætte Bekendtskabet. Til sidst følte hun sig tung i Hovedet og sov ind; den smukke rødsminkede Mund aabnede sig lidt og viste de hvide Tænder, og hendes Aandedræt blev jævnt og roligt. Det smukke Hoved faldt tungt ned mod Puden i Hjørnet.

Marcelle havde sovet længe i god Ro. Pludselig følte hun sig greben af en væmmelig Drøm! den værdige gamle Dame havde rejst sig af sit Kupéhjørne, og alligevel — saadan kunde Drømmen være — var hun ikke længere den gamle Dame!

Et forskrækkeligt Væsen havde indtaget hendes Plads — en Mand — lille og sort, ung og kraftig Mand, klædt i Jakke og Knæbukser. Underligt nok var hans Hoved Grevindens — og dog helt ulig dette. Sløjfen og den sorte Hat ligesom det hvide Haar var skudt tilbage og holdes kun fast af Hattebaandene, og under alt dette viste sig et langsmalt, guldblegt Ansigt, mandligt, med skarpe Øjne og kortklippet Haar. Denne Skabning kastede sig, da han saa Marcelle aabne Øjnene, fast og hurtigt over hende, og Marcelle, som var ude af sig af Skræk, skulde lige til at skrige — men vaagnede saa af sin uhyggelige Drøm.

— *Stille!* befalede en grov Røst.

Marcelle følte sit Ansigt omsluttet af en tyk Maske, fra hvilken der udstrømmede en stærk Æterluft. Hun værgrede sig et Øjeblik; der gik hæftige Rykninger gennem hendes Krop, men hun tabte snart Bevidstheden og faldt tilbage. Manden som holdt Bedøvelsesmasken, passede denne med samme Sikkerhed som en Specialist. Da han saa, at hun var indsovet, løftede han paa Masken og begyndte derpaa at arbejde med Metode og Sikkerhed. Nogle Minutter var tilstrækkelig til at undersøge Marcelles Haandtaske og paa faa Sekunder forsvandt Ur og Diamanter, Halsbaand og Ringene. Derefter stoppede han nogle Bundter Penge-Sedler i Lommerne. Et Øjeblik efter aabnede han sin Taske, stoppede den gamle Grevinges Kappe, Sløjfe, hvide Paryk og sorte Hat ned i den. Hvorefter han tog en lang, graa Frakke og en Rejsehue paa.

Han aabnede lydløst Døren, overbeviste sig om, at Korridoren var tom, gik derpaa tilbage for at hente sin Taske, kastede et Blik paa den sovende og listede sig derefter ud, lukkende Døren efter sig.

Toget sagtnede Farten og gled ind paa en Station. Fra en af de bagerste Kupeer kom nu den gamle Grevindes Tjener ud men — af Tjeneren var der intet tilbage. Han var nu iført Pels og høj Hat. Hæderslegionens Roset i hans Knaphul og hans elegante Paaklædning gav ham et værdigt og tillidsvækkende Udseende. Men endnu større var den Forvandling, Grevinden var undergaaet. Selv det skarpeste Opdagerøje vilde ikke i denne høje, engelsk udseende og i lang Kappe klædte Mand kunne genkende den gamle Grevinde, som med rystende Skridt var traadt ind i Kupeen nogle Timer tidligere.

De to Røvere vekslede et lynsnart Blik og forlod Perronen, flot hilsende paa den bukkende Stationsforstander.

Straks efter foer Toget videre Syd paa med Marcelle, som i sit Kupéhjørne sovende tunge Ætersøvn. —

Folkets Hus, Jagtvej 69 ❊ Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen“, Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

HERMAN JUST's
Parisserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

„RAVNEN„ udkommer hver Torsdag

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 1,25 o Middag à 70 Øre.
Nørre Farimagsgade 57.

Det noterer jeg, at Worning & Petersens Xeroform Sæbe er den bedste.

Køb Varer fra „Français“
En gros & en detail.
16, Lille Kongensgade 16.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Th. Jensens avt.

skole er Byens største og bedste. Eleverne har Adgang til stort, moderne Avtomobilværksted. Vodroffsvej 57. Telefon Nora 2677 y.

TEL. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684. 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, Fedevarer, Konserves. samt **Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.**
13. Højbroplads 13.

Tilskære & Sy-Kursus

Tilskæring af Dame og Herre garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler
Spadseredragter og
Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi,
Stormgade 16. Telf. Byen 4677

— Danmarks fineste Taffelvand —
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.
Generaldepot: Rømersgade 15. Telefoner 9256—9257.

Forsamlingsbygningen „Jylland“
Randers.
anbefaler sine hyggelige Restaurations- og Selskabslokaler J. ANDERSEN.
Telefon: RANDERS 344.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Forsamlingsbygningen
Helsingør
(Helsingør Folketeater)
anbefaler sine hyggelige
Restaurations- og Selskabslokaler.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 50 Øre Kvartalet, 12 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade

F.E.BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Alfred Proessdorf.

Hun: Jeg tilstaar, at jeg har lidt Hjærtebanken.
Han: Jamen kære, det første Ægteskab har dog ingen særlig Betydning!

C.W.OBEL'S Normal-, Kentucky- og Smal-Skraa i imprægnerede Æsker **10 Øre.**

16 Sider

12 Øre

RAVNEN

Nr. 48. Redigeret af AXEL WESSEL ❊ Torsdag den 30. November. 1916.

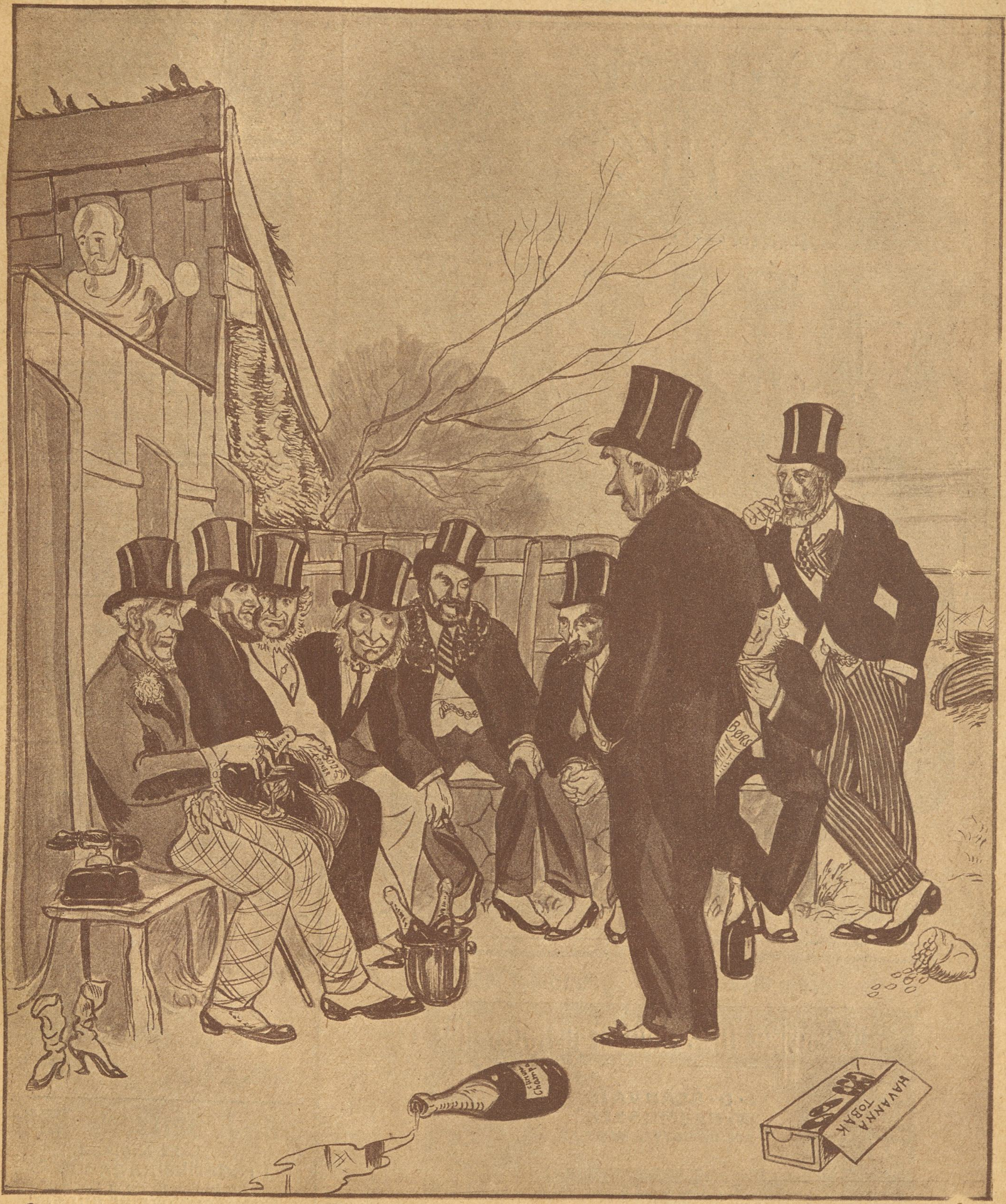

Frit efter P. S. Krøyer. Tegning af Anton Hansen.

Min Fa'r han *var* en Fiskermand med Baad paa Vand og Fisk, som alle spiste.
Nu si'r til Fiskeri han stop og tæller op Guldfiske i sin Kiste!

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Tilskære & Sy-Kursus
Tilskæring af Dame og Herre garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi,
Stormgade 16. Telf. Byen 4677

Grundlagt 1850 Grundlagt 1850
A/s De danske Vin- & Konservesfabrikker
I. D. BEAUVAIS
M. RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR
KONSERVES · FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

Calcium Carbid.
H Gabe, Monradsvej 13. København F.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Carl Jacobsen & Co.
N. Farimagsg. 64.
Paa Afbetaling
Jakke-klædninger fra Kr. 45–75 Kr.

Vadskeriet „Ventegodt"
Brønshøj L.
Tlf. Brønshøj 95 og 96
Lufttørring.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Møbler
Sengeudstyr Kredit fra 4 Kr. mdl.
CHRISTOFFER LARSEN
75 Godthaabsvej 75.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10–3½, 6–7 Eftm. og 10½–12 Søndag. Telefon 8181.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3.	Raadmandsgade 2.
Tlf. Byen 1537 y.	Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

„RAVNEN" koster kun 12 Øre.

Militær Anstand.

Tegninger af H. Jensenius.

— De har forset Dem meget alvorligt, men

i Betragtning af, at De ellers er en flink Soldat, skal De slippe med

med — saa, saa Lotte — med — for Satan da —

— med fire Dages Vagtarrest! — Træd af!!

Professor og Æsel.

En bekendt Professor og Meteorolog kørte en dejlig Sommerdag en Tur paa Landet og bemærkede undervejs, at en Bondekone tog noget halvtørret Tøj ned fra sin Tørreplads. Professoren lod Vognen holde og spurgte interesseret Konen, hvorfor hun tog sit vaade Tøj ned i det dejlige Vejr.

— Vi faar snart Regn, svarede Konen.

— Vist gør vi ej, sagde Professoren.

— Saamænd gør vi saa, svarede Konen.

— Jamen jeg *ved* det, for jeg er Vejrprofet, bemærkede den lærde Mand.

— Det slaar nu til alligevel, forsikrede Konen, for mit gamle Æsel staar inde i Stalden og gnider sin Bag op mod Muren, og det betyder Regn.

Professoren smilte og kørte videre, men en Times Tid efter trak det op til Regn, og nu begyndte Professorens Kusk og grine stærkt.

— Hvad ler Du af? spurgte Professoren.

— Det tør jeg ikke sige, svarede Kusken.

— Jeg befaler Dig at sige det! raabte Professoren.

— Ja, ja, sagde Kusken — naar De endelig vil det, saa ler jeg af, at saadan et gammelt Æsel har mere Forstand i sin Bag end Professoren har i Hovedet!

Næb og Klør.

En bevæget Tid, i Sandhed! Saa bevæget, at man ikke kan fæste sin Opmærksomhed paa et enkelt Punkt.

Rumænien er, naar disse Linjer skrives, i Færd med at blive udslettet af de selvstændige Landes Tal; der radbrækkes vedblivende en halv Snes Tusind uskyldige Mennesker pr. Dag rundt omkring paa de forskellige »Fronter« og snart sagt alt muligt torpederes.

Det er altsaa en kær Verden, vi lever i, og Menneskene er alt iberegnet nogle søde Væsner.

Herhjemme gaar det ogsaa lystigt til.

Den fattige Befolkning, der havde søgt Trøst for Kulnøden hos Petroleumsovnen, faar nu Besked om, at der ikke findes mere Petroleum, og man maa følgelig henvise de Ubemidlede til at købe Kokes til godt 4 Kroner Hektoliteren.

Da der skal være Harmoni i al Ting, koster et Æg 25 Øre, og Fiskerne, der har tjent uhyre Penge, hænger nu, da Maksimalpriserne trykker dem, Krogen til Tørring og tæller Knapperne.

Paa Bagerierne er de allerede i Færd med at lave »Krigsbrød« — »Rugens Sange« maa ansættes paa en anden, mere blandet Melodi, Jærnpenge og Sukkerkort er under Opsejling, og Værterne har lige lagt ekstra paa Huslejen.

Hvordan finde Samling paa dette Kaos? Skulde man maaske kunne finde den i den Omstændighed, at I. C. Christensen netop nu fylder 60 Aar? Det var dog en Ide — en Smilets Oase i denne Krigsørken!

Der staar i Aviserne, at Kæmpen fra Hee blev Folketingsmand i 1890 — som Bergianer, og at en Kreds af Venstremænd har overrakt ham en Hædersgave med Tak for hans »uegennyttige Arbejde og Kærlighed for Frihedens Sag.«

Jo, her er virkelig et lille Lysglimt at øjne midt i den frygtelige Krigsdans. Bergerianeren I. C. Cristensen takkes for sit Arbejde for Frihedens Sag; Hønsene takker Ræven for godt udført Arbejde, og Frihedens Gudinde inklinerer for Sandhedens Apostel!

Maa jeg føje min Lykønskning til Hønsenes, og turde jeg udbede mig en særlig Gunst hos deres Eks-Ekscellence, skulde det være den, om jeg maatte bede deres Højvelbaarenhed paalægge Fiskerne blandt Deres Vælgere om snarest muligt at skaffe os noget billigt Mad.

Dr. Tyf.

Der er Næven!

Da den fremmede sagde, at han var fra Arkansas, drejede en af Passagererne sig pludselig om og udbrød:

»Er De virkelig, hva'? Saa er De kanske fra Crittenden Grevskab?«

»Det er hørt.«

»Maaske fra James Landing?«

»Der traf De Centrum!«

»Saa kender De muligvis min Broder, William Henry Jones fra Penn Yan, der i Staten?«

»Fremmede, der er Næven,« raabte den rejsende fra Arkansas, idet han strakte Haanden frem og smilede over hele Ansigtet. »Fanden annamme mig, om jeg ikke hjalp med til at hænge Deres Broder for Hestetyveri, lige før jeg rejste hjemmefra!«

Grunden.

Manden: Kom, min lille Pige og sæt Dig paa mit Knæ som dengang, vi var forlovede.

Konen: Hvad i Alverden gaar der af Dig? Er Du tosset —?

Manden: Men tag Naal og Traad med!

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

„Hiv og Sving søger Arbejde".

En ny og morsom Serie for Ungdommen.

Tegning af Emil Poulsen.

Fint skal det være — —

Tegning af Osvald Jensen.

Første Herre: Tillad mig at præsentere: Mit Navn er Hansen, Fabrikant af Kunstgødning.

Anden Herre: Det var da pudsig, mit Navn er Nielsen, ogsaa Fabrikant af Kunstgødning.

Tredje Herre (blander sig i Samtalen): Og mit Navn er Jensen — Fabrikant af naturlig Gødning.

Lidt Statistik.

1

Ja, Tallene taler, og har man lidt Blik,
man lærer en Mængde af Statistik.
Jeg sysler med den Slags Beregninger lidt,
og Resultatet forbavser mig tit:
Tænk, gennemsnitlig har hver Mand sveget
tolv tretten Møer — det er væmmelig meget,
før han endelig ta'r sig en Brud,
som heller ej han kan holde ud!

2

Hver tredje Rigmand sig æder ihjel,
af hundrede Fattigfolk godt og vel
de fjorten dør af Mangel paa Brød,
og Resten kæmper med Sult og Nød.
Hver tyvende Svigermoder er kærlig,
hver tredvte Kræmmer er fuldt ud ærlig,
men Bonden, der tjener Penge som Skidt,
han jamrer for ti af den sløje Profit.

3

Af tyve Hunde de Nitten er tro,
af tusind Mennesker næppe to,
af fjorten Adelsmænd tretten Fæ,
af hundrede Ben er det ene af Træ,
af atten Tænder forlorne de sytten,
af fyrre Tanter kan een holde Bøtten,
af Kvinders Ord er Halvdelen Løgn,
og evig Kærlighed varer et Døgn.

4

Af hundred Mandfolk den ene bli'r Degn,
mens nitten gaar Gullasch-Forbryderve'n,
af Resten spekulerer de ti,
og seksten lever af Snylteri,
de otte er Højremænd, tre er gale,
og tredve er miskendte geniale,
kun to besidder lidt sund Forstand,
og de er til Grin for det hele Land!

Per Bonde.

VAGABOND OG MILLIONÆR

EN SPÆNDENDE AMERIKANSK ROMAN

Efter megen Søgen lykkedes det ham endelig at opspore Selskabets Kontor, der fandtes i en af de øverste Etager i et af de højeste Huse i Byen. Han traf her en elskværdig ung Mand, som med imponerende Tungefærdighed talte om Cement og alt, hvad dertil hører, og spurgte om han kunde faa nogle Ordrer; Selskabet tilvirkede en første Klasses Cement, paastod han. Paa Forespørgsel om, hvor Selskabets Fabrik laa, svarede den unge Mand, at Selskabet havde 3 Fabrikker, den største i Melton, Nevada. Han viste Kendle et Fotografi af et storslaaet Etablissement, og Kendle, som kunde alle de Forenede Staters Cementfabrikker paa Fingrene, saa, at Fotografiet forestillede en berømt Fabrik i Texas. Den unge Mand gav ham ogsaa en Prøve paa Selskabets Cement.

— Her skal jeg vise Dem den virkelige Meltonfabrik, sagde Kendle og fremviste et Fotografi af den forfaldne Bygning, som han paa Dukanes Forslag havde besøgt og naturligvis fundet forladt.

— Mener De, at Corbetson er delagtig i dette her Bedrageri? spurgte Satterfield roligt.

— Hvad mit eget Selskab kender til Sagen er følgende: Et Bassin som dette kræver, hvis det skal bygges solidt, et vist Kvantum Cement; Leverancen af dette blev delt mellem Roseland Cement-Selskabet og mit Firma, der begge skulde levere Cement af en vis Art. Men nu bygges Bassinet slet ikke som det skulde være, og kun Halvdelen af den kontraktmæssigt leverede Cement anvendes. Vort Firma leverer fuldtud og ligesaa Roseland Selskabet, thi efter de Oplysninger, jeg har faaet gennem vort Kontor har Dukane & Co.s San Franciscofilial gennem Corbetson regelmæssigt kvitteret og betalt de betingede Leveringer af Roselandcement. Dette, mine Herrer, viser jo tydeligt, at Deres Chef har en Haand med i Bedragerierne. Det skal blive interessant at se, naar Tiden er inde, hvordan han vil forklare forskellige Ting, f. Eks, hvorfor Roseland Selskabet, som har lukket sin Fabrik, alligevel laver Cement og gør Forretninger, hvorfor Stationsforstanderen i Melton lægger vort Cement i Roselands Sække, hvorfor Corbetson kvitterer for dobbelt saa meget Cement, som der i Virkeligheden kommer til Arbejdspladsen, hvor og af hvem der udfærdiges falske Fragtsedler, og hvorfor Bassinet bygges paa en Maade, medens Dukane & Co. tror, det bliver bygget paa en anden.

— Det er grimme Ting, dette her! udbrød Doktoren, medens mange modstridende Følelser aftegnede sig i hans fyldige Ansigt. Er det alt?

— Nej, det er ikke alt, sagde Dukane.

Og han fortalte, hvordan han havde opdaget de rigtige Kort i Egetræskisten paa Kontoret.

Satterfield viste sig nu for første Gang bevæget; at Corbetson havde gjort ham til et ubevidst Redskab i et omfattende Bedrageri, gik ham dybt til Hjerte. Han maatte have sine Lorgnetter af og tørre dem et Par Gange.

Leschelles var fuldstændig lamslaaet og sad bare og stirrede fra den ene til den anden. En saadan Gemenhed havde han aldrig drømt om!

Endelig fortalte Dukane under Tilhørernes aandeløse Spænding om det lumske Overfald, der samme Aften var blevet forøvet paa ham.

— Nu, mine Herrer, har jeg fortalt Dem alt, sluttede han, og nu ved De, hvordan De bør handle.

— Aah, sikket et Held, jeg blev her! jublede Journalisten, der skrev, saa Pennen formelig slog Gnister. Sikke nogle Spalter!

— Nej, det er dog for galt! udbrød Doktoren og slog ud med Armene. At tænke sig, at den Slags Ting er sket lige for Næsen af os, mens vi gik her og døsede og morede os med at spille Bridge!

De andre sagde ikke noget; den sidste Anklage var altfor alvorlig til at kunne gøres til Genstand for en tankeløs Diskussion. Den unge Mand var kommet til at staa i et helt nyt Lys for dem og alligevel syntes det, han havde fortalt dem, hele Rækken af Hændelser fra Dukanes Ankomst til Melton og indtil dette Øjeblik, da han sad foran dem med et Ansigt, der endnu bar Spor af den nylig udstaaede Kamp. Overingeniørens hemmelige og forbryderiske Optræden — alt dette forekom dem som et vildt og urimeligt Fantasifoster, som snart vilde blive forjaget af et fornuftigt Ord.

Satterfield sad med Hagen støttet i Haanden og grublede; Leschelles rev sig nervøst i Haaret; Doktoren gik urolig op og ned ad Gulvet.

— Ja, jeg har nu fremsat mine Anklager mod Corbetson, sagde Dukane efter en længere Pavse. Han er en Usling, en Skurk. I Morgen tager jeg Befalingen her og beholder den indtil Filialen i San Francisco sender en Mand. Samtidig med at jeg afsender dette Telegram, sender jeg et andet til Sheriffen og anmoder ham om at komme og arrestere Corbetson; Sheriffen vil kunne være her allerede i Nat. Og De, mine Herrer? tilføjede han og vendte sig mod de andre.

— Ja hvad kan vi gøre? udbrød Leschelles hjælpeløst.

— De kan nægte at adlyde Corbetson!

— Men . . . . men han er vor Chef!

— Klokken 9 i Morgen indtager jeg min Plads som Chef paa Kontoret. Vil De eller vil De ikke modtage Befalinger af mig?

Dukane betragtede skarpt Leschelles, som ufravendt stirrede paa Satterfield, for at faa denne — som den ældre — til at tage den afgørende Beslutning.

Den ældre Ingeniør saa op, og — ligesom om han nu først fik Øje paa Dukane — betragtede han ham ransagende.

— Det er ikke saa helt lidt, De forlanger af os, sagde han endelig; De vil have, at vi skal nægte at adlyde vor lovlige Foresatte, den, som fører Komandoen her. De har ikke engang en Anbefalingskrivelse, giver os kun Deres Ord paa, at De er Hr. Dukanes Søn. Selv om De er dette, hvor kan

De da vide, om Deres Handlemaade vil blive godkendt af Selskabet? At dømme efter Deres egen Beretning og — undskyld min Fripostighed! — Deres Rygte synes hverken Deres Fader eller det Selskab, hvis Direktør han er, at have nogen særlig Tillid til — ejheller nogensinde at have givet Dem nogen Bemyndigelse. De fik Ordre til at rejse hertil, inspicere Arbejdet paa Bassinet og aflægge Rapport, hverken mere eller mindre. Er det ikke rigtigt, hvad jeg siger?

— Ja, men . . . .

Satterfield gav ham Tegn til at tie stille.

— De vil have, at vi skal gøre fælles Sag med Dem, endskønt De ikke engang ved, om Selskabet vil billige Deres Optræden. Saadan stiller Sagen sig. Har De flere Grunde at anføre, hvorfor vi bør gøre fælles Sag med Dem?

En varm Rødme steg op i Dukanes Kinder, en Harmens og Skuffelsens Rødme.

— Nej, jeg har ikke flere Grunde, sagde han.

Satterfield tog atter sine Lorgnetter af, tørrede dem, og satte dem omhyggeligt paa Næsen igen. Og pludselig huggede han sin knyttede Næve i Bordet, hans Læber var tæt sammenpressede og hans Øjne lynede.

— Men jeg skal nævne Dem en Grund, sagde han. Og det er, at en Mand skal være trofast mod sin Arbejdsgiver, som giver ham Brødet, ærlig i det Arbejde, han præsterer. Hvis jeg troede, at Selskabet byggede dette her Bassin paa en bedragerisk Maade — og jeg har ligget vaagen om Nætterne og grublet over den Ting — saa vilde jeg have anset det for min Pligt at tage min Afsked og afsløre Bedrageriet. Det gør mig syg at se det Fuskeri, som gaar for sig her, og jeg havde allerede besluttet mig til at forlade min Plads. Men nu er jeg sikker paa, at Selskabet handler ærligt. Jeg føler mig ikke længer bundet til nogen ved noget Troskabsbaand, ikke en Gang om han er min Foresatte, naar jeg opdager, at han har handlet paa en troløs og uhæderlig Maade, da gør jeg, hvad jeg anser for rigtigt, uden nogen Bagtanke om Belønning eller Straf. Og naar jeg har erklæret, at jeg vil arbejde ærligt for en Sag, saa mener jeg det fuldt alvorligt og tager Skridtet fuldt ud! De kan altsaa befale over mig, Hr. Dukane.

— Hurra! raabte Leschelles. Ogsaa over mig, selv om jeg ikke mere skal faa nogen Plads!

Dukane følte sig virkelig rørt over deres Beredvillighed til at hjælpe ham, navnlig da den kom saa hurtigt efter hvad han havde betragtet som et Afslag. Ude af Stand til at finde Ord, greb han deres Hænder og trykkede dem kraftigt.

— Vi sejrer eller dør med Dem, Jimmy! raabte Doktoren med straalende Øjne.

— Vi skal sejre — det er netop dertil, De skal hjælpe mig, mine Herrer, svarede Jimmy.

— Men vil Corbetson ikke gøre Modstand? indskød Leschelles.

— Meget muligt, ja oven i Købet meget sandsynligt. Vi maa derfor tage vore Forholdsregler. Han vil sikkert søge at tilintetgøre de Papirer og andre Beviser, der kan tale mod ham. Men jeg agter overhovedet ikke at lade ham komme ind paa Kontoret, efter at jeg har vist ham ud derfra. Vi maa heller ikke glemme Lauter og de andre Slagsbrødre — det bliver sikkert Deres Hjælp, Corbetson først tyer til. Flyt dem nærmere til Bordet mine Herrer, saa skal jeg sætte Dem ind i min Plan.

Alle fulgte hans Anmodning og rykkede nærmere til Bordet, og Krigsraadet begyndte.

Nu, da de havde gjort Dukanes Sag til deres, gav de sig med Liv og Sjæl Sammensværgelsen i Vold. Nye Cigarer tændtes, Piberne stoppedes og Diskussionen om, hvordan Revolutionen i Silver Peak skulde forberedes, begyndte.

Hvad Corbetson, naar han blev drevet til Fortvivlelsens Rand, i Desperation vilde gribe til, var et Spørgsmaal, der blev debatteret med megen Grundighed, uden at det dog lykkedes at komme til noget Resultat.

— Han stikker af, hvis jeg kender ham ret, sagde Doktoren.

— Corbetson er mere forsigtig end modig, mere listig end tapper, svarede Satterfield; men det er umuligt at sige hvad han kan gribe til, naar han drives til det yderste.

— Det er jo i og for sig ogsaa ligegyldigt, hvad han griber til, blot vi er forberedte paa det værste, indskød Dukane. Lad os derfor regne ud, hvad det værste er, og hvordan vi skal afværge det.

— Et godt Raad, sagde Satterfield.

Og smilende tilføjede han:

— Vor nye General begynder allarede at udvikle store Egenskaber som Feltherre.

Saa lagde de allesammen deres kloge Hoveder i Blød og lagde Felttogsplanen for den følgende Dag.

Hvad den Mand angaar, mod hvilken de konspirerede, laa han for Øjeblikket i sin Seng og kastede sig uroligt frem og tilbage; thi Lauter havde allerede meddelt ham det uheldige Udfald af Overfaldet paa Hemple, og havde under mange Eder berettet, hvorledes Enid Crofton kom og ødelagde det hele og hvorledes to af hans Kammerater var blevet saarede af Hemples Skud. . .

Alle Mørkets sorte Aander rev og sled i Corbetsons forpinte Sjæl. . .

XII. DEN NYE CHEF.

Dukane og hans tro Tjener og gode Ven Hop Spencer stod og talte sammen den følgende Morgen; endskønt Jimmy syntes helt at gaa op i Diskussionen med sin hengivne Tilhænger og Beundrer, holdt han dog et vaagent Øje med Kontoret, thi Klokken var tæt ved 9.

— Jeg har tænkt at gøre Dig til Handelsforstander, Hop, ophøje Dig til en Tillidsplads, hvor Du bliver en æret og mægtig Mand. Med andre Ord: Du skal træde i dine berømte Forgængeres, Pennicks og Hemples, Fodspor.

— Jeg! Nej, hold nu op!

— Jeg taler alvorligt, Hop. Fra nu af og til Bassinet er færdigt er Du Handelsforstander med en Løn af 100 Dollars om Maaneden.

— Jeg bliver nok en rar Købmand, lo Spencer og tog endnu det hele for Spøg.

Jimmy gik hen til et Spejl, som hang paa Væggen, og betragtede sit »daarlige« Øje; det var nu helt mørkeblaat og opsvulmet. Han følte sig helt ærgerlig til Mode, thi han vidste — af tidligere Erfaringer — at det vilde bevare denne Farve endnu et Par Uger. Imponerende saa' han sandelig ikke ud, og han forstod ikke, at Enid kunde elske kam med et saadant Udseende.

— Sig mig engang, Hop, kender Du noget, som kan tage denne Hævelse bort? spurgte han.

— Ja, et Stykke fedt Flæsk.

— Fy for Pokker, det var dog et hæsligt Middel!

— Men det virker, og det er Hovedsagen. Kom, saa skal jeg hjælpe Dig!

Spencer tog et Stykke Flæsk og et rødt Lommetørklæde, lagde denne primitive Bandage paa Øjet og bandt den godt fast.

— Saa, nu kommer Du til at passe Butikken i Dag, sagde Dukane helt lettet. Jeg faar antagelig ikke saa lidt at bestille andet Steds i Dag. Det kommer maaske til at gaa livligt til her omkring Butikken; bliver det altfor livligt, saa laas Døren og hold Dig inde. Lad s imidlertid undersøge, hvad der findes af Vaaben og Ammunition.

Med den forbløffede Hop i Hælene begyndte han at optage en Fortegnelse.

(Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

Gullaschbal.

— Maa jeg byde Frøkenen en Dans?
— Nej — men spørg nogle af de andre Damer!
— Det har jeg allerede gjort!

(»Korsaren«, Norge.)

— Stå inte där som en flaggstång, Svensson, ock utsätt sej för beskjutning! Sök bedäckning, idiot!
— En skal väl öva sej i dödsförakt också, Hr. kompanichefen!

(»Søndags-Nisse«)

Bjørnson til Ibsen: Det er godt, vi ikke er dernede, for saa havde vi ogsaa været engelske Undersaatter!

(»Simplicissimus.«)

De Nevtrales Fadervor:
»Giv os i Dag vor daglige Post!«

(»Louisville Times«, Amerika.)

Nyeste Berliner-Potitiforordning:
Assisterende, der ønsker at benytte Automobil ved Teaterforestillinger og Koncerter, maa føre Beviser for, at de virkelig er Kunstnere. (»Berliner Illustrirte Zeitung«.)

Rød Indmad

December.

Fæl var Oktober, og fæl var November,
Gudskelov, de er borte igen!
Her ser man en sød lille fiks Fru December,
som tripper ad Asfalten hen.

Hvad har hun monstro i alle de Pakker?
Lad os haabe, det er noget godt —
at alle de Ting, hvorom daglig vi snakker,
dem skænker hun os nok saa flot.

Kostbare Sager og smaa Bagateller,
Snask og Kager til Højtidens Stund,
lidt Kys og lidt Klaps — nej nu tror jeg,
jeg heller
vil holde min syndige Mund!

— Klipfiskeaffæren endte nok, som Klipfisk gemenlig ender, alle Fyrene kom i den sorte Gryde.

— Ja, og det kan heller ikke nægtes, at de Herrer Klipfiskere først blev alvorlig nakket!

„Kollegiale Karikaturer.“

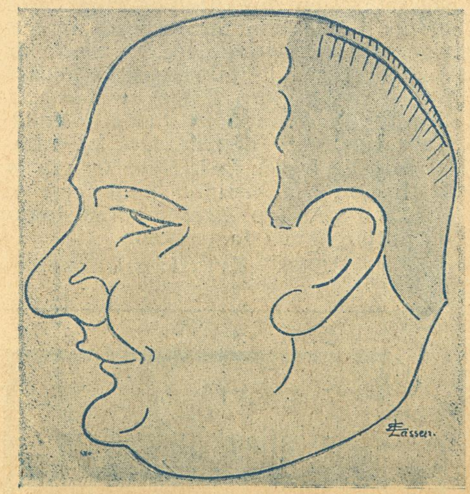

Otto Jacobsen.

Der protesteres imod, at det kgl. Teater anskaffer Dekorationer fra Udlandet. Kunde man nu egentlig vente sig andet, naar man betænker, at det er en højadelig Greve, der dirigerer Anstalten paa Kongens Nytorv? Herregud, man véd jo da nok, at naar vore Adelsmænd har nok af danske Dekorationer, saa tager de med Kyshaand mod de udenlandske.

Ø-Kommissionen.

Flokken af Anti-Sælgerne
vilde »oplyse« Vælgerne:
»I danske Mænd, I fatter vel nu,
at dette hersens er Alvor — sku!«

Afhørt blev alle Redaktørerne,
ja selve Guvernørerne,
og Godskesen han var helt fin fin —
saa drukned det hele i bare Grin!

— Affæren med *Dværgene* har allerede inspireret flere kendte Forfattere til at skrive *Viser* om dette Emne.

— Jasaa! — det bliver da i al Fald ikke *Kæmpe-Viser!*

Fremtidens Vekselerere, naar Jærnpengene indføres. —

H. P.

H. P. var saa mægtig en Mand,
han tjente saa tykt med Penge,
han slog paa saa mange Strænge,
duperte det ganske Land.

H. P. dumped en skønne Da',
til Trods for han var saa du'lig.
Fra nu er den Mand umulig:
Kasseret, H. P., træd a'!

— Ved Du hvad Forskel der er paa Skuespiller Arnbak og Peter Nansens Bog: »Brødrene Menthe«?

— Næ-h!

— Arnbak bliver nedtrykt, men »Brødrene Menthe« bliver stadig optrykt!

Det er nu vedtaget, at vi skal have *Jernpenge*; — pudsigt nok har vi allerede længe haft *Skabe* at opbevare dem i, nemlig: *Jernpenge*-skabe!

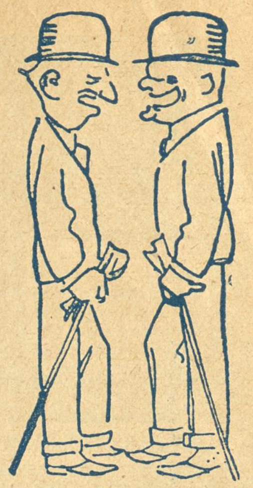

— Det er dog grinagtigt med den Opstandelse, der er i Anledning af »Dværgbyen«. Hvad vil Du kalde de Damer og Herrer, som har sluttet sig sammen om Protesten?

— Over-Dværge-Raadet!

Husværterne skal have deres Opsigelsesret indskrænket, og det er jo godt det samme. Men sikken et Grin, om Opsigelsesretten paa andre Omraader blev udvidet! Tænk om alle Anti'erne kunde blive opsagt fra deres Tjeneste i Borgerraadet, om man kunde lade alle Militarister rejse med det samme, om man kunde give Nordentoft, Kalko og Witzansky Løbepas — ja, og tænk, om man kunde sige Farvel og Tak til alt det Ros, som fordyrer, hvad Smaafolk skal have til at bide og brænde!

— Har Du hørt, at »Det danske Mælkekompagni« og »Københavns Mælkeforsyning« er gaaet op i en højere Enhed?

— Ja, nu gaar det nok med Mælken om Vinteren som med Fløden om Sommeren — den løber sammen.

Danske Barberere i Karikatur.

Ditlef Hansen,
Oehlenschlägersgade 70.

SAMLEDE AKTIVER ca 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
PRÆMIE-RESERVE over 14 Mill. Kr.

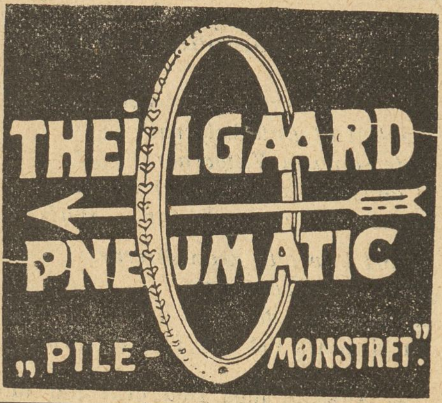

Køb Varer fra
„Français"
En gros & en detail.
16, Lille Kongensgade 16.

Køb RAVNEN

Kære Ravn! hermed en Vits.

Godt svaret.

En ung Mand kom engang ind hos en Skomager og skulde købe et Par fikse billige Støvler med Laktaa.

Skomageren: (efter at han har vist den unge Mand mange forkellige Støvler) udbryder: »Ja, saa har jeg kun det dyreste Lak tilbage og det er med Bøffellak«.

Den unge Mand: »Nej, det kan vist ikke nytte, for det har jeg ikke Raad til.

Skomageren. (Spydigt): »Ja, saa prøv her ved Siden af, han har maaske efter Deres Smag for han er nemlig Po-lak.«

F. Jessen.

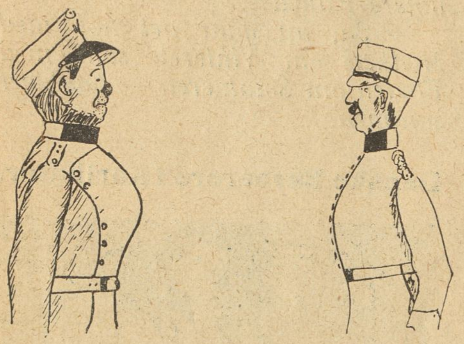

Løjtnanten (til »67« der har mistet 2 Knapper): Hva' Fanden er den af 67, har De tænkt paa at afvæbne Dem.?

Tegnet af Joh. Eilersen.

Th. Thomsen, Randers. Ogsaa Deres Barber skal finde Husly i »Ravnen«.

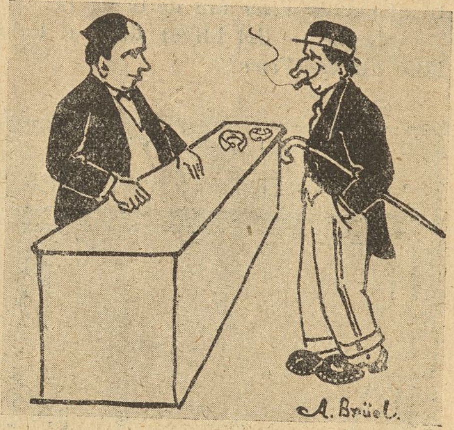

Lapsen: — Jeg vil gerne have nogle Flipper!

Ekspedienten: — Skal det være enkelte eller dobbelte?

Lapsen: — Jeg vil gerne have enkelte dobbelte og dobbelt saa mange enkelte.

BOLIGNØD OG GULLASCH.

Min Bedstefader sover nu paa en Snor.
Min Bedstemoder ligger i Korridor.
Min gamle Tante sover paa et W. C.
Ja, Følgerne af Bolignød vi kan se.
Min Svigermoder sover hos Onkel Hans,
det er forskrækkelige Tider til Lands.
Hele denne Bolignød er slet ingen Leg
for om nogen Tid saa sover vi paa
en Streg.

Jeg gad nok vide naar at jeg kradser a'
om saa min Sjæl den ogsaa Bolignød
skal ha;
det er en køn en, hvis Sct. Peder
han si'r:
Du maa til Helved for jeg Plads her
ej gi'r,
og sæt at jeg saa kom til Helvedes
Port
og selve Fanden sa' det gavner ej stort,
her er ikke Plads for andet end Gullaschmænd,
saa ha'de jo min Sjæl det samme
Flyttespænd.

E. N.

Rob. H. Den med »Blikket« skal blive benyttet.

Knold og Tot, Esbjerg. Tak for venlig Skrivelse. Barberen skal nok blive anbragt.

I HISTORIETIMEN.

Lærer: Hvem er den øverste i Regeringen?

Elev: Det er Kongen.

Lærer: Rigtig. — Men hvem bærer Ansvaret for Regeringens Handlinger? Kongen er jo ansvarsløs.

Elev: Det gør Ministrene.

Lærer: Rigtig. Men hvorfor gør de det?

Elev: Det er fordi Kongens Ansvar er ansvarsfuldt nok for et ansvarsløst Menneske at bære.

Rudolf C.

Hvorledes man fanger Harer i Nordamerika.

Ser De, man fanger dem der om Vinteren, ved Nattetider, men det maa være meget koldt. Man tager en Lygte, sætter et brændende Lys i den og gaar ud med den paa en Mark, hvor der er en umaadelig Mængde Harer. Der sætter man nu Lygten ned paa Jorden og skjuler sig bag en Busk. Saa kommer Harerne frem, ser Lyset og tænke ved sig selv: Men Guds Død og Pine! hvor er den Lygte kommen her? og nysgerrige liste de sig nærmere. De sætte sig i en Kreds rundt omkring den og stirre ind i Lyset. Som Følge af den uafbrudte Stirren løber Øjnene i Vand; Taarerne løber ned af dem paa Jorden og de fryser fast. Naar de saa er fastfrosne, saa kommer man frem og trækker dem op ligesom Kaalstokke og putter dem i Jagttasken.

Kristian Larsen.

AGGERBECKS ÆGTE FINE IRIS forfiner·forskönner·bevarer·Huden· Alles Yndlingssæbe

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

En Patent-Bagvasker.

Gamle Major Snodgrass stillede sig forleden Dag som Kandidat ved Valgene til Senatet oppe i Oregon; samme Dags Aften fik han Besøg af en fremmed med et lidt reduceret Udseende — hans Paaklædning bestod hovedsagelig af en gammel Bulehat og et indsmigrende Smil; han havde en vigtig Sag at tale med Kandidaten om.

»Jeg er kommet, Major,« sagde den ubekendte, idet han lagde Fødderne op paa Klaverstolen og tændte sig en Cigaret, »jeg er kommet for at lykønske Dem til Deres gode Udsigter og tilbyde Dem min Tjeneste som en første Klasses Bagvasker.«

»Hvad for én,« spurgte Majoren.

»En Bagvasker, sagde jeg Dem jo. Ser De, saasnart det kommer ud blandt Folk, at en Mand vil stille sig, sætter Oppositionen straks fuld Damp op og skildrer ham som den værste Røver; det har De nok lagt Mærke til, ikke?«

»Jo,« sukkede gamle Snodgrass.

»Naa, der ser De! De hitter paa alle Slags løjerlige Historier om Manden og gør deres bedste for at sværte hans tidligere Liv, saa at ingen vil give ham Kredit for to Skilling.»

»Og det lykkes dem ikke saa sjælden,« klagede Majoren.

»Ja, tidligere, kære Ven, tidligere, men ikke siden min Ide er trængt igennem, Patent-Bagvasker-Systemet. Det gør Underværker!«

»Virkelig?« sagde Major Snodgrass.

»Ja, det kan De tage Gift paa. Naa, hvordan tror De nu, Forretningen drives, og paa hvad Maade knuser vi vore Modstanderes Plan? Lad mig nu høre.«

»Det kan jeg skam ikke tænke mig,« sagde Majoren.

»Naturligvis ved at komme dem i Forkøbet hver eneste Gang. Besørge sin egen Bagvaskelse, er De med? Bringe de andre paa Vildspor, hva? Nu begynder det at lysne for dem?«

»Ikke stærkt,« sagde Majoren eftertænksomt.

»Det er da klart som Dagens Lys. Ser De, De betaler mig, hvad vi nu kommer overens om, uden at en Sjæl faar det at vide. Saa udgiver jeg et Blad, der tilsyneladende arbejder for Oppositionen imod Dem. I det allerførste Numer, jeg udsender, hentyder jeg til den Mistanke, man længe har næret om, at De forgiftede Deres Bedstemoder i 57.«

»Men det gjorde jeg ikke,« brølede Majoren, og saa sig om efter en Knippel.

»Rolig, rolig, kære Ven,« sagde den fremmede og lagde Foden paa Ildrageren, »naturligvis gjorde De det ikke, men jeg skriver det nu alligevel. Det er klart, at alle Oppositionsbladene straks aftrykker Historien, og der bliver et rædsomt Halløj. Saa bliver Sagen undersøgt, og det viser sig, at begge Deres Bedstemødre lever endnu. Gaar det nu endelig op for Dem, hva'?«

»Men hvordan kan det hjælpe mig,« spurgte Kandidaten.

»Jo, forstaar De, de andre Fyre springer saa glubsk løs paa denne Himmerigsmundfuld, at Ingen tænker paa at opsnuse, hvilke Skurkestreger De i Virkeligheden har begaaet!«

Tegning af Storm-Nielsen.

— Næ, det er det, jeg altid har sagt, — man skal ikke hænge sig i Smaating!

DFB Ikke alene Afholdsfolk men alle, der ønsker ekstraktrigt og skattefrit Øl, forlanger DFB
De forenede Bryggeriers Krone Lagerøl og Krone Pilsner

Tegning af Hp. Hansen

— Ja, *noget* maa Krig vel ha' med Kultur at gøre! Se bare den Masse Hospitaler, der skyder op — næsten et for hver ny Granatfabrik.

Bum-Bum.

Barnet laa helt bleg i sin lille Seng, og med feberstore Øjne stirrede det ud for sig med den besynderlige Stivhed, der er egen for de syge, der allerede øjner, hvad de levende ikke ser.

Moderen stod henne ved Fodenden af Sengen. Hun bed sig i Fingrene for ikke at skrige, knuget af Sorg fulgte hun Sygdommens Fremskridt paa det stakkels lille udtærede Ansigt, mens Faderen, den brave Smed, havde al sin Nød med at trænge Taarerne tilbage.

Det blev Dag, og det klare smukke Junisolskin trængte ind i det lille Kammer i Abbessegaden, hvor den lille Francois Legrand droges med Døden.

Han var syv Aar. Det var ikke mere end tre Uger siden, da var han endnu hvid og rød og saa sund og frisk, saa glad som en kvidrende Spurv. Men Feberen havde slaaet sin Klo i ham, han var om Eftermiddagen bleven bragt hjem fra Skole med tungt Hoved og varme Hænder. Og siden havde han ligget der i denne Seng og stundom i sin Febervildelse sagde han, idet han saa hen paa de smaa, blanke Sko, som hans Moder omhyggelig havde stillet hen paa Hylden i Krogen:

›Nu kan I godt kaste lille Francois' Sko bort. Lille Francois faar dem aldrig mere paa! Lille Francois kommer aldrig mere i Skole . . . aldrig . . . aldrig.‹

›Hvad er det for noget Snak! Vil Du tie,‹ raabte Faderen, og Moderen skjulte det blege Ansigt i Puden, for at Barnet ikke skulde høre hende græde.

›Vi maa dog have en Forandring i det,‹ sagde Lægen. ›Denne Sløvhedstilstand gør mig betænkelig. De som Forældre maa dog kende Deres Barn. Søg at finde, hvad der kunde oplive det lille Legeme og holde dets Tanker tilbage fra deres Flugt til Skyerne.‹ Saa var han gaaet.

Men til alt, hvad der blev sagt, til alle de Balloner og Dukker, der lovedes ham, lød det stadig, medens Forældrene saa paa hinanden:

›Nej . . . nej . . . nej.‹

›Men hvad vil Du da have, min lille Francois?‹ spurgte Moderen. ›Er der da slet ikke noget, Du har Lyst til . . . sig det til mig, Din egen lille Moder!‹

Og hun lagde sin Kind paa den lille Patients Pande og hviskede ham det indsmigrende i Øret.

Saa rejste Barnet sig op i Sengen, strakte Haanden grisk ud mod noget usynligt og svarede i en glødende Tone, der paa en Gang lød bønfaldende og bydende:

(Fortsættes Side 766.)

Tegning af Aksel Jensen.

Snehvide hun breder sit Lagen om Land —

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

»Jeg vil have et *Bum—Bum!*

Bum—Bum!

Den stakkels Madelaine skottede hen til sin Mand. Hvad mente Drengen, var det atter Febervildelsen, der var kommen tilbage?

Bum—Bum!

Over Faderens Ansigt gled der et næsten lykkeligt og forbavset Smil, den dødsdømtes Smil, der skimter en Udsigt til Frelse.

Bum—Bum! han huskede godt den Paaske-Formiddag, han havde taget Francois med i Cirkus. For hans Øre lød endnu Barnets fornøjede Latter, idet Klownen, den smukke Klown i den sorte Dragt med Guldpaljetterne og den store, rødbrune Sommerfugl paa Ryggen havde kilet over Manegen, eller kastede sine Filthatte op mod Lysekronerne og atter behændigt fangede dem paa Hovedet, hvor de en for en dannede en stor Pyramide, medens han ved hver af sine Spilopper med et bredt Smil paa det pudserlige, godmodige Ansigt udstødte samme Skrig, gentog samme Ord, der stundom ledsagedes af en Orkesterfanfare: Bum—Bum.

Bum—Bum, og hver Gang det kom, dette Bum—Bum, saa genlød hele Tilskuerpladsen af et bragende Bifald, og Drengen tog Del deri med sin hjærtelige Latter. Det var denne Bum—Bum, det var Klownen fra Cirkus, det var ham, Skælmsmesteren, der hver Aften morede sit store Publikum, som lille Francois vilde se, siden han laa her syg og kraftesløs i sin lille Seng.

Om Aftenen bragte Jacques Legrand Drengen en meget kostbar Ledедukke i Klownkostume, som han havde købt inde i en dyr Butik. Den havde kostet ham saa meget, som han kunde tjene i fire Dage. Men han havde gærne givet tyve, tredive Dages Arbejdsløn, han havde gærne givet et helt Aars Arbejde for at lokke et Smil frem paa Patientens Læber.

Barnet saa et Øjeblik paa dette Stykke Legetøj, der skinnede paa de hvide Lagener og sagde derpaa melankolsk:

»Det er ikke Bum—Bum . . . jeg vil have Bum—Bum.«

Ja, havde Jacques bare kunnet svøbe ham ind i hans Tæpper, taget ham med hen i Cirkus og vist ham Klownen, men saa gjorde han, hvad bedre var. Han gik hen i Cirkus, erkyndigede sig om hvor Klownen boede og frygtsomt med Benene dirrende under sig gik han op ad Trappen til Kunstnerens Lejlighed i Montmartre-Kvarteret. Det var dristigt. Men naar det kommer til Stykket gaar Skuespillerne jo ud for at synge og fremsige Monologer i Rigmændenes Sale. Maaske vilde Klownen (han skulde faa hvad han ønskede) gaa ind paa at komme hen og hilse paa den lille Francois. Men lige meget! Jacques var dog alligevel urolig ved Tanken om hvorledes han vilde blive modtaget.

Han stod ikke mere lige overfor Bum—Bum. Han befandt sig hos Hr. Moreno, og i det smagfulde Hjem med de mange Bøger og Kobberstik, der gav Værelset Lighed med en Læges Arbejdsværelse, blev Jacques modtaget af en meget venlig Herre.

Jacques saa paa ham, kunde ikke genkende ham og vendte og drejede sin Hat mellem Hænderne.

Den anden stod og ventede. Saa fremkom Faderen med sine Undskyldninger. Det var noget underlig noget, han var kommet for at bede om, det var ikke videre almindeligt . . . men det galdt den lille Francois.

Og nu betænkte Jacques sig igen og stammede:

»Han vil endelig se Dem, han tænker paa Dem, og De staar for ham som en Stjærne, paa hvilken han ufravendt stirrer, og som han saa uendelig gærne vilde se tætved.«

Han var bleven ligbleg, Sveden perlede i store Draaber paa hans Pande. Han vovede ikke at se paa Klownen, som derimod stirrede stift paa ham. Hvad vilde nu Bum—Bum sige! Sæt, at han affærdigede ham, eller jog ham paa Porten som en gal.

»Hvor bor De?« spurgte Bum—Bum.

»Aa, lige tæt herved, i Abessegaden.»

»Godt,« svarede den Klownen. »Deres lille Søn vil have Bum—Bum at se. Han skal faa sit Ønske opfyldt.«

* * *

Da Døren aabnedes for Klownen, raabte Jacques glad til sin Søn:

»Nu kan Du rigtignok være glad, min Dreng, her kommer jeg med Bum—Bum.«

En Glædestraale for hen over Barnets Ansigt. Han løftede sig lidt op, støttet paa sin Moders Arm, og vendte Hovedet mod de to Mænd, der var kommen ind ad Døren. Han søgte et Øjeblik efter hvem den Herre i den fine Frakke, hvis glade Ansigt smilede til ham, vel kunde være, men da hans Forældre sagde til ham: »Det er Bum—Bum«, lod han langsomt Hovedet falde ned paa Puden og blev liggende med stirrende Blik; de store, smukke blaa Øjne søgte ud over Stuens fire Vægge og vedblev at søge efter Bum—Bums Pailjetter og Sommerfugle, ligesom en forelsket svælger i sine Drømme.

»Nej,« svarede Barnet med en Stemme, der nu ikke længere var tør, men lød aldeles trøsteløs, »nej, det er ikke Bum—Bum.«

Klownen stod ved den lilles Seng og saa medlidende og venlig paa den lille Patient. Saa rystede han paa Hovedet, saa paa de trøsteløse Forældre og sagde med et lunt Smil: »Han har Ret, den Smaa, det er ikke Bum—Bum.« Og saa gik han.

Men pludselig (han havde ikke været borte en halv Time) gik Døren op paany og ind traadte i sin sorte paljetbesatte Trikot, med den gule Kvasthue paa Hovedet, og den gyldne Sommerfugl paa Bryst og Ryg, med det melede Ansigt, med det brede Smil, der gav Munden Lighed med en stor Sparebøsse, Bum—Bum, den rigtige Bum—Bum, Bum—Bum fra Cirkus, den lille Francois' egen Bum—Bum.

Med straalende Øjne rejste Barnet sig op i Sengen, han lo og græd, klappede i de smaa magre Hænder og raabte Bravo med al sin Barneglæde, der pludselig knaldede løs som Fyrværkeri.

»Bum—Bum, denne Gang er det ham. God Dag Bum—Bum, leve Bum—Bum.«

Da Doktoren kom den Dag, fandt han ved Drengens Hovedgærde en Klown, der bragte den lille Patient til at le i vilden Sky, og som fortalte ham, medens han rørte Sukkeret om i en Kop Brystte.

»Naar Du ikke drikker, lille Francois, saa ved Du nok, at saa kommer Bum—Bum aldrig mere igen.«

Saa drak Barnet.

»Er det ikke godt?«

»Rigtig godt . . . tak, Bum—Bum.«

»Doktor,« sagde Klownen til Lægen. »De maa ikke blive misundelig . . . men det forekommer mig, at mine Grimasser gør ham ligesaa godt som Deres Recepter.«

Faderen og Moderen græd, men denne Gang var det af Glæde.

Og lige indtil lille Francois atter var kommet paa Benene igen, holdt der hver Dag udenfor det beskedne Hus i Abbessegaden en Vogn, fra hvilken en Mand indhyllet i en vid Frakke med opsmøget Krave, under hvilken han dækkede Klowndragten, steg ud.

»Hvad skylder jeg Dem nu?« spurgte Jacques Legrand, da Drengen første Gang havde været ude. »Thi jeg skylder Dem da noget?«

»Et Haandtryk og Tilladelse til at sætte paa mine Visitkort: »Doktor, Akrobat og lille Francois' Huslæge«, og med det samme trykkede den flinke Mand et Kys paa Drengens Kinder, der nu atter havde faaet sin sunde, gode Kulør tilbage.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ❊ Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Maanen er hvid
og blændende hvid Hud faar enhver, der daglig bruger
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faaes overalt à 32 Øre Stk.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Annoncer til Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen.

Forsamlingsbygningen
Helsingør
(Helsingør Folketeater)
anbefaler sine hyggelige
Restaurations- og Selskabslokaler.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Tolf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 65 Vogne kører overalt i Byen.

Arbejdernes Brændselsforsyning
Odense — Telefoner 989—1989 — Kontor og Lager ved Havnen

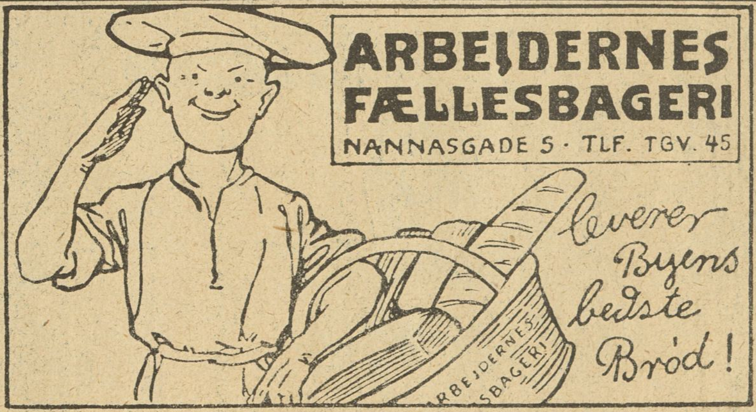

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

TEL. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684. 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, Fødevarer, Konserves. samt
Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 50 Øre Kvartalet, 12 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

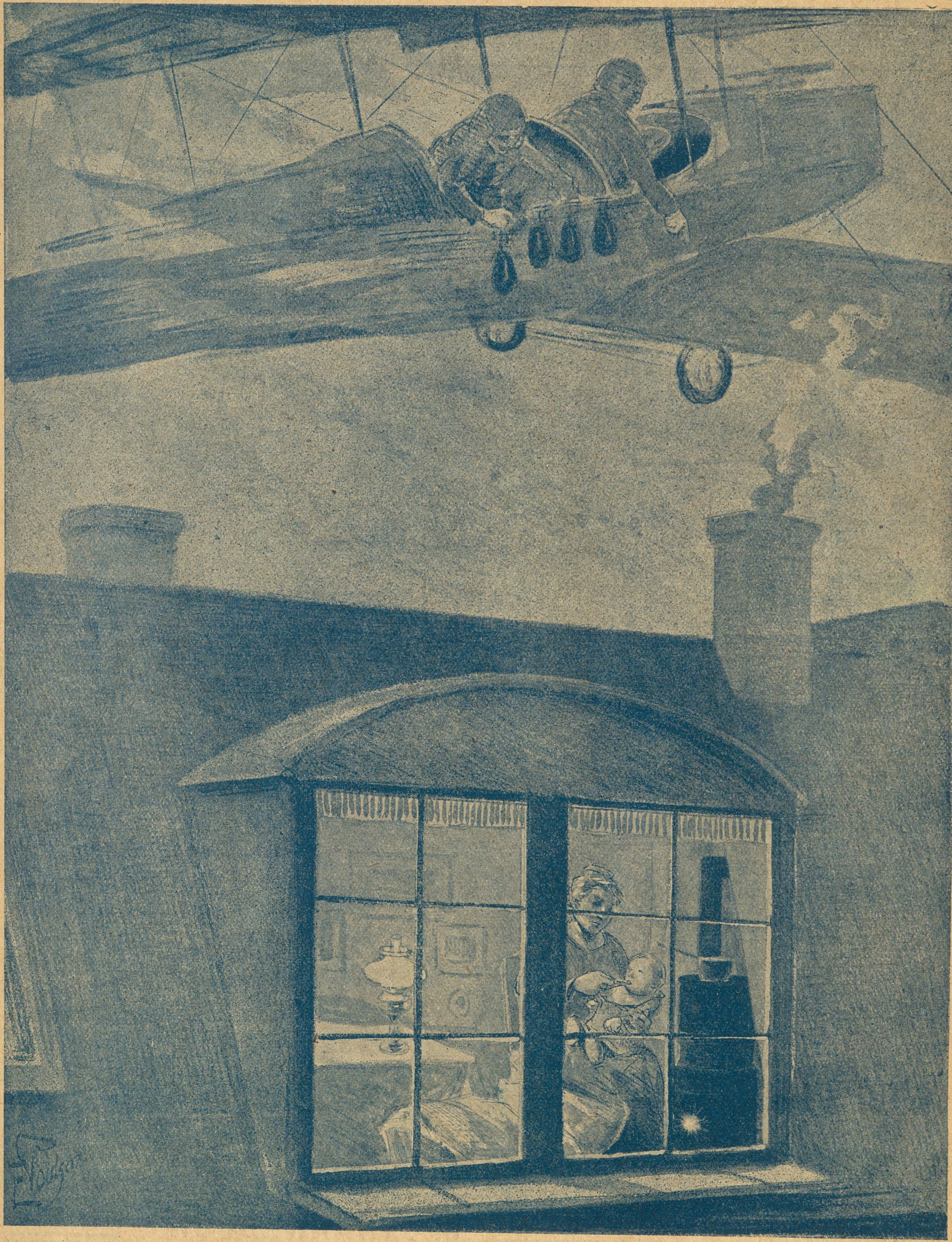

Tegning af Emil Poulsen

Flyveren (til Bombekasteren) — kast kun Bomben ud nu; vi er vist over en Ammunitionsfabrik — jeg kan se en Skorsten, som ryger!

16 Sider · 12 Øre

RAVNEN

Nr. 49. Redigeret af AXEL WESSEL ✲ Torsdag den 7. December. 1916.

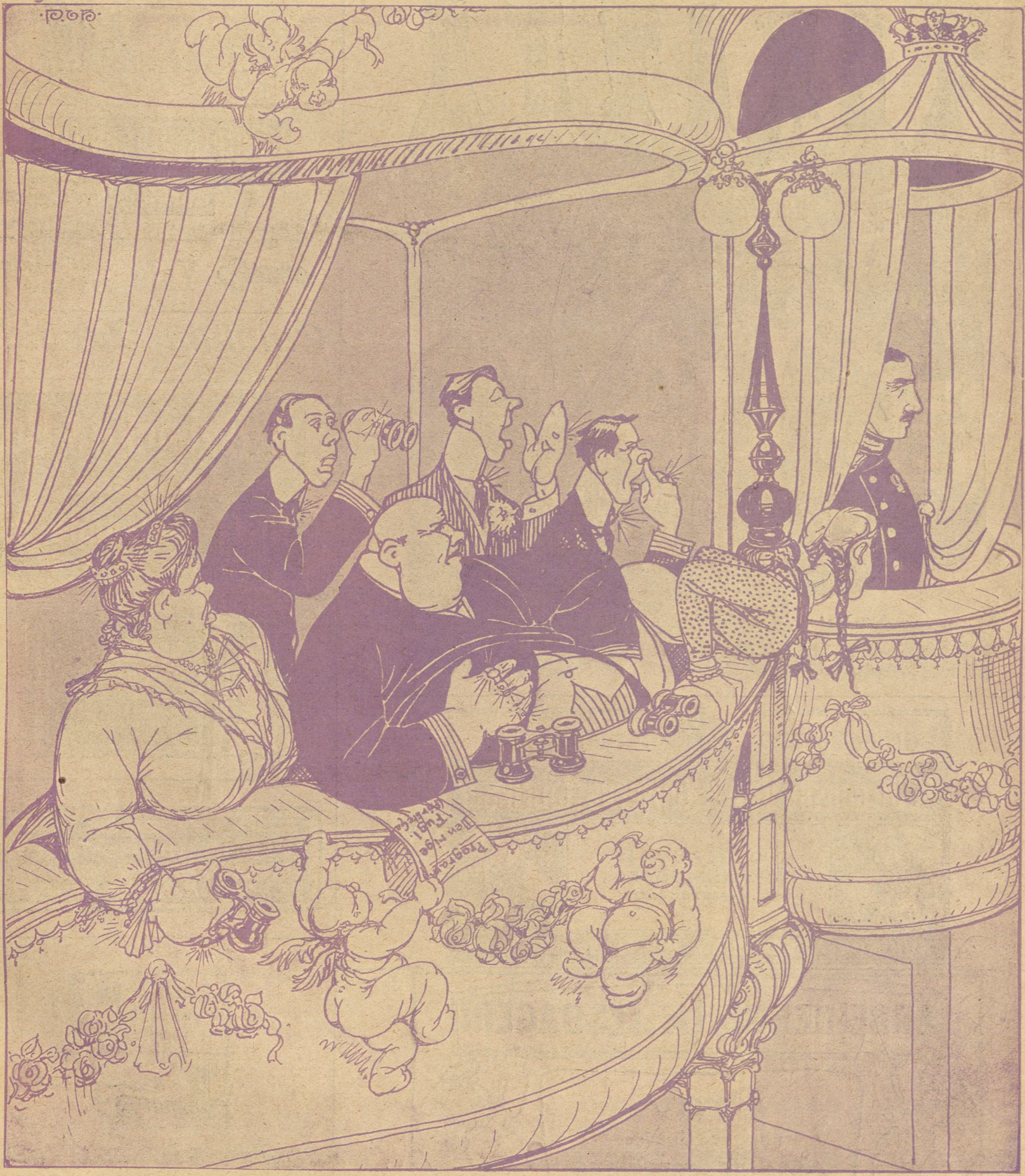

Tegning af P. V. Hansen.

En Gullaschloge i det kgl. Teater.

Grundlagt 1850 Grundlagt 1850

A/S De danske Vin- & Konservesfabrikker

I·D·BEAUVAIS
M·RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR

KONSERVES · FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

Køsters Mavebitter
Svane Apotheket
god **Randers** velsmagende
Bør nydes overalt. Faas overalt.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13. København F.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

„Danmarks" Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes med Efterkrav. Ill. Katalog

„Kollegiale Karikaturer".

Tegning af Skuespiller Erik Lassen.

Gerhard Jessen.

Min første Kærlighed.

Hun var straalende dejlig. Knapt atten Aar.
Med uskyldige Øjne til matgyldent Haar.
Jeg var straks én »luende Flamme«.
Men, fordømt, hver eneste Gang jeg forleg'n
vilde tale, kom altid noget i Vejen,
og saa gik jeg i Staa med det samme.

Men endelig kommer dog Dagen,
da vi synes at være ved Sagen.

Det var hos Konditoren. Stuen var tom.
Da hvisked' jeg varmt: O, tænk Dem om,
hvad var det sødeste Ord, De lærte? . . .
Bange vented' jeg paa hendes Svar,
og Situationen blev mig først klar,
da hun rødmende svarede: Svedsketærte! —

I Tavshed jeg slog mig for Panden.
Og blev senere gift — med en anden!

Fr. Skousbo.

Næb og Klør.

Aa — det er blot et lille Spørgsmaal i Anledning af, at man rundt omkring i Evropa med stedse større Kraft kræver FRED, forlanger Slagterøksen hængt bort.

Thi hver Gang Talen er om Fred, hører man et eller andet »intelligent Medlem« af Selskabet udstøde de Visdomsord: — Aark, der bliver saamænd ALDRIG Fred — ikke saalænge der er Mennesker til!

Denne forbandede Slapsvanssætning dukker frem alle Steder og selvfølgelig ogsaa paa Tryk. Forleden proklamerede gamle »Berlingske« denne »Sandhed« i en indledende Krigs-spids-artikel.

Spørger man nu direkte en af disse Spaamænd, om HAN da ønsker at slaas — saa, Gudbevares, selvfølgelig ikke; og de øvrige i Selskabet — Gud bevares, selvfølgelig ikke (underforstaaet: Vi er dog dannede og civiliserede Mennesker!) Men saa kom da for Pokker med Navn og Adresse paa ham, der vil slaas, lad os se ham og lad os snakke med ham! Er han Kejser eller Grosserer i Tran, eller hvad er han, og hvor bor han?

De skal se, hvor kønt disse krigsproklamerende Vrøvlebøtter bliver Svar skyldig og fortaber sig i Taager og i Teorier.

Men, mens vi er i Færd med at udstede saa mange nye Forbud, mon saa ikke et, der tog Sigte paa at slaa denne giftige Krigssladder ned, vilde være en menneskelig Velgærning? Og Forbudet maa gerne understøttes med 10,000 Kr. i Bøde eller 3 Maaneders Fængsel.

For vi andre, vi VIL ha' Fred — ogsaa for Krigssladderhankene!

Undskyld Ulejligheden.

Dr. Tyf.

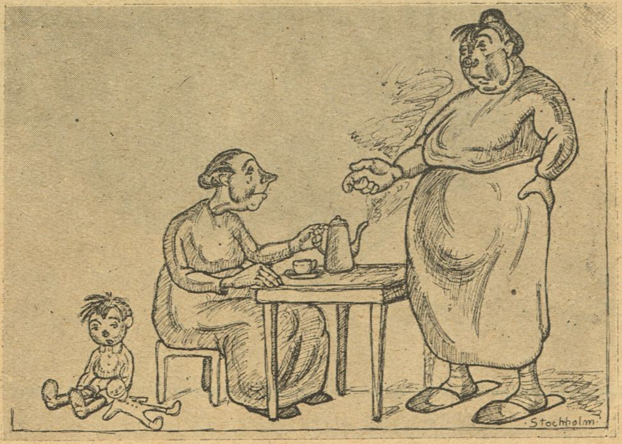

Tegning af K. Stochholm.

— Sikken Løgn, Folk her i Huset fortæller, at jeg i Gaar kløede mine Unger, saa de udstødte vilde Skrig. Det var ved Gud ikke andet end min Mand, jeg tævede!

De forenede Bryggeriers Central Hvidtøl og Skibsøl
forlanges udtrykkeligt - fordi det er bedst.

Tegning af Frederik Andersen

— Hvor kan det være, at der ingen »Hiv og Sving« er paa denne Side?
— De kunde ingen Arbejde faa denne Gang — men de kommer igen inden Jul!

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Mød mig Ansigt til Ansigt, De træffer da en virkelig god Skræder. Vejen er ej for lang.

Smukke Skuldre. Kraven passer fint i Halsen. Kraver, som ej passer, kan jeg kurere.

Carl Bergstrøm, Ø. Fasanvej 66. Telf. Taga 236 v.

Udstyrs- og Fjerlageret.
Specialitet:
Barnesenge.
Nørrebrogade 25,
Hj. af Blaagaardsgade.
Tlf. 553.

Altid Nyheder paa Plader og Valser.

Fonografer, Grammofoner samt Musikinstrumenter og Strenge billigst.
Dybbølsgade 53, Telefon: Vester 3007.

MØBLER faas billig paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

AKTIESELSKABET
H. MATZEN CLICHEER
HURTIGST BEDST BILLIGST
22 KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
TELEFON 7057 • KØBENHAVN • TELEGR.ADR. CLICHÉMATZEN

Mineralvandsfabrikken
„PHØNIX"
Langgade 75. — Forh. Bryggeriet Phønix.
Anbefaler sine 1. Kl. Mineralvande.
Bringes overalt i København.
Telefon 3968.

Vil De hol e her
jeg skal nemlig op i Kafe København, i hvis hyggelige Lokaler man spiser og drikker godt til rimelige Priser. Her er stort uden- og indenlandsk Bladhold, samt 2 nye 1. Klasses Billarder.
Husk 13, Vesterbrogade 13 Mezzaninen
Kolling Møller.

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799 x

Elektr. Drift. Telf. Nora 1799 x
før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe. 14 Karat fra 6 Kr., 18 Karat fra 8 Kr.
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

Billard Salon
Eleganteste i København
Købmagergade 63-65
Lindberg Larsen
Telf. 1962

Spar reelt 25 %
Fine blaa Serges- og kulørte Habitter, har været benyttet som Rejseprøver, sælges for godt halv Pris. Bestillinger efter Maal, med Prøve, udf. paa faa Dage.
Direkte Import af engelske Dame- og Herre-Regnfrakker.
Københavns Beklædnings-Magasin, Skindergade 6. Indg. i Porten. Ingen Butik. Aaben fra 10—5. Telf. Byen 1988 y.

Adler
Skrivemaskiner
benyttes af alle Fagforeninger
Forlang Katalog
Telefoner: 9682-11682

Fra 1 April
er
Traverbanens Restaurant
daglig aaben
Ludvig Jensen.

Carl Jacobsen Vinhandel
Eneforhandler af Prévot Cognac
Kontor Østbanegade 3.
Telefon 4072.
Lagre Østerbrogade 4 og Bergensgade 1.

Clichéer.
LIND HANSEN
Købmagergade Nr. 9 (Elevator)
TELEFON 6288

(13 og sidste Gang.)

Præmieopgave!

Ovenstaaende Annoncer vil fremkomme 13 Gange, og hver Gang mangler der i en af Annoncerne et Bogstav. Disse 13 Bogstaver danner tilsammen 3 Ord. Indsend disse 3 Ord til ›Ravnen‹ og De kan vinde

Husqvarna
berømte Symaskiner.
Leveret til Regeringens Syværksteder. De kommunale Fortsættelseskursus i København og Frederiksberg, Dansk Skræderforbunds samtlige Centralværkst., Skrædermestr. Fagskole. Samtl. Teatres Skrædersale, Landets største Syskoler og Systuer samt 35,000 danske Familier.
Det svenske Staal er bedst!
Holmens Kanal 3
København K.
Telefon: Centr. 1879

Præmieanvisninger paa 100 — 50 — 25 — 15 og 10 Kr., som udstedes paa en eller flere af ovenstaaende Annoncører efter Vinderens Ønske.

Enhver Køber af ›Ravnen‹ kan deltage! Følg med straks!

Konkurrencen er sluttet!

Vore ærede Læsere, der har fulgt med denne Annonceserie, kender nu de 3 Ord, hvis Bogstaver skulde samles fra 13 Numre.

Indsend disse 3 Ord til ›Ravnens‹ Ekspedition, Nørre Farimagsgade 49, St., København K. Besvarelserne maa være os i Hænde senest Mandag Aften Kl. 7 d. 11. December (Terminsdagen!) og vi foretager da under betryggende Kontrol en Lodtrækning om, hvem der skal have de værdifulde Anvisninger **paa tilsammen 200 Kroner.** Vinderne vil faa omgaaende Underretning, og Resultatet fremkommer i ›Ravnen‹ for d. 21. December.

Dansk Korn Snaps FUSELFRI BRÆNDEVIN
KØBENHAVNS SPRITFABRIKER AKTIESELSKABET
AKTIESELSKABET KJØBENHAVNS SPRITFABRIKER

VAGABOND OG MILLIONÆR

EN SPÆNDENDE AMERIKANSK ROMAN

Resultatet blev, at der i Butikken var fire Winchestergeværer, seks Jagtgeværer, fjorten Revolvere og en anseelig Mængde Patroner.

Alle disse Ting gemte de paa et let tilgængeligt Sted under Disken og tildækkede dem med Klæder.

Lykken tilsmilte Dukane.

Da han et Stykke borte fik Øje paa Corbetson, ansaa han det gunstige Øjeblik til at gaa over til Angreb for at være kommet. Han gik ind paa Kontoret, følte efter Revolveren i Baglommen, og slog sig ned i Chefens Stol ved Skrivebordet.

Saadan begyndte Revolutionen i Silver Peak.

Jimmy stak Tommelfingrene i Vestens Ærmegab, lænede sig tilbage i Stolen og trak Vejret dybt.

— Lad det nu bare gaa løs! sagde han til sig selv.

Men da Overingeniøren tøvede med at komme, standsede Jimmys Blik ved Dokumenterne paa Skrivebordet, og han blev grebet af et heftigt Anfald af Nysgerrighed. Hver Papirlap, hver Konvolut syntes ham at indeholde skjulte Hemmeligheder og vigtige Fakta; de lokkede og drog ham som et laaset Skab et Barn.

Skulde han læse dem, eller skulde han ikke?

Moralens Bud havde ikke nogen videre stor Magt over Dukane for Øjeblikket; i Betragtning af, at Corbetson havde forsøgt at skille ham ved Livet, maa man nærmest undre sig over, at han overhovedet nærede nogen Betænkelighed, og disse forsvandt da ogsaa som Dug for Solen, idet han kom til at tænke paa Gaarsdagens Begivenheder.

Han tændte en Cigar og begyndte sin Undersøgelse.

En halv Time efter da han havde gennemlæst Halvdelen af alle Papirerne paa Skrivebordet, men kun opdaget nogle faa Breve, der vilde kunne kaste noget Lys over Chefens Bedragerier, traadte Corbetson ind paa Kontoret og blev staaende som lamslaaet, da han fik Øje paa Jimmy.

Denne bed haardere om Cigaren, vendte sig om, og saa skarpt paa Corbetson.

— Værs' go' og tag Plads! sagde han.

— Læser De mine Papirer! skreg Corbetson hæst og styrtede hen imod ham.

Dukane trak sin Revolver frem.

— Sæt Dem ned! befalede han.

— Din Tyv, din Slyngel . . . .

— Sæt Dem ned, siger jeg! befalede Dukane igen, og denne Gang gav Revolveren Befalingen Eftertryk. Og lad være med at gentage de Ord en Gang til, Hr. Corbetson, hvis De vil bevare Pelsen helskindet. Naa, hvad har De saa at sige?

Ingeniøren havde nu sat sig ned, som et Billede paa indædt Raseri, der ikke kan faa Luft.

— Hvad har Du at gøre her? Jeg skal lade Dig arrestere.

Jimmy tog Cigaren ud af Munden, og idet han nøje vogtede paa Corbetson, for at denne ikke skulde springe løs paa ham, overvejede han, hvad der var bedst at sige.

— Jeg har taget Overkommandoen her. De er afsat fra Deres Stilling, Hr. Corbetson!

— Hvad — hvad siger Du! raabte Corbetson og rejste sig halvt.

— De forstaar sikkert godt Meningen af mine Ord. Herefter foregaar Bygningen af Bassinet under min Kontrol. For at gøre Sagen fuldstændig klar for Dem skal jeg fortælle Dem, at mit Navn er Dukane, James A. Dukane, Søn af Chefdirektøren af samme Navn.

— Du lyver, din Tyv! Du er kun en Vagabond og Plattenslager, der kom hertil snavset og laset, og kommer til at rejse ligesaadan igen. Jeg ved ikke, hvad din Mening er med alt dette, men inden der er gaaet en Time skal Du sidde bag Laas og Slaa.

— Saa, saa, smaa Slag og bliv siddende! De troede maaske, De kunde faa Lauter til at myrde mig, hvad? De ved det maaske ikke, Hr. Corbetson, men Lauter fortalte mig, da han troede, han havde mig i Fælden, at De havde lejet ham for at myrde mig.

Ved denne pludselige Anklage veg Blodet fra Corbetsons Ansigt; han vendte Blikket bort fra den unge Mand, men betragtede ham derpaa ransagende.

— Nej, vist ikke, erklærede han endelig, nu lidt roligere. Hvad er det for et Overfald, De taler om?

— Og saa er der det falske Brev? Det var ganske fint udspekuleret, men tilfældigvis kom Enid Crofton til at ødelægge det hele. At tænke sig, at De kan fornedre Dem til at leje en anden til at myrde et Menneske!

Et nyt Anfald af vanvittig Vrede greb Corbetson.

— Herut, eller jeg smider Dig herud!

— Ja, forsøg bare! svarede Jimmy barskt. Jeg var ikke bange for at skyde paa Deres lejede Snigmordere i Gaar Aftes, og jeg er heller ikke bange for at skyde paa Dem. Se til, at De selv kommer ud herfra, og vov ikke at komme mere herind! Deres Virksomhed her er endt. Ikke et Papir forlader dette Skrivebord eller Kontor!

Revolveren, som atter blev hævet, holdt Corbetson i Ave; han sprang op fra Stolen og veg et Skridt tilbage. Ogsaa Dukane rejste sig.

Men Corbetson gik ikke sin Vej; det fuldstændigt urimelige i, at Hemple, som, naar Alt kom til Alt, kun var en simpel Arbejder, skulde fordrive ham fra hans Plads, lammede ham fuldstændigt.

— Sig mig engang, Hemple, har De da fuldstændigt mistet Forstanden? spurgte han endelig.

— Jeg er tilstrækkeligt ved min sunde Fornuft til at kunne skyde rigtigt, hvis det er det, De vil vide.

— Men dette her er mit Kontor, jeg er Ingeniør her og har Ledelsen af det hele. Det er Deres behagelige Spøg, naar De taler om at forjage mig fra min egen Plads. Gaa tilbage til deres Arbejde i Butikken, hvor De hører hjemme, og vær fornuftig. Hvis det rygtes blandt Arbejderne, at De optræder paa en saa vanvittig Maade og ikke ved, hvad De

gør, skyder man Dem ned som en gal Hund. Lad det nu være Slut med denne Komedie.

— Er jeg gal, naar jeg siger, at De bedrager Firmaet i Handelsboden?

Corbetson saa lidt mere usikker ud.

— Vi har allerede talt tilstrækkeligt om den Sag, sagde han.

— Og er jeg gal, naar jeg siger, at De begaar det nedrigste Bedrageri mod Firmaet ved den Maade, De bygger Bassinet paa?

— Sig det til Arbejderne, og de vil straks være klar over, at De er gal!

— Men De ved meget godt, at jeg ikke er det! fortsatte Dukane. De ved det ligesaa godt som De ved, at de Kort, De viser Satterfield og Leschelles er falske, medens de rigtige ligger laaset ned i Kisten dér. Ja, De og jeg ved netop, hvor gal jeg er — ligesaa godt som vi ved, hvor stor en Forbryder jeg er . . . .

— Hvad ønsker De af mig?

— Aa, nu begynder De at forstaa! De er rede til at underhandle! Naa, hvad byder De? sagde Dukane, som vilde prøve den andens hele Lumpenhed.

— Det er altsaa Penge, De vil have — et Pengeafpresningsforsøg?

— Det var ikke noget pænt Ord, men lad os høre, hvad De byder. Efter Deres smukke Bedrift med Lauter overfor mig, bliver jeg ikke helt billig. Desuden har De selv tjent en anselig Sum paa Handelsboden og andre Felter . . . .

— Jeg maa have en Dag til at tænke over Sagen.

— Nej, absolut Nej. Der kan hænde meget paa en Dag. Jeg har ikke videre god Grund til at stole paa Dem — De vilde æde mig med Hud og Haar i dette Øjeblik, blot jeg gav Dem en Lejlighed dertil. Der kan ikke herske nogen Tillid mellem os to — jeg maa derfor have Svar straks . . .

Corbetsons Øjne skød Lyn ved disse blodige Fornærmelser. Havde han blot haft fysisk Mod til at trodse den unge Mands Vaaben, vilde han have kastet sig over ham og have kvalt ham med sine Hænder. Hvert Ord, Dukane udtalte, var som et Knivstik i hans Hjerte, blottede al hans Skurkagtighed, trængte ned til Bunden af den Usselhed, som han ellers aldrig havde tilladt sig selv at skue. Ja, han kunde, fyldt af en sælsom Vellyst, have revet sig selv og den unge Mand i Stykker.

Pludselig følte han ligesom et heftigt Greb om sit Hjerte, og det svimlede for ham. Han havde en svag Fornemmelse af, at Dukane tog ham i Armen og førte ham udenfor; saa blæste den friske Luft ham ind i Ansigtet, og Taagen omkring ham forsvandt.

Dukane stod i Døren og betragtede ham.

— Whisky er ikke godt for Hjertet, sagde han.

Med Bevidsthedens Tilbagevenden fik Corbetson paany et Raserianfald. Han truede med knyttet Næve ad den unge Mand.

— Jeg er ikke færdig med Dem endnu, sagde han og bed Tænderne sammen. Det er bedst for Dem, De flygter, mens De kan, thi jeg agter at hidse hele Lejren løs paa Dem.

— De vil altsaa slaas, hva'! svarede Dukane. Jeg agter ikke at flygte, og jeg er endnu ikke paa langt nær færdig med Dem. Gør ikke noget Forsøg paa at komme ind paa Kontoret igen — det vilde ikke være sundt for Dem!

Uden at svare vendte Corbetson sig om og gik hurtigt ned mod Bassinet.

Jimmy forlod ikke straks Pladsen, hvor han stod. Thi da han, efter at have afgivet sit Ultimatum og følt sig ligesom lettet derved, kastede et Blik omkring sig, saa' han Enid Crofton komme ridende hen mod sig.

I dette Øjeblik kunde intet i Silver Peakdalen have faaet ham til at flytte sig fra den fordelagtige Udkigspost, han havde fundet.

Hun kom ridende i kort Galop med den ubevidste Ynde, som kendetegnede hendes smidige Figur. Da hun fik Øje paa ham i Døren, holdt hun Hesten an.

— Hvorfor talte Du ikke til mig om det? spurgte hun.

At se hende var for Jimmy det samme som at nærme sig hende; han gik hen og klappede Ponnyen paa Halsen.

— Talte om — hvad for noget?

— Hvem Du er?

— Det gjorde jeg jo ogsaa!

— Nej, Du sagde ikke alt . . . .

Jimmy smilte til hende med Læberne og med det Øje, der var fri for Bandage.

— Vil Du ikke staa af?

Hun tøvede lidt, men sprang tilsidst af Sadlen.

— Nej, Du sagde blot, Du hed Dukane, men ikke at Du var Søn af den Hr. Dukane, hvis Selskab bygger Bassinet. Det var først da jeg kom hjem og i Enrum sad og tænkte paa dit Navn, at jeg kom til at huske paa, at Du maaske var Søn af ham. Jeg spurgte Fa'r om Hr. Dukanes Fornavn; det lød akkurat som Dit, og da forstod jeg, Du var hans Søn — er Du det?

— Ja.

Enid havde taget sine Handsker af; nu trak hun dem paa igen.

— Da er det forbi mellem os — jeg kan aldrig gifte mig med Dig.

Jimmy stirrede paa hende og kunde ikke tro sine egne Øren.

— Hvad for noget? udbrød han. Ikke gifte Dig med mig.

— Nej.

— Hvorfor ikke?

— Jeg vidste ikke, at Du var Søn af en saa kolossalt rig Mand.

— Hvad gør det til Sagen?

— Meget.

— Snak! Du gifter Dig med mig alligevel, ja selv om jeg saa ogsaa skulde fornægte min Fa'r . . . . Men vent lidt! tilføjede han, og hans Ansigt straalede. Det behøves ikke, thi han har allerede fornægtet mig. Altsaa behøver Du ikke at bekymre Dig om ham eller hans Penge . . . .

— Han holder altsaa ikke af Dig?

— Han rent ud sagt hader mig. Saa vi kan gifte os med det samme.

— Med det samme?

— Ja . . . . det vil sige . . . . naar dette Vrøvl er ovre . . . .

Hun bad om at faa vide, hvad det var for noget »Vrøvl«, der var i Vejen, og trængte saa heftigt ind paa ham med Spørgsmaal, at han tilsidst fortalte hende, at han havde afsat Corbetson og overtaget Kommandoen paa Arbejdspladsen, hvilket altsammen sikkert vilde give Anledning til Uroligheder.

— Pas paa, de ikke slaar Dig ihjel, Jimmy, sagde hun ømt.

— Aa, man slaar ikke saadan uden videre Folk ihjel. Og jeg vil leve, for at gifte mig med Dig . . . .

Og ligesom om det havde været den mest overbevisende Grund i Verden, tog han hendes Ansigt mellem sine Hænder og kyssede hende paa Munden.

— Jeg vil have Dig netop som Du er, Jimmy, sagde hun; den fattige Jimmy, fornægtet af sin Fa'r og med sit kære, vansirede Ansigt.

Jimmy gik ind paa at vedblive med at være fattig og fornægtet, men protesterede mod altid at skulle løbe rundt med et blaat Øje.

Han ordnede Bandagen, som havde forskudt sig en Smule, og førte hende hen til Ponnyen, som stod og ventede taalmodigt paa sin Herskerinde.

— Og hvor er Hr. Corbetson? hviskede hun, da hun atter sad i Sadlen.

— Han er gaaet ned til Bassinet, for at ophidse sine Skarer.

(Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

— Mor — er Du nu min Far?
(»Ulk«)

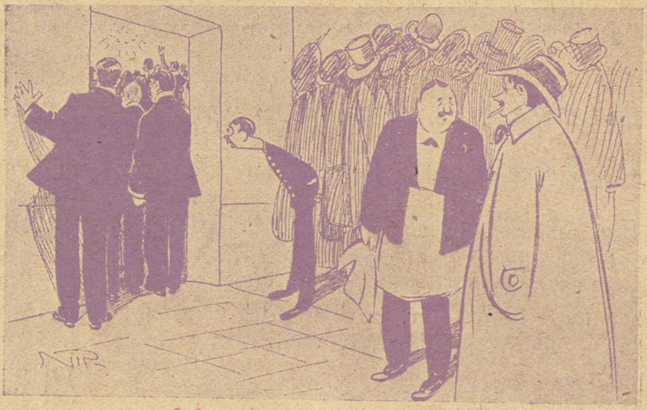

Spiritusforbudet i Sverige.
— Hvad er der i Vejen derinde? Er der Slagsmaal?
— Nej, det er en Herre, der har spist, og nu drikker han ingen Spiritus bagefter! (»Søndags-Nisse«)

Den smukke Omnibuskusk.
— Fritz, Du maa ikke kigge saameget paa mig! (»Lustige Blätter«.)

Om de svensk-engelska underhandlingarne skulle leda till resultat: så finns det tydligen andra utvägar för omöjliggörande av alla handelsförbindelser mellan England och Sverge.
(»Social-Demokraten«, Stockholm.)

— Hvad er det? Er det en ny Elefantdressur?
— Nej, men der er bleven stjaalet saameget af vort Spiseforraad, og nu tager vi Fodaftryk af Elefanterne!
(»Meggendorfer Blätter«.)

Rød Indmad

Halløj — Halløj — altsaa: Næste Gang kommer **„Ravnens Julenumer"**, flottere, morsommere og elegantere end nogensinde før! En stor Julekonkurrence med dejlige Præmier, Masser af pragtfulde Billeder i Flerfarvetryk, Digte og Fortællinger og Vittigheder i lange Baner, og en stor Tekstoverraskelse i Baghaand.

Se Julenumeret og bliv forbavset! Men bestil det først og i Tide — ellers er det væk!

Nej, Nej, og Ja, Ja!

Skal H. P. stadig os holde for Nar?
Skal vi videre ad Frasernes Vej?
Skal vi prale med Evner, vi ikke har?
Jeg mener, dertil si'r vi Nej!

Skal Danmark nøjes med Danmarks Jord?
Skal vi gi' Hykleriet Dada?
Skal Penge spares, der gavner ej Spor?
Lad os svare et dundrende Ja!

Skal længer vi knægte det sorte Folk?
Skal vi lokkes paa farlig Galej?
Skal vi staa som en lille Flok Rigmænds
Tolk?
Ikke sandt, Kammerat, Du si'r Nej!

Skal Højre ha' sit fortjente Svar
paa hele sit Balfaldera?
Nu ja, saa er Sagen jo klappet og klar,
og den fjortende stemmer vi Ja!!

Afsløringen af Spillebulen paa Raadhuspladsen har bevirket, at man tænker paa at give Partiet dér et andet Navn. Da Vestre Boulevard støder lige op til den, var der maaske nogen Mening i at kalde den: Spille-Bulevarden!

Efter Forlydende agter en Del fremstaaende Mænd og Kvinder at arrangere en Dilettantforestilling til Fordel for de mange nødlidende her i Byen. Der opføres et hypermoderne Stykke, og adskilligt af Rollebesætningen frembyder Interesse. *S*aaledes spiller Marie Lassen en Ingenue og I. C. en uegennyttig Idealist. Godskesen er Stykkets Ræsonnør (en Højesteretssagfører), omtrent afdøde Jørgen Frederiksen giver den værdige Fader, og Schovelin skal være ganske ypperlig som Forføreren. Det mest interessante er imidlertid, at Folketingsmand Wulff har overtaget en mindre Rolle som — stum Person!

25/11 Den 14. December skal vi til at stemme om Salget af de vestindiske Øer. Saa faar Restauratører og Beværtere noget at bestille.

— Ja; *den* Dag bliver der solgt mange *Sorte.*

Det var en velfortjent Afklapsning, Betjentene fra Antoniegade fik sig. Ja, jeg véd jo nok, hvad det var, de beskyldte Kaptajn Haase for, men jeg synes alligevel, hele Affæren blev en Vandgang for Betjentene.

Jeg ser, at Tandlæge *Ruben* vil aabne en Kunstudstilling og sælge en hel Del unge Kunstneres Malerier. Det bliver vist ikke ligefrem Rembrandts Malerier.

— Ganske vist, men jeg synes ogsaa ganske godt om *Rubens.*

Fodringsforbud blev overtraadt,
Klaps der vanked og det var kun godt,
saadan skal de Tampe det have.
Men ak, hvor var den Lov dog klog,
der hindred Fodring af Tegnebog
og af Storbønders fede Mave!

Nu er der atter Klipfiske-Klausulbrydere — Jeg begriber ikke d' Herrer tør tage Risikoen, Eksemplet viser jo ofte, at Profitten købes — i dyre Domme!

Naar vi faar Sukkerkort:
Den unge Dame: Men hvor tør De vove at kysse mig?
Den unge Herre: Undskyld, Frøken — men her er mit *Sukkerkort!*

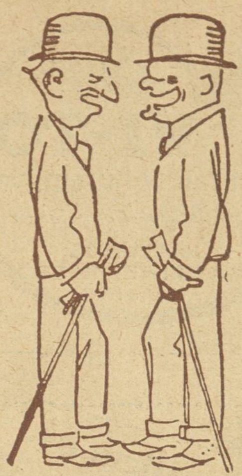

— Den er gal med Fisken. Min Fætter maatte i Gaar nøjes med Ansjoser til Middag.

— Ja, men jeg kender en Kone, der maa nøjes med at have *Aal i Strømperne!*

De nye Bestemmelser om Brødkornet, hvorved Sigtebrødet forsvinder, har hensat mig i Grubleri over Spørgsmaalet: Har Møllerne rent Mel i Posen? — Efter nøje Overvejelse er jeg kommet til det Resultat, at det i hvert Fald bliver en Brød-flov Historie!

Byg!

Hvor var den Bolignød hæslig
og styg,
Kapitalen la' Hænder i Skødet.
Nu hører man allesteds Ordet: Byg
— men nu faar vi det rigt'nok
i Brødet!

Danske Barberere i Karikatur.

J. Schultz, Østerbrogade 29.

Tak, — nu hænger jeg paa den!

NIGGERVISE.

Dejlige Niggermø,
ak, skal vort Hjerte dø,
Du skal sælges, vi skal tjene Penge,
skønt Du gav Underskud,
var Du en dejlig Brud,
som vi alle elsket har saalænge.

Kalko og Witzansky
kunde sig ikke dy,
de sku' sladre, som de ofte plejer;
naar skal der siges stop?
naar skal der holdes op,
med at sleske for den arme Nejer.

Godskesen, Landstingsmand,
viser sit Fædreland
hvordan man en »Presse Sjover« straffer
Akterne har han gemt,
og han har alting glemt;
derfor han dem begge Frihed skaffer.

A. Persson.

— Hvor er Du egentlig født?
— I Randers.
— I Randers! Der laver de jo kun Handsker!

A. W.

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer·Huden
Alles Yndlingssæbe

SAMLEDE AKTIVER ca 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN
TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
PRÆMIE-RESERVE over 14 Mill. Kr.

Varelotteriet.

(Alm. dansk Vare- og Industrilotteri)

3. Trækning finder Sted d. 13.—14. December.

Fornyelsen maa ske senest d. 11. December.

De ufornyede Lodder sælges d. 12. December.

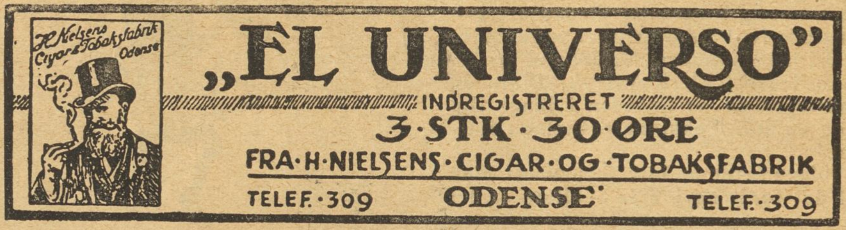

—Danmarks fineste Taffelvand—
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.

Generaldepot: Rømersgade 15. Telefoner 9256—9257.

Madam Peddersen: Gaa hellere hen til Værten i Nr. 13 med den og giv ham den i Stedet for, for hvis han opdager at vi har haft Besøg af Storken saa bliver vi smidt paa Husvildeafdelingen lige med det samme.

Hr. Peddersen: Ja, hvis dér er en ledig Lejlighed.

Tegning af Villy Olafsen.

R. B. »Fair Hill«. Ja, Vitsen er jo flov — men maaske kan Tegningen reddes.

C. C. C., Baggesensgade. De to Gutter skal ved Lejlighed komme i »Ravnen«.

D. Ejertsen, Schønbergsgade. Vi faar maaske nok en Plads til den lille Tegning.

V. A. K. Vi takker Dem for Deres fortsatte Elskværdighed!

Køb Alfa Margarine

Forlov-elses-ringe
Københavns Specialforretning.
Gothersgade 34, Th. Halgreen
Lige for Regnegade. — Grundlagt 1880.

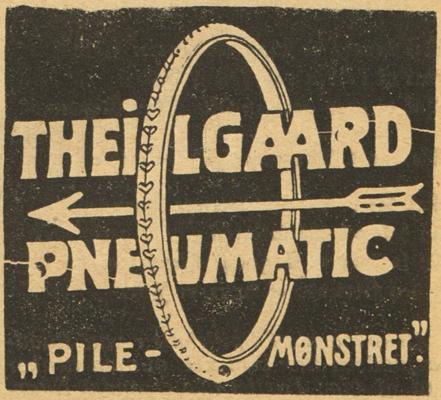

Tortur.

Tegning af Storm-Nielsen.

— Det maa være anstrængende at staa paa den Rist dér?
— Ja, det kan De vove paa, — jeg staar osse som paa Gløder!

Sæt nu — —

Ung Kontorist: Der er en Dame, der ønsker at tale med Direktøren.

Chefen: Ser hun godt ud?

Kontoristen: Ja — udmærket!

En Tid efter er Damen gaaet igen.

Chefen: De er sgu den rette til at bedømme Damernes Udseende, det maa jeg sige!

Kontoristen (undskyldende): Ja — jeg kunde jo ikke vide — om det muligvis var Direktørens Frue —?

— *Det var netop det, det var!*

Amerikaner.

En Amerikaner og en Irlænder udtaler sig om Kulden.

— Nej, siger Amerikaneren, det er alt sammen ingen Ting imod den Kulde, vi har i Amerika. Jeg husker saaledes en Vinter, at et Faar der sprang ned fra en Høj, frøs ihjæl i Springet og blev hængende som en Isklump i Luften.

— Men, bemærkede Irlænderen, det strider imod Tyngdeloven.

— Det ved jeg, svarede Amerikaneren, men *Tyngdeloven var ogsaa frossen!*

C. B. MØLLER & Co.s
Cigarer og Cigaretter
er de mest velsmagende:

„Cigaretaffald" . . . . pr. Pk. 0,10
„Two Brothers" . . . . — 0,15
„Tyrkisk Blanding F" . . . . — 0,25
„Sunday Mixture" . . . . pr. Ds. 0,35
samt „Gallahers" Tobakker etc.

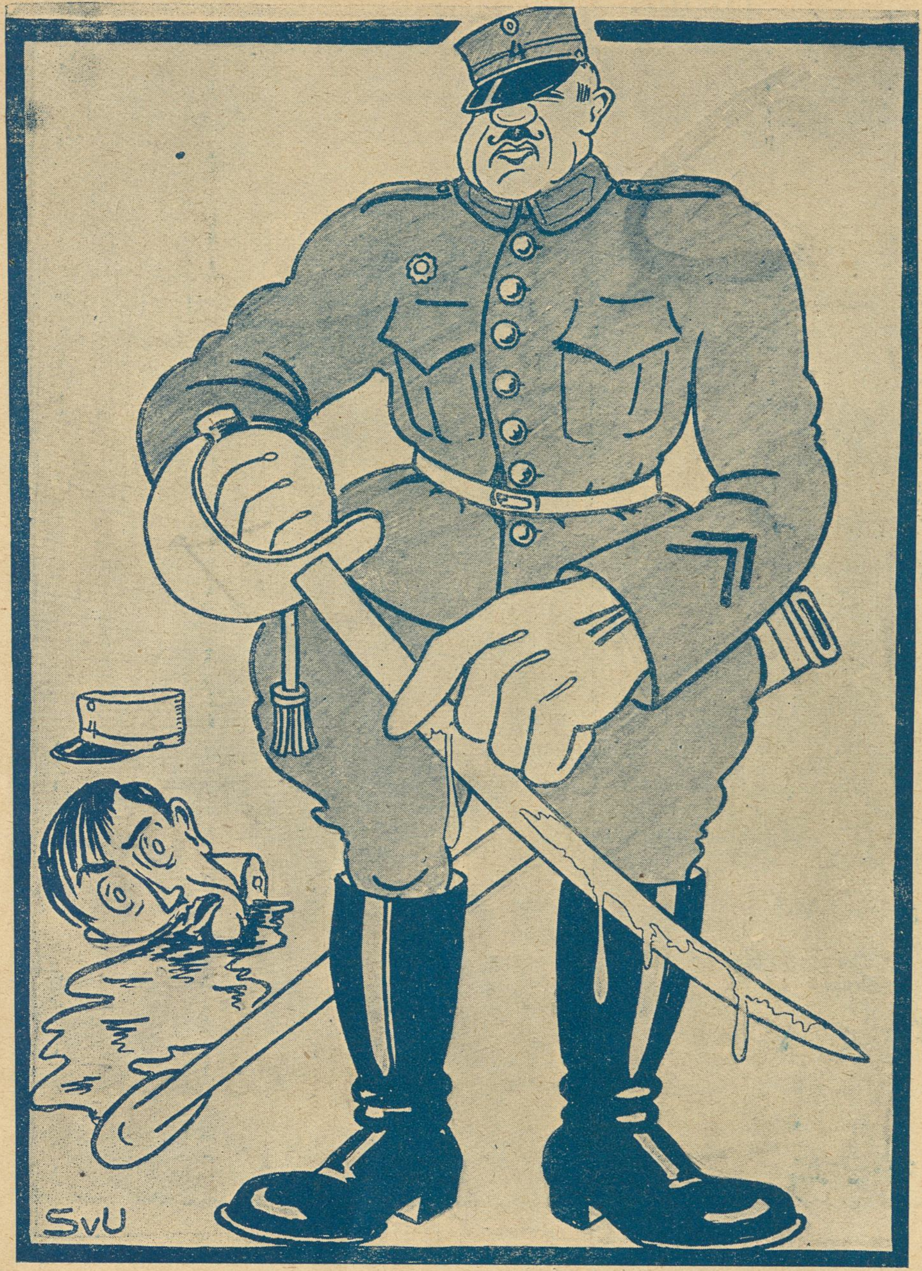

Tegning af Svend Ulrich.

— Saa kan Du maaske huske at hilse en anden Gang!

Reform.

Jørgen Persen skal til Begravelse og har nu et forfærdeligt Mas med at faa Kravetøjet paa. Hans Kone og deres ældste Søn slider i det for at faa Flippen over Kraveknappen, og Jørgen Persen tager af og til et Tøg med.

Tilsidst taber han Taalmodigheden og raaber, aldeles rasende: — De siger, at de vil udrydde Spiritus, men det var Fanden fløjte me' mejet bedre, om de udryddede Kraver og Manchetter!

Rundskue.

En Dame henvender sig til Damperens Kaptajn:

— Har virkelig Kaptajnen sejlet Jorden rundt?

— Ja. Fem Gange.

— Sig mig, Hr. Kaptajn, er den virkelig saa rund, som man siger??

En Udvej.

Jens Hansen er bekendt for aldrig at betale sin Gæld. En Dag kommer han paa Auktion og faar Tilslag paa en gammel Spade for 75 Øre. Auktionsholderen gør ham opmærksom paa, at Bud under 1 Kr. skal betales kontant. Saa siger Jens Hansen: Ja, saa faar jeg vel gi' 1 Kr. og 25 Øre for den!

Diplomati.

Pigen: Nej, Fruen har sagt, at jeg skulde sige, at hun ikke er hjemme.

Besøgende: Det var venligt af hende. Vil De være saa god at hilse Fruen og sige, at jeg ikke har været paa Besøg.

Glemsom.

En Handelsrejsende fik Besked af sin Chef at besøge et Firma i Aarhus. Chefen vilde gærne have Forbindelse med denne ny Kunde. Undervejs glemmer den Handelsrejsende Kundens Navn og telegraferede saa fra Aarhus til sin Chef: »Hvad er den paagældende Kundes Navn?« Svaret lød: »Kundens Navn er Peddersen og de hedder Jensen!«

Retur.

Læreren: Det er kedeligt med Deres Søn, Harald, han er meget indskrænket. Min lille Dreng, som er meget yngre, han er langt mere begavet.

Faderen: Ja, det er mærkeligt — vi har begge to den samme Skæbne som vore Drenge.

Læreren: Hvordan dog det?

Faderen: Jo — ingen af dem ligner sin Fa'r.

Afsked.

Manden kommer sent hjem og siger til Konen:

— Du skal ikke være vred, fordi jeg kommer saa sent; Du ved, at jeg skulde tage Afsked med min Kollega og følge ham til Toget.

Konen: Naturligvis, men han skulde jo rejse om Eftermiddagen allerede.

Manden: Rigtig, rigtig — men vi kom fem Gange for sent til Toget!

Flot.

Den gerrige Knark faldt i Vandet og blev halet op af en rask ung Mand. Saa siger den Gerrige:

— De er en modig ung Mand, og De har vovet Deres Liv for at redde mit, men jeg skal ogsaa vise mig taknemlig. — Kan De veksle en Halvtredsøre?

Tegning af Erik Lassen.

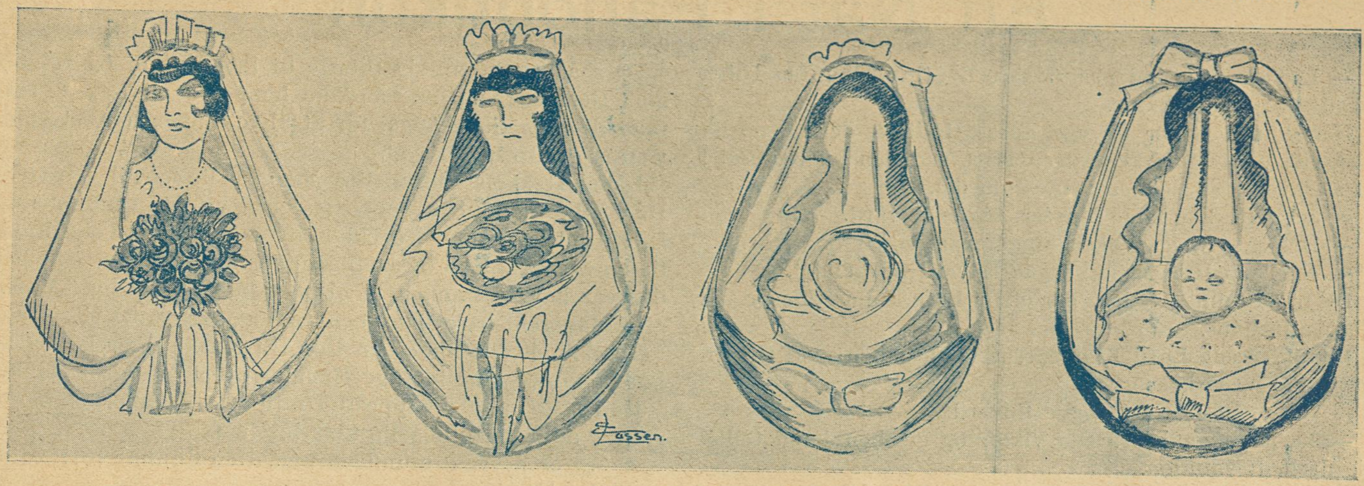

Under Forvandlingens Lov: Fra Brudebuket til Barnehoved.

Fra den store Dværgfabrik.

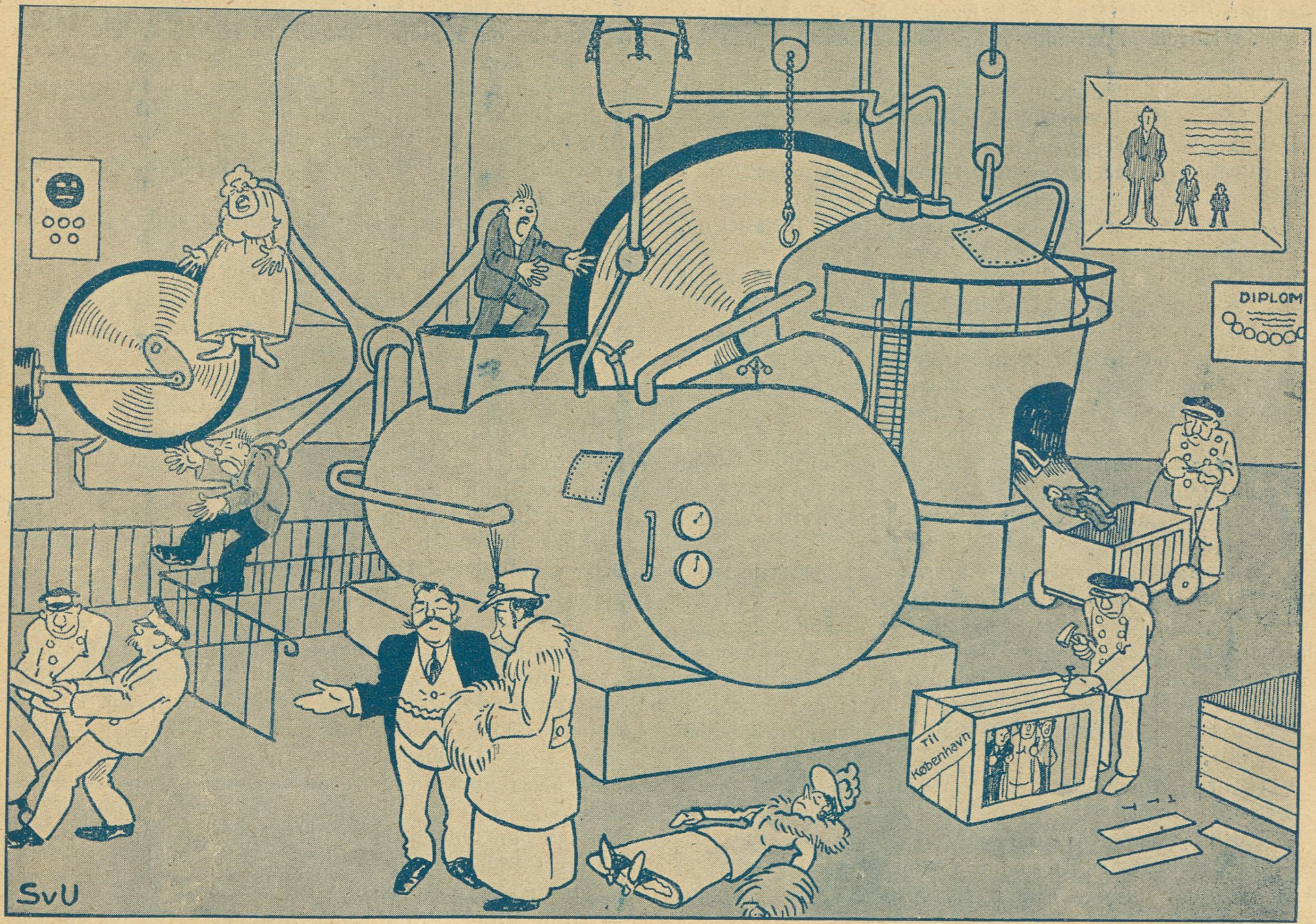

Tegning Svend Ulrich.

Det er lykkedes Tegneren Svend Ulrich at komme paa Spor efter den meget omtalte, store Dværgfabrik, som fornylig er bleven beset af nogle Medlemmer af den danske Dame-Komite (bemærk det besvimede Medlem!) Fabrikationen gaar, som man vil se, pænt og ordentlig for sig. Nogenlunde velvoksne Mennesker puttes ind i den store Maskines ene Ende — for at komme ud som Dværge i den anden, og Emballering og Forsendelse sker under betryggende Former. Bestillinger modtages. Forstyrrede Folk formindskes. Telegramadresse »Lille-Asien«.

En Nat i Panoptikon.

— Lad os kigge ind paa »Musée Grévin« for at faa Tiden til at gaa! sagde Viktor.

Han kunde huske sit eget første Indtryk derfra, og da han vidste, at hans Ven var nervøs, var han interesseret i at se, hvorledes Vennen syntes om det.

— Jeg kan ikke taale Muséer, sagde Edvard.

— Det er et Slags Vokskabinet, svarede Viktor.

— Naa, saa lad gaa da! sagde Edvard ligegyldigt.

De traadte ind i Salen, der hvor Loie Fuller danser sin Serpentinedans.

De passerede Lord Kitchener ved Faschoda med Ørkenbaggrund og Ørkensollys.

— Det er godt gjort, sagde Edvard.

— Ja, ikke sandt, svarede Viktor og gik hen imod Gallérie de la Revolution.

Marie Antoinette i Tempeltaarnet, hendes lille Søn paa en Høj af Blomster — særdeles fint Arbejde.

De drejede om et Hjørne og kom til et andet Værelse:

Her stod Antoinette og vaklede. Den stakkels, tykke Ludvig stod ved Vinduet med spørgende Ansigt.

— Hvad gaar der af Dem? sagde Edvard.

— Se ud gennem Vinduet!

Solen skinnede ind .... 1792's Sol .... og belyst deraf saas med flagrende Haar og halvaaben Mund det nylig afhuggede Hoved af en ung, skøn Kvinde, stukket paa en Stang.

— Madame Lamballe, sagde Viktor. Dygtigt Arbejde. Men nu skal vi se Katakomberne, fortsatte han.

De gik hen til Trappen, der førte til Kælderen, som en stor Kunstner havde forvandlet til Roms Katakomber. Voksgrupperne var svagt belyste. Edvard saa sig om.

— Dette her er smukt, sagde han, men jeg er fornøjet nu.

— Gaa saa da, svarede Vennen.

Idet de gik om Hjørnet, blændedes deres Øjne af et skarpt Lys. Foran dem laa Colosseum, Loge paa Loge var fyldt med Tilskuere under Italiens blaa Himmel .... De befandt sig i Højden med Arenaen, hvor der stod Kors med fastnaglede, blødende Kroppe. Paa Sandet rasede vilde Dyr. De saa alt dette gennem Jærntremmer.

Tilhøjre for dem stod en Gruppe, Mand, Hustru og Barn, som med Angst stirrede paa en stor Tiger, som med aabent Gab gik lige henimod dem.

— O Gud, sagde Edvard med et hæftigt Greb i Viktors Arm — lad os gaa!

— Saa nervøs Du er, sagde Viktor, da de igen var kommet ud blandt Mennesker og Lys.

— Aa ja, maaske svarede Edvard. Der er noget uhyggeligt ved saadanne Voksfigurer. De ligner altfor meget levende .... eller snarere døde Mennesker. Jeg er heller ikke sikker paa, om de ikke rører sig naar de er alene.

— Jeg vil vædde paa, at Du ikke tør sove en Nat alene i Panoptikon.

— Hvad vil Du holde?

— Hvad vil Du?

— 100 Kr., sagde Edvard.

— Top! Jeg slaar til! raabte Viktor. — Skal vi sige, at den, der først tør det, skal have 100 Kroner af den fejge, som ikke tør?

— Lad gaa, svarede Edvard — Du skal nok høre nærmere fra mig! Og saa skiltes de leende.

Viktor spiste til Middag og spekulerede lidt paa det. Han kunde ligesaa godt vinde Væddemaalet samme Nat som senere. Han vilde tage sin Overfrakke paa og sove roligt imellem Voksfigurerne, og Folkene, som kom om Morgenen derefter, kunde bevise, at han virkelig havde tilbragt Natten derinde.

Og saa begav han sig tilbage til Panoptikon og valgte et godt Gemmested. Han var ikke bange for livløse Billeder, følte ikke en Gang Angst for at blive bange, hvilket er den værste af al Slags Frygt.

I den stakkels Antoinettes Værelse findes til venstre en Dør. Viktor hoppede over Barrièren og forsvandt gennem Døren ud i en smal Körridor, hvor han gemte sig. Lukketimen var nær. Han beskæftigede sig med at undersøge, hvad der var bagved ham, hvis nogen skulde røre sig i Mørket.

— Man skal bare ikke, tænkte han, skræmme sig selv op.

Tænk, hvis der findes en Dør fra Marats Værelse og han kommer med sine blodige Hænder og slaar mig i Nakken!

Han steg op af Trappestigen til Katakomberne, og her stod Sandheden pludselig klar for ham.

— Jeg er nervøs! mumlede han. Den dumme Edvard har smittet mig!

Gennem en Aabning i Klipperne saa han et Ligtog, et Lig paa Baare, omgiven af sørgende — dødsstille og roligt.

Der blev ganske tyst omkring ham. Lysene slukkedes pludselig. — Det er godt, tænkte Viktor og beredte sig paa at sove.

Stilheden var overvældende. Tænk, hvis Figurerne rørte sig, naar de var alene, som Edvard havde sagt! Napoleon kunde staa op fra sin Dødsbaare. Robespierres og Mirabeaus Dødsmasker og Madame Lamballes Hoved kunde skimtes henne i Mørket!

— Saadan nogle Stakler! tænkte han det er jo blot en Samling Dukker!

Han tog sine Tændstikker og tændte en Cigaret. Skinnet fra Tændstikken oplyste Ligbaaren foran ham. Der var kun tre Tændstikker tilbage i Æsken.

Det blev atter mørkt. Han sad aldeles stille. Hans Lemmer begyndte at værke.

Pludselig hørtes en svag Lyd. Svage Suk.

Viktor lyttede, men ingen Lyd naaede hans Øren. Lyden var kommen fra et Hjørne, hvor han havde set en nygravet Grav til en ung kvindelig Martyr.

— Jeg maa væk herfra! tænkte han. Tre Tændstikker har jeg tilbage. Jeg gaar fra min Forstand, hvis jeg bliver!

Han rejste sig op, tændte en af Tændstikkerne og banede sig Vej forbi Ligtoget. Næste Tændstik oplyste Martyrens lille magre Krop og Graven.

Det var herfra, Lyden kom.

— Snak! tænkte han, og han tænkte højt — Det er jo bare Voksbilleder! Hvem er bange?

Hans Røst genlød i Stilheden.

— Det er Voksbilleder, sagde han endnu en Gang, og rørte med Foden til en knælende Figur i en mørk Kaabe. Da han rørte ved den, bøjede den sit Hoved og saa paa ham!

Viktor vaklede baglængs og tabte Tændstikken. I Mørket hørte han Skikkelsen komme imod sig.

Store Gud — Robespierre!

Skikkelsen kom nærmere og nærmere — og Viktor sank i Knæ.

Nu saa han tydeligt et blegt Ansigt lige ved sit.

— Bøh! sagde Ansigtet.

Viktor udstødte et mægtigt Brøl.

— Hold Mund, Fjols! sagde Ansigtet — og nu opdagede den rædselsslagne Viktor, at det var hans Ven Edvard! Lettet for en uhyre Angst faldt Viktor sin Ven om Halsen.

Saa hørte de Skridt og saa et Lys nærme sig — det var Nattevagten, som blev hidkaldt ved Viktors Brøl. Et 10-Francs-Stykke hjalp dem ud fra Rædslernes Haller — og saa skyndte de sig hen paa en Restauration og stod »halv Skade« om Aftensmaden.

Men i Panoptikon kom de ikke mere.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 81, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

„RAVNEN„ udkommer hver Torsdag

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 1,25 o Middag à 70 Øre.
Nørre Farimagsgade 57.

Det noterer jeg, at
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe
er den bedste.

Køb Varer fra „Français"
En gros & en detail.
16, Lille Kongensgade 16.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

TEL. 3684. 3349 | **S. JOHANNESSON'S** | TEL. 3684. 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, **Fedevarer,** Konserves. samt Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Forsamlingsbygningen Kløvermarksvej 3
Anbefaler sine Lokaler til Foreninger og Selskaber.
Hver Søndag Teaterforestilling og Bal.
Telefon, Amager 732.
Ærbødigst
CARL ANDERSEN

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Laurits Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

Tilskære & Sy-Kursus

Tilskæring af Dame og Herre garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.

Københ.s Tilskærer-Akademi, Stormgade 16. Telf. Byen 4677

Forsamlingsbygningen
Helsingør
(Helsingør Folketeater)
anbefaler sine hyggelige
Restaurations- og Selskabslokaler.

Forsamlingsbygningen „Jylland"
Randers.
anbefaler sine hyggelige Restaurations- og Selskabslokaler J. ANDERSEN.
Telefon: RANDERS 344.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 50 Øre Kvartalet, 12 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Den 14. December: Skal vi sælge?

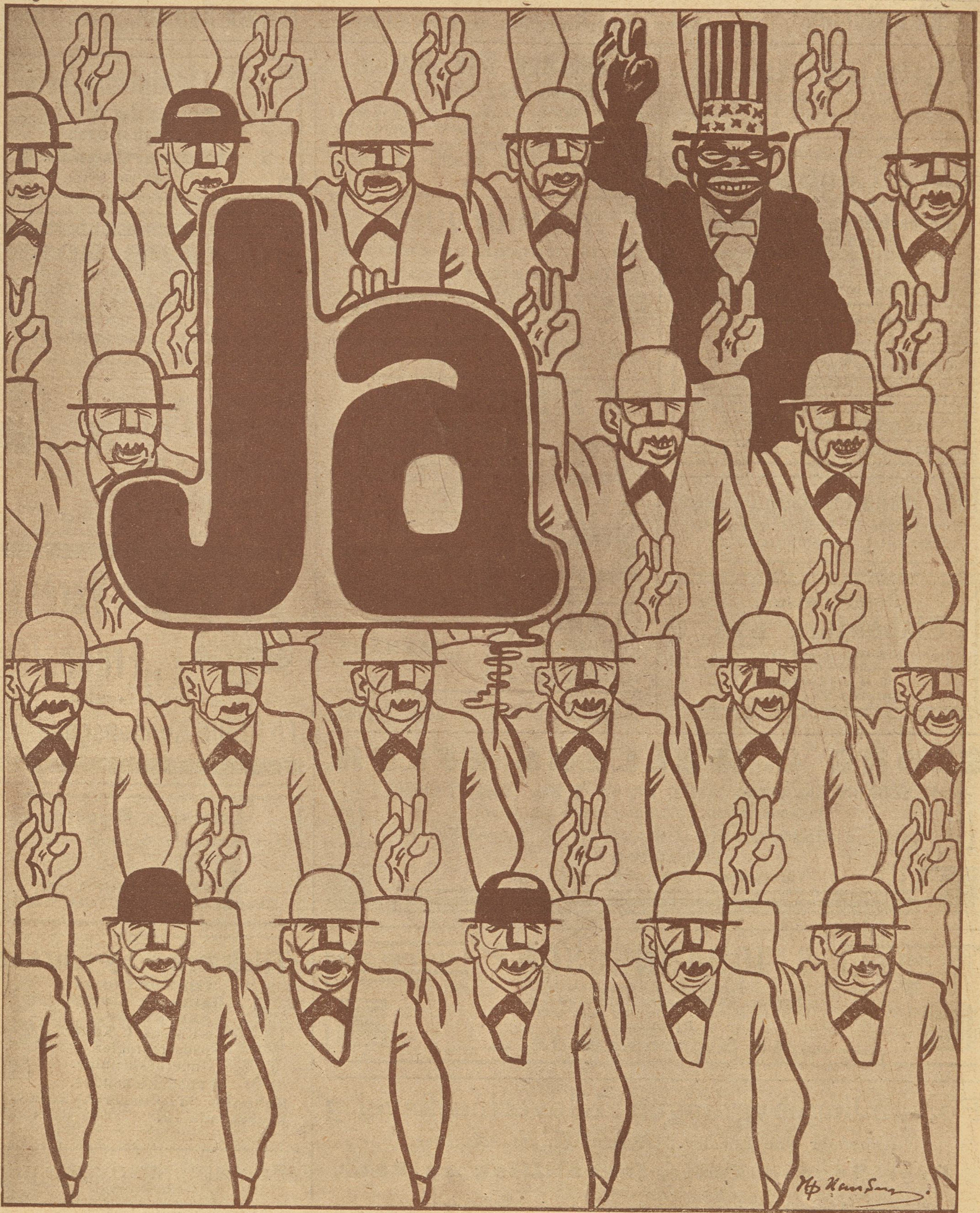

Tegning af Hp. Hansen

Alle som En siger: **Ja!**

C.W.OBEL'S Normal-, Kentucky- og Smal-Skraa i imprægnerede Æsker 10 Øre.

24 Sider ✻ Julenumer ✻ 12 Øre

RAVNEN

Nr. 50. Redigeret af AXEL WESSEL ✻ Torsdag den 14. December 1916.

Tegning *hovedsagelig* af ***Tizian.***

O skønne Feberfantasi — Gaas og Skinkemad! Hvem faar vel slig en Chance?
— Dog, stop! Du kan den faa, hvis Du er med i „Ravnen"s Jule-Konkurrence!

Irma Vegetabil Margarine
fra Carl Schepler
giver den bedste **Julekage**
og den bedste **Julebagning**
Drøj og velsmagende.

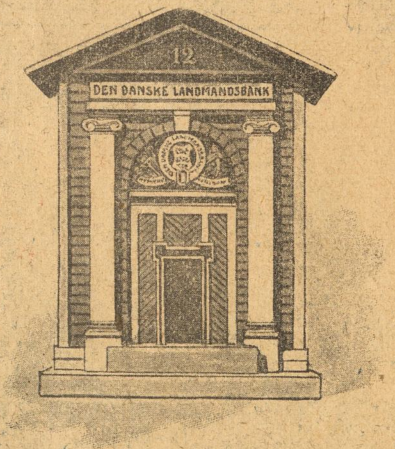

Landmandsbankens
Hjemme-Sparebøsse
giver daglig Anledning til at spare.

Bøssen tømmes en Gang om Maaneden af Bankens Bude.

Bestillinger kan ske skriftlig eller pr. Telefon 7191.

Kontor: Amagertorv 2.

S. Johannesson A/S
Statskontrol.

Fedevarer,
Gæs og Ænder.

Telefoner: 3684 — 3349 — 4722.

St. og Kj. **13, Højbroplads 13.** St. og Kj.

Tegning af V. Wils.

FATTIG JUL.

Bag alle lyse Ruder
er Julens Glimmer tændt —
— Ad Gader, tavse, øde,
gaar de, hvis Glæde døde,
hvis Liv er mørkt, hvis Haab er endt.

I lune Kirker messes
om evig Fryd og Fred —
— Men udenfor staar alle,
hvis Skæbne blev at falde,
hvis Lod var Ynk og ond Fortræd!

Før Glæden bliver lige
for hver, der bor paa Jord,
før ingen Sjæl skal lede
forgæves efter Rede,
er Julens Ord kun tomme Ord!

Thorkil Barfod.

Papmageren.

Jeg traf en Dag min gamle Bekendt »Rumstere-Wilhelm«, efter ikke at have set ham i et Par Aar.

Rumstere-Wilhelm tilhører den lavere Adel, der holder til i den gamle Bydel — Borger- og Adelgadekvarteret. Gensynsglæden var stor paa begge Sider.

»Hvordan lever De ellers?« spurgte jeg.

»Jo, Tak, — jeg lever dajligt, — nu bor jeg sammen med Siska; — De ved nok min gamle Forlovede, Franciska. — Vi bor i Prinsensgade. Jeg boede jo elle's i mange Aar i Adelgade. Der boede jeg rart og billigt. Jeg ska' sige Dem, jeg ha'de jo opdavet et Værelse helt oppe paa Kvisten, og Værten ha'de ikke Spor a' Anelse om a' de' Værelse, de' var der i Huset. Der var ganske vist ingen Vinduer i'et, men de' g'ore ingen Ting, for jeg lindede bare en Tagsten, naar jeg syntes a' jeg trængte til frisk Luft; — saa fik jeg baade Lys og Luft nok for den Smule Tid a' jeg var hjemme. Og jeg betalte ingen Husleje, saa den var jo morderlig kontant.

Værten han var ellers smaatosset, og saa var han døvstum, og te'med paa et fremmed Sprog, for han var født i Tyskland. Og han ku' heller ikke se ret godt, han gik med Skyklapper og Teaterkikkert, men de' raved jo ikke mig. Jeg boede der i et Par Aar, men saa var'et a' Franciska hun vilde ha' a' vi sku' flytte sammen, og saa lejede vi en to Værelses Lejlighed i Prinsensgade. Da vi havde boet der en Maaneds Tid, saa vilde Værten jo ha' Husleje, og de var jo no'et som jeg ikke var vant te', og saa faldt der jo no'en knoppede Ord. Men Franciska hun var gevaldig durkdreven, — hun fik regnet ud a' vi ku' leje de' ene Værelse ud, saa vi sel' ku' bo gratisk.

»La' gaa me' de,« sa'e jeg, og saa fik vi lejet ud te' en Kunstbogbindersvend, som a' der var et forfærdeligt Seni, — han ku' lave de mest utrolige a' Pap, me' sine smaa Hænder, og han ku' finde paa de værste Utoskestreger me' sit lille Ho'de. — Vi prøvede jo osse paa og ha' ham paa Kost, men de' var en farlig Re'lighed, for han var gevaldig kræsen, og saa ramlede han og Siska jo sammen. — En Da' vilde han paastaa a' Siska ha'de stoppet Frikkedellerne me' Krølhaar, og han sa'e a' Krølhaar de' var de' allerfarligste man ku' faa mellem Tænderne. En anden Aften ha'de Siska lavet Aal i Selé, og sat en Tallerkenfuld ind te' ham. Men saa har han naturligvis ha't Næse paa, da han kom hjem, for han drak de' hele i den Tro a' de' var Mælk, og næste Maaren skældte han ud og sa'e, a' Mælken ha'de vaaren løvet sammen. Der var Klumper i, sa'e han. — De' var al'saa Aalestumperne han mente.

Saa vilde han jo heller ikke betale Leje, og saa b'e han sagt op, og i Stedet for fik vi en noget ældre Pige, der ha'de kendt bedre Da'e og nu levede a' og sy usynlige Lapper paa gamle Klæ'er.

De' gik godt i no'en Tid, men saa er'et en Da' a' jeg ligger og slanger mig paa Divaneseren, saa hører jeg Damen vræle i vilden Sky inde paa Værelset:

»Guj, Kakkelovnen brænder!«

»Ja, hva' Herre Gud, — sa'e jeg — de' er s'gu da godt a' Kakkelovnen brænder, de' er jo'nte frit for og være lidt køligt.«

Men Jomfruen derinde hun ble' jo ve' og vræle, og saa gik jeg jo derind, — og saa min Salighed staar hele Kakkelovnen i lys Lue og Jomfruen hun la' besvimet ve' Siden a'.

Naa, — jeg var jo ikke længe om og faa sla'et et Par Spande Vand paa Ilden, og saa var den slukket, — men Kakkelovnen den var s'gu væk, — hel væk, — der var ikke andet end en lille Klat Aske tebaves a'en.

— Men, forstaar De, — saa ble' den jo opklaret, — og saa var de' al'saa denne her tossede Bogbindersvend, — han ha'de kørt den rigtige Kakkelovn bort og solgt den som gammelt Jærn, og saa havde han lavet en kunstig a' Pap i Stedet. Og de' var jo ikke saa mærkeligt a' den futtede a' naar der blev fyret op i'en. Næ' — de' er inte morsomt og holde Lo'serendes!

Skaal!

Orla Bock.

Tegning af Aage Grønholdt.

Den hjemløse Mands Juledrøm.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

VAGABOND OG MILLIONÆR

EN SPÆNDENDE AMERIKANSK ROMAN

Hun sad og trak i sine Handsker.

— Jeg ved ikke, hvad jeg skal gøre — jeg burde egentlig blive her, hvis der skulde hænde Dig noget.

— Du skal ride hjem og blive dèr, befalede han strengt.

Hun saa' paa ham med sammenpressede Læber og svarede derpaa, at hun gjorde, hvad hun fandt for godt; og med denne Selvstændighedserklæring vendte hun Hesten og red hjemad i Skridt.

Jimmy drog et Lettelsens Suk. Han vilde hellere have været alene med Enid end med noget andet Menneske i Verden; men der var Stunder, da man maatte ofre sig for andre Sager, ubehagelige Sager, og da var det bedst ikke at have Kvinder i Nærheden.

I Betragtning af Begivenhederne den foregaaende Aften maatte dette kaldes et meget egoistiskt Standpunkt.

Pludselig mærkede Dukane, at Arbejdet paa Bassinet var standset. Arbejderne — smaa som Myrer at skue — strømmede fra Bassinet ind paa Vejen til Lejren.

En Følelse af Frygt, Bevidstheden om en overhængende Fare, greb Jimmy, som han stod dér og skyggede med Haanden for Øjnene og iagttog det usædvanlige Syn.

Var det virkelig lykkedes Corbetson at ophidse Arbejderne mod ham, som han havde lovet at gøre.

Jimmy følte sig grebet af en pludselig Svaghedsfornemmelse; men han var ikke den, som gav op, fordi Udsigterne syntes mørke.

Han skyndte sig ind i Butikken og befalede Hop at stænge og laase alle Døre, hvorpaa han atter tog Opstilling i Kontoret.

Arbejderne kom nu nærmere; de gik gruppevis, og han kunde tydeligt se, at de var ophidsede over et eller andet. Iblandt dem fik han Øje paa de Mænd, der kunde komme til at spille en vigtig Rolle i de Begivenheder, der stod for Døren: Corbetson, Satterfield, Leschelles, Casey o. s. v.

Da Skaren naaede Blandingsmaskinen, kastede Arbejderne dér deres Skovle og sluttede sig til de andre.

Netop i samme Øjeblik kom Journalisten travende paa sin udmattede Hest.

— Jeg tror, jeg kommer i rette Øjeblik, lige tidsnok til at være med, sagde han.

Han havde redet hele Natten for at naa en Station, 10 Mil borte, og dér afsende sit eget Telegram til Avisen, samt Dukanes. Dukane havde nemlig bedt ham om ikke at gøre det i Melton, fordi Stationsforstanderen dér ellers vilde kunne blive advaret og pr. Telefon sætte sig i Forbindelse med Corbetson.

Journalisten saa' aldeles ødelagt ud af Træthed og Mangel paa Søvn; hans Ansigt var dækket med et Lag af Sved og Støv efter det lange Ridt.

— Ja, De kommer tidsnok, svarede Dukane. Jeg har lige givet Chefen hans Afsked paa graat Papir. Nu hævner han sig.

Skaren nærmede sig. I Spidsen gik Corbetson og Lauter med et halvt Dusin af denne sidstes Tilhængere i Hælene. Da de var ti Skridt fra ham, trak Jimmy sin Revolver og befalede dem at standse.

— Corbetson! Lauter! Jeg skyder jer paa Stedet, hvis I tager blot et Skridt til!

— Det gør jeg med! hørte han pludselig en Stemme bag sig.

Det var Hop Spencer, som stod i Døren til Butikken, med et Winchestergevær i Anslag.

— Naa, Casey, tal De nu til Folket, sagde Dukane. Hvad er Meningen med denne Demonstration?

— Chefen siger, at Du har drevet ham bort, svarede Casey.

— Fuldstændig rigtigt.

— Har jeg ikke altid sagt Dig, at det tilsidst vilde gaa Dig galt, din Hanekylling . . . .

Jimmy rakte den ene Haand i Vejret.

— Stille, og hør efter! Ved I, hvorfor jeg har fordrevet Eders Chef? Jeg skal fortælle jer hvorfor! Først og fremmest, fordi jeg er en Dukane, og Dukane & Co. har Ret til at afskedige sine Folk, naar det finder, der er Grund dertil. Endvidere har denne hensynsløse Skurk til Corbetson bedraget Jer ved i Handelsboden at sælge Jer Varer til den dobbelte og tredobbelte Pris af det, Selskabet havde sat paa dem. For Fremtiden skal I ikke komme til at betale mere for jeres Varer end den rigtige og sømmelige Pris, Dukane & Co. ønsker, de skal sælges til. Lad Corbetson forsøge paa at benægte dette, saa skal jeg oplæse et Dokument for Jer, som Pennick underskrev førend han rejste herfra, og i hvilket han gør Rede for den Maade, hvorpaa han og Corbetson gik til Værks for at narre jer for jeres surt erhvervede Penge, og stoppe dem i deres egen Lomme.

— Tro ham ikke! raabte Corbetson. Det er Løgn altsammen. Han er ikke mere Dukane, end jeg er! Og hvad Varerne i Butikken angaar, saa har I faaet dem til Indkøbspris . . . .

Der gik en Mumlen gennem Mængden; af og til hørtes der høje Raab.

— Hvad er Deres Mening med alt dette her? spurgte Casey Jimmy, da Larmen havde lagt sig.

— Jeg mener, hvad jeg har sagt. Og der er flere end jeg, der kender Sandheden — Underingeniørerne, Doktoren . . .

Corbetson gjorde en en heftig Bevægelse.

— Satterfield! Leschelles! De lader Dem da ikke tage ved Næsen af denne unge Nar og Skurk?

De to Ingeniører stillede sig ved Siden af Dukane; Satterfield tørrede omhyggeligt sine Lorgnetter.

— Folkens! sagde han. Hvad Leschelles, Doktoren og jeg angaar, saa staar vi paa den unge Dukanes Side. Selv om han kom hertil med et ydre Udseende som en Vagabond, saa er han i alle Tilfælde Søn af Chefdirektøren.

Corbetson stod og stirrede paa den talende; han blev ligbleg og knyttede Hænderne. Nej, det var umuligt, at denne Knægt var en Søn af Dukane!

(Fortsættes).

Verdslig Julesalme.

1.
Ja, hvis det blot var sandt, dette skønne, skønne Digt
om Himlens Kongesøn, der lod sig føde,
at lære Jordens Børn deres sande Broderpligt,
og for Slægternes Syndeskyld forbløde. . . .

2.
Men Livets Lov er lagt i Tilfældighedens Klo,
og Tømrersvendens Søn blev gemt i Mulde. —
Og Gud er stadig skjult bagved Dogmers trange Tro,
og om os isner Døgnets Hjærtekulde. —

3.
Og dog jeg elsker Julen, der midt i Vintrens Nød
staar dér med sine gavefyldte Hænder,
og hæver min Tanke højt over dagligt Brød
mod det skønneste Menneske, jeg kender.

4.
Og dog jeg elsker Julen, der i vor Vinternød
saa straale-lys maa gennem Mulmet vandre,
og peger mod den største af os alle, der bød:
I Mennesker, elsker kun hverandre! . . . .

5.
Ja vær velkommen blandt os, du evigunge Jul:
én Dag i Aaret er vor Sjæl ej ene,
mens Offervilligheden ligger festlig i Skjul
mellem Granens grønne, lysomspundne Grene.

6.
Og selv om Julens Stjerne kun er af Sølvpapir,
og Julebarnet selv er lagt i Mulde:
Tak fra den, der tager, og Smil fra den, der gi'r,
er Hjærtets Varme gennem Livets Kulde!

JULEN 1916. **Frederik Skousbo.**

Tegning af Erik Lassen

„Ravnen"s Jule-Konkurrence 1916.

Atter i Aar ser »Ravnen«s Redaktion sig i Stand til at byde sine mange Tusind Læsere en morsom Konkurrence *med mange udmærkede Præmier.*

Kast et Blik paa ovenstaaende Billede: En Række Mænd marscherer frem med 11 Bogstaver, men der er kommen Kludder i Geleddet, og man kan ikke forstaa Meningen med Bogstaverne. De 11 Bogstaver skal danne *to Ord* (Ord, som har særlig Kurs i denne Maaned). — Kan *De* sammensætte de to Ord, skriv dem da op paa Gættekuponen paa dette Numers næstsidste Side — og send Løsningen ind til »Ravnen«s Ekspedition, Nørre-Farimagsgade 49 St., Kbh. K. inden *Onsdag d. 20. Dcbr. Kl. 7 Aften.*

De bliver da Deltager i Lodtrækningen om følgende Gevinster: **10 Hektoliter Koks** (fra Arbejdernes Fællesorganisation ved Sekretær *Kiefer*), **5 Juleskinker** (fra *Johannesson*, Højbroplads 13), **10 Aarskort til Zoologisk Have, 10 Kasser Cigarer** (fra *C. B. Møller & Co.*), **5 Friabonnements** paa **„Ravnen"** fra Januar Kvartal og **10 Originaltegninger** (til Indramning) — ialt **50 Præmier.**

Lodtrækningen foregaar under behørig Kontrol. De heldige Vindere vil blive underrettede pr. Post og vil kunne faa deres Gevinster inden Jul, og Resultatet af Lodtrækningen offentliggøres i »Ravnen«s Nytaarsnumer.

Hovedstadens Brugsforening

Hovedkontor: **Vestervoldgade 11.**

Indmeldelser modtages i alle Afdelinger.

(Ved Indmeldelser betales i Indskud kun 50 Øre.)

Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at der i de af nedenstaaende Afdelinger, der er understregede, vil kunne foretages fordelagtige Indkøb af

Julegaver for Børn og Voksne

i Isenkram, Manufaktur, Galanterivarer og Legetøj.

Afd. **Hellerup**, St. Petersvej 1.	Afd. **Westend**, Westend 5—7.
› **Strandvejskvt**, Mariegade 1.	› **Enghaveplads**, Enghaveplads 5.
› **Østerbro**, Strandboulevard 69.	› **Frederiksholm**, P. Knudsensg 25.
› **Blaagaard**, Stengade 6—8.	› **Valby**, Rughavevej 9.
› **St. Paul**, Olfert Fischersgade 49.	› **Byggeforeningerne**, Steins Plads 8.
› **Christianshavn**, St. Annægade 7.	› **Godthaab**, Nyelandsvej 57.
› **Skaanesgade**, Skaanesgade 2.	› **Godthaab**, N. Fasanvej 40.
› **Lyongade**, Lyongade 7.	› **Vanløse**, Godthaabsvej 432.
› **Kirkegaardsvej**, Kirkegaardsvej 47.	› **Stefan**, Nørrebrogade 182.
› **Godsbanekvarteret**, Sdr. Boulev. 45.	› **Jagtvej**, Jagtvej 92.
	› **Lygtekvarteret**, Ø. Fasanvej 252.

Meld Dem ind nu!

FOR UNGDOMMEN.

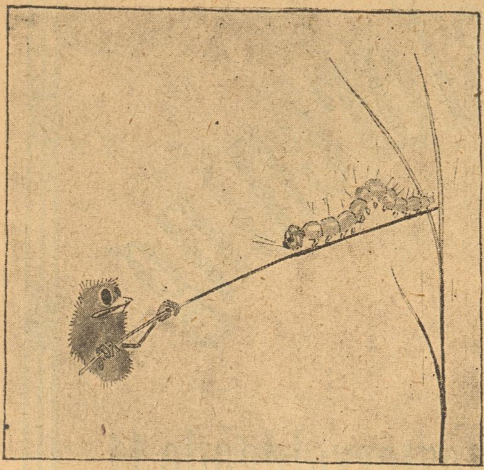

Fugleungen: Hu — ha!

Nogle berømte Rebusser.

1 P T

En tyk Possementmager (Forklaring: 1 tyk, P osse (ogsaa) men T mager).

L —

Losseplads for Skibe (Forklaring: L = (osse Plads for Skibe)

Dr

Drikkehaller i Frederiksberg Allé (Forklaring: Dr — (ikke Haller i Frederiksberg Allé!

R R

Konditorer (Forklaring: Kun de to r'er!)

En Mand kommer ind til Skræder Elling. Skræderens Kone sidder og vugger sin Lille og synger for den. Manden siger: Er det her Snedker Wahl bor? Konen svarer syngende og vuggende:

Her bor ingen Snedker Wahl,
her bor Skræder Elling.
Wahl, han bor paa anden Sal,
tys, saa faar du Vælling!

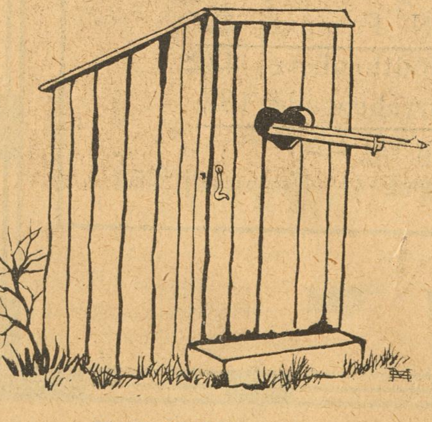

Fuld Mobilisering!

Gaade.

Hvad er det, som er fuld af Huller og alligevel kan være fuld af Vand?

En Svamp.

Hoveder og Fødder.

En Mand havde været paa Jagt og blev spurgt, hvormange Harer og Ænder han havde skudt. Han svarede: 36 Hoveder og 100 Fødder. Hvormange Harer og hvormange Ænder fik han saa?

14 Harer og 22 Ænder.

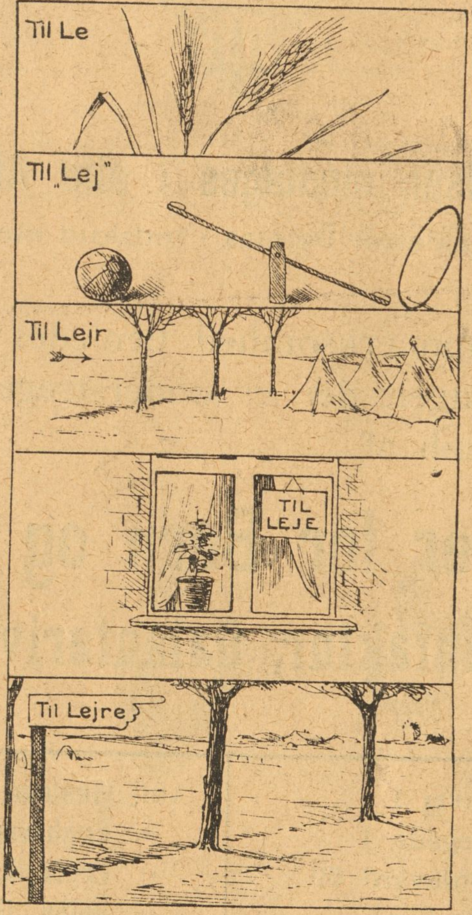

Her er en lille Billed- og Ordleg, som kan give Anledning til en »Taleprøve«. Forsøg at sige: *Til Le, til Lej, til Lejr, til Leje, til Lejre* fem Gange i Træk og hurtigt. Du kan rolig holde fem store Pebernødder paa, at det er der ikke ret mange, der kan gøre!

Rebus.

Dl og 1 S.

Diogenes.

Gaader.

Hvad er det: Naar man kender dem, siger man det ikke. Naar man modtager dem, kender man dem ikke. Naar man kender dem, modtager man dem ikke?

Falske Penge.

Mandsidealet.
Før og Nu.

Kan Du gætte, hvad der findes i Syd, Vest og Øst, men ikke i Nord — og det til Trods for, at hele Skandinavien ikke kan undvære det?

Bogstavet S.

Hvilken Stemme er uundværlig i Husholdningen, naar man sætter et Bogstav foran?

S—All.

Læst forfra eller bagfra er jeg det samme. Jeg er Benævnelsen paa en Solodans.

El—Ole.

Sæt et Udbrud af Smærte til en Flod og dan deraf en anden Flod.

Don—au!

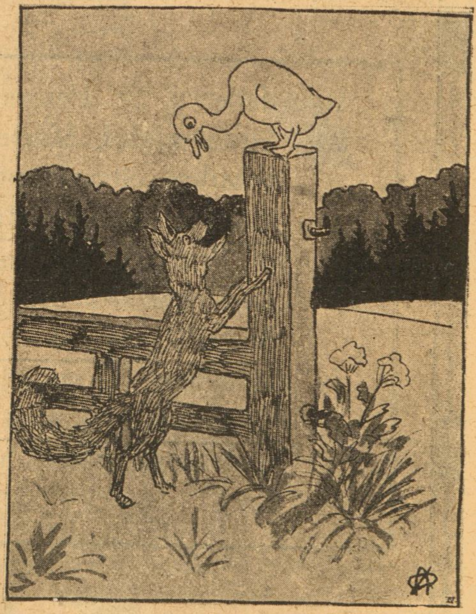

Ræven: Aa, kære Fru Gaas, jeg har saadan en grusom Tandpine! Vil De ikke være saa god at stikke Hovedet ind i Munden paa mig og se, om Tanden er meget daarlig!

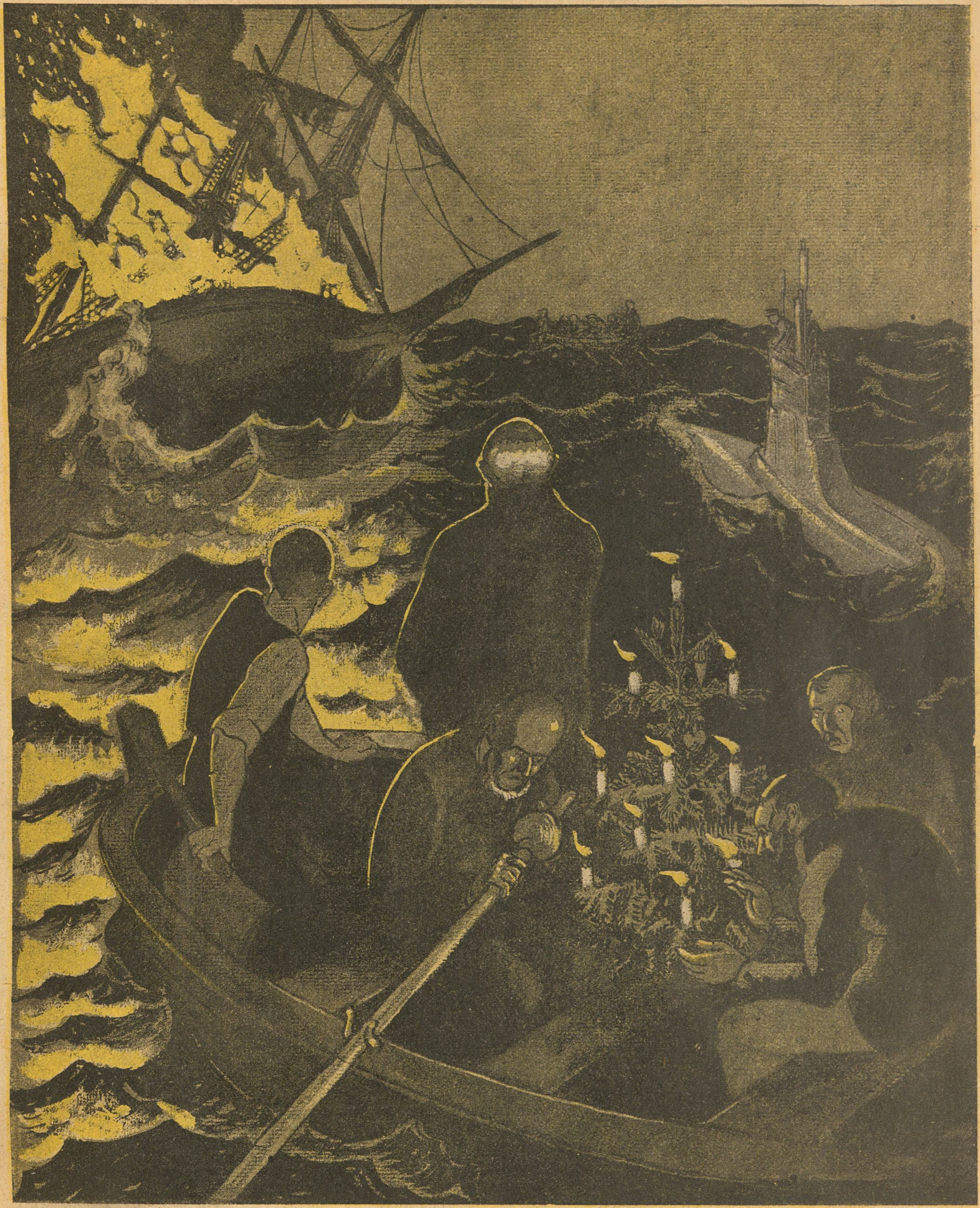

Tegning af ***Anton Hansen.***

Bark „Johanne“ af Bergen blev Julenat skudt i Brand af en Undervandsbaad i Nordsøen. Mandskabet og deres Juletræ blev reddet. (Telegram.)

Bestil „Ravnen“ hos „Socialdemokraten“s Bude!

„Ravnen“s Æbleskivepande.

1. *Holger Petersen* forsøgte med en fin vestindisk Rom,
saa blev han til en Tønde, der buldrer — den er tom
2. Og *Ellinger* docerede, han slog saa høje Sving,
tilsidst gik Pippet af ham, nu dur han ingenting
3. Tred've Tusinde fik *I. C.*, da han naaede de treds,
men tro mig — »Ekscellence« havde gjort ham mer' tilfreds
4. Stakkels *Starcke* blev Professer i Filo-Psykologi,
men sin egen Bog kan Manden ikke hitte Rede i
5. Lille *Poul* blev sat paa Porten, nu dulmer han sit Savn
og græder ud sin Kvide i Sergent Witzanskys Favn
6. Bruge Munden det kan *Becker* og slaa om sig med Tal,
efter Kærne Haand man strækker, men — øjner kun en Skal
7. *Charles Kjerulf* blive mager! Ak og ve, det hjalp kun lidt,
at han prøvede at dyppe sig i sit eget Fedt!

Tegning af **Hp. Hansen.**

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen“, Nørrebros Runddel, Concert hver Aften. **Harald Hansen**, Telf. 10392.

„Danmarks“ Brød forhandles overalt.

Maanen er hvid
og blændende hvid Hud faar enhver, der daglig bruger
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faaes overalt à 32 Øre Stk.

Forsamlingsbygningen
Helsingør
(Helsingør Folketeater)
anbefaler sine hyggelige
Restaurations- og Selskabslokaler.

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 65 Vogne kører overalt i Byen.

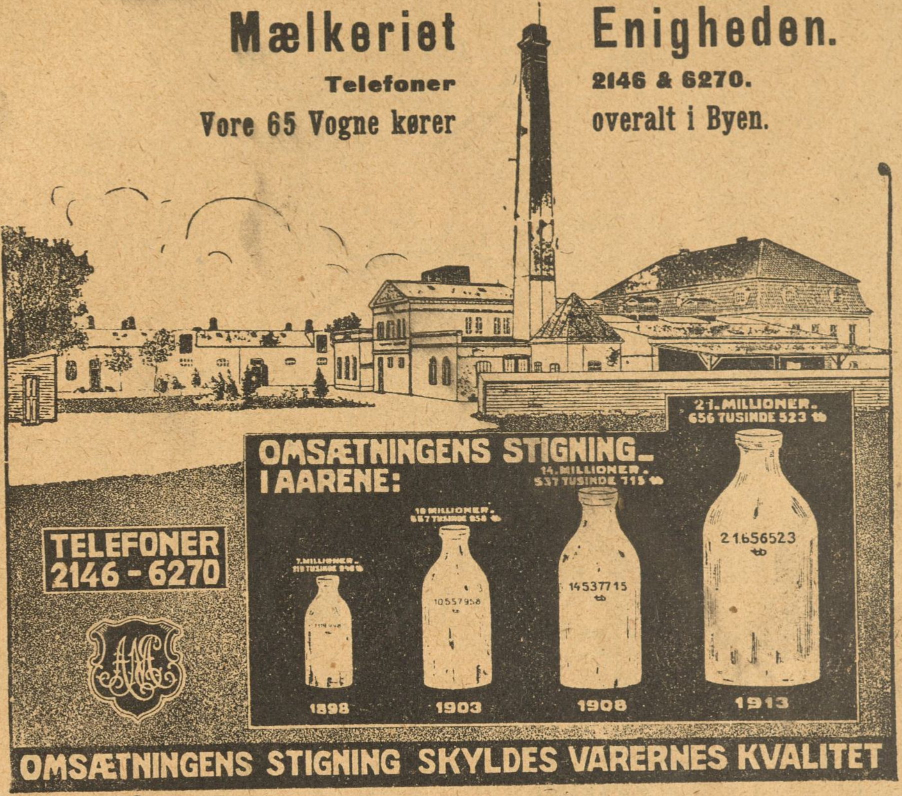

Arbejdernes Brændselsforsyning
Odense Telefoner 989—1989 Kontor og Lager ved Havnen

ANDELS-ANSTALTEN
TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT STATSKONTROLLERET
SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
PRÆMIE-RESERVE over 14 Mill. Kr.
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

A/S Dansk Folkeforsikringsanstalt
(Statsanerkendt og Statskontrolleret)
Største og ældste Folkeforsikringsselskab i Danmark.

Samlet Formue c. **15 Millioner Kr.**

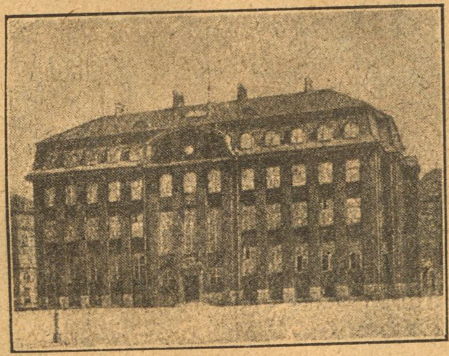

Forsikringssum over **68½ Million Kr.**

Anstaltens Ejendom:
Anker Heegaardsgade 13, København B.
Livsforsikring uden Lægeattest.
Præmien opkræves hver Uge.

„MEDOVA“ THE
★
Uovertruffen i Velsmag.
Faas overalt.

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Parti af Danmark saadan som Landet vil komme

Tegning af Emil Poulsen.

til at ligge, hvis Krigen varer et Par Aar endnu.

Tegning af Gunnar Bryn.

Omkring „Fluepapiret“.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
H. I AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON No 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Tilskære & Sy-Kursus
Tilskæring af Dame og Herre garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi,
Stormgade 16. Telf. Byen 4677

Stort Udvalg i Uhre, Grammofoner, Harmonikaer, Guitarer og Mandoliner.
Billigste Afbetaling.
Vilkaar: 1 à 2 Kr. ugl.
A. Nordholm,
Nørrebrogade 55, 1. S.

Plader dobb. bespill. 1,00
Nyheder Katalog gratis.
Gramophoner repareres
Ure & Briller i stort Udvalg. Vækkeure fra 2,50. Elektr. Vækkeure 10,00
14 Karats massiv Guld FORLOVELSESRINGE fra 5,00.
Fest og Brudegaver til meget billige Priser.
Jakob Skaarup
Griffenfeldtsgade 4. København N.

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

PELSVARER
AFBETALING
Frederiksborggade 10, 1. Lageret.

Grundlagt 1850 Grundlagt 1850
A/s De danske Vin- & Konservesfabrikker
I · D · BEAUVAIS
M · RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR
KONSERVES · FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag.
Telefon 8181

HERMAN JUST
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
NANNASGADE 5 · TLF. TGV. 45

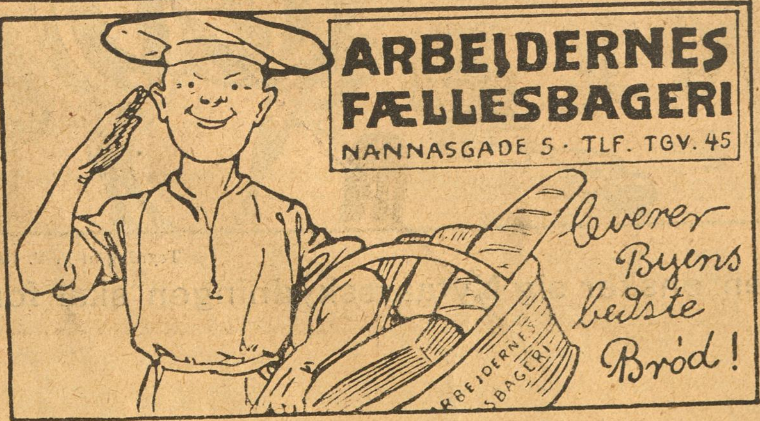

N. J. Baltzer's Eftflg.
J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13. København F.

Tegning af P. V. Hansen.

Hvorledes Politidirektøren ønsker sig Nytaarsskydningen skal foregaa paa Raadhuspladsen.

Hold „Ravnen" — saa faar De et glædeligt Nytaar!

„Juleroser“.

Selv om Kvinden var af Glas, vilde hun dog være uigennemsigtig.

*

Det er betænkeligt for et Ægteskab, hvis den ene af Parterne elsker, men den anden ikke. Hvis de ikke elsker hinanden, kan de saamænd blive meget lykkelige.

*

Den, som Skæbnen vil haane, arver en Million i værdiløse Aktier.

*

Den Gerriges største Bekymring er den, at han ikke kan være sin egen Arving.

*

Kvindens Mandsideal er: en Løve med et Lams Taalmodighed.

*

Menneskene undskylder sig, naar de siger Sandheden — i Stedet for at gøre det, naar de lyver.

*

Mangen Mand gaar rundt og fortæller, at han er Fritænker — fordi ingen vil betale ham Noget for hans Tanker.

*

Bed en Gang, inden Du gaar til Søs, to Gange, inden Du gaar i Krig — men bed tre Gange, inden Du gifter Dig.

*

MALTET BRØD er et maltoserigt Gærbrød, praktisk talt frit for Syre. MALTSYRNET BRØD er ved Malt syrnet med ren Gæringsmælkesyre. De bages hver for sig i 6 forskellige Slags og baade af Rug og af Hvede. Nærmere Beskrivelse sendes gerne. Tlf. Centr. 3065 og 3012 Ryesg. 27 N.

SCHULSTAD & LUDVIGSEN

En Bog om Brød

(112 Sider med Illustrationer og farvetrykte Tavler) dets Historie, Tilberedelse og Forhold til Ernæringen er udgaaet fra os, og enhver, der interesserer sig for dette vort vigtigste Næringsmiddel, kan, ved Henvendelse til os, **gratis** erhverve et Eksemplar af Bogen.

Ryesgade 27. N.

Telefoner: Central 3065 & 3012.

Man hører altid Mændene med bedske Ord bebrejde Kvinderne, at de mangler Logik. Mine Herrer! Tak Himlen, at det er saaledes!

*

En Soldat bør altid sælge sit Liv dyrt, sagde Løjtnanten: Han giftede sig med en Millionærdatter.

*

Genier gaar ofte nye Veje i slidte Støvler.

*

Siden Automobilerne er kommen i Brug, har de Folk mest Hastværk, som Ingenting har at bestille.

*

Hvad er der sket, naar der gaar et Lys op for os? I Reglen det, at vi er bleven ført bag Lyset.

*

Mandens Vilje beherskes af Kvindens Vilje. Manden har det som en Flue, der er falden i Honning og gærne vil op igen.

*

Et fint og anstændigt Menneske skifter Skjorte hver Dag og Overbevisning et Par Gange om Aaret.

*

Det kan jeg ogsaa gøre, sagde Katten. Den skød Ryg, da den saa en Kamel.

*

Det gaar lige op, sagde Manden. Han laa paa Ryggen og brækkede sig.

*

Den, som kun har sine Forfædre at rose sig af, er at ligne ved en Kartoffelplante. Det bedste er under Jorden.

Skønt de er Brødre, er deres Tegnebøger ikke altid Søstre.

Den Høflige lærer sin Høflighed af den Uhøflige.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes med Efterkrav. Ill. Katalog

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. Joh. Olsen.

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799 x — FORLOV DEM IKKE — Elektr. Drift. Telf. Nora 1799 x
før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe. 14 Karat fra 6 Kr., 18 Karat fra 8 Kr.
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

AGGERBECKS ÆGTE FINE
IRIS
forfiner-forskønner-bevarer Huden
Alles Yndlingssæbe

„RAVNEN„ udkommer hver Torsdag

1. AKT.

Spøgelserne ankommer.

Grev Knud til Knudsholm — det sidste Skud
af »Knud'erne«, hvis Berømmelse toner
fra Danmarks Oldtid, har valgt en Brud
i Strid med sin stolte Slægts Traditioner,
en Prangerdatter, en Datter af en,
der vidste at vejre og ta' sin Sjance;
men Pigen er ung og saa skær og ren,
at Greven gi'r Fa'n i Mesalliance.
Han elsker sin Else, og Else har Mønt,
foruden en blændende Barm og Skulder,
og gør det vel noget, at Blodet er tyndt,
naar Pigen har prægtige Smilehuller?
Thi fører han Else til Knudsholm en Kvæld
i Maj — en Aften saa rig paa Ynder;
snart bag dem lyder Borgportens Smæld,
og — kære Venner — Tragedien begynder.

De stolte Aner: Drost Knud og Marsk
Knud Løvetand, Herr Knud Vorte den Skæve,
samt Knud den Sorte — en Herre saa barsk,
som altid om Sværdet har knyttet Næve,
de stiger af Graven med fnysende Harm
og mødes ved Midnat i Riddersalen;
der Knud den Sorte, som hæver sin Arm
mod Brudekam'ret, begynder Talen:
»Tvi,« siger han, »tvi!« og spytter langt,
»hvad Satan i Helvede vover Knægten!
Jeg kan finde mig i meget og mangt,
men s'gutte i at man haaner Slægten
og Blodet, Frænder! — vi som altid har ha't
i Blodet, hvad vi har manglet i Ho'det!
Men lad os spøge for ham hver Nat,
saa taber Knægten vel sagtens Modet.«
Og straks med megen Larmen i Kast
med Spøgeriet de vrede Bersærker
sig gir'; men Greven sover saa fast
i Elses Arme, at intet han mærker.
De følgende Nætter ta'r Larmen til;
det fnyser og hvæser og buldrer og brager
i hver en Krog — og et Fandens Spil
der drives fra Midnat og til det dager.
I Stalden Karlene finder hver Hest
om Morgenen bunden til Krybben ved Halen
og Snakken gaar om en Drikkefest,
der fejres hver Midnat i Riddersalen,
og Røgteren Mads, han er gammel og graa,
men derfor just ikke en rystende Stakkel,
han ser en Mand uden Hovede gaa
omkring paa Gaarden og lave Spektakkel.
Man finder Blodspor paa Gaardens Sten,
man hører hæse, fordrukne Stemmer,
og Folkene flygter en efter en
fra Gaarden i Skræk og med rystende Lemmer.
Men Greven er fuld af Lykke og Tak
til Else, som lærte ham Himlen at kende;
han ler kun haanligt af Folkenes Snak
og lader med største Sindsro dem rende.
Saa sker det en Aften, Greven ta'r fat
paa Godsets Regnskab, som nok kan trænge
til Eftersyn, derfor har til Godnat
han Konen kysset og sidder nu længe
ved Skrivebordet. — Da høres et Skrig
saa fuld af grusom Jammer og Smerte,
at Greven skælver, og bleg som et Lig
han vakler og griber sig til sit Hjerte.
Jovist! — han tog ikke fejl! — aa Gud,
det Skrig var en Kvindes, det Skrig var Elses;
men er hun i Fare, hans herlige Brud,
saa — gælder det Livet end — maa hun frelses!
Han styrter til Soveværelsets Dør,
men Døren er stængt med Laas og med Lukke
— og atter det samme Skrig som før,
de samme hjerteskærende Sukke!
Døren maa sprænges! — og stærk som en Smed
han braser imod den — ak, Gud! — forgæves!
af Panden springer den kolde Sved!
Da føler han pluds'lig en jernhaard Næves
Greb om sin Nakke og synker i Knæ.

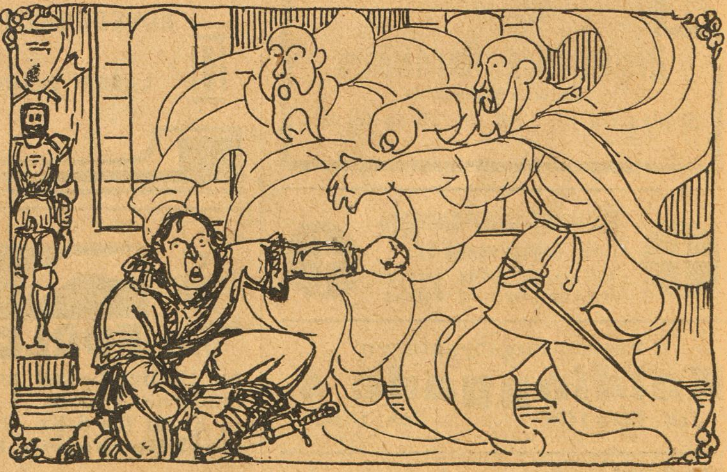

En Stemme lyder som drønende Torden:
›For Djævelen, Dreng, elendige Kræ,
Din Tipoldefa'r Dig kalder til Orden!
Vor Slægt har gennem Snese af Led
s'gu altid bevaret den gode Tone
og Blodets Renhed, som vel Du ved,
og derfor myrder vi nu din Kone.
Bevar's, vi indrømmer, Du har Smag;
hun er dejlig, blændende hvid og lækker,
til Slegfred — det var en anden Sag,
(her Tipoldefa'ren med Tungen smækker)
men *Frue!* — det er dog et Numer for frækt,
og derfor hun dræbes nu Tomme for Tomme;
hun skriger — dog ta' det med Ro, min Knægt,
om en Timestid er det hele omme!‹
Men Greven trækker sit Sværd fra Lænd
og raaber rasende: ›Er her nogen?‹
Ak, Spøgelset glider langs Væggen hen,
en haanlig Latter lyder fra Krogen,
saa er det forsvundet — i magisk Skær
han saa det en Stund, saa mister han Viddet
og kaster sig med et Brøl i sit Sværd
og blir saa rent gudsjammerlig spiddet!

2. AKT.

Spøgelserne fordrives.

Og Aarene svinder. En skønne Dag
bli'r Knudsholm købt af Hr. Gullasch Hansen,
som hævet sig har af Pøbelens Lag
og gerne sig sole vil i Glansen.
Men Spøgeriet huserer slemt
paa Borgen fra Midnat til Hanens Galen.
Dog Hansen indretter sig det bekvemt
en Aftenstund skjult i Riddersalen.
Han gider dog se paa nærmere Hold
de Karle, der morer sig med at spøge,
om muligt jage dem Pokker i Vold;
han har i hvert Fald Lyst at forsøge.
Da Borgens gamle Taarnur slaar tolv,
forsamles de fire berømte Knud'er;
de ryster en Smule, thi Graven var kold,
men snart begynder en farlig Sludder;
man føler sig hjemme; ved Hansens Bord
ta'r man frækt og aldeles frit Plads,
mens Drosten fører det store Ord,
og Marsken gi'r Kort til en ›Skidt-Mads‹.
Og Døren gaar op, saa skær og saa fin
indtræder Else i snehvidt Lagen
med fire Kander af Kælderens Vin,
hvortil selv ikke Kongen har Magen.
Man spiller og drikker med Latter og Larm,
man tordner og skælder, man strides og nappes,
og Else maa vandre fra Arm til Arm,
hun krammes og favnes og kysses og klappes,
mens udenfor i den bælgmørke Nat
Gemalen staar i den bare Skjorte
og ryster af Kulde, hans Blik er mat,
han dundrer forgæves paa Borgens Porte.

Kun Else ham hører og længes sig varm
imod hans Bryst, mens Taarerne rinder
— da griber Marsk Knud omkring hendes Barm,
og Hanen galer, og alting forsvinder.
Og Hansen kryber bag Sofaen frem,
fornøjet han gnider de store Hænder:
det Spøgelsepak skal han snart faa lyst hjem,
han tænker næsten han Middelet kender.
Det synes at være en Spilleklub,
der spøger hver Nat til aarle Morgen
— nuvel, han brænder da Rub og Stub
af Spillekort, som findes paa Borgen.
Og næste Aften han atter paa Lur
sig lægger og venter ej heller forgæves;
knapt Klokken slaar Tolv paa Taarnets Ur,
før fire Lemme i Gulvet hæves.
De stolte Aner forsamler sig,
men Gud bevares for syndig Vrælen,
da Kortene savnes! Man ta'r paa Vej,
saa selv det skærer vor Hansen i Sjælen.
Dog finder Marsken en Udvej snart,
Ideer er noget han sjældent fejler,
og *spille* maa man, det er da klart,
hvad om man tog sig et lille Slag Kegler?
Til Kegler Dødningeben man bru'r
og ta'r saa Hovedet i sin Næve
som Kugle og slaar løs efter Tur
— Knud Vorte slaar stadig lutter ›skæve‹.
Og Else kommer saa hvid om Kind
og skænker Vin, som d'Herrer befaler,
og Gud skal vide der kræves ind
og drikkes og festes til Hanen galer!

Illustreret af P. V. Hansen.

Det blev en Fiasko for Hansen — tja,
det kunde man næsten paa Forhaand vide;
dog nej, han gi'r ikke fortabt endda,
han ta'r det fra den gemytlige Side.
Saa spekulerer han hele Da'n,
og Hovedet fyldes med snedige Tanker,
og henimod Aften han har sin Plan:
Han tømmer i Kæld'ren for Vin hvert Anker
og fylder det lumskelig med Salmiak
— hans Mening dermed man sagtens fatter,
thi *Vinen* er det, der lokker det Pak;
nu skal de faa Spiritus, saa det batter!
Og Hansen glæder sig til at faa Bugt
med Aanderne — ja, det var da forbandet,
om ikke dette sku' slaa dem paa Flugt!
— dog blev Resultatet et ganske andet.
Thi aldrig saa snart faar Herrerne smagt
paa Drikken, før de blir Fyr og Flamme,
og Hansen, som har sig bag Sofaen lagt,
ser sine Beregninger gjort til Skamme.
Begejstring lyser ud af Anernes Blik,
man konsumerer i store Masser
af Salmiakken, det er da en Drik
for Mandfolk — en Drik, der varmer og kradser!
Og Else bli'r favnet som aldrig før,
der skaales og skraales, saa langt bort det høres,
mens Greven rusker i Slottets Dør,
og jamrer, saa selv en Sten maa røres.
Den næste Dag, da Hansen faar tændt
sin Middags Filosofere-Pibe,
han spekulerer en Time omtrent;
til *skrappere* Midler han nok maa gribe,
og inden længe han har sin Ide,
en snedig Plan, som fortjener at fremmes;
dog let man paa hans Ansigt kan se,
at selv han ved Tanken om Midlet væmmes.
Før Midnat er alting klappet og klart;
og Aanderne kommer med Buldren og Bragen,
man bænker sig sammen hyggelig rart
— saa kommer Elselil i sit Lagen,
stille og uden ringeste Støj
hun majestætisk Fødderne flytter,
rækker dem »Vinen«, man drikker og — ptøj!
man hoster og harker og spytter og spytter!
Ja, Marsken bli'r saa ganske væk
i Hoste, at Sveden springer fra Panden,
og Drosten spytter en Time i Træk
før han faar Luft for et »Føj for Fanden!«
men Sorte Knud faar Besærkergang
og farer omkring og fægter i Blinde,
Knud Vorte synger sin Svanesang
og foretrækker saa at forsvinde!
Og snart er de alle fire paa Flugt
med en Brølen, man nærmest maa kalde dyrisk
— og Filmen ender særdeles smukt,
i hvert Tilfælde særdeles lyrisk:
Se, Else aabner for sin Gemal
de stængende Døre og trofaste Arme;
i disse ender hans grufulde Kval,
og Elses Øjne blev lysende varme.
Saa vandre de sammen til Graven sort,
og Jorden skærmende om dem sig lukker
— tilbage staar Hansen i Slottets Port
betaget i Sjælen og bukker og bukker. —
Ja saa er vi færdig, og klapppe De kan,
hvis De mener Filmen fortjener Lønnen.
— Hvadbehager? De spørger om Middelet, han
fordrev d'Herrer med? — kære, *Vand,*
det reneste klareste Vand fra Brønden!

Per Bonde.

Gratis Vægprydelser!

Et enestaaende Tilbud!

Vi lover herved Enhver, som inden den 31. December tegner sig som **Kvartalsabonnent** paa »Ravnen« — 1 Kr. 50 Øre — en **Originaltegning**, værdig til Indramning. Disse ny Abonnenter, som kommer **først** i Forbindelse med vor Ekspedition, kan vælge mellem **samtlige værdifulde Originaltegninger til dette Julenummer** (med Undtagelse af Forsiden), og naar disse saa værdifulde Tegninger er slupne op, vil andre smukke og morsomme Originaltegninger staa til Raadighed og vil blive de ny Abonnenter tilsendt pr. Post straks i Januar Maaned.

Dette er et flot og godt Tilbud, som vi haaber, at mange ærede Læsere vil benytte sig af. Husk, at »Ravnen« ser sig i Stand til at byde **første Klasses Underholdning** — de bedste Tegninger, de morsomste Tekster og de mest spændende Romaner, som noget Blad herhjemme formaar at yde, og navnlig da, naar De husker, at alt dette kun koster Dem **12 Øre om Ugen!**

Støt Arbejdernes af mange dygtige Kunstnere og Forfattere skabte Vittighedsblad, som kun venter paa endnu et Par Tusind Abonnenter for ugentlig at kunne udkomme med et Pragtnumer som dette!

Det er vort Maal — hjælp os at naa det!

Ærbødigst »**RAVNEN**«s REDAKTION.

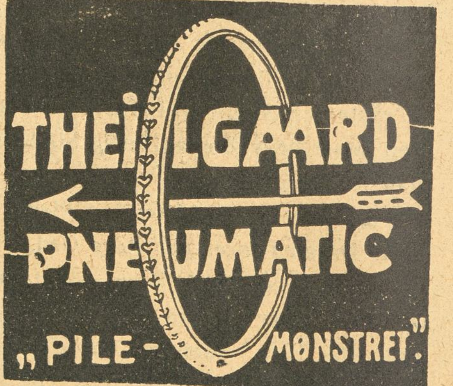

Køb Varer fra
„Français"
En gros & en detail.
16, Lille Kongensgade 16.

Sorte Stjerner.

Tegning af **Alfred Proessdorf.**

En Jul mellem sorte Kors og Grave,
en Jul uden Smil og Lys og Gave.
Det er, som de sorte Kors sig fjerner
og stiger til Himlen som sorte Stjerner.

De forenede Bryggeriers **EXPORT DOBBELT-ØL** kendes paa det røde Dobbeltsegl

»Ravnen«s Redaktion har henvendt sig til en Del af Landets største Kunstnere og kendteste Mænd og anmodet dem om at forsyne vort Julenumer med en ekstra god »Dessert« — en Vittighed eller en lille Historie, *som de huskede* blandt de mange, mange. Med elskværdig Redebonhed har Bidragyderne løst den ingenlunde lette Opgave, og vi har her den Fornøjelse at præsentere »Ravnen«s Læsere Resultatet.

Halemennesket i Odense.

Det var en Vintermorgen i Odense — for omtrent tyve Aar siden, at en ung, sprød, tynd og kold Skuespiller havde iført sig et prunkløst Formiddagsdress og derover en ikke ganske ny Ulster med Fløjelskrave og do. Opslag. Han vilde saa hurtig som muligt ned paa Gaden, for der holdt han Varmen bedre end oppe paa det kolde Tagkammer. Naa, han traadte ud af Gadedøren som en billig Konge. Hatten kækt paa tre Haar, Kraven op om Ørene, nyt Avispapir i de hullede Sko, jo, ja, det var en flot Fyr. »Jeg ligner i Grunden Byron ikke saa lidt«, tænkte den Forfængelige, thi forfængelig var han, saa det kunde blive til noget. Tænk, i Dag var der mange af Byens Folk, som saa efter ham, jo, han var vist dejlig, som han der skred frem. Der var flere, som blev staaende for at se efter ham — jo han saa vist særlig godt ud i Dag. Han kom til Strøget. Nu skulde han rigtig nyde Synet af sig selv i de store Spejlglasvinduer. Det var en Vane han havde altid at spejle sig i Butiksruderne — en bæ Vane; men denne Gang kom den ham til Nytte. Han kiggede veltilfreds ind paa det dejlige Billede; men hvad var dog det? Han stivnede af Rædsel! Han havde Hale! Ja min Salighed, han havde Hale, lang Hale. Nedenfor Ulsteren daskede Bukseselerne — dem havde han i Skyndingen glemt at knappe. Nu forstod han, hvorfor han havde vakt saamegen Opmærksomhed i Dag. Det var Halen. Det havde man jo ikke set før i Odense.

Han forsvandt skyndsomst ind i en Gadedør og her forvandledes Halemennesket i en Fart til

Deres ærbødige

Carl Alstrup.

Hørt i Tivoli.

Ved Kunstnerplænen:

Herren (stærkt betaget af at stirre paa de trikotklædte Damer i Trapetzen): Det er forresten nogle flot skabte Pigebørn, de der —

Fruen (meget kort og svær): Naa! . . . . Vi kan skam sagtens tage os ud, naar vi kommer i saadanne Dragter.

Ved Pontomimeteatret:

Faderen: Skal jeg løfte Dig Peter, saa at Du kan se paa Pjerrot.

Lille Peter: Vorherre bevares! — Jeg troede det var for Din Skyld, vi staar her.

K. Arne-Petersen.

Kære Redaktør Wessel!

En Vittighed eller pudsig Oplevelse?

Jo! 1ste Juni 1903 opførte det kgl. Teaters bedste Skuespillere Holbergs „De Usynlige“ paa Nykøbing F.s Teater med Olaf Poulsen som Harlequin. Vor guddommelige Olaf var i det herligste Lune og spillede saa betagende og overgivent som nogensinde. Selv sufflerede jeg iøvrigt to Akter og fik af Olaf følgende Anerkendelse: Du er en storartet Publikummer Holger, men en forbandet skidt Sufflør! Efter Forestillingen fejrede vi vor store Olaf ved en for mig uforglemmelig lille Fest. Dagen derpaa læste jeg i et stort Nykøbing Dagblad med enslydende Sivogn i Nakskov:

Hr. Olaf Poulsen ydede intet udover, hvad vi er vant til at se i Nykøbing!

Er den pudsig?

Holger Hofman.

Kære Wessel!

Du beder mig om en Anekdote fra mit snart noget aflange Liv. Ja, nu tror Du det er en Anekdote, men skønt hele mit Liv har været en Kæde af Anekdoter, saa kan jeg i Øjeblikket ikke huske nogen af dem.

Ja, dette er ikke nogen Anekdote. Ama'er!

Hilsen

Frederik Jensen.

En Vittighed —? Tja, man har jo begaaet adskillige slemme. For Eksempel denne:

Vi sad i en frederiksbergsk Sporvogn, og lige overfor sad en stor, stærk Nordmand.

Pludselig siger han til Konduktøren:

— Vil De holde ved *Solvej?*

Det giver et Sæt i mig; jeg bøjer mig lidt henimod ham og siger:

— Naa, De er maaske *Per Gynt?*

Min Kone saa forbavset paa mig. Og saa fortrød jeg det.

Viggo Lindstrøm.

Jeg husker en meget morsom Replik, der faldt for mange Aar siden.

En Rigmand i en By paa Fyn vilde have et stort Værelse i sin ny Villa dekoreret i maurisk Stil, og han henvendte sig i den Anledning til sin Snedker, som paabegyndte Arbejdet, dog uden at komme til noget Resultat, — han udtalte stadig: Maurisk! ja, hvor Pokker finder man Maurisk.

Rigmanden indsaa snart, at han maatte have anden Assistance, og han sendte saa Bud efter mig, som snart efter ankom til Byen, ledsaget af to af mine dygtigste Medhjælpere.

Nogle Dage efter arriverede Snedkeren. Han stod lidt og saa paa vore Forberedelser og hviskede saa til mig:

— Hør, Carl Lund, nu ingen *Mirakler — det er den Mand ikke vant til!*

Carl Lund.

En kendt vittig Forfatter var tillige en dygtig Forretningsmand — i begge Egenskaber havde han en Kompagnon.

Bemeldte Forfatter var selv overordentlig maadeholden, hvad Mad og Drikke angik, hvorimod hans ene Kompagnon ivrigt dyrkede Bordets Glæder, og den anden snavg mangt et lystigt Bæger. Saa sker det en skønne Dag, at den næsten afholdende Forfatter faar Podagra, mens hans 2 Kompagnoner er spilraske. Med Overbevisningens Varme udbrød han saa: »Næh, det er et skidt Kompagniskab! — min ene Kompagnon spiser al den gode Mad, og den anden drikker en Mængde dejlig Vin, men jeg faar sgu Podagraen!«

Vilhelm Petersen.

En af de morsomste Vittigheder, jeg mindes, skyldes den kendte for nogen Tid siden afdøde Fødselslæge Howitz. Et Par af hans Elever, yngre Læger, havde foretaget en vanskelig Operation, og Howitz kom nu ind paa Sygestuen for at erfare Resultatet. Der udspandt sig da følgende Replikskifte:

Howitz: Naa, hvordan gaar det med Moderen?

Lægen: Ja — hun døde.

Howitz: Og Barnet?

Lægen: Ja — det døde desværre ogsaa.

Howitz: Naa. *Men hvordan gaar det da med Faderen?*

Th. Stauning.

Denne morsomme Serie fortsættes i næste Numer. —

Mon De ikke skulde tegne Dem som Abonnent?

Gættekupon.

De to Ord er: ....

Fulde Navn: ....

Adresse: ....

Arbejdernes Fællesorganisations Brændselsforretning A/s

Hovedkontor:	Kontor for Detailsalg:	Plads-Kontor:
Frederiksberggade 16[1].	**Kompagnistræde 14.**	**Enghave Brygge.**
Telf. 10692	Telf. 11529	Telf. 12732

Prima westfalske Dampkul

Prima westfalske Nøddekul

Westfalske Styk- og Ægbriketter

Overschlesiske Nøddekul

Overschlesiske Smaa- og Støvkul

Prima sigtede Gaskoks

Prima westfalske Stykkoks

Smedekul — Antracitkul

Til Detailsalg i København

leverer vi følgende prima Varer til billigste Priser:

Knuste Koks

Hele Husholdningskoks

Antracitkul, Nøddekul

og Ægbriketter

Vi har Oplag i København og i næsten alle større danske Havnebyer.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 50 Øre Kvartalet, 12 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Cand. philos. Wm. I. Schmidt:

Forholdet mellem
Mand og Kvinde.

En interessant og almenfattelig Skildring af Kærligheden.

Bogen er paa ca. 300 Sider. Trykt paa fint, svært Papir og sælges kort Tid direkte fra Forlaget for kun

2 Kr. 50 Øre

Forholdet mellem Mand og Kvinde — dette evig unge, evig aktuelle Emne — forsøger Forfatteren i denne Bog at behandle og analysere ud fra Naturens og den sunde Fornufts Synspunkt.

Der findes vel næppe noget Omraade, hvorpaa der hersker — eller i hvert Tilfælde indtil den nyeste Tid har hersket — saa megen skæbnesvanger Uvidenhed. Dette er saa meget mere beklageligt, som man uden Overdrivelse tør sige, at intet Spørgsmaal fortjener større Interesse end netop dette: De to Køns Stilling til hinanden. De færreste af os tænker paa, hvor inderligt et sundt udviklet Følelsesliv er knyttet til saa godt som alle Forhold her i Livet, og dog er det saaledes, at næsten al sand Glæde, Foretagsomhed, Energi og Livslykke har sit Udspring og henter sin stadig fornyende Kraft ud af den Vekselvirkning, der til Stadighed finder Sted mellem de to Køn.

Bogen er skrevet i et klart og letfatteligt Sprog. Den giver Besked om alt og nævner alt ved rette Navn. Den vil blive læst med levende Interesse af Alle, men særlig for Ungdommen maa den siges at være af uvurderlig Betydning. Lad ikke den unge Mand eller Kvinde af ren Uvidenhed overtræde de af Naturen en Gang foreskrevne Love, en Overtrædelse, der senere i Livet kan blive Kilden til uberegnelig Sorg og Ulykke, men giv Ungdommen Lejlighed til i Tide at lære og forstaa Forholdet mellem Mand og Kvinde, thi det er jo dog den Grundsten, hvorpaa alt Samfundsliv hviler.

Bogen bestilles direkte hos Forlaget ved Indsendelse af nedenstaaende Kupon. Den leveres en kort Tid — saalænge Oplaget strækker til — for den billige Pris af 2 Kr. 50 Øre plus Porto, mod Efterkrav.

Mac Dowell: **Day Dream.**

Indholdsfortegnelsen:

Hvorledes Mennesket udvikles. Mandens og Kvindens Legemsbygning.
Kønsorganerne.
Kønsdriften og Kønsmodenheden.
Kønsdriften og Kærligheden.
Kærligheden og Samfundet.
Menstruation. — Kønsforstyrrelser. — Kønssygdomme.
Aarsagerne til kønslige Forstyrrelser.
Spørgsmaalet om en Kønsmoral.
Kønsdriftens Styrke og Beherskelse. Vanskeligheden ved at moralisere. Den absolute Afholdenhed.
Ægteskabets Oprindelse.
Monogami og Polygami.
Ægteskabet som lovordnet Institution.
Statens Indgriben i Kønslivet.
Ægteskabet og Kærligheden.
Prostitutionen. Dens Aarsager og Virkninger i Samfundet.
Prostitutionens Historie. Offentlig og hemmelig Prostitution.
Forplantningsdriften og Forplantningsønske. Forplantningens Undgaaelse.
Statens Regulering af Forplantningen.
Svangerskabet og dets Kendetegn. — Hygiejniske Forholdsregler under Svangerskabet.
Æggets Udvikling. — Normal Fødsel. — Abort. — For tidlig Fødsel.
Barnet. — Barselsengen.
Samlivet og Omgangen i Ægteskabet. — Forskrifter for Hygifte.
Kønsdriften i Forhold til Arbejde, Adspredelse, Levemaade og Sundhed.
Agtpaagivenhed overfor venerisk Smitte.
Kønslivets Betydning for Slægtens Forplantning.
Kønslivets Problem.
Afslutning.

John Børjeson: **Svømmeren.**

Skandinavisk Kunstforlag,

Strandboulevarden 27
København Ø.

BESTILLINGSSEDDEL — Ravnen. 1.

Udklippes og sendes til:
Skandinavisk Kunstforlag
Strandboulevarden 27 — København Ø.

Undertegnede ønsker sig tilsendt mod Efterkrav ______ Ekspl. af »Forholdet mellem Mand og Kvinde« til den nedsatte Pris: 2 Kr. 50 Øre plus Porto.

Navn: ______________________

Adresse: ______________________

16 Sider 12 Øre

RAVNEN

Nr. 51. Redigeret af AXEL WESSEL ✲ Torsdag den 21. December. 1916.

Tegning af Osvald Jensen.

Ak ja, saadan gaar det! *Han* slider og stræber,
Hun spreder hver eneste Krone og Øre.
Saa læsser hun paa ham, han aser og slæber
og faar endda ikke et ›Tak‹ at høre.

Hvad hjælper det, Fyren vil mukke og snakke?
Han har kun at sige sit Ja og Amen!
Mod saadan en fast lille Julepakke
kan alle vi Mandfolk pænt pakke sammen!

Køsters Mavebitter
Svane-Apotheket
god Randers velsmagende
Bør nydes overalt Faas overalt.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13. København F.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Grundlagt 1850 Grundlagt 1850
A/s De danske Vin- & Konservesfabrikker
I. D. BEAUVAIS
M. RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR
KONSERVES · FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

„Danmarks“ Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks“ Brød forhandles overalt.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes med Efterkrav. Ill. Katalog

Vi fortsætter i dette Numer med vor »Enquete«, der er ret enestaaende i sin Art. Vore Læsere vil sikket med Velbehag nyde disse saa fornøjelige Historier og Vittigheder, sendte os fra berømte danske Mænd.

MODE-GALSKAB.

Jeg husker et meget gammelt Billede og en meget spydig Tekst. Det var i Tornyrens Tid. Fruen i Huset har faaet Besøg af en ung Veninde; de har begge Tornyre paa, men særlig flot synes denne Tingest at være paa Barnepigen, som ses i Baggrunden. —

Den besøgende Dame: Nej, det var dog en vidunderlig Figur, din Barnepige har!

Fruen: Ak — hos hende er det desværre Natur.

Den besøgende Dame: Men Gud forbarme sig — *det var da rædsomt!!*

Chr. Christiansen.

Enken i Sorg.

I. Ved et Besøg hos en ung Enke, der lige havde mistet sin Mand, spurgte jeg hvordan det nu gik med hendes Humør; — hun svarede mig saaledes:

— Jo Tak kære Hr. Kapelmester, nu gaar det bedre. — Jeg har begyndt at spille lidt paa Klaver — men jeg *spiller kun* paa *de sorte Taster!*

II. En Soldat fra et Berliner-Regiment faar Ordre af Regiment-Chefen at rejse til Berlin og overbringe en Dame i Friederichs-Strazze Budskabet, at hendes Mand er falden paa Ærens Mark — Chefen beder ham sige det til Enken i de mest skaansomme Udtryk. Da Soldaten kommer til Hovedstaden, bliver han nervøs, og tager ind i en Restauration for at drikke sig Mod til. Nu bliver han i godt Humør og tager hen til den Faldnes Hustru, han banker rask paa — Damen kommer ud — og i en vældig rask Tone siger han:

— Bor Enke R. her?

— Jeg er ikke Enke men Navnet er rigtigt.

Han: — *Skal vi vædde — at De er Enke?*

III. To Skoledrenge staar og skændes om hvem af deres Forældre der er de rigeste og fornemste:

— Oh Du, min Fader er rig Fabrikant!

— Hvor Dit Doss?

— I Sweitz — han laver Hullerne til Sweitzerostene.

IV. Da jeg var ganske ung Kapelmester dirigerede jeg ved et Teaterselskab i en lille jydsk Provinsby — Orkestret var forfærdeligt — men Contrabassisten dog den værste.

Da jeg bebrejdede ham, at han jo ikke spillede efter Noderne, kom han hen til mig og sagde, at han jo ikke var Musiker af Profession; men derimod Brøndgraver, men hvis jeg blot vilde raabe til ham om Aftenen — *tyk* Streng — *tynd* Streng — saa skulde det nok gaa; nu blev jeg i godt Humør og sagde,at da han egentlig var Brøndgraver — maatte han da let kunne komme i Dybden!

V. En af vore Gullaschbaroner kom jævnlig om Natten i en herværende Nat-Café med forskellige lette Damer — men en Dag faar hans Kone den Idé, at hun ogsaa kunde have Lyst til at se Nat-Livet paa den kendte Restauration. Han tog hende med (hun er ganske uformelig tyk).

Portieren siger grinende til Manden:

— Hvad Fanden er det for een De har med idag?

— Hys, hys! De, det er jo min Kone, — *der hvor Diamant Broschen* sidder, det er foran!

Carl Gottschalksen.

Afdøde Skuespiller Kristian Mantzius — fhv. Direktør Karl Mantzius' Fader — holdt, som mange Skuespillere dengang gjorde, af et godt Glas Øl; og der fortælles, at han under en Prøve paa det kgl. Theater (det var i Krigsaaret 1864), da en Del Skuespillere var forsamlede i Skuespillerfoyeren, gik op og ned i denne og udøste sit Had til Tyskerne — især Preusserne. »Aah!« sagde han til Slut. »Jeg kunde *æde* disse Preussere.« Hvorpaa Phister stille og tørt bemærkede: »Ja, for han *har* drukket alle »*Bajrerne*«.

Bertel Krause.

En gammel Tand og en ny Hat.

For seks Aar siden fik jeg af en Dentist i det sydlige Udland en Kindtand trukken ud.

Han gjorde det hurtigt og behændigt og tildels smertefrit.

I Nat vred jeg mig under haarde Lidelser, og da jeg i Morges forsigtig følte mig selv paa Gummerne, fandt jeg til min Rædsel, at nu sad Tanden der igen.

Naturligvis kunde det ikke være den samme, og min Kone forsøgte da ogsaa at fortolke Fænomenet paa den Maade, at jeg rimeligvis i Nattens Løb havde erhvervet mig en Visdomstand. Den skulde jeg bare være glad for; thi den havde jeg længe trængt til.

Jeg gik til en Tandlæge for at høre hans Mening.

I Venteværelset var der et helt Billedgalleri af Tandpine-Patienter med indbundne Hoveder og vildt fordrejede Ansigter.

Et Øjeblik efter havde jeg Hatten og Stokken fat og forsøgte lempelig at faa listet Døren op.

I det samme hører jeg en Tordenrøst bag mig:

»Hvor Fa'en skal De hen?«

Jeg vendte mig med et Sæt. Manden havde rødt Haar og flammende Øjne.

»Værsgod, kom herind og tag Plads.«

Jeg lystrede som en Rekrut.

»Gab op!«

Jeg gabede op.

»Ha, ha! Der sidder en Rod efter en Klodrian af en Tandlæge. Den skal vi snart nappe.«

»Tror De ikke, den kan plomberes?«

»Plombere en gammel raadden Rod? Den skal herut.«

»Jamen er det ikke et lidt uheldigt Øjeblik, vi har valgt. Gummen er jo hoven.«

»Aldeles ikke. Nu skal De se.«

»Aa, Død og Pine! Maa jeg bare lige se efter min Hund. Jeg har den herudenfor paa Gangen!«

»Fanden med Hunden. Gab op!«

»Ja, men den løber!«

»Lad den løbe ad Helvede til!«

I det samme proppede han Tangen ind i Munden paa mig, og hans Øjne skinnede af Fryd. Han borede Jærnet ned i mit opsvulmede Tandkød. Jeg brølede som en Tyr. Han vrikkede og hev. Jeg hvinede som en Gris. Han gjorde et kort Ophold, og det forekom mig, at han sagde:

»Hold Deres Flab!«

Atter kastede han sig brutalt over mig. Jeg mærkede, hvorledes mit Hoved skiltes fra Kroppee. Helvedes Ild flammede for mine Øjne. Jeg bad en kort Bøn og besvimede.

Da jeg igen kom til mig selv, stod Uhyret grinende og rakte mig et Glas lunkent Vand. Jeg stak det ud til Bunden.

Han grinede igen:

»Saadan! Det er noget, der styrker. Her har De Deres Tand.«

Jeg stak den rørt i Vestelommen, betalte og gik med Tandlægens nye Hat. Den ser han aldrig mere.

Den er bedre end min egen. —

Holger Rasmussen.

„Hiv og Sving søger Arbejde".

Tegning af Emil Poulsen.

En ny og morsom Serie for Ungdommen.

Ryg

C. B. Møller & Cos

Cigarer — Cigaretter — Cigarillos — Tobakker

„Sunday Mixture“ i Daaser à 35 Øre er den bedste Tobak til Prisen.

„Brillante“ med Guld eller Kork i Æsker til 8 Stk. 0,10 — 20 Stk. 0,25 — 50 Stk. 0,60. — 100 Stk. 1,20 er den største og bedste Cigaret til Prisen.

Faas hos D'Herrer Handlende samt i Automaterne og i vore Udsalg

Østergade 1 og Østerbrogade 27.

Vinderne!

Saa sluttede da den lille Konkurrence, som opmærksomme Læsere har fulgt paa denne Side, og vi havde den Fornøjelse, da Klokken slog 7 Mandag Aften, at optælle henimod 2000 Deltagere. Samtlige Besvarelser — kun 10 var forkerte — gik naturligvis ud paa: »*Hold dette Blad*«, og Ekspedition og Redaktion i Forening foretog derefter Lodtrækningen, hvis Resultat blev følgende: Anvisningen paa de ***100 Kr.*** blev vundet af *Jacob P. Jacobsen*, Onsbjærg Mark pr. Koldby, Samsø, ***50 Kr.*** blev vundet af *I. Helsengreen*, Nicolajvej 5. C.[1] ***25 Kr.*** blev vundet af *S. M. Dreyer*, Hotel »Phønix«, Ærøskøbing. ***15 Kr.*** blev vundet af *J. Thomsen*, Cigarsorterer, Villa »Vera«, Nykøbing Mors, og ***10 Kr.*** blev vundet af *V. Klestrup*, Skydebanegade 5. St. — Vinderne har forlængst faaet behørig Underretning, og vi har kun tilbage at takke Deltagerne, som snart skal faa Lejlighed til at prøve Lykken paany.

Ærbødigst »*Ravnen*«*s Redaktion.*

Gullasch-Mortensens Vise.

Mel.: Sikken voldsom Trængsel.

1.

Gaasesteg og otte Retter Mad,
Kaffe, Havaneser — man er glad!
Mutter, kom nu her, min gamle Tøs,
nu skal vi s'gu til at slaa os løs;
Ole, træk Du kun Klaveret op,
Helga, Per og Mads i sluttet Trop
stirrer spændte ind i Træets Skjul,
Kære Børn, stem i! Nu er det Jul,
Jul, Jul, Jul, Jul, Jul, Jul,
kære Børn, stem i! nu er det Jul!

2.

Sidste Aar det var med Festen tyndt,
men i Aar har Fatter godt med Mønt:
Mutter faar en Villa, »Kattegat«,
og det er det bedste ved den, at
der har bo't en Baronesse før
— det ka' bringe Mutter i Humør,
mens Fru Madsen vil sig ærgre gul
— hun skal ogsaa vide, det er Jul
Jul, Jul, Jul, Jul, Jul, Jul,
hun skal ogsaa vide, det er Jul.

3.

Ole faar et lille Gods paa Fyn,
Per og Mads den bedste Bil i By'n,
Helga — Trold — nej, om Du gætte kan,
hvad jeg har til Dig — *en Fæstemand!*
Løjtnant i Reserven, pragtfuld Fyr,
han har saagu ogsaa været dyr:
Træd saa bare frem, Herr Løjtnant Buhl!
Fatter er spendabel — det er Jul,
Jul, Jul, Jul, Jul, Jul, Jul,
Fatter er spendabel — det er Jul!

4.

Havde vi nu blot vor kære Hans,
vilde det forøge Festens Glans;
hvor den kære Dreng dog har Talent,
overgaar deri sin Fa'r — omtrent!
Staklen fejrer nu sin Julefest
ensomt destoværre i Arrest:
han foraad sig paa en slem Klausul
netop fjorten Dage inden Jul,
Jul, Jul, Jul, Jul, Jul, Jul,
netop fjorten Dage inden Jul!

Per Bonde.

VAGABOND OG MILLIONÆR

EN SPÆNDENDE AMERIKANSK ROMAN

— Det er Løgn! skreg han. I har allesammen sammensvoret jer mod mig!

Jimmy betragtede ham koldt og vendte sig derpaa mod Arbejderne.

— Dette her er en Sag, som ikke angaar Jer, mine Venner, forsaavidt som I for Fremtiden vil kunne købe jeres Varer til Halvdelen af den Pris, I før har maattet betale, sagde han. Hr. Corbetson og jeg gør selv vort Mellemværende op. Alt, hvad I har at gøre, er at gaa tilbage til jert Arbejde.

En Stemme blandt Skaren spurgte, om der stadig vilde blive udbetalt Arbejdsløn.

— Ja, ikke blot betalt, svarede den unge Chef; men fra og med i Dag forhøjes Arbejdslønnen for hver Mand med 25 Cents om Dagen.

Der herskede et Øjebliks Tavshed; saa rejste der sig et vældig Jubelskrig som om det udgik fra en Strube. Skaren bølgede hid og did, og med nogle Hurraraab vendte Arbejderne tilbage til Bassinet, leende, støjende og rivende Corbetson og hans tavse lille Skare med sig i sin løftede Sindsstemning.

— Det var den lille Finansoperation, der gjorde Ende paa Sagen, sagde Journalisten.

— Nej, tværtimod, svarede Satterfield, nu begynder Spektaklet først . . . .

XIII. SKÆRMYDSLEN

Da Skaren havde spredt sig, gik Satterfield, Leschelles og Dukane ind paa Kontoret, for at raadslaa.

De brød først Egetræskisten op, og fik fat i de rigtige Kort, som de sammenlignede nøje med de falske.

— Det er min Sandten ikke til at undre sig over, at han var saa forfærdelig ivrig efter at blive Herre her igen, udbrød Leschelles harmfuldt, naar der i Kisten her findes saa mange Beviser mod ham, foruden hvad det dér eventuelt yderligere kan indeholde.

Han pegede paa Pengeskabet, som endnu var laaset, fordi ingen anden end Corbetson kendte Chifferet.

— Maaske findes ogsaa en Del af de Penge, han har indvundet ved sine Bedragerier, deri, tilføjede han, og dem var han naturligvis ivrig efter at faa fat i inden han forlod Pladsen.

— Saafremt han da ikke har sat dem ind i en Bank paa en Konto, indskød Satterfield. Det bedste af det hele er dog, at De, Dukane, afslørede ham inden han havde faaet strøget hele Gevinsten ved sit skurkagtige Bedrageri med Cementen. Han var ellers kommen rigtig godt i Gang. Selve Grundlaget for Bassinet er iøvrigt solidt nok og bygget paa forsvarlig Vis — han turde ikke begynde med sit Fuskeri førend vi var kommet op over Vandfladen — det vilde dog alligevel have været for forbryderisk. Vi maa nu fjerne alt det daarligt gjorte Arbejde og bygge det om . . . .

— Naturligvis, sagde Dukane, begynd straks.

— Det gør godt at vide, at vi nu endelig kommer til at gøre ærligt Arbejde, sagde Leschelles hjærteligt. Vi tager nu al Stadset bort — det skal gaa som en Leg!

De sad endnu og studerede Kortene, jævnførte og kalkulerede, da Casey og Callchau — den Mand, som havde mistet sin ene Arm i Blandingemaskinen og som Dukane var blevet Formand efter — kom styrtende ind.

— Nu er Pokker løs! skreg Casey forpustet. Der er blevet stillet et Fad Whisky op henne i Hulvejen, og det er blevet bekendtgjort over hele Lejren, at enhver gratis kan drikke saa meget, han lyster, og nu sværmer Folkene omkring Whiskyen som Fluerne omkring et Stykke Sukker. Det er et Haab man hittet paa, for at komme Dig til Livs, Jimmy.

Dukane og Ingeniørerne skyndte sig hen til Døren. De saa' Arbejderne i Grupper paa 2 à 3 forlade Arbejdspladserne og begive sig hen til Hulvejen, der skjult af Træer og Buske, laa et Par Hundrede Meter borte. Nogle af Mændene slentrede ganske sorgløst af Sted, idet de lod som om de var ude paa en ganske tilfældig Spadseretur; andre gik med ludende Hoved, akkurat som om de skammede sig, idet de kastede stjaalne Blikke tilbage mod Arbejdspladsen, medens de mere frimodige Sjæle havde sat al Forstillelse til Side, gik lige løs paa Maalet under højrøstet Skæmt og Latter. Men at alle beherskedes af en bestemt Tanke og gik mod samme Maal, saas let af Sammenstimlingen i Hulvejen. Udenfor Døren til en af Sovebarakkerne havde de mere sindige og stadige Arbejdere samlet sig, en 30—40 Mænd ialt; for dem udgjorde Spiritus ikke nogen Tillokkelse.

— Nævn blot Ordet «Whisky» til de Fyldebøtter dér, og det vil være som om de aldrig havde hørt Tale om den lovede Lønforhøjelse, mumlede Callahan og pegede med Tommelfingeren i Retning af Hulvejen.

— Ja, og om en halv Time er det en Skare hylende Ulve, vi faar at gøre med, sagde Casey.

— Tror De, der bliver Spektakel? spurgte Jimmy uroligt.

— Ja, det ved Gud, jeg tror! Hvorfor tror Du ellers Lauter og Corbetson har hentet et Fad Whisky fra Tunneltown, om ikke for at gøre det hedt omkring Ørene paa os? Naar de Uslinger har drukket sig plakatfulde, slaar de alt i Stykker, de kan faa fat i, og er i Stand til at begaa alt, det skal være . . . .

Jimmy kastede et Blik over mod Hulvejen.

— Kan vi ikke drive dem bort fra Whiskyfadet? spurgte han.

— Nej, det vilde være lettere at drive en Flok tørstige Køer væk fra Vandingsstedet! Folkene vilde gerne ofre Livet for dette Whiskyfad, nu de engang har lugtet det. Vær nu fornuftig og lad dem være i Fred — men hold Dig rede, siger jeg Dig. Jeg har før set et Par Arbejdspladser blive hærgede, takket været Whiskyen.

— Ja, drive dem bort fra Whiskyfadet vil være umuligt — det skal der en hel Hær til, og det er maaske ikke tilstrækkeligt, indskød Casey.

I dette Øjeblik gav Dampfløjten Signal til, at Klokken var 1 og Middagstiden altsaa forbi. Til Svar hørtes der kun nogle harmfulde Raab fra Kløften.

Jimmy stod og stirrede derhen med en beslutsom Mine. Det ærgrede ham, at Corbetson havde haft Held med sig i sin Plan overfor ham, selv om han havde en Mistanke om, at det var Lauter, der var Planens Ophavsmand. Han besluttede at gøre et kraftigt Modtræk.

— Lad de Folk dér komme herhen, sagde han og pegede paa Arbejderne udenfor Sovebarakken, der var tvivlraadige om de skulde gaa til deres sædvanlige Arbejde eller ikke.

Casey udstødte et Raab, og et Øjeblik efter stod Arbejderne udenfor Kontordøren.

Med nogle kraftige Ord udtrykte Jimmy sine Tanker om Fyldebøtterne, medens han samtidig overøste sine Tilhørere med Ro for deres Trofasthed. Han vilde gerne vide, om de vilde staa paa hans Side, hvad der end hændte, eller om de ikke vilde. Vilde de det, saa skulde de faa 10 Dollars om Dagen, indtil Ordenen blev genoprettet, og hvis de kom til Skade under eventuelle Slagsmaal, indtil de atter var blevet helbredede. Han vilde ikke have Folk, der forlod ham, naar det begyndte at gaa hedt til, i sin Tjeneste, men kun Folk, der vilde kæmpe tappert indtil Lauter og hans Staldbrødre var blevet fordrevne. Han vilde nu leje dem til at slaas, ikke til at arbejde — de, der havde Lyst, kunde skrive deres Navn paa en Liste, saa at man siden kunde se, hvem der skulde have Ekstrabetaling. Desuden skulde enhver, som stod paa hans Side, faa en Dollars mere om Dagen saa længe han arbejdede paa Bassinet.

— Lad Æreslisten gaa rundt, Casey, sluttede han, meget veltilfreds med sin improviserede Tale.

Talen blev modtaget med høje Hurraraab. Folkene formelig trængtes for at komme til at tjene en saa spendabel Arbejdsgiver.

Satterfleld, som hidtil havde været en stum Tilhører, vendte sig med en skælmsk Mine mod sin unge Chef.

— De sparer ikke paa Løfter.

— Jeg hørte engang min Fader sige, at man ikke skal se paa Pengene i en kritisk Situation. For Resten er det ikke mig, som betaler.

— Bare Selskabet vil betale?

— Jo, om jeg saa skal piske det til det, svarede Jimmy bestemt.

En halv Time senere stod Dukanes Krigerskare udenfor Kontoret, 40 Mand-Mand stærk og bevæbnede med Økse- og Skovleskafter fra Handelsboden.

Casey, Callahan og Martin, Kuskenes Formand, der alle tre var blevet valgt til Anførere, gav deres Folk de fornødne Instruktioner og fremhævede navnlig det fordelagtige i at holde godt sammen og at kæmpe i sluttet Orden.

Inde paa Kontoret var de andre forsamlede — Satterfield, Leschelles, Doktoren, Kendle, Hop Spencer, Journalisten og Dukane. Medens de sad og talte sammen, hørte de af og til gennem den aabentstaaende Dør høje Raab og Hyl nede fra Hulvejen. Det var et Tegn paa, at Spiritusen begyndte at virke paa Fyldebøtterne, der var godt hundrede i Antal.

De mest udsatte Punkter — thi farligt kunde det blive, naar Corbetsou og Lauter hensynsløst hidsede Folkene op — var Kontoret, Maskinhuset og Krudthuset.

Medens Kontoret sikkert vilde blive Corbetsons hovedsagelige Maal, vilde den drukne Arbejderskare, naar den mødte Modstand, sikkert søge at ødelægge de Dele af Anlægget, der var mere modtagelige for Skade. Enhver alvorlig Skade paa Maskinhuset, Blandings- eller Stenknusningsmaskinen vilde kræve en indviklet Reparation og fremkalde en lang Afbrydelse i Arbejdet. Stenknusningsmaskinen, der laa paa den anden Side af Dalen et Stykke fra Lejren, havde sin egen Arbejdsstyrke og sin egen Sovebarak; Maskinen var endnu i Gang, saa Folkene dér vidste øjensynligt næppe noget om Revolutionen. De fik hjælpe sig saa godt, de kunde, thi at sende en Del af den foran Kontoret opmarscherede Hær derhen, vilde være at splitte Styrken og kunde blive til ubodelig Skade.

Hvad Maskinhuset angaar, saa kom Maskinisten netop ind paa Kontoret, sodet og overstænket med Olie, for at spørge, om Ilden skulde slukkes eller holdes vedlige.

— Er det blot de Fyldebøtter! sagde han, da han var blevet sat ind i Situationen. Dem skal jeg nok tage mig af. Jeg sætter blot en Slange til Dampkedlen, og den første, som stikker Næsen indenfor, skal blive skoldet som en Gris! Koghedt Vand er godt! Lad dem bare komme!

Og dermed vendte han tilbage til Maskinhuset, for at ordne sit ejendommelige Artilleri.

— Han er Mand for at gøre det! sagde Casey med et bredt Smil.

Der indtraadte nu en Pause.

Dukanes Krigerskare havde kastet sig i Græsset udenfor Kontoret. De skæmtede og lo, oplivede ved Udsigten til et lille gemytligt Slagsmaal midt i Hverdagens Ensformighed; de drillede hinanden, pirrede til hinanden med deres Vaaben, og talte om Udsigten til et længere Hospitalsophold efter Slagsmaalet som om noget ganske dagligdags.

Dukane og hans Forbundne anstillede Betragtninger over, hvad Arbejderne i deres Rus vilde kunne finde paa, og de kom til det Resultat, at hvis det lykkedes Corbetson og Lauter at ophidse dem, saa de rottede sig sammen og rykkede frem, vilde de være i Stand til enhver Misgerning.

Journalisten alene var i Virksomhed; han havde trukket sig tilbage til en Krog af Kontoret, og her sad han og bryggede sin Beretning om James A. Dukane juniors mere og mere spændende Æventyr; han syntes, at alt gik som det skulde, og var udmærket tilfreds med hele Situationen.

— Dér kommer de! sagde Satterfield, som havde taget Plads ved Vinduet.

En Skare Mænd kom frem fra Hulvejen. De standsede og stirrede op mod Lejren, øjensynlig i Tvivl om de skulde gaa videre eller standse. Men flere trængte paa bagfra, og tilsidst kom der Fart i hele Sværmen. Man kunde tydeligt se, hvordan De trængtes omkring Corbetson og Lauter, som holdt Taler til Dem. Saa, skreg de Hurra nogle Gange, og rykkede derpaa frem i en tæt, uordnet Klump.

Den trofaste Skare foran Kontoret havde rejst sig, alle paa en Gang, tavse, vagtsomme, alvorlige og med rynkende Øjenbryn.

Callahan gik frem og tilbage foran Fronten.

— Jeg har kun en Arm, Drenge; men jeg kan alligevel godt klø et halvt Dusin af de Fyldebøtter der, sagde han. I skal se det bliver rigtigt livligt, bare vi først kommer i Gang. Hvis I vil give dem ordentlig Kanel, saa slaa dem først over Skinnebenene, og naar de saa bøjer sig ned, oven i Hovedet. Det er den bedste Maade at kæmpe paa, mine Venner — Callahan har Forstand paa Slagsmaal!

Folkene tog mod hans Raad med en samtykkende Grimace; nogle raabte højt, at det var et glimrende Raad.

At Angriberne havde faaet Øje paa dem, fremgik tydeligt af deres høje Hyl og fornærmelige og udæskende Tilraab. Fra først at have været begærlige efter Spiritus, var de nu blevet helt ophidsede og troede, at de var Genstand for et Bedrageri fra Dukanes Side. Nogle af Dem var allerede stærkt berusede, ravede og dreves kun frem ved de andres Eksempel. Men det var ikke dem, Forsvarene regnede med; det var de kraftige og hensynsløse, professionelle Slagsbrødre, og de udgjorde det overvejende Antal. Og var allerede begyndt at udslynge Trusler og flammende Eder mod Dukane og Ingeniørerne.

I deres Midte gik Lauter og Corbetson. Den første skulde øjensynlig lede Angrebet mod Kontoret; den sidste gik med usikre Skridt og med et hensynsløst, desperat Udtryk i sit af Whisky glødende Ansigt.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

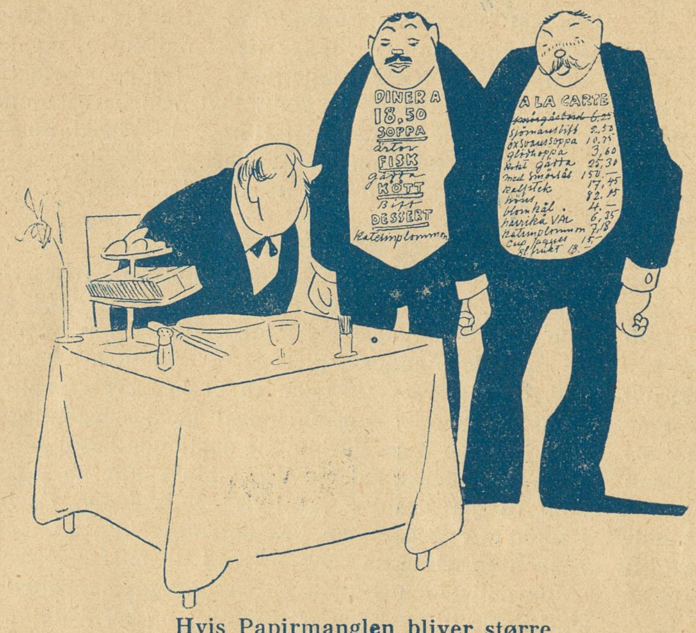

Hvis Papirmanglen bliver større.

(»Søndags-Nisse«)

Damen i Logen med Kikkerten: »Uh, den Røver, nu ligger han paa Knæ paa Scenen og siger akkurat de samme Ord, som han sagde til mig i Gaar. Jeg har altsaa kun været *Generalprøve* for ham!« (»Fliegende Blätter«)

Underjordiskt.

— Kyss mej, men kyss mej långsamt, för jag har sorg! (»Strix«)

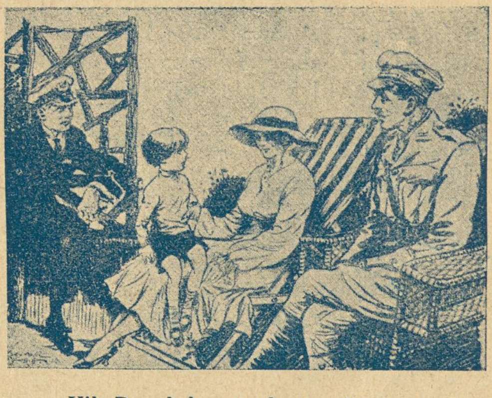

»Vil Du løbe ned og hente min Taske, Bobby?«

»Ja, Tante, men vil Du love mig, at Du ikke lader nogen tage min Plads, medens jeg er væk!«

(»London Opinion«.)

»Endelig kan en af os igen dø af Alderdomssvaghed — nu efter at Hjemmeslagtningen er forbudt! (»Simplicissimus.«)

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød Indmad

Jul — — Jul!

Bagende, stegende, travle Kvinder,
Smaabørn, der længes med hede Kinder,
den muntre Sang om „et godt Stykke Sul" —
Se, allevegne jeg finder
et Tegn paa den kommende Jul.

Ak, tør jeg „blive som Barn" og smile?
Ak, tør jeg sætte mig lunt til Hvile,
Mens Verden rødmer af Blod og af Brand?
Mens Millioner maa ile
til Dødslegen Mand imod Mand?

Jo, jeg vil stryge det af mig, glemme,
døve mit Øre for Hadets Stemme,
og nynne ældgamle Julekvads Ord,
takke for Freden herhjemme
og drømme om „Freden paa Jord."

Se, der er Mor med de brune Kager,
Æbler og Godter og lækre Sager —
saa le, min Pusling og syng som en Fugl,
hop i din Stol, saa det knager,
kys Far og sig — Glædelig Jul!

Af en Spiseseddel.

Bouillon		40	Øre
do.	med Æg	70	«
do.	med Fedtperler	90	«

*Vi tre Svende paa Rad meddeler herved, at **Nytaarsnumeret** af »Ravnen« bliver vældigt sjovt og fremragende. Det indeholder bl. meget andet følgende Bidrag, som **intet andet Blad i** Danmark kan komme paa Siden af: »Politidirektøren paa Krigsstien« (Hp. Hansen.) »Hiv og Sving som Ildbude« (Emil Poulsen.) »Bismarck og Fredsenglen« (G. Bryn.) Psilanders Ankomst til Amerika (Osv. Jensen.) »Krigsdjævlen revner« (P. V. Hansen.) Skaf os Abonnenter, kære Læsere, **saa faar vi hver Uge et Pragtnumer af „Ravnen"!***

Et Par Juleadresser.

Sandheden har taget Ophold paa Maanen, *Ærligheden* er paa Hospitalet, og *Retfærdigheden* ligger paa Kirkegaarden. Deres Majestæter *Døden* og *Djævelen* har ikke slaaet sig til Ro noget Sted, men farter endnu det halve Evropa rundt.

Sukkerkort.

Meddelelsen om, at vi nu skal have Sukkerkort har gjort gamle rutinerede Toddydrikkere noget Sukker-kortaandede, de haaber det hele er Luftkasteller eller i al Fald kun et Sukker-Korthus. Noget Tegn paa Fremsyn mener de ikke, det er — snarere et Tegn paa Sukker-Kortsyn!

Falsk.

Tro aldrig Folk og Mønt for godt,
jeg har bemærket længe,
at Pengene gør falske Folk,
og Folk gør falske Penge.

En gemytlig Jule-Svend. Tegnet i en „Streg".

Zoologisk Haves Flytning.

Der er Tale om at flytte Zoologisk Have til Ermelunden, hvorfor ikke flytte den ind i selve Byen?

Witzansky kan nok huse mer' end
én »*And*«
paa Strøget »*Løverne*« opvises kan.
I Palmehaven man »*Dompapper*« ser,
og »*Hajerne*« i Nyhavn eksceller'.
Assessor Thorup han kan jo faa
»*Æsler*« — til at sætte bag Laas og Slaa.
»*Bjørnene*« kan danse hver Nat efter 2
med »*Trækfugle*« ude paa Vesterbro.
men *Ræven?* Derom Du vilde ha' spurgt?
Den lister nok ind ad Rigsdagens Port!

Set i Teatrene de sidste Dage: Direktør *Skaarup* (»Gulddaasen«), Fru *Dagmar Heinemann* (»Som vi elsker —«), Redaktør *Nordentoft* (»En Kristen«), Fru *Slott-Møller* (»Den politiske Kandestøber«), Direktør *Jllum* (»Avertér«), Redaktørerne *Kalko* og *Witzansky* (»Paa Anklagebænken«), Skuespiller *Johannes Poulsen* (»Fjærnt fra Danmark«), en bekendt Fiskeeksportør, (»Den rige Fugl»), anset Klausulbryder(»Lazarus«)

Aa, lille Mand, vil Du ikke nok tegne Abonnement paa »Ravnen« nu med det samme? Det er jo alligevel et Ugeblad, man kan være bekendt at holde. Det har de bedste og mest spændende Romaner, den morsomste og originaleste Børneside, som vores Drenge er helt vilde efter, og »Ravnen«s Billeder er der alligevel mere Mening i end i alle de andre Blades Glansbilleder tilsammen.

Bestil »Ravnen«, kære Mand, det er jo dog kun 12 Øre om Ugen for 16 morsomme Sider!

»Ravnen«s Boglegat.

»Ravnen« har i Anledning af Julen oprettet et Boglegat, der gratis uddeler Bøger til forskellige Venner og Bekendte. Vi nævner her nogle enkelte af Legatnyderne. Psilander har vi betænkt med »Mer end Perler og Guld«, I. C. med »De svandt, de svandt —«, Folketingsmand Fraenchel med »den tavse Dansker« og Assessor Thorup med »Den store Bastian.« Til Becker har vi en Bibliofiludgave af Huslejeloven, til Poul Jacobsen en A. B. C. og til Poul Rasmusen den lille Tabel samt et Uddrag af Sporvej'sregnskaberne. Asger Karstensen faar »Blæksprutten«, Holger Petersen skal have »Svikmøllen«, og Anti-Salgsstudenterne sender vi et større Antal af »Børnenes Juleroser«.

Danske Barberere i Karikatur.

H. V. Johansen, Holmens Kanal 24.

SPIRÆA

Sæbens store Fremgang skyldes dens ganske specielle Egenskaber, som gør den til Yndlingssæbe for alle, der een Gang har prøvet den, den er Hjemmenes Toiletsæbe i særlig Grad.

Enefabrikanter:
Kaalunds Sæbefabriker, Kolding.

En Historie i F-Dur.

Forleden fejredes Frederiks femtende Fødselsdag. Frederik fik fri fra Frandsens. Flere Fættere fra Falster fik Ferie.

Forøvrig fortalte Fabrikantens Finn Fanny, fortiden Finns Forlovede, følgende fra Fødselsdagen:

»Formiddagen forsvandt, Frederik fiskede Flyndere for Fætteren. Fødselsdagskringlen, Fromagen, Fignerne, Ferskenerne fortæredes. Forskellige Forlystelser foranstaltedes, Frederiks Far, Forvalteren, fortalte frygtelige, forbavsende Fortællinger fra Frankrigs fjerne Fronter for Fætrene. Faster Fie fingrede flittigt Fiolen, Franciska Faron fremtryllede fra Fortepianoet flere forskellige Fædrelandssange.

Forresten fik Frederik fra Frandsens fint Fodtøj, fra Frankrig fem Francs, fra Frode Frugt, fra Familien Frakke, Fingerringe. Fyldepen, foruden flere flotte Foræringer.«

Han: »Tag og læs med lidt mere Eftertryk.«

Hun: »Ja, men der staar foran: »Eftertryk forbydes.«

Paul Westermann.

ÆGGERBECKS
ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer·Huden
Alles Yndlingssæbe

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
PRÆMIE-RESERVE over 14 Mill. Kr.

THEILGAARD
PNEUMATIC
„PILE-MONSTRET."

Køb Alfa Margarine

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

E. Frantzen, Valdemarsgade. En Gang i det ny Aar skal vi se at faa Plads til Deres Tegninger.

Gustav Halldin, Nykøbing. Vi skal gøre os Umage for at faa Deres Morsomheder anbragt.

R. Bondesen. Den fra Politistationen vil blive benyttet.

Møbler
Sengeudstyr Kredit fra 4 Kr. mdl.
CHRISTOFFER LARSEN
73 Godthaabsvej 73.

Forlov-elses-ringe
Københavns Specialforretning.
Gothersgade 34, Th. Halgreen
Lige for Regnegade. — Grundlagt 1880.

Tegning af Aksel Jensen.

En herlig Juledrøm (Bemærk Priserne!)

Gaade.

Kan Du nævne mig en Gave, som man modtager paa samme Tid, som man skænker den bort, og som enhver skænker saa meget desmere bort af, som han selv holder af at modtage det, og hvoraf tusind veje lige saa meget som et?

Et Kys.

Navneopgave.

En berømt dansk Komponists Navn lader sig bestemme ved Hjælp af følgende Angivelser: Sættes i Stedet for Alfabetets Bogstaver de tilsvarende Tal — begyndende med 1 for a, 2 for b osv. — saa faar man et fircifret Tal, hvor Summen af Cifrene er 14. Det første Ciffer er lig Summen af de tre sidste, og Produktet af de to første er lig 7. Hvilken Komponist er ment?

Gade.

Gaade.

Jeg taler ikke og er dog ikke stum; jeg tænker ikke og har dog Tanker; jeg glemmer ikke og har dog ingen Hukommelse; jeg taler altid, men lader ingen tale med mig; jeg hører ikke, og den, jeg taler til, behøver heller ikke at kunne høre, og dog taler jeg kun, naar man ønsker, at jeg skal gøre det.

En Bog.

Underholdningsopgave.

En Mand, en Bjørn, en Ged og et Kaalhoved skal sættes over en Flod i en Baad, der kun kan tage to af disse Væsener ad Gangen. Hvorledes skal dette iværksættes, naar hverken Bjørnen og Geden eller Geden og Kaalhovedet maa være sammen, med mindre Manden er der?

1. Mand og Ged over, Mand tilbage. 2. Mand og Bjørn over, Mand og Ged tilbage. 3. Mand og Kaalhoved over, Mand tilbage. 4. Mand og Ged over.

Dansk Korn Snaps
FUSELFRI BRÆNDEVIN
AKTIESELSKABET KJØBENHAVNS SPRITFABRIKER

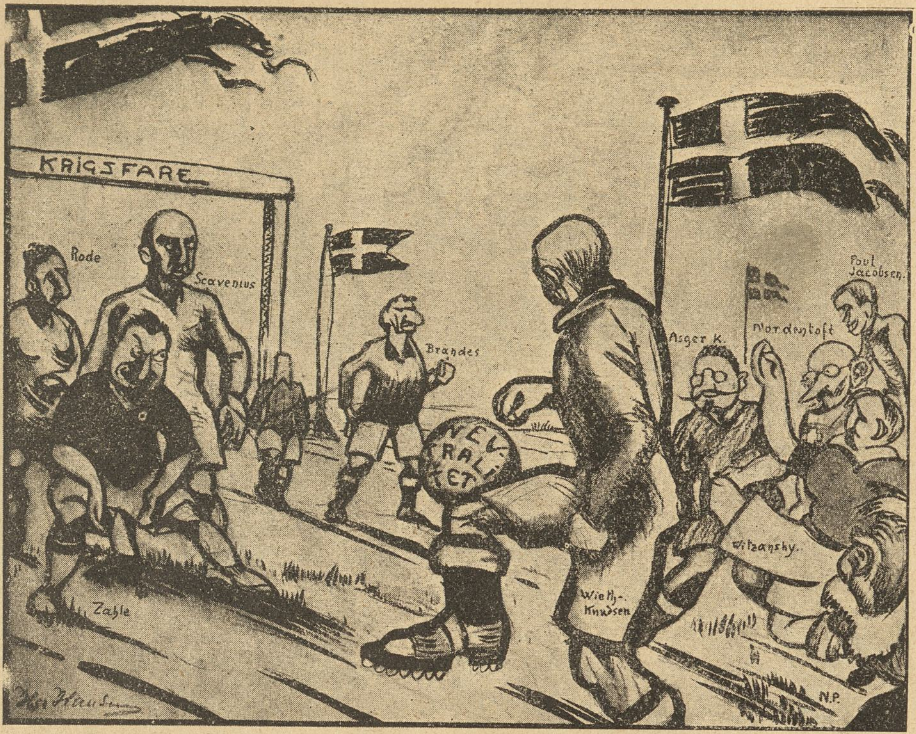

Tegning af Hp. Hansen.

Her kan man ganske rolig sværge,
de Krigsgale laver ikke et Maal.
De bliver sikkert — og det vil dem ærg'e —
trods Fiskemanglen svært til — Aal!

Den kloge Hund.

En gammel Dame havde lejet en lille Villa for Sommeren. Til Villaens Indbo hørte ogsaa en Hund og en magelig Lænestol. Den gamle Dame kunde godt lide at sidde i Lænestolen, men den var Hundens Yndlingsplads. Hun turde imidlertid ikke jage Hunden bort, for hun var lidt bange for den, men saa plejede hun at gaa hen til Vinduet og raabe: Der er Katten! Øjeblikkelig fløj Hunden hen til Vinduet og gøede — og imens anbragte Damen sig i den magelige Stol.

En Dag kom Hunden ind i Stuen, og i Stolen sad den gamle Dame. Hunden gik langsomt hen til Vinduet og kiggede ud. Pludselig bliver den ophidset og giver sig til at gø som en rasende. Damen skyndte sig hen for at se, hvad der var i Vejen — og to Sekunder efter laa Hunden i Stolen.

Plads ledig.

En Mand, der var kendt for at være en stor »Embedsjæger«, kom en Dag op til en dansk Minister og raabte: Hr. Minister, jeg hører at Departementchef N. N. er død; har De noget imod, at jeg indtager hans Plads?

Ministeren svarede: Ikke personlig — *hvis De kan arrangere det med Begravelsesvæsnet!*

Fra Sikringsstyrken.

Kaptajnen: Jeg ved ikke, hvad det er, Mandskabet knurrer over. Jeg synes, denne Suppe er ganske god.

Nr. 64: Ja, hvis det var Suppe, vilde vi vel ikke knurre, Hr. Kaptajn, men vi har faaet den udleveret som *Kaffe!*

Regnfuldt.

Det havde regnet ustandseligt, og den drivvaade Turist slog for tyvende Gang sin Paraply op og søgte Ly i en Port. Her stod en Mand.

— Væmmeligt Vejr, sagde Turisten.

— Skrækkelig, svarede Manden.

— Har det regnet længe her, spurgte Turisten.

— Jeg tør ikke sige det, svarede Manden — for jeg har kun levet her i fem Aar.

Men —

Opvarteren: Denne Vin er udmærket til Mad.

Gæsten: Jamen ikke til Drik!

„Kollegiale Karikaturer".

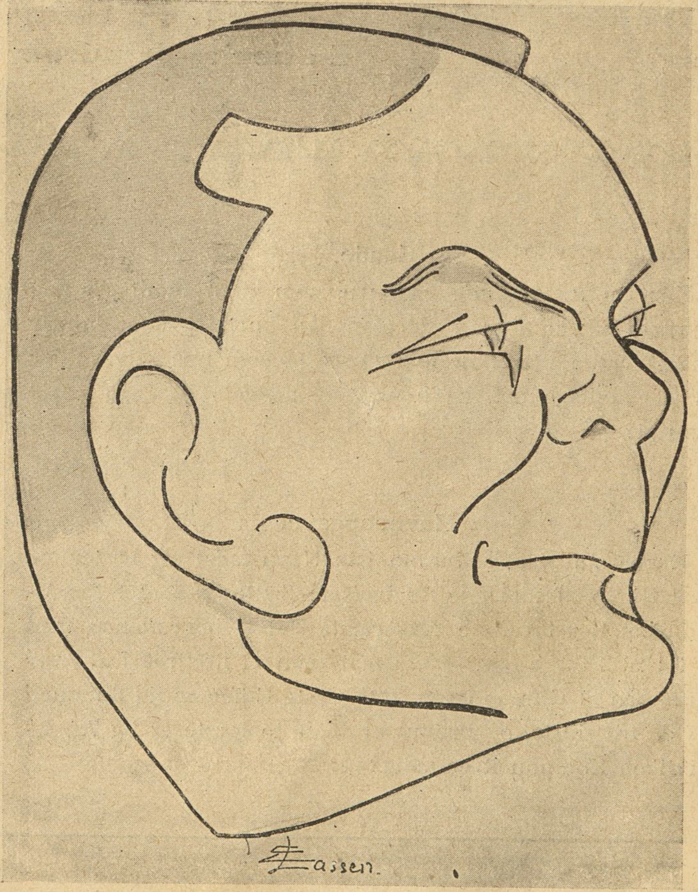

Tegning af Skuespiller Erik Lassen.

Holger Reenberg.

DFB Ikke alene Afholdsfolk men **alle**, der ønsker ekstraktrigt og skattefrit Øl, forlanger DFB
De forenede Bryggeriers **Krone Lagerøl** og **Krone Pilsner**

Krigs-Dansen

Tegning af Alfred Proessdorf

omkring Juletræet, Aaret 1916.

Hold „Ravnen“ — saa faar De et glædeligt Nytaar!

Den tamme Krokodille.

Humoreske af **Orla Bock.**

Jeg har en god Ven, der hedder Petersen, og jeg sætter stor Pris paa ham, for han er nemlig i Besiddelse af en vidunderlig Fantasi, og naar jeg kun vilde sørge for det fornødne Antal smaa Sjusser, saa fortæller han mig de skønneste Eventyr, som ville faa selveste H. C. Andersen til at blegne.

»Jeg har en Broder, som er Skibskaptajn,« fortalte han mig forleden Dag, »og da jeg er udpræget Dyreven, saa bad jeg ham en Gang om at tage et eller andet lille Dyr hjem til mig fra de varme Lande. Jeg havde tænkt mig en Abe, Papegøje eller Kænguruh, eller saadan noget, men til min store Overraskelse kom han hjem med en dejlig Krokodille.

Det var jo ikke lige det, jeg havde ventet, men min Broder sagde, at det var et rart skikkeligt Dyr, og det gjorde ham ligefrem ondt at skilles fra den, og saa lovede jeg, at være ligesom en Fader for det lille Væsen, og saa beholdt jeg det, og det fortryder jeg ikke.

Det var jo ikke saadant et lille Kræ, som man ser i Menagerierne, men paa den anden Side var det heller ikke saadan et Uhyre, som man læser om i Rejsebeskrivelserne, og som kan sluge en Elefant. Den var bare saadan af Middelstørrelse og kun circa 150 Aar gammel. Den logrede med Halen og kiggede paa mig med sine gode, kloge Øjne ligesom den vilde sige, at vi skulde nok komme godt ud af det, og min Broder sagde, at den er ligesaa from som en Missionær, men derfor behøvede jeg ikke at lægge mig til at sove til Middag med Hovedet inde i Gabet paa den.

Jeg kan ikke nægte, at det vakte en vis Opmærksomhed, naar jeg spadserede ned ad Gaden med den i en lille Lænke. Folk sagde: »Det var en sjov lille Grævlingehund!«

Og den trivedes udmærket, og den kunde finde paa de grinagtigste Spillopper. Min Kone havde en gammel Hankat, som jeg for Resten ikke kunde fordrage, og i den første Tid vilde den være næsvis mod Krokodillen; men det blev den hurtig vænt af med. Krokodillen — vi kaldte den forresten aldrig for andet end »Dillen« — tog bare ganske rolig Katten, og smækkede Kæberne sammen om den, og saa beholdt den Fyren inde i Munden et Par Timers Tid, og naar den saa syntes, at Katten havde siddet tilstækkelig længe i mørk Arrest, saa blev den spyttet ud. Det kurerede fuldstændigt Katten for Næsvished, og da den havde faaet den Omgang et Par Gange blev den skikkelig. Sidste Gang den blev spyttet ud manglede den forresten Hovedet.

Vor Nabo havde en lille Gris, og den fik en Dag den samme Behandling, bare med den Forskel, at den aldrig blev spyttet ud.

Siden jeg fik Krokodillen i Huset, fik jeg ogsaa Lov til at have mine Æbler og Pærer i Fred — den er meget bedre end en Lænkehund. Den lister sig ligesaa stille omkring, og naar den saa opdager en Dreng, der kom for at stjæle Æbler, saa var den jo ikke saa tosset, at den gav sig til at bjæffe og skælde ud som en dum Hund, og vække hele Nabolaget; — nej, den ventede til Drengen var oppe i Træet, saa stak den bare Halen i Vejret, og gav ham saadan et Smæk, at han røg ned, og saa greb den ham i Munden. Saadan en Dreng kom aldrig igen.

Sommetider kunde »Dillen« jo ogsaa gaa lovlig vidt i sin Nidkærhed. Vi havde en Gang et lille Sommerselskab, og da vi sluttede hen ad Natten, manglede der et Par af Gæsterne. Det var en ældre »ung Pige« og en ganske ung Mand. Jeg havde godt lagt Mærke til, at Damen havde lagt an paa Knægten hele Aftenen, og efter Aftensbordet, hvor vi fik nogle lange Snapse, lykkedes det hende virkelig at faa lokket ham med ned i Haven. Der var aldrig nogen der saa dem siden. Et af Bladene skrev en rørende Historie om, at hendes Forældre havde sat sig imod deres Forbindelse og derfor var de flygtet sammen til Australien, for uforstyrret at kunne nyde deres unge Kærlighed. Men jeg tror nu nok at »Dillen« kunde have givet bedre Besked, for den gik i flere Dage efter og havde sure Opstød, og vilde ingenting nyde.

Desværre mistede jeg det kære Dyr paa en lumpen Maade. Jeg havde den med en Morgen, da jeg sejlede ind fra Landstedet med Sunddamperen, og saa var der en morgengnaven Etatsraad, der ikke kunde lide min »Dille«, som sparkede den overbord og saa druknede den.«

Jeg tillod mig spagfærdig at bemærke at Krokodiller i Almindelighed kunde svømme.

»Det kender jeg ikke noget til, — *min* kunde i al Fald ikke, — men den har maaske glemt det, fordi den aldrig kom i Vandet«, — sagde Petersen uanfægtet og blandede sig den sjette Sjus.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen“, Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, **Harald Hansen,** Telf. 10392.

Spis Middag

Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café

(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS

Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 81, 1. Bagb.
Telefo. Palæ 2056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri

Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,

ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Tandlæge Edv. Møller,

Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

HERMAN JUST'S

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opspætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.

J. P. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

„RAVNEN„ udkommer hver Torsdag

Arb. Ligkistemagasin.

4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

MÜLLERS HOTEL

(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 1,25 o Middag à 70 Øre.
Nørre Farimagsgade 57.

Det noterer jeg, at Worning & Petersens

Xeroform Sæbe

er den bedste. faaes overalt à 32 Øre pr. Stk.

Laurits Byrge,

Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

Køb Varer fra „Français“

En gros & en detail.
16, Lille Kongensgade 16.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

TEL. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684. 3349

Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, Fedevarer, Konserves. samt Margarine, Smør og Æg, Ost. **Fjerkræ.**
13. Højbroplads 13.

Tilskære & Sy-Kursus

Tilskæring af Dame og Herre garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler
Spadseredragter og
Underbeklædning.
Prospekt sendes.

Københ.s Tilskærer-Akademi, Stormgade 16. Telf. Byen 4677

—Danmarks fineste Taffelvand—
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!

faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.

Generaldepot: Rømersgade 15. Telefoner 9256—9257.

Forsamlingsbygningen „Jylland“

Randers.
anbefaler sine hyggelige Restaurations- og Selskabslokaler J. ANDERSEN.
Telefon: RANDERS 344.

Forsamlingsbygningen

Helsingør
(Helsingør Folketeater)
anbefaler sine hyggelige
Restaurations- og Selskabslokaler.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Folkets Hus Enghavevej 40

Telf. Centr. 2589. SØREN HANSEN

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 50 Øre Kvartalet, 12 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade,

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af P. V. Hansen.

— Hvor tarveligt at vise sig i en saadan Forfatning!

— Ja, og saa skal man her i Julen mindes om, hvad vi engang selv har været!

C. W. OBELS Normal-, Kentucky- og Smal-Skraa i imprægnerede Æsker 10 Øre.

NYTAARS NUMER 12 øre

RAVNEN

Nr. 52. Redigeret af AXEL WESSEL ✲ Torsdag den 28. December. 1916.

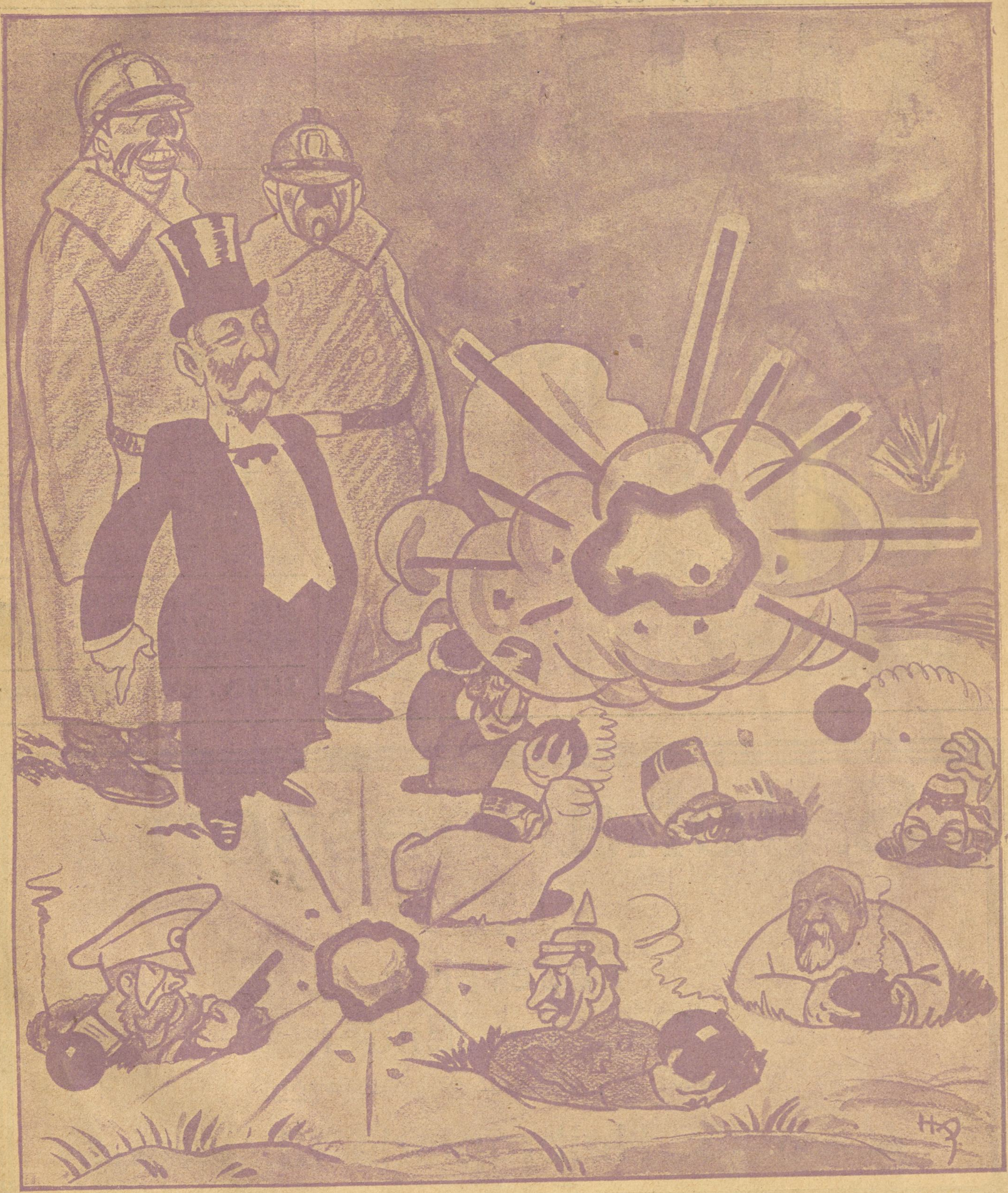

Tegning af Hp. Hansen.

Eugen Petersen: Har d'Hrr. ikke hørt, at jeg ingen Nytaarsskydning vil ha'?

Tilskære & Sy-Kursus

Tilskæring af Dame og Herre-garderobe, Sy-Kursus f. Kjoler Spadseredragter og Underbeklædning. Prospekt sendes.

Københ.s Tilskærer-Akademi, Stormgade 16. Telf. Byen 4677

Tandlæge Edv. Møller,

Købmagergade 30, 2.

udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

HERMAN JUST'S

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opspætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 v. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.

J. P. Nielsen

Frederiksborggade 32.

à la Carte hele Dagen.

Foreningslokaler anbefales.

Telefon 144.

HANSONS STEMPELFABRIK NYØSTERGADE 2.

TF. 354. MÆRKEPLADER

Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Wilsons Gummivarelager

12, Gothersgade 12.

Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

„RAVNEN„ udkommer hver Torsdag

S. Johannesson A/S

Statskontrol.

Fedevarer,
Gæs og Ænder.

Telefoner: 3684 — 3349 — 4722.

St. og Kj. **13, Højbroplads 13.** St. og Kj.

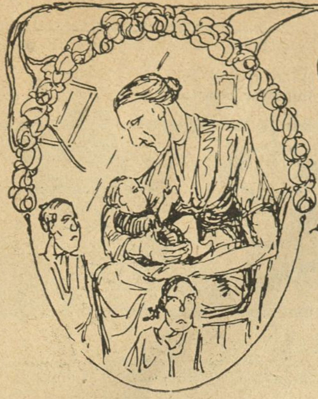

NYTAAR

Guldaaret svandt. — Det var Glans og Stank,
det var Fest og Klang af det gule Guld —
— Og mangt blev kroget, der før var rankt,
og Skæbner voxed, og Skæbner sank,
mens Døden høsted sin Lade fuld!

2

Guldaaret — Aaret af Sult og Nød,
af Ynk og Spot og af ondt Fordærv!
Hvor Latter braged, mens Vinen flød,
hvor Smaabørn græd om det haarde Brød
og leved af Taarer og ussel Skærv!

3

Der stiger et Raab, et Forbandelsens Kor
fra alle de smaas og fattiges Flok!
Der vælder et Skrig fra den pinte Jord,
et Skrig, der engang skal forløses i Ord
og i magtfuld Handling. Et: *Nu er det nok!*

4

Tag Guldet fra Fraaseren! Giv det til den,
hvis Liv var Lidelse, Kamp og Sved!
Jorden er alles! Vi kræver som Mænd
at eje den! Giv os vor Jord igen
og vor Ret, der med Haan og med Vold trampes ned!

5

Hør Raabet, du Aar, der skal fødes i Nat!
Bliv Fredsaar, Retfærdighedsaar for de smaa!
Bliv rigt for hver Stakkel, der sidder forladt,
gør Tvang og gør Trussel foragtet, forhadt
saa langt dine frelsende Arme kan naa!

6

Tag alle de Hjærter, der vaander sig sygt,
barmhjærtigt ind i en aaben Favn!
Befri dem for Nød, for uværdigt og stygt,
drej Skæbnen, den haarde, gør Livet trygt,
at Jorden med Sang kan velsigne dit Navn!

7

Vi løfter vort Ansigt, o nyfødte Aar,
og samler vort Sind til en sagte Bøn!
Forstaa, hvor vi tørster mod Frihedens Vaar,
der kan give os Frejdighed, læge hvert Saar
og love hver lidende Skabning sin Løn!

Guldaaret svandt. — Det var Fest og Stank,
det var Nød og Spot, det var Ynk og Graad!
— Men Nytaar voxer, hvor Fortid sank.
Hvordan er dets Skikkelse — Lumsk eller rank?
Lad os haabe! — til *Haab* har vi endnu Raad!

Thorkil Barfod.

Tegning af Emil Poulsen.

Hu, for en susende Dødningefart!
Togfører, svar mig, standser vi snart? —
Standser? Ja, først naar Maskinen er sprængt,
og Vogne og Folk i Afgrunden slængt!

Helvedesgiftig fly'r Røgen afsted!
Togfører, svar: Hvad fyrer vi med? —
Brændsel ej fattes, se Skovlen er fuld:
*Her fyres med rødl, bloddryppende **Guld!***

„Hiv og Sving søger Arbejde".

En ny og morsom Serie for Ungdommen.

Tegning af Emil Poulsen.

„Kollegiale Karikaturer".

Tegning af Skuespiller Erik Lassen

Den ny Teaterdirektør Betty Nansen.

„Ravnen"s Jule-Konkurrence.

Den Interesse, Publikum viste »Ravnen«s prægtige Julenumer — de 25,000 Ekspl. blev revet bort — og vor Konkurrence, oversteg ganske vore Forventninger! Spørg vore Postbude og den arme Mand i Ekspeditionen, hvis Opgave det var at aabne og sortere over 10.000 Besvarelser!

Men morsomt var det at se disse Tusinder af »GLÆDELIG JUL«, der var Konkurrencens Løsning, og Onsdag Aften samledes Ekspeditionens og Redaktionens Personale omkring en stor Urne, som indeholdt Gættekuponernes Bjærg. Under Spænding og Højtidelighed blev Vinderne efterhaanden udtagne af Urnen — Damen, der besørgede Udtrækningen, var »blindet« som Lykkens sande Gudinde, og Resultaterne kan derfor ikke omdisputeres.

Her er de:

10 Hektoliter Koks:

Fru Ane Madsen, Prinsessegade 75, 3.

Skinker:

Fru August Christensen, Gasværksvej, Ballerup St.
Enkefru Frederikke Juul, Istedgade 6, 3. Aalborg.
Henning Beyer, Blegdamsvej 120 E, 4.
F. Jensen, Cigarmager, Langgade 93, St. Valby.
Fru Johanne Israelsen, Marstalsgade 22, Kld.

Cigarer:

Poul Dreier Hansen, Raadmandsgade 12, 4.
Johannes Maruschack, Ahlgade 56, Holbæk.
Anna Jacobsen, Lyngby Hovedgade 40, Lyngby.
Maskinassistent Edvard Mou, Jødevej 44, Nakskov.
Oskar Spiwanowsky, Brohusgade 6 A, 3.
P. Nielsen, Strømmen 8, Nørresundby.
Syerske Elisabeth Hansen, Burmeistergade 5, 4.
Arbejdsmand Rasmus Rasmussen, Nederste Torpen, pr. Humlebæk.
Axel Hansen, Lille Frederiksborgvej 10, 1.
Jens Kristensen Jensen, Ordrup Sidealle 7.

Kort til Zoologisk Have:

Moritz Levin, Adelgade 85, St. Bgb.
Max Koch, Dannebrogsgade 49, 4.
Holger Keller (Savskærer Larsen), Ø. Fasanvej 229, St.
Laura Vindberg Petersen, Nygaardsvej 17, 3.
Gustaf Persson, Dybbølsgade 42, 2.
Anna Nielsen, Saxogade 52, 3.
O. A. V. Hansen, Ringstedgade 5 A, St.
Fru Anna Petersen, Zinnsgade 2, 4.
J. P. E. Peitzsch, Hummergade 5, 1.
Anna Hansen, Andreas Bjørnsgade 17, 1.

Abonnements paa „Ravnen":

Heinrich Kühl, Barber, Dragør.
Ane Marie Sock, Skotlandsgade 8, St.
J. F. A. Meyer, Gasværks-Boliger Nr. 2, 1. Valby.
Enkefru Olsen, Guldbergsgade 37, B, 4.
Karl Johansen, Brogade 26, Svendborg.

Desuden *19 Vindere*, som hver har faaet sendt en Originaltegning.

Vi har da tilbage at takke for den mægtige Deltagelse, hvis Resultat skal blive dette: *Med fordoblet Iver vil vi stræbe efter at gøre »Ravnen« til Landets bedste og mest underholdende Blad.* Skriv Dem ind i vor Abonnementsprotokol og ***vi skal besvare Deres Elskværdighed med at bringe mange Slags god og sund Glæde ind i Deres Hus!***

Mellem Veninder.

Gerda (stolt) Mit Ansigt er min Formue.

Veninden: Naa—ja—ja, det er jo ingen Skam at være fattig!

VAGABOND OG MILLIONÆR

EN SPÆNDENDE AMERIKANSK ROMAN

Han havde øjensynlig kastet alle Betænkeligheder over Bord, hentet sig Mod i Glasset, og besluttet at sætte alt paa ét Kort, for ved et Kup at genvinde sin tidligere Position paa Arbejdspladsen. Han passede daarligt ind i den raa, støjende Hob, og Satterfield og Leschelles, der saa længe havde været hans Medhjælpere, betragtede ham i Tavshed, næsten med Sorg.

— Kom over til os, I Djævleunger! skreg en grovmundet, sværlemmet Fyr, eller ogsaa kommer vi over og henter jer!

Anledningen til at give et rammende Svar, var for god til at lade gaa ubenyttet hen; en halv Snes Stemmer mellem Forsvarerne opfordrede den talende til ikke at genere sig, men bare komme an, og denne Udfordring ledsagedes af en Hagelbyge af bidende og nedsættende Bemærkninger om hans Rygte, Karakter og Person.

— Vil I eller vil I ikke udlevere den unge Nar Hemple? spurgte Lauter, idet han gik frem i første Række.

— Nej, vi udleverer ham hverken til Dig eller til nogen anden!

— Gaa paa, Drenge, saa tager vi ham med Magt! skreg Lauter og vendte sig mod sine Kammerater.

De fulgte ham nogle Skridt, men tøvede, da de nærmede sig Forsvarernes faste Linie, og standsede tilsidst helt. Synet af de rolige, vagtsomme Mænd, som alle havde deres Vaaben i Haanden og blot ventede paa en Anledning til at slaa løs, virkede afsvalende paa dem, endskønt de var berusede; de havde endnu ikke naaet det Punkt, da deres Lidenskaber luede op og drev dem til vilde Handlinger.

Callahan var ikke i Humør til at anvende fredelige Metoder. Da en beruset Fyr tog en Sten op og slyngede den mod Forsvarerne, fulgte en halv Snes andre straks hans Eksempel. Ideen syntes saa fortræffelig, at hele Skaren snart begyndte at samle Projektiler.

— Fremad! brølede Callahan, som var klar over den Fare, der truede.

I samme Nu styrtede hans lille Skare fremad, og var straks efter inde paa Livet af Fjendernes uordnede Hob; inden Angriberne var rigtigt klar over, hvad der egentlig var sket, var de splittede til alle Sider.

Lauter rasede og skreg til sine nærmeste; men Stenkasterne blev angrebet i en ufordelagtig Stilling, mange af dem stod endnu bukkede, og fik kraftige Slag over Ben, Ryk og Hoved, saa de hylede af fuld Hals. De, der som Følge af Whiskyen stod usikkert paa Benene, faldt omkuld allerede i Begyndelsen af Sammenstødet og blev trampet ned; Skovl- og Økseskafterne arbejdede energiskt, Callahans Folk kæmpede med Liv og Lyst indtil den uordentlige Hob, der ikke havde gjort nogen planmæssig Modstand, flygtede til alle Sider.

Callahan og Casey førte deres Folk tilbage til Kontoret.

— Nu kan det være nok, sagde Casey; til at begynde med.

Og dette var virkelig blot Begyndelsen.

Da Angriberne ikke blev forfulgte, flygtede de ikke langt, men samledes snart igen et Stykke borte. De svor og bandede, truede med knyttede Næver og gned de Steder, hvor de var blevet ramte.

Paa Valpladsen saa man nogle faldne gøre ihærdig Forsøg paa at komme paa Benene igen, og naar det lykkedes dem, ravede de bort, for at finde et Sted, hvor de kunde sove Rusen ud i Fred og Ro. Disse brød Lauter sig ikke om, men Hoben, der omgav ham, tiltalte han med heftige, lidenskabelige Ord.

Pludselig mærkede Forsvarerne, at der var opstaaet Strid mellem Lauter og Corbetson. De talte heftigt til hinanden med livlige Haandbevægelser og søgte hver for sig at gøre Indtryk paa den ophidsede Hob. Hvad Meningsforskel der nu end kunde herske mellem dem — det saa ud til, at Corbetson tøvede med at give sin Billigelse til at gaa over til Voldshandlinger — sikkert er det, at Lauter fik Skaren paa sin Side; der hørtes høje Raab, og rivende Corbetson med sig, styrtede den vilde Bande fremad.

Denne Gang handlede de ikke uden at forfølge et bestemt Maal. De Prygl de havde faaet, de værkende Hoveder og Rygge gjorde sig gældende, og de brændte af vanvittig Hævnlyst.

Corbetson søgte at overtale dem, men hans Ord blev besvarede med haanlige Raab. Kun Ødelæggelsen af alt, hvad de mødte paa deres Vej, kunde tilfredsstille dem, og Lauters Forslag om at ødelægge enhver Bygning i Lejren, blev modtaget med Bifald af den berusede Skare.

Maskinhuset skulde øjensynlig være Genstanden for deres første Angreb. Idet de i Forbifarten samlede Sten op, af hvilke de slyngede nogle mod Mændene udenfor Kontoret, stormede den rasende Bande forbi. Callahans Folk skulde man nok siden faa Bugt med, sagde Lauter, blot man først fik ødelagt Bygningerne.

Det var en vild, ubarmhjertig Bande. De helt døddrukne, de svage og ængstelige havde trukket sig tilbage; mellem de omtrent hundrede Mænd, som nu rykkede frem, var der ikke en, som ikke af Spiritus og Vreden over det lidte Nederlag, var optændt af et rasende Begær efter at ødelægge.

Da de kom til Spisebarakken, afledte en Kok, der med en Pande i Haanden stod i Døren, for et Øjeblik Interessen. Trods Lauters Forsøg paa at faa dem til at fortsætte Kursen, gjorde de en Afstikker, udelukkende for Kokkens Skyld. Glammende som et Kobbel af Jagthunde, der pludselig faar Øje paa et ædelt Vildt, styrtede de løs paa den ulykkelige Kok. Denne blev bange og skyndte sig ind i Barakken med et Skrig, fulgt af ligesaa mange, der kunde komme ind gennem Døren. Der hørtes et øredøvende Spektakel af Gryder, Kasseroller og Stegepander, der blev kastet hulter til bulter; medens de fire Kokke reddede sig ud af Bagdøren og kom styrtende hen til Kontoret, for at bringe sig i Sikkerhed. Nogle af Urostifterne løb endog et Stykke efter Kokkene. Larmen af mishandlede Køkkensager fortsattes en Stund endnu, indtil Slynglerne havde tilfredsstillet deres Hævnlyst. Kokkene gemte sig bag Callahans lille Trop, svor og ban-

dede og nedkaldte alle Himlens Ulykker over Banditterne.

— De skader sig selv allerværst, sagde Callahan paa sin sædvanlige, trygge Maade. Vær I blot rolige, Kokke; de kommer nok igen, for at faa Aftensmad; saa kan I give dem det betalt!

Imidlertid var Menneskebølgen brust videre og havde naaet Maskinhuset.

— Nu begynder de skam at blive for raa i Slaget, sagde Callahan til Dukane, mens de stod og ventede paa det gunstige Øjeblik til at gribe ind. Lauter er en klog Anfører; han har ladet dem drikke sig saa ederdrukne, at de bliver helt vilde af Raseri over enhver Hindring, de møder paa deres Vej. Men hvad skal vi gøre? Skal vi tage et Basketag med dem igen, eller skal vi blive ved med at staa her med Armene over Kors?

— Vi vil først lade Maskinisten faa Lejlighed til at vise, hvad hau duer til, sagde Jimmy.

Alle Døre og Vinduer i Maskinhuset var blevet lukkede og stængede. Urostifterne kastede sig mod Dørene, saa de knagede paa deres Hængsler, men de var stærkt byggede og modstod ethvert Angreb. Saa vendte Banditterne sig mod Vinduerne, og slog med en Hagelbyge af Sten et Par af disse ud. Et triumferende Raab, der kunde høres helt op til Kontoret, skingrede gennem Luften, men blev i næste Øjeblik efterfulgt af gennemtrængende Skrig af Bestyrtelse, Smerte og Vrede. Ligesom kastet tilbage af et voldsomt Vindstød, splittedes Skaren til alle Sider og greb derpaa Flugten.

Af de godt hundrede Mænd, der havde deltaget i denne sidste Manøvre, blev omtrent 20 gjort ukampdygtige ved den uventede, koghege Vandstraale, som tog imod dem i Vinduet.

Nogle af Angriberne laa paa Marken og stønnede eller rullede sig i Pine, nu gjort helt ædru af deres Smerter. Men de fleste samlede sig til en tavs, dyster Hob og stod og stirrede mod Maskinhuset. Lauter talte til sine Tilhængere, han bad, svor og truede. Han pegede paa Blandingsmaskinen.

Tavst begav Hoben sig paa Vej; det var da idetmindste en Maskine, som var uden Beskyttelse, og hvis Ødelæggelse kunde bevirke en alvorlig Standsning i Arbejdet.

— Skal vi staa her og bare se til? spurgte Callahan ude af sig selv ved Tanken om den Fare, der truede hans Maskine.

— Er De bange for at angribe dem?

— Bange? Vi skal drive dem ud i Floden!

Som en Lavine styrtede Forsvarernes Skare under deres modige Anførere, Callahan og Caseys Ledelse, forbi Spise- og Sovebarakkerne; Fremrykningen fandt Sted i Tavshed og med Tanken alene rettet paa Fjenden. Denne Kamp vilde ikke blive nogen Leg, det indsaa enhver af Forsvarerne, og det gjaldt derfor om at spare paa Lungerne indtil man fik Brug for dem.

Da Urostifterne, der sværmede tæt omkring Blandingsmaskinen med den Hensigt at ødelægge den, saa' Forsvarerne komme anstigende, udstødte de et gennemtrængende Kampraab, og i næste Øjeblik var de to Skarer indviklede i en vild og ubarmhjertig Kamp.

Endskønt Dukanes Tilhængere var underlegne i Antal og kæmpede én mod to, opvejedes dette ved deres Ro, deres større Kampdygtighed, Orden og Sammenhold. Callahan og Casey samlede deres Folk Gang paa Gang til en tæt Klump, saa de ligesom en fast Kile trængte ind i Lauters Skare, og desuden havde den Fordel at have Vaaben, hvor primitive de end var.

— Saa snart I ser et Hoved, saa slaa bare til! formanede Casey.

Og denne Kampmaade fulgte hans Folk ogsaa.

Men efter en Stunds Forløb begyndte Fjendens overlegne Antal at gøre sig gældende. Blandt Lauters Tilhængere var der mange, som var lige saa stærke og kamplystne som Forsvarerne. Til at begynde med lykkedes det vel disse at drive Angriberne, der maatte slaas med de bare Næver mod Økse- og Skovlskafter, bort fra Blandingsmaskinen og mod Floden — akkurat som Callahan havde lovet — men da Lauters Tilhængere blev klare over Fjendens underlegne Tal, samlede de sig endnu en Gang, tvungne dertil af deres Selvopholdelsesdrift, holdt Stand, tog imod den første Haglbyge af Slag uden at vige, og styrtede sig derpaa grebne af et vanvittigt Raseri, løs paa Fjenden.

Paa Valpladsen laa der hist og her nogle besvimede Ofre, som godt kunde siges at udgøre de »faldne«, thi de var idetmindste ikke til nogen Nytte længere; de, der endnu kunde røre sig, søgte at bringe sig selv til Side, da de saa, at Kampen endnu en Gang begyndte at blusse op paa samme Terræn, om den end nu gik i modsat Retning. Thi Lauters Hær var nu i Fremrykning og Forsvarerne gik tilbage, om end i god Orden.

Da de kæmpende Skarer naaede Blandingsmaskinen, ophørte de ligesom efter en tavs Overenskomst med at kæmpe. De trak sig lidt afsides og stod og betragtede hinanden. Af Lauters godt hundrede Mænd var der nu kun halvtreds tilbage, som ikke var faldne eller flygtede, og disse halvtreds var mishandlede, blodige, lasede, flaaede — overhovedet uhyggelige at skue; de lignede nærmest en Skare Landevejsrøvere, som var kommet ned fra Bjergene for at plyndre. Dukanes Trop var ogsaa ret ilde tilredt, om den end, takket være sine Vaaben, ikke havde lidt saa stort et Mandefald.

— Naa, hvad synes Du saa om Modtagelsen, Lauter, raabte Callahan, der havde et blødende Saar over det ene Øje.

— Vi er ikke begyndt endnu, din Djævleunge! svarede Lauter. Vent blot til vi har faaet os en Styrkedrik, saa skal I faa noget andet at se!

Og Lauter og hele hans Skare styrtede hen til Hulvejen, hvor Whiskyfadet stod.

— Naa, hvad siger Du til det? udbrød Casey, forbløffet over Fjendens mærkelige Optræden. De venter ikke engang til vi har faaet dem kløet ordentlig.

— Saa du Corbetson? spurgte Callahan. Lauter har nu fuldstændig taget Kommandoen, og den gamle Chef rives nu blot med uden rigtigt at ane, hvor det hele bær' hen . . . .

— Ja, saadan gaar det, naar man søger daarligt Selskab. Men lad os nu tage et Overblik over de døde og saarede og se, hvem der trænger til Hefteplaster! Denne Dag glemmer jeg aldrig!

Pludselig hørtes der et rasende Hyl af Skuffelse og Vrede nede fra Hulvejen, og Lauter og hans Mænd kom, hujende og skraalende, styrtende op mod Forsvarerne. . . .

— Nu er Pokker løs igen — hvad kan der nu være i Vejen! udbrød Caser.

Imidlertid samlede han og Callahan hurtigt deres Trop, og uden at bryde sig om at faa Aarsagen til Fjendens nye mærkelige Opførsel at vide, marsjerede de op til Kontoret og indtog deres gamle Plads . . . .

— Medens I andre angreb Fjenden forfra, tog jeg ham i Ryggen — med andre Ord: jeg listede mig ned til Hulvejen og væltede Whiskyfadet, saa alting løb, ud af det. . . . .

Det var Kendle, som gav den Forklaring, og de forstod nu Oprørenes Raseri; de havde aldrig tænkt sig, at noget saa forsmædeligt skulde kunne overgaa dem.

— Denne Gang bliver der sikkert ikke Tale om nogen Parlamenteren, indskød Journalisten. Nu er de sikkert i Stand til at sprænge alt i Luften!

— Store Gud! . . . . Krudtmagasinet! udbrød Dukane.

— Den er laaset, sagde Leschelles beroligende.

— Ja, men ingen Laas kan standse denne Pøbel, naar den en Gang har sat sig i Hovedet, at den vil have fat i Dynamiten.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Hvorfor England ikke vil ha' flere Allierede.

Den britiske og franske Nationalsang blir' sunget.

Derefter den russiske Nationalsang og den belgiske Nationalsang,

og ikke at forglemme: den japanske Nationalsang.

Derefter kom man til den italienske, serbiske, montenegrinske, portugisiske og rumænske Nationalsang. Kommer der flere Lande til, maa ogsaa deres Nationalsange synges — — —!

(»The London Sketch«).

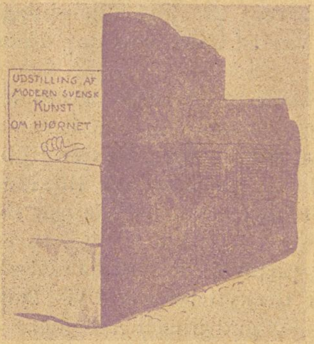

Den unga svenska konstens utställningslokal i Köpenhamn, rekommenderad av professor Björck. (»Lutfisken«, Stockholm.)

Hjemkomst i Frankrig.
— Hvor er min By bleven af? (»Simplicissimus.«)

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød = Indmad

Lille Else er med sin Mo'r ude at købe Nytaarskort.

Ekspedienten: Ønsker Fruen ikke en Serie Nisse-Kort?

Else (hvisker): Mor', Mo'r — skal man nu ogsaa ha' Kort til *det?*

Nytaar.

Det gamle Aar rinder ud i Blod,
i Brand, i Suk og i Taarer.
Det nye mødes med lidet Mod,
det ved, slet ingen det daarer.

Det gamle Aar gjorde Kinden vaad
paa Skarer, som næppe kan tælles.
Hvad mon der vel om det nyes Daad
en Gang af Historien meldes?

Her hjælper Ønsker ej mindste Spor,
ejheller de ydmyge Bønner.
Vi har forfængst faaet nok af Ord,
af Pjalte, der havler og stønner.

Du nye Aar! Giv det store Folk
Bevidsthed om Vilje og Styrke,
og vrist fra Statsmanden Pen og Dolk —
I Fred vil vort Arbejd' vi dyrke!

Hu!

— Har Du lagt Mærke til, at der er et Ord, som altid udtales omvendt?

— Hvad er det for et Ord?

— Omvendt, naturligvis —!

Det konservative Folke(!)parti har (efter de bedste Mønstre) lejet et af vore Teatre og vil der en af Dagene arrangere en Velgørenhedsforestilling til Fordel for brødløse Vestindianere. Holger Petersen vilde gærne have »*Forretning er Forretning*« paa Plakaten, men efter en hidsig Debat enedes den nedsatte Komité om at lade Programmet bestaa af »*Nej*« og »*En Skandale*«.

Han og Hun fulgtes paa Folkeafstemningsdagen ad til Valgstedet. I det lille hemmelige Rum — hvor de jo desværre ikke kunde gaa ind sammen — stemte Han Ja: han havde nemlig en temmelig god Forstand. Hun stemte Nej: hun var nemlig fra Bredgade a'. Paa Vejen fra Valgstedet forelagde han hende et Par smaa intime Spørgsmaal til Afgørelse. Denne Gang stemte hun uden Betænkning Ja — hun var nemlig lige ved de tredive.

Kloge Høns.

En Amerikaner havde sit Hønseri lige op til Jærnbanelinjen og beklagede sig en Dag overfor en Ven, at mange af Hønsene blev overkørt af Togene.

— Du skulde hænge en Togplan op i Hønsehuset, sagde Vennen spydigt.

— Togtabel! svarede Hønseejeren — den kan de udenad. Men de kan jo ikke vide, at der kommer Ekstratog!

23/11 Der er gaaet Gullasch i mangt og meget her til Lands. Nu er den ogsaa trængt ind i „Københavns Vejviser", som i Aar er dobbelt saa tyk som forrige Aar.

— Men husk at Krack er en god Afmagringskur.

Attesten.

En Turist blev syg paa en Rejse i de forenede Stater og førtes til en lille Bys Sygehus. Her var kun en en Læge og han blev som Regel assisteret af Byens Postmester.

De undersøgte Manden og blev enige om, at en lille Blindtarmsoperation vilde være heldig. De skar Manden op, men uheldigvis viste det sig, at Blindtarmen var bleven fjærnet allerede et Par Aar i Forvejen.

Desværre døde Patienten, og Situationen var ikke gunstig for Lægen og hans Hjælper

— Hvad Pokker skal jeg skrive paa Dødsattesten, spurgte Lægen.

Postmesteren tænkte sig om et Øjeblik og svarede saa:

— Den skal jeg klare — skriv: Aabnet ved en Fejltagelse!

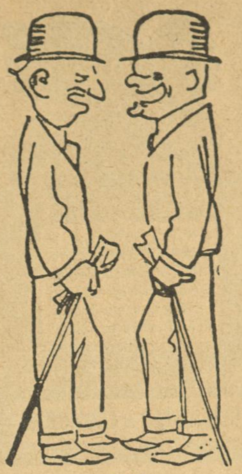

— Du, jeg traf Grosserer Jensen i Gaar; hans fikse Ide er »Hundredmands-Foreninger«. Nu har han stiftet *ti*.

— Naa, saa er han jo en hel *Tusindkunstner!*

Neu-Ruppinere fra 1916.

Hr. Wilkening gaar glad fra Bristol,
Han skyder sig ej af Sorg med en Pistol.

Provst Fenger vil Krig ha'
med Nord-Amerika.

Teater købte Betty Nansen,
og bette Wondt tabte Balancen.

Marie Lassen saa gelassen
udskælder Borgbjerg for et Asen.

Johannes Poulsens Bog var hel sjov,
især det om japanisk Elskov.

Godskesen er stor Sagfører,
derfor alt hans Ord afgører.

Betjentene fra Antoni
dem er der ej Ræson i.

Neergaard gir den i Pels og Red'lighed,
Nordentoft i Skin og Hellighed.

Amerika bød paa Øerne uden Prutning,
Patrioterne satte sig paa deres Slutning.

Spørgsmaalet om, hvorvidt der er ligesaa stor Bolignød i Udlandet som herhjemme, er endnu ikke opklaret. Det kunde være interessant at faa det afgjort.

— I England er der næppe nogen større Bolignød. De danner i hvert Fald stadig nye Kabinetter.

Danske Barberere i Karikatur.

Schwartz, Sønder Boulevard 2.

Den fri Natur.

Mel.: Du som har Sorg i Sinde.

Mod Dig mit Hjerte længes,
Du fagre fri Natur,
jeg vil ej inde stænges,
som Fugl, i trange Bur,
med Sang til Dig jeg iler,
med ungdomsfyrig Sind,
ud i Dit Skød jeg hviler,
Du evig unge Hind.

Du ejer i Dit Vælde
den rige Kærlighed,
der kan mit Tungsind fælde,
min Længsel skænke Fred,
en Higen som jeg fatter
der er i Hjertets Bo,
en Attraa som jeg skatter,
saa frydefuld og fro.

I Nattens stille Time,
ved Maanens sølver Skin,
Naturens Klokker kime.
saa underfuld i Sind,
ved Dag paa Himlens Bue,
i Solens gyldne Glød,
mit Øje vil beskue,
den Pragt, som Du det bød.

Jeg ud i Mark og Lunde,
i Skovens lyse Sal,
vil græde og vil sjunge,
i Glæde og i Kval,
ved Gry, med klare Kilde,
jeg juble vil med Klang,
i Kvæld, ved Aften silde,
med Bæk i Vemods Sang.

V. A. Klestrup.

AGGERBECKS ÆGTE FINE
IRIS
forfiner·forskönner·bevarer·Huden
Alles Yndlingssæbe

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
PRÆMIE-RESERVE over 14 Mill. Kr.

Grundlagt 1850 Grundlagt 1850
A/s De danske Vin- & Konservesfabrikker
I·D·BEAUVAIS
M·RASMUSSEN
KGL. HOFLEVERANDØR
KONSERVES · FAABORG FRUGTVINE & LIKØRER

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

THEILGAARD PNEUMATIC
„PILE-MONSTRET".

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799 x
FORLOV DEM IKKE
Elektr. Drift. Telf. Nora 1799 x
før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe. 14 Karat fra 6 Kr., 18 Karat fra 8 Kr.
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C

Møbler
Sengeudstyr Kredit fra 4 Kr. mdl.
CHRISTOFFER LARSEN
73 Godthaabsvej 73.

Køb RAVNEN

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

Betjenten: Hvad ligger De der efter?
— Je, je, Hik, ligger ved Vandet og ta'r Solbad!

Tegning af Martinius Andersen, Aarhus.

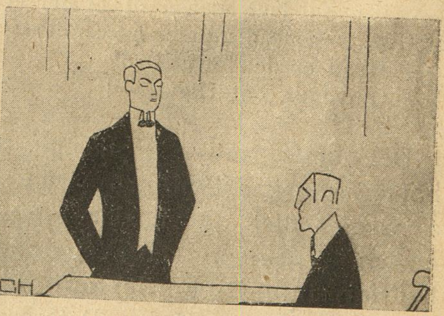

Første Herre: »Hvorledes gaar det med Deres Frue?«
Anden Herre: »Ikke saa godt, nun maa holde Sengen. Lægen siger, at hvis hun staar op, saa bliver hun liggende, og hun kan ikke ligge uden at staa op.«

G. H. Nykøbing F.

Tegning af Storm-Nielsen.

I Tillid til sit Forbuds gavnlige Virkning begiver Politidirektøren sig Kl. halv Tolv Nytaarsnat af Sted for personlig at overbevise sig om Roen og Ordenen i Stor-København!

En rigtig gammel Ged.

Jeg traf en Amerikaner paa min Vej til Chicago, og han fortalte underholdende og sandru om en gammel Ged, han havde og ikke kunde blive af med.

— Fanden til Gedebuk, berettede han, mens Skraasovsen brunede hans Læber. Den bestilte ikke andet end at lave Ulykker, men det var mig ikke muligt at blive af med Kræet. Jeg knaldede den store Sten i Skallen, og enhver anden Ged paa Jorden og i Helvede vilde være død af saadan en Medfart — men denne Ged rystede blot paa Hovedet og sprang 6 Fod i Vejret. At skyde paa den nyttede hellerikke; jeg traf den i hvert Fald aldrig.

Saa en Dag foresatte jeg mig for enhver Pris at blive af med Kræet, og jeg fik en gammel Ven til at hjælpe mig. Vi slæbte Kalorius hen til en forfærdelig Afgrund og lod den fare 300 Fod ned. Efter at have afsunget et tostemmigt Tedeum, gik vi raskt hjem og spiste Frokost. En Time senere hørte vi et uhyggeligt Uvæsen ude fra Gaardspladsen, og da vi kiggede ud gennem Ruden, saa vi Geden springe fornøjet og muntert omkring med en af min Husholderskes røde Nattrøjer i Munden.

Da Dyret havde faaet ædt Trøjen, sprang vi løs paa den, slæbte den hen til Banelinjen og bandt den solidt og godt fast til Jernbaneskinnerne fem Minutter før Eksprestogets Ankomst. Men da Toget kom farende, hvad tror De saa Geden gjorde? *Jo, den spyttede Husholderskens røde Nattrøje ud og viftede med den som Stoppesignal — og Toget standsede!*

Nu gaar den derhjemme igen og laver Narrestreger!

Paa den sikre Side.

Gamle Hans Peter er sendt til Byen for at købe noget, men den gamle har glemt, hvad det er og siger: Je' ka' ikke faa i min Krop, hva' de' var je' sgu ha' i Flasken. Enten var det Petroleum eller Konjak. Je' vil gaa en Middelvej og købe Brændevin!

Forespørgsel.

— Undskyld, Herre, jeg er Tilrejsende — De kunde vel ikke sige mig, hvor jeg kan faa Middagsmad for 50 Øre?

Han faar Besked.

— Undskyld Herre, De kan vel ikke ogsaa sige mig, hvor jeg kan laane 50 Øre til den Middagsmad?

Tegning af Georgia Jacobsen.

I Sommers var jeg med Fætter Carl paa »*Bakken*«, og nu skal jeg med ham til »*Dalen*« — allivel synes jeg, at han er lidt formeget lige ud af Landevejen!

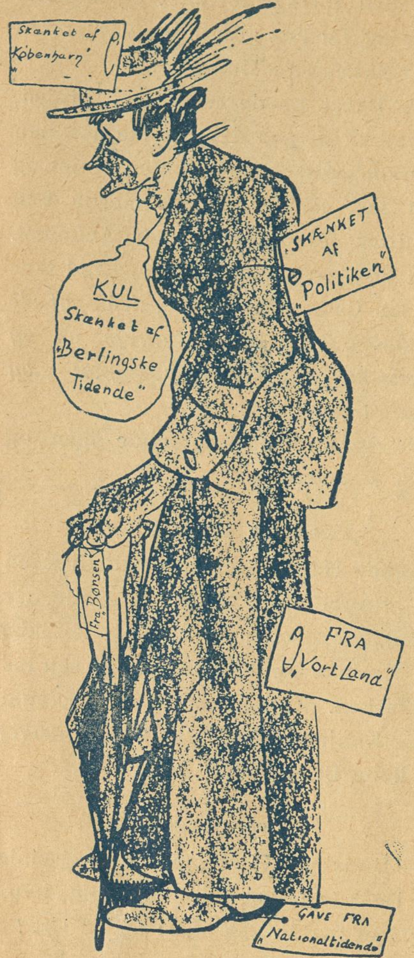

„Alle disse Gaver kunde være meget gode, hvis jeg bare maatte tage de grimme Papirlapper væk, men det har Aviserne forbudt mig. De skal sidde der for Reklamens Skyld, har De sagt!"

Afkølet.

Generalpostmesteren er paa Undersøgelsesrejse og kommer til en stor Provinsbys Posthus. Da han gik igennem Hovedafdelingen, saa han en Mand staa ved Kakkelovnen og læse i en Avis. Da Generalpostmesteren en halv Time senere kom tilbage, stod Manden der endnu og læste, og der udspandt sig følgende Samtale:

Mesteren: Hvem er De?

Manden: Kan De ikke se det?

Mesteren (opbragt): Jeg saa Dem staa her i samme Stilling for en halv Time siden uden at udrette noget.

Manden: Det passer meget godt.

Mesteren (rasende): Hvad hedder De?

Manden: Jeg kan ikke indse, hvad det vedkommer Dem!

Mesteren: Jeg er Generalpostmesteren!

Manden (smilende): Naa, det var fornøjeligt, saa kan De maaske give mig Besked om et Brev, for jeg har ikke kunnet faa noget Svar fra Deres Folk i en god halv Time. De tro'de maaske, jeg var i Postvæsnets Tjeneste —?

Stærk.

Den gamle Sømand: I snakker om Kræfter! Men se, engang var jeg inde paa en Salon i Riga, og der var der en Irlænder, og han forstod sig paa at bokse og stak mig en vældig en ud i Synet. Men saa blev jeg Dævlen brandstage mig gal i Skallen, og saa rev jeg hans ene Arm af ham og knaldede ham den i Planeten, saa nu ry'er den Fyr foreløbig ikke paa nogen dansk Mand!

God Besked.

Den Fremmede: Hør, min Dreng, kan Du sige mig, hvor Flyvepladsen er?

Drengen: I Luften!

Forskel.

Manden: Du kommer vel tilbage efter noget Du har glemt — som sædvanligt.

Konen: Nej, lille Mand, jeg kommer tilbage efter noget, jeg har husket!

Himmelsk Kærlighed.

Tegning af Gunnar Bryn.

Der synes nu at komme en Forklaring paa Fredsenglens Uvirksomhed under Krigen. Hun skal have forelsket sig i — Bismarck!

Daarlig Himmel.

Den lille Dreng er kommen i Himlen og henvender sig til Sct. Peder med følgende Spørgsmaal:

— Hvor staar jeres Syltetøjsskab?

Sct. Peder: Saadan et har vi ikke her, min Dreng.

Drengen: Ikke det! Og jeg, der troede, jeg var kommen i Himlen!

Fint klaret.

Der var en Gang en Ligkistefabrikant, som sad forfærdelig smaat i det, og han var meget nær ved at gaa fallit. Men saa satte han Gænger paa Ligkisterne og solgte dem som Vugger — og saa gik det storartet!

Lovligt Forfald.

— Er Kassereren ikke tilstede? Bliver han længe borte?

Kontoristen: Det kommer an paa Dommeren.

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Tegning af Osvald Jensen.

Psilander er bleven engageret til „Filmen" i Amerika. Hans rædselsslagne Konkurrenter vil give ham en varm Modtagelse.

De forenede Bryggeriers **Central Hvidtøl** og **Skibsøl**
forlanges udtrykkeligt - fordi det er bedst.

To Fættere.

Af ALFRED FRIEDMANN. Autoriseret Oversættelse.

I Paris boede der for omtrent 30 Aar siden to Brødre. De hed Meunier. Hos os vilde man have kaldt dem Møller. Hver af dem havde en Søn, Jean og Georges.

Jean voxede og blev saa skøn som Adonis.

Georges saa hæslig som Caliban.

Da de to havde naaet den Alder, da unge Mænd ikke mere betragter Pariser-Skønhederne med ligegyldige Øjne, begyndte deres Fædre at tænke paa Fremtiden.

— Naar Georges bliver forelsket, sagde Fader Nr. 1, bliver jeg ruineret.

— Nu maa de smaa Duer tage sig i Agt! sagde Fader Nr. 2 og smilede fornøjet.

Han vidste, at hans Søn kun behøvede at komme og blive set for at sejre.

Nu fandt den grimme Georges sig snart en Flamme; han erklærede hende begejstret sin Kærlighed.

Men hun sagde:

— Min gode Mand, naar man har et Ansigt som De, er Kærlighed ikke nok. Man maa føje noget dertil.

Han forstod det og svarede:

— Godt! Saa føjer vi totusind Francs til om Maaneden!

Snart fandt hun, at hans Hæslighed var udtryksfuld og næsten aandrig.

Fra en Tigerinde blev hun en kælen Kat. Hendes Pige tog et hvidere Forklæde paa og to Lamper, en i hver Haand, naar hun om Aftenen skulde lyse ham ned af Trapperne.

Hun kunde saaledes ikke vægre sig, naar han kneb hende i de smukke, røde Kinder.

Han var kort sagt en agtet Husherre.

Hvad den skønne Jean angaar, saa traf han en smuk Synderinde, som i sit Boudoir hviskede til ham:

— Lær mig Hjertets Kærlighed at kende!

Men da han vilde vise sin hæftige Kærlighed, raabte hun:

— Nej, jeg vil kun have dit Hjertes Kærlighed. Min Person tilhører en gammel General.

Saaledes vandrede de to Fættere deres forskellige Livsveje.

Om den ene sagde Folk: »Han er en enfoldig Fyr«.

Om den anden: »Han er en lykkelig Dødelig!«

Paa Grund af sine totusind Francs, saa Georges altid et Smil paa sin Donnas Ansigt, og hun viste ham mange smaa Opmærksomheder.

Dørene stod saaledes altid aabne for ham og hun sagde:

— Jeg kan takke Dem for min gode, økonomiske Stilling. Jeg vil gøre alt for Dem!

Med den skønne Jean gik det anderledes.

Hans Slavinde sagde til ham:

— Kom ikke i Aften. Jeg venter Generalen.

Han maatte ofte vente flere Timer i Køkkenet og snakke med Pigen, hvis Tavshed kostede ham 200 Franks om Maaneden. Han maatte ligeledes stoppe Munden paa Portieren, Kusken og Kokkepigen, som til Tak derfor ufladelig priste den ædelmodige General, der var en sand Krøsus.

Altid lød dette Navn i hans Øren. Men han betragtede sig selv i Spejlet og tænkte: »Den stakkels Fyr! Hvilken Rolle lader jeg ham ikke spille.«

Da han blev elsket for sin egen Skyld, maatte han smigre sin Engels Forfængelighed.

Handskemagere, Skræddere og Skomagere sendte ham pebrede Regninger, thi han maatte altid være elegant klædt, naar han viste sig hos sit Hjertes Dame.

Den hæslige Georges mødte derimod hos sin Tilbedte med snavsede Støvler. Han lagde Fødderne paa en Stol eller Sofa og var meget skødesløst paaklædt. Ofte sagde han pludsig Farvel og gik uden videre Undskyldninger.

Og han gik uden at blues rygende ned ad Hovedtappen, uden at genere sig for den bukkende Portier.

Naar den skønne Jean efter et kort Besøg forlod sin Donna, spurgte han:

— Hvornaar kan jeg komme igen?

Og hun svarede:

— Jeg skal nok sende Dig Besked pr. Telefon eller paa anden Maade ....

Han listede sig saa, ængstelig for at møde Vandbærerer, eller Kulmanden ned ad Bagtrappen og bestilte derefter hos en Blomsterhandlerske en Buket til 2 Louisdorer som Bevis for sin Erkjendtlighed.

Thi han blev elsket for sin egen Skyld.

Den hæslige Georges sagde undertiden til sin Udvalgte:

— Jeg tilbringer Aftenen sammen med mine Venner paa min Stamkafé, du kan hente mig der Kl. 12.

Og hun var der altid til bestemt Tid. Og man gik saa hjem til Fods.

Hans skønne, unge Fætter fik en Dag Brev fra sin Elskede:

— I Aften er jeg fri. Kom!

Han bestilte saa en meget elegant lille Vogn.

Og de kørte til en 1ste Klasses Restaurant, tog et Privatværelse og endte Aftenen i en Teaterloge, hvor man betalte for seks Pladser for at kunne være alene.

Hun tilhviskede ham nogle søde Ord og indaandede Duften af en Lafrancerose — en Ubetydelighed til 20 Francs.

Da man var naaet til femte Akt, følte hun sig atter sulten. Den lille Vogn, der havde ventet paa dem udenfor, førte dem atter til den dyre Restaurant.

Man fik en halv Kylling og nogle store Jordbær — det var i Januar Maaned — og dertil Champagne.

Da raabte hun pludselig:

— Jeg har tabt mit Armbaand.

Den skønne Jean havde nu stor Møje med at aftørre hendes Taarer og formaa hende til at modtage et nyt, han vilde sende hende næste Dag.

Endelig nærmede den Time sig, hvor han skulde være alene med hende i hendes Hjem.

Medens Jean bandt hendes Hattebaand, gjorde han et Overslag over, hvad denne Aften allerede havde kostet ham: en Vogn, 2 Dinêrs, Teater, Armbaand — nogle og tredive Louisdorer.

Da de naaede hendes Bopæl, kom Tjenestepigen styrtende dem i Møde og raabte:

— Jeg har søgt Fruen allevegne. Generalen er deroppe, han har gjort sig det rigtigt bekvemt.

Og da Jean ikke vilde ødelægge hendes Stilling, forlod han sin Skønne.

Paa hans Fødselsdag sagde hans ydmyge Elskede til ham:

— Lad os tilbringe denne skønne Dag paa Landet et eller andet Sted langt borte. Men tag en Landauer, der er saa mange Mennesker med Jernbanen!

Hans Fødselsdag kostede ham en lille rund Sum. Paa sin Fødselsdag fik den hæslige Georges en ny Paraply af sin Veninde.

Naar den grimme Georges spiste hos sin Dame fik han altid sine Ynglingsretter.

Naar den skønne Jean spiste hos sin, serverede man ham altid Resterne af Generalens Maaltider. Og dog gav han hvergang Kokkepigen 20 Francs.

Og en sød Stemme hviskede til ham:

— Man kan da ikke kaste det bort. Det maa spises....

En Dag slog Afskedstimen for disse to Forbindelser. Parterne var nu blevet kede af hinanden.

Til Georges sagde man:

— Jeg forlanger intet! De har altid været en Kavaler og en Gentleman.

Men til Jean blev der raabt:

Slyngel!

Og hun regnede op, alt hvad hun havde tabt for hans Skyld. Hun havde afslaaet 5000 Francs, som Hr. d'A.... havde tilbudt. Og en Lejlighed, som Hr. de B. havde stillet til hendes Disposition, havde hun ikke modtaget. Hun havde sendt Diamanterne fra Hr. de C. og Hestene fra Hr. de D. tilbage. I det hele — en 100,000 Francs.

— Og, tilføjede hun oprørt, har jeg ikke altid været ædelmodig overfor dig? Har jeg nogensinde forlangt en Sous af dig. Gaa, du er en....

Det var Afskedsscenens sidste Ord.

Da de to Fætre skulde skrifte deres Synder, det vil sige, deres Gæld til deres respektive Fædre, stønnede den smukke Jean med en grotesk Mine:

— 65,000 Francs, Fa'r!

Faderen sprang forbavset op.

— Næ, nu har jeg aldrig hørt saa galt!

Men da Tanken om andres Ulykker trøster os en Del, tilføjede han:

— Og det med dit Ansigt! Saa maa Fætter Georges have ruineret sin Fader fuldstændigt.

Da denne blev forespurgt, tog han en Pen og udregnede:

— Ti Maaneder à 2000 bliver 20,000.

Da de to Fætre mødtes spurgte den grimme den smukke:

— Hvem var den Kvinde, som har kostet dig 65,000 Fr.?

— Den blonde Liane!

— Det var da som Pokker? Hende havde jeg ogsaa til Elskerinde:

— Aa, nu forstaar jeg det hele: *Det var altsaa dig Georges, som var Generalen!*

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

„Café Runddelen“, Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

„Danmarks“ Brød forhandles overalt.

Maanen er hvid
og blændende hvid Hud faar enhver, der daglig bruger
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faaes overalt à 32 Øre Stk.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. SØREN HANSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 65 Vogne kører overalt i Byen.

Arbejdernes Brændselsforsyning
Odense Telefoner 989—1989 Kontor og Lager ved Havnen

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
NANNASGADE 5 · TLF. TGV. 45

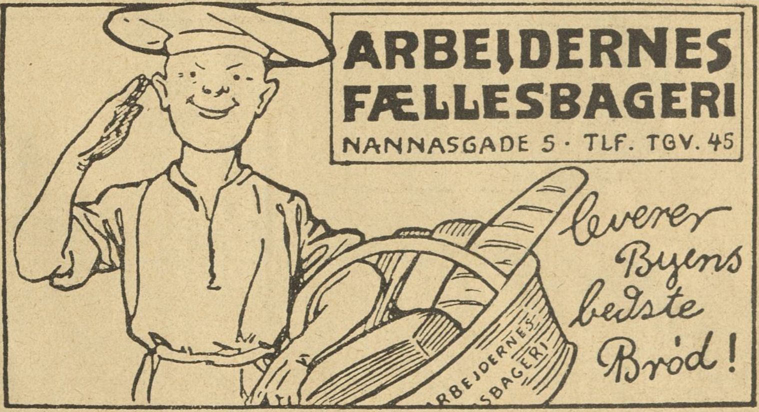

Holbergsgade 6

Køb Varer fra „Français“
En gros & en detail.
16, Lille Kongensgade 16.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13. København F.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 50 Øre Kvartalet, 12 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clicheanstalt Købmagergade.

F.E.BORDING KØBENHAVN.

Krigs-Djævelen i Knibe.

Tegning af P. V. Hansen

Hold op med at myrde, jeg føler mig mat,
og Blodet mig stiger til Ho'det.
I talte om Fred, men paany ta'r I fat;
jeg væmmes ved „Modet“ og — Rodet!

Hvor faar I den Lyst fra til stadig at slaas
og Kraft til bestandig at hævne?
Nu be'r jeg om Naade og byd mig ej Trods
— for nu er jeg nær ved at revne!

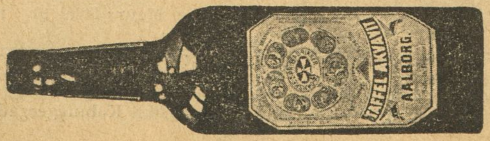

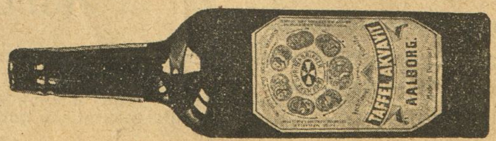

Tegning af Emil Poulsen.

Parti af Danmark saadan som Landet vil komme til at ligge, hvis Krigen varer et Par Aar endnu.